

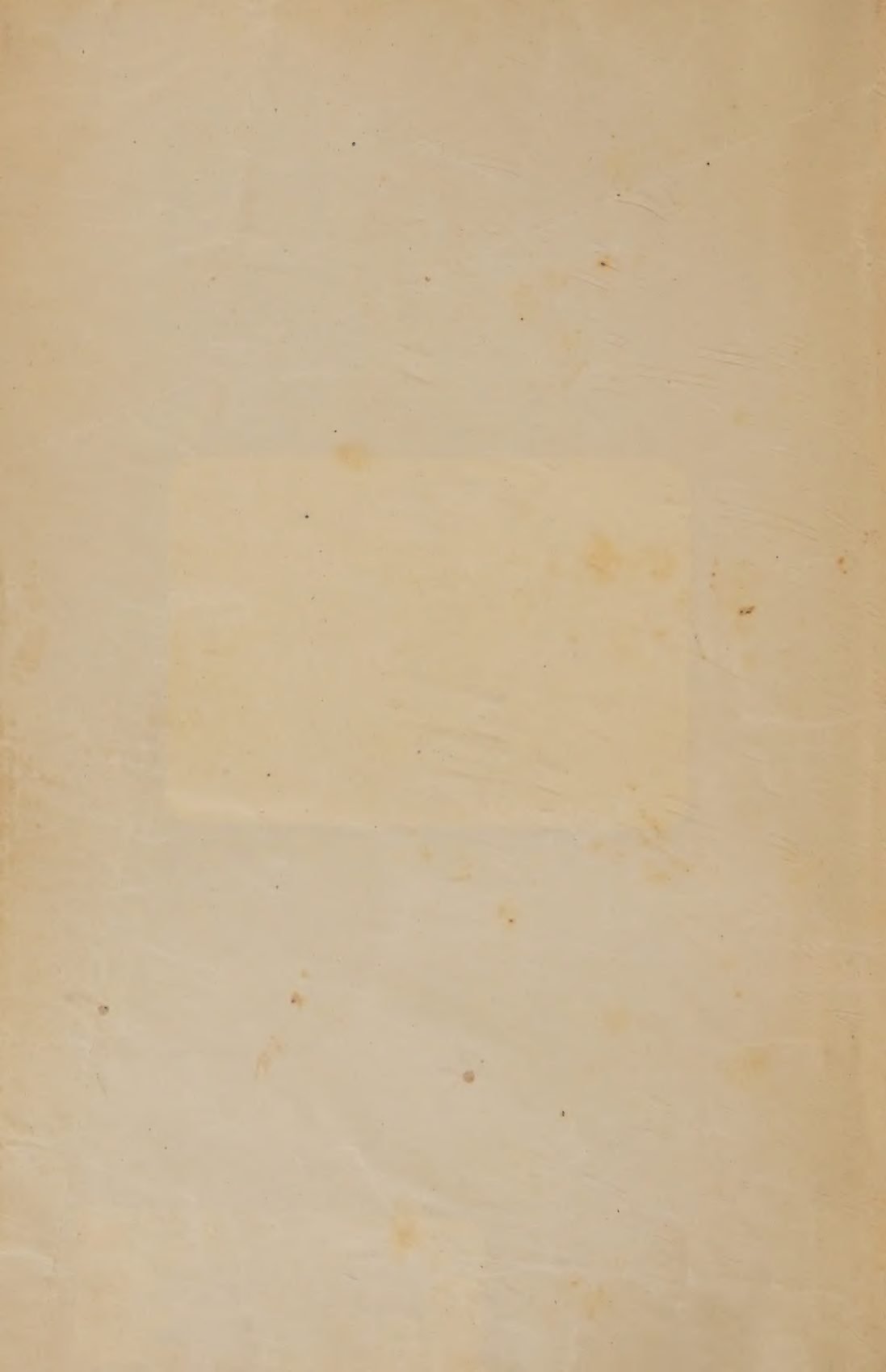
CNDN.

PJ5205 .D3x 1922
Lanier Theological Library

137022
Aramäisch-Neu Hebräisches Lexikon

Prüfung u. Bescheinigung
der Synag. Gemeinde

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES HANDWÖRTERBUCH

ZU
TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

VON
D. DR. D. GUSTAF H. DALMAN
PROFESSOR IN GREIFSWALD

ZWEITE VERBESSERTE UND VERMEHRTE AUFLAGE
MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN VON G. H. HÄNDLER
UND EINEM VERZEICHNIS DER MISCHNA-ABSCHNITTE,
BEIDES BEARBEITET VON PROF. DR. J. KAHAN, ZNAIM

GEDRUCKT MIT UNTERSTÜTZUNG DER GESELLSCHAFT ZUR
FÖRDERUNG DER WISSENSCHAFT DES JUDENTUMS, DER
ARTHUR UND EMIL KÖNIGSWARTERSCHEN UNTERRICHTS-
UND STUDIENSTIFTUNG UND DER ZUNZ-STIFTUNG

Schneiders

J. KAUFFMANN VERLAG / FRANKFURT A. MAIN

1922

1937
290
217
192 79

*Handiger u. Seckinger
Synag. Gemeinde*
7462

Alle Rechte, insbesondere das der Übersetzung vorbehalten
Copyright 1922 by J. Kauffmann Verlag, Frankfurt a. Main

Druck von M. Lehrberger & Co., Frankfurt a. Main

CNTN

VORWORT ZUR ZWEITEN AUFLAGE

Daß die 1901 ausgegangene erste Auflage meines Handwörterbuchs zu Targum, Talmud und Midrasch jetzt eine neue Auflage erlebt, ist ein Beweis dafür, daß es einem Bedürfnisse entspricht. Es soll auch fernerhin denen dienen, welche aus Gründen der Bequemlichkeit oder Sparsamkeit nach einem weniger umfangreichen Hilfsmittel greifen, als es die Wörterbücher von Lewy, Jastrow und Kohut oder der Thesaurus von Benjehuda sind. Deshalb waren Verleger und Verfasser darin einig, daß es in Umfang und Anlage nicht geändert werden dürfe. Daß es trotzdem um weit über einen Bogen gewachsen ist, zeigt, daß die neue Auflage an Inhalt gewonnen hat.

Wenn das Handwörterbuch seinem Plane gemäß eine Stelle sein sollte, an welchem die Resultate sprachlicher Einzelarbeit gesucht werden, bedurfte es einer gründlichen und umfassenden Nacharbeit. Von Arbeiten sachlichen Inhalts, die seit 1901 erschienen, nenne ich S. KRAUSS, Talmudische Archäologie I—III (1910—12); S. KLEIN, Tod und Begräbnis (1918); M. WINTER, Die Koch- und Tafelgeräte (1907); A. ROSENZWEIG, Das Wohnhaus (1907); F. GOLDMANN, Der Ölbau in Palästina (1906), La Figue en Palestine (1911); S. SCHEMEL, Die Kleidung der Juden (1912); M. SALOMONSKI, Gemüsebau und -Gewächse (1911); S. KLEIN, Weinstock, Feigenbaum und Sykomore (1911); J. PREUSS, Biblisch-talmudische Medizin (1911); M. MAINZER, Jagd, Fischfang und Bienenzucht (1910); S. KLEIN, Das Klima Palästinas (1914); I. Löw, Aramäische Fischnamen, Lurchnamen 1—7 (1911), Erwe und Wicke (1916). Auf sprachlichem Gebiet gehört hierher: F. PERLES, Nachlese zum neuhebräischen und aramäischen Wörterbuch (1917); Babylonisch-talmudische Glossen (1905), Akkadische Fremdwörter (1918); I. Löw, Lexikalische Miscellen (1914), Quisquilien und Miscellen (Monatsschrift Jahrg. 60); M. NEUMARK, Lexikalische Untersuchungen zur Sprache der jerusalemischen Penta-teuchtargume (1905); E. BREDEREK, Konkordanz zum Targum des Onkelos (1906). Sonst war noch zu berücksichtigen: F. SCHULTHESS, Homonyme

Wurzeln im Syrischen (1900), *Lexicon syropalaestinum* (1903). Handschriftliche Bemerkungen von Professor FRAENKEL teilte mit Rabbiner Dr. LEWIN in Kempen in Pr., eine Liste von Verbesserungen der ersten Auflage sandte Rabbiner Dr. S. KLEIN in Nové Zamky. Mancherlei Ungenauigkeiten und Lücken hatten sich mir selbst ergeben. Die Zahl der Vervollständigungen auf Grund eigenen Quellenstudiums wäre noch größer gewesen, wenn mein Handexemplar der ersten Auflage sich hätte von Jerusalem beschaffen lassen. Die homonymen Stämme wurden in noch größerem Umfange als früher getrennt. Unvokalisiert blieben jetzt durchweg die Stämme, welche in der Grundform nicht belegt sind. Mehr als früher wurden bei der Verbesserung irriger Lesarten die Stellen ihres Vorkommens angegeben. Aber auch jetzt mußte ich darauf verzichten, alle Irrtümer der gangbaren, kritisch nicht hergestellten Texte zu verzeichnen.

Ein großer Gewinn für die neue Auflage war es, daß Herr Oberrabbiner Dr. IMMANUEL LÖW in Szegedin willig war, seine einzigartige Sachkunde in Bemerkungen zur Druckvorlage zu betätigen. Infolge der Schließung der Grenze Ungarns kam diese Mitarbeit den ersten beiden Bogen nicht zugute; aber von da ab hat sie, trotz der dem greisen Gelehrten widerfahrenen Freiheitsberaubung, bis zu Ende fortgeführt werden können. Ein Teil seiner Bemerkungen ist durch meine zustimmende Aufnahme in den Text verschwunden. Aber die ihm eigentümlichen Identifikationen von Realien sind mit seinem Namen bezeichnet. Bei der Korrektur unterstützte mich wirksam Herr Professor Dr. J. KAHAN in Znaim, der auch sachliche Bemerkungen beisteuerte. Beiden Herren sei für ihre wertvolle Hilfe der verbindlichste Dank gesagt.

Es ist über dreißig Jahre her, daß ich auf Franz Delitzsch's Vorschlag Jacob Levy bei der letzten Lieferung seines grundlegenden Wörterbuchs durch Verifizierung der Zitate bescheidene Dienste leistete. Möchte zu sehen sein, daß ich seitdem nicht vergebens auf einem Gebiete gearbeitet habe, das manchem als abseitsliegend erscheint, das aber dem ernstesten Arbeiter für die Erkenntnis der höchsten Wahrheit und für das gegenseitige Verstehen zweier Religionen noch immer wertvolle Früchte trägt.

Was in diesem Wörterbuche geboten wird, ist folgendes:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den südarabischen Targumhandschriften mitgeteilten Aussprachetradition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die einst im Besitze von Professor

A. Socin in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, außerdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. Socin's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth¹ MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelzitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgeteilten Lesart genannt wird.

Im Interesse der Anfänger, welche besonders über die Setzung des Dagesch lene und forte nicht im Zweifel gelassen werden konnten, und um die nach meinen früheren Erfahrungen höchst prekäre Benützung der Typen für die superlinearen Vokale zu vermeiden, wurde die superlineare Vokalisation der südarabischen Handschriften in die sublineare umgesetzt. Wer auf die eigentliche handschriftliche Lesart zurück-schließen will, hat nur zu beachten, daß jedes Segol auf Patach zurück-zuführen ist, jedes Chateph (ausgenommen bei קָרָם, קָבִיל, אֶהְיֶה) in ein (lautbares) Schewa zu verwandeln, jedes Schewa quiescens und auch jedes Schewa mobile (bez. intermedium) nach kurzem Vokal und einfachem unverdoppeltem Konsonanten zu streichen². Auch das Dagesch, das jenem Punktierungssystem ursprünglich nicht angehört und in den Handschriften nur unregelmäßig, in manchen gar nicht, erscheint, wäre wegzulassen. Es ist also vorauszusetzen für מִלְכִּין, מִלְפָּתָא, מִלְכִּין, מֶלֶךְ, הִיכָלָא superlinear vokalisiert אֲנִי, אֶתָּתָא, אֶתָּתָא, קָטָלִין, יִתְקַטְּלוּ, יִתְקַטְּלוּ, מֶלֶךְ, הִיכָלָא, מִלְכִּין, מֶלֶךְ, יִתְקַטְּלוּ, יִתְקַטְּלוּ, קָטָלִין, אֶתָּתָא, אֲנִי, מֶלֶכֶן, מִלְכָּתָא. Es erhellt daraus, daß die Verdoppelung der Konsonanten meist, aber nicht immer, mit Sicherheit erkannt werden kann, während über die Setzung eines Dagesch lene öfters Zweifel entstehen können³.

¹ Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

² Auch nach langem Vokal fehlt in der superlinearen Vokalisation das Schewa in der Femininendung ātā und wenn jā, jān, jāt, jātā folgt, s. meine Gramm.² S. 78. אֲוִיָּתָא entspricht also אֲוִיָּתָא, אֲוִיָּתָא und nicht אֲוִיָּתָא, אֲוִיָּתָא.

³ S. das dabei von mir angewandte Prinzip in meinen „Aramäischen Dialektproben“ S. V.

Neben die handschriftlich bezeugte Schreibung eines Wortes habe ich eine andere gesetzt, in dem Falle, daß mir die handschriftliche Vokalisierung bedenklich oder doch nicht allein berechtigt schien.

2. Der Wortschatz des Onkelostargum ist durch Zitate kenntlich gemacht worden. Die Wörter und bei Verben auch die Konjugationen¹ für welche keine Zitate aus dem Pentateuch mitgeteilt sind, vermag ich aus diesem Targum nicht nachzuweisen. Die Konkordanz von BREDEREK gab mir Anlaß, auch über das von ihr genannte hinaus, Lücken aufzuspiüren und auszufüllen. Ich darf nun hoffen, daß nichts Wesentliches übergangen ist.

Der Wortschatz der Targume zu den Propheten und zu den Megilloth ist nicht geschieden worden und wird auch nur in soweit durch Zitate kenntlich gemacht, als er von dem Wortschatze des Onkelostargums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch zitiert sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, daß dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Literaturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni zitiert sind, besagt dies, daß die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke² ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchzitaten notiert ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum³, wofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

¹ Hierbei war die Vokalisation der benützten Handschrift das Maßgebende.

² Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I, Saloniki 1526, II, Saloniki 1521.

³ S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben“ S. 35. Von M. GINSBURGER wird Monatsschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrtümlicher Berufung auf G. MARGOLIOUTH behauptet, daß diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Zensurvermerk vom Jahre 1593 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigelegt. Die persischen Fremdwörter sind mit *pers.*, die aus anderen Sprachen stammenden Lehnwörter nur durch *z.* bezeichnet.

4. Für die Anordnung habe ich ein festeres Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, daß die Matres lectionis für kurze Vokale außer Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Kurzes *u* wurde als Kibbuz geschrieben, ausgenommen in Fremdwörtern und bei handschriftlichen Lesarten, wo das Waw erhalten blieb. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich außer Betracht. Der Anfänger wird darum gut tun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בורוס bei בלם nicht בול bei בול, דיין bei דק, nicht bei דיק. Dagegen gehören חומש und ביעור zu חו und בי.

5. Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiß begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluß an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Außerdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch getan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für η habe ich die Aussprache ē¹, für ε und ο i, für αυ und ευ aw bez. ew vorausgesetzt. Im übrigen verweise ich auf die zweite Auflage meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch“.

6. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloß angenommenen Grundbedeutungen

¹ S. dazu meine Bemerkung in Jüd. Monatsschrift XLI S. 327.

der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zugrunde. Daß auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, daß es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Literatur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler aufgenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von LEVY und JASTROW verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, daß ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

7. Auf meine Bitte war Herr Professor Dr. J. KAHAN in Znaim bereit, G. H. HÄNDLER's Lexikon der Abbreviaturen für den Ausdruck zu redigieren und auch ein alphabetisches Verzeichnis der Mischnaabschnitte beizusteuern. Nur sehr kundige Benutzer der altrabbinischen Literatur werden dieser beiden Hilfsmittel entraten können. Ein „Nachtrag“ faßt zusammen, was mir bei der endlich möglich gewordenen Durchsicht meines Handexemplars der vorigen Ausgabe von Verbesserungen auffiel. Hier ließen sich auch von Dr. S. KLEIN (s. o.) und von Pastor WINDFUHR in Hamburg mir zugesandte Bemerkungen berücksichtigen.

JERUSALEM, November 1921

GUSTAF H. DALMAN

א 1. *pl.* אָאָן, erster Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. א als Zahlzeichen = 1;

3. א *a. praefig.* für על oder עד.

אָאָן Zusammenstellung der Schlußbuchstaben der Inschrift von Dan 5, 25 (mit Spaltung des letzten Wortes).

אָפּיקון 1. אָפּיקון *gr. m.* (ὀφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.

אָאָר s. אָאָר.

אָב (Thr 1, 2) der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).

אָב *h. m., c.* אָבִי, אָב, *pl.* אָבוֹת 1. Vater, Ahn; 2. אָבִי בֵּית דִּין אָב zweites Oberhaupt des Synedriums; 3. *pl.* אָבוֹת auch: א) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptk^lasse, Oberbegriff, z. B. אָבוֹת הַשְּׁמִיטָה Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, אָבִי הַמִּטְוָה Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, אָבִי הַמִּטְוָה je der erste Grad der Unreinheit, אָבִי בְּנֵי אָב Entwicklung eines Grundsatzes.

אָב *h. m., pl.* אָבִין Trieb.

אָבָא (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּיבִי Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.

אָבָא I (Gen 44, 19; אָבָא Nu 25, 14, pal. Targ. auch אָבָא) *a. m., ind.* אָב (1. אָב) Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c.* אָב Gen 17, 4, *c. s.* אָבָא Gen 19, 34, אָבוֹהִי Gen 2, 24 etc., *pl. d.* אָבָהָא Nu 36, 1 (*syr.* אָבָהִי Prov 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אָבָא II männl. Personennamen (Verkürzung von אָבָהָא).

אָבָא (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אָבָבָא 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.

אָבָא *a. m.* Dickicht.

אָבָאִים (SchemR 38) 1. אָבָאִים.

אָבָאִישׁ *a. f., c.* אָבָאִישׁ Koh 7, 3 Übelwollen.

אָבָא *a. Pa. pt. c. s.* מְאָבָבָא Ho 9, 10 Or. 1474, 1. מְאָבָבָא, s. מְאָבָבָא.

אָבָבָא (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.

אָבָבָאִים (אָבָבָאִים) *gr. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.

אָבָבָאִים 1. אָבָבָאִים *pl. gr. m.* (εὐγενέστατοι, Titel der Kaiserlichen Prinzen) edelste.

אָבָבָאִים 1. אָבָבָאִים *gr. f.* (οἰκέτις) Sklavin.

אָבָבָא *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.

אָבָבָא *a., ipf.* יִבְדָּא Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תִּבְדָּוֹן Dt 12, 2, תִּבְדָּוֹן Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* אוֹבִיד (1. הוֹבִיד) Thr 2, 9, *inf.* אוֹבִידָא Dt 28, 63, *ipf.* 2 *sg.* תוֹבִיד Dt 7, 24 dass. *Ite.* אוֹבִידָא, אָבָבָאִים verloren gehen, sich verlieren.

אָבָבָא *h. m.* was zu grunde geht.

אָבָבָא *a. m.* Untergehen.

אָבָבָא (bSukk 18*) 1. אָבָבָא.

אָבָבָא *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אָבָבָא *h. f.* 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.

אָבָבָא *a. f.* dass.

אַבְדָּמִי אַבְדָּמָא männlicher Personenname (Αβουδέμμος).

אַבְדִּימוֹס männl. Personenname (Εὐδημος).

אַבְדֵן (= אַבְדָּא יִדֵן) männl. Personenname.

אַבְדֵן (אַבְדֵן) *h. m.* Untergang, Vernichtung.

אַבְדָּנָא (Jes 53, 9 Or. 2211, אַבְדָּנָא Or. 1474) *a. m.* 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדִּיקוֹס (falsch אַבְדִּיקוֹס) männl. Personenname (Εὐτοκος).

אַבְדִּירָנָא (?) männl. Personenname.

אַבָּה *s.* אַבָּא.

אַבָּה männl. Personenname.

אַבָּה männl. Personenname.

אַבַּהֲטִים (jKil 31c) 1. אַבְבָּהֲטִים.

אַבּוּ männl. Personenname (Abkürzung von אַבְבִּיָּה).

אַבּוּ (Lv 11, 19) *a. f.* Weihe (*milvus*).

אַבּוּב (*אַבּוּב*) *h. m.* Rohr, Flöte. —

אַבּוּב רִנְיָה Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*?).

אַבּוּבָא (Gen 4, 21, MS אַבּוּבָא) *a. m.* Flöte.

אַבּוּבְרָם männl. Personenname.

אַבּוּד *h. m.* 1. Untergang; 2. *s.* אַבּוּדוֹ.

אַבּוּדִינָא (?) männl. Personenname.

אַבּוּדְמִי *s.* אַבְדָּמִי.

אַבּוּ *h. m.* kurz und dick.

אַבּוּ *h.* wehe!

אַבּוּיָה männl. Personenname.

אַבּוּיָתָא *a. f.* Eisen zum Reinigen der Pflugschar.

אַבּוּל *h. m.* Trauer.

אַבּוּל *h. m.* Stadttor.

אַבּוּלָא *a. m., pl. c. s.* אַבּוּלָתָא Jer 50, 26 dass.

אַבּוּלָאָה *a. m.* Torwächter.

אַבּוּנִי männl. Personenname.

אַבּוּנָא männl. Personenname.

אַבּוּנָא 1. אַבּוּנָא.

אַבּוּס *h. m.* 1. Krippe; 2. Stall; 3. großer Trog.

אַבּוּס *h. m.* 1. Mästen, Stopfen; 2. 1. אַבּוּס.

אַבּוּקָא männl. Personenname.

אַבּוּקָה *h. f.* Fackel.

אַבּוּרְנָקָא *s.* אַבּוּרְנָקָא.

אַבּוּקָה אַבּוּקָתָא *h. f.* 1. Mottenfraß;

2. Fußkrankheit der Tiere.

אַבּוּרָא *x. m.* Zubehör.

אַבּהֲטִים (jKil 31c, Ven. אַבּהֲטִים, Ar.

אַבּהֲנוֹס) 1. אַבּבָּהֲטִים.

אַבּבָּא *a. m.* Weinschlauch.

אַבּטוֹ (TosOhol XIII 3) 1. אַבּבָּטָה, *s.* אַבּבָּטָה.

אַבּבָּטִי I *gr. f.* (ἐμβατή), *pl.* אַבּבָּטָאוֹת Badewanne, Badehaus.

אַבּבָּטִי II *gr. m.* (ἐμβατή) Modell.

אַבּבָּרִיָּה (SiphreRee 81) 1. אַבּבָּרִיָּה.

אַבּבָּרִיָּה *gr. m.* (ὀπτίον, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.

אַבּבָּרִיָּה *h. m.* Wassermelone (*Citrullus vulgaris*).

אַבּבָּרִיָּה *a. m., pl. d.* אַבּבָּרִיָּה Nu 11, 5 dass.

אַבּבָּרִיָּה אַבּבָּרִיָּה (bBeeh 55^a) 1. אַבּבָּרִיָּה.

אַבּבָּרִיָּה *h. f.* Müßigkeit, Nutzlosigkeit.

אַבּבָּרִיָּה männl. Personenname (Πτολιών?).

אַבּבָּרִיָּה אַבּבָּרִיָּה, אַבּבָּרִיָּה männlicher Personenname (Πτολεμαῖος, Εὐτολιμος).

אַבּבָּרִיָּה *gr. m.* (αὐτόματος) selbsttätig.

אַבּבָּרִיָּה *gr. f.* (αὐτονομία) Ort mit selbstständiger Verwaltung.

אַבּבָּרִיָּה *gr.* männl. Personenname (Εὐθούνοος?).

אַבּבָּרִיָּה männl. Personenname.

אַבּבָּרִיָּה (Siphre. Nu 139) 1. אַבּבָּרִיָּה (Ἀσφα) Beinamen von Ephesus.

אַבּבָּרִיָּה *h. m.* 1. reifende Ähre; 2. Zeit der Ährenreife.

אַבּבָּרִיָּה (Ex 13, 4, 1K 6, 38) *a. m., ind.*

אַבּבָּרִיָּה Lv 2, 14 1. reifende Ähre; 2. Zeit der Ährenreife; 3. אַבּבָּרִיָּה אַבּבָּרִיָּה Ex 23, 15 Monat der Ährenreife.

אַבּבָּרִיָּה *h. f.* 1. der verlorne (resp. gefundene) Gegenstand; 2. Erleiden eines Verlustes, Schaden.

אַבּבָּרִיָּה (NuJI 34, 6) 1. אַבּבָּרִיָּה (so MS.), *s.* אַבּבָּרִיָּה.

אַבּבָּרִיָּה אַבּבָּרִיָּה (Kakophemie für אַבּבָּרִיָּה?) Kirche.

אבירתא (Dt 22, 3) *a. f.* verlornen (resp. gefundener) Gegenstand.

אבין (jMeg 71^b) 1. אבנה.

אביו (viell. zu lesen אבי) männl. Personennamen.

אביון *h. m.* arm.

אביונה *h. f.* 1. Kapperknospe (*Capparis spinosa*); 2. *s.* תביונה.

אביונות *h. f.* Armut.

אביוני אביוני Ortsname.

אביו 1. אבי.

אבילא (Lv 13, 45) *a. m.* Leidtragender, Trauernder.

אבילה *h. f.* 1. leidtragende Frau; 2. Trauerzeremonie.

אבילות *h. f.* 1. Trauerzeremonie; 2. Trauern.

אבילותא (sic!) (Thr 2, 5, MS. אבילותא) *a. f.* dass.

אבילין Ortsname.

אבין אביןא männl. Personennamen.

אבין *h. m.* Abflußrohr der Badewanne.

אביןא *s.* אביןא.

אביר *h. m.* mächtig.

אביריתא (jJom 40^b) 1. אביריתא.

אבית (= בית) *s.* אביתא.

אביןא *a. m.* starker Hahn.

אביל *h.* 1. fürwahr, wahrlich; 2. aber.

אביל I *h. m.* Leidtragender.

אביל II Ortsname.

אביל *h.* trauern, leidtragen. *Hilp:* die Trauergebräuche beobachten.

אביל (Thr 2, 8, MS. אביל) *a.* trauern, leidtragen. *Pa. Itpa.* אבילא Gen 37, 34 dass.

אביל *h. m.* 1. Trauer; 2. רבתי. אביל Name eines Talmudtraktates.

אבילא (Gen 50, 11), אבילא *a. m., ind.* אביל Gen 50, 11 Trauer, Klage.

אבילא *a. m.* korbartiges Geflecht.

אבילוני (BerR 33) 1. אבילונים (Αβύλων) Ort in Coelesyrien.

אבילט männl. Personennamen.

אבולי (bBabB 143^a) *s.* בולי.

אביליג männl. Personennamen.

אבילין אבילין Ortsname.

אבילינא *gr. m.* (ἐβλίνο) Ebenholz.

אבילונם Ortsname.

אבילם Ortsname (Αβλίζ?)

אבילוסמוס אבילוסמוס *gr. m.* (ἀναβόλισμα) nur mit כלי: zum Übernachten im Freien dienende Decke.

אבמי männl. Personennamen.

אבמכוס männl. Personennamen (Εύμαχος).

אבמסים (jMeg 74^a) 1. אבמתיים männl. Personennamen (Εύμαθής).

אבן *h. f.* 1. Stein; 2. Gewicht. אבן א' Edelstein. א' הטועים (א' הטוען) Platz in Jerusalem, auf dem Gefundenes niedergelegt wurde. א' שואבת Magnet. א' השעות א' Teil der Sonnenuhr. א' שתיה א' der Stein, der im zweiten Tempel an Stelle der Lade war. א' תושב א' von anderwärts versetzter Stein. אבן קתף Stein, den man nicht mit einer Hand tragen kann.

אבנא (Gen 28, 18) *a. f., ind.* אבן Ex 24, 10, *pl. d.* אבנא Ex 28, 11 1. Stein; 2. Gewicht. א' דאבנא א' Laststein, den man auf die Garben legt. א' טבא א' Edelstein. א' דכחללא א' schwarzer Marmor. א' שביא א' Magnetstein. אבן שתיה Koh 3, 11 Stein im Tempel (*s. o.*).

אבננר 1. אבננר, *s.* פננר.

אבנט *h. m.* Gürtel der Priester.

אבננים (*bibl.*) *h. m.* 1. Gebärstuhl; 2. weibl. Genitalien.

אבנימוס *gr.* männl. Personennamen (Εύνομος).

אבניתא (NuJII Dt 14, 18) 1. אבניתא, *s.* אבניתא.

אבניתא *a. f.* Verstand, Denkvermögen (oder 1. אבניתא, אבניתא *a. f.* Kammer).

אבוס 1. אבוס Name eines Gottes (Ἄβις).

אבם *h.* füttern, mästen.

אבוסוס *gr.* Ortsname (Ἐφεσος, Ephesus).

אבסקנטה *gr.* (ἀβάσκαντα) ungerufen.

אַבֿעבועיִתא *a. f., pl.* אַבֿעבועיִן Ex 9, 9, Blasen, Pusteln.

אַבֿעיה *h. f.* Absuchen der Felder durch Arme.

אַבֿיעִית *a. (= אֵי בָעִית) s.* בָּעָא.

אַבֿצָא (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.

אַבֿצָנא *l.* אַבֿצָנא.

אַבֿק *h. Pi.* bestäuben. *Hitp.* sich bestäuben.

אַבֿק *a. l.* verflechten; 2. an etwas hängen.

אַבֿק *h. m., pl.* אַבֿקוֹת, אַבֿקוֹת 1. Staub, Pulver. אַבֿקִּים סוֹפְרִים 2. (bildl.) ein leiser Anflug, nur eine Idee.

אַבֿקא (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.

אַבֿקא *h. f.* Staub, Pulver.

אַבֿקוֹלִם männl. Personennamen (Εὐκολος?).

אַבֿקֶּתא *a. f.* 1. Loch für den Türzapfen; 2. Schleife(?).

אַבֿר *l.* *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart machen.

אַבֿר II *h.* *Pi.* sich aufschwingen.

אַבֿר III *h.* *Pi.* angliedern.

אַבֿר *a.* *Hpe.* sich in die Höhe schwingen.

אַבֿר *h. m., pl.* אַבֿרִים 1. Glied; 2. männliches Glied; 3. Teil des Skeletts.

אַיבֿר (jMo K 82^b אֵיבֿרִי *l.* אֵיבֿרִי *s.* אַבֿר.

אַיבֿר *h. m.* Blei.

אַבֿרא (Ex 15, 10) *a. m.* dass.

אַבֿרא I *a. m., pl.* אַבֿרִין Jud 19, 29,

d. אַבֿרִיא Lv 1, 6, אַבֿרִיא Mi 3, 3 1. Glied; 2. männliches Glied.

אַבֿרא II *a. m., pl. c. s.* אַבֿרוֹהִי Dt 32, 11

1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.

אַבֿרא *a.* in Wahrheit, fürwahr.

אַבֿרוֹדִימִם männl. Personennamen (Εὐρύδημος).

אַבֿרוֹיִא (SchirR 2, 14) *l.* אַבֿרוֹיִא (so Ed. Pes.), *s.* אַבֿרִיא.

אַבֿרוֹיִא *gr. m.* (ἀήρ) Luft.

אַבֿרוֹיִא *a. m.* Krippe, Stallung(?).

אַבֿרוֹיִי *l.* אַבֿרוֹיִי, *pers. m.* königl. Beamter.

אַבֿרוֹיִי *pers. m.* Stadtmauer.

אַבֿרוֹיִי *a. f.* Gegengewicht(?).

אַבֿרוֹיִין, אַבֿרוֹיִין, אַבֿרוֹיִין (Est II 5, 1, MS אַבֿרוֹיִין) *gr. m.* (ὄψυζον) reines Gold.

אַבֿרוֹיִין *pers. m.* Lederdecke.

אַבֿרוֹיִי *l.* אַבֿרוֹיִי.

אַבֿרִיא *a. m.* außerhalb, auswendig, draußen. אַבֿרִיא מִן אֶבֿרִיא von außen.

אַבֿרִיא *l.* אַבֿרִיא *h. f.* Zypresse.

אַבֿרִיא *a. f.* Außenplatz, Dorf.

אַבֿרִיא *a. f.* Leichenmahl.

אַבֿרִיא *gr. tr.* (ἐβρεξεν) es regnet.

אַבֿרִיא *gr. f.* (ἄβραμις) eine Fischart.

אַבֿרִיא *h. m.* ein Sumpfvogel.

אַבֿרִיא *pers. m.* halbgar.

אַבֿרִיא *l.* אַבֿרִיא.

אַבֿרוֹיִי *h. m.* eine Olivenart.

אַבֿרוֹיִי *l.* אַבֿרוֹיִי, אַבֿרוֹיִי.

אַבֿרִיא (so jSabb 15^d), אַבֿרִיא *lat. m. pl.* (bracca) Hosen.

אַבֿרוֹיִין (jBabM 9^e) *s.* אַבֿרוֹיִין.

אַבֿרוֹיִין *pers. m.* Speise aus Mehl, Honig und Öl.

אַבֿרִיא *a. f.* wilder Majoran.

אַבֿרִיא *a. m.* geröstete Ähre.

אַבֿרִיא *h. m. pl.* klein und sauer bleibende Trauben.

אַבֿרִיא *a. l.* 1. *s.* אַבֿרִיא, 2. *s.* אַבֿרִיא.

אַבֿרִיא *h.* das buchstäbliche Aussprechen.

אַבֿרִיא (BerR 28) *l.* אַבֿרִיא.

אַבֿרִיא *a. (= אַבֿרִיא) l.* 1. auf, über; 2. vermöge, durch; 3. wegen. אַבֿרִיא weil.

אַבֿרִיא gelegentlich.

אַבֿרִיא (jKil 32^a) *h. m.* Bast(?).

אַבֿרִיא *a. m.* Kelch.

אַבֿרִיא (Est II 8, 13, MS אַבֿרִיא) *a. m.* der Agagit (Beiname Hamans).

אַבֿרִיא *gr. m.* (ἀγῶγος) Wasserleitung.

אַבֿרִיא *l.* 1. zusammenbinden; 2. zusammenrotten. *Ni.* zusammengebunden werden.

אַבֿרִיא II *h.* *Hiph.* hinziehen, andauern lassen.

אַבֿרִיא I *a.* zusammenbinden.

אַבֿרִיא II *a.* *Aph.* lang sein lassen.

אַגַד *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.

אַגְדָּא *a. m.* dass.

אַגְדָּא *a. m.* 1. *ind.* **אַגַד** 2S 3, 29 (MS **אַגַר**) Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.

אַגְדָּה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.

אַגְדִּיקוֹנְטָא (jBabB 14^c **קונטא**) *gr. tr.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.

אַגְדִּי 1. **אַגְדִּי**.

אַגְדָּא *pers. m.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

אַגְדִּיקוֹס *gr. m.* (ἐκδικος) kaiserlicher Rechtspfleger.

אַגְדָּתָא *a. f.* 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für die Passahabende.

אַגָּה *h. f., pl.* **אַגִּין** Dornstrauch (Mannaklee).

אַגְוָא *a.* innerhalb, inwendig.

אַיגְוָא 1. **אַיגְוָא**.

אַגְוַד *h. m.* Band, Gebund.

אַגְדָּל *h. m.* Daumen.

אַגְנוֹ *h. m.* Walnuß (*Juglans regia*).

אַגְנוֹא *a. m.* 1. dass.; 2. Nußbaum.

אַגְנוּה *h. f.* dass.

אַגְוִיסְטוֹר *lat. m.* (*quaestor*) Quästor.

אַגְוִי *s.* **אַגְוִי**.

אַגְוָפָה (jGitt 48^d)?

אַגְוַד *h. m.* Haufen, Hügel.

אַגְוָא *s.* **אַיגְוָא**.

אַגְוָה *h. f.* Speicher, Fach.

אַגְוִי *h. m.* mittelgroße Olivenart.

אַגְוִיחָא *a. f.* **אַגְוִיחָא קָרְבָא** Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.

אַגְטִין 1. bSanh 91^a 1. **לְגִטִין**; 2. jKil 32^a 1. **אַגְטִין**.

אַגְטִרְנָטָא *gr. m.* (καταπράκτης) Wasserfall.

אַגְטִרְנִין *h. x. pl.* eine Art Portulak.

אַגְנָא, **אַגְנָא** *a. m.* Graben, Furche.

אַגְנִיחָה *gr. f.* (αἰτην) Ziegenfell.

אַגְנִיה *h. f.* Graben, Furche.

אַגִין 1. jSabb 5^b 1. **תָּנִין**; 2. **שוור את** השליך את עצמו¹ BerR 56 1.

אַגִים *a. m.* Schwager, d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, *s.* **גִים**.

אַגְרָא (Dt 24, 14) *a. m., c.* **אַגִיר** Lv 25, 53 Lohnarbeiter.

אַגְלָא *a. m.* Außentor.

אַגְלִים *h. m. pl.* Regentropfen (?).

אַגְלִפְתָּא *a. f.* Eingraben, Einfassen.

אַגִם *a.* gebeugt, betrübt sein.

אַגִם *h. m.* 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht, Sumpf; 3. unbebautes Land.

אַגְטָא *a. m., pl.* **אַגְטִין** Jes 42, 15 Soc 59, d. **אַגְמִיָא** Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.

אַגְמָה *h. f.* Kummer.

אַגְמִין I. *h. m.* Schilf.

אַגְמִין II. *s.* **הַגְמִין**.

אַגְמִיָא *a. m., ind.* **אַגְמִין** Jes 58, 5 Schilf.

אַגְמִין *gr. tr.* (ἀγμεν) wohlan!

אַגִון *gr. m.* (ἀγών) Wettkampf.

אַגִון *gr. m.* (ἀγκών) Rand.

אַגִין *a. Pa.* **אַגִין** jSabb 10^b (Ausg. Ven. **אַגִין**) Scheiben formen (?).

אַגִין *h. m.* Becken, Schale.

אַגְנָא, **אַגְנָא** (Cant 7, 3) *a. m.* 1. *pl.*

אַגְנִין Jes 65, 11, *c.* **אַגְנִי** (Soc 59 **אַגְנִי**) 1 K 7, 41 Becken, Teller, Schale; 2. Teich.

אַגְוָה 1. **אַגְוָה**.

אַגְנִיָן (jPea 21^b) 1. **אַרְגֵנְטִין** *lat. m.* (*argenteum*) silbernes (Gerät).

אַגְנִיָנוֹס 1. **אַגְנִיָנוֹס** (?).

אַגְנִיָא *gr. f.* (ἀρνεῖα) Lammfell.

אַגְנִיָא (Est II 1, 2), **אַגְנִיָא** *a. f.* Becken.

אַגְנִיָא *a. f.* 1. Decke; 2. Beschützung.

אַגִם, **אַגִם** *h. m.* Birne (*Pirus communis*).

אַגְטִיָא *gr.* 1. *f.* (Αὔγουστα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie; 2. *m.* (Αὔγουστος) Kaisertitel.

אַגְטִיָא, **אַגְטִיָא** *gr. tr.* (ἐκζητῶν) suchend.

אָנוּסְמוֹס *gr. m.* (Αὐγουστος) Titel des röm. Kaisers.

אָנוּסְטָלִי *lat. m.* (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfekten.

אָנוּסְטִיאַנִי *lat. m.* (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.

אָנוּסְטִירִיוֹן, אָנוּסְטִירִיוֹן *gr. m.* (ἐξίτιριον) Abschiedsgruß, Empfehlung.

אָנָּה (2 K 4, 33 Soc 59) *a., pf.* 3 *sg.* *f.* אָנַפְתָּ 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schließen.

אָנָּה *h. m.* Verschuß, Türverschuß.

אָנָּה *h. c.* 1. Flügel; 2. Schulter; 3. Seite.

אָנָּפָא (Ez 1, 14, Or 1474 אָנָּפָא) *a. m., pl. c.* אָנָּפִי Cant 5, 11 l. אָנָּפִי dass.

אָנָּה *h.* 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

אָנָּה I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.

אָנָּה II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen.

Aph. אָנָּה vermieten, mieten. *Ita.*

ipf. 2 *m. sg.* אָנָּה 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21, 14 Vermietung ausführen; 3. Gewinn haben.

אָנָּה (2 S 3, 29) l. אָנָּה, s. אָנָּה.

אָנָּה *h. m.* (flaches) Dach.

אָנָּה *a. m., c. s.* אָנָּה Ex 30, 31 dass.

אָנָּה *a. m., 1. c.* אָנָּה Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. Gewinn; 3. l. אָנָּה; 4. Personennamen.

אָנוּרָא, אָנוּרָא *gr. m.* (ἀγορά), *pl.* אָנוּרָאוֹת 1. Markt, Marktplatz; 2. Gerichtshof.

אָנוּרִימוֹס, אָנוּרִימוֹס *gr. m.* (vgl. ἀγορονόμος), *pl.* אָנוּרִימוֹן Marktaufseher.

אָנוּרִי (jMaasS 54^d) l. אָנוּרִי.

אָנוּרִי *gr. m.* (γούρις) Feinmehl.

אָנוּרִין *gr. m.* (ἀπρόν) hellfarbig.

אָנוּרִי *h. m., pl.* אָנוּרִים 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.

אָנוּרִין *gr. m. pl.* (ἀκπατος) starke Getränke.

אָנוּרִיאַן, אָנוּרִין *gr. m.* (ἄγριον) wild.

אָנוּרִי (BerR 75) l. אָנוּרִי, s. אָנוּרִימוֹס.

אָנוּרִימוֹס, אָנוּרִימוֹס *gr. m.* (ἀγορονόμος) Marktaufseher.

אָנוּרִי (יִנְרָא) jGit 47^b l. אָנוּרִי.

אָנוּרִי (DtJI 29, 17) l. אָנוּרִי.

אָנוּרִי *gr. m.* (ἄγριος), *pl.* אָנוּרִים Jer 5, 8 wild, rauh.

אָנוּרִי (BerR 14) l. אָנוּרִי.

אָנוּרִי, אָנוּרִי männl. Personennamen (Ἀγρίππας).

אָנוּרִי Militärstation bei Caesarea (Agrippina).

אָנוּרִי (jRhS 67^b אָנוּרִי) *gr.* (ἀγραφός) ungeschrieben.

אָנוּרִי Name der Königin der Dämonen.

אָנוּרִי *h. f.* Brief, Dokument.

אָנוּרִי (1 K 21, 8, Est II 1, 3 אָנוּרִי) *a. f., ind.* אָנוּרִי Est II 6, 10, *pl.*

אָנוּרִי 1 K 21, 8, אָנוּרִי Est II 6, 10, *c.* אָנוּרִי Jes 51, 1 Brief, Edikt.

אָנוּרִי *a.* 1. = אָנוּרִי während; 2. = אָנוּרִי in bezug auf, weil.

אָנוּרִי *h. m.* Rauch, Nebel.

אָנוּרִי, אָנוּרִי männl. Personennamen.

אָנוּרִי I *a. f.* (= אָנוּרִי) diese, jene.

אָנוּרִי II *h. f.* eine Vogelart.

אָנוּרִי *a. m.* Werg, Wollflocken.

אָנוּרִי *a. f.* Finger.

אָנוּרִי *a. m.* Fischgräte.

אָנוּרִי *a. m.* Werg, Wollflocken.

אָנוּרִי = אָנוּרִי.

אָנוּרִי *h. m., pl.* אָנוּרִים rot.

אָנוּרִי, אָנוּרִי *a.* inzwischen.

אָנוּרִי *h. m.* 1. Personennamen; 2. Volksnamen. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.

אָנוּרִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.

אָנוּרִי (Nu 20, 18) *a. m.* Edomiter.

אָנוּרִי *h. m.* Herr.

אָנוּרִי *h. f.* Herrin.

אָנוּרִי *h. f.* Ruhesitz.

אָנוּרִי *m.* ein Götzenname.

אָנוּרִי *a. f. pl.* Wellenschaum (?).

אָדִיא (jMaas 49^b) 1. אָדִיא.
 אָדִיבִין (SchirR 3, 6) 1. אָדִיבִין.
 אָדִיבִיתא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen.
 אָדִין (Meg Ant Or 2377), אָדִין (Meg Ant Or 2377) *a. da.*
 אָדִין (= אָדִין) *h.* noch immer.
 אָדִיבִיתא *a. f.* Freude.
 אָדִיבִין (Toh VII 7) 1. אָדִיבִין, *s.* אָדִיבִין.
 אָדִיר *h. m.* stark, mächtig.
 אָדִירָא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אָדִיר Ex 15, 11 dass.
 אָדִירָא *a. m.* Rand, Kante.
 אָדִירָא, אָדִירָא (Jer 31, 39 Or 1474) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden(?).
 אָדִירָא 1. אָדִירָא.
 אָדִירָתא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung.
 אָדִירָתא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottesnamens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer.
 אָדִל (אָדִל) *h. m.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
 אָדִלָקָה *h. f.* Anzünden.
 אָדִם *h. Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein. *Hi.* 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.*
 אָדִים Planet Mars.
 אָדִם *s.* אָדִם.
 אָדִם *h. m., pl.* אָדִם בְּנֵי אָדִם Mensch. אָדִם jedermann.
 אָדִם (Gen 2, 7) männlicher Personenname (Adam).
 אָדִמָא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben.
 אָדִמָם *h. m.* hochrot.
 אָדִמָמִי *a. m. pl.* hochrote Weinbeeren.
 אָדִמָה *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegel-erde; 3. ein Mittel zur Kopfreinigung.
 אָדִמִית *h. f.* Röte, rote Farbe.
 אָדִמִין männl. Personenname.
 אָדִמוֹנִי *h. m.* rötlich, (rothaarig?).
 אָדִמוֹת *h. f.* Röte.
 אָדִמִי Ortsname (bibl.).
 אָדִמָתא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

אָדִן *h. m., pl.* אָדִנים Sockel, Untergestell.
 אָדִן, אָדִן *h. m.* Bast.
 אָדִנָא (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* אָדִנָא Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel; 3. 1. אָנָא.
 אָדִנָא *a. m., c. s.* אָדִנָה Jer 43, 10 Or 1474 Sessel.
 אָדִנָא *a. f.* אָדִנָה jetzt, heut.
 אָדִנִיקִי 1. אָדִנִיקִי *gr. m. pl.* (αὐθεντικοί) Gewalthaber.
 אָדִנִית *h. f.* Herrschaft.
 אָדִנִי הַשָּׁרָה *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes, vielleicht Orang Utang.
 אָדִק *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten.
 אָדִק *a.* anhaften. *Pa.* אָדִק Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Itpa.* sich anschließen.
 אָדִק *h. m.* Wulst(?). *S.* אָדִק.
 אָדִקִילָאן (SchirR 1, 11), 1. אָדִקִילָאן? männl. Personenname (Onkelos?).
 אָדִר (אָדִר?) *h.* abziehen.
 אָדִר *a. Pa.* helfen.
 אָדִר *h. m.* der 12. Monat des jüd. Kalenders (Febr.-März).
 אָדִר קָדָמָה (Est II 9, 28) der erste Adar. אָדִר תְּקִנָה (ebenda) der zweite Adar.
 אָדִרָא *gr. m.* (δορά, δόρος) 1. Fell, Balg; 2. Sack, Bezug.
 אָדִרִיר *gr. m. tr.* (ὕδωρ) Wasser.
 אָדִרָא I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. das Getreide auf der Tenne; 3. das Dreschen.
 אָדִרָא II (Est II 7, 9, MS אָדִרָא) *gr. m.* (κέδρος) eine Cedernart.
 אָדִרָא *gr. m.* 1. (ἐδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze.
 אָדִרָא (?) *a. f.* Schiffsflagge(?).
 אָדִרָבָא *a.* im Gegenteil.
 אָדִרָבָא *a.* gegenüber der Ansicht von Raba.
 אָדִרְבָּלָא *gr. m.* (ὕδραυλος) Musiker auf der Wasserorgel.

אָדַרְבֵּלִים *gr. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
אָדֻרֹדוֹסְמֹן (jSchebi 37^b) 1. **אָדֻרֹדוֹסְמֹן**
gr. m. (ὕδρорοσάτον) Rosenwasser.
אָדֻרֹמָא Volksname.
אָדֻרֹן männl. Personennamen.
אָדֻרֹנָא *pers. m., ind.* **אָדֻרֹן** Gen 43, 30
 Zimmer.
אָדֻרֹתָא *a. f.* Herrlichkeit.
אָדֻרִיאַס *gr. f.* (Ἀδριας) das adriatische
 Meer.
אָדֻרִיכֹתִיָּה *a. f., c. s.* **אָדֻרִיכֹתִיָּה** Jer
 51, 32 Stampfen.
אָדֻרִינֹס männl. Personennamen (Ἀδριανός).
אָדֻרִינִי *gr. m.* 1. aus der Stadt Hadria
 (Ἀδριανός); 2. Anhänger Hadrians;
 3. **אָדֻרִינִי תֵרֶם** poröse, von Wein
 durchzogene Scherben.
אָדֻרִינֹטוֹס 1. **אָדֻרִינֹטוֹס** *gr. f.*
 (ἀνδρις) Statue.
אָדֻרִינִי 1. **אָדֻרִינִי**, s. **אָדֻרִינִי**.
אָדֻרִיכֵלִין (BerR 23, Ven. **אָדֻרִיכֵלִין**) 1.
אָדֻרִיכֵלִין.
אָדֻרִיכֵלִין 1. **אָדֻרִיכֵלִין**.
אָדֻרִיכֵלִין (bAbZ 10^b) 1. **אָדֻרִיכֵלִין**.
אָדֻרִיכֵלִין *a. f.* Dokument der gericht-
 lichen Ermächtigung des Gläubigers,
 sich am Besitz des Schuldners schad-
 los zu halten.
אָדֻרִיכֵלִין Name eines Götzen.
אָדֻרִימוֹן (VajR 35) 1. **אָדֻרִימוֹן** *gr. m.*
 (ἐρημος) wüst.
אָדֻרִימוֹן (jSchebi 37^b) 1. **אָדֻרִימוֹן**
gr. m. (ὕδρорμηνον) Quittenwein.
אָדֻרִינִי *a. f., c. s.* **אָדֻרִינִי** Koh 12, 3 Arm.
אָדֻרִינִי *a. m.* aus der Stadt Edrei.
אָדֻרִינִי *gr. m.* (ὕδρорπικός) wasser-
 süchtig.
אָדֻרִינִי *gr. f.* (δορδ) Fell, Haut.
אָדֻרִינִי (jDem 24^d) 1. **אָדֻרִינִי**
gr. m. pl. (ἀποθηκαιοί) Großhändler.
אָדֻרִינִי *h. f.* Mantel.
אָדֻרִינִי *h.* lieben. *Ni. Hitp.* geliebt, be-
 liebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.
אָדֻרִינִי I männl. Personennamen.

אָדֻרִינִי II *h. f.* Liebe.
אָדֻרִינִי *a. f.* dass.
אָדֻרִינִי (jBer 4^b) s. **אָדֻרִינִי**.
אָדֻרִינִי (= **אָדֻרִינִי**) *a. m.* jener.
אָדֻרִינִי *a.* zu welchem (der angeführten
 Fälle) gehört dies?
אָדֻרִינִי *h. m.* Unreinheit, infolge davon,
 daß man sich mit einer Leiche unter
 derselben Überdachung befindet.
אָדֻרִינִי *h. f., pl.* **אָדֻרִינִי** ein von solcher
 Unreinheit handelnder Talmudtraktat.
אָדֻרִינִי männl. Personennamen.
אָדֻרִינִי *a. m.* jener.
אָדֻרִינִי *a. m.* nicht voll gereifte Dattel.
אָדֻרִינִי (= **אָדֻרִינִי**) *a.* deshalb.
אָדֻרִינִי *h. Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten;
 2. eine Überdachung über einer Leiche
 bilden, s. **אָדֻרִינִי**.
אָדֻרִינִי *h. m.* 1. Zelt; 2. Bedachung über
 einer Leiche. *pl.* **אָדֻרִינִי** 1. Arten der
 Unreinheit infolge davon; 2. ein Tal-
 mudtraktat.
אָדֻרִינִי *h. m.* ein Salzkraut (*Salsola*).
אָדֻרִינִי *a. m.* dass.
אָדֻרִינִי *a. m.* 1. Zelt; 2. die Verun-
 reinigung durch Aufenthalt in einem
 Raume mit einer Leiche.
אָדֻרִינִי *a. m.* Salzkrauthändler.
אָדֻרִינִי (?) Ortsname.
אָדֻרִינִי *h. f.* Zelt.
אָדֻרִינִי *a. m.* dieser, derjenige.
אָדֻרִינִי s. **אָדֻרִינִי**.
אָדֻרִינִי *pers. m.* Stallmeister.
אָדֻרִינִי *pers.* Name des bösen Prinzips
 bei den Persern (Ahriman).
אָדֻרִינִי *h. f.* von Aaron abstammend.
אָדֻרִינִי *h.* oder. **אָדֻרִינִי** — **אָדֻרִינִי** entweder — oder.
pl. **אָדֻרִינִי**, **אָדֻרִינִי** die Stellen, an denen
 das Wort **אָדֻרִינִי** vorkommt.
אָדֻרִינִי (Ex 21, 20) *a.* oder. **אָדֻרִינִי** — **אָדֻרִינִי** Lv 5, 1
 entweder — oder.
אָדֻרִינִי *gr. m. tr.* (ὅ) der.
אָדֻרִינִי 1. *a. m.* (= **אָדֻרִינִי**) er, dieser, jemand;
 2. *gr. tr.* (οὐ) nicht.

אָוּרָא s. אָוּרָא.

אוב I h. m. Trieb, Pflanze.

אוב I h. m. בעל אוב Totenbeschwörer.

אובא a. m., ind. אוב (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist; 2. אובא אובא Totenbeschwörer.

אובילו קרנא Ortsname.

אובנתא a. f. Verstand.

אוג h. m. Beere vom Sumach (*Rhus coriaria*)?

אונדרו samaritanischer Ort.

אונדרא a. f. Verlängerung.

אונגנוס l. אונגנוס.

אבנינסטי, אבנינסטי s. אבנינסטי.

אנקא a. m. Steinhafen.

אנקת h. f. Messer mit Scharten.

אנד h. m., pl. אנדות 1. Schürholz; 2. angebranntes Holzscheit.

אנדא a. m., ind. אנד Am 4, 11 Or 1474, pl. אנדן dass.

אנדא (Jes 38, 9 Or 1474) אנדא a. f. Dank, Danklied.

אנדא a. f. Beutel(?).

אנדא a. m. Gestell, erhöhter Sitz.

אנדינא a. f. Freude.

אנדיקא a. f. Betrachtung.

אנדיא a. f. 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, daß der Schuldner die Schuld zugegeben hat.

אודייתא (jSchebi 38^a) l. אודייתא.

אודם h. m. Röte, rote Farbe. האודם שפשפה das Lippenrot.

אוד h. Pl. wünschen. Hüt. sich sehnen.

אודנא l. אודנא.

אודרתא l. אודרתא.

אודרא a. m. Netz, Flechtwerk.

און h. m. Gans.

אונא a. m., pl. און Est II 3, 8, און dass.

און h. f., du. אונים 1. Ohr. אונים אונים die Sehnen unter den Ohren(?); 2. Henkel; 3. Geschwulst.

אונפונא a. f. Darlehn.

אונדרא a. f. 1. Schlinge; 2. Rätsel.

אונדרא a. m., pl. אונדרא Jes 13, 21 Eule(?).

אונדרי s. אונדרי.

אונדרא a. f., c. אונדרא Koh 4, 4 Gutmachen.

אונט h. m. 1. kompakte Masse; 2. Fundament; 3. Pfeiler.

אוי h. 1. wehe; 2. das Wehe.

אוינא 1. männl. Personennamen; 2. s. אוינא.

אוינא gr. (vgl. אוי) hallo!

אוינא (LvJI 11, 20, MS אורינא, Ed. princ. אורינא) l. אורינא, s. אורינא.

אורינא Ortsname.

אורכונא (Koh 7, 8) a. f. Zurechtweisen.

אורינא (EstR 1, 4) Bedrückung(?).

אורל h. m. Speise.

אורל (Jer 17, 12 Or 1474) a. m. 1. c. אורל Ho 9, 11 Or 1474 Anfang, Vorzeit. לאורל Ez 16, 55 Or 2211 zu ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.

אורל (אורל?) h. m. Federmesser(?).

אורי h. vielleicht.

אולם h. m. 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.

אולם (Ez 40, 48) a. m. Vorhalle.

אולם s. אולם.

אורל s. אורל.

אום h. f. 1. Mutter; 2. Schoß; 3. Eigentliches, Wesentliches.

אומא (bPes 429)?, s. אומינא.

אומא a. f. Beschwörer.

אומדרא s. אומדרא.

אומקה s. אומקה.

אומתא a. f. Schwören, Schwur.

און h. m. Besitz, Macht.

אונא (bSabb 1576) l. אונא.

אונא a. m., pl. אונא (!) Jes 10, 32 Or 2211 (in margine) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.

אונא אונא אונא männl. Personennamen.

אונא s. אונא.

אונא h. f. 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht

bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.

אונאומא, אונאומא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.

און קליון Kakophemismus für εὐαγγέλιον, Evangelium.

אונא *gr. f.* (ὠνή), *pl.* **אונות** Besitzurkunde.

אונ Ort in Palästina.

אונ (falsch **אונ**) *gr. f.* (ὠνή), *pl.* **אונות**
1. Kauf, Kaufbrief; 2. *s.* **אונ**.

אונא männl. Personennamen (Chonja).

אונא *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.

אונ 1. **אנצין** (?), *s.* **אניץ**.

אונא *a. f.* Bedrückung.

אונא *pers. m.* Arbeiter (?).

אונ *h. m.* 1. Zwang, Nötigung; 2. Todesfall.

אונא *x. m.* Nase (?).

אונס *gr.* Ortsname (Ephesus, Ἐφεσος).

אונא *a. f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.

אונא (EchR 3, 13) *h. f.* Zerstörung (?).

אונא *h. m.* Finsternis. **בית האפל** fensterloser Raum.

אונ *h. m.* Art.

אונ *h. m.* Name einer Engelgattung.

אונא *a. m., pl. d.* **אונא** Ez 10, 3
1. Rad; 2. Engelgattung.

אונא *a. f.* Holzstück.

אונ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.

אונ *h. m.* Getreidegroßhändler.

אונ *h. m., pl.* **אונות** 1. Schatz, Getreidevorrat; 2. Schatzkammer; **בית האונ** dass.; 3. Speicher, Magazin; 4. Höhlung der Perlmutter.

אונא *a. m., pl. d.* **אונא** Gen 41, 56 dass.

אונא *a. f.* Aufstehen.

אונ *h.* sich erhellen, licht werden. *Ni.* dass. *Hi.* leuchten lassen.

אונ *a.* hell werden.

אונ *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag; 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit, Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.

אונ *h. m.* Feuer. *pl.* **אונ** Teil des hohenpriest. Orakels.

אונ *gr. m.* (ἀήρ) 1. Luft; 2. Himmel; 3. *pl.* **אונות** Klima; 4. Wetter; 5. *pl.* **אונ** freier Raum, Raum.

אונא (Est II 3, 3, MS **אונא**) *gr. m.* (ἀήρ) 1. *c.* **אונ** Dt 4, 17 Luft; 2. freier Raum; 3. **א' דלכני** Schicht von Ziegeln; 4. *s.* **ארא**.

אונא I *a. m.* Spreu (?).

אונא II *a. m., pl. d.* **אונא** Nu 27, 21 Teil des hohenpriest. Orakels.

אונא *a. m.* Haut, Fell.

אונא (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehrung.

אונא *gr.* männl. Personennamen (Εὐρύδημος).

אונא *h. f.* 1. Licht, Sonne. **אונא** bei Tagesanbruch. **אונא** auf den ersten Blick, nach dem ersten Eindruck; 2. Kraut.

אונא *s.* **ארא**.

אונא *s.* **ארא**.

אונא (Gen 38, 16) *a. f., c.* **אונא** Gen 24, 18, *pl.* **אונא** Dt 28, 7, Jud 5, 6
1. Weg, Lauf; 2. Gewohnheit; 3. Geschick. **אונא** **אונא** Sitte. **אונא** **אונא** beiläufig.

אונא *gr. m.* (ἀβερτή) Felleisen.

אונא männl. Personennamen.

אונא *pers. m.* Müßiggänger (?).

אונא I *a. f.* Abendseite, Westen.

אונא (Jes 1, 3), **אונא** II (Est II 6, 11) *a. f., pl.* **אונא** 1 K 4, 6 Krippe.

אונא Engelname.

אונא *h. f.* Feigenpflücken.

אונא *a. f., c.* **אונא** Thr 5, 20 (MS. **אונא**) Verlängerung.

אונא männl. Personennamen.

אונא *a. m.* 1. Gesetz; 2. **אונא** **אונא** BerR 50 1. **אונא** *gr.* (μεθόρια) Grenzland.

אונא 1. **אונא**.

*אונא - Anfangs- und
Ende- (Anfangs- und
Ende-)*

אוריתא (Lv 6, 7) *a. f.* (in Cod. Soc. ohne Schewa, s. Dalm., Gr. 78), *ind.* אורֶתָה Ma 2, 7 Or 1474, אורֶתָה, *pl.* אורֶתָתָה Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung; 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Auslegung des Gesetzes; 5. Thorarolle (Pentateuch).

אורכותא *a. f., c.* אורְכוֹתָה Dt 30, 20 Verweilen, Verlängerung.

אורן *h. m.* Lorbeerbaum (*Laurus nobilis*). **אורנס** *gr. m.* (ἄρουρος) stacheliger Strauch(?).

אורוס *h. m.* Olivenart.

אורוסמי *gr. m.* (ῥοσάτον) Rosenwein.

אורעתא *a. f., pl.* אורְעִיָה LvJI 11, 30 MS, 1. אורְעֵן Wespe.

אורקסין (ExJI 28, 42 MS) *lat. m. pl.* (*bracca*) Hosen.

אורשנא *x. f.* אורְשֵׁנָה ein mythenhafter Vogel.

אורתא *a. f.* Abend, Nacht.

אוש *a. Pa.* 1. lärmern, laut sprechen; 2. in Menge sein.

אוש *h. Htp.* bestätigt werden.

אושא Ortsname (Stadt in Galiläa).

אושמרתא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.

אושענא männl. Personennamen.

אוש (jMeg 71^b) 1. קוֹשֵׁי (so Ausg. Ven.).

אוש *a.* möglich.

אות *h. Nl.* נִיאוֹת genießen, Nutzen haben.

אות I *h. m.* 1. *pl.* אותֹת Zeichen, Merkmal, Stück; 2. *pl.* אותִיּוֹת Buchstabe; 3. Einheit; 4. schriftl. Dokument.

אות II *h.* mit Suff. 1. für das Personalpronomen im Akkusativ, z. B. אותִי mich; 2. als Demonstrativpronomen אותֹו jener, derselbe, *f.* אותֶה, *pl.* אותֵן. אותֹו הָאִישׁ 1. jener Mann; 2. ich.

אותבתא *a. f.* Sitzen.

אותונין (SchirR 3, 11) 1. אִיקוּנִין.

אותים *gr.* (εὐθέως) sofort.

אות 1. וִיתֵן, s. וִיתָנָה.

אותנטיא *gr. f.* (αὐθεντία) 1. Selbstständigkeit; Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אותנטיין *gr. m.* (αὐθεντητής) unabhängig, mächtig.

אזא (Jes 44, 15 Or 1474) *a., pt.* *pl. m.* אֶזֶן Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Itpe.* geheizt werden.

אזא *a. m.* Seeadler(?).

אזא *a. m.* stachelige Gerte(?).

אזא *x. m.* Mörser(?).

אזנא *pers. m., pl. d.* אֶזְנֵיָה Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אזנר männl. Personennamen.

אזנר 1. אֶזְנֵר.

אזנרין (BerR 74) 1. אֶזְנֵרִין, s. אֶזְנֵרִין.

אזר *a.* gehen. וְאֶזְרֵנוּ לְטַעֲמֵיהֶוּ und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אזור (Tos. Kil. I 3) 1. אֶזְרֹר.

אזרעיתא *a. f.* Zittern.

אזרקפותא *a. f.* Aufstehen.

אזרה *h. f.* Verwarnung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen.

אזוב *h. m., pl.* אֶזְבוֹת eine Art Majoran (*Origanum maru*). יֶזֶב *אזוב* eine besondere Art Majoran.

אזוקא (Ex 12, 22) *a. m.* dass.

אזור *h. m.* 1. Gürtel; 2. breiter Gurt, Lendentuch.

אזורה *h. f.* dass.

אזויה *gr. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אזינא *a. m.* Waffe(?); *c. s.* אֶזְנִיָה בית Jer 5, 16, אֶזְנִיָה בית Sac. 9, 13 Or 1474 Köcher.

אזקה *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אזל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵאָזֵל Ex 10, 24, *imp.* 2 *m. sg.* יֵאָזֵל Gen 22, 2, יֵאָזֵל, *inf.* מֵאָזֵל Gen 11, 31 1. weggehen; 2. fortsetzen (zur Bezeichnung der

Dauer oder Zunahme einer Handlung);
 3. abscheiden, sterben.
 אָל II a. spinnen.
 אָלָא a. m. Netz, Gespinnst.
 אָלָאָא a. m. Spinner.
 אָלָאָ (Ex 15, 8) a. m. pl. Gießbäche.
 אומאומא 1. אָלָאָא a. m. Dornstrauch
 (*Alhagi Maurorum?*).
 אומאָאָ (KilBabB V 17). Nach Krauß
 1. פרוּמאָאָ, s. פָּרוּמאָאָ.
 אָלָאָאָ (ExJI 28, 18 MS) a. m. Smaragd.
 אָלָאָ gr. m. (σουλ) 1. kleines
 Messer; 2. Meißel.
 אָלָאָאָ (Jes 44, 13 Or 1474) gr. m.,
 ind. אָלָאָ Jer 36, 23 Or 1474. 2211,
 pl. אָלָאָאָ Jos 5, 2, אָלָאָאָ dass.
 אָלָאָאָאָ (Ex 28, 18),
 אָלָאָאָאָ Ez 28, 13 gr. m. (σμάραγδος,
 σμαράγδιον) Smaragd.
 אָלָאָ s. אָלָאָ.
 אָלָאָ h. *Hi.* אָלָאָאָ hören.
 אָלָאָ a. m. Wanne.
 אָלָאָאָ h. f. pl. eine Gemüscart.
 אָלָאָאָ a. m. Aufwand, Kosten.
 אָלָאָאָ(?) a. m. Schädigung(?).
 אָלָאָ pt. pass. אָלָאָאָ (KohR 8, 1) l. חָיוֹק.
 אָלָאָ gr. f. (σκάφη) Kahn, Barke.
 אָלָאָ h. *Hütp.* sich gürtlen.
 אָלָאָ 1. אָלָאָאָ, s. אָלָאָאָ.
 אָלָאָ h. m. Weißdorn.
 אָלָאָ h. m. Eingeborener.
 אָלָאָ a. f. Arm.
 אָלָאָ h. m. Weißdorn (*Crataegus Azarolus*).
 אָלָאָאָ 1. אָלָאָאָ pers. m., pl. c. s.
 אָלָאָאָ ExJI 25, 12, MS אָלָאָאָאָ Griff.
 אָלָאָ (Jes 44, 16 Or 1474) a. 1. oh!
 ha! 2. ach! wehe!
 אָלָאָ h. m., c. אָלָאָ, pl. אָלָאָאָ, c. אָלָאָ
 1. Bruder, pl. Geschwister; 2. Ver-
 wandter; 3. Genosse.
 אָלָאָ (Gen 44, 19) a. m., ind. אָלָאָ Ez
 44, 15, c. s. אָלָאָ Gen 20, 5, אָלָאָאָ

Gen 14, 13, pl. ind. אָלָאָ Gen 13, 8,
 c. אָלָאָ Gen 34, 25, c. s. אָלָאָ Gen
 29, 4, אָלָאָ Gen 31, 37, אָלָאָ Gen
 16, 12 (Dalm., Gr. 198f.) 1. Bruder;
 2. Genosse.
 אָלָאָ 1. männl. Personenname; 2. Orts-
 name.
 אָלָאָ a. Pa. inf. אָלָאָאָ Koh 3, 7, l.
 אָלָאָאָ zusammenheften, zunähen.
 אָלָאָ a. m. nur mit Suff., z. B. אָלָאָאָ
 Lv 10, 4, 1 S 10, 14 Oheim, Vaters
 Bruder.
 אָלָאָ h. m., fem. אָלָאָאָ einer. pl. אָלָאָאָ
 einzige. אָלָאָאָ — אָלָאָאָ sowohl — als
 auch. אָלָאָאָ auf einmal. אָלָאָאָ
 על אָלָאָאָ zu gleicher Zeit. אָלָאָאָ
 (עאכ"ו) um wieviel mehr.
 אָלָאָ h. verbinden, schließen. pt. pass.
 אָלָאָאָ 1. verschlossen, verborgen;
 2. vereinigt, gemeinschaftlich.
 אָלָאָ a. 1. pf. 3 f. sg. c. s. אָלָאָאָאָ
 Ex 15, 14, imp. sg. אָלָאָאָ Ex 4, 4
 in Besitz nehmen, ergreifen, pt. pass.
 f. אָלָאָאָ Gen 25, 26 ergreifend,
 haltend; 2 f. אָלָאָאָ Lv 19, 20 zu-
 geeignet; 2. אָלָאָ Gen 19, 6, ipf. אָלָאָאָ
 Dt 11, 17 verschließen. Pa. ipf. 3 pl.
 אָלָאָאָ Dt 21, 19 ergreifen. *Itpe.* 1. pf.
 אָלָאָאָ Ez 19, 4 Or 1474 ergriffen
 werden. 2. pf. 3 m. pl. אָלָאָאָאָ Jes
 24, 10 Or 1474 verschlossen werden.
Itpa. pf. אָלָאָאָ Nu 31, 47 ergriffen
 werden.
 אָלָאָאָ a. m. Riegel.
 אָלָאָאָ männl. Personenname.
 אָלָאָאָ a. m. Macht, Besitz.
 אָלָאָאָ a. f. Verschließung.
 אָלָאָאָ a. f., c. אָלָאָאָ Nu 27, 7 Besitz.
 אָלָאָ h. vereinen, verbinden. *Pi.* durch
 enge Striche verbinden, zusammen-
 nähen. *Hütp.* 1. vereinigt werden;
 2. zusammengenäht werden.
 אָלָאָ (Gen 41, 2) a. m. 1. Riedgras;
 2. männlicher Eigennamen (= אָלָאָאָ).

אֶחָדָא *a. m.* ענין Gaukler.

אֶחָהָ *h. f.* 1. Bruderliebe, Freundschaft, *בְּאַחֶיהָ* gemeinschaftlich; 2. Gleichberechtigung.

אֶחָיָ *h. m.* Zusammennähen (der bei der Trauer zerrissenen Kleider).

אֶחָיָתָא *a. f.* Belehrung, Lehre.

אֶחָנָא *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weidenzweige, Bast; 3. Span zum Feueranzünden.

אֶחָנִיתָא *a. f.* Pflaume.

אֶחָרָ *h. m.* 1. *דו. אַחֲרִים* Hinterseite, Rücken; 2. *pl. אַחֲרִים* Außenseite.

אֶחָרָ *h. m.* Säumen, Zögern.

אֶחָרָא *a. m.* dass.

אֶחָרָא *a. m., pl. c.* אֶחָרִי Ex 26, 12 Hinterseite, *c. s.* מֵאַחֲרָא Ez 2, 9 von ihrer Hinterseite.

אֶחָרִי *h.* hinter. לְאַחֲרִי, מֵאַחֲרִי dass. אֶחָרִי (Nu 3, 23), לְאַחֲרִי, לְאַחֲרִי מֵאַחֲרִי *α.* dass.

אֶחָרִי(?) *a. f.* andere. *° S.* אֶחָרִי.

אֶחָתָא *h. f., c.* אֶחָתָא, *pl.* אֶחָתָא Schwester.

אֶחָחָ *h.* 1. ergreifen, halten, sich bemächtigen; 2. אֶחָחָ אֶת הָעֵינִים die Augen halten, täuschen; 3. schließen. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* 1. ergreifen lassen; 2. anzünden.

אֶחָהָ *h. f.* Eigentum, Besitz.

אֶחָתָא *a. f.* dass.

אֶחָיָ *männl.* Personennamen.

אֶחָרָ *h. f.* Besitzergreifung, Einnahme.

אֶחָרָתָא *a. f.* Rätsel.

אֶחָתָא *a. f., c.* אֶחָתָא Hos 6, 2 Or 1474 Wiederbelebung, Auferweckung.

אֶחָיָ *h. f.* das Anfassen. בֵּית אֶחָיָ Handhabe, Griff. אֶחָיָ עֵינִים Blindwerk.

אֶחָלָא *a. f.* eine Fieberart.

אֶחָלָא *h. f.* Befleckung.

אֶחָמִיתָא *a. f.* Behältnis, Kasten.

אֶחָמָא *x. m.* 1. *ind.* אֶחָמָא Cant 5, 14, Or 1302 Rubin(?); 2. Zahl.

אֶחָמָתָא Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

אֶחָמָתָא *אח"ס במ"ע* Permutation der Buchstaben in der Weise, daß der 1. (א) mit dem 8. (ח) und dem 15. (ס), der 2. (ב) mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) vertauscht wird.

אֶחָמָתָא *a. f., ind.* אֶחָמָתָא Lv 14, 34, *c.* אֶחָמָתָא Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.

אֶחָרָ *h.* 1. hinten sein; 2. rücklings begatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später tun. *Pu. Ho.* später getan werden. *Hitp.* sich versäumen.

אֶחָרָ *a. Pa.* אֶחָרָ Gen 34, 19, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּשְׁמָרָ Dt 23, 22 1. aufhalten, zurückhalten; 2. säumen, sich verweilen. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אֶחָרִית Gen 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern, später tun. *Itpa. pt. pl.* מִתְאַחֲרִין (Dalm., Gr. S. 251. 299) Deut 25, 17 sich verzögern.

אֶחָרָ 1. *h.* hinten, später, nachher. לְאַחֲרָ שְׁ נָחַדְמָ, מֵאַחֲרָ שְׁ da, weil; 2. nach. לְאַחֲרָ אֶת הַשַּׁבָּת am Sonntag, אֶחָרָ נָחַדְמָ nach, hinter. לְאַחֲרָ יָדָא mit umgekehrter Hand.

אֶחָרָ *h. m.* ein anderer. אֶחָרָ 1. andere Erklärung; 2. euphem. Götzendienst, unreine Dinge; 3. Coitus; 4. Aussatz. אֶחָרָ Beinamen des abtrünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אֶחָרִים 1. ungenannte Autoritäten; 2. fremde Völker, Nicht-Israeliten.

אֶחָרָא *a.* hinten. לְאַחֲרָא Gen 49, 17 zurück, rückwärts.

אֶחָרָא (אֶחָרָא) *a. m.* ein anderer.

אֶחָרָן *h. m., f.* אֶחָרָן ein anderer, letzter. אֶחָרָן (מִים) das Händewaschen nach der Mahlzeit. אֶחָרָן die Späteren. בְּאַחֲרָנָא zuletzt.

אֶחָרִי *h.* 1. hinter; 2. nach.

אֶחָרִי (Dt 29, 26), אֶחָרִי (Gen 21, 10) *a. f., d.* אֶחָרִי Est II 8, 13 andere.

אֶחָרִי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אֲחֵרִיתָא *a. m., f. d.* אֲחֵרִיתָא, אֲחֵרִיתָא

1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer(?).

אֲחֵרִיתָא *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien.

אֲחֵרִיתָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräußerung).

אֲחֵרִיתָא (Est II 1, 7; 8, 13) *a. m.* ein anderer.

אֲחֵרִיתָא *h. f.* Zukunft.

אֲחֵרִיתָא (Gen 37, 9) *a. m., ind.* אֲחֵרִיתָא Dt

20, 5, אֲחֵרִיתָא Gen 30, 24, *pl. m.* אֲחֵרִיתָא

Gen 29, 27; *f. sg. d.* אֲחֵרִיתָא Gen

17, 21, *ind.* אֲחֵרִיתָא, *pl.* אֲחֵרִיתָא Gen

41, 3 ein anderer.

אֲחֵרִיתָא *h. f.* eine andere.

אֲחֵרִיתָא (bibl.) *pers. m. pl.* Satrapen.

אֲחֵרִיתָא *a. f., c.* אֲחֵרִיתָא Lv 18, 12, Ez

44, 25, *c. s.* אֲחֵרִיתָא Gen 12, 13 u. אֲחֵרִיתָא

Gen 20, 5, אֲחֵרִיתָא Gen 24, 60, *pl. c. s.*

אֲחֵרִיתָא Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.

אֲחֵרִיתָא Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, daß ihr Zahlenwert gleich 10 ist.

אֲחֵרִיתָא *s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא *gr.* (εἶτα) dann.

אֲחֵרִיתָא *gr.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.

אֲחֵרִיתָא *pl.* אֲחֵרִיתָא jSabb 8^b, 1, אֲחֵרִיתָא, *s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא *a. m.* אֲחֵרִיתָא, אֲחֵרִיתָא *a. m.* Klammer, Ring.

אֲחֵרִיתָא *h. m.* Bocksborn (*Lycium europaeum*).

אֲחֵרִיתָא (אֲחֵרִיתָא) *a. m., ind.* אֲחֵרִיתָא (אֲחֵרִיתָא) Gen

50, 10, 11, *pl. ind.* אֲחֵרִיתָא (אֲחֵרִיתָא) Gen

3, 18 dass.

אֲחֵרִיתָא *gr.* (εἶτα) dann.

אֲחֵרִיתָא *gr.* (ἦτα) Buchstabe η.

אֲחֵרִיתָא *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung)?

אֲחֵרִיתָא (Jos 2, 15) *a. m., pl. c. s.* אֲחֵרִיתָא Ex 35, 18 Seil, Strick.

אֲחֵרִיתָא *s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא *a. m., pl.* אֲחֵרִיתָא Ho 10, 8 Bocksborn (*Lycium europaeum*), *s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא männl. Personennamen (Τίτος).

אֲחֵרִיתָא *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.

אֲחֵרִיתָא *a. m.* Höhlung, Loch.

אֲחֵרִיתָא *a. m.* Scherz.

אֲחֵרִיתָא *a. f.* Werfen.

אֲחֵרִיתָא *gr. m., s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא *s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא (Ez 27, 8) *gr.* (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.

אֲחֵרִיתָא männl. Personennamen (aus Ἰταλία gebildet).

אֲחֵרִיתָא, אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (κατάλυσος), *pl.*

אֲחֵרִיתָא, אֲחֵרִיתָא 1. Herberge; 2. Bazar.

אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (ἀτελής) abgabenfrei.

אֲחֵרִיתָא *h. m.* Wurf.

אֲחֵרִיתָא *a. f.* Niederwerfen.

אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (ἰταλικός) italisch.

אֲחֵרִיתָא *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.*

אֲחֵרִיתָא 1. ausgefüllt, massiv; 2. formlos.

אֲחֵרִיתָא, אֲחֵרִיתָא *a. m., pl.* אֲחֵרִיתָא, אֲחֵרִיתָא

1. Masse; 2. *c. s.* אֲחֵרִיתָא Est II 1, 2

Oberschenkel, Flanke.

אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.

אֲחֵרִיתָא Beiname des Engels Gabriel.

אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (ἄθυμος) entkräftet.

אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (ἔτοιμος) bereit.

אֲחֵרִיתָא *gr. f.* (ἑτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.

אֲחֵרִיתָא, אֲחֵרִיתָא *h. m.* Büchse.

אֲחֵרִיתָא (EstR 1, 14) 1. אֲחֵרִיתָא, *s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא männl. Personennamen (Ἀττιάνος?).

אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus thynnus*).

אֲחֵרִיתָא *s.* אֲחֵרִיתָא.

אֲחֵרִיתָא *gr. f.* (ἀτακτία) Unordnung, Wildheit.

אֲחֵרִיתָא *h. m.* linkshändig, linksfüßig.

אֲחֵרִיתָא *gr.* Stadt an der phönizischen Küste (Τρίπολις).

אֲחֵרִיתָא (MS אֲחֵרִיתָא) Cant 2, 3 *pers. m.* Cedratzitronebaum (*Citrus medica cedra*).

אֲחֵרִיתָא (Jes 9, 13 Or. 1474) 1. אֲחֵרִיתָא *gr. m.* (κύρηνος) Herr.

אָטריא *gr. f.* (ἄτριον) Nudeln (?).

אָטרכונא *gr.* Landschaft im Ostjordanland (Τράχυν).

אטורונא (bKeth 61^a) 1. אָבונגער.

אָטרכא *a. m.* Laub, Blatt.

א *a.* 1. (= הִיא) sie, diese; 2. (= אֵית) es ist, es gibt; 3. (= אֵין) a) wenn;

b) א Cant 7, 13 ob, א — א ob — oder; c) Fragepartikel.

א (Koh 11, 6) 1. א (so MS), s. א.

א *h.* 1. (= אֵין) nicht; 2. ach! o!

א *(Est II 1, 3) a.* wo? א *מדין* 2S 1, 13, א *מן* Jos 2, 4 Praet. woher?

א *h.* א *זה* 1. welcher? 2. wo?

א *m.* Eigenname.

א *h. f.* Feindschaft, Groll.

א *(= אֵית בעית) a.* wenn du willst.

א *(Jer 6, 25) a. m., pl. c. s.* א *ינורהו* Ex 24, 23 1. Haufen; 2. (verächtl.) Götzenaltar.

א *h. m.* 1. Mißgeschick, Unglück; 2. heidnisches Fest (Kakophemismus für עֵיד).

א *a. m.* (heidnisches) Fest.

א *a. f.* diese.

א *(Jer 50, 1 Or 1474), א *a. f.* welche denn?*

א *a. f.* Hand, Pfote.

א *(= אֵין, Nöld., Mand. Gr. 92) a. m.* 1. dieser; 2. der eine, der andere.

א *h. a. (= על ידִי) 1.* vermittelst, durch; 2. א *ידִי* weil.

א *(אֵידִי?) אֵידִית, männl. Personennamen.*

א *(= אֵידִין, Nöld., Mand. Gr. 92) a. m., f.* א *אֵידִי* (auch Plur.), *pl.* א *אֵידִי* 1. jener; 2. der andere. א *אֵידִי* und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); 3. א *אֵידִי* dieser und jener, beide.

א *(Jes 66, 1), א *a. m., f.* א *אֵידִי* Jes 50, 1 Or 1474, א *אֵידִי* welcher? welche? א *אֵידִי* weshalb? Jer 5, 7 Or 1474.*

א *männl. Personennamen.*

א *(Ru 1, 16, nicht MS) a. f.* diese, dieselbe.

א *(Cant 5, 6) (Nöld., Mand. Gr. 92) a. m., pl.* א *אֵידִי* er, dieser.

א *(Thr 1, 4, nicht MS) a. f.* 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat; 3. männl. Personennamen.

א *männl. Personennamen.*

א *s. אֵידִיב.*

א *אֵידִיבִין 1. אֵידִיב. S. אֵידִיב.*

א *אֵידִיבִי h. m., f.* א *אֵידִי* wer? welcher? א *אֵידִיבִי* auf welche Weise?

א *a. nun, doch.*

א *a. m.* Leinwand.

א *h. m.* eine Binsenart.

א *a.* 1. wie, gleichwie; 2. wie?

א *(Gen 37, 16, Mi 1, 5) a.* wo?

א *(Dt 1, 12) a.* 1. wie?; 2. um wie viel mehr?

א *h.* 1. ach, wehe; 2. Name des Buches der Klagelieder.

א *h.* wo? א *מֵאֵינִן* von wo? א *לֵאֵינִן* wohin?

א *h. m.* Stärke.

א *h. m.* Widder.

א *h. m.* 1. Hirsch; 2. א *קַמְצָא* א *אֵיל* ein heuschreckenähnliches Insekt, viell. Gottesanbeterin (*Mantis religiosa*). S. א *אֵיל*.

א *s. אֵילֵא.*

א *(אֵילֵא?) männl. Personennamen.*

א *(Dt 14, 5), א *a. m.* Hirsch.*

א *h. f.* Hindin.

א *h. f.* unfruchtbar (mit unentwickelten Genitalien).

א *(= אֵילֵא) a.* wenn man sagen wollte.

א *h.* dahin. א *אֵילֵא* von da an und weiter.

א *a.* dass. א *אֵילֵא* א *מֵינִן* Est II 5, 1.

א *a. m. pl.* welche?

א *h. m., pl.* א *אֵילֵא*, א *אֵילֵא* Baum.

אֵילָנָא *a. m., ind.* אֵילָן Gen 1, 13, *pl.* אֵילָנִים, Baum.
 אֵילָת *h. f.* Hindin.
 אֵילָתָא *a. f., pl. d.* אֵילָתָא Jer 14, 5 *dass.*
 אִים *h. Pi.* Furcht einflößen.
 אִמָּה *h. f.* Wocken (Stab für die Wolle beim Spinnen).
 אִמָּה *h. f.* Furcht, Schrecken.
 אִמְמָא *a. m.* Tag, Tageszeit.
 אִמַּת *a. wann?* אִמַּת דְּ dann, wann. *דְּ* כל אִמַּת דְּ so oft als.
 אִמַּתָּא (Ex 15, 16) *a. f.* Furcht, Schrecken.
 אִמַּתִּי (Ex 10, 7) *a. wann?*
 אִמַּתִּי *h. wann?*
 אִמַּתָּן *h. m.* furchtbar.
 אִמַּתָּנָא *a. m.* 1. furchtbar, schrecklich; 2. furchtsam; 3. *pl. ind.* אִמַּתָּנִי Gen 14, 5 Volksname (Emin).
 אִין *h. Pi.* aufmerken, nachforschen.
 אִין *h. wo?* לָאִין wohin? מָאִין woher?
 אִין *h. nicht.* אִינוּ מְחַדָּר es ist nicht klar gemacht.
 אִין I *a. ja.*
 אִין II (Est II 1, 10) *a.* 1. wenn, ob; 2. Fragepartikel.
 אִינָא *a. m.* דְּ אִי derjenige, welcher.
 אִינָב *h. m.* Geschwür am Auge.
 אִינָהוּ *s. אִיהוּ.*
 אִינִי (SchirR 5, 16) 1. אִינִי (= קָדִין) *a.* das ist.
 אִינוּקָא (Est II 1, 2, MS תִּינוּקָא) *a. m., pl.* אִינוּקִין Or 2375 ebenda, Or 1476 Säugling, Kind. S. אִנְקָא.
 אִינִי (= אִין הִיא) *a.* ist das so?
 אִינָדָּ *s. אִידָּדָּ.*
 אִינִים (jDem 26^b) 1. אִינִים.
 אִינִיתָא (GenJI 49, 21) 1. אִינִיתָא.
 אִים *gr. m. tr.* (υῖός) Sohn.
 אִיסְרִין *a. m. pl., c. s.* אִיסְרוּהִי Gen 28, 11 zu Häupten.
 אִיסְרָא *a. m., pl. c.* אִיסְרִי Nu 5, 17 Grund, Boden.
 אִיסְרוּ *h. m.* Gefangenschaft.

אִיפָּה *h. f.* ein Hohlmaß.
 אִיפָּה *h.* Beschaffenheit. Vgl. אִופִּי.
 אִיפּוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* Ephod.
 אִיפּוֹסִינָא (MidrTill 78, 17) 1. אִפּוֹסִינָא, אִפּוֹסִינָא.
 אִינָא 1. Dornenreis; 2. Drücken, Pressen; 3. gedrückte Preise.
 אִינָא *s. אִנְקָא.*
 אִינְרָא (Est II 2, 10) *a. m., c. s.* אִינְרָא Est II 8, 15 Ehre, Ruhm. *pl.* אִינְרִין Ehrengeschenk.
 אִירָא Name des zweiten Monats im jüdischen Kalender (April-Mai).
 אִירָא *a. m.* Wollflocke.
 אִירָא (jMoK 80^b) 1. אִירָא *gr. m.* Wasserleitung.
 אִירוּנִית *s. אִירוּנִית.*
 אִירִינוּ *gr. m.* (ἀετρεοῦ) himmelblau.
 אִירוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.
 אִירוּעָא *a. m.* Festzeit.
 אִישׁ *h. m., pl.* אֲנָשִׁים Mann, Mensch.
 אִישׁ הַבַּיִת, אִישׁ הַתֵּמֶלֶךְ der Tempelhauptmann.
 אִישׁ זֶרֶדָא aus Zereda, אִישִׁי mein Herr.
 אִישָׁה, אִישָׁת *h. f.* Gebüsch.
 אִישָׁת *h. f.* Maulwurf.
 אִישָׁת *s. אִישָׁת.*
 אִישָׁר *a.* Glück zu!
 אִית (Gen 18, 24), אִיתִי *a.* es gibt, es ist. Mit Suff. אִיתִי Gen 48, 15, אִיתִי Gen 43, 4, אִיתִי Dt 29, 14 (Dalm., Gr. 108); bab. Talm. אִיתִי, אִיתִי, אִיתִי, אִיתִי und wenn es so wäre. אִית לְ haben. אִית בְּ לְ können.
 אִיתִי männl. Personennamen.
 אִיתִימָא *s. אִמָּא.*
 אִיתִם *a. m. ind.* Waise, vgl. אִיתִמָּא.
 אִיתָן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. dauerhaft; 3. männl. Personennamen.
 אִתָּ *h.* 1. nur, *pl.* אִתָּן die Stellen, an denen das Wort אִתָּ vorkommt; 2. Unglück(?).
 אִתָּא 1. אִתָּא *a.* zusammen.
 אִתָּא *a.* (= אִיתָא) es ist hier, es gibt.

אָכאבית I. אַכבית.

אכבא (Prov. 30, 31) I. אַכבא.

אָכבדא Ortsname.

אָכדרא I. אַכדרא.

אָכו a. (= אָן כְּהוּא) o daß doch, o wenn doch!

אָכוּ h. m. Hinterteil.

אָכזא a. m. Krug.

אָכזל h. m. Verzehmung.

אָכזמא a. m. schwarz.

אָכזנא pers. m. Tisch.

אָכזנר pers. m. Truchseß.

אָכזר h. m. Packsattel, s. אָכר.

אָכזנקא pers. m. Speise.

אָכזיא (Gen II 10, 4 MS) I. אַכזיא.

אָכזיב Stadt im Norden Palästinas.

אָכזרעא a. m., pl. אָכזרעין Dt 32, 33 grausam, streng.

אָכזרי h. m. dass.

אָכזריאל (= אַכזריאל) Engelname.

אָכזריות h. f. Grausamkeit, Strenge.

אָכזריותא a. f. dass.

אָכזא I. אַכזא.

אָכזא, אָכזא gr. tr. (ἀκτώ) acht.

אָכזא gr. m. (ἀχάτης) Achat.

אָכזא gr. die röm. Provinz Achaja (Ἀχαΐα), d. h. Peloponnes, Attika und Süd-Thessalien.

אָכזלה h. f. 1. Essen; 2. Verzehrtes.

אָכזלתא (1K 19, 8) a. f. Essen.

אָכזים (jGitt 48°) I. אַכזים.

אָכזי a. so, auf diese Weise.

אָכזא (Hi 30, 24) I. אַכזא, s. אָכזתא.

אָכז h. 1. essen, genießen, verzehren;

2. aufzehren, absorbieren; 3. euphem. Beischlaf ausüben. *Ni.* verzehrt werden. *Pi.* verzehren, verbrennen. *Hi.*

zu essen geben, essen lassen. *Hitp.* 1. verzehrt werden; 2. schwinden, vergehen.

אָכז I a., *ipf.* 3 m. *sg.* יִכּוּל Ex 22, 4, *inf.* טִיבֵל Gen 24, 33 1. essen, verzehren; 2. קָרַע א' verläumden. *Aph.*

pf. אוֹכֵל, אִכְּלָה, 1 s. אוֹכֵלִית Ex 16, 32,

אָכזא (Est II 7, 9) I. אַכזא.

ipf. c. s. יִכּוּלֵנָא Nu 11, 4 zu essen geben. *Itpe. ipf.* 3 m. *sg.* יִתְאָכֵל Ex 21, 28 gegessen werden. *Itpa. ipf.* 3 m. *pl.* יִתְאָכְלוּ Jes 5, 24 verzehrt werden.

אָכז II a. (= כּוּל) messen.

אָכז s. אָכז.

אָכזא I a. m. 1. Speise, Futter; 2. c. s. אוֹכְלִיהָ Lv 1, 16 Verdauungsreste in den Eingeweiden; 3. Auszehrung, Abmagerung.

אָכזא II a. m. 1. kleines Hohlmaß; 2. I. אַכזא.

אָכזא (Jd 14, 14) a. m. 1. Esser, Fresser; 2. טִינָא אַכזא bBabB 73^b 1. טִינָא אַכזא, s. אָכז.

אָכזא pers. m. Speicher.

אָכזא (?) h. f. in Anspruch genommener Raum, s. אָכזא.

אָכזא gr. m. (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אָכזיתא a. f. Lärm, Geschrei.

אָכזונס gr. m. (χελωνίς) Fußbank.

אָכזא a. m. Fresser.

אָכזא gr. m. (ὄχλος), pl. אוֹכְלוּסִין Koh 10, 10, אוֹכְלוּסִין Est II 1, 3 Volkshaufe, Schar.

אָכזא I. אוֹכְלוּסִין?

אָכז h. *Hitp.* schwarz werden.

אָכזא a. m., *ind.* אוֹכֵם Lv 13, 31 schwarz, dunkel; 2. das Schwarze im Auge; 3. (vom Wein) rot.

אָכזיתא a. f., c. אוֹכְמוֹת Thr 4, 8 Schwärze.

אָכז s. אָכז.

אָכזיתא a. f. 1. dunkle Farbe, Schwarzes; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אָכזים gr. m. (ἐχενίς) Schildfisch (*Echeneis remora*).

אָכזא x. m. verrückt (?).

אָכזא gr. f. (σχεδία) Floß.

אָכזא (Jd 3, 23) gr. f. (ἐξέδρα), pl. hebr. אָכְסְדְּרוֹת vorn offene Halle, Vorhalle.

אָכזא (Est II 7, 9) I. אַכזא.

אַבְסִינְיוֹן *gr. m.* (ὀξύγαρον), *pl.* אַבְסִינְיֹות

1. Fischbrühe mit Essig; 2. saure Kräuter.

אַבְסִיטוֹרִין *gr. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsseggen.

אַבְסִימָא *gr. m.* (ἀξιωμα) Bitte, Gesuch.

אַבְסִיּוֹם (BerR 46) 1. אַבְסִירּוֹם *gr. m.* (ισχυρός) stark.

אַבְסִלָּגִם, אַבְסִלָּגִם *gr. m.* (vgl. σαγάλινος) Teakholz (von *Tectonia grandis*).

אַבְסִלָּגָא *s.* אַבְסִלָּגִם.

אַבְסִלִּין *gr. m.* (βήξιλλον) Fahne.

אַבְסִן *gr. Hithp.* gastlich aufgenommen werden.

אַבְסָנָא (Jd 16, 13) *gr. m.* (ἀλυσ) Kettenbaum, Webebaum.

אַבְסְנִירְיָא (Est II 7, 9, Or 2377 אַבְסְנִירְיָא) 1. אַבְסְנִירְיָא.

אַבְסְנִירְיָא (Neg 12, 1) 1. אַבְסִירְיָא *gr. f.* (σχεδία) Floß.

אַבְסָנָא, אַבְסָנָא *gr. m.* (ξένος) 1. Fremder, Gast; 2. Söldner.

אַבְסָנָא I *gr. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier; 2. Gastmahl; 3. Gastfreundschaft; 4. Mietsverhältnis; 5. Fremde.

אַבְסָנִי פֶּרְכָּא (jBabK 3°) Quartiermacher für Söldner. *s.* פֶּרְכָּא.

אַבְסָנָא II *gr. f.* (ξενία) Wirtin.

אַבְסָנִית *gr. f.* (vgl. ξένος) 1. Fremde, Exil; 2. 1. אַבְסָנִית, *s.* אַבְסָנָא.

אַבְסָפְטִיאָם *gr. m.* (εἰφίας) Schwertfisch(?). Oder 1. אַבְגִּים.

אַבְסָרָה 1. אַבְסָרָה *gr.* (ἐν σχερῷ) ohne zu messen, in Pausch und Bogen.

אַבְסִרְיָה (VajR 18) 1. אַבְסִרְיָה *gr. f.* (ἐξορία) Verbannung.

אַבְי I *a. Pa.* satteln.

אַבְי II *a.* kümmern, angehen. מָה אַבְיָה (אַבְיָת) was geht sie an? Dalm., Gr. 245.

אַבְיָה *h. m.* Packsattel.

אַבְיָא *a. m.* dass.

אַבְיָא *a. m.* Gewicht, Last.

אַבְיָאָא *a. m.* Überanstrengung.

אַבְרָה *h. m.* Ackerbauer, Landmann.

אַבְרָא *a. m., ind.* אַבְרָה Jer 51, 23 Or 1474 dass.

אַבְרוֹב *gr. m.* (κράμβη) Weißkohl (*Brassica oleracea, var. capitata*).

אַבְרוֹם, אַבְרוֹם (Jer 8, 21, Nah 2, 11 Or 1474) *gr. m.* (χρῶμα) Farbe, Anstrich.

אַבְרוֹנָא *s.* פֶּרְנָא.

אַבְרוֹנֶע (jMaas 48^d) *h. m.* Ricinus.

אַבְרוֹי *gr.* (vgl. κηρύσσω) *Aph.* öffentlich verkündigen.

אַבְרוֹיָה *gr. f.* (vgl. κηρύσσω) öffentliche Aufkündigung.

אַבְרוֹיָאָל Name eines Engels.

אַבְרוֹיָתָא *gr. f.* öffentliche Aufkündigung.

אַבְרוֹמָנִיאָא *gr. f.* (Καρμανία) Karmanien.

אַבְרוֹנָתָא *a. f.* Neigung (der Wage).

אַבְרוֹנָתָא *a. f., c.* אַבְרוֹנָתָא Koh 10, 10 Rechttun, rechte Anwendung.

אַבְרִי *a.* auch jetzt, jetzt noch. מִדְּאַבְרִי da jetzt erst.

אַבְרִיָּא *a. m.* zornig, gehässig.

אַבְרָה (jDem 22^b) 1. אַבְרָה *x. m.* mangelhaft.

אַבְרָהִיאָל *m.* Beiname Gottes.

אַל *h.* nicht.

אַל *h.* zu, nach. מֵאַלִּי von selbst.

אַל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.

אַלָּא, אֵילָא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.

אַלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl. d.*

אַלָּא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims, vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.

אַלָּא, אֵילָא, אֵילָא *gr. m.* (εὐλή) Made.

אַלָּא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.*

אַלָּאָה Jd 11, 40 dass.

אַלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.* (= אֵלָא) 1. wenn nicht; 2. außer; 3. aber vielmehr; 4. nur, sondern. כֵּן אֵלָא . . .

מָה אֵלָא wie? — man muß vielmehr sagen.

אַלָּבָא *a.* nach der Meinung, nach Ansicht.

אַלְבִּיָּאָא *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.

אַל"בִּם Vertauschung des ersten, zweiten usw. Buchstaben des Alphabets mit dem zwölften, dreizehnten usw.

אַלְבָּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?)
 אֲלֻבָּנִין (Cant 4, 11, MS אֲלֻבָּנִין) *gr. m.*
 (vgl. λιβανος) Weihrauch.
 אֲלֻבָּכִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.
 אֲלֻבְמִיָּא (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.
 אֲלֻבוּסִין (Tos Maas 3) 1. אֲלוּ גְרִיסִין.
 אֲלֻבוּן *gr. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.
 אֲלֻדִים *h.* vorsichtige Schreibung für
 אֲלֻדִים.
 אֲלֵהָ *h. pl.* diese.
 אֲלֵהָ *h.* fluchen.
 אֲלֵהָ *h. f.* Fluch.
 אֲלֵהָ, אֲלֵהָ *h. f.* Terebinthe (*Pistacia
 palaestina*).
 אֲלֵהָ *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Meß-
 stange.
 אֲלֵהָ (Dt 23, 26) *a. m., ind.* אֲלֵהָ
 Dt 33, 26 Gott.
 אֲלֵהוּת *h. f.* Gottheit.
 אֲלֵהוּתָא *a. f., c. s.* אֲלֵהוּתָא Cant 8, 1
 dass.
 אֲלֵהוּן (Gen 24, 38) *a.* außer, nur.
 אֵלוּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= אֵין לוֹ) wenn.
 אֵלוּ Nu 22, 29 wenn etwa.
 אֵלוּ Gen 31, 42 wenn nicht etwa.
 אֵלֻוּ wie wenn, als ob.
 אֵלֻוּ *h.* 1. diese; 2. welche?
 אֵלוֹ, אֵלוֹ, אֵלוֹ (Cant 4, 14) *gr. m.*
 (ἀλόν) 1. Aloë (*Aquilaria agallocha*);
 2. eine Art Hauslauch (*Sedum*) (?).
 אֵלוֹהִי *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֵלֹהִים Gott;
 2. אֵלֹהוּת 1. Gottheiten; 2. Biberverse,
 in denen אֵלֹהִים vorkommt.
 אֵלֻי *h. a.* o daß doch!
 אֵלוּיָן *h. m.* eine Kressenart.
 אֵלוּיָתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.
 אֵלוּל der sechste Monat im jüd. Ka-
 lender (August — Sept.).
 אֵלוּלִי *h. m.* im Monat Elul geboren.
 אֵלוּלִי *h.* אֵלוּלִי 1. wenn nicht; 2. wenn
 doch.
 אֵלוּלִי (Ez 4, 26, Koh 6, 6) *a.* wenn
 nicht. אֵלוּלִי dass.
 אֵלוּלִיפֻן, אֵלוּלִפֻּן, אֵלוּלִיפֻן (Gen 31,

42), אֵלוּ לָפֻן (1 S 25, 34) *a.* wenn
 nicht etwa.
 אֵלוֹם *h. m.* eine Gewürzpflanze.
 אֵלוֹן *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.
 אֵלוֹר *h. m.* Fürst.
 אֵלוֹשׁ Ortsname.
 אֵלוֹטִין *gr. m.* (ἐλδτινος) Fichte, Fichtenholz.
 אֵלוֹטִינוֹן *gr. m.* (ἀληθινόν) echt gefärbt,
 echter Purpur.
 אֵל אֲלֵמִכְסִיָּה (BerR 8) 1. מִיכְסִיָּה,
 s. מִיכְסִיָּה.
 אֵלִיָּא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage,
 Klagelied.
 אֵלִיָּאָם s. אֵלִיָּאָם.
 אֵלִיָּה *h. f.* 1. Fettschwanz des Schafes;
 2. Ohrläppchen.
 אֵלִיָּהוּעִי מַנְּנִי männl. Personennamen.
 אֵלִיָּין *h. m.* 1. Daumen; 2. große Zehe.
 אֵלִיָּנָא *a. m.* dass.
 אֵלִיָּתָא *a. f.* Klage.
 אֵלִיָּתְרוֹפּוֹלִים *gr.* Ortsname (Ἐλευθερό-
 πολις).
 אֵלִיתְרוֹק (GenJI 10, 6 MS) 1. אֵלִירִיקִי (?).
 אֵלִיל *h. m.* 1. Götzenbild; 2. 1. אֵלִיל.
 אֵלִילָא *a. m.* Götze.
 אֵלִילָא *a. m., pl. ind.* אֵלִילִי Gn 42, 9
 Kundschafter, Spion.
 אֵלִיָּמָא *a. m.* stark, mächtig.
 אֵלִיָּמָא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.
 אֵלִיָּמָא s. אֵלִיָּמָא.
 אֵלִיָּמָתָא *a. f.* Stärke.
 אֵלִיָּמָנָא *a. m.* stumm.
 אֵלִין (Gen 10, 1), אֵלִין *a. pl.* diese.
 אֵלִיָּם *gr. m.* (ἥλιος) Sonne.
 אֵלִיָּסְמוֹן *gr. m.* (ἡλιαστόν) süßer Wein.
 אֵלִיָּפּוֹלִים *gr.* Heliopolis in Ägypten
 (Ἡλιόπολις).
 אֵלִיָּקָא *gr. m.* (ἐλιε) Winde, Haspel.
 אֵלִיָּקִי, אֵלִיָּקִי *gr.* (vgl. εἰκῆ) auf gut
 Glück, ohne weiteres.
 אֵלִיָּקִים männl. Personennamen.
 אֵלִירִי *gr. m.* (ἐλεδριος) Badediener.
 אֵלִירִין *gr. m. pl.* (ἐλόβηρος) Gewänder
 aus reiner Purpurwolle.

אַלְיָתָא *a. f., pl. d.* אַלְיָתָא Jos 9, 16 Klageweib.
אַלְיָתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz
 des Schafes.
אַלְיָתָא I *a. f.* אַלְיָתָא בֵּרַת Name einer
 Feigenart.
אַלְיָתָא II *a. f.* Holzspan.
אַלְכָסָא *gr.* männl. Personennamen (Ἀλέξ-
 ανδρος).
אַלְכָסוֹן *gr. m.* (αλόν) 1. schräg, quer;
 2. Diagonale.
אַלְכָסִין *s.* אַלְכָסִין.
אַלְכָסְנִדְרִי, אַלְכָסְנִדְרִי, אַלְכָסְנִדְרִי *gr.* männl.
 Personennamen (Ἀλεξανδρος).
אַלְכָסְנִדְרוֹס (Est II 1, 2) dass.
אַלְכָסְנִדְרִי *gr. m.* 1. alexandrinisch;
 2. Alexandriner.
אַלְכָסְנִדְרִיָּה (Ez 30, 15,
 Or 1474 אַלְכָסְנִדְרִיָּה) *gr.* (Ἀλεξανδρεία)
 Stadt in Ägypten.
אַלְכָסְנִדְרִית *gr. f.* 1. alexandrinisch; 2.
 Alexandrinerin.
אַלְכָסְנִדְרוֹסִין, אֲלוֹכְרוֹסִין *gr. m.* (δολόχρυσον)
 ganz golden.
אַלְל *h. Pi.* spionieren.
אַלְל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אַלְלִי Nu 13, 3.
ipf. 3 *pl.* יַאֲלִלֶנּוּ Nu 13, 1 dass.
אַלְל II *a. Pa. imp.* אַלְלִי Jo 1, 11
 (MS אַלְלִי) jammern. S. יַלְל.
אַלְל *h. m.* Fleischfetzen.
אַלְלָא *a. m.* Presse, Kelter (?).
אַלְלָא (EstR 1, 3) 1. mit Ausgabe Pes.
 אַלְלָא וּיִי אַלְלָא für אַלְלָא וּיִי.
אַלְלָא *a. m.* Wehklagender.
אַלְלִי *h. m.* Wehe, Klage.
אַלְמ *h. Hitp.* verstummen.
אַלְמ I *a., imp. pl.* אַלְמִי (אַלְמִי) Dt 31, 6
 stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.*
 אַלְמָא Ru 1, 18 (MS vacat) 1. stark
 machen, Kraft einflößen; 2. über-
 wältigen. *Itpa.* sich stark machen.
אַלְמ II *a.* stumm sein. *Itpa. ipf.* יַתְאַלְמֶם
 (1. יַתְאַלְמֶם) Koh 12, 6 verstummen.
אַלְמ *h. m., f.* אַלְמָת 1. stumm; 2. tö-
 richt, dumm.

אַלְמָא *s.* אַלְמָא.
אַלְמָא I *a. m.* Bekräftigung.
אַלְמָא II *a.* 1. also, folglich; 2. warum?
אַלְמָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.
אַלְמָנָא *x. m.* 1. *pl. d.* אַלְמָנָא 1 K
 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.
אַלְמָה *h. f.* Garbe.
אַלְמוֹג *x. m., pl.* אַלְמוֹגִין 1. Koralle;
 2. Sandelholz.
אַלְמוֹן *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Baumart.
אַלְמוֹנִי (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Un-
 bekannter).
אַלְמוֹת *h. f.* Verstummen.
אַלְמוֹתָא *a. f.* Gewalt.
אַלְמָלִי, אַלְמָלִי (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn
 nicht; 2. wenn wirklich.
אַלְמֵן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.*
 Witwe werden.
אַלְמִין *gr. m.* (λίμην) Hafen.
אַלְמָנָא *s.* אַלְמָנָא.
אַלְמָנָה *h. f.* Witwe. אַלְמָנָה unvoll-
 ständiger Türflügel (entweder nur aus
 einem Brett oder ohne Zapfen?).
אַלְמָנוּת *h. f.* Witwenschaft.
אַלְמוֹמָרְגָלִימוֹן *gr. m.* (δολομαρταρίτης) ganz
 mit Edelsteinen besetzt.
אַלְמָתָא *a. f., pl. d.* אַלְמָתָא Ru 2, 7
 (MS אַלְמָתָא) Garbe.
אַלְוִין *gr. m.* (όλον) ganz.
אַלֹן *gr. m.* (άλλον) ein anderer.
אַלִין (Tos Kil 5) *s.* קַלְאִילִין.
אַלְוֹנִית *gr. f., pl.* אַלְוֹנִיתוֹת, אַלְוֹנִיתוֹת
 1. (λέντιον) Leintuch; 2. *s.* אַלְוֹנִיתָא.
אַלְוֹנָא *gr. f.* (λόγχη) Speer.
אַלְוִינְסִי *gr.* (ελληνιστί) auf griechisch.
אַלְבָקִי 1. אַלְבָקִי (?).
אַלְוִינִית, אַלְוִינִית *gr. f.* (cf. ελαιον οινδυ-
 θινον) 1. ein Parfüm; 2. eine Wein-
 mischung (Ölwein).
אַלם *a. Pa.* zerkauen, zerbeißen.
אַלם *gr.* männl. Personennamen (Οὐδάλης).
אַלִים *gr. m.* (κλῶμα) Trümmer, Splitter (?).
אַלִם (GenJI 10, 8 MS) *gr. f.* (Ἑλλάς)
 Graecia Magna, Unteritalien.

אלמים *gr. m.* (ἄλσος) Hain, Wäldchen (?).

אולוסריקין (Est II 8, 15) *gr. m. pl.* (ὄλοσηρικόν) reinseiden.

אלסרָא *a. m.* Haselnuß (*Corylus avellana*).

אלעי *מännl. Personennamen* (Abkürzung von אֱלִישֵׁי oder אֱלִיעֶזֶר).

אלעי *s. אלעי.*

אלף *a., ipf. 3. m. pl.* יִלְפֹן Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf. 1 sg.* אֶלְפִית Dt 4, 5, *pt.* מְלִיף Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf. 3. m. pl.* יִתְאֲלָפִין Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אלף *h. m.* tausend.

אלף *h.* der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אלפָא *I gr.* (Ἀλφα) 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אלפָא *II* (Dt 32, 30) *a. m., ind.* אֶלְף Gen 20, 16, *pl. d.* אֶלְפִיָּא Nu 10, 36, *ind.* אֶלְפִין Nu 7, 85 tausend.

אלפָא *a.* 1. *f.* (Jon 1, 3 Or 1474) Schiff; 2. Rumpf; 3. männl. Personennamen (= Chilpaj).

אלפבטרין (RuR 3, 13) *gr. m.* (ἀλφα-βηταριον) alphabetisches Akrostichon.

אל"ף ב"ת 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. אחר "ב"א das erste Kapitel der Klagelieder.

אלפבִּיתָא *gr. m.* (ἀλφabetos) dass.

אלפָנָא *a. m., ind.* אֶלְפִין Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אלפס *gr. m.* (λοπός) Pfanne, Tiegel.

אליופוסה (jTer 40°) 1. אֶלְיוֹפִיסָה *gr.* männl. Personennamen (Ἀλόπιος).

אלופסון 1. אֶלְוֹפִסֹן *gr. m. tr.* (ἐλοφύζων) wehklagend.

אלפָנָא *a. m.* 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אלפָנָא *a. m.* Haselnuß.

אלפָנָא (?) *gr. m.* (ἐλִיξ) Flaschenzug (?).

אלקום (bibl.) *h. m.* Nichtsnutz.

אלקט, אלקטָא *h. f., pl.* אֶלְקִטִּיֹת Sommerhütte (?). *S. אלקטית.*

אלקטית, אלקטִי *h. f.* Getreidespeicher.

אלקים vorsichtige Schreibweise für אֱלֹהִים.

אלקולאון *s. אדקולאון.*

אלקפָטָא (GenJI 41, 44 MS) *pers. m.* hoher Würdenträger.

אלקפרא *s. אלקפָרָא.*

אלרִיָא (falsch אלריא) *gr. f.* (ἰλδρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. 1. דִּלְרִיָא.

אולרִיָא (jSabb 8^b) *gr. m. pl.* (ὠλδρία) Tuch, Schärpe.

אולורין (Tos Kel BabM II 12) 1. אֶוֹלִירִין.

איליריָא *gr. f.* (Ἰλλυριακή) Illyrien.

אלתָא (Jos 24, 26) *a. f., pl. c.* אֶלֹת Jes 6, 4 Or 1484 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אלו תוסבראות (MidrTill 15) 1. אֶלֹ תוֹסְבְּרָאוֹת, *s. תוסברָא.*

אלתית *h. f.* eine Fischart.

אלתר *a. h.* לְאַתֵּר (= לְעַל אַתֵּר) auf der Stelle, alsbald.

אם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אם — אם,

אם — הָ ob — oder.

אם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אם — אם Ex 19, 13, אם — הָ Nu 13, 19 ob — oder.

אם *h. f., pl.* אִמְהוֹת 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoß; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache; 4. Masse.

אמָא (Gen 3, 20) *a. f., ind.* אם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אמָא Gen 20, 12, *pl. d.* אמָהָתָא, *c. s.* אִמְהָתָהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמְהָהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS)

1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoß; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אִם פְּרָשׁוֹת אֶוֹרָה Ez 21, 26 Scheideweg; 6. weibl. Personennamen.

תְּהִי עַל הָאֵשׁ תֶּבֱעָ וְעַל הָאֵשׁ יִכָּרֵם וְעַל הָאֵשׁ יִסָּפֵק וְעַל הָאֵשׁ יִשְׂרָף וְעַל הָאֵשׁ יִשְׂרָף וְעַל הָאֵשׁ יִשְׂרָף

אֲנִי קְנִיטָה. Pes.

אָמַרְה *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das Wort **אמר** in der Bibel; 3. Weihung; 4. Titel.

אָמִיתָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi copticum*).

אָמְפוֹתֵיָא (?) *a. f.* Verwundung(?).

אָמָלָא *a. m., pl.* **אָמְלִין** Ez 23, 24 Or 1474 Mantel.

אָמְלָל *h. m.* unglücklich.

אָמּוּלוֹנִין, אָמּוּלוֹנִיָא *gr. f. m.* (ὁμολογία) 1. Quittung; 2. Kapitulationsbedingung.

אָמְלֵתְרָא *gr. f.* (μέλαθρον) Querbalken.

אָמִם *h.* düster werden, verglimmen.

אָמְן I *h.* ordnen, in Reihen stellen(?). *Pi.* geschickt machen.

אָמְן II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.

אָמְן *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* **הָיָמִין** Gen 45, 26, *part. p.* **מְהִימֵן** (l. **מְהִימֵן**) Nu 12, 7 glauben, trauen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* **יִתְהַמְנוּ** Gen 42, 20 geglaubt werden.

אָמְן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.* 1. wahrlich, gewiß (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.

אָמְן I *h. m.* 1. geübt; 2. Handwerker, Künstler; 3. Aderlasser, Beschneider. **בֵּית הָאָמְן** Werkstätte.

אָמְן II *gr. m., pl.* **אָמְנִיּוֹת** (ὄγμος?) 1. Erntestück (der von einem Schnitter abzuerntende Streifen); 2. Fleck von reifem Getreide in unreifem Felde.

אָמְנָא I *gr. m.* dass.

אָמְנָא II *a. m., ind.* **אָמְן** Gen 26, 1, *pl. d.* **אָמְנִיָא** Est II 1, 2, **אָמְנוֹן** Est II, 6, 11 1. Handwerker, Künstler; 2. Handwerk(?).

אָמְנָה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.

אָמְנָה 1. ein Fluß; 2. s. **אָמְנוֹן**.

אָמְנוֹן *gr. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

אָמְנוּת *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.

אָמְנוּתָא *a. f., c.* **אָמְנוּת** Ex 31, 5, *pl.* **אָמְנוֹן** Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.

אָמּוּנִיָא (EstR 1, 9, Ausg. Konst. **הָמוּנִיָא**) 1. **הָמוּנִיָא**, s. **הָמוּנִיָא**.

אָמְנִם *h.* gewiß.

אָמְנוֹן, אָמְנוֹס *gr. m.* (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.

אָמּוּנִים (KohR 7, 11) 1. **אָמְנִים**?

אָמּוּס (SchirR 7, 9) 1. wie Ausg. Pesaro **אָמְיִקְרוֹס**.

אָמְפּוֹלִי, אָמְפּוֹלִיָא *gr. f.* (vgl. ἐμπολή) Kasse.

אָמְפּוֹלִיָא *gr. f.* (ἐμπόλιον), *pl.* **אָמְפּוֹלִיּוֹת** 1. Filzsocke; 2. Socke.

אָמְפּוֹמָא *gr. f.* (ἐμψωμα), *pl.* **אָמְפּוֹמִיּוֹת** Fenster.

אָמְפּוֹרְטוֹר *gr. m.* (ἡμπεράτωρ) Kaisertitel.

אָמְפּוֹרָא *gr. m.* (ἐμπορος), *pl.* **אָמְפּוֹרִין** GenJI 25, 3 MS Großhändler.

אָמְר *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschließen. *Hitp.* verhärtet werden, sich verhärteten.

אָמְצָא *a. m.* rohes Fleisch.

אָמְצַע *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אָמְצַעָא *a. m.* Mitte.

אָמְצַעִי *h. m., f.* **אָמְצַעִית** 1. in der Mitte befindlich; 2. mittelhoch.

אָמְצַעִיתָא *a. f.* Mitte.

אָמְקִרְסוֹס *gr. m.* (ἡμίσηρος) halbversengt(?).

אָמְקִתָא *a. f.* Eidechsenart.

אָמְר I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. *Ni.* gesagt werden.

אָמְר II *h. Hi.* 1. mästen; 2. groß tun.

אָמְר *a., ipf.* 3 *m. sg.* **יִמַּר** Ex 22, 8, *imp.* 2 *m. sg.* **אָמַר** Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.*

יִתְאָמַר Gen 10, 9 gesagt werden.

אָמְר הָכִי אֶתְמַר wenn dieser Satz gelehrt wurde, muß er so gelautet haben.

אָמְר *h. m.* Rede.

אָמְרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אָמַר
Ex 12, 15, *pl. d.* אָמְרִיא Ex 12, 5
Lamm.

אָמְרָא I *a. m.*, 1. Besatz; 2. s. אָמְרָא.
אָמְרָא II *a. m., c.* אָמַר Nu 24, 4 Spruch,
Rede.

אָמְרָא *gr. f.* (ἡμέρα) Tag.

אָמְרָא I *h. f.* Rede.

אָמְרָא II *h. f., pl.* אָמְרִיות 1. Besatz;
2. mit Besatz versehener Mantel;
3. Titel.

אָמְרִיוֹן *gr. m.* (ἡμερος) zahm.

אָמְרִים 1. 1. אָמְרִים *gr. pl.* (μυρία)
die auf den Altar kommenden Opfer-
teile; 2. אָמְרִים *gr. m. pl.* (ὄμηρον)
Pfand, Geisel.

אָמְרִיָּה (EchR 3, 13), אָמְרִיָּי (EstR 1, 1)
1. אָמְרִיָּה *gr. f.* (δυνεῖα) Geben als
Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אָמְרִיָּה (Nu 3, 32), אָמְרִיָּה *x. m., pl. d.*
אָמְרִיָּה Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster;
2. Priesteroberer.

אָמְרָא (bRhS 18^a) 1. אָמְרָא, s. אָמְרָא.
אָמְרָא *a. f.* 1. Lv 5, 6 weibliches
Lamm; 2. weibl. Personennamen.

אָמֶשׁ *h. m.* 1. Abenddämmerung;
2. gestern Abend.

אָמֶת *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit,
Treue.

אָמֶת (Ex 25, 10) *a. f., c.* אָמֶת Dt
3, 11, *pl. ind.* אָמֶין Ex 25, 10 1. Elle;
2. *c. s.* אָמֶת Ex 2, 5 Arm; 3. männl.
Glied.

אָמֶתָא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אָמֶתָא, *in*
pausa אָמֶתָא (l. אָמֶתָא) Dt 23, 18, *c. s.* אָמֶתָא
Gen 16, 2, *pl. ind.* אָמֶתָא Gen 12, 16
Magd, Sklavin.

אָמֶתָא *a. f., pl.* אָמֶין, *c.* אָמֶין Nu 25, 15,
אָמֶין Volk, Nation.

אָמֶתִי (Ex 10, 7) *a.* wann? s. אָמֶתִי.

אָמֶתִי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אָמֶתִילָא *a. m.* 1. Ausrede, Einwand;
2. Grund.

אָמֶתִילָא Name der Mutter Abrahams.

אָן (Gen 3, 9) *a.* wo? אָן Gen 16, 8
wohin? אָן Gen 29, 4 woher?
אָן da, wo.

אָן (Est II 1, 3), אָן (Est II 1, 10)
a. wenn, ob.

אָנָא *a. f.* 1. Ohr, Ohrfläppchen;
2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.

אָנָא *h.* bitte.

אָנָא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אָנָא I *a. m., c. s.* אָנָא Cant 1, 16
Frucht.

אָנָא II *a. f.* Ei der Laus.

אָנָא *gr. m.* (ἄμβρα?) kleines Gefäß.

אָנָא s. אָנָא.

אָנָא *gr. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der
Glocke.

אָנָא (jSabb 4^c) 1. אָנָא.

אָנָא, אָנָא *gr. f., pl.* אָנָא (vgl.
ἀναβαθμός?) 1. Estrade; 2. Wall.

אָנָא *gr. f.* (ἐμβουρικλον) Pferdedecke.

אָנָא *pers.* ein wenig(?).

אָנָא *gr. m.* (ἄγγελος) Engel.

אָנָא (jMeg 73^d) 1. אָנָא.

אָנָא *gr. tr.* (ἐνηγγύσμη) ich mußte
dafür haften.

אָנָא *gr. m.* (ὄνυχιστήριον) Nagel-
messer.

אָנָא I *a. m.* Wasserlauf.

אָנָא II *x. m.* eine Münze.

אָנָא (אָנָא) *gr.* Stadt in Galatien
(Ἀγκυρα) (?).

אָנָא *gr. m.* (ἀγγραφευτής)
Aufseher über den Frondienst (die
öffentlichen Arbeiten).

אָנָא (BerR 64) *gr. f.* (ἀγγραφευτικὴ)
Vorspanndienst.

אָנָא *gr. f.* (ἀγγραφεῖα) 1. Frondienst;
2. Zwang; 3. Kuriere.

אָנָא (jBb 15^a) 1. אָנָא *gr. m.*
(ἀγοράνομος) Marktmeister.

אָנָא *gr. m.* (οἰνόγαρον) mit Wein
angemachte Fischbrühe.

אָנָא *x.* Teil einer Zauberformel
gegen Durst.

אַנְדִּיקְטִיר *gr. m.* (οὐνδικτῆριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).
אַנְדִּנָּא l. **אַנְדָּנָא**.
אַנְדִּסְקָא *pers. (?) m.* Steuerbeamter(?).
אַנְדִּיפִי *gr. m.* (μετώπιον) Schminke(?).
אַנְדִּרָּא *pers. m.* Zimmer.
אַנְדִּרְוִינִוס *gr. m.* (ἀνδρόγυνος) Zwitter.
אַנְדִּרְטָא, **אַנְדִּרְיָאנְטָא**, **אַנְדִּרְטִין**, **אַנְדִּרְטִיס**, **אַנְדִּרְטִיס** *gr. m.* (ἀνδρίς) 1. Bildsäule, Bild; 2. Menschengestalt.
אַנְדִּרִי *gr. männl. Personennamen* (Ἀνδρίας).
אַנְדִּרְלוֹמוֹסִיא *gr. f.* (ἀνδροληψία) schonungslose Züchtigung.
אַנְדִּרְוָא *pers. m.* Zimmer.
אַנְדִּרְוִינִוס s. **אַנְדִּרְוִינִוס**.
אַנְדִּרְפָּטָא, **אַנְדִּרְפָּטָא** *x. m.* Name eines Vogels.
אַנְה *h. Pi.* **אַנְה** bedrücken, übervorteilen. *Hitp.* übervorteilt werden. *S.* ינֵה.
אַנְהוֹרִי (Ex 35, 14) *a. f.* Leuchten.
אַנְהוֹרִיָּא (Ex 25, 6) *a. f.* Beleuchtung.
אַנְה *h.* wir.
אַנְוִן (Gen 6, 3) *a. c. pl.* sie.
אַנְוִסָא *a. m., pl.* **אַנְוִסִין** Jes 5, 7 Räuber.
אַנְוִשׁ *h. m.* Mensch.
אַנְוִשׁ *h. m.* stark, streng.
אַנְוִקָא *a. m.* Unrecht, Schaden.
אַנְה *h. Hitp.* seufzen.
אַנְה *a., pt. pl. m.* **אַנְהִין** l. **אַנְהִין** Thr 1, 4 (MS **מְתַאֲנִין**) seufzen. *Itpa.* 3 *m.* *pl.* **אַתְאַנְהוּ** Ex 2, 32, *pt. pl. m.* **אַתְאַנְהִין** Ez 9, 4 dass.
אַנְהָה *h. f.* Seufzen, Kummer.
אַנְהוֹתָא *a. f.* 1. Lage; 2. Brett; Mulde.
אַנְהָה (Gen 42, 11) *a.* wir.
אַנְהָנוּ *h.* wir.
אַנְהָתָא *a. f., c.* **אַנְהָתָא** 1 K 6, 4 (Or 1474 **אַנְהָתָא**) Ruheplatz.
אַנְהָתָא, **אַנְהָתָא** (Est II 3, 3, MS **אַנְהָתָא**) *a. f., pl. c. s.* **אַנְהָתִי** Thr 1, 22 Seufzer.
אַנְהָתָא Name einer Familie.
אַנְהוֹבִין *gr. m.* (ἐντύβιον) Endivia (*Cichorium Endivia*).

אַנְטִינִוס *gr. männl. Personennamen* (Ἀντιγνος).
אַנְטִיגְרָפָא, **אַנְטִיגְרָפִין** *gr. m.* (ἀντιγραφῆ) Gegenschrift, Antwortschreiben.
אַנְטִיִּיקִוס *gr. m.* (ἀντίδικος) Gegner.
אַנְטִיִּיכִוס, **אַנְטִיִּיכִוס** (Est II 1, 2) *gr. männl. Personennamen* (Ἀντίχοος).
אַנְטִיִּיחָה (jKil 32^a) l. **אַנְטִיִּיחָה** (so jMoK 82^a), s. **אַנְטִיִּיחָה**.
אַנְטִיִּיכָה, **אַנְטִיִּיכָה** *gr. m., pl. d.* **אַנְטִיִּיכָה** GenJI 10, 18 MS, l. **אַנְטִיִּיכָה** Antiochener.
אַנְטִיִּיכָה *gr. m.* antiochenischer Kochherd (mit Wasserbehälter über dem Feuer).
אַנְטִיִּיכָה *gr. m.* Antiochener.
אַנְטִיִּיכָה (Meg Ant Or 2377) *gr.* Stadt in Syrien (Ἀντιόχεια).
אַנְטִיִּיכָה (jKil 27^a) l. **אַנְטִיִּיכָה**.
אַנְטִיִּיכָה *gr. f.* (ἀντίχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.
אַנְטִיִּיכָה *gr. m.* (ἀντίλον) ein Flüssigkeitsmaß (1/4 Log).
אַנְטִיִּיכָה *gr. männl. Personennamen* (Ἀντύλλος).
אַנְטִיִּיכָה l. **אַנְטִיִּיכָה**.
אַנְטִיִּיכָה *gr. m.* (ἀντίλον) Schöpfvorrichtung.
אַנְטִיִּיכָה *gr. f.* (ἀγκύλη?) Schleife.
אַנְטִיִּיכָה (jSanh 19^d) *gr. m.* (ἐντολάρχος) Bevollmächtigter.
אַנְטִיִּיכָה *m. pl.* 1. lat. (vgl. *lintea*) Tücher; 2. *gr.* (ἀνθιδά) bunte Kleider.
אַנְטִיִּיכָה *gr. männl. Personennamen* (Ἀντιωνίος).
אַנְטִיִּיכָה s. **אַנְטִיִּיכָה**.
אַנְטִיִּיכָה *gr.* (ὄντως) in der Tat.
אַנְטִיִּיכָה *gr.* Stadt in Palästina (Ἀντιπαρίς).
אַנְטִיִּיכָה, **אַנְטִיִּיכָה** *gr. f.* (ἀφρόνιτρον) eine Natronart.
אַנְטִיִּיכָה *gr. m.* (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אנטיפטרון *gr.* männl. Personenneume
(Ἀντίπατρος).

אנטיקיסר *gr. m.* (Ἀντίκαισαρ) Stellvertreter des Kaisers.

אנטיקורס 1. אנטיקורס *gr. m.* (ἀντεκέσσωρ)
Fourier.

אנטיקורוס (DtJI 3, 14 MS) 1. nach JII
אפיקורוס.

אנטידרוס *gr.* Stadt in Syrien (Ἀντι-
παδός).

אנטידרנא *a. m., pl. d.* אנטידרנא GenJII
10, 18 Einwohner von Antarados.

אנטיה *gr. m.* (ἀντρίον) Höhle.
אנטידיקוס 1. אנטידיקוס.

אנטי *gr. f.* (ἀντή) Kauf, Kaufbrief.

אנטי *männl. Personenneume.*
אנטי *h.* ich.

אנטי (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.

אנטי *א' דעת* empfindlich.

אנטי *א' דעתא* dass.

אנטיה *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauer-
stadium zwischen Tod und Begräbnis.

אנטיה *h. f.* dass.

אנטיה (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אנטיה (Koh 7, 7) *a. m.* Gewalttätiger.

אנטיה *a. f., c.* אנטיה Koh 5, 7 (MS
אנטיה) Bedrückung.

אנטיה *a. f., ind.* אנטיה Jes 1, 13 ge-
raubtes Gut.

אנטיה *h. m.* Flachsbündel.

אנטיה *gr.* (Βιθυνιακή) Bithy-
nien.

אנטיה *a. f.* Seufzen.

אנטיה *gr. f.* (ἀντή) Kauf, Kaufbrief.

אנטיה *a. m.* Mensch.

אנטי *h. Pi.* verzinnen.

אנטי *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.

אנטי *gr. m.* (ὄνυξ) Onyx.

אנטי *gr. m.* (κόγχη) Muschel.

אנטיה *s.* אנטיה.

אנטיה *gr. m.* (ἀναλογεῖον) Lesepult.

אנטיה *gr. tr.* (ἀνελήφθη) er erholte
sich (griech. Glosse).

אנטיה *gr. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.

אנטיה (SchirR 4, 14) 1. אנטיה *gr.*
m. (σμύρνινον) Myrrhenwein.

אנטי (Cant 2, 9, Est II 1, 1), אנטי *a.* wir.

אנטי *h., pt.* אנטי der Leidtragende.
Hitpo. sich beklagen.

אנטי *a. Po. pf.* אנטי 1. אנטי Koh 7, 4
(MS אנטי) betrübt sein, trauern.

אנטיה *lat. f.* (annona) 1. Naturallieferung;

2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.

אנטיה (DebR 6) 1. אנטיה.

אנטיה *gr.* männl. Personenneume (Ἀνα-
νίας).

אנטיה, אנטיה (Est II 5, 1, nicht MS)

gr. m. f. (ἀνδρα) 1. Bedrängnis, Not;

2. notwendig; 3. notdürftig.

אנטיה 1. אנטיה.

אנטי *h.* 1. zwingen, gewaltsam tun;

2. notzüchtigen. Ni. 1. gezwungen,
überwältigt werden; 2. genotzüchtigt
werden.

אנטי *a., pf.* 3 *m. pl.* אנטי Gen 21, 25,

ipf. 2 *sg.* אנטי Gen 31, 31 1. weg-
reißen, rauben; 2. mit Beschlag be-
legen; 3. dringen, zwingen. Aph. *ipf.*

2 *pl.* אנטי, 1. Pe. אנטי (so MS)

Jer 7, 6. Itpe. 1. *pt. m. pl.* אנטי

Jes 21, 2 beraubt werden; 2. ein-
gezogen werden; 3. gehindert werden.

אנטי *h. m.* 1. gewalttätig; 2. der Be-
sitzer von Eigentum, welches dem
ursprünglichen Eigentümer gewaltsam

entrissen wurde.

אנטי (ExJI 2, 16) 1. אנטי *gr. m.*
(εὐγενής) Vornehmer.

אנטי *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.

אנטיה (Jer 5, 8) *a. m., ind.* אנטיה Jes
58, 9. 13 Zwang, Gewalttat.

אנטיה *a. f., c.* אנטיה Cant 6, 6 Be-
drückung.

אנטיה 1. אנטיה.

אנטיה *gr. m.* (νησίον) Insel.

אנטיה *a. m.* aus gegossenem Metall
gefertigt.

אנטי (bibl.) *h. Pi.* zanken, streiten.

אַנפֿאַ *a. m., pl.* אַנפֿין Koh 8, 1, *c. s.* אַנפֿא Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit אַ vor, bei, an. **בְּאַנפֿ-נִפְשִׁיהָ** für sich selbst.

אַנפֿטאַ *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אַנפֿא l. אַנפֿא.

אַנפֿיל *gr. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäß.

אַנפֿול *gr. f.* (ἐμπολή) Kasse.

אַנפֿיליא *gr. f.* (ἐμπίλιον) Filzsocke.

אַנפֿילוים (KohR 10, 16) *gr. m.* (ἐπί-λογος) Beweisführung.

אַנפֿילין *gr. m., pl.* אַנפֿילין (Cant 4, 12, MS אַלפֿילין!) (ἐμβολον) innerer Saal.

אַנפֿונים (Est II 1, 2) l. אַנפֿנים (MS אַנפֿינוים) *gr.* männl. Personennamen (Ἐπιφανής).

אַנפֿקא *gr. m.* (ἄμφε?) kleines Gefäß.

אַנפֿקיון (אנפֿקיון) *gr. m.* (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.

אַנפֿרא *gr. f.* (ἀναφορά) Bericht.

אַנפֿרות *gr. f.* (ἀναφορά) Darbringung, erzwungene Schenkung.

אַנפֿריא *gr. f.* (ἐμπορία) 1. Handelsreise, Handel; 2. Ware.

אַנץ *h. m.* Bündel.

אַנץ *a., pt. pl. m.* אַנצין Koh 12, 11 l. אַנצין spitz machen(?). *Pa. inf.* אַנצא 1S 13, 21 dass.

אַנק *h., pt. pl. f.* מאונקות jBikk 63^d l. מאונקות, אַנק.

אַנק *a. Pa. pt. pl.* מאנקן Ez 9, 4 l. מַדְנָקִין (so MS), s. דַּנָּק.

אַנקאַ, **אַנקיאַ** *gr. m.* 1. (οὐγκία) *pl.* אונקיאות Unze (27 gr.); 2. Körnchen, Bischen; 3. Fleisch vom Hals.

אַנקאַ, **אַנקי** *gr. f.* (ἀνᾶκν) Not.

אַנקאַ 1. Beiname eines Denars; 2. s. אַנקתא.

אַנקאַ (Est II 1, 2, MS תינוקא) wohl der fabelhafte Vogel der Araber אַנקאַ, aber vom Targumisten mißverstanden. S. אַינוקא, אַינוקא.

אַנקאַ *h. f.* Eidechsenart.

אַנקטמין l. אַנקטמון *gr. m.* (ὄνος κατ' ὤμων) Eselsfigur.

אַנקיינוס (GenJI 1, 7) l. אַנקיינוס (so MS) *gr. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.

אַנקיאַ s. 1. אַנקאַ; 2. אַנקלאַ.

אַנקלאַ, **אַנקלִי** I *gr. m. f.* (ἀγκλή), *pl.* אַנקלִין, אַנקלִין, אַנקלִין, אַנקלִין, אַנקלִין 1. Haken, Hakenstange; 2. ein Arm voll, Gebund; 3. eine Bauchkrankheit; 4. l. אַנפֿול.

אַנקלִי, **אַנקלִי** *gr. f.* (ἀνδκωλος) kurzes Armelgewand.

אַנקליטון I *gr. m.* (ἐκκλητον) Appel-lation.

אַנקליטון II *gr. m.* (ἐγκλητον) Beschuldigung, Anklage.

אַנקלימא *gr. f.* (ἐγκλημα) Beschwerde.

אַנקלִיס *gr. f.* (ἐγκλησις) Schuldschein.

אַנקלוס *gr.* männl. Personennamen (Ἀκούλας).

אַנקלווסים (jBm 11^d) l. אַנקלִוסים *gr. m.* (ἐγκέλευσις) Befehl.

אַנקוס *gr. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühevolle Arbeit.

אַנקוס (BerR 46) l. אַנקוס.

אַנקוראַ *a. m.* eine Vogelart.

אַנקקתא l. אַנקיקתא.

אַנקתא *a. f.* weibliches Kamel.

אַנקתא *a. f.* Seufzen.

אַנִירְדֶּפֿון *x.* Zaubersformel.

אַנִישָׁא (Gen 6, 1), אַנִישָׁא *a. m., ind.* אַנִישָׁא Lv 13, 2, *pl.* אַנִישִׁין Gen 6, 4, *c.* אַנִישִׁי Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand. *coll.* אַנִישִׁי בִּיתִּיהָ 1. Lv 16, 11 seine Geschlechtsgenossen; 2. auch אַנִישִׁי בִּיתִּיהָ (verhüllende Redeweise) seine Frau. אַנִישָׁא בְּנֵי Gen 3, 20 B Menschen.

אַנִתָּא (Est II 1, 3), אַנִתָּא (Koh 7, 22) *a. c.* du.

אַנִתָּא *a. m.* Masse(?).

אַנִתָּו *a.* ihr.

אַנִתָּותא *a. f.* Ehe.

אַנִתָּמרוס (Est II 1, 3) *gr.* männl. Personennamen (Αντίμορος?).

אַתְּנִינִים *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus thynnus*).
אַתְּנִינִי (Gen 10, 17 B.) 1. **אַתְּנִינִי** *gr. m. pl. d.* Bewohner von Orthosias (Ὀρθωσίας) in Phönizien (bibl. Sini).
אַתְּנִינִי *gr. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.
אַתְּנִינִי *gr. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.
אַתְּנִינִי *a. f.* Weib.
אַתְּנִי *gr. m.* (υἱός) Sohn.
אַתְּנִי *gr.* (ὥς) wie.
אַתְּנִי *a. Pa. pf.* 3 *m. sg.* **אַתְּנִי** Gen 20, 17, *imp.* 2 *m. sg.* **אַתְּנִי** Nu 12, 13, *pt. c. pron.*
אַתְּנִי (1. **אַתְּנִי** Dt 32, 39 heilen. *Ita. pf.* 3 *m. sg.* **אַתְּנִי** Lv 14, 3, *ipf.* 3 *m. sg.* **אַתְּנִי** Lv 13, 18 geheilt werden.
אַתְּנִי (= **אַתְּנִי**) (Jer 14, 19) 1. **אַתְּנִי** (so MS), s. **אַתְּנִי**.
אַתְּנִי (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrtus communis*).
אַתְּנִי *x. m.* alt(?).
אַתְּנִי männl. Personennamen.
אַתְּנִי, **אַתְּנִי** *a. m., c. s.* **אַתְּנִי** Ex 15, 26 Arzt.
אַתְּנִי (Ps 120, 5) 1. **אַתְּנִי**?, s. **אַתְּנִי**.
אַתְּנִי *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).
אַתְּנִי 1. **אַתְּנִי** *gr. m.* (εὐγενέστατος, Titel der kaiserlichen Prinzen) edelster.
אַתְּנִי *lat. f.* (*esseda*) Wagen.
אַתְּנִי, **אַתְּנִי** *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.
אַתְּנִי (bibl.) *h. m.* unglücklicher Zufall.
אַתְּנִי *h. f. pl.* Versammlung.
אַתְּנִי *h. m.* Findling.
אַתְּנִי *h. m.* Gefangener.
אַתְּנִי *h. m.* 1. Verbot, Verbotenes; 2. Festzugabe; 3. Personennamen.
אַתְּנִי *h. m.* Gefangenschaft.
אַתְּנִי (bibl. **אַתְּנִי**) *a. m., ind.* **אַתְּנִי** Ez 3, 25, *pl. c. s.* **אַתְּנִי** Thr 3, 7 1. Band; 2. Fessel.
אַתְּנִי *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes.
אַתְּנִי **אַתְּנִי** Verbotenes (Unzucht)

treiben; 2. *pl.* **אַתְּנִי** Jer 30, 11 (Or 1474 **אַתְּנִי**) Züchtigung.
אַתְּנִי (?) *h. m. pl.* Geräte der Ölprese.
אַתְּנִי *a. f.* Bündel.
אַתְּנִי *gr. männl.* Personennamen (Σεβήρος).
אַתְּנִי *a. f., ind.* **אַתְּנִי** Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.
אַתְּנִי *a. f., c.* **אַתְּנִי** 1 K 10, 5 Zutischesitzen, Tafelrunde.
אַתְּנִי 1. **אַתְּנִי** *gr. m.* (ἄσματος) ausschweifend.
אַתְּנִי, **אַתְּנִי** *gr. m.* (στοδ) 1. Säulengang; 2. Vorbau; 3. Kaufladen; 4. Steinsitz.
אַתְּנִי *gr. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.
אַתְּנִי *gr. f.* (*stabulatio*) Stallung.
אַתְּנִי *gr. f.* (στέγη), *pl.* **אַתְּנִי** jAbZ 42^a Decke, Dach.
אַתְּנִי *x. f.* Schwarm.
אַתְּנִי *gr. m. pl.* (στεφανογράφος) Astrolog.
אַתְּנִי *gr. f.* 1. Astrologie; 2. Astronomie.
אַתְּנִי, **אַתְּנִי** *gr. m.* (στάδιον) Rennbahn.
אַתְּנִי weiblicher Personennamen.
אַתְּנִי, **אַתְּנִי** *gr. m.* (στοδ) Säulenhalle.
אַתְּנִי (jMaasSch 55^b) 1. **אַתְּנִי**.
אַתְּנִי *gr. m.* (στάβλα) Stall.
אַתְּנִי (2 K 11, 14) *pers. m.* Pfeiler.
אַתְּנִי *pers. f.* Säulenhalle.
אַתְּנִי *pers. m.* Knöchel.
אַתְּנִי *gr. f.* (στατίων) Ruhestation.
אַתְּנִי *lat. f.* (*stativa, sc. castra*) feste Militärstation.
אַתְּנִי *gr. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.
אַתְּנִי *lat. m.* (*stationarius*) Wacht-soldat.
אַתְּנִי 1. **אַתְּנִי** *gr. f.* (vgl. στάσις) unruhig, aufrührerisch.

אסטטניא 1. אסטטניא *gr. f.* (vgl. στάσις) parteisch.

אסטניא *gr. männl. Personennamen* (Ἀστεῖος).

אסטניא *a. f., c.* אסטניא Jes 27, 9 Be-seitigung.

אסטניא (SchemR 15) 1. אסטניא, s. אסטניא.

אסטניא *gr. m.* (στακτόν) eine Art Myrrhenöl.

אסטניא (BerR 19), אסטניא *gr. m.* (στίχιον) ein Kleidungsstück.

אסטניא 1. אסטניא *gr. f.* 1. (στήλη) Denksäule; 2. Dokument.

אסטניא *gr. f.* (στολή), *pl. aram.*

אסטניא 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.*

אסטניא Obergewand. S. אסטניא.

אסטניא *gr. m.* (σθόλος) Schreibgriffel.

אסטניא *gr. m.* (στέμμα) Stirnband, Kopfbinde.

אסטניא I *gr. m.* (στόμαμα) Stählung.

אסטניא II *gr. m.* 1. (στόμα) Mund; 2. Zauberspruch.

אסטניא *gr. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, s. אסטניא.

אסטניא (jSabb 8^b) 1. אסטניא *gr. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).

אסטניא (Sem 13) 1. אסטניא *gr. m.* (ὀστοδοχεῖον) Knochenbehälter.

אסטניא *pers. m.* Statthalter.

אסטניא *gr. m.* (ἀσθενής) schwach, kränklich.

אסטניא *gr. f.* (ἰσάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).

אסטניא 1. אסטניא.

אסטניא *gr. f.* (vgl. στάσις) aufrührerisch, zänkisch.

אסטניא 1. אסטניא.

אסטניא, אסטניא, אסטניא (mit Suff. אסטניא jChall 60^a) *gr. m. f.* (σταφυλίνος) Möhre (*Daucus Carota*)(?).

אסטניא *gr. m.* (στακτόν) eine Art Myrrhenöl.

אסטניא *gr. f.* (στροβίλος)

1. Pinienapfel, Pinienkorn; 2. konischer unterer Stein der Eselmühle.

אסטניא *gr. männl. Personennamen* (Στρώβιλος).

אסטניא s. אסטניא.

אסטניא 1. 1. אסטניא *gr. m.* (ἀστερίσκος) Merkzeichen; 2. 1. אסטניא.

אסטניא 1. אסטניא *gr. m. pl.* (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für die Takelage.

אסטניא *gr. m.* (στρατιώτης) 1. Soldat; 2. Offizier.

אסטניא, אסטניא *gr. c.* (σπάτα), *pl.* אסטניא, אסטניא Straße.

אסטניא *gr. f.* (σπατιά) 1. Kriegswehr; 2. Lager, Lagerplatz; 3. Befehlshaber (στρατηλάτης).

אסטניא, אסטניא *gr. m.* (στρατηγός)

1. Praetor, Propraetor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr;

3. אסטניא 1S 14, 15 Wachtposten.

אסטניא, אסטניא *gr. m.* (στρατηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber

(magister militum, comes rei militaris).

אסטניא 1. אסטניא.

אסטניא (jBabK 7^c, Ausg. Ven. אסטניא) 1. אסטניא *gr. m.* (στικδριον) enger Leibrock.

אסטניא *gr. f.* (ἀστρολογία) Stern-deuterei. *pl.* אסטניא astronomische Tabellen.

אסטניא *gr. m.* (ἀστρολόγος) Stern-deuter.

אסטניא 1. אסטניא.

אסטניא *gr. m.* (στρογγύλον) rund.

אסטניא *gr. m. pl.* (στροφώματα) Türangeln.

אסטניא s. אסטניא.

אסיא, אסיא männl. Personennamen.

אסיא (Ex 21, 19) *a. m. pl. d.* אסיא Gen 50, 2 Arzt.

אסיא I *gr. f.* Asia proconsularis (Ἀσία).

אסיא II Örtlichkeit in Palästina ("Ἔσσα?).

אָסִיָּא *gr. f.* (οὐσία) 1. Wesen;
2. Grundstück; 3. Vermögen.

אָסִיָּא *a. f.* Heilung.

אָסִיָּא (Prov 23, 20. 21) 1. אָסִיָּא *gr. m.*
(ἄσωτος) unmäßig.

אָסִיָּא *a. m.* Arzt.

אָסִיָּא 1. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא.

אָסִיָּא *h. m.* Ernte.

אָסִיָּא *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte;
3. Tötung (von Tieren zum Verzehren
ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.

אָסִיָּא *h. m.* Gefangener.

אָסִיָּא *a. m.* 1. *pl.* אָסִיָּא Gen 40, 5 Ge-
fangener; 2. verboten.

אָסִיָּא *h. f.* Gefangenschaft.

אָסִיָּא s. אָסִיָּא.

אָסִיָּא *gr. f.* (σχεδία) Floß.

אָסִיָּא, אָסִיָּא 1. *gr. f.* (ἐσχαρά), *pl.*
אָסִיָּא, אָסִיָּא Bratrost, Feuer-
stelle; 2. (*scala*) Leiter(?).

אָסִיָּא *gr. f.* 1. (σχολή) Schule; 2. Pa-
lasttruppe(?).

אָסִיָּא *gr. m.* (σχολαστικός) 1. Leh-
rer; 2. Advokat; 3. männl. Personen-
name.

אָסִיָּא *gr. f.* (σχῆμα) Miene, Haltung.

אָסִיָּא *a. f.* Übereinstimmung.

אָסִיָּא *a. f., pl.* אָסִיָּא, אָסִיָּא Schwelle.

אָסִיָּא *gr. f.* (ἐσχαρά) Diphterie, Krupp.

אָסִיָּא (jBer 8^e) 1. אָסִיָּא.

אָסִיָּא *gr. m.* (ἄσλλα) Tragstange.

אָסִיָּא *gr. m.* (ἄσλλα), *pl.* אָסִיָּא, אָסִיָּא
dass.

אָסִיָּא *gr. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nacht-
stuhl.

אָסִיָּא (jBer 9^a) 1. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא.
(Ausg. Lehm. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא).

אָסִיָּא (jBer 6^e) 1. אָסִיָּא (mit Ausg.
Lehm.), s. אָסִיָּא.

אָסִיָּא *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung;
3. Zusage unter einer Bedingung,
deren Nichteintreten angenommen wird
(Hoffungsvertrag).

אָסִיָּא *gr. m.* (ἄσημον) ungeprägtes Metall.

אָסִיָּא Orts- oder Stammesname.

אָסִיָּא *gr. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.

אָסִיָּא *a. m., pl. d.* אָסִיָּא Jo 1, 17 (MS
אָסִיָּא) Vorrat.

אָסִיָּא (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeer-
strauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brom-
beere.

אָסִיָּא 1. אָסִיָּא.

אָסִיָּא (BerR 37) 1. אָסִיָּא.

אָסִיָּא *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeer-
strauch.

אָסִיָּא 1. אָסִיָּא, s. אָסִיָּא.

אָסִיָּא *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. ge-
sammelt, aufgelesen, geerntet werden;
2. sich versammeln; 3. abscheiden.

אָסִיָּא *a.* ernten.

אָסִיָּא *a. m.* Schwelle.

אָסִיָּא, אָסִיָּא *gr. m.* (f.) (σπόγγος),
ind. אָסִיָּא Ex 29, 23 lockeres Ge-
bäck.

אָסִיָּא *pers. m.* Bleiweiß.

אָסִיָּא *h. m.* Sapphir.

אָסִיָּא Ortsname.

אָסִיָּא, אָסִיָּא 1. אָסִיָּא.

אָסִיָּא (BerR 30, Ausg. Konst.

אָסִיָּא) 1. אָסִיָּא *gr.* Ortsname (Ἀπ-
μεια).

אָסִיָּא s. אָסִיָּא.

אָסִיָּא *gr. f.* (ἀσφάλεια) feierliche
Versicherung.

אָסִיָּא *gr. m.* 1. (σπηλαδιον) Höhle;
2. (σπαλτιδιον) Nische, Winkel.

אָסִיָּא *gr. f.* (ισοπολιτεία) bürger-
liche Gleichberechtigung.

אָסִיָּא (VajR 17, Jalk Ps 808) 1.
אָסִיָּא.

אָסִיָּא, אָסִיָּא *gr. f.* (σπλήνιον)
Pflaster.

אָסִיָּא (Ob v. 20) *gr.* 1. (Ἰσπανία) Spa-
nien; 2. 1. אָסִיָּא (Ἀπαμεια) Apamea;
3. 1. אָסִיָּא.

אָסִיָּא s. אָסִיָּא.

אָסִיָּא, אָסִיָּא *gr. m.* (σφένδαμ-
νος) Ahorn (*Acer syriacus*).

אַספּאַניאַ *gr. f.* (Ἰσπανία) Spanien.
 אַספּאַניאַ; אַספּאַניאַ *gr. m.* (vgl. Ἰσπανία) Spanier, spanisch (?).
 אַספּאַניאַ (2S 18, 11; 21, 16) *gr. f.* (Ἰσπανική?) Schwertgurt.
 אַספּאַניאַ, אַספּאַניאַ (Thr 1, 19, nicht MS) *gr. männl. Personennamen* (Ὀυ-εσπασσιανός).
 אַספּאַניאַ *gr. m.* Anhänger Vespasians.
 אַספּאַניאַ (קומים) (VajR 5 Ausg. Ven., Ausg. Konst. nur קומיסין) l. (קומים) אַספּאַניאַ *gr. m. pl.* (vgl. σπείρα) Kohorten.
 אַספּאַניאַ *pers. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σκύφος) Becher.
 אַספּאַניאַ *gr. f.* (σπέκουλα) Todesstrafe.
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σπεκουλάτωρ), *pl. c.* אַספּאַניאַ Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.
 אַספּאַניאַ *gr. f.* (σπεκλάριον) 1. Glas; 2. Spiegel.
 אַספּאַניאַ (EstR 1, 12) *lat. m.* (vgl. *spectatissimus*) erhabenster (?).
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σπείρα) Kohorte (?).
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (ἀσπρός) Asper (1/6 Denar?).
 אַספּאַניאַ *x. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (ἀσπάραγος) 1. Kohlkeim; 2. mit Kohlkeim angesetztzer Wein.
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σπείρα) Kohorte (?).
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (ἄσπρος) eine Fischart.
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σπάρτον) Seil.
 אַספּאַניאַ s. אַספּאַניאַ.
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (φάρμακον), *pl.* אַספּאַניאַ DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.
 אַספּאַניאַ, אַספּאַניאַ *gr. m.* (σπείρος) Überwurf, Gewand.
 אַספּאַניאַ *lat. m.* (*sparus*) grober Jagdspieß.
 אַספּאַניאַ Ortsname.
 אַספּאַניאַ, אַספּאַניאַ *gr. f.* (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).

אַספּאַניאַ (SchirR 2, 15) *gr. m.* (σπαθῆριος) Schwertträger.
 אַספּאַניאַ *gr. männl. Personennamen* (Ἰσαάκ).
 אַספּאַניאַ (jKil 32^c) l. אַספּאַניאַ *gr. m. pl.* (ἐσκέπτω) Abschreiber.
 אַספּאַניאַ *a. f.* Heizung.
 אַספּאַניאַ *lat. f.* (*scutum*) Schild.
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σκούτλη) Schlag.
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σκούτέλλα) Schlüssel.
 אַספּאַניאַ (?) (EstR 1, 14) *gr. f.* (vgl. (σκευασία) Zubereitung.
 אַספּאַניאַ s. אַספּאַניאַ.
 אַספּאַניאַ s. אַספּאַניאַ.
 אַספּאַניאַ *x. m.* 1. Kurier; 2. (χόνδροι) Spielmarke (?).
 אַספּאַניאַ, l. אַספּאַניאַ *gr. f.* (σκάφη) Kahn.
 אַספּאַניאַ *gr. m.* (σκύρος) Kelch.
 אַספּאַניאַ *gr. f.* (σκοπός) Ziel (?).
 אַספּאַניאַ *h. f.* 1. Schwelle; 2. Raae.
 אַספּאַניאַ, אַספּאַניאַ *gr. f.* (σκάφη) Kahn.
 אַספּאַניאַ, אַספּאַניאַ *gr. f.* (σκέπη, σκεπαστή) Sänfte, Schirmdach.
 אַספּאַניאַ *a. f.* 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.
 אַספּאַניאַ *a. m.* die ungeflügelte Heuschrecke.
 אַספּאַניאַ *lat. f.* (*scorteum*) Schurzleder.
 אַספּאַניאַ *gr. f.* 1. (ἐσχαρίτης), *pl.* אַספּאַניאַ Ex 16, 31, אַספּאַניאַ Herdgebackenes; 2. *pl.* אַספּאַניאַ Sach 4, 12 l. אַספּאַניאַ, אַספּאַניאַ.
 אַספּאַניאַ (jKeth 35^b falsch אַספּאַניאַ) *gr. m.* (σεκρητῆριος) Schreiber.
 אַספּאַניאַ *gr. f.* 1. (ἱστοκεπατα) Segelstange; 2. l. אַספּאַניאַ, s. אַספּאַניאַ.
 אַספּאַניאַ (jAbZ 39^d) l. אַספּאַניאַ.
 אַספּאַניאַ *h.* 1. binden, fesseln; 2. anschirren; 3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. Nl. 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.
 אַספּאַניאַ *a., pf. 3 m. pl.* אַספּאַניאַ Nu 15, 34 1. binden, fesseln; 2. verbinden; 3. durch Zauber binden, beschwören;

4. ein Entsagungsgelübde tun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. *Pa. pt. pl. מֵאָסְרִין* Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe. (Itpa.)* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאַסֵּר Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.

אָסֵר I *gr. m.* (ἀσσειον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.

אָסֵר II, אָסֵר *h. m., pl.* אֲסֵרוֹת, אֲסֵרִין אסרין 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.

אָסְרָא, bibl. אֲסֵרָא *a. m., ind.* אָסֵר Nu 30, 3, *pl. ind.* אֲסֵרִי Nu 30, 5, *pl. c. s.* אֲסֵרְהָא Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.

אָסְרָא *a. m.* Fürst (Schutzgeist).

אֲסֵרְדִּיט *gr. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.

אֲסֵרָה *h. f.* Anspannen.

אֲסֵרֶתָא *a. f.* Band, Fessel.

אסרמא 1. אֲסֵרְמָא.

אסרמי *s.* אֲסֵרְמִינָא.

אסרמיא 1. אֲסֵרְמִינָא.

אסרמיזמא 1. אֲסֵרְמִיזְמָא.

אסרמום (*jBm 8°*) 1. אֲסֵרְמִיזְמִים.

אֲסֵרְתָא *a. f., c.* אֲסֵרֶת Ex 12, 22, *pl. c. s.* אֲסֵרְתָּכוֹן Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.

אֲסֵתָא *a. f.* 1. Mörser; 2. Hüftknochen.

אֲסֵתֶרָה *pers. m.* Stern Venus.

אֲסֵתֶרָה *pers. m., pl. c.* אֲסֵתֶרִי Or 2377, אֲסֵתֶרִי (1. אֲסֵתֶרִי) Or 2375 Koh 12, 5 Sprunggelenk.

אֲסֵתֶלְגִּנִּית (?) *x. f.* Schar(?).

אסתרמינא *s.* אֲסֵרְמִינָא.

אֲסֵתֶמְכָא *gr. m.* (στόμαχος) 1. Magen; 2. Öffnung, Mündung.

אֲסֵתָן *x. m.* Nordwind.

אֲסֵתֶוְנִיָה Ortschaft in Babylonien.

אֲסֵתֶוְנַסִין 1. אֲסֵתֶוְנַסִין *jMaasSch 56^b* *gr. m. pl.* (ἀστυνόμος) Polizeizemeister(?).

אֲסֵתֶנְדָרָה *pers. m.* Statthalter.

אֲסֵתֶנִּים *gr. m.* (ἀσθενής) schwach.

אֲסֵתֶנִּיָה *gr. f.* (von ἀσθενής) Schwäche.

אסתרמינא *s.* אֲסֵרְמִינָא.

אֲסֵתֶרָה *gr. m.* (στατήρ) Stater (= 2 Sekel = 4 Silberdenare).

אֲסֵתֶרָה (Est II 2, 7) *gr.* (ἀστήρ) Stern Venus.

אסתרמינא *s.* אֲסֵרְמִינָא.

אֲסֵתֶרֶוְנִיָה *s.* אֲסֵרְוִלִּינָא.

אֲסֵתֶרֶוְקִינִת *gr. f.* (vgl. Ὀστράκινη) aus Ostracene.

אֲעָא *a. m., ind.* אָע Nu 31, 20, *pl. d.*

אֲעִיָא Lv 1, 7 Holz, Balken.

אֲעִיתָא *a. f., pl. d.* אֲעִיתָא Jud 5, 28 Gitterfenster.

אֲעִרְעָא *s.* אֲרְעָא I.

אָף *h.* auch. אָף — אָף sowohl — als

auch. אָף לֹא — אָף לֹא weder — noch.

אָף עַל פִּי שֵׁ, אָף עַל גַּב שֵׁ obgleich.

אָף עַל פִּי כֵן nichtsdestoweniger, dennoch, trotzdem.

אָף (Nu 16, 13) *a.* auch. אָף — אָף Ex

5, 14 sowohl — als auch. אָף לֹא —

אָף לֹא Gen 21, 26 weder — noch.

אָף עַל גַּב דְּ obgleich.

אָף (Est II 8, 13) *a.* auch.

אָף *h. m., du.* אָפִים 1. Nase. מִי הָאָף

Nasenschleim; 2. Gesicht; 3. Zorn;

4. Name eines Engels; 5. *s.* יִחָף.

אָפָא *a. m., c. s.* אָפָה Gen 24, 46

1. Nase; 2. *pl. ind.* אָפִין Dt 34, 10,

c. אָפִי Gen 1, 2 Gesicht. אָפִין

בְּאִפִּין berücksichtigen, נִסְכָּב אָפִין

die Person ansehen. אָפִין בְּאִפִּין Gen

32, 30, Cant 1, 2 von Angesicht zu

Angesicht; 3. Anwesenheit; אָפִי

auf; אָפִי עַל Gen 23, 19, אָפִי Nu 16, 2,

אָפִי in Gegenwart von, vor; אָפִי

Dt 32, 49 gegenüber; 4. Vorderan-

sicht, Oberfläche; 5. Art, Methode;

6. Charakter, Natur.

אָפָא (Gen 19, 9) *a., imp.* 2 *m. pl.*

אָפִו (אָפִו) Ex 16, 23, *ipf.* 2 *m. sg.*

אָפִי Lv 24, 5 backen. *Itpe. ipf.* 3 *f.*

sg. אָפִי הִתְאַפִּי Lv 6, 10 gebacken werden.

אָפָא (= אָפָא) *a. m.* Hyäne(?).

אָפִיתָא *s.* אָפִיתָא.

- אפובלסמון *gr. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsamharz.
- אפובלסמון *gr. m.* (ἐπιδέξις) geschickt.
- אפובלסמון *pers. m., c. s.* אפובלסמון Jer 43, 10 (MS אפובלסמון) Prachtwohnung.
- אפובלסמון *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).
- אפובלסמון *a. m.* Estrich aus Dung(?).
- אפובלסמון *gr. m.* (ἵπποδρομος) Rennbahn.
- אפובלסמון *h.* backen. *Ni.* gebacken werden.
- אפובלסמון *gr. tr.* (ὕπό) von.
- אפובלסמון *h. m.* hohepriesterliches Schulterkleid.
- אפובלסמון (Ex 28, 4, MS אפובלסמון) *a. m.* dass.
- אפובלסמון *a. m.* Aufblasung.
- אפובלסמון *h. m.* Saubohne (*Faba vulgaris*).
- אפובלסמון *h. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).
- אפובלסמון (Jalk Jer 265, Ausg. Sal. הפוכים) *אפובלסמון* 1. כפך, *s.* כפך.
- אפובלסמון (Lv 26, 5) *a.* (eigentl. *inf. Aph.* נפק) Ausgang. אפובלסמון Sabbatausgang (Sonnenabend abend).
- אפובלסמון *a. f.* 1. Nase; 2. Stirn.
- אפובלסמון 1. אפובלסמון.
- אפובלסמון (?) *x. f.* Stirnbinde(?).
- אפובלסמון *a. f.* אפובלסמון Verhauchung des Geistes, Kummer.
- אפובלסמון *a. m.* 1. Leichtsinn; 2. Umfang, Masse.
- אפובלסמון *gr. tr.* (ἐπτά) sieben.
- אפובלסמון *gr. f.* (ἐπίταγμα) Auftrag.
- אפובלסמון *h. m.* Spitze am Kochherd. *S.* אפובלסמון.
- אפובלסמון (Tos Nidd VII 3) 1. אפובלסמון.
- אפובלסמון (falsch אפובלסמון) *gr. f.* (ὕπατος) 1. Konsulat, Konsulats-Ära; 2. Präfektur, Provinz; 3. *s.* אפובלסמון.
- אפובלסמון (Jalk Ps 842) 1. לפיסין.
- אפובלסמון 1. אפובלסמון.
- אפובלסמון *gr. f.* (φάτνη) Krippe.
- אפובלסמון (Pirk El 23) 1. אפובלסמון, *s.* אפובלסמון.
- אפובלסמון (KohR 1, 8) 1. אפובלסמון *gr. f. pl.* (φθορά) Schändungen(?).
- אפובלסמון (PesR 26) 1. אפובלסמון איפובלסמון לינמין *gr. tr.* (ὕπὸ τῶν τρικλινίων) unter den Speisesälen, *s.* אפובלסמון.
- אפובלסמון *gr. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.
- אפובלסמון *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).
- אפובלסמון *h. f.* 1. Abschiedswort; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.
- אפובלסמון אפובלסמון (falsch אפובלסמון) *gr. m.* (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Verwalter, [Prokurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuererheber; 4. Polizeiaufseher (Kurator).
- אפובלסמון *gr. f.* weiblicher Vormund.
- אפובלסמון *gr. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.
- אפובלסמון *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.
- אפובלסמון (BerR 94) 1. אפובלסמון (πατρίκιος) 1. Patrizier (oder אפובלסמון (πατριάρχης) Patriarch); 2. männl. Personennamen (Πατρικίος).
- אפובלסמון *gr. f.* (εὐφύα) Naturanlage.
- אפובלסמון *gr. m.* (ἀψύνη) kleine Fischart (Sardelle).
- אפובלסמון *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname.
- אפובלסמון (jNid 40^b) 1. אפובלסמון *h. f.* Umgegrabenes (Hackfrucht)?
- אפובלסמון 1. אפובלסמון.
- אפובלסמון *gr. m.* (ἵππιατρός) Pferdearzt.
- אפובלסמון *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig; 3. אפובלסמון Name eines Berges.
- אפובלסמון *h. m.* Spätling. *f.* אפובלסמון Spätherbst, dritte Periode des Frühregens.
- pl.* אפובלסמון späträchtige Schafe.
- אפובלסמון *a. m.* Spätling. *pl.* אפובלסמון Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat. *S.* אפובלסמון.
- אפובלסמון *h. f.* Finsternis.
- אפובלסמון *gr. m.* (ἀψύνη) kleine Fischart (Sardelle, Engraulis encrasicolus).
- אפובלסמון *gr. m.* (ὄπιον) Opium.

אָפּאָ *h. m.* 1. Bach, Kanal; 2. Gewaltiger.

אָפּאָתא *a. f., pl.* **אָפּאָן** 1 S 8, 13 Bäckerin.

אָפּאָ *s.* **אָפּאָ**.

אָפּאָ (1 S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. **אָפּאָ** ich vertausche (die Namen der Tradenten). **אָפּאָ** **לָא** du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. **אָפּאָ** **אָ** den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, 1. **אָפּאָ** (Dalm., Gr. 245). *Pa.* **אָפּאָ** 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Iipe.* **אָפּאָ** vertauschen.

אָפּאָ *a. m.* Gegenteil.

אָפּאָ *gr. f.* (ἐποχή) Termin.

אָפּאָ *gr. f.* (ἀποχή) 1. Erlaubskunde, Quittung; 2. Belohnung.

אָפּאָ (EchR 3, 13) *gr. f.* (ἀποχή) Zurückhaltung (?).

אָפּאָ *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.

אָפּאָ *a. Aph.* dass.

אָפּאָ *s.* **אָפּאָ**.

אָפּאָ (Cant 8, 9, Koh 5, 8) *a. h.* obwohl, selbst wenn.

אָפּאָ (Est II 3, 1, MS **אָפּאָ** 'Απόλλων), **אָפּאָ** (Sophr XIII, 6) männl. Personennamen (Πύλατος).

אָפּאָ 1. **אָפּאָ**.

אָפּאָ (Ez 27, 6, MS **אָפּאָ**) *gr.* Apulien ('Απουλία).

אָפּאָ *gr. m. tr.* (ἀπειλῶν) drohend.

אָפּאָ 1. **אָפּאָ**.

אָפּאָ I *gr. m.* (πᾶλλιον) Mantel.

אָפּאָ II *gr. m.* (πῆλιν) Filzhut.

אָפּאָ (bSabb 120^a) 1. **אָפּאָ**.

אָפּאָ (VajR 16) *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.

אָפּאָ *a. f.* 1. *pl. d.* **אָפּאָ** Ex 9, 32 spätreifend; 2. spätträchtig.

אָפּאָ *gr. f.* (ἐμψωμα), *pl.* **אָפּאָ** Fenster.

אָפּאָ (SchemR 28) 1. **אָפּאָ** *gr. pl.* (ἐπιτάγματα) Aufträge.

אָפּאָ, **אָפּאָ** *gr.* Stadt in Syrien ('Απάμεια).

אָפּאָ *gr. m.* (ἐπιμελέτης) Verwalter. **אָפּאָ** (jNed 40^b)?

אָפּאָ 1. **אָפּאָ** *gr. m.* (ὕπομνημα) Anklageschrift.

אָפּאָ *s.* **אָפּאָ**.

אָפּאָ *a. m.* Erläuterung.

אָפּאָ *gr. f.* (φοῦνδα) Geldgurt.

אָפּאָ *gr.* (ἀπαντίον) Begegnung, Zusammentreffen. **אָפּאָ** entgegen.

אָפּאָ *gr. tr.* (ἀπάντησον) begegne! **אָפּאָ** (Cant 5, 14, nicht MS) 1.

אָפּאָ *gr. m.* (πάνθηρ) Pantherstein (Jaspis?)

אָפּאָ (ExJI 28, 20) 1. wie MS

אָפּאָ *gr. m.* (πανθήριον) dass.

אָפּאָ 1. **אָפּאָ** (?).

אָפּאָ *a. f.* Oberleder am Schuh.

אָפּאָ *h. m.* 1. Ende; 2. Knöchel.

אָפּאָ *gr. tr.* (ἄφες) laß.

אָפּאָ *gr. m.* (ὄψ) Auge.

אָפּאָ männl. Personennamen (vgl. ἀπφύς = **אָפּאָ**, 'Απφύς L.).

אָפּאָ **סַר אָ** Serapis, ägypt. Gottheit.

אָפּאָ (Der ErR 8)?

אָפּאָ Ortsname.

אָפּאָ (jSabb 10^a) 1. **אָפּאָ**, *s.* **אָפּאָ**.

אָפּאָ (Mech 49^a Fr.) 1. **אָפּאָ**, *s.* **אָפּאָ**.

אָפּאָ *gr. f.* (ἐπιστολή) 1. Brief, Botschaft; 2. Vorschrift; 3. Vermächtnis, Testament.

אָפּאָ *gr. m. pl.* (πᾶστιλος) Kügelchen, Brödcchen.

אָפּאָ *gr. f.* (ἐπιστόλιον) Architrav.

אָפּאָ *gr.* männl. Personennamen (Πόστουμος).

אַפֿסטאַקין *gr. m. pl.* (πιστάκια) Pistazie (*Pistacia vera*).

אַפֿסיות (jDem 22^e) 1. אַפֿסיות, s. אַפֿסיות.

אָפֿסין *h. m. pl.* Steine(?).

אָפֿסין 1. לָפֿסין, s. לָפֿסין.

אַפֿסירא s. אַפֿסירא.

אַפֿסונין (אַרפֿסונן) *gr. m.* (ὀψώνιον) 1. Ration, Zehrung; 2. Kost.

אַפֿסנתין *gr. m.* (ἀψίνθιον) Wermut (*Artemisia absinthium*).

אַפֿסן *gr. m.* (ὀψίκιον, *obsequium*) Quartiermacher des Kaisers.

אַפֿסרמא *gr. m.* (σφήκωμα) Strick von Kokosfaser.

אַפֿסר, אַפֿסר (Nu. II 19, 2 MS) *gr. m.* (ψάλλον?) Gebiß, Zaum.

אַפֿסתקיתא (BerR 70) 1. אַפֿסתקיתא von אַפֿסתקיתא *gr. f.* (ὀψοθήκη) Speisebehälter.

אַפֿאַ *a. m.* Hyäne.

אַפֿאַ *h. m.* Otter.

אַיפֿאַל (jNed 42^e) beim Gotte Israels! (absichtl. Umwandlung von אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל).

אַיפֿאָרין (KohR 3, 19) *gr. m.* (ὀποπόδιον) Fußschemel, Untergestell.

אַפֿפֿון *gr. m.* (ἐφουφή) Einschlagfaden.

אַפֿפֿיִר (gr. m.) 1. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.

אַפֿפֿלסמן s. אַפֿפֿלסמן.

אַפֿפֿירין (?) *gr. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyrusseile; 2. Papyrusmatten.

אַפֿפֿיסין *gr. f.* (ἀπόφασις) Verurteilung.

אַפֿפֿיסרם (jTer 46^b) Ortsname.

אַפֿפֿורין (Kel 24, 7, BerR 17) 1. אַפֿפֿורין.

אַפֿפֿן *h.* 1. zusammenpressen; 2. verschließen.

אַפֿפֿא *a.* 1. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.

אַפֿפֿאַ *a. m.* Gallapfel.

אַפֿקדונא (jSchebu 37^d) 1. mit Ausg. Ven. אַפֿקדונא.

אַפֿקיתא *a. f., c. s.* אַפֿקיתא, MS אַפֿקיתא

1. S 4, 18 1. Genick, Hals, Wirbelsäule; 2. אַפֿקיתא אַ Seitenschoß des Palmbaumes.

אַפֿקיתא *a. f., c.* אַפֿקיתא Dt 8, 3 1. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.

אַפֿקיתא *gr. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.

אַפֿקלל *gr. m.* (ὀφφικαδλιος) Beamter, Scherge.

אַפֿקולוס männl. Personennamen (Ἀμφίκουλος).

אַפֿקלל *gr. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.

אַפֿקוליסון *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

אַפֿקוליסון 1. אַפֿקוליסון.

אַפֿקמא s. אַפֿקמא.

אַפֿקומן *gr. m.* אַפֿקומן 1. אַפֿקומן (ἐπιψύμιον) Tischlied.

אַפֿקנין 1. אַפֿקנין.

אַפֿקעמא *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. אַפֿקעמא אַ königl. Erlaß.

אַפֿקורין (bChull 104^b) 1. אַפֿקוליסין *gr. m. pl.* (vgl. ἐπακολουθία) Folge.

אַפֿקירא *gr. m.* (Ἐπικούρειος) Freidenker.

אַפֿקירוס (Dt 3, 14), 1. אַפֿקירוס *gr.* (Ἐπικαίρος) Stadt im Ostjordanland (bibl. Maachathi).

אַפֿקירוסתא *gr. f.* Freidenkertum.

אַפֿקירס *gr. m.* freidenkerisch.

אַפֿקירסין *gr. m. f.* (ἐπικύρσιον) ein Untergewand.

אַפֿקישין, אַפֿקישין männl. Personennamen.

אַפֿקתא *a. f.* אַפֿקתא אַ Seitenschoß des Palmbaumes.

אַפֿר (jBick 64^d) 1. אַפֿר (?).

אַפֿר I *h. m.* Asche.

אַפֿר II *h. m.* Weidegrund.

אַפֿרא *a. m.* dass.

אַפֿרא אַפֿרא אַ weiblicher Personenname.

אַפְּרָא (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.*
Asche.

אַפְּרִיָּא *gr. f.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.

אַפְּרִיָּל *gr. m.* (φραγέλλιον) Peitsche.

אַפְּרִיָּס *gr. m.* (ἀπραγής) unverkäuflich, wertlos.

אַפְּרִיָּיָא *gr.* Name einer Göttin (Ἀφροδίτη).

אַפְּרִיָּדֶקסֶס *gr.* (παράδοξος) unglaublich, auffallend.

אַפְּרוֹתָא *h. m.* junge Brut.

אַפְּרוֹתָא *a. m., pl.* אַפְּרוֹתִין Dt 22, 6
junge Brut.

אַפְּרוֹרִין *gr. m. pl.* (vgl. φρουρός) Wachen.

אַפְּרוֹא *pers. m.* Tragbalken.

אַפְּרוֹתָא *s.* אַרְזֶפְתָּא.

אַפְּרוֹטֶס *gr. m.* (πρώτος) erster.

אַפְּרִיָּטָא *gr. m.* (πειρατής) Seeräuber.

אַפְּרִיָּטֹת (jKeth 26^d) *l.* אַסְטְרִיָּטֹת, *s.*
אַסְטְרִיָּטָא.

אַפְּרִיָּיִטִים *gr. m.* (ὕπηρέτης) Diener.

אַפְּרוֹרִיא (BerR 72) *l.* אַפְּרוֹרִיא *gr. f. pl.*
(ὄπωρα) Sommerfrüchte.

אַפְּרִיין (falsch אַפְּרִיין) *gr. m.* (φορεῖον)
Sänfte.

אַפְּרִיין (bBabM 119*) *l.* אַפְּרִין *pers. m.*
Anerkennung.

אַפְּרִיָּכֹס, אַפְּרִיָּכֹס *gr. m.* (ὑπαρχος, ἐπαρχος) *pl.* אַפְּרִיָּכִין Est II 1, 3 Präfekt.

אַפְּרִיָּכִי, אַפְּרִיָּכִי (Meg. Ant.) *gr. f.* (ἐπαρχία), *pl.* אַפְּרִיָּכוֹן, אַפְּרִיָּכִין Provinz, Präfektur.

אַפְּרוֹמְבִּיא *gr. m.* (φορβείδ) Halfter.

אַפְּרִיל *h. m.* Weinranke.

אַפְּרִיָּבֹרִים (jGitt 46*) Ortsname.

אַפְּרִיָּכֶס, אַפְּרִיָּכֶס *gr. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.

אַפְּרִיָּסֶס, אַפְּרִיָּסֶס *gr. m.* (βδλασμον) Balsam, Balsambaum.

אַפְּרִיָּסֶס (jKidd 64*) *a.* (vgl. פְּרִיָּסֶס) *ltp.* taxiert werden.

אַפְּרִיָּסֶס *gr. m. pl.* (περσικά) Pfirsich (Amygdalus persica).

אַפְּרִיָּסֶס *l.* אַפְּרִיָּסֶס.

אַפְּרִיָּקָא *a. m.* Bewohner von Nordafrika.

אַפְּרִיָּקִי *a.* auf dem Rücken.

אַפְּרִיָּקִי (Est II 6, 10), אַפְּרִיָּקָא (1K 10, 22; 22, 49 Or 2377) *gr.* Afrika (Ἀφρική).

אַפְּרִיָּקִי *h. m.* aus Afrika.

אַפְּרִיָּקָא *gr. m.* (φρούριον), *pl.* אַפְּרִיָּקֹן Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אַפְּרִיָּשׁ *a.* אַפְּרִיָּשׁ (Jes 57, 16 Soc 59)
aufs unbestimmte, für immer.

אַפְּרִיָּשׁ *h. f.* 1. Abtrennung, Absonderung; 2. heilige Abgabe.

אַפְּרִיָּשׁ (Ex 25, 2) *a. f., pl. c.* אַפְּרִיָּשׁ Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אַפְּרִיָּתִי *h. m.* 1. Ephratiter; 2. *pl.* Edelleute(?).

אַפְּרִיָּתָא *a. m., ind.* אַפְּרִיָּתִי Jud 12, 5 MS, *l.* אַפְּרִיָּתִי Ephratiter.

אַפְּרִיָּשׁ *h. m.* Verlangen. Nur in der Verbindung: אַפְּרִיָּשׁ אִי ich will nicht.

אַפְּרִיָּשׁ (Gen 4, 14), אַפְּרִיָּשׁ (Gen 13, 16, Ez 1, 27) *a.* möglich.

אַפְּרִיָּתָא *a. m.* 1. Vorbau, Terrasse(?); 2. Knollen(?); 3. אַפְּרִיָּתָא Anbruch der Nacht.

אַפְּרִיָּתָא *a. f.* Stielansatz (von Blättern) am Palmbaum.

אַפְּרִיָּתָא (Jes 30, 33) *a. f.* Weite.

אַפְּרִיָּתָא *gr. m.* (αὐθεντίας) ursprünglich.

אַפְּרִיָּתָא *l.* אַפְּרִיָּתָא *gr. m.* (ὑψιστος) höchster.

אַפְּרִיָּתָא *a. m.* Rührlöffel(?).

אַפְּרִיָּתָא, אַפְּרִיָּתָא *gr. f.* (ἀποθήκη) 1. Niederlage, Behälter; 2. Schatz.

אַפְּרִיָּתָא *gr. f.* (ὑποθήκη) 1. Unterpfand, Garantie; 2. Pfandurkunde.

אַפְּרִיָּתָא *l.* אַפְּרִיָּתָא, *s.* אַפְּרִיָּתָא.

אַפְּרִיָּתָא *h. f., pl.* אַפְּרִיָּתָא, אַפְּרִיָּתָא 1. Finger, bes. Zeigefinger. אַפְּרִיָּתָא

der kleine Finger; 2. Zehe.

אַפְּרִיָּתָא Hinterzehe der Vögel;

3. hervorragendes Glied, Lappen der

Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungs-

glied. אַפְּרִיָּתָא Handschuh.

אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם אֶפְרַיִם

אָצבעָא (Ex 31, 18), אָצבעָא *a. f., pl. c.*
 אָצבעָא 2 S 21, 20 Finger.
 אָצבעָא *h. m.* Däumling (groß wie ein
 Finger).
 אָצבעָא *s. אָצבעָא.*
 אָצבעָא (?) *h. f.* Zange(?).
 אָצבעָא, אָצבעָא *a. f., c.* אָצבעָא Ez
 7, 14 Lärm, Geschrei.
 אָצבעָא *a. f.* Schmarotzerpflanze.
 אָצבעָא *a. f., c. s.* אָצבעָא Dt 28, 17 *pl.*
c. s. אָצבעָא Nu 15, 20 1. Back-
 schüssel; 2. Teigmasse in einem Trog.
 אָצבעָא *gr. m.* 1. (στοδ) Säulenhalle;
 2. Balkon; 3. Steinbank.
 אָצבעָא *gr. m.* (σδαβλος), *pl.* אָצבעָא
 1. Stall; 2. Gehege.
 אָצבעָא *s. אָצבעָא.*
 אָצבעָא, אָצבעָא *gr. m.* (σδαδיוν) Arena,
 Rennbahn.
 אָצבעָא *a. f.* Zerstörung.
 אָצבעָא *s. אָצבעָא.*
 אָצבעָא, אָצבעָא (Cant 5, 10), אָצבעָא
gr. f. (σολή), *pl.* אָצבעָא Gen 45, 22,
 אָצבעָא Jud 14, 19, אָצבעָא Ober-
 gewand.
 אָצבעָא 1. אָצבעָא.
 אָצבעָא *s. אָצבעָא.*
 אָצבעָא 1. *s.* אָצבעָא; 2. männl.
 Personennamen (Στρόβιλος).
 אָצבעָא *gr. männl.* Personennamen
 (Στρόβιλος).
 אָצבעָא 1. אָצבעָא.
 אָצבעָא *a. m.* Bedürfnis.
 אָצבעָא *gr. m.* (ἀστρολόγος) Astrolog.
 אָצבעָא 1. אָצבעָא.
 אָצבעָא *gr. m. pl.* (στροφώματα)
 zusammenlegbare Türflügel.
 אָצבעָא, אָצבעָא *a. f.* Beet, Reihe.
 אָצבעָא *h. f.* Gelenk. אָצבעָא Ellbogen.
 אָצבעָא *a. m.* Gefäß.
 אָצבעָא männl. Personennamen.
 אָצבעָא *h.* neben.
 אָצבעָא *a. f., c. s.* אָצבעָא Koh 10, 6
 Erfolg, Glück.

אָצבעָא *h. f.* Armband, Armring(?).
 אָצבעָא *a. m.* ängstlich sein.
 אָצבעָא *a. f.* Matte.
 אָצבעָא *a. m.* 1. Pressung; 2. niedriger
 Preis.
 אָצבעָא *a. f.* dass.
 אָצבעָא *h.* sammeln, anhäufen.
 אָצבעָא *a., ipf.* 3 *m. pl.* אָצבעָא Gen 41, 35
 sammeln. אָצבעָא *ipf.* אָצבעָא Jes 23, 18
 gesammelt werden.
 אָצבעָא *h. m.* Großhändler.
 אָצבעָא *a. m.* Zusammenziehung.
 אָצבעָא *a. m.* Saft.
 אָצבעָא *s. אָצבעָא.*
 אָצבעָא (jSabb 12^b) 1. אָצבעָא *gr. m.*
 (στρούθιον) Seifenkraut (*Saponaria*
officinalis)?.
 אָצבעָא 1. אָצבעָא.
 אָצבעָא I *a. m.* eine Gazellenart.
 אָצבעָא II männl. Personennamen.
 אָצבעָא *gr. m.* (ἀκκουβίτον) Polster.
 אָצבעָא *s. אָצבעָא.*
 אָצבעָא *a. f., c.* אָצבעָא Am 4, 6
 Stumpfheit.
 אָצבעָא, אָצבעָא *a. f.* Einwurf, Protest.
 אָצבעָא *a. m.* hart.
 אָצבעָא *gr. tr.* (ὀκτώ) acht.
 אָצבעָא (VajR 6, Ausg. Const. אָצבעָא)
 1. אָצבעָא *gr. m.* (ἀκέστωρ) Geburts-
 helfer, Arzt.
 אָצבעָא *gr.* Ortsname (Κτησιφών).
 אָצבעָא, אָצבעָא *gr. m.* (ἀκτωρός) Ufer-
 wächter.
 אָצבעָא *a. f.* etwas Qualm Verur-
 sachendes.
 אָצבעָא *gr.* (εἰκῆ) אָצבעָא aufs Geratewohl.
 אָצבעָא *gr.* (εἰκε) Platz! oder (ἀκή) Stille!
 אָצבעָא (SchirR 7, 8) *gr. pl.* (αὐγή)
 Sonnenglanz(?).
 אָצבעָא *s. אָצבעָא.*
 אָצבעָא (Koh 1, 7), אָצבעָא *gr. m.*
 (ὠκεανός) 1. Weltmeer; 2. Meer.
 אָצבעָא *gr. f.* (κωλήμιον ὀστέον) Hüft-
 bein (Beckenschaufel).

אקלידא *gr. f.* (κλεις) Schlüssel, Schlüsselbart.
 אקלטאות (TosOhal XIV 3) l. אלקטאות, s. אלקטי.
 אקלין (jAbZ 41^d) l. אקרין (so Ausg. Ven.), s. אקרא.
 אקילוס *gr. männl. Personennamen* (Ἀκύλας).
 אקלפרא *lat. m. (aquilifer)* Adlerträger.
 אקומיני, אקומיני *gr. f.* (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.
 אקמי *gr. f.* (ἀκμή) Blüte.
 אקמתא (Prov 30, 28) l. אקמתא.
 אקון *gr. m.* (ὄγκινος) Haken der Fischer.
 אקן *a.* präsumieren, annehmen.
 אקונין *gr. m.* (εἰκόνιον), *pl. h.* אקוניות, *a.* אקוניא, אקונתא 1. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.
 אקונבאות *gr. f. pl.* (κομβώματα) Verzierungen.
 אקוניא *gr. f.* (εἰκών) Bilderprozession.
 אקניותא *a. f., c. s.* אקניוטי 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.
 אקניתא *a. f.* 1. Kauf; 2. Zahlungsverpflichtung.
 אקניתא *a. f.* babylonisches Fest.
 אקונומוס *gr. m.* (οἰκονόμος) Verwalter.
 אקונס l. אקוליס.
 אקנוס *gr. m.* (ἱκανός) geschickt, fähig, genügend.
 אקנקיתא *gr. f.* (κνηκίας) der Falbe (Beiname des Wolfs).
 אקנקתא *a. f.* Präsumtion.
 אקסיגרון s. אקסיגרון.
 אקסיוס *gr. m.* (ἄξιος) würdig.
 אקסילואון (Cant 4, 14, MS אקסילואון) *gr. f. pl.* (ξύλαλον) Aloeholz.
 אקספא *gr. m.* (κόμβος) Knoten, Schleife.
 אקספדה *h. f.* Aufregung, Überstürzung.
 אקפודתא *a. f., c.* אקפודתא Jes 3, 24 Haarkräuseln.
 אקפא *a. m.* Spitze, Winkel.
 אקקרא (falsch אקרא) *gr. f.* (ἀκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).

אקרא *gr. f.* (ἄκρα) Befestigung, Burg.
 אקראי *a. m.* zufällig.
 אקרוניא Ortsname.
 אקרבטא *gr. m.* (κρδβατος) Polstersitz.
 אקרוקתא *a. f.* Frosch.
 אקרא *a. m.* Lockvogel.
 ארא 1. (Name eines Fisches) l. פרא; 2. *c. s.* אריהון בחר (SchirR 2, 17) l. בְּתֵר, s. בְּתֵר.
 ארא *a.* in Verbindung bringen. *Aph.* ארי dass.
 אראלים *h. m. pl.* Name von Engeln.
 אראנא *a. m.* Pflanze (*Malve*).
 ארב *a.* auflauern. *Pa.* dass.
 ארבא *a. f.* 1. Root; 2. Napf; 3. s. ארבא.
 ארבא *a. m.* Reihe, Zwischenraum.
 ארבאה *a. m.* Araber.
 ארבה *h. m.* Heuschrecke.
 ארבה *h. f.* 1. Luke; 2. Feld der Flügeltür.
 ארבונא (?) *a. m.* schwaches Sehvermögen.
 ארבילא *lat. m. (cribrum)* Getreidesieb.
 ארבינא (Est II 2, 7, MS ארנבא) l. ארבנא.
 ארביסר *a. m., f.* ארביסרי vierzehn.
 ארביסריתא *a. m., f.* ארביסריתא vierzehnter.
 ארב I Stadt in Galiläa (Arbela).
 ארב II *lat.* (vgl. *cribrum*) sieben, schütteln.
 ארבלי *m.* Einwohner von Arbel.
 ארבן *h. m.* grobes Gewebe.
 ארבנא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).
 ארבעה *h. m., f.* ארבע vier. ארבעין vierzig.
 ארבעה (Gen 14, 9) *a. m., c.* ארבעת Nu 29, 20, *f.* ארבע Gen 11, 16 vier.
 ארבעי, ארבעתי, *c. s.* ארבעתהון Ez 1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* ארבעין Gen 47, 28 vierzig.
 ארבעה (Jes 7, 25, MS ארבעה) *a. f.* das sich Niederlegen.
 ארבעסרי *a.* vierzehn.

אַרבעטא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.
אַרבעתא *a. f.* Euphratpappel, Weide.
אַרנא *a. m.* Begehrtenwertes.
אַרנ *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pi.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.
אַרנ *a.* weben.
אַרנובלא *x. m., pl. d.* אַרנובלא 2 K 12, 13 Steinhauer.
אַרנונא (Ex 25, 4) *x. m.* Purpur.
אַרנו *h. m.* Kasten.
אַרנוא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.
אַרנוותא *a. f., c. s.* אַרנוותא 1 K 15, 30, *pl. d.* אַרנוותא 1 K 21, 22 dass.
אַרנוט *gr. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.
אַרנו אַרנוא, אַרנוא Ortschaft in Babylonien.
אַרנוא *gr. m.* (ἀργία) Untätigkeit.
אַרנוא *gr. m.* (ἐργαλείον) Werkzeug.
אַרנו *h. m.* Purpur.
אַרנוט אַרנוט, אַרנוט *l.* אַרנוט, אַרנוט (?) *gr. m.* (γερόντιον) altes Männchen (Zwerg).
אַרנוט *gr. m.* (ἀργέντιον) Silberzeug.
אַרנוט (falsch אַרנוט) *gr. m. pl.* (ἀργενταρία) Silberzeug.
אַרנוט *gr. m.* (ἀργέστης) Nord-West-Wind.
אַרנוט *l.* אַרנוט, *s.* אַרנוט.
אַרנו *gr. m.* (ἀργύριον) eine Silbermünze.
אַרד (jSot 18^a) *l.* אַרד.
אַרדא I *a. m.* Trüffel (*tuber*).
אַרדא II 1. *lat. m.* (*hordeum*) Gerste; 2. Anfang von persischen Eigennamen.
אורדא *l.* אורדא.
אַרדב *x. m.* ein Trockenmaß (= 72 Sextare).
אַרדב אַרדב, אַרדב *x. m., pl. d.* אַרדב, אַרדב 2 K 12, 13, Soc 59 אַרדב Bauleiter.
אַרדבא *a. m.* Trüffel (*tuber*).

אַרדן *gr.* Ortsname, Kastell des Herodes (Ἡρώδειον).
אַרדבא *x. m.* Keule(?).
אַרדב *x. m.* eine Mehlspeise.
אַרדבא (אַרדבא) *a. m., pl. d.* אַרדבא Ex 8, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.
אַרדבא (GenJI 30, 37 MS, ExJI 15, 25 MS) *gr. f.* (ποδόδαφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).
אַרדבא (jErub 20^c) *l.* אַרדבא (Ar-taxata?) Stadtname.
אַרדבא Stadt bei Ktesiphon.
אַרדב *h.* Feigen pflücken.
אַרדב *h. f.* Gewebe.
אַרדב Stadt an der phönizischen Küste (Ἀραδος).
אַרדבא *a. m.* Maultier.
אַרדבא *a. m., pl. d.* אַרדבא Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.
אַרדבא *pers. m.* Seil.
אַרדב *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. *s.* אַרדב.
אַרדבא I *h. f.* 1. *s.* אַרדב; 2. Längsseite der Bettstelle; 3. Mulde.
אַרדבא II *h. f.* Genesung. אַרדבא vernarben.
אַרדבא *a. f.* dass.
אַרדב (Koh 11, 4) *a.* 1. weil; 2. dass. *S.* אַרדב.
אַרדבא Ortsname.
אַרדבא *a. m.* Römer.
אַרדב *h. m., pl.* אַרדב 1. Kasten; 2. Bundeslade; 3. Schrein für die Gesetzrollen in der Synagoge; 4. Sarg.
אַרדבא I (Ex 25, 10) *a. m.* dass.
אַרדבא II *m.* eine Pflanze (*Malve*).
אַרדב *h. m.* Verlobter.
אַרדבא *h. f.* Verlobte.
אַרדב *h. m. pl.* Verlobung.
אַרדבא *a. m.* Festzeit.
אַרדבא *a. m.* Bibelspruch, welcher אַרדב enthält.
אַרדבא *s.* אורדב.

אַרְוֶתָא (2 K 9, 34) *a. f.* Verfluchte.
אַרְוֶה *h. m.* 1. Ceder, Wacholder usw. (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* usw.); 2. großer Gelehrter.
אַרְזָא *gr. m.* (ὄρυζα) Reis (*Oryza sativa*).
אַרְזָא I (Lv 14, 4) *a. m., pl.* אַרְזִין Nu 24, 6 1. Ceder, Wacholder usw. (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* usw.); 2. Personennamen.
אַרְזָא II *a. m.* (= קֶרְסָא) vertrocknet, hart; *pl.* אַרְזִין trocknes Land.
אַרְזָא *gr. m.* (ὄρυζα) Reis.
אַרְבֻּבִּית *gr. f.* eine Heuschreckenart.
אַרְזֻבָא *a. m., pl.* אַרְזֻבִּין 1 K 6, 7 Hammer.
אַרְזִילָא (Cant 8, 14), **אַרְזִילָא** (Cant 2, 9) *a. m., pl.* אַרְזִילִין Cant 7, 4 das Junge einer Gazelle.
אַרְזִין (Tos Sanh IX, 8) [ל. אַרְזִין].
אַרְזִילָא (Jes 24, 20, MS עֲרִזָא, falsch **אַרְזִילָא**) *a. m.* 1. Hängematte; 2. s. אַרְזִילָא.
אַרְזָנָא *a. m.* Fruchtart.
אַרְזָנָא *a. m.* aus Arzana.
אַרְזֻפְתָא (Jud 4, 21) *a. f.* 1. Hammer; 2. Mohnart(?).
אַרְחָא *h., pt.* אַרְחָא wandern. *Pi.* beherbergen. *Hitp.* beherbergt werden.
אַרְחָא *a., pt. sg. m.* אַרְחָא Jud 19, 17 wandern. *Itpa.* beherbergt werden.
אַרְחָא *h. m.* Reisender, Gast. **הַקְנָסָת** אַרְחָא Gastfreundschaft.
אַרְחָא I *a. m.* Gast, Reisender.
אַרְחָא II (jBer 2^d) l. שְׁתָּרָא (so Ausg. Lehm.).
אַרְחָא III s. אַרְחָא.
אַרְחָא s. אַרְחָא.
אַרְשָא *pers.* Anfang persischer Namen.
אַרְטָבִּון l. אַרְטָבִּון *lat. m.* (*tribunus*) Tribun.
אַרְטָבְלָא (?) *gr. m.* (ταβέλλαιος) Kourier.
אַרְטָבְנָא Name eines parth. Königs.
אַרְטָבְנָא Stadt bei Pumbeditha.
אַרְטָבְנָא s. אַרְטָבְנָא.
אַרְטָבְנָא s. אַרְטָבְנָא.

אַרְטָבְנָא 1. אַרְטָבְנָא *gr. f.* (στερέωσις) Verdichtung(?).
אַרְטָבְנָא *gr. m.* (ἀρτοκόπος) Bäcker.
אַרְטָבְנָא Bäckerei.
אַרְיָא (Gen. 1, 4) *a.* 1. daß; 2. weil; 3. wenn.
אַרְיָא *h. m., pl.* אַרְיָא 1. Löwe; 2. Zeichen im Tierkreis.
אַרְיָא (Nu 24, 9) *a. m., pl. ind.* אַרְיָא Dt 33, 22 Löwe.
אַרְיָא *a. f.* Krippe. S. אַרְיָא.
אַרְיָא II *gr. m.* (ὠρεῖον), *pl.* אַרְיָא Magazin.
אַרְיָא (vielleicht besser *pt.* אַרְיָא) *a. f.* Zusammenhang. **אַרְיָא מָאי** warum hängt es zusammen? **אַרְיָא מְדִי** hängt es etwa zusammen?
אַרְיָא Bezeichnung des Tempels.
אַרְיָא *h. m.* Gewebe.
אַרְיָא *h. f.* Weben.
אַרְיָא Ehrentitel des Amora Samuel.
אַרְיָא *a. f.* Löwin.
אַרְיָא *h. m.* 1. Latte; 2. eine Art Baustein (Halbziegel, Binder?) **אַרְיָא עַל** Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. **אַרְיָא עַל גַּב** Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אַרְיָא (Nu 4, 10) *a. m., pl. d.* אַרְיָא Ex 25, 27 Latte, Stange.
אַרְיָא *a. m., c.* אַרְיָא Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אַרְיָא *h. f.* Verlängerung. **אַרְיָא אַף** Nachsicht.
אַרְיָא *h. f.* 1. Länge; 2. mit אַף Hinhalten, Nachsicht.
אַרְיָא *a. f., c.* אַרְיָא Jes 38, 11 dass.
אַרְיָא (אָרִים). **אַרְיָא** Ortsname.

אַרְיוֹס *gr. männl. Personennamen* ("Ἀρείος).
אַרִים *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.

אַרִיסָא (Cant 8, 11) *a. m.* dass.

אַרִיסוֹת *h. f.* Pacht.

אַרִיסוֹתָא *a. f.* 1. dass; 2. *s.* אַרִישָׁתָא.

אוֹרְרָה *gr. m.* (ὀλεδριος) Badediener, eigentl. Einreiber (im Bade).

אַרְרִיחָה *h. f.* Verwünschung.

אַרְרוֹ *s.* אֶרְרוֹ.

אַרִישָׁתָא *a. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.

אַרְתָא *s.* אֶרְתָא.

אַרְךָ *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. רַוַּח, אֶף, רַוַּח פָּנִים, אֶף נַחֲסִיתָ Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אַרְךָ I *a., pf.* 3 *m. pl.* אֶרְכִּינָא 1 K 8, 8 (MS אֶרְכִּינָא), *ipf.* 3 *pl.* אֶרְכִּינָא Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* הוֹרִיךָ Dt 4, 40, 2 *m. pl.* מִיֶּרְכִּינָא Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange tun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.

אַרְךָ (= אֶרְךָ) II *a.* rüsten.

אַרְךָ *h. m.* אֶרְךָ אֶפְסִים langmütig.

אַרְכָא *gr. m.* (ἀρχή?), *pl. c. s.* אֶרְכִּינָא Est II 8, 15 Ende, Spitze.

אַרְכָא (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.

אוֹרְכָא (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.

אַרְיָא *a. f.* (ἀρχή) Einleitung(?).

אַרְכָבָה *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. gebogene Ranke.

אַרְכָבְתָא *a. f., pl. c. s.* אֶרְכָבְתָא Koh 12, 3 dass.

אַרְכָבְתָא *a. f.* oberste Schicht (von dreien).

אַרְכָה *h. f.* Zeitlänge, Frist.

אַרְכֹף *a. m.* Folter.

אַרְכּוּת babylonische Stadt (Arku).

אַרְכּוּתָא *a. f., c.* אֶרְכּוּתָא Thr 5, 20 Länge.

אַרְכִיטֶקְטוֹן *gr. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.

אַרְכִי I *gr. f.* (ἀρχή) 1. Regierung, Magistrat; 2. Anfang.

אַרְכִי II (Jud 1, 11) *gr. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.

אַרְכִיָאטוֹס I *gr. m.* (ἀρχιάτρος) öffentlicher Arzt.

אַרְכִידִיקָא *gr. m.* (ἀρχιδίκος) Oberrichter.

אַרְכִיּוֹן *gr. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.

אַרְכִילִשְׁטִים (falsche Endung וֹס) *gr. m.* (ἀρχιληστής) Räuberhauptmann.

אַרְכִילִפּוֹרִין 1. *gr. m.* (vgl. ἀρχιλήπτης?) Oberhaupt der Häscher.

אַרְכִישְׁטִים, **אַרְכִישְׁטִים** *gr. m.* (ὀρχηστής, ὀρχηστήρ) Tänzer.

אַרְכִישְׁטְרַטִיקוֹס *gr. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mit konsularischer Gewalt.

אַרְכֹן, **אַרְכֹנָא** *gr. m.* (ἀρχων), *pl. c.* אֶרְכֹנָא Est II 8, 13 Or 2377, **אַרְכֹנָא** 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.

אַרְכֹן *h. m.* einer der etwas lang macht.
אַרְכֹנָא *gr. f.* (vgl. ἀρχων) Archontenamt.

אַרְכֹנָתָא *gr. f.* dass.

אַרְכִינָס I *gr. männl. Personennamen* ("Αρχινος).

אַרְכֹנָטוֹס *gr. m.* (ἀρχων) Magistratsperson, Archont.

אַרְכָא *a. m.* fest, dicht.

אַרְכָתָא Stadt am untern Euphrat ("Ορχόνη).

אַרְכָתָא *a. f.* Vollmachtsurkunde.

אַרְלָא *a. m.* unbeschnitten.

אַרְלֹזִינִין *gr. m.* (ὠρολόγιον) Uhr.

אַרְם (Gen 28, 2) 1. Personennamen; 2. Syrien; 3. Rom(?).

אַרְמָא (Ex 29, 26) *a. f.* Schwingung (des Opfers).

אַרְמָא *pt. pass.* מִאֲרָמָאִין 1. מִדְּמִין, *s.* זְמָא.

אַרְמָא mesopotamische Ortschaft.

אַרְמָאָה (Dt 26, 5) *a. m.* syrisch, Syrer.

אַרְמָאָה *a. m., ind.* אֶרְמִי Lv 25, 47, *pl. d.* אֶרְמִיָא Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.

אַרְמָאָה *gr. m.* römisch.

אַרמון *h. m.* 1. Palast; 2. Name einer Stadt; 3. Platane (*Platanus orientalis*).

אַרמיתא (Ex 29, 27) *a. f.* 1. Aufstehen; 2. Darbringen, „Weben“.

אַרמי *h. m.* Aramäer, Syrer.

אַרמי *h. m.* Heide.

אַרומי *gr. m.* (vgl. Ῥῶμη) Römer.

אַירמִיָּא *gr. f.* (ἐρημία) Einöde.

אַרמִיתָא *a. f.* Heidendum.

אַרמית *h. f.* Aramäerin.

אַרמית *h.* 1. aramäisch, syrisch; 2. Heidin.

אַרמית (2 K 18, 26, MS אַרמִת) *a.* aramäisch.

אַרמל *h. Hitp.* zur Witwe werden.

אַרמלָנוס, אַרמלָנוס (DtII 34, 3 MS) *gr.* männl. Personennamen (Ἐρμούλαος, Ἐρμούλαος).

אַרמלִיתָא *a. f., ind.* אַרמלִי Jes 47, 58 Witwenschaft.

אַרמילִוס, אַרמילִוס (Jes 11, 4 *in marg.*) *gr.* männl. Personennamen (Ἐρμούλος, Ἐρμούλος).

אַרמלָתָא *a. f., ind.* אַרמלָא Dt 24, 16 Witwe.

אַרמִיִּון *gr. m.* (ἐρημιον) öde.

אַרמִיָּנָא *a. m.* Armenier.

אַרמִיָּנָא (Thr 4, 21, MS אַרמִיָּנָא) 1. אַרמִיָּנָא.

אַרמִיָּנָא *gr. f.* 1. (Ῥωμανία) Romania (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Armenien(?).

אַרמִיָּנוס *gr.* männl. Personennamen (Ῥωμανός).

אַרנָא (Jes 44, 14) *a. m., ind.* אֶרְנָן Jes 40, 20 Lorbeerbaum (*Laurus nobilis*).

אַרנָא (Sabb 32^a) 1. אֶרְנָא.

אַרנָתָא *h. f.* Hase.

אַרנָבָתָא *a. f., ind.* אֶרְנָבָא Lv 11, 6 Hase.

אַרנָבָא (Ex 15, 16) Flußname.

אַרנָמוס *gr. m.* (ὀρνᾶτος) Schmuck.

אַרנִיא (Midr Pan. Ach. Buber 34^b) 1.

אַרנִיא.

אַרנָא 1. *gr. f.* (ἀννώνα) Natural-

leistungen an die Hofhaltung oder Armee eines Fürsten; 2. 1. אֶרְנָן.

אַרנִית, אֶרְנִית *lat. f.* (vgl. *hirnea*) eine Art Schüssel.

אַרנָסָא *a. m.* Spinnwocken.

אַרנָקָא, אֶרְנָקָא *gr. f.* (ἀρνάκις) Beutel.

אַרנָחָא *a.* Hirnschale.

אַרס *h. Pi.* 1. sich eine Frau verloben; 2. zur Frau geben. *Ni. Hitp.* verlobt werden (von der Frau).

אַרס *a., ipf.* 2 *m. sg.* אֶרְסָא Dt 28, 30 sich eine Frau verloben. *Pa. pt. pass. f.* אֶרְסָא Ex 22, 15 verloben. *Hitp.* verlobt werden.

אַרס 1. 1. אֶרְסָא *gr. m.* (ἰρις) Schwertlilie; 2. s. אֶרְסָא, אֶרְסָא.

אַרס *x. m.* Topftrommel.

אַרס *lat. m.* (*virus?*) Gift.

אַרסָא *lat. m.* dass.

אַרסָא *gr. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück; 2. (ἀρίστης) Gast.

אַרסָובָלוס *gr.* männl. Personennamen (Ἀριστοβούλος).

אַרסָובָל (jSchebi 37^b Ausg. Krot.; Ed. princ. אֶרְסָובָל) 1. אֶרְסָובָל *gr. m.* (ὕδροροσάτον) Rosenwasser.

אַרסָובָל *gr. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück, Mahl; 2. männl. Personennamen (Ἀρίστων); 3. (ἄριστος) Vornehmer.

אַרסָובָל *lat.* männl. Personennamen (*Ursicinus*).

אַרסָובָל 1. אֶרְסָובָל *gr. m.* (σημισθηρικός) halbseidener Stoff.

אַרע *h.* zustoßen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Hitp.* hinzukommen.

אַרע *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustoßen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph. ipf.* יֶאֱרַע Koh 3, 14, *Itpa.* dass.

אַרעָא, אֶרְעָא I *a. m.* 1. Zufall, Begegnis. לֶאֱרַעִיהָ ihm entgegen; 2. Krankheit.

אַרעָא (Gen 1, 1) II *a. f., ind.* אֶרְעָא Gen 2, 11, *pl. d.* אֶרְעָתָא Gen 26, 3

Erde, Erdboden, Land. **בַּת אֶרֶץ**
 ein Fußleiden.
אֶרֶץ *a. m., pl. ind.* אֶרְצָאֵן Gen 6, 16,
f. d. אֶרְצֵיתָא Dt 32, 22, 1 K 5, 6,
 אֶרְצֵיהָ Ez 26, 20 unten befindlich.
אֶרְעוּנָא *a. m., ind.* אֶרְעוֹן, אֶרְעוֹ Koh
 3, 19 Geschick.
אֶרְעוּתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.
אֶרְעִי *a.* בְּאֶרְעִי zufällig.
אֶרְעִית *h. f.* das Unterste.
אֶרְעֵיתָא *a. f., c.* אֶרְעִית Jer 48, 28 Tiefe.
אֶרְפָּכּוּם *gr. m.* (ἀρπαξ, ἀρπαγίου) Wasser-
 uhr.
הָאֶרֶץ *h. f.* 1. Erde, Land, Boden. הָאֶרֶץ
 Palästina. הָאֶרֶץ un gelehrter Mensch,
 der es mit der Befolgung des Gesetzes
 nicht genau nimmt; 2. Fußboden.
אֶרְצוֹת *h. f.* Überredung, Übergabe.
אֶרֶץ *s.* אֶרֶץ.
אֶרֶץ I *a. f.* (bibl.) Erde.
אֶרֶץ II 1. Stadt am Libanon (Ἰερικὸν);
 2. Örtlichkeit im Totenreich.
אֶרְקִבָּסָא (jBer 5^a) 1. אֶרְקִבָּסָא (so MS
 Serillo), *s.* אֶרְקִבָּסָא.
אֶרְקוּלָאֵן 1. אֶרְקוּלָאֵן? *gr.* männl. Per-
 sonenname (Onkelos?).
אֶרְקִלִין (Est II 1, 3) *x. m.* rasches
 Kamel.
אֶרְקִלִים *gr.* männl. Personenname
 (Ἠρακλῆς).
אֶרְקִין *gr. m.* (κρόκος) Crocusblume.
אֶרְקִיָּתָא *s.* אֶרְקִיָּתָא.
אֶרְקוּלִיָּנִי, אֶרְקוּלִיָּנִי *lat. m.* (Herculiani)
 Teil der kaiserlichen Leibwache.
אֶרְקָתָא *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen;
 2. eine Leberkrankheit (Leberegel);
 3. *s.* אֶרְקָתָא.
אֶרֶר *h., pt. pass.* אֶרֶר verfluchen. *Pi.*
dass. Ni. Hūpa. verflucht werden.
אֶרֶר I *a.* verfluchen, *s.* אֶרְוִיתָא 2 K 9, 34,
d. אֶרְוִיָּא die Verse der Bibel, die das
 Wort אֶרֶר enthalten.
אֶרֶר II *a.* Einwand erheben. *S.* אֶרֶר.
אֶרְוִין 1. אֶרְוִין, *s.* אֶרְוִין.

אֶרְוִין *h. m.* Dolch.
אֶרֶשׁ *h.* sprechen.
אֶרְשִׁיתָא *s.* אֶרְשִׁיתָא.
אֶרְתָּא *a. f., pl. d.* אֶרְתָּא Ex 8, 1 Kanal.
אֶרְתָּבָא *a. m.* Wagen.
אֶרְתוּסִיָּא *gr.* phöniz. Hafenort (Ὀρθωσία).
אֶרְתוּקוּפִין *gr. m.* (ἀρτοκοπτεῖον) Bäckerei.
אֶשׁ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.
אֶשָּׁא *a. m.* alt (?).
אֶשְׁבוּרָן *h. m.* Vertiefung.
אֶשְׁנָרָא *a. f.* Geläufigkeit.
אֶשְׁנָרוֹת *h. f.* dass.
אֶשֶׁר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִישׁוּר Gen 9, 6
 ausschütten, gießen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.*
 יִתְאֶשֶׁר Gen 9, 6 vergossen werden.
אֶשְׁרֵתָא *a. f., pl. d.* אֶשְׁרֵתָא 1 K 10, 19
 Achse.
אֶשָּׁה *h. f., c.* אֶשָּׁה, *pl.* נָשִׁים Weib.
אֶשָּׁה *h. f., pl.* אֶשָּׁה Fundament.
אֶשָּׁה *h. m.* Feueropfer.
אֶשְׁוִיָּתָא *a. m.* eine Zederart.
אֶשְׁוִיָּה *h. f.* Spule, worauf die Wolle
 gewickelt wird.
אֶשְׁוִיָּנָא, אֶשְׁוִיָּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit.
אֶשְׁוִיָּנָא *a. m.* Heißbad im Badehaus (?).
אֶשֶׁר (imp. pl. v. אֶשֶׁר) *a.* hurtig, auf!
אֶשֶׁר Assyrien.
אֶשֶׁר *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.
אֶשְׁרִי *h. m.* assyrisch.
אֶשְׁוִיָּה *h. f.* Ehe.
אֶשְׁוִיָּתָא (Jes 25, 11, MS אֶשְׁוִיָּתָא) 1. אֶשְׁוִיָּתָא,
s. אֶשְׁוִיָּתָא.
אֶשְׁוִיָּתָא *h. f.* Blindmull (Maulwurfart).
אֶשְׁוִיָּתָא (Lv 11, 30) *a. f.* dass.
אֶשְׁוִיָּתָא (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u.
 MS אֶשְׁוִיָּתָא) 1. אֶשְׁוִיָּתָא.
אֶשְׁמִיָּנָא (BerR 66, Ausg. Konst.) 1.
 אֶשְׁמִיָּנָא, *s.* אֶשְׁמִיָּנָא.
אֶשְׁמִיָּנָא, אֶשְׁמִיָּנָא, אֶשְׁמִיָּנָא männl. Personenname.
אֶשְׁבִּיתָא *a. f.* Entstellung von אֶשְׁבִּיתָא
 Eid.
אֶשְׁמִיָּתָא heidnische Gottheit (von Ha-
 math).
אֶשְׁמִיָּתָא *a. m.* fest, hart.

אֲשִׁירָא *a. f., c.* אֲשִׁירָא Dt 16, 21, *pl. d.* אֲשִׁירָא und אֲשִׁירָא Aschera, götzendienerischer Baum.

אֲשִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäß.

אֲשִׁישָׁה *h. f., pl.* אֲשִׁישִׁים ein Gebäck.

אֲשִׁישִׁתָּא *a. f.* dass.

אֲשִׁיתָּא *a. f., pl. d.* אֲשִׁיתָּא Cant 2, 9, *c. s.* אֲשִׁיתָּהּ Jer 50, 15 starke Mauer.

אֲשֶׁךְ *h. m.* Hode. *denom.* מְאֲשָׁךְ mit großen Hoden versehen.

אֲשַׁכְּבָתָא *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2. Schlachtung.

אֲשָׁכִי *a. f.* אֲשָׁכִי וּבִשְׁכִי Zauberspruch.

אֲשָׁכֹל *h. m.* 1. Traube. בָּצִים אֲשָׁכֹל Eierstock; 2. Bezeichnung eines großen Gelehrten.

אֲשָׁכָרָא *h. m.* eine Heuschreckenart.

אֲשַׁכְּפָא *a. m.* Schuhmacher.

אֲשַׁכְּרָא *a. m.* 1. *pl.* אֲשַׁכְּרִין Est II 1, 3 Ring, Armband; 2. abgegrenztes Gebiet, Feld.

אֲשַׁכְּרָעָא *h. m.* Buchsbaum (*Buxus sempervirens*).

אֲשַׁכְּרָעִין *a. m., pl.* אֲשַׁכְּרָעִין Ez 27, 6 dass.

אֲשַׁכְּרָתִי *a. f.* Maulwurfart(?).

אֲשִׁל *a. m.* ein Fluß in Assyrien.

אֲשִׁלָּה *h. m.* Tamariske (*Tamarix*).

אֲשִׁלָּה (1 S 22, 6) *a. m.* (Hebraismus) dass.

אֲשִׁלָּהָא *a. m.* Strick, Seil.

אֲשִׁלָּהָא *a. m.* Gerstentrank.

אֲשִׁלָּג *h. m.* ein Reinigungsmittel, verschieden gedeutet (*Leontice Leontopetalum*?).

אֲשִׁלָּגָא *a. m.* dass.

אֲשִׁלְמוּתָא (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung; 2. Einweihung, Fertigstellung.

אֲשָׁם *h. m.* Schuldopfer. אֲשָׁם תָּלוּי Schuldopfer, das dargebracht wird, wenn es zweifelhaft ist, ob man sich bei einer Tat versündigt hat. אֲשָׁם וְדָא Schuldopfer zur Sühne von Ver-

gehungen, deren Schuld klar zutage liegt. אֲשָׁם תָּלוּי Schuldopfer, das Fromme darbringen wegen etwa unerkannt gebliebener Verschuldung.

אֲשָׁמָא (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer; 2. Schuld.

אֲשָׁמְדָא (Koh 1, 11) Name eines Fürsten der Dämonen.

אֲשָׁמָה *h. f.* Schuld.

אֲשָׁמְדָא, אֲשָׁמְדָא *h. f.* Nachtwache.

אֲשָׁמִי *h. m.* schuldbelastet.

אֲשָׁמִיָּא Ortsname.

אֲשָׁמְחָא *a. f.* Schuld.

אֲשָׁן *s.* אֲשָׁנָא.

אֲשָׁנָה Ortsname.

אֲשָׁךְ *h. m.* Beschwörer.

אֲשָׁפָא *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.

אֲשָׁפָה *h. f., pl.* אֲשָׁפּוֹת, אֲשָׁפּוֹת 1. Mist, Misthaufen; 2. Fäkalien.

אֲשָׁפִיָּא *gr. m.* (δοπίριον) 1. Herberge, Gasthaus; 2. Wirt.

אֲשָׁפִיָּכֹנָא, אֲשָׁפִיָּכֹנָא *gr. pers. m.* Gastwirt.

אֲשָׁפִיָּכֹתָא *gr. f.* Wirtin.

אֲשָׁפִלְתָּא *a. f.* Korb.

אֲשָׁפֶר *h. m.* bestimmte Quantität, Portion(?).

אֲשָׁפָרָא *a. m.* Kleiderreiniger.

אֲשָׁפָרְתִי weibl. Personennamen.

אֲשָׁקִיָּה (Entstellung von אֲשָׁקִיָּה) Eid.

אֲשָׁקִלְתָּא *a. f.* Verkauf (Ermächtigung wegzunehmen).

אֲשָׁקִקָא *a. m., ind.* אֲשָׁקִק Est II 6, 9 (nicht MS) Straße, Platz.

אֲשָׁר *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen werden. *Hüpa.* aufgestellt werden.

אֲשָׁר *a., ipf.* יִשָּׁר Est II 7, 10 (nicht MS) stark sein. *Pa.* 1. stark machen; 2. beglaubigen; 3. glauben. *Aph.* אֲשָׁר, *Itpe.* אֲתָשָׁר stark sein.

אֲשָׁר *h. m., pl. c.* אֲשָׁרִי Heil! (o über das Glück von).

אֲשָׁרָה *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.

אֲשֶׁרָה *h. f.* Aschera, dem Götzendienst geweihter Baum.

אֲשֶׁרָה *h. f.* gerichtliches Zeugnis.

אֲשֶׁר־יָתָא *a. f.*; *c.* אֲשֶׁר־יָתָא Jes 66, 1 Wohnen.

אֲשֶׁרָתָא *a. f.* Glück zu!

אֲשֶׁרָתָא *s.* אֲשֶׁר־תָּא.

אֲשֶׁרָתָא *a. f.* 1. Attest; 2. Schulden.

אֲשֶׁשׁ *h. Pu. Hipo.* fest begründet werden.

אֲשֶׁשׁ *h. m.* Glas.

אֲשֶׁשִׁיתָא *a. f.* Glasgefäß.

אֲשֶׁתָּא (Dalm., Gramm. 94 f.), אֲשֶׁתָּא *a. m.* sechs. *pl.* אֲשֶׁתִּין sechzig.

אֲשֶׁתָּא (Lv 1, 8) *a. f.*, *ind.* אִישָׁא Dt 4, 24 1. Feuer; 2. Fieber. אֲשֶׁתָּא בֵּת יוֹמָא Wechselfieber (Quotidiana). אֲשֶׁתָּא תִּלְתָּא dreitägiges Fieber (Tertiana).

אֲשֶׁתָּא *a. f.*, *ind.* אִישָׁא Cant 8, 9 *pl.* אֲשֶׁתָּא 1 K 7, 7 Fundament. *S.* auch אֲשֶׁתָּא.

אֲשֶׁתָּא (Dalm., Gramm. 94), *a.* trinken.

אֲשֶׁתָּאָה *a. m.* sechster.

אֲשֶׁתָּאָה *a. f.* dies Jahr.

אֲשֶׁתָּאָה (?) *a. m.* Wunder! Unsinn!

אֲשֶׁתָּאָה männl. Personennamen.

אֲשֶׁתָּאָה *a. f.*, *c.* אֲשֶׁתָּאָה Jes 7, 2 Geschütteltwerden.

אֲשֶׁתָּאָה (?) Ortsname.

אֲשֶׁתָּאָה *x. m.* Verwalter.

אֲשֶׁתָּאָה männl. Personennamen.

אֲשֶׁתָּאָה *a. f.* Schwachwerden.

אֲשֶׁתָּאָה (Gen 42, 7) *a.* 1. erkennen, anerkennen; 2. erkannt, bekannt werden; 3. sich zu erkennen geben.

אֲשֶׁתָּאָה (Ru 3, 2) *a. m. ind.* Bekannt.

אֲשֶׁתָּאָה *a. f.*, *c.* אֲשֶׁתָּאָה Jes 3, 9 1. Erkennungszeichen; 2. Bevorzugung.

אֲשֶׁתָּאָה *a. f.*, *ind.* אֲשֶׁתָּאָה Jer 8, 21 Verwüstung, Entsetzen.

אֲשֶׁתָּאָה *a. m.* sechzehn.

אֲשֶׁתָּאָה *a. f.* Erzählung.

אֲשֶׁתָּאָה *a. f.* Entsetzen.

אֲשֶׁתָּאָה *a.* 1. letztes Jahr; 2. früher.

אֲשֶׁתָּאָה *s.* אֲשֶׁתָּאָה.

אֲשֶׁתָּאָה Formel für die Permutation der Buchstaben in der Weise, daß der erste mit dem letzten, der zweite mit dem vorletzten usw. vertauscht wird.

אֲתָּא *h. f.* du.

אֲתָּא (Gen 12, 11) *a. c.* du.

אֲתָּא *h.* Akkusativzeichen, *pl.* אֲתָּא die Stellen, an denen אֲתָּא vorkommt, *s.* אֲתָּא.

אֲתָּא (Gen 4, 15) *a. m.*, *pl.* אֲתָּא Gen 1, 14, Cant 1, 4 und אֲתָּא Nu 2, 2 1. Zeichen, Vorzeichen; 2. Buchstabe; 3. ein Sternbild, *s.* יוֹתָא.

אֲתָּא *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* אֲתָּא Gen 12, 5, *ipf.* 3 *m. sg.* יוֹתָא Gen 32, 11, *imp. m. sg.* אֲתָּא Gen 31, 44, אֲתָּא kommen, gehen. אֲתָּא es stimmt überein mit.

אֲתָּא — אֲתָּא es ist abgeleitet von. *Aph. pf.* 3 *m. sg.* אֲתָּא Gen 2, 19, 3 *m. pl.* אֲתָּא Gen 37, 28, *imp. m. sg.*

אֲתָּא Gen 27, 7 kommen lassen, bringen. אֲתָּא אֲתָּא אֲתָּא אֲתָּא aber der Tradent leitet es von dieser Stelle ab. אֲתָּא was will dies hinzu-

fügen? *Itaph. pf.* 3 *f. sg.* אֲתָּא Gen 33, 11 gebracht werden. Dalm. Gr. 355 ff.

אֲתָּא (Jes 22, 5) *a. f.* Zerstampftwerden.

אֲתָּא *h. m.* du.

אֲתָּא *a. f.*, *ind.* אֲתָּא (Gen 12, 19) Ehe.

אֲתָּא (Ho 14, 3, MS אֲתָּא) *a. f.* Bekenntnis.

אֲתָּא (Gen 42, 14) *a. pl. m.* ihr.

אֲתָּא *a. m.* 1. (Gen 19, 28) Kalkofen; 2. dicker Rauch.

אֲתָּא *a. m.* Stärke.

אֲתָּא (Gen 25, 18) *a. m.* Assyrien.

אֲתָּא (?) (Ps 40, 3) *a. m.* Schritt.

אֲתָּא (Gen 10, 11) *a. m.* assyrisch.

אֲתָּא *a. f.* Anfang.

אֲתָּא (Ez 27, 6) *gr. m.* (θέατρον) Theater.

אותיא *gr. m.* (ὠτός) Ohreule (?).
 אחיך *a. m.* hart.
 אחין (*Gen* 31, 6) *a. pl. f.* ihr.
 אחיקא *a. m., pl. d.* אחיקא *Ez* 41, 16 (?).
 אחכותא *a. f., c. s.* אחכותיה *1 K* 7, 24 Guß.
 אחקלא (*Nu* 13, 24) *a. m.* Traube.
 אחקנעיתא *a. f., c. s.* אחקנעיתא *Jer* 3, 25 Demütigung.
 אחקנעיתא *a. f.* Beugen.
 אחליש *gr. m.* (ἀσλητής) Athlet.
 אחלים *s.* אחליו.
 אחם *h. pl. m.* ihr.
 אחמיה *a.* ich staune darüber! *S. תמה I.*
 אחמול *h.* gestern.
 אחמקכותא *a. f.* Erniedrigung.
 אחמל (*Ex* 4, 10) *a.* gestern.
 אחמלוצי *a. f., c. s.* אחמלוציהון *Jer* 18, 23
 Sinnen, Gesinnung.
 אחמניותא (*Na* 1, 12) *a. f.* Zahl.
 אחימים *s.* אחימים.
 אחן *s.* אחין.
 אחנא (*Nu* 22, 21) *a. f., pl. ind.* אחנן
Jud 5, 10 Eselin.
 אחנו *a.* (= אחי אינהו) du bist es.
 אחניא *gr.* Ortsname Athen (Ἀθήναι).
 אחונין *gr. m.* (ὀθόνιον) feine weiße
 Leinwand.
 אחנים *a.* schwach werden, vgl. נכים.
 אחניתא *gr. f.* (ὀθόνη) feines Leinen-
 gewand.

אחנן *h. m.* Hurenlohn.
 אחפלנות (*BemR* 13) 1. אחפלנן, *s.*
 פלג.
 אחנפיה *gr. f.* (ἀθανασία) Unsterblich-
 keit.
 אחקפת (*Ez* 7, 25) *a. f.* Vernichtung.
 אחקפתא *a. f.* Entgegnung.
 אחרא (*Gen* 1, 9) *a. m., pl. d.* אחריא
Dt 12, 2 Platz, Ort. באחר, בחר *Gen*
 10, 32 1. an Stelle; 2. infolgedessen;
 3. nach, hinter. על אחר (in hebr.
 Zusammenhang) auf der Stelle, so-
 gleich.
 אחרבכותא *a. f., c.* אחרבכותא *Sach* 12, 7
 Großtun.
 אחרנושתא *a. f., c.* אחרנושתא *Ez* 30, 15
 Lärm, Getöse.
 אחרוג *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus*
medica cedra).
 אחרוגא (*Est* II 7, 10) *pers.*
m., pl. אחרוגין *Lv* 23, 40 dass.
 אחרותא *a. f., pl. d.* אחרותא Ortssitte.
 אחרחא (*Jes* 30, 3) *a. f.* Vertrauen.
 אחרשלותא *a. f., c.* אחרשלותא *Jer* 47, 3
 Erschlaffung.
 אחתא (*Lv* 18, 18) *a. f., 1. ind.* אחתא
Lv 18, 22, *c.* אחת *Gen* 16, 1, *pl. d.*
 אחת *Gen* 18, 11, *ind.* אחת *Gen* 31, 50
 Weib; 2. אחתא אחתא = ich (*Dalm.*
Gr. 108).

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Al-
 phabets. 'ב' = Zahlzeichen für 2.
 ב *h. a. 1. c. s. (ar.)* ב, בך, ביה *Gen*
 37, 10 usw. in, an, für, durch. בך
a) wann; *b)* in betreff; *c)* *Gen* 19, 16
 weil; 2. in der Weise, in der Eigen-
 schaft. בעד als Zeuge. באל שדי *Ex*
 6, 3 B. als El Schaddaj; 3. (für בר)
 Sohn des ...

בא (*Nu* 25, 14) *a. m.* (= אבא) 1. Vater;
 2. Personennamen.
 בא (*Jes* 5, 8) *a. f.* (= בית) Haus.
 בארין (*Meg. Ant.*) *a.* da.
 באושה *h. f., pl.* באושין Weintrauben
 mit klein und sauer bleibenden Beeren.
 באות *s.* באותא.
 באימא, באימא Ortsname.
 באישא *a. m.* 1. schlecht; 2. krank.

בְּאִישׁוּתָא *a. f.* Schlechtigkeit.

בֹּאֵר *h. Pi.* erklären, erläutern. *Pu. pt.*

מְבוֹאֵר klar, einleuchtend.

בֹּאֵר *a. Pa.* dass.

בְּאֵר *h. f., pl.* בְּאֵרוֹת 1. Brunnen, Zisterne; 2. Ursprung.

בְּאֵרָא *a. f., ind.* בְּאֵר Cant 4, 15 Brunnen, Zisterne, *s.* בְּיָרָא.

בְּבֵאֵרִי *h. f.* בְּבֵי' ב' Ortschaft in Galiläa und in Babylonien.

בֹּאֵשׁ *h. Hi.* 1. zu stinken anfangen, faulen; 2. stinken machen; 3. verläumden; 4. eine gewisse Reife erlangen (von Weintrauben).

בְּבֹאֵשׁ (Gen 21, 11) *a., ipf.* 3 *m.*

sg. בְּבֹאֵשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, mißfällig sein; 2. böse, ärgerlich sein; 3. krank sein. *Aph. pf.* 3 *m. pl.*

אֲבָאֵשׁוּ Nu 20, 15 1. Böses tun; 2. jem. wehe tun; 3. in übeln Geruch bringen, verläumden. *Itpe. pf.*

אֲתַבְּבֹאֵשׁ Mi 4, 6, אֲבָאֵשׁ 1. sich schlecht befinden, krank sein; 2. schlecht behandelt werden. *Ittaph. pf.* אֲתַבְּבֹאֵשׁ Ex 5, 23 wehe getan werden.

בְּבָאָה (Est II 5, 14, MS בְּבָאָה), *a. m.*

1. Tor, Tür; 2. מְצִיעָא, בְּבָאָה, Namen der drei ersten Traktate der Ordnung גְּזֵיטָא; und (in Tos.) der Teile des Traktats בְּלִים; 3. männl. Personenname.

בְּבָאָה *h. f.* בְּבֵת עֵין Pupille.

בְּבוּאָה *h. f.* Abbild, Widerschein.

בְּבוּיא (jTaan 64^b, Ausg. Ven. בְּבוּיא) *s.* בְּבֹלָא.

בְּבֹתָא 1. דְּבֹתָא.

בִּיבִי *lat.* (vive) lebe!

בִּיבִיאר 1. בִּיבִיאר.

בְּבִיתָא *a. f.* 1. Kanal; 2. *s.* בְּבִיתָא.

בְּבִיתִין (jDem 23^b) 1. בְּבִיתִין für Flachs.

בְּבִל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בְּבִלְלָא *a. m., f.* בְּבִלְלָא Est II 1, 10 (MS falsch בְּבִלְלָא) babylonisch.

בְּבִלִי *h. m.* babylonisch, Babylonier.

בְּבִלְיוֹן *gr.* (Βαβυλών) Babylon (für Rom).

בְּבִלְיוֹקוֹן *gr. m.* (βαβυλωνικόν) babylonisch.

בִּיבֵר *gr. m.* (βιβρίον) Tierbehälter, Käfig, Zwinger.

בִּיבֵרָא *gr. m. pl.* Tiere, die man im Zwinger hält.

בְּבִתָּא *a. f.* 1. בְּבִתָּא Dt 32, 10 Pupille; 2. *s.* בְּבִתָּא.

בְּנִי בְּנִי männl. Personenname.

בְּנָא, בְּנָא *pers. m.* Gemeindeland.

בְּנֵד *h.* 1. treulos handeln; 2. ziehen, zerren.

בְּנֵד *h. m.* Gewand.

בְּנֵדִל (BerR 98) 1. בְּנֵדִל.

בְּנֵדִם *gr. männl.* Personenname (Βακχίδης).

בְּנֵדָה, בְּנֵדָה Ortsname (nicht das jetzige Bagdad).

בְּנֵדָה *a. m.* aus Bagdat.

בְּנֵדָה *h. f.* Treubruch.

בְּנֵדָה *a. m.* 1. rauh, behaart; 2. mannbar.

בְּנֵד *h. Hi.* schreien.

בְּנֵדָה *a. m.* 1. Lache, Tümpel; 2. zerbrochenes Gefäß.

בִּיבִי בִּיבִי (Est II 4, 1, Or 2375

פִּיבִי בִּיבִי, Or 2377 נִיבִי) *x.* durch Kuriere gesandte Briefe(?).

בְּנֵד *h.* mannbar werden (vom Mädchen).

בְּנֵד I *a.* mannbar werden.

בְּנֵד II *a.* schwach, mager werden. *Aph.* schwächen.

בְּנֵד *h. m.* Alter der Mannbarkeit (der Jungfrau) d. h. vom 12^{1/2} Jahre ab.

בְּנֵד *h. m.* 1. behaart, rauh; 2. mannbar.

בְּנֵדָה *h. f.* Mannbarkeit, das Alter nach dem 12^{1/2} Jahr.

בְּנֵדִין (VajR 28) *gr. m.* (βιγλῶν, von βιγλαί) Wache.

בְּנֵדִי *s.* בְּנֵדִי.

בְּנֵדִם (Meg. Ant.) 1. בְּנֵדִם.

בְּנֵד *a.* 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בֶּרֶךְ I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Ölkelter. בֵּית הַבֶּרֶךְ *dass.*

בֶּרֶךְ II *h. m.* Leinwand.

בֶּרֶךְ III *h.* בֶּרֶךְ בֶּרֶךְ abgesondert für sich. לְבַדִּי allein. לְבַדִּי er allein. בִּלְבַד nur. בִּלְבַד שׁ *dass.*

אֶבֶר s. בֶּרֶךְ.

כִּרְאָה I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Itpa.* sich als falsch erweisen, der Lüge überführt werden.

כִּרְאָה II *a. Pa. pt. f.* מִכְרָה SchirR 8, 1 (Ed. princ. מִכְרָה) verabscheuen.

כִּרְאָה I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* כִּרְאָה Jo 2, 24 l. wie Ar. כִּרְאָה Ölkelter.

כִּרְאָה II *a. m.* feines Linnen.

כִּרְאָה *a. m.* Erdichter, Lügner.

כִּרְאָה *a. f.* Erfindung, Lüge.

כִּרְאָה *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Hüpo.* 1. sich trennen; 2. heimatlos, fern von der Heimat sein.

כִּרְאָה *a. Pa.* pressen, keltern.

כִּרְאָה *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.

כִּרְאָה *h. m.* Kelterer.

כִּרְאָה s. כִּרְאָה.

כִּרְאָה *h. m. pl.* Stock (Folterwerkzeug).

כִּרְאָה *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Hüpa.* sich als Lügner erweisen, als Lügner erscheinen.

כִּרְאָה s. כִּרְאָה.

כִּרְאָה *a. m.* Lustigmacher.

כִּרְאָה *h. m.* Kind, dessen Herkunft zu untersuchen ist.

כִּרְאָה *d. m. pl.* מִיָּה ב' NuJIBas. 5, 19 Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).

כִּרְאָה *a. m., ind.* כִּרְאָה Jes 8, 22 1. Zerstreung; 2. Zerstreuter.

כִּרְאָה *a. f.* Erdichtung.

כִּרְאָה *a., pf.* 3 *m. pl.* כִּרְאָה Thr 1, 21 (MS כִּרְאָה) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht כִּרְאָה). *Pa.* erheitern.

כִּרְאָה *a. m.* Fröhlichkeit.

כִּרְאָה I *a. f.* Erdichter, Lügner.

כִּרְאָה *h. m.* Erdichter, Lügner.

כִּרְאָה *a. m.* Erdichtung, Lüge.

כִּרְאָה *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.

כִּרְאָה *h. f.* (kleine) Olivenkelter.

כִּרְאָה *a. f.* Erdichtung.

כִּרְאָה *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.

כִּרְאָה *a. f.* dass.

כִּרְאָה (Ex 13, 8) *a.* um — willen, wegen. כִּרְאָה Gen 6, 3 weil.

כִּרְאָה *h. f.* Trennung.

כִּרְאָה (Dt 18, 11, Jes 44, 25) *a. m. pl.* Erdichtung (verächtliche Bezeichnung einer Art Beschwörung).

כִּרְאָה I *a. f.* (= כִּרְאָה), s. כִּרְאָה.

כִּרְאָה *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Kreuzverhör.

כִּרְאָה *a. f.* dass.

כִּרְאָה (?) *a. m.* Untersucher, Spion.

כִּרְאָה *a. f.* ein Euphratkanal.

כִּרְאָה *h.* 1. trennen, absondern, bes. Datteln; 2. ablassen; 3. aufhören zu arbeiten. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen; 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.

כִּרְאָה *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.

כִּרְאָה *x. m.* Bdellium, ein wohlriechendes Harz.

כִּרְאָה (Gen 2, 12) *x. m.* dass.

כִּרְאָה (Midr Schem 22) *gr. m. pl.* (βδέλυγμα) Scheusal, Götzenbild.

כִּרְאָה *a. m.* Ortsname.

כִּרְאָה I *a. f.*

כִּרְאָה *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.

כִּרְאָה *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* כִּרְאָה Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen.

כִּרְאָה *a. inf.* כִּרְאָה Gen 44, 15 untersuchen.

כִּרְאָה *a. m.* untersucht werden.

בָּרַךְ *h. m.* 1. Riß, schadhafte Stelle; 2. Reparatur.
בָּרָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riß, Schadhafte; 2. Dammbruch; 3. (bildl.) Sünde.
בָּרַר *h. Pi.* zerstreuen.
בָּרַר *a.* streuen. *Pa. pf.* **בָּרַר** Gen 11, 8 1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem Siebe); 3. 1. **בָּרַד**. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* **אֶתְבָּרַר** Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.* **יִתְבָּרְרוּ** Nu 10, 35 zerstreut werden.
בָּרוּסִין 1. **בָּרְדִּין**.
בָּרְתָא *a. f.* Erdichtung.
בָּהָא *h.* ängstlich sein(?).
בָּהָר *h. m.* weißfleckig.
בְּהִילָא *a. f.* Eile. **בְּהִילוֹ** Ex 12, 11 eilig.
בְּהִיקָא *a. m., ind.* **בְּהִיק** Cant 7, 3 glänzend, vornehm.
בְּהִיר *h. m.* weiß, glänzend.
בְּהִירָא *a. m.* dass.
בְּהִל I *h.* nur *pt.* **בְּהִיל** überstürzt.
Pi. beunruhigen. *Hüpf.* beunruhigt werden.
בְּהִל II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.
בְּהִל *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* **תְּבְהִיל** Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpe. pf.* **אֶתְבְּהִיל** 1 S 28, 21, 3 *m. pl.* **יִתְבְּהִילוּ** Ex 15, 15 1. beunruhigt werden; 2. sich beeilen.
בְּהִלָּה *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.
בְּהִילָתָא (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung, Verwirrung.
בְּהֵם *h. m.* Viehtreiber.
בְּהֵמָה *h. f.* vierfüßiges Haustür, Vieh.
בְּהֵמָה *ג' דָּקָה* Großvieh. *ג' דָּקָה* Kleinvieh.
בְּהֵמָה *h. f.* Nilpferd.
בְּהֵן *s.* **בְּהֵן**.
בְּהֵן *h.* weiß sein, glänzen. *Hi.* 1. leuchten; 2. erleuchten, hell machen. *Ho.* glänzend, ausgezeichnet sein.
בְּהֵן *a. Aph. pt. sg. f.* **מִבְּהֵמָה** Est II 8, 15, *pl. m.* **מִבְּהֵמָה** 2 S 22, 13 glänzen, leuchten.

בְּהֵמָה (Lv 13, 39) *a. m.* weißer Hautfleck.
בְּהֵמָה *a. f.* dass.
בְּהֵמָה *h. m.* mit weißen Flecken versehen.
בְּהֵר *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich hervortun; 3. verfinstern.
בְּהֵר *a., s.* **שְׁבֵהָר**.
בְּהֵרָת *h. f.* glänzend weißer Hautfleck (bei Aussatz).
בְּהֵרָתָא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* **בְּהֵרָתָא** Lv 23, 38 weißer Hautfleck.
בְּהֵרָתָא *a., pf.* 2 *m. sg.* **בְּהֵרָתָא** Gen 49, 8 1. sich schämen; 2. bestürzt, erschreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.* **אֶתְבְּהֵרָתָא** 2 S 19, 6 1. schämen machen; 2. schrecken, in Angst versetzen. *Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* **יִבְהֵרְתוּ** Mi 7, 16 beschämt werden, sich schämen.
בְּהֵרָתָא *a. f., ind.* **בְּהֵרָתָא** Ex 8, 17, *c.* **בְּהֵרָתָא** Jer 3, 25 Scham, Schande.
בְּהֵרָתָא *h.* 1. kommen, hingehen, hineingehen. **הָבָא מִן הָדִין** das aus der Folgerung Resultierende; 2. geschlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen, darbringen; 2. hinzufügen; 3. hervorbringen, verursachen. *Ho.* hereingebracht werden.
בּוּב *s.* **בּוּב**.
בּוּבָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.
בּוּבִיתָא *a. f.* Kanal, Rinne.
בּוּרִיא 1. **בּוּרִיא**.
בּוּרִידָה *h. f.* kleine Olivenkelter.
בּוּרִין *h. m.* Daumen.
בּוּרִיקָא *h. m.* matt weißer Fleck (bei Aussatz).
בּוּרִיקָא *s.* **בּוּרִיקָא**.
בּוּרִיקָא *h.* verachten.
בּוּרִיקָא *a., s.* **בּוּרִיקָא**.
בּוּרִיקָא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
בּוּרִיקָא *a. m.* aus Buzi.
בּוּרִיקָא *a. m.* Plünderer.
בּוּרִיקָא *a. f.* Verachtung, Schmach.

בוהל *h. m.* erste Reife (der Feige).
בומא männl. Personennamen.
בומטא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.
בומיטא *s. בומיטא*.
בוך *a.* 1. hin u. her rennen(?); 2. weinen (*s. בָּכָא*).
בוכיא 1. *l.* בוכיא; 2. *l.* בוכיא.
בול *h.* vermengen.
בול *gr. m.* (βῶλος) Klumpen, Klob.
בול (*bibl.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8. Monats (etwa November); 3. Ortsname.
בולא *a. m.* Kastagnette.
בולשת *h. f.* Streifschar.
בון 1. männl. Personennamen; 2. *s.* בין.
בוסם *h. m.* Wohlgeruch, Parfüm.
בוטר *h. m.* Heerling, sauer und klein gebliebene Weinbeeren.
בוץ *a., ipf.* 1 *sg.* אָבוץ Hb 3, 18, *imp. f. sg.* בוץ Sac 9, 9 jauchzen.
בוץא *a. m.* Blase.
בוץא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.
בוץתא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. Blase; 3. *l.* בוץא Jes 30, 17.
בוץ *h.* aufgehen, leuchten.
בוץ *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.
בוץא *a. m.* 1. *ind.* בוץ Ex 25, 4 dass. 2. *l.* בָּצָא; 3. בוצין Jes 43, 2, 1. wie MS בוצין, *s.* בוציא.
בוצינא *a. m.* 1. *pl. d.* בוצינא Ex 30, 7 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* בוצינא Nu 11, 5 Kürbis, Gurke(?); 3. Achse des Mühlsteins.
בוצינא *a. m.* Byssusgewand.
בוקר *h. m., pl.* בָּקָרִים Morgen.
בור *h.* brach, unbebaut sein. *Pi.* 1. wüste lassen, leer machen; 2. eine Falle machen. *Hi.* brach liegen lassen.
בור *a., ipf.* 3 *f. sg.* תָּבוּר Gen 47, 19 brach liegen, öde sein. *Aph.* אוֹבֵר brach liegen lassen. *Ite.* *pf.* 3 *pl.* אֲתִבְרוּ Jer 10, 14 (MS אֲתִפְשוּ) ver-dummt sein. *Itpa.* verheert werden.
בור I *h. m.* ungebildet.

בור II *h. m. f., pl.* בורות 1. Grube, Zisterne (סִיד) סִיד zementierte Zisterne; 2. Becken in der Kelter; 3. (*bibl.*) Gefahr.
בורא *a. m.* 1. *ind.* בור Jes 7, 23 Unkraut; 2. Unverdauliches; 3. un-gebildet.
בורא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).
בורדם *s.* בָּרְדָם.
בורות *h. f.* Unwissenheit.
בורי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewiß-heit.
בוריות (*בוראות*) *h. f. pl.* Wildlinge (von Fruchtbäumen).
בורית I *l.* בִּירִית.
בורית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugen-salz (Pottasche).
בוריתא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.
בורך *h. m.* das krumme Stück, welches das Holz der Pflugschar mit der Deichsel verbindet.
בורנית *l.* בִּירְנִית.
בוש *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen, Schande zufügen. *Hi.* zu schanden machen. *Hitp.* beschämt werden, sich schämen.
בושה *h. f.* Schande, Scham.
בושת *h. f.* 1. dass. בִּוּשָׁת פָּנִים Scham-haftigkeit. בֵּית הַבִּוּשָׁת weibl. Scham; 2. Beschimpfung, Ehrenkränkung.
בושתא (Lv 11, 18), בִּוּשָׁתָא (ebenda Or 1467) *a. f.* 1. Eule; 2. Blindmull (Maulwurfart).
בושתא *a. f.* Geschwür, *s.* בִּוּשָׁתָא.
בוז I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* בּוּז Ez 16, 57 *l.* בּוּז, *s.* בָּזוּ); 2. schänden. *Pa. pt. pl. m.* מְבִזִּין Cant 8, 1 ver-achten. *Ite.* verachtet werden.
בוז II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* ver-teilen. *Ite.* geteilt werden.
בוזא (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.
בוזא *a. m.* Beute, Raub.
בוזו *h.* 1. teilen; 2. freigebig austeilen; 3. verschwenden; 4. plündern.
בוזו *a., pt.* מְבִזֵּב Koh 3, 22 *l.* מְבִזֵּב dass.

בִּזְבִּינָא *pers. m.* Zolleinnehmer.
בִּזְבָּא *a. m.* Bündel, Gebund.
בִּזָּה *h.* verachten, schmähen *Pi.* dass.
Pu. verachtet werden. *Hitp.* verachtet werden, verächtlich erscheinen.
בִּזָּה *h. f.* Beute.
בִּזּוּ *h. m.* Räuber.
בִּזּוּא *a. m., pl.* בִּזּוּזִין *Jes 16, 4* dass.
בִּזּוּא *a. m., ind.* בִּזּוּזִי *Jes 24, 16* Raub.
בִּזּוּיָתָא *a. f.* Räuberin.
בִּזּוּיָתָא *a. f.* Beraubung.
בִּזּוּיָא *h. m.* Verachtung.
בִּזּוּעָא *a. m., ind.* בִּזּוּעַ *Jo 2, 13* das Zerreißen.
בִּזּוּ *h.* rauben, plündern. *Pilp. s.* בִּזְבוּ.
בִּזּוּ *a., pf. 3 m. pl.* בִּזּוּ *Nu 31, 35, ipf. 2 m. sg.* תִּבְזּוּ *Dt 20, 14* rauben, plündern. *Aph. pt.* מִבִּזּוּ *Jes 24, 1* plündern lassen. *Itpe. pf.* אֶתְבִּזּוּ *Ho 8, 8* geplündert werden. *Palp. s.* בִּזְבוּ.
בִּזְיָא *a. m.* verächtlicher Mensch.
בִּזְיָה (*jBabB 14°*) *l.* בִּזְיָא.
בִּזְיוֹן *h. m.* Verachtung.
בִּזְיוֹנָא *I a. m.* dass.
בִּזְיוֹנָא *II s.* בִּרְיִינִי.
בִּזְיוֹנָא *III a. m.* 1. Haken; 2. Schlitz.
בִּזְיוֹי (*ExJI 25, 29, MS* בִּזְיוֹי) *l.* בִּזְיוֹי *s.* בִּזְיָא.
בִּזְעָתָא *a. f.* Spalt, Riß.
בִּזְיק *h. m.* Scherbe.
בִּזְיָרָן *pers. m. pl.* Falkeniere.
בִּזְיָה *h. m., pl.* בִּזְיָיִן *Schale.*
בִּזְיָא (*Nu 7, 14*) *a. m., pl. d.* בִּזְיָא *Nu 4, 7* dass.
בִּזְלָא *a. m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.
בִּזְנָא *männl. Personennamen.*
בִּזְנֵק *pers. m.* Koch, Schlächter.
בִּזְעָ *a., imp. c. s.* בִּזְעָה *Ex 14, 16 B. (MS* בִּזְעָה *), pt. pass. f.* בִּזְעָא *Koh 3, 7* spalten, durchbrechen, zerreißen. *Pa. pf.* בִּזְעַ *Nu 25, 8* zerreißen, aufschlitzen.

Itpe. pf. 3 f. sg. אֶתְבִּזְעַ *Nu 16, 31* zerrissen werden.
בִּזְעָ *a. m.* Spalt, Riß.
בִּזְעָתָא *a. f.* Zerrissenes.
בִּזְקָ (?) *h. m.* Blitz.
בִּזְקָ *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.
בִּזְקָ *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.
בִּזְקָא *a. m.* Brocken, Scherbe.
בִּזְרָ *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.
בִּזְרָ *a. Pa.* dass.
בִּזְרָא *a. m., pl.* בִּזְרִינִי *Samen.*
בִּזְרָא *I (Ex 15, 9) a. f.* Beute.
בִּזְרָא *II a. f., pl.* בִּזְרִין *Riß, Spalte.*
בִּזְרָתָא *a. f.* Verachtung.
בִּזְחֹר *I h. m.* Auserwählter.
בִּזְחֹר *II h. m.* Jüngling.
בִּזְחֹרָא *a. m.* dass.
בִּזְחֹרָא (*NuJI 21, 27*) *l.* בִּזְחֹרָא (*so MS*), *s.* חֹדְרָא.
בִּזְחִיִּין (*EchR 1, 16*) = בִּזְחִיִּין *lebendig.*
בִּזְחִיָּה (*nachtalmud.*) *h. f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.
בֵּית בִּזְחִיָּה *h. f.* Wahl, Erwählung. *Beth Bithia* der Tempel in Jerusalem.
בִּזְחִירָא *a. f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates *Edujoth.*
בִּזְחִל *h., pt.* בִּזְחִל *gereift (im ersten Grad). Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.
בִּזְחִן *h.* prüfen, untersuchen. *Pi. Hi.* dass.
בִּזְחִיָּה *a., pf. 2 m. sg. c. s.* בִּזְחִיָּה *Dt 33, 8, 1 sg.* בִּזְחִיָּה *Koh 1, 17* dass.
בִּזְחִיָּה *Pa.* dass. *Itpe. ipf. 2 m. pl.* בִּזְחִיָּה *(MS* בִּזְחִיָּה *) Gen 42, 15* geprüft werden.
בִּזְחִר *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass.
בִּזְחִר *Ho. pt.* מִבְּחִר *auserlesen.*
בִּזְחִר *a. 1. ipf. 1 sg. c. s.* אֶבְחִרֶנּוּ *Sac 13, 9* prüfen; 2. *imp.* בִּזְחִר *Ex 17, 9, pt. pass. pl. f.* בִּזְחִרֶנּוּ *Ex 14, 7* auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe. 1. ipf.*

2 *pl. m.* **תִּתְבַּחְרוּן** Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *pf.* 3 *pl.* **אֶתְבַּחְרוּ** Nu 31, 5 erwählt werden.
בְּחָרוֹת *h. f.* Jugend, junge Leute.
בְּחָרָן *h. m.* wählerisch.
בְּחַשׁ *h.* 1. umrühren; 2. untersuchen, suchen.
בְּחַשׁ *a. dass.*
בְּחֶשֶׂא *a. m.* Rührlöffel.
בְּחֶשֶׂא *a. m.* Achselhöhle.
בְּמֵא 1. **בְּמֵאָא**.
בִּיטָא *gr. m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.
בְּמַבּוֹת *h. m.* Schachtelhalm (*Equisetum Telmateia?*).
בְּמַבְּט *h.* anschwellen.
בְּמַרָא 1. **בְּמַרָא**.
בְּמַרָא *h.* Eide (Gelübde) gleichgültigen Inhalts tun. *Pi.* dass.
בְּמַרָא *h. m.* Eid (Gelübde) gleichgültigen Inhalts.
בְּמַוֵּל *h. m.* 1. Annullierung, Abschaffung; 2. Störung; 3. Zeitverlust.
בְּמַוֵּלָא *a. m.* 1. Ungültigmachung; 2. Vernichtung.
בְּמַוֵּנָא (VajR 25, so auch Ed. princ.) *s.* **מַוֵּנָא**.
בְּמַוֵּנָא *a. m.* Seil.
בְּמַוֵּנָא *h.* vertrauen. *pt.* **בְּמַוֵּנָא** sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheißen (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiß sein.
בְּמַוֵּנָא *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* **אֶבְמַוֵּנָא** Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflößen, versichern. *Itpe. pt.* **מִתְבַּמַּח** Jer 12, 5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.
בְּמַחָא *h. m.* Fensterbank(?).
בְּמַחָוֵן *h. m.* Vertrauen.
בְּמִי *gr. f.* (ἐμβήτην) Wanne, Bassin.
בְּמִי (BerR 50) 1. **דְּמִי**.
בְּמִי männl. Personennamen.
בְּמִי *gr. m.* (βῆτος) Roche (ein verbotener Fisch).

בְּמִי (bGitt 36^b) *s.* **פְּרוֹבְנִימִי**.
בְּמִי männl. Personennamen.
בְּמִיָא *gr. f.* (βυθός?) Höhle.
בְּמִיָּמִי männl. Personennamen.
בְּמִיל *h. m.* 1. müßig; 2. wertlos; 3. ungültig.
בְּמִילָא *a. m., ind.* **בְּמִיל** Ex 32, 25, *pl.* **בְּמִילִין** Ex 5, 9 dass.
בְּמִילָא *h. f.* Müßiggang.
בְּמִינָתָא (Jud 15, 15) *a. f.* trächtig.
בְּמִינָתָא *h. f.* Kapperkelch.
בְּמִל *h.* 1. feiern, müßig sein; 2. aufhören; abgeschafft, annulliert sein; 3. aufgehen (in der Menge); 4. unterbrechen. *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden. *Pi.* 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören, unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hitp.* gestört, aufgehoben werden.
בְּמִל (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.* **בְּמִלָּת** Est II 1, 1, *ipf.* 3 *m. pl.* **יְבַמְלִין** Gen 8, 22 1. feiern, müßig sein; 2. aufhören. *Pa ipf.* 1 *sg.* **אֶבְמִיל** Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungültig machen, annullieren; 3. stören. *Aph. pf.* 3 *pl.* **אֶבְמִילוּ** Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.* **אֶתְבְּמִלוּ** Thr 5, 14 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* **יְתְבְּמִלוּן** Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.
בְּמִל *s.* **בְּמִיל**.
בְּמִלָּא *h. f.* 1. Müßiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust.
לְבְּמִלָּא umsonst, zwecklos.
בְּמִלָּוֵן *h. m.* 1. Muße, Müßiggang; 2. Zeitverlust.
בְּמִלָּן *h. m.* 1. müßig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בַּטְלָנָא *a. m., ind.* בוטלן Ex 21, 18 Müßiggang.

בַּטְלָנָא *a. m., pl.* בַּטְלָנִין Ex 5, 8 Müßiggänger.

בַּטְלָנוּת *h. f.* Müßiggang, Untätigkeit.

בַּטְמָא *a. m., pl.* בוטמין Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palaestina*).

בָּטָן *a.* schwanger sein, trüchtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בָּטָן *h. f.* Leib.

בַּטָּא (Jud 13, 5), בַּטָּא (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בַּטָּא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בַּטָּא, בַּטָּן Stadt und Landschaft in Palästina.

בַּטָּה, בַּטָּה *h. f.* Pistazie.

בַּטָּי *a. m.* Name eines Vogels.

בַּטָּיִת *f.* Batanäerin(?).

בַּטָּיִתָא *בִּי* Ortsname.

בַּטָּיִן *gr. m.* (ἐπτὰτονον) siebenseitige Lyra (so Löw nach S. Fränkel).

בַּטָּיִתָא *a. f.* Schwangerschaft.

בַּטָּרָא *a. m.* Spannweite(?).

בַּטָּרָא Eigenname einer Stadt (Bosra).

בַּטָּרִיגוֹן (PesR 10) *l.* בַּטָּרִיגוֹן *gr.* (τριγώνιον) im Dreieck. Nach Löw beschrieben aus אַרְמוֹנְרִמוֹן *gr. m.* (ὁρθόγραμμος) gradlinig.

בַּטָּשׁ *h.* 1. treten, stampfen; 2. walken.

בַּטָּשׁ *a.* 1. stampfen, treten; 2. walken.

Pa. pt. m. pl. מַבְטָשִׁין Est II 3, 8 1. stampfen; 2. walken; 3. gewalttätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.

בַּטָּשָׁא *a. m.* Tritt.

בִּיהֵיא שְׁעָתָא *I a.* 1. (= בִּי) in, mit, zu. Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= בִּינָת) unter, zwischen. בִּי תָרִי zwei zusammen. בִּי שְׁמַשׁ Freitagabend.

בִּי II *a. f.* (= בֵּית) Haus, Schule des ... Ort für ... בִּי רַב (eigentl. Sohn des Lehrhauses) Schüler. בִּי גִנְי

בִּינָת Est II 6, 11 das Schatzhaus des Königs. בִּי דָרִי Zahnfleisch.

בִּי III *lat.* (ave) lebe wohl(?).

בִּי IV *a. m.* (= בִּר) nur in der Verbindung mit בִּירְבִי Sohn des Rabbi N. N.

בִּינָא *gr. f.* (βία) Gewalt, Gewalttat.

בִּינָה *h. f.* 1. Hereinkommen, Eintritt; 2. Beiwohnung, Beischlaf.

בִּיב *h. m.* 1. Rinne, Kanal; 2. Kloake.

בִּיבָא *a. m.* dass.

בִּיבָא *s.* בִּיבָא.

בִּיבִי, בִּיבִין männl. Personennamen.

בִּיבִי *gr. m.* (= בִּי בִּי) (βαλανεῖον) Badehaus.

בִּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בִּינָא *a. f.* 1. Verständnis; 2. Klugheit.

בִּינָנוּתָא *a. f.* dass.

בִּיטָא (jSchebu 34^d) 1. בִּיעָה.

בִּיבָא (?) *a. m.* Netz, Haarschmuck(?).

בִּילָה *h. f.* Vermischung.

בִּימִי (בִּמִי) männl. Personennamen.

בִּין *h. Hi.* 1. הוֹבִין verständlich machen;

2. הִבִּין *a)* verstehen, *b)* herleiten, Analogieschlüsse machen. *Po.* בּוֹנִין vernünftig machen. *Itpo.* 1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.

בִּין *a. Pa.* 1. zu verstehen geben; 2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahrnehmen; 2. erkennen, kennen, verstehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis gebracht werden; 2. verstehen.

בִּין *h.* 1. zwischen, unter; 2. Zwischenraum, s. בִּינִים. בִּין — בֵּין 1. zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es — sei es.

בֵּין (Gen 3, 15), בֵּינִי (Jes 52, 14), בֵּינָת *a., c. s.* (1 pers.) בֵּינָא Gen 13, 8 (s. Dalm., Gr., S. 91), בֵּינֵיהוּ Gen 30, 36 zwischen, unter. אֵבָא בֵּינֵיהוּ es ist Verschiedenheit zwischen ihnen betreffs. בֵּין — וּבֵין 1. Ex 40, 7 zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es daß — sei es daß.

בֵּין — וּבֵין = בֵּין (Gen 3, 15)

בִּיץ *gr. m.* (βίον) Palmzweig.
בִּינָא *a. m.* Tamariske.
בִּינָה *h. f.* Verstand, Einsicht.
בִּינוּי *h. m.* 1. in der Mitte befindlich, mittelst; 2. mittelmäßig; 3. mittlere Periode des Frühregens.
בִּינוּתָא *a. f. c.* **בִּינוּת** Est II 1, 2 Einsicht.
בִּינָם, בִּינָתִים *h. m.* 1. Zwischenraum; 2. dazwischen.
בִּינָתָא I *a. f.* Einsicht.
בִּינָתָא II *a. f., pl.* **בִּינָן** 1. Korn; 2 *c.* **בִּינָת** Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm. (**בִּינָא** Am 9, 9 = **בִּינָה** zwischen ihr).
בִּיטָא *a. m.* stachlichtes Kraut.
בִּיעָא *a. m.* 1. *ind.* **בִּיעַ** Jes 16, 10 Freude, Jubel; 2. 1. **בִּיעָא** *pt. f.* von **בוע**.
בִּיעוּטָא *a. m., ind.* **בִּיעוּט** Jes 10, 33 (MS **בִּיעֻט**) Stampfen, Keltern.
בִּיעוּרָא *a. m., c.* **בִּיעוּר** Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.
בִּיעוּתָא *a. m., pl.* **בִּיעוּתִין** Jes 21, 4 Schrecken.
בִּיעָתָא *a. f.* Freude, Jubel.
בִּיעָתָא *a. f., pl.* **בִּיעִין** Dt 22, 6 1. Ei; 2. Hode.
בִּיעָה *h. f., pl.* **בִּיעִים** 1. Ei; 2. Hode; 3. Ball, Klumpen; 4. Name eines Talmudtraktates.
בִּיר *s.* **בְּרָא**.
בִּיר *h. m.* Brunnenmeister.
בִּירָא *a. m., ind.* **בִּיר** Dt 21, 4; Jer 12, 13 Brachland.
בִּירָא *a. c., pl.* **בִּירָן** Gen 14, 10, **בִּירָן** Gen 26, 15 Brunnen.
בִּירָאָה *a. m.* aus Beraj.
בִּירְבִּי (= **בִּירְבִּי**) *h. m.* Gelehrtentitel.
בִּירָה *h. f.* 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem; 4. Häuserkomplex.
בִּירְתָא Ortsname.
בִּירָה *h. f., pl.* **בִּירָאוֹת** Brunnen, Zisterne.
בִּירוּנָא *a. m.* Loch.
בִּירוּץ *h. m.* Aufhäufen.

בִּירוּר *h. m.* 1. Wahl; 2. der klare Sinn; 3. nicht voll gegossenes Maß.
בִּירִי *h. f.* 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. männl. Personennamen.
בִּירִירָתָא l. **בִּירִירָתָא**.
בִּירִית *h. f.* 1. Ring, Band; 2. Knieband.
בִּירְנִית *h. f.* 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.
בִּירְנָתָא *a. f., pl. c.* **בִּירְנִית** Jes 2, 16 Burg, Palast.
בִּירְתָא (Est II 9, 7) *a. f.* 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.
בִּירְתָא (jPea 20^a) l. **בִּירְתָא**.
בִּירְתִּית *h. f.* aus BIRTHA(?).
בִּיש *s.* **בִּישָׁא**.
בִּישָׁא (Dt 13, 12) *a. m., f. d.* **בִּישָׁתָא** Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.
בִּישוּתָא *a. f., ind.* **בִּישוּ** Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.
בִּישָׁן *h. m.* schamhaft, keusch.
בִּישָׁן, בִּישָׁן Beth-Schean (Skythopolis).
בִּישָׁנָאָה *a. m.* Einwohner von Beth-Schean.
בִּישָׁנִי *h. m.* 1. dass.; 2. Olivenart.
בִּית *h. m.* Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.
בִּית *a., pf.* 3 *m. sg.* **בֵּית** Gen 32, 21, *ipf.* 3 *m. sg.* **בֵּית** Dt 16, 4, *imp.* 2 *m. pl.* **בֵּיתוֹ** Gen 19, 2 1. einkehren, übernachten. *Pa.* dass. *Aph.* übernachten lassen.
בֵּית *h. m., pl.* **בֵּיתִים** 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem, eigentlich **בֵּית הַמִּקְדָּשׁ**; 3. Wohnraum; 4. Familie, Stammhaus; 5. Schule, Genossenschaft; 6. Platz, Ort; 7. Gehäuser; 8. der menschl. Körper; 9. Glied die weibl. Scham; 10. (verhüllender Ausdruck) Gattin. — **בַּעַל הַבֵּית** 1. Bürger; 2. Privatmann. **בֵּית אָב**, *pl.* **בֵּיתֵי אֲבוֹת** 1. Familie; 2. Priestergeschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz,

aus dem ein Gesetz entwickelt wird;
 4. בית אֲרִיס *Erbpächter*. בית
 גֵּר Gerichtshof. בית עוֹלָם Friedhof.
 בית אֵילָן Behälter. בית אֵילָן Baum-
 gebiet. בית אֶרְמֵל Ärmel. בית אֶצְבָּעוֹת
 Handschuh. בית הַחֵיצוֹן Scheide des
 Weibes.

בֵּיתָא (Ex 12, 3) *a. m., c.* בית
 Gen 12, 1, *Est II 6, 11, pl.* בֵּיתָן
 Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. אֲנָשִׁי
 אֲנָשׁ בֵּיתָא *a) c. s.* בֵּיתָהּ *b) c. s.*
 Lev 16, 11 Familie; *b) Weib, c. s.*
 דְּבִיתָהּ Weib; 2. Familie, Stamm,
 Genossenschaft; 3. Ort, Stätte. בית
 עוֹלָם Friedhof. בית יָרֵעַ Nu 20, 5 B.
 Saatfeld. יוֹם בֵּית וְלֵדָא Gen 40, 20
 Geburtstag; 4. Beischlaf; 5. Buch-
 stabe Beth.

בֵּיתוֹם *gr. männl. Personennamen* (Βοηθός).
 בֵּיתוֹסִי *gr. m.* Anhänger des Boethos.
 בֵּיתוֹת *h. f. pl.* Haustiere.

בֵּיתוֹתָא *a. f.* Wohnung.

בֵּיתָא (Est II 7, 8) *a. m.* Palast.

בֵּכָא (Gen 43, 29) *a., inf.* מְבַכֵּי Gen
 43, 29, *pt. f.* בֵּכְיָא Jer 31, 15 weinen,
 schluchzen, jammern. *Pa. pt. pl. f.*
 מְבַכְּנָא Ez 8, 14 dass.

בֵּכָה *h.* weinen, jammern.

בֵּכּוֹר *h. m.* Erstgeborener.

בֵּכּוֹרָא *a. m., pl. c.* בֵּכּוֹרֵי Ex 24, 5 Erst-
 geborener.

בֵּכּוֹרָה *h. f., pl.* בֵּכּוֹרוֹת, בֵּכּוֹרוֹת 1. Früh-
 frucht; 2. Frühfeige. — *pl.* בֵּכּוֹרִים
 1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der
 Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Tal-
 mudtraktates.

בֵּכּוֹרָה *h. f.* 1. Erstgeburt, Erstgeburts-
 recht; 2. Pflicht der Abgabe der
 Erstgeburtstiere an die Priester;
 3. *pl.* בֵּכּוֹרוֹת Name eines Mischna-
 traktates.

בֵּכּוֹרוֹתָא (Dt 21, 17, MS בֵּכּוֹרוֹתָא) *a. f.*
 Erstgeburt.

בֵּכּוֹרָתָא *a. f., ind.* בֵּכּוֹרָא Jes 28, 4

(MS בֵּכּוֹרָא) Frühfeige. *pl.* בֵּכּוֹרִין Lv
 2, 14 Erstlingsfrüchte.

בִּכּוּשָׁא (jMeg 73^d, ed. princ. מכּוּשָׁא)
 1. מכּוּשָׁא.

בִּכּוּשָׁא *a. f.* Weinen.

בִּכִּי *h. m.* Weinen.

בִּכִּי עֵין ב', בעל ב' Baalbek, Stadt in
 Syrien.

בִּכְיָא, בִּכְיָא 1. בִּכְיָא, בִּכְיָא.

בִּכְיָא *s.* בִּכְיָא.

בִּכְיָה *h. f.* Weinen.

בִּכְיָה (Est II 3, 1), בִּכְיָהָ (2 S 13, 36)
a. f., ind. dass., *s.* בִּכְיָתָא.

בִּכְיָתָא *a. f.* Weinen.

בִּכְיָיִם *h. m. pl.* eine Baumart.

בִּכְיָנָא *a. m.* Weinender.

בִּכְיָר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht);
 2. frühzeitig.

בִּכְיָרָא *a.* 1. *pl. c.* בִּכְיָרֵי Gen 4, 4 dass.;
 2. *ind.* בִּכְיָר Dt 11, 14 Frühregen.

בִּכְיָרָא *a. m.* Weberschiffchen.

בִּכְיָרָה *h. f.* 1. erste Periode des Früh-
 regens; 2. Frühfrucht, Frühfeige.

בִּכְיָרוֹתָא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt,
 Erstgeburtsrecht.

בִּכְיָתָא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בִּכְנָא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Ober-
 schenkel; 3. Stiel.

בִּכְנָה *h. f.* Stiel.

בִּכְר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen;
 2. Erstlinge hervorbringen, Erstge-
 borene werfen; 3. als Erstgeborenen
 anerkennen. *Hi. Hilt.* dass. wie 1. 2.

בִּכְר *a.* 1. *Pa. pt. pl. f. d.* מְבַכְּרָתָא Gen
 30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh
 hervorbringen; 3. *inf.* בִּכְרָא Dt 21, 16
 als Erstgeborenen anerkennen. *Itpa.*
ipf. 3 *m. sg.* יִתְבַּכֵּר Lv 27, 26 als
 Erstgeborener ausgesondert werden.

בִּכְרָא *a. m.* 1. (Ex 12, 29) Erstge-
 borener; 2. unterste Schicht.

בִּכְרִיָּה *h. f.* rote Rübe (*Beta rapa, var.*
rubra) (?).

בִּכְרִיתָא (Prov 27, 7) 1. בִּכְרִיתָא.

בל *h.* nicht.

בִּלְבִּית *gr. f.* (βολβίτις) Tintenfisch.

בִּכְרָתָא *a. f., ind.* בִּכְרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בִּכְרָא) Frühheige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit.

בול *gr. m.* (βωλος) Klumpen, Klob.

בָּלָא *a., pf. 3 f. sg.* בְּלִיאַת Dt 8, 4, *pt. p. m.* בָּלִי Jes 44, 19 1. בָּלִי morsch werden, welken, abgenutzt werden.

Pa. ipf. 3 m. pl. יִבְלוּ Jes 65, 22 1. יִבְלוּ abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בָּלָא *x. m.* Wildnis.

בִּלְאִים, בִּלְאִית *h. f. m., pl.* בִּלְאָה 1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בִּלְאָה *a. m.* 1. *pl.* בִּלְאִי Jer 38, 11 Lumpen, Fetzen; 2. 1. בִּלְאָה; 3. Leute von Bela in Babylonien.

בִּלְגָרִין *s.* בִּלְגָרִין.

בִּלְבָּשִׁים (בִּלְבָּשִׁים) *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בִּלְבָּכִי *h. m.* aus Baalbek.

בִּלְבָּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בִּלְבָּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermisch werden.

בִּלְבָּז *gr. m.* 1. (βολβός) Zwiebelgewächs; 2. (φιβόλεως) eine Feigenart.

בִּלְבָּקִי 1. בִּלְבָּקִי.

בִּלְגָּנָא *s.* בִּלְגָּנָא.

בִּלְגָּנָא *s.* בִּלְגָּנָא.

בִּלְגָּנָא Name einer Priesterabteilung.

בִּלְגָּרִין 1. בִּלְגָּרִין.

בִּלְגָּרִין *lat. m.* (oblatio?) Naturalverpflegung.

בִּלְגָּרִין *gr. m.* (βερηδάρσιος) De- peschentträger, Kurier.

בִּלְגָּרִין 1. בִּלְגָּרִין.

בִּלְגָּה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden. *Pi.* abnutzen, aufreiben. *Ni.* *Hitp.* hinfällig werden.

בִּלְגָּה *a. f.* (bibl.) Abgabe.

בִּלְגָּה *h. m.* Zapfen des Türschlosses.

בִּלְגָּה *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum.

בִּלְגָּה (Jes 6, 13) *a. m.* dass.

בִּלְגָּה *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בִּלְגָּה *gr. männl.* Personennamen.

בִּלְגָּה *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בִּלְגָּה 1. בִּלְגָּה, *s.* בִּלְגָּה.

בִּלְגָּה *s.* בִּלְגָּה.

בִּלְגָּה *h. f.* Schlund.

בִּלְגָּה *h. f.* 1. Locke, Zopf; 2. Kette, Strick.

בִּלְגָּה *a. f.* Locke, Zopf.

בִּלְגָּה *a. m.* Untersuchung.

בִּלְגָּה *a. m., pl.* בִּלְגָּה Jer 49, 10 1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizeidiener.

בִּלְגָּה (JalkJer 320; VajR 12 בִּלְגָּה)

1. בִּלְגָּה *gr. f. pl.* (κάλεσμα = κλησις) Gelage. So Löw nach Fränkel.

בִּלְגָּה *h.* *Hi.* hin und herflackern.

בִּלְגָּה *h.* hervorragen, erhaben sein, herausstehen.

בִּלְגָּה *a.* dass.

בִּלְגָּה *gr. m.* (βλαδάρσιος) einfältig(?).

בִּלְגָּה *a. f.* Wurmfraß, Holzwurm.

בִּלְגָּה *h.* nichts, nicht. בִּלְגָּה ohne.

בִּלְגָּה *gr. männl.* Personennamen (Valens, Οὐδλης).

בִּלְגָּה *gr. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung; 2. Stadtrat; 3. Ratsherr.

בִּלְגָּה 1. jAbZ 43^b Name eines Götzen; 2. jTaan 64^a 1. בִּלְגָּה, *s.* בִּלְגָּה.

בִּלְגָּה 1. בִּלְגָּה.

בִּלְגָּה *x. m.* Edelstein(?).

בִּלְגָּה *h. f.* Vorsprung.

בִּלְגָּה *h. f.* Mischung.

בִּלְגָּה *s.* בִּלְגָּה.

בִּלְגָּה *a. m., ind.* בִּלְגָּה Jes 30, 24 Ven 1525 Mengfutter.

בִּלְגָּה *h.* nichts.

בִּלְגָּה (jSanh 29^a, Ausg. Ven. בִּלְגָּה)

1. בִּלְגָּה.

בִּלְגָּה *h. f.* 1. Verschlingen, Gefräßigkeit; 2. בִּלְגָּה Gurgel, Schlund;

3. Meerenge.

בלעל *h. m.* Bosheit.

בלעטא *a. f.* Verschlingen. *בי בליעא* Schlund.

בליתא *a. f.* Fetzen, Lappen.

בלל *h.* vermischen, durcheinander-rühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt werden. *Pilp. s.* בלבל.

בלם I *h.* 1. das Maul zubinden; 2. stumm sein; 3. verstopft, geschwollen sein. *Hi.* sich beschränken.

בלם *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* בלים, *Jes 32, 4 l.* בלים stumm sein; 3. *l.* בלם.

בלמא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.

בלמא *gr. m.* (βλήμα) Sphäre.

בולמי (*PesR 21*) 1. בצלמי, *s.* צלמא.

בולמום *gr. m.* (βούλιμος) Heißhunger.

בילון *gr. m.* 1. (βήλον) *pl. h.* ביליות, *a.* בילון Vorhang; 2. *s.* בליונא.

בלן *gr. m.* (βαλανεύς) Bademeister.

בלנא (*Est II 6, 11*), בלנאָה *gr. m.* dass.

בלנא *gr. m.* (βάλανος) Eichel, Nuß.

בלנידיא (*jSabb 8^b*) 1. בלנידיא, *s.* בלינידיא.

בלנדרסין *gr.* Ortsname (Brindisium, *Bρενδίσιον*).

בלנטיא 1. בלנטיא.

בלי (*בליני*) *gr. m.* 1. (βαλανεύς) Badiener; 2. (βαλανεῖον) Bad, Badehaus.

בלניות *gr. f. pl.* (βαλανεῖα) Badewäsche.

בלינום *s.* בלינום.

בלונקי (*jDem 22^c*) 1. בלמקי *gr. m.* (πωλητικός) Händler.

בלנריא, בלנרין *lat. m. pl.* (balnearia) Badewäsche,

בלם *h.* 1. mischen, zusammenmengen; 2. häufen.

בלם *a.* dass. wie 1.

בולסא, בולם *gr. m.* (βέλος) Pfeil.

בולזם, בולקס *gr. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.

בלקטרי, בלקטרי *gr. m.* (βαλιστάριος) Bedienungsmannschaft der Wurfmaschine, Schütze.

בלקטריא *gr. f.* (βαλίστρα) Wurfmaschine.

בלסמן (*Cant 7, 14, MS בלסמן*), בלסם *gr. m.* (βάλσαμον) Balsam.

בלסמיה 1. בלסמיה.

בלספיה *gr. f.* (βλασφημία) Lästerung.

בלספיהסין 1. בלספיהסין *gr. tr.* (εβλασφημῆσεν) er lästerte.

בלוספין *s.* בלופסין.

בלע *h.* verschlingen, verzehren. *Ni.*

1. verschlungen, verzehrt werden,

absorbiert werden; 2. verschwinden;

3. sich vereinigen. *Hi.* 1. verschlingen;

2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen;

4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen;

5. mitanrechnen; 6. demütigen, schänden. *Ho.* 1. verschlungen werden;

2. in die Mitte zu liegen kommen;

3. aufgenommen, gern gesehen werden.

בלע I (*Ex 7, 12*) *a.* *ipf.* 2 *m. sg.* תבלע

Nu 16, 30 verschlingen. *Aph.* 1. ver-

schlingen; 2. verschwinden lassen.

Itpe. ipf. 3 *m. sg.* יתבלע *Jos 6, 5*

1. verschluckt werden, verschwinden;

2. aufgenommen werden.

בלע II *a.* geschlagen werden.

בלע *h. m.* 1. Absorption, Verlust;

2. Atom, Stäubchen; 3. männl. Personennamen.

בלעא *a. m.* Vielfraß.

בלעא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Ver-

schlucktes.

בלעדרי *h. a.* מב' ohne, außer.

בלעם 1. בלעם.

בלעקן (*Est II 3, 1, Or 2375*) (מעקן)

männl. Personennamen, ein Vorfahre

Haman's (Flaccus?).

בולפם *s.* בולבום.

בלופסין *h. m. pl.* (φιβάλεως) eine Feigen-

art.

בלפא männl. Personennamen.

בלקטריא *s.* בלקטריא.

בלק *x.* בלק — חלק irgend wer (Hinz

u. Kunz).

בלקטיר 1. 1. בלקטיר; 2. 1. בלקטיר.

בִּלְנָקִי 1. בלקיא.

בלקם (jTaan 66^a) 1. כולקים (so Ausg. Ven.), s. בִּלְקִים.

בִּלְזָרִין (Est II 1, 2) gr. m. Beryll (βηρύλλιον).

בִּלְזָרָה gr. m. (φολλερόν) eine Münze (als Steuer).

בִּלְזָרִיָּה lat. weibl. Personennamen (Veluria).

בִּלְזָרִין gr. m. (φολλάριον) Münze.

בִּלְזָרִין gr. m. (βυλάριον) Klumpen.

בִּלְנָרִין s. בִּלְנָרִין.

בִּלְשָׁה h. durchsuchen, untersuchen.

בִּלְשָׁה (Gen 31, 35) a. untersuchen, durchforschen. Pa. Aph. pt. m. pl. אֶתְבַּלְשִׁי Jes 22, 5 dass. Htp. pf. אֶתְבַּלְשִׁי Ob 6 untersucht werden.

בִּלְשָׁא a. m. 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בִּלְשָׁקִים Ortsname (Stadt in Persien).

בִּלְתִּי, בִּלְתִּין Ortsname.

בִּלְשֶׁת h. f. Streifschar.

בִּמְנִיחָא (jRhS 57^b) 1. בְּמִנְחָא, s. מִנְחָא.

בִּמְדָּבָר h. das 4. Buch Mose.

בִּמְהָה h. f. Höhe, illegitime Opferstätte.

בִּימָה gr. m. (βήμα) Bühne, Richterstuhl.

בִּמְוִהָה (מוֹמִי für מוֹהֵ) a. ich schwöre.

בִּאֲמִי קָקִים ב'. באמי (SchirR III 4, Ausg. Pes. קָקִים) 1. באמי.

בִּיאִין 1. בימין.

בִּמְסָא gr. m. (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

בִּמְתָּהוֹן (1 K 3, 4) a. f., pl. c. s. Nu 33, 52 Höhe, illegitime Opferstätte.

בִּנִּי h. m., c. בִּן, pl. ind. בָּנִים, c. בְּנֵי 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teilhaber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs).

בִּן שָׁלֹשׁ dreijährig.

בִּנָּה (Dt 20, 5) a., ipf. 3 m. sg. בְּנִי.

Dt 25, 9, imp. m. sg. בְּנִי Nu 23, 1 1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht (durch Leviratsehe) fortpflanzen. Htp.

pf. 3 f. sg. אֶתְבְּנִיָּא Nu 13, 22 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten.

בִּנְיָה gr. m. (βαλανεύς) Badediener.

בִּנְיָה I gr. m. (βαλανεύς) dass.

בִּנְיָה II a. m. 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personennamen.

בִּנְיָנִי lat. m. pl. (benignae?) mildernde Umstände (?).

בְּנֵה h. 1. bauen, erbauen. אֶבְנֵה ein Prinzip eruieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder zeugen. Ni. 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. Pi. erbauen (?). Htp. adoptiert werden.

בִּנְיָה männl. Personennamen (Benaja).

בִּנְיָא a. m. Erbauer.

בְּנֵי, בְּנֵי gr. m. (βαλανεῖον), pl. בִּנְיָאֵן Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 בִּבְנֵי 1. בְּנֵי) Bad.

בְּנֵי h. m. 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. männl. Personennamen (Benaja).

בִּנְיָה s. בִּנְיָה II.

בְּנֵי, בְּנֵי männl. Personennamen (Benaja).

בִּנְיָה a. m. ein unreiner Vogel.

בִּנְיָן h. m., pl. בִּנְיָנוֹת 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. אֶבְנֵי Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speziellen Fall gegebenen Gesetze; 3. Gerippe, Knochengerüst.

בִּנְיָנִי (Koh 3, 3) a. m. Gebäude.

בִּנְיָס gr. männl. Personennamen (Bouvέας).

בִּנְיָסָא a. m. unwillig, verdrießlich.

בִּנְיָתָה (?) a. f. Geflecht, Netzwerk.

בִּנְיָתָה a. f. eine Karpfenart (Barbus canis?).

בִּנְיָתָה x. m. Furche.

בִּנְיָס a. m. unwillig sein.

בִּנְיָסָא a. m. Verdruß.

בִּנְיָסִיקִין gr. m. (βενεφίκιον) Vorrecht (?).

בִּנְיָסִיקָרִין gr. m. pl. (βενεφικαρίος) Freisoldaten, Gefreite.

בִּנְיָוִת gr. f. pl. (βαλνιδριον) Badewäsche.

בגיתא *gr. f.* (βαλνιδριον) Badewäsche.
בגיתא *männl.* Personennamen.
בגיתא (jSanh 25^d) 1. **בגיתא**.
בסא *a. Pa.* verachten.
בסא *gr. männl.* Personennamen (Βδσος).
בסא *gr. f.* (βῆσα) Gefäß.
בסב *pers. m.* Gemeines Engelsüß (*Polypodium vulgare*).
בסרתא *a. f., ind.* **בסרתא** 2 S 18, 22
 frohe Botschaft.
בסרתא *gr. pl.* (φοσάτα) Gräben, Gruben.
בסרתא *gr. m. pl.* (βέστια) Kleidung.
בסרתא *pers. m.* Garten.
בסרתא *gr. m.* (βαστέρνα) Sänfte.
בסרתא (**בסרתא**) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mut-
 wille.
בסרתא *a. m., ind.* **בסרתא** Jes 28, 7,
 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. bal-
 samisch, angenehm; 3. Essig.
בסרתא *a. f.* Schmackhaftigkeit, Süßig-
 keit.
בסרתא *a. m. pl.* Einbalsamierung.
בסרתא (jMaasSch 55^c) 1. **בסרתא**.
בסרתא I *a. m., pl.* **בסרתא** Ma 2, 9 verachtet.
בסרתא II 1. **בסרתא**.
בסרתא *a. f.* Verachtung.
בסרתא, **בסרתא** *lat. m.* (*bisellium*) doppel-
 sitziger Stuhl.
בסרתא, **בסרתא** *gr. m.* (βασι-
 λεύς) König.
בסרתא *gr. tr.* (βασιλέων) von Königen.
בסרתא *gr. f.* (βασιλική), *pl.* **בסרתא**
 1. Gerichtshalle; 2. Markthalle;
 3. Thronhalle; 4. Prunksaal des Bades;
 5. Landstraße.
בסרתא (jBabB 14^c) 1. **בסרתא**.
בסרתא *h.* 1. süß, angenehm sein; 2. duften.
Pi. 1. würzen; 2. parfümieren; 3. ein-
 balsamieren. *Pu. pt.* parfümiert. *Hitp.*
 1. sich parfümieren; 2. sich berauschen;
 3. sich verbessern.
בסרתא *a., pf.* 3 *m. pl.* **בסרתא** Ex 15, 25,
ipf. 3 *m. sg.* **בסרתא** Dt 32, 2 1. süß,
 angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süß,

schmackhaft machen; 2. parfümieren;
 3. *ipf.* **בסרתא** Ex 30, 33, *pt. pass.*
בסרתא Ex 32, 25 Parfüm zubereiten;
 4. einbalsamieren; 5. glücklich machen.
Itpa. 1. schmackhaft gemacht werden;
 2. einbalsamiert werden; 3. sich ver-
 gnügt machen (berauschen).
בסרתא *h. m.* Parfümbereiter, Parfüm-
 krämer.
בסרתא *s.* **בסרתא**.
בסרתא *a. m., ind.* **בסרתא** Ex 30, 25, **בסרתא**
 Ex 30, 23, *pl.* **בסרתא** Ex 30, 34,
בסרתא Ru 3, 3 Gewürz.
בסרתא *a. f., ind.* **בסרתא** Ex 30, 25
 Parfümbereitung.
בסרתא, **בסרתא**, **בסרתא** männl. Personennamen.
בסרתא 1. **בסרתא**.
בסרתא I *gr.* (vgl. βδσος) *Pi.* fundamentieren,
 festen Grund legen. *Hitp.* festgegrün-
 det werden.
בסרתא II *h.* treten.
בסרתא *gr.* (vgl. βδσος), *pt. pass. f. pl.*
בסרתא Cant 5, 15 begründen. *Pa.* dass.
Itpe. pf. **בסרתא** Cant 7, 14 begründet
 werden.
בסרתא *gr. m.* (βδσος) Unterlage; Gestell,
 Postament.
בסרתא (1 K 7, 30) *gr. m.* (βδσος), *c. s.*
בסרתא Ex 30, 18 dass.
בסרתא *h.* verachten.
בסרתא I *a., pt. pass. pl.* **בסרתא** Ma 2, 9
 dass. *Pa.* **בסרתא** Nu 15, 31, Ez 17, 18,
pt. f. **בסרתא** 2 K 19, 21 dass.
בסרתא II *a.* benachrichtigen; frohe Bot-
 schaft melden, *Pa. inf.* **בסרתא** 2 S
 18, 20 dass. *Itpa. ipf.* **בסרתא** 2 S 18, 31
 benachrichtigt werden, frohe Botschaft
 erhalten.
בסרתא *s.* **בסרתא**.
בסרתא (Jes 18, 5) *a. m.* Heerling, sauer
 und klein gebliebene Weinbeeren.
בסרתא (Gen 2, 23) *a. m., ind.* **בסרתא** Gen
 41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als ver-
 gängliches Geschöpf). **בסרתא** Nu

23, 19 Berl., Ho 11, 9 Soc 59 Menschen; 3. Schamteil.

בסריא (Pes 155^b) l. קיסריא.

בסרנא *a. m., ind.* בוסרן Jes 53, 3 Verachtung.

בסרנותא *a. f.* dass.

בסתרא *gr. m.* (βερστρος) Garderobenmeister.

בוסתנא *pers. m., pl. c. s.* בוסתנא Est II 3, 8 Obstgarten.

בסתא *pers. m.* irdener Krug.

ביסתרקי *pers. m., pl.* ביסתרקי DtJI 34, 6 Teppich.

בָּעַא I (Dt 13, 11) *a.* 1. *pt.* בָּעִי Gn 37, 16 suchen, aufsuchen. בָּעִי er forscht, erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. *ipf.* 2 *sg.* תְּבָעִי Dt 4, 29 bitten; 3. fragen. בָּעִי פְּלוֹנִי es stellt jemand folgendes Problem auf; 4. wünschen, wollen. בָּעוֹן מִימָר sie wollen sagen (jer. Talm.). אִי בָּעִית אֵימָא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 5. *pt.* בָּעִי Gen 31, 39 fordern. 6. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* אֲבָעִיָּהּ Jes 1, 8 1. אֲבָעִיָּהּ 1. durchsuchen; 2. Futter suchen; grasen. *Itpe. pf.* אֲתָבְעִי Cant 1, 8, *pt.* מִתְבָּעִי Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; 2. אֲבָעִי es ist nicht fraglich. אֲבָעִי לא מִבָּעִי etwas Zweifelloes lehrt er. אֲבָעִי לָהּ folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. אֲבָעִי לָהּ er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen, l. בָּעַת (?).

בָּעַא II *a.* brüllen, s. פָּעַא.

בַּעְבִּיָּהּ *h. m.* Sprudeln, Blasen.

בַּעְבִּיָּהּ *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.

בַּעְבִּיָּהּ *a.* anklopfen.

בַּעֲדָא *h.* 1. für; 2. in betreff.

בַּעֲדָא *arab., imp. Aph.* לִי אַבְעֲדָא mach mir Platz!

בָּעָה *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.

בְּעוּטָא *h. m.* Stoß, Tritt.

בְּעוּטָא *s.* בְּעוּטָא.

בְּעוּרָא *h. m.* Wegschaffen.

בְּעוּרָא *s.* בְּעוּרָא.

בְּעוּרָא *a. m., ind.* בְּעוּר Gen 15, 17 Fackel.

בְּעוּתָא *a. f., c. s.* בְּעוּתָא Ex 32, 10 Bitte. בְּבָעוּ Gen 19, 18 bitte!

בְּעוּתָא *s.* בְּעוּתָא.

בָּעַטָא *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füßen treten, verächtl. behandeln.

בָּעַטָא (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten. *Pa. pt.* מִבָּעַטָא 1. מִבָּעַטָא Thr 1, 15 1. keltern; 2. verachten. *Itpe. pt.* מִתְבָּעִיָּהּ Jes 62, 3 gekeltet werden.

בָּעַטָא *h. m.* stößig.

בָּעִיאָא *a. m.* Frage, Bitte.

בָּעִיאָא I *a. m.* Anschwellung.

בָּעִיאָא II (= מַעֲוִיָּהּ) männl. Personenname.

בָּעִיאָא *a. m., ind.* בָּעִיָּהּ Jes 10, 33; 63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall בְּעוּטָא) Keltern.

בָּעִיאָא *h. f.* Ausschlagen, Stoßen, Treten.

בָּעִילָא *h. f.* Beischlaf.

בָּעִירָא (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בָּעִירָא Dt 32, 1 Vieh. בָּעִירָא רִקִּיאָא Kleinvieh. *pl.* auch = Behemoth, Nilpferd.

בָּעִלָא *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בָּעוּלָא die Deflorierte. *Ni.* Beischlaf erfahren.

בָּעִלָא *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תְּבָעִלָא Dt 21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.* מִבָּעִלָא Ru 1, 12 (vac. MS) 1. מִבָּעִלָא. *Itpe.* 1. verheiratet sein; 2. geschändet werden.

בָּעִלָא *h. m.* 1. Herr. בִּיבִיתָא Haus Herr; 2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber, mit etwas Behafteter (mit folgendem Substantiv oft zur Umschreibung

eines Adjektivs). **בַּעַל מְקָרָא** Bibelkundiger. **בַּעַל תְּלָמוֹד** ein der Rechts-erörterung Kundiger. **בַּעַל קָרִי** ein von Pollution Betroffener. **בַּעַל לְשׁוֹן** Verläumder; 4. Gott Baal. 5. **בֵּית הַבַּעַל, שְׁלֹבֶעַל** Land, das durch die Niederschläge, nicht künstlich bewässert wird. **בַּעַל בְּכִי** Ortsname.

בַּעֲלָא (Nu 25, 4) *a. m., c.* **בָּעִיל** Ex 21, 3, *c. s.* **בַּעֲלָה** Nu 30, 8, *pl. c.* **בַּעֲלִי** Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.

בַּעֲלָה *h. f.* Herrin.

בַּעֲלָתָא (**בַּעֲלָתָא**) *a. f., c.* **בַּעֲלָת** Mi 7, 8 Herrin.

בַּעַע *a. Aph. pt.* **בַּבַּע** Dt 32, 35 eilen, beschleunigen. *Itaph. (?) s. Itpe. v.* **בַּעַת** sich beeilen.

בַּעֲיָן *a., pt. pass.* **בַּעֲיָן** Jer 32, 11 1. **בַּעֲיָן** 1. durch Zinn verschließen(?); 2. treten (*s. בַּעַט*).

בַּעֲיָן *h. m.* Zinn.

בַּעֲיָנָא *a. m., ind.* **בַּעֲיָן** Ez 22, 18 dass. **בַּעַר** I *h.* brennen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.

בַּעַר II *h. Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen.

בַּעַר I *a.* 1. *pt.* **בַּעַר** Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* **תִּבְעֲרוּן** Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* **בַּעַר** Dt 4, 11 brennen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* **יִבְעַר** Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.

בַּעַר II *a. Pa.* entfernen.

בַּעַר III *pt. pl.* **בּוֹעֲרִין** Est II 1, 2 1. **בַּעֲיָן** (Or 2375 **בַּעֲיָן**), *s.* **בַּעָא** II.

בַּעֲרָה *h. f.* Brand.

בַּעַשׁ (= **בָּאֵשׁ**) *a.* böse sein, mißfällig sein. *Aph.* Böses tun.

בַּעַת *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.

בַּעַת *a.* ängstlich sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* **בַּעֲיִתָת** 1 **בַּעֲיִתָת** 2 S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Itpe.* **אֲתַבְעִית** 1 S 21, 2, *inf.* **אֲתַבְעִיתָהּ** 2 S 4, 4, **אֲתַבְעִיתָהּ**

2 K 7, 15, *ipf.* 2 *pl.* **תִּתְבַּעְתּוּן** Dt 20, 3

1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen.

בַּעֲתָא, **בַּעֲתָא** *a. f.* 1. Schrecken; 2. 1. **בָּאֲתָא**.

בַּעֲתִיתָא *a. f.* Schrecken, Furcht.

בַּעָא *a.* durchsuchen. *Itpe.* durchsucht werden.

בַּעָא (**בַּעָא**) *a. m.* 1. *pl.* **בַּעֲיָן** Jes 14, 23 Morast; 2. 1. **נָצָה**.

בַּעֲבִיץ, **בַּעֲבִיץ** *h. m.* Schachtelhalm (*Equisetum Telmateia?*).

בַּעֲבִיץ *h.* aufspressen, hervorbrechen.

בַּעֲבִיץ *a.* dass.

בַּעָה I *h. f., pl.* **בַּעֲיָן** Morast.

בַּעָה II *h. f.* Stamm, Stumpf.

בַּעֲוָע *h. m.* Vergleich, Vermittlung.

בַּעֲוָעָא *a. m., pl.* **בַּעֲוָעִין** Lv 2, 6 Stück, Brocken.

בַּעֲוָר *h. m.* agadische Bezeichnung für Gebet.

בַּעֲוָרָת *h. f.* Regenmangel, Dürre.

בַּעֲוָרָתָא I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.

בַּעֲוָרָתָא II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Dürre.

בַּעֲוִיר *h. m.* Weinlese.

בַּעֲוִירָא (**בַּעֲוִירָא**) *a. m.* wenig, gering, knapp.

בַּעֲוִירָה *h. f.* Weinlese.

בַּעֲוִירָתָא 1. **בַּעֲוִירָתָא**.

בַּעֲוִירָתָא *a. f.* Sumpfboot, flach gehendes Fahrzeug.

בַּעֲלָ *a.* spalten; abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.

בַּעֲלָ *h. m.* Zwiebel (*Allium cepa*).

בַּעֲלָ הַבּוֹפְרִי **בַּעֲלָ הַבּוֹפְרִי** Dorfzwiebel(?), **בַּעֲלָ הַבּוֹפְרִי** Sommerzwiebel.

אֲמָהוֹת שְׁלֹבֶעַלִים Samen-
zwiebeln (aus Zwiebelsamen gezogen).

בַּעֲלָ הַבּוֹפְרִי kleine Zwiebeln, die sich an den großen bilden.

עֲלֵי בַּעֲלָ (Zwiebelblatt) männl. Personennamen.

בַּעֲלָ, **בַּעֲלָ** *a. m., pl. ind.* **בּוֹעֲלִי** Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).

בַּעֲלָנָא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.

בַּצְלָצוֹל *h. m.* Zwergzwiebel.

בָּצַע *h.* 1. zerreißen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zustande bringen.

בָּצַע *a.* 1. zerreißen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zustande bringen.

Pa. imp. m. sg. בָּצַע *Lv* 2, 6 in Stücke teilen, zerstückeln.

בִּצְעָה *h. f., pl.* בִּצְעוֹן Teich, Sumpf.

בִּצֵץ *h.* tröpfeln lassen.

בְּצוּצְמוֹת (jBabB 14^b) 1. בְּצוּצְמוֹת (so *Ausg. Ven.*), *s.* בְּצוּצְמוֹת.

בְּצוּרָה 1. 1. בְּצוּצְמוֹת; 2. 1. בְּצוּצְמוֹת.

בִּצֵק *h. m.* Teig.

בָּצַר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abgesondert werden.

בָּצַר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern.

Pa. inf. בָּצַר Koh 3, 15 verringern.

בָּצַר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.

בִּצְרָה Ortsname.

בִּצְרָא, בִּצְרִיָא *a. m.* aus Bozra.

בִּצְרִי *h. m.* dass.

בְּצִרְתָּא (Ho 2, 5, Soc 59 בְּצִרְתָּא, so auch 2 S 23, 4) *a. f.* Regenmangel. *S.* בְּצִרְתָּא.

בִּצְתָּא Ortsname.

בִּקָּא *a. m.* Mücke.

בִּקָּא *a. m.* 1. Krug; 2. ב' דַּאֲטָמָא Ober-schenkelkopf.

בִּקָּא *a.* untersuchen, prüfen.

בִּקְוֵי *h. m.* Spalten. בֵּית בִּקְוֵי das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.

בִּקְוֵי *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. בִּקְוֵי חוֹלִים Krankenbesuch.

בִּקְוֵיָה *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.

בִּיקְוֵיָה (*Lv* 19, 20) *a. f.* Züchtigung.

בִּקְיָא, בִּקְיָי *h. m.* erfahren, kundig.

בִּקְיָאָה *a. m.* erfahren, kundig.

בִּקְיָא, בִּקְיָי Ortsname.

בִּיקָא *gr. f.* (βικlov) Saatwicke (*Vicia sativa*).

בִּיקְוֵיָה *gr. m.* (βουκκίωv) Possenreißer.

בִּקְיָי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

בִּיקְוֵינוֹס *gr. f.* (βούκινov) Horn.

בִּקְיָה *h. m.* Vertiefung für Wasser.

בִּקְיָה *h. m.* erfahren, kundig.

בִּקְיָאָה *a. m.* dass.

בִּקְיָאָה *a. m.* 1. Spalt; 2. *s.* בִּקְיָאָה.

בִּקְיָאָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.

בִּקְיָיָה Ortsname.

בִּקְיָאָה *a. m.* morsch.

בִּקְלָאָה (*SchirR* 1, 3) 1. קוֹלָהָן, *s.* קוֹלָהָן.

בִּקְלָסָה *lat. m.* (baculus) Stock.

בִּקְעָה *h.* 1. spalten, durchbrechen.

בִּקְעָה מִמָּאָה die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Pu.* gespalten, aufgesprungen sein. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.

בִּקְעָה (1 S 2, 14 *Ausg.*, MS קִבְעָה) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אֶת־בִּקְעָה *Thr* 1, 16 gespalten werden.

בִּקְעָה *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.

בִּקְעָה *h. f.* Ebene. בִּקְעָה וְגִדְרָה bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es. בִּקְעָה יְדִים Name einer Ebene.

בִּקְעָה *h. f., pl.* בִּקְעָה־יֹת Span.

בִּקְעָהָה (*Gen* 11, 2) *a. f., pl.* בִּקְעָהָה *Deut* 8, 7 Ebene.

בִּקְרָה *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen.

Hi. freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigegeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.

בִּקְרָה *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְבִקְרָה *Lv* 13, 36 1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nach-

lesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.

בָּקָר *h. m.* Morgen, Tageslicht.

בָּקָר *h. m.* Rind.

בָּקָר *h. m.* Rinderhirt.

בִּקְרָא *a. m.* dass.

בִּקְרָא *a. m., pl.* **בִּקְרִין** Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.

בִּקְרוֹת *h. f.* Viehstall.

בִּקְרוֹתָא *a. f.* 1. Viehstall; 2. *c. s.* **בִּקְרוֹתָהוּן** Jer 23, 32 Mangel an Bildung.

בִּקְרוֹתָא *a. f., c. s.* **בִּקְרוֹתָהּ** 1 S 17, 28 Unbesonnenheit.

בִּקְרָתָא *a. f., pl.* **בִּקְרִין**, *c.* **בִּקְרִי** Dt 7, 13, **בִּקְרִין** Jes 7, 25 Rinderherde.

בִּקֵּשׁ *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.

בִּקְשָׁה *h. f.* Bitte, Verlangen.

בִּקְתָא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung. **בִּרְבָּתָא** *br* Nachbar, von derselben Klasse.

בִּקְתָא *a. f.* Mücke.

בֵּר (bSanh 98*) 1. **בָּר**.

בֵּר I *h. m.* rein, lauter.

בֵּר II *h. m.* 1. Außenseite; 2. draußen; 3. unbebautes Land. **שׁוּר הַבֵּר** wilder Ochs, Büffel.

בֵּר III *h. m.* Korn.

בֵּר I *a.* **בֵּר מִן** Gen 14, 24, Lv 23, 38, **לִבֵּר מִן** außer, ohne.

בֵּר II *pers. m.* Erlaubnis.

בֵּרָא (**בִּרָא**) *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. **חֵית בֵּרָא** Gen 3, 19 wilde Tiere.

בֵּרָא *Est* II 1, 3 Wiedehopf.

בֵּרָא *Gen* 34, 31 Hure; 2. **בֵּרָא** Dt 23, 13; 24, 11, **לִבֵּרָא** Nu 35, 4,

מִבֵּרָא Dt 23, 12; 24, 11, **לִבֵּרָא** Ex 25, 11, **מִלְבֵּר** draußen.

לִמִּבֵּרָא *h.* **לִמִּבֵּרָא** Dt 23, 12 hinaus aus. **לִמִּבֵּרָא** *h.* **לִמִּבֵּרָא** Dt 23, 12 außerhalb.

בֵּרָא *a. m.* 1. *ind.* **בֵּר** Gen 17, 16, **בֵּר**, *c. s.* **בֵּרִי** Gen 21, 10, *pl.* **בָּנִין** Gen 48, 6,

בֵּרִין Sohn, Abkömmling; *pl.* auch

Kinder. **בֵּר בֵּר** Jes 14, 22, *c. s.* **בֵּרִי**

Gn 21, 23 B. Enkel; 2. **בֵּר** Inhaber

von etwas. **בֵּר מֵאָה שָׁנִין** Gn 11, 10

B. hundertjährig. **בֵּר נֶצֶד**, **בֵּר נֶצֶד**, *pl.*

בֵּרִשׁוֹן Est II 1, 2 Habicht. **בֵּרִשׁוֹן**

1 S 19, 24 Wahnsinniger(?). **בֵּרִשׁוֹן**

בֵּרִשׁוֹן Gelehrter; 3. **בֵּר** ein einzelner

aus einer Gesamtheit. **בֵּרִשׁוֹן**

בֵּרִשׁוֹן *a)* jemand; *b)* *pl.* **בֵּרִשׁוֹן**

Nu 23, 19 Mensch. **בֵּר חוֹרִין** Dt 15, 13

Freier. **בֵּר עֲבָדִין** Sklave. **בֵּר עֲבָדִין**

Dt 29, 21 Heide. *c. s.* **בֵּרִשׁוֹן** Gn

1, 11 Same.

בִּרְהִימָנ, **בִּרְהִימָנ** 1. **בֵּר הִימָנ** od. **בֵּר הִימָנ**

x. m. Beiname einer Majoranart.

בִּרָא I *h.* schaffen. *Ni.* geschaffen

werden. *Hi.* durchbohren.

בִּרָא II *h.* *Hi.* 1. stark, gesund werden;

2. eine Stärkung geben.

בִּרָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* **בִּרִי** Nu

16, 30 schaffen. *Itpe. pf.* 2 *sg.* **אֶתְבִּרְתָּא**

Gen 3, 19, 3 *f. pl.* **אֶתְבִּרְתָּן** 1. **אֶתְבִּרְתָּן**

Est II 3, 15 1. geschaffen werden.

בִּרָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark

werden, sich nähren. **לִבֵּי עָלִי לִ**

אֶתְבִּרְתָּא! er hat den Mut zu; 2. *inf.* **אֶתְבִּרְתָּא**!

2 S 3, 35 (MS **אֶתְבִּרְתָּא**) jem. nähren. *Itpe.*

stark werden, beherzt werden.

בִּרָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild

werden.

בִּרָא IV *a. pt.* **בִּרִי** Jes 40, 20 schneiden,

durchbohren. *Aph.* durchbohren.

בִּרְתָּא (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* **בִּרְתָּא**

Ez 42, 1 außerhalb befindlich, *s.*

בִּרְתָּא; 2. Straße, freier Platz;

3. *f. d.* **בִּרְתָּא** eine nicht in die

Mischna aufgenommene Lehrmeinung

der Tannaim.

בִּרְאשִׁית *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit.

בִּרְאשִׁית Jes 41, 4 von jeher; 3. **סֵפֶר**

בִּרְאשִׁית das 1. Buch Mose.

בִּרְבִּי, **בִּרְבִּי**, *a. m.* (Lv 21, 4), **בִּרְבִּי**

Titel von Gelehrten.

בִּרְבִּי *a. m.* (= **בֵּית**) Familienglied.

יד - רר - 128
128 = 128

בַּרְבֵּל s. בַּלְבֵּל.

בַּרְבַּר *gr. m.* (βάρβαρος) Barbar.

בַּרְבָּאָה *gr. m.* 1. (βάρβαρος) Barbar;
2. Berber, Nordafrikaner.

בַּרְבָּי *gr. m.* dass.

בַּרְבָּוִן *gr. m.* (βάρβαρος) dass.

בַּרְבָּרְיָה *gr. f.* (βαρβαρία)
1. Ausland; 2. Germanien, Britannien;
3. Tunis, Mauretanien.

בַּרְבָּרְיָה s. בַּרְבָּאָה.

בַּרְבָּרִית Ortsname.

בַּאֲרַנ *pers. m.* edel(?).

בִּוּרְקָמָה *gr. m.* (πύργωμα) Kastell.

בִּוּרְגִין, בִּוּרְגִין, בִּוּרְגִין *gr. m.* (πύργος,
πύργιον) Turm, Wegstation.

בִּוּרְגִי *h. m.* Stationsinhaber.

בִּוּרְגִינָה (jAbZ 43^d) *a. m.* dass.

בִּוּרְגִר *gr. m.* (βουργριος) Landmann.

בִּוּרְגִרְתָּה *gr. f.* Ackerbau.

בִּוּרְגִתָּה Ortsname.

בַּרְד *h. m.* Hagel.

בַּרְדָּה (Ex 9, 18) *a. m.* 1. Hagel;
2. eine Salbe.

בַּרְדָּה ein unreiner Vogel.

בַּרְדֵּלָה männl. Personennamen.

בַּרְדֵּלָה *gr. m.* (βουρδοῦλη)
Geißelhieb, Prügel.

בַּרְדֵּלָה Ort in der Nähe von Lydda.

בַּרְדֵּלִים, בַּרְדֵּלִים *1. gr. m.* (πάρδαλις) Pan-
ther; 2. (mardalis?) Marder.

בַּרְדִּינוֹן, בַּרְדִּינוֹן *gr. m.* (ρόδιος)
Rubin.

בַּרְדִּינָקוֹס (bBer 58^b) *gr. m.* (βραδινός =
βαδινός) schwächig, lang.

בִּוּרְדִּים *gr. m.* (ρωδης?) eine Krankheit
(Dysenterie?).

בִּוּרְדִּסִין, בִּוּרְדִּסִין *lat. m.* (bardaicus) Mäntel
mit bardaischer Kapuze.

בַּרְדֵּק *a.* durchdringen.

בִּוּרְדִּיקָה *lat. m.* 1. (bardaicus) bardaische
(illyrische) Kapuze? 2. (Parthicus)
parthisches rotgefärbtes Leder?

בִּוּרְדִּיקָה (bPes 40^b) 1. בִּוּרְדִּיקָה s. בִּוּרְדִּיקָה.

בִּוּרְדִּיקָה s. בִּוּרְדִּיקָה.

(genannt nach der Benediktion, die
der Schlachtung voranging).

בִּוּרְזָה *a. m.* 1. Söhnchen, Liebling;
2. männl. Personennamen.

בִּוּרְזִי männl. Personennamen.

בִּוּרְזִיָּה (?) weibl. Personennamen (1.
בִּוּרְזִיָּה?).

בִּוּרְזָה *a. m.* 1. Smaragd; 2. Morgen-
stern; 3. männl. Personennamen.

בִּוּרִיר *h. m.* 1. auserlesen; 2. hell, klar;
3. s. בִּוּרִיר.

בִּוּרִיר בִּוּרִיר Ortsname.

בִּוּרִישׁ *h. f.* Cypresse (*Cupressus semper-
virens*).

בִּוּרִישִׁתָּה 1. בִּוּרִישִׁתָּה.

בִּוּרִישׁ *h. f.* Zypresse.

בִּוּרִישִׁתָּה (Est II 2, 7) *a. f.* dass.

בִּוּרִישִׁתָּה 1. בִּוּרִישִׁתָּה.

בִּוּרִי *a., ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲבִירָה 1 S 18, 11
durchbohren. *Aph.* dass.

בִּוּרִי I *a. m., c.* בִּוּרִי 1 S 14, 26 Loch.

בִּוּרִי II *gr. m.* (βυρσίν) Lederriemen.

בִּוּרִי *gr.* (vgl. בִּוּרִי) paaren.

בִּוּרִי (NuJI 25, 8) 1. בִּוּרִי (so MS).

בִּוּרִי 1. בִּוּרִי.

בִּוּרִי Ortsname.

בִּוּרִי *a. m.* ein kleines Maß.

בִּוּרִי *a. f.* Spieß.

בִּוּרִי *a.* schütteln(?).

בִּוּרִי *h. m.* 1. Eisen; 2. eisernes Werk-
zeug. בִּוּרִי צֶאֱן sichergestelltes Sonder-
eigentum der Ehegattin.

בִּוּרִי (Gen 4, 22) *a. m., ind.* בִּוּרִי
Est II 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes
Werkzeug.

בִּוּרִי (ExJII 28, 19) 1. בִּוּרִי.

בִּוּרִי *x. m.* intermittierende Quelle.

בִּוּרִי *a. f.* Anbohren.

בִּוּרִי *h.* fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die
Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. ent-
ziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben
werden.

בִּוּרִי *a.* fliehen. *Aph.* vorenthalten.
Itpe. abgehalten werden.

בְּרָחָא *a. m.* Ziegenbock.
בְּרִיטָא (PesR 33) 1. **בְּרִיטָא**.
בְּרִיטָא *gr. m.* (βερύττα) Dolchmesser.
בְּרִיטָא *gr. f.* Britannien (Bperravia).
בְּרִי *h. m.* 1. Gesundheit, Kraft;
 2. Gewißheit.
בְּרִי *a.* auswendig, draußen. **בְּרִי** von
 außen.
בְּרִיא *h. m.* 1. fett, stark, gesund;
 2. ganz, unversehrt; 3. fest, gewiß,
 wahr.
בְּרִיא *a. m., c. s.* **בְּרִיא** Koh 12, 1
 Schöpfer.
בְּרִיאָה *a. m., ind.* **בְּרִיא** (1. **בְּרִיא**) Koh
 10, 6 1. fett, stark, gesund; 2. sicher,
 gewiß.
בְּרִיא *a. m.* Gesundheit, Stärke.
בְּרִיאָה *Ex* 21, 19 **עַל** gesund.
בְּרִיאָה *a. m.* Schilfmatte.
בְּרִיאָה *h. f., pl.* **בְּרִיאָה** 1. Schöp-
 fung; 2. Geschöpf, Lebewesen;
 3. Mensch.
בְּרִיאָה *h. f.* Stärke, Gesundheit.
בְּרִיאָה *a. f.* dass.
בְּרִיאָה *a. f., ind.* **בְּרִיאָה** Nu 16, 30
 Schöpfung.
בְּרִיאָה *h. m.* zügelloser Mensch.
בְּרִיאָה *a. m.* dass.
בְּרִיאָה 1. **בְּרִיאָה** (PesR 43) *gr. f. pl.*
 (βερύτοις) Erlaß.
בְּרִיאָה *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Ge-
 sundheit.
בְּרִיאָה *h. m.* Riegel.
בְּרִיאָה *h. f.* Flucht.
בְּרִיאָה *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen;
 3. Fruchttrieb; 4. Brut (der Tauben).
בְּרִיאָה *h. f.* Teich, Bassin.
בְּרִיאָה (2 K 18, 17) *a. f.* dass.
בְּרִיאָה *רַם ב' בְּרִיאָה* Ortsname.
בְּרִיאָה *s.* **בְּרִיאָה**.
בְּרִיאָה *a. m., ind.* **בְּרִיאָה** Thr 3, 41 aus-
 erlesen.
בְּרִיאָה *a. m., ind.* **בְּרִיאָה** Hb 1, 13 rein,
 klar.

בְּרִיאָה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren;
 2. ideelle Sonderung, Feststellung
 (durch nachträgliche Bestimmung für
 einen besonderen Zweck).
בְּרִיאָה *h. f.* Reinheit.
בְּרִיאָה (2 S 22, 27) *a. f., ind.* **בְּרִיאָה**
Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.
בְּרִיאָה *h. f., 1. pl.* **בְּרִיאָה** Abkommen,
 Bund. **בְּרִיאָה** **שָׁל** **אֲבָרָה** = Be-
 schneidung. **בְּרִיאָה** **הַפָּר** den Bund
 brechen (die Beschneidung unwirksam
 machen); 2. Beschneidungsglied; 3. s.
בְּרִיאָה.
בְּרִיאָה I *a. f., c.* **בְּרִיאָה** Am 7, 1, *pl. d.*
בְּרִיאָה Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebe-
 wesen; 2. Mensch.
בְּרִיאָה II *a. f.* Trauermahl. S. **הַבְּרִיאָה**.
בְּרִיאָה I *h.* segnen. *Pi.* 1. segnen, preisen,
 eine Benediktion sprechen; 2. lästern.
Pu. gepriesen werden. *Hitpa.* gesegnet
 werden, sich segnen.
בְּרִיאָה II *Pu.* bewässert werden. *Hi.* ein-
 senken, Ableger machen.
בְּרִיאָה *a., pt. pass. m.* **בְּרִיאָה** Gen 9, 26
 1. segnen; 2. preisen. *Pa.* 1. *pf.* **בְּרִיאָה**
 Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion
 sprechen; 2. lästern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3
m. pl. **בְּרִיאָה** Gen 12, 3 gesegnet
 werden; 2. gepriesen werden.
בְּרִיאָה I *h. m.* Brut (von Tauben).
בְּרִיאָה II *h. f.* 1. *du.* **בְּרִיאָה** Knie; 2. s.
בְּרִיאָה; 3. **בְּרִיאָה**, s. **בְּרִיאָה**.
בְּרִיאָה I *a. f., ind.* **בְּרִיאָה** Jes 45, 23, *pl.*
c. s. **בְּרִיאָה** 1 K 18, 42 Knie.
בְּרִיאָה II, **בְּרִיאָה** Zweig.
בְּרִיאָה *h. f.* 1. Segen, Segensspruch,
 Benediktion; 2. Glückwunsch; 3.
 Lästerung. *pl.* **בְּרִיאָה** Name eines
 talmud. Traktates.
בְּרִיאָה **ברכוס** (BerR 98) 1. **ברכוס**.
בְּרִיאָה **ברכוס** (TosKil. III 12) 1.
בְּרִיאָה?
בְּרִיאָה *gr. m.* (βραχάριον) Arm-
 band.

ברכמן *gr. tr.* (ἐβρεξεν) es regnet.

ברכד *s.* ברך.

ברכתא (Dt 33, 1) *a. f., c.* Gen 27, 36 Segen.

ברכתא Ortsname.

ברכתא *a. f.* Torheit.

ברלָא (Ex 28, 9), בורלָתא, בורלָא *gr. m. f., pl.* בורליוֹתָא ExJI 28, 20, בורליוֹתָא NuJI 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.

ברליוֹן *gr. m.* (βηρύλλιον) dass.

ברם (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. Gen 30, 34 gewiß, fürwahr, ja.

בורמא I *gr. m.* (πάρμη) Schild.

בורמא II *a. m.* großer Tonkrug (arab. burnīje).

לוארין 1. לברנטין für ברנטין

בורני (Jes 33, 21) *gr. f.* (λιβυρνίς) Schnellsegler.

בורנין Name eines Flusses.

בורנקא (Jes 3, 23, MS לבורנקא) *x. m. pl. d.* Mantel.

בורנש Ortsname.

ברס (Hi 6, 5) *a. Aph.* schreien (vom Esel).

ברסין *s.* ברוסין.

בורסניוֹת (CantR 2, 2, Ausg. Pes. כורסניוֹת) 1. בריסניוֹת *gr. pl.* χρυσόρυπον) Gewerbesteuer.

בורסין *gr. m.* (βυρσεύς) Gerber.

בורסין *gr. m. pl.* (βίβρος) Oberkleid.

בורסינוֹן *gr. m.* (vgl. βυρσεύω) gegerbt.

בורסיף Ortsname (Borsippa in Babylonien).

בורסיף *gr. f.* (βυρσική) Gerberei.

ברסם *pers. m.* Brust-, Rippenfellentzündung.

ברסנה 1. ברסנה.

ברוס 1. ברס (jNed 38^a) 1. ברס.

ברוסתא *gr.* (πρόσ τιμα) zur Auszeichnung.

ברין *h. Pi.* 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

ברין *a. Pa.* dass.

ברצוץ (ExJI 39, 28 MS) *a. m.* Spitze des Turbans.

ברילין 1. בירליוֹן.

ברציתא *gr. m.* ב' Ortsname.

ברק *h.* glänzen, leuchten. *Hi.* 1. sichtbar sein; 2. erblinden.

ברק *a.* leuchten, glänzen. *Aph. pt. pl.* מברקין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.

ברק *h. m.* Blitz.

ברקא *a. m.* 1. Dt 32, 41 Blitz; 2. weißer Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar.

ברקא *pers. m.* Balkon, Anbau.

ברקי *h. m.* 1. Morgenstern; 2. männl. Personennamen; 3. פסר בקי Ort in Palästina.

ברקין *gr. m. pl.* (βράκια) Beinkleider.

ברקית *h. f.* Blindheit, Star.

ברולקי 1. ברולקי.

ברקן (Ex 39, 10) *a. m.* Smaragd.

ברקנים *h. m. pl.* eine Distelart.

ברקניא (Jud 8, 7) *a. m. pl. d.* dass.

ברקניא *gr. m.* (EstR 1, 3) 1. ברקניא *lat. m. pl.* (praetoriani).

ברקת *h. f.* Morgenstern.

ברקתא *a. f.* 1. Smaragd; 2. Ortsname.

ברקתיתא, ברקתיתא *a. f.* Star im Auge.

ברר *h.* 1. klar machen; aussondern, auslesen. *Pi.* 1. klarlegen, beweisen, erläutern; 2. auswählen. *Ho.* 1. abgesondert werden; 2. entschieden werden. *Hitp.* 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.

ברר *a.* 1. reinigen; 2. auswählen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אברר Jes 1, 25 absondern, auswählen. *Ite.* rein sein.

בררא *a. m.* 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.

ברישא Ortsname (Baris?).

ברוריא weibl. Personennamen (*Veluria*).

ברשן (1S 19, 24) *a. m.* Wahnsinniger(?).

ברתא (Gen 30, 21) *a. f., ind.* ברתא,

בְּתָה *h. f.* Garaus, Vernichtung.
 בְּתוּלָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Holzschrauben der Ölpreſſe.
 בְּתוּלִים *h. m. pl.* 1. Jungfrauschaft; 2. Zeichen derselben.
 בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.
 בְּתוּלָתָא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.*
 בְּתוּלָתָא Thr 1, 15 Jungfrau.
 בְּתוּתָא *a. f.* Scholle(?).
 בְּתִיָּה weibl. Personennamen.
 בֵּית אוֹנִיקָא *gr.* Bithynien (Βιθυνιακή).
 בּוֹתְנִים, בּוֹתְנִיָּם (Gen II 10, 17 בּוֹטְנִים)
gr. männl. Personennamen (Βατα-
 ναῖος).
 בּוֹתְנִין, בּוֹתְנִיָּא *gr.* Basan (Βαταναῖα).

בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים *h. m.* Stück.
 Bund Gottes mit Abraham (Gen 15, 17. 18).
 בּוֹתְרָא (Hiob 15, 33) 1. *בוֹתְרָא*.
 בְּתֵר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach.
 יוֹמָא דְּבְתֵרוֹהִי Gen 5, 4 nachdem.
 Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende Tag. *c. s.* מְבַתְּרֵיהוֹן Ex 14, 19 von hinter.
 מִן בְּתֵר בֵּין Gn 38, 30, בְּתֵרָא nachher.
 בְּתֵר (= בְּתֵתֵר) Ortsname.
 בְּתֵרָא *a. m., pl. d.* בְּתֵרָא Mi 7, 20
 Soc 59 Stück.
 בְּתֵרָה (Ex 4, 8) *a. m.* letzter, hinterer.
 בְּבַתְּרֵיָּא Nu 2, 31, בְּתֵרִי zuletzt.
 בַּתְּשׁ *a. Pa.* in jemand dringen, in-
 ständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Alphabets. ג als Zahlzeichen = 3.
 גָּאָה *a., pt. m. pl.* גָּאָן 1S 2, 5 hoch, groß sein. *Itpe.* אֶתְגָּאָ Ex 15, 1
 1. erhaben sein; 2. sich überheben. *Itpa.* *pt. pl. m.* מִתְגָּאָן Jes 16, 6 dass.
 גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pi.* erheben. *Hütp.* 1. erhaben sein; 2. sich überheben, groß tun.
 גָּאָה *h. m., pl.* גָּאִים 1. hoch, erhaben; 2. stolz.
 גָּאוֹה *h. f.* 1. Erhabenheit, Ruhm; 2. Hochmut.
 גָּאוֹן *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel der babyl. Schulhäupter in nachtalm. Zeit.
 גְּאוֹתָן *s.* גְּאוֹתָן.
 גְּאוֹתָה *h. f. pl., s.* גְּאוֹתָה.
 גָּאָל *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurückkaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.
 גָּאָל *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen, nur *pt.* גָּאִיל Dt 19, 6; 2. erlösen.

גָּאָלָה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der 7. Benediktion des Achtzehngebets und der Eulogie nach der Schema-Rezitation.
 גָּאָלָתָא *a. f.* dass.
 גָּאָם *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken lassen.
 גָּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken (auch von Hand und Fuß); 3. Ufer, Bord; 4. Wall; 5. *pl.* גְּבוֹת הַקֶּן Jochbogen, Backenknochen; 6. גְּבֵה שְׁלֵאֵן Ohrknorpel; 7. weibl. Scham.
 גָּב *h.* גָּב, עַל גָּב 1. auf, über; 2. neben, bei; 3. gegenüber; 4. vermittelst, durch; 5. wegen.
 גָּב *a., c. s.* גְּבִיד 2 K 4, 2 Soc 59 (*in marg.*) auf, an, bei. עַל גָּב Mi 7, 20 (Soc 59 nur עַל גָּב, 1. bei, auf; 2. vermöge. דְּ גָּב obgleich. לְגָב, לְגָבִי 2 K 4, 2 Soc 59 (*in marg.*) zu. מִן גָּב מִן גָּבִי von. דְּ גָּב weil.

נֹב s. נוב.

נֹב h. m., pl. נֹבִין Wasser-lache, Teich.

נֹבָא a. m. 1. Rücken. מִסָּר נֹבָא Jud 9, 17 sein Leben aufs Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

נֹבָא I (Gen 37, 22) a. m., pl. נֹבִין Dt 6, 11 Grube, Zisterne.

נֹבָא II a. m. Scheit, Stück.

נֹבָא a., ipf. 3 pl. יִנְבֹּן Dt 22, 19, pt. m. pl. נֹבִן Jes 46, 6, pt. pass. נֹבִי Ho 8, 6 (MS נֹבֵר) erheben, eintreiben. Aph. 1. pt. m. pl. מִנְבֵּן Ho 8, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. Itpe. inf. אֶתְנֹבָא Ex 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

נֹבָא h. f. Einnahmeramt.

נבב h. Pi. 1. Reiser sammeln; 2. zusammentragen.

נבב a. Pa. 1. auflesen; 2. Geld erheben. Po. ipf. 3 pl. יִנְבֹּבִין Ex 5, 7, pt. מִנְבֵּב Nu 15, 32 (vgl. Dalm., Gr. S. 328 f.) auflesen.

נֹבָא a. m. Gipfel.

נֹבָא a. m. 1. dünnes Kraut, Reisig; 2. Wollflocken.

נֹבָא h. f. dünnes Kraut, Reisig.

נֹבָא (נֹבָתָא) Ortsname.

נֹבָא h. einziehen, einkassieren. Nī. 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. Hi. besteuern.

נֹבָא h. 1. hoch sein; 2. sich überheben. Hi. 1. hoch machen; 2. aufheben, aufladen. Ho. erhoben werden. Hitp. sich überheben, hochmütig sein.

נֹבָא a. groß sein. Aph. 1. groß machen; 2. erheben. Itpe pf. אֶתְנֹבָא Koh 1, 12 (MS אֶתְנֹבָא) sich erheben.

נֹבָא a. m. Höhe.

נֹבָא h. f. Stolz.

נֹבָא a. f. dass.

נֹבָא h. m. 1. hoch, erhaben; 2. zum Opferdienst gehörig; 3. bBech 45^b 1. גִּבִּית.

נֹבָא (bBech 45^b) 1. גִּבִּית.

נֹבָא h. m. Einsammlung.

נֹבָא a. m. Einsammler, Steuerbeamter.

נֹבָא h. m. 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. pl. נֹבִין Land (im Gegensatz zur Stadt); 4. Ortsname.

נֹבָא h. m. Kneten.

נֹבָא a. m. aus Gebul.

נֹבָא h. m. Held.

נֹבָא h. f. 1. Stärke, Macht; 2. mächtige Tat. pl. נֹבִין Wunder; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. pl. die zweite Benediktion des Achtzehngebets (von Totenauf resurrection und Regen handelnd).

נֹבָא a. f., ind. נֹבָא Jes 11, 2, c. s.

נֹבָא Ex 3, 20, נֹבָא Dt 33, 2

1. Stärke, Macht; 2. mächtige Tat. pl. Wunder; 3. Bezeichnung für Gott.

נֹבָא h. m. Steinhauen.

נֹבָא s. גִּבִּית.

נבב h. Pi. eine Glatze scheren.

נֹבָא h. f. Glatze am Vorderkopf.

נֹבָא h. m. Sammler, Steuereinnahmer.

נֹבָא a. m. dass.

נֹבָא I a. m. 1. groß, hoch; 2. wertvoll.

נֹבָא II a. m. Alaun, s. מִנְבֵּא.

נֹבָא h. f. Einnahmeramt.

נֹבָא a. m. 1. hoch, erhaben; 2. männl. Personennamen.

נֹבָא h. f. Steueramt.

נֹבָא a. f. dass.

נֹבָא h. m. Riese.

נֹבָא a. m. von hoher Statur.

נֹבָא h. f. Riesin.

נֹבָא a. m. Teig, Brei.

נֹבָא männl. Personennamen.

נֹבָא h. m. Augenbraue.

נֹבָא a. m., pl. c. נֹבִין Lv 14, 9

1. Augenbraue; 2. ind. נֹבִין Lv 21, 20 buckelig.

נֹבָא a. m. Einkassierung, Erhebung.

נֹבָא a. m. Eintreiber.

נֹבָא h. f. Käse.

גְּבִינָאָה *a. m.* buckelig.
גְּבִינִי männl. Personennamen (*Gabinus?*).
גְּבִינְתָּא *a. f.* Höcker, Buckel.
גְּבִיעַ *h. m.* Schale, Becher.
גְּבִיעָא *a. m.* buckelig.
גְּבִיעָה I männl. Personennamen.
גְּבִיעָה II *h. f.* Buckel.
גְּבִירָה *h. f.* Herrin, Dame.
גְּבִית männl. Personennamen.
גְּבִיתָא *a. f.* Graben.
גְּבַל *h.* kneten, anrühren. *Pi. Hi.* dass.
Hitp. geknetet werden.
גְּבַל *a.* kneten, anrühren. *Pa.* dass.
Itpa. eingeknetet werden.
גְּבַל *h. m.* Kneten, Einrührer.
גְּבִלָא *a. m.* dass.
גְּבִלָא 1. Gobolitis (Jos.), das alte Edom;
 2. Name einer Stadt.
גְּבִלָא *a. m.* Teig.
גְּבִלָאָה *a. m.* Bewohner der Gobolitis.
גְּבִלּוֹל *h. m.* ein Stück Teig.
גְּבִלִית, גְּבִלִית *h. f.* Vorsprung (am Hause).
גְּבִלּוֹן, גְּבִלְנָא transjordanische Landschaft (*Gaulanitis*).
גְּבִן *h. m.* buckelig oder mit schadhafte(n) (anomalen) Augenbrauen.
גְּבִן *h. Pi.* Käse bereiten.
גְּבִנָּא *a. m.* Buckel, Rücken.
גְּבִנָּא *a. m., pl.* גְּבִנִּין 1S 17, 18 Käse.
גְּבִנּוֹן *h. m.* buckelig.
גְּבִעוּנִי (bAbZ 27*) 1. גְּבִעוּנִי.
גְּבִנִי *h. m.* Einwohner von Gubna.
גְּבָסִים *gr. m.* (γύψος) Gips.
גְּבַע *a.* gewölbt sein. *Pa.* anschwellen.
גְּבַע Ortsname.
גְּבָעָה *h. f.* 1. Hügel; 2. Ortsname.
גְּבָעוֹל *h. m.* Knospe (Stengel?).
גְּבָעוּלָא *a. m., pl.* גְּבָעוּלִין Ex 9, 31 dass.
גְּבָעוּנִי *h. m.* Gibeonit (der nicht in die Gemeinde Israels aufgenommen werden durfte, aber beschnitten sein konnte).
גְּבָעָתָא (Ze 1, 10) *a. f.* Hügel.
גְּבַר *h.* stark sein, die Übermacht haben.

Pi. stärken. *Hi.* 1. stärken; 2. stark werden. *Hitp.* 1. sich als stark erweisen; 2. siegen.
גְּבַר *a.* stark sein. *Pa. pt.* מְגַבֵּר Jes 8, 8 1. stärken; 2. überwältigen. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶמְגַּבְרֶיָה Jes 41, 25 (MS אֶמְגַּבְרִיָּה) stark machen. *Itpa. pt. m. pl.* מִתְגַּבְּרִין Ex 17, 11, *inf.* אֶתְגַּבְּרָא 2Sa 22, 3 Soc 59 1. übermächtig werden, siegen; 2. sich stark beweisen.
גְּבַר *h. m.* 1. Mann; 2. Hahn; 3. männl. Glied.
גְּבַרָא I (Dt 1, 17), גְּבַרָא *a. m., ind.* גְּבַר Gen 41, 44, *pl. d.* גְּבַרָאָה Nu 22, 9 Mann. *ind.* גְּבַר Gn 40, 5 ein jeder. גְּבַרָא אֶתְגַּבְּרָא קָא רְמִית willst du eine Autorität gegen die andere ins Feld führen? (Abweisung der Entgegensetzung der Meinung eines Amoräers gegen die des andern). בְּלֹא גְבַרָא ohne Nennung einer Autorität. הָהוּא גְבַרָא = ich (Dalm., Gr. 108).
גְּבַרָא II *a. m.* Manneskraft.
גְּבַרָא *a. m.* 1. Dt 10, 17B Held, heldenhaft; 2. männl. Glied; 3. Riese; 4. *pl. d.* גְּבַרָאָה Dt 3, 13; 9, 2 eine Völkerschaft (Rephaim, Anakiter).
גְּבַרְוָתָא (Jer 10, 6) *a. f., pl. c. s.* גְּבַרְוָתָאָה Dt 3, 24 1. Heldenkraft; 2. Heldentat.
גְּבַרְוָלָא Name eines Engels.
גְּבַרִית *h. f.* hahnartig.
גְּבַרִית *h. f.* Herrin.
גְּבַרְוָתָא *a. m., f. d.* גְּבַרְוָתָאָה heldenhaft, stark.
גְּבַשׁ *h.* aufhäufen. *Pi.* mit Steinen anfüllen.
גְּבַשׁ *a.* aufhäufen.
גְּבַשׁוּשִׁית *h. f.* Haufe, Hügel.
גְּבַשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5, MS גְּבַשׁוּשִׁיתָאָה) *a. f., ind.* גְּבַשׁוּשִׁית Koh 12, 5 dass.
גְּבַשְׁתָּא *a. f., pl. d.* גְּבַשְׁתָּאָה Ze 1, 10 (MS גְּבַשְׁתָּאָה) Hügel.
גְּבַת Ortsname.

גְּבַתָּא *a. f.* Ortsname.

גְּבַתָּא (Est II 1, 3) *a. f.* Rohr.

גְּבַתִּין Ortsname.

גְּבַתָּא Ortsname.

גַּב *h. m., pl.* גְּבֹת 1. (flaches) Dach;
2. Spitze, Gipfel.

גְּבִית *h. f.* großer Vorratskrug.

גְּבִיתָא *a. f.* dass.

גִּבְמִי גִבְמִי *a. m. pl.* Bohnen(?).

גִּבְמִין (jMeg 73^a) *gr. tr.* der Anfang des griechischen Esterbuches (καὶ ἐγένετο). So Löw nach Fränkel.

גַּד I *h. m.* herb.

גַּד II *h. m.* 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גַּד III *h. m.* 1. Geschick, Glück;
2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גַּד יוֹן Ortsname.

גַּדָּא I (Am 5, 7), גַּדָּא *a. m., pl.* גִּדִּין Thr 3, 19, Jer 9, 14 (hier MS גִּיִּרִין) Wermut.

גַּדָּא II *a. m.* 1. Ex 16, 31, Nu 11, 17 Koriander (von Löw bestritten); 2. Körnchen.

גַּדָּא (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375 גַּדָּא) *a. m.* 1. *ind.* גַּד (ל. גַּד) Gen 30, 11 Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit.

גַּדָּא (Koh 10, 8, MS גִּבְרָאָא) *a. m.* 1. Wand;
2. Wall; 3. Ufer.

גַּדָּא *a.* schneiden, teilen. *Pa.* abschneiden.

גַּדְבָּרָא (גַּדְבָּרָא) *s.* גַּבְבָּרָא.

גַּדְבִּין (?) *h. m. pl.* Glück.

גַּדְנָנִית l. גַּדְנָנִית.

גַּדְנָלִידָא *s.* גַּדְנָלִידָא.

גַּדְנָנִית l. גַּדְנָנִית.

גַּדַּד *h.* 1. abschneiden, einschneiden;
2. den Preis bestimmen. *pt. pass.* גַּדְדָּא 1. abgeschnitten; 2. mittellos. *Pi.* abschneiden, zerstören. *Ni.* abgeschnitten werden. *Po.* *Hüpo.* sich Einschnitte machen.

גַּדָּא *a.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* גַּדְדוֹן DtJI 14, 1 (MS *in textu, sed in margine*

תַּתְנַרְסוֹן) abschneiden, sich Einschnitte machen, verwunden; 2. entscheiden. *Pa.* abschneiden.

גַּדְדָּא *h. m.* herb.

גַּדְדִּיקִי *s.* גַּדְדִּיקִי.

גַּדְדָּא *h. m.* 1. Trupp, Bande; 2. männl. Personennamen; 3. 1. גַּדְדָּא.

גַּדְדָּא *h. m.* 1. Absturz; 2. 1. גַּדְדָּא.

גַּדְדָּא *a. m.* 1. *pl.* גַּדְדִּין Jes 38, 12 steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande, Trupp.

גַּדְדָּא *a. m.* entästeter Baum.

גַּדְדִּית *h. f.* 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גַּדְדָּא *h. m.* 1. groß; 2. mündig (geschlechtsreif, *s.* גַּדְדָּא); 3. vornehm; 4. alt.

גַּדְדָּא *h. m.* 1. Erziehen, Aufziehen;
2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. männl. Personennamen (Gedalja).

גַּדְדָּא (Berk 33) 1. גַּדְדָּא, *s.* גַּדְדָּא.

גַּדְדִּין (Jes 21, 14) *a. m. pl.* Schlauch(?).

גַּדְדָּא *h. m.* 1. Füllen, Kappen; 2. der neue Trieb aus einem alten Stumpf.

גַּדְדָּא *h. m.* Lästerung, Schmähung.

גַּדְדָּא *a. m., pl.* גַּדְדִּין 1S 2, 3 Soc 59 (Or 2210 גַּדְדִּין) dass.

גַּדְדִּיתָא *a. f.* Lästerung.

גַּדְדָּא, גַּדְדָּא, גַּדְדָּא Ortsname.

גַּדְדָּא *h. m.* Enthaltung.

גַּדְדָּא männl. Personennamen.

גַּדִּי *h. m., pl.* גַּדִּים 1. Böckchen; 2. Tierkreisbild Steinbock.

גַּדִּין (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גַּדִּין 1S 10, 3 Or 1471 (Or 2210 גַּדִּין) Dt 14, 4, c. (?) גַּדִּין (ל. גַּדִּין) Gen 27, 9, גַּדִּין Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. männl. Personennamen; 3. Glücksgott.

גַּדִּינָא *s.* גַּדִּינָא.

גַּדִּינָא *h. f.* 1. Schnitte machen (in die Haut); 2. Abschneiden.

גַּדִּינָא männl. Personennamen.

גַּדִּינָא *h. f.* Zicklein.

גַּדִּי I *h. m.* gedrehter Faden.

גַּדִּי II *h. m.* gehäuft.

גַּדִּינָא *a. m.* dass.

גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.

גְּדִילֹתָא *a. f., ind.* גְּדִילוֹ Ex 28, 14 Flechtwerk.

גְּדִין 1. גְּדִין.

גְּדִילֹתָא *a. f., pl.* גְּדִילָן Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.

גְּדִיר *h. m., pl.* גְּדִירוֹת 1. Umwallung, Trockenmauer; 2. Bezeichnung von rabbinischen Verbotten, welche einer Übertretung des mos. Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.

גְּדִירָא (Nu 22, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.

גְּדִירָה *h. f.* 1. Umzäunung; 2. Enthaltung; 3. *s.* גְּדִירָה,

גְּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen.

גְּדִישָׁא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.

גְּדִישׁוֹתָא *a. f.* gehäuftes Maß.

גְּדִיתָא *a. f.* Ziege.

גְּדִל I *h.* groß sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. größer, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גְּדִל II *h.* flechten. *Pi.* zusammenbinden, zurechtmachen.

גְּדִל I *a.* groß sein. *Pa.* erziehen. *Htpa.* gepriesen werden.

גְּדִל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדִילֹתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.* מְגִדְלָא Koh 4, 12 (MS מְגִדְלָא) dass.

גְּדִל *h. m.* erwachsen.

גְּדִל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. männl. Personennamen (Gedalja).

גְּדִלָא, גְּדִלָּא *a. m.* Weber, Flechter.

גְּדִלָה *h. f.* Größe, Würde.

גְּדִלּוֹן *h. m.* Erhöhung.

גְּדִלְכָּא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Maß hinausgeht.

גְּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *pt. pass.* גְּדוּם kurz (*s.* אָפָה). *Hitp.* abgehackt werden.

גְּדַם *a.* dass.

גְּדַם *h. m.* mit fehlender Hand (Vorderfuß bei Tieren).

גְּדָמָא *a. m.* Palmzweig.

גְּדָמָא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.

גְּדַע *h.* abhauen, verstümmeln. *Pi.* dass. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.

גְּדַע *a.* abhauen.

גְּדַח *h. Pi.* 1. lästern, schmähen; 2. heftig anfahren.

גְּדַח *a. Pa. pf.* גְּדַחַי 1 K 21, 13 dass.

גְּדָפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גְּדָפֵיהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand.

גְּדָפִי Ortsname.

גְּדָפָן *h. m.* Lästler.

גְּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. גְּדַרְנָן 'נ' Schäden heilen. *Ni.* sich bewahren, sich enthalten. *Pi.* zerschneiden. *Hitp.* sich hervortun, sich überheben.

גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.

גְּדַר *s.* גְּדִיר.

גְּדִירָתָא *a. f.* Umzäunung.

גְּדִירָא (Jud 16, 14, MS גְּדִירָאִין), *s.* גְּדִירָאִין.

גְּדִירָא *s.* גְּדִירָאִין.

גְּדִישׁ Ortsname.

גְּדִישׁ *h.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen, ein gehäuftes Maß geben. *Ni.* gehäuft werden.

גְּדִישׁ *a.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen; 3. 1. גְּדִישׁ.

גְּדִישָׁא *a. m.* Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Maß).

גְּדִיָה *h.* neigen, überhängen.

גְּדִיָה *h. f.* Heilung.

גְּדִיָן *h. m.* Glätten.

גְּדִיָם *a.* schaben, radieren.

גְּדִיָא *a. m.* rot.

גְּדִיָּא I *h. Pi. Hi.* glätten. *Hitp.* ge-glättet werden.

גְּדִיָּא II *h.* Abscheu haben.

גְּדִיָּא *h. Pi.* rülpsen.

גְּדִיָּא *pers. m.* Tragessel; 2. 1. גְּדִיָּא. גְּדִיָּא, גְּדִיָּא, גְּדִיָּא *h. m.* Inneres, Mitte. גְּדִיָּא in.

נולם *h. m.* 1. Masse, Klumpen; 2. Körper; 3. unfertiges Gefäß.

נולם *h. m.* formlos.

נולמיש *h. m.* ein immergrüner Baum.

נולן *h. m.* transjordanische Landschaft (Gaulanitis).

נולנית *h. f.* Münze von Golan.

נולקא *pers. m.* Sack zum Aufladen auf Saumtiere (Doppelsack).

נולמא (Ex 2, 3), נולמי *a. m.* Papyrusstaude.

נולמר *h. m.* 1. kurze Elle; 2. Schleier.

נולמית *h. f.* Höhlung.

נולן *s.* גולן.

נולן *pers. m., c.* גולן 1. Farbe; 2. Art. גולן *wie.* גולן *wie wenn.*

נולא *pers. m., c.* גולן Koh 3, 10 (Or 2375

גולן, Or 1302 גולן, *pl.* גולן Koh 5, 7 (MS גולן), 1. Farbe; 2. Art.

גולן *wie.* גולן *wie wenn.* גולא *בי הא' גולא* (MS גולא) Ru 4, 6 auf diese Weise.

גולן *pers. Pi.* färben.

גולא *a. m.* innerer.

גול I *h.* dreist sein. *Hi.* erdreisten, stolz tun.

גול II *h.* *Hi.* umrühren.

גול I *a.* dreist sein. *Aph.* sich überheben. *Ite. pf.* אהגם Koh 1, 12 (MS אהגו) dass.

גול II *a.* 1. treffen; 2. vertraut sein; 3. speisen.

גולס *h. f.* Erbrechen.

גולם *h. m.* im Sterben liegend.

גולע *h.* 1. (*bibl.*) sterben; 2. l. גולע.

גול *h.* 1. verschließen, verstopfen; 2. Ehebruch begehen. *Pi.* umarmen. *Hi.* zuschließen, verstopfen. *Ho.* verschlossen sein.

גול *a.* 1. verschließen; 2. *ipf.* 2 *m.*

sg. גולע Ex 20, 14 Ehebruch begehen. *Pa. pt. pl. f.* מגולע Ho 4, 13 (MS גולע)

Ehebruch begehen. *Aph. pf.* גולע 28 13, 18 (MS גולע), *ipf.* 3 *m. sg.* גולע

Ma 1, 10, 2 *f. sg.* גולע 2K 4, 4 zuschließen, verstopfen.

גול *h. m.* 1. Körper; 2. Person. חובת גול persönliche Pflicht. 3. Wesen, Hauptsache; 4. männliches Glied; 5. Farbe, Aussehen; 6. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.

גול I (1S 31, 12) *a. m.* 1. Körper; 2. Person; 3. Wesen. In der talmud. Diskussion גולא Zitationsformel, wenn ein vorher gelegentlich angeführter Ausspruch zum Hauptgegenstand der Erörterung werden soll. גולא *הא גולא* ist dies nicht ein Selbstwiderspruch? 4. Kapital; 5. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.

גול II *a. m.* Netz.

גוליתא *a. f.* Deckel.

גולן (bMeg 9a) l. גולן *gr. m.* (γραφικόν?) Schriftzug.

גולן *a.* abnagen.

גולא *a. m.* klein, zwergartig.

גול *h.* in einem fremden Lande weilen, Gast sein. *Pi.* zum Proselyten machen. *Hitp.* Proselyt werden.

גול I *a.* in fremdem Lande weilen. *Pa.* zum Proselyten machen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* גולן Lv 16, 29 Proselyt werden.

גול II *a.* ehebrechen. *Pa.* zum Ehebruch verführen.

גול *h. m.* junges Säugetier.

גולא *a. m., c.* גול Dt 33, 22 dass.

גולא *a. m.* 1. junger Löwe; 2. männl. Personenname.

גולן, גולן männl. Personenname.

גוליתא, גוליתא I *a. f.* 1. junge Löwin; 2. Hündin.

גוליתא (= גוליתא. Löw) II *a. f.* Aal.

גול *h. m., pl.* גולות Los.

גולן *h. m., pl.* גולות 1. Tenne; 2. Ernte, Ertrag; 3. Dreschzeit; 4. der Getreidehaufen auf der Tenne.

גול (?) *a. Aph.* hart machen.

גוש *h. m.* 1. kompakte Masse; 2. Scholle; Erdboden. **ג' קלב** Ortsname.
גושא *a. m.* Scholle, Erdboden.
גז *h. m.* abgeschorene Wolle.
גז *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.
גזא I *a. m.* dass.
גזא II *pers. m.* 1. (auch **גזא** *בני*) Schatz, Schatzkammer; 2. Personennamen.
גזא *a. m.* geschorene Wolle.
גזא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden, scheren; 2. laufen; 3. bezahlen, vergelten. *Aph. pt.* **גזא** *בני* Jes 44, 13 abschneiden.
גזאר *pers. m.* Schatzmeister, Verwalter.
גזאר (**גזאר**) *pers. m., pl.* **גזארין** Koh 2, 7 dass.
גזארית *pers. f.* Verwalterin.
גזא *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene Wolle.
גזא *a. m., ind.* **גזא** Jes 3, 24 Abscheren.
גזא *a. m.* Kappen, Beschneiden.
גזא *a. m.* Drohender.
גזא *a. m.* Beschneider.
גזא *h. f.* Beschneidung.
גזא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsmitglied.
גזא *h.* scheren, abschneiden. (*Hitp.* abgeschnitten werden).
גזא *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* **גזא** Dt 15, 19 scheren, abschneiden, beschneiden; 2. abbrechen; 3. hindurchgehen (*s. גזא*); 4. kastrieren. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* **גזא** Am 7, 1 (MS **גזא**) abgeschnitten werden.
גזא *h. m.* Wollscherer.
גזא *gr. f.* (*εἶσπρα*), *pl.* **גזא** Balkon, Empore.
גזא Ortsname.
גזא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle; 3. Scherbe.
גזא *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.
גזא *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.
גזא *h. m.* geraubtes Gut.
גזא (Lv 5, 21) *a. m.* dass.

גזא *h. f.* Raub (öffentliche Aneignung fremden Besitzes).
גזא *h. f.* geraubtes Gut.
גזא *a. f., ind.* **גזא** Cant 6, 5 (MS **גזא**) Rauben.
גזא (Koh 5, 7) *a. f.* Raub.
גזא *h. m.* Scheit.
גזא *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Abgrund; 2. Beschluß, Edikt; 3. rabbin. Verordnung, die der Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen soll; 4. **גזא** a) Schluß aus der zweifellosen Bedeutung eines Ausdrucks an einer Stelle des Gesetzes auf die Bedeutung desselben an einer anderen Stelle. b) Schluß aus feststehenden Bestimmungen eines Gesetzes auf die näheren Bestimmungen eines anderen verwandten Charakters.
גזא *pers. m.* (*persischer*) Beamtentitel.
גזא *a. f.* 1. *ind.* **גזא** Gen 47, 26, Koh 10, 8 Beschluß, Dekret; 2. rabbin. Verordnung; 3. die durch Verordnung bestimmte Abgabe; 4. l. **גזא**.
גזא *h. f.* Zweig.
גזא *h. f.* behauener Stein, Quader.
גזא *a. f., ind.* **גזא** 1 K 7, 9 dass.
גזא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.
גזא *h.* räuben (von jeder öffentlichen Aneignung fremden Besitzes). *Ni.* geraubt, beraubt werden.
גזא (Lv 5, 23) *a.* dass.
גזא *s. גזא*.
גזא *s. גזא*.
גזא *h. m.* Räuber.
גזא *a. m.* dass.
גזא *a. f.* Räuberei.
גזא *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen, beschneiden; 2. drohen.
גזא *a.* drohen.
גזא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.
גזא Ortsname.
גזא l. **גזא**.

נוע *h. m.* 1. Stamm; 2. Zweig; 3. Abkömmling.

נוף 1. נוף.

נור *h.* 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hilp.* 1. zertheilt werden; 2. scharf abfallen, steil sein.

נור *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּנּוֹר Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden. *pt. pass.* נִיֹּר Lv 22, 24 kastriert durch Heraus-schneiden der Hoden; 2. נָ' קָם Gen 15, 18 Bund schließen; 3. *pt. pass.* נִיֹּר Jes 58, 14 Soc 59 beschließen, anordnen; 4. *pt.* נִיֹּר Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.* אֶתְנִיֹּר Est II 1, 3, 1 *sg.* אֶתְנִיֹּרִית Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. אֶתְנִיֹּר Gn 17, 26 beschnitten werden; 3. beschlossen werden.

נור *h. m.* נִיֹּר דִּין Urteil, Dekret.

נור *h. m., pl.* נִיֹּרִין, גִּיֹּרִין Holzscheit.

נִיֹּרָא I *a. m.* 1. *pl.* נִיֹּרִין 1 K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 3. *pl. c.* נִיֹּרִי 1 K 20, 27 Herde, Abteilung.

נִיֹּרָא II *a. m.* ein Heilmittel.

נִיֹּרָאָה *a. m.* Vertilger.

נִיֹּרָה *h. f., pl.* נִיֹּרִית 1. Balkon, Erker, 2. behauener Stein.

נִיֹּרְתָא *a. f.* Beschneidung.

נִיֹּרְתָא *a. f., c.* גִּתָּא Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.

נִיֹּרְתָא *a. f.* Beraubung(?).

נִיֹּרְתָא *h. m.* 1. Scherz, Lachen; 2. anstößiges Betragen.

נִיֹּרְתָאָה *a. m.* dass.

נִיֹּרְתָאָה *h. m.* Bauch.

נִיֹּרְתָאָה *h. m.* rot.

נִיֹּרְתָאָה *a. m.* dass.

נִיֹּרְתָאָה *a.* 1. lachen, scherzen; 2. unanständig sein. *Pu.* dass. *Itpe.* sich zum Gelächter machen.

נִיֹּרְתָאָה *a. m.* Lachen.

נִיֹּרְתָאָה *h. m.* Spaßmacher.

נִיֹּרְתָאָה *h. f., pl.* נִיֹּרְתָאָה 1. glühende Kohle; 2. Leuchtkäfer.

נִיֹּרְתָאָה *a.* verbrennen(?).

נִיֹּרְתָאָה *h.* sich beugen, neigen.

נִיֹּרְתָאָה (1 K 18, 42) *a.* dass. *Pa.* dass.

נִיֹּרְתָאָה *h. m.* Öffnung(?).

נִיֹּרְתָאָה *h. m.* rot.

נִיֹּרְתָאָה *h. m.* 1. Urkunde; 2. Scheidebrief; 3. *pl.* נִיֹּרְתָאָה Name eines Talmudtraktates über die Scheidung.

נִיֹּרְתָאָה *a. m., ind.* נִיֹּרְתָאָה Dt 24, 1 1. Urkunde; 2. Scheidebrief.

נִיֹּרְתָאָה *a. m.* Mist(?).

נִיֹּרְתָאָה *h. f., pl.* נִיֹּרְתָאָה Tal.

נִיֹּרְתָאָה *gr. f.* (ῥῆ) Erde.

נִיֹּרְתָאָה (BerR 33) 1. נִיֹּרְתָאָה (so Ausg. Konst.), s. נִיֹּרְתָאָה.

נִיֹּרְתָאָה *s.* נִיֹּרְתָאָה.

נִיֹּרְתָאָה (Dt 1, 19) Ortsname (Kadesch Barnea).

נִיֹּרְתָאָה (Ex 15, 1) *a. f.* 1. Erhabenheit; 2. Hochmut.

נִיֹּרְתָאָה *a. m.* Höhe.

נִיֹּרְתָאָה *a. m.* Pupille.

נִיֹּרְתָאָה *h. Pi.* die Sehnen durchschneiden. *Pu. pt.* מְנִיֹּרְתָאָה mit durchschnittenen Sehnen. *Hilp.* an den Sehnen durchschnitten werden.

נִיֹּרְתָאָה *a. Pa.* dass.

נִיֹּרְתָאָה I *h. m.* Koriander.

נִיֹּרְתָאָה II *h. m.* 1. Sehne, Ader, Nerv; 2. männl. Glied.

נִיֹּרְתָאָה (Gen 32, 32) *a. m.* dass.

נִיֹּרְתָאָה Ortsname.

נִיֹּרְתָאָה (JBabM 11^a) *gr. m.* (ταῖς ἐλάτοις) kleine Eselart.

נִיֹּרְתָאָה I *a. m.* Licht, Flamme.

נִיֹּרְתָאָה II (נִיֹּרְתָאָה) *a. m.* Wasserbassin.

נִיֹּרְתָאָה *s.* נִיֹּרְתָאָה.

נִיֹּרְתָאָה *h.* 1. Tal Hinnom; 2. Ort der Verdammten.

נִיֹּרְתָאָה (Jes 53, 9) *a.* dass.

נִיֹּרְתָאָה (Cant 5, 14, Or 1302 יְהִלֵּם, darüber

geschrieben (בהרמאן *pers. m.* ein Edelstein.
 גִּיז Gen 6, 14, מִלְּגִיז 1 K 6, 4
 inwendig, von innen, לְגִיז 2 K 7, 11
 nach innen. לְמִגִּיז Lv 16, 13, לְ
 Lv 16, 15, לְמִגִּיז מִן, innerhalb
 von.
 גִּיזָא 1. גִּיזָא *a. m.* Einwohner des
 Nomos Naut in Ägypten.
 גִּיזָא *a. m.* Ehebrecher.
 גִּיזָא (Ex 23, 9) *a. m.* Proselyt.
 גִּיזָא *a. m.* Ehebrecher, Buhle.
 גִּיזָא *a. m.* Ehebruch.
 גִּיזָא *h. f.* Proselytin.
 גִּיזָא *a. f.* dass.
 גִּיזָא *a. f.* Ehebrecherin.
 גִּיזָא *a. f.* Eigenschaft als Nichtjude.
 גִּיזָא (Ez 28, 13), גִּיזָא *a. f., ind.* גִּיזָא
 Jes 3, 24 1. Erhabenheit; 2. Stolz.
 Vgl. גִּיזָא.
 גִּיזָא *h. m.* hochmütig.
 גִּיזָא *a. m., pl. d.* גִּיזָא Ex 15, 1
 dass.
 גִּיזָא *a. f.* Erhabenheit.
 גִּיזָא *gr. m.* (ταῖσον) Wurfspiel.
 גִּיזָא *s.* גִּיזָא.
 גִּיזָא 1. Gen 2, 12 einer der Ströme
 Edens; 2. eine Quelle bei Jerusalem.
 גִּיזָא (jOrl 61^d) 1. גִּיזָא.
 גִּיזָא I *h.* einen Kreis bilden, rollen(?).
 גִּיזָא II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft,
 von gleichem Alter; 2. *pl.* גִּיזָא Ge-
 schlecht, Zeitgenossenschaft; 3. Sippe.
 גִּיזָא בֶּן Verwandter; 4. Klöppel in der
 Glocke, Schelle.
 גִּיזָא *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. *s.* גִּיזָא.
 גִּיזָא *a. m.* von gleichem Alter.
 גִּיזָא *h. f.* Versammlung, Kreis.
 גִּיזָא dritter Buchstabe des hebr. Alpha-
 bets.
 גִּיזָא *h. Hi.* schützen. S. גִּיזָא.
 גִּיזָא *a. Aph.* dass. Itpe. ipf. יִתְּגִן Ze 2, 3
 beschützt werden.
 גִּיזָא *h.* גִּיזָא wegen.

גִּיזָא *a.* גִּיזָא Jes 28, 15 unter dem
 Schutz von. גִּיזָא Koh 6, 8 wegen. גִּיזָא
 1. weil; 2. damit. גִּיזָא Thr 3, 44
 damit nicht. גִּיזָא Koh 10, 10 deshalb.
 גִּיזָא מִן גִּיזָא weshalb?
 גִּיזָא 1. גִּיזָא (?), *s.* גִּיזָא.
 גִּיזָא *s.* גִּיזָא.
 גִּיזָא (TosKelBabM III 1) 1. גִּיזָא.
 גִּיזָא *h. m.* 1. Schwager (Gatte der
 Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.
 גִּיזָא *a. m.* dass.
 גִּיזָא *h. m.* Räuberschar.
 גִּיזָא *gr.* männl. Personennamen (Γάιος).
 גִּיזָא *h. Pi.* zusammenscharen.
 גִּיזָא *a. Pa.* dass.
 גִּיזָא *a. m.* Räuberschar.
 גִּיזָא *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.
 גִּיזָא *h. f.* Todeskampf.
 גִּיזָא *h. m.* Ehebruch.
 גִּיזָא *h. m.* Ufer, Küste.
 גִּיזָא *a. m.* dass.
 גִּיזָא (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.
 גִּיזָא *s.* גִּיזָא.
 גִּיזָא (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.
 גִּיזָא *a. f.* Erhabenheit.
 גִּיזָא *h. m.* Funke.
 גִּיזָא *a. m.* dass.
 גִּיזָא *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk;
 3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.
 גִּיזָא *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.
 גִּיזָא *a. m.* 1. *ind.* גִּיזָא Ex 16, 14, Jes
 27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum;
 3. eine Krankheit; 4. *ind.* גִּיזָא Jes
 49, 2, *pl. c. s.* גִּיזָא Dt 32, 42 Ge-
 schoß, Pfeil; 5. Schößling; 6. Folge;
 7. Personennamen.
 גִּיזָא *a. m.* Ehebrecher.
 גִּיזָא *a. m.* Schütze.
 גִּיזָא *gr. m.* (vgl. γύψος) Gipspulver.
 גִּיזָא *s.* גִּיזָא.
 גִּיזָא *h. m.* Reizung.
 גִּיזָא *h. m. pl.* Übergewicht (beim
 Wiegen).
 גִּיזָא *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

יִירוּשָׁיִן *h. m. pl.* Verstoßung, Scheidung.

יִירוּת *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling;

2. Übertritt zum Judentum.

יִירוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. 1. גְּזִירְתָא.

יִירְעוֹן *h. m.* Abzug.

יִירְקָרִין 1. גִּיר קָרִין *a. m.* eine Art Kalk.

יִירְכָא *a. m.* Pfeil.

יִירְרָה *h. f.* בֵּית ג' Kerker.

יִירְתָא *a. f.* Ehebrecherin.

יִישׁ *s.* נִישׁ.

יִישָׁה *h. f.* Nahen.

יִיתָא *a. m., pl. ind.* יִיתִי Gen 46, 34 Herde.

יִיתָא (bBabK 114^a) 1. גְּזִיתָא.

יָל *h. m.* 1. Steinhaufen; 2. Welle;

3. Tür.

יָל *h. m.* Schildkröte.

יָלָא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* יָלִין

Jes 37, 26, יָלִין, *c.* יָלִי (1. גְּזִי) Sac

10, 11, *c. s.* יָלוּתִי Jer. 5, 22 Welle;

3. Tür; 4. *pl. c.* יָלִי Ez 4, 12 (MS

יָלִי Thr 2, 13 Or 1377 Ex-

krement; 5. *pl. d.* יָלִיא 2 K 23, 6

(MS יָלִיא) kakophemistische Bezeich-

nung der Götzen (für יָרָא).

יָלָא *a. m.* 1. *pl. ind.* יָלִי Ex 5, 12

dürres Gras; 2. Schilf(?); 3. Beiname

einer Weidenart.

יָלָא *a. 1.* יָלָא Nu 22, 31 öffnen, ent-

decken, *pt. pass.* יָלִי Ex 3, 7 offenbar,

bekannt; 2. *pt.* יָלִי Gen 4, 16 in die

Verbannung gehen. *Pa.* יָלִי Lv 20, 11

aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אֶתְּיָלָא

Dt 30, 1 in die Verbannung schicken.

Itpe. 1. *pf.* אֶתְּיָלָא Ex 3, 2 offenbart

werden, erscheinen; 2. *pf. 1 sg.* אֶתְּיָלָא

Ex 3, 8 sich zu erkennen geben, sich

offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa.*

pf. אֶתְּיָלָא Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אֶתְּיָלָא

Jes 51, 9 1. sich aufdecken; 2. sich

zeigen.

יָלָב *a.* rasieren.

יָלָבָא *a. m., pl.* יָלָבִין (MS יָלָבִין) 1 S

17, 5 Schuppe.

יָלָבָא *a. m., ind.* יָלָב Ez 27, 24 Bild-

hauerei.

יָלָבָא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser;

3. *pl. d.* יָלָבִיא Ez 5, 1 Barbier;

4. Bildhauer.

יָלָבָא *a. m.* Platterbsenart, Kicherling

(*Lathyrus sativus*).

יָלָבָטִין *gr. m.* (γλυπτὸν) graviert.

יָלָבִינָא, יָלָבִינָא *a. m.* Platterbsenart

Kicherling (*Lathyrus sativus*).

יָלָבִינִין 1. גְּלָבִינִין.

יָלָבִינִין *gr. f.* (γλαύκιον) Saft von Schöll-

kraut (*Glaucium luteum*).

יָלָבָא *a. Pa.* plaudern.

יָלָבָא *a. m.* Geschwätz.

יָלָבִינִין (Thr 2, 1) *gr. f.* (λεκτίκιον)

1. Sänfte; 2. Fußschemel.

יָלָבִינִין *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. das

Sichwälzen der Toten nach dem Ort

der Auferstehung; 3. einen Eid Zu-

schieben; 4. steiler Abhang.

יָלָבִינִין *a. m.* Pupille.

יָלָבִינִין *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

S. יָרְיָא.

יָלָלָא *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden,

zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich

zwingen zu, sich mühen mit; 5. ein-

machen (von Oliven); 6. weichkochen

(von Eiern). *Pass.* 1. sich rollen,

sich wälzen; 2. zugeschoben werden;

3. übertragen werden; 4. erregt wer-

den; 5. sich auf jem. werfen, an-

greifen; 6. eingemacht sein (von

Oliven); 7. (von Eiern) weichgekocht

sein.

יָלָלָא *a., ipf.* יָלָלָא Thr 3, 3 rollen,

wälzen. *Pass.* 1. erregt werden;

2. sich ansammeln; 3. sich ereignen;

4. sich anlegen.

יָלָלָא *h. m.* 1. Rad, Räderwerk;

2. Schöpfwerk; 3. Winde; 4. Himmels-

sphäre, Tierkreis; 5. Augapfel; 6. *pl.*

Wechsel des Glücks; 7. Körnchen.

יָלָלָא *a. m.* 1. יָלָלָא (1. יָלָלָא) Ez

10, 13, *pl. d.* גִּלְגָּלִי (1. גִּלְגָּלִי) Ez 10, 12, *c.* גִּלְגָּלִי Ex 14, 25 Rad; 2. Tierkreis; 3. *pl. c.* גִּלְגָּלִי Jes 11, 8 Augapfel; 4. גִּלְגָּלִי (1. גִּלְגָּלִי) Jes 17, 13 Stoppel; 5. Gürtel(?).
 גִּלְגָּלִי (Dt 11, 30) Ortsname.
 גִּלְגָּלִי s. גִּלְגָּלִי.
 גִּלְגָּלִי s. גִּלְגָּלִי.
 גִּלְגָּלִי *h. f., pl.* גִּלְגָּלִי 1. Schädel; 2. Kopfsteuer.
 גִּלְגָּלִי *a. f., pl.* גִּלְגָּלִי 1. Ex 16, 16 Schädel; 2. Kugel, runder Stein; 3. Kopfsteuer.
 גִּלְגָּלִי *gr. m.* (καλίσσα) Soldatenstiefel.
 גִּלְגָּלִי (jBez 63^a) *gr. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.
 גִּלְגָּלִי *h.* 1. fest werden; 2. *pt. pass.* גִּלְגָּלִי mit sich abschälender Haut. *Hi.* 1. eine Kruste bilden; 2. gefrieren. *Ho.* von einem Schorf überzogen werden.
 גִּלְגָּלִי *a., pt. pass.* גִּלְגָּלִי 1. mit einer Kruste überzogen; 2. bereift, mit Eis überzogen. *Itp.* abgehäutet werden.
 גִּלְגָּלִי *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2. Schorf, Grind, Kruste.
 גִּלְגָּלִי *a. m.* 1. *pl.* גִּלְגָּלִי Ez 27, 24 Überzug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf; 4. Sohle.
 גִּלְגָּלִי *a. m.* Fellarbeiter.
 גִּלְגָּלִי *a. m.* kleine Fischart.
 גִּלְגָּלִי *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. auswandern. *Ni.* offenbart werden, erscheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. פָּנִים ג' a) frech behandeln; b) Schande antun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt werden, sich offenbaren; 2. aufgedeckt sein.
 גִּלְגָּלִי *h. f., pl.* גִּלְגָּלִי Stroh, dürres Gras.
 גִּלְגָּלִי *h. f.* Becken.
 גִּלְגָּלִי *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).
 גִּלְגָּלִי *a. m.* Exulant.
 גִּלְגָּלִי *h. f.* enthäutetes Tier.

גִּלְגָּלִי *h. m.* Scheren.
 גִּלְגָּלִי *a. m., ind.* גִּלְגָּלִי Jes 15, 2 1. dass.; 2. rasierter Bart.
 גִּלְגָּלִי *h. m.* öffentliches Auftreten. גִּלְגָּלִי öffentlich.
 גִּלְגָּלִי *h. m.* 1. Unbedecktsein, Entblößung. גִּלְגָּלִי ג' עֲרִיזָה Incest, Frechheit, גִּלְגָּלִי ג' ראש Barhäuptigkeit; 2. das Verbot, Flüssigkeiten aus unbedecktem Gefäß zu trinken.
 גִּלְגָּלִי *a. m.* 1. Unbedecktsein; 2. das Verbot, Flüssigkeiten aus unbedecktem Gefäß zu trinken; 3. reine Oberfläche.
 גִּלְגָּלִי *a. m.* Exilierter, Auswanderer.
 גִּלְגָּלִי *a. m.* Exilierter.
 גִּלְגָּלִי *h. m. pl.* Götzen.
 גִּלְגָּלִי (Nu 23, 22) *a. m. pl.* dass.
 גִּלְגָּלִי *a. m.* Klotz.
 גִּלְגָּלִי (jMaaser 49^b) 1. גִּלְגָּלִי.
 גִּלְגָּלִי *h. m.* Bloßstellung.
 גִּלְגָּלִי *gr. m.* (γλυφή), *ind.* גִּלְגָּלִי Hg 2, 23 (MS גִּלְגָּלִי) Gravierung.
 גִּלְגָּלִי *gr. f.* Schnitzbild.
 גִּלְגָּלִי s. גִּלְגָּלִי.
 גִּלְגָּלִי s. גִּלְגָּלִי.
 גִּלְגָּלִי *h. f.* 1. Verbannung; 2. Schar von Verbannten, Exilierten.
 גִּלְגָּלִי *a. f., pl. c. s.* גִּלְגָּלִי Dt 30, 4 dass.
 גִּלְגָּלִי *רִישׁ* (babylon.) Exulanten.
 גִּלְגָּלִי *h. Pi.* das Haar schneiden.
 גִּלְגָּלִי *a. Pa. pf.* גִּלְגָּלִי Lv 13, 33 das Haar rasieren. *Itp.* גִּלְגָּלִי Jud 16, 22 (1. גִּלְגָּלִי) rasiert werden.
 גִּלְגָּלִי Ortsname.
 גִּלְגָּלִי *lat. f.* (siglatura) Schnellschrift.
 גִּלְגָּלִי Jes 41, 2 öffentlich.
 גִּלְגָּלִי *gr.* 1. Gallien (Γαλλία); 2. Galatien.
 גִּלְגָּלִי *a. m. pl.* 1. גִּלְגָּלִי *a.* verächtliche Bezeichnung eines Götzentempels, viell. Verdrehung von גִּלְגָּלִי mit Anspielung גִּלְגָּלִי Exkreme; 2. infolge von Mißverstand im babyl. Talmud

als ehrende Bezeichnung (etwa Haus der Öffentlichkeit) betrachtet; 2. palästinische Örtlichkeit.

גליא (VajR 20) 1. דָּמָן גַּלְיָא.

גָּלִיד *h. m.* Reif, Eis.

גָּלִידָא (Gen 31, 40) *a. m.* dass.

גָּלִיז *h. m.* 1. Pergamentrolle; 2. Gürtel; 3. (vgl. εὐαγγέλιον) Evangelium.

גָּלִיל *h. m.* 1. Landschaft, Distrikt; 2. Galiläa.

גָּלִילָא (2 K 15, 19), גָּלִילָא *a. m.* Galiläa.

גָּלִילָא (Ez 47, 8) *a. m.* Distrikt.

גָּלִילָאָא *a. m.* Galiläer.

גָּלִילִי *h. m.* Galiläer.

גָּלִילִינִיתָא *a. f.* zum Zusammenrollen.

גָּלִימָא I *a. m.* 1. *ind.* גָּלִים Gen 25, 25 Mantel, Hülle; 2. *s.* גָּנְמִי.

גָּלִימָא II *a. m.* Tal.

גָּלִימָסִין (EchR 2, 7) 1. גָּלִימָסִין, *s.* גָּלִימָסִין.

גָּלִיפָא *gr. m.* (γλυφή) Eingrabung, Formung.

גָּלִיפָא *gr. f.* 1. Gravierung; 2. Formung (der Worte).

גָּלִיצוֹר *m.* Name eines Engels.

גָּלִידִי (Est II 6, 11), גָּלִידִי *gr. m.* (γαλιδριος) Troßknecht.

גָּלִישָׁא *a. m., ind.* גָּלִישָׁא Lv 13, 41 kahl am Vorderkopf.

גָּלִישׁוֹתָא *a. f., c. s.* גָּלִישׁוֹתָא Lv 13, 42 Kahlheit am Vorderkopf.

גָּלַל *h.* 1. wälzen, rollen; 2. von sich abwälzen. *Ni.* 1. zusammengerollt, angeheftet werden; 2. (mit על) die Oberhand haben. *Pi.* rollen. *Ho.* zusammengerollt werden. *Pilp. s.* גָּלְגַל.

גָּלַל *a., pt. pass. pl. f.* גָּלִילָא Cant 5, 14 1. גָּלִיפָא (so MS). *Pa.* rollen, wälzen.

Itpo. pf. 3 *pl.* גָּלְגְלוּ Gen 43, 29, Jer 31, 19, *pt. f.* מִתְגַּלְגֵּלָא 1. מִתְגַּלְגֵּלָא.

Ho 11, 8 Soc 59 sich winden, sich regen. *Palp. s.* גָּלְגַל.

גָּלְגַל *h. m.* 1. Kügelchen; 2. Kotballen.

גָּלְגַל *h.* wegen. גָּלְגַלָא seinetwegen.

גָּלַל *a.* גָּלְגַל, *c. s.* גָּלְגַלָא Dt 28, 32, מִן גָּלְגַל 1. wegen; 2. um zu. קִי מִן גָּלְגַל Koh 5, 17 1. damit; 2. weil. לָ מִן גָּלְגַל um zu. בִּן גָּלְגַל deshalb.

גָּלְגַלָא *a. m.* 1. Stein; 2. Körnchen; 3. Exkrement.

גָּלְגַלִין *s.* גָּלְגַל.

גָּלְגַלִיתָא *a. f.* 1. klumpig, grob; 2. *s.* גָּלְגַלִיתָא.

גָּלְגַלִי *h.* 1. *pt. pass.* גָּלְגַלִי formlos, ohne Spezialisierung; 2. übervorteilen.

גָּלְגַלָא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäß; 3. Hügel.

גָּלְגַלִינָא 1. ג' הרג. גולמו.

גָּלְגַלִינָא *h. f.* Menstruierende.

גָּלְגַלִינָא *a. f.* dass.

גָּלְגַלִינָא (גָּלִימָא) *pers. m.* Tonsiegel.

גָּלְגַלִינָא *a. m., pl.* גָּלְגַלִינָא Cant 5, 15 eine Konifere.

גָּלְגַלִינָא *a. f.* 1. Hügel; 2. Tal.

גָּלְגַלִינָא (jEr 21^a) 1. גָּלְגַלִי *gr. m.* (γαλήνη) still.

גָּלְגַלִינָא *gr. m.* (κλειστρον) Verschluss, Riegel.

גָּלְגַלִינָא *gr. m.* (vgl. κλειστρον) Schlosser.

גָּלְגַלִינָא *gr. m.* (κόλλιξ, κολλικιον), *pl.* גָּלְגַלִינָא 1. dicke (aber feine) Brotsorte; 2. Preßoliven.

גָּלְגַלִינָא *gr. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גָּלְגַלִינָא 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.

גָּלְגַלִינָא *Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, bloßstellen. *Hilp.* klargestellt werden.

גָּלְגַלִינָא (Nu 32, 40) Gilead.

גָּלְגַלִינָא (2 K 15, 29, MS גָּלְגַלִינָא) dass.

גָּלְגַלִינָא (Ri 12, 1 Praet.) *a. m.* Gileadit.

גָּלְגַלִינָא (auch גָּלְגַלִינָא. Löw) *h. f., pl.* גָּלְגַלִינָא 1. Kern; 2. Dattelnkern.

גָּלְגַלִינָא *gr.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.

גָּלְגַלִינָא *gr.* (γλύφω), *ipf.* 2 *m. sg.* תְּגַלְגֵּלָא Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גָּלְגַלִינָא Cant

5, 14 dass.

גִּלְפָּא *gr. m., c.* גִּלְף Ex 28, 11 Gravierung. S. auch גִּלְפָּא, גִּלְפָּא.

גִּלְפָּא *gr. m. 1.* (κδλπη) Krug; 2. גִּלְפִין 1. גִּלְמִין.

גִּלְפָּה, גִּלְפָּה *s. dass.*

גִּלְפָּתָא *gr. weibl. Personennamen* (Kleopatras, Κλεοπάτρα).

גִּלְפָּתָא *gr. f.* Gravierung.

גִּלְפָּסָא *gr. m.* (κολυμβάς) in Salzlake eingemachte Olive.

גִּלְפָּקָא, גִּלְפָּקָא *gr. m.* (κερβικάριον), *c. s.* גִּלְפָּקָא DtJI 24, 13 (MS קלופקָא) Polster.

גִּלְגָּא *gr. männl. Personennamen* (Caligula, Καλιγούλας).

גִּלְקָטִין *gr. m.* (γαλακτικός) milchfarben.

גִּלְקָטִין *gr. f.* (λεκτικά) Sänfte.

גִּלְשׁ *h. 1.* aufwallen, kochen; 2. ans Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.

גִּלְשׁ *a.* aufkochen.

גִּלְשׁ *h. m.* Wallung. מִי גִלְשׁ sieden des Wasser.

גִּלְשָׁא *a. m. 1.* dass.; 2. freifliegendes Haar.

גִּלְשׁוֹתָא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhäufen.

גִּלְשׁוֹתָא (גִּלְשׁוֹתָא) *a. f.* Kahlheit.

גִּלְשׁוֹתָא *a. m.* kahlköpfig.

גִּלְתָא *a. f.* Mantel.

גִּם *h. 1.* auch; 2. die Partikel גִּם.

גִּם, גִּמָּא *gr. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).

גִּמָּא *h. f., pl.* גִּמְתָּא (גִּמְתָּא) 1. Vertiefung; 2. Grübchen (vom Haarbalg), Scharte.

גִּמָּא *h.* schlürfen. *Pi.* dass.

גִּמָּאין *h. m. pl.* schlürfbare Leckereien.

גִּמְגֵּם *h.* stottern, stammeln.

גִּמְגֵּם *a. 1.* dass.; 2. 1. מִגְמֵג, *s.* מִגְמֵג.

גִּמְדָּא *h.* zusammenziehen, verkürzen.

גִּמְדָּא *a., pt. pass.* גִּמְדָּא Jud 3, 15 dass.

גִּמְדָּא 1. männl. Personennamen; 2. Flußname.

גִּמְדָּא *h. m.* Vergeltung, Wohltat.

גִּמְדָּא *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern. S. גִּמְדָּא.

גִּמְדָּתָא *a. f.* Wohltat.

גִּמְדָּא *pl.* מִגְמֵג (TosSchebi I 11) 1. מִגְמֵג, *s.* מִגְמֵג.

גִּמְדָּא männl. Personennamen.

גִּמְדָּא Ortsname.

גִּמְדָּא *h. m.* Sykomorenfrucht.

גִּמְדָּא (גִּמְדָּא?) *a. m.* dass.

גִּמְדָּא *h. f., pl.* גִּמְדָּא dass.

גִּמְדָּא, גִּמְדָּא *gr. f. 1.* (γωμετρία) Mathematik; 2. die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גִּמְדָּאין *gr. m.* (γραμματικόν) die Ziffernbedeutung der Buchstaben betreffend.

גִּמְדָּאין *gr. m.* (γωμέτρος) Mathematiker.

גִּמְדָּא *h. m.* Papyrus.

גִּמְדָּא *a. m.* dass.

גִּמְדָּא, גִּמְדָּא *h. f. 1.* Einschlürfen; 2. Schluck.

גִּמְדָּא *h. f.* Vergeltung, Wohltat. גִּמְדָּא

גִּמְדָּאין *h. f.* Liebeswerk, Barmherzigkeit (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender usw.).

גִּמְדָּאין *a. f., c.* גִּמְדָּאין Mi 6, 8 dass.

גִּמְדָּאין *h. f. 1.* Einschlürfen; 2. Schluck.

גִּמְדָּא *a. m. 1. ind.* גִּמְדָּא Lv 6, 15 vollständig; 2. *ind.* גִּמְדָּא Dt 33, 10 Brandopfer.

גִּמְדָּא *a. f., ind.* גִּמְדָּא Gen 18, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluß, endgültige Entscheidung.

גִּמְדָּא *h. 1.* vergelten; 2. Gutes tun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen(?).

גִּמְדָּא *a., pf. 1 pl.* גִּמְדָּא Gen 50, 15, *imp.* גִּמְדָּא Est II 5, 1 erweisen, antun. *Itpe. pf. 3 f. sg.* אֶתְגִּמְדָּא Est II 5, 2 (nicht im MS) erweisen erhalten.

נָמֵל *h. m.* Kamel.

נָמֵל *h. m.* Kameltreiber. חָמֵר וְנָמֵל einer, der nicht weiß, wohin er sich wenden soll.

נָמֵל I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. נָמֵל דְּרֹמֶדָר 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. männl. Personenname (Gamliel); 5. Ortsname; 6. l. נָמֵל.

נָמֵל II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), נָמֵל, נָמֵל *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

נָמֵל *h. m.* groß, lang.

נָמֵל männl. Personenname.

נָמֵל *a. m., f. d.* נָמֵל גָּדוֹל groß, lang.

נָמֵל *h. f.* Karawane von Kamelen.

נָמֵל *a. f.* dass.

נָמֵם *h.* (bis zur Wurzel) abschneiden
Pi. dass. *Ni.* (bis zur Wurzel) abgeschnitten werden.

נָמֵם *a. Pe. Hpe.* dass.

נָמֵם (Löw: נָמֵם) *h. f.* Höhlung.

נָמֵם *gr. m.* (κατός) Maulkorb.

נָמֵם *gr. f.* Kelle.

נָמֵם (falsch נָמֵם) *gr. f.* (vgl. γάμος) Ehekontrakt.

נָמֵם *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

נָמֵם *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

נָמֵם *a.* eine Grube machen.

נָמֵם *a. m.* Grube.

נָמֵם נָמֵם, נָמֵם *gr. m.* (vgl. γάμος, γάμος) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

נָמֵם I *h.* 1. vollenden, beenden; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschließen; 5. einen Analogieschluß machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; *Ho.* (*Hitp*) reif werden.

נָמֵם II *h. Pi.* räuchern, durchräuchern. *Ho. pl.* נָמֵם Räucherwerk.

נָמֵם I *a.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* נָמֵם Ez 23, 34 vollenden, beenden; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluß machen. מֵן — נָמֵם er lehrt — von,

es ist hergeleitet — von (bei Schluß aus bloßer Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. נָמֵם es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beenden; 2. *ipf.* 1 *sg.* נָמֵם Nu 21, 2 vernichten. *Aph.* lehren. *Hpa.* 1. beendigt werden; 2. zerstört werden.

נָמֵם II *a. Hpa. pt. f.* נָמֵם Cant 3, 6 durchräuchert werden.

נָמֵם *h. m.* Vollendung.

נָמֵם *a. m.* 1. *ind.* נָמֵם Ez 27, 24 Vollendung; 2. überlieferte Lehre, Tradition; 3. נָמֵם Cant 1, 1 (MS נָמֵם) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mischna enthält (in zensierten Drucken für נָמֵם eingesetzt).

נָמֵם *a. m.* Karfunkel.

נָמֵם (נָמֵם?) *a.* לְנָמֵם gänzlich.

נָמֵם *a. m.* Lehrer der Tradition.

נָמֵם *a. f.* 1. *pl.* נָמֵם Lv 16, 12, 2S 22, 9 glühende Kohle; 2. eine Hautkrankheit; 3. נָמֵם לְיָלִי Leuchtkäfer.

נָמֵם *a.* niederbeugen.

נָמֵם *a. f.* Grube.

נָמֵם *h. m., pl.* נָמֵם 1. Garten. נָמֵם Paradies; 2. agadisch: Weib.

נָמֵם I *a.* 1. *pt. pl. m.* נָמֵם Est II 1, 3 (MS נָמֵם) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* נָמֵם Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

נָמֵם II *Pa.* beschämen. *Hpa.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. häßlich verfahren.

נָמֵם *a. m.* häßlich.

נָמֵם, נָמֵם *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

נָמֵם *s.* נָמֵם.

נָמֵם *h.* 1. stehlen (von der heimlichen Aneignung fremden Besitzes); 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hitp.* verstohten tun, heimlich machen.

גָּנַב *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְנוֹב Ex 21, 37, תִּגְנוֹב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מִתְגַּבֵּין Jer 23, 30 stehlen; 2. sich herumstehen, Umwege machen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּבֵּי Ex 22, 11 1. gestohlen werden; 2. sich fortschleichen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְגַּבְּנוּ Ex 22, 6 B. dass. גָּנָב *h. m.* Dieb. גָּנָבָא (Ex 22, 1) *a. m.* dass. גָּנָבָא *a. m.* 1. Schwanz; 2. 1. גִּנְבָא. גָּנְבִית *h. f.* diebisch. גָּנְבָא *a. m.* Riese. גָּנְבָא *x. m.* Silberglätte. גָּנְבִיתָא *a. f.* Kraft. גָּנְבָתָא *a. f.* Schwanz. גָּנְבָתָא *a. f.* Diebin. גָּנִי *gr. m.* (κυνηγός) Jäger. גָּנְדִין *gr. m.* (γυνθιδιον) eine Möhrenart. גָּנְגִילִין *lat. m.* (cingulum) Gürtel. גָּנְדָא I *gr. m.* 1. (κἀνδύς) ein Oberkleid; 2. (γούνα) Bande, Trupp. גָּנְדָא II *a. m.* Mauer. גָּנְדִלִית *h.* Schreibweise eines, der mit beiden Händen schreiben kann (eines Linkshändigen?), d. h. von links nach rechts. גָּנְדָא (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יִגְנְדְרוּ Gen 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen; 2. sich überheben. גִּנְדָא (b BabMez 80^a) 1. גִּנְדָא. גִּנְדִיתָא *a. f.* Geländer. גִּנְדִרְפִים *gr. m.* (κυνάθρωπος) Geistesstörung, Wahnsinn. גָּנָה *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pu. pt.* מִגְנָה häßlich. *Hitp.* sich Schande machen, verächtlich erscheinen. גָּנָה *h. f.* Garten. גָּנֻבָא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl; 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand. גָּנוּבָתָא (Kel XVI 7) *x. f.* Beutel, kleiner Schlauch. [Andere Lesart גָּנוּבָת Schutzdach des Arbeiters gegen die Sonne. Löw.]

גָּנִי *h. m.* Schande. גָּנוּן *h. m.* Brautgemach. גָּנוּבָא *a. m., ind.* גָּנוּן Jes 4, 5 Bedachung. גָּנוּבָא *a. m., c. s.* גָּנוּבִיָה Jes 61, 10, *pl. c. s.* גָּנוּבָהָא Jo 2, 16 1. Bedachung; 2. Brautgemach. גָּנוּבִים (גָּנוּבִים) *h. m. pl.* verschiedenfarbige Fasern im Abortiv-Ei. גָּנוּבִית *h. f.* Gartenbeet (?). גָּנוּבִיתָא *a. f.* 1. Cant 5, 13 Gärtchen; 2. Personennamen. גָּנוּבִיָא, גָּנוּבָא, גָּנוּבָא. גָּנוּסָא *l.* גָּנוּסָא. גָּנוּת *h. f.* Schande. גָּנוּתָא (Koh 5, 5) *a. f.* dass. גָּנוּ *h.* 1. verbergen, vergraben; 2. aufbewahren; 3. dem öffentlichen Gebrauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen werden; 2. aus dem öffentlichen Gebrauch entzogen werden. גָּנוּ *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* גָּנוּ 2K 20, 17, *pt. pass. pl.* גָּנוּן Dt 32, 34 verbergen, aufbewahren. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּנֵּי Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden. גָּנוּזָא *pers. m., c.* גָּנוּ (l. גָּנוּ) 1S 25, 29, *pl. c. s.* גָּנוּזִי Ho 13, 15 1. Schatz; 2. Schatzhaus. גָּנוּזִין *pers. m. pl.* Schatz. גָּנוּזָא *pers. m. f.* Schatzhaus. גָּנוּזָא *a. m.* aus Ginzak (?). גָּנוּק Ortsname. גָּנָה *h.* husten. גָּנָה I *a.* dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen; 2. stöhnen. גָּנָה II *a.* 1. schneiden; 2. vorüber eilen. *Pa. pt. pl.* מִגְנָחִין kastrieren [bBabM 90^b s. גָּנָא Löw]. גִּנְאָתָא 1. גִּנְאָתָא (?), s. גִּנְאָתָא. גָּנִי *h. m.* Schande. גָּנִי Flußname. גָּנִי *gr. f.* (tr. γυνή) Weib. גָּנִיָא *gr. m.* (aus γυνή) Mann. גָּנִיָא *a. m., ind.* גָּנִיָא (l. גָּנִי) Est II 1, 3. 12 Schande. לְגָנִי schimpflich.

גוּיָא *gr. f.* (γωνία) Winkel.
גוּיָא *h. m.* 1. dick, groß, übermäßig.
גוּיָא *h. f.* Gestohlenes.
גוּיָא *h. f.* Diebstahl (heimliche An-
eignung fremden Besitzes).
גוּיָא *h. f.* 1. Diebstahl; 2. Betrug.
גוּיָא *h. f.* Vorspiegelung falscher Tat-
sachen.
גוּיָא *a. f.* dass.
גוּיָא *pers. f.* Aufbewahrung. גוּיָא
Schatzhaus.
גוּיָא *a. f.* Stöhnen.
גוּיָא *l. גוּיָא, s. גוּיָא.*
גוּיָא *l. גוּיָא (jPea 20^a, Ed. pr. גוּיָא) 1. גוּיָא*
h. m. pl. der schlechteste Bestandteil
des Mahlgutes (Unkrautsamen?).
גוּיָא (Nu 34, 11) Genezareth.
גוּיָא (Jud 4, 18) *gr. m.* (vgl. γαυάκης)
Filzdecke.
גוּיָא *h. Hi.* גוּיָא beschützen.
גוּיָא *a., ipf. 3 pl.* גוּיָא Sac 8, 4 dass.
Aph. pf. גוּיָא Gen 7, 17, ipf. 1 sg. גוּיָא
2 K 20, 6, pt. f. גוּיָא Jes 4, 5 dass.
גוּיָא *h. m.* Gärtner.
גוּיָא *a. m.* dass.
גוּיָא *a. m.* 1. Bedachung; 2. Brautgemach.
גוּיָא *gr. m.* (vgl. γένος) vor-
nehm.
גוּיָא *a. f.* (γένος) Geschlecht, Familie.
גוּיָא *gr. m.* (γενέσια) 1. Ge-
burtstag; 2. Tag des Regierungs-
antritts; 3. (γένος) Adel.
גוּיָא *gr. m.* (ὄνυχιστήριον)
Nagelmesser.
גוּיָא *l. גוּיָא.*
גוּיָא *gr. f.* (vgl. γένος) Geschlecht.
גוּיָא (?) *a. m., pl. c. s.* גוּיָא Mi 1, 16
(גוּיָא) Flügel.
גוּיָא (Gen 2, 8) *a. f., pl.* גוּיָא Est II
1, 1, *c. s.* גוּיָא Am 4, 9 Garten.
גוּיָא *gr. m.* (vgl. γέτης) Gete.
גוּיָא *gr. f.* (Γοιθία) Getien.

גוּיָא *gr. m.* Gete.
גוּיָא *h. m.* 1. dick, groß, übermäßig.
גוּיָא *h. m.* 1. dick, groß, übermäßig.
גוּיָא *h. m.* 1. dick, groß, übermäßig.
גוּיָא *a. m.* groß, umfangreich. גוּיָא
unmäßig.
גוּיָא *a. m.* 1. *pl.* גוּיָא Jes 60, 4 Seite,
Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. *pl.*
d. גוּיָא Lv 3, 4 Lende.
גוּיָא *gr. m.* (γάλα) Schatz.
גוּיָא *h.* rülpsen.
גוּיָא *h. f.* Überhebung.
גוּיָא *a. f., ind.* גוּיָא Koh 7, 8 dass.
גוּיָא I *gr. f.* (γάστρα), *pl.* גוּיָא
1. große Schale; 2. Nachtgeschirr;
3. verstümmelter Körper, Torso.
גוּיָא II *gr. f.* (κάστρα) 1. Lager;
2. Ortsname.
גוּיָא *gr. m.* (κασσίτερος) Zinn.
גוּיָא *a. m.* Einwohner von Casiotis
in Ägypten.
גוּיָא *h. s.* גוּיָא.
גוּיָא *a.* sich zu Tische legen. S. auch
גוּיָא essen.
גוּיָא *h. m.* Seite, Arm.
גוּיָא *s.* גוּיָא.
גוּיָא *gr. m.* (γαιός), *pl.* גוּיָא 2 S
18, 14 Wurfspieß.
גוּיָא *gr. f.* (ἐξώστρα) Balkon, Em-
pore.
גוּיָא *lat. m.* (capsus), *pl.* גוּיָא Jes
10, 32 (*in margine*) Wagen.
גוּיָא *a., pt. pl. f.* גוּיָא 1 S 6, 12 brüllen.
גוּיָא *h. m.* 1. Sehnsucht; 2. Eigen-
sinn.
גוּיָא *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich
beflecken.
גוּיָא *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich be-
flecken; 3. sich eifrig beschäftigen.
גוּיָא *a. m.* גוּיָא 'נ' Wasserfall.
גוּיָא *h.* brüllen.
גוּיָא *h. m.* 1. Reinigen eines Geschirrs
durch Ausbrühen; 2. גוּיָא ab-
getriebene Eier.

נַעוּרִיתָא *a. f.* Anschreien.

נַעִיה *h. f.* Stöhnen.

נַעִילָה *h. f.* Verabscheuung.

נַעִיתָא *a. f.* Brüllen.

נַעַל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen.

Ni. durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

נַעַל *a. Pa. pt. pass.* מְנַעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אֶתְנַעַל Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

נַעַר (Hebraismus) *a., ipf. 3 m. sg.* נֶאֱעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

נַעֲרָה *h. f.* Schelten, Drohen.

נַעֲשׂ *h. 1.* rauschen, dröhnen; 2. sich räuspern. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

נַעֲתוֹן Ortsname.

נֶף *h. m., du.* נֶפֶס 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. בְּנֶפֶס allein.

נֶפֶא (Dt 4, 17) *a. m. 1. c. s.* נֶפֶיָה Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadt-tor; 4. Kakophemie für נֶבֶא.

נֶפֶא *s.* נֶפֶא II.

נֶפֶה *h. f.* eine Art Umzäunung.

נֶפֶף *h. m. 1.* Umarmung; 2. Umschließung.

נֶפֶפֶא *a. m.* dass.

נֶפֶפִי *gr. m.* (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

נֶפֶל מִנֶּפֶל (jSabb 14^a) 1. מִנֶּפֶף.

נֶפֶיוֹן (SchemR 31) 1. מִנִּיּוֹן (?) *gr. m.* (πηγίον) Bach.

נֶפֶן *h. m. 1.* Weinstock; 2. נֶפֶן Baumwollenstaude, Baumwolle.

נֶפֶןָ (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* נֶפֶןָ Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. אֶמֶר נֶפֶןָ Baumwollenstaude.

נֶפֶנִּית, נֶפֶנִּין, נֶפֶנִּית Ortsname.

נֶפֶנִּין, נֶפֶנִּין *h. m. 1.* Fenchel; 2. Cordia Myxa [Löw].

נֶפֶס *gr.* (vgl. ῥύπος) *Pi.* mit Gips bestreichen.

נֶפֶסִּים, נֶפֶסִּים *gr. m.* (ῥύπος) Gips.

נֶפֶף *h. Pi. 1.* einschließen; 2. umarmen. *Pu.* eingeschlossen werden.

נֶפֶף *a. Pa.* נֶפֶף (Dalm. Gr. 328 f.) Gen 29, 13, *c. s.* נֶפֶפִּיה Gen 33, 4, 3 *pl. m.* נֶפֶפּוֹ Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoß legen.

נֶפֶר *h. Pi.* schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

נֶפֶר *a. Pa.* schwefeln.

נֶפֶרִית *h. f.* Schwefel.

נֶפֶרִיתָא (Gen 19, 14) *a. f.* dass.

נֶפֶת *h. f.* Trester (von Oliven, Sesam usw.).

נֶפֶתָא *a. f.* dass.

נֶפֶתִי *s.* נֶפֶתִי.

נֶפֶתָא *s.* נֶפֶתָא.

נֶפֶתִיָּה *gr.* Ägypten (Αἴγυπτος).

נֶץ *h. m. 1.* Funke; 2. נֶץ יֶגֶץ Gips; 3. weißer Lehm (?).

נֶצֶא *a. m.* dass.

נֶצֶרָא *s.* נֶצֶרָא.

נֶר *h. m. 1.* stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. נֶר נֶרֶךְ Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. נֶר Nichtjude, welcher die sieben noachidischen Gebote angenommen hat.

נֶרֶן (?) *a. m., pl.* נֶרֶן Hos 12, 12 (Soc 59 נֶרֶן) Haufe.

נֶר *gr. tr.* (νῆρ) dann, nämlich.

נֶרָא *a. Pa. 1. pf.* נֶרִי Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schleudern. *Itpa.*

נֶרִי 1 S 13, 4, *ipf. 2 pl.* אֶתְנֶרֶן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem., angreifen; 2. geschleudert werden; 3. in Leidenschaft entbrennen.

נֶרֶנֶה *s.* נֶרֶנֶה.

נֶרֶב *a.* wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

נֶרֶב *h. m.* Art von Aussatz.

נֶרֶב *h. m. 1.* großer Tonkrug; 2. Socke; 3. Ortsname.

נֶרֶבָא *a. m., ind.* נֶרֶב Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Tonkrug.

נֶרֶבָא *a. m.* Räuber.

נֶרֶבָא (Dt 28, 27) *a. m.* Art von Aussatz.

גַּרְבִּיתָא *a. f.* Nordwind.

גַּרְבֵּל *a.* kneten, rollen.

גַּרְבָּא *a. m., ind.* גַּרְבָּן Lv 21, 20 mit einer Art Aussatz behaftet.

גַּרְבָּתָא *a. f.* abnorme Länge des männl. Gliedes.

גַּרְבָּתָן *h. m.* mit langem Schamgliede.

גַּרְג *a. Pa.* erregen. *Itpa.* erregt werden.

גַּרְג *gr. m.* (γύργαθος) Weidengeflecht.

גַּרְגָּא *gr. m.* dass.

גַּרְגָּנָא *s.* גַּרְגָּנָא.

גַּרְגִּיתָא *a. f.* Brunnen.

גַּרְגִּילָא *s.* גַּרְגִּירָא.

גַּרְגִּינָא (BerK 79) *gr. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher. *L.* גַּרְגִּינָא (?).

גַּרְגִּיצָתָא *a. f.* eine Mückenart.

גַּרְגִּיר *h. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

גַּרְגִּירָא *ג' שְׁלֹאפֶר* wilde Rauke (nach Löw viell. *Diplotaxis viminea*).

גַּרְגִּירָא *a. m.* dass.

גַּרְגִּישָׁא *a. m., pl. d.* גַּרְגִּישָׁי Gen 15, 21 Girgesäer.

גַּרְגִּילִדָא *gr. m.* (γογγυλίς) eine Möhrenart (*Daucus carota*).

גַּרְגִּילָא *gr. m.* (ὄργανον) Orgel. *ג' טַבֵּלָא* eine Art Trommel (oder Pauke).

גַּרְגִּנֹּם *gr. männl.* Personennamen (Γεωργίος).

גַּרְגֵּר *h. m.* Schlemmer.

גַּרְגֵּר *h.* 1. schlürfen; 2. abbeeren, beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.

גַּרְגֵּר *a.* Körner erhalten, körnig werden.

גַּרְגֵּר *h. m.* 1. Beere, Körnchen.

גַּרְגָּא *a. m., pl.* גַּרְגִּין Jes 17, 6 1. Beere, Körnchen; 2. zusammen-geschrumpfte Olive.

גַּרְגִּירָא *a. m., ind.* גַּרְגִּירין Est II 1, 3 Brunnen(?).

גַּרְגִּירָן *h. m.* gierig, Schlemmer.

גַּרְגִּירָא *a. m., f. d.* גַּרְגִּירִיתָא Thr 1, 11 dass.

גַּרְגִּירָנָא *h. f.* Freßgier.

גַּרְגִּירִיתָא *h. f.* Honigklee (*Melilotus alba*).

גַּרְגִּירָתָא *h. f.* Gurgel.

גַּרְגִּישָׁתָא, גַּרְגִּישָׁתָא (1 K 7, 46) *a. f.* 1. Erdkloß, Scholle; 2. ein als Medizin gebrauchtes rötliches Pulver; 3. bSukk 26, 9 1. גַּרְגִּיצָתָא.

גַּרְגִּינָא *gr. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.

גַּרְגִּינָתָא, גַּרְגִּינָתָא *gr. f.* (γύργαθος) 1. Flechtwerk, Korb; 2. geschwürige Wundfläche.

גַּרְד *h.* 1. schaben, kratzen, kämмен; 2. (das Gewebe vom Webstuhl) abschneiden. *Pi.* abkratzen. *Hitp.* sich abkratzen.

גַּרְדָא *a.* 1. dass.; 2. erregen, rege machen.

גַּרְדָא *h. m.* 1. Abschaben, Ausradieren; 2. Franse, Zotte.

גַּרְדָא, גַּרְדָא *a. m.* 1. Abschaben; 2. Franse; 3. Stumpf.

גַּרְדָּה, גַּרְדָּה *gr. m.* (ρέπδιος) Weber.

גַּרְדֹּם *h. m.* Stumpf. *ג' אִישׁ* aller Mittel bar.

גַּרְדֹּמָא I *a. m.* dass.

גַּרְדֹּמָא II *a. m.* eine Art Brot.

גַּרְדֹּנָא I גַּרְדֹּנָא.

גַּרְדֵּי, גַּרְדֵּי *gr. m.* (ρέπδιος) Weber.

גַּרְדִּינָא *gr. m.* (ρέπδιος), *pl.* גַּרְדִּינִין 2 S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.

גַּרְדִּינִין, גַּרְדִּינִין *lat. m.* (*Gordianus*) eine Goldmünze.

גַּרְדִּיתָא *gr. f.* (vgl. ρέπδιος) Gewebe, Faden.

גַּרְדִּילִי *h. m.* aus Gurdal (Weinsorte).

גַּרְדֵּם *a.* abreißen. *Pass.* abgerissen werden.

גַּרְדֹּם I גַּרְדֹּם, גַּרְדֹּם *gr. m.* (ῥαδδός) Richtplatz.

גַּרְדָּא I *gr. m.* (ρέπδιος) Weber.

גַּרְדָּא II *a. m.* kahlköpfig.

גַּרְדָּסן (Jud 16, 14) 1. mit MS גַּרְדִּיאִין *s.* גַּרְדִּינָא.

גַּרְדִּיקִי I גַּרְדִּיקִי *gr.* (Γεραρδική) Bezirk von Gerar.

גַּרְה *h. Pi.* reizen, erregen. *Hitp.* 1. sich erregen, eifersüchtig werden;

2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leidenschaft haben für.
- **גְּרָה** *h. f.* 1. Samen von Johannisbrot; 2. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6—0,7 Gramm); 3. das Wiedergekäute. **מַעֲלֵה גְּרָה** Wiederkäufer.
- גְּרוֹגְרוֹת** männl. Personennamen.
- גְּרוֹגְרֶת** *h. f.* getrocknete Vollfeige.
- גְּרוֹדָא** Ortsname.
- גְּרוֹי** *s. גְּרוֹי*.
- גְּרוֹמִין** *s. גְּרוֹמִין*.
- גְּרוֹמִיתָא** 1. *a. f.* kleiner Kuchen.
- גְּרוֹן** *h. m.* 1. Kehle, Schlund; 2. männl. Personennamen.
- גְּרוֹנָא** *a. m., c. s.* **גְּרוֹנָךְ** Jes 58, 1 dass.
- גְּרוֹס** *h. m., pl.* **גְּרוֹסִין**, **גְּרוֹסוֹת** Gräupner.
- גְּרוֹסָא** *a. m.* dass.
- גְּרוֹסָא** *s. גְּרוֹסָא*.
- גְּרוֹךְ** *h. m.* Schößling, Reis.
- גְּרוֹפִית** *h. f.* dass.
- גְּרוֹפִיתָא** *a. f.* dass.
- גְּרוֹשׁ** *h. m.* Verstoßer (des Weibes).
- גְּרוֹשִׁין** *s. גְּרוֹשִׁין*.
- גְּרוֹת** *h. f.* 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.
- גְּרָאָא** *a. m.* Amphibienart.
- גְּרוֹן** **טַרְזָא דְּנִי** Dt 27, 11 Berg Garizim.
- גְּרוֹמִיתָא**, **גְּרוֹמִי** *gr. f.* (γάρισμα?) Nachtsch, Leckereien.
- גְּרוֹרִיקִי** (?) *gr. m.* (vgl. ζῳρρεῖον?) Käfig.
- גְּרוֹמִי**, **גְּרוֹמָא** *gr. f.* (γρῶμη) Gerümpel.
- גְּרִי** *h. m.* einer Proselytenfamilie angehörig.
- גְּרִיבָא** *a. m.* Trockenmaß (*Sea*).
- גְּרִיבָה** Straße oder Platz in Tiberias.
- גְּרִיד** *h. m.* 1. Dürre, Trockenheit; 2. dürrer Boden.
- גְּרִידָא** *a. m.* 1. dass.; 2. allein, bloß, ohne Zusatz.
- גְּרִידָה** *h. f.* Abschaben.
- גְּרִידוֹתָא** *a. f.* Reibung (beim Coitus).
- גְּרוֹנָא** *a. m.* 1. ein Trockenmaß (*Sea*); 2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriw besäen kann.

גְּרִימִי 1. **גְּרִימִי**.

גְּרִיס *h. m.* 1. Weizengrütze; 2. Grützensgericht.

גְּרִיסָא *a. m., pl. d.* **גְּרִיסָא** Est II 3, 8 (MS **גְּרִיסוֹיָא**) dass.

גְּרִיסִין *s. גְּרִיסִין*.

גְּרִיסָנָא *a. m.* Grützensgericht.

גְּרִיעוֹתָא *a. f.* Nachteiliges.

גְּרִיפָה *h. f.* Wegscharren (von Asche).

גְּרִיפָה *h. f.* dicker Brotkuchen.

גְּרִיפָתָא (Ex 29, 23) *a. f., pl.* **גְּרִיפָן** Lv 7, 12. 13 dass.

גְּרִידָה *h. f.* 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepptau Genommenwerden; 3. 1. **גְּרִידָה**.

גְּרִישׁ *h. m., pl.* **גְּרִישִׁין** Grütze.

גְּרִל *h. Hi.* Los werfen.

גְּרָם *h.* veranlassen. *pt.* **גְּרוֹם** vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho. pt. f.* **מְנַרְמֶת** Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.

גְּרָם *a., pf.* 3 *pl. m.* **גְּרָמוֹ** Jes 3, 9 1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermahlen. *Aph.* befestigen.

גְּרָם *h. m.* Veranlassung.

גְּרָם *h. m.* 1. Knochen; 2. Stärke; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. **גְּרָמִי** mich.

גְּרָמָא (Gen 2, 23) *a. m.* 1. Knochen; 2. Wesen. **כָּל גְּרָמָה** eben dies; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. **גְּרָמִיה** sich selbst.

גְּרָמָא *a. m.* Veranlassung.

גְּרוֹמִי, **גְּרוֹמִי** (bBabB 89^b) *gr. m. pl.* (vgl. γρῶμῆα) Trödler, Altwarenhändler.

גְּרָמַתִּין *gr. m.* (γραμματοῖον) Abschrift, Dokument.

גְּרָמִידָא (Jud 3, 16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.

גְּרָמִיתָא *a. f.* Knöchelchen.

גְּרָמִיתָא = גְּרָמִיתָא (גְּרָמִיתָא)
= Grahm

גֶּרְמָנִיָּא (Ez 27, 14) 1. = גֶּרְמָנִיָּא;
 2. = גֶּרְמָנִיקָא.
 גֶּרְמָנִיָּא *gr.* Deutschland (Γερμανία).
 גֶּרְמָנִי *gr. m.* 1. Germane; 2. männl.
 Personennamen (Γερμανός).
 גֶּרְמָנִיקָא *gr.* Germanicia, Stadt und
 Bezirk in Commagene (Γερμανική).
 גֶּרְמָסִין *gr. m.* (γράμμος) Skrupel (1, 137
 Gramm).
 גֶּרְנָא *gr. m.* (γοῦρνα) Bassin, Trog.
 גִּירוֹן *gr.* männl. Personennamen (Γέρων).
 גֶּרוֹנְדָּא *gr. m.* steinig.
 גֶּרוֹנְטִי *gr.* männl. Personennamen (Γερών-
 τιος).
 גֶּרֶם *h. Pi.* zerreiben, Grütze machen.
 גֶּרֶם *a.* 1. *pt. pl.* גֶּרְסִין Est II 3, 8
 lernen, sich Kenntnisse aneignen;
 2. einen bestimmten Ausdruck (Les-
 art) gelernt haben (lehren); 3. s. גֶּרֶם.
Pa. Aph. zermalmen, Graupen machen.
 גֶּרְסָא I (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen,
 Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).
 גֶּרְסָא II *a. m., c. s.* גֶּרְסָה Lev 2, 16
 Weizengrütze.
 גֶּרְסִי *h. m.* Grütznern.
 גֶּרְסִינָא, גֶּרְסָנָא *a. m.* Erwerb.
 גֶּרֶ *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.*
 1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.*
 Abschlagszahlung leisten.
 גֶּרֶ *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.*
 גֶּרַע 2 S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen
 erhalten.
 גֶּרֶ *h. m.* Haarscherer.
 גֶּרְעִינָא *a. m.* Kern.
 גֶּרְעִינָה *h. f., pl.* גֶּרְעִינִין 1. dass.; 2.
 Dattelnkern.
 גֶּרְעִינִיתָא 1. גֶּרְעִינָא.
 גֶּרֶ *h.* 1. wegscharren, wegräumen;
 2. verjagen. *Pi.* dass.
 גֶּרֶ *a., pt. pl.* גֶּרְפִין Est II 3, 8 dass.
Itpe. pt. מְתִגְרִי Est II 3, 8 wegge-
 scharrt werden. *Itpalp.* dass.
 גֶּרֶ *h. m.* שְׁלֶרְעִי ג' Nachtgeschirr.
 גֶּרְפָּא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).

גֶּרְפִּינָא *s. אנֶרְפִּינָא.*
 גֶּרְצָא *a. m.* Aufeinanderhäufen(?).
 גֶּוֹרְקָא *pers. m.* unreife Frucht.
 גֶּוֹרֶ *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fort-
 schleppen, rücken; 3. mitschleppen,
 angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.*
 1. geschleppt werden. *pt.* גִּוְרֶר auf
 dem Boden schleifend; 2. gesägt wer-
 den. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.*
 1. sich winden; 2. demütig um Ver-
 zeihung bitten.
 גֶּוֹרֶ *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit
 reizen; 3. 1. גֶּוֹרֶ. *Pa.* 1. *pf.* גֶּוֹרֶ Jud
 8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appetit
 reizen; 3. *pt.* מְגֶוֹרֶ DtII 33, 20 ab-
 sägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגֶּוֹרֶ Jer
 22, 19 geschleppt werden.
 גֶּוֹרֶ (bBz 24^b Ar.) *h. m.* eine Art
 Fangschlinge.
 גֶּוֹרָא I *a.* גֶּוֹרֶ beiläufig.
 גֶּוֹרָא II *a. m.* Nahrung, welche das
 wiederkäuende Tier heraufbringt.
 גֶּוֹרָא *a. m., pl. d.* גֶּוֹרִיא 2 K 13, 15
 Pfeil.
 גֶּוֹרִיקוֹן 1. גֶּוֹרִיקִי *gr.* Bezirk von Gerar
 (Γεραριτικόν).
 גֶּוֹרֶ *a. m.* Weizengrütze.
 גֶּוֹרֶ *h., pt. pass. f.* גֶּוֹרֶשָׁה Geschiedene.
Pi. 1. verstoßen; 2. scheiden, einen
 Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden
 werden.
 גֶּוֹרֶ I *a. Pa.* 1. scheiden, verstoßen;
 2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.
 גֶּוֹרֶ II *a.* 1. ziehen; 2. führen.
 גֶּוֹרִיקוֹן *gr. m.* (γεραιτικόν) Kreide.
 גֶּוֹרֶ *a. m.* Balken.
 גֶּוֹרֶ (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.
 גֶּוֹרֶ *h. m.* Stange zum Messen der
 Wassertiefe.
 גֶּוֹרֶ *a. m.* 1. einer der die Wasser-
 tiefe mißt; 2. Schatzgräber.
 גֶּוֹרֶ *h. m.* Brettergestell.
 גֶּוֹרֶ *h., pt. pass.* גֶּוֹרֶ beregnet. *Ho.*
 mit Regen versehen sein.

נָשֵׁם *h. m.* Regen. הַנְּשָׁמִים der Winterregen. נֶשְׁרָה־נָּטürlich bewässertes Feld.
נֶשְׁמָא *a. m.* 1. c. s. נֶשְׁמִיה Est II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung von „selbst“.

נֶשְׁמָא (?) *a. m.* Türangel. S. שְׁנָמִין.
נֶשְׁפָּנָא (Koh 1, 7) *pers. m.* Siegelring.
נֶשְׁפָּא *gr. m.* (ταυσάπν) haariger Stoff.
נֶשְׁקָא *pers. m.* 1. grobes Weizenmehl; 2. Baumwollenpflanze und Stoff daraus(?).

נֶשֶׁר *h.* eine Brücke schlagen.

נֶשֶׁר *a.* dass.

נֶשֶׁר *h. m.* Brücke.

נֶשֶׁר *h. m.* Brückenwärter.

נֶשְׂרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נֶשְׂרָךְ Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.

נֶשֶׁשׁ *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hüpa.* 1. mit einander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.

נֶשֶׁשׁ *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.

נֶשְׁתָּא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.

נֶשְׁתָּא בֵּת das kurze Ende des Hebers.

נֶשְׁתָּא *x. m.* Türschwelle.

נֶת *h. f.* 1. Kufe, Weinkelter (selten Ölkelter); 2. Zeit des Weinkelterns;

3. kufenartige Vertiefung.

נֶתְאָה *gr. m.* (Γόθος) Gete.

נֶתִי *gr. m.* (Γόθος) Gete.

נֶתִיָּא *gr.* (Γοθία) Getien.

נֶתִית *h. f., pl.* נֶתִיתִין Winzerin(?).

נֶתְרָאָה *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. ד als Zahlzeichen = 4.

ד I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, דָּךְ Ex 16, 8, מָדָךְ Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. דָּךְ Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs; 6. דָּלָא Ex 21, 11 ohne; 7. der von. דְּבֵית יַעֲקֹב Nu 23, 22 B. die vom Hause Jakobs.

ד II (= דִּין) *a.* דִּלְנָן wo finden sie?

דָּא I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. דָּא Lv 26, 27, אָף כְּרָם דָּא Lv 26, 44 trotzdem. לָדָא Gen 2, 23 deshalb. אִידָא Jer 5, 7, הִי דָא Est II 5, 14, הִי דָא 1. welche denn? 2. wo? דָּא מָא Gen 3, 13 was da?

דָּא II *a.* Ruf der Kameltreiber.

דָּא *h.* *Hi.* 1: zerfließen; 2. zerfließen lassen.

דָּאָא *a.* 1. fließen; 2. sich ängstigen.

דָּאָאָא *a. m., ind.* דָּאָאָאָא Lv 15, 2 samenflüssig. S. דִּבּוּב.

דָּאָאָא *a. m.* Betrübnis, Angst.

דָּאָאָאָא *a. m.* dass.

דָּאָבָן *a.* betrüben.

דָּאָג *h.* besorgt sein.

דָּאָג *a.* dass.

דָּאָה *h.* fliegen, schweben.

דָּאָה *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.

דָּאָו *s.* דָּאָב.

דָּאָצִיפָא, דָּאָצִיפָא (viell. דָּאָצִיפָא) *a. m.* eine Vogelart.

דָּאָמְנָא *gr. m.* (διάταγμα) Verordnung.

דָּאָמְרִיטָא (falsch דִּיאָטְרוֹמָא) *gr. m.* (διὰτρητον) durchbrochenes Glas.

דָּאָמְטִין *gr.* (διαμειπτον) abwechselnd.

דָּאָמְטִיקוּס (VajR 19) l. דָּאָמְטִיקוּס.

דָּאָאָוִנִיסִין (?) *gr. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.

דָּאָוִסִינִיסִין (jAbz 45^b) l. דָּאָוִסִינִיסִין, s. דָּאָוִסִינִיסִין.

דָּאָאָיִקִטָא *gr. m.* (διοικητής) Schatzmeister.

דאָט (für דאָט) *a. Aph.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.*
 מִדְּרָאִית Gen 1, 11 sprossen lassen, her-
 vorbringen; 2. *s. ראָט*.
 מִדְּרָאִית (falsch דִּיאָטִימוֹן) *gr. tr.* (διεθέμην)
 ich vermachte.
 מִדְּרָאִית *gr. f.* (διαθήκη) Testament.
 דָּב *s. יָב*.
 דָּב *h. m.* Bär.
 דָּב (Jes 11, 7) *a. m., ind.* דָּב 2S 17, 8, *pl.* דָּבִין 2K 2, 24 dass.
 דָּב *a. Pa.* auflauern.
 דָּב *s. מָבָא*.
 דָּב I *h.* 1. tropfen; 2. ausspichen(?).
 דָּב II *h., pt. pass.* דָּבוּב feindlich.
 דָּב *a.* tropfen.
 דָּבָא *a. m.* דָּבָא *pl. c. s.* בָּעַל דָּבָא Nu 10, 35 Feind.
 דָּבָא (Koh 10, 1) *a. m., pl. d.* דָּבָא Jes 7, 18 Fliege.
 דָּבָא *a. f., ind.* דָּבָו Gen 3, 15, Thr 1, 2 Feindschaft.
 דָּבָא *a. f., c. s.* דָּבָתִי Mi 7, 10 dass.
 דָּבָתִי *h. f.* zusammengeschrunpfte Weinbeere.
 דָּבָה *h.* überfließen.
 דָּבָה *h. f.* 1. Verleumdung; 2. übel berüchtigte Frau.
 דָּבָה *s. דָּבָא*.
 דָּבָה *s. דָּבָא*.
 דָּבָה *h. m.* 1. Zusammenhalten; 2. Lö- tung; 3. Bindemittel, Klebstoff.
 דָּבָה *a. m., ind.* דָּבָה 1K 7, 30 Zu- sammenfügung.
 דָּבָה *h. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. דָּבָה die Gottesrede (Gott).
 דָּבָה (Ez 1, 25) *a. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. die Gottesrede (Gott); 3. *pl.* die zehn Gebote.
 דָּבָה *h. f., pl.* דָּבָוִים Biene.
 דָּבָה *a. f.* dass.
 דָּבָה *a., pt.* דָּבָה Ex 20, 24 schlachten, opfern. *Pa. pf.* דָּבָה Gen 46, 1, *ipf.* 1 *pl.* נָדָבָה Ex 5, 8 dass.
 דָּבָה *a. m.* 1. *c.* דָּבָה Ex 12, 27, *pl.*

דָּבָה Gen 46, 1 Schlachtopfer; 2. Passahfest.
 דָּבָה ד' ויִיאָדֶן (bSabb 94a) 1. דָּבָה, *s. בָּוִיאָרֶן*.
 דָּבָה Schutzengel der Perser.
 דָּבָה *h. m. pl.* Exkremente.
 דָּבָה *h. f.* Kuchen aus gepreßten Feigen.
 דָּבָה (Jer 40, 10), *a. f., c. s.* דָּבָה Jud 9, 11, *pl.* דָּבָה dass.
 דָּבָה *h. f.* 1. Zusammenhaften; 2. An- hänglichkeit.
 דָּבָה *h. m.* 1. das Allerheiligste; 2. Be- zeichnung der Thora; 3. Ortsname.
 דָּבָה *a. m.* 1. Wort; 2. Cant 1, 11 die Gottesrede (Gott).
 דָּבָה (Jes 34, 4) 1. נָבָה (so MS).
 דָּבָה *a. m.* ein Kraut(?).
 דָּבָה (bBer 40^b) דָּבָה auf Platanen gepfropfte Feigen(?).
 דָּבָה *h. m.* hervorragendes Ende.
 דָּבָה *h., pt. pass.* מְדָבָה dürftig.
 דָּבָה *h.* 1. ankleben, anhängen; 2. zu- sammenkleben, verbinden. *Ni.* sich anschließen. *Pi.* 1. zusammenkleben; 2. zum Anschluß auffordern. *Hi.* ankleben. *Hitp.* sich verbinden.
 דָּבָה *a., ipf.* 3 *m. sg.* דָּבָה Gen 2, 24, Dt 13, 18 anhängen, ankleben. *Pa.* zusammenkleben, sämig machen (von Gemüse). *Aph.* 1. *pf.* אָדָּבִיק Gen 31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke schmieden. *Ite. pf.* 2 *pl.* אָדָּבִיקוֹן Dt 4, 4 sich anschließen. *Itpa.* dass.
 דָּבָה *h. m.* 1. Bindemittel, Leim; 2. Zu- sammenhang, Halt; 3. Folge.
 דָּבָה (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.
 דָּבָה *h. Ni.* sich unterhalten. *Pi.* 1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.
 דָּבָה *a., pf.* 3 *f. sg.* דָּבָה Gen 16, 3, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* דָּבָה Am 9, 2 1. leiten, führen, fortführen; 2. neh- men, holen. *Pa. pf.* דָּבָה Gen 31, 18,

ipf. 3 *m. pl. c. s.* יִדְּבֹנוּנוּן Jes 14, 2, *Aph.* 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itp.* *pf.* 3 *f. sg.* אִדְּבַרְתָּ Gen 12, 15, *pt.* מִדְּבַר 2 K 2, 10 1. geführt werden; 2. sich schleppen. *Itpa. pt. pl.* מִדְּבָרִין Dt 33, 3 dass.

דָּבָר *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דָּבָר אַחֵר euphem. für Götzendienst, Aussatz, Schweiß etc.

דָּבָר *h. m.* Seuche.

דְּבַר *h. m.* דְּבַר ה' die Gottesrede (Gott).

דָּבָר *h. m.* Führer.

דְּבָרָא, דְּבָרָא (2K 9, 20) *a. m., pl. c. s.* דְּבָרֵיהוֹן Jud 5, 20 Leitung.

דְּבָרָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.

דְּבָרָה *h. f.* Ausspruch. עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת die zehn Gebote.

דְּבֻרָא *a. m.* Lauf, Strömung.

דְּבֻרָתָא *a. f.* dass.

דְּבֻרִיתָא *a. f.* Führerin.

דְּבֻרִיתָא *a. f., pl. d.* דְּבֻרִיתָא Dt 1, 44 (falsch דְּבֻרִיתָא Jud 14, 8) Biene.

דְּבָרָן *h. m.* 1. Sprecher; 2. geschwätzig.

דְּבָרָנָא *a. m.* dass.

דְּבָרְתָא I *a. f.* 1. Nu 31, 11 Beute; 2. *c.* דְּבָרְתָא Ex 33, 23 Zug, Einherziehen.

דְּבָרְתָא II *a. f.* Pest.

דְּבַשׁ *h. m.* Bienenhonig, auch דְּבַשׁ דַּתְּלֵהוֹנִיג Dattelhonig.

דְּבַשׁ דְּתֵימָנִים ד' שְׁלֵתָאִינִים Feigenhonig.

דְּבַשׁ *h. Hi.* in Gährung übergehen.

דְּבַשָּׁא (Jud 14, 8) *a. m., ind.* דְּבַשָּׁא Gen 43, 10 Honig.

דְּבַשָּׁן *h. m.* 1. Honig; 2. Honigkuchen.

דְּבַשְׁנִיתָא *a. f.* honigartig.

דְּבַשְׁתָּא *s.* דְּבַשְׁתָּא.

דְּבַשְׁתָּא Ortsname.

דֵּג *h. m.* Fisch. שְׁמֵן דְּגָיִם Tran. דְּגָיִם Fischbehälter.

דְּגָה *h. f.* Fische.

דְּגוּיָתָא (Am 4, 2) *a. f.* Fischerbarke.

דְּגוּל *h. m.* List.

דְּגוּן *h. m.* Aufhäufen.

דְּגוּנָא (?) *a. m.* Getreide.

דוּגוּר *s.* דוּגוּר.

דְּגוּרָא *a. m., pl.* דְּגוּרִין Ex 8, 10 Haufe.

דְּיַנְטָסִים (Est II 2, 8, MS דְּיַנְטָאִי עִם) דְּיַנְטָסִים.

דְּיַנְרָה *h. f.* Brüten.

דגל I *h. Ni.* in Abteilungen geteilt sein.

Hi. eine Flagge hissen.

דגל II *h. Pi.* betrügen. *Hi.* dass.

דגל *a. Pa.* lügen, betrügen.

דְּגֵל *h. m.* Fähnlein, Trupp.

דְּגֵלָא *a.* Panierstange.

דְּגֵלָא *a. m.* Lügner.

דְּגֵלְתָא *a. f.* Falschheit.

דגלום 1. דְּלָגִים *gr. m.* (δολίχης) heftige Schmerzen habend.

דְּגֻלַּת (Gen 2, 14) Tigris.

דוּגְמָא, דוּגְמָא *gr. m.* (δείγμα) 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.

דוּגְמָתִין 1. דוּגְמָתִין, דוּגְמָתִין *gr. m.* (δειγματήριον) Bild.

דוּגְמָאוֹת (MidrTeh 118, 12) 1. דוּגְמָאוֹת, דוּגְמָאוֹת *s.* דוּגְמָאוֹת.

דְּגָן *h. m.* Getreide.

דגן *a. Itpa.* aufgespeichert werden.

דְּגָנָא, דְּגָנָא *a. m.* Getreide.

דִּגְוֹן *gr. m.* 1. (δίφωρος) doppelt, zweimal; 2. (δίφωρον) mit zwei Winkeln.

דִּינְוָסִים 1. דִּינְוָסִים.

דְּגֵר *a., pt. pass.* דְּגֵר Ex 16, 14 (MS דְּגֵר) 1. aufhäufen; 2. brüten(?); 3. springen(?). *Itp.* *pf.* 3 *m. pl.* דְּגֵרִין Thr 1, 20 sich krümmen.

דגש *h. Hi.* deutlich aussprechen, betonen.

דָּד *h. m.* 1. weibliche Brust; 2. Brustdrüse, Zitze; 3. Hahn (an Geschirren); 4. die konvexe Seite der Milz.

דָּדָא *a. m., pl.* דָּדִין Jes 32, 12 (MS דָּדִין), *d.* דָּדִיא Cant 8, 1 dass.

דָּדָא *a. Pa.* führen. *Itpa.* sich bewegen.

דְּדָבָא *a. m., pl.* דְּדָבִין, דְּדָבִין Fliege.

דדה *h. Pi.* führen. *Htpa.* sich bewegen.

דְּדוּיָא 1. דְּדוּיָא, *s.* דְּדוּיָא.

יִדְכִּי *gr. f., pl.* יִדְכָּאוֹת (διαδοχή) sich ablösende Wache.

יִדְיָמוֹס *gr. m.* (δίδυμος) doppelt.

יִדְנִים *h. m. pl.* arabischer Nomadenstamm.

יִדְנִן, יִדְנִיָּן, יִדְנִן (*jRhS 58^a*) *gr. m.* (δαβlov) 1. Kienfackel; 2. Kiefer (*Pinus Halepensis*).

יִדָּה *s.* יָדָה.

יִדְהָ *a. Aph.* matt werden.

יִדְהָ *h. Hi.* rot werden lassen(?).

יִדְהָבָ (*Gen 2, 12*) *a. m., ind.* יִדְהָבָ *Ex 25, 24* Gold.

יִדְהָבָנָ (*Est II 3, 11, nicht MS*) *a. m.* Goldwert.

יִדְהָבִי männl. Personennamen.

יִדְהָבִי *h. m.* Goldarbeiter.

יִדְהָבָנָ *a. m.* dass.

יִדְהָבָתָ Ortsname.

יִדְהָה *h.* matt, dünn sein.

יִדְהוֹן (*jAbZ 41^b*) 1. יִדְהוֹן *gr. m.* (οὐρη-pón) Nachtgeschirr.

יִדְהִינָ *a. m., ind.* יִדְהִינָ *Jes 55, 2 (Soc 59*

יִדְהִינָ = יִדְהִינָ) fett.

יִדְהִינָתָ *a. f.* dass.

יִדְהָה *s.* יִדְהָה.

יִדְהָה *a.* fett sein. *Pa. pf. 2 sg.* יִדְהָה *Jes 43, 24* fett machen. *Itpe. pf. 3*

f. sg. יִדְהָה *Jes 34, 6, ipf. 3 m. sg.*

יִדְהָה *Jes 34, 7* fett werden.

יִדְהָה *a. m.* Fettigkeit.

יִדְהָה *a. m., f. d.* יִדְהָה *Ez 32, 6* fett.

יִדְהָה *a. f.* fett.

יִדְהָה *a. f.* Dünger.

יִדְהָה (?) *a.* als fett ansehen.

יִדְהָה *s.* יִדְהָה.

יִדְהָה *s.* יִדְהָה.

יִדְהָה *a. m.* Tragstange.

יִדְהָה I (= יִדְהָה) *a.* 1. dieser. יִדְהָה — יִדְהָה die (Ansicht) des einen — die (Ansicht) des andren; 2. welcher.

יִדְהָה II *gr. tr.* (δύο) zwei.

יִדְהָה I *a., imp. pl.* יִדְהָה *Jer 48, 17* traurig

sein. *Itpe.* Schmerz empfinden, sich betrüben.

יִדְהָה II *a.* ausschauen.

יִדְהָה *a.* 1. fließen; 2. *ipf. 3 f. sg.* יִדְהָה *Lv 15, 25* Blut-, Samenfluß haben.

יִדְהָה *h. m.* Bär.

יִדְהָה I (*Jes 11, 7*) *a. m.* dass., *s.* יִדְהָה.

יִדְהָה II *a. m., c. s.* יִדְהָה *Lv 15, 3* Blut-, Samenfluß.

יִדְהָה (*Lv 15, 4*) *a. m.* mit Fluß behaftet.

יִדְהָה *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Unruhe sein.

יִדְהָה *a. m.* Tiegel.

יִדְהָה *h. f. pl.* dass.

יִדְהָה *h. f.* Fischerbarke.

יִדְהָה *s.* יִדְהָה.

יִדְהָה *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2. Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* יִדְהָה Freundschaft, Liebe.

יִדְהָה *a. m.* Vatersbruder.

יִדְהָה (*Mi 3, 3*) *a. m., pl.* יִדְהָה, *c.* יִדְהָה *Ex 16, 3, יִדְהָה* Kessel.

יִדְהָה *a. m.* Aufregung.

יִדְהָה männl. Personennamen.

יִדְהָה *h.* traurig sein. *pt. pass.* יִדְהָה traurig. *Ni.* betrübt werden. *Hi.* betrübt machen.

יִדְהָה *h. f.* menstruierende.

יִדְהָה (*jAbz 40^d, jSabb 14^d*) 1. יִדְהָה, *s.* יִדְהָה.

יִדְהָה *h. m.* Kummer.

יִדְהָה (*LvJI 15, 3, MS*) 1. יִדְהָה, *s.* יִדְהָה.

יִדְהָה (*יִדְהָה*) *h. m.* Kummer.

יִדְהָה (*Gen 42, 38, Jes 35, 10*) *a. m.* dass.

יִדְהָה *h. Ni. pf.* יִדְהָה abgespült, gewaschen werden. *Hi. pf.* יִדְהָה abspülen, waschen. *Ho. pf.* יִדְהָה abgespült werden.

יִדְהָה *a. Aph.* abspülen.

יִדְהָה *h. m.* Hirse (*Panicum miliaceum*).

יִדְהָה *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

דָּוָא *a. m., c. s.* דָּוָי Gen 35, 18
Kummer, Betrübnis.

דָּוָן *a. m., ind.* דָּוִי 1K 20, 43, *pl.* דָּוִן
Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.

דָּוִיל *a. m.* 1. Knaul. יָדִידָה sein
eigenes Werk; 2. Eimer.

דָּוֶה *h.* stoßen, zerstoßen. *Ni. Pu.* zer-
stoßen werden.

דָּוֶה *a., pt.* דָּוָהָה Nu 11, 8 stoßen, zer-
stoßen. *Pa.* dass.

דָּוֶהָה *a. f.* Mörser.

דָּוָן *s.* דָּוָן.

דָּוָהָה *s.* דָּוָהָה.

דָּוֶל *a. Aph.* אָדָוֶל spulen, (Garn) win-
den(?). *Itpe.* אָדָוֶל geschöpft werden.

דָּוֶל *a. m., ind.* דָּוֶל Jes 40, 15 (Soc
59 דָּוֶל), *pl.* דָּוֶלִין Est II 1, 3 (MS דָּוֶלִין)

1. Schöpfmeier; 2. künstliche Be-
wässerung.

דָּוֶלֶלָה *a. m.* Knaul (Garn?).

דָּוֶם *a., pt.* דָּוֶם verdächtig sein.

דָּוָמָה (?) männl. Personennamen.

דָּוָמָה *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. ver-
rufenes Weib; 3. Todesengel.

דָּוָמָהָה *a. f.* üble Nachrede.

דָּוֶן (bBabB 90^b) 1. רָוֶן.

דָּוֶג *I h. m.* Wachs.

דָּוֶג (?) II weibl. Personennamen (*s.* דָּוֶג).

דָּוָסָה *gr.* männl. Personennamen (Δοσί-
θεος).

דָּוָפִי *h. m.* Makel, Schimpf.

דָּוָפִי *a. m., s.* דָּוָפִי.

דָּוָפִי *I h. m.* Makel.

דָּוָפִי II *h. m., pl.* דָּוָפִי 1. Seite. יוֹצֵא
דָּוָפִי durch Operation der Bauchwand

geboren; 2. Rippe; 3. Wand; 4. רָפִי. דָּוָפִי

דָּוָפִי *h. m.* Stein, welcher den Ver-
schlußstein des Felsengrabes festhält.

דָּוָפִי *a. m.* dass.

דָּוִן *I a., pt.* דָּוִין Hb 1, 15, *imp. pl.*
דָּוִין Jes 66, 10 frohlocken.

דָּוִן II *a.* hineinstecken.

דָּוֶן *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. ge-
nau, sorgfältig tun; 3. genau nehmen;

4. beweisen. דָּוֶן לֹא כָמָר דָּוֶן es beweist
nicht für jenen. *Pa.* דָּוֶן 1. fein-

machen, zerkleinern; 2. genau, sorg-
fältig verfahren; 3. genau nehmen.

Aph. pf. אָדָוֶן, אָדָוֶן, 3 *f. sg.* אָדָוֶת
Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* יָדָוֶן

Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren;
2. schauen. *S.* דָּוֶן, דָּוֶן.

דָּוֶן *h. m.* Hornhauttrübung im Auge.

דָּוָקָה *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.*
1. genau; 2. gerade, nur. — דָּוָקָה

לֹא אָכָל nur (für diesen Fall gilt
dies), aber (für jenen) nicht. דָּוָקָה

דָּוָקָה קָמָה (בְּתָרָה) דָּוָקָה
Regel (von zweien, aus welchen für

einen besonderen Fall Schlüsse zu
ziehen) ist genau zu nehmen.

דָּוָקָה *s.* דָּוָקָה.

דָּוָקָה *a. m.* Schluß aus Pressung des
Wortlautes einer Mischna.

דָּוָקִים Ortsname.

דָּוָקָה *a. m.* sorgfältig.

דָּוֶר *h.* wohnen. *Pl.* דָּוֶר 1. wohnen lassen;
2. durch die auf dem Feld über-

nachtende Herde düngen. *Hi.* wohnen
lassen. *Hilp.* gedüngt werden.

דָּוֶר *I a., pf.* 1 *sg.* דָּוֶרֶת Gen 32, 4, *ipf.*
3 *m. sg.* דָּוֶרֶת Lv 25, 35 wohnen, be-

wohnen. *Pa.* דָּוֶר 1. aufstellen; 2. durch
die auf dem Felde übernachtende

Herde düngen; 3. דָּוֶר Ps 129, 3 1.
דָּוֶר, *s.* דָּוֶר.

דָּוֶר II *a. Pa.* דָּוֶר 1. herumziehen, hau-
sieren; 2. einholen. *Itpe.* eingeholt

werden.

דָּוֶר *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. aus-
gestopfter Sack, Balg.

דָּוֶר *h. m., pl.* דָּוֶרֶת Geschlecht, Gene-
ration, Zeitalter. דָּוֶרֶת לְדָוֶרֶת für immer.

דָּוֶרָה *h. m.* eine Eidechsenart.

דָּוֶרָה *pers. m.* Richter. דָּוֶרָה
(höherer) Gerichtshof.

דָּוֶרָה *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung,
Ortschaft; 3. Perle (jSanh 28^a דָּוֶרָה

נאות 1. בָּנֹאות 1. (דור) Eingeweide-
wurm(?); 5. Last, Bürde(?); 6. בֵּית
דֹּרָא (?) Ortsname.

דֹּרָא s. דָּרָא.

דֹּשׁ h. 1. treten, dreschen; 2. verach-
ten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt
sein; 4. Beischlaf vollziehen. *Pi.*
treten. *Pol.* s. דָּשַׁשׁ.

דֹּשׁ a., *pf.* 3 *pl.* c. s. דָּשׁוּהִי 2K 7, 17
1. treten, zertreten; 2. dreschen;
3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt
sein. *Ite.* *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְדָּשׁ Jes
24, 3, 3 *pl.* יִדְּשֹׁנוּ Jer 48, 26 Or 1474
(Or 2375 יִדְּשֹׁנוּ), *inf.* אֲתִדְּשָׁא Jes
22, 5, zertreten werden. *Aph.* ver-
achten. *Pol.* s. דָּשַׁשׁ.

דֹּנָשׁ a. m. 1. Treten, Dreschen; 2. Ge-
wohnheit.

דֹּשׁ männl. Personennamen.

דֹּשֶׁן h. m. fettes Land.

דֹּת h., *f.*, *pl.* דֹּתִית gemauerte Zisterne.
דֹּתָא (Koh 10, 18, Or 2375 דֹּתָא, Or
1302 דֹּרָא) a. *f.* menstruierendes
Weib.

דָּחָא a., *pf.* 3 *m. sg. c. s.* דָּחֵהי Nu
35, 20 1. stoßen; 2. aufheben, hint-
ansetzen. *Aph.* wegstoßen. *Ite.* weg-
gestoßen werden.

דָּחָא a. *Pa.* *ipf.* 2 *m. pl.* תִּדְּחֶדְנוּ, *inf.*
מִדְּחֶדָּא DtII 15, 14 spenden.

דָּחָא h. 1. wegstoßen, verstoßen. *pt.*
pass. דָּחֵי eilig; 2. verlegen; 3. ver-
drängen. *Ni.* 1. aufgehoben, abgestellt
werden; 2. abgewiesen werden; 3.
nachgeben, sich stoßen lassen. *Hi.*
1. wegstoßen, eilig wegbringen; 2.
zurückweisen.

דָּחֻחָא a. m. Hochmut, Stolz.

דָּחֵי h. m. Zurückweisung.

דָּחֻכָּא, דָּחֻכָּא a. m. Scherz, Heiterkeit.

דָּחֻלָּא, דָּחֻלָּא a. m., *ind.* דָּחֻל Dt 28,
66, דָּחֻל Dt 20, 8 furchtsam.

דָּחֻנֹּת h. *f. pl.* Tischplatten.

דָּחֻק h. m. Gedränge, Haufen.

דָּחֻשׁ (Ez 27, 17) 1. רִיחֻשׁ s. רִחֻשׁ.

דָּחֵיָא f. רִחֵיָא EchR Peth 1. רִחֵיָא
(so Ausg. Pes.), *pl. m.* רִחֵיָא VajR 33
1. דָּחֵי, s. דָּחֵי.

דָּחֵיָא h. *f.* 1. Stoßen; 2. Beseitigung,
Widerlegung (von Argumenten).

דָּחֵיָא (Dt 7, 21) a. m. 1. furchtbar;
2. ehrwürdig.

דָּחֵיָא a. *f.*, *ind.* דָּחֵיָא Gen 28, 17
1. Ehrfurcht; 2. *pl. f.* דָּחֵיָא Jes
66, 20 Cod Soc 59 (Or 2211 דָּחֵיָא)
furchtbares Tier.

דָּחֵיָא a. *f.*, *ind.* דָּחֵיָא Jon 1, 10 (MS
דָּחֵיָא) Furcht, Ehrerbietung.

דָּחֵיָא s. דָּחֵיָא.

דָּחֵיָא h. *f.* Niederstoßen.

דָּחֵיָא a. m., *ind.* דָּחֵיָא 1K 8, 64 eng.
דָּחֵיָא 1. lachen; 2. spotten, verlachen.

Pa. dass.

דָּחֵיָא a. m. Spott.

דָּחֵיָא a., *pf.* 3 *f. sg.* דָּחֵיָא Gen 18, 15,
ipf. 3 *m. sg.* יִדְּחֵיָא Jer 10, 7 fürchten.
Pa. Furcht einflößen.

דָּחֵיָא a. m. Vogelscheuche.

דָּחֵיָא (jMaasSch 56^b) 1. דָּחֵיָא, s.
דָּחֵיָא.

דָּחֵיָא, דָּחֵיָא a. *f.* 1. *d.* דָּחֵיָא Ex
15, 16 B. Furcht, Angst; 2. Ehr-
furcht; 3. *ind.* דָּחֵיָא Dt 32, 18, *pl.*
דָּחֵיָא Ex 20, 19 Gottheit.

דָּחֵיָא h. m. Hirse (*Panicum miliaceum*).

דָּחֵיָא (דָּחֵיָא) a. m. dass.

דָּחֵיָא h. drücken, drängen. *Pi.* dass.

דָּחֵיָא (Thr 2, 2, MS דָּחֵיָא) a. dass. *Pa.*
dass.

דָּחֵיָא h. *f.* Druck, Quetschung.

דָּחֵיָא h. stoßen, treiben. *pt. pass.* דָּחֵיָא
eilig. *Ni.* sich beeilen.

דָּחֵיָא a., *pt. pass. pl.* דָּחֵיָא Est II 8, 13
treiben. *Ite.* sich beeilen.

דָּחֵיָא h. drängen.

דָּחֵיָא h. m. Bedrängnis.

דָּחֵיָא a., *pf.* 3 *f. sg.* דָּחֵיָא Nu 22, 25
1. drängen, zwingen; 2. inständig

bitten; 3. beeilen. *Itpe. pf. 3 f. sg.*
 אֶדְחַקְתָּ Nu 22, 25 gedrückt werden.
 דָּחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.
 דָּחַקָא *a. m., pl. c. s.* דְּחָקִיהוֹן Jud 2, 18
 Bedränger.

דָּחַקָא (Ex 3, 9, MS דוֹחַקָא), דָּחַקָא *a. m., ind.* דָּחֹק Ex 6, 7 1. Gedränge;
 2. Drängen, Drücken; 3. Bedrängnis,
 Not.

דְּחָקוֹתָא *a. f.* Bedrängnis.

דָּחַשׁ *s.* דָּחַשׁ.

דִּיטְנָמָא *gr. f.* (διδταγμα) Edikt.

דִּיטְנָמִיס *gr. m.* (διδταξις) Dekret.

דִּי I (Est II 1, 1) *a.* 1. welcher; 2. daß,
 weil; 3. Einführung eines Genetivs.
 דִּי מְבָרִי da ja.

דִּי II (= דָּאִי) *a.* denn wenn. לֹא דִּי
 nur. בְּרִיעַבֵּד אִין דִּי לֹא בִין sonst.
 לְבִתְחָלָה לֹא wenn er es getan hat, ja
 (ist die Handlung gültig), im voraus
 aber (vor der Tat), nein (ist sie nicht
 erlaubt). לֹא דִּי עֵבֶד נָפִי אִין auch wenn
 er es getan hat, ist es ungültig.

דִּי III (= דְּהִיא) *a.* daß sie.

דִּי (= דִּין) *a.* וְהִי דִּי, הִיא דִּי wo?
 (vgl. hebr. וְהִיא).

דִּי *h., c.* דִּי genug; דִּיִּי ich habe genug;
 דִּי דַּח דִּי לְבָא מִן הַדִּין לְהִיט בְּגִדִין
 das durch ein Schlußverfahren Ermittelte darf
 nicht über das dem Schluß zugrunde
 Liegende hinaus gesteigert werden;
 דִּי wüdig; דִּי soviel als, gemäß;
 דִּי um zu; דִּי דַּח damit, so daß;
 דִּי עַד דִּי bis.

דִּיא *lat. tr. m.* (dies) Tag.

דִּיאָן (= דִּיאָן) *a.* daß sie seien.

דִּיאָמָא *s.* דִּיאָמָא.

דִּיאָמִיס *s.* דִּיאָמִיס.

דִּיאָא *a. m.* Weißfluß.

דִּיאָא (Jes 11, 6) *a. m.* Wolf.

דִּיאָא *a. m.* Schmerz.

דִּיאָא *a., c. s.* = Possessivpron. דִּיאָא 2K
 4, 2 Soc 59 (in marg.), דִּיאָא Est II 1, 4
 mein, דִּיאָא dein.

דִּיאָא *h. f.* Geier.

דִּיאָא (?) *a.* Aph. דִּיאָא schwach machen.

דִּיאָא *a. m.* matt, blaß.

דִּיאָא *h. m.* dass.

דִּיאָא (GenJI 25, 33) *a.* (= דִּיאָא) von
 dieser.

דִּיאָא *h. f., pl.* דִּיאָא Tinte.

דִּיאָא *gr. tr. m.* (δύο) zwei.

דִּיאָא *h. m.* Schwäche, Kummer.

דִּיאָא *a. m.* dass.

דִּיאָא *gr. m.* (διαθήτης) Heber.

דִּיאָא *gr. f.* (δυσυγία) Zweigespann.

דִּיאָא *gr. f.* (διδταγμα) Anordnung.

דִּיאָא *gr. f.* (δίατα), *pl.* דִּיאָא 1.
 Wohngemach; 2. Stockwerk.

דִּיאָא *gr. m.* (διδτητον) Becher mit
 Glasnetzarbeit.

דִּיאָא 1. דִּיאָא *gr. m.* (διδτητον)
 Doppelhöhle.

דִּיאָא *gr. m.* (διδυμος) Doppelpfeiler
 (an den Ecken).

דִּיאָא (jSchebi 37^b Ausg. Krot.) 1.
 דִּיאָא (?).

דִּיאָא (?) *gr. m.* (ζημία) Strafe.

דִּיאָא *gr. f.* (δημόσιον) 1. öffentliches
 Bad; 2. Ortsname (Emmaus).

דִּיאָא 1. דִּיאָא *gr. m.* (ροδόμυρον)
 Rosenöl.

דִּיאָא *s.* דִּיאָא.

דִּיאָא *a. m.* Streit.

דִּיאָא *gr. m.* (ιστόριον) Querholz (am
 Webstuhl).

דִּיאָא *gr. m.* (viell. διότομος) zwei-
 schneidig.

דִּיאָא *gr.* Lydda (Διόσπολις).

דִּיאָא *gr. m.* (δίσκος) erhabenes Bild.

דִּיאָא (*דִּיאָא*) *gr. m.* (διαθήτης) Zirkel.

דִּיאָא *gr. m.* (διπλοῖ) Duumvira.

דִּיאָא *gr. m.* (διπλόστων) doppelter
 Säulengang.

דִּיאָא *s.* דִּיאָא.

דִּיאָא *gr. m.* (διπρόσωπος)
 mit zwei Gesichtern.

דִּיאָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. Her-

leitung, Beweis (durch Pressung des Wortlauts eines Gesetzes); 3. Erwiesenes.

דְּיוֹקְנָא *gr. m.* (εἰκων), *pl.* דְּיוֹקְנָאוֹת Bild, Ebenbild.

דְּיוֹר *h. m.* Wohnung, Herberge.

דְּיוֹר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Einwohner.

דְּיוֹרָא *a. m.* 1. Beisasse; 2. Proselyt; 3. Gastwirt.

דְּיוֹרָא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דְּיוֹרִין (jSanh 26^b) *l.* דְּיוֹרִין, *s.* דְּיוֹרָא.

דְּיוֹתָא *l.* דְּיוֹתָא.

דְּיוֹתָא (Jer 38, 18) *a. f.* Tinte.

דְּיוֹתָמִין *s.* דְּיוֹתָמִין.

דְּיוֹתָקָא *pers. f.* Familie.

דִּיה *l.* דִּיה, *s.* דִּיה.

דְּיוֹתָא *gr. f.* (δίαυρα) 1. Zimmer; 2. Stockwerk; 3. Name eines römischen Gefängnisses in Cäsarea.

דְּיוֹתָמִין (Est II 8, 13), דְּיוֹתָמִין (Est II 9, 14) *gr. f.* (διδταγμα) Befehl, Edikt.

דְּיוֹתָמִין *s.* דְּיוֹתָמִין.

דִּיה (Gen 37, 19, Jud 6, 20) *a. m.* (vgl. bibl. aram. דְּיוֹתָמִין) jener.

דְּיוֹתָא *a. m.* Stachel (?).

דְּיוֹתָא *h. f.* Zerstoßen.

דְּיוֹתָא (NuII 32, 16) *l.* דְּיוֹתָא, *s.* דְּיוֹתָא.

דִּיה (= דִּיה) *a., c. s.* Umschreibung

des Possessivpron. דִּיה Nu 3, 13, דִּיה

mein, dein. דִּיה Ex 13, 8 wegen.

דִּיה Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit.

דִּיה Gen 4, 15 daß nicht.

דִּיה *a.* 1. (= דִּיה) denn, wenn nicht; 2. (= דִּיה) dies, wenn nicht; 3. (= דִּיה) Jes 6, 2 Soc 59 damit nicht.

דִּיה *a. m.* 1. Aufwärter, Diener; 2. Beamter.

דִּיה (jPes 32^c) *l.* דִּיה.

דִּיה *h. f.* üble Nachrede.

דִּיה (Gen 5, 1) *a. m.* dieser. דִּיה — דִּיה dieser — jener. דִּיה hier. דִּיה Dt

29, 21, Jud 18, 3 so. דִּיה, דִּיה deshalb. דִּיה Lv 10, 17 was denn?

דִּיה Jes 66, 1, דִּיה, דִּיה welcher?

דִּיה *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlußfolgerung ziehen (*a minori ad majus*).

דִּיה 1. gerichtet, bestraft werden;

2. gefoltert werden; 3. beurteilt werden.

דִּיה rechten, streiten, disputieren.

דִּיה *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דִּיה Gen 30, 6,

דִּיה 3 *m. sg.* דִּיה Dt 32, 36, 1 *sg.* דִּיה

Gen 18, 21, *inf.* דִּיה Ex 18, 13 1. rich-

ten, bestrafen; 2. Recht verschaffen;

3. sein Recht verfechten, Prozeß

führen; 4. Zeugen verhören; 5. fol-

gern. דִּיה דִּיה folgere daraus in

allen Stücken; דִּיה דִּיה

folgere daraus u. laß es (im übrigen)

an seinem Platze. דִּיה streiten.

דִּיה *pf.* 3 *m. sg.* דִּיה Ex 30, 32, *inf.*

דִּיה Jes 33, 14 gerichtet, bestraft

werden. דִּיה 1. dass.; 2. pro-

zessieren.

דִּיה *h. m.* 1. Gericht, Prozeß, Rechts-

sache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil;

4. Schlußfolgerung. דִּיה מִן דִּיה

Kriminalstrafen werden nicht auf

Grund eines Schlußverfahrens ange-

nommen. דִּיה דִּיה die Verhandlung

kann wieder beginnen. דִּיה מִן דִּיה

das Resultat einer Folgerung. דִּיה

daselbe gilt. דִּיה בית דִּיה

Gerichtshof, Gelehrtenkolleg. דִּיה

מִדִּיה göttl. Eigenschaft der (strengen) Gerechtig-

keit. דִּיה 1. Kläger; 2. Gegner.

דִּיה *h. m.* Richter.

דִּיה (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Pro-

zeß; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechts-

sache; 4. Strafe.

דִּיה (Dt 17, 9) *a. m.* Richter.

דִּיה weibl. Personennamen.

דִּיה männl. Personennamen.

דִּיה (דִּיה?) *a. m.* Grütze.

דיוס (Est II 3, 1) *lat.* männl. Personenname (*Divus?*).

דיוס (Est II 3, 1) viell. Entstellung von Jesus.

דיעבר (= דאי עבר) *s.* די II.

דיעה *h. f.* 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand; 4. Bewußtsein.

דיעתא (Gen 3, 19, MS ויעתא) Schweiß.

דיצא *a. m., ind.* דין Jer 32, 13 Freude, Entzücken.

דיצא (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart.

דיצה *h. f.* 1. Freude; 2. Schild.

דיצותא *a. f.* Freude, Entzücken.

דיצתא *a. f.* Stechen im Auge.

דיצתא *a. f.* Gazellenart.

דיקא *pt. f. v. a.* דוק die Mischna drückt sich ebenso genau aus.

דיקא *pt. pass. f. v. a.* דוק die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf.

דיקינתין *gr. m.* (ὕακινθιον) Hyazinth, ein Edelstein.

דיקינתינו *gr. m.* (ὕακινθινον) hyazinth-farben.

דיר *h. Pi.* Hürden aufstellen. *Hitp.* mit Hürden versehen sein.

דיר *h. m., pl.* דירות, דירים 1. Hürde, Stall; 2. Schuppen; 3. = יר Kranz.

דיר *h. m.* Wohnung.

דיר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt.

דירא (Ex 15, 13) *a. m., ind.* דיר Jes 31, 4, *pl.* דירן, דירן, *c. s.* דירן Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall.

דירא *a. m., ind.* דיר Ex 25, 11 (MS ויר) Kranzleiste.

דירא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דירא *a. m.* 1. *ind.* דיר Dt 23, 8 Beisasse, Mieter; 2. Proselyt; 3. Hausierer.

דירא *a. m., c. s.* דירי Gen 41, 47, *pl. c. s.* דירן Jes 32, 19 Bewohner.

דירה *h. f.* 1. Wohnung. בית דירה

Wohnhaus; 2. Kornwurm; 3. 1. דירה, *s.* דירא.

דירתא *a. f.* Proselytin.

דירש *h. m.* 1. Dreschen, Treten; 2. Drusch.

דירשא *a. m., c. s.* דירשה Dt 25, 4 dass.

דירשא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* דירש Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.

דירשאה *a. m.* Drescher.

דירשה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.

דירת I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.

דירת II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.

דירתא (Lv 11, 14), דירתא *a. f.* Geier.

דירתוכוס 1. דירתוכוס *gr. m.* (διδόχος?) Nachfolger, *s.* auch דירכי.

דירתיקי, דירתיקא *gr. f.* (διαθήκη) 1. Testament; 2. Disposition.

דירטן (= דירשן) Volksname.

דירט *gr. m., s.* דירכס.

דיר *h. m.* zerknirscht, elend.

דירא *h. Pi.* zermahlen, vernichten.

דירא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* דירי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben.

Pa. ipf. 3 *m. sg. c. s.* דיריניא Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären; 3. Reinheitsgesetze ausüben.

Aph. erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* דירכו Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgetan werden.

דירכאות (MidrTill 48, 4) 1. בירכאות, *s.* ביר (?).

דירכדיר *h. m.* Zerknirschung.

דירן *x. m.* ein Untersatz (für Kochtöpfe).

דירכין (jSchebi 35^d) 1. דירכין (so Ven.). רכיןא 1. רכיןא.

דירכא (Gen 17, 14), דירכא *a. m.* männliches Wesen.

דירכורא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei. *S.* דירכורא.

דירכורא *a. f., c. s.* דירכורא Lv 12, 5 Reinheit.

דְּבִיא (Ex 25, 39), דְּבִיא (Lv 10, 10) *a. m., ind.* דְּבִי Ex 25, 11, *f. d.* דְּבִיתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.

דְּבִיאָא *a. m., pl.* דְּבִיבִין Lv 16, 12 fein zermahlen.

דְּבִין (TosKelBabB V 8) 1. דְּבִין.

דְּבִירָא *a. m.* eingedenk. דְּבִירָנָא Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דְּבִירָא Thr 1, 7, mit Verbalendung דְּבִירִית 1. דְּבִירִית (Gramm. S. 284) Thr 1, 9.

דְּבִירִיתָא *a. f.* Totenbeschwörung.

דְּבִדָּה *h.* zermalmen. *Pilp.* דְּבִדָּה dass.

דְּבִדָּה *a.* zermalmen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmt werden.

דְּבִימָא, דְּבִימָא *gr. f.* (δεῖμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.

דְּבִין *h.* 1. דְּבִין.

דְּבִין *a.* 1. דְּבִין.

דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung der Priester auf der Tribüne; 3. *s.* דְּבִין.

דְּבִין *x. m., c.* דְּבִין Ez 42, 12 dass.

דְּבִין *h.* 1. zerstoßen; 2. schwächen.

דְּבִין, דְּבִין, דְּבִין *gr. m.* (δοῦξ, δοῦκας), *pl.* דְּבִין Cant 6, 8 (MS דְּבִין) Haupt der Militärmacht der Provinz.

דְּבִין *gr. m.* (δόκος) Balken.

דְּבִין *gr. m.* (δοχος) Behälter.

דְּבִין *gr. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.

דְּבִין (דְּבִין) 1. דְּבִין *gr. m.* (δίσχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).

דְּבִין *gr. m.* (vgl. ταξεωτης?) Amtsdienner.

דְּבִין *gr. f.* Würde eines Dux.

דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין *a., inf.* דְּבִין Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. דְּבִין מאן דְּבִין wer erwähnte dies? was hat es in diesem Zusammenhang zu tun?

Aph. pf. דְּבִין Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* דְּבִין Gen 40, 14, *pt.* דְּבִין Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itp.* *pf.* דְּבִין Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.

דְּבִין *a. m.* 1. *ind.* דְּבִין Gen 1, 27, *pl.* דְּבִין Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דְּבִין Nu 28, 13 Wider; 3. Sproß. דְּבִין Ortsname. דְּבִין (Ex 12, 14) *a. m.* Erinnerung, Andenken.

דְּבִין *h. m.* bockartig, unzüchtig.

דְּבִין *a. f., ind.* דְּבִין 1 K 14, 28 Ort. דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין *h. m.* arm, dürftig.

דְּבִין *a.* 1. welcher nicht, daß nicht; 2. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne; 3. = דְּבִין (דְּבִין).

דְּבִין *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* דְּבִין Ex 2, 16 schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itp.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.

דְּבִין *a. m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.

דְּבִין *a. m., ind.* דְּבִין Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).

דְּבִין *s.* דְּבִין.

דְּבִין 1. דְּבִין.

דְּבִין *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.

דְּבִין *a.* dass. *Pa.* springen lassen, überspringen.

דְּבִין männl. Personennamen.

דְּבִין *h. m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. gestielte Geschwulst.

דְּבִין I *h.* schwächen, verringern. *Pass.* schwach, dürftig werden.

דְּבִין II *h.* locker machen. *Pass.* 1. lose herabhängen; 2. locker werden, abgelöst sein.

דְּבִין I *a.* arm werden, zugrunde gehen.

דלד II *a. Pass.* gelöst werden.

דלדלות *h. f.* Dürftigkeit.

דלה *h.* 1. schöpfen; 2. herausziehen.

Hi. 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen. *Ho.* hinaufgezogen werden.

דלווא *s.* דולא.

דלוב *s.* דלכא.

דלוג *h. m.* Hüpfen.

דלוחא *a. m.* Furcht.

דלוחיא *a. m.* dass.

דלועין *h. f. pl.* Kürbisse, *s.* דלעת.

דלות *h. f.* Armut, Dürftigkeit.

דלוחא *a. f.* Bewässerung.

דלח *a.* 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. *Aph.* verwirren, beunruhigen.

דלמור *gr. m.* (δηλатор) Angeber, Spion.

דלמורא, דילמורא *gr. f.* (δηλατορία) Angeberei.

דלי *h. m., pl.* דליות, דליות Schöpfmeier.

דלי *בית* Ortsname.

דלי *h. m.* Wassermann, Sternbild im Tierkreis.

דליה *h. f.* Schöpfen.

דליל *h. m.* dünner Faden.

דלילא *a. m.* dünn, spärlich.

דליקה *h. f.* Brand.

דליקתא *a. f.* 1. Ex 22, 5 dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname (bibl. Tabera).

דלית *h. f., pl.* דליות 1. Zweig; 2. auf Bäume emporlaufende Weinranke.

דלן, דלון *a.* (= דל בן) (דאין לא בן) denn, wenn es nicht so wäre.

דלל *h. Hi.* דלל dünn, spärlich machen (lichten, durch Ausreißen eines Teils eng stehender Gewächse). *Pu. pt.* dürrftig, undicht. *Palp. s.* דלדל.

דלל *a.* spärlich, arm sein. *imp.* דל ziehe ab. *Itpe.* sich arm zeigen. *S.* דלדל.

דלם 1. דלם.

דלמא *a.* 1. Gen 50, 15 vielleicht. דלמא

aber vielleicht (gilt eher folgendes). דלמא או דלמא — או דלמא sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht; 3. es sei denn.

דלמא *gr. f.* (δράμα) Ereignis, Geschichte.

דילמא (?) (jKil 32^d) ein Gewand.

דלמטיקא *gr. m.* (δαλματική) langes Gewand.

דילניה (jBabMez 8^e) *n.* Krauß: *dilinea*, doppelreihiger Halsschmuck (?).

דלם, דלום *gr. m.* (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.

דלסקום *gr. m.* (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.

דלעת *h. f., pl.* דלועין, דלועות Kürbis (*Cucurbita Pepo*).

דלה *h.* tropfen.

דלה *a.* dass.

דלה *h. m.* das Tropfen der undichten Decke im Hause.

דלפא *a. m.* dass.

דלפה *h. f.* דלית Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).

דלפנא *a. m.* triefäugig.

דולפין, דולפין (דלפן) *gr. m.* (δελφίς) Delphin.

דולפני, דולפני (דולפני) *gr. f.* (δελφική), *pl.* דולפניות dreibeiniger Tisch.

דלפק *x. m.* Verschnittener.

דולפקם 1. לובדקם.

דלק *h.* 1. brennen, in Flammen aufgehen; 2. verfolgen (?). *Ni.* verbrannt werden. *Hi.* anzünden.

דלק *a., pt. f. sg.* דלקא 2S 22, 9, *pl.* דלקן Est II 8, 15 brennen. *Aph.* 1. *pf.*

דלקי Ex 22, 5 anzünden; 2. verfolgen (?). *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* דלקא

Jer 51, 30 verbrannt werden.

דלק *h. m.* Brennmaterial.

דלקטור 1. דלקטור *gr. m.* (δηληγатор) Delegierter.

דלקת *h. f.* Fieber.

דלרר *gr. f.* (διάρροια) Diarrhöe.

דלת *h. f., pl.* דלתין der vierte Buchstabe des hebr. Alphabets.

דלת *h. f., pl.* דלתות Türflügel, Tür. *du.* דלתים Doppelflügel.

דלמא *a. f.* dass.

דלתותא (Prov 19, 14) l. גרתותא.

דם *h. m.* 1. Blut, *pl.* דמים vergossenes, gesprengtes Blut; 2. Menstruation; 3. Leben.

דמא (Gen 9, 4) *a. m., ind.* דם Dt 19, 13 1. Blut; 2. Ex 22, 2 vergossenes Blut, Blutschuld; 3. Leben; 4. Blutsverwandter; 5. Kongestion.

דמא *a. 1. pt. sg.* דמיה Gen 5, 3 B., l. דמי, *pl. m.* דמן Jes 1, 10 ähnlich sein, gleichen. הוּא לָא דְמִיָּא אֱלָא לְהָא dies ist eher ähnlich jenem Falle (Einführung eines Dilemmas). הֵיכִי דְמִי wem gleicht dieser Fall? (wie ist es vorzustellen?); מִי דְמִי הָתָם — הָכָא sind denn die beiden Fälle gleich? dort — hier —; 2. sich vorstellen, denken; 3. schweigen (vgl. דַּמַּם). *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* דַּמְוִן Jes 40, 25 vergleichen, gleichstellen; 2. *pt.* מְדַמֵּי Jes 45, 9 denken, glauben. *Itpe. Itpa.* 1. verglichen werden, gleichen; 2. in der Gestalt von . . . erscheinen.

דמא männl. Personennamen.

דמאי s. דמי.

דמאין (Jud 17, 5) *a. m. pl.* Abbilder (Teraphim).

דמדומין *h. m. pl.* דמדומי תמא 1. Abenddämmerung; 2. Morgendämmerung.

דמדום *h., pt. pass.* betäubt, bewusstlos.

דמדום *a., pt. pass.* dass.

דמדמנית *h. f.* zusammengeschrumpfte, rosinenartige Weinbeere.

דמה männl. Personennamen.

דמה *h.* 1. ähnlich sein, gleichen; 2. vergleichen. *Ni.* 1. verglichen werden; 2. gleich scheinen. *Pi.* 1. vergleichen;

2. einen Analogieschluß machen; 3. eine Meinung haben. *Pu.* דממה אני es scheint mir.

דמהרין Ortsname.

דמויא *a. m.* Bild.

דמויא *a. m., ind.* דמוך Cant 5, 2 Schlaf.

דמויא *a. m., ind.* דמוך 1 K 18, 27 Soc 59 schlafend.

מודלא l. דמולא.

דמוע *h. m.* Mischung, Teruma-Mischung.

דמות *h. f., pl.* דמויות Bild, Abbild, Ebenbild.

דמותא *a. f., c.* דמות Dt 5, 16 dass.

דמיאנוס *gr.* männl. Personennamen (Δομητιανός).

דמי *h. m.* 1. Zweifelhafte, d. h. Früchte, von denen zweifelhaft ist, ob sie verzehnet; 2. Name eines Mischnatraktates.

דמי männl. Personennamen.

דמא *a. m.* Ähnlichkeit, Analogie: דמא in Analogie mit einem anderen Fall.

דמיקא (Cant 5, 2) *a. m.* Schläfer.

דמיקא *a. m., ind.* דמוך Est II 1, 9 schlafend.

דמיקתא *a. f., c.* דמיקת Koh 5, 11 Schlaf.

דמים *h. m. pl.* Kaufpreis, Wert.

דמין (Jes 55, 1) *a. m. pl., c. s.* דמיהון Nu 20, 19 dass.

דמניא *a. m.* Ähnlichkeit.

דמך (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen; 2. entschlafen (sterben). *Itpe.* entschlafen.

דמכא (Koh 5, 11), דמכא *a. m.* 1. Schlaf; 2. Lager.

דמכותא *a. f.* das Entschlafen.

מודלא l. דמולא?

דמם *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ablassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp.* s. דמדום.

דמם *a. Palp.* s. דמדום.

דומינו l. דומינו *lat. m. (domine)* Herr.

דימוניק *gr. f.* (δαμονική?) etwas zum Gottesdienst ~~der~~ Perser Gehörendes.

דימוס I *gr. m.* (δῆμος) 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. Gefängnis.

דימוס II *gr. m.* (δημόσιος) öffentlich.

דימוס *lat. m.* (dimissus) entlassen, freigesprochen.

דימוס Ortsname.

דימוס (דימוס) *gr. m.* (δόμος) Schicht von Steinen.

דימסא (Koh 2, 8 Or 2377) *gr. m.* (δημόσιον), *pl. d.* דימסא Koh 2, 8 1.

דימסא öffentliches Bad.

דימוסא *gr. m.* (δημόσια), *pl.* דימוסאות

1. öffentlich, dem Staat angehörend;

2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad; 5. öffentl. Platz.

דימוסין *gr. m.* (δημόσιον) 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.

דימסית *gr. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort (Emmaus).

דימוסנא *gr. m.* (δημοσίωνης) Steuerpächter.

דימוסיים *gr. m.* dass. (viell. auch Bade-pächter).

דימסקוס *gr.* Damaskus (Δαμασκός).

דימע *h.* Tränen vergießen. *Pl.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100:1 vermischen und so zu דימע machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.

דימע *a., ipf.* 3 *f. sg.* דימע Jer 13, 17 tränen, weinen.

דימע *h.* 1. Tränen; 2. Priesterabgabe, Teruma (2 Mos 22, 28).

דימעא *a. m.* 1. Tränen; 2. *c. s.* דימעא Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe, Teruma.

דימעא *h. f.* Träne.

דימעתא (Ma 2, 13) *a. f., pl.* דימעין Jer 13, 17, דימען, *d.* דימעתא Est II 1, 3 1. Träne; 2. eine Augenkrankheit

(Tränen der Augen); 3. *c.* דימעת Dt 22, 9 Priesterabgabe, Teruma.

דימקא Ortsname.

דימר *a.* *Itpa.* erstaunt sein, sich wundern.

דימשקא Ortsname (Damaskus).

דימשקא (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.

דימת *a. f.* Aderlaß.

דינא *a. m.* dieser, diese. דינא מן קדמת דינא Koh 1, 9 vor diesem, vorher. דינא so.

דינא *a. m.* großer Krug.

דינב Ortsname.

דינבא (דינבא) *a. m., c. s.* דינבא Ex 4, 4 Schwanz.

דינגא *s.* דינגא.

דינגר 1. דונגר.

דינדא *s.* דינדא.

דינדא *h. f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?

דינה = דינא.

דינון = דינאן.

דינח (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).

דינמיכא *lat. m. pl.* (donativa) Geldgeschenk von Feldherren an die Soldaten.

דינמוס *gr. m.* (δυνατός) fähig.

דינכו männl. Personennamen.

דינמים *gr. f.* (δύναμις) Macht, Fähigkeit.

דינן (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese.

דינן Gen 32, 4 so. דינן וימין וימין

Gen 43, 10 nun zweimal. דינן וימין

Nu 11, 20 warum denn?

דיניסמים *gr. m.* (δανειστής) Wucherer, Gläubiger.

דינא *a.* *Itpa. ipf.* 2 *m. pl.* דינאקין Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.

דינא *gr. m.* (δανάκη) 1. Silbermünze, der sechste Teil eines Denars; 2. ein Sechstel.

דינאיי männl. Personennamen.

דינר *gr. m.* (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 2 Silberdenar. 1 Sela (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provinzialsela (Stater) =

6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Kunter-nuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

דינרא *gr. m., pl. דינרין* 2K 5, 5 dass. דוסא דוסא *gr. männl. Personennamen* (Δοσίθεος).

לסגנים (jMaasSch 52^d, MS Rom) *lat. m.* (vgl. *duo signa*) eine Marke oder Münze mit doppeltem Gepräge.

רספס (?) *x. m.* Säfte, s. רספס.

דסקא *gr. m.* (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. סקא.

דיסקא *gr. f.* 1. (δισδακκίον) Doppelsack. דוסקניא s. אוסקניא.

דסקום *gr. m.* (δίσκος), *pl.* דסקוםים 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personennamen.

דסקפלינא *lat. f.* (*disciplina*) Unterweisung.

דסקרין *gr. m.* (δισκάριον) 1. Schüssel; 2. Tischplatte.

דסקרמא, דסקרמא *x. f.* 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

דסתור *pers. m.* Tuch, Handtuch.

דוסתא, דוסתא *gr. männl. Personennamen* (Δοσίθεος).

דשתנא *pers. m.* 1. Portion; 2. l. דשתנא.

דסתא (Jud 3, 22) *pers. m.* Handhabe, Griff.

דסתא (Est II 6, 10) 1. רסתא (so MS).

דסתורין *pers. m.* Pacht.

דעבר *a. s.* דעבר.

דענונון (= דענון) *a., ipf. 3 pl. c. s.* דענונון (= דענונון) Na 3, 12 schütteln.

דערק *a.* zermalmen, zerkleinern.

דערקא *a. m., ind.* דערק Ex 16, 14,

דערק Lv 13, 30, *pl. d.* דערקא Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

דעה s. דעה.

דעיתא *a. f.* Meinung.

דעך *h. Pi.* erdrücken(?). *Ni.* umkommen.

דעך *a., pf. 3 m. pl.* דעכו Jes 43, 17 erlöschen. *Aph.* auslöschen.

דעם *a.* verdächtig sein.

דעץ *a.* einstecken, einsetzen. *Pa. pf.* דעץ Gen 30, 38 dass. *Ite.* gestochen werden.

דעץ *h. m.* Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רעץ.

דעת *h. f.* 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Sinn; 4. Ansicht. קצרה ד' Geiz. רכה ד' Freigebigkeit; 5. Hunger.

דעתא (1K 7, 14) *a. f., pl.* דעון 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. דעתא דעך ist wirklich deine Meinung zu sagen?

(קשא) — דעתא דעך דעתא דעך denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit).

דעתא דעך לא das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn).

דעתא דעך דעתא דעך du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

דף *h. m.* 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte; 3. Blatt (eines aus zwei Teilen zusammengeheften Gewandes).

דפא (Ex 26, 16) *a. m.* dass.

דפא s. דפא.

דפא *gr. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דפא *a. m., ind.* דפא Makel, Tadel.

דפח (Dt 2, 23 B.) 1. רפח.

דפלא *gr. m.* (διπλᾶ) das Doppelte.

דפלי *gr. f.* 1. (διπλόστων) דפלי doppelter Säulengang; 2. דפלי פוטירין

1. דפלי פוטירין *gr. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher; 3. (δύοι) Duumviri.

דפלימא *gr. m.* (διπλωματάριον) Verhältnis für wertvolle Gegenstände.

דפלין *gr. m.* (δίπλου) Verdoppelung.

דפליסטון *gr. m.* (διπλόστων) doppelter Säulengang.

דפן *h.* befestigen. *Pi.* zwingen.

דפן *a. Pa.* zwingen.

דפנא *a. m., pl.* דפנא Wand.

דפנא *gr. f.* (δάφνη) Lorbeer.

דפנא *a. m.* Scherge.

דפני *gr.* Ortsname (Daphne).
 דפניא *a. f.* Rippe, Wand.
 דפוס *gr. m., pl.* דפוסין *GenJII* 49, 11 l. דפוס.
 דפ *a. Pa.* anklopfen.
 דפקא *a. m.* Puls, Pulsader.
 דופקנין (Tos Erub XI 11) l. ברקנין (?)
 דפרא *gr. f.* (δίφορος), *pl.* דפריין, zweimal Frucht tragend.
 דפורין (BerR 18) l. ריפודין *gr. m.* (βερούδιον) Ehescheidung.
 דיפוספא *gr. m.* (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.
 דיפרצוי *gr. m.* dass.
 דיפשא *x. m.* Graben(?).
 דפתי Ortsname.
 דפתרא *gr. m.* (διφθέρα), *pl.* דפתראות, 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.
 דצוא (bBech 8^b) l. ורצוצא *a. m.* Küchlein.
 דצך (Prov 6, 22) l. רנניך, *s.* רנניא.
 דציצין (Jes 66, 10 Ar., MS דייץ) *a. m. pl.* Freude.
 דצך Abbreviatur zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.
 דך *h. m.* 1. dünn, fein, zart, klein.
 דקה *pl.* דקה Kleinvieh; 2. *s.* דק.
 דקא *a. m.* dünn, fein, klein. *pl. d.* דקא Dünndarm.
 דקא I (Jes 40, 15) *a. m.* Spreu.
 דקא II (Lv 21, 20) *a. m.* Hornhauttrübung.
 דיקא (falsch דוקא) *gr. tr.* (δέκα) zehn.
 דקא *gr. m.* (δόκος) Balken.
 דקדוק *h. m.* 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit; 4. (spät) Grammatik.
 דקדוקא *a. m., pl.* דקדוקין Cant 5, 13 dass.
 דקדק *s.* דקק.

דקדק *s.* דקק.
 דקדקא *a. m.* Pulver.
 דקדקירא (jMoK 81^b) l. דקדקתא.
 דקדקתא *a. f.* Werg.
 דקה *h. f.* kleiner Raum.
 דקולא I *a. m.* 1. Korb (aus Palmbast); 2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).
 דקולא II *a. m.* 1. Abspülung; 2. Kessel.
 דקוקא *a. m., c. s.* דקוקיה Jes 30, 14 Zerstoßenes, Trümmer.
 דקור *h. m.* Bohrer, Pfriemen, Meißel.
 דקורא (= דקולא) *a. m.* Korb (aus Palmbast).
 דיקי *gr. f.* (δικα) 1. Recht, Rechtssache; 2. Strafe.
 דיקיון *gr. m.* (δικαίον) Recht. תבע דיקיון *של* Genugtuung fordern für jemand.
 דיקיתא *a. f., pl.* דקילן (?) 2S 17, 19 Dattel(?).
 דיקקא *a. m., ind.* דקיק Ex 32, 20 1. zerstoßen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.
 דקירא Ortsname.
 דקירה *h. f.* 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.
 דקיתא *a. f.* 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.
 דקל *h. m.* 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*); 2. דקל.
 דקלא *a. m.* 1. *pl.* דקלין Ex 15, 27 Dattelpalme; 2. Palmbast.
 דקלאה *a. m.* Korbmacher.
 דיקולוגוס *gr. m.* (δικολόγος) Advokat.
 דיקליטניס *gr. männl.* דיקליט Personennamen (Diokletian, Διοκλητιανός).
 דקלידא (jBer 6^d Ausg. Lehm., Ven. דייקלר) *gr. m.* (δικελλίζ?) zweizinkige Hacke(?).
 דקלון (jSabb 5^a) l. דקלון *s.* דקלא.
 דקלי *h. m.* Palmgärtner.
 דקלרא *a. m.* Korbmacher.

דיקומני (irrig (דיקומני *lat. m. pl. (decumani)* Dekumanen, Soldaten der zehnten Legion.

דקנא (Lv 13, 30) *a. m., ind. דקן Lv 13, 29 Bart.*

דוקני (TosKel BabM VII 9) *l. רוקני.*

דוקני דוקניתך (jMaas 51^a) *l. mit MS Serillo דקניתך, דקניתך (Löw), s. דקניתך, דקניתא.*

דוקניתא *l. דוקניתא.*

דקננא *a. m. bärtig.*

דוקניר *gr. m. (δοικνύριος)* ein Beamter.

דקנתיא *a. m. aus Dekunta.*

דקק *h. dünn, klein sein. Pi. zerstoßen, zerreiben. Ho. pt. dünn. Pilp. דקק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. Hitpalp. zermalmmt werden, zerfallen.*

דקק *a., ipf. 3 m. pl. דקקן Mi 1, 7 zermalmten. Pa. Aph. ipf. 2 m. sg. דקיק Ex 30, 36 dass. Palp. דקק 1. zermalmten; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. Itpa. pt. דקק Jes 30, 14 zermalmmt werden. Hitpalp. 1. ipf. 3 pl. דקקן Na 3, 10 dass.*

דקקא (jRhS 58^b) *l. דקיקא (?).*

דקר *h. 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. Pi. dass.*

דקר *a. durchbohren, erstechen.*

דקר *h. m. 1. Spitzhacke; 2. Pfahl; 3. דקרם מי ein Heilmittel.*

דקרא, דקרא *a. m. dass.*

דיקרטום *l. דיקרטום.*

דקריא (jMaasSch 55^b) *l. דקריא, s. דקריא.*

דיקוריון *gr. m. (δεκουριων)* 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.

דקנו, דקנו *gr. m. (δίκανον)* 1. Gabel; 2. Stange mit Gabelspitze.

דקנא, דקנא *gr. m. dass.*

דקניתא *gr. f. dass.*

דיקרטום *l. דיקרטום.*

דקתא *a. f. feine Wergflocken.*

דור *gr. m. (δορδ)* Haut, Fell.

דרא *a. m. 1. ind. דר Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. דרי זי Zahnfleisch.*

דרא (bPes 56^a) *l. mit MS München דרא.*

דרא I (Ex 32, 20) *a. worfeln.*

דרא II *a. tragen. Itpe. herbeikommen.*

דראבא *x. m. Türhüter.*

דראבא *h. m. Stachel am Ochsenstecken.*

דראבא *x. m. 1. Anführer; 2. Türhüter.*

דרג *h. Hi. stufenförmig machen.*

דרגא, דרגא (Est II 1, 2) *a. m., pl. דרגין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.*

דרגיבא, דרגיבא? Zaubermel.

דרגון, דרגון? *gr. m. (δροῦν-τος)* Regiment.

דרגשא *x. m. Lagerstatt (Fußbank?).*

דרגשא *x. m., pl. דרגשין Ez 23, 41 Lagerstatt.*

דרד *l. דרד (?).*

דרדא (?) *a. m. Gaumen.*

דרדא *pers. m. Hefe.*

דרדג *a. tropfen lassen.*

דרדור *h. m. 1. Korb (?); 2. weibl. Kopfputz.*

דרדרא männl. Personennamen.

דרדרא *gr. Landschaft in Moesien (Δαρδανία).*

דרדרא, דרדרא *x. m. Socke.*

דרדרא *a. m., pl. c. s. דרדרא Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.*

דרדר *h. Pass. sich wälzen.*

דרדר *h. m. eine Distelart, bes. die blasse Flockenblume (Centaurea pallescens).*

דרדרא *a. m. dass.*

דרה *h. f. Perle.*

דרו *gr. männl. Personennamen (Δῶρος).*

דרוד *h. m., pl. דרודות Kelterer.*

דרום *h. m. 1. Süden; 2. Südjudäa.*

דרומא (Dt 34, 3) *a. m. dass.*

דרומא *a. m. aus Südjudäa.*

דרומי *h. m. 1. südlich; 2. Südjudäer.*

דרומא *a. m. dass.*

דרומא Ortsname.

דרום *s.* דרסא.

דרועא *a. m.* Arm.

דרוקרת Ortsname.

דרור *h. m.* 1. Freiheit; *דרור צפור* freifliegender Vogel; 2. *s.* דורא.

דרוש *h. m.* Schrifterklärung.

דרושא *a. m.* Vortragender von Schrifterklärung.

דורטא 1. דומטא *gr. m. pl.* (δόματα) Geschenke.

דרי (?) (= אדרי) *a. m. pl.* Tenne.

דורקה *gr. f.* (δωρεά), *pl.* דורקאות Geschenk.

דורקה *gr. f.* (δέβριον) zilizischer Mantel.

דרוך 1. דרוך.

דריקה *h. f.* Keltern.

דריסה *h. f.* Treten.

דרישה *h. f.* 1. Forschen, Fragen; 2. Kreuzverhör; 3. Schriftauslegung.

דרך *h.* 1. treten, gehen; 2. keltern. *Ni.* 1. getreten werden; 2. gekeltet werden. *Hi.* 1. leiten; 2. gehen lassen.

דרך (Dt 1, 36) *a., ipf.* 3 *f. sg.* *תדרוך* Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. überwinden. *Pa. pt. pl.* *מדרכין* Jes 28, 27 dreschen. *Aph. inf.* *אדרכא* Jes 28, 28, *c. s.* *אדרכותה* Jer 51, 33 1. dreschen; 2. führen; 3. einholen.

דרך *h. com.* 1. Weg; 2. Reise; 3. Art und Weise, Methode. *כדרך* wie gewöhnlich. *ד' ארץ* 1. gute Sitte; 2. vernünftig; 3. weltliche Beschäftigung; 4. Beischlaf; 5. Name eines Traktates.

דרכא *a. m.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise.

דרכא *a. m.* 1. Dreschen; 2. Dreschzeit.

דרקאות 1. (von *ar.* דרסא) *h. f. pl.* Trester; 2. 1. דידקאות, *s.* דידקי.

דרפון *gr. m.* (δρακός), *pl.* דרפונות persische Münze.

דרבון (jKil 27^a) 1. ירבון (?).

דרפמונא *gr. m.* (δραχμή) Drachme.

דרולמוסא *gr. f.* (άνδρολοιμός) Menschenpest.

דרם *h. Hi.* sich südwärts wenden. *Ho. pt.* *מדרם* nach Süden gelegen, der Sonne ausgesetzt.

דרם *a. Aph.* dass.

דרומילום 1. דרומילום, *s.* רומילום.

דורמכא *gr. m.* (δούμαχος) Lanzenkämpfer.

דרמינון (jSchebi 37^b) 1. דרמירון.

דרומום *gr. m.* (δρόμος) 1. Wettlauf; 2. Rennbahn.

דרומום 1. דורמום.

דורמסאות 1. דורמכאות, *s.* דורמכא.

דורמסקי *gr. m.* Damaszener.

דרמסקום *gr.* Ortsname (Damaskus, Δαμασκός).

דרמסקינא, דרמסקינא *gr. m.* (δαμασκηνά), *pl.* דרמסקינאות, דרמסקינאות damaszenische Pflaume.

דרמשיק Ortsname (Damaskus).

דרן *h. m.* Wurm, Made, Parasit.

דרנא *a. m.* dass.

דרונא *gr. m.* (δῶρον), *pl.* דורונות, דורון 1. Geschenk; 2. Speisopfer.

דריון (jSabb 4^e nach Levy) 1. דרינון.

דרניקום 1. דרניקום.

דרם *h.* 1. treten, stampfen; 2. niederdrücken (des Messers beim Schlachten); 3. mit den Klauen ergreifen; 4. Futter ins Maul stopfen. *Ni.* zer-treten werden.

דרם (Thr 2, 5) *a.* dass.

דרסא, דרסא *a. m.* eine Münze (ein Drittel einer Ma'a).

דרוסא, דרוסי *gr.* männl. Personennamen (Δροσός).

דרסה *h. f.* Aufdrücken des Messers.

דרסה (?) *h. f.* Gepreßtes (?).

דרסן *h. m.* Ort, wo Felle getreten (gestampft) werden, vor dem Lohen derselben.

דרסתי *s.* דרוסתי.

דרע *a., pf.* 1 *sg.* דרעית Koh 2, 5 (MS *דרעית*) säen.

דרעא *a. m., ind.* דרע Cant 1, 14 (MS

וְרַע 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommen-
schaft.
וְרַעַא (Nu 6, 19) *a. f., c.* וְרַעַא Ex 6, 6
1. Arm; 2. Bug.
וְרַפְתָּקָא *gr. m.* (δρῦφακτον) Behältnis.
וְרַצִּינָא *x. m.* Zimt.
וְרַק *a.* sprengen, streuen.
וְרַקָּא *gr. m.* (δρογγος) Regiment.
וְרַקְמָא *gr. f.* (τροχητή) 1. trockene
Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.
וְרַקְטָס *gr. m.* (δρεκτος) grade.
וְרַקְנָא 1. דורקן.
וְרַקְנָא *gr. m.* (δρακων) eine
Schlangenart.
וְרַקָּא *a. m.* 1. Anlaß, Berührung mit;
2. Verlust(?); 3. 1. וְרַקָּא.
וְרַרְרָא *gr. f.* (διδρροια) Durchfall.
וְרַשׁ *h.* 1. forschen, fragen; 2. Schrift
auslegen; 3. Auslegung vortragen.
Ni. Hütpa. 1. gedeutet werden; 2. vor-
getragen werden.
וְרַשׁ *a.* 1. *inf.* מְרַשׁ Jud 5, 9 Schrift
auslegen; 2. vortragen. *Ipe.* ausgelegt
werden.
וְרַשָּׁא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
וְרַשִּׁישׁ Ortsname.
וְרַשֵּׁן *h. m.* Ausleger, Vortragender.
וְרַשְׁנִי *h. m.* eifrig im Forschen.
וְרַשְׁנִי (bSabb 65^a) 1. דִּינֵר שְׁנִי, *s.* וְרַשָּׁא
und שְׁנֵא.
וְרַתָּא (Ex 27, 9) *a. f., pl. d.* וְרַתָּא Ex
8, 9, וְרַתָּא 1. Hofraum, Vorhof; 2. Hof-
gebäude; 3. *s.* וְרַתָּא.
וְרַתָּי *gr.* männl. Personennamen (Δωρό-
θεος).

וְרַתָּנָא *a. m.* streitsüchtig.
וְרַשָּׁא *h. m.* Kraut.
וְרַשָּׁא (Dt 15, 17) *a. m.* Tür, Tor.
וְרַשֵּׁן *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
וְרַשֵּׁשׁ 1. וְרַשֵּׁשׁ.
וְרַשֵּׁשׁ 1. וְרַשֵּׁשׁ.
וְרַשֵּׁן *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide
geben; 2. von Fettasche reinigen.
Hütp. 1. saftig, stark werden; 2. als
Fettasche weggeräumt werden.
וְרַשֵּׁן *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
וְרַשָּׁא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
וְרַשָּׁנָא *pers. m.* Ehrengeschenk.
וְרַשָּׁא *a. m.* Hafer oder andere Ge-
treideart.
וְרַשֵּׁן (Est I 1, 6) 1. וְרַשֵּׁן.
וְרַשֵּׁשׁ 1. וְרַשֵּׁשׁ.
וְרַשֵּׁשׁ *a. Pa. Po. ipf.* 1 *sg. c. s.* וְרַשֵּׁשׁ
Jes 63, 6, *Aph.* dass. *Palp. pt. pass.*
וְרַשֵּׁשׁ *Jes 14, 19* taumeln. *Hpalp.*
pt. וְרַשֵּׁשׁ *Jes 19, 14* Soc 59 dass.
וְרַשֵּׁשׁ 1. וְרַשֵּׁשׁ.
וְרַשָּׁתָּא *a. m.* Drescher.
וְרַשָּׁתִּיָּה *f.* Name eines weibl. Dämons.
וְרַשָּׁתִּין (jSchek 49^b) 1. וְרַשָּׁתִּין, *s.* וְרַשָּׁתִּין.
וְרַשָּׁתִּיָּה *pers. f.* menstruierendes Weib.
וְרַתָּא *a.* (= וְרַתָּא) da du, der du.
וְרַתָּא *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Religion.
וְרַתָּא *a. f.* dass.
וְרַתָּא (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
וְרַתָּבָא *pers. m.* Gesetzeskundiger,
Richter.
וְרַתָּבָא *s.* S. 92^a.
וְרַתָּבָא *s.* וְרַתָּבָא.
וְרַתָּבָא *gr. m.* (δευτέρωσις) Mischna.

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alpha-
bets. ה als Zahlzeichen = 5.
ה־ה־ *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
etwa? 2. ob. אם — ה־ ob — oder.

ה־ה־ *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn?
etwa? ה־ה־ Gen 4, 7 nicht wahr?
2. ob. אם — ה־ Nu 13, 19 ob — oder.
ה־ה־ה־ *h.* bestimmter Artikel.

הָ (Dt 1, 10) *a.* (= הָא) siehe! וְהִי und doch. הִלִּיכִי Ex 2, 9 da hast du. וְהִתְנַן und doch lehren wir (in der Mischna). וְהִתְחִיב und es steht doch geschrieben.

הָ I (= הָא) *a. f.* diese, dieses. הָא כְּדֹאִיתָא וְהָא כְּדֹאִיתָא dieses, wie es ist, und jenes, wie es ist (die beiden in Rede stehenden Fälle haben nichts mit einander zu tun). הָא מְנִי הָא wer (wessen Meinung) ist dies?

הָ II 1. Gen 3, 22, Jer 4. 13 siehe! וְהָא und doch; 2. ach!

הָ 1. Name des fünften hebr. Buchstabens; 2. Name eines Wurmes; 3. הָא הָא männl. Personennamen.

הָאֲדָנָא *a.* jetzt.

הָאֲזִנָּה *h. f.* Hören.

הָאִי *s.* הָאִי, הָאִי.

הָאִי (Est II 1, 3) *a.* wie.

הָאִי *a. m.* jener.

הָאֵל *s.* הָל.

הָאֵלֶן (Dt 4, 6) *a. c. pl.* diese.

הָאֲמָנָה *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglaubigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.

הָאֵן *s.* הָאֵן.

הָאֲנָא (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!

הָאֲנִי (Ex 2, 23) *a. c. pl.* jene.

הָאֲרָה *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.

הָבָא *a. s.* יָהָב.

הָבִיאָה *h. f.* Bringen, Herbeiführen. Vgl. הוֹלִכָה.

הָבִי *s.* הָבִי.

הָבִיאָה *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).

הָבִדְלָה *h. f.* 1. Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.

הָבִיחָה *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.

הָבִיחָה *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.

הָבִיחָה *a. m.* Glut.

הָבוּ (Gn 11, 4) *a.* wohlan.

הָבוּ männl. Personennamen.

הִבֵּטָה *h. f.* Hinblicken, Beobachten.

הִבֵּטָה *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.

הִבִּי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.

הִבִּיל 1. הִבִּיל.

הִבִּינִנוּ תַּפְּלֵת ה' Bezeichnung eines Gebets.

הִבִּירָא *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.

הִבִּינִי *a.* ja, dann.

הִבֵּל *h. Pi.* dörren. *Hi.* dampfen.

הִבֵּל *a. Pa.* 1. Eitles tun, töricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Htp.* betört werden.

הִבֵּל *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.

הִבֵּלָא *a. m.* הִבֵּל הִבֵּלִין Koh 1, 2 dass.

הִבֵּלִיתָא *a. f., ind.* הִבֵּלוּ Koh 1, 2 Eitelkeit.

הִבֵּלִילָא *a. m.* der erste Magen (Netzmagen) der Wiederkäuer.

הִבֵּלְעָה *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).

הִבְעִיר *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הִבְעִירָה *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.

הִבְעִירָה *s.* הִבְעִירָה.

הִבְעִירָה *a. m.* Finsternis.

הִבְרָאָה *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. ה' סְעִידַת ה' Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung gibt.

הִבְרָה *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.

הִבְרִיתָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.

הִבֵּי *a., pt.* הִבֵּי Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von אָנָּה, *pt.* מִיָּנִי Jes 27, 8 dass.

הִבֵּי *h. m.* Gedanke, Geflüster.

הִגְבִּיחָה *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.

הִגְבִּלָה *h. f.* Grenzziehen.

הַגְרָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung; 2. Erzählung; 3. nicht gesetzliche religiöse Belehrung; 4. Liturgie der Passahnacht.

הוֹגֵר *gr.* männl. Personennamen (Ὅγδοος).

הַגְרָה *h. m.* (für הַקְדֵּשׁ) Weihung für das Heiligtum.

הָגָה *h.* 1. sinnend; 2. aussprechen, lesen. *Ni.* gelesen, ausgesprochen werden. *Pi.* öffnen, bloßlegen(?). *Hi.* Zaubersprüche murmeln.

הָגָה *h. f.* ein dorniges Kraut (eine Art Alhagi).

הָגָה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken; Studium.

הַגּוּי *s. הגוין.*

הַגּוּר *h. m.* (für הַקְדֵּשׁ) Weihung an das Heiligtum.

הַגִּיָּה *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnend.

הַגִּיָּה *h. m.* dass.

הַגִּיּוֹנָה *a. m., c. s.* הַגִּיּוֹנָהוּ Thr 3, 62 (Ausg. Ven. לְהַגִּיּוֹנָהוּ, MS מְלִיחָהוּ) dass.

הַגְלָשָׁה *h. f.* Veröffentlichung.

הַגְמוֹנִי *gr. m.* (ἡγεμὼν), *pl.* הַגְמוֹנִיּוֹת 1. Statthalter (*praeses provinciae*); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt.

הַגְמוֹנָה *gr. m., pl.* הַגְמוֹנִי Est II 8, 7 dass.

הַגְמוֹנִיָּה *gr. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalterwürde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungsbezirk.

הַגֵּן *h., pt. pass. m.* הַגֵּן, *f.* הוֹגֵת *h.* passend, tauglich, würdig. *Hi. pt. pl. f.* מְהִינּוֹת jKeth 25^b 1. מְהִינּוֹת. *Pu. pt. m.* הַגֵּן dass.

הַגֵּן *a. Pa. pt. pass.* מְהִינּוֹן, *tauglich, würdig.*

הוֹגֵן *gr. m.* 1. (ἀγκύρα) Krümmung, Rand; 2. (ὄγκινος) Widerhaken, Anker, Ballaststein.

הוֹגֵן *gr. m.* (εὐρενής) Dromedar.

הוֹגֵנָה *gr. m., pl. c.* הוֹגֵנִי Jes 60, 6 dass.

אֶמְנוּנִיּוֹם 1. הוֹגֵנָה (?).

הוֹגֵנָה *gr. m.* (εὐρενής) edel.

הוֹגֵנִיס *gr. f.* (εὐρένεις) edle Abkunft.

הַגְעָה *h. f.* Schlagen.

הַגְעָלָה *h. f.* Ausbrühen mit heißem Wasser.

הַגְעָלָה *h. f.* Verschließen.

הַגְרָה, הַגְרָה Landstrich in Arabien.

הַגְרָהָה *a. m.* Einwohner von Hagra, viell. Muhammedaner.

הַגְרָלָה *h. m.* Lösen.

הַגְרָלָה *h. f.* dass.

הַגְרָם (jNed 36^e) *h. m.* (Verdrehung von הַקְדֵּשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַגְרָמָה *h. f.* Abseitslenken des Schlachtmessers.

הַגְרוֹנָה Ortsname.

הוֹגֵר *s. הוגרם.*

הַגְשָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הַגְתָּה (Est II 2, 7, MS הַגְתָּה) *a. f., pl.*

הַגֵּן ein dorniges Kraut (eine Art Alhagi).

הָאָה (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הָאָה הָאָה das ist ein und dasselbe; 2. hallo!

הַדְרִי *a.* לְהַדְרִי Est II 1; 1. 7 einander.

הַדְרִי (Jes 11, 11 Soc 59) Indien.

הַדְרָהָה (Jer 13, 23), *a. m.* Inder.

הַדְרִי, הַדְרִי בֵּית ה' steiler Absturz bei Jerusalem.

הַדְרִים *h. m.* 1. Treten; 2. durch das Treten des Geflügels zugefügter Schaden.

הַדְרִק *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הַדְרִר *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehrerbietung.

הַדְרִרָה I *a. m.* ausgezeichnet.

הַדְרִרָה II *a. m.* 1. Gewinde; 2. Dünndarm (der das Gekröse umkreist); 3. steiler Abhang; 4. *s.* הַדְרִר.

הַדְרִרָה *h. f.* Rückkehr.

הַדְרִרָה *h. f.* Verführung.

הַדְרִרָה *h. f.* Abspülung.

הַדְרִי *a.* 1. בְּהַדְרִי mit, zu. בְּהַדְרִי 7

während; 2. לְהֵרִי in der Richtung auf.

הֶרְיָא *a.* בְּהֶרְיָא, לְהֶרְיָא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הֶרְיָב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS תְּרִיב) Adiabene.

הֶרְיָבָא *a. m.* aus Adiabene.

הֶרְיָה *h. a. f.* 1. ה' (בַּר) ein Raubvogel (Weihe); 2. männl. Personennamen.

הֶרְיוֹט *gr. m.* (ἡρώτης), *f.* הֶרְיוֹטִית, *pl. m.* הֶרְיוֹטוֹת 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הֶרְיוֹטָא *gr. m., ind.* הֶרְיוֹט Gen 28, 17, *pl.* הֶרְיוֹטִין dass.

הֶרְיוֹכָא 1. הֶרְיוֹכָא *s.* הֶרְיוֹכָא.

הֶרְיוֹכִין (= הֶרְיוֹכִין) *gr. m.* (ἡρώχια) Wagenrennen.

הֶרִין (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הֶרִיָּב 1. הֶרִיָּב *s.* הֶרִיָּב.

הֶרֶךְ *a. com.* jener da.

הֶרְלִיקָא *a. f., ind.* הֶרְלִיקָא Est II 1, 8; 3, 8, MS הֶרְלִיקָא 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הֶרְלִקָּה *h. f.* Anzünden.

הֶרֶם *a. Pa. pf.* הֶרֶם 1K 18, 33 1. zertheilen, zerstückeln; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הֶרֶם *h. m.* Fußschemel.

הֶרֶם 1. הֶרֶם.

הֶרְמָא *pers. m., pl.* הֶרְמִין Est II 8, 15 Stück, Glied.

הֶרִימָה (SchirR 1, 11) Eigenname(?).

הֶרְנָא *s.* הֶרְנָא.

הֶרֶם *h. Pi.* treten.

הֶרֶם 1. *pt.* מהרם jPea 15^d 1. מְקַלֵּם *s.* קַלֵּם; 1. 1. הֶרֶם.

הֶרֶם *h. m.* Myrte (*Myrtus communis*).

הֶרֶם (Est II 3, 1) männl. Eigenname (viell. nur Variante zu הֶרֶם).

הֶרְסָא *a. m., pl.* הֶרְסִין Lv 23, 40 1. Myrte; 2. Myrtenzweig.

הֶרְסָה *h. f.* 1. Myrtenzweig; 2. Beiname der Esther.

הֶרֶסְטָא (jSabb 8^a) 1. הֶרֶסְטָא.

הֶרֶסְטָב Merkwort für הֶבְאָה, וִידִי, אֶסֹר vom zweiten Zehnten.

הֶרֶף *h.* treiben, stoßen. *pt. pass.* הֶרְפָּה eilig, rasch.

הֶרֶף *a.* dass.

הֶרֶק *s.* הֶרֶק.

הֶרֶק *a.* hineinstoßen, eindringen, befestigen. *Aph. dass. Itpe.* hineingezwängt, befestigt werden.

הֶרֶר I *h., pt. pass.* הֶרְרִי (?) rund (?).

הֶרֶר II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הֶרְרִי herrlich. *Pi. dass. Htp.* ausgezeichnet werden.

הֶרֶר I *a., pf.* 1 *pl.* הֶרְרָא Thr 3, 42

1. zurückkehren; 2. wiederholt tun; 3. Buße tun. *Pa.* 1. herumgehen;

2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מְהֶרֶרִין Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben; 2. wiederholen; 3. entgegen-

antworten; 4. herumtragen. *Itpe. Itpa.* 1. zurückgehen; 2. herumgehen.

הֶרֶר II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* מְהֶרֶרִי Lv 19, 15 auszeichnen.

הֶרֶר *h. m.* Schmuck, Pracht.

הֶרֶר *a.* nachher, dann.

הֶרֶר *gr. tr.* (ὕδωρ) Wasser.

הֶרְרָא I *s.* הֶרְרָא.

הֶרְרָא II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.

הֶרְרָא *a.* dünne Stange, Leiste.

הֶרְרָא *h. f.* פַּת ה' eine geringere Brotart (kaum הֶרְרָא mit Gerste (*Hordeum*) gemischt).

הֶרְרָא *gr. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

הֶרְרָה *h. f.* Schönheit, Schmuck.

הֶרְרָנָא *s.* הֶרְרָנָא.

הֶרְרָנָא *gr. m.* hadrianisch.

הֶרְרָנָי *gr. m.* hadrianisch.

הֶרְרָנָס *gr. männl.* Personennamen (Ἀδριανός).

הֶרְרָנָתָא 1. הֶרְרָנָתָא.

הדרולים *gr. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הדרנא *a. m.* Kreis, Rundung. ה' הדרנא rings herum.
הדרנא *a. m.* Wortbrüchiger.
הדרניאל Name eines Engels.
הדרניתא *a. f.* Wortbrüchige.
הדרם *x. m.* Münze ($\frac{1}{3}$ Maa, $\frac{1}{18}$ Denar).
הדרקון *gr. m.* (ὕδερικόν) wasser-süchtig.
הה *h.* ach! o weh!
ההא *a. m.* Name einer Made.
ההוא (Gen 15, 18), ההוא *a. m.* 1. *pl.*
האנו Ex 2, 23 jener; 2. ein gewisser.
ההיא (Dt 7, 5), ההיא *a. f.* jene.
ההין ההן *a. com.* dieser.
ההנו = ההן הוא.
ההני = ההן היא.
הו *h.* wehe!
הו (הו) *a. m.* jener.
הו, הוא *h. m., f.* היא, ה' *pl.* הם, הן 1. er; 2. dieser. ה' הוא nur wenn.
הוא (Gen 13, 1), הו *a. m., f.* היא Gen 12, 19, ה' *pl. m.* אנו Gen 6, 3, *f.* אני Gen 6, 2 er.
הוא (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יהי Gen 18, 18, יהי Ex 22, 24, ליהי Cant 7, 14 1. יהא *imp. sg. m.* יהי Ex 23, 7, *f.* הוא Nu 5, 19, *inf.* מהי Gen 10, 8, מהיה Nu 30, 7 1. sein, existieren, werden. יהיה אמינא ich hätte sagen können; 2. verweilen, Anstoß finden. יהי ביה er machte da-gegen Einwände. יהי folglich.
הוי *s.* הוא.
הואיל *h. a.* ה' הואיל da ja.
הוקדא *a. m.* Vernichtung.
הוקדנא *a. m.* Untergang.
הוקבא (Jes 7, 23) *a. m. pl.* ein Dorn-strauch.
הוקברא (BerR 49) 1. הוקברא.
הוקרים *h. m. pl.* Horoskop.
הונו *h. m.* das sich Ziemende, Schick-lichkeit. ה'הונו recht.
הור *h. m.* Pracht, Herrlichkeit.

הודא *a. m.* dass.
הודא *h. f.* 1. Bekenntnis; 2. Einge-ständnis (Anerkennung einer Forde-rung); 3. Danksagung; 4. die zweite der drei letzten Benediktionen des 18-Gebetes; 5. 1. הודא, *s.* הדיה.
הודא (Jos 7, 19, MS הודא) *a. f. ind.* dass.
הודי (Jes 11, 11 Soc 59) Indien.
הודי *h.* Abteilung des Hallel (Ps. 136).
הודיה *s.* הודא.
הנה *h. f.* Unglück.
הנה *s.* הדיה.
הנה *h.* ach!
הנהא *a. m.* Flechtwerk (Reuse?).
הוי *h.* wehe!
הוי *a. (pt. v. הוא)* folglich.
הויה *h. f.* 1. Sein, Wesen, Bestand; 2. Verhehlchung; 3. Erörterung.
הויה *h. m.* Muster, Beweis.
הוקברא *gr. f.* (εὐχέρεια) Bereitwilligkeit.
הול *h.* lustig sein. *Pol.* הול ver-lachen.
הולד (Jes 60, 6, MS חולד) midiani-tischer Stamm.
הולכה *h. f.* 1. Tragen, Bringen; 2. Vor-wärtsbewegen des Schlachtmessers.
הוללה *h. f.* Torheit, Tollheit.
הון *h. m.* 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft. להוני nach meiner Fähigkeit, gemächlich.
הון *a. m.* dieser.
הונא, הונא *a. m.* 1. Vermögen; 2. Fähig-keit, Kraft.
הונא *a. m.* Becken.
הונא männl. Personennamen.
הונא *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; 2. Übervorteilung.
הופעה *h. f.* Erscheinung, Offenbarung.
הופעותא *a. f., c.* הופעות Jud 5, 4 dass.
הוץ *h. m.* Blättchen am Palmzweig.
הוצא *a. m.* 1. dass.; 2. Spitze; 3. Strauch-art, zu Hecken verwandt; 4. Orts-name.
ה' הוצאה *h. f.* 1. Hinaustragen. ה'הוצאה

Leichenbegängnis. **ה' הַנֶּפֶשׁ** Ableben;
 2. Hervorbringen, Treiben; 3. Aus-
 gabe; 4. Hinausgehen.
הַנֶּזֶל Ortsname.
הַנֶּזֶן *h. m.* roher Flachsstengel.
הַנֶּזֶן *s.* הַנֶּזֶן.
הַנֶּקֶה *h. f.* Aufhängen.
הַנֶּרְה *h. f.* Herunterbringen.
הַנֶּרְה *h. m., pl.* הַנֶּרְה Erzeuger, Eltern.
הַנֶּרְה *h. f.* 1. Erzeugerin; 2. Schwanger-
 schaft.
הַנֶּרְה *h. f.* 1. Belehrung; 2. Ent-
 scheidung; 3. Lehramt; 4. *pl.* הַנֶּרְה
 Name eines Mischnatraktates.
הַנֶּרְה *a. f.* Belehrung.
הַנֶּרְה *a. f.* dass.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Hinreichen, Hinlangen.
הַנֶּשֶׁן *h. m.* roher Flachsstengel, *s.* הַנֶּשֶׁן.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Befreiung.
הַנֶּשֶׁה männl. Personenname.
הַנֶּשֶׁה (Est II 3, 8) *a. m.* 1. Bach-
 weide, Myrte des Laubhüttenfestes;
 2. ה' ה' יום ה' der 7. Tag des
 Laubhüttenfestes.
הַנֶּשֶׁה *a. f.* Verderben.
הַנֶּשֶׁה *gr.* (εὐθὺς) sogleich.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Sprengung.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* 1. mutwilliges Handeln;
 2. Gebrauch des Stammes וְנָד im bibl.
 Text.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Sprengung.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* 1. Gedenken, Erwähnen;
 2. Mahnung an einen Schuldner;
 3. Erwähnung des Regens in der 2.
 Benediktion des 18-Gebets; 4. Aus-
 sprechen des Gottesnamens; 5. das
 Tetragramm.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Überführung falscher Zeugen.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* 1. Bestimmung eines
 Dinges zu einem bestimmten Ge-
 brauche. 2. Vorladung.
הַנֶּשֶׁה *a. f.* Vorladung.
הַנֶּשֶׁה *a. f., pl.* הַנֶּשֶׁה 1. ein dorniges
 Kraut (*Alhagi Maurorum*); 2. Bündel.

הַנֶּשֶׁה *h. m.* Beschädigung, Schaden.
הַנֶּשֶׁה *a. m.* dass.
הַנֶּשֶׁה *pers.* tausend.
הַנֶּשֶׁה *s.* הַנֶּשֶׁה.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Erhaltung (am Leben).
הַנֶּשֶׁה *h. m.* 1. definitiver Entscheid;
 2. Entscheidung über den Ausbruch
 des Aussatzes; 3. Zustand nach der
 Entscheidung.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Mischung, Durchrühren.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* 1. Gutes tun; 2. das Ge-
 lübbe, etwas Gutes zu tun; 3. Zu-
 rechtmachen, Putzen.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Eintauchen.
הַנֶּשֶׁה *h. m.* Gleiten.
הַנֶּשֶׁה *h. m.* Tünche.
הַנֶּשֶׁה *h. m.* Pflaster.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* 1. Stoßen; 2. Stoß, Quet-
 schung.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* 1. Beugung, Biegung;
 2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen
 (der Majorität Folgen); 4. Ausstrecken.
הַנֶּשֶׁה *gr. m.* (ἀτελής) frei, un-
 verheiratet.
הַנֶּשֶׁה *gr. m.* 1. (κατάλυσος) Kara-
 wanserei, Bazar; 2. (ἄθλιος) unglück-
 lich.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Warmhalten der Speise
 für den Sabbat.
הַנֶּשֶׁה (?) *x. m.* Riedgras, Binse.
הַנֶּשֶׁה *h. f.* Ausdruck für prophetische
 Rede.
הַנֶּשֶׁה *h. m.* Vorbereitung.
הַנֶּשֶׁה *gr. f.* 1. (ἵτριον) Nudeln(?);
 2. eine Kürbisart.
הַנֶּשֶׁה Buchstabe He.
הַנֶּשֶׁה *a.* 1. *f.* (= הַנֶּשֶׁה) sie; 2. wehe!
הַנֶּשֶׁה *a.* siehe! הַנֶּשֶׁה da hast du. הַנֶּשֶׁה
 Koh 10, 1, הַנֶּשֶׁה Cant 8, 1 wie.
הַנֶּשֶׁה *a.* 1. welcher? 2. wo? הַנֶּשֶׁה
הַנֶּשֶׁה 1. welcher? 2. wo? *f.* הַנֶּשֶׁה
הַנֶּשֶׁה welche? הַנֶּשֶׁה (= הַנֶּשֶׁה)
 auf welchen Fall (bezieht sich) dies?
הַנֶּשֶׁה *(Ru 4, 6, Est II 1, 1), הַנֶּשֶׁה*

2K 4, 2 Soc 59 (in marg.) *a. m.* (= הָדִין) dieser, jener. הָנוּ (= הָדִין הוא) das ist. הָאֵי מָאֵי was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).

הָיָא (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. הָיָא das ist dasselbe.

הָיָא *a.* schnell! auf!

הָיָא *h.* wie?

הָיָא *h. f., pl.* הָיָגִין ein dorniges Kraut (eine Art *Alhagi*). [Diese Art, bei der die Zweige andauern, unterscheidet sich von הָמֻמְתָּא, bei der nur die Wurzel andauert. Löw.]

הָיָתָא *a. f.* dass.

הָיָתָא (Est II 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. הָיָתָא לֵיהָ *a.* wo ihm? wo findet er es? was hat er zu schaffen?

הָיָתָא (Jer 13, 23) *a. m.* Inder.

הָיָדִי, הָיָדִי (Est II 6, 10), הָיָדִי (Est II 8, 7, MS הָיָדָא, korrigiert in הָיָדָא) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? הָיָדִי לֵיהָ *a.* wo ihm? wo findet er es? *b.* was hat es zu schaffen?

הָיָדִין *a.* dann.

הָיָדִינוּ, הָיָדִינוּ (= הָיָדִין הוא) *a.* welcher ist?

הָיָה *h.* sein, werden, geschehen. *pt.* הָיָה 1. gewöhnlich; 2. existierend. הָיָה הָיָה du mußt zugeben. *Pi.* 1. werden lassen; 2. verfügen über.

הָיָה männl. Personennamen.

הָיָה (Est II, 1, 8), הָיָה (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. הָיָה Est II 1, 1, 1. wie? (Conj.); 3. wie?

הָיָה (Jer 3, 2, MS הָיָה; Jes 49, 21, MS הָיָה) *a.* 1. wo? הָיָה תָּנָא קָמָא worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt? 2. הָיָה כָּל הָיָה überall wo; 3. wohin.

הָיָה *a.* הָיָהָה wie.

הָיָה *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!

הָיָה (Est II 1, 8) *a.* wie? wie nun?

הָיָה *a.* wie?

הָיָה *h. m.* 1. Palast; 2. das Tempelhaus; 3. das Heilige im Tempel (im Gegensatz zum Allerheiligsten).

הָיָהָה (1K 6, 3) *a. m., c. s.* הָיָהָה Gen 49, 11 dass.

הָיָהָה (Cant 8, 1) *a.* הָיָהָה, הָיָהָה Cant 7, 6, Koh 11, 5 wie.

הָיָה *h.* wie?

הָיָה *a.* wo? הָיָהָה wohin? הָיָהָה woher?

הָיָהָה *a.* 1. so; 2. o wie!

הָיָהָה *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch הָיָהָה) welche denn?

הָיָהָה *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.

הָיָהָה 1. הָיָהָה.

הָיָהָה *s.* הָיָהָה.

הָיָהָה (Gen 45, 26) *a.* *Ha.* von אָמֵן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt. pass.* מְהִימֵן Gen 21, 7 (MS מְהִימֵן, *d.* מְהִימֵן Dt 7, 9 glaubwürdig. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* וְהִמְיָנוּ, וְהִמְיָנוּ (Gramm. S. 304) Gen 42, 20.

הָיָהָה *s.* הָיָהָה.

הָיָהָה (jBabK 4^b) 1. מְהִימֵן.

הָיָהָה *a. f., ind.* הָיָהָה Dt 32, 20 Treue. הָיָהָה auf Treue, wahrlich!

הָיָהָה *h. f.* stetig, beständig.

הָיָה *h.* ja.

הָיָה (*הָיָה*) *a.* (= אֵין) wenn.

הָיָה *h. m.* ein Flüssigkeitsmaß (Hin), ein Sechstel des Bath.

הָיָהָה (Ex 30, 24) *a. m.* dass.

הָיָהָה? (bPes 37^a) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.

הָיָהָה (*הָיָהָה*) *a.* (= הָדִין הוא) das ist. הָיָהָה תָּנָא קָמָא ist er nicht derselben Meinung wie dererstergenannte Tannäer?

הָיָהָה — הָיָהָה das ist ein und dasselbe. הָיָהָה Ortsname.

הָהָה *a. com.* jener.

הָהָה (= הָהָה) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יָהָה Dt 20, 6 gehen.

הָהָה (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; וְהָהָה hier und dort. וְהָהָה hierher. וְהָהָה

מִהֵנָּה von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz הֵנָּה in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.

הִכָּאָה *h. f.* Schlagen.

הִכָּאָכָא (הכחא) *a. m.* Schramme.

הִכָּדִין (Est II 3, 8) *a. 1.* so. בְּהִכָּדִין deshalb; 2. jener.

הִכָּה *s.* הִכָּא.

הִכְחָשׁ *h. m.* Widerspruch.

הִכְחָשָׁה *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.

הִכִּי (Est II 1, 1; 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. מִטּוֹל הִכִּי trotzdem. הִכִּי deswegen. בְּתֵר הִכִּי nachher. הִכִּי ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?) נִמִּי הִכִּי so verhält es sich wirklich. כָּל הִכִּי so viel. וְהִכִּי אֶדְהִי während dessen. לְהִכִּי dazu.

הִכִּיָּה *h. f.* Schlagen.

הִכִּיל *a.* also, demnach.

הִכִּין (Jes 51, 6, Cant 1, 1) *a. 1.* so. הִכִּיני (= הִכִּין הִיא) so ist es; 2. ein solcher.

הִכִּין *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbath oder Feiertag.

הִכִּינָה *l.* הִנִּיכָה.

הִכְמִנָּה *h. f.* Verstecken (von Zeugen).

הִכֵּן *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.

הִכְנָה *h. f.* dass.

הִכְנִסָה *h. f.* 1. Hineinbringen. הִכְנִסָה אֶתְרַחִים Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.

הִכֵּר *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. פָּנִים הִכֵּר Parteilichkeit.

הִכְרָא *a. m.* dass.

הִכְרָה *h. f.* Erkennung.

הִכְרָזָה *gr. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הִכְרַע *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satzteile.

הִכְרָעָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Ent-

scheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הִכְשֵׁר *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הִכְשֵׁרָא *a. m.* dass.

הִכְשֵׁרָה *h. f.* Tauglichkeit.

הִכְשֵׁרוֹת *h. f.* dass.

הֵל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהֵל *a.* dort; *b.* ferner.

הֵל, הֵלָא, הֵלָּא *a.* לְהֵלָּא Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19, לְהֵלָּא 1. weiterhin. לְמֵהֵלָּא (מֵהֵלָּא) Gen 35, 21 jenseits von; 2. ferner.

הֵלָא I männl. Personennamen.

הֵלָא II *a.* hallo!

הֵלָא *a.* *ipf.* 3 *m. sg.* יִהְיֶי Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מֵהֵלֵן Jes 7, 13 müde machen.

הֵלְבִשׁוּשָׁא *l.* הֵלְבִשׁוּשָׁא, *s.* dasselbe.

הֵלָה *h. m.* dieser.

הֵלוֹאָה *h. f.* Ausleihen.

הֵלוֹי, הֵלוֹאִי, הֵלוֹי *a.* o daß doch!

הֵלוֹיָה *h. f.* Geleiten.

הֵלוֹךְ *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הֵלוֹכָא *a. m.* dass.

הֵלוֹל *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הלל im Bibeltext.

הֵלוֹלָא (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הֵלוֹף *x.* hallo.

הֵלוּ *h. m.*, *f.* הֵלִיזוּ jener.

הֵלִיזוּ *gr. m.* (χηλός) Truhe, Kiste.

הֵלִיָּה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הֵלִמָּאָה *h. f.* eine Eidechsenart.

הֵלִמָּתָא (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הֵלָהָ *a.* hallo!

הֵלִיזִי *a.* dass.

הֵלִיכָה *h. f.* Gehen, Gang.

הֵלִיכָתָא *a. f.* dass.

הֵלִילָא *a. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הֵלִין *a. pl. com.* jene.

הִילִיסְטוֹן *gr. m.* (ἥλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הָלָךְ *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.* führen, bringen. *Hitp.* sich fortbegeben.

הָלַךְ *a. Pe.* s. הָךְ *Pa. pf.* הִילָךְ Gen 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Itpa.* wandeln.

הֹלֵךְ *h. m.* Wanderer, Reisender.

הֶלֶכָא *a. m.* eine Art Steuer.

הֶלֶכָא (Gen 15, 16; 45, 5, Jud 18, 3, Jes 57, 3) *a.* hierher. הֶלֶכָא — הֶלֶכָא hin und her.

הֶלֶכָה *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, gültiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הֶלֶכָה *h.* deshalb.

הֶלֶכְשִׁישָׁא *gr. m.* (ἐλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הֶלֶכְתָּא (2K 11, 14) *a. f., c.* הֶלֶכְתָּא Ex 21, 9, *pl.* הֶלֶכֹן, הֶלֶכֹן, הֶלֶכֹן Koh 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמַא הֶלֶכְתָּא für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. וְהֶלֶכְתָּא כְּתוּבָה וְהֶלֶכְתָּא und die Rechtsentscheidung ist gemäß der Meinung von.

הֶלֶל männl. Personennamen.

הָלַל *h. Pi.* loben. *Hitp.* sich rühmen.

הָלַל *h. m.* das Hallel (Ps 113—118). הָלַל Ps 113. 114. הָלַל ה' viell. Ps 136.

הָלַל *h. pl. c.* diese.

הָלַם *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschließen. *Hi.* ankleben.

הָלֻמוֹן *h. m.* Eidotter.

הָלֻמוֹנָא *a. m.* dass.

הִילָמִי (PesR 23) 1. מִילָמִי, s. לָקָא.

הִילָמִי *gr. f.* (ἄλμη) Salzlake.

הִילָן *a. h.* לְהִילָן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.

הִילָנָה I *h. f.* über Nacht Liegenlassen.

הִילָנָה II *h. f.* Murren.

הִילָנִי *gr.* weibl. Personennamen (Ἑλένη).

הִילָנִי *gr.* männl. Personennamen (Ἑλενος).

הִילָנִי *a.* hallo!

הִלְעָמָה *h. f.* Mästen der Tiere durch Stopfen.

הִלְפִים *gr. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.

הִלְפִישׁ ל. הִלְפִישׁ.

הִלְקָם (Denominativ v. הִלְקָם?) *h.* 1. die Fasern der Vorhaut entfernen; 2. Speise in den Schnabel stopfen.

הִלְקָם *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen (?).

הִלְקָמִי *h. f.* umhelter Raum. S. אֶלְקָמִי.

הִלְקָשָׁה *h. f.* Verspätung.

הָמָא I *a. 1. pt. pl.* הָמָן Jer 5, 22 lärmern, tosen.

הָמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Itaph.* übersehen werden.

הָמָג s. הָיָג.

הָמָגְנָא *h. f.* Ortsname.

הָמָדָה, הָמָדָה *a. m.* Meder.

הָמָדָדִי (הָמָדָדִי?) männl. Personennamen.

הָמָדָן Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

הָמָה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmern; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.

הָמָהם *a.* versengen.

הָמָהוּם (DtJII 27, 15) 1. הָמָהוּם, s. הָמָהוּם.

הָמָהוּם *a. pl. com.* sie.

הָמָהוּם *h. m.* lärmende Menge.

הָמָהוּם *a. m., ind.* הָמָהוּם Jes 13, 4, הָמָהוּם 1S 14, 16 dass.

הָמָהוּםָא *a. f.* Trupp.

הָמָהוּם (BerR 45) 1. הָמָהוּם.

הָמָהוּםָא, הָמָהוּםָא *x. f. pl.* eine Art Kräuter. S. auch הָמָהוּםָא.

הָמָהוּםָא *h. f.* Getöse, Lärm.

הָמָהוּםָא *a. m.* verwirrt.

הָמָהוּםָא *x. m.* Gürtel der Priester.

הָמָהוּםָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.

הָמָהוּםָא (jSabb 10°) 1. הָמָהוּםָא *gr. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הַמְּלִיכָה *gr. m.* (ἡμίονος) Maulesel.
הַמְּלִיכָה *gr. m.* (ἡμίονος) Maultier.
הַמְּצִיחָה *s.* המוציח.
הַמְּיָה *h. f.* Tötung.
הַמְּלִיכָה *a. m.* zur Aufnahme
des Balkenkopfes bestimmte Fuge(?).
הַמְּלִיכָה *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).
הַמְּסָה *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.
הַמְּסָה *a. Pā. pl. pl.* מְהַמְּסִין Jes 14, 23
1. verwirren; 2. kehren, wegfegen.
הַמְּסָה *2 m. pl.* תַּתְּהַמְּסִין Dt 14, 1
sich Einschnitte machen.
הַמְּסָה *h. f.* Verwirrung.
הַמְּסָה *a. f., c.* הַמְּסָה Am 8, 6 (MS
הַמְּסָה) Kehrlicht.
הַמְּסָה *h.* (= מֵן), z. B. הַמְּסָה von mir.
הַמְּסָה *gr. m.* (ἡμίονος), *pl.* הַמְּסָה Est II
1, 8 (MS הַמְּסָה) ein Flüssigkeitsmaß,
ein halber Sextarius.
הַמְּסָה *s.* הַמְּסָה.
הַמְּסָה הַמְּסָה Ortsname.
הַמְּסָה הַמְּסָה *gr. f.* (ὁμόνοια) Über-
einstimmung, Vereinigung.
הַמְּסָה *gr. m.* (vgl. μαυδικός) Hals-
oder Armband.
הַמְּסָה *gr. m.* (ὕμνος) Lobgesang.
הַמְּסָה männl. Personennamen.
הַמְּסָה *x. m.* eine Art Gabel.
הַמְּסָה *a. Pa.* sich bedenken.
הַמְּסָה *gr. f.* (ἡμισυ) halb.
הַמְּסָה (SchemR 38) 1. הַמְּסָה *gr. m.*
(ἀμέθυστος) Amethyst(?).
הַמְּסָה הַמְּסָה *h. f.* 1. Zerfließen;
2. Fäulnis.
הַמְּסָה *gr. m.* (δυσσώ) dritter Magen
der Wiederkäuer; 2. Magen der
Menschen.
הַמְּסָה *gr. m.* dass.
הַמְּסָה *h. f.* Teig machen.
הַמְּסָה *a. m.* Fett auf dem Magen.
הַמְּסָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הַמְּסָה *h. f.* Wechsel.
הַמְּסָה *h. f.* Erweichung.

הַמְּסָה *gr. männl. Personennamen* (ὄμνος).
הַמְּסָה *h. f.* Herbeileiten.
הַמְּסָה (Gen 14, 5) Ortsname (bibl. Ham).
הַמְּסָה I *h. pl. c.* sie.
הַמְּסָה II *h.* 1. siehe! 2. הַמְּסָה — הַמְּסָה sei es
daß — sei es daß; 3. ja.
הַמְּסָה *a.* wenn.
הַמְּסָה I *a. m.* dieser.
הַמְּסָה II *a.* wo? wo. הַמְּסָה da, wo. הַמְּסָה
überall, wo. הַמְּסָה wohin? הַמְּסָה
woher?
הַמְּסָה *gr. tr.* (ἐν) eins.
הַמְּסָה *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הַמְּסָה Jer
31, 25 angenehm sein, nützen. הַמְּסָה
es gefällt mir. *Aph. pf.* אַהְמְסָה Hb 2, 18
(MS אַהְמְסָה) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.*
2 *sg.* אַהְמְסָה Gen 49, 4 Nutzen haben;
3. Wirkung haben. *Itpe. ipf.* 1 *pl.*
נִתְהַמְּסָה Gen 37, 26 genießen, sich Nutzen
verschaffen.
הַמְּסָה *h. f.* 1. Einrede; 2. *s.* הַמְּסָה.
הַמְּסָה *s.* הַמְּסָה.
הַמְּסָה *a. m.* Einwohner von Hagara
in Arabien.
הַמְּסָה *x. m., pl.* הַמְּסָה Linsenwicke
(*Vicia ervilia*).
הַמְּסָה הַמְּסָה *a. m.* indisch, Inder.
הַמְּסָה *gr. m.* (ἰντυβός) Cichorie (*Ci-
chorium Intybus*).
הַמְּסָה *h. m.* indisch.
הַמְּסָה *pers.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הַמְּסָה *pers. m.* Verhältnis.
הַמְּסָה (Est II 8, 13, nicht MS) *gr. f.*
(ἰνδία) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הַמְּסָה 1. הַמְּסָה *gr. m.* (ἡνίοχος)
Wagenlenker.
הַמְּסָה *s.* הַמְּסָה.
הַמְּסָה (Gen II 10, 10), הַמְּסָה (Koh
2, 5), הַמְּסָה (Est II 1, 14) *gr. f.* (ἰνδική)
Indien, indisch.
הַמְּסָה *gr. m.* Inder.
הַמְּסָה *gr. männl. Personennamen* (ἰνδι-
κός, gräzisiertes הַמְּסָה, wie derselbe
Gelehrte eigentlich heißt. L.öw.)

הַנְדִּיקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).

הֶנָּה *h.* siehe.

הֶנָּה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* genießen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.

הַנְהֵנָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.

הֶנְהוּ *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.

הֶנִּיחַ *h. m.* 1. Hinlegen; 2. Stehen lassen.

הַנוּמָא (ל. הַנוּמָא?) *gr. m.* (vgl. *ὕμναος*) Hochzeitsgesang.

הֶנֶן (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.

הַנָּחָה *h. f.* Ruhen.

הַנָּחָה *h. f.* 1. Niederlegen; 2. Preisreduktion.

הַנְּחוּתָא *s.* אֲנְחוּתָא.

הַנְּמוּן (PesR 26) 1. וְקִימוֹן.

הֶנִּי *Ortsname.* בֵּית ה'.

הֶנִּי (Est II 8, 13, MS הֶנִּי) *a. pl. c.* diese.

לִי הֶנִּי לָמָּא *warum sind alle diese Fälle notwendig?*

הֶנִּיָּה *h. f.* 1. Nutzen; 2. Nutznießung; 3. Annehmlichkeit.

הֶנֶן *a. f. pl.* sie.

הַנִּיטָא *a. f., ind.* הַנָּאָה Jer 16, 19 Nutzen, Nutznießung, Genuß.

הֶנֶךְ *a. pl. com.* jene.

הַנְּכִיָּה *h. f.* Abzug, Verminderung.

הַנְּכָתָא (Levy). כְּהַנְּכָתָא NuJI 31, 23 (MS כְּהַנְּכָתָא) 1. כְּרִנְיָא *s.* כְּרִנְיָא.

הַנֵּם (= הַיָּמִין) *gr.* (vgl. *ὕμναος*) Hochzeit.

הַנּוּם (jSabb 8°) *gr. m.* (ὄνος) Esel.

הַנְּיָה *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). יוֹם ה' der zweite Tag des Passahfestes.

הַנְּכִיָּה *h. f.* dass.

הַנְּכִיָּה *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.

הֶנֶץ *gr. m.* (ἐννεδς) eine Münze, 1/9 eines Sesterz, 1/36 eines Denar.

הַנְּיָה *h. m.* Hervorleuchten lassen.

הַנְּיָה *h. f.* Hervorspießenlassen, Treiben.

הַנְּיָבִי *Ortsname.*

הַנְּיָה *männl. Personennamen.*

הַנְּיָבִי (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk(?).

הַנְּיָבִי *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.

הַנְּיָבִי *h. f.* dass.

הַנְּיָבִי *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.

הַנְּיָבִי *h. m.* Einschließung eines Aussätzigen.

הַנְּיָבִי *h. f.* dass.

הַנְּיָבִי *h.* schweigen.

הַנְּיָבִי (jSanh 26*) 1. חֲסוּיָם.

הַנְּיָבִי *h. m.* Abwendung. הַנְּיָבִי ohne daß man daran denkt.

הַנְּיָבִי *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הַנְּיָבִי Gesetze, die הַנְּיָבִי betreffen.

הַנְּיָבִי *a. m.* dass.

הַנְּיָבִי *gr. f.* (ἄσπερ) Speer.

הַנְּיָבִי *pers.* wirklich.

הַנְּיָבִי *lat. f. pl.* (histrice) Pantomimen (?) oder 1. הַנְּיָבִי (δόσπρα) Rednertribüne, Forum.

הַנְּיָבִי *s.* הַנְּיָבִי.

הַנְּיָבִי 1. הַנְּיָבִי.

הַנְּיָבִי *h. m.* Abwendung. הַנְּיָבִי ohne daran zu denken.

הַנְּיָבִי *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.

הַנְּיָבִי *a. m.* dass.

הַנְּיָבִי *a. f., ind.* הַנְּיָבִי Thr 1, 18 dass.

הַנְּיָבִי *h. m.* Heizen.

הַנְּיָבִי *h. f.* dass.

הַנְּיָבִי *h. f.* Abnehmen.

הַנְּיָבִי *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).

הַנְּיָבִי *h. f.* Verführen.

הַנְּיָבִי *h. m.* הַנְּיָבִי Verbergen des Antlitzes, Ungnade.

הַנְּיָבִי *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עֶבֶר.

הַעֲרָאָה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stößigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.

הַעֲרָפָה *h. f.* Zuwachs, Überschuß.

הַעֲלָאָה *h. f.* 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Heraufbringung (der Lose aus der Urne).

הַעֲלָם *h. m., pl.* הַעֲלִימוֹת Vergessen.

הַעֲלָמָה *h. f.* dass.

הַעֲמָדָה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.

הַעֲנָק *h. m.* Beladen des frei zu lassenden Sklaven.

הַעֲרָאָה *h. f.* unvollständige geschlechtliche Berührung.

הַעֲרָב *h. m.* Untergang (der Sonne).

הַעֲרָבָה *h. f.* 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הַעֲרָה *s.* הַעֲרָאָה.

הַעֲרָכָה *h. f.* Abschätzen.

הַעֲרָמָה *h. f.* Überlistung, Umgehung.

הַפִּין *l.* חָפִין, *s.* חָף.

הַפְּסָקִי *gr. m.* (ὕπατικός) Consularis (Statthalter).

הַפְּסָרָה *h. f.* 1. Schlußrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.

הַפְּסָדָה *a.* rücklings.

הַפְּסָדָה *a. m.* verkehrt.

הַפְּסָדָה *h. f.* Verkehrtheit.

הַפְּסָדָה *a. f.* dass.

הַפְּסָדָה *a. f.* dass.

הַפְּסָדָה (Dt 29, 22, Jes 13, 19) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung.

הַפֵּךְ *h.* 1. umwenden, umkehren; 2. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. *Ni.* 1. zerstört werden; 2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren; 2. verdrehen. *Hüf.* 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.

הַפֵּךְ (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.*

1. *pf.* אֶתְהַפֵּךְ Lv 13, 3, *inf.* מִתְהַפֵּךְ Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְהַפְּכֶת Ho 7, 8, *pt. f.* מִתְהַפְּכָה Gen 3, 24 B umgewandt werden.

הַפֵּךְ *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.

הַפְּכָאָה (הַפְּכָאָה) *a. m.* Verkehrtheit.

הַפְּכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandlung; 2. Zerstörung.

הַפְּכָנָה *a. m.* verkehrt.

הַפְּכָכָן, הַפְּכָכָה *h. m.* unbeständig.

הַפְּלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äußerung; 3. Gebrauch des Wortes.

הַפְּלָג *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifung.

הַפְּלָגָה *h. f.* Teilung.

הַפְּסָדָה *h. m.* Schaden, Verlust.

הַפְּסָדָה *a. m.* dass.

הַפְּסָדָה *h. m.* Unterbrechung.

הַפְּסָדָה *h. f.* 1. Aufhören; 2. Unterbrechung; 3. Unterbrechungssabbath (vgl. Meg III 4).

הַפְּסָדָה *l.* הַפְּסָדָה.

הַפְּקָעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.

הַפְּקָעָן *h. m.* fallsüchtig.

הַפְּקָרָה *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הַפְּקָרָה *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.

הַפָּרָה *h. m.* Auflösung (von Gelübden, Eiden).

הַפָּרָה *h. f.* dass.

הַפְּרָכָה *gr. m.* (ὕπαρχος) 1. Statthalter; 2. *s.* הַפְּרָכָה.

הַפְּרָכָה *gr. f.* (ὕπαρχία) Präfektur.

הַפְּרָכָה *gr. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. *l.* הַפְּרָכָה (ἵπποδρόμος) Rennbahn.

הַפְּרָקִי (Est II 8, 9) *gr.* Afrika (Ἀφρική).

הַפֶּרֶשׁ *h. m.* Unterschied.

הַפְּרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).

הַפְּשֹׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.

הַפְּשָׁטָה *h. f.* dass.

הַפְּשָׁר *h. m.* Wärmen.

הַפּוֹתִיקִי *gr. f.* (ὑποθήκη) Unterpfand.

הַפְּתָקִים *s.* הַפְּתָקִים.

הַצָּבָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יָצַב.

הַצֵּלָה *h. f.* Rettung.

הַצִּלְפוֹנִי 1. weibl. Personennamen, *s.* הַצִּלְפוֹנִית; 2. Ortsname.

הַצָּנֵעַ *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.

הַצָּעָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte); 3. Text (der Mischna).

הַצִּתָּה *h. f.* Anzünden.

הַקֹּבֵיטוֹן *gr. m.* (ἀκαούβιτον) Ruhepolster.

הַקְּבֻלָּה *h. f.* Aufnahme, Empfang.

הַקְדָּשׁ *h. m., pl.* הַקְדָּשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.

הַקְדָּשָׁא *a. m., c.* הַקְדָּשִׁישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.

הַקָּוָה *h. f.* Aderlaß.

הַקְּטָר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).

הַקְטָרָה *h. f.* dass.

הַקִּיף *s.* הַקִּיף.

הַקָּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.

הַקָּמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.

הַקָּנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, *s.* אֶקְנִיָּתָא.

הַקָּף *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schuld.

הַקָּפָא *a. m.* Umzäunung.

הַקְּפָדָה *h. f.* Aufbrausen.

הַקָּפָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenausgang.

הַקָּצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.

הַקָּצָה *h. f.* Spalten, Auftun.

הַקָּר *h. m.* 1. Hervorquellen. הַקָּר הַיָּד 1. frische Quelle (Gegensatz: Zisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.

הַקָּרְבָּה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הַקָּרִיב; 3. zum Angriff Heranrücken.

הַקָּרְבָּה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.

הַקָּשׁ *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine der hermeneutischen Methoden: Analogieschluß.

הַקָּשָׁא *a. m.* dass.

הַקָּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.

הַר *h. m., pl.* הָרִים, הַרִים 1. Berg, Gebirge. הַר הַבַּיִת der äußerste Vorhof des Tempels; 2. hervorragende Person.

הָרָא *a. Aph.* reizen.

הָרָבָה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 Haben.

הַרְבִּית *s.* חֲקִבִּית.

הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.

הָרַג *h.* töten. נִי. getötet werden.

הָרַג *h. m.* Mörder, Wegelagerer.

הָרַג *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert. הָרַגוּ (Bech VI 6) 1. אָכַז.

הָרַגָּל *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הָרַגָּל Losen.

הָרַגְנִין *gr. m.* (ῥύγινον) bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).

הָרַגְשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.

הָרַגְתָּא *a. f., c.* הָרַגְתָּ Thr 1, 20 Zittern.

הָרַגָּא *a. m.* dünner Pfahl.

הָרַגְלִים, הָרַגְלָא 1. הרדולים, הרדובלל.

הָרַדוֹם *x. m.* Begattung der Vögel.

הָרַדוּף *gr. m.* (ροδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

הָרָם *s.* הָרָם.

הוֹרְדוֹס (Est II 3, 1), הוֹרְדוֹס männl.
 Personennamen (Ἡρώδης).
 הרדס s. תְּרָדָם.
 הַרְדָּסוֹת *gr. f. pl.* eine Art Tauben
 (vgl. Ἡρώδης).
 הַרְדָּפָה *x. f.* Gefängnis (?).
 הַרְדִּיפָנִי, הַרְדִּיפָנִי *gr. m.* (ρόδοδάφνη)
 Oleander.
 הָרָה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwän-
 gert werden.
 הָרֶהוֹן *h. m.* Pfand.
 הָרֶהוֹן *gr. m.* (οὐρητόν) Nachtopf.
 הָרְהוּר *h. m.* 1. Nachdenken; 2. un-
 reine Phantasien; 3. schlimme (nach-
 teilige) Gedanken.
 הָרְהוּרָא (*bibl.* הָרְהוּר) *a. m., c.* הָרְהוּר
 Nu 15, 39 dass.
 הָרְהוּר I *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen
 Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes,
 Schlechtes (von jemand) denken.
 הָרְהוּר II (= תְּרָחַר) *h.* fieberkrank machen.
 הָרְהוּר *a., pt.* מְהָרְהוּר Dt 29, 17 nachdenken.
 הָרְהוּמָא *a. m.* Gewinn.
 הָרְהוּמָה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohl-
 stand, Bequemlichkeit.
 הָרְהוּרִים *h. m. pl.* Leidenschaft.
 הָרְהוּבוּנִית s. אֲרֻבוּנִית.
 הָרְהוּפָא, הָרְהוּפָתָא *x. m. f.* ein bitteres
 Kraut.
 הָרֶזֶק *x.* verwahren.
 הָרְזִיקִי *x. m. pl.* הָרְזִיקִי Gewahrsam.
 הָרְחָצָה *h. f.* Waschen, Baden.
 הָרְחָק *h. m.* 1. Entfernung. הָרְחָק
a. ungesetzl. Zwischenraum in einem
 schriftlichen Kontrakt zwischen den
 Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines
 Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmaß-
 regel.
 הָרְחָקָה *h. f.* dass. wie 2.
 הָרְחָקָה *h. f.* Fruchtbarkeit.
 הָרִי *h.* siehe.
 הָרִי *h. m.* Eigentümlichkeit.
 הָרִיגָה *h. f.* Tötung durchs Schwert.
 הָרִיוֹן *h. m.* Empfängnis.

הָרִיעָה *h. f.* Freudengeschrei.
 הָרִיפָה *h. f.* עֵין הָרִיפָה 1. Augenzwinkern;
 2. Augenblick.
 הָרִיפּוֹת *h. f. pl.* Grütze.
 הָרִיקָא s. תְּרִיקָא.
 הָרִית (GenJI 10, 11, MS חֲרִיֹּת) 1. חֲרִיב.
 חֲרִיב s. חֲרִיב.
 חֲרִיבָה *h. m.* auf der Schulter Tragen.
 חֲרִיבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfpfen.
 חֲרִיבָה *h. f.* Zunicken.
 חֲרִיבָנוֹס, חֲרִיבָנוֹס *gr.* männl. Personen-
 name (Ἀρχίνοσ).
 חֲרִמָה *h. f.* 1. Wegschaffen, Entfernen;
 2. Abheben der Priesterabgabe; 3. Er-
 hebung.
 חֲרִמָּה s. רְמִיץ.
 חֲרִמִּיז *pers.* 1. Ormuzd, Ahuramazda,
 Prinzip des Guten im Parsismus;
 2. Ortsname; 3. *m. f.* Personennamen.
 חֲרִמִּיז *Ortsname.*
 חֲרִמָּנָא, חֲרִמָּנָא *pers. m.* 1. Befehl; 2. s.
 קְהֲרִמָּנָא.
 חֲרִמִּינִי (Jer 51, 27, MS חֲרִמִּינִי) *gr.*
 (Apuevia) Armenien. S. אֲרֻמִּינִי.
 חֲרִמָּנָא *pers. m.* Autorisation.
 חֲרִמָּנָא I *a. m.* Malve.
 חֲרִמָּנָא *a. m.* 1. Name eines Vogels
 (Fischreiher?); 2. eine Parasitpflanze
 (*Loranthus Acaciae*. Löw).
 חֲרִמָּנִית *lat. m. pl.* (*hirnea*) eine Art
 Schüssel.
 חֲרִמָּנִית ה' טִיאוֹנוֹס (jGitt 45^d) I. וִינְדִיק
 וִינְדִיקָיוֹס, טִיאוֹנוֹס.
 חֲרָם *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2.
 durchbrechen; 3. s. תְּרָם.
 חֲרָם *h. m.* Zerstörung.
 חֲרָם *Ortsname* (Charax, Stadt in Me-
 dien).
 חֲרִמָּטָא *pers. m.* Bauernschuh.
 חֲרָסִין I *h.* חֲרָסִין, חֲרָסִין (jTer 48^a).
 חֲרָסִין *a. m.* eine Fischart.
 חֲרָעָה I *h. f.* schlechtes Handeln.
 חֲרָעָה II *h. f.* Lärmblasen.
 חֲרָף *h. m.* עֵין הָרָף Augenblick.

הַרְפָּה weibl. Personenname.
 הַרְפֻּיָּא Ortsname.
 הַרְפָּתָא pers. m. Begegnis.
 הַרְצָה, הַרְצָה h. f. 1. Wohlgefälligkeit
 (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3.
 Vortrag.
 הַרְקָה h. f. Verfaulen.
 הַרְקָד h. m. Sieben des Mehls.
 הַרְקָה h. f. dass.
 הַרְקָלִיפּוֹלִיס gr. Ortsname (Ηρακλίopolis).
 הַרְקָנוֹס gr. männl. Personennamen (Ἑρ-
 κανός).
 הַרְשָׁא h. f. Vollmacht.
 הַרְתָּ s. רת.
 הַרְתָּא (1. הַרְתָּא. Löw) a. f. Streit.
 הַרְשָׁא h. m., pl. הַרְשָׁאוֹת Abschweifung,
 Umgehung einer Frage.
 הַרְשָׁה h. m. 1. Erreichen; 2. ה' יָדִי Ver-
 mögen, Mittel.
 הַרְשָׁה h. f. dass.
 הַרְשָׁלָּה h. m. 1. Weisheit, Verstand;
 2. Bezeichnung der mit מְשָׁלִים über-
 schriebenen Psalmen.
 הַרְשָׁלָּה h. f. weise Überlegung.
 הַרְשָׁמָה h. f. הַרְשָׁמָה אֶתְּנָה Achtgeben.
 הַרְשָׁב h. m. Zurückgabe.
 הַרְשָׁבָה h. f. dass.
 הַרְשָׁבוֹן h. m. Ersatzleistung.
 הַרְשָׁבָה h. f. Entfernung, Wegräumung.
 הַרְשָׁנָה h. f. הַרְשָׁנָה לְשׁוֹן unbeabsich-
 tigte Anwendung eines geläufigen
 Ausdrucks.
 הַרְשָׁחָה h. f. früh Aufstehen, zeitige
 Arbeit.
 הַרְשָׁחָה Name eines Gerichtsen-
 gels.
 הַרְשָׁחָה h. f. 1. Zerstörung; 2. volles
 Abrasieren.
 הַרְשָׁחָה h. f. Hinüberreichen.
 הַרְשָׁחָה h. f. 1. früh Aufstehen, zeitig
 an die Arbeit Gehen; 2. frühe Mor-
 genstunde.
 הַרְשָׁלָּה h. f. 1. הַרְשָׁלָּה אֶתְּנָה Ausstrecken
 (der Hand); 2. Bestrafung.
 הַרְשָׁלָּה h. f. Wegwerfen.

הַרְשָׁלָּה h. f. Vollendung.
 הַרְשָׁמָה Name eines Gerichtsen-
 gels.
 הַרְשָׁמָה h. f. 1. Vertilgung; 2. Ge-
 brauch des Wortes שָׁמַד.
 הַרְשָׁמָה h. m. Erlass.
 הַרְשָׁמָה h. f. dass.
 הַרְשָׁמָה h. f. Gebrauch des Wortes שָׁמַד.
 הַרְשָׁמָה h. f. Abreiben, Glätten.
 הַרְשָׁמָה h. f. Erniedrigung.
 הַרְשָׁמָה h. m. Überfluß.
 הַרְשָׁמָה, הַרְשָׁמָה h. f. 1. Tränken; 2. Dar-
 reichen des bitteren Wassers an die
 des Ehebruchs verdächtige Frau.
 הַרְשָׁמָה h. f. Berührenlassen (zweier
 Flüssigkeiten).
 הַרְשָׁמָה h. f. 1. Blicken, Schauen;
 2. Gebrauch des Wortes הַרְשָׁמָה.
 הַרְשָׁמָה h. f. Wurzelschlagen.
 הַרְשָׁמָה (Est II 6, 13) a. jetzt. הַרְשָׁמָה —
 bald — bald. (יָשׁ לְזִמְרָה) הַרְשָׁמָה
 מִבְּעֵינָי — wenn schon (gesagt werden
 muß) —, bedarf es noch der Er-
 wählung von —?
 הַרְשָׁמָה, הַרְשָׁמָה h. f. Prostration.
 הַרְשָׁמָה h. f. ה' יָדִי Heimsuchung.
 הַרְשָׁמָה, הַרְשָׁמָה (KohR 1, 5) 1. וְהַרְשָׁמָה
 שָׁמַד.
 הַרְשָׁמָה 1. הַרְשָׁמָה a. f. Einwand.
 הַרְשָׁמָה h. f. Abschlagen, Enthauptung.
 הַרְשָׁמָה h. f. Anfang.
 הַרְשָׁמָה h. Pu. pt. מִהַרְשָׁמָה geschmolzen.
 הַרְשָׁמָה 1. הַרְשָׁמָה.
 הַרְשָׁמָה h. f. Wurmfraß.
 הַרְשָׁמָה a. 1. dort, in jenem Falle. הַרְשָׁמָה
 דָּאָרְפָּה darauf fußt er (mit seiner Aus-
 sage); 2. in Palästina (vom Stand-
 punkte Babyloniens gesprochen).
 הַרְשָׁמָה h. f. Anordnung.
 הַרְשָׁמָה h. m. 1. Erlaubnis; 2. Freilassung,
 Lösung von Gelübden.
 הַרְשָׁמָה a. m. dass.
 הַרְשָׁמָה, הַרְשָׁמָה h. f. Verwarnung.
 הַרְשָׁמָה h. f. 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.
 הַרְשָׁמָה h. f. Lärm blasen.

י

י der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. י als Zahlzeichen = 6.

י, י, י *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

יֶאֱ (= אֶבְא) männl. Personennamen.

יֶאֱ *s.* יוּ.

יֶאֱ *a.* ach, o weh!

יֶאֱ Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

יֶאֱ *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *a. m.* 1. gewiß; 2. speziell.

יֶאֱ *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

יֶאֱ *a. m.* dass.

יֶאֱ *h. m., f.* יֶאֱ, יֶאֱ 1. gewiß, sicher; 2. speziell; 3. Gewißheit, Tatsache. יֶאֱ sicherlich, in der Tat.

יֶאֱ *a.* dass.

יֶאֱ, יֶאֱ *s.* יֶאֱ, יֶאֱ.

יֶאֱ *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *a.* ei! ha!

יֶאֱ *a.* 1. ah! 2. und doch.

יֶאֱ (= יֶאֱ) *a.* und er.

יֶאֱ *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

יֶאֱ *a. m., pl.* יֶאֱ Ex 38, 28 dass.

יֶאֱ *a. f., pl.* יֶאֱ Est II 3, 8 (MS יֶאֱ) Gans, *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ (?) *h. m.* männliches Glied(?).

יֶאֱ (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

יֶאֱ *a. m.* Wehklage.

יֶאֱ (= יֶאֱ) *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ (bSabb 94^a) 1. וִיֶאֱ, *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *s.* יוּ.

יֶאֱ Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

יֶאֱ (jDem 22^b) 1. וִיֶאֱ.

יֶאֱ 1. וִיֶאֱ.

יֶאֱ Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

יֶאֱ, יֶאֱ *s.* יֶאֱ, יֶאֱ.

יֶאֱ *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *h. m., pl.* יֶאֱ, יֶאֱ Kind, Junges.

יֶאֱ *זֶאֱ* zweiter Grad der Unreinheit.

יֶאֱ (Gen 40, 20) *a. m., ind.* יֶאֱ Gen 11, 30 1. Kind; 2. Geburt. יֶאֱ

יֶאֱ Gen 40, 20 Geburtstag; 3. Ex 13, 2 Mutterleib.

יֶאֱ *h. f.* geburtsfähig(?).

יֶאֱ *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *a.* es schickt sich.

יֶאֱ *gr. m.* (βουλευτής) Senator.

יֶאֱ *gr. m.* (βῆλον), *pl.* יֶאֱ Vorhang.

יֶאֱ *gr.* männl. Personennamen (Οὐδᾶς, Valens).

יֶאֱ *gr. m.* (οὐνδουκτόριος) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).

יֶאֱ *a.* (= יֶאֱ) und sie.

יֶאֱ Fluß in Babylonien.

יֶאֱ *a.* (= יֶאֱ) und wir.

יֶאֱ *a.* *Ite*. befleckt werden.

יֶאֱ *h. f.* 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation; 3. Begleiterscheinungen der Menstruation.

יֶאֱ *a. f.* dass.

יֶאֱ Ortsname.

יֶאֱ *h. f.* Weib mit regelmäßiger Menstruation.

יֶאֱ *s.* יֶאֱ.

יֶאֱ *h. m.* Versammlung. יֶאֱ 1. Lehrhaus; 2. Tempel.

יֶאֱ *a. m.* dass. יֶאֱ Lehrhaus.

יֶאֱ *h. f.* Bestimmung, Festsetzung.

יֶאֱ *h. m., pl.* יֶאֱ, יֶאֱ Zugabe, Hinzufügung.

יֶאֱ *a. m.* Zusammenkunft.

יֶאֱ (Cant 5, 14) 1. וִיֶאֱ.

ווקלטא (jSabb 10^a Aug. Krot.) 1.
 בַּקְלָסָה, s. בַּקְלָסָה.
 וקתא 1. וקתא.
 וַרְדֵּי *x. m.* (vgl. ῥόδον) 1. Rose; 2. rosen-
 ähnliche Blüte; 3. rosafarben; 4. Tal(?).
 וַרְדֵּי (Cant 2, 1) *x. m.* (vgl. ῥόδον)
 1. Rose. בֵּי וַרְדֵּי Rosenplatz; 2. rosa-
 farben.
 וַרְדִּימוֹס *gr.* männl. Personennamen (Εὐρύ-
 δημος).
 וַרְדִּין männl. Personennamen.
 וַרְדֵּנָא *x. m.* בֵּי וַרְדֵּנָא Rosengarten.
 וַרְדֵּנָא *gr. m.* (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch;
 2. Ortsname.
 וַרְדִּנָּא *a. m.* aus Wardina.
 וַרְדִּינוֹן *gr. m.* (ῥόδινον) Rosenöl.
 וַרְדִּין *h. m. pl.* die Schlagadern des
 Halses.
 וַרִיר *h. m.* weißer Fleck im Auge.
 וַרְצוּנָא *a. m.* Küchlein.
 וַרְשָׁנָא *x. f.* (וַרְשָׁנָא?) Frauengurt.
 וַשֵּׁט *h. m.* 1. Speiseröhre; 2. enge Öff-
 nung.
 וַשֵּׁטָא *a. m.* dass.
 וַתָּ *a.* (= וַתָּתָּ) und du.
 וַתָּא *a. f.* eine Vogelart.
 וַתִּיָּא = וַתִּיָּא.

וַתִּיר *h. m.* Verzichtleistung.
 וַתִּנָּא *s.* וַתִּנָּא.
 וַתִּיק *h. m.* tüchtig, hervorragend,
 fromm.
 וַתִּיקָא *a. m.* Mehlspeise.
 וַתִּנָּא *a. m.* Ader.
 וַתִּינָּא, וַתִּינָּה, וַתִּינָּה *gr.* Ortsname (Bi-
 θυνία, Bithynien in Kleinasien).
 וַתִּינָּקִי *gr. m.* (Βιθυνιακός) bithynisch.
 וַתִּם *gr.* (εὐθέως) sogleich.
 וַתִּק *a. Pa. pt.* מְוַתִּק 1K 19, 11 Ar MS
 (Targ. MS מְפַרְקִין) zerschmettern.
 וַתִּק *gr. m.* 1. (ἐκτική) Schwindsucht;
 2. (ἐκτικός) schwindsüchtig.
 וַתִּר *h.* reichlich sein. Nī. vogelfrei
 werden. Pi. 1. mehr tun, ein Übriges
 tun; 2. nachsichtig sein, auf sein
 Recht verzichten; 3. Platz machen
 (auf dem Beete). Hīp. 1. gelöst
 werden, Durchfall bekommen; 2. vogel-
 frei werden.
 וַתִּר *a. Pa.* Nutzen bringen. Itpa.
 Durchfall bekommen.
 וַתִּרֹן *h. m.* Rest.
 וַתִּרֹן *h. m.* 1. freigebig; 2. nachsichtig.
 וַתִּרְנָא *a. m.* dass.
 וַתִּשׁ *s.* וַתִּשׁ.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr.
 Alphabets. ז als Zahlzeichen = 7.
 זאַב *h. m.* Wolf.
 זאַבָּה *h. f.* Wölfin.
 זאַנָא *a. m.* 1. Granne; 2. Zweig.
 זאַטוֹם *s.* זאַטוֹם.
 זאַר *s.* זאַר.
 זאַת *h. f.* diese.
 זַב *h. m.* 1. am Weiß- oder Blutfluß
 leidend; 2. pl. זַבִּים Name eines
 Mischnatraktates.
 זַב (jTaan 64^b) 1. זַבִּינִית (so Ven.).

זַבִּד *a.* schenken.
 זַבִּדִּי, זַבִּדָּה männl. Personennamen (Ab-
 kürzung von זַבִּדִּיָּה).
 זַבִּדִּין *זַבִּדִּין* Ortsname.
 זַבִּיב *h. m.* Fliege. זַבִּיב *בַּעַל* (so auch
 im Targum) Fliegenbaal.
 זַבִּיבִית *h. f.* eine Art Fliege.
 זַבִּינָא (?) *a. m.* Eidechsenart.
 זַבִּיד *Ortsname.*
 זַבִּידָא *a. m.* Geschenk.
 זַבוּיִן (jTer 45^b) 1. זַבִּינִין (?).
 זַבִּיחַ *h. m.* Schlachten.

זבול *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel;
3. Name des vierten Himmels.

זבול *h. m.* (Verdrehung von זבוח) heidnische Festfeier.

זבולא 1. זבילא.

זבונא *a. m., ind.* זבון Lv 25, 42 1. Kauf;
2. Börse; 3. Ware.

זבונא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.*
Käufer.

זבונא *a. m.* 1. Biene; 2. Bienenstich.

זבורית *h. f.* Erhöhung (Seele) im Boden
eines Gefäßes. Löw.

זבורית *h. f.* steinichtes Land.

זבוריתא, זבוריתא *a. f.* weibliche Biene.

זבות *h. f.* Weißfuß.

זבוגא (bMoK 28^b) 1. זבונא(?).

זבח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.*
dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden;
1. geopfert werden.

זבח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer,
bes. Mahlofer (an Festen); 3. *pl.*

זבחים Name eines Mischnatraktates.

זבחה *a. m.* dass.

זביר, זבירא männl. Personennamen.

זבירה *h. f.* Schlachtung.

זבילא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.

זבילא *a. m.* Grabscheit.

זביןא *a. m., c.* זבין Gen 17, 12 1. Ware;
2. Kauf; 3. *pl. c. s.* זביונהי Lv 25, 16
B. Kaufpreis. Geld; 4. Börse.

זבניתא (זבניתא) *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.

זבל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung
von זבח) den Götzen opfern. *Ni.*
Hitp. gedüngt werden.

זבל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.

זבל *h. m.* Dünger: בית הקבלים ein Acker,
der gedüngt wird. זבלים מי Jauche.

זבלא *a. m., ind.* זיבל 2K 9, 37, Est II
1, 3 dass.

זבל *h. m.* einer der düngt.

זבלין *x. m.* triefäugig(?).

זבלינא *a. m.* ein immergrüner Baum,
s. מבלינא.

זבלת *h. f.* Düngerhaufen.

זבן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תזבון Lv 25, 14
kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יזבין Ex
21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.*
תזבין Lv 25, 23 verkauft werden.

זבירתא *a. f.* Biene.

זוגת, זוגים *gr. m.* (ζεύγος), *pl.*

1. Paar. זוגות die Paare der Schrift-

gelehrten. זוג זוג Genosse, Gegenstück;

2. Gattin; 3. Schere; 4. grade Zahl.

זוגא (Est II 7, 10) *gr. m.* (ζεύγος), *ind.*

זוג 2K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Ge-

spann. זוג זוג Gattin; 2. Wechsel-

kleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Schere;

6. Beiname einer Person.

זג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle,
Klingel.

זגא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10,
MS זוגא) זגא *a. m.* 1. Schelle;
2. Kern.

זגא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.*
stützen.

זגא II *s.* קגא.

זגא *gr.* männl. Personennamen (Ζύγος).

זגג *h. m.* Glasmacher, Glasbläser.

זגגא *a. m.* dass.

זגד, זגדר männl. Personennamen.

זגד *h.* festhalten(?).

זגדן (זגדן, זגדן, זגדן) *x. m.*
mit ungleichen Paaren (z. B. Augen-
brauen).

זגיתא *a. f.* Glas, Glasware.

זגוג *h.* klar machen.

זגוגאל Name eines Engels.

זגיתא *a. f.* Glasgefäß.

זגוגאל 1. זגוגאל.

זגיתא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. אפרוחקא
die Plejaden.

זגון *h. m., pl.* זגונות Frevel, vorsätzlich
begangene Sünde.

זגונא, זגונא *a. m., ind.* זגון Dt 29, 17,
c. s. זגונא Jes 1, 6 Soc 59, 1. Über-

mut, Frechheit, Gewalttat; 2. Über-

kochen, Leidenschaft.

זגונותא, זגונותא *s.* זגונותא.

זֶה *h. m.* dieser. **זֶהוּ** (= **זֶה הוּא**) das ist. **זֶהוּ אֵי** welcher ist?

זוהב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.

זָהָב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).

זָהָבִי *h. m.* Goldschmied.

זוהה *h. Hi.* für stolz erklären.

זוהה, זוהת *a. Pa.* stolz machen.

זֶהוּ *s. זֶה.*

זָהָב *h. m.* Goldmünze.

זָהוּת *h. m.* stolz.

זָהוּתָא *a. m.* 1. dass.; 2. Stolz.

זָהוּם, זָהוּם *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.

זָהוּמָתָא *a. f.* Schmutz, Rost, *s. זָהוּמָתָא.*

זָהוּרָא *a. m.* Glanz, Pracht.

זָהוּרָא *s. זָהוּרָא.*

זָהוּרִית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.

זָהוּרִיתָא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* **זָהוּרִי** Gen 49, 11 dass.

זָהָרָא *a. m.* Glanz.

זָהִימָא *a. m.* schmutzig.

זָהִינָא *a. m.* übermütig.

זָהִיר *h. m.* 1. vorsichtig; 2. sorgsam.

זָהִירָא *a. m., ind.* **זָהִיר** Koh 11, 9 (MS **זָהִיר**) bedacht, achtsam.

זָהִירוּת *h. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.

זָהַל *s. זָהַל.*

זָהַם *h.* häßlich riechen, schmutzig sein, *pt. pass.* **זָהַם** schmutzig. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen, mit Schmutz bestreichen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.

זָהַם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itpe.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.

זָהָמָא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.

זָהָמָא לִיסְמוּרָן 1. **זָהָמָא לִיסְמוּרָן**.

זָהָמָא (**זָהָמָא**) *h. f.* Schmutz.

זָהָמָא *a. m.* Bestreichung der Pflanzen mit Schmutz.

זָהָמִי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).

זָהַר I *h. Ni.* vorsichtig sein. *Hi.* warnen. *Ho.* verwarnet werden, ein Verbot erhalten.

זָהַר II *h. Pi.* glänzen machen.

זָהַר *a.* warnen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.*

זָהַר Ex 18, 20 einschärfen; 2. warnen.

Itpe. 1. dass.; 2. *pf.* **זָהַר** Ez 33, 4 sich warnen lassen, sich in acht nehmen.

זָהַר II *a. pt. pass. pl.* **זָהַרִין** Cant 5, 10 glänzen. *Aph.* 1. *pf.* **זָהַר** Jes 9, 1, *ipf.* 2 *sg.* **זָהַר** Ex 18, 20 B., *pt. m.*

זָהַר Sac 9, 15, *f.* **זָהַרָא** Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen.

זָהָרָא (Ez 8, 2, MS **זָהָרָא**), **זָהָרָא** *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* **זָהָרִין** Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) ein Edelstein.

זָהָרָא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.

זָהָרָא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.

זָהָרָא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.

זָהָרָא *a. m.* Grundsteuerbeamter(?).

זָהַר *h. f.* dies ist. **זָהַר — זָהַר** das ist dasselbe wie jenes. **זָהַר, זָהַר** aneinander.

זָהָרָא *a. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Schiff; 4. Beiname einer Person.

זָהַב *h.* fließen, tropfen.

זָהַב *h. m.* 1. Weißfluß (des Mannes); 2. Blutfluß (des Weibes).

זָהָבָא *a. m.* dass.

זָהַב *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschließt.

זָהַב *gr. Pi.* **זָהַב, זָהַב** 1. verbinden, paaren;

2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen;

4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* ge-

paart werden. *Hütp.* 1. sich verbin-

den, sich zusammengesellen; 2. ver-

heiratet werden; 3. angreifen.

וּנ *gr. Pa.* וּנ *verbinden, paaren. Itpa.*
sich verbinden.

וּנ *h.* durchsichtig, glasartig sein.

וּנ *a.* dass.

וּנ *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.

וּנ *gr. m.* (vgl. ζεύγος) Paarung, Heirat.

וּנָא (Ex 39, 26) *a. m.* 1. *pl.* וּנָין Ex
28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.

וּנִיתָא (Est II 1, 3) *a. f.* Glas.

וּנ *h. Hi.* mutwillig handeln.

וּנ *a. Aph.* *ipf.* וּנִיד Ex 21, 14 (MS
(וּנִישַׁע) dass.

וּנִיד *l.* וּנִיד, *s.* וּנִיד.

וּנ *a. Pa.* וּנִי verproviantieren. *Itpa. pf.*

3 *pl.* וּנִיִּי Jos 9, 4 1. sich verpro-
viantieren; 2. ein Bündel schnüren,
Gebund binden.

וּנָא *a. m., pl.* וּנָין Gen 42, 25 1. Reise-
kost; 2. Reisesack; 3. *pl.* וּנָין Sterbe-
kleid.

וּנָה *a.* stolz sein.

וּנָה *gr. m.* 1. Verbinden, Paarung, Ver-
heiratung; 2. Genosse, Ehegenosse.

וּנָה *l.* וּנָה, *s.* וּנָה.

וּנָה *h.* von der Stelle rücken, weichen.

Hi. fortbewegen.

וּנָה *a.* weichen. *Aph.* schütteln.

וּנָה *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.);
2. Zuz, Gewicht (= 1/100 Litra =
3,6 gr.).

וּנָה (1S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. *l.* וּנָה
oder וּנָה.

וּנָה (Ex XII 28, 19 für וּנָה) *x. m.*
Name eines Edelsteins.

וּנָה I *h.* erhaben, stolz sein.

וּנָה II *h.* unbeständig sein. *Hi.* wei-
chen machen, zu anderer Meinung
bewegen.

וּנָה I *a.* hochgemut sein.

וּנָה II *a.* weichen, unbeständig sein.
Aph. pt. וּנָה Jer 50, 23 (MS וּנָה)
bewegen.

וּנָה *a. m., pl. c.* וּנָה Mi 7, 17 (MS
(וּנָה) Gewürm.

וּנָה *h. m. pl.* fließendes Wasser.

וּנָה *a. m.* zart, klein, jung, kurz.

וּנָה *h. m.* 1. Beutel am Fisch-
netz(?); 2. Auswurf des Meers.

וּנָה *a. m.* 1. der Jüngere; 2. männl.
Personenname.

וּנָה *a. Pass.* klein erscheinen.

וּנָה *a. m., ind.* וּנָה Cant 4, 9 1. jung,
klein; 2. männl. Personenname.

וּנָה *h. f.* Winkel. וּנָה Spitze des
Winkels.

וּנָה *a. f., ind.* וּנָה Ez 42, 3 (MS וּנָה),
1 K 7, 4 (MS וּנָה), וּנָה, *pl. d.* וּנָה
Ex 25, 26 dass.

וּנָה *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* וּנָה
verächtlich; 2. verschwenderisch sein.

Hi. 1. billig werden, im Preise
fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.

וּנָה I *a.* 1. billig sein; 2. gering-
schätzen. *pt.* וּנָה verächtlich. *Aph.*

billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt
werden.

וּנָה II *a.* spinnen(?).

וּנָה *h. m.* billig.

וּנָה *a. m.* dass.

וּנָה *a. m.* Knaul.

וּנָה *h. f.* dass.

וּנָה männl. Personenname.

וּנָה *h.* 1. nähren, füttern. וּנָה seine
Augen weiden. *Ni.* gefüttert, genährt
werden. *Hi.* ernähren.

וּנָה *a., pf.* וּנָה Gen 47, 12 1. ernähren;
2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe.*

pf. וּנָה, וּנָה, *ipf.* 3 *m. sg.* וּנָה Gen
41, 40, 3 *m. pl.* וּנָה Ho 9, 2 ge-
nährt werden.

וּנָה *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn
des Gesetzes für Priesterehen.

וּנָה männl. Personenname.

וּנָה I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen;
2. aufgeregt werden. *Pilp.* וּנָה er-
regen, erschüttern. *Hitp.* וּנָה

1. erregt werden, zittern; 2. sich
empören.

ווע II *h. Hi.* schwitzen.

ווע I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יווען Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* וע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַויע Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp. ipf.* 3 *f. sg. c. s.* הַוַּעַיִץ Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *ltpalp. pf.* יַדְעוּעַ Jes 12, 1, *ipf.* 3 *m. sg.* יַדְעוּעַ Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.

ווע II *a. Pa.* (*Aph.?*) schwitzen.

וועה *h. f.* Unwetter, Erdbeben.

וועפא 1. וועפא.

ווער Ortsname (Zoar).

וועתא *a. f.* 1. Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* וועתך Dt 2, 25 (MS וועתך) Furcht.

ווי *h. s.* ווי.

ווי *a.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* ווין Jes 17, 13 schelten; 2. *s.* ווי.

ווק *a. Pa.* ווק aufblasen.

ווקנא 1. וקנא (Löw).

וור I *h.* abweichen.

וור II *h. Ho.* ausgedrückt werden.

וור I *a., imp. pl.* וורו Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf.* 3 *pl.* ורו Gen 19, 3 einkehren.

וור II (= צור) *a. Pa.* וור rollen.

וור III *a.* zurückhalten.

וור *h. m.* Blütenkrone(?).

וור *h. m.* mit rollenden Augen.

וורייה *s.* וורייה.

וורתא *s.* וורתא.

ווא *a. m.* 1. Granne; 2. Zweig.

ווחא (Thr 3, 33, nicht MS) *a. m.* 1. Stolz; 2. stolz.

ווח *h. Hi.* für stolz erklären.

ווחל *h.* 1. fließen, *pt. pl.* ווחלין fließen-des Wasser; 2. ergießen. *Hi.* fließen lassen.

ווחל I *a.* 1. *pt. pl.* ווחלין Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* ווחלין Est II 1, 2 (nicht MS) fließen lassen. *Aph.* ausfließen lassen.

ווחל II *a.* glänzen.

ווחל *h. m.* die noch flügellose Heuschrecke.

ווחלא *a. m., ind.* ווחיל 1. dass.; 2. *pl.* ווחלי עפרא Mi 7, 17 Geschmeiß, Gewürm.

ווחלא (Am 4, 9, Jer 51, 27) *a. m.* dass.

ווחלל (DtJII 32, 34) 1. ווחלי *s.* ווחלא.

ווחתן *h. m.* stolz.

ווח *gr.* (ζῆσι) zur Gesundheit!

ווחא *gr. tr.* (ζῆτα) der griechische Buchstabe Zeta.

ווחט *s.* ווחט.

ווחא 1. ווחא.

ווחטום (irrigale Lesarten ווחטום BerR 32, ווחטום BerR 38) *gr. m.* (ζῆτητός) vogelfrei.

ווחטא (VajR 20 ווחטא, BemR 4 ווחטא) *gr. m.* (ζῆτημα) Makel, Vergehen.

ווחט *gr.* männl. Personennamen (ὁ Ζῆτης).

ווחט *männl.* Personennamen.

ווחא *a. m.* Wolf.

ווחא *h. f.* 1. Weißfluß (beim Manne); 2. Blutfluß (beim Weibe).

ווחא *h. f.* dass.

ווחא *a. f.* dass.

ווחא *a. m.* frech, Bösewicht.

ווחא *h. m.* Frechheit, Bosheit.

ווחא *a. m.* frech.

ווחא *a. f., ind.* ווחא Ez 24, 7 Bosheit.

ווחא (jAbZ 41*) 1. גחל.

ווחא (ווחא Est II 1, 1) *a. m.* frech.

ווחא (Dt 29, 18, Hb 1, 3) *a. f.* Frechheit.

ווחא (?) *a. m.* Glanz.

ווחא *a. f., c. s.* ווחא Ez 24, 6 Schmutz.

ווחא (Ez 1, 13) *a. m., c.* ווחא Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.

ווחא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.

ווח *h. m.* 1. Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.

וִיט *a. m., ind.* וִיט Sac 6, 13, *c. s.* וִיט
 Nu 27, 20 dass.
 וִיט männl. Personennamen.
 וִיט *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg
 ziehen; 2. Krönchen auf die Buch-
 staben setzen.
 וִיט *a. m.* 1. *c. s.* וִיט Ex 21, 10
 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen
 auf die Buchstaben setzen; 4. Ver-
 waltung.
 וִיט *a. m., ind.* וִיט Nah 2, 11 Zittern.
 וִיט *h. m.* Fälschung.
 וִיט *a. m.* dass.
 וִיט *a. f., c. s.* וִיט Est II 1, 7
 Glanz.
 וִיט *a. m., ind.* וִיט Sac 10, 3 glän-
 zend, vornehm.
 וִיט *h. m.* 1. Milbe, Kriechtier; 2. Name
 eines Vogels; 3. Gesims, Ausbau.
 וִיט *a. m.* 1. 1K 6, 5 Gesims, Ausbau;
 2. Wurm; 3. männl. Personennamen
 (Ζίζος bei Josephus. Löw).
 וִיט Ortsname.
 וִיט *a. m.* Nasenloch, Schnauze.
 וִיט *l.* וִיט.
 וִיט *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = $\frac{1}{100}$
 Litra).
 וִיט *h. Pi.* וִיט bewaffnen. *Pu.* bewaffnet
 sein. *Hitp.* sich rüsten.
 וִיט *a. Pa. pt. pass. pl.* מְוִיטִין Gen 49, 19
 bewaffnen. *Itpa. pt. pl.* מְוִיטִין Jo 2, 9
 (MS מְוִיטִין *l.* מְוִיטִין) gerüstet sein.
 וִיט Buchstabe Zajin.
 וִיט *a. m., ind.* וִיט Gen 41, 44,
 Jes 22, 6 Waffe.
 וִיט *pers. m.* Schaden, Verlust.
 וִיט *s.* מְוִיטִין.
 וִיט (NuJI 5, 21 Bas.) *s.* וִיט.
 וִיט *h. m.* Zittern.
 וִיט *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Un-
 wetter; 2. וִיט Jes 21, 3, *ind.* וִיט
 Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23,
 Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. *s.*
 וִיט.

וִיט I *h. f.* 1. Schweiß; 2. Saft.
 וִיט II *h. f.* Aufregung.
 וִיט I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiß.
 וִיט II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS
 an beiden Stellen וִיט) *a. f., c. s.*
 וִיט Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.
 וִיט *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.
 וִיט *h. Pi.* 1. fälschen, betrügen; 2. als
 falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht
 sein.
 וִיט *a.* 1. *Pa. inf.* מְוִיטִין Jer 8, 8 fälschen;
 2. *s.* וִיט.
 וִיט *s.* וִיט.
 וִיט (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten
 (cf. syr. וִיט).
 וִיט *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes
 Dokument.
 וִיט *s.* וִיט.
 וִיט männl. Personennamen.
 וִיט *a. m.* Fälscher.
 וִיט *a. f.* Fälschung.
 וִיט (Ex 2, 3 B.) *s.* וִיט.
 וִיט (*וִיט*) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoß.
 וִיט *a. m.* dass.
 וִיט *h. f.* Verpflichtung.
 וִיט *a. f., pl.* וִיט Blitz.
 וִיט *h. m., pl.* וִיט 1. Rand, Kranz-
 leiste; 2. Dolde; 3. eine Hand voll,
s. וִיט; 4. Zugabe.
 וִיט *a. m., ind.* וִיט Ex 25, 11 Rand,
 Kranzleiste.
 וִיט (= וִיט) *a. m.* klein (Beiname
 verschiedener Männer).
 וִיט *a. m.* Kelterpresse.
 וִיט *h. f.* Zirkus.
 וִיט *h. m.* 1. Zweige Abschneiden;
 2. männl. Personennamen.
 וִיט *h. m.* 1. Anspornen; 2. männl.
 Personennamen.
 וִיט *a. m., ind.* וִיט Lv 11, 37 Säen,
 Saat.
 וִיט *h. m., pl.* וִיט 1. Olive; 2. Öl-
 baum (*Olea europea*). וִיט olivengroß
 (Maßbestimmung). וִיט Olivensaft

(*amurca*); 3. (übertragen) Ausfluß des Öls aus der Olive.

וִיתָא (Gen 8, 11), וִיתָא *a. m.* 1. Olive; 2. Ölbaum; 3. Name einer Seifenpflanze (*Limoniastrum monopetalum* Boiss. u. *L. Guyonianum* Coss. Löw).

וִיתִיָּה (jPes 29^d) 1. וִיתום.

וִיָּה *h. m.* klar, rein, durchscheinend.

וִיָּה *a., ipf.* 1 *pl.* וִיָּה Gen 44, 16 unschuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* וִיָּה (= וִיָּה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben; 3. würdig sein; 4. überwinden; 5. Barmherzigkeit üben. *imp.* וִיָּה *כי* gib mir ein Almosen. *Pa.* 1. reinigen; 2. *pt. sg. m.* וִיָּה Ex 34, 7 straflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* וִיָּה Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig erklären, Recht auf einen Besitz geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden, straflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen. וִיָּה *a. m., pl.* וִיָּה Kehricht, Wegzuräumendes.

וִיָּה (= וִיָּה) *s.* וִיָּה.

וִיָּה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* וִיָּה Dt 19, 13, וִיָּה unschuldig, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.

וִיָּה *a. m., c.* וִיָּה Gen 20, 5 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.

וִיָּה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst haben; 2. Recht bekommen (obsiegen); 3. verdienen, würdig erfunden werden; 4. berechtigt sein; 5. erlangen, Besitz ergreifen; 6. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen, rechtfertigen; 2. erlangen, erwerben; 3. Verdienst schaffen; 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hitp.* 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden; 2. sich rechtfertigen.

וִיָּה *h. f.* Glas, Kristall. *pl.* וִיָּה Glaswaren.

וִיָּה *a. f.* dass.

וִיָּה *h. m.* männlich.

וִיָּה *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei. וִיָּה *a. f., ind.* וִיָּה Lv 20, 27, Jes 8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.

וִיָּה *h. m. pl.* Totenbeschwörung.

וִיָּה *a. m. pl.* dass.

וִיָּה *h. f., pl.* וִיָּה 1. Gerechtigkeit, gute Tat; 2. Verdienst; 3. Vorteil, Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.

וִיָּה (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit, gute Tat; 2. Recht; 3. Heilstat.

וִיָּה I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.

וִיָּה II männl. Personennamen (Zacharja?).

וִיָּה *h. f.* Besitzergreifung, Eigentumsrecht.

וִיָּה *a. m.* rein.

וִיָּה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken; 2. Rezitation.

וִיָּה *a. f.* Rutenbesen.

וִיָּה *h.* klar sein. *Pi.* וִיָּה klären, läutern.

וִיָּה *h.* gedenken, beachten. *pt.* וִיָּה eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.* 1. in Erinnerung bringen; 2. anführen, zitieren.

וִיָּה *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe; 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.

וִיָּה *h. m.* Gedenken, Erinnerung.

וִיָּה *h. m., pl.* וִיָּה 1. Gedächtnis; 2. Bibelstellen, in denen vom Gedenken Gottes die Rede ist; 3. Teil des Musaphgebets für Neujahr.

וִיָּה *h. f.* 1. männliches Geschlecht; 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4. Hahnentritt (im Ei).

וִיָּה *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. וִיָּה jSabb 14^d (vgl. jAbZ 40^d) 1. וִיָּה.

וִיָּה *h. m.* mit gutem Gedächtnis begabt. וִיָּה *h. m.* Schlemmer.

וִיָּה *a.* fließen.

וִיָּה, וִיָּה *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.

וִיָּה *h.* tropfen, triefen.

וִיָּה *a., pt. pl.* וִיָּה Thr 1, 16 dass.

זלרקן *a. m., ind.* dünnbärtig.
 זלח *h. f.* Verächtlichkeit.
 זלחא *a. m.* Sprenger.
 זלועא *a. m., ind.* זלוע Jer 19, 1 Krug.
 זלוי *h. m.* Sprengen.
 זלקתא *l.* זלוקפא.
 זליתא (Thr 1,8) *a. f.* 1. Geringschätzung;
 2. niedriger Preis.
 זלולא *a. m.* Geringschätzung.
 זלולא *a. m.* Schlemmer, Verschwender.
 זלולנא *a. m.* gefräßig, unmäßig.
 זלח *h.* fließen, überschwemmt sein.
Pi. sprengen.
 זלח *a., inf.* מלח Jes 30, 14 1. sprengen, ausgießen; 2. sich ergießen. *Itpe.* sich ergießen. *Aph.* 1. ausgießen lassen; 2. Durchfall bewirken.
 זלח *h. m.* Sprengung.
 זלחא *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.
 זולטא *s.* זלתא.
 זלי männl. Personennamen.
 זלילא *a. m.* 1. gering, verächtlich;
 2. billig.
 זליכא *h. f.* Sprengen, Ausgießen.
 זליקא *a. m.* Glanz.
 זלל I *h. Hi.* היל *Ho.* billig werden.
Pilp. זלל verachten, geringschätzen.
 זלל II *h. Pilp.* זלל verschwenden. *Pass.* ausgegeben werden.
 זלל I *a.* verächtlich sein. *Palp.* זלל
 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen. *Itpalp. pt. f.* מלל זלל
 Koh 9, 16 (MS מלל זלל) geringgeschätzt werden.
 זלל II *a. pt.* זלל Dt 21, 20 verschwenden.
 זלל *h. m.* unmäßig.
 זלח *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.
 זלח *a.* tropfen. *Pa.* זלח Hb 2, 15 (MS זלח) tropfen lassen, ablaufen lassen.
 זלח *h. m.* Sprengung.
 זלתא *a. f.* Korb.

זום *gr. m.* (ζυμός) Brühe.
 זומא *gr.* (vgl. ζημία) *Pa.* זומי eine Geldstrafe auferlegen. *Itpa.* זומי bestraft werden.
 זומא *gr. m.* (ζέμα, ζυμός) Beize zum Färben der Wolle.
 זומה *s.* זומה.
 זומה *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratsschlag, Tücke.
 זומים *h. m.* Gebiß.
 זומין *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.
 זומנא männl. Personennamen.
 זומרא *a. m.* blau.
 זומרה *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute.
 זעל הומרה *Centurio*; 3. männliches Glied.
 זומרתא *a. f.* Gesang.
 זומים *h. m.* Planen.
 זמזומא *a. m.* Kastagnette.
 זומי *gr. f.* (ζυμός) Brühe.
 זומיא *gr. f.* (ζημία), *pl.* זומין, Geldstrafe.
 זומין *gr. m.* (vgl. ζημία), *pl.* זומיות, Geldstrafe.
 זמיונא *a. m.* böser Anschlag.
 זמים *h. m.* falsches Zeugnis.
 זמנא *a. m.* 1. *ind.* זמן Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* זמנא 18 9, 13 Gast; 3. männl. Personennamen.
 זמרא *a. m.* Gesang.
 זמרה *h. f.* Beschneiden des Weins.
 זמית *gr. f.* (ζυμός) Brühe.
 זמלינא *a. m.* ein immergrüner Baum. *S.* זמלינא.
 זמלסטרון, זמלסטרון *gr. m.* (ζωμάρστρον) Schöpflöffel.
 זמם I *h.* Übles sinnen. זמם ein (hinterlistiger, vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pu. pt.* מומם von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

- Zeuge überführt werden. *Hitp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.
- זָמַם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.
- זָמַם I *a.* *Itpe. imp. pl.* אֶתְזַמְמוּ (MS אֶשְׁתַּמְמוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Itaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.
- זָמַם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.
- זָמַם I *h. m.* falsches Zeugnis.
- זָמַם II *h. m.* Maulkorb, Nasenring.
- זָמַמָא II (Cant 1, 10) *a. m.* Maulkorb, Nasenring.
- זָמַן *h. Pi.* 1. einladen; 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hitp.* 1. begegnen, zusammentreffen; 2. ein Zusammentreffen verabreden.
- זָמַן *a., pt. pass.* זָמִין bereit, s. זָמִינָא. *Pa. pf.* זָמִין Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תִּזְמִין 1S 16, 3 1. bestellen; 2. vorbereiten; 3. einladen; 4. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern; 5. 1. זָמַם. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אֶזְמְנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl. m.* יִזְמְנוּ Nu 10, 3 (vgl. Dalm. Gramm. S. 251) 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.
- זָמַן *h. m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. זָמַן *h.* 2. Festzeit; 3. Segensspruch beim Eintritt eines Festes.
- זָמַנָא (Gen 2, 23) *a. m. (f.), c.* זָמַן Dt 16, 6 (MS זָמַן) 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זָמַן זָמַנִין zuweilen. זָמַן זָמַנִין Nu 14, 22 zehnmal. זָמַנָא — bald — bald. זָמַנָא מִשְׁכֵּן Lv 1, 1 Stiftshütte.
- זָמַר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. singen, besingen, 2. singend lesen.
- זָמַר II *h. Hi.* blau machen.
- זָמַר *a.* singen. *Pa. inf.* זָמַרָא Koh 2, 8 dass.
- זָמַר *h. m.* 1. Gesang; 2. Lied.
- זָמַר *h. m.* Musiker, Sänger.
- זָמַרָא *a. m., pl. d.* זָמַרָא Koh 2, 8 (MS זָמַרָא) dass.
- זָמַרָא *a. m.* 1. *c.* זָמַר Gen 4, 21 Soc 84, Or 2228 זָמַר Musik; 2. *pl.* זָמַרִין Est II 8, 15 Gesang; 3. männl. Personennamen.
- זָמַרָא *a. m., ind.* זָמַר Koh 2, 8 dass.
- זָמַרְגָד *gr. m.* 1. *pl.* זָמַרְגָדִין Est II 1, 2 (σμαργδος) Smaragd; 2. mons Smaragdus, Gebirgszug zwischen Nil und Rotem Meer, südöstlich von Theben.
- זָמַרְהָ *h. f.* Gesang.
- זָמַרְתָא *a. f., pl. d.* זָמַרְתָא Koh 2, 8 (MS זָמַרְתָא) Spielerin.
- זָמַרְתָא Name eines Volkes.
- זָמַרְתָא *gr. f.* (ζώνη), *pl.* זָמַרְתָא, זָמַרְתָא, זָמַרְתָא Gürtel.
- זָמַרְתָא *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* זָמַרְתָא Gen 38, 24 huren.
- זָמַרְתָא *a. m.* 1. *c. s.* זָמַרְתָא Gen 1, 11 Geschlecht, Art; 2. *pl.* Spezereierarten.
- זָמַרְתָא *a. m., pl.* זָמַרְתָא Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.
- זָמַרְתָא *h. m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.
- זָמַרְתָא *h. Pi.* 1. ausschneiden; 2. an jemand vorüberkommen(?).
- זָמַרְתָא *gr.* weibl. Personennamen (Ζηνοβία).
- זָמַרְתָא *a. m.* Bewohner von Ζίγγις (Landschaft an der Ostküste von Afrika).
- זָמַרְתָא *x. m.* 1. Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS זָמַרְתָא) 1. זָמַרְתָא, s. זָמַרְתָא.
- זָמַרְתָא *pers. m.* Kerkermeister.
- זָמַרְתָא *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.
- זָמַרְתָא Ortsname.
- זָמַרְתָא יִזְמְמוּ.
- זָמַרְתָא (NuJI 5, 21) 1. קִינְוִמְתָא (so MS).
- זָמַרְתָא *h. m. pl.* Unzucht, Buhlerei.
- זָמַרְתָא *h. m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.
- זָמַרְתָא *h. f.* Unzucht, Buhlerei.
- זָמַרְתָא (Ho 4, 11) *a. f., c. s.* זָמַרְתָא Gen 38, 24 dass.

זָנוּעַ *h. Pass. אֶזְנוּעַ, pt. pl. מְזֻנוּעִין* (= *מְזֻנוּעִין*) sich schütteln.
זָנָה *h. 1.* verabscheuen; *2.* Ekel erregen. *Pl. Hi.* verwerfen.
זָנִי *gr. f. (ζώνη)* Gürtel.
זָנִיָּה (Gen II 14, 2 MS) *1. inf. לְזָנִיָּה*.
זָנוּתָא *a. f.* Hurerei.
זָנוּתָא (Dt 23, 19, Jo 4, 3) *זָנוּתָא I a. f.* Hure.
זָנוּתָא *gr. f. (ζώνη)* Gürtel, Schurz.
זָנוּן *gr. männl. Personennamen* (Ζήνων).
זָנוּן *gr. m. (ζώνιον)* Gürtel.
זָנוּן *h. a. m. pl.* Taumellolch (*Lotium temulentum*).
זָנַק *h. Pl. 1.* ausspritzen; *2.* verschmachten lassen; *3.* verschmachten. *Hi.* tropfen, gießen.
זָנָקָא *s.* בּוֹרְזָנָקָא.
זָנוּרָא *gr. m. (ζωυδριον), pl. זָנוּרִין* Est II 8, 15 Gürtel.
זָנוּרָא *gr. m. (ζωστήρ)* Gürtel, Schürze.
זָנוּרָא *gr. männl. Personennamen* (Ζωσμιος).
זָנוּתָא *s.* זָנוּתָא.
זָנוּר *s.* זָנוּר.
זָנוּרִין *a. m. pl., c. s.* זָנוּרִין Gen 8, 21, זָנוּרִין Gen 46, 34 Jugendzeit.
זָנוּרָא *a. m.* Schrecken.
זָנוּרָא *s.* זָנוּר.
זָנוּרָא *h. f.* Bewegung, Erregung.
זָנוּרָא *pl. c.* זָנוּרָא für Ex 24, 5. 11 überlieferte Variante von נָעַרִי und אֶצִּילִי.
זָנוּרָא *a. m., pl. זָנוּרָא* Cant 6, 5 Jüngling.
זָנוּרָא *s.* זָנוּר.
זָנוּרָא (Gen 44, 23) *a. m. 1.* klein, wenig.
זָנוּרָא — **זָנוּרָא** Ex 23, 30 allmählich.
זָנוּרָא Gen 26, 10 beinahe. פֶּחַם.
זָנוּרָא Ru 2, 7 nur ein wenig;
2. Beiname verschiedener Männer.
זָנוּרָא *a. f., c.* זָנוּרָא Lv 25, 16 Kleinheit.

זָנוּרָא *h., pt. pass.* זָנוּרָא zornig.
זָנוּרָא *h. m.* Zorn.
זָנוּרָא *h. 1.* heftig sein; *2.* zürnen.
זָנוּרָא *a. 1.* heftig sein; *2.* zürnen.
זָנוּרָא *h. m. 1.* Heftigkeit; *2.* Zorn.
זָנוּרָא *a. m. 1.* Sturm; *2.* Zorn.
זָנוּרָא *x. m. 1.* Safran (*Crocus sativus*); *2.* Cant 5, 14 (Or 1302 im Text nur זָנוּרָא, darüber geschrieben זָנוּרָא) Name eines Edelsteins.
זָנוּרָא *h.* schreien.
זָנוּרָא *a., pf. 3 pl. זָנוּרָא* Ex 14, 10 dass.
זָנוּרָא *h. f.* Geschrei.
זָנוּרָא (Ex 12, 4) *a., pf. 3 f. זָנוּרָא* 2S 7, 19 (MS זָנוּרָא) *1.* klein, wenig sein; *2.* gering sein; *3.* Schmerz empfinden (= זָנוּרָא); *4. pf. זָנוּרָא* 2S 18, 16 zurückhalten. *Aph. 1. pf. זָנוּרָא* Nu 11, 32, *ipf. 2 pl. זָנוּרָא* Jer 29, 6 klein machen; *2.* klein werden, klein sein. *Itepe.* kleiner gemacht werden.
זָנוּרָא *h. f., pl. זָנוּרָא* *1.* Borste; *2.* Augenbraue.
זָנוּרָא *a. m.* Verpichen.
זָנוּרָא (Est II 1, 8, MS זָנוּרָא) *a.* einige.
זָנוּרָא *h. Pu. pt. זָנוּרָא* verpicht.
זָנוּרָא *h. m.* Kropf.
זָנוּרָא *a. m., c. s. זָנוּרָא* Lv 1, 16 dass.
זָנוּרָא *a. f.* dass.
זָנוּרָא *gr. Ortsname* (Ζεφύριον).
זָנוּרָא *h.* verpichen.
זָנוּרָא *a.* dass.
זָנוּרָא *h. f.* Pech.
זָנוּרָא *h. m.* Pechbereiter.
זָנוּרָא *a. f., pl. זָנוּרָא* Augenbraue.
זָנוּרָא (Ex 2, 3) *a. f., ind. זָנוּרָא* und זָנוּרָא Jes 34, 9 Pech.
זָנוּרָא *s.* זָנוּר.
זָנוּרָא *a. m. 1. pl. זָנוּרָא* Jos 9, 4 Schlauch;
2. pl. זָנוּרָא 2S 3, 34 Kette, Fessel.
זָנוּרָא *h. m.* aufrecht. זָנוּרָא aufrecht (auch Targ. Ho 11, 7 זָנוּרָא זָנוּרָא).

זקף *h. m.* Henker.

זקפא *a. m.* Schwelle.

זקף *h. m.* Funken.

זקפא *a. m.* 1. *pl.* זקפין Hb 3, 4 dass.;
2. kleiner Schlauch.

זקפא *a. m.* Filtrierapparat.

זקף *h. m.* Posten.

זקפא (Est II 2, 7 MS זקפא) *a. m.*
1. Pfahl; 2. Henkung; 3. aufrecht.

זקפה *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.

זקפתא *a. f., pl. c. s.* זקפתהון Thr 3, 63
1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Aufstellen.

זקרה *h. f.* Springen.

זקרתא *a. f.* dass.

זקרתא *a. f.* Chamäleon (?).

זקן *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden;
2. alt machen, als alt ansehen. *Ni.*
Hitp. 1. alt werden; 2. gehörig be-
raten sein(?).

זקן *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden;
2. alt machen.

זקן *h. m.* 1. alter Mann; 2. Großvater,
Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.

זקן *h. m.* Bart. זקתון † Schamhaar.

זקנא *a. m.* aufgeschwollen.

זקנה *h. f.* Greisenalter.

זקנה *h. f.* 1. alte Frau; 2. Großmutter,
Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.

זקנות *h. f.* Greisenalter.

זקניתא *a. f.* dass.

זקניתא *a. f.* dass.

זקף *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben;
3. als Anleihe betrachten. *Ni.* 1. sich
aufrichten, aufgestellt werden; 2. als
Darlehn betrachtet werden. *Hi.* auf-
richten.

זקף *a.* 1. *imp. sg. m.* זקף Dt 3, 27 auf-
stellen, aufheben; 2. aufrechtstehen;
3. *pl.* זקפוי Est II 7, 10 (nicht MS)
aufhängen, henken. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *f.*
sg. זקפית Gen 37, 7 sich aufrichten;
2. gehängt werden, gehenkt werden.
Aph. aufrichten.

זקפא *a. m.* 1. Est II 2, 7 Pfahl;
2. Henkung; 3. Daumen(?).

זקפא *a. m., ind.* זקף Erhebung, Stolz.

זקפיתא *a. f.* Aufrichten, Erheben.

זקף I *h. Pi.* schmelzen, läutern. *Pu.*
pt. זקפן geläutert.

זקף II *h.* 1. binden, fesseln; 2. ver-
pflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten,
sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. an-
greifen (mit jem. anbinden); 4. bei-
wohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbind-
en, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* ver-
pflichtet werden, gebunden sein.
Hitp. 1. sich verpflichtet halten; 2.
sich kümmern, Sorge tragen um . . ;
3. sich anschließen; 4. sich heften
an (um zu schädigen).

זקף I *a., pt. pass. m. pl.* זקפין Cant
1, 11 läutern, reinigen. *Pa. ipf.* זקפ
Ma 3, 3 Soc 59, *pt. pass.* זקפן Cant
1, 11 dass. *Itpe.* gereinigt werden.

זקף II *a., pt. pass. pl.* זקפין Jes 60, 11
1. fesseln; 2. verpflichten. *Itpe.* 1.
beiwohnen (geschlechtlich); 2. teil-
nehmen.

זקף *h. m.* Schlauchhändler.

זקר *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen;
2. entschieden werden.

זקר *a. Itpe.* sich schnellen, stürzen.

זקרתא *a. f., ind.* זקרת Koh 12, 11, *pl.*
זקרתין Koh 12, 11 Ochsenstachel.

זר *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nicht-
priester; 3. Feind; 4. Ausgestoßener.

זרא I *a. m.* dass.

זרא II *a. m.* Übelkeit(?).

זרא (Ex 32, 20, MS זרא) *a.* worfeln.

זרב (?) *h. m.* Futter (eines Schuhs).

זרב *a.* füttern. *Itpe.* überlaufen(?).

זרבובית *h. f.* 1. Untersatz(?); 2. PesR
35 I. זרבובית(?).

זרבון *h. m.* Weinrebe.

זרבונא *a. m.* Name eines zweigreichen
Baumes oder Strauches.

זרר I *h. m.* Stärke, Kraft(?).

ורב II *h. m.* 1. abgehauener Ast;
2. Name eines Baches; 3. s. **ורב**;
4. 1. **ורב**, s. **ורב**.

ורב I (= **ורב**) *h.* Macht üben(?).

ורב II *h. Pi.* Zweige abschneiden.

ורבא *x. m.* Harnisch, Rüstung.

ורבתא 1. **ורבתא**.

ורב I *h.* 1. worfeln, zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Ni.* zerstreut werden.
Pi. 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.

ורב II *h.* übel tun.

ורב *h. f.* 1. Arm. Oberarm, Vorderbein;
2. (bildl.) Gewalt. **בְּרֹעַ** mit Gewalt.

ורבא (Gen 8, 22), **ורבא** (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.

ורבנא Ortsname.

ורב *h. f.* 1. Laienstand; 2. von priesterlichen Funktionen ausschließende Eigenschaft als Nichtaronide.

ורב *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.

ורב *a. Pa. pf.* **ורב** Gen 14, 14, *pt. pass.*
מִרְבִּי (l. **מִרְבִּי**) Nu 32, 21 B. 1. gürtten, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Htp. ipf.*
pl. 1. **נִרְבִּי** Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.

ורב *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel;
2. Stärke(?) s. **ורב**.

ורבא *a. m., pl.* **ורבא** Gen 3, 7 Gurt.

ורבא *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gesträuch.

ורבא *a. m.* dass.

ורבא *a. m.* Tropfen.

ורב *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.

ורב *h.* überfließen.

ורב *h. m.* Gladiator.

ורב *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.*
1. aufgehen lassen; 2. sich färben;
3. ostwärts gehen.

ורב *h. f.* Überfließen, Überkochen.

ורב *h. m.* Grützenart.

ורב *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.

ורב *h. m.* Ausringen. **ו' מי** beim Ausringen des Flachses abfließendes Wasser.

ורב *h. m.* 1. rüstig, schnell; 2. sorgsam.

ורבא *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* **ורבא** Jes 5, 27 (**ורבא**) Gurt.

ורבא *h. f.* Rüstigkeit, Eifer.

ורבא *a. f.* dass.

ורבא *h. f.* Aufgang (der Sonne).

ורבא *h. f.* Saat, Säen.

ורבא *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.

ורבא (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall(?).

ורבא *a. m.* Niesen.

ורבא 1. **ורבא** Ortsname.

ורבא *a. Pass.* stolzieren.

ורבא *a. f., ind.* **ורבא** Jes 4, 6 Unwetter.

ורבא *a. m.* Übelkeit(?).

ורבא *a. m.* Schlauch.

ורבא *pers. m.* Arsenik.

ורב *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Koitus).

ורב (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* **ורבא** Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Htp. ipf.* 3 *m. sg.* **ורבא** Lv 11, 37 gesät werden.

ורב *h. m.* 1. Samen, Saat. *pl.* **ורבא**, **ורבא** Feldsaat; 2. Zeit der Aussaat; 3. Nachkomme, Geschlecht; 4. *pl.* **ורבא** die erste der sechs Ordnungen der Mischna.

ורבא *a. m., ind.* **ורבא** Lv 27, 16 1. Samen, Saat. **בית ורבא** Nu 20, 5 Saatfeld. **רבא** Nu 11, 7, **רבא** Lv 11, 38 ein einzelnes Samenkorn; 2. Nachkomme, Geschlecht.

ורבא *h. a. m. pl.* (zweiter Plural zu **ורבא**, **ורבא**) 1. Sämereien; 2. gesäte Gewächse.

ורבא *a. f., pl.* **ורבא** Gen 4, 10 Familie.

ורבא *a. Pa.* Geschwulst, Entzündung verursachen(?).

ורבא *a. m.* Geschwulst, Entzündung(?).

זָרַק *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.

זָרַק (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מִזְרִיקִי Jes 51, 20 (MS מִזְרִיקִי) hinwerfen. *Itpe. pf. 3. pl.* אֶזְרִיקוּ Nu 19, 13 ausgeschenkt werden.

זֶרֶקָא *c. s.* זֶרֶקָפִיָּה LvJI 1, 16 MS, 1. nach LvJI 11, 13 זֶרֶקָפִיָּה, *s.* זֶרֶקָתָא.

זֶרֶקָתָא *s.* זֶרֶקָתָא.

זֶרֶר *h.* 1. *s.* זֶרֶה; 2. *s.* זֶר II.

זֶרְהָ *h. f.* Weißdorn (*Crataegus Azarolus*).

זֶרְהָתָא *a. f.* dass.

זֶרְהָ I *h. f.* der kleine Finger.

זֶרְהָ II *h. f.* Spanne.

זֶרְהָ (Ex 39, 9), זֶרְהָתָא *a. f.* dass.

זֶרְתָּם (falsch זֶרְתָּם, זֶרְתָּה) *gr. m.* (ζῆθος) ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Alphabets. ח als Zahlzeichen = 8.

חַיִּיתָא l. חַיִּיתָא *a. f.* Butter.

חַב *pl.* חַבִּין (Tos Kil III 15) l. חַבִּין, *s.* חַבָּא.

חַבָּא *h.* verbergen. *Pi. pt.* מחבי EchR. Peth. l. מחבֵּר, *s.* חֲבֵר. *Hi.* verbergen. *Ni. Hitp.* sich verbergen.

חַבָּא *a.* verbergen. *Pa. dass. Itpe. Itpa. pt. f.* מַתְחַבֵּאָה Thr 1, 3 (nicht im MS) 1. sich verbergen; 2. bedeckt, versteckt werden.

חַבָּא *a. m.* 1. Busen; 2. Name eines Vogels; 3. *s.* חֲבִיָּה.

חַבֵּב *h. Pi.* 1. lieben, lieblosen; 2. lieb machen.

חַבֵּב *a. Pa. pf. 3 m. sg. c. s.* חַבִּיבִּין Dt 33, 3 1. lieben, lieblosen; 2. lieb machen. *Itpa. pf. 3 f. sg.* אֶתְחַבֵּבֶת 1S 18, 1 eng verbunden sein, hängen an jem.

חַבֵּהָ *h. f.* Liebe.

חַבֵּהָ weibl. Personenname.

חַבִּיבָא *a. m., c.* חַבִּיבִּי Mi 6, 7 Liebling.

חַבִּיטָא *h. m.* Klopfen.

חַבִּיל l. חַבִּיל.

חַבִּילָא I (Koh 7, 28, MS חַבִּילָא!) *a. m.* 1. *ind.* חַבִּיל Lv 19, 28 Wunde; 2. Unrecht, sittlicher Makel.

חַבִּילָא II *a. m.* Zins.

חַבִּילָה *h. f.* Pfand.

חַבִּילָה (Ex 22, 24) *a. m.* Zins.

חַבִּיבָא *a. m.* Preßdatteln.

חַבִּירָא *h. m.* Verbindung, Zusammenfügung.

חַבִּירָא *a. m.* dass.

חַבִּירָא *a. m.* Zauberer.

חַבִּירָה *h. f.* Beule.

חַבִּירָה *h. f.* Gesellschaft, Verein.

חַבִּירָתָא *a. f., ind.* חַבִּירָה Ex 12, 46 dass.

חַבִּירָתָא *a. f.* Beule.

חַבִּישָׁא *h. m.* eine Apfelart.

חַבִּישָׁא *a. m.* dass.

חַבִּישָׁא, חַבִּישָׁא *a. m.* Gefangenschaft.

חַבֵּטָא *h.* 1. schlagen, zerschlagen; 2. niederdrücken; 3. stoßen. *Ni.* gestoßen werden. *Pi.* niederdrücken. *Hitp.* sich niederwerfen.

חַבֵּטָא *a., ipf. 2 m. sg.* חַבֵּטָא Dt 24, 20, *pt. pl. m.* חַבֵּטִין Jes 28, 27 schlagen, klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestoßen werden.

חַבֵּטָא *h. m.* 1. Stoß, Verletzung durch Stoß; 2. Besatz (des Schuhs)?

חַבֵּטָא *a. m.* 1. Stoß, Schlag; 2. Oliven schlagen; 3. zum Schlagen reife Olive.

חַבֵּטָא *s.* חַבֵּטָא.

חֲבָטָה *h. f.* Schlagen.

חֲבִי männl. Personennamen.

חֲבִי *pl.* חֲבִיִּים EchR Einl. 1. חֲבָרִים, *s.* חֲבָר.

חֲבִיב *h. m.* lieb, teuer.

חֲבִיבָא (Gen 44, 30) *a. m.* 1. *ind.* חֲבִיב Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder; 3. männl. Personennamen.

חֲבִיבָא ל. חֲבִיבָא.

חֲבִיבוּתָא *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִיבִי männl. Personennamen.

חֲבִיבָתָא *a. f.* 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.

חֲבִינָא *a. m., pl. c.* חֲבִינֵי Koh 10, 20 MS, Cant 2, 14 (MS חֲבִרֵי) Schlupfwinkel.

חֲבִיוֹנָה *h. f.* Vorratskrug.

חֲבִישָׁא I *a. m.* Knüttel.

חֲבִישָׁא II *a. m.* Magen.

חֲבִיל (Est II 5, 1, MS חֲבֵל) *a.* wehe!

חֲבִילָא I *a. m.* Verlust, Schaden.

חֲבִילָא II *a. m.* Bündel.

חֲבִילָה *h. f.* 1. Verbindung; 2. *pl.* חֲבִילִין חֲבִילָה Bündel; 3. Band; 4. Pfandung; 5. Haufe.

חֲבִיץ *h. m.* süße Mehlspeise.

חֲבִיצָא *a. m.* 1. dass.; 2. 1. חֲבִיצָא.

חֲבִיר, *s.* חֲבָר.

חֲבִירָא *a. m.* düster.

חֲבִירָא *a. m.* Genosse, *s.* חֲבָרָא.

חֲבִירָה *h. f.* Genossin.

חֲבִירוֹת *s.* חֲבִירוֹת.

חֲבִישָׁה *h. f.* Einsperrung.

חֲבִישָׁתָא *a. f.* dass.

חֲבִית *h. f., pl.* חֲבִיֹּת Vorratskrug.

חֲבִיתָא *a. f.* dass.

חֲבֵל I *h.* verderben, verletzen. *Ni.* verletzt werden. *Pi.* verletzen. *Hitp.* verderbt werden.

חֲבֵל II *h.* Pfand nehmen. *Ni.* verpfändet werden.

חֲבֵל III *h.* *Pi.* kreisen, Wehen haben.

חֲבֵל I *a.* verderbt handeln. *Pa.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* חֲבִילו Gen 6, 12 verderben.

pt. pass. מִחֲבֵל Dt 23, 2 B. mit entferntem männl. Glied; 2. *ipf.* 2 *pl.* מִחֲבֵלֵן Dt 4, 16 dass.; 3. zugrunde gehen. *Itpe. Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְחַבֵּל Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.

חֲבֵל II *a. Pa.* Wehen haben.

חֲבֵל *a. h.* wehe!

חֲבֵל *h. m.* 1. Strick, Meßschnur; 2. Beisitztum.

חֲבֵל I *h. m.* Schaden.

חֲבֵל II *h. m.* Geburtswehe.

חֲבֵל *s.* חֲבִיל.

חֲבֵלָא *a. m.* Schaden, Verderben, Garaus.

חֲבֵלָא I *a. m., pl.* חֲבֵלִין Jer 22, 23 Geburtswehen.

חֲבֵלָא (2S 8, 2, MS עֲרֵבָא, חֲבֵלָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* חֲבֵלָה Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. יִמָּא חֲבֵל Ortsname.

חֲבֵלָה *h. f.* 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.

חֲבֵלָה *h. f.* Zerstörung.

חֲבֵלָתָא *a. f., ind.* חֲבֵלָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.

חֲבֵלָתָא *h. f.* Verderberin.

חֲבֵנָא *a. m.* träge.

חֲבֵנָתָא *a.* träge (*Adv.*).

חֲבֵנָתָא *a. f.* Trägheit.

חֲבֵם *h.* zerstoßen. *Ni.* zerstoßen werden.

חֲבֵם *a.* dass.

חֲבֵסָא *a. m.* Quetschung.

חֲבֵץ *h. Pi.* Brei einrühren.

חֲבֵצָא *a. m.* 1. Quarkkäse; 2. *s.* חֲבִיצָא; 3. *s.* חֲבִיצָא.

חֲבֵצֵלָה *h. f.* (nach dem Syr. Herbstzeitlose (*Colchicum*). Löw.) nach Tg. Cant 2, 1 Tazette (*Narcissus Tazetta*).

חֲבֵק *h.* umarmen, umschlingen. *Pi.* *Hitp.* dass.

חֲבֵק *a. Pa. pt. f.* מִחֲבָקָא 2K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.

חֲבָק *h. m.* 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Satteltgurt.

חִבֵּר *h.* 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. *Pi.* 1. verbinden, zusammenschließen; 2. beschwören, bezaubern. *Ni.* verbunden werden. *Pu.* verbunden sein. *Hütp.* 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.

חבר *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מְחַבֵּר Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. *Ipa. pf.* אֶתְחַבֵּר Nu 25, 3 sich verbinden.

חֵבֶר *h. m.* 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חֵבֶר *h. m.* 1. Verbindung, Gesellschaft. **חֵבֶר עֵיר** Gemeindeverband. **חֵבֶר נֹאֲלָקִי** Doppelsack; 2. Zauberei.

חֵבֶר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).

חֲבֵרָא *a. m.* dass.

חֲבֵרָא *a. m., c. s.* חֲבֵרִיָּה Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. **חֲבֵרָא לְחֲבֵרִיָּה** Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חֲבֵרָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲבִרְבֵּר *a.* dunkel machen.

חֲבִרְבֵּר *h. m.* eine Eidechsenart.

חֲבִרְבָּרָא *a. m.* dass.

חֲבִרְבָּרִיָּא (GenJI 19, 11, MS חוורוריא) *a. m. pl. d.* weißer Star.

חֲבֵרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.

חֲבֵרִיָּה (?) *a. m.* Gesellschaft(?).

חֲבֵרֹת *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.

חֲבִירֻתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Chaberim).

חֲבִירָתָא *a. f., c. s.* חֲבִירָתָא Ex 11, 2, *pl. c. s.* חֲבִירֵיָּה Soc 59 (*in pausa*) Genossin.

חֲבֵשׁ *h.* 1. fesseln, gefangen nehmen; 2. satteln, rüsten; 3. nahe aneinandersetzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe aneinandergesetzt werden. *Hi.* nahe aneinandersetzen. *Hütp.* gefangen werden.

חֲבֵשׁ *a.* fesseln, fangen. *Itpe.* gefesselt werden.

חֲבֵשׁ *h. m.* eine Apfelart(?).

חֲבִשָּׁה *h. f.* Satteln.

חֲבִתָּא Ortsname.

חֲבִתָּא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִתִּין *h. m. pl.* Tiegelgebäck des hohepriesterlichen Speisopfers.

חֵג *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חֵגָא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* חֲגִגִּין Ex 15, 20 Reigen; 4. Personennamen.

חֵגָא *s.* חֲגִתָּא.

חֵגֵב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.

חֲגִבָּא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.

חֲגִגָּא *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.

חֲגִגָּא *a., ipf. 2 m. sg.* חֲגִגֻּג Dt 16, 15, 3 *m. pl.* חֲגִגִּין Ex 5, 1, *pt. pl.* חֲגִגִּין 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.

חֲגִגִּים *s.* חֲגִגִּים, חֲגִגִּים, חֲגִגִּים.

חֲגָה *h. f.* Festfeier.

חֲגִין *a. m. pl., c.* חֲגִי Cant 2, 14 Kluft.

חֲגִיר *h. m.* Gurt.

חֲגִירָה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.

חֲגִי *h. m.* Heuschreckenart.

חֲגִיָּה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲגִירָא (Sac 12, 11) *a. m., ind.* חֲגִיר Lv 21, 18 lahm.

חֲגִירָה *h. f.* Umzäunung. **בֵּית ח' חֲגִירָה** Ortsname.

חֲגִירָתָא *h. f.* Lahmheit.

חָגַל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.

חֲנֻסָּא *a. m.* Klippschliefer (*Hyrax syriacus*).

חָגַר I *h.* umbinden, gürtен. *Pi.* dass.

חָגַר II *h.* stolpern, hängen bleiben.

Hi. dass. *Hitp.* lahm werden.

חָגַר I *a.* umbinden, gürtен.

חָגַר II (2 S 4, 4, MS אֶתְחַגֵּר) *a.* hinken.

Pa. pt. מִחָגַר 2 S 19, 27 dass. *Aph. pt.*

מִחָגַר Est II 1, 2 (MS מִחָגַר!) dass.

Itpe. pf. אֶתְחַגֵּר 2 S 4, 4 gelähmt werden, hinken.

חָגַר *h. m.* lahm (auf einem Fuß?).

חָגַר Ortsname.

חָגַר 1. Gen 16, 14 Ortsname (Sur, Bered); 2. männl. Personennamen.

חָגַר *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. חָגַר פִּי stotternd.

חֲנֻמָּה *a. f.* Lahmheit.

חֲנֻמָּה *a. f.* Fest.

חָדָר *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.

חָדָר (Gen 1, 5) *a. m., f.* חָדָר Ex 30, 10 eins, ein, einzeln, einzig.

כָּל חָדָר חָדָר — חָדָר Ex 17, 12 der eine — der andre. חָדָר Ex 30, 10 einmal.

חָדָר מִן עֶשְׂרָה Gen 14, 20 ein Zehntel. עַל חָדָר תִּרְצֶן Ex 22, 3 doppelt.

עַל חָדָר מֵאָה Gen 26, 12 hundertfach.

חָדָר בְּשָׁבָע חָדָר erster Tag der Woche.

חָדָר לַחֹדֶשׁ am ersten Monatstage. חָדָר לַחֹדֶשׁ Gen

12, 14 sehr. חָדָר Gen 13, 6 zusammen, zugleich.

חָדָר, חָדָר (Ex 18, 9, Dt 28, 63) *a., pf.*

3 *pl.* חָדָר Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.*

חָדָר Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.*

3 *m. sg.* חָדָר Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.*

חָדָר Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest

feiern. *Aph.* erfreuen.

חָדָר *a. m., pl.* חָדָר Mutterbrust.

חָדָר *a. m.* Punkt, Spitze. חָדָר הַכֹּכָבִים der Vorsprung des Schildknorpels.

חָדָר Zauberwort.

חָדָר (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.

חָדָר *h. Pi.* 1. schärfen, zuspitzen; 2. scharfsinnig machen. *Hitp.* geschärft werden.

חָדָר *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft, schlagfertig (in der Diskussion). *Itpe.* scharfsinnig behandelt sein.

חָדָר *h. f.* scharfe Seite, Schneide.

חָדָר *s.* חָדָר.

חָדָר *a.* 1. ei! 2. *s.* חָדָר.

חָדָר *h. m.* 1. Schnitt; 2. Spitze, Zacke; 3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

חָדָר Dt 18, 10, Lv 19, 26 Aruk (MS אֶתְחַדָּר) 1.

אֶתְחַדָּר עֵינַי.

חָדָר *h. f.* Freude, Vergnügen.

חָדָר *s.* חָדָר.

חָדָר *h. m.* Einfügung, Verschluss.

חָדָר *h. m.* 1. Wiederherstellung, Erneuerung; 2. erstes Sichtbarwerden

der Mondscheibe nach dem Neumond;

3. neue Auslegung, neues Gesetz;

4. Erneuerung.

חָדָר *h. f.* gebaute Zisterne.

חָדָר *a. m.* Neues.

חָדָר, חָדָר *a. f., ind.* חָדָר Gen 31, 27, חָדָר Jes 32, 14, *c. s.* חָדָר

Jes 60, 21, *pl.* חָדָר 1. Freude, Vergnügen; 2. Hochzeitsgesellschaft; 3.

s. חָדָר.

חָדָר *a. m., ind.* חָדָר Est II 1, 3 (MS

חָדָר) 1. חָדָר Freude, Vergnügen.

חָדָר *a. m., ind.* חָדָר Dt 16, 15, Est II 8, 15, *f.* חָדָר Est II 8, 15

1. fröhlich; 2. hell.

חָדָר (Ex 29, 26) *a. m., pl. d.* חָדָר Lv 9, 21 Brust.

חָדָר (Jer 51, 27) Adiabene (Landschaft).

חָדָר Ortsname.

חָדָר *a. m.* scharfsinnig.

חָדָר *a. m.* elf.

חָדָר 1. חָדָר.

חָדָר *h.* weichen, ablassen.

חָדָר *h. f.* 1. Ablassen; 2. Gebrauch des Stammes חָדָר.

חרם *ipf.* יחרם (DtJI 25, 9, MS יחרם)

1. *יָחַם*, s. *יָחַם*.

חרם *a. m.* elf.

חרם *a. m.* elfter.

חרם *a. f.* elf.

חרם *h.* eindringen. *Pl.* hineinzwingen.

Hitp. sich eindringen.

חרם *a. Pa.* hineinzwingen.

חרם *h. m., pl.* חֲרָמִים 1. ein stachlichter Nachtschatten (*Solanum sanctum*);

2. Füllsel, Ausfüllung.

חרם (Mi 7, 4) *a. m.* 1. dass.; 2. s. *חֲרָם*.

חרם männl. Personennamen.

חרם *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauts.

חרם Ortsname.

חרם Flußname (Tigris).

חרם s. *חֲרָם*.

חרם s. *חֲרָם*.

חרם *h. m.* 1. Kammer; 2. Teil der weibl. Scham (Uterus).

חרם s. *חֲרָם*.

חרם *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern;

2. wieder tun; 3. etwas Neues machen.

Hitp. 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.

חרם *h. m.* neu, frisch.

חרם *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen;

3. Ortsname.

חרם *a. Pa. pt.* מִתְחַדֵּת Cant 5, 10 (MS מִתְחַדֵּת)

1. erneuern, wiederherstellen;

2. Neues machen. *Itpa. inf.* אֶתְחַדֵּת

Dt 32, 12 erneuert werden.

חרם (Ex 1, 8) *a. m., ind.* חָדַת Nu 6, 3,

f. d. חָדַת Dt 22, 8, חָדַת neu.

חרם *a. f., c. s.* חֲדוּתָהּ Lv 13, 55 Neuheit.

חרם *a. m.* Neuling.

חרם s. *חֲרָם*.

חרם *a. Pa. pf.* חָדַת Gen 3, 11, *imp.* חָדַת Gen 29, 15, חָדַת erzählen, verkündigen.

Itpa. pf. אֶתְחַדֵּת (Dalm. Gr. 338) Gen

27, 42 erzählt werden. *Aph.* zeigen.

חרם *a. m., pl. d.* חָרָם Gen 10, 17 eine Völkerschaft.

חרם *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Nachteil bringen.

Pi. für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden;

2. sich schuldig machen.

חרם *הָתַחֵב בְּנַפְשׁוֹ* sein Leben

verwirken; 3. verantwortl. sein; 4.

Schaden leiden, Unglück haben.

חרם *a., pf.* חָב Lv 4, 23, *ipf.* 3 *m. sg.* חָב Lv 4, 22, *pt.* חָב 1S 19, 5, *inf.*

c. s. מִיְחָבָה Nu 15, 27 1. מִיְחָבָה

schuldig sein, sich verschulden. *Pa.*

1. *ipf.* 3 *pl. m.* יְחַבּוּ Dt 25, 1 für

schuldig erklären, verurteilen; 2.

schuldig machen, zur Sünde verleiten

Itpa. 1. *pf.* אֶתְחַבּוּ Ex 4, 26 schuldig

befunden werden, verurteilt werden;

2. *pf.* 3 *pl.* אֶתְחַבּוּ Nu 17, 3 sich ver-

schulden.

חרם I *h. m.* Schuld. חֹב Gläubiger.

חרם שְׂטֵר Schuldchein.

חרם II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Ge-

zweig; 3. Rand, Saum.

חרם *a. m., c. s.* חֹבֵי Ex 10, 17, *pl. c.*

חֹבֵי Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde;

3. Sündenstrafe.

חרם (Gn 20, 9, MS חֹבָה) 1. חֹבָה.

חרם *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung;

2. pflichtmäßiges Opfer; 3. Urteil,

Verurteilung; 4. s. חֵיבָה.

חרם *h. m.* Verschwender.

חרם *h. m.* Zauberer.

חרם (Ez 18, 7) *a. f., c.* חֹבָה Lv 4, 3,

c. s. חֹבָהּ Lv 5, 6 1. Pflicht; 2.

Schuld; 3. Nachteiliges.

חרם *a.* einen Kreis ziehen.

חרם *a. f.* Kreis.

חרם *h. m.* Punkt, Spitze.

חרם *a.* 1. zusammenfügen, schließen;

2. *imp.* חֹד Ez 17, 2 Rätsel aufgeben.

Aph. verknüpfen.

חרם (Jud 14, 14, Ez 17, 2), חֹדָה

a. f., pl. חֲרָן Nu 12, 8, חוראין 1 K 10, 1 l. חֲרָאָן (מִתְלִין MS) Rätsel.

חודש *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat. חודש ראש ה' der erste Monatstag.

חזה *h. Pi.* חֲזָה anzeigen.

חוזא *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.

חזיה *h. m.* Seher.

חזי *h. m.* Aussehen, Gestalt.

חזי *h. m.* בִּי ח' Ortsname.

חזח *h. m.* Distel.

חנא *a. m., pl.* חֲנָן Jes 34, 13 dass.

חנא *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf.* חָנַם Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.

חנא *s.* חֲנָן.

חנא *h. m.* 1. Faden (bei der Milz die Gefäße des Hilus, bei den Hoden die Samenstränge, bei der Wirbelsäule das Rückenmark); 2. Strahl; 3. Linie.

חנא (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl.* חֲנָנִים Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.

חנא *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.

חנא *a. m.* dass.

חנא *h. f.* Höcker, Buckel.

חנא männl. Personenname.

חנא (Gen 3, 1), חֲנָה *a. m., ind.* חֲנִי Ex 7, 5, *pl.* חֲנָנִים Nu 21, 6, חֲנִי Dt 32, 32 Schlange.

חנא (= אֲחִיָּתָא) *a. f.* Unterweisung.

חנא *h.* kratzen, reiben.

חנא I *a.* dass. *Pi.* *Aph.* räuspern.

חנא II *a.* lachen, scherzen. *Pa.* *pf.* 1 *sg.* חֲנִיָּה Gen 18, 15, *pt.* חֲנִיָּה Gen 21, 9, *מְחַיֶּה* Gen 19, 14 B. lachen, verlachen.

חנא *a. m., ind.* חֲנָה Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.

חנא *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חול I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten. *Ho.* niedergelegt werden.

חול II *h.* *Hitpol.* beruhigt sein.

חול I *a., pf.* 3 *sg.* חָל Jer 7, 20, *ipf.* 3 *m. sg.* יָחֹל Dt 32, 26. 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Itpa.* tanzen.

חול II *a.* süß, ruhig sein(?). *Pa.* versüßen(?).

חול III (חָלַל) *Aph.* 1. verzeihen; 2. verzichten auf. *Itpe.* entweiht werden.

חול I *h. m., pl.* חֲלוּת Sand, sandiger Boden.

חול II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).

חול III *h. m.* 1. profan, gemein. חול המועד Halbfeiertag; 2. *pl.* חֲלוּן Name eines Mischnatraktates.

חולא *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.

חולא *lat. f.* (villa) Landgut(?).

חולד (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.

חולה *h. m.* krank.

חולה I *h. f.* Übel.

חולה II *h. f.* Tanz, Reigen.

חולה III *h. f.* 1. Sandgegend; 2. Dünenland.

חולה *s.* חֲלָה.

חוליא (Jes 10. 15) *a. m., pl.* חֲלִילִין 1 K 6, 7 Bohrer, Meißel.

חוליא *h. m.* Zange.

חוליא *h. m.* leidend.

חולא *a. f.* 1. Sandebene; 2. Name eines Sees; 3. *s.* חֲלָתָא.

חום *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.

חום *h. m.* Hitze.

חומא (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.

חומא *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.

חומא *a. m.* gewalttätig.

חומא *h. m.* Essig.

חומר I *h. m.* Ton.

חומר II *h. m.* 1. Erschwerung; 2. קל

וְחוֹמָר Schluß *a minori ad majus*;
 3. Perle, Amulett.
 חוֹמָרָא *a. f., pl.* חֲמָרִין 1. Ring;
 2. Kugel; 3. runder Stein; 4. Blasen-
 stein; 5. Knoten; 6. Amulett.
 חוֹמֶשׁ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des
 Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.
 חוֹמָתָא *a. f.* Mauer.
 חוֹנָא, חוֹנִי, חוֹנֵיָא, חוֹנֵיז, חוֹנֵיז männl. Eigen-
 name (נְחוֹמֵיָא = נְחוֹמִיָּה).
 חוֹס *h.* 1. schonen, Erbarmen haben;
 2. Sorge tragen, beschützen.
 חוֹס *a., pf.* חָס Ex 12, 27, *ipf.* 3 *m. sg.*
 יִיחֹס Ex 12, 23 schonen. *Pa.* gnädig
 sein, Erbarmen üben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֶחֱסִים
 Ma 3, 17 (MS אֶחֱסִים) Erbarmen üben.
 חוֹפֵן *h. m.* 1. ungehechelter Flachs;
 2. Stärke.
 חוֹסֶר *h. m.* Mangel.
 חוֹק *h.* abreiben, scheuern.
 חוֹק *a.* dass.
 חוֹק *h. m.* Strand, Ufer.
 חוֹפָא *a. m., pl. c. s.* חוֹפֵיהוֹן 1 K 7, 33
 (MS חֲפִיהוֹן) Zapfen.
 חוֹפֶאָה *s.* חֲפֶאָה.
 חוֹפֵיָא *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.
 חוֹפֵן *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand
 voll.
 חוֹיֵן *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen;
 3. Scheidung herstellen.
 חוֹיֵן *a.* dass.
 חוֹיֵן *h. m.* 1. draußen befindlich. בְּחוּץ,
 מִבְּחוּץ draußen, auswendig; לְחוּץ
 hinaus; 2. außer, ausgenommen.
 חוֹצֵב *h. m.* Steinhauer.
 חוֹצֵה *h. f.* 1. draußen befindlich; 2.
 fremd. חוֹצֵה לְאַרְץ das Ausland (außer-
 halb Palästinas).
 חוֹצֵי Ortsname.
 חוֹצֵלָת *h. f.* Matte, Decke.
 חוֹצֵנָא *s.* חֲצֵנָא.
 חוֹק *h.* runden, wölben, höhlen.
 חוֹק *a.* durchgraben. *Pa.* eingraben,
 gravieren.

חוֹק *h. m., pl.* חֲקִין 1. Gesetz, Regel,
 Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.
 חוֹקִין *h. m. pl.* Sprossen einer Leiter,
 Stufen.
 חוֹר *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.
 חוֹר *h.* weiß, klar sein, hell scheinen.
Pl. klar machen, nachweisen. *Pu.*
 חוֹר אֵינִי מְחִיר es ist nicht erwiesen. *Hitp.*
 klar gemacht werden.
 חוֹר *a., ipf.* 3 *f. pl.* יִחְוֹרֵן Gen 49, 12
 weiß, hell sein. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.*
 יִחְוֹרֵן Nu 8, 7 weiß machen, reinigen,
 bleichen; 2. klar machen, beweisen.
 חוֹר אֵלָא מְחִירָתָא אָבֵר das Richtige ist
 wie. *Aph.* 1. weiß machen; 2. be-
 schämen. *Itpe.* 1. weiß werden; 2. *imp.*
f. sg. אֶתְחִירִי Jer 4, 14 (MS נִקָּא) sich
 reinigen.
 חוֹר *a.* sehen.
 חוֹר (bSanh 98^a) 1. חוֹר.
 חוֹר *h. m.* 1. Loch, Höhle; 2. Augen-
 höhle.
 חוֹרָא (2 K 12, 10) *a. m., pl. d.* חוֹרָא
 1 S 14, 11 dass.
 חוֹרָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* חוֹרָא
 Ex 4, 6, חוֹרָא 1. weiß; 2. aussätzig;
 3. (von Feigen) grün; 4. 1. חוֹרָא.
 חוֹרָא *a. m., pl. d.* חוֹרָאִי Dt 2, 12
 Horit (Höhlenbewohner).
 חוֹרָג *h. m.* Stiefsohn.
 חוֹרָגָה *h. f.* Stieftochter.
 חוֹרָגָתָא *a. f.* dass.
 חוֹרָלִין (?) *h. m. pl.* Lattich (*s.* חוֹלִיל).
 חוֹרָר *h. m.* eine Hornhauttrübung.
 חוֹרָרִין *a. m. pl.* Blindheit.
 חוֹרִי *a.* hinter. לְחוֹרִי, מִן חוֹרִי dass.
 חוֹרִם *h. m.* Fischer (Beiname eines
 Gelehrten).
 חוֹרִין *h. m. pl.* חוֹרִין 1. frei, nicht
 versklavt; 2. ohne Hypothek.
 חוֹרִין *a. m. pl.* חוֹרִין בֵּר Ex 21, 2 dass.
 חוֹרִינָא *a. m.* anderer.
 חוֹרִינָא *a. m.* weiß.
 חוֹרִיתָא *a. f., ind.* חוֹרִי andere.

חֲרִיתָא *a. f.* feines Weizenmehl.
 חֲרִיתָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.
 חֲרִין *h.* בֵּית ח' Ortsname.
 חֲרִינָא *a. m.* ein anderer.
 חֲרִינִיתָא *a. f.* andere.
 חֲוֹרֶם (jAbZ 42*) 1. חֲוֶרֶם, s. תַּרְסָנָא.
 חֲוֶרֶם *a. f.* andere.
 חֲוֶרֶף *h. m.* Winter.
 חֲוֶרֶךְ *h. m.* Loch, Höhle.
 חֲוֶרֶשׁ *h. m., pl.* חֲרָשִׁין Dickicht, Wald.
 חֲוֶרֶתָא *a. f.* Loch, Höhle.
 חֲוֶרֶתָן *h.* בֵּית ח' Ortsname.
 חֲוֶשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden;
 2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. bedenken.
 חֲוֶשׁ *a., pf.* חָשׁ 1S 24, 6 1. ängstlich,
 bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph.*
 חֲוֶשׁ *pt.* מְחִישׁ Dt 32, 11 dass.
 חֲוֶשׁ *h. m.* 1. Dickicht; 2. Gefühl,
 Sinneswahrnehmung.
 חֲוֶשֶׁךְ *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.
 חֲוֶשֶׁן *h. m.* Brustschild des Hohen-
 priests.
 חֲוֶת *h.* zurückschrecken, verabscheuen.
Pi. Ekel erregen.
 חֲוֶתֶל *h. m., pl.* חֲוֶתֶלוֹת Verpackung von
 Datteln (aus Palmblättern).
 חֲוֶתֶלָה (?) *h. f.* dass.
 חֲוֶתֶם *h. m., pl.* חֲוֶתֶמֹת 1. Siegel;
 2. Verschuß; 3. Stempel (der Teil
 des Stieles, der an der Frucht sitzt);
 4. Haut um den Kern einer Frucht;
 5. (bildl.) Unschuld.
 חֲוֶתֶמֶס *a. m., ind.* חֲוֶתֶם Est II 5, 1
 Siegel.
 חֲוֶתֶמֶת *h. f.* dass.
 חֲוֶיָא (Gen 29, 10) *a., ipf.* 3 *m. sg.* חֲוִי
 Lv 13, 3 sehen, erkennen. *חֲוִי אֲנִי*
 laßt uns betrachten! *pt. act. m.* חֲוִי
 Gen 49, 3, *f.* חֲוִיָא Dt 21, 17 gebüh-
 rend, würdig; *pt. pass.* חֲוִי Lv 5, 10
 dass. *Pa. Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲחֲוִי Gen
 41, 28 zeigen, offenbaren. *Ite. pf.*
 אֲחֲוִי Dt 33, 2B., *inf.* אֲחֲוֶהָה Jud

13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt wer-
 den; 3. tauglich werden. *Itaph. pf.*
 3 *m. sg.* אֲחֲוִי Lv 14, 35, *ipf.* 3 *m.*
sg. וַיִּחְוֶיָהוּ Ex 13, 7, *f.* וַיִּחְוֶיָהוּ Gen 9, 14
 1. gezeigt werden; 2. gesehen werden;
 3. sich zeigen; 4. *ipf.* 2 *pl.* וַיִּחְוֶיָהוּ
 Gen 42, 1 einander ansehen.
 חֲוֶה *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hinein-
 schieben (brennende Späne zwischen
 Scheite) (? viell. חֲוֶה).
 חֲוֶהָה *h. m.* Brust.
 חֲוֶיָא (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חֲוִי Gen
 24, 16, *pl.* חֲוִיָּין Nu 12, 6, חֲוִיָּין 1. Aus-
 sehen, Erscheinung, Gesicht; 2. חֲוִיָּין
 מַמְרֵא Ebene Mamre.
 חֲוֶיָא 1. חֲוֶיָא oder חֲוֶיָא.
 חֲוֶיָא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.
 חֲוֶיָן *h. m.* Gesicht.
 חֲוֶיָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung,
 Wunder; 2. Seher.
 חֲוֶיָק *h. m.* 1. Befestigung; 2. Fest-
 halten.
 חֲוֶר (Cant 6, 5, MS חֲוֶר) *a. rings.* חֲוֶר
 rings um.
 חֲוֶרָא *a. m., ind.* חֲוֶר Ex 25, 33
 1. Apfelbaum; 2. Apfel.
 חֲוֶרָה *h. f.* Aussehen.
 חֲוֶרָה (= חֲוֶיָא) *a. f.* 1. Aussehen,
 Farbe; 2. Vision; 3. Wartturm.
 חֲוֶרֶת *h. f.* Flechte, eine Art Ausschlag.
 חֲוֶרֶתָא *h. f.* dass.
 חֲוֶרֶתָא *a. m., ind.* חֲוֶרֶת Lv 22, 22 an
 Flechten leidend.
 חֲוֶי 1. חֲוִי, s. חֲוֶיָא.
 חֲוֶיָה *h. m.* 1. *pl.* חֲוֶיָהוֹת Vision; 2. s. חֲוֶיָת.
 חֲוֶיָהָה *a. m., pl. c.* חֲוֶיָהָה Koh 11, 9
 (MS חֲוֶיָה) Blick.
 חֲוֶיָה *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.
 חֲוֶיָהָה (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke;
 2. zartes Gras; 3. zottig.
 חֲוֶיָהָה *a. m.* Beil(?).
 חֲוֶיָהָה *h. m.* Schwein.
 חֲוֶיָהָה (Lv 11, 7) *a. m.* dass.
 חֲוֶיָהָה *a. m.* Schweinehirt.

חור I *h. f.* Sau.

חור II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe; 3. Herumgehen.

חורא *a. f.* Sau.

חור *h. f.* Front, Vorderseite.

חור *s.* חורית.

חורא *s.* חוריתא.

חורא *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s.* חוריתא
Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.

חום *h.* abkneipen. *Hi.* dass.

חום *a.* dass.

חון *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogen-
diener; 3. Gerichtsdienner.

חונא *a. m.* dass.

חונת *h. f., s.* חונית.

חוק *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken,
befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken;
2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen,
überzeugt sein, halten für; 4. החוק
לְ verdanken, als Verdienst an-
rechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten
werden; 2. gehalten werden für; 3.
überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest
werden; 2. sich ermutigen.

חוק *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in
Besitz nehmen. חוק רִישִׁיהָ er
hatte Kopfschmerz. *Pa.* fest machen,
befestigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz
nehmen, ergreifen; 2. mutig sein;
3. halten für; 4. אָחִיק מִיבֹ לְ ver-
danken, als Verdienst anrechnen.
Itpe. Itpa. 1. hangen an, festhalten;
2. gelten für.

חוק *h. m.* Band, Umgürtung.

חוקא *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.

חוקא *a. m.* Annahme, Mutmaßung.

חוקה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen;
2. Besitzergreifung; 3. Annahme, Prä-
sumtion. שְׁ בְּחֻקָּתָי unter der Voraus-
setzung, daß; 4. angenommener Tat-
bestand.

חוקתא *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2. An-
nahme.

חור *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren.

חור *ändere deine Ansicht!* חור
die Verhandlung kann wieder
beginnen; 3. wieder werden, wieder
tun; 4. (auch mit חו) bereuen, Buße
tun. *Pi.* herumgehen. *Hi.* 1. dass.
חור על הפתחים betteln; 2. zurück-
geben, erwidern; 3. rückgängig
machen; 4. wiederherstellen; 5. wieder-
holen, von neuem tun; 6. wieder-
setzen.

חור *a.* 1. herumgehen, umkreisen;
2. umkehren; 3. wiederholen; 4. be-
reuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zu-
rückgeben; 3. *pt. pl.* מחורין Am 9, 9
(MS מחורין) sieben(?). *Aph. pf.* אָחֹר
2 K 2, 8, *ipf.* 3 *m. sg.* יָחֹר Ho 10, 2
1. herumgehen, umringen; 2. rollen;
3. *pt. pl. c.* מחורי Gen 49, 8 wenden,
umkehren, *pt. pass. pl.* מחורין Gen 9, 23
rücklings; 4. zurückgeben, erwidern;
5. zurückführen. *Itpe. pt. pl. f.* מִתְחֹרֶנּוּ
Ez 1, 12 sich umwenden.

חורא *a. m.* 1. Gerte, Rute; 2. Kleie.
חור *s.* חורר.

חורה *h. f.* 1. Herumgehen; 2. Rück-
kehr; 3. Rückgabe; 4. Umwenden.

חורן *h. m.* eifrig, geschäftig.

חורנא *a. m., pl.* חורגין Umgebung.

חורניתא, חורניתא *a. f.* dass.

חורר, חורר, חורר *h. m.* Weißdorn (*Cra-
taegus Azarolus*).

חורת *h. f., pl.* חורים Lattich (*Lactuca
sativa*). חורת גלים wilder Lattich
(viell. *Lactuca scariola*).

חח *h. m.* Befestigung, Schnalle.

חחי (bGitt 70^a) 1. חרי, *s.* חרא.

חמ (Jes 14, 19) 1. יחם (so MS) *s.*
יחמא.

חמ *h. m.* Sünde.

חמא I *h.* fehlen, sündigen. *Pi.* 1. ent-
sündigen; 2. säubern. *Hi.* sündigen
machen.

חמא II *h.* *Pi.* Wohlleben genießen.
Hitp. 1. sich gütlich tun; 2. sich

freundlich zeigen; 3. sich vertraulich benehmen.

חָטָא I *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יָחַטִּי Ez 18, 20, *pt. pl. m.* חָטָו Ex 5, 16 fehlen, sündigen. *Pa.* sündigen machen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יָחַטִּי Est II 4, 11 (nicht MS) sündigen machen. *Itpe.* versucht werden.

חָטָא II *a.* zart sein. *Pa.* besänftigen, überreden. *pt. pass.* verzärtelt.

חָטָא (Sac 3, 2) *s.* חָטָא.

חָטָא *a. m.* Reihe, Linie.

חַטָּאָה (1S 10, 27) *a. m.*, *ind.* חָטָא Dt 19, 15, *c. s.* חַטָּאָה Gen 4, 7, *pl.* חַטָּוֹת Lv 19, 29 Sünde.

חַטָּאָה *a. m.* Sünder.

חַטָּאָה *a. m.*, *pl. c. s.* חַטָּאָה Ex 34, 9, חַטָּאָה Lv 16, 16 Sünde.

חַטָּאָה *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חַטָּאָה *s.* חַטָּאָה.

חָטַב I *h.* abschneiden, abhauen. *Pi.* auskratzen.

חָטַב II *h.* wegreißen.

חָטַב I *a.* abhauen.

חָטַב II *a. pf.* 2 *sg. m.* חָטַבְתָּ Dt 26, 17 erwählen.

חָטַב III *a.* sticken(?).

חָטַבָּה *a. m.* 1. Stickerei(?); 2. 1. חָטַבָּה.

חָטַבָּה *h. f.* Fällen, Abschneiden.

חָטַבָּה *h. f.*, *pl.* חָטַבִּים Weizen (*Triticum*).

חַטָּאָה 1. חַטָּאָה.

חַטָּאָה *a. m.* der Ausgrabende.

חַטָּאָה *h. f.* Höcker, Buckel.

חָטַי I *h. m.* Reinigung.

חָטַי II *h. m.* Üppigkeit, Wohlleben.

חָטַי *a. m.* dass.

חָטַיִם Ortsname.

חָטַיִם *a. m.*, *ind.* חָטַיִם Jud 9, 24 Raub.

חָטַיִם *a. m.*, *pl.* חָטַיִם Gen 6, 11, 13, Ob 5, 2S 22, 50 Soc 59 Räuber.

חָטַיִם *a. f.*, *ind.* חָטַיִם Jes 30, 6 Höcker (des Kamels).

חַטָּאָה 1. חַטָּאָה.

חָטַט *h.* 1. graben; 2. ausgraben; 3. durchgraben. *Pi.* 1. dass.; 2. scharren. *Ni. Htpt.* ausgegraben werden. *Htptol.* geschliffen, poliert werden. *Pilpel.* חָטַט graben.

חָטַט *a.* graben, bohren. *Pa.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* חָטַטוּ Gen 3, 7, *pt. pl. f.* חָטַטוּ Ez 13, 8 nähen.

חָטַטִּין *h. m. pl.* Geschwüre.

חָטַטִּין *a. m. pl.* dass.

חַטָּאָה (SchirR 7) 1. חַטָּאָה, *s.* חַטָּאָה.

חָטַי *h. m.* Sünde, Schuld.

חָטַיִם *a. m.* Sünder.

חַטָּאָה I *h. f.* Abschneiden, Fällen.

חַטָּאָה II *h. f.* Gegenstand der Erwählung.

חַטָּאָה *a. f.* Erwählung.

חַטָּאָה *h. f.* Sünde.

חַטָּאָה *h. f.* Aushöhlen, Auskratzen.

חַטָּאָה, חַטָּאָה(?) *x. m.* Schild(?).

חָטַיִם, חָטַיִם *h. f. pl.* Schneidezähne.

חַטָּאָה *h. f.* Abschaben.

חַטָּאָה *a. f.* ein Raubvogel.

חַטָּאָה *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.

חָטַט *h. m.* Nasenring.

חָטַט *h.* 1. fortreißen, rauben; 2. eilig austheilen. *Htpt.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.

חָטַט *a.*, *ipf.* 2 *m. pl.* חָטַטוּ Jud 21, 21, *pt. pl.* חָטַטוּ Est II 1, 2, *inf.* חָטַטוּ

Est II 1, 1 1. fortreißen, rauben; 2. zerreißen; 3. Gewalt antun, eine Schriftstelle pressen. *Itpe.* weggerissen werden. *Pa. pt. pl.* חָטַטוּ Est II 1, 2 (MS חָטַטוּ) fortreißen.

חָטַט (Jon 3, 8), חָטַט (Ez 45, 9) *a. m.* Raub, Gewalttat.

חַטָּאָה *h. f.* Abschaben.

חַטָּאָה *a. f.* ein Raubvogel.

חָטַט *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.

חָטַט (Nu 17, 21) *a. m.* 1. Stab, Rute.

הַקָּנָא Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*)(?); 2. הַקָּנָא Mi 2, 12, *pl.* הַקָּרִין Nu 32, 16 (MS הַקָּרִין) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.

הַקָּרִין *a. m.* streifig(?).

הַקָּרִין *h. f.* Höcker, Buckel.

הַקָּרִין (Ex 29, 36) *a. f., pl. c. s.* הַקָּרִין (!) Nu 18, 8 Sündopfer.

הַקָּרִין *a. f., pl.* הַקָּרִין Ex 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenernte; 3. Warze; 4. *pl.* הַקָּרִין Körner (des Ringknorpels).

הַי *h. m.* 1. lebend, lebendiges Wesen; 2. kräftig, gesund; 3. in natürlichem Zustand, roh; 4. (vom männl. Glied) im Erektionszustand; 5. (von der Haut) ohne Oberhaut; 6. (vom Wein) ungemischt.

הַי (Lv 13, 14) *a. m., ind.* הַי Ex 12, 9 dass. *pl. d.* הַי Gen 2, 9 Leben. הַי bei deinem Leben. לְהַי Ru 3, 13 Glück zu!

הַי (Gen 5, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* הַי Gen 3, 22, *inf.* מִיָּחָא Ez 18, 9 Soc 59, *pt.* הַי Dt 8, 3 1. leben; 2. genesen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* הַיִּנָּא 2K 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am Leben erhalten. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* הַיִּי Ex 22, 17, *inf.* אֶחָא 2S 8, 2, אֶחָא Jes 38, 16 (MS אֶחָא) wieder beleben, leben lassen, auferwecken.

הַי männl. Personennamen.

הַי *h. m., f.* הַיִּת 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. böseartig.

הַיִּת (Gen 18, 23) *a. m., f. d.* הַיִּת 1. schuldig; 2. Sünder.

הַיִּת (?) *h. f.* Vorrat.

הַיִּת (Est I 8, 15, Est II MS 8, 15 בִּידָא) *a. m.* Kopfschmuck(?).

הַיִּת *a. f.* Rätsel.

הַי *h.* 1. leben; 2. gesunden, heil werden. *Ni.* zum Leben erweckt werden. *Pi. Hi.* 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.

הַי *h. f.* 1. lebendig; 2. Tier, Wild;

3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. *pl.* הַיִּת eine Engelklasse.

הַיִּת *h. m.* 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.

הַיִּת *a. m.* 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.

הַיִּת *a. f.* Schuld.

הַיִּת *a. m.* Kraft.

הַיִּת *h. f.* Lebensunterhalt.

הַיִּת (Jes 38, 13) *a. f., ind.* הַיִּת Ex 23, 29, *pl.* הַיִּת, הַיִּת 1. Tier; 2.

הַיִּת NuJI 35, 11 (MS) Lebensunterhalt.

הַיִּת *a. f.* 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoß.

הַיִּת *h. m.* Nährarbeit.

הַיִּת *h. m.* Schneider.

הַיִּת *a. m.* dass.

הַיִּת *h. m.* Riedgras, Binse.

הַיִּת *h. m. pl.* 1. Leben. הַיִּת ewiges Leben. הַיִּת zeitliches Leben. הַיִּת bei deinem Leben; 2. Erhaltung des Lebens. הַיִּת Lebensbedürfnis.

הַיִּת *a. f.* Sack.

הַיִּת *h. m.* Gaumen.

הַיִּת *h. m.* Stotterer.

הַיִּת *a. Pa.* 1. stärken; 2. *inf.* הַיִּת Nu 4, 23 Kriegsdienst leisten. *Ita.* 1. gestärkt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* הַיִּת Nu 31, 7 sich scharen.

הַיִּת *h. m., pl.* הַיִּת, הַיִּת 1. Heer; 2. Stärke, Gesundheit.

הַיִּת *h. m.* 1. Raum zwischen der inneren und äußeren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.

הַיִּת *a. m.* dass.

הַיִּת (Gen 31, 29), הַיִּת *a. m., ind.* הַיִּת Ex 32, 11, *pl. d.* הַיִּת Ex 12, 41, הַיִּת 1K 15, 20, *c. s.* הַיִּת Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. הַיִּת der Beweis

jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. s. חֵלָא und חֵלָא.

חֵלָה *h. f.* Stärke(?).

חֵלֻתָּא *a. m., c. s.* חֵלֻתָּיה Cant 8, 4 (MS חֵלֻתָּיה) 1. Stärke; 2. Kriegsmacht, Heer.

חֵלָה *s.* חֵלָה I.

חֵלָשׁ *s.* חֵלָשׁ.

חֵלֶת (Ez 27, 18) Ortsname.

חֵלֶת *h. f.* Schilfart.

חֵמָא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).

חֵמָה *h. f.* Zorn.

חֵמְרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חֵם *h. m.* legitime Verwandtschaft.

חֵם *h. m.* Schonung.

חֵסָא *a. m., ind.* חֵם Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.

חֵפָא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.

חֵפָה I *s.* חֶפֶת.

חֵפָה II *h. f.* 1. bloß eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments); 2. *s.* חֶפֶה.

חֵפְנִי *h. m.* aus Chaipha.

חֵץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.

חֵצָא *h. f., pl.* חֵצָאוֹת 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.

חֵשָׁה *s.* חֵשָׁה.

חֵצוֹן *h. m.* 1. außenbefindlich; 2. außerkanonisch; 3. unverheiratet.

חֵצוֹנָא *a. m.* Außenposten.

חֵצוֹנִי *h. m.* Häretiker.

חֵיק *h. m.* Busen, Schoß.

חֵיקָא *a. m., c. s.* חֵיקָה 2S 12, 3 (MS חֵיקָה) dass.

חֵירָה *h. f.* ausgehöhlter Fels.

חֵירוּם *h. m.* Absperrung.

חֵירוּף *h. m.* Schmähung.

חֵירוּפָא *a. m.* dass.

חֵירוּת *h. f.* Freiheit.

חֵירוּתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חֵירוֹ Gen 40, 16 Vornehmheit.

חֵירָא Ortsname.

חֵירוֹ (Dt 11, 17) 1. mit MS חֵירוֹ, *s.* חֵירוּתָא.

חֵירוּתָא פֶּחַם ח' (Ex 14, 9) Ortsname (bibl. Pi Hachiroth).

חֵישָׁה *h. f.* Dickicht.

חֵישוּתָא *a. f.* Sinnen.

חֵישָׁתָא *a. f., c.* חֵישָׁתָא Mi 3, 12 dass.

חֵית der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.

חֵיָתָא *a. f.* 1. חֵיָתָא Gen 1, 20, *c.* חֵיָתָא Gen 3, 19 lebendiges Wesen;

2. חֵיָתָא 2S 23, 11 Dorf; 3. *s.* חֵיָתָא;

4. Ex 1, 19 (MS חֵיָתָא) Hebamme;

5. Wöchnerin.

חֵךְ *h. m.* Gaumen.

חֶכָּא *a. m., c. s.* חֶכֶךְ Ho 8, 1 dass.

חֶכָּא *a. Pa.* warten, harren.

חֶכְבִּית I חֶכְבִּית.

חֶכָּה I *h. Pi.* angeln.

חֶכָּה II *h. Pi.* warten, harren.

חֶכֶךְ *h. f., pl.* חֶכֶן Angel.

חֶכְנֶךְ *h. m.* eine Hautkrankheit (Krätze?).

חֶכּוֹר *h. m.* Pacht.

חֶכּוֹר *h. m., pl.* חֶכּוֹרוֹת Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.

חֶכּוֹרָא *a. m.* dass.

חֶכְכָּא *a. m.* Schramme.

חֶכְמָא *a. m., pl.* חֶכְמִין Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.

חֶכְמָאָה *a. m.* einer, der gelehrt sein will.

חֶכְמוּתָא *a. f., c.* חֶכְמוֹת Ex 35, 25 (MS חֶכְמוֹת) Gelehrsamkeit, Weisheit.

חֶכְמוּתָא *a. f., c.* חֶכְמוֹת Ex 35, 25 weise.

חֶכְמִי männl. Personennamen.

חֶכְמָנוּת 1. חֶכְמָנוּת.

חֶכּוֹר *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.

חֶכְכָּא *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* חֶכְכָּא.

חֶכְכּוֹרָה *h. f.* Pacht, Pachtsumme.

חֶכְכֶךְ *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen; 2. zaudern. *Pi.* räuspert. *Hitp.* sich reiben.

חֶכְכֶךְ *a. Itpe.* sich reiben.

חֲקַךְ *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2. Heiserkeit(?); 3. Heimsuchung.

חֲכָבִית 1. חכבית.

חָכַם *h.* 1. weise sein; 2. kennen. *Hi.* 1. weise werden, Gelehrter werden; 2. weise machen; 3. klügeln. *Hitp.* weise werden.

חָכְמוֹ (1K 5, 11), **חָכִים**(?) *a.* 1. *pf.* 3 *pl. m.* **חָכִימוֹ** Ex 15, 8, weise, gelehrt sein; 2. *ipf.* 1 *sg.* **אֶחָדָם** Koh 7, 23, *pt. pl.* **חָכְמִין** Gn 2, 9 kennen, wissen; 3. können; 4. beiwohnen; 5. klar, erwiesen sein. *Pa.* 1. weise machen, belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* **חָכְמִי** Gen 27, 36 (MS **אֶחָדָם**), 3 *pl.* **חָכִימוֹ** Ex 15, 8 (MS **חָכִימוֹ**) überlisten, listig handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.* **חָכִימָה** Jes 29, 16 1. **חָכִימָה** kennen, verstehen. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. s.* **אֶחָדָם** Gen 48, 14, **אֶחָדָם** Ez 3, 2 erkennen lassen. *Itp.* erkannt werden. *Itpa.* 1. weise werden; 2. sich beraten; 3. erkannt werden; 4. *ipf.* 1 *pl.* **נִתְחַכְמוּ** Ex 1, 10 überlisten.

חָכֵם *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter, Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.

חֲכָמָה *h. f.* 1. *fem.* von **חָכֵם**; 2. Hebamme.

חֲכָמָה *h. f.* Weisheit.

חָכְמִי männl. Personennamen.

חֲכָמִית *h. f.* verständig.

חֲכָמָה, **חֲכָמָה** *a. f., ind.* **חֲכָמָה** Ex 35, 26, *c. s.* **חֲכָמָה** Dt 4, 6 Weisheit, Gelehrsamkeit.

חֲכָמָה *gr. f.* (ἐχιδνα) Otter.

חֲכָמָה *gr. m.* 1. schlangenähnlich, hinterlistig; 2. *s.* **חֲכָמָה**.

חֲכָמָה *gr. f.* (ἐχιδνα) Otter.

חָכַר *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.* verpachten. *S.* **חָכַר**, **חָכַר**.

חָכַר *a.* dass.

חָכַר (jMoK 80^b) 1. **חָכַר**, *s.* **חָכַר**.

חָכַר *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten. **חָכַר** 1. **חָכַר**.

חֲבָתָה (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.

חָלָה 1. **חָלָה** (jNed 39^c) 1. **חָלָה**;

2. **חָלָה** (jAbZ 40^d) 1. **חָלָה**, *s.* **חָלָה**.

חָלָה *a. m.* 1. Ex 2, 12 Sand; 2. Vogel Phönix.

חָלָה I (**חָלָה**) *a. m.* Körnchen, Kügelchen.

חָלָה II *a. m., c.* **חָלָה** Num 6, 3 Essig.

חָלָה III *a. m.* Saft.

חָלָה(?) *a. m.* süß.

חָלָה (Lev 10, 10) *a. m.* gemein, profan. **חָלָה** *ח' חָלָה* Halbfeiertag.

חָלָה I *a.* 1. sanft, süß sein; 2. *s.*

חָלָה III. *Pa.* süß machen. *Itp.* süß werden.

חָלָה II *a.* krank sein.

חָלָה weibl. Personennamen.

חָלָה *h. m.* **חָלָה** *חָלָה* Verbot, betreffend das Zusammenkochen von Fleisch und Milch. **חָלָה** *חָלָה* Molken (Buttermilch?). **חָלָה** *חָלָה* eine Pflanze (Ornithogalum). **חָלָה** *ח' חָלָה* Eiweiß. **חָלָה** *חָלָה* Ortsname.

חָלָה *h.* 1. Milch geben; 2. melken. *Ni.* gemolken werden.

חָלָה *a.* dass.

חָלָה *h. m.* das zum Essen verbotene Fett.

חָלָה *a. m., ind.* **חָלָה** Ex 3, 8 1. Milch; 2. Eiweiß, Saft.

חָלָה männl. Personennamen.

חָלָה *h. m.* Eiweiß.

חָלָה *a. m.* dass.

חָלָה (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum von *Ferula galbaniflora*.

חָלָה *h. m.* milchig.

חָלָה *h. m.* fettig.

חָלָה *h. m.* Wurzel von Ornithogalum(?). **חָלָה** *חָלָה*.

חָלָה *a. m.* Epheu (*Hedera helix*).

חָלָה *h. f.* Galbanum, (von *Ferula galbaniflora*).

חָלָה *a. f.* 1. Ex 30, 34 (**חָלָה**) dass.; 2. Epheu (*Hedera helix*).

חַלְלֹנָה *h. f.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

חָלַד *h.* graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. aushöhlen.

חָלַד *a.* erdfarbig werden(?).

חָלַד *h. a.* 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.

חֹלְדָא (*Lv* 11, 29) *a. m.* 1. Blindmull; 2. Wiesel.

חֹלְדָא *h. f.* 1. Blindmull; 2. Wiesel; 3. weibl. Personennamen.

חֹלְדָא *h. f.* Stecken (des Schlachtmessers zwischen Speise- und Luftröhre).

חֹלְדָא (*BerR* 37) Heldua in Phönizien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).

חֹלְדָא *a. f.* Rost, Schimmel.

חָלָה *I h.* krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.

חָלָה *II* sanft, süß sein. *Pi.* 1. süß machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.

חָלָה *h. f.* 1. Teighebe; 2. Kuchen. חֶלֶת תּוֹרָה Dankopferkuchen (*Lv* 7, 12); 3. Wabe; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֹלְדָא *h. f.* 1. Rost, Schimmel; 2. Rauh- und Rissigwerden der Haut; 3. 1. חֲלִידָה *gr.* (χαλιδιον) Täfelchen.

חֲלוּנָא, חֲלוּנָא *a. m., c. s.* חֲלוּנָה *Est* II 1, 3, *pl. c. s.* חֲלוּנָה *Est* II 6, 1-1 Busen des gegürteten Gewandes.

חֲלוּנָא *h. m.* eingerührte Speise.

חֲלוּנָא *s.* חֲחֵלֵט.

חֲחֵלֵט *a. m. pl.* Entscheidung. חֲחֵלֵטִין *Lv* 25, 23 endgültig, gänzlich.

חֲחֵלֵטִין *a.* endgültig.

חֲחֵלֵט *h. m.* 1. Süßmachen; 2. Besänftigung.

חֲחֵלֵט *h. m.* 1. Entweihung חֲחֵלֵטִין Schändung Gottes durch Verhalten, das auf sein Gesetz ein falsches Licht wirft; 2. Auslösung von Geheiltem; 3. Verlust der Priesterwürde.

חֲחֵלֵט *h. m.* 1. hohl; 2. Höhlung.

חֲחֵלֵט *a. m.* Entweihung.

חֲחֵלֵט *h. m., pl.* חֲחֵלֵטִין Traum. חֲחֵלֵטִין (אֵשׁ) Traumdeuter.

חֲחֵלֵט *h. m., pl.* חֲחֵלֵטִין 1. Fenster; 2. Luke.

חֲחֵלֵט Ortsname.

חֲחֵלֵט *a. m., ind.* חֲחֵלֵטִין *Nu* 13, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.

חֲחֵלֵט *h. m.* dass.

חֲחֵלֵטִין *a. f.* dass.

חֲחֵלֵט *h. m.* 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.

חֲחֵלֵט *a., c. s.* חֲחֵלֵטִין *Jes* 43, 3, חֲחֵלֵטִין *Jud* 15, 2, חֲחֵלֵטִין *1K* 21, 2 anstatt.

חֲחֵלֵט *a. m.* 1. *c. s.* חֲחֵלֵטִין *Lev* 27, 10 Tausch, Eingetaushtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. חֲחֵלֵטִין חֲחֵלֵטִין nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. *pl. c.* חֲחֵלֵטִין *c. s.* חֲחֵלֵטִין *Est* II 6, 1 anstatt.

חֲחֵלֵט *h. m.* Stärkung.

חֲחֵלֵט Ortsname.

חֲחֵלֵט *h. f.* die durch Vollzug der חֲחֵלֵטִין frei gewordene Witwe.

חֲחֵלֵט *h. m.* 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3. Meinungsverschiedenheit.

חֲחֵלֵט *h. m.* 1. glatt; 2. leer.

חֲחֵלֵט *h. m., pl.* חֲחֵלֵטִין 1. Untergewand, Hemd; 2. eine Art Verband; 3. Reihe, Schicht.

חֲחֵלֵט *a. m.* dass.

חֲחֵלֵט *h. f.* 1. Untergewand; 2. חֲחֵלֵטִין חֲחֵלֵטִין Bohnenart.

חֲחֵלֵט *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* חֲחֵלֵטִין (*MS* חֲחֵלֵטִין) *Est* II 1, 3, *pt. pl.* חֲחֵלֵטִין *Est* II 6, 11 gürteten.

חֲחֵלֵט *a. m.* Lende.

חֲחֵלֵט *h. m.* 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart; 4. schneckenartige Verzierung; 5. eine Augenkrankheit. (Liddrüsenentzündung?).

חלונות *a. m.* 1. Purpurnuschel;
2. eine Augenkrankheit; 3. Heuschreckenart.

חלחול *h. m.* Durchdringung (v. Gift).

חלחולית *h. f.* Ränke(?).

חלחולות *h. f.* Mastdarm.

חלחל *h.* 1. höhlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.

חלחל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.

חלחלה *h. f.* Zittern.

חלחלוחין *h. m. pl.* eine Platterbsenart (Lathyrus?).

חולחולתא (Koh 1, 17), חולחלתא *a. f.* böser Anschlag.

חלט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. ein Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgültig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgültig erklären.

חלט *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תחלוט 2S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgültig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgültig erklären. *Itpe.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.

חלטא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluß.

חלטגית *h. f.* gänzliches Aufhören. 'לח' für immer.

חלטתא 1. חלטתא.

חלי *h. m.* Krankheit. ח' מעים Dysenterie.

חליא *a. m., ind.* חלי Ez 3, 3 süß.

חליא *a. m.* Krankheit.

חליא I (Jud 14, 14), חליא *a. m., ind.* חלי Jud 14, 18 1. Süßes, Süßigkeit (Most); 2. Saft.

חליא II *a. m.* 1. Wirbel; 2. (bei der Gurgel) Ringknorpel. בר חליא Knorpel der Luftröhre.

חליה *h. f.* 1. *pl.* חליות Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Wirbel der Wirbelsäule; 3. Schutt, aufgehäuften Erde.

חליה *h. f.* Schmuck.

חליוא *a. m., ind.* חליו Lev 21, 20 augenkrank (mit Hornhautfleck, der bis in die Pupille reicht).

חליטא *a. m.* eingerührte Speise.

חליטה *h. f.* 1. Halsband; 2. eingerührte Speise; 3. endgültiges Urteil.

חליטרא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.

חליטתא *a. f.* 1. *pl. d.* חליטתא Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* חליטתא 2S 13, 6 eingerührte Speise.

חליל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.

חלילא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* חליל Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.

חלילה *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.

חלילה *h.* fern sei es!

חלים (Jer 29, 24) Ortsname.

חלימא *a. m.* gesund, wiederhergestellt.

חלימה *h. f.* Pflanzennamen (s. חלמות).

חליה *h. m.* Bins.

חליה *h. m., pl.* חליפות Messer.

חליפא männl. Personennamen.

חליפות *h. f. pl.* frischer Trieb.

חליפין *h. m. pl.* 1. Austauschung; 2. frischer Trieb.

חליין *h. m.* Schleife, Schlinge.

חליצה *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.

חליצתא *a. f.* dass. wie 2.

חליק *h. m.* glatt.

חליקוסתא 1. חליקוסתא.

חליקופרי *h. m.* aus dem zypriischen Σόλοι(?).

חלישא *a. m., ind.* חליש Jo 5, 2 (MS חליש), *f.* חלישא Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.

חלישות *h. f.* Schwäche. = חליש

חלישותא (Ho 7, 9, MS חלְשֻׁתָּא) *a. f.* dass.

חלייתא, חלייתא *a. f.* süß.

חלייתא *s. חליתא.*

חלך 1. חלך.

חלל *h.* 1. aushöhlen. *pt. pass.* חלל hohl;

2. verwandeln. *Ni.* 1. נְחַלֵּל aus-
gehöhlt, herausgetrennt sein; 2. נְחַוֵּל
entheiligt, gemein werden. *Pi.* 1.

profanieren, entweihen; 2. ungültig
machen; 3. auslösen (von heiligen
Dingen). *Pu.* 1. gemein (entheiligt)

werden; 2. lose sein. *Hi.* הִחִיל 1. an-
fangen; 2. profanieren, entheiligen;
3. wechseln. *Hitp.* 1. entweiht werden;

2. an Durchfall leiden. *Pilp.* *s. חלחל.*

חלל *a.* 1. *pt.* חָלַל Jes 10, 15, *pt. pass.*

c. חָלַל Ex 27, 8 aushöhlen, bohren;

2. *pf.* 3 *f. sg.* חָלַל Ez 22, 26, 3 *m.*

pl. חָלוּ Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt.*

pass. f. חָלְלָא Lev 21, 14 profanieren;

4. waschen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* חָלְלִית

Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl.* חָלְלִין

Ma 1°, 12 (MS חָלְלִין) entweihen; 3. aus-

lösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.*

3 *m. sg.* יִחְלִיל Lev 1, 9 waschen,

scheuern. *Aph.* *pf.* אֶחֱלִיל Lev 19, 8,

ipf. 2 *m. sg.* תִּחְלִיל Lev 18, 21; *pt.*

pass. f. מִחְלָא Lev 21, 7 entweihen,

dem allgemeinen Gebrauch übergeben.

Ittaph. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּתְחַלֵּל Lev 21, 9

entweiht werden. *Palp.* *s. חלחל.*

חלל *h. m.* 1. Erschlagener; 2. Ent-

weihter (vom Priesterdienst Ausge-

schlossener); 3. Höhlung (z. B. in der

reifen Dattel zwischen Schale und

Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חלל *a. m., pl.* חָלְלִין Ez 28, 13 1.

Höhlung, Öffnung; 2. freie Luft; 3.

Geheimnis; 4. verborgener Schatz.

חלל *h. f.* 1. Entweihte (für den Prie-

ster verbotene Frau); 2. Tochter aus

der Ehe mit einer solchen.

חלם I *h.* träumen.

חלם II *h.* gesund sein. *pt. pass.* חָלַם
gesund.

חלם I (Gen 37, 5) *a.* träumen. *Aph.*

pt. pl. m. מִחְלָמִין Jer 29, 8 träumen

lassen.

חלם II *a.* gesund sein. *pt. pass.* חָלַם

gesund, heil. *Pa.* ganz machen, fest-

schließen.

חלמא (Gen 37, 6), חלמא *a. m.* Traum.

חלמא *a. m.* 1. *ind.* חָלַם Dt 13, 4 Trä-

mer; 2. Traumkundiger.

חלמא *h. f.* 1. Naht; 2. Lehm.

חלמא *h. f.* Malve (*Malva rotundifolia*).

חלמון *h. m.* Eidotter.

חלמונא *a. m.* dass.

חלמית, חלמית *h. f.* Malve (*Malva ro-*

tundifolia).

חלמיש Ortsname.

חלונא (DtJ I 28, 42 MS) 1. חלונא.

חלסית *h. f., pl.* חִלְסָאוֹת Kies, Sand.

חלסית *h. f., pl.* חִלְסָאוֹת Sandgrube(?).

חלף *h.* 1. vorübergehen; 2. ändern,

wechseln. *Ni.* 1. verwechselt werden;

2. einem Nachfolger Platz machen.

Pi. vertauschen. *Hi.* 1. tauschen,

wechseln; 2. junge Triebe bekommen,

wieder ausschlagen; 3. zweideutig

reden. *Ho.* מִחְלַפְת הַשְׁמָה die Ordnung

(der dissidentierenden Lehren) ist ver-

wechselt. *Hitp.* vertauscht werden.

חלף, חלף (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen,

verschwinden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יִחְלִי

Lev 27, 10 vertauschen. *ד.* מִחְלַפָּה שְׂמִיתִיהָ

die Meinung von N. N. widerspricht

sich selbst; 2. auf und ab gehen. *Itpa.*

pf. 3 *f. sg.* אֶתְחַלֶּפֶת Jes 1, 7 ver-

wechselt werden, verwandelt werden.

Schaph. *s. שלחף.*

חלף I *h. m.* 1. Rute, Zweig (der Weide);

2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חלף II *h. m.* Gegenteil.

חלף (Gen 4, 25), חלף, חלף *a.* anstatt.

חלף Gen 20, 16 dafür daß, weil.

חלפא *a. m., pl. c. s.* חִלְפָּא Est II 3, 8

Weide. חֲלָפָא Blüthen von *Juncus odoratus* (Schönanthum).

חֲלָפָה *h. m.* frischer Trieb.

חֲלָפִי männl. Personennamen (חֲלָפִיָּה).

חֲלָפָנָא *a. m., c.* חוֹלָפָן Dt 23, 10 l. חוֹלָפָן Tauschwert, Erlös.

חֲלָפְסִדְרָא *gr. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חֲלָפָתָא *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personennamen.

חָלִץ *h.* 1. gürteln; 2. ausziehen, entblößen; 3. das Schuhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חָלִץ vom Mann gebraucht, חָלִיצָה von der Frau gebraucht). *pt. pass.* חָלִיצָה die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe; 4. verlassen. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürteln, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden; 2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürteln.

חָלִץ *a., pt.* חָלִיצָה 2S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חָלִצָא Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חֲלָצִים *h. f. du.* Lenden.

חָלַץ I *h.* 1. teilen, zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חָלִיץ *a.* verschieden; *b.* verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hitp.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חָלַץ II *h.* *Hi.* 1. glatt machen, ebnen; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten.

חָלַק *h. m.* glatt, leer. חָלָק leer weggehen.

חָלַק I *h. m.* Teil, Anteil.

חָלַק II *h. m.* Glätte.

חָלַק *lat. m.* 1. (*alec, allex*) Bodensatz der Fischbrühe; 2. *s.* חָלָק.

חָלָקָא *a. m., ind.* חוֹלָק Dt 14, 27 Teil.

חָלָקָא (חָלָקָא) *a. m., pl. d.* חֲלָקָא Mi 3, 3 1. Stück; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Maß.

חָלָקָא *a. f., pl. c. s.* חֲלָקָתָהּ Mi 2, 4 (MS חֲקָלָתָהּ) Feld.

חָלָקָא, חֲלָקָה *gr. f.* (ἀλιε) Speltgrütze.

חֲלָקָה *h. f.* Teil, Verteilung.

חֲלָקָלַק *h.* schmeicheln.

חָלַשׁ *h.* abzahlen.

חָלַשׁ *a., ipf. 3 m. sg.* יִחְלַשׁ Jes 2, 11 1. schwach sein, erschlaffen; 2. schwinden; 3. *pt. pass.* dünn, scharf; 4. ausziehen; 5. entrichten. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. dünn machen; 3. ausziehen. *Itpe.* schwach werden.

חָלַשׁ *h. m.* 1. Los; 2. Schilf, Rohr.

חָלַשׁ *h. m.* schwach, krank.

חָלְשָׁא *a. m., ind.* חָלַשׁ Dt 28, 44 dass.

חֲוִלְשָׁא (Jes 40, 23) *a. m.* Schwäche.

חָלְשָׁא *a. m., ind.* חִילָשׁ Sach 11, 13 (חִילָשׁ) Niederlage. חֲוִלְשָׁא Archiv.

חָלְשִׁיתָא (Ho 7, 9), חֲוִלְשִׁיתָא *a. f., c. s.* חֲוִלְשִׁיתָא 1K 12, 10 Schwäche.

חֲלֵת *h. f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חֲלֵתָא (Dt 34, 6), חֲלֵתָא *a. f.* 1. *ind.* חָלַץ Jes 28, 1, *pl. d.* חֲלֵתָא Nu 21, 20, Jes 40, 4 Tal; 2. Scheidung; 3. *s.* חֲוִלְשָׁא.

חֲלֵתָא I weibl. Personennamen.

חֲלֵתָא II *a. f., c.* חוֹלֵת Est II 8, 15 (MS חֲלֵתָא) (Est I Druck חוֹלֵת חוֹלֵת [Dittographie]) Scheide.

חֲלֵתָא *a. f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. eine Art Bienenkorb.

חֲלֵתִיתָא *h. f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חֲלֵתִיתָא (falsch חֲלֵתִיתָא) *a. f.* dass.

חֶם I *h. m.* warm, heiß. *pl.* חֲמִים 1. heißes Wasser; 2. warme Quellen.

חֶם II *h. m.* Schwiegervater.

חֶמָא *a. m., c. s.* חֲמוּמִיָּה Gen 38, 13 dass.

חֶמָא *s.* חֲמִיָּא.

חָמָא (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חָמִי Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa. Aph.* 1. zeigen; 2. *l.* אָהָמִי v. חָמָא das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden, erscheinen.

חָמָא männl. Personennamen (חַמוּאֵל).

חֲמָאָה *h. f.* Butter.

חֲמָאָתָא *a. f.* dass.

חָמַר I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hitp.* Gefallen haben.

חָמַר II (viell. חֲמַר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.

חָמַר *a., pt. pl.* חָמְרִין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חֲמָרָא Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּחְמַרְדָּ Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* מִתְחַמְרִין Est II 1, 2 dass.

חֲמָרָא *a. m.* Lust.

חֲמָרָה *h. f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.

חֲמָרָתָא (Na 2, 10) *a. f.* Begehren, Lust.

חֲמָה *h. f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.

חֲמָה *h. f.* 1. Hitze. יְמֹת הַחֲמָה Sommer; 2. Sonne; 3. Fieber.

חָמוּד *h. m.* 1. Lust, Begehren; 2. Begehren nach Beischlaf.

חָמוּדָא *a. m.* gierig.

חָמוּדִין *a. m. pl.* Begehren.

חָמוּדָתָא *a. f., ind.* חָמוּדָא Jud 5, 30 Lust, Begehren.

חָמוּם *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechtstlust; 2. Aufregung; 3. s. חָמָם.

חָמוּם *h. m.* hitzig, zornig.

חָמוּם *h. m.* Gewalttat.

חָמוּעָא *a. m.* Säuern.

חָמוּץ *h. m.* dass.

חָמוּצָא *a. m.* Scham.

חָמוּצָתָא *gr. f.* (χλαμύς?) ein Gewand.

חָמוּק *h. m.* rundes Holz.

חָמוּר *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell, Bock.

חָמוּר *h. m.* schwer, gewichtig, streng.

חָמוּרָה *h. f.* Eselin.

חָמוּרָתָא s. חֲמָרָתָא.

חֲמוּתָא *h. f.* Schwiegermutter.

חֲמוּתָא *a. f., c. s.* חֲמוּתָהָ Ru 2, 18 (MS Lücke) dass.

חָמַט I *a.* niedersinken. *pt. pass.* חָמִיט Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.* niederwerfen. *Aph.* dass.

חָמַט II *a.* *Itpe.* Ausschlag bekommen.

חֲמוּטָא (Lev 11, 30) *a. m.* eine Lurchart (Chamäleon?).

חֲמוּטָה *h. f.* eine Kuchenart.

חָמִיּוֹן, חָמִיּוֹן *h. m.* ein Mittel zur Konservierung von Getreide.

חֲמִיּוּרָא, חֲמִיּוּרָא *a. m. pl.* Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*)(?).

חֲמִיּוּרָתָא *a. f.* Dunkelheit.

חֲמִידָתָא (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.

חֲמִידָה *h. f.* eine Kuchenart.

חֲמִילָה *h. f.* grober Überwurf.

חֲמִימָא *a. m., ind.* חֲמִים 1S 21, 7 heiß, warm. *pl.* חֲמִיּוֹן 1. heißes Wasser; 2. warme Quellen. חֲמִימָא פִּתָּה frisches Brot.

חֲמִימוֹת *h. f.* Hitze.

חֲמִימוּתָא *a. f.* dass.

חֲמִימָתָא (bGitt 69^b) *l.* חֲמִימָתָא.

חֲמִינָא *l.* חֲמִימָא.

חֲמִינָס *a. m.* fünfzehn.

חֲמִינָסָה *a. m.* fünfzehnter.

חֲמִיעָא (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.

חֲמִירָא I *a. m.* gewichtig, schwer.

חֲמִירָא II *a. m.* 1. Ex 12, 15 Sauerteig; 2. Gesäuertes.

חֲמִישָׁתָא (Nu 7, 36) *a. m., f. d.* חֲמִישָׁתָא Lev 19, 25 der Fünfte.

חֲמִישִׁי *h. m.* dass.

חֲמִישִׁיָה (חֲמִישִׁיָה) *h. f.* Apfelart(?).

חֲמִישִׁית *h. f.* Fünftel.

חֲמִיתָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).

חֲמִלָה *h.* Mitleid haben.

חֲמִלָה *h. f.* Überwurf.

חָמָם *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden.

Pi. Hi. 1. wärmen; 2. ein heißes Bad bereiten. *Ho.* gewärmt werden.

Hitp. 1. sich wärmen, warm werden; 2. ein heißes Bad nehmen; 3. zornig werden.

חָמָם *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* **יָחַם** Dt 19, 6, *pt. f.* **חָמָא** Ex 16, 21 1. **חָמָא** warm sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* **מְחַמֵּמִין** Ho 7, 7 erwärmen. *Aph.* **אָחַם** 1. erwärmen; 2. erhitzen, erregen. *Itp.* *Itpa. pf.* **אֶתְחַמֵּם** Est II 5, 10 (nicht MS) 1. sich wärmen, warm werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* **תִּתְחַמְּמוּן** Dt 19, 1 zornig werden; 3. *pf.* 3 *f. sg.* **אֶתְחַמַּמֶּת** Cant 8, 5 brünstig werden.

חָמָם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz; 2. *s.* **חָמָם**.

חָמֵן *h. m.* Sonnensäule.

חָמָם *h. m.* Gewalttat.

חָמָם I *h.* Gewalt üben, Unrecht tun. *Ni.* vergewaltigt, bedrückt werden.

חָמָם II *h. Pi.* zerkratzen.

חָמָם *a.* Gewalt üben. *Itp.* **אֶתְחַמֵּם** Gen II 7, 21, MS richtig **אֶתְחַמֵּם**, *s.* **חָמָם**. **חֹמָם** *gr. m.* (ἡμισυ) 1. halb, Hälfte; 2. halbleinen(?).

חָמִיסִין 1. **חָמִיסִין** *lat. m. pl. (semmissis)* einen halben As wert.

חָמָם *h. m.* gewalttätig.

חָמָם *a. m., f.* **חָמָם** fünfzehn.

חָמָם *a. m.* der Fünfzehnte.

חָמָם (Ex 12, 34) *a.* sauer werden. *Pa.* säuern. *Aph. pt. pass. f.* **מְחַמֵּמֶת** Ex 12, 19 1. säuern; 2. gären machen.

חָמָם, **חָמָם** *a. m.* Essig.

חָמֵן *h.* Gewalt üben.

חָמֵן *h.* sauer werden. *Pi.* 1. säuern. 2. gären lassen; 3. hinziehen. *Hi.* 1. säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht, sauer werden. *Hitp.* sauer werden.

חָמֵן *a. Pa.* beschämen. *Aph.* 1. dass; 2. schlecht werden.

חָמֵן *h. m.* Gesäuertes.

חָמֵן Ortsname (Emesa).

חָמָם *a. m.* 1. Essig; 2. Fettschicht auf dem Magen.

חָמָם, **חָמָם** *a. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).

חָמָם *a. m.* Bewohner von Emesa.

חָמֵן *h. m.* habgierig.

חָמָם *h. m. pl.* Gesäuertes.

חָמֵן I *h.* 1. aufhäufen, aufladen; 2. schwer wiegen. *Hi.* schwer machen. *Ho.* erschwert werden.

חָמֵן II *h.* rösten, versengen. *Ni.* verbrannt werden.

חָמֵן III *h. Pi.* Esel treiben.

חָמֵן I *a.* aufhäufen, aufladen. *Pa.* 1. *pt. pass. f.* **מְחַמֵּמֶת** Jes 17, 1 in Schutthäufen verwandeln; 2. aufhäufen. *Aph.* Erschwerungen auferlegen. *Itpa. pf.* **אֶתְחַמֵּר** Jes 17, 9 in Schutthäufen verwandelt werden.

חָמֵן II *a.* glühen. *Aph.* dass.

חָמֵן *h. m.* Eseltreiber.

חָמָם (Gen 9, 21) *a. m., ind.* **חָמֵר** Nu 6, 3 Wein.

חָמָם (Ex 21, 35) *a. m.* 1. Esel; 2. Gestell, Bock; 3. **חָמָם** 'ח ein Fisch.

חָמָם I *a. m.* gebräunt(?).

חָמָם II *a. m.* Eseltreiber.

חָמָם (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חָמָם *a. m.* 1. schwer, wichtig; 2. Beschwerung, Fußgestell; 3. Summe, Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6. Knoten; 7. **חָמָם** Est II 3, 3 1. **חָמָם** (so MS).

חָמָם *h. f.* Eselherde.

חָמָם *a. f.* Eselin.

חָמָם *a. f.* Eselherde.

חָמָם *s.* **חָמָם**.

חָמָם *h. m., f.* **חָמָם** fünf. *pl.* **חָמָם** fünfzig.

חָמָם *h. Pi.* durch fünf teilen.

חָמָם (Ex 26, 9) *a. m., f.* **חָמָם** Gen 18, 28, *d.* **חָמָם** fünf. **חָמָם** Gen 27, 7, **חָמָם** Gen 5, 10, **חָמָם** Ex 16, 1 fünfzehn. *pl.* **חָמָם** Ex 26, 5 fünfzig.

חָמָם *a. m., c. s.* **חָמָם** Nu 5, 7 Fünftel.

חֲמִשִּׁיָּה *h. f.* eine Apfelart(?).

חֲמִשָּׁתָא *a. f.* Zahl von fünfen.

חֲמִשָּׁתָא *a. f.* der fünfte Tag der Woche, Donnerstag.

חַמַּת *a. Pa. Aph.* zornig machen.

חַמַּת Ortsname (Hamat).

חַמַּת Name eines Dämons.

חַמַּת *a. חַמַּתָּה* wegen. דְּ חַמַּתָּה Est II 7, 10 weil.

חַמַּת *h. f., pl.* חַמַּתוֹת 1. Schlauch; 2. Beutel.

חַמַּתָּא *a. f., c. s.* חַמַּתָּיה Dt 27, 23 Schwiegermutter.

חַמַּתָּה (Gen 27, 44) *a. f.* 1. *ind.* חַמַּת Dt 29, 27, *c. s.* חַמַּת Dt 32, 24, *c. s.*

חַמַּתָּה Nu 25, 11, חַמַּתָּהוֹן Zorn; 2. Gift.

חַמַּתָּה *a. f.* Fieber; 2. Therme (Name mehrerer palästinischer Ortschaften).

חַמַּתָּה (Cant 1, 7, MS חַמַּתָּה) *a. f.* Hitze.

חַמַּתָּהָא *a. m., pl. d.* חַמַּתָּהָי Gen 10, 18 1. חַמַּתָּהָי Bewohner von Hamat.

חַמַּתָּהָי *a. f.* Name einer Pflanze (*Ammi copticum?*).

חַמַּתָּהָי Ortsname.

חַמַּתָּהָי *a. m.* zornig.

חַן *h. m.* 1. Gunst; 2. Anmut.

חַנָּא (Est II 5, 1) *a. m., ind.* חַן Sac 6, 14 dass.

חַנָּא *a.* lagern, wohnen.

חַנָּא I (חַנָּא) *a. m., c. s.* חַנָּיה Jes 40, 11 Busen, Schoß.

חַנָּא II männl. Personennamen (חַנָּיָה).

חַנַּנְא *a. Pa. inf.* חַנַּנְא Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.

חַנַּנְיָא *a. m.* 1. *pl.* חַנַּנְיָן Ex 15, 29 Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmarkt (Opferfest).

חַנַּנְיָא *a. m., c. s.* חַנַּנְיָא Thr 5, 15 dass.

חַנַּנְיָהָא *a. f.* Musikinstrument.

חַנַּנְיָהָא *a. m.* dass.

חַנַּנְיָהָא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).

חַנָּה *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.

חַנָּה männl. Personennamen (חַנַּנְיָה).

חַנָּהָא *a. m.* Krämer.

חַנָּהָא *a. m., c. s.* חַנָּהָא Thr 5, 15 (MS חַנַּנְיָא) Tanz.

חַנָּיָא (חַנַּיָּא?) männl. Personennamen.

חַנִּיקָא *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung; 3. Erziehung.

חַנּוּן *h. m.* gnädig.

חַנּוּן *h. m.* Bittgebet.

חַנּוּן *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.

חַנּוּנִי *h. m.* Krämer.

חַנּוּנִיָּהָא *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht(?).

חַנּוּנִין *a. m. pl.* Gottlosigkeit.

חַנּוּקָא *a. m.* Erwürger, Mörder.

חַנּוּת *h. f., pl.* חַנּוּתוֹת 1. Kaufladen; 2. Werkstatt; 3. Wirtschaft.

חַנּוּתָא *a. f., pl. d.* חַנּוּתָא Jer 37, 16 (MS *in margine*) dass.

חַנֵּט *h.* 1. Frucht ansetzen; 2. einbalsamieren.

חַנֵּט *a., inf.* מַחֲנֵט Gen 50, 2 einbalsamieren.

חַנֵּט *h. m.* Knospenbildung.

חַנֵּטָא *a. m.* Einbalsamierer.

חַנֵּטָהָא *h. f.* Knospenansatz.

חַנֵּטָהָא *a. f., pl.* חַנֵּטִין Weizen.

חַנֵּטָהָא (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.

חַנֵּיָּהָא *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.

חַנֵּיָּהָא *a. m.* Erzieher.

חַנֵּיָּהָא *h. f.* Beinamen. חַנֵּיָּהָא Be-nennung durch Angabe der Vorfahren.

חַנֵּיָּהָא *h. m. du.* Gaumen und Mundboden.

חַנֵּיָּהָא männl. Personennamen (Ανιλαῖος).

חַנֵּיָּהָא männl. Personennamen.

חַנֵּיָּהָא männl. Personennamen.

חַנֵּיָּהָא *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.

חַנֵּיָּהָא *a. m.* Gottloser.

חַנֵּיָּהָא *a. m.* Halsfessel.

חַנֵּיָּהָא *h. f.* Erdrosselung.

חַנֵּיָּהָא *h. f.* Speer.

חַנֵּיָּהָא *a. f.* Niederlegen, Ruhen.

חִנּוּתָא Ortsname.

חִנֵּךְ *h. Pi.* 1. gewöhnen, erziehen, dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pu.* eingeweiht werden.

חִנֵּךְ *a., ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יִחַנְכֶנִּי Dt 20, 4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* חִנֵּכּוּ 1 K 8, 63 einweihen; 2. gewöhnen, erziehen.

חִנְכָּה *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנְכִּין *a. m. pl.* 1. Gaumen und Mundboden; 2. ein Abszeß im Munde.

חִנְכִּיתָא *a. f., c.* חִנּוּכָתָא Nu 7, 10, Cant 3, 11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנָּם *h.* 1. umsonst, unentgeltlich; 2. grundlos.

חִנְמָאֵל männl. Personenname.

חִנְמֵל (bibl.) *h. m.* Käfer.

חִנָּה *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. liebkosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hitp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hitpo.* sich beruhigen.

חִנָּן *a., pf.* חָן (ל. חֵן) Gen 33, 5, *ipf.* 1 *sg.* אָחֹן Ex 33, 19, *imp. pl. c. s.* חִנּוּנִין Jud 21, 22 begnaden. *Htpa. pf.* 3 *f. sg.* מִתְחַנֵּנָה Est II 8, 3, *pt. m.* מִתְחַנֵּן Gen 42, 21, Est II 5, 1 um Erbarmen flehen.

חִנָּן 1. männl. Personenname; 2. ל. אָנָּן. חִנְנָא (Ex 22, 26), חִנְנָא *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חִנְנָא männl. Personenname.

חִנְנִסָא *a. m.* 1. *pl. d.* חִנְנִסָא Jes 3, 19 Schleier(?); 2. *pl. c. s.* חִנְנִסִיכֹן Lev 26, 30 verächtliche Bezeichnung der Sonnensäulen.

חִנְיָה *h.* schmeicheln, heucheln. *Hi.* dass.

חִנְיָה *a.* schmeicheln, heucheln. *Aph.* dass.

חִנְיָה *h. m.* 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.

חִנְפָא *a. m., f.* חִנְפָא Jes 10, 6 1. חִנְפָא, *pl.* חִנְפִין Jes 9, 16 dass.

חִנְפָה *h. f.* Ruchlosigkeit.

חִנְפָתָא (Jer 23, 15) *a. f.* dass.

חִנֵּק *h.* 1. würgen, erwürgen; 2. sich ärgern. *Ni.* erwürgt werden. *Pi.* 1. erwürgen; 2. einquetschen.

חִנֵּק *a., pt. pl.* חִנְקִין Est II 1, 3 erwürgen. *Htpa. pf.* אֶתְחַנֵּק 2S 17, 23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.

חִנֵּק *h. m.* Erdrosselung.

חִנְקָא, חִנְקָא *a. m., pl.* חִנְקִין Jer 27, 2 Halsfessel.

חֵם *h.* וְשָׁלוֹם חֵם Gott behüte!

חֵם (Gen 44, 7) *a.* mit folgendem ל, Gott behüte! fern sei es von.

חֶסֶא I *a. m.* 1. Lattich, Salat (*Lactuca sativa*); 2. s. חֶסֶא.

חֶסֶא II männl. Personenname.

חֶסֶד I *h.* fromm, liebeich sein.

חֶסֶד II *h. Pi.* beschimpfen.

חֶסֶד *a.* beschämt werden, sich schämen. *Pa. pf.* חֶסֶד 1S 17, 36 schmähen. *Htpa.* 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.

חֶסֶד *h. m.* Gnade, Gunst.

חֶסְדָא I *a. m.* 1. Gen 39, 21 Gnade, Huld; 2. männl. Personenname (חֶסְדָּה).

חֶסְדָא II (Gen 34, 14) *a. m.* Schmach.

חֶסְדָּה *a. m.* liebeich.

חֶסְדוֹתָא, *c. s.* חֶסְדוֹתָהּ (Cant 7, 6) 1. חֶסְדוֹתָהּ (so MS).

חֶסְדִי männl. Personenname (חֶסְדָּה).

חֶסֶד *h. m.* Schmähung.

חֶסְדָא *a. m., pl.* חֶסְדִין Jes 37, 3 Schmach, Schmähung. *pl.* חֶסְדִין Schamteile.

חֶסְדָא (Est II 2, 8, MS חֶסְדָא) *a. f.* anmutig.

חֶסְדָה I *h. f.* dass.

חֶסְדָה II *h. f.* zum Aderlaß geöffnete Vene.

חֶסֶת (SchemR 2) 1. חֶסֶת.

חֶסְכָא *a. m.* 1. *ind.* חֶסֶךְ Jer 30, 11 Verschonung; 2. חֶסֶךְ Ez 16, 47 weniger.

חַסּוּלָא *a. m.* Tat.

חֶסוּם *h. m.* Maulkorb.

חֶסוּם I *h. m.* Verschuß.

חֶסוּם II *h. m.* 1. Schneide; 2. Verhärtung, harte Schicht.

חֶסוּמִית *s.* מְחַסּוּמִית.

חֶסוּר *h. m.* Mangel.

חֶסוּת *h. f.* 1. Felsenvorsprung, geschützter Ort; 2. Verschonung.

חֶסְחוֹן I חֶסְכוֹן.

חֶסְחוּם *h. m.* Ohrknorpel.

חֶסְחוּסָא *a. m., ind.* חֶסְחוּם Am 3, 12 (MS חֶסְחִים) dass.

חֶסְחֻסָא *h. f.* Knorpelmasse.

חֶסְחָה (DtJII 32, 11) I חֶסְחָה, *s.* חֶסְחָה.

חֶסִיא *pl. f.* חֶסִיין GenJI 41, 3. 19, 1. חֶסִינָה, *s.* חֶסִינָה.

חֶסִיד *h. m.* fromm.

חֶסִידָא *a. m., ind.* חֶסִיד Dt 33, 8, *pl.* חֶסִידִין Est II 3, 8 1. dass.; 2. *f.* חֶסִידָא Est II 2, 8 anmutig.

חֶסִידָה *h. f.* 1. *f.* von חֶסִיד fromm; 2. Storch.

חֶסִידוּת *h. f.* Frömmigkeit.

חֶסִידוּתָא *a. f., c. s.* חֶסִידוּתָא Cant 3, 6 dass.

חֶסִיכָא *a. m., pl. f.* חֶסִיכִין Gen 41, 19 mager, gering.

חֶסִיל *h. m.* eine Heuschreckenart.

חֶסִילָא (Jes 11, 8) *a. m.* entwöhntes Kind.

חֶסִימָה I *h. f.* 1. Verbinden des Maules.

חֶסִימָה II *h. f.* Härtung.

חֶסִין *s.* קאליחֶסִין.

חֶסִינָא *a. m., pl.* חֶסִינִין Dt 28, 23 stark.

חֶסִינָה *h. f.* Behältnis.

חֶסִיסָא *a. m.* eine Linsenart?

חֶסִיסָה *h. f.* Knorpel.

חֶסִיר *s.* חֶסִיר.

חֶסִירָא (חֶסִירָא) *a. m.* 1. *ind.* חֶסִיר Est II 3, 8, *pl. f.* חֶסִירִין Gen 41, 3 mangelhaft, unvollständig; 2. *ind.* חֶסִיר 1K 11, 22 entbehrend.

חֶסִירוּתָא *a. f., c.* חֶסִירוּת Dt 28, 48, Am 4, 6 Mangelhaftigkeit.

חֶסִית *h. f.* 1. *pl.* חֶסִיזָה Lauchart; 2. *s.* חֶסִיזָה.

חֶסִיד *h.* zurückhalten. *pt. pass.* חֶסִידִין entbehrend. *Pi.* schonen.

חֶסִיד *a.* 1. abziehen; 2. *pf.* 1 *pl.* חֶסִיכָא Jes 26, 12 (MS חֶסִידִין) abmagern, trocken, dürr werden.

חֶסִיכָא (חֶסִיכָא) *a. m.* Verminderung, Abnutzung.

חֶסִיכִין *h. m.* Schonung, Sparen.

חֶסִיכָנָא *a. m.* ein wenig.

חֶסִל *h.* ein Ende machen.

חֶסִל *a.* 1. aufhören, fertig, vorüber sein; 2. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* חֶסִילָמָה 1S 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife bringen; 4. *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* חֶסִילָמָה Dt 28, 38 vertilgen. *Aph.* 1. endigen; 2. *pt. m.* מִחֶסִיל 1K 7, 26 enthalten. *Itpe. pf.* אֶתְחֶסִיל Gen 21, 8 entwöhnt werden.

חֶסֶם I *h.* 1. die Schnauze zubinden, einen Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Verschuß, Abschluß machen. *Ni.* mit einem Maulkorb versehen werden. *Hitp.* mit einem Verschuß, Abschluß versehen werden.

חֶסֶם II *h.* härten. *Pi.* dass. *Hitp.* hart werden.

חֶסֶם I *a.* einen Maulkorb anlegen, zum Schweigen bringen. *Itpe.* zugeschnürt, zum Schweigen gebracht werden.

חֶסֶם II *a.* härten. *Itpe.* gehärtet werden.

חֶסֶם III *a.* *Itpe.* neidisch werden.

חֶסֶם IV I חֶסֶם.

חֶסֶמָה Beiname eines Rabbinen.

חֶסֶמָנָא *m.* Volksname.

חֶסֶן I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יִחְסֶנּוּ Am 2, 6 mächtig werden; 2. Besitz ergreifen, sich bemächtigen. *Pa. imp. pl.* חֶסֶנוּ Jes 35, 3 stärken. *Aph.* 1. stärken; 2. *pf.* אֶחְסֶן Gen 49, 24 Be-

sitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְחַסֵּן Gen 43, 31 sich Gewalt antun; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְחַסְּנוּ Nu 34, 13 (MS תִּתְחַסְּנוּ) sich bemächtigen.

חֲסוֹן II (= חֲסֵל) *a. Aph.* entwöhnen. *Itpe.* 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.

חֲסָא *a. m., c. s.* חוּסְנִיָּה Cant 5, 16 Stärke, Recht; 2. *pl. d.* חוּסְנִיָּה Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.

חָרַף *a. Pa.* zerstossen(?). *Itpe. pf.* אֶתְחַרֵּף Est II 6, 12 l. אֶתְחַרֵּף (so MS), s. חָרַף.

חֲרָפָא *a. m., 1. ind.* חָרַף Lev 11, 33, 2S 5, 20 Ton; 2. Scherbe; 3. Schande.

חֲרָפָה Ortsname.

חֲרָפִיתָא *a. f.* 1. Schuppe; 2. rauhe Haut.

חָסַר, חָסַר *h.* fehlen, mangeln. *Pi. Hi.* 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig tun. *Pu. pt.* מִחָסַר ermangelnd. מִחָסַר kleingläubig. מִן בְּגָדִים nicht vollständig bekleidet (vom Priester). *Hitp.* Verlust haben.

חָסַר *a., ipf.* 2 *m. sg.* מִחָסַר Dt 8, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. *Pa.* 1. entbehren lassen, fehlen lassen; 2. *pt. f.* מִחָסַר Lev 13, 51 zehren. חֲסוּרֵי מִחָסַר sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.

חָסַר *h. m.* 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger, minus; 4. defektiv geschriebenes Wort.

חָסַר (Jes 10, 32 Soc 59) *a.* weniger.

חָסַר *h. m.* 1. Verminderung; 2. Sparsamkeit.

חֲסָרוֹן *h. m.* 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

חֲסָרוֹנָא *a. m.* Mangel, Verlust.

חֲסָרוֹנָא *a. m., c. s.* חוּסְרִיָּה Dt 15, 8 Not, Mangel.

חָרַף *h. m., pl.* חָרַפִּין 1. Zapfen, Stift am

Schloßriegel; 2. Zahn am Schlüssel; 3. Salleiste, Webflocken(?).

חָרַף *a. m., pl. c. s.* חָרַפְיוֹן 1K 7, 33 Zapfen.

חָרַף *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִחָרַף Ex 10, 5 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass. pl.* מְחוּפָּן Ex 26, 32 überziehen, bedecken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶתְחַרְפוּ Gen 7, 19, 1K 18, 45 bedeckt werden.

חָרַף (Ex 26, 14) *a. m.* 1. Decke, Bedeckung, Bedachung; 2. Überzug, Haut.

חָרַף *h. m. pl.* dass.

חָרַף *h.* 1. bedecken, darüberbreiten; 2. beugen, krümmen(?). *Pi.* 1. bedecken, überziehen; 2. beschützen; 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.

חָרַף *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.

חָרַף בֵּית חָרַף dass.

חָרַף *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2. Füllung (Seitenleiste eines Stuhles).

חָרַף *a. m., c.* חָרַף Ex 38, 19 Überzug.

חָרַף לְסוּטוֹת ח' סוּטוֹת חָרַף (jBez 62^d) 1. חָרַף לְסוּטוֹת (?).

חָרַף *a. m.* Prellstein.

חָרַף חָרַף *a. f.* Grind, Ausschlag.

חָרַף *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.

חָרַף *h. f.* 1. Graben, Vertiefung, Höhle; 2. Erdfrucht.

חָרַף *h. f.* Erdfrucht.

חָרַף חָרַף *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Aus-
höhlung.

חָרַף *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch des Wortes חָרַף.

חָרַף *a. m.* schuppenlose Fischart.

חָרַף (BerR 53) *h. 7.* Befreiung, Freiheit.

חָרַף *h. f.* Käfer.

חָרַף חָרַף *a. f.* dass.

חָרַף *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.

חָרַף *h. m.* Eile.

חָרַף *a. m.* 1. barfuß; 2. חָרַף l. חָרַף.

חָרַף *h. f.* das Nehmen einer Handvoll.

חֲפִיסָה *h. f.* Sack.
 חֲפִיסָתָא *a. f.* dass.
 חֲפִיָּה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Abreibung, Reinigung (des Haarkopfes).
 חֲפִיּוֹתָא *a. f.* 1. לֵב ח' Niedergeschlagenheit; 2. Abreibung.
 חֲפִיָּה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2. Gebrauch des Wortes חֲפִץ.
 חֲפִרָה *h. f.* 1. Graben; 2. Erdfrucht.
 חֲפִישָׁה *h. f.* Suchen, Aufstöbern.
 חֲפִיתָא *a. f.* eine Fischart.
 חֲפִן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit der Hand gegriffen werden.
 חֲפִן *a.* dass.
 חֲפִן (Tos. BabM IX 14) *h. m.* Abreiber. Andere Lesart סָפִן, s. dass.
 חֲפָנָא *a. m., c. s.* חוֹפְנִיה Koh 4, 6, *pl.* חוֹפְנִין Koh 4, 6 (MS חֲפְנִין!), *c. s.* חוֹפְנִיכוֹן Ex 9, 8 1. die beiden hohlen Hände; 2. was beide Hände fassen.
 חֲפָנִים *h. du.* dass.
 חֲפֹס *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. 1. תִּפֹּס.
 חֲפֹף *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich anstrengen(?).
 חֲפֹף *a., imp. pl.* חוֹפּוֹ Jer 25, 34 (Jer 6, 21 וְחוֹפּוֹ = וְחָפּוּ v. חָפָא) bedecken. *Po. Itpo.* אֶתְחוֹפֵף, אֶתְחַפֵּף, *pt.* מִתְחַפֵּף Dt 32, 11, מִתְחוֹפֵף sich zur Bedeckung breiten. *Palp.* חֲפֹף dass.
 חֲפָרָה *h. f.* eine Art Ausschlag.
 חֲפִץ *h.* verlangen, begehren.
 חֲפִץ *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache; 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.
 חֲפָצָא *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez. der Gegenstand, den man beim Schwur in die Hand nimmt.
 חֲפָצָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.
 חֲפַר *h.* graben.
 חֲפַר I *a., pf. pl. m.* חֲפְרוּ Gen 26, 15, *ipf. 2 sg.* תִּחְפֹּר Dt 23, 14 1. graben, vergraben; 2. erspähen.
 חֲפַר II *a.* sich schämen.
 חֲפַר *h. m.* Grabmachen.
 חֲפָרִיתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.

חֲפָרָא (JII Dt 14, 18 MS) *a. m.* eine Art Fledermaus.
 חֲפֹשׁ *h.* nachspüren, aufsuchen.
 חֲפֹשׁ *a. Pa.* dass.
 חֲפֹשׁ *h. Pi.* befreien. *Pu.* befreit werden.
 חֲפֹשִׁי *h. m.* frei.
 חֲפֹשִׁית *h. f.* Freiheit.
 חֲפֹשִׁיתָא, חֲפֹשִׁיטָא *a. f.* Rost(?).
 חֲפֹת *h. f.* Saum des Gewandes.
 חֲפֹת *h.* säumen (vom Gewand). *Pi.* dass.
 חֲפֹת *a.* 1. säumen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.
 חֲפֹתָא *a. f.* Saum des Gewandes.
 חֲפִץ *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft. בֵּית חֲפִצִּים Köcher.
 חֲפָצָא *a.* ausstechen, auspicken, stochern.
 חֲצַב *h.* behauen, ausmeißeln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschlossen werden.
 חֲצַב *a.* 1. *pt. pass. m. d.* חֲצִיבָא Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אֶתְחֲצִיבוּ Jes 51, 1 ausgehauen sein.
 חֲצַב *h. m.* Steinhauer.
 חֲצַב *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. חֲצָדָר); 4. Ableger.
 חֲצָבָא *a. m.* 1. *pl.* חֲצָבִי Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. חֲצוּבָא.
 חֲצָדָר *h. m.* eine Dattelart.
 חֲצָדָר *a., ipf. 2 m. sg.* תִּחְצֹדֵר Dt 24, 19 schneiden, mähen.
 חֲצָדָר *a. m.* Schnitter.
 חֲצָדָר (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.
 חֲצָדָר *a. m.* eine Dattelart (s. חֲצָבָא).
 חֲצָדָר Ortsname.
 חֲצִיָּה *h.* 1. teilen, trennen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen, halbieren.
 חֲצוּבָא *a. m.* Steinhauer.
 חֲצִיבָא *a. m.* 1. Dreifuß(?); 2. Hunds-

zahn (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.

חצובה *h. f.* dass.

חצורא (*Jer 9, 21, Am 9, 13*) *a. m.* Schnitter.

חצוי *h. m.* Teilen, Abteilen.

חצוף *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.

חצוצר *a.* Trompete blasen.

חצוצרת *h. f.* Trompete.

חצוצרתא *a. f., pl. חצוצרין* Nu 10, 2 dass.

חצות *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht; 3. Mittag.

חצי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.

חציבא (*Jes 51, 1*) *a. m.* behauener Stein.

חציבה *h. f.* Behauen.

חציבא (*Jer 10, 3*) *a. m.* Axt.

חציפא *a. m., pl. c. חציפי* Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.

חציץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.

חציצא *a. m.* Steinchen, Kies.

חציצה *h. f.* Trennung. *pl. חציצין* Gesetze, die חציצה betreffend.

חציר *s. חצר.*

חציר *h. m.* 1. Porree (*Allium porrum*); 2. Gras.

חצירא *a. m.* dass.

חצלין (*jMaasr 52^a*) 1. בעלין (so Ven.), *s. בעל.*

חצנא *h. m.* 1. *pl. פשתן חצני* Flachs-bündel; 2. *d. חוצנא* Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).

חצף *h. Hi.* frech handeln.

חצף *a. Pa. pt. pl. מחצפין* Ez 13, 6, *Aph.* dass.

חצפא *a. m., ind. חוצף* Jer 3, 3 Frechheit.

חצפית männl. Personennamen.

חצץ *h.* 1. scheiden, trennen; 2. Trennung verursachen; 3. eine Scheidung herstellen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.

חצץ *a. Pa. pt. pl. c. מחצצי* Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern, abschießen.

חצין *h. m.* Zwischenraum, Verschlag.

חצנא *a. m.* Sand, Kies.

חצצר *s. חצוצר.*

חצצתא *a. f.* Entscheidung, Urteils-spruch(?).

חצר 1. חצר.

חצר I *h. f., pl. חצרות* 1. Hof; 2. Privatbesitz; 3. Vorraum.

חצר II *h. m.* Leberlappen (*Lobus caudatus*).

חצרא I (*Ex 29, 13*) *a. m.* dass.

חצרא (?) II *a. m.* Gras.

חקה *h. f.* Verordnung, gottesdienstl. Handlung.

חקה *h. Pi.* nachahmen.

חקולא männl. Personennamen.

חקוק Ortsname.

חקוקא *a. m.* Einwohner von Chikkok.

חקור *h. m.* Ausforschung.

חקורה *h. f.* Ausgrabung.

חקורה *h. f.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Verhör in bezug auf Zeit und Ort.

חקלא (*Gen 2, 5*) *a. f., ind. חקיל, חקל* Gen 25, 27, *pl. d. חקלתא* Ex 8, 9,

חקלא Gen 14, 8, חקלין Jer 32, 43, (חקלון) 1. Feld; 2. Landgut.

חקלאא *a. m.* 1. Bauer; 2. ungebildeter Mensch.

חקק *h. m.* Vertiefung.

חקק *h.* 1. aushöhlen; 2. eingravieren, schreiben; 3. Gesetze geben. *Ni.* ausgehöhlt werden.

חקק *a., pt. pass. חקיק* Cant 2, 17 eingraben. *Itpe.* eingegraben werden.

חקר *h.* forschen, spähen, prüfen. *Ni.* ausgeforscht werden.

חקר *a., inf. מחקר* 2S 10, 3 dass.

חקר *h. m.* Erforschung. חקר אין unzählbar, unergründlich.

חקרא *a. m.* Untersucher.

חקרא (2S 5, 7), חקרה *a. m.* (ἄκρα) Festung, Burg.

חקרנא *a. m.* Untersucher, Kritiker.

חר I *s. חרי.*

אחר II s. חר.

חַרָּא *a. m.* ח' יומא חרָּא (?) am folgenden Tag.

חַרָּא *a.* glühen. *Pa.* schüren.

חַרָּא *a. m.* frei.

חַרָּב *h.* 1. öde sein; 2. zerstören. *Ni.* zerstört werden. *Hi.* zerstören. *Ho.* zerstört werden.

חַרָּב *h. m.* 1. wüste; 2. trocken. 3 *sg. f.* חַרְבֹּת *Jes* 9, 18, *Ez* 26, 2, *ipf.* 3 *sg. f.* חַרְבֵּי *Jes* 34, 10 1. wüste sein; 3. verwüsten, zerstören. *Aph.* 1. *pf.* אַחְרִיב *Est* II 1, 1 verwüsten, zerstören; 2. *ipf.* 1 *sg.* אַחְרִיב *Jes* 42, 15 *Soc* 59 austrocknen. *Ipe.* zerstört werden.

חַרָּב *h. m.* 1. wüste; 2. trocken.

חַרָּב *h. f., pl.* חַרְבֹּת 1. Schwert; 2. Pflugschar.

חַרְבָּא *(Gen* 3, 24) *a. m., ind. (in pausa)* חַרָּב *Gen* 34, 26 Schwert.

חַרְבָּא *(Dt* 28, 22) *a. m.* 1. Trockenheit; 2. Entzündung(?).

חַרְבָּא *a. m., f.* חַרְבָּא *Ez* 26, 19 (MS חַרְבָּא, *pl.* חַרְבֵּי *Est* II 3, 8 verwüstet.

חַרְבָּא *a. m., ind.* חַרְבָּא *Ez* 29, 10 Verheerung, Wüste.

חַרְבָּה *h. f.* Messer.

חַרְבָּה *h. f.* Trümmer, Ruine.

חַרְבֻּתָא *a. f., c. s.* חַרְבֻּתֵיךְ (so *Or* 2211, *Cod Soc* 59 חַרְבֻּתֵיךְ) *Jes* 49, 19 Zerstörung.

חַרְבֻּנָא *a. m.* Ausschlag.

חַרְבָּן *h. m.* Zerstörung.

חַרְבָּנָא, חַרְבָּנָא (*Jes* 34, 11) *a. m.* Zerstörung.

חַרְבֻּרְיָה 1. חַרְבֻּרְיָה.

חַרְבָּתָא *a. f., ind.* חַרְבָּתָא *Lev* 26, 31, *pl. d.* חַרְבָּתָא *Ma* 1, 4 Trümmer.

חַרְבָּא *a. m.* Sonnenstäubchen.

חַרְבֻּל *h. m.* Heuschrecke.

חַרְבֻּלָא (*Lev* 11, 22) *a. m.* Heuschrecke.

חַרְבֻּנִין *h. m. pl.* bitteres Kraut.

חַרְבָּתָא *a. f., c.* חַרְבָּתָא *Dt* 32, 25 Schrecken.

חַרָּב *h.* zittern. *Hi.* 1. erzittern; 2. zittern machen, schrecken.

חַרְדָּה *h. f.* Angst.

חַרְדֹּן *h. m.* Dornechse (*Stellio vulgaris*).

חַרְדֻּנָא *a. m.* dass.

חַרְדֵּל *h. m.* 1. Senf (*Sinapis alba*); 2. s. חַרְדֵּלִית.

חַרְדֵּלָא *a. m.* dass.

חַרְדֵּלִי *h. m.* senfartig (Weinsorte).

חַרְדֵּלִית *gr. f.* (χαρδῶπα?) Gießbach.

חַרָּה *h.* glühen. *Pi.* in Glut bringen.

חַרָּה *s.* חַרְרָה.

חַרְוָא *h. m.* 1. Johannisbrot (*Ceratonia siliqua*); 2. eine Bohnenart; 3. Ortsname.

חַרְוָא *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Ortsname.

חַרְוָא *a. m., ind.* חַרְוָא *Dt* 13, 18, *Jes* 17, 9, *Ha* 1, 4 verwüstet, öde.

חַרְוָא *a. m.* Zerstörer.

חַרְוִיתָא *h. f.* Johannisbrotbaum (*Ceratonia siliqua*).

חַרְוִיתָא *a. f.* dass.

חַרְוָא *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2. Bibelstellen vergleichend.

חַרְוִין (*Tos Teh VIII* 6) 1. חַרְוִין, s. חַרְוִיתָא.

חַרְוָא *a. m.* angeröstetes Fleisch.

חַרְוִל *h. m.* eine Lathyrusart.

חַרְוִם *h. m.* plattnäsigt.

חַרְוִן *h. m.* Zorn.

חַרְוִן (*Ez* 27, 23) Ortsname (Harran).

חַרְוִתָא *h. m.* mit Essig angemachtes Fruchtmus (am Pesachabend).

חַרְוָה *h. m., pl.* חַרְוִתָא Grabeisen.

חַרְוָה *h. f.* zur Ehe bestimmt.

חַרְוִין *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische versehen.

חַרְוָא *pl.* חַרְוִי עֵינִין *Dt* II 18, 10 (MS חַרְוִי עֵינִין) 1. חַרְוִי עֵינִין *a. m. pl.* Gaukler.

חַרְוִי *h. m.* freigelassener Sklave.

חַרְוִין *a. m. pl.* Freiheit.

חַרְוִשְׁתָא *a. f.* Zauberei.

חַרְוִתָא *h. f.* 1. *pl.* חַרְוִיתָא Palmzweig;

2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3. Schwärze; 4. s. חדות.
- חרותא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. l. חדותא; 3. c. s. חרותי Jes 60, 21, l. חדותי (so MS), s. חדותא.
- חרותא *a. f.* Schwärze.
- חרו *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2. aufreihen, ordnen; 3. zwei Schriftstellen vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
- חרו *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. aufreihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei Schriftstellen vergleichen. *Aph.* stechen machen.
- חרוא *a. m.* Dornstrauch.
- חרוא *a. m.* stachlig.
- חרור 1. חרור.
- חרתבניה *h. f., pl.* חרתבנין Mannstreu (*Eryngium creticum*).
- חרחר *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das zum Reinigen der Pflugschar bestimmte Eisen des Ochsensteckens.
- חרחר *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank, Streit.
- חרחורא (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
- חרהל *h. m.* Lathyrusart(?).
- חרחר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten; 3. Fieber haben.
- חרחר *a.* entzünden.
- חרט *h.* ausmeißeln. *Hi.* einschneiden, aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
- חרט *a., inf.* מחרט Cant 5, 4 bereuen.
- חרטה *h. f.* Bereuen.
- חרטום I *h. m.* Zauberer.
- חרטום II *h. m.* Maul, Schnabel.
- חרטומא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalenschnabel (-spitze).
- חרי *h. m.* ein Gebäck. S. חררה.
- חריא *a. m.* Exkremente.
- חריב *h. m.* trocken (vom Brot).
- חרינים *h. m. pl.* Exkremente.
- חריז *h. m.* Dorn(?).
- חרימא *a. m., ind.* חרים Lev 21, 18 spaltnäsig.
- חריז *a. m. pl.* Exkremente.
- חרינא *a. m.* anderer.
- חרינא *a. m.* Streit.
- חרינא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
- חריע *h. m.* 1. Saflor, Saflorsamen (*Carthamus tinctorius*); 2. gefärbte Baumwolle.
- חריפא *a. m.* 1. *pl.* חריפין Jos 5, 2 scharf; 2. scharfsinnig; 3. gangbar; 4. männl. Personennamen.
- חריפוטא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluß.
- חריץ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben, Grube; 3. der Hilus der Niere.
- חריצא *a. m.* dass.
- חריצה *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 l. חריצה (so Ausg. Konst.), s. חריצא.
- חריצותא 1. l. חריצותא; 2. חריצות 1K 3, 6 l. חריצות (so MS), s. חריצותא.
- חריק *a.* an Stelle von.
- חרי *h. m.* Nadelöhr.
- חריש *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.
- חרישה I *h. f.* Pflügen.
- חרישה II *h. f.* 1. Schweigen; 2. Taubheit, Taubmachen.
- חרישה III *h. f.* Dickicht.
- חרישותא I *a. f.* Taubheit.
- חרישותא II *a. f.* Dickicht.
- חריית l. חריב.
- חרך *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hitp.* versengt werden.
- חרך *a.* 1. *pt. pass.* חריך Jer 6, 29 (MS חרר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חרוכת Jes 9, 18 (MS חרוכת) angesengt sein. *Pa.* versengen. *Itpe.* versengt werden.
- חרך *h. m.* absichtliche Abwandlung von חרם Bann.
- חרך *h. m.* 1. *pl.* חררין Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.
- חרפא (Gen 26, 8) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.
- חרלא *a. m.* Lathyrusart.

חרם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen;
2. bannen, in den Bann tun.

חרם II *h. s.* 1. *חרום*; 2. Netze machen (fischen?).

חרם *a. Aph. ipf. 3 m. sg.* *יְחַרְמוּ* Lev 27, 28, *pl.* *יְחַרְמוּן* 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen; 2. (auch *Pa.?*) bannen, in den Bann tun. *Itaph. ipf. 3 m. sg.* *יְחַרְמוּ* Lev 27, 29 geheiligt werden.

חרם I *h. m.* 1. Tempel Eigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird; 3. Bann, Exkommunikation.

חרם II *h. m.* 1. Fischnetz; 2. Fischerplatz (Fischteich?).

חרם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewalttätiger. *חֲרָמָא* (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Ge-
banntes).

חֲרָמָא a. m., c. s. *חֲרָמִיָּה* Hb 1, 15 Netz.
חֲרָמָא (Nu 14, 45) Ortsname.

חורמיני (Jer 51, 27) Armenien, *s.*
אַרְמִינִיָּא.

חֲרָמָא a. m. 1. *ind.* *חורמן* Gen 49, 17 grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.

חֲרָנָא a. m., f. *חֲרָנִיתָא* ein anderer.

חֲרָנָא a. m. auf Dornsträuchern wachsen-
der Schmarotzer (*Cuscuta?*).

חרנית s. ארונית.

חֶרֶם h. m. 1. Ton; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.

חֶרֶם h. m. Töpfer(?).

חֶרֶסָא a. m., ind. *חֶרֶס* Dt 28, 27 Aus-
schlag, Krätze.

חֶרְסוֹן, חֶרְסוֹן männl. Personennamen.

חֶרְסוֹנָא a. m. Ausschlagsart.

חֶרְסִית h. f. 1. Lehm; 2. *שֶׁעַר ח'* Name
eines Tores von Jerusalem.

חֶרְסִין h. m. 1. Tongeschirr, Tontopf;
2. Nachtgeschirr.

חֶרְסִיתָא a. f., pl. *חֶרְסִיתִין* Schuppe.

חֶרֶף h. m. Verstümmelung von *חֶרֶם*.

חֶרֶף I h., pt. pass. *חֶרֶף* streng. *f.* *חֶרֶף*
zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähen,

lästern. *Hitp.* 1. geschmäht werden;
2. ernst werden(?).

חֶרֶף II Hitp. erstarrt (winterlich) sein.

חֶרֶף a. Pa. 1. *inf.* *חֶרְפָּא* 1S 13, 20
schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.*
früh sein. *חֶרְפָּא*

a. m. 1. Schärfe, Schneide; 2. Scharfsinn.

חֶרְפָּא (חֶרְפָּא) a. m., pl. *חֶרְפִּי* Koh 11, 2
(nicht MS) frühzeitig.

חֶרְפָּה h. f. Schmähung, Schmach.

חֶרְפּוּתָא a. f. Grind, Schorf.

חֶרְפּוּתָא, חֶרְפּוּתָא a. f. 1. (einjähriges)
Lamm; 2. weibl. Personennamen.

חֶרְפּוּתָא a. f. Schmähung, Schande.

חֶרְפּוּתָא (JHdDt 14, 18) l. mit MS חֶרְפּוּתָא.

חֶרְפּוּתָא a. f., pl. *חֶרְפּוּתָא* Gen 33, 19
Lamm.

חֶרֶץ h. 1. eingraben, einschneiden; 2.
bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.

חֶרֶץ a. dass.

חֶרֶץ h. m. Einschnitt.

חֶרֶץ I (Dt 33, 11, MS חֶרֶץ) a. m.,
pl. *חֶרְצִין* Ex 28, 42 B. Lende.

חֶרֶץ II a. m., pl. c. *חֶרְצִי* Jos 11, 8
Graben.

חֶרֶץ h. m., pl. *חֶרְצִים* 1. Kern der
Weinbeere; 2. Stein einer Frucht.

חֶרֶץ h. f. dass.

חֶרְצִיתָא (auch חֶרְצִיתָא) a. f. Kern,
Stein einer Frucht.

חֶרֶץ h. m. Verstümmelung von *חֶרֶם*.

חֶרֶץ h. mit Einschnitten versehen. *Pi.*
knirschen.

חֶרֶץ a. 1. mit Einschnitten versehen;
2. *pt. pl.* *חֶרְצִין* Est II 3, 8 knirschen.
Itpe. dass.

חֶרְקָא, חֶרְקָא a. m. 1. Kerbe, Zacke;
2. Verzierung.

חֶרֶר I h. eine Höhlung machen.

חֶרֶר II h. Pi. befreien.

חֶרֶר III h. Pilp. *חֶרֶר* erhitzen.

חֶרֶר I a. durchlöchern. *Pa. pf.* *חֶרֶר*
LevJI 15, 3 ausströmen lassen.

חרר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph.* dass.
Itpa. pf. 3 *f. sg.* אֶתְחַרְרֶנּוּ Lv 19, 20
 frei gelassen werden.
 חרר III *a., pf.* חָרַר Ez 15, 4 brennen,
 sengen. *Pa. pf.* חָרַר Jer 6, 29, *ipf.*
 2 *m. sg. c. s.* תִּתְחַרְרֶנּוּ Ez 4, 12 1.
 תִּתְחַרְרֶנּוּ 1. rösten; 2. Glut machen.
Itpe. pf. אֶתְחַרְרֶנּוּ Est II 5, 1 (MS אֶתְחַתֶּנּוּ!)
 versengt werden. *Itpalp.* dass.
 חרר IV *a. Pa.* einen Aschenkuchen machen.
 חרר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.
 חֲרָא (1 K 7, 23, Ez 4, 12, MS חֲרָא)
a. m., pl. חֲרָא 1. Aschenkuchen; 2.
 Klumpen.
 חֲרָא *h. f.* 1. Aschenkuchen; 2. Haufen;
 3. Klumpen; 4. Eisenerz.
 חֲרָשׁ *h. f.* 1. *s.* חָרָס; 2. männl. Per-
 sonenname.
 חֲרָשׁ I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen.
Ni. gepflügt werden.
 חֲרָשׁ II *h. Pi.* taub, stumm machen.
Hi. 1. dass.; 2. taub, stumm sein.
Hitp. taub, stumm werden.
 חֲרָשׁ I *a.* pflügen.
 חֲרָשׁ II *a.* taub, stumm sein. *Itpe.*
ipf. 3 *pl. f.* יִתְחַרְשֻׁן Mi 7, 16 Or 1474
 taub, stumm werden.
 חֲרָשׁ III *a.* ein Dickicht bilden.
 חֲרָשׁ IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.*
 מִתְחַרְשִׁין Ez 13, 20 bezaubern, bannen.
 חֲרָשׁ *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personen-
 name.
 חֲרָשׁ *s.* חֲרָשׁ.
 חֲרָשׁ *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.
 חֲרָשׁ *h. m.* 1. taub; 2. taubstumm.
 חֲרָשָׁא (Ex 4, 11) *a. m.* dass.
 חֲרָשָׁא *a. m., ind.* חֲרָשׁ (!) Dt 18, 10, *pl.*
c. חֲרָשֵׁי Ex 7, 11 Zauberer.
 חֲרָשָׁא I (Dt 19, 5), חֲרָשָׁא I (Mi 3, 12)
a. m. Wald.
 חֲרָשָׁא II *a. m.* Lufttröhre(?).
 חֲרָשִׁיתָא *a. f.* Zauberei.
 חֲרָשִׁין (Na 3, 4), חֲרָשִׁין (Mi 5, 11) *a. m.*
pl., c. s. חֲרָשָׁתָא Na 3, 4 Zauberei.

חֲרָשִׁיתָא *a. f.* Zauberin.
 חֲרָשָׁנָא *a. m.* Zauberer.
 חֲרָשָׁתָא *a. f., ind.* חֲרָשָׁא Ex 22, 17
 Zauberin.
 חֲרַת *h.* eingraben.
 חֲרַת *a., pt. pass. pl.* חֲרִיתִין Lv 19, 28 dass.
 חֲרַת *h. f.* Schwärze, Tinte.
 חֲרָתָא I *a. f.* 1. dass.; 2. דַּרְאָגִיז
 Ortsname.
 חֲרָתָא II *a. f.* Streit.
 חֲרָתָא *a. f.* freie Frau.
 חֲרָתָנָא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.
 חֲשִׁיפָה *h. f.* Entblößen.
 חֲשֵׁךְ *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.
 חָשָׂא *a.* stille sein, schweigen.
 חָשָׂא *c. s.* חֲשִׁיה (EchR I 16) 1. נִחְשִׂיה
s. נִחְשָׂא.
 חָשַׁב *h.* 1. denken, beabsichtigen; 2. vor-
 zeichnen. *Pi.* 1. nachdenken, be-
 trachten; 2. achten; 3. berechnen,
 zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden,
 geschätzt werden; 2. gezählt, mitge-
 rechnet werden; 3. rechnen; 4. für
 etwas gehalten werden; 5. geachtet
 sein, sich als vornehm gebärden.
 חָשַׁב *a., pf.* 2 *m. pl.* חֲשַׁבְתִּין Gen
 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass.*
pl. חֲשִׁבִין Jes 53, 3 halten, achten,
 schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יִחְשַׁב
 Lv 25, 52, *pt.* מִחְשִׁיב Jer 26, 3 1. er-
 sinnen, planen; 2. berechnen. *Itpe.*
ipf. 3 *m. sg.* יִתְחַשֵּׁב Lv 17, 4 1. er-
 sonnen, geplant werden; 2. berechnet
 werden; 3. für etwas gehalten werden.
 חֲשַׁבָּא *a. m., pl. d.* חֲשַׁבֵּיָא Jes 33, 8
 (MS חֲשִׁיבֵיָא) Rechner.
 חֲשֹׁבִין *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft;
 2. Genauigkeit.
 חֲשַׁבְנָא *a. m., c.* חוֹשֶׁבֶן Ex 30, 12 1.
 Berechnung, Messung; 2. Zahl.
 חֲשַׁבְנֵי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer
 Völkerschaft (bibl. Zamzummin).
 חָשַׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.*
 im Verdacht sein.

חשד *a.* verdächtigen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* im Verdacht sein.
חשד (?) *h. m.* verdächtig.
חשד *h. m.* Verdacht.
חשדא *a. m.* dass.
חשה *a.* schweigen.
חשו männl. Personennamen.
חשוב *h. m.* Berechnung.
חשוך *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.
חשוכא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חשוך Am 5, 20 finster; 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חשוך 2S 13, 4 (MS חשוך) mager, elend.
חשופה *h. f.*, s. חשיפה.
חשי *חשאי* *h. m.* 1. geheim; 2. verschwiegen. **בְּחִשִּׁי** 1. leise; 2. im geheimen.
חשי *a.* 1. בְּחִשִּׁי 1K 19, 12 leise; 2. בּוֹחֲשִׁי Jes 26, 16 im geheimen.
חשי *a. m.* Thymian (*Thymus*).
חשיבא *a. m.* angesehene Person, s. חשב.
חשיבותא *a. f.* 1. Wert; 2. Ehrung.
חשיכא *a. m., pl. d.* חשיכא Am 8, 6 1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürrig.
חשיכה *h. f.* Dunkelwerden.
חשיפה *h. f.* Binsenart.
חשיקא *a. m., pl. f.* חשיקן Jud 5, 11 ausgerüstet.
חשיקה *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חשק.
חשך *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.
חשוך *a.* 1. *pf.* 3 *sg.* חשוכת Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* מְחַשְׁכֵּן Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln tun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מְחַשְׁך 1S 17, 16 bei Nacht tun, spät sein. *Itpe.* finster werden.
חשקא *a. m.* Dunkelheit.

חשכותא *a. f., c.* חשכות Dt 28, 65 Dunkelheit.
חשכתא *a. f.* Dunkelheit.
חשל *h. Pi.* zertrümmern.
חשל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. zerquetschen; 3. planen. *Pa.* planen.
חשלא (Ez 27, 17, MS יחוש) *a. m.* geschälte Gerste.
חשלא *a. m.* Schmied.
חשלתא *a. f.* Zerquetschtes.
חשמוני 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS an beiden Stellen חשמוני) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.
חשמלא (Ez 8, 2) Engelname.
חושנא (Ex 28, 4) *a. m., c.* חושן Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.
חשק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.
חשק *a., ipf.* 1 *sg.* אֶחָשֶׁק 2S 9, 27 satteln, rüsten.
חשר *h.* sieben, ausstreuen.
חשר *a.* dass.
חשש *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.
חשש (s. חוש) *a.* 1. *pf.* חָשַׁשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *pf.* חָשׁ Cant 2, 9 nachsinnen; 4. zischeln. *Itpe.* krank werden. *Palp.* 1. leiden; 2. sich sorgen.
חששא (Koh 2, 25) *a. m.* Besorgnis.
חשתא Kanal in Babylonien.
חתא *a., inf.* מְחַתִּי Jes 30, 14 weg-scharren. *Pa. Aph.* schüren.
חתא *a. m., pl. d.* חֲתָאֵי Gen 15, 20 Hittiter.
חתה I *h.* scharren. *Pi.* schüren.
חתה II *h.* sich ekeln. *Pi.* abscheulich machen.
חתוי *h. m.* Scharren, Schüren.
חתוד *h. m.* 1. Einschnitt; 2. (später) Ablösung der Vorhaut; 3. Urteil.
חתובא *a. m.* dass.
חתול *h. m.* Katze.

חזולא *a. m., pl.* חזולין Jes 13, 22 dass.

חזום *h. m.* 1. Schluß, Unterschrift; 2. Schlußformel im Gebet.

חזומא *a. m.* Unterzeichner.

חזון *h. m.* 1. Verschwägerung; 2. Heirat.

חזונא *a. m.* dass.

חיתטא (jSanh 22°) 1. חִטָּא.

חתייה *h. f.* Wegscharren, Schüren.

חתיכה *h. f.* 1. Schneiden; 2. Stück, Scheibe (von Fleisch); 3. Geschwulststück der Gebärmutter.

חתימה *h. f.* 1. Siegelung, Unterschrift; 2. Verschuß, Verstopfung; 3. Schlußformel eines Gebetes.

חתימותא, חתימתא *a. f., c.* חֲתִימַת Cant 3, 8 Besiegelung.

חתינה *h. f.* Durchbohrung, Loch.

חתירתא *a. f.* dass.

חתיית *h. f.* Schrecken.

חתך *h.* 1. schneiden, abschneiden; 2. unterbrechen, innehalten; 3. verordnen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. bestimmt werden. *Pi.* 1. zerschneiden; 2. ausgraben; 3. bestimmen. *Pu.* geschnitten werden.

חתך *a. Pa.* dass. *Itpa.* abgeschnitten, bestimmt werden.

חתך *h. m.* Schnitt.

חתם *h.* 1. siegeln, unterzeichnen; 2. schließen, verstopfen; 3. die Schlußbenediktion sprechen. *Pi.* 1. mit einem Siegel versehen; 2. mit Zeugenunterschrift versehen lassen.

Ni. Hitp. versiegelt, unterzeichnet werden.

חתם *a., ipf.* 3 *pl.* יִחְתְּמוּ Jer 32, 44, *pt. pass.* חָתִים Lv 15, 3 dass. *Pa.* verschließen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* כָּתְּתָמוּ Cant 3, 8, *pt. pl. m.* כָּתְּתָמוּ Est II 8, 15 verschlossen, versiegelt werden, sich einschließen.

חתן *h. Hitp.* sich verschwägern.

חתן *a. Pa.* verschwägern. *Itpa. imp.* 2 *pl. m.* אֶתְחַתְּנוּ Gen 34, 9 sich verschwägern.

חתן *h. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam; 3. Bezeichnung des Kindes, an dem die Beschneidung vollzogen werden soll.

חתנא (Ex 4, 25) *a. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam.

חתנה *h. f.* Vermählung.

חתנות *h. f.* 1. Verschwägerung; 2. Vermählung. בֵּית חַתְנוּת Hochzeitsgemach.

חתנותא *a. f.* dass.

חתף *a.* wegreißen.

חתר *h.* durchbohren, eine Öffnung machen.

חתר *a., imp.* חָתֵר Ez 12, 5 dass. *Itpe.* 1. durchbohrt werden; 2. *pf.* 1 *sg.* אֶתְחַתֵּר Ez 12, 7 sich eine Öffnung machen.

חתר Ortsname.

חתרתא *a. f.* Loch.

חתת *h.* zerbrechen. *Ni.* sich demütigen.

ט

ט der neunte Buchstabe des hebr. Alphabets. ט als Zahlzeichen = 9.

טאב *s.* טוב.

טאפא *h.* kehren.

טאפא *a.* dass.

טאפא *a. m.* Besen.

טאפיתא *a. f.* dass.

טאפון, טאפון *gr. m.* (θέατρον), *pl.* Theater.

טאל *pt. pl.* מטאלין (jSabb 9^a) 1. מְנָא אֵלֶין.

מֵאָגִים (Num 13, 22) Stadt in Unter-
ägypten (Τάσις, bibl. Zoan).

מֵב *a.* 1. sehr, viel; 2. מֵב Ortname.

מֵב *h. m., c. s.* מֵב Art, Wesen.

מֵבָא (Gen 50, 20) *a. m.* 1. gut; 2. wert;
3. Vornehmer; 4. יִמָּא מֵבָא Lv 23, 11

B. Festtag; 5. männl. Personennamen.

מֵבָא *a. m.* 1. *c. s.* מֵבָהוּן 1S 16, 23
Art, Wesen; 2. *c. s.* מֵבָהוּן Gen 37, 2
(MS רֵבָהוּן) Ruf.

מֵבֵי (jMaasSch 52^d) 1. מֵבֵי.

מֵבֵי (Cant 5, 14, Or 1302 אהלמה,
darüber פֵּרוֹז) 1. מֵבֵי *gr. m.* (τόπαζος)
ein Edelstein, Topas.

מֵבֵי, מֵבֵי *a.* gut.

מֵבֵי *pers. m.* in der Pfanne gebra-
tenes Fleisch.

מֵבֵי (SchirR Anf) 1. מֵבֵי.

מֵבֵי *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Name
eines schlimmen Windes.

מֵבֵי *a. m.* dass.

מֵבֵי *h. m.* 1. Eintauchen, Baden; 2.
die Handlung, durch deren Vollzug
der betreffende Gegenstand der Pflicht
der Priesterabgabe unterliegt.

מֵבֵי *a. m.* Eintauchen, Baden.

מֵבֵי (jSabb 7^d, Ven. מכוסה) 1. מֵבֵי.

מֵבֵי *h. m. pl.* Verfall (ohne Rück-
erstattungspflicht).

מֵבֵי, מֵבֵי *h. m.* 1. Nabel; 2. Zentrum.

מֵבֵי *a. m.* Nabel.

מֵבֵי (jKil 31^e) 1. מֵבֵי, *s.* מֵבֵי.

מֵבֵי *a.* gut.

מֵבֵי *a. f., pl.* מֵבֵי Ex 34, 6 Güte,
Gunst.

מֵבֵי (Lv 11, 5) *a. m.* Klippschliefer
(*Hyrax Syriacus*).

מֵבֵי *h.* schlachten, kochen.

מֵבֵי *a.* schlachten, kochen. *Pa.* dass.

מֵבֵי *h. m.* 1. Opferfleisch; 2. Schlacht-
fest.

מֵבֵי *h. m.* Schlächter, Koch.

מֵבֵי (1S 9, 23, 24, MS מֵבֵי!) *a. m.*
dass.

מֵבֵי *a. m.* Schlachtung.

מֵבֵי *a. m.* Schlachtfest.

מֵבֵי *a. f., pl.* מֵבֵי 1S 8, 13 Köchin.

מֵבֵי 1. männl. Personennamen; 2. מֵבֵי
Ortsname.

מֵבֵי männl. Personennamen (Tobia).

מֵבֵי (Dt 14, 5) *a. m., pl.* מֵבֵי Est II
1, 2, *d.* מֵבֵי (1. מֵבֵי) 2S 2, 18 Ga-
zelle.

מֵבֵי männl. Personennamen.

מֵבֵי *h. f.* 1. Schlachtung; 2. Ver-
dauung(?).

מֵבֵי *h. f.* 1. Eintauchen; 2. rituelles
Baden; 3. rituelle Badeeinrichtung.

מֵבֵי, מֵבֵי *a. f.* dass.

מֵבֵי *h. f.* 1. Untersinken, Ertrinken;
2. *s.* מֵבֵי.

מֵבֵי *h. f.* מֵבֵי Eindruck, den je-
mand bekommt.

מֵבֵי *a. f.* מֵבֵי dass.

מֵבֵי 1. מֵבֵי.

מֵבֵי, מֵבֵי *a. f.* 1. Gazelle; 2. weibl.
Personennamen.

מֵבֵי *h.* 1. eintauchen; 2. ein rituelles
Bad nehmen. מֵבֵי derjenige, der
zwar das vorgeschriebene Reinigungs-
bad genommen hat, aber erst mit
Sonnenuntergang rein wird; 3. zur
Abgabe des Zehnten verpflichten.
Ni. 1. eingetaucht werden; 2. der
Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.*
1. eintauchen; 2. einen Imbiß nehmen.
Pu. s. מֵבֵי. *Ho.* eingetaucht, ge-
reinigt werden.

מֵבֵי *a., ipf.* 3 *m. sg.* מֵבֵי Lv 4, 6
1. ein rituelles Bad nehmen; 2. zur
Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.*
1. eintauchen; 2. einen Imbiß nehmen.
Aph. eintauchen (von der vorgeschrie-
benen Reinigung von Geräten).

מֵבֵי *h. m.* Früchte, die der Zehnten-
abgabe schon unterliegen, von denen
dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

מֵבֵי *a. m.* dass.

מַבֵּלָא I (Cant 1, 1), מַבֵּלָה *gr. m.* (τάβλα, ταβούλιον) Handpauke.

מַבֵּלָא II *gr. f.* (τάβλα) *pl.* מַבֵּלָאוֹת, מַבֵּלִיּוֹת 1. Tafel, Brett; 2. Schreibtisch; 3. Tisch.

מַבֵּלָא III, מַבֵּלִי männl. Personennamen (Τάβλος).

מַבֵּלָא *gr. m.* (ταβέλλαιος) Kourier, Läufer.

מָבַע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.

מָבַע *a., pf. 3 f. sg.* מָבַעַת 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3.

prägen, Gestalt geben. *Pa. pf. 2 sg. c. s.* מַבַּעְתָּנִי Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.* versinken lassen. *Itpe. pf. 3 m. pl.*

אִמְבַּעֵי Ex 15, 9 eingetaucht werden.

מָבַע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.

מַבְּעָא, מַבְּעָא *a. m.* 1. *c. s.* מַבְּעָךְ Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.

מַבְּעֵן Ortsname.

מַבְּעֻנִי *h. m.* Einwohner dieses Ortes.

מַבְּעֻנָא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.

מַבְּעֻנִי *h. m. s.* מַבְּעֻנִי.

מַבְּעָת *h. f., pl.* מַבְּעוֹת 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. Ringknorpel; 4. After.

מַבְּרִיא, מַבְּרִיָּה, מַבְּרִיא *gr.* Ortsname (Τιβεριάς).

מַבְּרִיאָה *gr. m.* aus Tiberias.

מַבְּרִיָּי *gr. m.* (θεωρητής) Zuschauer.

מַבְּרִיאִים, מַבְּרִיאִים *gr.* männl. Personennamen (Τιβέριος).

מַבְּרִיָּי *gr. m.* aus Tiberias.

מַבְּרִיָּי, מַבְּרִיָּיִם *gr.* männl. Personennamen (Τιβέρινος).

מַבְּרִיָּי *pt.* מַטְבִּיר (jJom 42^c Ar.) *gr.* (vgl. ταυπεία) peitschen.

מַבְּרִיָּי (Pes 191^b Ar.) 1. מַבְּרִיָּי.

מַבְּתָּ (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).

מַבְּתָּ, מַבְּתָּ *lat. f.* (toga) Toga, Mantel.

מַבְּתָּיִן *gr. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.

מַבְּנִי *gr.* (vgl. τήγανον) *Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.

מַבְּנִי *gr. Pa.* dass.

מַבְּנִי, מַבְּנִי, מַבְּנִי *gr. m.* (τήγανον) 1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen; 3. ein Folterinstrument.

מַבְּנִיָּא 1. מַבְּנִיָּא.

מַבְּנִיָּא, מַבְּנִיָּא *gr. m.* (τίγρις) Tiger.

מַבְּנִיָּי männl. Personennamen (Θαδδαῖος?).

מַבְּנִיָּי שַׁעַר ein Tor im Tempel.

מַבְּהוֹר *h. m.* gesetzlich rein.

מַבְּהוֹרָה *h.* gesetzlich rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden. *Hitp.* sich reinigen.

מַבְּהוֹרָה *a.* 1. gesetzlich rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein. *Pa.* für rein erklären.

מַבְּהוֹרָה *a. m.* Reinheit, Leerheit.

מַבְּהוֹרָה *s.* מַבְּהוֹרָה.

מַבְּהוֹרָה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes. *pl.* מַבְּהוֹרָת Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.

מַבְּנִיָּא *a., pt. pass.* מַבְּנִיָּי Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *pt. pass. f. d.* מַבְּנִיָּיִם gebraten (auch von Eiern). *Itpe.* geröstet, gebraten werden.

מַבְּנִיָּי *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.* 1. gut, schön machen; 2. passend machen, zubereiten, putzen; 3. einen bösen Traum zum Guten wenden. *Hitp.* verbessert werden.

מַבְּנִיָּי *a.* 1. *pf.* מַבְּנִיָּי Dt 15, 16, *pt.* מַבְּנִיָּי 1S 16, 23 gut, gütig sein; 2. sich

wohl fühlen. *Pa.* טוב, *Aph.* אַטִּיב, *inf.* אַטִּבא Sach 12, 4 (MS אַיִטבא v. יִטב) Gutes tun. S. יִטב.
 טוב *h. m.* 1. gut. יום טוב Festtag. כִּי טוב vgl. Gen 1, 4 heller Tag. עֵין טוב Wohlwollen, Freigebigkeit; 2. Edler, Vornehmer.
 טוב *h. m.* Gutes, Güte.
 טובא *a. m.* 1. c. טוב Gen 45, 18 Gut, Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טובי 2K 5, 5, c. s. טובך Dt 33, 29 Heil! 4. viel; 5. sehr.
 טובה *h. f.* 1. Güte, Gunst. עֵין טובה Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung. שָׁלָא בְּטוֹבָה gegen Entgelt; 3. שָׁלָא בְּטוֹבָתוֹ a. umsonst; b. wider Willen.
 טוביה männl. Personennamen.
 טובינא *a. m.* vergnügt, glücklich.
 טובלין *h. m. pl.* eine Baumart.
 טובלן *h. m.* Bader.
 טובנא Ortsname.
 טובתא *a. f.* 1. *pl. d.* טובתא Jud 5, 26 (MS טֻבְתָּא) Glück; 2. Güte.
 טוה *h.* spinnen. נִיִּי gesponnen werden.
 טוהר *h. m.* 1. Reinheit; 2. Mittelfläche (des Altars).
 טווי *h. m.* gesponnen.
 טוויא s. טוויא.
 טווינ (falsch טוויינ) *pers. m.* fröhliche Gesellschaft, Zechgesellschaft.
 טוה I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1. stoßen; 2. Coitus ausüben.
 טוה II *h.* bestreichen, überziehen. *pt. pass.* טוה 1. verborgen; 2. unkenntlich. *Ni.* überstrichen, angeklebt werden. *Hi.* 1. überziehen, bestreichen; 2. Schimpfreden ausstoßen.
 טוה *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden ausstoßen.
 טוה *h. m.* Schuß, Schußweite.
 טוהנה s. טוהנה.
 טוט *h.* tut! (Hornstoß).
 טוטליתא *a. f., pl. d.* טוטליתא Traube der Nachlese im Weinberg.

טוטפּת *h. f.* 1. Kopfschmuck (der Frauen); 2. *pl.* Stirnkapseln, Phylakterien.
 טוטפּתא (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוטפּן (!) Est II 8, 15 Or 2377 dass.
 טוי *h. m.* Gespinst.
 טויא *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2. VajR 25 (Ar טוויא) ein Tier(?).
 טויה *h. f.* Spinnen.
 טול *h. Pi.* טיל 1. umhergehen, sich ergehen; 2. gehen lassen.
 טול *a., ipf.* 2 *m. pl.* תְּטוּלוֹן Jer 50, 11 schreiten(?). *Pa.* טיל 1. umhergehen, wandern; 2. wegtreiben; 3. führen; 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen. *Palp.* s. טלטל.
 טולא s. טולא.
 טום *h.* verstopfen, anfüllen.
 טום *a.* dass. *Itpe.* angefüllt werden. S. טָמַם.
 טונא *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis; 3. l. טולא.
 טוס *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen lassen, fliehen lassen.
 טוס *a., pf.* 1. *sg.* טָסַת Est II 1, 3 l. טוס *pt. pl.* טָסוּן Est II 1, 2 fliegen. *Pa.* fliegen lassen.
 טוסינ (SchemR 15) l. טוֹסִין *gr. m. pl.* (θεός) Götter.
 טווס *gr. m.* (ταύς) Pfau.
 טאוסא (Est II 1, 2), טוסא *gr. m., pl.* טוסין Est II 1, 2 dass.
 טועי (Prov 1, 32) l. טועי *a. f.* Irrtum.
 טוען *h. m.* Belastung, Verpflichtung.
 טוה *a., ipf.* 3 *m. pl.* יִטְּוּ Gen 49, 12 1. überströmen; 2. ertrinken; 3. emporkommen. *Pa.* 1. fließen lassen, schwimmen machen; 2. das Überfließende in eine Rinne leiten. *Aph.* 1. *pf.* אִטְּיִי Dt 11, 4 überströmen, fließen lassen; 2. ertränken. *Itpa.* nach allen Seiten umherschweifen.
 טופא *a. m.* 1. Kanal; 2. l. טופא.
 טופח *h. m.* gemeine Platterbse, Kicherling (*Lathyrus sativus*).

טופח (Pea V 3) *h. m.* nach Krauß Bewässerungsmaschine (?). S. טופח.
 טופיתא (Hi 28, 7) l. טרפיתא.
 טופנא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.
 טופת. בית ט' (= בית נטופה) Ortsname.
 טוק s. פרוש.
 טור 1. טור שמעון Ortsname; 2. s. טיר.
 טורא I (Ex 3, 12), טורא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. l. טירא.
 טורא II (= טהרא) *a. m.* Reinheit, Klarheit, blauer Himmel.
 טורא III *a. m.* ein Kraut.
 טוורד, *pt.* מטוורד (jJom 42^e) l. מטוורר.
 טברר s. טבר.
 טורה *h. m., pl.* מרחות Mühe, Plage.
 טורין (bSabb 98^b) l. פריז, s. טרו.
 טורוס *gr.* Gebirgsname (Ταυρος).
 טוש s. טוס.
 טוש *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen.
Pilp. טשטש 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlänmen. *Hitpalp.* beschmutzt werden, blind werden (vom Spiegel).
 טוש I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpe.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.
 טוש II (= מטשא) *a.* Aph. verbergen. *Itpe.* verborgen werden.
 טות *a.* nüchtern, mit leerem Magen.
 טחא *a.* streichen.
 טחאה *a. m.* Ölkuchen.
 טחב *h. m.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.
 טחבותא *a. f.* Tau, Nebel.
 טחול *h. m.* Milz.
 טחולא *a. m.* dass.
 טחון *h. m.* Mahlen.
 טחונא *a. m.* Müller.
 טחור *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.
 טחורין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.
 טחיא *a. m.* Fettanstrich.
 טחיא (טחיא) *a. m.* Ölkuchen.
 טחיקה *h. f.* 1. Mahlen; 2. (bildl.) Beischlaf.

טהניין *h. m. pl.* grobes Mahlgut.
 טהלל *a. m.* Milz.
 טחן *h.* 1. mahlen; 2. reiben. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.
 טחן *a., pt.* טחין Nu 11, 8 mahlen.
 טחן *h. m.* das Mahlen.
 טחנה *h. f.* Mühle, Mühlstein.
 טחף, *pt. pass.* טחוף 1. שחום.
 טחר *a.* den Mastdarm drücken.
 טט *x.* zwei.
 טטלפוש Ortsname.
 טיטם (Thr 1, 19, nicht in MS), טיטם *gr.* männl. Personenname (Τίτος).
 טימורא (Prov 9, 17) l. טימורא.
 טימיון l. טימיון.
 טמרג *a.* schlagen, belästigen.
 טמרגונן, טמרגון *gr. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.
 טמרא, טמרא *gr. m.* (θέατρον) Theater.
 טמרטון *gr. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).
 טמרטולין, טמרטולי *gr. m.* (τετράμouλον) Viergespann.
 טמרטון *gr. m.* (ἡθητήρ) Seiher.
 טמרפא, טמרפא l. טמרפלא.
 טמרפליא *pl.* טמרפליות *gr. f.* (τετράπυλον) viertorige Halle.
 טמיעא s. טמיעא.
 טמארון (falsch טמארון) *gr. m.* (θέατρον) Theater.
 טמ *h. m.* Art und Weise. מה טמ welche Bewandtnis hat es damit?
 טמא *a. m., f. ind.* טמא Am 9, 4 (MS טמא) gut.
 טמבותא *a. f., ind.* טמבו Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohltat.
 טמרה (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind; 4. l. טמרא.
 טמריי l. טמריי (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.
 טמוב *h. m.* Melioration (eines Feldes).
 טמוטא *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
 טמילא *a. m.* Gehen.

הרניק s. מאונד.

מִיָּנָא s. מִיָּנָא.

מִיָּח h. m. Anstrich.

מִיָּחָה h. f. Anstreichen.

מִיָּט h. m. 1. Lehm; 2. Kot.

מִיָּט a. Pa. mit Lehm überstreichen.

מִיָּטוּא l. מִיָּטוּא.

מִיָּל h. m. 1. Spaziergänger; 2. Müßiggänger.

מִיָּלָא a. m. dass.

מִיָּלָא a. m. eine Weinsorte.

מִיָּנָא (Ex 1, 14) a. m. 1. Lehm; 2. Schmutz.

מִיָּנָה h. f. Feuchtes.

מִיָּנִין l. מִיָּנִין gr. m. (ιδανινον) veilchenfarben.

מִיָּנָתָא (Jd 15, 15) s. מִיָּנָתָא.

מִיָּקָא a. m. Vogel.

מִיָּקָא a. m. Fliegen, Flüchten.

מִיָּקָה h. f. Flucht.

מִיָּקָנָא a. m. stolz (flatterhaft?).

מִיָּעָא a. m. Araber.

מִיָּעוּתָא a. f. Arabersitte.

מִיָּעִתָא a. f. Araberfrau.

מִיָּי h. m. ein Stückchen.

מִיָּי h. m. Untersatz des Kochherdes.

מִיָּפָא (מִיָּפָא) a. m. 1. Kanal; 2. männl. Personennamen.

מִיָּפּוּנָא a. m. Überschuß.

מִיר a. Pa. aus dem Vogelflug weissagen. Aph. מִיר solche Weissagung anstellen.

מִיר s. מִיר.

מִיר h. m. Beobachtung von Vögeln betreffs Weissagung.

מִירָא a. m. dass.

מִירָה h. f. 1. Gehöft; 2. Umfriedigung; 3. s. מִירָין.

מִירוּדָא a. m. Vertreibung, Verbannung.

מִירוּדִין h. m. pl. dass.

מִירוּף h. m. 1. Entreibung; 2. Verwirrung.

מִישָׂא a. m. Geheimnis.

מִית Tet, Name des neunten hebr. Buchstaben.

מִיָּכָא gr. m. (von τάξις) Ausrüstung.

מִיָּכָא pers. m. Thronsessel.

מִיָּכָי gr. f. (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.

מִיָּכָס gr. (von τάξις) angeordnet sein.

Pi. 1. anordnen; 2. ausstatten, ausrüsten.

מִיָּכָס gr. (von τάξις) Pa. 1. anordnen; 2. pt. pass. מִיָּכָס Est II 6, 10 ausstatten, ausrüsten.

מִיָּכָס gr. m. (τείχος) Mauer, Wall, Damm.

מִיָּכָא gr. m. dass.

מִיָּכָס (Est II 1, 8 Or 2377), מִיָּכָא (ebenda Or 2375), מִיָּכָא gr. m. (τάξις) Ordnung.

מִיָּכָיִין gr. m. (ταξείδιον) Anordnung.

מִיָּכָיִינוֹס gr. m. (ταξεωτινός) Beamter.

מִיָּכָיִין gr. m. f. (τάξις) 1. Ordnung, Aufstellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.

מִיָּכָתָא (Est I 2, 12) l. מִיָּכָתָא.

מִיָּל h. m., pl. מִיָּלִים Tau.

מִיָּלָא (Dt 32, 2) a. m. dass.

מִיָּלָא מוּלָא (Jd 9, 36) a. m. Schatten.

מִיָּלָא מוּלָא Jes 9, 1 Todesschatten.

מִיָּלָא (= מִיָּלָא) a. aufheben.

מִיָּלָא מִיָּלָה h. m., pl. מִיָּלָאין Fleck, Flicken.

מִיָּלָא gr. m. (τύλη), pl. מִיָּלָאין Polster.

מִיָּלָה 1. gr. m. dass.; 2. a. m. Einwohner von Tela.

מִיָּלָה h. flicken. Pi. dass. Pu. geflickt sein.

מִיָּלָה h. m. 1. pl. מִיָּלָיִים Lamm; 2. der Widder des Tierkreises; 3. s. מִיָּלָא.

מִיָּלָה a. m. s. מִיָּלָא.

מִיָּלָי h. m. Kindischkeit.

מִיָּל I (DtJI 7, 14) l. מִיָּל (so MS) = מִיָּלִין, s. מִיָּלָא.

מִיָּל II (NuJI 6, 24) l. מִיָּלִי (so MS), s. מִיָּלָי.

מִיָּלָל h. m. feucht.

מִיָּלָלָא a. m. Scherz.

מִיָּלָלָא a. m. Bedrücker.

טלומא *a. m.* 1. Bedrückung; 2. Bedrückter.
 טלופחא *a. m.* 1. *pl.* טלופחין Gen 25, 34 Linse (*Eryum Lens*); 2. Untersatz der Ölmühle.
 טלח *a. Aph. pt.* מטלח GenJI 32, 31 (auch MS) hinken. S. טלע.
 טלטול *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung, Exil; 3. Herabhängendes.
 טלטולא *a. m.* 1. *c.* טלטול Jes 22, 17 Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2. *pl.* טלטולין Thr 3, 45 (nicht MS) Heimatloser, Exiliierter; *pl. d.* טלטולא Jes 3, 21 Nasenring.
 טלטל *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. verbannen; 3. ט' דעת verwirren. *Palp.* fortgetragen werden. *Hitpalp.* 1. sich bewegen. *pt.* מטלטל beweglich; 2. verwirrt werden.
 טטל *a.* 1. bewegen, schütteln, forttragen. *pt. pass.* מטוטל Gen 4, 12 unstät, *pl.* מטוטלין bewegliches Gut; 2. verbannen. *Itpalp. pf.* 3 *m. pl.* איטלטל Thr 4, 14, *ipf.* 2 *pl.* תטלטלון Dt 28, 63 1. bewegt werden, beweglich sein. *pt.* מטלטל beweglich; 2. verbannt werden, answandern.
 טל *gr. m.* (τύλη) Polster(?).
 טליא *a. m.* 1. *ind.* טלי (טלה) zart, jung; 2. *pl.* טלין Est II 1, 3 l. טלין, *d.* טליא Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 טליא!) Knabe; 3. Lamm; 4. männl. Personenname.
 טליא *a. m.* Fleck.
 טליותא *a. f.* 1. *c. s.* טליותה Est II 2, 7 Jugend; 2. GenJII 49, 1 l. טליותא (so Ausg. Ven. 1548).
 טלימוז Ortsname.
 טליה *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehrenmantel, Amtskleid.
 טליותא *a. f.* dass.
 טליות (Est II 2, 8; טליותא! Est II 2, 7), טליותא *a. f., ind.* טליא, *pl.* טלין, טליות (טליותן) Est II 1, 3 Mädchen.

טלייתא (jNed 38^a) l. טלייא, s. טלייא.
 טלל *h., pt. pass.* טלול 1. mit Tau versehen; 2. hangend (vom Tropfen).
 טלל I *a. Pa. pf.* טליל 1K 6, 9, *pt. pl. m.* מטללין Est II 1, 2 1. bedecken; 2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* טליל Ex 40, 21 bedecken; 2. schützen.
 טלל II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen, scherzen.
 טללא *a. m., c.* טלל (ל. טלל) Gen 19, 8, Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung, Decke.
 טלל *s.* טל.
 טלם *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, über-vorteilen. *Pa. dass.*
 טלמא *a. m., pl.* טלמין 1S 17, 17 Laib (Brot).
 טלמא *a. m.* Bäcker.
 טולמסין *gr. tr.* (ἐτόλμῃσεν) er wagte, erkühnte sich.
 טלני (Koh 2, 5, Or 2375 טלני, Or 2377 טלני) *a. m. pl.* Nachtdämonen.
 טלניתא (GenJI 49, 1) l. nach JII טלניתא.
 טלניס l. טלניס(?).
 טלע I *a. Aph. pt.* מטלע Gen 32, 31 hinken. *Itpe.* lahm werden.
 טלע (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.* ausgezogen werden.
 טלה *a. Aph. pt. f. pl.* מטלפן Lv 11, 3 Spaltklauen haben.
 טלה *h. m., pl.* טלפין, טלפות Klaue, Huf.
 טלפא *a. m.* 1. *pl.* טלפין Lv 11, 3 Spalt-huf, Spaltklaue; 2. s. טלופחא.
 טלפירא (jSchek 51^a) l. mit Ausg. Ven. פלפירא.
 טלק *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.* טליק Thr 2, 1 (MS רמא) dass. *Itpe.* *Itpa.* geworfen werden.
 טליקא *gr. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.
 טלריותא (1K 2, 5) *lat. f.* (*talaris*) die den Knöchel umfassende Sandale.
 טלשא *a. m.* Weißdorn (*Crataegus Aza-rolos*).

תמא *h.* gesetzlich unrein sein. *Pi.*
1. verunreinigen; 2. für unrein erklären. *Ni.* *Hitp.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.
תמא *a.* gesetzlich unrein sein. *Pa. inf.* *c. s.* (תמיתה) (MS תמיתה) *Mi* 2, 10
1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.
תמא *h. m.* gesetzlich unrein.
תמא (= תמא) *a. m.* Knochen, Gebein.
תמא (= תמא?) *a. m.* תמא בֵּי Haus der Trauernden.
תמא *a. m., c.* תמא *Nu* 5, 2 unrein.
תמא *h. f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.
תמא (Jes 30, 22) *a. f., ind.* תמא *Lv* 20, 18 B. unreine Frau.
תמא (?) Ortsname.
תמא *a. m.* Untergang (der Sonne).
תמא (*jDem* 22^b) 1. mit Ausg. Ven. קימק.
תמא *a. m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.
תמא (Koh 10, 20, MS תמא) *a. f.* Verborgenheit.
תמא *h. m.* 1. Stoßen (beim Kneten des Teigs); 2. 1. אבטומא.
תמא *h. m.* mit unsichtbaren (unter der Haut verborgenen) Geschlechtsorganen.
תמא *s.* תמא.
תמא *s.* תמא.
תמא *gr. f.* (τιμή), *d.* תמיתא, *pl.* תמין
1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. *jAbZ* 42^d
1. תמא *gr. f.* (τύχη) Gottheit.
תמא (KohR 9, 7) 1. mit Ausg. Pes.
תמא männl. Personennamen (שמעון).
תמא (DtJII 27, 15) 1. תמא.
תמא *gr. m.* (ταμειον) Schatz, Fiskus.
תמא *h. f.* 1. Warmstellen (von Speisen); 2. Platz dafür.

תמא *gr. m.* (ταμακόν) dem Fiskus gehörig, Krongut.
תמא *a. m., ind.* תמא *1S* 10, 23 verborgen.
תמא (Koh 10, 20) *a. f.* Verborgenheit.
תמא *h.* verstopfen. *Pilp.* תמא 1. dass.; 2. stoßen (beim Kneten des Teigs). *Hitpalp.* zusammengeknetet werden.
תמא *a., pf.* 3 *pl. c. s.* תמא (1. תמא) *Gen* 26, 15, *ipf.* 2 *m. pl.* תמא *2K* 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp. pf.* תמא *Jd* 3, 22 verschließen, verstopfen. *Itpalp. ipf.* 3 *m. pl.* תמא *Jes* 32, 3 verschlossen werden.
תמא *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verbergen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.
תמא *a.* dass.
תמא *gr. m.* (τόμος), *pl.* תמא, תמא 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.
תמא *gr. m.* (τίμησις) Ab-schätzung, Steuer.
תמא *h.* *Ni.* versinken, verschwinden.
תמא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תמא *Thr* 2, 9 (MS תמא) untersinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.
תמא *a. m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.
תמא *gr. m.* (τοπαζιον) Topas.
תמא *gr. m.* (ταμακόν) Fiskus, Staatseigentum, *s.* תמא.
תמא *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* תמא *Ex* 2, 12, *imp.* תמא *Est* II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa. pf.* תמא *Gen* 35, 4, *Aph. pf.* 3 *f. sg. c. s.* תמא *Ex* 2, 2 verbergen. *Itpe. pf.* תמא *Gen* 3, 8 sich verbergen, versteckt werden. *Itpa. pt. f.* תמא *Cant* 2, 14 dass.
תמא *a. m.* Versteck.

טימקא (Abadim) 1. טומריא.
 טמא *a.* eintauchen. *Pa. imp. f. sg.*
 טמישי Ru 2, 14 Or 1302 dass. *Itp.*
Itpa. eingetaucht werden.
 טמשא *a. m.* 1. Eintauchung; 2. EchR
 1, 17 l. m. Ausg. Pes. חמשא.
 טון *gr. tr.* (τὼν) der (*Gen. Plur.*).
 טנא *a. m.* Eifersucht.
 טנא *gr. m.* (ταῖα) Würmchen (Kiemens-
 finne der Fische).
 טנבורא *x. m.* Laute, Gitarre.
 טנדו *pers.* selbender, zu zweien.
 טנדם *gr. m.* (τένδα) Zelt.
 טנוף *h. m.* Schmutz.
 טנופא *a. m.* dass.
 טנופת *h. f.* 1. dass.; 2. Minderwertiges.
 טני *h. m.* Büchse.
 טנים Ortsname.
 טני *h.* feucht sein. *Pi.* anfeuchten.
 טני I *a. Pa.* anfeuchten.
 טני II *a.* eifern.
 טנא (Est II 7, 4, nicht MS) *a. m.* 1.
 Eifer; 2. Eifersucht.
 טנאניא *a. f.* dass.
 טנים *gr. m.* (δόναε) Schilf (*Phragmites*
communis).
 טנים *gr.* Ortsname (Τύνης).
 טנים *gr. m.* (θύννος) Thunfisch (*Thynnus*
thynnus).
 טורנוס 1. טונוס.
 טנף *h. Pi.* beschmutzen. *Pu.* be-
 schmutzt sein.
 טנף *a. Pa. ipf.* 1 *sg. c. s.* אימנפניון
 Cant 5, 3 l. אימנפניון dass. *Itpa. pf.*
 3 *m. pl.* אטנפו Thr 4, 14 Or 2377
 beschmutzt werden.
 טנא *a. m.* 1. Ex 17, 6 Fels, Stein;
 2. Verhärtung.
 טס *h. m.* 1. Platte; 2. eine Vorrich-
 tung zum Fischfang.
 טסא *a. m., pl.* טסין Nu 17, 3 Metall-
 platte.
 טסבלא 1. טסבלא.
 טיסברא *gr. m.* (θησαυρός), *pl. c.* טיסברא

Koh 2, 8 Or 2377, טסברא Or 2375
 Schatz, Schatzkammer.
 טיסני *gr. m.* (πυσδν) Brei aus Gersten-
 grütze.
 טסקא *pers. m.* Beutel, Tasche.
 טסקא *gr. m.* (τάξις) 1. Grundsteuer;
 2. 1. רסקא.
 טעא *a., ipf.* 3 *m. pl.* ימעון Ex 34, 16
 1. irre gehen; 2. irren, mißverstehen;
 3. vergessen; 4. Götzendienst treiben;
 Aph. 1. *ipf.* 3 *m. sg.* ימעי Dt 27, 18
 verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzen
 machen; 4. vergessen machen. *Itp.*
 1. getäuscht werden; 2. vergessen,
 nicht gewußt werden.
 טעה *h.* 1. irren; 2. vermissen(?); 3.
 versehentlich eine Auslassung (einen
 Fehler) machen (beim Lesen oder
 Schreiben). *Hi.* täuschen, zum Irrtum
 verleiten. *Ho.* getäuscht werden.
 טענא *a. m., pl. c.* טעני Jos 2, 6 Last.
 S. טענא.
 טעות *h. f.* 1. Irrtum; 2. Götze.
 טעיות *a. f.* 1. *ind.* טעו Jes 19, 14
 Irrtum; 2. *pl. d.* טעיותא Dt 28, 36
 Götze.
 טעיקה *h. f.* Prüfen.
 טעיקה *h. f.* Aufladen.
 טעיותא (Na 3, 4) *a. f.* Buhlerin.
 טעם *h.* kosten, schmecken, genießen,
 verspüren. *Hi.* 1. zu kosten geben;
 2. annehmbar, einleuchtend machen.
 טעים (1S 14, 24) *a.* dass. *Aph. imp.*
c. s. אטעיקני Gen 25, 30 zu kosten
 geben. *Itp.* gekostet werden.
 טעם *h. m.* 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund,
 bes. biblische Begründung; 3. Sinn-
 abschnitt; 4. (später) Akzentzeichen.
 טעמא *a. m., ind.* טעים Nu 11, 8, *c. s.*
 טעמיה Nu 11, 8 1. Geschmack; 2.
 Wille, Befehl; 3. Meinung. ולטעמך
 nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn.
 טן שאל טן nach d. Grund der Trauer
 fragen = Beileid bezeugen.

טַעֲמָא *a. m.* Ratgeber.

טַעַן I *h.* 1. beladen, aufladen; 2. tragen; 3. Klage erheben; 4. einmahnen; 5. geltend machen; *pt. pass.* **טַעֵן** mit einer Pflicht behaftet. *Ni.* 1. beladen werden; 2. angeklagt werden; 3. verpflichtet sein. *Hi.* 1. aufladen; 2. zu-tragen.

טַעַן II *h.* *Ni.* schwer krank sein.

טַעֵן I *a., imp. m. pl.* **טַעֵנוּ** Gen 45, 17, *inf. c. s.* **טַעֵנְהוּן** Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden; 4. aufheben; 5. bringen. *Aph.* beladen, davontragen. *Itpe. pf.* 1 *pl.* **אִיטַעֵנְנָא** Thr 5, 5 1. **אִיטַעֵנְנָא** aufgeladen, getragen werden.

טַעַן II *a. Pa. pt. pass. pl.* **טַעֵנְיָן** 1S 14, 13 durchbohrt. *Itpe. pf.* **אִיטַעֵן** 2S 12, 15 schwer krank sein.

טַעֵנָא *a. m., c.* **טַעֵן** 1S 16, 20, *c. s.* **טַוּעֵנִיָּה** Ex 23, 5 Last.

טַעֵנָה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

טַעֵנְהָא *a. f.* dass.

טַעֵן *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, be-drängt werden.

טַיָּה *h. m.* Kinder.

טַיָּא I (1S 3, 3) *a., ipf.* 3 *f. sg.* **יִטַּיָּא** Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* **יִטַּיָּא** Jes 42, 3 aus-löschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* **אִיטַיָּן** 2K 4, 2 Soc 59 *in marg.*, *Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

טַיָּא II *a. Aph.* 1. fließen, schwimmen; 2. überschwemmen, fließen lassen.

טַיָּא III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

טַיָּא IV *a.* verschließen. *Pa.* dass.

טַיָּא *a. m., ind.* **טַיָּה** Tropfen.

טַיָּה. *Ni.* **נִטַּיָּה** (Soph V 7) 1. **שִׁטַּיָּה**, *s. טַיָּה*.

טַיָּה *h. f., pl.* **טַיָּין** Tropfen.

טַיָּה *h. m.* Klopfen, Klatschen.

טַיָּהָא *a. m.* Handbreite.

טַיָּהָא *a. m.* Klopfer.

טַיָּו(?) *h. m.* ein kleines Insekt.

טַיָּוָל *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

טַיָּו *h.* springen, hüpfen.

טַיָּו *a.* dass. *Pa. inf.* **טַיָּוָא** Koh 3, 4 dass.

טַיָּוָת (Hi 5, 16) 1. **טַיָּוִת**, *s. טַיָּא* IV.

טַיָּוָא *a. m.* Klippschliefer (*Histrion syriacus*). *S.* **טַיָּוָא**.

טַיָּה *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gären, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gärung verur-sachen, feucht machen.

טַיָּה *a., pf.* 1 *sg.* **טַיָּהָת** 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fuße aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* **מִטַּיָּה** Jes 41, 7 breitschlagen.

טַיָּה *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite(?).

טַיָּהָא (**טַיָּהָן**) *gr. m.* (τάπητος), *pl.* **טַיָּהָיוֹת** Teppich, Decke.

טַיָּהָיָה *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

טַיָּי *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

טַיָּי *h. m.* Kanne mit engem Hals.

טַיָּיָה *h. m.* 1. Kanne; 2. Kanne (worin Vögel nisten); 3. eine Mißgeburt; 4. gemeine Platterbse, Kicherling (*Lathyrus sativus*).

טַיָּיָהָה *h. f.* durch Schlagen Glätten.

טַיָּיָלָה *h. f.* Unterhaltungspflicht.

טַיָּיָלָה *h. f.* Anhang, Nebensache.

טַיָּיָנָא *a. m.* Überschuß.

טַיָּיָפִית *h. f.* Wulst.

טַיָּיָתָא *a. f.* Überschuß, reichliches Maß.

טַיָּל *h.* 1. bestreichen, aufstreichen, überziehen; 2. hinzufügen; 3. pudern. *Ni.* 1. angefügt werden; 2. sich an-schließen. *Pu. pt.* mit Anhang (großer Familie) versehen. *Hilp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

טַיָּל *a.* bestreichen, bekleben, belegen. *Itpe.* 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

תַּפֵּל *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. Nebensache; 3. Überzug.
תַּפְּלִין *h. m., pl.* תַּפְּלִין kleine Kinder.
תַּפְּלָא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personennamen.
תַּפְּלָא, **תַּפְּלָא** *a. m., c.* תַּפִּיל Jer 43, 9. 1. Tünche; 2. Tinktur.
תַּפְּלָה *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang, Nebensache; 3. Überzug.
תַּפְּלוּחָא *s.* תַּפְּלוּחָא.
תַּפֵּס *h. Pi.* klettern.
תַּפֵּס *a. Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* תַּפְּסִין Gen 34, 22, 1 *pl.* תַּפְּסִים Gen 34, 23 willfährig sein.
תַּפּוּס, **תַּפּוּס** *gr. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formel.
תַּפּוּסָא *gr. m.* (τύπος) dass.
תַּפְּסָא *gr. m.* 1. (κάψα) Kasten, Truhe; 2. (τάπης) Decke.
תַּפּוּסוֹס 1. תַּפּוּסָא.
תַּפְּסָמָא *gr. f.* (τάπης), *pl.* תַּפְּסִין Jer 38, 11 Decke.
תַּפְּסָר *x. m.* Hofbeamter.
תַּפְּסָרָא *x. m., pl. c. s.* תַּפְּסָרָךְ Na 3, 17 1. תַּפְּסָרָךְ dass.
תַּפְּרָא *h., pt. pass.* תַּפְּרָא gehäuft, reichlich.
תַּפְּרָא *s.* תַּפְּרָא II.
תַּפְּרָא (?) *h. m.* Hinzufügung(?).
תַּפְּקָא *a. m.* Platte. 'מַעֲשֶׂה בַּת' Brot, das auf einer heißen Platte gebacken wird.
תַּפְּרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תַּפְּרָה Dt 21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34 ein Gewürz (*Unguis odoratus*).
תַּפְּרִי Ortsname.
תַּפְּרָא 1. תַּפְּרָא.
תַּפֵּשׁ *h. Pu.* als töricht verschrien werden. *Hitp.* 1. töricht werden; 2. sich töricht benehmen.
תַּפֵּשׁ *a.* töricht sein. *Pa. imp. sg.* תַּפִּישׁ Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen.
Itpe. 1. dumm werden; 2. *pf.* 1 *pl.* תַּפִּישׁוּ Nu 12, 11, 1 K 8, 47 sich töricht benehmen.

תַּפֵּשׁ *h. m.* dumm, töricht.
תַּפִּישׁ (Lv 26, 41, Est II 5, 1) *a. m.* dass.
תַּפְּשׁוּת, **תַּפְּשׁוּת** *h. f.* Torheit, Dummheit.
תַּפְּשׁוּתָא (Dt 28, 28) *a. f.* dass.
תַּפְּשׁוּת *h. f.* dumm.
תַּפְּשׁוּתָא (?) *a. f.* zweite Schicht.
תַּפְּשׁוּתָא *a. f., ind.* תַּפִּישׁ Jes 40, 12, *pl.* תַּפִּין Tropfen.
תַּפְּשׁוּתָא 1. תַּפְּשׁוּתָא *pers. m.* Hilfsmittel, List.
תַּפְּשׁוּתָא *pers. m.* vier.
תַּפְּשׁוּתָא *s.* פְּרוּשׁ.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (vgl. τάξις) 1. Anordnung, Verhältnis; 2. Damm.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (vgl. τάξις), *c.* תַּפְּשׁוּת 2 K 16, 18 Anordnung.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (vgl. τάξις) *Pu. pt.* תַּפְּשׁוּתָא ausgerüstet.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (vgl. τάξις) *Pa. 1. pt. pass.* תַּפְּשׁוּת 1 K 6, 7 ordnen; 2. *pf.* תַּפְּשׁוּת Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen; 3. besetzen, einfassen; 4. *pf.* תַּפְּשׁוּת 2 K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen (vgl. τάξις Auflage, Steuer). *Itpa. pt. pl.* תַּפְּשׁוּתָא Jes 13, 17 (MS תַּפְּשׁוּתָא) geschätzt werden.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (τάξις), *c.* תַּפְּשׁוּת Nu 2, 3, *pl. c. s.* תַּפְּשׁוּתָא Nu 2, 17 Reihe, Schlachtordnung.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (ταξιωτης), *pl.* תַּפְּשׁוּתָא jEr 21^b (Ausg. Ven. תַּפְּשׁוּתָא) Garnisonssoldat.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. f.* (τάξις) Schlachtordnung.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. f.* (τείχος) Mauer.
תַּפְּשׁוּתָא *a.* 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen; 4. *pt. m. pl.* תַּפְּשׁוּתָא Cant 3, 8 geben.
תַּפְּשׁוּתָא handeln, verhandeln.
תַּפְּשׁוּתָא (PesR 10) 1. תַּפְּשׁוּתָא.
תַּפְּשׁוּתָא, **תַּפְּשׁוּתָא** *gr. m.* (τριβोलος) Dreschschlitten.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (τριβων) abgetragener Mantel.
תַּפְּשׁוּתָא *gr. m.* (τριβοθνος) Militärtribun.

טרבנת (jMeg 75^b) Ortsname.

טַרְגָּא *lat. m. (targa)* Schild.

טַרְגָּיִינוֹס, טַרְגָּיִינוֹס (jSuk 55^b) *gr. männl.*

Personenname (Τραϊανός).

פָּרְגוּל ל טרגול.

טַרְגָּמָא *gr. m. (τράγμα)*

Naschwerk.

טַרְיִגוֹן *gr. m. (τρίγωνος)* 1. dreieckig; 2.

dreifach (viell. zu l. טַרְיִמוֹן); 3. l. טַרְיִבוֹן.

טַרְיִזוֹנָא *gr. m. dass.*

טַרְכּוֹנָא *s. טַרְכּוֹנָא.*

טַרְנוֹנָא (Est II 1, 3), טַרְנוֹנוֹנָא (Est II 8, 15) *pers. m.* Palast.

טַרְנוֹס, טַרְנוֹס *gr. m. (τράνος)* eine Graupenart.

טַרְדַּ *h.* 1. treiben, vertreiben; 2. umrühren; 3. verwirren; 4. *pt.* טַרְדַּ beschäftigt; 5. verschließen. *Ni.* 1. verstoßen werden; 2. verwirrt werden.

Hi. unruhig machen.

טַרְדַּ *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טַרְדּוֹנוֹן Nu 14, 45

1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טַרְדַּ beschäftigt; 3. verschließen. *Itpe.* 1. vertrieben werden; 2. verwirrt werden; 3. verschlossen werden.

טַרְדָּא *a. m.* Beschäftigung.

טַרְדָּא *a. m.* Belästigender.

טַרְנָא נַחַל ט' Ortsname.

טַרְנָא *a. m.* eine Gurkenart.

טַרְנוֹן (l. טַרְנוֹן?) *a. m.* 1. geworfen; 2. beschäftigt.

טַרְפָּא, טַרְפָּא *a. m.* ein Terephakundiger.

טַרְפִּי (Ps 1, 3) l. טַרְפִּי, *s.* טַרְפִּי.

טַרְקָטִין l. טַרְקָטִין, *s.* טַרְקָטִין.

טַרְזוֹ *pers., pt. pass.* טַרְזוֹ gestickt.

טַרְזָא *pers. m.* Prachtgewand(?).

טַרְזָא *pers. m.* Waffenaufseher(?).

טַרְהָ *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.* belästigen.

טַרְהָ *a., ipf.* 3 *m. s.* יַטְרַה Koh 10, 15 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1. belasten; 2. belästigen, drängen. *Itpe.* ermüdet werden.

טַרְהָ *h. m.* arbeitsam.

טַרְהָא, טַרְהָא *a. m., c. s.* מוֹרְהִיכוֹן Dt 1, 12 Mühe, Belästigung.

טַרְהוֹת *h. f.* 1. dass.; 2. Last.

טַרְהוֹתָא *a. f., c.* מוֹרְהוֹת Koh 10, 15 dass.

טַרְהוֹן *h. m.* belästigend.

טַרְהָנָא *a. m.* dass.

טַרוֹט *gr. m. (θυροειδής?)* 1. länglich-viereckig; 2. schmal, geschlitzt (blinzeln?).

טַרְיָא *gr. m. (τρίτη)* Drittel.

טַרְמָא *x. m.* 1. eine Kopfbedeckung; 2. männl. Personenname.

טַרְמַט *ipf.* יַרְמַט (TosKel BM 6, 1) l. יַרְמַט, *s.* יַרְמַט(?).

טַרְמִיאוֹת 1. l. טַרְמִיאוֹת *s.* טַרְמִיאוֹת; 2. l. טַרְמִיאוֹת *s.* טַרְמִיאוֹת.

טַרְמִיאוֹן (SchemR 36) l. קַרְמִיאוֹן, *s.* קַרְמִיאוֹן.

טַרְמִימִר *gr. m.* 1. (τρίτημοριον) eine kleine Münze; 2. Gewicht (1/2 Litra).

טַרְמִימִין l. טַרְמִימִין.

טַרְמִינִי *gr.* 1. (vgl. τρυάδην) rittlings sitzen; 2. הַטְרִינִי (Siphre Nu 86) l. רוֹמְנִי, *s.* רוֹמְנִי.

טַרְמִירִי (jMaas. sch. 56^b) l. טַרְמִירִי *gr. (?)* männl. Eigenname (vgl. Τάτραπος?).

טַרְמִינִי, טַרְמִינִי *gr. f. (τρυάδην)* Schnellwage.

טַרְמִינִי *ipf.* יַרְמִינִי (Tos. Kel. BM 6, 1) l. יַרְמִינִי, *s.* יַרְמִינִי(?).

טַרְמִקָּלָא *lat. m. (craticula)* Bratrost.

טַרְמִט *pt.* מַטְרִט (MidrTill 93) l. מַטְרִט.

טַרְיִי männl. Personenname.

טַרְיָא, טַרְיָא *a. m.* Erschütterung, Stoßen.

טַרְיָא, טַרְיָא *a. m.* 1. מִי ט' Tinte; 2. Ortsname.

טַרְיָא *a. m.* Brand (Krankheit).

טַרְיָא *lat. f. (turris?)* Turm.

טַרְיָה (gedeutet τρία) drei.

טַרְיִין מִי ט' (MegTaan 12) vgl. τυ-pavvia.

טַרְיִין (Siphre Nu 31, 10) l. פִּלְמִינִי.

טריין (?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr. טריין) 1. סֶסְטֶרְטִיּוֹן *lat. m.* (*sestertium*) von Sestertien.
 טריחא *a. f.* Mühe.
 תמי מבריא *l.* (jSabb 6*) מ בר יטסס טרים.
 טרינא *gr. m.* (Τραιανός) trajanisch.
 טרינא *a. m.* Korb.
 טרינא *gr.* Kaiser Trajan (Τραιανός).
 טרינסקי, טרינסקי *pers.* ein persisches Fest.
 טריפה *h. f.* 1. ein nicht rituell getötetes Tier; 2. ein Tier mit letalem Leibesfehler; 3. Fälle von Terepha; 4. Gesetze über Terepha.
 טריפה *h. f.* 1. Wegreißen; 2. Laubdach.
 טריפון *gr.* männl. Personennamen (Τρύφων).
 טריפתא *a. f.* 1. ein nicht rituell getötetes Tier; 2. Terepha.
 טריפתא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreißen.
 טריקא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Gefängnis.
 טריקא *a. m. pl.* eine Wespenart.
 טריקאקונא *gr. tr.* (τριάκοντα) dreißig.
 טריט *gr. f.* (θρίττα) 1. Fischart (*Clupea alosa*), eingesalzen verwendet; 2. Fischpaste.
 טריטא *gr. f.* 1. dass.; 2. (ἵτριον) Nudeln(?).
 טריטא *a. f.* bewegliches Gut.
 טריטא *l.* מרכיז סיד טריטא.
 טריטא *gr. m.* (vgl. παραχή) Verleumder.
 טריטא *gr. m.* (τρόχος) Rad(?).
 טריטא (Dt 3, 13, MS טריטא) *gr.* (Τράχων) Trachonitis (bibl. Argob).
 טריטא *pers. m.* Palast (Est II MS stets טריטא).
 טריטא *s.* טריטא.
 טריטא *gr. m.* Anhänger Trajans.
 טריטא *gr.* männl. Personennamen (Kaiser Trajan, Τραιανός).
 טריטא *gr. m.* (vgl. παραχή) Verleumder.
 טריטא (falsch טריטא) *gr. f.* (παραχή) Verleumdung.
 טריטא 1. טריטא.

טריטא *gr. m.* (vgl. τράσσω rühren) Mörtel (aus Kalk und Sand).
 טריטא *gr. m.* (τρώξιμος) Cichorie (*Cichorium Intybus*).
 טריטא *s.* טריטא.
 טריטא Ortsname.
 טריטא *gr. f.* (τοῦρμα), *pl.* טריטא Schwadron, Schar.
 טריטא *gr. m.* (τρίμμα) Getränk (Mus?) aus Zerriebenen.
 טריטא *gr. m.* (τρομητά) weich gekocht.
 טריטא 1. טריטא *gr. m.* (τρομητός) Zitterton.
 טריטא *gr. m.* (τόρμεντον) Wurfmaschine.
 טריטא, טריטא, טריטא *gr. m.* (τρίμησον, τρίμισσον) 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwiser.
 טריטא (BerR 88) 1. טריטא.
 טריטא (MidrTill. 13) 1. טריטא *gr. m.* (τόλμησις) Kühnheit.
 טריטא *s.* טריטא.
 טריטא *gr. m.* (τίρπον) Rekrut, Neuling.
 טריטא *gr. m.* (τύραννος), *pl. d.* טריטא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.
 טריטא *gr. m.* (τύραννος) 1. Fürst; 2. grausam.
 טריטא *s.* טריטא.
 טריטא I *gr. f.* (τυραννία), *c. s.* טריטא NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.
 טריטא II *gr. f.* (τιρυνία) 1. Rekrutenaushebung; 2. Rekrutensteuer.
 טריטא (EchR Peth.) 1. בְּרִיקָמִין.
 טריטא *gr. m.* (τόρνος) Drehscheibe, Drechselbank.
 טריטא *gr.* männl. Personennamen (τύραννος), Verdrehung von Τερέντιος.
 טריטא T. Ροῦφος.
 טריטא (?) *a.* durchsuchen.
 טריטא *gr. m.* (θύρεος) Türbalken (zum Verriegeln).
 טריטא *a. m.* 1. aus Tarsus oder Tarent;

2. Kunstweber; 3. (τορεύς?) Metallarbeiter.

טריס *h. m.* dass.

טריסאות 1. סטרטאות, *s.* סטרטא.

טריסין (TosEr 11, 16) 1. סריגין, *s.* סריג.

טריסין *s.* טריסית.

טריסס, טריסס *gr.* 1. Tartessus (Ταρτησσός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.

טריסס, טריסית *lat. f.* (tressis) Münze (3 As).

טריסקל *gr. m.* (τρισκελής) dreibeiniger Sessel, Tisch.

טריסקלן, טריסקל 1. קרצל, *gr. m.* (κάριαλος) Korb; 2. *lat. m.* (craticulum) Netzwerk.

טריסקימון 1. טריסקימון.

טרי I *h.* 1. zerreißen; 2. wegreißen; 3. wegschleudern; 4. zerrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. glätten; 7. Terepha machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* 1. verworfen werden; 2. verletzt, Terepha werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerrissen werden; 2. weggeworfen werden; *Hi.* 1. Terepha werden; 2. für Terepha erklären. *Hup.* herumgeworfen werden.

טרי II *h. Ni. Pu.* verwirrt werden.

טרי III *h. Hi.* treiben, hervorbringen.

טרי I *a.* 1. wegreißen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* טרי Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für Terepha erklären; 6. protestieren. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* טרי 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יטרפון Jes 13, 16, *pt. pass.* מטרפון 2S 20, 12, *pl.* מטרפון Jes 51, 20 Soc 59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. Terepha sein.

טרי II *a. Pa.* beunruhigen. *Itpa. Itpa.*

pt. f. מטרפא Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

טרי *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

טרי *h. m.* Blatt.

טריפא *a. m., c.* טרי Gen 8, 11, *pl. c.*

טריפא Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. דנחיקא ט' Nasenflügel; 5. בית טרפא 1. בית מוקא (= ג'ית נמוקה) Ortsname.

טריפא *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

טריפה *s.* טריפה.

טריפון *gr. männl.* Personennamen (Τρύφων).

טריפון, טריפון *gr. f.* (τραπεζα, τραπέζιον) Tisch.

טריפון (BemR 4 טרפסימון) *gr. m.* (τραπεζίτης) Wechsel.

טריפת *h. f.* Muttermund.

טריפתא (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

טריפולא *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönizien.

טריפוליס *gr.* Ortsname (Τρίπολις).

טריפוניטא (jBabM 9^c) 1. טריפוניטא.

טריפס *h.* klettern.

טריפס *a.* trippeln, promenieren.

טריפסימון *gr. m.* (τραπεζίτης) Wechsel.

טריפסיקא, טריפסיקא *gr. m.* (τροπαϊκός) eine Münze (1/2 Denar).

טריפא (LevJI 11, 19; DtJI 14, 18

ערפא, II (תרפתא) 1. ערפא (so MS an beiden Stellen).

טריפשא *x. m.* זרפשא ט' Zwerchfell.

טריפשא ט' Herzbeutel oder Herzfett.

טריפתא *a. f., c.* טריפת Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

טריק *h.* mischen, umrühren.

טריק *a.* 1. schlagen, beißen, stechen; 2. mischen; 3. verschließen. *Pa.* beißen.

טריקא I *a. m.* Verschluss.

טריקא (Koh 10, 11) II *a. m.* Schädigung.

טריקא *gr. m.* (Τούρκος) Türke.

טריקטא, טריקטא *lat. f. (tracta)* Teiglage.
 טרוקטא *gr. f. (τρουκτητή)* 1. trockene Frucht; 2. nicht menstruierendes Weib.
 קטאדיקי (SchemR 11) 1. טאריקי.
 טרנקא (Ex 39, 12), טרנקא *gr. m. (ἀν-θράκιν)* ein Edelstein, Türkis.
 טרקללא *gr. m. (περικλήμιον)* 1. *pl.* טרקללין 1S 17, 6. Beinschiene; 2. 1. טרקללינא.
 טרקלינא, טרקלין (Est II 7, 8) *gr. m. (τρικλινιον)* 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. Gesellschaftszimmer; 4. 1. טרקללין.
 טרקללין *gr. m. (τορκελλάριον)* Kelter.
 טרוקטא (bBer 37^b) 1. טרוקטא.
 טרקסין, טרקסא *gr. m. (θριγκός)* 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

טרוקסימון *gr. m. (τρούξιμον)* 1. roh essbar; 2. Zichorie (*Cichorium Intybus*).
 טרקללין 1. טרקללין.
 טרוקטא *s.* טרוקטא.
 טרוקטא (Ps 35, 3) 1. טרוקטא.
 טרוקטא *a.* 1. zerhämmern; 2. verschließen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.
 טרוקטא *h. m.* Felsen, Steinblock.
 טרוקטא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.
 טרוקטא *a. m.* aus Tarent(?).
 טרוקטא 1. טרוקטא, *s.* טרוקטא.
 טרוקטא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen. *Itpe.* sich verbergen. *Aph.* verbergen.
 טרוקטא *a. m.* Schlamm.
 טרוקטא *pers. m.* großer Kessel.
 טרוקטא *s.* טרוקטא.
 טרוקטא *a. f.* Aufbewahrtes.

י der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. י als Zahlzeichen = 10.

יָ *a.* (= יָהָא) wohin.

יָ *a.* (= יָהָא) es sei.

יָ *s.* יָהָא.

יָ (יָהָא?) Ortsname.

יָ *h. m.* 1. Strom; 2. Nil.

יָ *a. m.* Kanal.

יָ *h.* recht.

יָ (Dt 27, 8) *a.* dass.

יָ *a. f.* 1. Rechtlichkeit; 2. *s.* יָהָא.

יָ *a. m., ind.* יָ Gen 39, 6, 2S 23, 8, *f.* יָ Gen 29, 17, *pl. m.* יָ Cant 3, 7 (MS יָיִן), *f.* יָ Gen 29, 17, יָ Ru 4, 20, *d.* יָ Jer 6, 2(4) 1. schön; 2. *f.* יָ Est II 3, 14 (nicht MS) passend, ziemend.

יָ *a. f.* Schönheit.

יָ (2S 20, 26, nicht MS) *a. m.* Jairäer.

יָ (?) *a. f.* Schönheit.

יָ *h.* *s.* יָהָא.

יָ 1. jKil 28° יָ (Ausg. Ven. יָ) 1. יָ 2. jKidd 66° יָ (so Ausg. Ven.).

יָ *h.* *Hitp.* verzweifeln.

יָ *a. Pa. inf.* יָ Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. *Itpa.* יָ, יָ verzweifeln.

יָ *a. s.* יָהָא.

יָ (= יָהָא) *s.* יָהָא.

יָ *h. Pi.* jammern, klagen.

יָ *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* יָ Nu 10, 7 1. lärmern; 2. jubeln; 3. lärmern machen. *Itpa.* dass.

יָ (LevJI 15, 19) 1. יָ (so MS).

יָ *h. f.* Alarmblasen.

יָ *a. f., c.* יָ Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.

יִבְנִי (Lev XI 15, 19) l. יִבְנִי, s. יִבְנָא.

יִבְנָא (Nu 10, 7) a. f. Lärm.

יָבַד a. untergehen. Pa. zugrunde richten.

יָבַדְנָא a. m. Untergang.

יָבֹל h. m. Ertrag.

יָבֹל a. m., c. יָבֹל Dt 33, 14 dass.

יָבֹם h. m. Vollzug der Schwagerehe.

יָבוֹסָא a. m., pl. d. יָבוֹסָא Gen 15, 21 Jebusiter.

יָבֹחַשׁ h. m. ein Insekt.

יָבִימָא a. m. Schwager.

יָבִישׁ a. m., ind. יָבִישׁ Dt 28, 27 trocken.

יָבִל I h. Pi. Auswüchse abschneiden.

יָבִל II h. Hiph. tragen, bringen.

יָבִל a. Pa. Aph. imp. pl. אוֹבִילוֹ Gen 42, 19 tragen, bringen. Ittaph. ipf. 3 sg. יָבִיל Jes 39, 6 gebracht werden.

יָבֵל a. m. 1. pl. יָבֵלִין Thr 3, 48, c.

יָבֵל Jes 44, 19 (MS בָּלִי) Bach; 2. Hundszahn (*Cynodon Dactylon*); 3. Gras.

יָבֵלֵא a. m. Widder.

יָבֵלֵנָה (jSchebi 36^d) l. יָבֵלֵנָה.

יָבֵלֵת h. f. ein Brei von *Cynodon*blättern, als Kitt benutzt.

יָבֵלֵת a. m., ind. יָבֵלֵת Lv 22, 22 mit Warzen behaftet.

יָבֵלֵת h. f. 1. Warze; 2. Auswuchs an Bäumen.

יָבֵם h. m. 1. Schwager, Bruder des Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung der Witwe verpflichtete Bruder eines kinderlos Verstorbenen.

יָבֵם h. Pi. die Schwagerehe vollziehen. Hitp. vom Schwager geheiratet werden.

יָבֵם a. Pa. imp. יָבֵם Gen 38, 8, Itpa. dass.

יָבֵמָא a. m., c. s. יָבֵמָא Dt 25, 5 Schwager.

יָבֵמָה h. f. 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. pl. יָבֵמָה Name eines Mischna-traktates.

יָבֵמָה h. f. Vollzug der Schwagerehe. יָבֵמָה a. f., c. s. יָבֵמָה Dt 25, 7 Schwägerin.

יָבֵנָה Ortsname.

יָבַע Pa. imp. f. sg. יָבַע Sac 9, 9, 1.

יָבֵב s. יָבֵבִי.

יָבֵבָא (Gen 32, 22) Flußname (Jabbok).

יָבֵרוֹחַ h. m. Alraun (*Mandragora officinarum*).

יָבֵרוֹחִין a. m., pl. יָבֵרוֹחִין Gen 30, 14 dass.

יָבֵשׁ a. trocken sein. Pi. trocknen.

יָבֵשׁ a., pf. 3 f. sg. יָבֵשִׁת Gen 8, 14 trocken sein, trocken werden. Pa. pf. יָבֵשׁ Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יָבֵשׁ, ipf. 1 sg. יָבֵשִׁת Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. Itpa. ausgetrocknet werden.

יָבֵשׁ h. m. trocken, gedörrt.

יָבֵשִׁת (Jud 6, 37) a. m., ind. יָבֵשִׁת Trockenheit.

יָבֵשָׁה h. f. trockenes Land.

יָבֵשִׁי h. m. regenloses Land.

יָבֵשִׁת h. f. trockene Früchte, Gemüse.

יָבֵשִׁתָּא (Ex 15, 19) a. f. trockenes Land.

יָבֵרִי (jDem 22^d) l. יָבֵרִי.

יָבֵרִי Ortsname.

יָבֵן h. m. Kummer.

יָבֵנָא a. m. Steinhaufe. יָבֵנָא = *Steinhaufe*

יָבֵעַ h. m. Mühe, Arbeit.

יָבֵעָה h. f. dass.

יָבֵנִין männl. Personenname.

יָבַע h. Mühe haben, arbeiten. Pi. bemühen, belästigen. Hi. dass. Hitp. sich abmühen, müde sein.

יָבַע h. m. angestrengt, belästigt.

יָבַע h. m. Mühe.

יָבֵרָא a. m., ind. יָבֵר Gen 31, 47, pl.

יָבֵרִין Ho 12, 12 Steinhafen.

יָבֵרִי Ortsname.

יָד h. f. 1. du. יָדִים Hand, Arm, Vorderfuß. יָד הָיָה Handrücken;

2. pl. יָדֹת Henkel, Stiel; 3. Macht;

4. Teil; 5. du. יָדִים Name eines

Mischnatraktates; 6. **בֵּית יָד** Ärmel.
מִיד sofort. **עַל יָד** *a.* durch; *b.* anstatt,
 für; *c.* bei, mit; *d.* in bezug auf. **עַל**
יָד ratenweise, stückweise.

יָד (Ex 21, 24) *a. f., ind.* **יָד** Dt 9, 26
 1. Hand; 2. Vorderfuß; 3. *pl.* **יָדַי**
 Gn 34, 22 Seite; 4. **מִן יָד** *Thr*
 1, 2 (MS **יָד** *מן*) sofort; 5. **עַל יָד**,
אֲנִי wegen, für. 5. *c. s.*
עַל Ma 1, 11 Soc 59 durch. **עַל**
יָד weil. **לִידִי** zu. **בְּיָד** Ex 4, 13,
בְּיָד Nu 36, 13 durch. **מִיד**
 Gen 9, 5 von.

אֵד *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* **יֹדֵי** Lv 5, 5
 bekennen. *Aph.* 1. *pf.* 2 *sg.* **אֹדִיתָא**
 Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. *ipf.*
 3 *pl.* **יֹדִין** Gen 48, 8, 2S 22, 32 Soc
 59, *pt. c. pron.* 1 *sg.* **מוֹדִינָא** 2S 16, 4
 loben, preisen; 3. danken. *Itpa.* be-
 kennen.

יָד Ortsname.

יָדָה *h. Hi.* **הֹדָה** 1. bekennen; 2. an-
 erkennen, loben; 3. danken. *Hitp.*
 bekennen.

יָדָד vorsichtige Schreibung für das
 Tetragramm.

יָדָע I männl. Personennamen (יָדָעִיה).

יָדָע II, **יָדָע** *h. m.* Name eines fabel-
 haften Tiers.

יָדִיד *h. m.* Liebling, Geliebter.

יָדִידוֹת *h. f.* Auserlesenes.

יָדִיעָה *h. f.* Erkennen, Innwerden.

יָדִיעָתָא *a. f.* dass.

יָדִיעָתָא *s. יָדִיעָתָא*.

יָדַע *h.* 1. wissen, erkennen. **בְּיָדָע** ge-
 wiß, unzweifelhaft; 2. geschlechtl. Um-
 gang pflegen. *Hi.* bekannt machen.
Ni. bekannt gemacht werden. *Ho.*
 dass. *Hitp.* 1. dass.; 2. sich bekannt
 machen.

יָדַע (Gen 4, 1) *a., ipf.* 2 *m. sg.* **יָדַע**
 Gen 13, 13, *imp. sg.* **דַּע** Gen 20, 7,
inf. **מִיָּדָע** Koh 1, 17 1. wissen, kennen,
 erfahren; 2. beschlafen. *Pa.* kund

tun. *pt. pass.* **מִיָּדָע** Bekannter. *Aph.*
pf. **הוֹדַע** Gen 41, 39, **אֹדַע**, 1 *sg.* **הוֹדַעִית**
 Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* **הוֹדַע** Ex 10, 20
 dass. *Itpe. pf.* **אֲתִדַּע** Ex 21, 35,
אֲתִדַּע (?) bekannt gemacht werden.
S. **אֲשַׁמְדַּע**.

יָדַעוּנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

יָדַעוּנִי (BerR 50 Ar.; Ausg.
 Konst. **יָדַעוּנִי** l. **אֲרַבִּינִי**, *s.*
אֲרַבִּינִי).

יָדַעְתָּ Ortsname.

יָה *h.* ach! au!

יָהֵב (Gen 25, 6) *a., ipf.* **יָהֵב** (targ. nur
יָהֵב, *s.* **יָהֵב**), *imp. sg.* **יָהֵב** Gen 30, 26,
יָהֵב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe.*
pf. **אֲתִיָּהֵב** Ex 4, 25 gegeben werden.

יָהֵבָא *a. m.* Last.

יָהֵבָא *a. f., c.* **יָהֵבָא** 1. **יָהֵבָא**
 Koh 5, 10 Gabe, Geschenk.

יָהֵבָא *a.* Judäa.

יָהֵבָא *a. m., pl.* **יָהֵבָא** Ex 2, 13, *f.*
יָהֵבָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer;
 2. Jude.

יָהֵבָא *gr. m.* (ἰουδαῖκός) jüdischer
 Richter.

יָהֵבָא 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יָהֵבָא *h. m., f.* **יָהֵבָא** jüdisch, Jude.

יָהֵבָא weibl. Personennamen.

יָהֵבָא (EstR 3, 7) 1. **יָהֵבָא** (so Ausg.
Pes.), *s.* **יָהֵבָא**.

יָהֵבָא *s. יָהֵבָא*.

יָהֵבָא *h. m.* übermütig, stolz.

יָהֵבָא *a. m., ind.* **יָהֵבָא** Hab 2, 5 dass.

יָהֵבָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָהֵבָא *h. Hitp.* sich brüsten.

יָהֵבָא *a. Itpe.* dass.

יָהֵבָא *a. m.* 1. *pl.* **יָהֵבָא** Thr 4, 7, Cant
 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7
 in marg. **יָהֵבָא**) Edelstein; 2. Über-
 hebung.

יָהֵבָא (jKidd 65°) 1. wie jJeb 3^b **יָהֵבָא**,
s. **יָהֵבָא**.

יָהֵבָא *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jubel-
 jahr.

יובל Flußname.

יובלא *יובלא* (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יודה, יודא männl. Personennamen (Juda).

יודא *a. m.* 1. jüdisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54°) 1. יודייה, *s.* יודי.

יודנה, יודנא männl. Personennamen.

יודן (Est II 7, 5) 1. mit MS יודין.

יודני männl. Personennamen.

יודפא *a. m.* aus Jodaphat.

יודפת Ortsname.

יודפא *s.* יודפא.

יודתי, יודתי männl. Personennamen (יודתי).

יודת 1. männl. und weibl. Personennamen; 2. eine Heuschreckenart.

יודתי männl. und weibl. Personennamen.

יודני männl. Personennamen.

יודם *h. m.* Genealogie.

יודרה *h. f.* Gebälerin.

יודין 1. חורין, *s.* חורין.

יודני männl. Personennamen.

יום *h. m., pl.* ימים 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit; 5. *pl.* ימות Zeit. — *c. s.* יומן, יום *בגני יומן* von demselben Tage. יום טוב Feiertag.

יומא (Ex 8, 18) *a. m., pl.* יומין Gen 8, 10, (*syr.*) יומן 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name des Mischnatraktates vom Versöhnungstag (יומא). רבא *בית יומא*, *בר יומא* von demselben Tage; יומא טבא Lv 23, 11 B. Feiertag; יומא דין Gen 41, 9 heut.

יומתא, יומתא *a.* morgen, am folgenden Tage.

יומא (= יומא דנא) *a.* heut.

יון *h. m.* Schlamme.

יון *h. m.* Taube.

יון (Gen 10, 4) 1. männl. Personennamen; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יזא (Gen 8, 11) *a. m., pl.* יזין Cant 5, 12 Taube.

יזא *a. m., pl. d.* יזא Jo 4, 6, 1S 2, 4 1. griechisch; 2. Griechen.

יזה *h.* 1. *f.* Taube; 2. männl. Personennamen; 3. *s.* יזא.

יזי *h. m.* schlammig. *S.* יזי.

יזי *h. m., f.* יזי griechisch.

יזי (Est II 2, 7, MS יזי) *a.* griechisch.

יזק *h. f.* Sprößling, Trieb.

יזק (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.

יזק, יזק männl. Personennamen (יזק).

יזק, יזק männl. Personennamen (יזק).

יזק (Est II 3, 1) 1. יזק (so MS).

יזק 1. männl. Personennamen; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).

יזי *h. m.* Schönheit.

יזיאל Engelname.

יזא *h. f.* Herumläuferin.

יזר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.

יזרה *h. f.* בית היזרה Töpferei.

יזר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.

יזר (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.

יזרה *h. m.* 1. Frühregen (Herbstregen); 2. Zeit des Frühregens.

יזרה *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung in der Erde zum Backen.

יזרה *h. f.* Wurf.

יזר 1. (Prov 18, 11) 1. יזר, *s.* יזר; 2. יזר קנן (Prov 23, 29) 1. יזר קנן sie werden geschwärzt(?).

יזן *h. m.* früherer Zustand, Alter.

יזר *h. m.* Redlichkeit.

יזא *a. m.* ein Sternbild.

יזא *a. m.* aus Jotaphat.

יזר *h.* mehr. יזר besonders.

יזר *a.* יזר Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.

יזר *h. f.* Überschüssiges. יזר Leberlappen (*Lobus caudatus*).

יז *h. Pu. pt. f.* יז(?) wohl versehen.

יז *a.* יז, יז (bSanh 106^a)?

יִיף *a.* *ipf.* 2 *sg.* יִיף Dt 15, 6, *pt.* יִיף 2K 4, 1 Soc 59, borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* יִיף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.

יִיפָא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.

יִיפָא *a. f.* Darlehen.

יִיֶק (jKidd 65^c) Flußname (jJeb 3^b זורק).

יִיא *a.* *Aph. pf.* אִיא Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* יִיא Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.

יִיד *h. Pi.* 1. einigen, ausschließlich richten auf; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מִיִּיד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).

יִיד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מִיִּיד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein (mit jemand).

יִיִד *h. m.* 1. Einheit; 2. Alleinsein zu zweien; 3. יִיִד ausdrücklich.

יִיִדָא *s.* יִיִדָא.

יִיִדָא *h. m.* Hoffnung.

יִיִדָא *h. m.* Abstammung, Stammbaum.

יִיִדָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.

יִיִדָא *h. m.* Barfüßigkeit.

יִיִדָא *a. m.* barfuß.

יִיִדָא *h. m.* Schoß von Fruchtbäumen.

יִיִדָא *h. Hi.* Fehlgeburt haben.

יִיִדָא *a. m., ind.* יִיִדָא Jes 14, 19 Fehlgeburt.

יִיִדָא (Sac 3, 2, MS יִיִדָא) *pers. m.* Teufel.

יִיִדָא *h. m., f.* יִיִדָא 1. einzeln; 2. Privatmann. בִּיִדָא זִיסְטֵרְנִי Zisterne im Privatbesitz; 3. einzig; 4. Hervorragender.

יִיִדָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יִיִדָא

(יִיִדָא) Gen 22, 2, *f. ind.* יִיִדָא Jud 11, 34 dass.

יִיִדָא *a. m., ind.* יִיִדָא Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.

יִיִדָא *h. m., f.* יִיִדָא 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.

יִיִדָא *h.* (vgl. חִיִּל) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.

יִיִדָא *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen(?). *Hitp.* brünstig werden.

יִיִדָא *a. Pa. inf. c. s.* יִיִדָא Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מִיִּידָא Gen 30, 38 brünstig werden.

יִיִדָא (Hb 2, 15, MS יִיִדָא) 1. יִיִדָא *v.* יִיִדָא *a. f.* Gift.

יִיִדָא *h. m.* eine Antilopenart.

יִיִדָא (Dt 14, 5) *a. m.* dass.

יִיִדָא *s.* יִיִדָא.

יִיִדָא *h. m., pl.* יִיִדָא eine Pflanze. , יִיִדָא *a. m.* dass.

יִיִדָא *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hitp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יִיִדָא *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmer Stande erheben. *Itpa. pf. 3 pl.* אֶת־יִיִדָא Nu 1, 18 1. אֶת־יִיִדָא 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יִיִדָא *h. m.* legitime Abstammung; 2. *s.* יִיִדָא.

יִיִדָא *a. f.* legitime Abstammung.

יִיִדָא *h. Hitp.* barfüßig sein.

יִיִדָא *a., pf. 3 pl.* יִיִדָא Dt 8, 4 barfuß, sohlenlos sein. *Pa.* dass.

יִיִדָא *h. m.* barfuß.

יִיִדָא *h. m.* 1. Barfüßigkeit; 2. Fußschmerzen, Entzündung der Hufe(?).

יחפא *a. m., ind.* יחיה 2S 15, 30 barfuß.
 יטא (= אטא) 1. אָתא.
 יטב *a., ipf.* ייטב (ייטב) Gen 12, 13 gut, wohl sein. *Aph. pf.* אוטיב Gen 12, 16, 3 *f. pl.* אוטיבא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אוטיבא, *inf.* אוטיבא Sac 12, 4 1. Gutes tun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. *Ittaph. pt.* מוטיב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgetan werden.
 יטבת Ortsname. S. יודפת.
 יטורא *a. m.* 1. *ind.* יטור Jud 20, 38 Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon.
 יטסס (jSabb 6^a) s. מרים.
 יט"ת Permutation (את"בש) von מנא.
 יי Abkürzung des Tetragramms.
 יי *a.* 1. o! 2. s. ביי.
 ייא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= ייהא) s. הָא.
 ייאש *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Verzichtleistung.
 ייאושא *a. m.* dass.
 ייבא *a.* (= ייהי ביה) es verhält sich damit.
 יידא s. לִיידא.
 ייחודא *a. m., c.* ייחוד Thr 3, 28 Einheit.
 ייחור s. יחור.
 ייעול (jKil 32^b) 1. ייעול (so Ven.), s. עול.
 יימם (Nu 9, 21) *a.* bei Tage.
 יימר männl. Personennamen.
 יין *h. m., pl.* יינות Wein.
 ייכול *h.* können, vermögen.
 ייכול *h. m.* 1. möglich; 2. vielleicht. בייכול möglicherweise. בייכול gleichsam.
 ייח *h.* Hi. הוֹכִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hülfp.* rechten.
 ייח *a.* *Aph.* אויח Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. *pt. pass.* מוֹחֵחַ מלֵחָא es ist ausgemachte Sache. *Itpa. inf.* אויחא Koh 9, 3 (MS אויחא), *pt. pl.* מוֹחֵחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מוֹחֵחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. *Ittaph.* 2

f. sg. אוֹמְרֵיכֶם Gen 20, 16 gerechtfertigt werden.
 ייכל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf.* 3 *pl.* ייכל Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* ייכל Ex 10, 5, *pt.* ייכל Nu 22, 37 1. können, vermögen; ייכל לֵית es ist unmöglich, daß; 2. überwältigen.
 ייכל s. אכל.
 ייכלא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht.
 ייכליני (EstR 1, 3) 1. ייכליני *lat. m. pl.* (Joviani) Ehrenlegion des Diokletian.
 ייכלתא *a. f.* Vermögen, Macht.
 ייכלי *a. m.* בר *a. m.* Name eines fabelhaften Vogels.
 ייכרותא (jSabb 14^d) 1. ייכרותא (so Ausg. Ven.).
 יילא (Lev 11, 30) *a. m.* Eidechsenart (?).
 יילד *h.* gebären, erzeugen. יילדיי seine Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2. entstehen, zustände kommen. *pt.* נולד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1. Geburtshilfe leisten, entbinden; 2. erziehen. *Hi.* zeugen.
 יילד *a., pf.* 3 *f. sg.* יילדת Gen 16, 1, *ipf.* 3 *f. sg.* תילד Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Geburtshilfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). *Aph. pf.* אוילד Gen 5, 3 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אוילדת Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אוילדו Lv 25, 45 Kinder bekommen.
 יילד *h. m.* Kind, Knabe.
 יילדה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2. Schößling.
 יילדות *h. f.* Jugend, Jugendalter.
 יילדותא *a. f.* dass.
 יילדותא *a. f., c. s.* יילדותא Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.
 יילדור *h. m.* Geborner.
 יילולא *a. m.* Klagender (Schakal).
 יילידא *a. m.* ביתא ייליד Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.

יִלְדָתָא (Lev 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebäuerin.

יָלִיל *h. m.* Kundschafter.

יָלִילָא *a. m.* dass.

יָלִין 1. *s.* אֵלִין; 2. *s.* אֵילִין.

יֶלֶד *s.* הֶלֶד.

יֵל I *h. Pi.* auskundschaften.

יֵל II *h. Pi.* jammern.

יֵל I *a. Pa.* auskundschaften.

יֵל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יֵלֵת Est II 5, 1, *pt. pl.* מֵיֵלֵין Est II 1, 2 jammern, klagen. *Aph. imp.* אֵילִילו Jes 23, 14, *ipf.* 3 *pl.* יֵלֵלִין Jer 47, 2 dass. *Palp. pt. pl.* מוֹיֵלֵין Est II 1, 2 (Druck מוֹיֵלֵין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יֵלֵלָה *h. f.* Jammer, Klage.

יֵלֵלָתָא *a. f., ind.* יֵלֵלָא Est II 5, 1 1.

יֵלֵלָא *c.* יֵלֵלָתָא Jer 25, 36 dass.

יֵלֵף *a., pt.* יֵלֵף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. *S.* אֵלֵף.

יֵלְפָא *a. m.* Schiff, Floß.

יֵלְפָנָא *a. m.* Lehre.

יֵלְתָא weibl. Personennamen.

יָם *h. m., pl.* יָמִים 1. Meer, See. הָיָם הגדול das große Meer (Mittelmeer); הַיָּם הַמֶּלַח das Salzmeer (Totes Meer); 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most); 3. Becken der Ölmühle.

יָמָא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יָמִמָא Gen 49, 13 Meer.

יָמָא *a., ipf.* 2 *sg.* תִּימִי (viell. *Aph.?*) Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* אָמִי Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יָמִי Ex 20, 7 schwören.

יָמָרִים, יָמָרִים *gr.* männl. Personennamen ('λαυρης, Mamre).

יָמָה *h. f.* Blutfluß.

יָמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.

יָמִיר männl. Personennamen.

יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.

יָמִינָא *a. f.* 1. Nu 20, 17 rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. männl. Personennamen.

יָמִימָא (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.

יָמִמָא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יָמִימָא Ex 29, 18 Tageszeit.

יָמִן *h. Pu. pt.* מִיָּמִין 1. rechtsliegend; 2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte tun; 2. rechts stehen.

יָמִן *s.* אָמִן.

יָמִם *s.* מָסָא.

יָמָרִים *gr.* männl. Personennamen ('λαυρης).

יָנָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* תוֹנוֹן Nu 32, 7, תִּינוֹן Ex 20, 20 drücken, überverteilen.

יָנָה *h. Hi.* הוֹנָה dass.

יָנוּבָרִים *gr.* ('lavovários) 1. männl. Personennamen; 2. Monatsnamen.

יָנוֹן Name des Messias (vgl. Ps 72, 17).

יָנוֹן *a. pl.* sie, diese.

יָנוּקָא (Cant 8, 1), יָנוּקָא (Thr 2, 11 Or 1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling; 3. männl. Personennamen.

יָנוּקָתָא *a. f.* Mädchen.

יָנִי männl. Personennamen ('יונתן).

יָנִיבָא, יָנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.

יָנִים (*יונים*) *gr.* männl. Personennamen ('lavinhs).

יָנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), *s.* יָנִיקָא.

יָנוּבָלִין *gr. m.* (οἶνόμελι) Weinhonig.

יָנִם *s.* אָנִם.

יָנִם 1. יָנִים *gr. m.* (ἐβενος) Ebenholz.

יָנֵק *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren. *pt.* מִינוּקָה TosOhal. XIV 9 1. מִעָקָם.

יָנֵק *a., pt. pl.* יָנֵקִין Cant 8, 1 saugen. *Pa. Aph. ipf.* 3 *f. sg.* תוֹנוּקָא Gen 21, 7, *pt. pl. f.* מִינוּקָן 1S 6, 7, *d.* מִינוּקָתָא Gen 33, 13 säugen.

יָנִיקָא (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנִיקָא Jud 8, 20, יָנִיקָא 1S 15, 3, *pl. d.* יָנִיקָא Gen 33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2. Jüngling; 3. Schöbling.

יָנִיקוּתָא *a. f., c. s.* יָנִיקוּתָא Jer 13, 27 Jugend.

יָנִיקָנָא *a. m., pl. d.* יָנִיקָנָא Jes 3, 4 (MS יָנִיקָנָא) jugendlich, kindisch.

יִנְקָתָא (יִנְקָתָא) *a. f., ind.* יִנְקָא Jer 2, 23
(MS יִנְקָא) Kamelstute, s. אִנְקָא.
יִסְ *ipf. Pa. v.* אִסָּא es
heile! wohl bekomms!
יִסָּא יִסָּה männl. Personenname (יוֹסֵף).
יִסָּר *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1.
gründen; 2. begründen, erweisen.
Hitp. gegründet werden.
יִסָּר *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass.
Itpa. Ittaph. gegründet, angeordnet
werden.
יִסוֹר *h. m., pl.* יִסוֹדוֹת Grundlage, Funda-
ment.
יִסוֹר *h. m.* Anordnung.
יִסוֹרָא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage,
Fundament; 2. s. אִסָּרָא.
יִסוּבָא *a. m.* Aufhören, Schwinden.
יִסוּר *h. m.* Züchtigung, Leiden.
יִסוּרָא I *a. m., pl.* יִסוּרִין Jes 53, 8 dass.
יִסוּרָא II *a. m.* יִסוּרִין Jes 42, 22 Bande,
Kerker.
יִסְטָא männl. Personenname (Ἰστρος).
יִסְטִינָא יִסְטִינָא *gr.* männl. Personen-
name (Ἰουστινός).
יִסִּי חֲלִי יִ (jPes 29^c) Endivie (*Cichoria*
Jntybus).
יִסִּי יִסִּינָא יִסִּינָא männl. Personenname
(יוֹסֵף).
יִסִּס *h. Hitp.* erblinden.
יִסְמִין *lat. m.* Jasmin (*Jasminum*).
יִסִּי *h. Hi.* הוֹסִיף vermehren, hinzufügen.
Nitpo. נִתּוּסָף hinzugefügt, vermehrt
werden.
יִסִּי *a. Aph. pf.* אִוְסִיף Gen 8, 10, *ipf.*
3 *pl.* יִסְפִּין Jer 31, 11 Soc 59 1. ver-
mehren, hinzufügen; 2. wiederum tun.
Ittaph. ipf. 3 *f. sg.* נִתּוּסָף Nu 36, 3
vermehrt, hingefügt werden.
יִסִּר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt
werden.
יִסִּר I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אִיִּסִּר Est II 1, 3
(MS אִיִּסִּר) binden. S. אִסָּר.
יִסִּר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.
יִסְתִּינָא 1. יִסְתִּינָא.

יִעָא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.*
אִוְעִי hervorkommen lassen.
יִעָא *a. m.* Schaufel.
יִעַר *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe
bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.
יִעַר *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen;
2. verwarnen. *Itpa.* verwarnet werden.
יִעֲדוֹת Ortsname.
יִעֲדִי *h. m.* zum Weibe Bestimmen.
יִעֲט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.
יִעֲרָה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen;
2. Zusammentreffen, Begegnung.
יִעֲרָה II *h. f.* Bezeugung.
יִעֵל *h. Hiph.* הוֹעִיל nützen. S. הוֹעִיל.
יִעֵל *h. m.* Steinbock (*Capra bedu*).
יִעֵלָא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. יִעֵלָא
(jNed 37^d, Ausg. Ven. עֵילָא, jMaaser
52^a פִּילָא) 1. פִּילָא.
יִעֵלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.
יִעֵן *h. (bibl.)* weil.
יִעֲנָא *a. m.* habgierig.
יִעֲנָה *h. f.* בַּת יִ Vogel Strauß.
יִעַף *h. Pi.* ermüden.
יִעֵץ *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat
pflegen. *Hitp.* sich beraten.
יִעֵץ *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתִּיִּעֲצוּ
Jud 19, 30 sich beraten.
יִעֵק *a. Itpa.* bedrängt werden.
יִעֵר *h. m.* Wald.
יִעֲרָא (Ex 2, 3) *a. m.* Dickicht, Gestrüpp.
יִעֲרָא יִעֲרָתָא *a. f., c.* יִעֲרָת Cant 4, 11
Honigseim.
יִיפָה *Pi.* 1. schön machen, schmücken;
2. verbessern. יִיפָה כּוֹחַ Vorrecht ver-
leihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit
כּוֹחַ) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. ver-
schönt werden; 2. verherrlicht werden.
יִיפָה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3.
freundlich; 4. wert; 5. häßlich. כּוֹחַ יִיפָה
Vorrecht. עֵין יִיפָה Freigebigkeit.
יִיפָה נֶפֶשׁ יִיפָה דָּעַת יִיפָה schlechter Geschmack
(dessen, der sich nicht ekelt). יָדִים יִיפָה
gierig zufahrende Hände. בִּיפָה teuer
(gut im Sinne des Verkäufers).

יפוי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.

יפח *h. m.* schnaubend.

יפיות *h. f.* Schönheit.

יפִּיפָה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.

יפִּיפֹת *h. f.* Schönheit.

יפִּיפָה *h.* 1. *f.* schön; 2. Engelname.

יפע *h. Hi.* הופיע 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.

יפע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.

יציא *h.* 1. heraus-, hervorgehen. *בְּיֹצֵא* gleichwie. *יֹצֵאת הַחוּץ* feile Dirne. 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. *יָצָא יָדֵי פ'* gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.* 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschließen; überleben.

יצא *s.* יציא.

יצב *h. Ni.* נָצַב stehen.

יצב *a. Pa.* befestigen, begründen.

יצהר (*bibl.*) *h. m.* 1. Öl; 2. Personennamen.

יצול *h. m.* Deichsel am Pflug.

יצוע *h. m.* Polster, Lager.

יצוק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.

יצִיאה *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Ausgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.

יצב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.

יצבא *a. m.* 1. *pl. d.* יְצִיבָא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יָצִיב Sac 14, 9 feststehend.

יצִיבה *h. f.* Stehen.

יציע *h. m.* Anbau eines Hauses.

יציקה *h. f.* Gießen.

יציר *h. m.* 1. Gebilde; 2. 1. נָצִיר.

יצירה *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.

יצע *h. Hi.* הִצִיעַ 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.

יעע *a. Pa. Aph.* dass.

יעה *h. Pi.* entmutigen.

יעה *a., pf.* 2 *sg.* יַעֲיֶהָ Jes 57, 11, *ipf.* 3 *sg.* יַעֲיֶה 1S 9, 5, *pt. pl.* יַעֲיֶיךָ Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.*

יעה Jer 31, 11 (MS יַעֲיֶה), *Itpa.* dass.

יעה männl. Personennamen.

יעה (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.*

יעה Wehe!

יעק *h.* gießen. *Hi.* הִצִיק dass. *Ho.* הִצִיק gegossen werden. *pt.* מוֹצֵק fest.

יער *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.

יער (Am 4, 13) 1. צַר (so MS), *s.* צַר.

יער *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. הַטֹּב הַרָּע, 'guter, böser Trieb.

יערא (Gen 8, 21) *a. m.* טָבָא, 'דַּשָּׁא, 'dass.

יער *s.* צַר.

יעת *h. Hi.* הִצִית anzünden. *Ho.* הִצִית angezündet werden.

יעא männl. Personennamen.

יעב *h. Pi.* aushöhlen.

יעב *h. m.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.

יער *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.

יער *a., pt.* יָקַד Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹקִידִית Dt 9, 21 anzünden. *Itpa.* in Flammen stehen. *Itpaph. ipf.* 2 *m. s.* תִּתְקַד Lv 6, 23 verbrannt werden.

יער *h. m.* Brand, Verbrennung.

יעם *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.

יעמא (Gen 7, 23) *a. m.* dass.

יערה *h. f.* Brennen, Brand.

יערִיתא *a. f., c.* יַקְרִית Jes 33, 14 Verbrennen.

יערִיתא (Lv 10, 6) *a. f., pl. d.* יַקְרִית Nu 17, 2 Brennen, Brand.

יעקנום *gr. m.* (ὠκεανός) Mittelmeer.

יער *h. m.* 1. schwer; 2. vornehm.

יער *a. m.* 1. *c.* יָקַר Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יַקְרִין Nu 22, 15 gehrt, vornehm.

יְקִירוּתָא *a. f.* Würde.

יְקָמִין (Tos BabB. III 4) 1. קָמִין.

יְקִימִינִי *gr. f.* (οἰκουμένη) bewohnte Erde.

יְקִנָּא *gr. m.* (εἰκών) Bild.

יְקִינָטוּן *s.* יְקִינָטוּן.

יְקָר *h.* schwer sein. *Pl.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass, wie *Hi.* 2.

יְקָר *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* יְקָרָא Gen 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* יְקָרָת 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen.

Pa. 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶיְקָר 1S 2, 30, *inf.* יְקָרָא Nu 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.* יְקָרָת Ex 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* יְקָרָתָא Jes 43, 23 schenken. *Aph.* אֶיְקָר 1. ehren;

2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶיְקָרָתָא Ex 14, 17 sich verherrlichen; 2. *pf.* 3 *sg.* אֶיְקָרָתָא Ex 7, 14 (MS אֶיְקָרָתָא) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אֶיְקָרָתָא 43, 4 geehrt werden.

יְקָר *h. m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.

יְקָרָא *a. m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.

יְקָרָא (Ex 16, 7) *a. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.

יְקָרָתָא *h. f.* Würde.

יְקָשׁ *h. Ni.* נֶקֶשׁ gefangen werden.

יְקָשֵׁן (Tos Bech V 9) 1. קִישָׁן.

יְרָא *h.* fürchten. *pt. pass.* יְרָאִי gefürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.* יְרָאִי furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.

יְרָא *h. m.* fürchtend, יְרָא שְׁמַיָּם gottesfürchtig.

יְרָא *a. Aph. inf.* אֶרְאָה Mi 6, 4 lehren.

יְרָאָה *h. f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.* יְרָאוֹת Gottheit, Götze.

יְרָבִיז *h. m.* gemeiner Gänsefuß (*Chenopodium album*)?

יְרָבִיזָא *a. m.* dass.

יְרָד *h.* 1. herabsteigen, herabfallen.

יְרָד עַמּוֹ לְחַיּוֹ jemanden bis aufs Blut peinigen. עוֹלָה וְיֹדֵר (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen.

pt. pass. יְרָדָא niedriggestellt (im Ansehen, Wert). *Hi.* 1. erniedrigen, herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen.

יְרָדָא לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד er läßt unberücksichtigt; 4. fließen lassen, nassen.

יְרֵדָה *h. f.* Fluß.

יְרֵדָה (Dt 26, 17) יְרֵדָה *a. m.* Jordan. יְרֵדָה (SchemR 23) 1. יְרֵדָה(?).

יְרֵה *h.* 1. hervorschießen; 2. werfen. *Hi.* 1. werfen, schießen; 2. lehren, unterweisen.

יְרוֹאֵר *h. m.* ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).

יְרוֹד *h. m.* eine Augenkrankheit (Staar). יְרוֹדָא 1. יְרוֹדָא.

יְרוֹק *h. m.* 1. gelb, grün; 2. blaß.

יְרוֹקָא *a. m.* 1. *ind.* יְרוֹק Lv 13, 49 gelb, grün; 2. *d.* יְרוֹקָא Nu 22, 4 Kraut, Laub.

יְרוֹקָה *h. f.* 1. Grünes. יְרוֹקָה שְׁעָל פְּנֵי הַמַּיִם ein Wassergewächs. יְרוֹקָת חֲמֹור Eselsgurke (*Ecbalium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

יְרוֹקָתָא *a. m., pl.* יְרוֹקָתָא 2K 4, 39 (MS יְרוֹקָתָא) Kraut, Gemüse.

יְרוֹקָתָא *a. f.* gelblicher Edelstein.

יְרוֹר *h. m.* 1., *pl.* יְרוֹרִין Schakal. יְרוֹרָא (Jer 2, 24) *a. m., pl.* יְרוֹרִין Schakal.

יְרוֹרָא *h. m.* 1. 8, יְרוֹרָא Schakal. יְרוֹשָׁלַיִם Ortsname (Jerusalem).

יְרוֹשָׁלַיִם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa), יְרוֹשָׁלַיִם (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59) *a. dass.* יְרוֹשָׁלַיִם *a. m.* 1. jerusalemisch; 2. Jerusalemer.

יְרוֹשָׁלַיִם *h. m.* dass.

יְרוֹתָא (2S 14, 7) *a. m.* Erbe.

יְרוֹתָא *s.* יְרוֹתָא.

יְרֵחַ *h. f.* Mond.

יְרֵחַ *h. m.* 1. Monat; 2. יְרֵחַ Ortsname.

יֶרְחָא *a. m., ind.* יֶרַח Dt 33, 14 1. *d.*
יֶרְחָא 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat.
יֶרְחָא יֶרֶשׁ Nu 28, 14 Neumond. יֶרְחָא
יֶרְחָא Koh 2, 7 Or 2377 Schalt-
monat.

יֶרְחִינָא *a. m.* Berechner des Mond-
laufs.

יֶרִי ein Zauberwort.

יֶרִיד *h. m.* Jahrmarkt.

יֶרִידָא *a. m.* dass.

יֶרִידָה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.

יֶרִידָה *h. f.* Wurf.

יֶרִידָנוּן (*j*Dem 22^b, Ven. וורינון) 1.

יֶרִידָה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.

יֶרִידָתָא (*Ex* 26, 2) *a. f.* Vorhang.

יֶרֶךְ *h. f., du.* יֶרְכִים *pl.* יֶרְכֹת 1. Ober-
schenkel. יֶרֶךְ הַיָּדָה Kopf des Ober-
schenkels; 2. Seite; 3. gerader Strich;
4. (euphemistisch) Zeugungsglied.

יֶרְכָא (*Ex* 1, 5) *a. f., ind.* יֶרֶךְ Nu 5, 22,
pl. יֶרְכֵן *Ex* 28, 42, יֶרְכִין *c. s.* יֶרְכִיהוֹן

Cant 7, 2, יֶרְכִינוֹן 1. Oberschenkel.

יֶרְכָא *Kopf* des Oberschenkels;
2. Seite; 3. (bildl.) Geburtsfähigkeit.

יֶרְכָא *s.* יֶרְכִינוֹן.

יֶרְכִין (*Dt* II 34, 6, *MS* וורכן oder וורמן)
1. יֶרְכָא *s.* יֶרְכִין.

יֶרְמִידָה *Flußname.*

יֶרְמִיָא (*Erach* 5, 1, andere Lesarten
יֶרְמִיָא, יֶרְמִיָא) weibl. Per-
sonenname.

יֶרְמִיָא 1. יֶרְמִיָא.

יֶרְמִיָא *lat. m.* (*virus*) Gift.

יֶרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benach-
teiligt werden.

יֶרַע *a. Pa.* verzagt machen. *Itpe.* ver-
zagen.

יֶרְעִינָה (*יֶרְעִינָה*) *h. f., pl.* יֶרְעִינֵן eine
zum Waschen dienende Pflanze.

יֶרַק *h. Hi.* הוֹרִיק 1. blaß sein, blaß werden;
2. blaß machen; 3. glänzen machen;

4. הוֹרִיק פְּגִים trotzig sein.

יֶרַק I *a. Aph.* blaß werden.

יֶרַק II *a.* ausspucken.

יֶרַק *h. m., pl.* יֶרְקֹת Kraut. יֶרְקָה
Gartengemüse. יֶרְקֹת שָׂדֶה Feldgemüse.

יֶרְקֹת חֲמֹר *s.* יֶרְקֹת חֲמֹר.

יֶרְקָא (*Dt* 11, 10) *a. m., pl.* יֶרְקִינֵן 2K
4, 39 dass. יֶרְקָא יֶרְקָא *Salsola Kali?*

יֶרְקָא *a. m., pl. f.* יֶרְקֵן *Lv* 14, 37 gelb,
grün.

יֶרְקֵן *h. m.* 1. Gelbsucht oder Blässe
(Anämie); 2. Getreidekrankheit (Faul-
brand).

יֶרְקֵנָא (*Dt* 28 22, *MS* יֶרְקֵנָא) *a. m.* 1.
dass.; 2. Würzwein; 3. *s.* יֶרְקָא.

יֶרְקֵמִי (*יֶרְקֵמִי*) *m.* Name eines Engels.

יֶרְקֵנָא (*Dt* 28, 22), יֶרְקֵנָא *a. m.* 1. Gelb-
sucht; 2. Getreidekrankheit (Faul-
brand).

יֶרְקֵנָא *a. m., ind.* יֶרְקֵן *Ex* 28, 17 ein
gelber Edelstein.

יֶרְקֵמִיָא (*Lv* 11, 18) *a. m.* Name eines
Vogels.

יֶרְקֵרַק *h. m.* 1. grün, gelb; 2. blaß.

יֶרְקֵמָא *a. f.* ein Edelstein.

יֶרֶשׁ *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.*
1. vererben, zum Besitz geben; 2. ver-
treiben.

יֶרְשָׁה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.
יֶרֶשׁ (*Nu* 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶרֶשׁ

Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen.
Aph. vererben, zum Besitz geben.

יֶרְשֻׁתָּא *a. f.* Erbbesitz.

יֶרְשֻׁתָּא *a. f., ind.* יֶרְשֻׁתָּא *Nu* 24, 18, *c. s.*
יֶרְשֻׁתִּיהָ *Dt* 2, 12 dass.

יֶרְשָׁא *m.* 1. Israel; 2. Israelit.

יֶרְשָׁאִי *h. m., f.* יֶרְשָׁאִית Israelit.

יֶשֶׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben;
2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen;
2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern.

Ni. bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen;
2. beruhigt sein. *pt.* מְיֻשֵׁב 1. sitzend;

2. Gelehrtenschüler. *Hi.* 1. setzen,
sitzen lassen; 2. einsetzen. *Hitp.*

1. besetzt, bevölkert werden; 2. be-
ruhigt werden (mit רָעַת, רָעַשׁ); 3. ge-
sättigt werden.

יִשָּׁב *a. Itpa.* beruhigt werden.
 יִשְׁכָּב männl. Personennamen.
 יִשׁוּ männl. Personennamen (יִשׁוּעַ).
 יָשׁוּב *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.
 יִשְׁוִין (?) *h. m. pl.* Ballaststeine(?).
 יִשׁוּעַ 1. männl. Personennamen; 2. absichtlicher Ersatz für פְּדִיּוֹן.
 יִשׁוּעָה *h. f.* Erlösung, Hilfe.
 יִשַּׁם *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.
 יִשַּׁם *a. Aph. pf.* אוֹשִׁיט *Ex* 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Ittaph. pt. f.* מִתּוֹשְׁטָא *Ez* 2, 9 ausgestreckt werden.
 יִשְׁיֵב *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.
 יִשְׁיוּן *s. יִשְׁיוֹן*.
 יִשְׁיטָא männl. Personennamen.
 יִשִּׁישׁ *h. m.* alt, ehrwürdig.
 יִשְׁמַעֲלָא 1. männl. Personennamen (Ismael); 2. das Arabervolk; 3. (später) Islam.
 יִשְׁמַעְלִי *h. m.* Araber.
 יִשָּׁן *h.* schlafen.
 יִשָּׁן *h. m.* schlafend.
 יִשָּׁן *h. m.* alt.
 יִשָּׁן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben. *Pu.* aufgehoben werden. *Ni.* alt sein.
Hitp. 1. alt werden; 2. dass, wie *Pu.*
 יִשַּׁע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* נוֹשַׁע Hülfe erhalten.
 יִשַּׁף *a. Aph.* anblasen, anfachen.
 יִשְׁפָּה *h. f.* Jaspis.
 יִשַּׁר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen. *Pu. pt.* מִיִּשָּׁר grade; 2. *s. אֲשַׁר*.
 יִשַּׁר *a. s. אֲשַׁר*.
 יִשַּׁר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יִשְׁרָה freiwilliges Opfer.
 יִשְׁרָא *a. m.* dass.
 יִשְׁרוּת *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.
 יִשְׁרוּתָא *a. f.* sittliches Urteil.
 יָת (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs.
c. s. יָתִי, יָתִיךָ, יָתִיךָ Nu 5, 21 usw. mich, dich. *f. יָתִיה, יָתִיהָ* Dt 18, 8, *pl.* יָתִיהוּן jener.

יָתִיב (Gen 19, 30) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יָתִיב Liv 13, 46, *imp. sg.* יָתִיב Gen 35, 1
 1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֵתִיב Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2. beruhigen. *Aph. pf.* אוֹתִיב, אֵתִיב, 1 *sg.* אוֹתִיב Liv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* אֵתִיבָתָה Jer 6, 8, *ipf.* 2 *sg.* תֵּתִיבָה Jer 62, 4 bewohnt werden; 2. beruhigt werden. *Ittaph.* 1. *pf.* אֵתִיבָתָה Gen 20, 1 sich als Fremdling niederlassen; 2. *pf.* 3 *f. pl.* אֵתִיבָתָה Ez 26, 19 (MS אֵתִיבָתָה) bewohnt werden; 3. beruhigt werden.
 יָתִיבָא *a. m., pl. c.* יָתִיבָי Ex 23, 31 Bewohner.
 יָתִיד *h. f., pl.* יָתִידוֹת 1. Pflock; 2. Mächtiger; 3. *pl.* יָתִידוֹת תִּרְדְּכֵם erhabene Stellen im Wege (Trittsteine?).
 יָתִיבָא *a. m.* Beisasse.
 יָתִיבָא *a. m.* Wohnstätte.
 יָתִיד *h. m.* ein Rühreisen(?).
 יָתִום *h. m.* 1. Waise, vaterloses Kind; 2. Tier, dessen Mutter bei der Geburt verendete.
 יָתִומָא *a. m.* dass.
 יָתִומָה *h. f.* dass.
 יָתִוּר *h. m.* Hinzufügung.
 יָתִוּרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinzugefügtes.
 יָתִוּשׁ *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes kleines Insekt.
 יָתִוּשָׁא *a. m.* dass.
 יָתִיב *a. m., f. ind.* יָתִיבָא (יָתִיבָא) Liv 16, 22 B., *d.* יָתִיבָתָה Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.
 יָתִיד *s. יָתִיד*.
 יָתִיר *s. יָתִיר*.
 יָתִירָא *a. m.* 1. *ind.* יָתִיר Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. מִן יָתִיר Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermäßig; 4. sehr.
 יָתִיד *s. יָתִיד*.
 יָתִים *h. pl.* zur Waise machen. *Hilp.* verwaist werden.

יִתְמָא *a. m., ind.* יִתְמָא Dt 27, 20, *pl.* יִתְמִין
Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.
יִתְמָא, יִתְמָא *a. f.* Waise.
יִתְנִיא (GenJI 10, 2) 1. יִתְנִיא (so MS).
יִתְר *h. Pi.* hinzufügen. *Hi.* 1. übrig
lassen; 2. hinzufügen. *Ni.* übrig
bleiben. *Pu.* überschüssig sein. *Hittaph.*
übrig gelassen werden. *S.* יִתְר.
יִתְר *a., pf.* 3 *f. sg.* יִתְרָה Ex 36, 7 übrig
bleiben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* יִתְרָה Ex
36, 7 B. dass.; 2. hinzufügen. *Aph.*
pf. אִיתְר Gen 21, 25, אִיתְר übrig lassen,
Überfluß haben lassen. *Itpa.* אִיתְר
1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt
werden. *Ischtaph.* אִשְׁתוֹתֵר übrig-
gelassen werden. *S.* יִתְר.

יִתְר *h. m.* 1. Überschuß habend; 2.
überzählig; 3. *plene* geschrieben.
יִתְר (?) *a.* מִן יִתְר Ru 3, 12 (MS יִתְר)
mehr als.
יִתְר I *h. m.* Bogensehne.
יִתְר II *h.* mehr.
יִתְר *a.* dass.
יִתְרָא *a. m., ind. f.* יִתְרָא Ex 26, 12 B.
übrig.
יִתְרָא *a. m.* 1. *pl.* יִתְרִין Jud 16, 7 Seil:
2. Bogensehne; 3. die flache Seite des
Labmagens.
יִתְרוֹן *h. m.* 1. Vorzug, Unterschied; 2.
Hinzufügung; 3. Überfluß.
יִתְרְנָא *a. m.* Nutzen, Gewinn.

כ

כ 1. der elfte Buchstabe des Alphabets;
2. als Zahlzeichen = 20.
כָּ *h.* wie, gemäß. כְּמוֹת (auch mit Suff.)
wie. כָּךְ — כָּ wie — so. כְּנוֹן
nach Art von. כְּנֻגָּד entsprechend. כְּדִי
כְּדִי s. דִּי. כִּלְפִי gegen hin, gegenüber.
כְּמָה 1. wie viel, wie lange, wie sehr?;
2. wie viel; 3. viel. כִּשׁ 1. während,
so lange als; 2. als; 3. wann, wenn.
כִּמְשׁ von dann ab, wann. לְכִשׁ dann,
wann. כָּךְ, כָּךְ שׁ — כִּשׁם שׁ wie — so.
כְּדִרְךָ שׁ כְּמוֹת שׁ, כְּמוֹ שׁ, כְּמָה שׁ
auf die Weise, wie. כִּלְפִי שׁ dem
gegenüber, dass. כְּאֵלֹו als ob.
כָּ (Dt 23, 25) *a.* wie. כְּעִין Dt 33, 28, כְּנוֹן
nach Art von. כָּ — כֵּן s. הֵן. כָּפּוֹם Lv 25, 52 gemäß. כָּל
כָּל Rut 4, 4, כָּל (richtiger כָּלִי) gegenüber,
entsprechend. כִּלְפִי Koh 7, 9 gegen hin,
gegen. כְּמָה 1. Gen 47, 8 (richtiger כְּמָה)
wie viel? wie lange?; 2. Cant 4, 1 wie sehr;
3. viel. כָּךְ, כָּךְ Ex 12, 9, כָּךְ Gen 39, 18 1. als, wenn;
2. wie

das, was. כָּךְ — כְּמָה Ex 1, 12, כְּמָה
wie — so. כָּךְ כְּנוֹן כָּךְ Koh 5, 15 (MS כָּלִי) dementsprechend
dass.
כָּא (Dt 5, 3) *a.* hier. עַד כָּא Gen 22, 5
bis hier. מִכָּא Gen 37, 17 von hier.
לְכָא Ex 2, 12 hierhin und dort-
hin. מִכָּא — מִכָּא Ex 17, 12 von dieser.
von jener Seite. אִכָּא es gibt, ist.
לְכָא Est II 1, 9 es gibt, ist nicht.
כָּאב *h.* Schmerz empfinden, schmerzen.
Hi. Schmerz verursachen.
כָּאב *a., pt.* כָּאִיב 1S 22, 8, כָּאִיב *pl. d.*
כָּאִיב Ez 34, 4 Soc 59, 1. כָּאִיב dass.
Pa. כָּאִיב Schmerzen bereiten.
כָּאב *h. m.* Schmerz. כָּאב לֵב 1. Herze-
leid; 2. Magenleiden, Leibweh.
כָּאבָא *a. m., c.* כָּאב Jes 65, 14 1. dass.
כָּאבָא Leibweh; 2. Wunde. *S.* כָּאב.
כָּאן *h.* hier. מִכָּאן von hier, von jetzt
ab. מִכָּאן וּמִכָּאן von beiden Seiten.
כָּאן לְאַחֵר מִכָּאן nachher. *S.* auch כָּן.

כָּאן *a. dass.* מִכָּאן, מִכֵּן Est II 1, 1; 5, 1
von hier. כָּאן — כָּאן hier — dort. S.
auch כָּן.

כָּאֵר *pers. m.* Esel.

כָּאֵר *h., pt. pass.* כָּאֹר häßlich.

כָּאֲתָא *a. f.* Schelten.

כָּבֵא *a. Pa.* כָּבֵי auslöschen.

כָּבֵא *a. m.* Excrement, Mistfladen.

כָּבֵא *a. m.* 1. Geröstetes; 2. Hautpustel.

כָּבֵא I *a. m.* 1. *pl.* כָּבֵין Gen 3, 18. Dorn-
strauch; 2. *s.* כָּבֵא; 3. *s.* קָבֵתָא.

כָּבֵא II *a. m.* Kufe, Kanne.

כָּבֵא *s.* כָּבֵיא.

כָּבֵא *a. Pa.* rösten.

כָּבֵא *a. m. s.* כָּבֵא.

כָּבֵא *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehren-
geschenk geben; 3. reinigen, fegen.
Pu. geehrt werden. *Hi.* 1. beschwer-
lich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer
machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hitp.*
1. geehrt werden; 2. sich erheben;
3. gefegt werden.

כָּבֵא I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.

כָּבֵא II *a. Aph.* erzürnen.

כָּבֵד *s.* כְּבֹד.

כָּבֵד I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.

כָּבֵד II *h. m. f.* Leber. 'וְתֵרֶת הָכֶ' *אֶצְבַּע*
Leberlappen (*Lobus caudatus*).

כָּבֵדָא (Ex 29, 13) *a. f.* dass.

כָּבֵהָ *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.

כָּבֹד *h. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Be-
zeichnung für Gott.

כָּבֹד *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.

כָּבוּי *h. m.* Löschen.

כָּבוּי (bEr 29^b) I. כָּבֵי, *s.* כָּבֵיא.

כָּבוּל I Ortsname.

כָּבוּל II *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.

כָּבוּם *h. m.* Waschen (von Kleidern).

כָּבוּסָה *h. f., s.* כָּבוּסָה.

כָּבוּשׁ *h. m.* 1. Unterwerfung; 2. De-
mütigung; 3. Aufstieg.

כָּבוּשָׁא *a. m.* 1. Pressung; 2. *pl. c. s.*

כָּבוּשְׁיוֹן Ex 27, 10 Überzug, Belag.

כָּבֵיא *a. m.* Mistfladen.

כָּבִינָה *h. f.* Überwurf der Frauen.

כָּבִינְתָא *a. f., pl. d.* כָּבִינְתָא Jes 3, 23
dass.

כָּבִינָה *h. f.* 1. Waschen; 2. Waschwasser;
3. Waschmittel.

כָּבִיר *h. m.* viel, groß. כִּי יָמִים hoch-
betagt.

כָּבִישָׁה *h. f.* Betreten.

כָּבִישְׁתָּא *a. f., ind.* כָּבִישָׁא 1S 6, 12 (MS)

(כָּבִישָׁא), *pl.* כָּבִישִׁין Jes 40, 3 (MS) (כָּבִישִׁין)
gebahnter Weg.

כָּבִיתָא *a. f.* Rundung.

כָּבִיבָה *h. m.* Schale.

כָּבֵל *h.* fesseln, binden. *Pu.* gebunden
sein.

כָּבֵל *a., pt. pass. pl. f.* כָּבִילֵן Koh 12, 4
dass. *Pa. pt. pass.* מְכַבֵּל gebunden,
unfruchtbar.

כָּבֵל *h. m.* Fessel, Knöchelring.

כָּבֵלָא *a. m., pl.* כָּבֵלִין Thr 3, 7 dass.

כָּבֵן *h.* umhüllen. *Pi.* dass.

כָּבֵן *a., pt. pass.* כָּבִינָא Ez 27, 18, 1.

כָּבִינָא dass. *Pa.* dass.

כָּבִינָה *s.* כָּבִינָה.

כָּבֵם *h., pt.* כְּבוֹם Wäscher (von Kleidern).
Pi. waschen. *Pu. Hitp.* gewaschen
werden.

כָּבֵם *h. m.* Waschung.

כָּבֵסָא, כָּבֵסָא *a. m.* 1. Datteltraube.
2. Hoden.

כָּבַע *s.* כְּבֹעַ.

כָּבֵר *h.* sieben (mit dem Getreidesieb).
Ni. gesiebt werden.

כָּבֵר *a. Pa.* schwefeln.

כָּבֵר *h.* längst.

כָּבֵר (Jer 38, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14)
a. dass.

כָּבֵרָה *h. f.* Getreidesieb, Schwinge.

כָּבֵרִיתָא, כָּבֵרִיתָא *a. f.* 1. Schwefel;
2. Ortsname; 3. I. כָּבֵרִיתָא.

כָּבֵשׁ *h. m.* Schaf.

כָּבֵשָׁה *h. f.* dass.

כָּבֵשׁ *h.* 1. niederdrücken, pressen. *pt.*
pass. כָּבוּשׁ (von der Vorhaut) ange-

drückt; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten; 4. unterwerfen; 5. einlegen. *pt. pl.* **כְּבוּשִׁין** Eingemachtes; 6. ebenen, pflastern; 7. vergewaltigen. *Ni.* 1. nieder gedrückt werden; 2. unterwürfig sein; 3. vergewaltigen. *Pi.* 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern; 4. knacken (von Nüssen). *Hi.* einnehmen. *Hitp.* unterworfen werden.

כָּבַשׁ (Nu 32, 42), *כָּבִישׁ* *a.* 1. *pf.* 2 *m. sg.* **כָּבַשְׁתָּ** Ex 9, 17, *ipf.* **יִכְבוֹשׁ** Mi 7, 19 niederdrücken, niedertreten, unterwerfen; 2. *imp. pl.* **כְּבוּשׁוּ** Jes 40, 3 Soc 59, *pt. pass. f.* **כְּבוּשָׁא** Nu 20, 19 ebenen, pflastern; 3. vergewaltigen; 4. *ipf.* 2 *m. sg.* **תִּכְבוֹשׁ** Dt 22, 1, *inf.* **מִכְבֵּשׁ** Lv 20, 4 zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. *Pa.* 1 *ipf.* **יִכְבִּישׁ** Gen 49, 15 unterwerfen; 2. *pt. pass. m. pl.* **מִכְבָּשִׁין** Ex 27, 17 belegen, pflastern. *Hpe.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* **תִּתְכַּבֵּשׁ** Nu 32, 22 unterworfen werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* **אֶתְכַבֵּשׁוּ** Gen 4, 5 sich senken (vom Blick).

כָּבַשׁ *h. m.* 1. Pressung; 2. Eingelegtes; 3. Landungssteg; 4. Aufstieg; 5. Mauerbrecher.

כָּבַשָּׂא *a. m.* 1. Pressung, Preßgewicht; 2. *c.* **כִּיבֶשׂ** Jes 66, 1 Soc 59 Fußschemel; 3. Schwängerung. **כִּי כָבַשָּׂא** nur durch den Regen bewässertes Feld; 4. *d.* **כִּיבֶשֶׂא** 2S 20, 12, *pl. ind.* **כְּבוּשִׁין** Jes 40, 3, *d.* **כְּבוּשָׂא** Ri 20, 45 gebahnter Weg, Straße; 5. *d.* **כְּבוּשָׂא** Ez 45, 4 geebener Platz; 6. *ind.* **כָּבֵשׁ** 1K 7, 30 (MS **מִכְבֵּשׁ**) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כְּבוּשִׁין *h. m.* Geheimnis.

כְּבוּשִׁין *h. m., pl.* **כְּבוּשִׁנוֹת** Ofen für Töpfer, Glasmacher, Kalkbrenner.

כְּבוּשָׂא *a. m.* eine Taubenart.

כְּבוּשָׁתָא *h. f.* Eingelegtes.

כְּבוּשָׁתָא *s.* **כְּבוּשָׁתָא**.

כְּבוּשָׁתָא *s.* **כְּבוּשָׁתָא**.

כְּבוּשָׁתָא (bBer 58^a) 1. **כְּבוּשָׁתָא**, *s.* **כְּבוּשָׁתָא**.

כְּ *a.* 1. **כְּ** Ex 17, 11 als, wenn; 2. **כְּ** Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. **כְּ** Ex 12, 9 wie, als; 4. **כְּ** wie das, was.

כְּ *h. m.* 1. großer Krug; 2. bauchig.

כְּ *a. m., pl. d.* **כְּבִיאָא** Ri 7, 18 Krug.

כְּ *a.* so.

כְּ *a., pt. pl.* **כְּדָבִין** Hos 4, 2 1. mit

MS **כְּדָבִין**, *s.* **כְּדָבִיא**. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.*

תִּכְדָּבוּן Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3 *f.*

sg. **כְּדִיבַת** Gen 18, 15 leugnen; 3. zum

Lügner machen. *Hpa.* 1. *ipf.* 3 *pl.*

יִתְכַדְּבוּן Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.*

3 *sg.* **יִתְכַדְּבִי** 2K 4, 16 Soc 59 sich als

lügenhaft erweisen.

כְּדָבִיא, **כְּדָבִיא** *a. m., pl.* **כְּדָבִין** Ri 16, 10,

Hos 7, 13 Lüge.

כְּדָבִיא *a. m., pl. d.* **כְּדָבִיאָא** Jes 30, 9 lüg-

nerisch.

כְּדָבִיאָא (?) *a. m.* Lüge.

כְּדָבִיאָא *a. f.* dass.

כְּדָ *h.* bauchig sein.

כְּדָ *h. m.* Krugmacher.

כְּדָ (jJom 44^d) 1. **כְּדָ**, *s.* **כְּדָ**.

כְּדָ (Ri 5, 9) *a.* (= **כְּדָהוּא**) 1. jetzt.

כְּדָ Thr 3, 50 (MS **כְּדָ**) bis jetzt,

כְּדָ von jetzt ab, **כְּדָ** Ri 5, 8 Soc 59

dann, wann, **כְּדָ** bis dann, wann;

2. als er.

כְּדָם *h. m.* Gerät mit Haken (zum Her-

ausziehen des in den Brunnen gefallen

Eimers).

כְּדָן (Est II 8, 7 Or 2377; Or 2375) **כְּדָן**

a. (= **כְּדָהוּא**) jetzt. **כְּדָן** bis jetzt.

כְּדָן von jetzt.

כְּדָר *h. m.* Ball, Kugel.

כְּדָרָא *a. m.* dass.

כְּדָרָא *h. f.* dass.

כְּדָ I *a.* (= **כְּדָהוּא**) 1. nur so, zweck-

los. **כְּדָ** um nichts; 2. als, wenn sie.

כָּדִי II *a.* (= כָּ—י) als, wenn. מְכָרִי *da ja*.
 כָּדִי *h.* 1. genügend; 2. würdig.
 כָּדִי so viel nötig ist für. כָּדִי so viel
 nötig ist, um zu. שָׁ כָּדִי sodaß, damit.
 שָׁ כָּדִי עד כָּדִי so lange als, bis.
 כָּדִי כָּדִיא *a.* würdig.
 כָּדִיא *a. m., pl. d.* כָּדִיא Jes 30, 9 (MS
 כָּדִיא) Lügner.
 כְּדִידִית (?) *h. f.* kleiner Krug.
 כְּדִין (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. כְּדִין
 1 K 22, 20 auf diese Weise. מְכָרִין
 2 S 23, 4 von da ab.
 כְּדִית *h. f.* kleiner Krug.
 כְּדָד *h. m.* ein Edelstein.
 כְּדָד, כְּדָדִי (beides Num JI 34, 8 Ven.
 1591) 1. כְּדָדִי, *s.* כָּדָא.
 כְּדִיאָאוֹת (Siphre Dt 204 Ven. 1545;
 Jalk. Sch. I 923 Salon. 1526 נְדִיאָאוֹת
 1. כְּדָד, *s.* כָּרְבָדָאוֹת.
 כְּדִיאָאוֹת, כְּדָדִינוֹן, כְּדָדִינוֹן, 1. כְּדָדִינוֹן,
 כְּדָדִינוֹן, *s.* dass.
 כְּדָמָת *s.* כְּדָמָת.
 כְּדָן *h.* anspannen. *Pu. pl.* unterjocht,
 dienstbar.
 כְּדָנָא *a.* so.
 כְּדָנָא Est II 1, 2 (nicht MS) *a. m.* kleiner
 Krug.
 כְּדָנָן (Gen 32, 4) *a.* so.
 כְּדָדִים 1. כְּדָדִים.
 כְּדָדִים (jSabb 8^b) 1. כְּדָדִים, *s.* dass.
 כְּדָד *h.* 1. *Hitp.* geschleudert werden
 (v. Ball); 2. *s.* כְּדָד.
 כְּדָא *a.* hier, *s.* כָּדָא.
 כְּדָא *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּדָא Dt 34, 7, 3 *f. pl.*
 כְּדָא Gen 27, 1 1. כְּדָא 1. trübe wer-
 den; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe
 machen, blenden; 2. *pf.* כְּדָא 1 S 3, 13
 n. d. Hebr., 1. כְּדָא (so MS). *Aph. pf.*
 2 *f. pl.* כְּדָאִיתִין Ez 13, 22 trübe
 machen, traurig machen. *Itpa. pf.* כְּדָאִיתִין
 Ez 13, 22 traurig gemacht werden.
 כְּדָה *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig
 sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. matt-
 farbig werden.

בְּהִיוֹן s. בְּהִיּוֹן.
 בְּהִיּוֹת h. f. Trübung (der Augen).
 בְּהִיטָא a. f. Schelten.
 בְּהִיטָא a. f. Trübung (der Augen).
 בְּהִל a., pl. בְּהִיל Cant 7, 9 vermögen.
 כֶּהֵן h. *Hitp.* 1. Priesterdienst üben.
 2. das Priestertum erhalten.
 כֹּהֵן h. m. Priester. כֹּהֵן גָּדוֹל Hoher
 priester. כֹּהֵן הָרִאשִׁי gewöhnlicher
 Priester. חֹזֶר כֶּהֱנִים 1. Leviticus;
 2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).
 כֹּהֵנָא (Lv 1, 7) a. m., ind. כֹּהֵן Lv 20, 9
 1. Priester; 2. männl. Personennamen.
 כַּהֲנִיתָ (NuJI 31, 23 Ausg. Ven.) l.
 כִּרְנִיתָ, s. כִּרְנִיתָ.
 כִּהְיָה h. f. 1. Priestertum; 2. Priesterschaft.
 כִּהְיִיתָ h. f. 1. Priestertochter; 2. Priester-
 frau.
 כִּהְיִיתָ a. f. Priestertochter.
 כִּהְיִיתָ (Ex 29, 9) a. f. Priestertum,
 Priesterdienst.
 כָּאָ a. brennen, glühen. *Itpa.* versengt
 werden.
 כָּאָ s. כִּיָּאָ.
 כָּאָה (Ex 21, 25) a. m. Brandmal, Brand-
 wunde.
 כֹּבֵב h. m. 1 pl. כֹּבֵין *pl.* Dornstrauch; 2. Orts-
 bezeichnung.
 כֹּבֵד h. m. 1. Schwere. כֹּבֵד ראש
 Ernst; 2. Webebaum.
 כֹּבִיא l. כֹּבִיא.
 כֹּבֵלָת s. כֹּבֵלָת.
 כֹּבֵם h. m. Wäscher.
 כֹּבַע h. m. 1. pl. כֹּבָעִים hohe Kopf-
 bedeckung; 2. Schildknorpel (am
 Halse); 3. pl. כֹּבָעוֹת auf der Erde
 hochgeschichtete Getreidehaufen.
 כֹּבָעָא a. m. 1. pl. כֹּבָעִין Lv 8, 13 (Ex
 28, 40 קֹבָעִין) Kopfbedeckung der
 Priester; 2. Schildknorpel.
 כֹּוֹדָא a. m. Blutverlust bei der Geburt.
 כֹּוֹדָא (Sach 14, 15) x. m., pl.

בוֹרֶנֶן Jes 66, 20, בּוֹרֶנֶן männl. Maul-
tier, Maulesel.

בוֹרֶנְתָּא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maul-
tier, Maulesel.

בָּנָה *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt wer-
den; 2. sich verbrennen, verbrühen.

Pi. Hi. brennen, ausbrennen.

בִּהֵן *s.* בִּהֵן.

בִּינָה *h. m.* Richten, Lenken.

בִּיזָא *x. m.* kleiner Krug.

בִּיזָא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.

בִּיזָא *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt wer-
den; 2. sich verbrennen, verbrühen.

Pi. Hi. brennen, ausbrennen.

בִּיזָא *h. f.* von Kozeba herrührend.

בִּיזָא Beiname eines Mannes.

בִּיזָא *x. f.* kleiner Krug.

בִּיזָא *s.* בִּיזָא.

בִּיזָא I *a. m., c.* בִּיזָא Cant 1, 9 Kraft.

בִּיזָא II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Ei-
dechsenart.

בִּיזָא *a. m.* eine Vogelart.

בִּיזָא *h. m.* Augenschminke.

בִּיזָא *s.* בִּיזָא.

בִּיזָא *h. f.* Schminkerin der Augenlider
(auch als Beruf).

בִּיזָא *h. m.* unbekannte Säugetierart.

בִּיזָא *h. f.* Fenster.

בִּיזָא *h. m., pl.* בִּיזָא 1. Höhlung; 2. Schiebe-
grab (stollenartig in den Felsen ge-
triebene Grabhöhle).

בִּיזָא *a. m.* ein feineres Gebäck (in
Ringform?).

בִּיזָא *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.

בִּיזָא *a. m.* 1. *pl. d.* בִּיזָא Gen 1, 16
Stern; 2. Planet Merkur.

בִּיזָא *h. f.* Planet Venus.

בִּיזָא *h. f.* Planet Venus.

בִּיזָא *a. f., c.* בִּיזָא Jer 7, 8 (MS
בִּיזָא) dass.

בִּיזָא *a. m.* Spinne; 2. Spinngewebe.

בִּיזָא 1. כּוֹבִיתָא.

בִּיזָא *h. f.* Riechkugel (von *Mala-*
bathrum).

בִּיזָא *h.* messen. *Pilp.* בִּיזָא 1. unterhalten,

versorgen; 2. (vom Haar) pflegen,
nicht abschneiden; 3. Haarwuchs be-
kommen. *Hitpalp.* versorgt werden.

בִּיזָא I *a., pf.* 3 *pl.* בִּיזָא Ex 16, 18 messen.

Aph. ipf. 3 *pl.* בִּיזָא Jes 27, 8 dass.

Itpe. pf. אֶתְבִּיל Jes 40, 12, אֶתְבִּיל, *pt.*

בִּיזָא Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.

בִּיזָא II *a.* eine Regel aufstellen.

בִּיזָא III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. בִּיזָא.

בִּיזָא *s.* בִּיזָא.

בִּיזָא *h. f., pl.* בִּיזָא Niere.

בִּיזָא *a. f., 1. ind.* בִּיזָא, *pl.* בִּיזָא Lv
3, 4 dass.; 2. Hode.

בִּיזָא *h. m.* Schmucksache des Weibes.
בִּיזָא I *h. m.* künstlich überreif gemachte
Masse von Früchten.

בִּיזָא II *h. m., pl.* בִּיזָא (בִּיזָא, bibl.
בִּיזָא) Götzenpriester.

בִּיזָא *h. Pi.* בִּיזָא 1. grade machen; 2. genau
machen; 3. bestimmen, angeben; 3.

richten, beabsichtigen, בִּיזָא 1. die
Aufmerksamkeit richten; 2. andächtig
sein. *Pu. pt.* בִּיזָא 1. grade; 2. genau;

3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.*

בִּיזָא zurechtstellen, bestimmen. *Ho.*

pt. בִּיזָא zurechtgestellt, bestimmt.
Hitp. 1. grade gemacht werden; 2. sich
bereiten; 3. beabsichtigen. *Pil.* בִּיזָא

feststellen, begründen. *Pul. pt.* בִּיזָא
zurechtgestellt.

בִּיזָא *a. Pa.* בִּיזָא 1. grade machen; 2. *ipf.*

2 *m. pl.* בִּיזָא (Dalm. Gr. 329) Num
34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. rich-

ten. בִּיזָא die Aufmerksamkeit
richten; 4. beachten. *pt. pass.* בִּיזָא,

בִּיזָא, *pl.* בִּיזָא Est II 1, 2 grade, ge-
nau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl. f.*

בִּיזָא 1S 6, 12 (MS בִּיזָא) grade
zielen; 2. *pt. pass. pl.* בִּיזָא Ex 26, 5,

Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend.
Itpe. zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich
stellen; 2. beabsichtigen, sich an-

schicken.

בִּיזָא *s.* בִּיזָא.

בִּנְגֵר *pers. m.* Tafelmeister, Truchseß.
 בִּנְיָה *h. f.* 1. Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit; 2. Andacht.
 בִּנְיָתָא *a. f.* dass.
 בִּנְיָן *h. m. f.* Stütze(?). *S.* בִּנְיָן.
 בִּנְיָן *h. m.* das breite Ende der Getreideschaukel.
 בִּנְיָתָא *a. f.* Absicht.
 בִּנְיָתָא *a. m., pl. d.* בִּנְיָתָא *Ex* 9, 32 nach I. Löw Emmerweizen (*Triticum dicoccum*). *S.* בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָן *h. m. f., pl.* בִּנְיָן 1. Becher; 2. Vertiefung. בֵּית הַבִּנְיָן zweiter Magen der Wiederkäuer (Netzmagen).
 בִּנְיָן *imp. v.* בִּנְיָן, *s.* dass.
 בִּנְיָתָא *a. f.* Lanzette zum Aderlassen.
 בִּנְיָן (Midr. Teh. 1, 6) 1. בִּנְיָן.
 בִּנְיָתָא *a. f.* Becher.
 בִּנְיָן *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.
 בִּנְיָן *a. m. s.* בִּנְיָן.
 בִּנְיָן *h. m.* ein Kochherd (für nur einen Topf), auch als Backofen dienend.
 בִּנְיָתָא *a. m.* eine Fischart.
 בִּנְיָתָא (jKeth 31^d) 1. בִּנְיָתָא, *s.* בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָתָא *a. f.* Mistfladen.
 בִּנְיָתָא (bBabM 73^b) I. בִּנְיָתָא, *s.* בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָן I *h. m.* Süngeld.
 בִּנְיָן II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia*).
 בִּנְיָן *h. m.* Gefäß zum Oliveneinweichen.
 בִּנְיָתָא *h. m., pl.* בִּנְיָתָא Block, in der Mauer befestigter Tragbalken des Bangerüsts.
 בִּנְיָתָא *s.* בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָן *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* zusammenschrumpfen machen.
 בִּנְיָן *h. m.* Getreidemaß (364, 41).
 בִּנְיָן *a. Pa.* בִּנְיָן fischen.
 בִּנְיָן *h. m.* Schmelzofen.
 בִּנְיָתָא *a. m.* 1. Dt 4, 20, 1K 8, 51 dass.; 2. weibliche Scham(?).
 בִּנְיָתָא *a. m., c.* בִּנְיָן Lv 27, 16 Getreidemaß.
 בִּנְיָתָא *a. m.* Fisch.
 בִּנְיָתָא *h. f.* Stamm. *S.* קִנְיָה.

בִּנְיָן *s.* בִּנְיָן.
 בִּנְיָתָא *a. f.* ein Kor voll. *S.* בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָן I. בִּנְיָן.
 בִּנְיָן *h. m.* Wein- (Obst-)Gärtner.
 בִּנְיָן *pers. m.* Speiseort.
 בִּנְיָתָא *h. f.* Stamm.
 בִּנְיָתָא *h. f.* 1. Bienenkorb; 2. Feigenkuchen in Gestalt eines solchen.
 בִּנְיָתָא *a. f.* dass.
 בִּנְיָתָא *a. f.* Stamm. *S.* קִנְיָתָא.
 בִּנְיָן *h. m.* Spindel (mit Haken).
 בִּנְיָן (Gen 10, 6) Äthiopien.
 בִּנְיָן 1. בִּנְיָן, *s.* dass.
 בִּנְיָתָא *a. m., pl. d.* בִּנְיָתָא Zeph 2, 12 1. Äthiopier; 2. Neger.
 בִּנְיָן *h. m.* 1. Äthiopier; 2. Neger; 3. (vom Wein) dunkelfarbig.
 בִּנְיָן *h. f.* dass.
 בִּנְיָתָא *a. f.* dass.
 בִּנְיָן *h. m.* 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
 בִּנְיָתָא *s.* בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָתָא *a.* (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), *c. suff.* בִּנְיָתָא *Ex* 10, 14 wie, gemäß.
 בִּנְיָן Ortsname.
 בִּנְיָתָא *a. f., 1. c.* בִּנְיָתָא *Gen* 8, 6, *pl. ind.* בִּנְיָן 1K 6, 4, *c.* בִּנְיָן *Gen* 7, 11, *d.* בִּנְיָתָא *Ct* 2, 9 (MS בִּנְיָתָא!) Öffnung, Fenster; 2. 1. בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָתָא *a. m.* Samaritaner.
 בִּנְיָתָא *h. m.* das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
 בִּנְיָתָא *h. m.* Schreiber.
 בִּנְיָתָא *h. f., pl.* בִּנְיָתָא Dattel.
 בִּנְיָתָא *h. m., f.* בִּנְיָתָא Samaritaner. Zuweilen ist בִּנְיָתָא nur Censurlesart für בִּנְיָתָא.
 בִּנְיָתָא (?) Dt JI 4, 43 Ortsname.
 בִּנְיָתָא *h. m.* Wand.
 בִּנְיָתָא *h. f.* Kapital.
 בִּנְיָתָא (Ez 41, 18) *a. f., pl.* בִּנְיָתָא *Ez* 41, 18 dass.
 בִּנְיָתָא *h. m.* 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.

כָּזַב *h.* 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* **מְכַזֵּב** (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).

כֹּזֵב *a. Pa.* dass.

כָּזַב *h. m.* Lüge.

כִּזְבָּא (?) *a. m.* ein Längenmaß.

כִּזְבָּנָא *a. m.* Lügner.

כָּזוּ *h.* sich scheuen, genießen.

כָּזוּ *a.* dass.

כְּזִיב (Gen 38, 5) Ortsname.

כֹּזֵר (?) *a. Itpe.* grausam sein.

כֶּחַ *h. m.* 1. Kraft, Stärke. **כֶּחַז** un-mittelbare Wirkung. **כֶּחַ כֶּחַ** mittelbare Wirkung; 2. Recht.

כְּחָא *s.* **כֹּחָא** II.

כָּחַד *h. Ni.* vertilgt werden. *Pi.* ab-leugnen. *Hi.* vertilgen.

כָּחַד *a. Itpa.* vertilgt werden.

כְּתִידָא (Gen 13, 6) *a.* zusammen.

כְּחול *h. m.* Augenschminke.

כְּחַח (**כְּחַח**?) *h.* sich räuspern, husten.

כְּחִישָא *a. m.* abgemagert.

כְּחִישוּתָא *a. f.* Abmagerung.

כְּחַל *h.* die Augenlider mit *Stibium* schminken. *pt. pass.* **כְּחול** (vom Auge) glänzend (wie infolge von Umränderung durch Schminke).

כְּחַל *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* **כְּחַלַּת** 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. *Itpe.* geschminkt werden.

כְּחַל *h. m.* Euter.

כְּחַלָּא *a. m.* dass.

כְּחַלָּא (Est II 1, 3) *a. m.* 1. Augenschminke. **גְּבִתָּא דְּכַ** Augenschminkbüchse. 2. eine schwarze Steinart.

כְּחַלִּי *h. m.* 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. Cant 5, 14 (Or. 1302 **כְּחַלִּי**) Edelstein von dieser Farbe.

כְּחַלִּין *h. m. pl.* schwarze Steinart.

כְּחַשׁ I *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* **כְּחַשׁ** mager. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürrig machen.

כְּחַשׁ II *h.* täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. als Lügner (Lüge) erweisen; 2. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erwiesen werden. *Hitp.* sich widersprechen.

כְּחַשׁ I *a.* abmagern. *Aph.* mager, dürrig machen. *Itpe.* mager, dürrig werden.

כַּחַשׁ II *a.* *Aph.* als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpa.* als Lügner erwiesen werden.

כְּחַשָּׁא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.

כַּסְפַּיִים (bAbZ 39^a, MS München **כַּסְפַּיִים**) 1. **כְּסָפִיאַם**, *s.* dass.

כִּי *h.* 1. dann, wann; 2. so; 3. denn; 4. **וְכִי** denn etwa?

כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäß; 2. als, wenn; 3. so. **כִּי נָן** (= **כִּין נָן**) so wir; 4. so daß; 5. denn? (Jes 14, 19 MS **כִּיחַמ** statt **חַמ**, *כִּי* Jes 23, 3 MS **דְּכִיחַמ** statt **דְּכִי**).

כִּי *gr. tr.* (χι) der griechische Buchstabe Chi.

כִּי *a.* (= **כְּחִי**, **כְּחִיא**) wie jenes.

כִּיאורָא *a. m.* **חַלְלִיכְהַיִּת**.

כִּיאָא *a. m., pl. c. suff.* **כִּיבִּיהוֹן** Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. *S.* **כִּיאָא**.

כִּיר 1. **כִּיר**, *s.* **כִּיר**.

כִּירֹון *h. m.* 1. Wurfspieß; 2. (bibl.) männl. Personennamen.

כִּירֹור männl. Personennamen.

כִּיהָה *h. m.* 1. trübe, dunkel; 2. matt.

כִּיהוֹן *h. m.* Priesterornat.

כִּיוֹן (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.

כִּיוֹן *h.* sofort. **כִּיוֹן שֵׁ** 1. sobald als; 2. nachdem. **כִּיוֹן שֵׁ** da ja.

כִּיוֹן (Est II 3, 10) *a.* **כִּיוֹן דְּ** 1. als; 2. da ja. **כִּיוֹן דְּ** nachdem.

כִּיוֹנָא *a. m.* 1. *pl. f.* **כִּיוֹנִין** Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* **כִּיוֹן** zuverlässig; 3. *pl. ind.*

כִּיוֹנִי Gn 42, 11 redlich.

כִּיוֹנָא *a. m.* Vernunft.

כִּיוֹנוּתָא *a. f.* Vernunft.

בְּיוֹנִיתָא (Mi 3, 9, MS בְּיוֹנִיתָא) *a. f.* Gradheit.

בְּיוֹר *h. m.* Stuckbekleidung der Wand(?).
בְּיוֹרָא *a. m., pl. c.* בְּיוֹרִי 28 7, 2 dass.

בְּיוֹר *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.
בְּיוֹרָא (Ex 30, 18) *a. m.* dass.

בִּית *s.* בְּתַח.

בִּית *h. m.* ausgeworfener Schleim.

בִּיל *h. m.* Feldmesser.

בִּילָא *a. m.* Maß.

בִּילָה *s.* בִּלָּה.

בִּילוּב *x. m.* Beil.

בִּילוּתָא *a. f.* Maß.

בִּימָה *h. f.* Siebengestirn.

בִּימָתָא *a. f., ind.* בִּימָא Am 5, 8 dass.

בִּין *h. s.* בִּין.

בִּין *a. s.* בִּין.

בִּינִי *a.* (= בִּין הִיא) 1. so ist es; 2. ist es so?

בִּיס *h. m., pl.* בִּיסִין 1. Beutel; 2. Hodensack.

בִּיסָא I *a. m.* 1. *c. suff.* בִּיסָךְ Dt 25, 13 dass.; 2. בִּי בִיסִי Netzmagen der Wiederkäuer; 3. *s.* בִּישָא.

בִּיסָא (?) II *a. m.* Dornkraut.

בִּיסָא *a. m.* Holz. *S.* בִּיסָא.

בִּיסָתָא *a. f.* Beutel.

בִּיעוֹר *h. m.* Häßlichkeit.

בִּיךְ *s.* בִּיךְ.

בִּיפָא *a. m.* Demütigung.

בִּיפָא I *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein).

בִּיפָא II *a. m., c.* בִּיךְ Ex 14, 30 Ufer.

בִּיפָה *h. f.* Stein.

בִּיפָתָא *a. f.* Ufer.

בִּיעֵד *a.* auf welche Weise?

בִּיר *h. Pi.* בִּיר mit Stuck bekleiden(?).

בִּירָה *h. f.* Kauf.

בִּירָה *h. f., du.* (hebr.) בִּירִים Lv 11, 35 ein tragbarer Kochherd.

בִּירָה I *h. f.* Graben.

בִּירָה II *h. f.* Gastmahl.

בִּירוּקָא *a. m.* Garbe.

בִּירָן *s.* בִּירָא.

בִּירִים *s.* עֲבִיר.

בִּישׁ *a.* בִּישׁ Klingen der Münze im Krug.

בִּישָא *a. m.* 1. Gebund; 2. Bausch(?).

בִּךְ *h. so.* בִּךְ וְכִךְ 1. so und so; 2. so und so viel. בִּךְ בִּךְ dabei. לְכִךְ 1. dazu; 2. deshalb. לְפִיכִךְ daher. כִּךְ אַחֵר nachher. שְׁלִכִךְ weshalb. הִלְכִךְ deshalb.

בִּכָא (Jud 15, 19, MS בִּכָא) *a. m., pl. c.*

בִּכִי (!) Koh 12, 3 1. Backenzahn; 2. Zahn. בִּכָא דְאֶקְלִידָא Schlüsselbart.

בִּכָא *a. m., pl. d.* בִּוכִיָא Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. stollenartig in den Felsen getriebene Grabhöhle; 3. Hütte.

בִּכָא *gr. m.* (κακκάθη) Topf.

בִּכְרִיתָא 1. כְּדִיתָא.

בִּכִי (?) *m.* 1. Kern; 2. 1. כִּבִּי.

בִּכְלָא *gr. m.* (κυκλός) Purpurstreifen am Kleide.

בִּכְלָא *gr. f.* (κίχλη) Krammetsvogel.

בִּכְלִין *gr. m.* (κοχλίων) Schnecke, Spirale.

בִּוכְלִיר *gr. m.* (κοχλιδριον) Löffel.

בִּכְלִן (Gen 25, 25 Sab., MS בְּגָלִים, JI בִּכְלִן, JII בִּכְלִן, s. בִּלִן).

בִּכֵר *h. m.* 1. Laib Brot; 2. Talent (Gewicht); 3. Jordanebene.

בִּכְרָא (Ex 25, 39) *a. m., pl.* בִּכְרִין Ex 38, 25 Talent (Gewicht).

בִּכְרִיתָא *a. f.* Honigseim.

בִּל. וְאֵבֶל = וְאֵבֶל.

בִּל *h. m.* 1. alles; 2. jeder; 3. ganz.

בִּל שְׁהוּא irgend etwas, von jeder Art. בִּל שְׁבִין um so viel mehr. בִּל שְׁבִין überhaupt. בִּל הָבֵל מְמַנּוּ er ist nicht berechtigt.

בִּלָא (Gen 16, 12) *a. m., c.* בִּלָא, בִּלָא Gn 7, 21, בִּל Gn 1, 12, *c. suff.* בִּלָה Gn 25, 25 dass. בִּלִי הָאֵי alles dies.

בִּלִי עֲמָא Est II 1, 1, בִּלִי עֲמָא jeder-mann. בִּל מְדַעַם Dt 23, 11, בִּל מְדַעַם Est II 2, 9 irgend etwas, alles. בִּל

בִּל הִיאָמַתְךָ so oft als. בִּל הִיאָמַתְךָ überall,

wo. **כָּל הָאָרֶץ** überall, wohin. **כָּל הָאָרֶץ** um so viel mehr. **כָּל הָאָרֶץ** Ru 4, 4 vor, in Gegenwart. **כָּל הָאָרֶץ** Koh 5, 15 (MS **כָּל הָאָרֶץ**) dementsprechend wie, s. **כָּל הָאָרֶץ** I a. 1. *pf.* 3 *pl.* **כָּל הָאָרֶץ** 1S 6, 10, *ipf.* **כָּל הָאָרֶץ** Gn 23, 6 B. zurückhalten; 2. verscheuchen. *Aph.* verscheuchen. *Itpe.* 1. *pf.* **כָּל הָאָרֶץ** Gen 8, 2 zurückgehalten werden; 2. sich hindern lassen.

כָּל הָאָרֶץ II a. *Aph.* 1. *pf.* **כָּל הָאָרֶץ** 2S 22, 14 lärmern, schreien, donnern; 2. *pt.* **כָּל הָאָרֶץ** Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen.

כָּל הָאָרֶץ III a. 1. zu Ende gehen; 2. zu Grunde gehen. *Pa.* zu Grunde richten.

כָּל הָאָרֶץ IV a. vertrauen.

כָּל הָאָרֶץ I a. *f. ind.* Vernichtung.

כָּל הָאָרֶץ II a. *m.* Gewahrsam.

כָּל הָאָרֶץ (bibl.) männl. Personennamen.

כָּל הָאָרֶץ h. *m. du.* 1. Mischung zweier Gattungen; 2. Name eines Mischnatraktats.

כָּל הָאָרֶץ h. *Pi. Hi.* heften, nicht kunstgemäß nähen.

כָּל הָאָרֶץ h. *m.* Hund. **כָּל הָאָרֶץ** Fischchart (*Hemichromis sacra*?).

כָּל הָאָרֶץ (Ex 12, 7) a. *m., ind.* **כָּל הָאָרֶץ** Jes 66, 3 Soc 59 Hund.

כָּל הָאָרֶץ 1. **כָּל הָאָרֶץ**, s. dass.

כָּל הָאָרֶץ a. *m., c. suff.* **כָּל הָאָרֶץ** 1S 13, 20, *pl.* d. **כָּל הָאָרֶץ** (!) Ri 9, 48 Praet. Axt.

כָּל הָאָרֶץ h. *f.* Hündin.

כָּל הָאָרֶץ (jEr 20^d, Ausg. Ven. **כָּל הָאָרֶץ**) 1. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ 1. **כָּל הָאָרֶץ** *gr. f.* (βολβίτις) kleiner Tintenfisch.

כָּל הָאָרֶץ I *gr. m.* (κάλπος) Krug, Urne.

כָּל הָאָרֶץ (?) II *x. m.* 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel.

כָּל הָאָרֶץ 1. Tanch. Balak 13, 1. **כָּל הָאָרֶץ**; 2. bBabK 100^b, 1. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ s. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ h. *f.* Haken(?).

כָּל הָאָרֶץ a. *f.* Hündin. **כָּל הָאָרֶץ** besondere Art von Stichen.

כָּל הָאָרֶץ *gr. m.* (Χαλδαίος) Magier.

כָּל הָאָרֶץ s. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ *gr. m.* (Χαλδαίος) Magier.

כָּל הָאָרֶץ (jPes 29^d) *gr. m. pl.* (χυλῶδες?) ausgekochter Saft.

כָּל הָאָרֶץ (BerR 89) 1. **כָּל הָאָרֶץ** *gr. m.* (χλιδών) Schmuck.

כָּל הָאָרֶץ *gr. m.* (χλιδάριον) Halsband.

כָּל הָאָרֶץ s. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ I h. (= **כָּל הָאָרֶץ**) zurückhalten, verscheuchen. *pt.* **כָּל הָאָרֶץ** Krähen-scheuche. *pt. pass.* **כָּל הָאָרֶץ** zurückgehalten, sich enthaltend.

כָּל הָאָרֶץ II h. aufhören, zu Ende sein. *Pi.* 1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* vertilgt. *Hitp.* vertilgt werden.

כָּל הָאָרֶץ h. *f., pl.* **כָּל הָאָרֶץ** 1. Schwiegertochter; 2. Braut; 3. s. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ (h. *f.* **כָּל הָאָרֶץ**?) h. *f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כָּל הָאָרֶץ h. (= **כָּל הָאָרֶץ**) als ob.

כָּל הָאָרֶץ (DtJI 29, 37) 1. **כָּל הָאָרֶץ**, s. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ h. *m.* Käfig.

כָּל הָאָרֶץ h. *m.* Axt.

כָּל הָאָרֶץ (jSabb 11^b) 1. **כָּל הָאָרֶץ**, s. **כָּל הָאָרֶץ**.

כָּל הָאָרֶץ h. *m.* 1. Vollendung; 2. Vertilgung.

כָּל הָאָרֶץ h. *m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit.

כָּל הָאָרֶץ h. 1. irgend etwas; 2. etwa?

כָּל הָאָרֶץ (Koh 1, 9, MS **כָּל הָאָרֶץ**) a. dass.

כָּל הָאָרֶץ h. das will sagen.

כָּל הָאָרֶץ h. *m., pl.* **כָּל הָאָרֶץ** 1. Gefäß; 2. Behälter; 3. Gerät; 4. *pl.* **כָּל הָאָרֶץ** Thongeschirr; 5. Gewand. *pl.* **כָּל הָאָרֶץ** Name eines Mischnatraktats.

כָּל הָאָרֶץ *gr. tr.* (χίλιοι) tausend.

כָּל הָאָרֶץ *Chil.* **כָּל הָאָרֶץ** (BerR 51) ein Tier mit feinen Fühlhörnern.

כָּל הָאָרֶץ *gr. f.* (κοιλία) Ausbauchung.

כָּל הָאָרֶץ h. *f.* Korb, Korbgeflecht.

כָּל הָאָרֶץ (Gn 44, 2) *gr. m.* (χάλιε) 1. Becher; 2. Blumenkelch (Blüte).

כָּל הָאָרֶץ *gr. tr.* (χιλιάδων) von tausenden.

כָּל הָאָרֶץ h. *f.* Vertilgung.

כָּל הָאָרֶץ s. **כָּל הָאָרֶץ**, **כָּל הָאָרֶץ**.

בילון (jBer 6^d) l. בילון, s. dass.
 כילונין (EchR I 4 Ar.) l. mit Ausg. Pes.
 בולןטין, s. בולןטים.
 כיליות (BerR 28) l. ביוליות, s. בילון.
 כילית h. f. pl. Nieren.
 כלייתא a. f. Vertrauen.
 כליכה l. בליכה, s. dass.
 כליל h. m. (bibl.) Ganzopfer.
 כלילא a. m. 1. Ex 29, 6, pl. בליין, d. Ri 8, 16, בליין Kranz, Krone;
 2. Kronenabgabe. כליל מלכא Honig-
 klee.
 כלילאה a. m. Eintreiber der Kronen-
 steuer. Vgl. neusyr. *kilkā*, Maclean 133.
 I. Löw.
 כליסין h. m. pl. Frucht der *Prosopis*
Stephaniana.
 כוליר 1. l. כוליר, s. dass.; 2. l. כליין,
 s. dass.
 כלירכין gr. m. pl. (χίλιάρχος) Chiliarch.
 כלירכין (JalkSch I 944) l. כלירכין.
 כלייתא gr. f. (χολή) Zorn.
 כלייתא s. כלייתא.
 כלה h. (= בלה לה) wende dich doch
 endlich.
 כלה h. m. Seidenabfall (vgl. neusyr.
kilkā). I. Löw.
 כלבא, כלבא a. m. dass.
 כלבא x. m. Speicher.
 כולכא l. כולכא, s. dass.
 כלבול h. m. 1. Versorgung; 2. Haar-
 wuchs.
 כלביר gr. m. (χαλκίς) eine Art Häring.
 כלבירא gr. m. dass.
 כלבית gr. f. (χαλκίς) Eidechsenart.
 כלבל s. בול.
 כלבלה h. f. 1. Korb für Früchte; 2.
 Fruchternte.
 כלבוס gr. m. (χαλκοῦς?) ein Kupfer-
 grün. Ob zu lesen כלורוס χαλρός?
 כלל h. 1. vereinigen, zusammenfassen,
 einschließen; 2. eine Regel aufstellen.
 Ni. in einer Regel enthalten sein. Pi.
 bekränzen, krönen. Pu. pt. מכלל mit

eingeschlossen. Ho. pt. מכלל vollendet,
 vervollständigt.
 כלל 1. כלל, s. dass.
 כלל a. vereinigen. Pa. 1. imp. pl. כלילו
 Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen.
 Aph. krönen. Itpa. 1. gekrönt werden;
 2. Hochzeit haben. Schaph. ipf. 2 m.
 sg. c. suff. תשכללנא Gen 6, 16 voll-
 enden. Ischtaph. pf. 3 m. pl. אשתכללו
 Gen 2, 1 vollendet werden.
 כלל h. m., pl. כללים, כללות 1. All-
 gemeines. כלל im allgemeinen; כלל
 Allgemeines und Besonderes (eine
 der Regeln zur Eruiierung des Rechts
 aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Prin-
 zip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe.
 כללא a. m., pl. כלליין 1. Allgemeines;
 2. Prinzip, Regel. מכלל daraus (aus
 dem ganzen Inhalt) folgt.
 כלם h. Ni. beschämt sein. Hi. beschämen,
 tadeln. Ho. pt. beschämt.
 כלם a. Aph. ipf. 2 m. sg. תכלים 1S 1, 16
 beschämen. pt. pass. מכלם beschämt.
 Itpa. ipf. 3 f. sg. תתכלם Nu 12, 14
 beschämt werden, sich schämen.
 כלמא 1. כלמא.
 כלמא h. f. Schande.
 כלמו (DtJI 29, 4) l. בליאו, s. בלא.
 כלמי 1. כלמי, s. כלמא.
 כלמום gr. m. (χλαμύς) Soldatenmantel.
 כלמתא (Ex 8, 12, MS קלמתא) a. f., pl.
 כלמין Laus.
 כלן gr. m. (χλαῖνα) Mantel.
 כלן gr. m. (καλόν) schön.
 כילן 1. בילן, s. בילון.
 כילון lat. m. (cilo) Mann mit oben
 spitzem Kopf.
 כליגידא, כליגידון gr. m. (χλανδιδιον) leichtes
 Obergewand.
 כלניתא a. f. Anemone (I. Löw).
 כלניום gr. m. (χαλινός) Zügel, Zaum.
 כלונם, כלונסא (1K 6, 4 Soc 59; Or
 2210 בליננסא) gr. m. (κολόνα), pl. h.
 כלונסאות Pfahl, Stütze.

כילום (jSabb 10^b) (?).

בולום (bSabb 154^b) 1. בולסא, s. בולום. כליסם (Tos. Kil. V 25) s. אבסלן.

כליסרין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545 כל ירקין JalkSch I 944 כלים רקים 1. כילירין, s. dass.

כלעס *a. pass.* sich ekeln.

כלפי *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in der Richtung auf. כלפי ש dem gegenüber, dass.

כלפי (Koh 7, 9) *a. dass.* כלפי לוא nach welcher Richtung?

כלופוס (PesR 23) 1. כלנטרופוס *gr. m.* (φιλάνθρωπος) menschenfreundlich.

כלקיד s. כלכיר.

כלקדיקה (SchirR 4, 8) *gr. f.* (λεκτικιον) Sänfte.

כלקטור *gr. m.* (λικτωρ) Liktor (Strafvollzieher).

כלקמירין (falsch VajR 23 כלקמירין *gr. m.* (χαρακτήριον) Bild.

כלקי *gr. m. pl.* (χαλκός) Kessel.

כלקים (כולקים) *gr.* Ortsname (Χαλκίς).

כלקוס *gr. m.* (χολικός für μελαγχολικός) trübsinnig.

כלרייה (TosBk 7) 1. הכל ריה.

כלתא *a. f.* 1. *c. suff.* כלתיה Gn 11, 31 Schwiegertochter; 2. *pl.* כלן Jer 7, 34, Braut; 3. *ind.* כלת, *pl.* כלת Bezeichnung der öffentlichen Rechtsbelehrungen vor dem Passah- und Hüttenfeste in Babylonien.

כלתא (כלתא?) *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כלתא mit Suff. s. ריכמא.

כלתא *a. f.* כלתא Gn 13, 16 wie. כלתא o wie, s. כלתא.

כלתא *h.* כלתא ש. wie.

כלתא *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie viell; 3. viel. כלתא עד bis wann?

כלתא על אחת כלתא ובתא um wie viel mehr.

כלתא (Gn 47, 8), richtiger כלתא *a. dass.*

כלתא על חד כלתא ובתא um wie viel mehr.

כלתא *h. m. pl.* Trüffeln.

כלתא *a. m. pl. dass.*

כלתא (auch mit Suff.) *h.* wie. כלתא wie das, was.

כלתא *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).

כלתא (Jes 28, 25) *a. m. dass.*

כלתא s. כלתא.

כלתא *gr. tr.* (χαμα) zur Erde.

כלתא *pers. m.* säuerliche Zukost.

כלתא *pers. m.* säuerliche Zukost.

כלתא *h. f.* eine Tierart.

כלתא *h. m.* Knebel.

כלתא *a.* wie viel?

כלתא *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* verborgen aufstellen, auflauern lassen.

כלתא (Ex 21, 13) *a., ipf.* יכלתא Gn 49, 17 auflauern. *Pa. pl.* מכלתא Thr 3, 10 dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf. c. suff.* אתכלתא Hos 7, 6 sich auf die Lauer legen.

כלתא *h. m.* hinterlistig.

כלתא (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m., c. s.* כלתא Jos 8, 13 Praet. 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.

כלתא *h. f.* dass.

כלתא *h. m.* dass.

כלתא *gr. f.* (χαμεύνη?) Frauensattel(?).

כלתא *a. f., ind.* כלתא Nu 35, 20, *pl. c.*

כלתא 1K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.

כלתא *h.* verbergen.

כלתא l. כלתא.

כלתא *a. m.* Verborgtheit.

כלתא *h. f. pl.* in Gruben verborgene Getreidehaufen(?).

כלתא (Lv 25, 26) *a.* genug für. כלתא Nu 35, 18 genug, dass.

כלתא (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.

כלתא I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.* dass. כלתא zusammenschrumpfen (nach innen einstürzen(?)).

כלתא II *h. Pi. Hi.* das Netz auswerfen.

כלתא III *h. Ni.* (רומים) rege werden.

כלתא I *a.* 1. warm machen, dünsten; 2. zusammenschrumpfen.

כָּמַר II *a.* (v. רָחֵמִין) *rege* machen.

כָּמַרָא *a. m., pl. d.* כְּמַרְיָא Gen 47, 21
Götzenpriester.

כָּמַרְיָא *a. f.* gedünstete (warm ge-
machte) Masse.

כָּמַרְנָא *a. m.* dass.

כַּמְרוּסָא (BemR 12) 1. כְּמַרְוּסָא *gr. m.*
(καμαρωτός) mit gewölbter Decke ver-
sehener Wagen.

כָּמַרְתָּ (?) *h. f.* gedünstete Masse (von
Trauben) (?).

כָּמַשׁ *h.* welk werden. *pt. pass.* כְּמוֹשׁ
welk. *Ni.* dass.

כָּמַשׁ *a.* dass.

כַּמְתָּ *s.* דִּכְמַתָּ.

כָּמַתָּא *a. f.* niedrige spitze Kappe.

כֵּן *h.* hier, da. מִכֵּן von hier, von jetzt
ab. עַד כֵּן bis hier. *S.* בָּאן.

כֵּן *a.* dass. מִכֵּן Est II 1, 1; 5, 1. *S.* בָּאן.

כֵּן *h.* so. וְכֵן ebenso. כָּל שֶׁכֵּן um wie
viel mehr. אִם כֵּן es sei denn,
dass. יוֹתֵר מִכֵּן mehr als dies. לְכֵן dazu.
אֲפִי עַל פִּי כֵן deshalb. לְכֵן, דְּכֵן,
trotzdem.

עַל כֵּן, עַל כֵּן *a.* so. כֵּן (Gn 1, 9)
Ex 20, 11, דְּכֵן Gn 30, 15, לְכֵן,
לְכֵן (hebr.) Gn 4, 15, Est II 2, 10,
2 S 22, 47, מִכֵּן כֵּן, לְכֵן, דְּכֵן,
trotzdem. אֲפִלּוּ כֵן deshalb.
כֵּן Gn 13, 7 damals, Cant 1, 14 so-
dann, Thren 1, 2 so. מִכֵּן 1. 2 S 6, 22
Soc 59 mehr als dies; 2. 2 S 28, 14
von da ab. כֵּן לֹא כֵן, דִּלְכֵן, דְּלֹא
כֵן, דִּלְכֵן, דְּלֹא כֵן, דְּלֹא כֵן, דְּלֹא
כֵן, דְּלֹא כֵן, דְּלֹא כֵן, דְּלֹא כֵן,
wo nicht, sonst. כֵּן מִנֵּת כֵּן unter
dieser Bedingung. כֵּן לְכֵן um wie viel
mehr. כֵּן בְּתֵר כֵּן Gn 18, 5,
später, nachher.

כֵּן *h. m., 1. pl.* כְּנִין Gestell; 2. Stand-
ort, Stellung; 3. Wagebalken(?).

כַּנָּא *a. Pa.* 1. benennen, einen Bei-
namen geben; 2. umschreiben. *Ita. pf.*

3 *m. pl.* אֲתִבְנִי (!) Jes 1, 4, 1. אֲתִבְנִי
benannt werden, sich benennen.

כַּנָּא I *a. m.* Stellung, Platz.

כַּנָּא II, כַּנָּא *a. m.* eine hohle Hand voll.
כַּנְנִיר *x. m.* Saft der Artischoke (*Cynara
scolymus*).

כַּנְדָּא I *gr. m.* (κάνδυς) Kleid mit weiten
Ärmeln.

כַּנְדָּא II *x. m.* 1. Krug, Kanne; 2.
Lungenblase.

כַּנְדִּיקָא *pers. m.* Vorratskasten (Bei-
name eines Mannes).

כַּנְדִּי (bBer 40^b). 1. כַּנְדִּי, *s.* כַּנְדִּי.

כַּנְהָא *h. f., pl.* כַּנְהָא 1. Laus; 2. Wurm, Made.

כַּנְהָא *h. f.* Gestell, Untersatz.

כַּנְהָא *h. Pi.* 1. benennen, einen Beinamen
geben; 2. umschreiben, auf verhüllende
Weise ausdrücken. *Pu. pt.* מְכַנְהָא benannt.

כַּנְהִיּוֹן (bKer 3^b Ar.) 1. כַּנְהִיּוֹן (?), *s.*
כַּנְהִיּוֹן.

כַּנְהִיּוֹן *h. m.* 1. Beiname; 2. umschreibende
Benennung.

כַּנְהִיּוֹן *a. m.* dass.

כַּנְהִיּוֹן *a. m.* schalenförmiger tragbarer
Herd.

כַּנְהִיּוֹן (jAbZ 39^c) Name eines babyloni-
schen Festes. (bAbZ 11^b כַּנְהִיּוֹן (?).

כַּנְהִיּוֹן *h. m.* 1. Hineintun; 2. Sammeln.

כַּנְהִיּוֹן *a. m.* Gemeindeversammlung.

כַּנְהִיּוֹן *h. m., pl.* כַּנְהִיּוֹן ein Saiteninstru-
ment.

כַּנְהִיּוֹן (Gn 4, 21, MS כַּנְהִיּוֹן) *a. m.* dass.

כַּנְהִיּוֹן *a. m.* der Ausfegende.

כַּנְהִיּוֹן (jAbZ 39^c) Name eines baby-
lonischen Festes. (bAbZ 11^b כַּנְהִיּוֹן,
אֲקִנְיָא).

כַּנְהִיּוֹן (bChull 62^b Ar.) Vogel-
name. *S.* כַּנְהִיּוֹן.

כַּנְהִיּוֹן vgl. כַּנְהִיּוֹן, *s.* כַּנְהִיּוֹן.

כַּנְהִיּוֹן *h. f., pl.* כַּנְהִיּוֹן Wurm.

כַּנְהִיּוֹן *h. f.* 1. Hineingehen; 2. Ver-
sammlung. יוֹם הַכַּנְהִיּוֹן Tag des Herein-
kommens zur Stadt (Markttag), d. h.
Montag oder Donnerstag.

כַּנְהִיּוֹן *a. m.* Versammlung. כַּנְהִיּוֹן Dt 16, 8,
viell. *imp. v.* כַּנְהִיּוֹן.

כַּנְהִיּוֹן *a. f.* Sammlung.

כְּנִישְׁתָּא *a. f. 1. pl. c.* כְּנִישְׁתָּא Gn 1, 10, כְּנִישְׁתָּא Lv 11, 36 Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. כ' בְּתִי כְּנִישְׁתָּא *pl. d.* Ri 5, 9 Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne בית) *pl. d.* כְּנִישְׁתָּא Mi 7, 11 Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde; 5. Vertretung der Gemeinde (oberster Gerichtshof). S. auch כְּנִישְׁתָּא. כִּנְּן *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden. כָּנַם *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). *pt. pass. f.* כְּנִיכָה geehelicht; 3. eingehen, kleiner werden; 4. zurücktreten. כְּנוּם eingebogen. *Ni.* 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu.* aufgehängt sein. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden. כָּנַם *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln. כְּנִישָׁה *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigungsstätte. כְּנִישָׁת *h. f., pl.* כְּנִישָׁת 1. Sammlung, Versammlung. בֵּית הַכְּנִישָׁת *a.* Versammlungshaus (Synagoge), *b.* Speicher; 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. כְּנִישָׁת הַדּוֹלָה die große Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's). כְּנִישְׁתָּא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge). כָּנַע *a., pf. c. suff.* כְּנַעֲנִי Thr 3, 16 beugen. *pt. pass.* כְּנִיעַ gebeugt. *Itpe. pf. 2 sg.* אֶתְכַנַּעְתָּא 2 K 22, 19 sich demüthigen. כְּנַעַה (jNed 37^d) 1. כְּנַעַה, s. dass. כְּנַעַן Eigennamen einer Person, eines Volkes und Landes. כְּנַעֲנָה (Gn 12, 6) *a. m.* Kanaaniter, Phönizier. כְּנַעֲנִי *h. m.* dass.

כִּנְּן *h. Ni.* sich verbergen. כְּנָה *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe. 1. pt. pl.* מֵתְכַנְּפִין Cant 8, 7 (MS מֵתְכַנְּשִׁין) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden. כְּנָה *h. f. m., du.* כְּנָפִים 1. Flügel, Schwinge; 2. die beiden Flügel der Lunge; 3. Achsel, Schulter; 4. Arm, Hand; 5. die beiden Teile der Doppelflöte; 6. Zipfel, Ende; 7. Spitze, Ecke. קָבַל לְכָנָפִים aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. הַכְּנִים unter die Fittige Gottes bringen (ins Judentum einführen). רָאָה כְּנָה אָבִיו das vom Vater berührte Weib berühren. כְּנָפָא *a. f. 1. du.* כְּנָפָא 1 K 6, 24, *pl. c. suff.* כְּנָפֹרִי Lv 1, 17, כְּנָפָה Mal 3, 20 Flügel; 2. *pl. c.* כְּנָפִי Dt 22, 12 Zipfel; 3. Arm; 4. Schoß. בֵּת כְּנָפָא Dt 14, 13 eine Vogelart. כְּנָרָא I (Gn 4, 21) *a. m.* ein Saiteninstrument. כְּנָרָא II *a. m.* Jujubenbaum (*Zizyphus Spina Christi*). כִּנְּשׁ *h. Hitpa.* sich versammeln. כְּנִשׁ *a.* 1. *ipf. 2 m. sg.* תְּכַנּוּשׁ Dt 28, 39 sammeln, versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf. 1 sg.* אֶכְנִישׁ Ez 11, 17 dass. *Aph. pf.* אֶכְנִישׁ Ex 35, 1 dass. *Itpe. 1. pf.* אֶתְכַנֵּישׁ Gn 25, 8 sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אֶתְכַנְּשׁוּ Gn 49, 1 sich versammeln. כְּנִשָּׁא (Ex 34, 22) *a. m.* Einsammeln, Ernte. כְּנִשְׁתָּא *a. f. 1. ind.* כְּנִשָּׁא Jes 1, 4, *pl.* כְּנִשָּׁן Gen 17, 16, *c.* כְּנִשָּׁת Gen 35, 11; 48, 4 Haufe, Menge; 2. Versammlung. בֵּית כְּנִשְׁתָּא Synagoge; 3. Synagoge. 4. *d.* כְּנִשְׁתָּא Ex 16, 2 Gemeinde; 5. Volksvertretung. כְּנִשְׁתָּא רִבְתָּא Cant 6, 5 die Volksvertretung zur Zeit Esra's. S. כְּנִישְׁתָּא.

כְּנֶשֶׁרָא *x. m.* Nabel.

כְּנֶתֶא *a. f.* 1. 1K 17, 31 Gestell; 2. Gerkröse; 3. Mastdarm.

כְּנֶתֶא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כְּנֶתֶא *a. m., pl. d.* כּוֹנְתָיָא (ל. כְּנֶתֶיָא) Ex 9, 32 Emmerweizen (*Triticum dicoccum*).

כְּנֶתֶא *gr. f.* (κδνης) Rohrgeflecht.

כְּסָא I *a., pt. pass.* כְּסִי 1S 3, 1; 21, 3, *d.* כְּסִיָא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כְּסִיָאָת Gn 38, 15 verhüllen, bedecken, zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* נְכִסִי Gn 47, 18 verbergen. *Hpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתְכַסִי Dt 22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְכַסֵּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich verbergen.

כְּסָא II *a.* zurechtweisen.

כְּסָא (Gn 40, 11) *a. m.* (im Targ. auch *f.*), *pl.* כְּסִין Becher. כְּסָא בִי der zweite Magen der Wiederkäuer(?).

כְּסָא *h. m.* abnehmender Mond.

כְּסָא *h. m., pl.* כְּסִיָאָת, כְּסִיָאָת 1. Stuhl. כְּסִיָאָת Abtritt; 2. Untersatz.

כְּסִיָא *x. m.* Koriander (*Coriandrum sativum*).

כְּסִיָאָת *x. f.* dass.

כְּסִיָאָת *gr. m.* (δξύραρον) saure Fischbrühe.

כְּסִיָאָת *a. m., l. pl. d.* כְּסִיָאָת Gn 11, 28 Babylonier. S. כְּסִיָאָת.

כְּסִיָאָת *h., pt. pass.* כְּסִיָאָת verhüllt. כְּסִיָאָת blind. *Ni.* verborgen, verschwunden sein. *Pi.* 1. bedecken; 2. verhüllen; 3. verheimlichen. *Pu. pt.* מְכַסֵּא verhüllt, verborgen. *Htpa.* 1. verborgen sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כְּסִיָאָת *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כְּסִיָאָת *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung, Deckel.

כְּסִיָאָת *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כְּסִיָאָת Est II 6, 10 (MS כְּסִיָאָת) Gewand; 3. Verborgenes.

כְּסִיָאָת *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.* כְּסִיָאָת (ל. כְּסִיָאָת) Thr 3, 61 Beschämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסִיָאָת *h. f., pl.* כְּסִיָאָת Bekleidung. כְּסִיָאָת הלילה Nachtkleid.

כְּסִיָאָת (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass.; 2. *c.* כְּסִיָאָת Gn 20, 16 Verhüllung.

כְּסִיָאָת *h.* 1. beschneiden, verschneiden; 2. abschneiden. *Pi.* dass.

כְּסִיָאָת *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּתְכַסֵּא Lv 23, 3 dass. *Pa.* dass.

כּוֹסְמִיָאָת (SchirR 6, 11) 1. כּוֹסְמִיָאָת *gr. m.* (κουστωδιανός) Wachtposten.

כְּסִיָאָת *s.* כְּסָא I.

כּוֹסִיָא (Ex JI 22, 8) 1. בּוֹסִיָא, *s.* כְּסִיָאָת.

כּוֹסִיָא (Ex JI 9, 31) 1. בְּכִיָאָת, *s.* dass. כְּסִיָאָת *h. f.* Verhüllung.

כְּסִיָאָת *h. m.* 1. töricht; 2. Sternbild Orion. כְּסִיָאָת *a. m.* 1. töricht; 2. *d.* כְּסִיָאָת

Am 5, 8 (MS כְּסִיָאָת) Orion.

כְּסִיָאָת Ortsname.

כְּסִיָאָת *a. f.* Scham, Sichschämen.

כְּסִיָאָת I *a. f.* Bedeckung.

כְּסִיָאָת II *a. f.* Koralle.

כְּסִיָאָת (?) *x. m.* Band (?).

כְּסִיָאָת *h. m.* Abreiben, Ausreiben.

כְּסִיָאָת *s.* כְּסָא.

כְּסִיָאָת *s.* כְּסָא.

כְּסִיָאָת (?) männl. Personenname (Zerreiber?).

כְּסִיָאָת *h., pt. pass.* כְּסִיָאָת mit unregelmäßiger Lende.

כְּסִיָאָת *h. m., pl.* כְּסִיָאָת Lende.

כְּסִיָאָת I *a. m.* dass.

כְּסִיָאָת (Am 5, 8) II *a. m.* das Sternbild Orion. S. כְּסִיָאָת.

כְּסִיָאָת III *a. m.* gehäufelte Erde (zwischen den Ackerfurchen).

כְּסִיָאָת (Sach 7, 1) Name des neunten Monats.

כְּסִיָאָת *a. m., pl. d.* כְּסִיָאָת Gn 10, 14 ein Volksstamm.

כְּסִיָאָת *h. f., pl.* כְּסִיָאָת nach I. Löw Emmerweizen (*Triticum dicoccum*).

כְּסִיָאָת *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züchtigen.

בָּסָנָא *a. m.* Lehm, Kot.

כִּיסָנָא (bSabb 138^b) *s.* כֶּסֶךְ.

בָּסָנִיא (*sing.* בָּס. J. Löw.) *a. m. pl.* 1. *ind.* בָּסָנִין 1K 14, 3 (MS בִּיסָנִין) geröstete Körner; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. בָּסָנִין) vertrocknete Krumen.

בָּסָנִין *h. m. pl.* dass.

כִּיסָנִית (jPes 37^b Ausg. Krot.; Ausg. Ven. כִּיסָנִי) 1. בָּסָנִין.

כָּסַם *h.* 1. mit den Vorderzähnen kauen; 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Pilp.* 1. kauen; 2. reiben.

כָּסַם I *a.* dass. *Aph.* kauen lassen. *Palp.* reiben.

כַּסַּם II *a.* *Aph.* tadeln.

בְּסִיסְמָא *gr. f.* (Ξέστης), *pl.* בְּסִיסְמָאוֹת (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Maß (Sextarius), etwa 1/2 Liter.

בְּסוֹסְמָרָא *gr. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Ausbau, Balkon.

כַּחַ *h. Hi.* 1. blaß werden, hell werden; 2. geringer werden; 3. beschämen.

כָּחַ *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. beschämt werden.

כַּחַ *m.* כַּסּוּפִים (Siphre Dt § 13) 1. nach Siphre Num § 92 כַּסִּיפִים *gr. m.* (ψηφιστής) Rechner(?).

כָּחַ *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.

כָּחַ *h. m.* Silberarbeiter.

כַּסְפָּא I (Gn 47, 8) *a. m., ind.* כַּסְפָּא Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.

כַּסְפָּא *a. m., nabat.* für כַּסְפָּא, *s.* dass. כַּסְפָּא *pers. m.* Trester (von Datteln, Sesam).

כַּסְפִּיאָ *gr. m.* (Ξιπίας) Schwertfisch (*Xiphias gladius*).

כַּסְפִּין *pers. m.* Trester (von Datteln, Sesam).

כַּסְפִּתָּא *a. f.* Geldkasten.

כַּסְפִּיאָ *s.* כַּסְפִּיאָ (bChull 66^b) 1. כַּסְפִּיאָ, *s.* dass.

כַּסְרָא (Hiob 18, 13) 1. בְּסָרָא, *s.* dass.

בְּסוֹרִיאָ *gr. f.* (ἐξορία) Verbannung.

בָּסֶת *h. f., pl.* בָּסֶתוֹת 1. Kissen, Polster; 2. Fleischpolster.

בָּסֶתָא (Gn 42, 27) *a. f., pl.* בָּסֶין Häcksel.

כַּעֹם (bSabb 62^b) 1. עָכִים, *s.* dass.

בְּעִירוֹת *h. f.* Häßlichkeit.

בְּעָכָא *a. m.* ein feineres Gebäck.

בְּעָעַע *h.* ein Geräusch machen.

בְּעָעַע *a.* dass.

בָּעַן *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. מִבָּעַן Jes 9, 6 von jetzt ab. בָּעַן עַד Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.

בָּעַם *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.

בָּעַם *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.

בָּעַם *h. m.* Zorn, Ärger.

בְּעָסָא *a. m.* dass.

בָּעַר *h., pt. pass.* בָּעוֹר 1. häßlich; 2. unpassend. *Pu. pt.* מְכֻבָּר dass. *Hitpa.* häßlich erscheinen.

כַּעַר *a. Pa. pt.* מְכַבֵּר, *f.* מְכַבְרָא Nah 3, 6 (MS *Aph.* מְכַבְרָא) häßlich.

כָּה *h. f.* 1. *du.* כַּפִּים Handfläche. כָּה מְלֵא eine Handvoll. כַּפִּים נְשִׂיאוֹת Erhebung der Hände (beim Priestersegens); 2. Handschuh; 3. Fußsohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. kleiner Kuchen; 7. Palmzweig; 8. Schamhügel (*Mons Veneris*); 9. *pl.* כַּפִּין, כַּפּוֹת Löffel, Kelle, Schale; 10. Wagschale; 11. Buchstabe; 12. 1. כָּה.

כָּה *h. m.* 1. Fels; 2. Ufer.

כָּהָא *s.* כָּהָא.

כָּהָא *a. m., pl.* כָּהִין 1. Handfläche; 2. Gebund; 3. Schale. כָּהָא דְמוֹחָא Hirnschale; 4. Schulter(?); 5. der griechische Buchstabe καππα.

כָּהָא *a. m.* Schale, Deckel.

כָּהָא *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כָּפַת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. *Aph.* dass. *Itpe.* umstürzen, einfallen.

כָּהָה *h.* dass. כָּפוּי מוֹדָה undankbar. *Ni.*

1. umgestürzt werden; 2. *pt.* נִכְפָּה besessen (epileptisch).

כֶּפֶה *h. f., pl.* כָּפִין 1. Palmzweig; 2. Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter Raum (Gefängniszelle); 5. Bogentor; 6. Kopfbedeckung der Frau; 7. Wellenberg. כֶּפֶת הַיָּדֵן eine Ingredienz des Räucherwerks; 8. (bSabb 67^a) 1. כֶּבֶה, *s.* כֶּבֶא.

כְּפֹר *h. m.* Riese.

כָּפֹר I *h. m.* Reif.

כָּפֹר II *h. m.* Becher, Schale.

כַּפִּי (bEr 29^b) 1. כֶּפֶי, *s.* כֶּפֶי.

כָּפֹר *h. m.,* meist *pl.* כְּפֹרִים Sühne, Versöhnung. מִחְסַר כְּפֹרִים ein Aus-sätziger, dessen Reinigung zwar begonnen hat, aber noch nicht (durch Darbringung der vorgeschriebenen Opfer) vollendet ist. יוֹם כָּפֹר Ver-söhnungstag (am 10. Tischri).

כְּפֹרָא *a. m., pl. d.* כְּפֹרִיא Ex 29, 36 dass. יוֹמָא דְכְּפֹרִיא Lv 23, 27 Ver-söhnungstag.

כָּפֹר I *a. m.* Reif.

כָּפֹר II *a. m.* Becher, Schale.

כָּפֹר III *a. m., pl.* כְּפֹרִין Cant 4, 13 Cyperblume (*Lawsonia*).

כְּפֹרִי *a. (Inf. Pa. v. כפר II)* בֵּית כְּפֹרִי Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnestätte, das Allerheiligste im Heiligtum.

כַּפּוֹרָה *h. f.* Deckel der Bundeslade. בֵּית הַכַּפּוֹרָה das Allerheiligste.

כַּפּוֹרְתָא (Ex 25, 17, MS כְּפֹרְתָא) *a. f.* dass.

כַּפּוֹת *h. m.* Fessel.

כַּפּוֹתָא (?) *a. f.* Mistfladen. *S.* כַּפּוֹתָא.

כֶּפֶח *h. m.* Riese.

כֶּפֶיָא *a. m.* Mistfladen.

כֶּפֶהָ *h. f.* Umstürzen.

כֶּפֶל *h. m., c.* כֶּפֶל, *du.* כֶּפֶלִים das Doppelte.

כֶּפֶלָא *a. m.* dass.

כֶּפֶלָה *h. f.* Verdoppelung (des Erbes).

כֶּפֶלִיתָא (Gn 23, 19) *a. f.* Doppeltes (Be-

zeichnung des Grundstückes, welches Abraham als Erbbegräbnis erwarb).

כֶּפֶיָא *s.* כֶּפֶיָא.

כֶּפֶים *h. m.* 1. eine Art großer Ziegel (Binder?); 2. 1. כֶּפֶים, *s.* כֶּף.

כֶּפֶיָה I *h. f.* Bücken.

כֶּפֶיָה II *h. f.* 1. Geflecht, Korb; 2. Gefängnis.

כֶּפֶיָתָא *a. f.* dass.

כֶּפֶירָה *h. f.* Ablegnung.

כֶּפֶישָׁה *h. f.* Gefäß mit eingebogenem Rand.

כֶּפֶיתָה *h. f.* Binden.

כֶּפֶכָה *h. m.* Schale.

כֶּפֶל I *h.* verdoppeln. *pt. pass.* כְּפֹול doppelt. *Ni.* verdoppelt werden. *Hi.* doppelt machen. *Ho.* mit Verdoppelungen versehen.

כֶּפֶל II *h.* kümmern. *Ho.* sich kümmern, sich mühen.

כֶּפֶל I *a., pt. pass.* כֶּפֶיל Ex 28, 32 Aug. Berl., Cant 8, 7 (MS כְּפֹול) doppelt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* אֶתְכֶפֶילו Jes 38, 12 verdoppelt werden; 2. sich zusammen-tun.

כַּפֵּל II *a. Itpe.* sich kümmern.

כֶּפֶל *s.* כֶּפֶיל.

כֶּפֶלָא *a. m.* das Doppelte.

כֶּפֶלָא *a. m.* Lende.

כֶּפֶלָה (Jes 40, 4) *a. m.* Unebenes.

כֶּפֶלָאוֹת, כֶּפֶלִיּוֹת *h. f. pl.* unreife Datteltaube(?). *S.* כֶּפֶלִיּוֹת.

כַּפּוֹלִין (BerR 59; Aug. Konst. סִילוֹן) *s.* כַּפּוֹלִין, *s.* כַּפּוֹלִין.

כַּפּוֹלִין (jNidd 50^a) 1. כַּפּוֹלִין, *s.* כַּפּוֹלִין.

כַּפּוֹלִין (jPea 20^a) 1. כַּפּוֹלִין.

כֶּפֶן *h., pt. pass.* כֶּפֶן hungriq.

כֶּפֶן I *a., pf.* 3 *f. sg.* כֶּפֶנָה Gn 41, 55, *impf.* כֶּפֶן hungern. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. suff.* אֶכְפֶּנָה Dt 8, 3 hungern lassen.

כֶּפֶן (?) II *a.* krümmen.

כֶּפֶנָא I (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger, Hungersnot.

בפנא II (Jes 58, 7 Soc 59, Am 8, 11)

a. m., ind. בפין Am 8, 11 hungrig.

בפניות h. f. pl. unreife Datteltraube.

בפניתא, בפניתא a. f. dass.

כפס a., pt. pass. f. pl. בפסן Est II 1, 16,

1. בפיתן, s. בפת.

כפע Hi. pt. מכפיע BerR 28 Ar., 1.

מכפיע, s. פקע.

כפף h. 1. beugen, krümmen. pt. pass.

כפוף gekrümmt, krumm; 2. krumm

werden; 3. umstürzen; 4. zwingen.

Ni. 1. gebeugt, gebogen werden; 2.

umgebogen werden.

כפף a. 1. pf. פף Est II 1, 6 (MS Or.

2377 כף, pt. act. כפף Jes 58, 5, pt.

pass. f. כפיפא Est II 5, 1 beugen,

biegen; 2. umstürzen. Pa. inf. כפפא

Ez 17, 6 (MS כפפא) dass.

כפפאתא s. כפיפאתא.

כפפר I h. verleugnen, ableugnen. pt.

כפפר Gottesleugner. Hi. zum Leugner

machen.

כפר II Pi. sühnen. Hitpa. gesühnt werden.

כפר I a. 1. abwischen; 2. pt. m. pl. כפרין

Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. Pa. ab-

wischen. Itpa. 1. ipf. 3 f. sg. אתכפר

Est II 3, 8 weggetilgt werden.

כפר II a. Pa. ipf. יכפר Lv 5, 18 sühnen.

Itpa. pf. 3 m. pl. אתכפרו Ex 29, 33

gesühnt werden.

כפר h. m., pl. כפרין Dorf.

כפרא I, כפרא a. m. 1. pl. c. s. כפרגיון

Nu 32, 41 dass. 2. Ortsname.

כפרא II a. m. כ' דורי Kupfergrün(?).

כפרא I a. m. Sühngeld.

כפרא (Gn 6, 14) II a. m. Asphalt.

כפרא III a. m. Blütenrispe der Palme.

כפראתא a. m. vom Dorfe, ländlich.

כפרה h. f. Sühne.

כפרוסא gr. m. (v. Κύπρος) Einwohner

von Cypern.

כפרה, כפרא Ortsname.

כפרי h. m. 1. vom Dorfe, Dörfler;

2. Cyprenser(?).

כפרי Ortsname.

כפרן h. m. Ableugner.

כפרנין s. כפרא.

כפרנות h. f. Ableugnung.

כפרותא s. כפרותא.

כפש h., pt. pass. כפוש eingebogen. Ho.

pt. מכפש niedergedrückt.

כפשנא s. כבשנא.

כפת h. binden, fesseln. Ni. gebunden

werden. Pi. zusammenbinden. Pu. pt.

מכפת gebunden.

כפת I a., pf. c. suff. כפתיה Cant 1, 13

dass. Pa. 1. inf. כפתא Cant 7, 5 dass.;

2 pf. כפית Nu 17, 23 reifen.

כפת (?) II a. Itpe. kümmern. S. אכף II.

כפת h. m. Band, Fessel, Kette.

כפתא I, כפתא a. m. 1. dass.; 2. Fesse-

lung.

כפתא II a. f. Mistfladen.

כפתא a. f. Korb, Schwinge.

כפתא a. f. 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2

(MS כפתא), Jer 20, 3 (MS כיפתא) Ge-

fängniszelle; 3. Bogentor(?).

כפתה h. f. Band, Verschnürung.

כפתור h. m. Knauf.

כפוצמרא, כפוצמרא gr. f. (ἐξώστρα) Bal-

kon, Empore, Erker; 2. 1. כפמרא.

כפמרא lat. f. (castra) Kriegslager.

כר h. m., pl. כרים Polster, Matratze.

כאר pers. m. Esel.

כרא a. m., pl. כרין Thr 2, 21 dass.

כרא I a., ipf. יכרי Ex 21, 33 graben.

Itpe. gegraben werden.

כרב a. 1. pflügen; 2. 1. כרה.

כרבא a. m. Pflügen. כרבא gepflühtes

Feld.

כרבא, כרבא gr. m. (κρδμη) Kohl.

כרביהא (bBabK 85^a Ar.) 1. כרביהא, s.

dass.

כרביל lat. (vgl. cribrum) sieben.

כרבילא, כרבילא gr. m. (χοραύλης) Flöten-

bläser.

כרבילה h. f. Kamm des Hahns.

כַּרְבִּלְתָּא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel(?).

כַּרְבֵּק (?) *a.* schreien.

כַּרְגָּא (Koh 2, 18) *a. m.* Kopfsteuer.

כַּרְדִּי Ortsname.

כַּרְדוּט *gr. m.* (χειριδωτός), *ind.* כַּרְדוּט 1S 2, 18, *pl.* כַּרְדוּטִין Jer 7, 18 Ärmelkleid.

כַּרְנָאָת (Siphre Num § 158) *l.* כַּרְנָאָת, *s.* כַּרְנָאָת.

כּוּרְדִּי (bPes 40^b) *s.* בּוּרְדִּי.

כָּרָה I *h.* graben.

כָּרָה II *h.* häufen.

כָּרָה III *h.* *Hi.* bewirten.

כָּרָה *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.

כָּרְהָא *a. m.* Krankheit.

כַּרְהֵנָא *a. m.* dass.

כַּרּוּב *gr. m.* (κράβη) Weißkohl (*Brassica oleracea, var. capitata*).

כַּרּוּב *h. m.* Kerub.

כַּרּוּבָא *a. m., pl.* כַּרּוּבִין Ex 25, 18 dass.

כַּרּוּבָא *a. m., c.* כַּרּוּבִין Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).

כַּרּוּבָתָא *gr. f.* (κρωβύλαος?), *pl. c.* כַּרּוּבָתִּין Sach 14, 20 (MS כַּרּוּבָתִּין) Federbusch.

כַּרּוּז *gr. m.* (κήρυξ?) Ausrufer, Herold.

כַּרּוּזָא *gr. m., ind.* כַּרּוּז Ex 36, 6 dass.

כַּרּוּזָא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).

כַּרּוּזָא (jPes 30^a) im Text zu streichen.

כַּרּוּבָא *a. m.* 1. Darm. כַּרּוּבָא 'כ' Dünndarm. כַּרּוּבָא 'כ' Dickdarm; 2. Herumwandern; 3. *s.* כַּרּוּבָא.

כַּרּוּבָתָא (?) *a. f.* Händlerin.

כַּרּוּשִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.

כַּרּוּתָא *h. m.* Scheidung.

כַּרּוּ *gr.* (vgl. κηρύσσω?) öffentlich ausrufen. *Hi.* dass.

כַּרּוּ *gr.* (vgl. κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.*

כַּרּוּזִין Jon 3, 7, 3 *pl.* כַּרּוּזִין Gen 41, 43B.,

pt. pl. כַּרּוּזִין Est II 6, 9 dass.

כַּרּוּז *gr. m.* (κρωσσός) Krug.

כַּרּוּזָא *a. m.* eine Art Heuschrecke(?).

כַּרּוּבָא (LevJI 11, 22; MS כַּרּוּבָא),

כַּרּוּבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

Vgl. אַרְבּוּבָנִית.

כַּרּוּזָא *x. m., pl. c. suff.* כַּרּוּזָא Cant 1, 8 (MS כַּרּוּזָא) Viehhüter, Hirt.

כַּרּוּזִין Ortsname.

כַּרּוּמִין *gr. m. pl.* (κρυσμα) Fischbrühe mit Lupinen.

כַּרּוּנִיתָא (bBabM 40^b) *l.* כַּרּוּנִיתָא, *s.* dass.

כַּרְחָא *h.* *Hi.* nötigen, zwingen.

כַּרְחָא *h. m., mit Suff.* z.B. כַּרְחִי עַל כַּרְחִי, trotz meiner, widerwillig, gezwungen.

כַּרְחָא *a. m., mit Suff.* כַּרְחֵךְ 2S 2, 16 dass.

כַּרְחִיסָא *gr. m.* (χάρτης) Dokument (Blatt).

כַּרְיָא *gr. tr.* (χαίρει) Heil dir!

כַּרְיָא I *gr. m.* (χείριος) Sklave.

כַּרְיָא II *gr. m.* (κύριε) Herr(?).

כַּרְיָא *h. m., pl.* כַּרְיִין Körnerhaufe.

כַּרְיָא I *a. m., pl.* כַּרְיִין, כַּרְיִין dass.

כַּרְיָא II *a. m.* Brunnen.

כַּרְיָא III *a. m.* leidend, gering.

כַּרְיָא IV *s.* כַּרְיָא.

כַּרְיָהָא *h. f.* Graben (einer Grube).

כַּרְיָהָא *a. m.* krank.

כַּרְיָהָתָא (bSabb 10^a Ar) *l.* כַּרְיָהָתָא, *s.* כַּרְיָהָתָא.

כַּרְיָהָתָא *a. f.* Leiden.

כַּרְיָהָא *l.* כַּרְיָהָא, *s.* dass.

כַּרְיָהָא *h. m.* Wirbel (im Wasser) (?).

כַּרְיָהָא *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.

כַּרְיָהָא *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.

כַּרְיָהָתָא *a. f.* Gebund.

כַּרְיָהָא *a. f., pl.* כַּרְיָהָתָא, כַּרְיָהָתָא, *c. suff.* כַּרְיָהָתָא Thr 1, 16 Or 1377 Bauch, Leib. *S.* כַּרְיָהָא.

כַּרְיָהָתָא (Kel XX 1) *l.* כַּרְיָהָתָא, *s.* dass.

כַּרְיָהָא *h. f.* Knien.

כַּרְיָהָא *s.* כַּרְיָהָא.

כְּרִישָׁא *h. m. f., pl.* Porree
(*Allium porrum*).

כְּרִית *h. f.* 1. dass. (?); 2. *s.* כְּרִית.

כְּרִית (1S 30, 14) Ortsname.

כְּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schließung (eines Bundes); 5. Entschcheidung(?).

כְּרִיתוֹת *h. f.* Ehescheidung.

כְּרִיתִינוֹן *s.* כְּרִיתִינוֹן.

כְּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.

כָּרַךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. umwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pt.* מְכוּרָךְ vereinigt.

כָּרַךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. כָּרַךְ רִפְתָּא (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* כְּרִיכָא Dt 28, 52, *f. ind.* כָּרִיכוֹ Nu 13, 28 umringen, ummauern; 4. umkehren. כָּרַךְ וְתָגִי kehre die Mischnasätze um. *Pu.* 1. *pf.* כָּרִיךְ 1 K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Itpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.

כָּרַךְ *h. m., pl.* כְּרָכִים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwicklung. כָּרַךְ אֶחָד auf einmal (ohne Unterbrechung).

כָּרַךְ *h. m., pl.* כְּרָכִין Stadt.

כָּרָא *a. m., ind.* כָּרַךְ 1. כָּרַךְ Nu 24, 21, 2S 20, 19, *pl.* כְּרָכִין Nu 13, 19 dass.

כָּרַב *h.* mit Einfassung versehen.

כָּרָבָה *gr. m.* (κερκίς) Webstab (zum Festschlagen des Gewebes).

כְּרָדוֹנוֹן 1. כְּרָדוֹנוֹן.

כְּרָדוֹן *gr. m.* (καρχηδών, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.

כָּרָבוֹב *h. m.* Einfassung (um den Altar).

כָּרָבוֹ (?) Ortsname.

כָּרָבוֹם *h. m.* Safran (*Crocus*).

כָּרָבוֹר *h. m.* Tanz, Sprung.

כָּרְסוֹלָכְנוֹן 1. כּוֹרְכִי לִבְנוֹן. כּוֹרְכִי *s. dass.*

כָּרְכִיָּא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.

כָּרְכִיתָא (?) *a. f.* kreisrund.

כָּרְכָם I *gr.* (vgl. χαλκωμα) ehern machen.

כָּרְכָם II *h. l.* gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.

כָּרְכּוֹם *gr. m.* (χαρκωμα) Palisadenwerk, Belagerungswall.

כָּרְכּוֹמָא I *gr. m.* (χαρκωμα), *pl.* כָּרְכּוֹמִין Dt 20, 20 (MS כָּרְקוֹמִין) dass.

כָּרְכּוֹמָא II *gr. m.* (χαλκωμα) Erzmasse.

כָּרְכָמָא *a. m.* Safran (*Crocus*).

כָּרְכְּמִישָׁא, כָּרְכְּמִישָׁא (?) *x. m.* Blei.

כָּרְכְּמִית, כָּרְכְּמִית weibl. Personennamen.

כָּרְכָם 1. כָּרְכָם, *s.* כָּרְכָם.

כָּרְכּוֹם 1. כָּרְכּוֹם, *s.* dass.

כָּרְכָסָא, כָּרְכָסוֹן *gr. m.* (κέρκωσι, κερκωπιζων) verschmitzter Mensch.

כְּרוֹכְסִין (jBabM 8°) 1. כְּרוֹכְסִין (so Aug. Ven.), *s.* dass.

כָּרַךְ 1. כָּרַךְ. *gabel*

כָּרַךְ *s.* כָּרַךְ.

כָּרְכָתָא *a. f., pl.* כְּרָכָן Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.

כָּרְכָשׁ *a.* 1. schütteln; 2. nicken.

כָּרְכָשָׁא *a. m.* Mastdarm.

כָּרְכָשְׁתָא I *a. f.* dass.

כָּרְכָשְׁתָא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.

כָּרְכָשְׁתָא *a. f.* Wiesel.

כָּרְכָתָא *a. f.* umfriedigtes Land.

כָּרְכָתָא *a. f.* Bündel.

כָּרָם 1. aufhäufen; 2. 1. כָּמַר.

כָּרוֹם *gr. m.* (κορώνη) Seekrähe.

כָּרָם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.

כָּרָמָא *a. m.* 1. *ind.* כָּרָם Ex 22, 4, *pl.*

כָּרָמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.

כָּרוֹמָא, כָּרוֹמָא *gr. m.* (χρῶμα). כָּרוֹם Ex 28, 20 ein Edelstein.

כָּרְמִי Ortsname.

בְּרִמְיָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.
בְּרִמְלָא Name eines Gebirges.
בְּרִמְלָא *a. m.* 1. Jes 29, 17 dass.;
 2. 1S 27, 3 Ortsname.
בְּרִמְלִי *h. m.* vom Karmel.
בְּרִמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des öffentlichen Bereichs, welche nicht als Privatbereich (im Sinne des Sabbatgesetzes) anzusehen ist.
בְּרִימְנִיָא *gr. m.* (χειρομάνικον) Handfessel.
בְּרִמְשָׁא *x. m.* eine Baumart (Zizyphus?).
כְּרַמְתָּ (TosMen IX 10) 1. **כְּמַרְתָּ**, *s. dass.*
כְּרִן *a.* **כְּכִרְן יוֹמָא הָדִין** Lv 23, 28 an dem Tage selbst. **יָת כְּרִן יוֹמָא** Ez 24, 2 diesen Tag selbst.
כְּרִנְבָאָת *gr. m.* (χερνίβιον), *pl. h.* **כְּרִנְבָאָת**, *a.* **כְּרִנְבָן** Gefäß für Wasser.
כְּרִנְבּוֹ (bBabB 91^a) männl. Personennamen.
הַנְּדָבָא (EchR 3, 42) 1. **אֲנָדְבִי**, *s. הנדבא*.
כְּרַם (Hi 6, 5) *s. כְּרַם*.
כְּרַם *h. f., pl.* **כְּרִיסוֹת** Bauch, Bauchwand. **כִּי הַפְּנִימִית** der erste Magen der Wiederkäuer (Pansen), nach babylon. Erklärung. Magenmund.
כְּרַסָּא *a. f.* 1. *pl.* **כְּרִסְנִין**, *dass., s.* **כְּרִיסָא**; 2. **כְּרַסָּא** BerR 68 1. **כְּרַסָּא** (so *Ausg. Konst.*), *s. dass.*
כְּרִיסוֹ **אֲרִיָּרָא** (jBabK 3^c) 1. **כְּרִיסוֹ אֲרִיָּרָא** *gr. m.* (vgl. χρυσόπρυπον) Erheber der Gewerbesteuer.
כְּרִיסָא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* **כְּרִיסָא** Gen 41, 40, *pl. c. suff.* **כְּרִיסוֹתָהוּן** Ez 26, 16 Stuhl; 2. Abtritt.
כְּרִיסְרָזוֹת (SchirR 2, 2) 1. **כְּרִיסְרָזוֹת** *gr. f. pl.* (χρυσόπρυπον) Gewerbesteuer.
כְּרִיסוֹן, **אוֹלוֹכִיָּרְכוֹן** 1. **אוֹלוֹן כְּרִיסוֹן**, *gr. m.* (δολόχρυσον) ganz golden.
כְּרִיסְטִיָּא *gr. f.* (χαριστάων) Wage des Archimedes.
כְּרִיסִין (Tos Neg. V 14) 1. **כְּרִיסִין**, *s. dass.*
כְּרִיסָא (bSanh 5^a) 1. **כְּרִיסָא**.

כְּרִיסוֹלִכְנוֹן *gr. m.* (χρυσολόχανον) Melde (*Atriplex?*).
כְּרִיסְמָא (?) *h. m.* Zwerchfellentzündung.
כְּרִיסְמָא.
כְּרִיסְמִיָּן (jSabb 7^b, *Ausg. Ven.* **כְּרִיסְמִיָּן**) 1. **כְּרִיסְמִיָּן**, *s. dass.*
כְּרִיסְנָא (?) männl. Personennamen.
כְּרִיסְנָא *gr. männl. Personennamen* (Κρίσπος).
כְּרִיסְפָא *gr. m.* (κράσπεδον) *c.* **כְּרִיסְפָא** Nu 15, 38, *pl.* **כְּרִיסְפִין** Nu 15, 38 Quaste (Schaufaden).
כְּרִיסְפִין männl. Personennamen (Κρίσιπιδης?).
כְּרִיסְפִת *h. f.* eine Heuschreckenart.
כְּרוֹסְתִי **כְּרוֹסְתִי בִיָּה** (jNed 38^a, *Ausg. Ven.* **כְּרוֹסְתִי בִיָּה**) 1. **כְּרוֹסְתִי בִיָּה** *gr.* (πρός τιμα?) zur Auszeichnung. — Anders unter **כְּרוֹסְתִי** und **כְּרוֹסְתִי**.
כְּרוֹסְתִי *h. m.* dickbauchig.
כְּרוֹסְתִי *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.* 1. niederbeugen, betrüben; 2. die Wagschale sinken machen; 3. den Ausschlag geben; 4. ausgleichen.
כְּרוֹסְתִי (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen, niederknien; 2. niedersinken. *Aph.* 1. *inf.* **כְּרוֹסְתִי** Jud 11, 35 niederbeugen, betrüben; 2. abwägen; 3. entscheiden. *Ite.* abgewogen werden.
כְּרוֹסְתִי *h. f.* 1. *du.* **כְּרוֹסְתִי** Unterschenkel (mit Fuß); 2. *pl.* **כְּרוֹסְתִי** Beine (eines Tisches oder Lagers); 3. Stößel eines Mörsers.
כְּרוֹסְתִי *a. f.* 1. *pl. d.* **כְּרוֹסְתִי** Lv 1, 13 Unterschenkel (mit Fuß); 2. Fuß; 3. *sg. d.* **כְּרוֹסְתִי** (!) Est II 1, 2, *pl.* **כְּרוֹסְתִי**, **כְּרוֹסְתִי** Fuß (eines Tisches oder Lagers).
כְּרוֹסְתִי *a.* *Ite.* anschwellen(?).
כְּרוֹסְתִי (jKil 27^a, *Ausg. Ven.* **כְּרוֹסְתִי**), *s. כְּרוֹסְתִי*.
כְּרוֹסְתִי (**כְּרוֹסְתִי**) *x. m.* Sellerie (*Apium graveolens*).
כְּרוֹסְתִי *x. m.* dass.
כְּרוֹסְתִי (Est II 8, 15, MS **כְּרוֹסְתִי**) *gr. m.* (κάπρασος) 1. feines Linnen; 2. eine Flachsart(?).

בְּרֹפְסֵלָה *gr. m.* (χειρόψελλον) Armband.
 בְּרָצָא *a. m.* Spulwurm.
 בְּרִצְמִיּוֹנָה *gr. f.* (χαριστῶν) Wage des Archimedes.
 בְּרִקּוֹם *gr. m.* (χαράκωμα) Palisadenwerk, Belagerungswall.
 בְּרִקּוֹמָא (1S 26, 5) *gr. m., pl.* בְּרִקּוֹמִין Dt 20, 20 dass.
 בְּרִקֹם (TosKil. I 1) l. בְּרִקֹם (?).
 בְּרִי I *h. Pilp.* בְּרִיךְ sich hin- und herwenden, Umschweife machen. *מְבַרְכֵּן*
 בְּרִי II (= בְּרִי) *h. Pilp.* בְּרִיךְ Lärm machen.
 בְּרִישָׁא *gr. m.* (καρχαρίας) Hai (*Squalus carcharias*).
 בְּרִישִׁנְתָּא (?) *a. f., pl.* בְּרִישִׁנִין Erdklöße (?).
 בְּרִישְׁנָא (?) *männl. Personennamen.*
 בְּרִישְׁנָה *h. f., pl.* בְּרִישְׁנִין Linsenwicke (*Vicia Ervilia*).
 בְּרִישְׁתִּינָה, בְּרִישְׁתִּינָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird (Fledermaus?).
 בְּרִית *h.* 1. abschneiden, abtrennen. *pt. pass.* שְׂפָכָה בְּרִית mit abgeschnittenem oder fistulösem Gliede; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. בְּרִית בְּרִית eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden. *Inf.* הַבְּרִית göttliche Bestrafung durch zeitigen Tod; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausgerotten.
 בְּרִית *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.
 בְּרִית *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* בְּרִיתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.
 בְּרִיתָא *a. m., pl.* בְּרִיתִין, בְּרִיתִין Nu 11, 5 (MS בְּרִיתִין) Porree (*Allium porrum*).
 בְּרִיתִי *h. m.* Kreter.
 בְּרִיתִן *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.
 בְּרִיתָנָא *a. m.* lauchfarbener Edelstein.
 בְּרִיתִינוֹן *gr. m.* (vgl. πρδσινος) lauchfarben.

בְּשָׂדָה *s.* בְּשָׂדָה.
 בְּשָׂדִי *h. m.* 1. Kaldäer; 2. kaldäisch.
 כְּשָׁשׁ *h. Pilp.* כְּשָׁשׁ anstacheln.
 כְּשִׁוּיָה *h. m.* Zauberei.
 כְּשִׁוְרָא (2K 6, 2, MS שְׁוִי) *x. m., pl.* כְּשִׁוְרִין, *c. suff.* כְּשִׁוְרוֹהֵי Cant 1, 17 (MS בְּשִׁוְרוֹהֵי) Balken.
 כְּשִׁוְתָה *h. f.* Flaum.
 כְּשִׁוְתָה *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).
 כְּשִׁוְתָה *a. f.* dass.
 כְּשִׁוְתָה *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּכַשִּׁיט Jos 1, 8 schön handeln.
 כְּשִׁילָה *h. m.* das größere Beil.
 כְּשִׁילָה *a. m., pl.* בְּשִׁילִין Jer 46, 22 (MS בְּשִׁילִין) dass.
 כְּשִׁירָה *h. m.* 1. כְּשִׁירָה 1. (nach dem Gesetz) tauglich, gebrauchsfähig; 2. fähig; 3. tugendhaft.
 כְּשִׁירָה *a. m.* dass.
 כְּשִׁירָתָה *a. f.* Geschicklichkeit.
 כְּשִׁיבָה *h. m.* Schütteln.
 כְּשִׁיבָה Ortsname.
 כְּשִׁלָה *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.
 כְּשִׁלָה *a. Aph.* straucheln machen.
 כְּשִׁלּוֹן *h. m.* Straucheln.
 כְּשִׁמָּא *s.* כְּשִׁמָּא.
 כְּשִׁי (bSabb 23^a MS) l. קְטָף, *s.* dass.
 כְּשִׁי *h. Pi.* zaubern.
 כְּשִׁי *h. m., pl.* כְּשִׁיפִים Zauberei.
 כְּשִׁי *h. m.* Zauberer.
 כְּשִׁיפָה *h. m., f.* כְּשִׁיפָה dass.
 כְּשִׁיפָה *a. f., pl.* כְּשִׁיפִין Ez 27, 24 (MS כְּשִׁיפִין) Mantel.
 כְּשִׁי *h.* (nach dem Gesetz) tauglich, gebrauchsfähig sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären; 3. veranlassen. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hütpa.* sich als tauglich zeigen.

כָּשָׁר (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.*
 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m. pl.*
אֶכְשְׁרוּ 1S 17, 8 (fehlt MS) für taug-
 lich halten, erklären. *Itpe.* tauglich
 werden, sein.
כָּשִׁיר *s.* כָּשִׁיר.
כֶּשֶׁרָא (*pt. v.* כָּשֶׁר) *a. m.* 1. *ind.* כָּשֶׁר
 Nu 20, 5, *pl.* כְּשָׁרִין Nah 3, 12 tauglich;
 2. *ind.* כָּשֶׁר Gen 34, 7 recht. *S.* auch
 כֶּשֶׁרָא.
כֶּשֶׁרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohnt-
 sein; 2. Emsigkeit.
כֶּשֶׁרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).
כְּשֻׁרָת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit;
 2. Geschicklichkeit.
כְּשֻׁרָתָא *a. f.* dass.
כֶּשֶׁרָתָא *a. f.* ein wohlriechendes Ge-
 wächs (*Costus*).
כֶּשֶׁשׁ *h.* *Pilp.* כֶּשֶׁשׁ schütteln, klopfen.
כֶּשֶׁשׁ *a. Aph. Palp.* dass.
כֶּשֶׁת *x. m. s.* כֶּשֶׁתָא.
כַּת *h. f., pl.* כְּתוֹת Abteilung, Gesell-
 schaft.
כְּתָא *a. f., pl.* כְּתִין dass.
כְּתָא *a. m., pl. c.* כְּתִי Lv 25, 5 Nachwuchs
 (Getreide, das aus den ausgefallenen
 Körnern des Vorjahres wächst).
כְּתָא *pers. m.* eine Zukost. *S.* כְּתָח.
כְּתַב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben.
Ni. geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben
 lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben,
 ausgehoben werden.
כְּתַב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* כְּתָבוּ Dt 27, 3
 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.*
כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.*
כְּתִיבִי Cant 5, 10 Hagiographen. *Itpe.*
pf. אֶתְכְּתִיב (Est II 8, 9, MS אֶתְכְּתַב)
 geschrieben werden.
כְּתִיב *h. m., pl.* כְּתִיבִין 1. Schrift (Schreib-
 schrift); 2. geschriebener Wortlaut;
 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben,
 Schriftstück, Buch. *pl.* כְּתִיבֵי הַקֶּדֶשׁ
 כְּתִיבֵי (כְּתִיבִי) heilige Schriften; *b.* die Hagio-
 graphen; 4. Reskript, Edikt.

כְּתִיבִי (Ex 32, 16) *a. m., pl. c.* כְּתִיבִי
 Jes 58, 6 dass.
כְּתִיבָה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die
 darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.*
כְּתִיבוֹת Name eines Mischnatraktats.
כְּתִיבָנָא *a. m.* Schreiber.
כְּתִיבָתָא *a. f.* Eheverschreibung.
כְּתוּב *h. m.* 1. Geschriebenes (in der
 Bibel). *pl.* כְּתוּבִים *a.* Schriftstelle;
b. die Hagiographen (der dritte Teil
 des alttestamentlichen Kanon).
כְּתוּבָא *a. m.* dass.
כְּתוּבָא *a. m.* Schreiber.
כְּתוּבָה *s.* כְּתִיבָה.
כְּתוּבָת *h. f.* Schrift (Schreibweise).
כְּתוּנָא (Gen 37, 3) *a. m.* Untergewand,
 Leibrock; 2. כְּתוּנָא 'פ' obere Haut der
 Lunge (*Pleura pulmonalis*).
כְּתוּנִיתָא *a. f.* dass.
כְּתוּנִית *h. f.* dass.
כְּתוּשָׁא (bBabM 38^b) 1. כְּתוּשָׁא.
כְּתָח *pers. m.* eine Zukost (aus Quark,
 Salz und verschimmeltem Brot).
כְּתָחָא *pers. m.* dass.
כְּתִיבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.
כְּתִינָא *s.* כְּתִינָא.
כְּתִישָׁא *a. m.* Zerstoßenes, wunde Stelle.
כְּתִישָׁה *h. f.* Zerstoßen.
כְּתִית *h. m.* 1. Zerstoßenes; 2. wunde
 Stelle; 3. Lappen.
כְּתִיתָא *a. m.* wunde Stelle.
כְּתִיבָתָא *a. m., pl.* כְּתִיבָתִין 2K 19, 29
 Nachwuchs. *S.* כְּתָא.
כְּתִלָא *a. m.* 1. *c.* כְּתִלָא Lv 1, 15, *pl. c.*
 כְּתִלֵי Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.
כְּתִמִּין *a., pt. pass. pl.* כְּתִימִין Jes 1, 18
 Soc 59 beflecken.
כְּתִם *h. m.* Fleck.
כְּתָמָא (Jer 2, 22) *a. m.* dass.
כְּתִן *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.
כְּתִן *h. m.* Flachsarbeiter.
כְּתִנָא *a. m.* 1. *ind.* כְּתִן Dt 22, 11
 Flachs; 2. Linnen.

כְּתָנָה *a. m.* Leinenhändler.
 כּוֹתְנִיין (jMaasSch 54^d, Aug.Ven. בּוֹתְנִיין)
 1. בּוֹתְנִין, *s. dass.*
 כּוֹתְנִיאַם 1. בּוֹתְנִיאַם.
 כְּתִיבָה *a. f.* Leibrock.
 כְּתִיבָה *h. f., pl.* כְּתִיבָה, כְּתִיבָה Schalter.
 כְּתִיבָה *h.* belasten. *Pi.* aufladen, tragen.
 כְּתִיבָה *a. Pa.* aufladen, tragen.
 כְּתִיבָה *h. m.* Lastträger.
 כְּתִיבָה *a. m.* *dass.*
 כְּתִיבָה (Nu 7, 9) *a. f., c.* כְּתִיבָה Gen 9, 23,
pl. כְּתִיבָה Ex 28, 7 Schalter.
 כְּתִיבָה Ortsname.
 כְּתִיבָה *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מְכַתֵּר *ge-*
 krönt.

כְּתִיבָה *a. Pa. ipf. 3 m. pl.* יְכַתְּרוּן Jes 42, 4,
pt. מְכַתֵּר Mi 5, 6 harren.
 כְּתִיבָה *h. m.* Krone.
 כְּתִיבָה (Jer 48, 9) *a. m.* *dass.*
 כְּתִיבָה *h.* 1. zerstoßen (insbes. vom Zer-
 quetschen der Oliven); 2. klopfen.
Ni. zerstoßen werden. *Pu. pt.* *dass.*
Hilp. sich streiten.
 כְּתִיבָה *a.* 1. *pt. pass.* כְּתִיבָה Ex 27, 20
 (MS כְּתִיבָה) zerstoßen; 2. schlagen.
Pa. streiten. *Ilpe.* geschlagen werden.
Itpa. sich streiten.
 כְּתִיבָה *h. Pi.* stoßen, zerstoßen. *Pu. pt.*
 zerstoßen.
 כְּתִיבָה *a. Pa. dass.* *Itpa.* zerstoßen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr.
 Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30;
 3. Kennzeichen der Prekativform des
 Verbs, z. B. לֵימָא er möge sagen.
 ל *h.* 1. zu, für; 2. gleich.
 ל *a., c. s.* לָךְ Gn 37, 10 zu, für. מֶלֶךְ
 1. Dt 2, 10 B seit; 2. Gen 4, 26 zu
 (vor dem Infinitiv bei Verben, welche
 eine Negation enthalten).
 לֹא *h.* 1. nicht; 2. nein. וְלֹא — לֹא weder
 — noch. בְּלֹא ohne.
 לֹא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. וְלֹא
 etwa nicht? לֹא — לֹא weder — noch.
 בְּלֹא Nu 35, 22, לֹא דִלְךָ Ex 21, 11 ohne.
 לֹא Gn 4, 7 nicht wahr?
 לֹא männl. Personennamen (אֶלְיָשִׁיבִי).
 לֹא *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden.
Ni. ermüden.
 לֹא *a. s.* לֹא.
 לֹא (2K 2, 10), לֹא *a. h.* 1. nicht;
 2. *pl.* לֹאין Verbot.
 לֹא (= לֹא הִי) *a.* wahrhaftig.
 לֹא (Jer 12, 5 W) *a., pf.* 3 *pl.* לֹאין
 Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden.

pt. pass. לֹאין Dt 25, 18 B. ermüdet.
Ilpe. ermüden.
 לֹאין (VajR 30) 1. לֹא תִפְסֵן, *s. פֶּסֶס.*
 לֹאין (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte
 Glosse, 1. לֹאין, *s. מְכַתֵּר.*
 לֹא *h. m., pl.* לְבָב 1. Herz; 2. Magen;
 3. Brust.
 לֹא (Gn 8, 21) *a. m., ind.* לֹא Dt 28, 66,
pl. לְבָב, לְבָבִין, *d.* לְבָבִין 1K 8, 3 (MS
 לְבָבִין) 1. Herz. לֹאין im Sinne von;
 2. Magen. לֹאין רִיקָנָא auf leeren
 Magen.
 לֹא *s.* לְבָבִין.
 לֹא (bPes 42^b) 1. לֹא.
 לֹא (bMoK 11^a) (?).
 לֹא *h. m., pl.* לְבָבִין Herz.
 לֹא *h., pt. pass.* לְבָב 1. umgebunden;
 2. durchlöchert zur Herausnahme des
 Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.*
 1. umbinden; 2. erregen.
 לֹא *a. m., ind.* לְבָב Hab 3, 1 Soc 59 Herz.
 לֹא *h. m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.
 לֹא *a. m.* 1. *dass.*; 2. wollige Seite
 des Stoffs.

לֹאֲדָקָם 1. לֹאֲדָקָם, לֹאֲדָקָם, לֹאֲדָקָם.
 לֹבָה *h. Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen.
Hilp. angefacht werden.
 לֹבֹד *h. m.* eng verbunden.
 לֹבֹם *h. m.* Beunruhigung.
 לֹבֹי *h. m.* Anfachung.
 לֹבִין (bSanh 106^a) 1. לֹבִין (?).
 לֹבִין *h. m.* 1. Weißmachen, Reinigung.
pl. לֹבִינִים Reinigung (nach Menstruation); 2. Ziegelstreichen.
 לֹבִינִי *a. m.* ziegelsteinartig, viereckig.
 לֹבִינִי Bezeichnung der samaritanischen Schrift.
 לֹבִינִי *h. f.* Weihrauch.
 לֹבִינִי (Ex 30, 34) *a. f.* dass.
 לֹבִינִי (Tosf Kil III 12) 1. לֹבִינִי, *s. חֲלִבִּיץ*.
 לֹבִישׁ *h. m.* Gewand, Kleid.
 לֹבִישׁ (2K 5, 5 Soc 59) *a. m.* 1. *pl.*
 לֹבִישִׁין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter(?).
 לֹבוּה (jSchebi 35^a) 1. לֹבוּה.
 לֹבוּז *gr. m.* (λαβίς?) Rand, Einfassung.
 לֹבֹט *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt werden.
 לֹבֹט *h. m.* Beunruhigung.
 לֹבִיא *h. m., pl.* לֹבִיאִים Löwe.
 לֹבִיָּה *h. f.* Löwin.
 לֹבִיָּה *a. m.* Filz.
 לֹבִיָּה *h. f., pl.* לֹבִיָּיִם Ziegel, Backstein.
 לֹבִינִתָּה (Gn 11, 3) *a. f., pl.* לֹבִינִין Ex 5, 7, לֹבִין dass.
 לֹבִישׁ *s.* לֹבִישׁ.
 לֹבִישָׁה *h. f.* Anziehen, Kleiden.
 לֹבֵךְ *a.* ergreifen.
 לֹבֵלֵב *h.* sprossen lassen.
 לֹבֵלֵב I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.* sprossen.
 לֹבֵלֵב II *a., ipf.* 1 *pl.* גִּלְבֵּלָה ExJI 14, 13 lärmern.
 לֹבֵלֵב *a. m., pl.* לֹבֵלֵבִין Gn 40, 10 Sproß.
 לֹבֵלוֹ (?) Ortsname. *S.* לֹבֵל.
 לֹבֵלוֹת (Lֹבֵלוֹת) *h. f.* eine Art Trauben.
 לֹבֵלִין (Pesikt 110^b) 1. לֹבֵלֵב, vgl. לֹבֵלֵב II (?).
 לֹבֵלֵר *lat. m. (libellarius)* Schreiber.

לֹבֵלֵר *lat. m., pl. d.* לֹבֵלֵרֵי Est II 9, 23 (nicht MS) dass.
 לֹבֵן I *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. dass.; 2. Ziegel brennen; 3. glühend machen. *Pu.* glühend gemacht werden.
 לֹבֵן II *h. Pi.* reinigen. *Pu. pt.* gereinigt. *Hi.* 1. weiß werden; 2. weiß machen; 3. beschämen.
 לֹבֵן *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig machen; 2. mit Lehm bestreichen.
 לֹבֵן *h. m.* 1. weiß; 2. das Weiße im Auge. לֹבֵנִים weiße Gewänder; 3. baumlos. לֹבֵן שְׂדֵה ein Feld mit Getreide oder Hülsenfrüchten ohne Bäume; 4. (bei Feigen) grün.
 לֹבֵנָה *a. m.* dass.
 לֹבֵנָה *a. m., ind.* לֹבֵן Gn 30, 37 Weißpappel (*Populus alba*).
 לֹבֵנָה *s.* לֹבֵנָה.
 לֹבֵנָה *h. f.* Mond.
 לֹבֵנוֹן 1. Libanon; 2. (bildl.) Tempel.
 לֹבֵנוֹת *h. f.* Weißes.
 לֹבֵנוֹת *h. f.* dass.
 לֹבֵנוֹן (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.
 לֹבֵנוֹם *gr.* (Λιβανός) Libanon.
 לֹבֵס *gr. m.* (λάβης) Kessel, Becken.
 לֹבֵס *gr. m.* (λευκόν) weiß.
 לֹבֵרָה *lat. f. (libra)* Pfund.
 לֹבֵרֶת 1. לֹבֵרֶת, *s.* לֹבֵרֶת (?) Flußname.
 לֹבֵרֶים *gr. m.* (ἀλαβάρης) Haupt der Juden in Alexandria.
 לֹבֵרֶי *gr. f.* (λιβυρνή), *pl.* לֹבֵרֶיִן, לֹבֵרֶיִן 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.
 לֹבֵרֶיִן 1. לֹבֵרֶיִן.
 לֹבֵרֶיִן *gr. m.* (λιβυρνική), *pl. d.* לֹבֵרֶיִןִי Jes 3, 22 (MS לֹבֵרֶיִןִי) liburnisches Gewand.
 לֹבֵשׁ *h.* anziehen, anlegen (vom Untergewand); 2. bekleiden. *Pu. pt.* bekleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.
 לֹבֵשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* לֹבִישָׁה Gn 38, 19, *ipf.* יֹלֵבֵשׁ Lv 6, 3 anziehen, bekleiden.
 לֹבֵשׁ *1. pf. c. s.* אֲלֹבִישָׁנוֹ Gn 3, 21 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.

לְבָשָׂא *a. m., c. s.* לְבָשִׂיה Gn 39, 12, 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.

לְבָתָא *a. f.* Flamme.

לְוָנָא *gr. männl. Personennamen* (Λόγος).

לְוָנָא *s.* לְוָנָא.

לְוָנָא *h. m.* worfeln.

לְוָטוֹן *gr. m.* (ληγῶτον) Legat.

לְוָטָא *gr. m.* (λαγός) Hasenfell.

לְוִימָה *h. f.* 1. Verschlucken, Genießen; 2. Genuß.

לְוִימָתָא *a. f.* dass.

לְוִינָא *gr. m.* (λεγεῖν), *pl.* לְוִינִין, לְוִינִינִין 1. Legion, Truppe; 2. Soldat.

לְוִינָא *gr. m., pl.* לְוִינִין Ez 30, 9 dass.

לְוִינָא (jSanh 20^c) 1. מְנִין (?), *s.* מְנָא.

לְוִינָא *h.* 1. stottern; 2. spotten.

לְוִינָא *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten. *Pass.* verspottet werden.

לְוִינָא *h. m.* Stammeln.

לְוִינָא *h. f., pl.* לְוִינִין Portulak (*Portulaca oleracea*). *S.* חֲלֵלְוִינָא.

מְלָא לְוִינָא *a. m.* Verschlucken. *h.* לְוִינָא soviel der Mund faßt.

לְוִימָא (BemR 2) 1. וִימָא, *s.* וִימָא.

לְוִינָא *gr. m.* (λιδνός) Krug.

לְוִינָא *gr. m., pl.* לְוִינִין Thr 4, 2 (nicht MS) dass.

לְוִינָא *gr. m.* (λιδέα), *pl.* לְוִינִין Jes 28, 25 (MS לְוִינִין) Furche.

לְוִינָתָא *gr. f.* (λιδνός) Krug.

לְוִינָא *gr. männl. Personennamen* (Λόγος).

לְוִינָטוֹס *gr. m.* (λογιστής) Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לְוִינָא *s.* לְבָשָׂא.

לְוִינָא *lat. m.* (v. ludi) Gladiator.

לְוִינָא *lat. m.* (v. ludi) dass.

לְוִינָא *a. m., c. s.* לְוִינָא 2S 20, 8 Scheide.

לְוִינָא *gr. m.* (λιδανον) Ladanum.

לְוִינָא *h. m.* aus Laodicea.

לְוִינָא *gr.* Ortsname (Λαοδικεία).

לְוִינָא *lat. m.* (ludarius) Gladiator.

לְוִינָא *s.* לְוִינָא.

לְוִינָא *a.* Schaph. *pf.* שְׂלֵהב verbrennen.

Ischtaph. 1. *pt. f.* מְשִׁתְּלֵהב Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.

לְוִינָא *h. m.* Flamme.

לְוִינָא *a. m.* dass.

לְוִינָא *a. m., pl. d.* לְוִינִין Gn 10, 13 Lehabäer.

לְוִינָא *h. f.* Flamme.

לְוִינָא *a. f.* dass.

לְוִינָא *h. m.* Studium.

לְוִינָא (Thr 3, 62, nicht MS) 1.

לְוִינָא, *s.* לְוִינָא.

לְוִינָא *a. m., ind.* לְוִינָא Na 3, 3 Flamme.

לְוִינָא *h.* glühen, brennen. *pt. pass.* לְוִינָא gierig. *Pi.* 1. glühen; 2. verbrennen.

לְוִינָא *a.* verbrennen.

לְוִינָא *h. m. pl.* Täuschung.

לְוִינָא *a., ipf.* יְלֵהי Jes 42, 4 (MS יְלֵהי) müde werden. *Aph. pf.* 2 *pl.* אֲלֵהִינָא

Mal 2, 17 (MS אֲלֵהִינָא) müde machen.

Schaph. *pf.* שְׂלֵהי müde machen. *pt. pass.*

מְשִׁלֵּהי Gn 25, 29 ermüdet. Ischtaph.

pf. אֲשִׁמְלֵהי Gn 47, 13 ermatten.

לְוִינָא *h.* Hitp. *pt.* מְתִלֵּהם Ohrenbläser.

לְוִינָא *a.* nur.

לְוִינָא *a.* Aph. *pf.* אֲלֵהִינָא 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.

לְוִינָא *a., pf.* 3 *pl.* לְוִינָא 2S 20, 2 sich anschließen, begleiten. *Pa.* begleiten.

Aph. *pf.* 3 *pl.* אֲלֵהִינָא Gn 12, 20 dass.

לְוִינָא *s.* לְוִינָא.

לְוִינָא 1. לְוִינָא, *s.* לְוִינָא.

לְוִינָא Libyen.

לְוִינָא *a. m., pl. d.* לְוִינִין Nah 3, 9 aus Libyen.

לְוִינָא *h. m.* dass.

לְוִינָא *h. m.* 1. Weißes; 2. Ziegelmasse.

לְוִינָא *s.* לְוִינָא.

לְוִינָא *h. m., pl.* לְוִינָא ein Flüssigkeitsmaß (0,505 Liter).

לְוִינָא (Lv 14, 10) *a. m.* dass.

לְוִינָא Ortsname (Lydda).

לְוִינָא Lydien.

לְוִינָא männl. Personennamen.

לְוִינָא *a. m., pl. d.* לְוִינִין Gn 10, 13 Lyder.

לֹדָאָה *a. m.* aus Lod (Lydda).
 לֹדִי *h. m., f.* לודית dass.
 לֹדְדִין *l.* דקן. GnJII 32, 15) 1. לֹדְדִין.
 לֹדְדִין *s.* לֹדְדִין.
 לֹדֶה I *h., pt. pass.* לֹדֶה begleiten. לֹדֶה
 Name mit näherer Bestimmung (Bei-
 wort). *Pi.* 1. zugesellen; 2. geleiten.
Hi. das Geleit geben. *Hitp.* 1. sich
 zugesellen; 2. sich geleiten lassen.
 לֹדֶה II *h.* leihen (von jemand). *Hi.*
 (jemandem) leihen.
 לֹו I *h. Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.
 לֹו II *h. Hi.* Übles reden.
 לֹו Ortsname.
 לֹו *h. m.* Mandelbaum, Mandel. שֶׁל
 לֹו die „Mandel“ der Wirbelsäule
 (Steißbein).
 לֹוָא *a. m., ind.* לֹו Gn 30, 37 dass.
 לֹוָה *h. Pu. pt.* מִלֹוָה als Tafel geformt(?).
 לֹוָה *h. m., pl.* לֹוָה, לֹוָה, Tafel, Brett.
 לֹוָה (Ex 26, 16) *a. m., pl.* לֹוָה, *c.*
 לֹוָה Ex 31, 18, לֹוָה dass.
 לֹוָה *s.* לֹוָה.
 לֹוָהָתָה (Hos 11, 4) *s.* לֹוָהָתָה.
 לֹוָה *h. m.* Mastix.
 לֹוָה *h.* verfluchen.
 לֹוָה *a., pf.* לֹוָה Lv 20, 9, *c. s.* לֹוָה (!)
 1K 2, 8 (MS לֹוָה), *imp.* לֹוָה Nu 22, 6
 verfluchen. *Itpe. pt. pl.* מִלֹוָה Mal 3, 9
 verflucht werden. Vgl. לֹוָה.
 לֹוָה (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לֹוָה)
a. m. Fluch.
 לֹוָה *h. m. pl.* geheime Künste, Zauberei.
 לֹוָה *h. m.* ein Gewürz (*Ladanum?*).
 לֹוָהָתָה *a. f., c. s.* לֹוָהָתָה 2S 16, 12 (MS
 לֹוָהָתָה) Fluch.
 לֹוָה (Gn 30, 34), לֹוָה *a. h.* o daß doch!
 לֹוָה *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes
 Levi; 2. männl. Personennamen.
 לֹוָה *a. m., ind.* לֹוָה GnJI 18, 8 (MS
 לֹוָה) Dickmilch (nach dem Arab.
 Biestmilch).
 לֹוָה I *h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft;
 3. Levitenamt.

לֹוָה II *h. f.* 1. Geleit, Begleitung;
 2. Karawane.
 לֹוָה *gr.* männl. Personennamen (Λεῦτρης).
 לֹוָה *lat.* männl. Personennamen (*Li-*
vianus).
 לֹוָה *a. f.* 1. Geleit; 2. Karawane.
 לֹוָה (Ct 8, 2) *h. m.* sagenhafter Fisch.
 לֹוָה *s.* לֹוָה.
 לֹוָה ein Zauberwort.
 לֹוָה *h. m.* 1. kleine Öffnung, enger Raum;
 2. Scheideneingang des Weibes; 3. Öff-
 nung (im Hause); 4. Zwischenraum
 zwischen Altar und Altaraufgang.
 לֹוָה Hühnerstall.
 לֹוָה *a. m.* dass.
 לֹוָה (Sifre Dt 51) 1. אֶלֶם.
 לֹוָה *h. f. pl.* Schleifen.
 לֹוָה *h. m.* 1. Zweig, Sproß; 2. junger
 Palmzweig (für das Hüttenfest); 3.
 Schraube der Olivenpresse.
 לֹוָה *a. m., pl.* לֹוָה Lv 23, 40. 1. Zweig;
 2. junger Palmzweig.
 לֹוָה (?) männl. Personennamen.
 לֹוָה. או *l.* (Tos. Kel. B.K II 3) 1.
 אֶלֶם.
 לֹוָה *s.* לֹוָה II.
 לֹוָה (bAbZ 18^b) 1. לֹוָה.
 לֹוָה *h. Hi.* הִלִין murren, sich auflehnen.
Hitpal. הִתְלֹוָה dass.
 לֹוָה *h. m.* 1. Kiefer, Backenknochen;
 2. Backen.
 לֹוָה (Dt 18, 3) *a. m.* dass.
 לֹוָה *h. m.* 1. ein Zwiebelgewächs; 2. לֹוָה
 eine wilde Abart davon;
 3. (TosKel. Bab. b. IV 8) 1. לֹוָה.
 לֹוָה *a.* verbinden.
 לֹוָה (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.
 לֹוָה 1. לֹוָה.
 לֹוָה (bBab 44^a) 1. לֹוָה.
 לֹוָה *a. f.* Verbindung.
 לֹוָה *h.* spotten. *Hi.* הִלִין verspotten.
Hitpal. הִתְלֹוָה spotten.
 לֹוָה *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos
 Libykos in Ägypten.

לֹקֵינִי *gr. m. pl.* (λευκόν) weiß.
לֹקֵן *gr. m.* (λευκόν) weiß (v. weißen
Hautflecken).

לוּשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.

לוּשׁ *a., pt. pass.* לִישׁ Nu 11, 8 dass.

Pa. pt. pass. f. מְלוּשָׁא Jes 9, 4 hin
und her gezogen, beschmutzt.

לוֹת (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מְלוֹת Ex
11, 8 von.

לוֹא (?) *a.* weichen.

לִבּוֹ *s.* לְבָבוֹ.

לוֹת *h. f.* böse Nachrede.

לח *h. m.* 1. feucht; 2. frisch.

לַחְדָּא (Gn 12, 14) *a.* sehr. עַד לַחְדָּא
Gn 27, 34 gar sehr.

לַחַה *h. f.* Feuchtigkeit.

לַחֹד (Gn 18, 8) *a.* 1. besonders; 2. nur.
c. s. בְּלַחֹדוֹהִי Lv 13, 46 er allein.

לַחֹשָׁא (Gn 31, 32) *a. m.* schwärz-
lich(?).

לַחֹתָא (Hos 11, 4, MS לַחֹתָא) *a. f.*
Backenseil (am Joch des Ochsen).

לַחִי *h. m., du.* לַחִיִּים 1. Kiefer, Backen-
knochen. פֶּרֶק שֶׁל לַחִי Gelenkkopf des
Unterkiefers; 2. Backe; 3. das Backen-
seil (am Joch des Ochsen); 4. das
Backenstück am Helm; 5. Latte,
Pfahl; 6. der Lenkgriff am Pflug.

לַחִיָּא *a. m.* 1. *pl. d.* לַחֹתָא Ho 11, 4
(MS לַחֹתָא) dass.; 2. Latte, Pfahl;

3. *pl.* לַחִי ein Fanggerät.

לַחִי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohl-
auf! S. חַיָּא.

לַחִיבָה *h. f.* Lecken.

לַחִינָה *h. f.* Magd.

לַחִינְתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2.
Kebsweib.

לַחִישָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen;
3. üble Nachrede; 4. Besprechen
(Zaubern).

לַחִישְתָּא *a. f.* Flüstern.

לַחִיָּתָא *a. f.* 1. Festung; 2. *c.* לַחִיָּתָא Nu
21, 15, Dt 2, 9 Ortsname (bibl. Ar).

לַחֶךְ *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לַחֶךְ *a., pf. 3 sg. f.* לַחִיבָתָא 1K 18, 38
(MS לַחִיבָתָא, so auch Soc 59) 1. auf-
lecken; 2. verzehren. *Pa. ipf. 3 sg.*

יִלְחִיךְ Mal 3, 19 Or. 1474 (Soc 59 יִלְחִיךְ),
pl. יִלְחִיכּוּ (Dalm., Gr. 251) Jes 49, 23

Soc 59 1. ablecken, auflecken; 2. *pt.*
מִלְחִיךְ Nu 22, 4 verzehren.

לַחִלּוּתָא *h. m.* Feuchtigkeit.

לַחִלּוּתָא *a. m.* Saft.

לַחִלּוּתָא *h. f.* Frische, Jugendkraft.

לַחִלּוּתָא *a. f.* Saft, Brühe.

לַחִלּוּךְ *h. m.* Lecken.

לַחִלּוּךְ *h. Pass.* feucht werden.

לַחִלּוּךְ *a.* feucht machen, fließen machen.

לַחַם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammen-
fügen. *Hüpa.* streiten.

לַחַם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.

לַחַם (Gn 3, 19) *a. m., ind.* לַחִים Ex
16, 29 1. Brot; 2. Speise.

לַחִמִּי *h. m.* aus Bethlehem.

לַחִמְנִיתָא *h. f.* eine Art Gebäck.

לַחֵץ *h.* drücken.

לַחֵשׁ *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. knistern;
3. besprechen (durch Zauberformeln).

Ni. durch Einflüsterung veranlaßt
werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen;

3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.

לַחֵשׁ *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch
Zauberformeln). *Pa. pt. pl.* מְלַחֵשׁ

2S 12, 19 dass. *Itp.* durch Be-
sprechung geheilt werden.

לַחֲשָׁא *a. m., pl. c. s.* לַחֲשִׁיהוֹן Ex 7, 11
Besprechung, Zauberei.

לַחַת *h. Hi.* lechzen.

לַחַת *a. Aph.* dass.

לַחְתָּא *a. f.* Mitte der Fußsohle oder
des Fußrückens.

לַחְטָא *a., pf. c. s.* לַחְטָא Gn 5, 29 (MS
לַחְטָא) Nu 23, 8 (MS לַחְטָא, *pt.*

לַחְטָא Koh 7, 22 (MS לַחְטָא) verfluchen.

לַחְטָא *a. m., ind.* לַחְטָא Gn 37, 25 ein
Gewürz (*Ladanium?*).

לַחְטָא *a. f.* Fluch.

לַחְטָא *a. Pa. pf. 3 pl.* לַחְטָא (Dalm.,

לַיְלָא (Gn 1, 5) *a. m., pl.* לַיְלָא Ex 24, 18
Nacht.

לכין (bSanh 106^a Ar.)?

לְכָךְ *h.* deshalb. *הַלְכָךְ* *dass.* S. כָּךְ.

לְכָךְ *a.* zusammenrühren,

לבלבו *s.* לבלבו.

לְכֻלָּהּ *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לְכֻלּוּת *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische; 2. Schmutz; 3. weibl. Personennamen.

לְכֻלָּהּ *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken.

Pass. 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לְכֻלָּהּ *a., pt. pass.* מְלַכְלֵךְ 1. verdickt; 2. gesättigt.

לכנון *s.* בְּרִסּוֹלְכָנוֹן.

לְכִיס *gr. m.* (λεῖκος) eine Fischart.

לְכִיסָה *gr.* männl. Personennamen (Ἀλέξανδρος).

לְכִסָּה *gr.* (λοξόν) schräg, in der Diagonale.

לְכִשׁ *h. m.* Kiefernadelwolle, sog. Holzwolle. I. Löw.

לְכִתָּא *a. f.* Bolzen(?).

לְלִינִי *h. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch.

לְלִינִית *eine Art des Haarscheerens (treppenförmig); 2. Julian.*

לְלִינִיָּה *gr.* männl. Personennamen (Ἰουλιανός).

לְמָא *lat. m.* (nummus) Münze.

לְמָא (18 12, 21, Jes 2, 22) *a. m.* nichts.

לְמִבְרִינִיָּה (NuJI 24, 24) *lat. f.* (Liburnia) Liburnien.

לְמִד *Buchstabenname.*

לְמִד *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrifttext) erschließen. *pt. pass.* לְמוֹד *ge-*

wöhnt. Ni. gelehrt werden. Pi.

1. lehren. לְמוֹד זָכוֹת *על* zum Vorteile

jemandes aussagen. לְמוֹד חֻבָּה *על* zum

Nachteil jemandes aussagen; 2. aus

einer Schriftstelle herleiten; 3. ver-

binden, zusammenlegen. *Pu., pt.* מְלַמֵּד

erfahren. Hithp. sich üben.

לְמוֹד *h. m.* 1. erschließend; 2. erschlossen;

3. gewöhnt. *~ חִינִיָּה*

לְמוֹה *s.* מֹה.

לְמוֹה *h.* nichts.

לְמוֹד *h. m.* 1. Lernen; 2. Zensurlesart *f.* תְּלִמּוֹד; 3. Gewohnheit, Gewöhnliches; 4. *pl.* לְמוֹדִין *Gestell, Einfassung.*

לְמוֹז *h. m.* schielend(?).

לְמוֹדָה *h. f.* Studium.

לְמִלֵּם *h.* murmeln, murren.

לְיָמִין *gr. f.* (λιμήν) Hafen.

לְיָמִין *gr. m.* (νοῦμῖον) eine kleine Münze.

לְמוֹס *gr. m.* (λάμος?) Hund.

לְמִפָּד *gr. m.* (λαμπάς) Fackel.

לְמִפָּדִם *gr. m.* (vgl. λαμπαδός) *dass.*

לְיָמָא *x. m.* (provenc. limaça) Schnecke.

לִזְנָבָה *l.* לִזְנָבָה *~ ~ ~ ~ ~*

לְנָמִין *lat. m.* (lintio) Gassenkehrer.

לְנִמִּית *s.* לְנִמִּיתָה.

לְנִיָּא (falsch לְוִיָּא) *gr. f.* (λινέα) Schnur.

לְזָנְבִי *gr. f.* (λόγχη), *pl.* לְזָנְבִיֹת

Lanze.

לְסִטָּא *x. m.* ein Kleidungsstück.

לְסִטָּאָה *gr. m.* (ληστής) Räuber.

לְסִטָּה *x. f.* ein Kleidungsstück.

לְסִטָּה *gr. f.* Räuberei.

לְסִטָּאָה *gr. f.* (ληστεία) *dass.*

לְסִטָּה *gr. f.* *dass.*

לְסִטְטִירִין *SchirR* 6, 4 (?).

לְסִטָּם *l.* לְסִטָּם.

לְסִטָּים *gr. m.* (ληστής), *pl.* לְסִטָּין *Ri* 5, 11

Räuber.

לְסִטָּם *gr.* rauben.

לְסִטְטִים *gr.* männl. Personennamen (Ἰσφ-στος).

לְסִטְטִין *h.* לְסִטְטִין *s.* לְסִטְטִין *~ ~ ~ ~ ~*

לְסִתָּה *h. f., pl.* לְסִתָּה 1. Kiefer, Backenknochen; 2. Backe.

לְסִתָּה (Mi 4, 14) *a. f.* 1. c. s. לְסִתָּה 1K

22, 24 (MS לְסִתָּה), c. לְסִתָּה Jes 23, 28

dass.; 2. s. לְסִתָּה.

לְעִב *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.

לְעִב *a. Itpa. pt.* מְתַלְעֵב Gn 27, 12 (Hab

1, 10 מְתַלְעֵב) *dass.*

לְעִיבָה *a. m., ind.* לְעִיב Jer 20, 8, Ez

22, 4 (לְעִיב Jer 20, 7) Gespött.

לְעִיב *h.* spotten. *Hi.* *dass.*

לענ *a. Pa. pt. pl.* מלענין Jer 8, 18 dass.
Aph. dass.
לענ *h. m.* Spott.
לענא *a. m., ind.* לענ Jer 20, 8 Kimch.
(מלעניב) dass.
לעז *h. m., pl.* לעזות Fremdsprachiger
(Griechen).
לעזא *a. m.* dass.
לעזנים *h. m. pl.* eine Meldenart (*Atriplex*).
לעז *h.* 1. eine fremde Sprache (bes. Griechisch) reden; 2. üble Nachrede führen. *Hi.* dass.
לעז *h. m.* 1. fremde Sprache (bes. Griechisch); 2. Sprache; 3. Nachrede.
לעזר männl. Personennamen (Eleasar).
לעט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken lassen.
לעי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, studieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לעינא Thr 5, 5 (MS לעינא) ermüden. *Aph.* müde machen. S. לעי.
לעי (v. לעי) männl. Personennamen.
לעיטה *h. f.* in den Mund stecken.
לעינין s. לעונים.
לעיסה *h. f.* Brei (Gekautes).
לעיטא *a. f.* dass.
לענה männl. Personennamen.
לענה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.
לענתא *a. f.* dass.
לעם *h.* kauen.
לעם *a., inf.* מלעם Koh 12, 3 dass.
לפא *a. Aph.* schichten.
לפאד *gr. m.* (λοιδας) 1. Schüssel, Pfanne; 2. Gericht.
לפוד (Tos. Bech V 9) 1. לפיו.
לפופא *a. m.* Verbindung.
לפוטא *gr.* (λεπτα) einzeln, s. קטלפוטא.
לפיד *h. m.* Fackel.
לפידא *a. m.* dass.
לפיו(?) *h. m.* mit starken Augenbrauen.
לפוטמו (Tanch. Bub. Ber. 24) 1. גלקטיגון.
לפידך *h.* deshalb. S. פך.
לפוני *lat.* männl. Personennamen (*Jovianus*).

לפוף *h. m.* Sekret des Auges.
לפופא *a. m.* Gewickeltes (vom Krautkopf).
לופם *gr. m.* (λοιδας) Steuer (eigentlich. Steuerrückstand).
לופים *gr. m.* (λεπιδας) Schuppe.
לופם *gr. m.* (λοιδας), *pl.* לפסין Pfanne, Tiegel.
לופסא *gr. m.* dass.
לופסן *gr. m.* (λαψων) Ackersenf (*Sinapis arvensis*).
לפף *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2. wickeln (vom Säugling). *Pu. pt.* umwickelt.
לפף *a. Pa.* 1. *pf.* לפיף Ex 36, 10 verbinden; 2. *pf.* 1 *sg.* לפיפית Thr 2, 22 einwickeln, wickeln; 3. formen. *Itpa. ipf.* יתלפף Ex 28, 7 1. verbunden werden; 2. eingewickelt werden.
לפפא *gr. m.* (λοιδας) Schüssel, Pfanne.
לפקקה (LvJI 1, 16 Ar., MS זרוקפיה) s. זרוקפא.
לופר לופיר(?) *gr. m.* (ληπτήρ) Häsher.
ליפרום s. מקרולפרום.
לפת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden. *Pi.* würzen.
לפת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden. *Itpe.* als Würze verwendet werden.
לפת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.* לפתות Saatrübe (*Brassica rapa*).
לפתא (Ru 3, 8) *a. f.* Saatrübe.
לפתותא (Tanch. Ekeb 7) 1. לפתותא (Dupl. zu לפת), s. פתותא.
לפתם, לפתן I *h. m.* Mann mit unten spitzem Kopf.
לפתן II *h. m.* Zugemüse.
לפתנא *a. m.* dass.
לץ *h. m.* Spötter, Leichtsinniger.
לצוי, ליצוי (bBabB 75^b)?
לצות *h. f.* 1. Spöttelei, Leichtsinn; 2. Belästigung.
לקא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לקו Ex 5, 14 geschlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לקי 2 K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.*

לָקַן Gn 41,6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶלְקִי Lv 26, 24 schlagen; 2. *inf.* אֶלְקָה Dt 25, 2 Prügelstrafe erteilen.
 לוקיבוס 1. לוגולִיטִים *gr. m.* (λογοκλέπτης) Plagiator.
 לָקָה *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לָקִי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מִלָּקָה geschlagen, leidend.
 לָקוּה *h. m., pl.* לָקוּחוֹת Käufer.
 לָקוּחַ *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.
 לָקוּט *h. m., pl.* לָקוּטוֹת Getreidesammler (bei der Nachlese).
 לָקוּט *h. m.* Sammlung. עֲצֻמוֹת ל' Sammlung der Gebeine einer Toten, zur definitiven Bestattung.
 לָקוּטָא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).
 לָקוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* לָקוּתָאֵן Dt 32, 32 (MS רבִּיתָאֵן) Geschlagenwerden, Züchtigung; 2. Anomalität.
 לָקַח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.
 לָקַח *a. Itpe.* geheiratet werden.
 לָקַח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.
 לָקַט *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. ablesen, pflücken; 3. Nachlese halten; 4. ausreißen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. (Futter) auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen; 3. (zu voller Entblößung der Eichel) die Reste der Vorhaut entfernen; 4. durch Stopfen Geflügel füttern. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.
 לָקַט *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לָקִיט 1K 7, 19 zusammenfalten; 3. *inf.* מִלְקֵט

Ex 16, 26 auflesen. *Pa.* 1. *pf.* לָקִיט Gn 47, 14, *ipf.* 2 *sg.* הִלְקֵט Lv 19, 9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מִלְקֵטִין Est II 3, 8 genießen. *Aph.* (Futter) auflesen lassen.
 לָקַט *h. m.* 1. Nachlese (von der Ernte nach Lv 19, 9); 2. Zusammenfalten.
 לָקַטָא *a. m.* 1. Lv 19, 9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.
 לוקטא (EchR 1, 1) 1. לָקֵטָא.
 לקטיא, לקטיא. כְּפָר ל' Ortsname.
 לָקוּטֵינִטוּס *lat. m.* (locotenens) Stellvertreter.
 לָקִיטָא *lat. f.* (lectica) Sänfte.
 לָקִיחָה *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.
 לָקִיט *h. m.* Sammler, Aufleser.
 לָקִיטָא *a. m.* Getreidesammler (Armer).
 לָקִיטָה *h. f.* Einsammeln.
 לָקִישׁ *h. m.* 1. spät; 2. Spätsaat; 3. männl. Personennamen.
 לָקִישָׁא (Ho 6, 3) *a. m.* 1. *ind.* לָקִישׁ Dt 11, 14 Spätregen; 2. *pl. d.* לָקִישָׁא Gn 30, 42 Spätling.
 לָקִישָׁתָא *a. f., c.* לָקִישָׁת Gn 30, 42 Spätwerfen (der Schafe).
 לָקִין *gr. m.* (λευκόν) Name einer Münze.
 לוקין s. לוקוס II.
 לָקִנָא (Ri 6, 38, MS לָקִנָא), לָקִינָא, לָקִינָא *gr. f.* (λεκάνη) Becken.
 לָקִינִי (bChull 63*) *h. m.* eine Vogelart.
 לָקִינִיָא *a. m.* aus Lykaonien (Λυκαονία).
 לָקִינִיתָא, לָקִינִיתָא *gr. f.* (λεκάνη) Becken.
 לָקוּיִקוּס *gr. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.
 לוקוס I *gr. m.* (λύκος) Wolf.
 לוקוס II, לוקים *gr.* männl. Personennamen (Λούκιος, Λουκάς).
 לָקַק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.
 לָקִרָה *gr.* männl. Personennamen (Λοκρός).
 לקש *h. Hi.* 1. spät tun; 2. verzögern, verspäten.
 לקש *a. Pa.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.

לורטיא 1. לורטיא.

לרע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb.

מלרע Gn 1, 7 dass. *S.* רע.

לשון *h. c., pl.* לשונות 1. Zunge; 2. Sprache;

3. Ausdruck, Redeweise. ל' נקי *decente*

Redeweise (Euphemismus). ל' הרע

üble Nachrede. ל' יחיד *Singular*,

Plural. ל' נקבה, ל' זכר *Masculinum*,

Femininum; 4. Streifen, Zapfen. לשון

ים Meerbusen.

לשית *h. f.* eine Pflanzenart.

לשכה *h. f., pl.* לשכות 1. Kammer (im

Heiligtum); 2. Schatzkammer, Schatz

(des Tempels).

לשבת *a. f., c.* לשבת Jer 35, 4 dass.

לשלישת *h. f.* Auswurf.

לשלישתא *a. f.* Rotz, Schaum.

לשן *h. Hi.* üble Nachrede führen.

לשן *a. Aph.* dass.

לשנא *a. m., ind.* לשן Ex 4, 10 1. Zunge;

2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck.

ל' מעליא *l' nachlässige Redeweise.* ל' קלילא

Euphemismus. ל' בישא üble Nach-

rede. לשן תליתי Verleumdung.

לתא *a. m.* Schicksal(?).

לתיה *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).

לתך *h. m.* ein Trockenmaß (ein halbes

Kor).

לתת *h.* anfeuchten (Getreide).

לתת *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr.

Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.

מ *h. a.* 1. *s.* מן; 2. als מן gedeutet.

מ *s.* מא, מה.

מא (Ex 32, 21) *a.* was? מדין Lv 10, 17,

מא Gn 3, 13 was denn? מאם

Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. למא

Gn 31, 27 warum? למא דנן Gn 25, 32

warum denn? במא Ct 4, 1 wie sehr?

במא Gn 13, 16, במא ד Gn 17, 23 wie.

מא Ex 12, 16 das, was. מא Gn 28, 17

o wie. *S.* auch מה, מאי, מי.

מאכבא *a. m.* Blühen, Treiben.

מאד *h.* sehr. מאד מאד gar sehr.

מאדים *h. m.* der Planet Mars.

מאה *h., pl.* מאות hundert. מאתים zwei-

hundert.

מאה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מותא Ex 18, 25

hundert. מאתן Nu 1, 35 (MS מתן) zwei-

hundert. תלת מאה Nu 1, 23, תלת

dreihundert.

מאום (jAbZ 44^d) 1. מאום, *s.* אמאום.

מאון *h. m.* Eheweigerung eines

unmündig verheirateten Mädchens.

מאון. מי מ' (TosBabB V 6) ein Mittel

zur Verfälschung des Honigs.

מאום *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.

מאוסא *a. m.* dass.

מאור *h. m., pl.* מאורות 1. Licht; 2. Leucht-

körper; 3. Lichtöffnung. מאור עינים

1. Augenlicht; 2. blind.

מאורע *h. m.* Ereignis, Begebenheit.

מאונים *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild

dieses Namens.

מאונן, מאונין *s.* מאונא.

מאקה (Est II 1, 2), MS מורה, *s.* ירה.

מאים. מי מ' (KohR 9, 13), *s.* מאון.

מאי *s.* מי.

מאין *a. m. pl. ind.* Wasser. *S.* מיא.

מאיסה *h. f.* Verachten.

מאיסותא *a. f.* Verächtlichkeit.

מאיר männl. Personennamen.

מאירה *s.* מארה.

מאירתא (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.

מאד (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden.

Pa. ipf. 2 *sg.* תמאד Jes 25, 5 (MS

תמאד) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.*

1 *sg.* תמאד Jes 13, 11 (MS תמאד) dass.

מַאְכֻלֶּת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm, Wurmfraß.

מַאֲכָל *h. m., pl.* מַאֲכָלוֹת Speise.

מַאֲכָלֶת *h. f.* Schlachtmesser.

מַאֲלָא *a. m., pl. c.* מַאֲלָלִי Nu 14, 6 Kundschafter.

מָאֵם (Gn 18, 30) *a.* wie wenn? vielleicht.

מַאֲמַל *s.* מַמְל.

מִאֲמַר *h. m., pl.* מִאֲמָרוֹת Wort, Rede.

מֵאֲמָרָא *a. m., c.* מֵאֲמַר Ot 5, 13 (MS מִיִּמְרָא) *dass.* S. מִיִּמְרָא.

מֵאֵן *s.* מֵן.

מֵאֵן *h. Pi.* מֵיֵאֵן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.

מֵאֵנָא *a. m., pl. c.* מֵאֵנִי Dt 1, 41 (MS מֵנִי) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäß; 3. Gewand.

מֵאֵס *h.* verachten. *pt. pass.* מֵאֵס verächtlich, widerlich. *Ni.* verachtet, verächtlich werden.

מֵאֵס *a. dass. pt. pass.* מֵאֵס widerlich. *Ite.* verächtlich werden.

מֵאֵס *h. m.* Verachtung.

מֵאֲפָא *a. m.* Arzt.

מֵאֲפִיא (EchR 3, 45) *a. m. pl.* Verächtliche. S. מֵאֵס.

מֵאֲפָה *h. m.* Gebackenes.

מֵאֲפִיא *a. m., c.* מֵאֲפִי Lv 2, 4 *dass.*

מֵאֲפֵל *h. m.* Dunkelheit.

מֵאֲפֵלֶת *h. f.* *dass.*

מֵאֲרָא *a. m., s.* מֵרָא.

מֵאֲרָה *h. f.* 1. Verwünschung, Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.

מֵאֲרוּפָה *h. f.* Hacke.

מֵאֲרִי *s.* מֵרָא, מֵרִי.

מֵאֲרִיסָא *a. m.* Pächter.

מֵאֲרֵעָא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מֵעֲרֵעָא.

מֵאֲשֻׁכֵּן *h. m.* mit großen Hoden versehen.

מֵבְנִי männl. Personennamen.

מֵבְהִתְנָא *a. m.* Schande verursachend.

מֵבֻזָּה *a. m.* Zugang, Gasse.

מֵבֻזֵּג männl. Personennamen (= מֵבְנִי).

מֵבֻזִּי *h. m., pl.* מֵבֻזָּאוֹת 1. Zugang, Flur; 2. Sackgasse.

מֵבֻל *h. m.* Sintflut.

מֵבֻלָּא (Hb 3, 6) *a. m.* *dass.*

מֵבֻזָּע *h. m.* Quelle.

מֵבֻזָּעָא *a. m., pl.* מֵבֻזָּעִין Ex 15, 27, מֵבֻזָּעָא *dass.*

מֵבֻזָּרָא *a. m.* Fährmann.

מֵבֻחְרָא *a. m., c.* מֵבֻחַר Ex 15, 4 Ausgewähltes.

מֵבֻינָא (Jes 14, 22) *a. m.* Kehrbesen.

מֵבֻלְבִּלְתָּא *a. f.* vermischt (in bezug auf die Farben).

מֵבֻלְיָנָא (Ct 3, 9) *a. m.* ein immergrüner Baum.

מֵבֻלְעֵתָא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.

מֵבֻכָּנָה, מֵבֻכָּנָה *a. m.* Kehrbesen.

מֵבֻסִימָא (jMaasr 52^a) 1. מֵבֻסִימָא.

מֵבֻסִינָא *a. m.* Verächter.

מֵבֻעָה *h. m.* wer die Feldfrucht eines andern nimmt, selbst oder durch sein Vieh.

מֵבֻעֻרָא *a. m., ind.* מֵבֻעֻר Jes 30, 14 Feuerstätte.

מֵבֻעִיר *h. m.* wer das Feld des andern durch sein Vieh schädigt.

מֵבֻרָא *a. m.* Fähr.

מֵבֻרָא *a. m.* Fährmann.

מֵבֻרְחַת *h. f.* eine Frau, die ihren Gatten vom Erbe ausschließt.

מֵבֻרִי *s.* בֻּרָא II.

מֵבֻרְכָּתָא *a. f.* 1. Karawane; 2. Ortsname(?).

מֵבֻשְׁקָרְנָא *a. m.* das Erkennen.

מֵבֻתָּא *s.* מֵבֻבָּתָא.

מֵבֻתָּא *a. f.* 1. Übernachten; 2. מֵבֻתָּא בית Gn 42, 27 Nachtherberge.

מֵבֻתִּיתָא (Jes 1, 8) *a. f.* *dass.*

מֵבֻבָּא *s.* מֵבֻבָּא.

מֵבֻזָּה *h. f.* 1. Einforderung (einer Schuld); 2. Einsammlung (von Almosen).

מֵבֻזָּה 1. מֵבֻזָּה.

מָנָא *a. m., pl. מְנִין* 1 K 10, 17 (MS) (מְנִין) dass.
 מָנָא *a. m., pl. d. מְנִיָּא* Est II 1, 9 Lagerstatt.
 מְנִי (bPes 107^a) 1. מְנִי, *s. מְנָא*.
 מְנִיָּא *a. m. häßlich.* S. נָא II.
 מְנִיָּה *בֵּית מ' Ortsname.*
 מְנִיָּין *s. מְנִיָּין*.
 מְנִיָּין *gr. m. (μνῆριν), pl. מְנִיָּוִת (מאנניות)* 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen.
 מְנִיָּין *gr. m. (μνῆριν)* Schlüssel.
 מְנִיָּין *gr. m. (μέγιστος)* Großer.
 מְנִיָּין *gr. m. (μνῆρις)* Haushofmeister.
 מְנִיָּין *gr. m. (μνῆριανός), pl. מְנִיָּין* Est II 9, 3 (nicht MS) Vornehmer.
 מְנִיָּין männl. Personennamen.
 מְנִיָּין (Nu 7, 85) *gr. f. (μνῆριν), pl. d. מְנִיָּין* Nu 4, 7 Schlüssel.
 מְנִיָּין *h. m., pl. מְנִיָּין* Berührung.
 מְנִיָּין *a. f. Drohen, Schreien.*
 מְנִיָּין *h. m. Verschleißer.*
 מְנִיָּין *h. f. 1. Plage, Seuche; 2. Wunde.*
 מְנִיָּין *h. m. Beinschienen.*
 מְנִיָּין *a. f. Plage.*
 מְנִיָּין *a. Pa. 1. ipf. מְנִיָּין* Gn 49, 17 niederwerfen, stürzen; 2. vernichten. *Itpa.* vernichtet werden.
 מְנִיָּין (MidrTeh 12, 1) 1. נְמִסָּא *s. נְמִסָּא*.
 מְנִיָּין *h. f. Instrument zum Abkratzen der Haut (Striegel).*
 מְנִיָּין *a. f. dass.*
 מְנִיָּין *h. f. kleine Säge.*
 מְנִיָּין *h. f. Gerät zum Zusammenscharren.*
 מְנִיָּין *a. f., pl. d. מְנִיָּין* Nu 4, 14 dass.
 מְנִיָּין *h. m. Gerät zum Zusammenscharren (Hacke mit breitem Eisen).*
 מְנִיָּין *h. f. 1. dass.; 2. eine Art Orgel.*
 מְנִיָּין (PesK 34^b) 1. מְנִיָּין, *s. מְנִיָּין*.

מְנִיָּין *h. f. ein Tier, bei dessen Schlachtung das Messer „abgelenkt“ wurde.*
 מְנִיָּין (falsch מְנִיָּין) *a. f. dass.*
 מְנִיָּין *gr. m. (μνῆριν), pl. מְנִיָּין* Koch.
 מְנִיָּין *gr. m. (μνῆριν)* Küche.
 מְנִיָּין 1. מְנִיָּין.
 מְנִיָּין 1. מְנִיָּין.
 מְנִיָּין *h. m. Weidebezirk einer Ortschaft.*
 מְנִיָּין (= מְנִיָּין) *a. 1. Dt 9, 28 da, weil; 2. Gn 48, 15 seit; 3. von dem Ausspruch des.*
 מְנִיָּין *a. m. Ehrenkleid.*
 מְנִיָּין *a. m. Meder.*
 מְנִיָּין *a. f. Tribut.*
 מְנִיָּין *a. m. Leiter, Führer(?)*. מְנִיָּין (bMkat 12^b, zweifelhafter Text) Leuchte, vgl. מְנִיָּין.
 מְנִיָּין (Ex 27, 1) *a. m. Altar.*
 מְנִיָּין *h. m. Steinschicht.*
 מְנִיָּין *a. m., c. מְנִיָּין* 1 K 7, 29, MS.
 מְנִיָּין 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c. מְנִיָּין* 1. מְנִיָּין Ez 13, 18 Gelenk.
 מְנִיָּין *h. m. 1. Redner; 2. der vordere Teil der Zunge.*
 מְנִיָּין *h. m., pl. מְנִיָּין* Wüste, Triftland.
 מְנִיָּין (Ex 3, 1) *a. m., pl. מְנִיָּין* Ct 2, 14 (MS מְנִיָּין) dass.
 מְנִיָּין *a. m., pl. c. מְנִיָּין* Ct 1, 8 Leiter, Führer.
 מְנִיָּין *h. m. zur Wüste gehörig. pl. f. מְנִיָּין* *h. f. pl. Vieh, das auf dem Triftland übernachtet.*
 מְנִיָּין (Est II 4, 1, MS מְנִיָּין) *a. m. Leiter.*
 מְנִיָּין *a. f. Aufführung, Verhalten.*
 מְנִיָּין *h. f. Ausspruch, Rede.*
 מְנִיָּין *a. f. dass.*
 מְנִיָּין Ortsname.
 מְנִיָּין *h. messen. Ni. gemessen werden. Pi. ausstrecken.*

מָדָה *h. f.* 1. Maß; 2. Strafmaß; 3. Norm; 4. Schriftdeutungsart; 5. den Schriftdeutungsarten entsprechende Auslegung; 6. Art und Weise; 7. Eigenschaft. מִדַּת הַדִּין *a.* das strenge Recht; *b.* Zivilprozeß (in Geldangelegenheiten). מִדּוֹת Name eines Mischnatraktats.

מָדוֹן *a. m., c. s.* מְדוֹנָא Est II 6, 1 (MS מְדוֹנָא) Schmerz, Kummer.

מְדוּחָה *h. m.* Monatsfluß (der Menstruierenden).

מְדוּחָה *h. m.* Stößel.

מְדוּכָא *a. m.* Mörser.

מְדוּכָה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.

מְדוּכָיָא *a. m.* dass.

מְדוּכָתָא (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.

מְדוּלָא *a. m.* Schöpfen.

מְדוּנִי (jPea 17^d) 1. מְדוּנִי.

מְדוּרָה *h. m., pl.* מְדוּרוֹת, מְדוּרוֹת Wohnung.

מְדוּרָא *a. m., c.* מְדוּרָא Dt 33, 27, *c. s.* מְדוּרָה Jes 30, 33 dass.

מְדוּרָה *h. f.* Feuerung.

מְדוּרִי (bBech 44^b) *s.* מְדָרָא.

מְדוּרָתָא *a. f.* Feuerung.

מְדוּרָתָא *a. f.* Peitsche.

מְדוּשָׁא *a. m.* Schuh.

מְדִי Medien.

מְדִי (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. כָּל מְדִי alles. מְדִי לֹא nichts; 2. etwa?

מְדוּרָא *gr. m.* (μόδιος), *pl.* מְדוּרִיֹּת Modius (Getreidemaß).

מְדוּרָה *h. f.* Messen.

מְדִית *s.* מְדִי.

מְדִי *h. m.* Meder.

מְדִין (Lv 10, 17) *a.* was denn? warum?

מְדִין *h. m.* Streit.

מְדִין Volksname (Midian).

מְדִינָתָא (Nu 10, 29) *a. m., f. d.* מְדִינָתָא Nu 25, 6 Midianiter.

מְדִינָה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Großstadt.

מְדִינִי *h. m.* Midianiter.

מְדִינָתָא (Gn 23, 16, MS מְדִינָה) *a. f.*

1. *ind.* מְדִינָא Jes 10, 13 Land; 2. Großstadt.

מְדִירָא (Jes 30, 24, MS מְדִירָא) *a. m.* Wurfgabel.

מְדִירָתָא (Est II 3, 8, MS מְדִירָתָא) *a. f.* Reinigung.

מְדִלָא (= מָא-דִּל) *a. m.* Besitztum.

מְדִלָא I *a. m.* Hütte des Feldhüters.

מְדִלָא II *a. m.* Absorbieren(?).

מְדִלָה (jSchebi 33^e) 1. מְדִלָה.

מְדִלָה *h. f.* Kürbisfeld.

מְדָם *a.* etwas.

מְדָמָא *a. m.* Schlafen.

מְדָן *h. m.* Knoten.

מְדָנָא *a. m.* Bündel.

מְדָנָתָא (Gn 13, 14), מְדָנָתָא *a. m.* Aufgang (der Sonne), Osten.

מְדַע *h. m.* Erkenntnis.

מְדַע I *a. m., ind.* מְדַע Ex 31, 3, 1S 25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.

מְדַע II *a. m., pl. m.* מְדַעַן (l. מְדַעִין) Dt 1, 13, 15 bekannt.

מְדַעַם (Nu 22, 38) *a.* etwas. כָּל מְדַעַם Dt 23, 10 irgendetwas. מְדַעַם לֹא Gn 22, 12 nichts.

מְדַף *h. m.* 1. Flugbrett(?) der Bienen; 2. Vogelfalle.

מְדַף *h. m., pl.* מְדַפּוֹת 1. eigentl. Duft (Verunreinigung ohne unmittelbare Berührung); 2. in diesem Grade der Unreinheit befindlicher Gegenstand.

מְדַק *h. m.* dünn.

מְדַר *h. m.* Erde, Lehm.

מְדַר *h.* Hi. abschüssig machen.

מְדָרָא *a. m.* Wohnung.

מְדָרָא *a. m.* 1. Abfluß; 2. bJom 23^a 1. מְדָרָא(?).

מְדָרָה *h. f.* 1. Stufe; 2. Terrassenland.

מְדָרָתָא (1S 14, 4) *a. f.* Name eines Felsabhanges.

מְדָרוֹן *h. m.* Abhang.

מְדָרוֹנָא *a. m., ind.* מְדָרוֹן Mi 1, 4 dass.

מְדָרָא (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfgabel.

- מְדַרְכָּא** *a. m., c.* מְדַרְכָּה Dt 2, 5 B. Treten.
מְדַרְסוֹת *h. m., pl.* מְדַרְסוֹת 1. Druck (als verunreinigend); 2. durch Druck verunreinigter Gegenstand.
מִדְרָקָא 1. מִדְרָקָא.
מִדְרֵתָא (jBer 6^a) 1. מְדַרְתָּא, *s.* מְדַרְכָּא.
מְדַרְשׁ *h. m., pl.* מְדַרְשׁוֹת 1. Schriftforschung (besonders juristische); 2. Schriftdeutung; 3. Vortrag von Schriftdeutung; 4. Sammlung von Schriftdeutungen.
בֵּית הַמְדַרְשׁ *pl.* מְדַרְשׁוֹת Lehrhaus.
מִדְרָשָׁא (Ct 2, 4), **מְדַרְשָׁא** *a. m., c.* מְדַרְשׁ Koh 7, 5 dass.
מִדְרֻשָּׁה *h. f.* Gedroschenes.
מִדְרֵתָא *a. f., c.* מִדְרֵת Koh 10, 8 1. Art und Weise; 2. Eigenschaft.
מָה *h.* 1. was? **בְּמָה דְּבָרִים אֲמַרְיִים** worauf bezieht sich dies? **לְמָה**, **מָה מְשׁוּם** weshalb? **מָה גַּפְשֶׁךָ** was ist deine Meinung? **אָף — מָה** was (bedeutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas. **שׁ מָה** das, was.
מָה *a.* 1. was? **מָה אֲנִי קַיְמִין** wobei stehen wir? 2. wie? **מָה לְמָה** weshalb? **בְּמָה** (Gn 47, 8, MS **בְּמָה**) 1. wie viel? 2. viele; 3. wie. **מָה**.
מְהָא *h., pt.* מְהָה *abgenützt. Ni.* abgenützt werden. *Pi.* auflösen.
מֵהָא *a. Itpe.* aufgelöst, verdünnt werden.
מֵהַגִּיטוֹת (jKeth 25^b) 1. טְרַגִּיטוֹת trajanisch. I. Löw.
מִהְדוּרָא *a. m.* Wiederholung.
מִהְדוּרָא *a. m.* Hausierer.
מָהוּ *h.* was ist es? wie?
מָהוּ (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.
מְהוּלָּא *a. m.* Beschneider.
מְהוּלְתָּא I *s.* מְהוּלְתָּא.
מְהוּלְתָּא II *a. f., pl.* מְהוּלִין, מְהוּלִין Mehl-sieb.
מְהוּמָה *h. f.* Verwirrung.
מְהוּמְתָא *a. f.* dass.
מְהַמְ *h.* schneuzen (einen Docht).
מְהִי *a.* was ist?
מְהִיר Name einer Gegend.
- מְהִירוֹת** *h. f.* Eile.
מְהִיל *h.* beschneiden.
מְהִיל *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein) verfälschen.
מְהִילָא Ortsname.
מְהִילָה *h. m.* Weg, Reise.
מְהִילָה *a. m., c.* מְהִילָה Gn 31, 23 dass.
מְהִילְתָּא (Ex 4, 25, MS **מְהוּלְתָּא**; Ez 16, 16, MS **מְהִילְתָּא**) 1. Beschneidung. **בֵּי מְהִילָה** Beschneidungsfest; 2. beschnittenes Glied.
מְהִמּוֹר *h. m., pl.* מְהִמּוֹרוֹת Tiefe, Grund.
מְהִמּוּרָא *a. m.* dass.
מָהֵן *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23^a) 1. מָהוּ.
מְהִפְכֵּתָא (Dt 29, 22, MS **הִפְכֵּתָא**) *a. f.* Umkehrung (v. Sodom).
מְהִפְכָּנָא *a. m.* Verderbter.
מָהֵר *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen lassen.
מְהִיר *h.* eilig.
מְהִירָא *a. m., pl. c.* מוֹהֲרֵי Ex 22, 16 Brautpreis.
מְהִירָה *h.* בָּמ' eilig, bald.
מְהִירָקָא *pers. m.* Verzeichnis.
מוֹאֵב Volksname.
מוֹאֲבָה *a. m., f. d.* מוֹאֲבִיתָא Ru 4, 5 (MS **מוֹאֲבִיתָא**, *pl. d.* מוֹאֲבָי Gn 19, 37 Moabiter.
מוֹאֲבִי *h. m.* dass.
מוֹבָתָא *h. f.* hereingebracht, gleichgemacht(?).
מוֹבְדָּנָא *a. m.* Untergang.
מוֹבְלָא *a. m.* Last.
מוֹבְלְתָא *a. f.* dass.
מוֹג *h. m.* Weiches.
מוֹג *a. Aph.* zerfließen machen. *Pal.* מוֹג *Itpal.* zerfließen.
מוֹרָא *a. m.* מוֹרָא וּמִרְתָּא Dirnenvermieter.
מוֹרָתָא *h. f.* Magazin.
מוֹרְ (= עֶמֶד) *a.* tauchen.
מוֹרִים Bezeichnung der vorletzten Benediktion im Achtzehngebet.
מוֹרִיעִים *מוֹרִיעִית* Ortsname.
מוֹרְנָא *a. m., pl.* מוֹרְנִין Koh 2, 8 (MS **מוֹרְנִין**, **מוֹרְנִין** Wagschale, Wage.

מודע *h. m.* Merkmal.
 מודעא *a. f. ind.* Protesterklärung.
 מודעי *h. m.* aus Modiim.
 מודעת *h. f.* Freund.
 מוהביתא *a. f.* Gabe.
 מוהביתא *a. f.* dass.
 מוהי absichtliche Veränderung von מוטי.
 מוהל *h. m.* Ölschaum (*amurca*).
 מוהר *h. m., pl.* מוהריות Brautpreis.
 מוהרא *a. m.* dass. S. מוהרא.
 מוהרין (?) *pers.* ein persisches Fest.
 מוהרנקי 1. מוהרנקי *pers. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.
 מוהל (= מוהל) *s.* מוהל.
 מווא *I a. m.* Spreu.
 מווא *II a. m.* eine Hand voll.
 מוואל *a. m.* Garn.
 מוואל *a. m., pl.* מוואל Lv 19, 36, d.
 מוואל Jes 40, 12 Wagschale.
 מוואל *a. f.* Schuld.
 מוואל *a. m.* Gläubiger.
 מוח *h. m.* 1. Gehirn; 2. Knochenmark.
 מוחא *a. m., c. s.* מוחה Dt 28, 35 dass.
 מוחא *a. m.* dass.
 מוהל *s.* מוהל.
 מוחק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).
 מוט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hitp.* wanken, sinken. *Pilp.* מוטמט dass.
 מוט *a., ipf.* 3 *sg. f.* תמוט Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen. *Itp.* gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.
 מוט *h. m.* größere Tragstange.
 מוטב *h. m.* 1. gut; 2. besser.
 מוטבא *h. f.* kleinere Tragstange.
 מוטבא (BerR 44) 1. מוטבא.
 מוי (Ct 8, 7, MS מוי) *a. m.* Wasser. S. מוי.
 מויד *h.* sinken. *Ni. pt.* מויד niedrig. *Hi.* gering machen.
 מויד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מויד (Ri 5, 4, MS מויד) sinken; 2. niederlegen. *Aph.*

1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מויד.
 מויד *h. m.* Werg, Fasern.
 מוידם *h. m.* Zolleinnehmer.
 מוידקא *a. m., pl.* מוידקין Ri 5, 11 dass.
 מול *h.* gegenüber. פנים מול gegenüber der Vorderseite.
 מול *h.* 1. beschneiden. *pt.* מול be-schnitten; 2. einen Saum machen. *Ni.* מול beschnitten werden.
 מול *a. m.* Vermögen.
 מולא *h. f., pl.* מולאות (?) Maultier.
 מולא *a. m.* maultierartig (?).
 מולגה (VajR 12) 1. מולגה.
 מולד *h. m.* Geburt. לבנה מולד Er-scheinen des Jungmonds.
 מולדא *a. m.* 1. Erscheinen des Jung-monds; 2. männl. Personennamen.
 מולדתא *a. f.* Hebamme.
 מולדא *h. f., pl.* מולאות Maultier.
 מוליד *h. m.* Erzeuger.
 מולי *s.* מליא (?).
 מוליתא *a. f., pl.* מולין, מולין Maultier.
 מולד Name eines kanaanitischen Gottes.
 מוליתא *s.* מוליתא.
 מום *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.
 מום *h.* Ho. הומם Makel bekommen.
 מומא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.
 מומיתא *a. f.* Kopflaus (?).
 מומר *h. m.* Abtrünniger (Zensurlesart für מושמר).
 מומתא (Nu 5, 21) *a. f., ind.* מומי Nu 5, 21, *c. s.* מומתיד Jos 2, 17 Pr. Eid.
 מון (Est II 7, 5, MS מון) *a.* wer?
 מוניגי *a. m. pl.* Fischbrühe (?).
 מוסף *h. m.* 1. Ansatz, Verengerung; 2. Zugabopfer der Sabbate und Feiertage; 3. das dem Zugabopfer ent-sprechende Gebet.
 מוספא *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugab-opfergebet.
 מוסר *h. m.* Zucht.
 מוסרה *h. f.* Strick, Fessel.

מועד *h. m.* bezeugt — ein als gefährlich bekanntes Haustier, für dessen Schaden voller Ersatz zu leisten ist.
 מועד *h. m., pl.* מועדים, מועדות 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חול המועד Wochentag des Festes. מועד קטן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. סדר מועד der die Festtage behandelnde Teil der Mischna.
 מועד *a. m., pl. d.* מועדיא Lv 23, 2 Fest. חול המועד Wochentag des Festes. מועד בריה Tag nach dem Fest.
 מועד *a. m.* wankend.
 מועט *s.* מעט.
 מופת *h. m.* Wunder.
 מופתא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.
 מוץ *a.* saugen.
 מוץ *h. m.* Spreu.
 מוצא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.
 מוצא *h. m.* Ausgang. מוצאי שבת Abend nach Vollendung des Sabbat.
 מוצא Ortsname.
 מוצק *h. m.* Mittelpunkt.
 מוק *a. Pa.* מיק verhöhnen. *Aph., pt. f.* ממוקא 2 K 19, 21 (MS מעיקא) dass.
 מוק *pers. m.* Halbstiefel.
 מוקא *pers. m., pl.* מוקין Est II 9, 15 dass.
 מוקד *h. m.* Feuerherd. בית המוקד 1. Herdplatz; 2. Therme.
 מוקרא *a. m.* 1. dass.; 2. 1. מוקרא.
 מוקמנא *a. m.* Zustand.
 מוקמתא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz(?).
 מוקרא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.
 מוקרא II *a. m.* Ehre.
 מוקש *h. m.* Fallstrick.
 מור *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.
 מור *a. Aph.* dass.
 מור (= אמור) *s.* אמור.
 מור *h. m., pl.* מורות Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*
 מורא (Ex 30, 23, MS מירא) *a. m.* dass.

מורא *h. m.* Furcht, Ehrfurcht.
 מורא *a. m.* dass.
 מורג *h. m., pl.* מורגים Dreschschlitten.
 מורג *a. m., ind.* מורג Jes 41, 15, *pl. c.* מורגי Jes 28, 27, *d.* מורגיא 2 S 24, 22 dass.
 מורד *h. m., pl.* מורדות Senkung, Abhang.
 מורה *h. f.* Rasiermesser.
 מורט *h. m.* Kahlköpfiger.
 מוריא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.
 מורינ *h. m.* Gaumen.
 מורינא *a. m., c. s.* מוריניה Thr 4, 4 (MS מוריניה) dass.
 מוריות *h. f.* Feigenpflücken.
 מוריה Ortsname (Stätte des Tempels von Jerusalem).
 מורינא *a. m.* Gesetzlehrer.
 מוריפת ein Zauberwort.
 מוריקא (Ot 4, 14) *a. m.* Saflor (*Carthamus tinctorius*).
 מוריקא (bBabM 47^b) 1. מורקא.
 מוריקא *a. m.* Saflorpflanzer.
 מוריקתא *a. f.* Rechtslehre.
 מורם *s.* רום.
 מורן (BabB I, 6) *h. m.* Speicher (runder Taubenschlag?).
 מורן *gr. m.* (μαρπος) der Schwarze (eine Fischart).
 מורנא I *a. m.* Made.
 מורנא II *a. m., pl.* מורנין Jes 41, 19 Esche (*Fraxinus oxycarpa*).
 מורנית *h. f.* 1. Stab (aus Eschenholz); 2. Speer.
 מורניתא *a. f.* 1. *pl.* מורנין Jes 60, 13 (MS מורנין) Esche; 2. Stab davon; 3. 1 S 13, 22 Speer.
 מורע (jJom 45°) 1. קל רע.
 מורתא *a. f.* Myrrhe.
 מוש *h.* weichen. *Ni. pt. pl. f.* נמושות Nachlesende.

מוש *a.*, *pf. c. s.* מִשֵּׁה Gn 27, 22 be-
tasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אֲמִישֵׁי
Jo 16, 26 betasten lassen.
מוֹשֵׁב *h. m.*, *pl.* מוֹשְׁבוֹת Sitz.
מוֹשֵׁעַ *h. m.* Helfer.
מוֹת *h.* 1. sterben; 2. erschaffen (vom
männl. Glied). *Hi.* töten. *Ho.* ge-
tötet werden.
מוֹת *a. s.* מֵית.
מוֹת *h. m.* Tod.
מוֹתָא (Ex 9, 3) *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.*
מוֹת Ex 5, 3 B Seuche.
מוֹתֵבָא *a. m.*, *c.* מוֹתֵב Ex 12, 40 1. *pl.*
מוֹתֵבִין Est II 1, 2, (MS מוֹתֵבִין) Sitz;
2. Wohnen; 3. *pl. c. s.* מוֹתֵבִיָּהוּ Ex
10, 23 Wohnort.
מוֹתֵבוֹתָא *a. f.* Lage.
מוֹתֵבִן *s.* מוֹתֵבָא.
מוֹתֵן *h. m.* Seuche, Epidemie.
מוֹתֵנָא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.
מוֹתֵר *h. m.* 1. *pl.* מוֹתֵרוֹת Überrest;
2. überflüssig.
מוֹתֵרָא *a. m.* 1. Ex 16, 23 dass.; 2. *ind.*
מוֹתֵר Koh 2, 13 Vorzug.
מוֹתֵחַ *h. m.*, *pl.* מוֹתְחוֹת Altar.
מוֹבֵלָא *a. m.* Matte.
מוֹבֵנָא *a. m.* Verkäufer.
מוֹבֵנָנָא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.
מוֹג *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden.
Pi. mischen.
מוֹג *a.*, *pt. pl.* מוֹגִין Est II 1, 7 mischen.
Pa. pt. pl. מוֹמִגִּין Jes 65, 11 dass.
Aph. dass.
מוֹג Volksname.
מוֹג *h. m.* 1. Mischwein; 2. Temperament.
מוֹגָא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Misch-
becher.
מוֹגָא בֵּית מוֹגָא תִּמְרָא eine Vogelart.
מוֹגָא Ortsname.
מוֹהָ *h.* was ist dies?
מוֹהָ *h. m.* Sprengender (Priester).
מוֹהָ *h.* was ist dies?
מוֹמֵס (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer,
Mundschenk.

מוֹנֵדָא *h. f.* Behältnis für Reisekost.
מוֹנֵהָ *h. f.* 1. Türpfoste; 2. Pfosten-
schrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11,
13—21). בֵּית הַמוֹנֵהָ Kapsel der
Pfostenschrift.
מוֹנֵיָא *a. f.* Belebungsmittel.
מוֹנֵיָא *a. f.*, *ind.* מוֹנֵי 1S 1, 9 (fehlt
MS) Türpfoste.
מוֹנֵיָא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct
8, 3 Pfostenschrift.
מוֹן *h. m.*, *pl.* מוֹנוֹת Speise, Nahrung.
מוֹנָא *a. m.*, *ind.* מוֹן Dt 24, 6 (MS
מוֹן) dass.
מוֹנִיתָא (BerR 48) 1. מוֹנִיָא.
מוֹנֵבָא *a. m.* Gläubiger.
מוֹנִיָא *a. f.* Darlehn.
מוֹנִיָא (Dt 28, 20) *a. f.* Drohung.
מוֹר *h. m.* Verband.
מוֹרָה *h. f.* Preßbalken. S. auch מוֹרָה.
מוֹ *h.* *Hitpalp.* הִתְמַמֵּן erschüttert sein.
מוֹ *a.* *Itpalp.* אִתְמַמֵּן dass.
מוֹחִילָה *h. f.* Ablaufsrinne (f. d. Dach-
wasser an der Hauswand).
מוֹ Ortsname.
מוֹנֵא *a. m.* Haar.
מוֹנֵא (?) Ortsname. S. מוֹנֵהָ.
מוֹנֵהָ *h. f.* Mischung.
מוֹר *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.
מוֹר *h. m.* 1. schädigend; 2. böser Geist.
מוֹרָא *a. m.*, *pl.* מוֹרֵי Koh 2, 5 böser
Geist.
מוֹרָתָא (1 K 18, 32, MS מוֹרָתָא) *a. f.*
Graben.
מוֹרָעָא *a. m.* Dämon (eignt. der zittern
macht).
מוֹל *h. m.* 1. *pl.* מוֹלוֹת Sternbild, bes.
des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.
מוֹלָא *a. m.*, *pl. d.* מוֹלֵיָא Koh 7, 15,
מוֹלָתָא 2 K 23, 5 dass.
מוֹלָא *s.* מוֹלָא II.
מוֹלָא *a. m.* Vermögen.
מוֹלָג *h. m.* Gabel. S. מוֹלָגוֹ.
מוֹמוֹטִין *h. m. pl.* Belustigung.
מוֹמוֹר *h. m.*, *pl.* מוֹמוֹרִים Psalm.

מִמּוֹרָא *a. m.* Psalm.

מִמְנָא *a. m.* Zeit.

מִמְנָא *a. m.* Einladender.

מִמְמִסָּא *s.* מוממסיא.

מִמְפִּרָא *a. m., pl. d.* מִמְפִּרְיָא 1 K 7, 50
Lichtputze.

מִמְפִּתָּא *a. f., pl. c. s.* מִמְפִּתְהוֹן Thr 3, 60
Anschlag.

מִזוֹן (Kel XVI 1) 1. מִזוֹן.

מִזְפִּיתָא *a. f.* Darlehn.

מִזְקָפְתָא *a. f.* Aufwärtsstellung (der
Haare beim Striegeln gegen den
Strich).

מִזָּר I *h.* verdorben sein (v. Eiern).

מִזָּר II *h.* spinnen. *Pi.* dass.

מִזָּר *h. m., pl.* מִזְרֹת Sternbild.

מִזְרָה *h. m.* Wurfgabel.

מִזְרַח *h. m.* Osten.

מִזְרִי *h. m.* östlich.

מִזְרִים *h. m. pl.* Sternbild (?).

מִזְרוֹ *s.* מִזְרוֹן.

מִזְרָק *h. m.* Schwenkschale.

מִזְרָקָא *a. m.* 1. *pl. d.* מִזְרָקָא Ex 38, 3
Schwenkschale; 2. Arterie (Schlagader).

מִמְחָא I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei
machen. *Pa. ipf.* בִּימְחָא יִמְחָא Koh 8, 4
(MS יִמְחָא) verwehren, verhindern.

Itpe. ipf. יִתְמַחִי Ex 22, 1; 2 S 11, 15
geschlagen werden.

מִמְחָא II *a., inf.* מִמְחָא Ex 17, 14 weg-
wischen. *Pa.* als erprobt hinstellen.

Itpe. 1. *pt. f.* מִתְמַחִיא 2 K 21, 13 weg-
gewischt werden; 2. erprobt, erfunden
sein; 3. verdünnt werden.

מִמְחָא III *a., pt.* מִמְחָא Ex 28, 32, *pl.* מִמְחָא
Jes 19, 9 weben.

מִמְחָא (Jes 19, 10, MS מִמְחָא) 1. מִמְחָא, *s.*
מִמְחָא.

מִמְחָה *h. f.* Einspruch.

מִמְחָבָא *h. m.* Schlupfwinkel.

מִמְחָבָא (Pea VII 2) *h. m.* Verborgenes.

מִמְחָבָא *h. f., pl.* מִמְחָבָא 1. Schlupf-
winkel; 2. verborgene Sünde.

מִמְחָבָמָא (Jes 28, 27), מִמְחָבָמָא *a. m.* Stock.

מִמְחָבָל *h. m.* Verderber.

מִמְחָבְלָא *a. m.* dass.

מִמְחָבְלָתָא *a. f.* Gebälerin.

מִמְחָבָתָא *h. f.* Platte (zum Backen der
מִמְחָבָתִים im Tempel).

מִמְחָרָא *h. m.* Halssseil (des Zugochsen)?

מִמְחָרָא *a. m.* lahm (?).

מִמְחָה I *h. Pi.* מִמְחָה (auch mit בִּיָּד) ver-
wehren.

מִמְחָה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.*
aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben,
abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.*
1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag
geben. *Ho. pt.* מִמְחָה erprobt.

מִמְחֹג *h. m.* Zeichengebung.

מִמְחֹז *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.

מִמְחֹזָא *a. m., pl. c. s.* מִמְחֹזָא Nu 22, 39
1. Markttort; 2. Stadt; 3. Bezirk;
4. Ortsname.

מִמְחֹזָא *a. m.* 1. *pl. d.* מִמְחֹזָא Est II
8, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.

מִמְחֹזִי *h. m.* dass.

מִמְחֹזָנָא *a. m.* dass.

מִמְחִי *h. m.* Abreiben.

מִמְחִיָּא *a. m., ind.* מִמְחִיָּא Ho 3, 4 Orakel-
mittel.

מִמְחִיָּתָא (bBabB 39^b) 1. מִמְחִיָּתָא.

מִמְחֹךְ *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. las-
zive Putzsache.

מִמְחֹכָא *a. m., ind.* מִמְחֹכָא Nu 31, 50
dass.

מִמְחֹל *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.

מִמְחֹלָה *h. f.* dass.

מִמְחֹגִיתָא *a. f.* Anzeigen. מִמְחֹגִיתָא Anzeiger
der Feldgrenzen.

מִמְחֹסָא *a. m.* Huld.

מִמְחֹסִי (GnJI 16, 5 Ar.) 1. מִמְחֹסִי, *s.* מִמְחֹסִי?

מִמְחֹק *h. m.* Abstreicher.

מִמְחֹר *s.* מִמְחֹר.

מִמְחֹרָא *a. m., ind.* מִמְחֹרָא Lv 13, 3 Weißes.

מִמְחֹרִי *s.* מִמְחֹרִי.

מִמְחֹרָתָא *s.* מִמְחֹרָתָא.

מִמְחֹשׁ *h. m.* 1. Leiden. מִמְחֹשׁ ראשׁ Kopf-
schmerz; 2. Leidender; 3. Zweifel.

מחיתא *a. f.* 1. *c.* מחותית Jes 15, 5 Abhang; 2. Niedergang.
מחורא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus von Sonne und Mond; 3. (später) Gebetsritual für die Feste.
מחוריתא *a. f.* Rückkehr.
מחויא *a. m., ind.* מחוי Lv 13, 32 Anblick.
מחויורא *s.* מחורא.
מחזירא *h. f.* Spiegel.
מחזירא *a. f., pl. c.* מחזיר Ex 38, 8 dass.
מחח *a.* einen Brei machen (?).
מחט I *h.* schneuzen (den Docht).
מחט II *h.* Fehlgeburt haben.
מחט *h. f., pl.* מחטים Nadel.
מחטא *a. m., pl.* מחטין, *d.* מחטיא Jes 3, 22 (MS מחטא) dass.
מחטבה *h. f.* Fällen (von Bäumen).
מחטפא *a. m., pl.* מחטפין Est II 6, 11 eine Pferdezierat.
מחטפא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.
מחי *gr. tr.* (μολχα) buhle!
מחיא *a. m., ind.* מחי Ex 28, 32 Weber.
מחיה *h. f.* Vertilgung.
מחיה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. rohe Hautstelle; 3. מחית (Ber 7) 1. מחית, *s.* חיה.
מחילא (?) *a. m.* Bündel.
מחילה *h. m.* Verzeihung.
מחיצה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Abtheilung.
מחיצותא *a. f.* dass.
מחיצתא *a. f., pl. d.* מחיצתא Ez 41, 6, *c.* מחיצת Ez 41, 26 (MS מחיצת) dass.
מחצתא *s.* מחצתא.
מחיקה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.
מחיר *h. m.* Kaufpreis.
מחיתא *a. f.* Gewebe.
מחיתא *a. f.* Einspruch.
מחך (?) *a.* lachen.
מחכא (?) *a. m., pl. d.* מחכיא Jes 3, 22 laszive Zierat. *S.* מחטא.
מחל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. *Ni.* 1. erlassen werden; 2. verziehen werden.

מחל *a.* dass.
מחלה *h. f.* Krankheit.
מחלה *h. f., pl.* מחלות, מחלים Höhlung.
מחלוקת *h. f., pl.* מחלוקות 1. Trennung; 2. Streit.
מחלוקתא *a. f.* Abtheilung.
מחלייתא *a. f.* Süßigkeit.
מחלף *h. m., pl.* מחלפים Messer.
מחלץ *h. m.* Griff zum Ziehen einer Walze.
מחלצא *a. m.* dass.
מחלת *Name* eines weibl. Dämons.
מחלתא *a. f., pl. c.* מחלי Jes 2, 19. Höhlung.
מחמדא *a. f.* Kostbarkeit.
מחמא *a. m.* Anblick.
מחמא (Ex 12, 19 B) *a. m.* Gesäuertes.
מחמצן *h. m.* Gärbassin des Walkers.
מחמט *s.* חמט.
מחנה *h. m., pl.* מחנות Lager.
מחסא *a. m., c. s.* מחסיה Jes 63, 9 Erbarmen.
מחסומית *h. f.* Schneide.
מחסור *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.
מחסורא *a. m.* dass.
מחסוריתא *a. f.* Mangelhaftigkeit.
מחסיא *s.* מחסא.
מחפורת *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabenes.
מחפורתא *a. f., pl.* מחפורין Ze 2, 9 dass.
מחפורתא *a. m.* Schande bereitend.
מחפורת *h. f.* (?).
מחץ *h. m.* Schöpfgefäß.
מחץ *h.* zerschmettern.
מחצב *h. m.* Steinbruch.
מחצבא *a. m., pl. d.* מחצבא Ri 3, 19 dass.
מחצה *h. f.* Hälfte.
מחצית *h. f.* Hälfte.
מחצלת *h. f., pl.* מחצלות Matte.
מחצלתא *a. f.* dass.
מחצרתא *a. m.* Trompetenbläser.
מחצתא (1 K 6, 6) *a. f., c.* מחצת 1 K 6, 15 Abtheilung, Gemach. *S.* מחיצתא.

מחק *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. abstreichen, abschaben. *Ni.* abgerieben; weggetilgt werden. *Pi.* abreiben, abschaben.

מחק *a.*, *ipf.* מְחֹק *Nu* 5, 23 wegwischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt, weggetilgt werden.

מחק *h. m.*, *pl.* מְחָקִים radierte Stelle.

מחק *h. m.* Abstreicher.

מִחְקָא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Abstreichung; 3. Papyrusschreibmaterial(?).

מִחָר *h. m.* morgen.

מִחָרָא *a. m.*, *ind.* מִחָר *Dt* 6, 20, למחר morgen. מִחָרָא דְּמָחָר übermorgen.

מִחְרוּז *h. m.*, *pl.* מִחְרוּזֹת Schnur zum Aufreihen.

מִחְרוּכָא *a. m.* Brandwunde.

מִחְרִישָׁה *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm(?).

מִחְרֶשֶׁת Ortsname.

מִחְרַת *h. f.* morgen. מִחְרַתִּים übermorgen.

מִחְרַתָּא Ortsname.

מִחְשָׁבָה *h. f.*, *pl.* מִחְשָׁבוֹת *h. f.*, *pl.* מִחְשָׁבוֹת 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht. 1. Gedanken, Nachdenken; 2. Absicht.

מִחְשָׁבָתָא *a. f.*, *pl. c.* מִחְשָׁבָתָא *Gn* 6, 5, *c. s.* מִחְשָׁבָתָהּ *Jer* 49, 20 dass.

מִחְתּוּתִין (KohR 12, 5) 1. מחותנין, *s.* מחותניתא.

מִחְתָּא I(?) *a. m.* Senkung.

מִחְתָּא II (*Ot* 4, 7) *a. f.* Fehlerhaftes.

מִחְתָּא III *a. f.*, *ind.* מִחָא *Ex* 8, 15, *c.* מִחָת *Dt* 28, 59, *pl.* מִחָן *Dt* 28, 59, מִחָן 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.

מִחְתָּה *h. f.* Kohlenpfanne.

מִחְתִּיתָא (*Nu* 17, 11) *a. f.*, *pl. d.* מִחְתִּיתָא *Nu* 4, 14 dass.

מִחְתָּנָא (*Jos* 7, 5) *a. m.* Abhang.

מִחְתָּרָתָא *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch; 2. Öffnung.

מִחְתָּרָתָא (*Ex* 22, 1) *a. f.* dass.

מָאָה *a.*, *pt.* מָאִי *Nu* 34, 8 1. gelangen, ankommen; 2. reichen, treffen; 3. ein-

treffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אֶמְיָאוּ *Lv* 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.* אֶתְמָמִי *Nu* 23, 15 sich wohin begeben.

מִטְאָהָא *a. m.* Besen.

מִטְבָּחִים *h. m. pl.* Schlachtungen. בֵּית הַמִּטְבָּח Schlachthof.

מִטְבָּחָא *a. m. pl.* dass. בֵּית מִטְבָּח Schlachthof.

מִטְבָּעָא *h. m.*, *pl.* מִטְבָּעוֹת 1. Münze; 2. Formel, Typus.

מִטְבָּעָא (*Est* II 3, 9, nicht MS) *a. m.* dass.

מִטְבָּרִיטָא (*PesR* 121^a) 1. מִטְבָּרִיטָא.

מִטָּה *h. f.* Knöchel am Flügelende.

מִטָּה *h. f.* 1. Lager, Bettstelle; 2. Bahre.

מִטָּה *h.* 1. unten לְמִטָּה, לְמִטָּה dass.; 2. euphem. f. oben.

מִטָּה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.

מִטְהָרָתָא *h. f.* Becken mit Wasser für rituelle Reinigungen.

מִטְוִיאָתָא *a. f.* Spinne.

מִטְוִילָתָא (*מִטְוִילָתָא*) *h. f.* 1. Bleiwage; 2. Schuppe(?); 3. Stück Zeug.

מִטְוִילָתָהּ (*Est* II 1, 8) *a.*, *c. s.* מִטְוִילָתָהּ wegen. מִטְוִילָתָהּ (*Est* II 1, 7),

מִטְוִילָתָהּ (*Ot* 4, 13) deswegen. מִטְוִילָתָהּ (*Est* II 1, 7 weil, damit. מִטְוִילָתָהּ (*Est* II 3, 2 weshalb?

מִטְוִילָתָהּ *a. m.* 1. *ind.* מִטְוִילָתָהּ *Nu* 4, 15 Last; 2. *ind.* מִטְוִילָתָהּ *Dt* 10, 11 Zug.

מִטְוִילָתָהּ *a. f.* Bitte. בְּמִטְוִילָתָהּ *bitte!*

מִטְוִילָתָהּ *h. m.* Ölmühle.

מִטְוִילָתָהּ *a. f.* Lende(?).

מִטְוִילָתָהּ (*gr. m.* (μῆτρων) 1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter;

2. Bezeichnung eines bestimmten Engels.

מִטְוִילָתָהּ (*gr. m.* (μέταξα), *pl.* מִטְוִילָתָהּ 1. Rohseide; 2. rohseidenes Gewand; 3. 1. מִטְוִילָתָהּ.

מִטְוִילָתָהּ *a. m.*, *ind.* מִטְוִילָתָהּ *1S* 17, 6 Stange.

מִטְוִילָתָהּ *a. m.*, *c.* מִטְוִילָתָהּ *Ma* 1, 1 *Soc* 59, 2 *K* 9, 25 Ausspruch.

מִטְוִילָתָהּ *a. m.* Bedachung.

מַטְלוֹנִית *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.
 מַטְלוֹתָא *a. f.* 1. Schwere; 2. Werfen.
 מַטְלָמְלִין *h. m. pl.* bewegliches Gut.
 מַטְלָמְלִין *a. m. pl.* dass.
 מַטְלִיא, מַטְלִיא *x. m.* ein Kraut.
 מַטְלִיה *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.
 מַטְלִית *h. f., pl.* מַטְלִיּוֹת, מַטְלִיּוֹת dass.
 מַטְלָלְתָא *a. f.* 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte für das Hüttenfest.
 מַטְלָן *gr. m.* (μέταλλον) Bergwerk (als Strafort).
 מַטְלָנָא *a. m.* 1. *pl. c.* מַטְלָנִי Nu 33, 1 Zug, Reise; 2. Last.
 מַטְלָנִיּוֹת *s.* מַטְלִית.
 מַטְלָעָהָא *a. f.* Hinken.
 מַטְלַת *h. f.* Lappen.
 מַטְלָתָא *a. f., c.* מַטְלַת Lv 23, 43, *pl.* מַטְלָן Gn 33, 17, *d.* מַטְלִיא Lv 23, 42 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte für das Hüttenfest.
 מַטְמוֹם *h. m.* Gebrauch von מוֹט.
 מַטְמוֹן *h. m.* 1. *pl.* מַטְמוֹנִים Schlupfwinkel, Bergungsort; 2. Schatz.
 מַטְמוֹנַת *h. f., pl.* מַטְמוֹנִיּוֹת 1. dass.; 2. Schatz.
 מַטְמוֹעַ *h. m.* Sonnenuntergang.
 מַטְמוֹעָא *a. m.* dass.
 מַטְמוּעִיתָא 1. מַטְמוּעִיתָא.
 מַטְמוּרָא *a. m., pl.* מַטְמוּרִין Jer 41, 8 Schatz.
 מַטְמוּרִיתָא *a. f., pl. d.* מַטְמוּרִיתָא 1S 23, 23 Versteck.
 מַטְמָט *s.* מוֹט.
 מַטְמָעָא *a. m., pl.* מַטְמָעֵי שְׁמָשָׁא Sonnenuntergang.
 מַטָּן *h.* unten.
 מַטָּע *h. m.* Pflanzung.
 מַטָּעָה *h. f.* dass.
 מַטָּעִיתָא *a. f., ind.* מַטָּעִיא Lv 21, 7 Verführerin, Hure.
 מַטָּעָמָא I *a. m.* Speise.
 מַטָּעָמָא II *a. m., f.* מַטָּעָמָא Hb 1, 16 schmackhaft.
 מַטָּעִמִּיתָא *a. f.* Kosten.

מַטָּעִמָּתָא *h. f.* dass.
 מַטָּפָּחָא *h. f.* 1. Hülle, Tuch; 2. Handtuch.
 מַטָּפִיתָא *a. f.* Tropfen.
 מַטָּוִפָּרָא (?) *x. m.* Vergeltung.
 מַטָּקָא *s.* מַטָּקָא.
 מַטָּר *h. m.* Regen.
 מַטָּר *h.* *Hi.* regnen lassen.
 מַטָּר *a., Aph. pf.* אֶמַטָּר Gn 19, 24 dass.
 מַטָּרָא (Gn 2, 5) *a. m.* Regen.
 מַטָּרָא *a. m.* Jagdspieß.
 מַטָּרִידָא *a. f.* dass.
 מַטָּרִיד (1. מוֹסָרִיד, vgl. *pers. nusrad*, der erste Monat des Jahres. I. Löw). Lagarde, Semitica 1, 63.
 מַטָּרִיד *h. m.* Jagdspieß.
 מַטָּרִין *gr. f.* (μήτρα) Gebärmutter.
 מַטָּרִנָּא, מַטָּרִנָּה, מַטָּרִנָּה *lat. f., pl.* מַטָּרִנּוֹת (matrona) vornehme Frau.
 מַטָּרִנִּיּוֹת *gr. f., pl.* מַטָּרִנִּיּוֹת dass.
 מַטָּרִנִּיתָא *gr. f., pl.* מַטָּרִנִּין dass.
 מַטָּרִנִּיּוֹת (Siphr. Dt 204) 1. מַטָּרִנִּיּוֹת, *s.* מַטָּרִנִּיּוֹת.
 מַטָּרִנִּיּוֹת 1. מַטָּרִנִּיּוֹת, *s.* מַטָּרִנִּיּוֹת.
 מַטָּרִפּוֹלִין *gr. f.* (μητρόπολις) Hauptstadt.
 מַטָּרִפּוֹסָא, *s.* מַטָּרִפּוֹסָא.
 מַטָּרָא *a. m.* Peitsche.
 מַטָּרָא *gr. f.* (μετρητής) ein Maß.
 מַטָּרָא (Dt 18, 8) *a. f.* 1. Wache; 2. Wachtmannschaft; 3. Gewahrsam; 4. Nachtwache; 5. Beobachtung.
 מִי *h.* 1. wer? 2. jemand. מִי שֶׁ der, welcher.
 מִי *a.* denn?
 מִי = מִי, *s.* מִי.
 מִי, מִי I (= מִי הִיא) *a.* was ist es?
 מִי, מִי II (= מִי דִין) *a.* was? אֲמַאי weshalb? מִי דִין das, was.
 מִיָּא (Gn 16, 7) *a. m. pl., ind.* מִיָּין Dt 8, 7, *c. s.* מוֹהֵי Nu 20, 8, מִיָּא, מִיָּא Ex 7, 19, מִיָּא Wasser. בְּנֵי דְמִיָּא Wasserwürmer.
 מִיָּאון *s.* מִיָּאון.

מֵאוֹס s. מֵאוֹס.

מֵאֶשָׁא s. מֵאֶשָׁא.

מֵבֶלֶא l. מֵבֶלֶא.

מֵד h. sofort.

מֵד a. dass.

מֵדְבָא Ortsname.

מֵהָא a. jedenfalls.

מֵהוּ a. allein, aber.

מֵהוּ gedeutet als מֵהוּ, s. מֵהוּ.

מֵיֶרֶן h. m. Gurt.

מֵיחָא a. m. Mehlbrei(?).

מֵיחָם h. m. eine Art Kochkessel.

מֵיט h. m. Wanken.

מֵיטָב h. m. Bestes.

מֵימָדָא a. m. dass.

מֵימָדָא Engelname.

מֵיבָה I h. f. Gebrauch von מֵיבָה.

מֵיבָה II männl. Personennamen.

מֵיבִילָא l. מֵיבִילָא, s. מֵיבִילָא.

מֵיבִילָא (Gn 40, 17) a. m. 1. Speise;

2. l. מֵיבִילָא, s. מֵיבִילָא.

מֵיבִילָא a. f. dass.

מֵיֶלֶא a. מֵיֶלֶא von selbst.

מֵיֶלֶדָה h. f. Hebamme.

מֵיֶלֶה h. f. 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.

מֵיֶלֶה h. m. 1. Ohrläppchen; 2. Lippenwulst.

מֵיֶלֶת I a. f. ein Gewächs, woraus man Besen macht.

מֵיֶלֶת II a. f., ind. מֵיֶלֶת Ct 3, 8 Beschneidung.

מֵיֶם h. m. pl. 1. Wasser; 2. Flüssigkeit, Saft. מֵיֶם רֵאשׁוֹנִים, אֲחֵרִים, מֵיֶם רֵאשׁוֹנִים, אֲחֵרִים das Händewaschen vor, während, nach der Mahlzeit. מֵיֶם מֵיֶם Molken (oder Buttermilch). מֵיֶם מֵיֶם Harn. מֵיֶם מֵיֶם Abtritt. Aus dem Gehirn ins Auge tretendes Wasser soll den grauen Star veranlassen.

מֵיֶם (מֵיֶם) gr. (μαρουμάς) Fest von Majuma, Hafenstadt von Gaza.

מֵיֶם (BerR 45 Ar) l. מֵיֶם.

מֵיֶם (Gn 3, 8) a. m. 1. Wort, Rede;

2. Person; 3. מֵיֶם Nu 11, 23 B.

Gott (als in der Welt redend oder handelnd). מֵיֶם das will sagen.

מֵיֶם h. m., pl. מֵיֶם 1. Gattung, Art;

2. Häretiker. מֵיֶם ähnlich wie.

מֵיֶם a. m. 1. pl. c. מֵיֶם Koh 2, 5

Gattung; 2. Häretiker.

מֵיֶם a. m. Häretiker.

מֵיֶם l. מֵיֶם, s. מֵיֶם.

מֵיֶם (מֵיֶם) a. m. Kind, Knabe.

מֵיֶם (מֵיֶם) a. f. Mädchen.

מֵיֶם h. f. Häresie.

מֵיֶם h. f. Säugamme.

מֵיֶם h. f. Säugen.

מֵיֶם a. f. dass.

מֵיֶם s. מֵיֶם.

מֵיֶם a. m., ind. מֵיֶם Jes 10, 1 Bedrückung.

מֵיֶם (Est II 8, 15, MS מֵיֶם) l. מֵיֶם.

מֵיֶם a. f. Säugen.

מֵיֶם h. f. 1. Sauger (zum Entnehmen von Flüssigkeiten aus Geräten); 2. Säugamme; 3. Schutzvorrichtung (am Türflügel).

מֵיֶם a. f., pl. d. מֵיֶם Gn 33, 13 Säugende, Säugamme.

מֵיֶם (jGitt 43^b) l. מֵיֶם. I. Löw.

מֵיֶם a. m. Bündel.

מֵיֶם a. f. dass.

מֵיֶם s. מֵיֶם.

מֵיֶם a. m. Eingehen. מֵיֶם Dt 23, 12 Sonnenuntergang.

מֵיֶם h. m. 1. kühlend, abkühlend; 2. sich abkühlend.

מֵיֶם h. m. Saft.

מֵיֶם h. f. Knoten (eines Stengels).

מֵיֶם (Ex 30, 23) a. m. Myrrhe.

מֵיֶם h. m. teilweises Einheimsen der Gartenfrüchte.

מֵיֶם h. m. Abstreichen, Glattmachen.

מֵיֶם Ortsname.

מֵיֶם h. m. 1. Abreibung, Politur; 2. Coitus.

מֵיֶם h. m. Bittermachen.

מיר 1. s. אָרָא; 2. GaJI 12, 6, MS מירי, *pt. Aph.* v. אָרָא Fluch aussprechen.

מִירְתָּא *a. f., ind.* מִירְתָּא Jes 49, 26 (MS מִירִית) Most.

מיש *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis australis*); 2. die Frucht dieses Baums.

מישא Ortsname.

מישא männl. Personennamen (מישאָל).

מישא *a. m., c.* מִישָׁר Lv 4, 12 (MS מִישָׁר) Ausgießen.

מישור *h. m.* Ebene.

מישן Ortsname.

מישני *h. m.* aus Meschan.

מישר *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.

מישרא (Gn 35, 8) *a. m.* Ebene, Fläche. S. מִשְׁרָא.

מישרא *a. m.* Beet.

מית (Gn 5, 20) *a., ipf.* מוֹת Ex 21, 18, *pt.* מָאִית Gn 50, 5, מָוִית sterben. *Aph. ipf.* 2 *sg.* תָּמִית Gn 42, 37 töten.

מיתא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.

מיתה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מִיתוֹת Arten des Todes (der Todesstrafe).

מיתה הַאֲמִירָה בְּתוֹרָה der als göttliche Strafe im Gesetze genannte Tod.

מִיתוּתָא *a. f.* Bewohnen.

מִיתוּתָא *a. f.* Tod.

מִיתָנָא *a. m.* Verstorbenen.

מִיתָר *h. m.* Seil.

מִדָּךְ *h. m.* niedrig, gebeugt.

מִדָּא *a., pt.* מִדָּי 1. niedrig; 2. abgenutzt; 3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itpe.* gebeugt werden.

מִדְּבָר *h. m., pl.* מִדְּבָרוֹת 1. Palmzweig; 2. Kehrbesen.

מִדְּבָרָת *h. f.* dass.

מִדְּבָנְתָא *a. f.* Halsband.

מִדְּבָר *h. m., pl.* מִדְּבָרוֹת Sieb.

מִדְּבָר Ortsname.

מִדְּבֶשׁ *h. m.* Presse.

מִדְּבִי *a.* (= מִן כֹּד הָיָא) da.

מִדְּבִי *h.* mehr als genug.

מִדְּבָה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde;

4. Beule. *pl.* מִדְּבוֹת Name eines talmud. Traktats.

מִדְּבָה *h. f.* Brandwunde.

מִדְּבֹלָא *a. m., pl.* מִדְּבֹלִין 2K 23, 7 Vorhang(?).

מִדְּבֹן (?) *h. m.* Instrument zum Geraderichten.

מִדְּבֹן *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung des sechsten Himmels.

מִדְּבֹנָה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter, Zwinger.

מִדְּבֹנְתָא *a. f., c.* מִדְּבֹנָת Ri 5, 11 Aufenthaltsort.

מִדְּבֹר Ortsname.

מִדְּבוֹשׁ *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel; 3. Schlag.

מִדְּבוֹשָׁא *a. m.* dass.

מִדְּבוֹשָׁה *h. f.* Schlägel.

מִדְּבוֹת *h. f.* 1. Gebeugtsein; 2. Armut.

מִדְּבוֹתָא *a. f.* eine Art Boot.

מִדְּבֹחַל *h. m.* Augenschminktstift. מִדְּבֹחַל בית מ' Behälter dafür.

מִדְּבֹחֶלָא *a. m.* dass.

מִדְּבֹחֶלָתָא *a. f.* dass.

מִדְּבִיכָא *a. m.* 1. *ind.* מִדְּבִיךְ Lv 13, 20 niedrig; 2. *pl.* מִדְּבִיכִין Jes 57, 15 gebeugt.

מִדְּבִיכֻתָּא (Est II 2, 20; Koh 10, 6; MS מִדְּבִיכֻתָּא) *a. f.* Gebeugtheit.

מִדְּבִלְתָּא *a. f.* 1. *ind.* מִדְּבִלָא Dt 25, 14 Maß; 2. Schale, Becken; 3. Eigenschaft; 4. Auslegungsnorm; 5. normgemäße Gesetzesdeutung; 6. Name eines Midrasch zu Exodus.

מִדְּבִירָה *h. f.* Verkaufen.

מִדְּבִי *h. Hi.* מִדְּבִיךְ beugen. *Ni.* מִדְּבִיךְ zerdrückt werden.

מִדְּבִי *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* *f.* מִדְּבִי Hb 3, 6 niedrig werden; 2. niedrig machen. *Pa. inf.* מִדְּבִי Ct 2, 6 niederdrücken. *Itpe.* niedergedrückt werden.

מִדְּבִיכָא *a. m., pl.* מִדְּבִיכִין Am 6, 7 (מִדְּבִיכִין) 2S 17, 28) Polster.

מכל (Mech. Mischp. 13) 1. מכל.
 מְכַלֵּה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name eines Engels.
 מְכַלְלָתָא Ortsname.
 מְכַמְזֵרֶת *h. f.* Fischernetz.
 מְכַמֵּם Ortsname.
 מְכַמֵּר *h. m.* Fischernetz.
 מְכַמְרָא *a. m.* Warmmachen.
 מוֹכְנֵי, מוֹכְנֵי *gr. f.* (μυχανή), *c. s.* מוֹכְנֵי
 Est II 1, 2 (MS מוֹכְנֵי) Räderwerk.
 מְכַנֵּם (מְכַנֵּם?) *h. m.* 1. Einheimsen;
 2. Eingehemstes.
 מְכַנְסָא *a. m., pl.* מְכַנְסִין Lv 6, 3 Bein-
 kleider der Priester.
 מְכַנְסִים *h. m. du.* dass.
 מְכַנְשָׁתָא *a. f.* Zusammenfegen.
 מְכֵס *h.* verzollen.
 מְכֵס *h. m., pl.* מְכַסְאוֹת Grenzzoll.
 מְכָקָא *a. m.* dass.
 מְכָקָא *a. m.* Zolleinnehmer.
 מְכַסִּין *gr. m. pl.* (μύξα) Früchte vom
 Brustbeerbaum (*Cordia Myca*).
 מְכַסָּה *h. m., pl.* מְכַסְאוֹת Decke.
 מְכַסְיוֹמִינוֹם 1. מכסיומיוֹם.
 מְכַסְיָמָא *lat.* männl. Personennamen
 (*Maximus*).
 מְכַסֵּן *a. Pass.* אֶתְמַכְסֵּן gezüchtigt werden.
 S. בְּסֵן.
 מְכַסְנָא *a. m.* Züchtiger.
 מְכַסְנִיתָא, מְכַסְנִיתָא *a. f.* Züchtigung.
 מְכַסְסִין 1. מוֹכְסִין, s. מְכָסָא.
 מְכַסִּירִין (Jelamd. Nu 23, 10 Ar)?
 מְכַסָּה (jSakk 53^b) 1. מְכַסָּה.
 מְכַפְלָה = מְכַפְלָה, s. כְּפָל II.
 מְכַפְלָה *h. f.* Doppelhöhle.
 מְכָר *h.* verkaufen. N. verkauft werden.
 מְכָר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.
 מְכָר *h. m.* Verkauf. מ' טוב vorteilhafter Verkauf.
 מְכָר *h. m.* Bekannter.
 מְכָרָא *a. m., c. s.* מְכָרִיָּה 2K 12, 6 dass.
 מְכָרִין (jChall 58^a)?
 מְכָרִין *gr. m.* (μαχαίριον) Messer.
 מְכָשׁוֹל *h. m.* Anstoß.

מְכַשִּׁיִן *h. m. pl.* 1. was tauglich macht;
 2. was fähig macht; 3. Name eines
 talmudischen Traktats.
 מְכַשֵּׁן *h. m.* Zauberer.
 מְכַשֵּׁן (?) *a. m.* Zauberei.
 מְכַשְׁפָּה *h. f.* Zauberin.
 מְכַתֵּב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift,
 Annonce.
 מְכַתֵּב *h. m.* Griffel.
 מְכַתְּבָא *a. m.* dass.
 מְכַתְּבָא *a. m.* Schrift.
 מְכַתּוּתָא (bSabb 110^b) s. בְּתוּתָא (?).
 מְכַתֵּם (TosSabb XVII 8) 1. מְכַתֵּב.
 מְכַתֵּשׁ *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle;
 3. ein Folterwerkzeug.
 מְכַתְּשָׁא *a. m., pl. c.* מְכַתְּשֵׁי Dt 28, 61
 Plage, Wunde.
 מְכַתְּשָׁתָא *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.
 מֶלֶךְ *h. m.* zerreibbar.
 מֵיל *gr. m.* (μίλιον), *pl.* מֵילִין 1. römische
 Meile (nahezu 1,5 Kilom.); 2. Meilen-
 stein.
 מֵילָא *gr. m.* dass.
 מֵילָא *gr. f.* (μυλωτή) Wolle. S. מֵילָת.
 מֵילָא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.*
 voll werden.
 מֵילָא *a., inf.* מֵילָאָה Ex 18, 18 füllen.
Pa. 1. *imp.* מֵילָי Gn 44, 1 dass.; 2. er-
 setzen; 3. מ' על לב Gn 34, 3 trösten.
Itpe. pf. 3 *sg. f.* אֶתְמֵילָאָה Gn 6, 11
 gefüllt, voll werden.
 מֵילָא *h. m.* voll.
 מֵילָא *s.* מֵילָא.
 מֵילָא (מֵילָה) *gr. m.* 1. (μίλιον) Kessel;
 2. s. מֵילָא.
 מֵילָאָה *a. m., c. s.* מֵילָאָה Dt 33, 16
 Füllung, Fülle.
 מֵילָאָה *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommen-
 heit; 3. Erstlingsgabe.
 מֵילָא I *h. m., pl.* מֵילָאִין Ware;
 מֵילָא II *h. m.* Granne. S. מֵילָעִין.
 מֵילָאָךְ *h. m.* Engel.
 מֵילָאָבָא *a. m., pl. d.* מֵילָאָבָא Gn 19, 1
 Engel.

מְלָאכָה *h. f., pl.* מְלָאכֶת Arbeit.
 מְלָאכֶת *h. f.* Engelsgestalt.
 מְלֻאָּתָא (Nu 18, 27) *a. f.* Erstlingsgabe vom Wein.
 מְלֻבוֹשׁ *h. m.* Kleid.
 מְלֻבָּן *h. m., pl.* מְלֻבְּנִים, מְלֻבְּנוֹת 1. viereckige Form; 2. viereckiger Rahmen; 3. viereckiges Beet; 4. viereckiger Kuchen.
 מְלֻבָּא *a. m.* viereckiges Stück.
 מְלֻבִּינְתָא (NuJI 33, 20 MS) 1. מְלֻבִּינְתָא, *s.* לְבִינְתָא.
 מְלֻבְּנִי (jSabb 8^a) 1. מְלֻבְּנִי, *s.* מְלֻבְּנִי.
 מְלֻבְּשָׁתָא (Nu 32, 3, MS רִיבּוֹן) Ortsname.
 מְלֻג *h. m.* abrufen.
 מְלֻג *a. m.* dass.
 מְלֻוָּא *gr. m.* (μολγός?) Sack.
 מְלֻוִּיָּה 1. מְלֻוִּיָּמָא.
 מְלֻינְאָה *gr. f.* (μελίγαλα) ein Gebäck mit Honig und Milch.
 מְלֻוִּנְמָא *gr. f.* (μολγίμα), *pl.* מְלֻוִּנְמִיּוֹת 1. Wundpflaster; 2. Labung.
 מְלֻגָּן *h. m.* Wurfgabel. *S.* מְלֻגָּן.
 מְלֻחָא *h. f., pl.* מְלֻחִים Wort.
 מְלֻחָא *gr. f.* (μελία), *pl.* מְלֻחִין Esche (*Fraxinus*).
 מִי מְלֻחִין *Saft der Eschenrinde.*
 מְלֻזָּא *h. m.* 1. Füllung, Inhalt; 2. Raum.
 מְלֻזָּא *soweit der Blick reicht.*
 מְלֻזָּא *h. m.* 1. dass.; 2. *pl.* מְלֻזָּאִים Füllung der Hände (Priesterweihe).
 מְלֻזָּא *h. m.* 1. Abrufung; 2. Nutznießung.
 מְלֻזָּא נִכְסֵי מִי Heirats- oder Erbgut der Frau.
 מְלֻזְנָנְתָא *a. m.* aus Meloga(?).
 מְלֻחָא *h. f.* Darlehn, Schuld.
 מְלֻחָא *h. m.* Gläubiger.
 מְלֻחָא *h. m.* eine Melde (*Atriplex Halimus*).
 מְלֻחָא *a. m., pl.* מְלֻחִין Ze 2, 9 (MS מְלֻחִין) dass.
 מְלֻחָא *h. m.* Rettung.
 מְלֻי *h. m.* Füllen.
 מְלֻי *a. f.* 1. Geleit; 2. Grabgeleit.

מְלֻיָּתָהוֹן (VajR 21) 1. מְלֻיָּתָהוֹן, *s.* מְלֻיָּתָהוֹן.
 מְלֻדָּא männl. Personennamen.
 מְלֻזָּא *a. m.* Berater.
 מְלֻזָּא *h. f.* Herrschaft.
 מְלֻזָּא (Jes 6, 4) *a. m., ind.* מְלֻזָּא Ex 4, 10 Rede.
 מְלֻזָּא *Ortsname.*
 מְלֻזָּא *h. m.* Herberge.
 מְלֻזָּא *h. m.* Kneten.
 מְלֻזָּא (bBer 53^b) *gr. f.* (νόμισμα) Gepräge(?).
 מְלֻזָּא *h.* salzen, einsalzen. *Pu. pt.* מְלֻזָּא scharfsinnig. *Ho.* gesalzt werden.
 מְלֻזָּא I *a., ipf.* 2 *sg.* מְלֻזָּא Lv 2, 13 salzen. *Itpe. pf.* מְלֻזָּא Ez 16, 4 gesalzt werden.
 מְלֻזָּא II *a. Pa.* ein Schiff führen.
 מְלֻזָּא *h. m.* Schiffer.
 מְלֻזָּא *h. m.* Salz.
 מְלֻזָּא (Lv 2, 13) *a. m.* dass.
 מְלֻזָּא I *a. m.* Salz Händler.
 מְלֻזָּא II *a. m.* Schiffer.
 מְלֻזָּא *Ortsname.*
 מְלֻזָּא *h. f.* Krieg.
 מְלֻזָּא *h. f.* Salzfaß.
 מְלֻזָּא *a. f.* Salzlake.
 מְלֻזָּא *h. Pi.* retten. *Ni. Hitp.* gerettet werden, entkommen.
 מְלֻזָּא *a. Itpe.* gerettet werden.
 מְלֻזָּא 1. מְלֻזָּאִים, *s.* מְלֻזָּאִים.
 מְלֻזָּא (bBabK 67^a) 1. מְלֻזָּא, *s.* מְלֻזָּא.
 מְלֻזָּא *a. f.* Wurmfraß.
 מְלֻזָּא *gr. f.* (μελιτωμα), *pl.* מְלֻזָּאִים Honigkuchen.
 מְלֻזָּא 1. מְלֻזָּאִים, *s.* מְלֻזָּאִים.
 מְלֻזָּא *s.* מְלֻזָּא.
 מְלֻזָּא *s.* מְלֻזָּא.
 מְלֻזָּא männl. Personennamen (מְלֻזָּא).
 מְלֻזָּא I *a. m., ind.* מְלֻזָּא Dt 23, 23 (MS מְלֻזָּא), *pl. m.* מְלֻזָּא Dt 6, 11, *f.* מְלֻזָּא Gn 41, 22 voll.
 מְלֻזָּא II, מְלֻזָּא *a. m., ind.* מְלֻזָּא Ex 9, 8 1. Füllung; 2. Erhöhung.

מְלִיאָה s. מְלֵאָה.

מְלִיחַ h. m. 1. eingesalzen; 2. Eingezalzenes (bes. Fisch).

מְלִיחָה h. f. reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).

מְלִילְתָּא a. f., pl. מְלִילָן Dt 23, 26 (MS דְּמִלְּוֹן) dass.

מולא s. מולא.

מוֹלִין 1. לוליוֹן od. מוקיוֹן.

מולסא s. מולסא.

מְלִיצָה h. f. Gleichnisrede.

מְלִיקָה h. f. Einkneipung (des Halses des Opfervogels).

מְלִיאָרֶן, מולֶר, מולֶאר gr. m. (μυλιδριον) Kochmaschine (ähnlich dem Samowar?).

מְלִישוֹת (Tos. Neg. IV 10) 1. תְּלִישוֹת.

מְלִיתָא (Nu 18, 27, MS מְלִיתָא) a. f. 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe vom Wein.

מְלִיתָא (2S 5, 9, MS מְלִיתָא), מְלִיתָא a. f. 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.

מְלֶךְ h. was liegt dir daran? חֲשֹׁבוֹנוֹת

מְלֶךְ Berechnungen von Gleichgültigem.

מְלֶךְ I h. König sein, herrschen. Hi. zum König machen.

מְלֶךְ II h. Ni. 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.

מְלֶךְ I a. inf. מְלֶכֶךְ Gn 37, 9 König sein, herrschen. Aph. pf. 2 sg. אֶמְלִיכְתָּא 1 K 3, 7 zum König machen.

מְלֶךְ II a. 1. pf. מְלֶכֶךְ Jes 14, 27 beschließen; 2. ipf. 1 sg. c. s. אֶמְלִיכְנָךְ Nu 24, 14 raten. Pa. beraten. Aph. pf. 3 sg. f. c. s. אֶמְלִיכְתִּיהָ Jos 15, 18 (MS מְלִיכְתִּיהָ) beraten. Ilpe. pf. אֶתְמִלֶּיךְ 1 K 12, 6, pt. pl. מִתְמַלְכִּין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.

מְלֶךְ h. m. König. מ' בַּת Dämon einer Augenkrankheit.

מְלֶכָּא (Ex 1, 8) a. m., ind. מְלֶכֶךְ Mi 2, 13, pl. מְלֶכֶין Ex 1, 8 König.

מְלֶכָּא (2S 15, 12, MS מְלֹכָא) a. m. Berater.

מְלֶכָּא, מְלֶכָּא (Jer 49, 7) a. m., ind. מְלֶכֶךְ Jes 14, 27, pl. מְלֶכֶין Jes 25, 1 Rat.

מְלֶכָּה h. m. Königin.

מְלֶכְיָתָא h. f., pl. מְלֶכְיָתוֹת 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מ' שְׁמִיִּם Gottes-

herrschaft. מְלֶכְיָתוֹת die röm. Regierung;

2. Erwähnung der Gottesherrschaft;

3. Gebet mit Erwähnung der Gottesherrschaft.

מְלֶכְיָתָא (Gn 49, 10) a. f., pl. מְלֶכְיָתוֹת Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.

מְלֶכְיָא, מְלֶכְיָא männl. Personennamen.

מְלֶכְיָא gr. f. (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.

מְלֶכְנָא a. m. Rat.

מְלֶכְיָא gr. f. (μολοχή) Corchorus (Jute)-stengel.

מְלֶכְיָא (1 K 11, 19) a. f. Königin.

מְלֶכְיָא a. f. Rat.

מְלֶכְיָתָא (Spr 11, 14) 1. מְלֶכְיָתָא a. f. dass.

מֶלֶל I h. 1. zerreiben; 2. einrühren;

3. heften, säumen. Ni. gerieben werden.

מֶלֶל II h. Pi. reden.

מֶלֶל a., Pa. pf. מְלִיל Nu 12, 2 reden.

Ilpa. 1. pf. אֶתְמֶלֶל Gn 16, 13 geredet werden; 2. sich unterreden.

מֶלֶל h. m. Naht, Saum.

מֶלֶל I a. m. 1. Glühkohle, 2. s. מְלֶלָּא.

מֶלֶל II a. m., c. מֶלֶל Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.

מֶלֶל a. m. Kundschafter.

מְלֶלָּא a. f. Reden.

מֶלֶל h. m. Ochsenstecken.

מֶלֶל h. m. Krume.

מֶלֶלָּא a. m. dass.

מֶלֶל s. מֶלֶלָּא.

מֶלֶלָּא gr. f. (μελίμηλα) Quitte (*Cydonia vulgaris*).

מֶלֶלָּא x. m. Musselin.

מֶלֶל gr. m. (μύλιον) Kessel.

מֶלֶל gr. m., pl. מֶלֶלָּא (μέλαν) Schwärze, Tinte.

מֶלֶלָּא gr. m. (μέλαινα) schwarz, unglücklich.

מִלְכָּא 1. מלניא.

מִלְנִיָּה *gr. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.

מִלְסָא *מְלִיסָא* (2S 5, 9) *x. m.* Topf.

מִלְעִין *h. m. pl.* Grannen (der Ähre).

מִלְפָּא *a. m., pl.* מִלְפִּין Jes 50, 4 Lehrer.

מִלְפֹּן *s.* מִלְפִּין.

מִלְפָּנָא *a. m.* Lehrer.

מִלְפָּפֹן *gr. m.* (μηλοπέπων),

pl. מִלְפָּפֹנוֹת Zuckermelone (*Cucumis Melo*).

מִלְפָּפֹנָא *gr. m.* dass.

מִלְק *h.* einkneipen (den Hals des Opfervogels). *Ni.* eingekneipt werden.

מִלְק *a., ipf.* יִמְלֹק Lv 1, 15 dass.

מִלְקִיט *h. m.* Behälter (der die Exkremente des dreschenden Ochsen aufnimmt).

מִלְקִישׁ *h. m.* Spätregen (Aprilregen).

מִלְקִישָׁא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.

מִלְקִית *h. f., pl.* מִלְקִיִּת Bestrafung (mit 40 weniger einem Geißelhieb).

מִלְקִיתָא *a. f., c.* מִלְקִית 2S 7, 14 dass.

מִלְקָחָה *h. f.* Zange.

מִלְקָחִים *h. f. du.* 1. dass.; 2. Lichtputze.

מִלְקָט *h. m.* Kneipzange.

מִלְקָטָא *a. m.* Lichtputze.

מִלְקָטָא *h. f.* 1. Kneipzange; 2. *pl.* מִלְקָטָאָא Lichtputze.

מִלְרִיָּא *מִלְרִין lat. m., pl.* (*milliarii sc. ludi?*) eine Art römischer Volksbelustigung.

מִלְשִׁין *h. m.* Verleumder.

מִלְשִׁנָּא *a. m.* dass.

מִלְשִׁינוֹתָא *a. f.* Verleumdung.

מִלְתָּא I *gr. m.* (μῖλτος?) eine Mineralfarbe.

מִלְתָּא II *gr. f.* 1. (μηλωτή) Wolle; 2. Borsten im Pansen der Wiederkäuer; 3. *s.* מִלָּא.

מִלְתָּא *gr. f.* (μηλωτή), *ind.* מִלָּא Gn 49, 11, מִלְתָּא Thr 2, 21, *pl.* מִלְתִּין Wolle.

מִלְתָּא *a. f.* 1. *pl.* מִלִּין Nu 23, 19, Dt 22, 14 Wort; 2. Sache, Ding; 3. Aderlaß; מ' דָּאִסוֹתָא Heilmittel.

מִלְתָּחָה (*bibl.*) Kleiderkammer.

מִלְתָּלָא *מִלְתָּרָה gr. f.* (μέλαθρον), *pl.*

מִלְתָּרִיִּת מִלְתָּרָאִית Querbalken.

מִס *h. m., pl.* מִסִּין Name des Buchstaben ב.

מִמֹּן *h. m., pl.* מִמֹּנוֹת Geld, Vermögen.

מִמוֹנָא *a. m., ind.* מִמֹּן Ex 21, 30 dass.

מִמוֹתָא *a. m.* Tod.

מִמְזֹר *h. m.* Gesponnenes.

מִמְזֹרָא (Dt 23, 3), מִמְזֹרָא *a. m.* aus verbotener Vermischung stammend.

מִמְזֹר *h. m.* dass.

מִמְזֹרִית *h. f.* 1. Erzeugung von Kindern aus verbotener Vermischung; 2. Rechtsstellung von Menschen solcher Herkunft.

מִמְזֹרִי *h. m.* zu den Kindern verbotener Vermischung gehörend.

מִמְזֹרָת *h. f.* weibliches Wesen aus verbotener Vermischung stammend.

מִמְזֹרָתָא *a. f.* dass.

מִמְחָה *h. m.* bewährt.

מוֹמִיקָה (*jSabb 8^b*) 1. מוֹיִקָּה.

מִמִּיקָנָא *a. m.* spottend.

מִמִּיקָנוֹתָא *a. f.* Spott.

מִמִּיתָא *a. f.* Hornmohn (*Glaucium*).

מִמְכָּר *h. m.* Verkauf.

מִמְכָּתָא 1. מִמְכָּרָא, *s.* מִמְכָּרָא.

מִמֶּל *h. m.* 1. Rollstein der Ölmühle; 2. männl. Eigenname.

מִמֶּלָא *a. m.* 1. Metallerz; 2. Ortsname.

מִמֶּלָּחָה *s.* מוֹלָחָה.

מִמֶּלְלָא *a. m., ind.* מִמֶּלֶל Ex 4, 10 Rede.

מִמְנָה *h. m.* Vorgesetzter.

מוֹמָם *מוֹמָם gr. m.* (μῖμος), *pl.* מוֹמָסִין Geberdenkünstler, Possenreißer.

מִמְסָךְ *h. m.* Mischung.

מִמְצִנָּא Ortsname.

מִמְמָק *h. m.* Würmfraß.

מִמְרָא *h. m.* 1. widerspenstig. וְקוֹן מִמְרָא ein der Majorität sich nicht unterwerfender Rechtslehrer; 2. männl. Personennamen.

מִמְרוֹ *a. f.* eine Heilmittelpflanze.

מְהוּמָתָא *a. f.* Brüllen.
מִתְקָא *a. m.* Tageslicht.
מִנְהוּתָא (bNed 38^b Ar.) 1. מִתְקָא.
מִנּוּ (= מִן הוּא) *a.* wer ist?
מִתְבְּרִיטִי 1. (Pesikta 191^b) מְנוּבְבֵעִי.
מְנוּבִּיתָא *a. f.* Stellvertretung.
מְנוּד *h. m.* Schütteln (des Kopfes).
מְנוּחַ *h. m.* Ruhe.
מְנוּחָה *h. f.* dass.
מְנוּחָה *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechts-
lehrer).
מְנוּיָא *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.
מְנוּלָא *a. m.* häßlich.
מְנוּלִין (BerR 5) 1. מְנוּלִין.
מְנוּן *h. m.* Herr, Befehlshaber(?).
מְנוּנָא (DtJII 8, 3) 1. מְנוּנָא.
מְנוּס *h. m.* Flucht.
מְנוּסָה *h. f.* Zufluchtsort.
מְנוּרָה *h. f.* Lampenträger, Leuchter.
מְנוּקָנָא absichtliche Veränderung von
מְנוּקָנָא, s. נִקּוּר.
מְנָחָא *a. m.*, 1. *ind.* מְנַח Gn 8, 9 Ruhe-
platz; 2. Neigen (des Tags).
מְנָחָה *h. f.* 1. Speisopfer; 2. Nachmittags-
opfer; 3. Zeit des Nachmittagsopfers.
מְנָחָם männl. Personennamen.
מְנָחָרָתָא *a. f.* Tüchtigkeit.
מְנָחֶשׁ *h. m.* Zeichendeuter.
מְנָחֶשָׁא *a. m.*, *ind.* מְנַחֵשׁ Dt 18, 10 dass.
מְנָחֶתָא (Lv 2, 1) *a. f.* 1. *pl. c. s.* מְנָחֶתָא
Nu 29, 39 Speisopfer; 2. Nachmittags-
opfer; 3. Zeit desselben.
מְנִימָא, מְנִימָה, מְנִימִין *lat. f.* (*moneta*)
1. Münze, Geld; 2. Münzstätte;
3. Prägung; 4. Ruf; 5. Macht.
מְנִימִילִין *gr. m.* (μαντιλιον) Handtuch.
מְנִימָא *a. m.* 1. Bewachung.
מְנִימָא *x. m.* Leibrock (des Hohen-
priesters).
מִנְמָרוּמִין 1. מִנְמָרוּרִין, s. מִנְמָרוּר.
מְנִי männl. Eigenname. S. מְנָא.
מְנִי (= מִן אִיהוּ) *a.* wer ist?
מְנִי I (Ez 45, 12) *a. m.*, *ind.* מְנִי Ez
45, 12, *pl.* מְנִי 1K 10, 17, Jes 7, 23,

Jer 32, 9 (MS מִנֶּן) Mine (Geldwert
[= 100 Silberdenare], Gewicht).
מִנֶּנָּה II *a. m.* Vorgesetzter.
מִנִּימִי männl. Personennamen.
מִנִּימִי männl. Personennamen.
מִנֵּן *h.* 1. woher? 2. bes. aus welcher
Schriftstelle? 3. woraus?
מִנֵּן *h. m.* 1. Zahl; 2. Zählung, Ab-
stimmung.
מִנֶּנָּה *a. m., ind.* מִנֵּן Gn 34, 30 dass.
מִנִּיָּה *h. m.* Fächer.
מִנִּיקָה, מִנֶּנָּה *gr. m.* (μαυδικιον), *pl.*
מִנֶּנָּה Halsband, Armband.
מִנִּיקָה *s.* מִנֶּנָּה.
מִנִּישָׁא männl. Personennamen.
מִנִּית Ortsnamen.
מִנֶּנָּה (Gen 41, 42 B) *gr. m.* (μαυδικης)
Halsband, Armband.
מִנֶּנָּה *h. f.* Abzug, Verminderung.
מִנֵּן (= מִנֶּנָּה לָן) *a.* woher haben wir?
מִנּוּמוֹכּוֹס *gr. m.* (μονομάχος) Gladiator.
מִנְמוּנִי (NuJi 26, 9 Ar., MS מערעי) *l.*
מִנּוּמִי, *s.* מִנּוּמִי.
מִנֵּן (Gn 29, 4) *a.* woher? מִנֵּן Jos
2, 4 Praet. woher.
מִנִּישָׁא männl. Personennamen.
מִנְסִי. פִּסְקָאוֹת מ' (SiphreNu 45) *l.*
מִנְסִי, *s.* מִנְסִי.
מִנֵּעַ *h.* zurückhalten. *Ni.* sich abhalten
lassen. *Hi.* auseinanderhalten.
מִנֵּעַ (Gn 30, 2) *a.* zurückhalten. *Itpe.*
יִתְּמִנֵּעַ. Ex 5, 11 zurückgehalten
werden.
מִנְעוּל *h. m.* Schloß, Verschluss. בֵּית הַמִּנְעוּל
Loch für den Schloßriegel.
מִנְעָל *h. m., pl.* מִנְעָלוֹת, מִנְעָלִים Schuh.
מִנְעָה *h. f.* Fächer.
מִנְפּוֹחַ (PesR 17) *l.* מִנְפִּים.
מִנְפּוּל *gr. m.* (μονοπώλης) privilegierter
Händler oder Handwerker.
מִנְפִּים *gr.* Ortsnamen (Μέμφις).
מִנְפֶּךְ die Finalbuchstaben im hebr.
Alphabet.
מִנְקֻדוּתָא *a. f.* Reinlichkeit.

מִנְקֻטָּא *a. m.* Halter (ein Schmuckband).

מִנְקִיזִית *h. f. pl.* Röhren.

מִנְקֻרוֹתָא (bAbZ 30^a) 1. מִנְקֻרוֹתָא.

מִנְרֵתָא (Ex 25, 31) *a. f.* Lampenträger, Leuchter.

מִנְשֵׁה männl. Personennamen.

מִנְשִׁיא männl. Personennamen.

מִנְתָּא *h. f.* 1. Anteil; 2. Abgabe; 3. Bedingung. *ש, על מנת ל, ש, על מנת ל* unter der Bedingung, dass. *ל על מנת ל* um zu. *ל על מנת ל, על מנת ל* 1. unter dieser Bedingung; 2. trotzdem.

מִנְתָּהָ *a. f.* 1. 2S 6, 19, *pl. c. s.* מִנְתָּהָ Anteil, Portion; 2. Abgabe; 3. Bedingung. *ל על מנת ל, על מנת ל* unter der Bedingung, dass. *ל על מנת ל* unter dieser Bedingung.

מִנְתָּהָ *gr. f.* (μινθα) Minze (*Mentha sativa* oder *silvestris*).

מִסָּא *h. m., pl.* מִסִּים Steuer, Tribut.

מִסָּא *a. m., pl.* מִסִּין Gn 49, 15 dass.

מִסָּא *a., pl. pass. f.* מִסִּיא Nu 5, 21, *inf.* מִסָּא 2S 17, 10 zerfließen, schwinden. *Pa. Aph. inf.* מִסָּאָה Nu 5, 22 schwinden machen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמָסוּן Lv 26, 39 erweicht werden, schwinden. *Itaph.* אִתְמָסִי dass.

מִסָּא *a. m.* Brodschieber (für den Backofen).

מִסָּא *gr. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מִסָּאָה *a. m., ind.* מִסָּאָה Lv 5, 2 unreinigt, unrein. *S.* מִסָּאָה.

מִסָּאָה *a. m.* Zerfließen.

מִסָּאָה *a. m.* 1. Schuh, *s.* מִסָּאָה; 2. jDem 21^d 1. מִסָּאָה, *s.* מִסָּאָה.

מִסָּאָה *s.* מִסָּאָה.

מִסָּאָתָא *a. f.* Wage.

מִסָּב *h. m.* Polster (beim Essen).

מִסָּבָא *a. m.* Nehmen. מִסָּב אִפִּין Bevorzugung. מִסָּב וּמִן, *c. s.* מִסָּבָהוּן Jes 9, 4 Nehmen und Geben (Handel).

מִסָּבָה *h. f.* 1. Tafelrunde, Mahl; 2. Wendelgang.

מִסָּבָה *h.* (auch *a.*) *m.* Tischgenoss, Gast.

מִסָּבִיתָא *a. f.* Weinschenkenkerin.

מִסָּבִידָא *h. m.* dichter Busch (von Gesträuch).

מִסָּבִילָא *a. m.* Last.

מִסָּבִילָא (jSabb 10^a) 1. מִסָּבִילָא, *s.* מִסָּבִילָא.

מִסָּבִילָא *a. m., ind.* מִסָּבִילָא Lv 25, 19 Sättigung.

מִסָּבִילָא (Ez 41, 7) *a. f.* Wendelgang.

מִסָּבִילָא *a. m., ind.* מִסָּבִילָא Gn 30, 30 (MS מִסָּבִילָא) Menge.

מִסָּבִילָא *a. m., c.* מִסָּבִילָא Jes 5, 24 (MS מִסָּבִילָא) Größe.

מִסָּבִילָא *h. m.* Verschluss, Schloß.

מִסָּבִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. Kerker.

מִסָּבִילָא *h. f.* Rand.

מִסָּה *gr. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מִסָּה *h. f.* Versuchung.

מִסָּה *gr.* (v. μέσον) halb sein.

מִסָּה *h.* zerfließen. *Ni.* vergehen. *Pi.* vergehen machen. *Hi.* zerfließen machen.

מִסָּהָדָא *a. m.* Zeuge.

מִסִּי *h. m.* Labmagen.

מִסִּינָא (jBabB 13^b) 1. מִסִּינָא *a. m. pl.* Geschwätz.

מִסִּינָא *a. m., pl.* מִסִּינָא Verhüllung, Schleier.

מִסִּינָא *h. m.* dass.

מִסִּינָא *h. m.* Last.

מִסִּינָא *a. m.* Verschluss, Stöpsel.

מִסִּינָא *h. f.* Feuerbrand.

מִסִּינָא *s.* מִסִּינָא.

מִסִּינָא *a. f., c.* מִסִּינָא Jer 48, 5 1. Aufstieg, Aufsteigen; 2. Stufe.

מִסִּינָא (?) *a. f.* dass.

מִסִּינָא *h. m., pl.* מִסִּינָא Auslieferer, Denunziant.

מִסִּינָא *h. f.* 1. Überlieferung, Tradition; 2. insbes. Überlieferung des Schrifttextes.

מִסִּינָא *a. f.* dass.

מסותא *a. f.* 1. Bad. בַּי מ' Badeanstalt;
2. מסותיה. מוטו מ' (VajR 28) 1. זונ־תיה
s. זונ־תא.

מסחא *a. m., pl. d.* מסחיא Est II 1, 3
(MS מסחיא). S. מסחא.

מסחיתא *a. f.* Badeanstalt.

מסחית *h. m.* Ausquetscher.

מסחא (1S 17, 6) *a. m.* Visier (am
Helm) (?).

מסחא *a. m., pl. d.* מסחיא Est II 1, 3
Veranstalter von Trauermahlzeiten.

מסחא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.

מסחיתא *x. f.* Estrade, Platt-
form, gemauerter Sitz.

מסחא *x. f., pl.* מסחאות dass.

מסחא (Jes 30, 11, MS אסחא) 1.
אסחא, s. אסחא.

מסחא *h. m.* Schlag.

מסחא *gr. f.* (μαστιχη) Mastix.

מסחא (falsch מסחא) *gr. m.* 1. (μυστή-
ριον) Geheimnis; 2. BerR 50 l. דין מסחא.

מסחא 1. מסחא, s. מסחא.

מסחא *gr. m.* (μυστηρικόν) geheim.

מסחא *gr. f.* Moesien (Μυσία).

מסחא *a. f.* Alter.

מסחא 1. מסחא.

מסחא *h. f.* Verzagen.

מסחא *h. m.* Olivenlese (-abstreifen).

מסחא *h. m.* Erheber von Steuern.

מסחא *a. m.* dass.

מסחא *h. f.* Olivenlesen (-abstreifen).

מסחא *a. f., c.* מסחא Jes 15, 5 Auf-
stieg.

מסחא *h. f.* 1. Übergabe; 2. Aushebung.

מסחא *h. m.* Steinhauer.

מסחא *h. m.* Verlockender (zum Götzen-
dienst). S. סחא.

מסחא I *h.* (Wein) mischen.

מסחא II *h.* (Metall) gießen.

מסחא *h. m.* Mischtrank.

מסחא *h. m.* Vorhang.

מסחא I *h. f.* Gußbild.

מסחא II *h. f.* Gewebe.

מסחא (Dt 15, 11) *a. m.* arm.

מסחא *a. f., ind.* מסחא Dt 8, 9 Armut.
מוסחא (מוסחא) *gr. m.* (μόσχος)
Moschus.

מסחא *h. m.* arm.

מסחא *h.* arm machen. *Pass.* arm werden.

מסחא *a., pt.* מסחא 1S 2, 7 arm machen.

Pass. pf. 3 *pl.* אסחא 1S 2, 5, *ipf.*

ימסחא Lv 25, 47 arm werden.

מסחא *h. m.* gefährlich erkrankt.

מסחא s. סחא.

מסחא *h. f.* 1. Gewebe; 2. Lehrsatz;

3. *pl.* מסחאות Lehrabschnitt (Traktat).

מסחא *a. f.* Lehrabschnitt.

מסחא, s. מסחא.

מסחא *a. m.* (arab.) Kamm.

מסחא *h. f.* מ' אבן Steinplatte(?).

מסחא *gr. m.* 1. (σημισσον) ein
halber Ass (der 48. Teil eines Silber-
denars); 2. 1. סיסם.

מסחא s. סיסם.

מסחא s. סיסם.

מסחא *h. f.* Erweichung, Fäulnis, De-
generation.

מסחא (Ez 43, 14, MS מסחא) *a. f.*
Absatz, Terrasse.

מסחא, מסחא *h. m., pl.* מסחא

1. Nagel; 2. eine (pilzförmige?)
Geschwulst.

מסחא *h. m.* benagelt.

מסחא *a. m., pl.* מסחא Jes 41, 7 Nagel.

מסחא *a. m.* benagelt.

מסחא (Ez 43, 14) *a. f.* Absatz, Terrasse.

מסחא (falsch מסחא) *gr. m.* (μέσον) Mitte.

מסחא (Gn 14, 23) *a. m.* Schuh.

מסחא (Jes 13, 12), מסחא *a. m.* ge-
läutert.

מסחא *h. f.* 1. Seiher; 2. Sieb; 3. Ge-
seiltes.

מסחא *h. m.* gestopft(?).

מסחא *a. f.* Korb.

מסחא I *h. Ni.* 1. zerfließen; 2. verzagen.

Hi. zerfließen machen. *Pilp.* מסחא

1. *pt. pass.* מסחא f. מסחא zerflossen,
verunstaltet. *Hitpalp.* zerfließen.

מסס II *h. Pilp.* stärken.

מסס I *a. Itpe.* verzagen. *Palp.* מססם
1. zerfließen machen, Durchfall ver-
ursachen; 2. zerdrücken. *Italp.* 1.
verzagen; 2. zerdrückt werden.

מסס II *a. Pilp.* stärken.

מססא *a. m.* Ochsenstecken.

מסוסא *gr. m.* (δυσσος) Magen.

מסוסמילא *gr. m.* (μεσόστυλον) Raum
zwischen zwei Säulen.

מפע *h. m., pl.* מפעות 1. Wanderung,
Reise; 2. Station.

מפע *s.* נפע.

מפעא *h. f., pl.* מפעיות Feuersignal.
S. משואא.

מספא *h. m.* Klage.

מספא *a. m., ind.* מספא Gn 50, 10
dass.

מספאר *s.* מספאר.

מספוטמא *gr. f.* Mesopotamien (Μεσο-
ποταμία).

מספא *a. m.* Scheu.

מספס *lat. m.* (vgl. *sepes*?) Zaun.

מספא *h. m.* Zweifel, Verdacht.

מספא *h. m.* 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.

מספא *a. m., ind.* מספא Nu 8, 7 Scher-
messer.

מספאר *h. m. du.* Schere.

מספאר *h. f.* Schermesser. מ' של פראים
(zweiteilige) Schere.

מסא *h.* abstreifen (Oliven).

מסא *a. m.* Anhöhe.

מוסיקין *gr. m. pl.* (μουσικός) Sänger.

מוסקין *gr. m.* (μόσχος) Moschus.

מספא (Nu 34, 4, MS מספא) *a. m.*
1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe;

4. Ausgang, Ende.

מספאר *a. f.* Hinaufsteigen.

מסא *h. m.* Säge.

מסא *h.* 1. übergeben, überliefern. מסא
את נפשו sich aufopfern; 2. lehren;

3. ausliefern. Ni. überliefert werden.

מסא I (Gn 39, 8) *a. dass. Itpe. pf.* אתמסא
Ex 21, 13 überliefert werden.

מסא II *a., pt.* מסא Jes 44, 13 sägen,
zersägen. *Pa. pt. pass. pl. f.* ממסא
1K 7, 9 (MS ממסא) dass.

מסא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* מסא 1K
7, 9, מסא 2S 12, 31 Säge.

מסא Familiennamen.

מסא (Jes 65, 2, MS סא) *a. m.*
widerspenstig.

מסא (bAbZ 11^b) *s.* מוטרי.

מסא *a. m.* voreilig, verwegen.

מסא *a.* voreilig.

מסא *a. m.* voreilig, verwegen.

מסא *h. m.* Gurt (des Lasttiers).

מסא *h. f.* Name eines Krauts.

מסא *h. m.* Kamm.

מסא *a. m.* dass.

מסא (Lv 2, 5) *a. f.* Pflanze.

מסא *h. m.* Gurt (des Lasttiers).

מסא *h. m., pl.* מסא 1. Kamm;
2. gezählter Ansatz, Krone.

מסא *a. m.* dass.

מסא *h. f.* Pflanze.

מסא (Jes 30, 11), מסא *a. f., c.*

מסא Mi 6, 4 Überlieferung.

מסא *h.* genug, so viel als.

מסא (Ex 36, 5) *a.* genug. *c. s.* מסא
Jer 49, 9 (MS מסא) genug für sie.
מסא 1. Lv 12, 8 nach Maßgabe;
2. genug.

מסא *a. f.* Garnwinde (Spule?).

מסא *a. m.* 1. Genüge; 2. genug.

מסא *gr. m.* (μισθωσις) Verpachtung.

מוסא (bBez 33^b) 1. מסא *a. m. pl.*
gespaltene(?).

מסא *h. m.* Geheimnis.

מסא *a. m.* dass.

מסא *gr. m.* (μυστήριον) Geheimnis.

מסא *s.* מסא.

מסא *a. m., pl.* מסא Nu 5, 22, Jes 48, 8,

מסא 1. Eingeweide; 2. Mutterschoß;
3. Leib.

מסא *a. m.* 1. Handlung; 2. Be-
arbeitung.

מסא *a. f.* Erwerbung.

מעבה *h. m.* dichtgedrängt, dick.
מעבורת *h. f.* Fähre.
מעבט *h. m.* Kelterkufe.
מעביות (EchR 4, 19) 1. **מתביות**, *s.* **מתבא** (?).
מעבר *h. m.* Getreidegabel.
מעברא, **מעברא** *a. m.* 1. *c.* **מעבר** Gn 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. *c.* **מעבר** Jes 30, 32 Vorübergehen.
מעברת *h. f.* Furt.
מעברתא *a. f.* 1. Furt; 2. Teilung; 3. Durchgangsstelle.
מעגיל *h. m.* Walze.
מעגילה *h. f.* dass.
מעגל *h. m.* Umringung.
מעדיא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger. *S.* **ערא**.
מעדן I *h. m., pl.* **מעדנים** Knoten.
מעדן II *h. m., pl.* **מעדנים** Leckerbissen.
מעדר *h. m.* 1. Gäthacke; 2. Pflugschar.
מעדרא *a. m., ind.* **מעדר** Jes 7, 25 dass.
מעה *h. m. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* **מעין** eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* **מעות** Geld; 4. ein Gewicht.
מעה *h. m., pl.* **מעים, מעים, מעין** 1. Leib; 2. Inneres. **בני מ'** 1. Eingeweide; 2. Kerngehäuse.
מעוט *h. m.* 1. Ausschließung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.
מעוטא *a. m.* dass.
מעוין (I. Löw) *h. m. pl.* ein Küchenkraut. *S.* **לעוים**.
מעוכא *s.* **מחוכא**.
מעון *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.
מעונא *a. m.* aus Maon.
מעוני *h. m.* dass.
מעוננא *s.* **מעננא**.
מעוץ (Ex 35, 26) *a. m., ind.* **מעוץ** Ex 25, 4 Ziegenhaar.
מעוץה *h. f.* Estrich (auf dem Dach und im Hause).

מעולא *a. m.* Spinner.
מעולא *a. m.* Spindel.
מעולא *a. m.* Gespinnst.
מעט *h. pt., p.* **מעוט** gering, klein. *Pi.* 1. wenig machen; 2. verringern; 3. ausschließen. *Pu. pt.* **ממעט** wenig. *Hi.* wenig machen. *Hitp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.
מעט (= **ממעט**) *h. m.* wenig. **לשון מ'** 1. verkleinernde Ausdrucksweise; 2. weniger umfassender Ausdruck.
מעט *a. Pa.* ausschließen. *Itpe.* verringert werden.
מעט *h.* wenig.
מעטון *h. m.* zum Mürbewerden aufgehäufter Olivenhaufe.
מעמנא *a. m.* dass.
מעמפת *h. f.* Mantel.
מעא *s.* **מאא**.
מעיל *h. m.* Oberkleid des Hohenpriesters.
מעילא *a. m., c.* **מעיל** Ex 28, 3 dass.
מעילה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines Mischnatraktats.
מעין *h. m., pl.* **מעינות** 1. Quell; 2. Ausfluß; 3. Zeugungskraft; 4. Geburtsorgan des Weibes; 5. männl. Personenname.
מעונא *a. m.* 1. *ind.* **מעון** (1. **מעון**) Lev 11, 36 B. Quell; 2. Stuhlgang.
מעונא *a. m.* Leib, Inneres.
מעיסה *s.* **מאספה**.
מעיקא (Jes 51, 13, MS **מעיקא**) *a. m., pl.* **מעיקי** Nu 10, 9 Bedränger.
מעיקה *h. f.* Grube.
מעיקתא *a. f.* Bedrängnis.
מעך *h.* zerdrücken, erdrücken. *Pi.* 1. zerdrücken; 2. niederdrücken; 3. dämpfen (v. d. Stimme). *Hitp.* zerdrückt, gedrückt werden.
מעך *a. dass. Pa.* dass.
מעל *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.
מעל *a. dass.*

מעל I *h. m.* Veruntreuung.

מעל II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מעלא *a. m.* Eingang. מעלי שמשא Sonnenuntergang. מעלי שבתא Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מעלה *h. m.* 1. עשן מ' den Rauch in die Höhe treibend, Name einer Pflanze; 2. מעלה אדמים Aufstieg von Adumim (Name einer Straße).

מעלה *h. f.* 1. Stufe; 2. Stiege; 3. Terrasse; 4. Bevorzugung, höherer Grad.

מעלה *h.* oben. למעלה, מלמעלה oben. ולמעלה und weiterhin, und von da ab. כלפי מעלה oberer (von Gott). כלפי מעלה vor Gott.

מעלה *h. m.* vorzüglich.

מעליא *a. m., pl.* מעלי Thr 4, 9 (MS מעלי) dass.

מעליותא *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מעלל *h. m.* Tat.

מעלל I *a. m.* dass.

מעלל II *a. m.* Eingang.

מעלן *h.* oben. למעלן dass. כלפי מעלן vor Gott.

מעלנא (Nu 4, 26, MS מעלנא) *a. m.* 1. Eingang; 2. *pl. c.* מעלני Dt 11, 30 Untergang (der Sonne).

מעלת *h. m.* מ' קרא Ortsname.

מעמד *h. m.* stehend.

מעמד *h. m., pl.* מעמדות 1. Aufstehen; 2. Anwesenheit; 3. אנשי מ' Standmannschaft im Tempel (bestellte Teilnehmer an der Opferhandlung).

מעמיד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unterstützt; 2. Gestell, Stütze.

מעמק *h. m.* Tiefe.

מעמקא *a. m., pl. c.* מעמקי Gn 49, 25 dass.

מענה *h. f.* Pflügelänge, Abteilung im Felde für das Pflügen (s. Dalman, ZDPV 28, 27 ff.).

מענה *h. m.* Antwort.

מעננא *a. m., ind.* מענין Dt 18, 10, *pl.* מעננין Ri 9, 37 Wolkendeuter.

מעפה *h. f.* Mehlbrei.

מעפרא (Dt 26, 12) *a. m.* Zehnter.

מעפרת *h. f., pl.* מעפראות 1. Hülle; 2. Mantel.

מעפר *h. m.* eine Art Getreidegabel.

מעפריא *a. m.* der Mann des Mantels(?).

מעפרת *h. f.* Hülle.

מעפראתא *a. f., ind.* מעפרא 1K 20, 38 dass.

מעצד *h. m.* ein kleineres Beil.

מעצור *h. m.* Hindernis.

מעצראתא (Nu 18, 27) *a. f., pl. d.* מעצריא Jes 16, 10 Kelter.

מעקה *h. m.* Brustwehr, Geländer.

מעקוציתא *a. f.* Stich.

מערב *h. m.* Westen.

מערכא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.; 2. (von Babylonien aus) Palästina.

מערכאָה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS מערכאה) *a. m.* 1. westlich; 2. Westländer.

מערכי *h. m.* dass.

מערכלא *a. m.* Strudel.

מערה *h. f.* 1. Höhle; 2. Kammer eines Felsengrabes.

מערוז *h. m.* Nudelholz, Wellholz.

מערוקא *a. m.* dass.

מערוקא *a. m.* Flüchtling.

מענד *h. m.* Anordnung.

מערה *h. f.* Holzstoß (zum Brennen).

מערהא *a. m., 1. ind.* מערע Ex 12, 16 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunfts-ort(?).

מעראָה *a. m., pl. d.* מערקאָה Jer 48, 19 Flüchtling.

מערתא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.

מעשה *h. m., pl.* מעשים 1. Handlung; 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis, es geschah, daß; 4. Erzählung.

מעשר *h. m., pl.* מעשרות Zehnter. *pl.* מעשרות Name eines Mischnatraktats.

מַעְשָׂר 1. zweiter Zehnt; 2. Name eines Mischnatraktats.
 מַעְשָׂרָא *a. m.* dass. S. מַעְשָׂר.
 מַעְשָׂנָא *a. m.* Stärkung.
 מַעֲתָא *a. f., ind.* מַעָא 1S 2, 36 (MS מַעָא), *pl.* מַעֲנָי Ex 30, 13, מַעֲנָי 1. eine Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.
 מַפְגִּיעַ *h. m.* ein Insekt(?).
 מַפְגְּרוּתָא *a. f., c. s.* מַפְגְּרוּתִיךְ Jes 49, 19 Verwüstung.
 מַפָּה *gr. m.* (μάντις) 1. Tuch; 2. Handtuch; 3. Fahmentuch.
 מַפּוֹחַ *h. m.* Blasebalg.
 מַפּוֹחָא *a. m.* dass.
 מַפּוֹלַת *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine; 3. Wurf.
 מַפּוֹקִים (KohR 8, 11) *h. m. pl.* Verstoßung(?).
 מַפָּח *h. m.* Verhauchung. נַפֶּשׁ מַפָּח Verdruss, Verzweiflung.
 מַפָּח (TosBabB II 17) 1. מַפְיָחַת, s. פּוֹחַ.
 מַפְחָא *a. m.* 1. c. מַפָּח Thr 5, 10 Hauch; 2. מַפָּח נַפֶּשׁ Verhauchen der Seele, Verdruss.
 מַפְחָתָא *a. f., c.* מַפְחַת (נַפֶּשׁ) Dt 28, 66, Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).
 מַפְטִיר *h. m.* 1. der die Gemeinde entläßt; 2. der die הַפְטָרָה im Gottesdienst vorträgt.
 מַפְטִירָא *a. m.* Entlassung.
 מַפְטִירָתָא *a. f.* Geschiedene.
 מַפְכֶּרְתָא (bBabB 67^b) 1. מַפְרָכָתָא.
 מַפְלָא *h. m.* 1. wunderbar; 2. vorzüglich; 3. ein Minderjähriger, der ein Gelübde deutlich ausdrücken kann.
 מַפְלָה *h. f.* 1. Fall; 2. Sturz.
 מַפְלַת *h. f.* abnorme Geburt.
 מַפְלָתָא *a. f., c.* מַפְלַת Ez 31, 13 1. dass.; 2. Ruine; 3. Einsturz.
 מַפְגִּינָא *a. m., c.* מַפְגִּי (רַמְשָׂא) Dt 23, 12 Einbruch (des Abends).
 מַפְגִּיקָתָא *a. f., ind.* מַפְגִּיקוּ Dt 28, 56 Bequemlichkeit, Wohleben.

מַפִּים (Jer 2, 16) *gr.* Memphis (Μέμφις).
 מַפְסוּעִיתָא *a. f., c.* מַפְסוּעִית Jer 47, 3 Schreiten.
 מַפְסָּלִית *h. f.* Hobel; 2. Axt(?).
 מַפְסָּלָתָא *a. f.* dass.
 מַפָּץ *h. m., pl.* מַפָּצִים Matte.
 מַפְצָא *a. m.* dass.
 מַפְקָא *a. m.* Ausgang. מַפְקָה דְּשַׁתָּא Ex 34, 22 Jahresausgang. מַפְקִי שַׁבְּתָא Sabbatsausgang (nach Schluß des Sabbats).
 מַפְקָנָא *a. m.* 1. Ausgang; 2. *pl. c. s.* מַפְקִינְהוֹן Nu 33, 2 Auszug; 3. Entleerung.
 מַפְקִינִיתָא *a. f.* 1. c. מַפְקִינִית Ex 21, 7 (MS מַפְקִינִת) Ausgehen; 2. Hervorgehen; 3. Ausgabe.
 מַפְקָתָא *a. f., c. s.* מַפְקָתֵךְ Dt 23, 14 Exkrement. מַ' בִּי מַ' Öffnung des Mastdarms.
 מַפְרוּכָה *h. m.* Stein der Ölmühle.
 מַפְרוּגָא (?) *gr. m.* (φεργή), *pl. c.* מַפְרוּגִי ExJI 22, 16 (MS מִפְרוּגִי) Brautpreis.
 מַפְרִיחִיתָא *a. f.* Quaste(?).
 מַפְרִיכָה *s.* מַפְרוּכָה.
 מַפְרִים *gr. m.* (ν. πόρος) listig.
 מַפְרִיכָתָא *a. f.* Stein der Ölmühle.
 מַפְרָע *h.* מַ' לְמַ' nach rückwärts.
 מַפְרָעָתָא *a. f.* Öffnung.
 מַפְרָק *h. m.* Gelenk.
 מַפְרָקָת *h. f.* Genick, Halswirbelsäule.
 מַפְשׁוּטִיתָא *a. f.* Sichhinstrecken.
 מַפְתָּח *h. m.* 1. Eingang (der Stadt); 2. Halsöffnung (des Gewandes).
 מַפְתָּחָא *h. m., pl.* מַפְתָּחוֹת Schlüssel.
 מַפְתָּחָא I *a. m., c.* מַפְתָּח Ez 29, 21 Öffnen.
 מַפְתָּחָא II *a. m., c.* מַפְתָּח Jes 22, 22 Schlüssel.
 מַפְתָּן *h. m., pl.* מַפְתָּנוֹת Schwelle.
 מַצָּא *h.* finden. *pt. pass.* מַצְוִי 1. vorhanden; 2. häufig. *Ni.* 1. gefunden werden. *pt.* מַצָּא הַגְּמָא Grab einer

gefundenen Leiche; 2. sich finden, sich ergeben. **אם תמצא לוֹמַר** wenn du sagen willst. **כְּשֶׁתִּמצָא לוֹמַר** so daß du sagen mußt. **Hi.** 1. treffen lassen; 2. zukommen lassen.

אִמְצֵא I *a.* vermögen, können. **Itpe.** **אִמְצֵא** dass. **Aph.** finden lassen.

אִמְצֵא II *a.* 1. auspressen; 2. saugen. **Pa.** säugen. **Itpe.** **יִתְמַצֵּי** Lv 1, 15 ausgepreßt werden.

מָצֵב *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. Besatzung.

מִצְבָּא *a. m., c.* **מָצֵב** Jes 5, 2 Pflanzen, Pflanzung.

מִצְבֵּה *h. f.* Standsäule, Malstein.

מִצְבֵּה *h. f.* Aufstellung.

מִצְבִּיתָא *s.* **מִצְבִּיתָא**.

מִצְבִּיתָא *a. f., c.* **מִצְבֵּת** Mi 1, 6 (MS **נִצְבֵּת**) Pflanzung.

מִצְדָּה *h. f.* Netz.

מִצְדָּתָא (Ex 27, 4) *a. f.* 1. *pl.* **מִצְדָּן**, **מִצְדָּתָא** Jes 19, 8 (MS **מִצְדָּן**), Koh 7, 26 Netz; 2. *c.* **מִצְדָּת** 1S 24, 1, *pl. c.* **מִצְדֵּי** Ez 7, 7, *d.* **מִצְדָּתָא** Jer 48, 41 Festung.

מָצָה *h.* auspressen. **Pl.** 1. dass.; 2. gründlich erörtern. **Hitp.** 1. ausgepreßt werden; 2. völlig zu Ende gebracht sein.

מָצָה *h. f.* 1. ungesäuertes Brot (für das Pesachfest); 2. rohes Fell.

מִצְחָר *x. m.* Gesicht.

מִצְבֹּה (?) *h. f.* 1. Gestell, Aufstellung(?); 2. **מִצְבֵּה** Ortsname.

מִצְבִּיתָא *a. f.* 1. Stäbchen des Webkamms(?); 2. Rohrstab.

מִצְבֹּנָא *a. m.* Ranke.

מִצְבִּידָה *h. f.* 1. Netz (für Säugetiere, Vögel, Fische); 2. Fangapparat; 3. Fang, Beute; 4. Warte.

מִצְבִּירָתָא (Tos. Bech V 3) 1. **מִצְבִּירָתָא**, **מִצְבִּירָתָא** *s.* **מִצְבִּירָתָא**.

מִצְבִּירָתָא *a. f.* 1. *pl.* **מִצְבִּירָתָא** Koh 9, 14 (MS **מִצְבִּירָתָא**) Netz; 2. *pl. d.* **מִצְבִּירָתָא** Ri 6, 2 (MS **מִצְבִּירָתָא**) Festung.

מִצְבֵּה *h. f.* 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.

מִצְוִי *h. m.* 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung; 3. Ende; 4. Zurückgebliebenes.

מִצְוִינָא *a. m.* Streitsüchtiger(?).

מִצְוִלָה *h. f.* Tiefe.

מִצְוִלָתָא *h. f.* Abfall.

מִצְוִלָתָא *a. f.* Tiefe.

מִצְוִלָתָא *a. m.* Mitte.

מִצְוִלָה *h. f.* Warte(?).

מִצְוָנָא *a. m.* ein Tier (Sauger).

מִצְוָנָא *h. m.* Säule (Bez. der Frommen).

מִצְוִרָן *h. m.* fließend, triefend.

מִצְוִרָע *h. m.* Aussätziger.

מִצְוִרָעָא *a. m.* dass.

מִצְוִתָא *h. f.* Streit.

מִצְוִתָא *a. f.* 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.

מִצְוִתָא *a. f.* 1. Gn 13, 7 Streit; 2. Ex 17, 7 Ortsname (Meriba).

מִצְחָה *h. m.* Stirn.

מִצְחָה *a. m.* dass.

מִצְמָכָא 1. **מִצְמָכָא**.

מִצְמָכָא, **מִצְמָכָא** *gr. f.* (μαστίχη) Mastix.

מִצְמָרָא *gr. m.* (μυστρον) Löffel, Kelle.

מִצְוִי *a. m.* Streitsüchtiger.

מִצְוִי Zauberwort.

מִצְוִיָּה *h. f.* 1. Finden; 2. Fund.

מִצְוִיָּתָא *a. f.* Fund.

מִצְוִיָּתָא (Tos. Kel. BabM I, 7) 1. **מִצְוִיָּתָא**.

מִצְוִיָּה *h. f.* Auspressung.

מִצְוִיָּה *a. m.* 1. *ind.* **מִצְוִיָּה** Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.

מִצְוִיָּה (Ex 26, 28) *a. m., f. d.* **מִצְוִיָּה** 1 K 6, 6 mittelster.

מִצְוִיָּתָא *a. f.* Mitte.

מִצְוִיָּה *a. m.* blinzeln(?).

מִצְוִיָּה *h. f.* Aussaugung der Beschneidungswunde.

מִצְוִיקָא *h. m.* Bedrucker.

מִצְוִיקָא *a. m.* Gewaltiger.

מִצְוִלָה *h. f.* Schelle.

מִצְוִלָתָא *a. m.* Kastagnette.

מִצְוִלָתָא *a. f., c.* **מִצְלָתָא** 1S 13, 21 Gabel.

מִצְמָחָא *a. m.* Erblühen, Aufgehen.

מִצְמֵץ s. מִצְץ.

מִצְנֶפֶת *h. f.* Kopfbedeckung des Hohenpriesters.

מִצְנֶפֶתָא (Ex 28, 37) *a. f.* dass.

מִצֵּעַ *h. m., pl.* מִצְעוֹת Lagerstatt.

מצע *h. Pi.* 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. *Pu.* in die Mitte gestellt werden. *Hitp.* sich in die Mitte stellen.

מצע *a.* in der Mitte sein. *Pa.* 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. *pt. pass.* מִמְצַע in der Mitte befindlich.

מִצְעָא *a. m.* Mitte.

מִצְעָא *a. m.* als Lager dienendes Polster.

מִצְעָאָה *a. m.* mittelster.

מִצְעָד (Tos. Kel. BabB I 7) 1. מִצְעָד.

מִצְעָד *h. m.* Schritt.

מִצְעָא (Spr 29, 13) *a. m.* mittlerer (wohlhabend?).

מִצְעָר *h. m.* gering.

מִצְפָּה Ortsname.

מִצְפָּא (Jos 11, 3) Ortsname.

מִצְפִּית *h. f.* metallnes Mundstück (eines Instruments).

מִצֵּץ *h.* 1. aussaugen; 2. einsaugen. *Pilp.* 1. aussaugen; 2. durchspähen.

מִצֵּץ *a.* saugen; 2. ausdrücken.

מִצֵּק (?) *h.* gießen.

מִצֵּר I *h.* spinnen.

מִצֵּר I *a.* dass.

מִצֵּר II *h.* als Grenze angeben.

מִצֵּר II *a.* dass. *Itpe.* sich recken(?).

מִצֵּר I *h. m., pl.* מִצְרִים 1. Enge; 2. Grenze.

מִצֵּר II *h. m.* 1. verdrießlich; 2. beschränkt.

מִצְרָא I *a. m., pl.* מִצְרֵינִי Grenze. מ' בר' Grenz Nachbar.

מִצְרָא II *a. m.* Seilbrücke.

מִצְרָאָה (Ex 2, 14) *a. m.* Ägypter, ägyptisch.

מִצְרִי I *h. m.* dass.

מִצְרִי II *h. m.* aus Reisern geflochten.

מִצְרֵינִי s. מִצְרָא.

מִצְרָנָה *a. m.* an der Grenze wachsend.

מִצְתָּהָ *h. f.* Vernehmen.

מִקַּ s. מִק.

מִקָּא *a. m., pl.* מִקְבִּין Jer 10, 4 Hammer.

מִקְבִּי (Meg. Ant. Or. 2377) 1. מִקְבִּי männl. Personennamen.

מִקְבִּיל *h. m.* gewinnend (auf Tradition begründet?).

מִקְבִּלָּא *a. m.* der für sich gewinnt.

מִקְבִּלָּהָ *a. f.* Gewinnen.

מִקְבֵּן *h. m.* Mann mit hammerförmigem Kopf.

מִקְבֵּת *h. f.* Hammer.

מִקְדָּה s. מִקְדֶּה.

מִקְדָּה *h. m.* Bohrer.

מִקְדֹּן (Est II 1, 2, MS מִקְדֹּן), מִקְדֹּן *gr.* *m.* (Μακεδών) 1. Macedonier; 2. macedonisch.

מִקְדֹּנָא, מִקְדֹּנָא *gr. m., pl.* מִקְדֹּנִין Est II 8, 15 (MS מִקְדֹּנִין) dass.

מִקְדֹּנָא *gr. m., pl. d.* מִקְדֹּנָאִי 1S 2, 4 (MS מִקְדֹּנָאִי) Macedonier.

מִקְדֹּנִיָּא *gr.* Macedonien (Μακεδονία).

מִקְדָּשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel in Jerusalem. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ dass.

מִקְדָּשָׁא, מִקְדָּשָׁא *a. m., ind.* מִקְדָּשׁ Ex 25, 8 dass. בֵּית מִקְדָּשִׁי, c. s. בֵּית מִקְדָּשִׁי Lv 19, 30 B. dass.

מִקְדָּשָׁתָא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtumsdirne.

מִקְבָּא *a. m., pl.* מִקְבִּין Jes 44, 12 Hammer.

מִקְבָּה *h. m., pl.* מִקְבֹּת, מִקְבֹּתֵי Wasserbassin, rituelles Bad. *pl.* מִקְבֹּתֵי Name eines Mischnatraktats.

מִקְבֵּיָא *a. m.* 1. *ind.* מִקְבֵּי 1K 10, 28 Schar; 2. *pl. d.* מִקְבֵּיָא Jes 22, 11 Wassersammlung, Teich.

מִקְוֶם *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. bestimmter Ort (Heiligtum); 3. הַמִּקְוֶם Bezeichnung für Gott; 4. אֹתוֹ מִקְוֶם die weibl. Scham. מִקְוֶם שׁ 1. da, wo; 2. dann, wenn. *הַמִּקְוֶם, הַמִּקְוֶם, הַמִּקְוֶם*

מִקְוֶמָא 1. מִקְוֶמָא, s. מִקְוֶמָא.

מִקְוֶה *h. m.* Einfassung.

מִקְוֶה *h. m.* Quelle.

מקור *h. m.* Meißel (zum Schärfen des Mühlsteins).

מקורא *a. m.* Schnabel.

מקושא *a. m.* Klopfer (an eine Metallplatte zum Versammeln der Gemeinde?).

מקות *מ' פנסין* (KohR 1, 10) 1. קסלופנסין, *s.* קסלופנסוס.

מקווא, מקווא *a. m.* Verschnittener.

מקווא *a. m.* eine Baumart.

מקווא *a. f.* Aderlaß.

מקח *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.

מקטא *a. m.* in der Hand Gehaltenes.

מקמא (Jes 1, 8, MS מקמא) *a. m.* Gurkenfeld. *בר מ'* männl. Personenname.

מקמורה, מקמורין *lat. m.* (amictorium) Brustbinde.

מקירה *h. f.* Scherbe, zerbrochenes Tongefäß.

מוקיון *lat.* Name des röm. Possenreißers (*Maccus*).

מקימא *a. m., c. s.* מקימך Dt 6, 7 Aufstehen.

מקימתא *a. f.* Gegenstand.

מקל *h. f. m., pl.* מקלות Stab.

מקלה *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מקלה Thr 2, 10 (MS מקלה) dass.

מקלות *h. m.* Behälter (zum Auffangen der Exkremente von Tieren). *S.* מלקוט.

מקלופין (NuJI 6, 4), 1. מקלופין, *s.* קלופא.

מקלט *h. m.* Zuflucht.

מקליעתא *a. f.* Zopf.

מקלון, מקולין (מקולים) *gr. m.* (μακελλον) 1. Fleischladen; 2. Laden.

מקלעה *h. f.* Geflecht.

מקמא *a. m., c.* מקם 1K 10, 5 Stand.

מקמתא *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache; 3. Kampfplatz(?).

מקינאי (Pes. 191^b) 1. קניי.

מקנה *h. m.* Viehbesitz.

מקניתא *a. f.* Bündel von Rohr(?).

מוקס, מוקסות, מוקסין *gr. m.* (μωκός, *pl.* Beinkleid.

מקסומירון *gr. f.* (μωωτήρ), *pl.*

Sach 4, 12 (MS אסקרימן) Ausgußrohr.

מקף *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.

מקפה *h. f.* Brei. *מקפה* *h. m.* 122

מקפא *a. m., pl. c. s.* מקפאון Nu 33, 55 Umringung.

מקצה *h. m.* 1. gesonderter Raum, besonders Trockenplatz für Feigen und Feigenmenge auf diesem Platz; 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten Gebrauche Bestimmtes; 4. außer Gebrauch stehend; 5. 1. מקצוע.

מקצוע *h. m., pl.* מקצועות 1. Feigenmesser; 2. Matte zum Feigentrocknen(?).

מקצוע *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein; 3. abgesonderter Raum (Feigentrockenplatz); 4. Vorrat.

מקצת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.

מקצתא *a. f., c.* מקצת Gn 47, 2 Teil.

מק *h. Ni.* faulen, verderben. *Hi.* faulen machen. *Hitpalp.* התמקמק mürbe werden (durch Leiden).

מק I *a. Italp.* אתמקמק 1. verfaulen; 2. verschmachten.

מק II *a. Itpa.* 1. pf. אתמקק 1K 17, 21, 2K 4, 35 sich schütteln(?). *Italp.* אתמקמק dass.(?).

מקמא *a. m.* Bücherwurm(?).

מקמא *a. m.* Schütteln.

מקר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.

מקרא *a. m.* Gehirn(?).

מקרא *h. m., pl.* מקראות 1. Ruf; 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers; 5. Schriftstudium.

מקרה *h. m.* Zufall.

מקרוזל *h. m.* gerundet.

מקריא *a. m.* Bibellehrer.

מקריל (?) *h. m.* auf die Bibel begründet(?).

מקרוזלפרוס, מקרוזלפרוס *gr. m.* (μακροέλαφος) schlank und schnell.

מקרין *lat.* (Macrinus) Name eines röm. Kaisers.

מקרו *h. m.* gehört.

מוקירוס *s.* מקרין.

מקרוס *gr. m.* (μακρός) groß.

מקרעמא (?) *a. m.* Lappen, Fetzen.

מקרצת *h. f.* Teigstück.

מקרעמא *a. f.* bodenfestes, unbewegliches Gut.

מקרמא *a. f., c.* מקרת 1K 7, 2 (MS מקירת) Kühlung.

מקשאה *a. m.* der Einwände zu machen liebt.

מקשה, מקשאות *h. f., pl.* מקשאות, Gurkenfeld.

מקשה *s.* קשה.

מקשה *h. m.* Einwand machend.

מקשא I (Jes 1, 8, MS מקמא) *a. m.* Gurkenfeld.

מקשא II *a. m.* Einwand machend. S. קשא.

משקיצתהון (DtJII 29, 6) 1. משקיצתהון *s.* משקיצתהון.

מר 1. *s.* אמר; 2. *s.* מרא.

מר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres Kraut.

מר *a.* במר in Vertauschung, anstatt.

מרא *h. s.* מרה II.

מרא I *a. Aph.* zornig machen. *Ilpe.* 1. widerspenstig werden; 2. zornig werden.

מרא II *a. Aph. pt. pl.* מרמן Sach 12, 10 bitter machen. S. מרר.

מרא I *a. m., ind.* מר, *c.* מרי Ex 15, 3,

מר *c. s.* מריה, מרוהי Ex 21, 24,

pl. [מרון] *c.* מרי Gn 4, 20 Herr. מרי

חזקא Gläubiger. מרי ביתא Hausherr.

מרי וגו Ehebreicher.

מרא II *a. f., pl.* מרין Grabscheit.

מורא *gr. m.* (μωρός), *pl.* מורים töricht, dumm.

מראה *h. f.* Kropf (des Vogels).

מראה *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מראות Arten des Aussehens; 2. Betrachten.

מראה *h. f.* Spiegel. } מראות

מראת *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.

מורנא *s.* מראנא.

מראשות *h. f. pl.* Kopfende.

מרבג 1. מרדך.

מרבה *h. m.* 1. viel; 2. מ' בגדים der durch Anlegen der vier hohepriesterlichen Gewänder bestallte, nicht gesalbte Hohepriester; 3. reichlich.

מרבועיתא *a. f., c. s.* מרבועיתא Lagerstatt.

מרבנא *a. m.* 1. Zögling, Kind; 2. Sproß.

מרבנא *a. m.* Erzieher.

מרבניתא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מרבית I, מרבית *h. f., pl.* מרביות, מרביות Zweig.

מרבית II *h. f.* Bewässerung.

מרבית III *h. f.* Schicht, Lage.

מרביתא *a. f.* Zweig.

מרביתא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מרבנא, מרבני (GnJII 14, 14) 1. מרבני, *s.* מרבני.

מרבך 1. מרדך.

מרבעה *h. f.* Bewässerung.

מרבעיתא *a. f., c. s.* מרבעיתא Est II 1, 3 (MS מרבעיתא) Lagerstatt.

מרבעיתא *a. f.* dass.

מרנ *a., pf.* 3 *pl. c. s.* מרנהי 2S 6, 6 herabstoßen. *Ilpe. ipf.* 3 *f. sg.* מתמרין Dt 19, 5 gestoßen werden.

מרנאן Ortsname.

מרנא *a. m.* Ruhe.

מרנא *a. m., pl.* מרנאן eine Art Messer.

מרנאות *s.* מוגראות.

מרנא *a. m.* aufbrausend.

מרנא *gr. m.* (μαργαλλιον), *pl.* מרנאן Thr 4, 1, מרנאן Jes 54, 12 (MS

מרנאן) Edelstein.

מרנא *a. m.* Gewohnheitsspruch.

מרנאות *h. f. pl.* Fußende.

מרנא *gr. m.* (μαργαρις) Edelstein.

מרנא *x. f.* (vgl. μαργέλλιον), *pl.* מרנאות 1. Perle; 2. Edelstein.

מרנא *x. f., pl.* מרנאן Jes 54, 12, *c. s.* מרנאן Ho 2, 15 dass.

מַרְנֹלֶתָא *a. f. pl.* Fußende.
מַרְנָא *gr. m.* (μαρνα), *pl.* מַרְנָנִין 1 K 12, 11 (MS מוֹרְנָנִין) Peitsche.
מַרְנָנִיתָא *gr. f.* (vgl. μαρναρίτις) 1. Perle; 2. Köstliches.
מַרְנָנִין? (Tos. Ohal. XVIII 12) *h. m. pl.* eine Art Hütte.
מַרְנָשׁ *h. m., pl.* מַרְנָשׁוֹת Lärm.
מָרַד I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.
מָרַד II *h.* fließen (vom Auge).
מָרַד I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מָרְדּוֹ Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Ite.* dass.
מָרַד *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.
מָרְדָּא (2K 11, 14) *a. m.* dass.
מָרְדָּא *a. m., pl.* מָרְדִּין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.
מַרְדָּא (Jes 17, 6, MS מָרְדָּא) 1. מָרְנָא(?).
מָרְדָּא I *a. m.* Name eines Vogels.
מָרְדָּא(?) II *a. m.* Peitsche.
מָרְדֵּה *h. m.* Brotschieber.
מַרְדֵּה 1. מָרְדֵּה, *s.* מָרְדָּא.
מָרְדִּי Name eines Vogels.
מַרְדִּית *h. f.* Züchtigung. מַכַּת מַרְדִּית (im mosaischen Gesetze nicht angeordnete) Züchtigungsgeißelung.
מַרְדִּיתָא (1S 20, 30) *a. f., c.* מַרְדִּית 2S 7, 14 dass.
מָרְדִּיא *a. m.* Pflug.
מָרְדִּיא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).
מָרְדִּין *pers. m.* Todesstrafe.
מָרְדִּיתָא *a. f.* Furche.
מָרְדִּכִי männl. Personennamen.
מַרְדִּיתִּיה (ExII 21, 19, MS מוֹרְנִיתִּיה) 1. מוֹרְנִיתִּיה, *s.* מוֹרְנִיתִּיה.
מָרְדֵּעַ *h. m., pl.* מָרְדֵּעִים Ochsenstecken (beim Pflügen).
מָרְדֵּעַת *h. f.* Decke.
מָרְדֵּעָתָא *a. f.* dass.
מָרְדֵּקָא *pers. m.* tot, abgestorben.
מָרְדֵּה *gr. m.* (μυρδός) töricht.
מָרְדֵּה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle;

3. Gallenblase; 4. Gift; 5. Ortsname.
מָרְדֵּה II *h. f.* Widerspenstigkeit.
מָרְדֵּה I *h.* widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. widerspenstig machen; 3. erzürnen, erregen.
מַרְדֵּה II *h. Hi.* mästen.
מָרְדֵּבִיא *a. m.* Übermut.
מָרְדָּא *a. m.* eine Art Majoran (*Origanum Maru*).
מָרְנָא (Na 3, 14, MS מָרְנָא) *a. m.* Angefeuchtetes(?). *S.* מָרְנָתָא.
מָרְדֵּד *h. m.* rebellisch, Rebell.
מָרְדֵּדָא *a. m.* 1. *ind.* מָרְדֵּד Dt 21, 18, Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מָרְדֵּד Gn 16, 12 Wildesel.
מָרְדֵּדָא *a. m., ind.* מָרְדֵּד Nu 14, 18, *c. s.* מָרְדֵּדָא Thr 1, 5 (MS מָרְדֵּדָא) Widerspenstigkeit.
מָרְדֵּדִין *h. m.* fließend, triefend.
מָרְדֵּה *h. m.* מָרְדֵּה אֶשְׁדֵּךְ (Lv 21, 20) Mann mit einer oder keiner Hode (auch andere Deutungen).
מָרְדֵּבִיָּה *h. m.* Kahlkopf.
מָרְנָא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מָרְנִי Lv 10, 9 berauschend, Berauschendes.
מָרְדֵּבִיתָא *s.* מָרְדֵּבִיתָא.
מָרְדֵּם *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.
מָרְדֵּמָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.
מָרְדֵּן *h. m.* כַּבְנֵי מָרְדֵּן (RhS I 2) 1. כַּבְנֵי מָרְדֵּן, *s.* כַּבְנֵי מָרְדֵּן.
מָרְדֵּן 1. Ortsname; 2. *s.* מָרְדֵּן.
מָרְדֵּנָא *a. m.* Einwohner von Meron.
מָרְדֵּנִי *h. m.* dass.
מָרְדֵּנָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.* Krankheit.
מָרְדֵּנָה I *h. f.* Laufen.
מָרְדֵּנָה II *h. f.* Unterdrückung.
מָרְדֵּקָא I *a. m.* Abreiber (aus Ton?).
מָרְדֵּקָא II *a. m.* safranfarben(?).
מָרְדֵּד *h. m.* 1. bitter; 2. eine bittere Lattichart; 3. eine Lattichart (viell. *Lactuca saligna*).

מָרוֹא *a. m.* 1. *c.* מָרוֹר 1S 15, 32 (MS) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.
מָרוּחַ *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.
מָרוּשָׁא (?) *a. m.* Becken.
מָרוּתָּה *h. f.* Herrschaft.
מָרוּתָּה (1S 9, 17) *a. f., c.* מָרוּתָּה Ex 18, 10 dass.
מָרוּתָּה *a. f.* dass.
מָרוּבַּח *h. m.* 1. Ablaufsrinne am Dach; 2. eine Art, den Mantel zu tragen.
מָרוּבָּא *a. m.* Rinne.
מָרוּבָּלָא *s.* מָרוּבָּלָא.
מָרוּבָּנָא *pers. m.* Präfekt.
מָרוּבַּח *h. m., pl.* מָרוּבָּחַת Hammer.
מָרוּיָּחָה *s.* מָרוּיָּחָה.
מָרוּיָּחָה *a. m.* Hammer.
מָרוּיָּחָה *a. m.* 1. Gelage; 2. Jer 16, 5 Trauermahl; 3. Veranstalter von Trauermahlen(?).
מָרוּיָּחָה *a. m., pl.* מָרוּיָּחָה Koh 2, 8 Ablaufrinne.
מָרוּיָּחָה *h. m.* 1. Gelage; 2. Trauermahl.
מָרוּיָּחָה *s.* מָרוּיָּחָה.
מָרוּיָּחָה *s.* מָרוּיָּחָה.
מָרוּיָּחָה *a. f.* Hammer.
מָרוּיָּחָה *h. Pi.* 1. reiben, zerreiben; 2. abreiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben werden; 2. geglättet werden. *Pu.* *Hitpa.* geglättet werden.
מָרוּיָּחָה *a. Pa.* glätten.
מָרוּיָּחָה *a. m., pl. c. s.* מָרוּיָּחָה Gn 26, 26 (MS) מָרוּיָּחָה Freund.
מָרוּיָּחָה *a. m., pl.* מָרוּיָּחָה Est II 1, 3 barmherzig.
מָרוּיָּחָה *h. m., pl.* מָרוּיָּחָה 1. Baden; 2. (privates) Warmbad. מָרוּיָּחָה בית המרחץ Badeanstalt.
מָרוּיָּחָה *h. m.* Entfernung.
מָרוּיָּחָה *a. m., ind.* מָרוּיָּחָה Dt 27, 15 verabscheut.
מָרוּיָּחָה (Koh 11, 3, MS) מָרוּיָּחָה Name des achten jüdischen Monats.
מָרוּיָּחָה *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Ortsname.

מָרוּיָּחָה *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pt.* ausgerauft, kahl.
מָרוּיָּחָה *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* מָרוּיָּחָה Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Itpe.* 1. *pf.* מָרוּיָּחָה Ez 29, 18 kahl gemacht werden; 2. sich kahl machen. *Pal.* מָרוּיָּחָה 1. ganz kahl machen; 2. ganz ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.
מָרוּיָּחָה *a. m., ind.* מָרוּיָּחָה Lv 21, 5, Jes 15, 2 Glatze.
מָרוּיָּחָה *a. m.* Ausgerupftes.
מָרוּיָּחָה *a. m.* 1. Scharpie, Fetzen; 2. Mantel.
מָרוּיָּחָה *h. m.* gerupfter Vogel.
מָרוּיָּחָה *x. f.* eingesalzener Fisch(?).
מָרוּיָּחָה *lat. m.* aus Mauretanien.
מָרוּיָּחָה *lat. f.* Mauretanien in Nordafrika (*Mauretania*).
מָרוּיָּחָה (GnJI 10.7, MS) מָרוּיָּחָה (Mauretinus) *lat.* Stammvater der Mauretanier (*Mauretinus*).
מָרוּיָּחָה (bJom 77^a) l. מָרוּיָּחָה.
מָרוּיָּחָה *s.* מָרוּיָּחָה.
מָרוּיָּחָה *s.* מָרוּיָּחָה.
מָרוּיָּחָה männl. Personenname.
מָרוּיָּחָה *h. m.* Dämon.; מָרוּיָּחָה = מָרוּיָּחָה = מָרוּיָּחָה (Ot 5, 14, Or 1902 שוהם, darüber) Name eines Edelsteins.
מָרוּיָּחָה *h. f.* Streit.
מָרוּיָּחָה ein Zauberwort.
מָרוּיָּחָה l. מָרוּיָּחָה.
מָרוּיָּחָה *h. f.* Widerspenstigkeit.
מָרוּיָּחָה *h. m.* übermütig.
מָרוּיָּחָה *gr. m.* Einwohner von Mareotis (Μαρεώτις).
מָרוּיָּחָה *h. m.* Aufständischer.
מָרוּיָּחָה weibl. Personenname.
מָרוּיָּחָה (?) *h. f.* Anhöhe.
מָרוּיָּחָה (מָרוּיָּחָה) männl. Personenname.
מָרוּיָּחָה *gr.* männl. Personenname (Μαριών).
מָרוּיָּחָה (Siphra zu Lv 22, 29) l. מָרוּיָּחָה.

מוֹרִיִּים *lat. m. (muries)* Fischbrühe.

מָרְעָא *a. m., pl. d.* מְרִיעָא Ez 34, 4 krank.

מְרִיעוּת *h. f.* Geselligkeit.

מְרִיעָה *h. f.* Grabeisen.

מְרִיקָה *h. f.* Abwaschung (Abreibung).

מְרִיקָה *h. f.* eine Art Ton.

מְרִירָא *a. m., pl.* מְרִירִין Ex 15, 23 bitter.

מְרִירָא *a. m., ind.* מְרִיר Ez 3, 14 (MS) Bitterkeit.

מְרִירָה *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.

מְרִירוּת *h. f.* Bitteres.

מְרִירוּתָא *a. f., ind.* מְרִירוּ Nu 5, 24 Bitterkeit.

מְרִיר Name eines Dämons.

מְרִירָתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְרִירָתָךְ Koh 12, 6 (MS) (מְרִירָתָךְ) Galle; 2. Gift.

מְרִישׁ *h. m., pl.* מְרִישוֹת Balken (in der Mauer).

מְרִישָׁא (Hb 2, 11) *a. m.* dass.

מְרִירָתָא *a. m., ind.* מְרִירָתָא Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.

מְרִךְ *h. Hitp.* zerfließen.

מְרִךְ *a. Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְמַרְךָ Dt 19, 5 (MS) (תִּתְמַרְךָ) gestoßen werden.

מְרִךְ *h. m.* Zerfließen.

מְרִכָב *h. m.* Sattel.

מְרִכָבָא (Lv 15, 9) *a. m.* dass.

מְרִכָבָה *h. f.* 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).

מְרִכָבָה *h. f.* Pfropfen.

מְרִכְבָּנָא *a. m., c. s.* מְרִכְבָּנִיה 1 K 22, 34 Wagenlenker.

מְרִכְבָּתָא *a. f.* 1. *pl. c.* מְרִכְבָּתָא Hab 3, 8 Wagen; 2. Sattel.

מְרִכּוּב *s.* מְרִכּוּבָא.

מְרִכּוּל *x. m.* Priesteroberer (ein Tempelbeamter).

מְרִכּוּף *h. m.* Gestell (eines Instruments) (?).

מְרִכְיָא *a. m., pl.* מְרִכְיָא (?) 1. Tränktrug; 2. Trinkgefäß (?).

מְרִכּל *s.* מְרִכּוּל.

מְרוֹם 1. *l.* הַמְרוֹם; 2. *s.* מְרוֹם.

מְרָמָה *h. f.* Trug.

מְרָמָהוּ 1. מְרָמָהוּ *x. m.* Majoran (*Origanum Majorana*).

מְרָמָטָא *gr. m.* (vgl. *μορματός*) Schrecken.

מְרָמָס *h. m.* Getretenes.

מְרָמוּצִי (KohR 6, 12)?

מְרָמָצָתָא *a. f., pl. d.* מְרָמָצָתָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).

מְרָמָרָא *gr. m.* (μάρμαρος) *pl.* מְרָמָרִין Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.

מְרוֹן *s.* מְרוֹן.

מְרִינוֹס *s.* מְרִינוֹס.

מְרוֹנוֹס (PesR 21) *l.* מְרוֹנוֹס.

מְרִינוֹס *gr.* männl. Personennamen (Μαρῖνος).

מְרוֹס *gr. m.* (ῥμερος) zahm.

מְרוֹס *gr. m.* (μωρός) töricht.

מְרוֹס *h. Pi.* 1. zerdrücken; 2. zerrühren.

מְרוֹס *a.* 1. *pt. pass.* מְרוֹס Lv 21, 20 zerdrücken (von den Hoden); 2. zerrühren.

מְרָסָא *a. m.* Eiterbeule.

מְרָסָן *h. m.* grobe Kleie.

מְרָסָתָא *a. f.* Unterdrückung.

מְרָסִימָנוֹן *gr. m.* (μυροισμάνον) Myrtenöl.

מְרַעַתָא (1 K 14, 1) *a., pf.* 2 *sg.* מְרַעַתָא Jes 14, 10 erkranken, krank sein.

Pa. pt. pass. 1. krank gemacht; 2. *f.*

מְרַעַתָא Jer 14, 17 böseartig. *Aph. pf.*

מְרַעַתָא Dt 29, 21 krank machen. *Itpe.*

pf. אֶתְמַרַעַתָא 1 K 14, 1 (MS) (מְרַעַתָא) krank

werden. *Itpa. pf.* אֶתְמַרַעַתָא 2 S 13, 6

sich krank machen, sich krank stellen.

מְרַעַתָא *h. m.* מְרַעַתָא מ' lebensgefährlich krank.

מְרַעַתָא I *a. m., pl.* מְרַעַתָא Ex 23, 25 Krankheit.

מְרַעַתָא II *a. m., ind.* מְרַעַתָא Gn 48, 1 krank.

מְרַעַתָא (?) *a. m.* Weideplatz.

מְרַעַתָא *h. m.* Weide.

מְרַעַתָא *a. f.* Krankheit.

מַרְעִיא *a. m.* Mist.
 מַרְעִילָא *s.* מַרְעִילָא.
 מַרְעִית *h. f.* Weideplatz.
 מַרְעִיתָא I *a. f., ind.* מַרְעִי Est II 4, 1
 (MS מַרְעִי) dass.
 מַרְעִיתָא II *a. f.* 1. Krankheit; 2. *c.*
 מַרְעִית Ct 2, 5 (MS מַרְעִית) krank;
 3. Koh 5, 12 (MS מַרְעִיתָא) schlimm.
 מַרְעִילָא *a. m.* Satteltasche (zum Beladen
 des Esels).
 מַרְעִישָׁת *s.* מַרְעִישָׁת.
 מַרְפֵּא *h. m.* Heilung.
 מַרְפֵּא *h. m.* Arzt.
 מַרְפִּיד *x. m.* Wohnung.
 מַרְפִּיתָא (?) *a. m.* eine Fruchtart.
 מַרְפִּים 1. מַרְפִּים.
 מַרְפֶּס *h. m.* Getretenes.
 מַרְפֶּסֶת *h. f.* Gang, Galerie.
 מַרְפֶּק *h. m.* Ellbogen.
 מַרְפֶּקָא *a. m., pl. c.* מַרְפֶּקִי Ez 13, 18
 (MS מַרְפֶּקִי) dass.
 מַרְץ *h. Ni.* eilig sein.
 מַרְצוּמִי (Koh 6, 12)?
 מַרְצֵעַ *h. m.* Pfriemen.
 מַרְצָעָא *a. m.* (Ex 21, 6) 1. dass.;
 2. Riemen.
 מַרְצוּרָא *gr. m.* (μαρσούριον) Sack.
 מַרֵּק *h.* abreiben, abwaschen. *Ni.* ge-
 reinigt werden. *Pi.* 1. glätten; 2. til-
 gen, entfernen; 3. vollenden. *Ho.*
 entfernt werden. *מַרְקָא = מַרְקָא*
 מַרֵּק *a.* 1. *imp. pl.* מַרְקִי Jes 21, 5
 abreiben; 2. tilgen. *Pa.* 1. glatt
 machen; 2. tilgen. *Itpe. 1. ipf.* יִתְמַרֵּק
 Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. be-
 strichen werden. *Itpa. pt. f.* מִתְמַרְקָא
 Ct 3, 6 bestrichen werden.
 מַרְקָא *a. m.* verdünnt(?).
 מַרְקָה *h. f.* 1. eine Art Ton; 2. jBez
 60^d 1. מַרְקָה.
 מַרְקוּעָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. eine Art
 Dünnbrot.
 מַרְקוּשׁ *s.* מַרְקוּשׁ.

בֵּית הַמַּרְקָחִים *h. m.* Salbe, Parfüm.
 Parfümladen.
 מַרְקַחַת *h. f.* dass.
 מַרְקַחָא *a. f.* dass.
 מַרְקוּלִים *lat. (Mercurius)* Herme (in der
 Form eines Steinhaufens).
 מַרְקָעָא *s.* מַרְקָעָא.
 מַרְר *h. Pi. Hi.* bitter machen, Leiden
 bereiten. *Hitp.* bitter werden. *Hitpalp.*
 יִתְמַרְרֵם sich erbittern.
 מַרְר *a.* 1. *pf.* מַרְר Jes 38, 17 bitter
 sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* מַרְרָה 1 S 30, 6
 betrübt sein. *Pa. ipf.* 2 *pl.* יִתְמַרְרוּ
 Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. *Aph.*
 1. *pf.* 3 *pl.* אֶתְמַרְרוּ Ex 1, 14 (MS אֶמְרוּ)
 bitter machen; 2. betrüben, erbittern.
Itpa. pf. 3 *pl.* אֶתְמַרְרוּ Gn 49, 23 sich
 erbittern, streiten. *Palp.* מַרְמַר be-
 trüben.
 מַרְר *h. m.* Bitterkeit.
 מַרְרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) *a. m.*
ind. מַרְר Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitter-
 keit; 2. Bitteres. *pl.* מַרְרִין Ex 12, 8
 bittere Kräuter. בְּמַרְר Ez 21, 11
 bitterlich.
 מַרְרִיתָא *a. f.* bitteres Kraut.
 מַרְרִיתָא *a. f.* 1. *c. s.* מַרְרִיתָא Dt 32, 32
 (MS מַרְרִיתָא) Bitterkeit, Bosheit;
 2. *c. s.* מַרְרִיתָא Koh 12, 6 Galle.
 מַרְשָׂא *a. m.* Kante.
 מַרְשֻׁתָא *a. f.* Mörser.
 מַרְשִׁיא *a. m.* Name einer Bohnenart(?).
 מַרְתָּא *s.* מִיתָא u. מִרְתָּא.
 מַרְתָּא *a. f.* 1. *c.* מַרְתָּא 1 K 17, 17 Herrin;
 2. weibl. Personennamen.
 מַרְתָּא *a. f., c.* מַרְתָּא Dt 32, 33 Galle.
 מַרְתוּקָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.
 מַרְתָּחָא *a. m.* Topf, Tiegel.
 מַרְתִּיפָא *a. m.* Vorratsraum.
 מַרְתָּבָא *pers. m.* Bleiglätte.
 מַרְתָּבָא *h. m.* Vorratsraum.
 מַרְתָּק *h. m.* Faustschlag.
 מַשָּׂא *h. m., pl.* מַשָּׂאוֹת 1. Tragen;
 2. Nehmen. מַשָּׂא וּמִתָּן Handel, Verkehr.

מְשׂוּא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit.
 מְשׂוּא פָּנִים *Bevorzugung.*
 מְשׂוּאָה *h. f.* Feuersignal.
 מְשׂוּי *h. m.* Last.
 מְשׂוּרָה *h. f.* ein Maß.
 מְשָׁמֵר *h. m.* Schlag.
 מְשִׁמָּה *h. f.* Einsetzung.
 מְשָׁכָה *h. f.* Umzäunung.
 מְשָׂא *I a., pf. c. s. מְשִׁייה* Gn 27, 22
 (MS *מְשִׁיה*) betasten. *S. מוש, מושש.*
 מְשָׂא *II a.* abwaschen. *Aph.* auswaschen.
 מְשָׂא Ortsname.
 מְשָׂאָה *h. f.* Bitte.
 מְשָׂאָרָא *a. m.* Rest.
 מְשָׂאָרַת *I h. f.* dass.
 מְשָׂאָרַת *II h. f.* Backtrog.
 מְשָׂבָא *a. m., c.* מְשָׁב Jer 6, 29 Blase-
 balg.
 מְשָׁבְקָא *a. m.* der Scheidung vollzogen
 hat.
 מְשָׁבְקָתָא *a. f.* Geschiedene (Frau).
 מְשָׁבֵר *h. m.* Gebärstuhl.
 מְשָׁבְשָׂתָא *a. f.* verwirrter, fehlerhafter
 Lehrsatz.
 מְשַׁנֵּי *ש. מְשַׁנֵּי* (jSchek 50^c) 1. מְשַׁנֵּי, s. מְשַׁנֵּי.
 מְשַׁדָּרָא *a. f.* Senden.
 מְשֶׁה männl. Personennamen.
 מְשֶׁה *h., pl.* מְשֶׁהִיִּין ein wenig.
 מְשֻׁאָה *h. f.* Wüste.
 מְשֻׁבֵּן (bBech 44^b) 1. מְשֻׁבֵּן.
 מְשֻׁחַת *h. m., pl.* מְשֻׁחוֹת Feldmesser.
 מְשֻׁחָה *a. m.* dass.
 מְשֻׁחַת *h. m.* Steuerruder.
 מְשֻׁחַת *a. m., ind.* מְשֻׁחַת Ez 27, 29
 dass.
 מְשֻׁחַת *h. m.* der durch Vorziehen des
 Vorhautsrestes das Abgeschnittene
 ersetzt hat.
 מְשֻׁחָתָא *a. f.* Blasen.
 מְשֻׁחָתָא *a. f.* Springen.
 מְשֻׁשׁ *h. m., pl.* מְשֻׁשׁוֹת tastend, lang-
 sam herbeikommend.
 מְשִׁח *I h.* salben (von zeremonieller
 Salbung). *Ni.* gesalbt werden.

מְשִׁח *I a., pf. 2 sg.* מְשִׁחָתָא Gn 31, 13
 dass. *Ite. pt. pl.* מְשִׁחוּן Am 6, 6
 sich salben.
 מְשִׁח *II h. Hi.* ausmessen, zeichnen.
 מְשִׁח *II a., ipf. 3 pl.* יִמְשִׁחוּ Dt 21, 2
 messen (von Längenmaß).
 מְשִׁחָה *I (Ex 29, 7) a. m., pl.* מְשִׁחָתָא
 Est II 6, 11 Öl.
 מְשִׁחָה *II a. m., ind.* מְשִׁחַח Mi 2, 5 Messen.
 מְשִׁחָהִיב (Jes 34, 4)?
 מְשִׁחָה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl. הַר הַמְשִׁחָה
 der Ölberg.
 מְשִׁחָתָא *h. f.* Gerät zum Schleifen.
 מְשִׁחָתָא Name eines Engels.
 מְשִׁחָתָא (jJeb 9^d) Ortsname.
 מְשִׁחָתָא *a. m.* 1. Kien; 2. s. מְשִׁחָתָא.
 מְשִׁחָתָא (Ex 26, 8) *a. f., pl.* מְשִׁחָתָא Nu
 13, 32 B. Maß, Länge.
 מְשִׁחָתָא *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
 מְשִׁחָתָא *a. m., pl.* מְשִׁחָתָא Nu 11, 32
 dass.
 מְשִׁחָתָא *a. m.* 1. c. מְשִׁחָתָא 2K
 18, 17, *pl.* מְשִׁחָתָא (1. מְשִׁחָתָא) Nu
 11, 32 B. Ausbreitung.
 מְשִׁחָתָא *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
 מְשִׁחָתָא *h. f.* Abspülung.
 מְשִׁחָתָא (Gn 14, 14) *a. m., ind.* מְשִׁחָתָא
 Dt 3, 3 Entronnener.
 מְשִׁחָתָא (Ob 17, MS מְשִׁחָתָא) *a. f.* Rettung.
 מְשִׁחָתָא *h. m.* 1. gesalbt. מְשִׁחָתָא
 Hoherpriester; 2. Messias.
 מְשִׁחָתָא *a. m.* 1. S 24, 6 Gesalbter;
 2. Gn 49, 10 Messias.
 מְשִׁחָתָא *I h. f.* Salbung.
 מְשִׁחָתָא *II h. f.* Seil, Schnur.
 מְשִׁחָתָא *h. f.* Hohepriesterwürde.
 מְשִׁחָתָא *a. f.* Seil, Schnur.
 מְשִׁחָתָא *h. m.* Griff.
 מְשִׁחָתָא *h. f.* 1. Ansichnehmen, Ergreifen;
 2. Ziehen.
 מְשִׁחָתָא *a. m.* Bitte.
 מְשִׁחָתָא *h. f.* Salbe.
 מְשִׁחָתָא Beiname einer Person.
 מְשִׁחָתָא *h. m.* 1. ziehen. לֵב מְשִׁחָתָא erquickend.

pt. pass. משוך einer, dessen Vorhaut — nach der Beschneidung — wieder vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen, ergreifen; 3. wegziehen; 4. leiten (Wasser); 5. abgeleitet werden. *Ni.*

1. sich ziehen; 2. sich hinziehen; 3. abgeleitet werden. *Hi.* 1. leiten; 2. an sich ziehen; 3. langziehen.

משך *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen, sich ausdehnen; 3. an sich ziehen.

Ipe. 1. sich ziehen lassen, angezogen werden; 2. sich entziehen.

משָׁכָא (?) *a. m.* Ausdehnung.

משָׁכָא (Lv 13, 22), משָׁכָא *a. m., ind.*

משָׁךְ Nu 31, 20 1. Haut; 2. Fell.

משָׁכָב *h. m., pl.* משָׁכְבוֹת 1. Lager; 2. Beischlaf.

משָׁכָבָא (Lv 15, 4) *a. m. dass. pl.*

משָׁכְבִּי, *c.* משָׁכְבִּי Nu 31, 17 Beischlaf.

משָׁכְבוֹרִית *h. f.* Leithammel.

משָׁכְבוֹרִיתָא *a. f.* dass.

משָׁכֹן *h. m., pl.* משָׁכְנוֹת Pfand.

משָׁכְנוֹא (Ex 22, 25), משָׁכְנוֹא *a. m. dass.*

משָׁכְנִי. כְּרֵךְ מִי. Ortsname.

משָׁכְלָתָא *a. f.* Becken.

משָׁכֵן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet werden.

משָׁכֵן *a. dass. Pass.* gepfändet werden.

משָׁכֵן *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.

משָׁכְנָא (Ex 26, 1) *a. m., c.* משָׁכֵן Lv 1, 1 Wohnung; 2. Zelt; 3. Ortsname.

משָׁכְנוֹתָא *a. f.* Verpfändung.

משָׁכְנִי Ortsname.

משָׁכְנוֹתָא *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Verpfändungsurkunde.

משַׁל *h.* 1. vergleichen. משַׁל משַׁל ein Gleichnis anwenden; 2. herrschen. *Ni.* verglichen werden. *Hi.* zum Herrscher machen.

משַׁל *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch; 3. allegorische Erklärung.

משַׁלְתָּא *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.

משַׁלְתָּא *h. f.* Geschiedene, geschieden Gewesene.

משַׁלְיָא (1S 2, 13, MS משַׁלְיָא, 1. משַׁלְיָא)

a. m., pl. משַׁלְיָן, משַׁלְיָן Gabel.

משַׁלִּית *h. f.* mehrzinkiger Haken.

משַׁמֹּד *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).

משַׁמְדָא *a. m.* dass.

משַׁמְדוֹת *h. f.* Abtrünnigkeit.

משַׁמְדִּינַא Ortsname.

משַׁמְדִּינָא *a. m.* Räuber.

משַׁמֵּשׁ *h. m.* Fühlbares.

משַׁמְמָא *a. m., c.* משַׁמְמָא Ze 2, 9 Schlupfwinkel.

משַׁמְעָא *h. m., pl.* משַׁמְעוֹת 1. Hören, Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Erweisung aus dem Wortlaut; 4. Gehorchen.

משַׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* משַׁמְעָא Jes 11, 3 Hören; 2. Gehör, Ohr.

משַׁמְעָתָא *a. f.* 1. *c. s.* משַׁמְעָתָא 1S 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.

משַׁמְרָא *h. m., pl.* משַׁמְרוֹת Wache, Dienstabteilung (im Tempel).

משַׁמְרָת *h. f., pl.* משַׁמְרוֹת 1. Nachtwache; 2. Vorbeugungsmaßregel.

משַׁמְרָת *h. f.* Seiher.

משַׁמֵּשׁ *s.* משַׁשׁ.

משַׁמֵּשׁ *s.* משַׁשׁ.

משַׁמֵּשׁ *h. m.* Substanz, Wesen.

משַׁמְשָׁנָא *a. m., c. s.* משַׁמְשָׁנָא Nu 11, 28 Diener.

משַׁמְשָׁנִית *h. f.* alles betastend.

משַׁנָּא *a. m.* Pflugdeichsel.

משַׁנָּה (Ot 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez. Lehren) der Rechtstradition; 2. traditionelles Recht; 3. Sammlung der Rechtssätze; 4. der einzelne Rechtssatz.

משַׁנָּה *h. m.* 1. Wiederholung. משַׁנָּה תוֹרָה Deuteronomium; 2. Vizekönig.

משַׁנָּה *h. m.* Mischnalehrer.

משַׁנָּה *h. m.* 1. verändert; 2. unnatürlich.

משַׁנְיוֹתָא (falsch משַׁנְיוֹתָא) *a. f.* Verschiedensein der Augen (Schielen).

משַׁנִּית *h. f.* Fels, Felswand.

משַׁנִּיתָא *a. f.* dass.

מִשְׁעָבוֹ *h. m.* mit langen Hoden versehen.
 מִשְׁעָנָה *h. f.* Stab.
 מִשְׁפָּחָה *h. f.* Familie.
 מִשְׁפָּט *h. m.* 1. Recht; 2. Bestrafung.
 מִשְׁפִּי (BerR 38) 1. מִמֶּתָא.
 מִשְׁפָּךְ *h. m., pl.* מִשְׁפָּכִים Trichter.
 מִשְׁפָּךְ *a. m., c.* מִשְׁפָּךְ Dt 3, 17 Er-
 gießung, Wasserablauf.
 מִשְׁפָּלָה *h. f.* Korb.
 מִשְׁפָּשׁ *h. m.* Öffnung.
 מִשְׁקָא *x. m.* (vgl. μόσχος) Moschus.
 מִשְׁקָא (?) *a. m.* Schale.
 מִשְׁקָה *h. m.* Getränk, Flüssigkeit.
 מִשְׁקוֹל *h. m.* Gewicht.
 מִשְׁקוֹלָה *h. f.* Bleilot, Senkblei.
 מִשְׁקוֹלָתָא (Jes 44, 13) *a. f.* dass.
 מִשְׁקוֹף *h. m.* Oberschwelle.
 מִשְׁקוֹפִיתָא *a. f., ind.* מִשְׁקוֹפִי Ex 21, 25
 Schlag.
 מִשְׁרָא *a. m.* 1. Lv 11, 34 Getränk;
 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.
 מִשְׁרָפָתָא *a. f.* Greuel (Götze).
 מִשְׁקָל *h. m., pl.* מִשְׁקָלוֹת Gewicht.
 מוֹשְׁקוֹן *gr. m.* (μόσχος) Moschus.
 מִשְׁקָרָא *s.* מִשְׁקָרָא.
 מִשְׁרָ *s.* מִשְׁרָ.
 מִשְׁרָא *s.* מִשְׁרָא.
 מִשְׁרָה *h. f.* 1. Eintunken; 2. Waschteich.
 מִשְׁרוּגָא *Ortsname.*
 מִשְׁרוּעִיתָא (1S 14, 4) *a. f., pl.* מִשְׁרוּעִין
 Jer 23, 12 steiler Abhang.
 מִשְׁרָא *a. m., ind.* מִשְׁרִי Dt 1, 33, *c. s.*
 מִשְׁרָנָא 2K 6, 8 Aufenthaltsort. *c. s.*
 מִשְׁרָךְ (1. מִשְׁרָךְ) Nu 24, 4 B.
 Wohnort.
 מִשְׁרִיתָא (Nu 11, 32), מִשְׁרִיתָא *a. f., ind.*
 מִשְׁרִי Gn 32, 2, *pl.* מִשְׁרִין Gn 32, 10
 1. Lager; 2. Trupp.
 מִשְׁרָשָׁא männl. Personennamen.
 מִשְׁרָתָא *h. f.* Mittel zum Ausreißen des
 Haars.
 מִשְׁרָתָא *h. m.* Diener.
 מִשְׁשׁ *h. Pilp.* מִשְׁמֵשׁ 1. betasten; 2. massie-
 ren; 3. prüfen; 4. daherschreiten.

מִשְׁשׁ *a. Pa. pf.* 2 *sg.* מִשְׁשִׁיתָא Gn 31, 34
 betasten. *Palp. ipf.* 1 *pl.* נִמְשָׁשׁ Jes
 59, 10 (MS נִמְשִׁישׁ) tasten, betasten.
 מִשְׁשָׁא (Thr 2, 14, MS מִשְׁשָׁא) *a. m.*
 Wesentliches, Wirkliches.
 מִשְׁשָׁתָא (KohR 7, 19) 1. מִשְׁשָׁתִּית (?) *h. f.*
 trinken machend. *S.* שָׁתָה.
 מִשְׁשָׁתָא *a. m., ind.* מִשְׁשָׁתָאִיל Jes 3, 2
 Orakelbefrager.
 מִשְׁשָׁתָא *h. m.* 1. *pl.* מִשְׁשָׁתָאִית Trinkgelage,
 Mahl; 2. Hochzeit.
 מִשְׁשָׁתָא *a. m.* Grundfeste.
 מִשְׁשָׁתָא *a. m.* Schweigen.
 מִשְׁשָׁתָא *a. f.* Mahl, Hochzeitsmahl.
 מִשְׁשָׁתָא *s.* מִשְׁשָׁתִּית I.
 מִשְׁשָׁתִּי (EchR Peth) *a. m. pl.* sechs
 machend, zu sechsen(?).
 מִשְׁשָׁתִּי (1S 25, 36) *a. m.* 1. *c. s.* מִשְׁשָׁתִּי
 Ex 23, 25 Getränk; 2. *ind.* מִשְׁשָׁתִּי Gn
 26, 30 Trinkgelage, Mahl.
 מִשְׁשָׁתִּית *h. f.* Fundament, Grundfeste.
 מִשְׁשָׁתִּית I *a. f.* dass.
 מִשְׁשָׁתִּית II (Ri 16, 13) *a. f.* Gewebe.
 מִשְׁשָׁתִּיתָא (jEr 26^d) 1. מִשְׁשָׁתִּיתָא *a. m.* Heber.
 מִתָּ *h. m.* 1. tot, Toter; 2. (vom männl.
 Glied) schlaff. מִתָּה מִתָּה Toter, der
 irgendwo gefunden wurde, mit dessen
 Bestattung man sich befassen muß.
 מִתָּא *a. f., pl.* מִתָּין Ortschaft, Stadt.
 מִתָּאִים *h. m.* Verzweigung.
 מִתָּאִיָּה *h. f.* Doppelzahn, Backzahn(?).
 מִתָּבֵן *h. m.* Aufbewahrungsort für
 Häcksel.
 מִתָּבֵרָא (Ex 1, 16) *a. m.* Geburtsstuhl.
 מִתָּבֵרָא *a. m.* Brandung.
 מִתָּג *h. Pi.* zäumen.
 מִתָּג *h. m.* Zaum.
 מִתָּגָא *a. m.* dass.
 מִתָּגָרָא (KohR 3, 14, Ausg. Pes. (המתגדר)
 1. mit MS D. חֲמָתָא רָגֵר.
 מִתָּבֵרָתָא *a. f., c.* מִתָּבֵרָתָא Ri 5, 11 Aufenthalt.
 מִתָּנֵחַ *h. m.* Spannen, Ausspannen.
 מִתָּוִיָּה (מִתָּוִיָּה) *a. m., c. s.* מִתָּוִיָּה Ct
 7, 11 (MS מִתָּוִיָּה) Sehnsucht.

מתוך *h.* מ' ש' *da*, weil.

מתוכלתא *s.* מתכלתא.

מתולא *a. m.* Gleichnisdichter.

מתון *s.* מתן.

מתון männl. u. weibl. Personennamen.

מתונא *a. m.* feucht.

מתוק *h. m.* 1. süß; 2. feuchter Boden.

מתח *h.* spannen, ausspannen. *Pi. dass. Ni.*

1. ausgespannt werden; 2. נמתח על

העמוד zur Geißelung an die Säule ge-

stellt werden; 3. sich spannen. *Hitp.*

sich spannen.

מתח (Thr 2, 4) *a., pt. מתח* Mi 2, 5 *dass.*

Pa. Aph. dass. Itpe. ausgespannt

werden.

מתחא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock;

3. Bogensehne.

מתחלא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.

מתחמא *a. f.* Ausdehnung, Länge.

מתיו (jOrl 61^a) 1. מיתון.

מתי *h.* wann? ממתי von wann?

מתיך (bSanh 14^a) 1. מיתך *s.* אתא.

מתיא männl. Personennamen

(מתניה).

מתיבתא I *a. f., c. s.* מתיבתך Ct 7, 3

Rechtsschule.

מתיבתא II *a. f.* Einwand.

מתיבה *h. f.* Überlegung.

מתינות *h. f.* Langsamkeit.

מתיקא *a. m., pl. f.* מתיקן Ct 2, 5 süß.

מתיקה *h. f.* Süßigkeit.

מתקא (1K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguß;

2. *ind.* מתך 1K 7, 16 gegossenes Bild.

מתכונת *h. f.* Betrag, Maß.

מתכות *h. f.* Guß.

מתכותא *a. f.* *dass.*

מסובלי (bBabB 86^a) 1. מסובלי *a. m.*

pl. Bündel(?).

מתכלתא, מתכלתא *a. f.* 1. Becken;

2. Gericht.

מתכת *h. f.* Guß, Metall.

מתכתא *a. f.* 1. *ind.* מתכא Ex 32, 4

Metallguß; 2. *ind.* מתכא Dt 9, 12,

Ri 17, 3 gegossenes Bild.

מתל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מתיל

Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* ימתלון

Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph.*

pt. ממתיל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen.

Itpe. ähnlich werden, gleichen.

מתלה *a. m., c. s.* מתליה Nu 23, 7 Gleich-

nis, Sinnspruch.

מתלא *a. m.* 1. *ind.* מתל Dt 28, 37

Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.

מתלא *a. m., pl. d.* מתליא Nu 21, 27

Gleichnisdichter.

מתלויא *a. f.* Sinnspruch.

מתן I *h., pt. pass.* מתון langsam, vor-

sichtig. *Hi.* 1. warten; 2. achten auf,

vorsichtig sein.

מתן I *a.* 1. warten, erwarten; 2. vor-

sichtig sein. *pt. pass. pl.* מתנין Ct 5, 12

vorsichtig. *Aph. dass.*

מתן II *h.* feucht werden, weich werden.

Hi. dass.

מתן II *a.* feucht sein.

מיתון *gr. m.* (μίτος) Faden.

ממן *h. m.* Geben.

מתנא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personen-

name.

מתנא, מתנא *a. m.* Strick.

מתנה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.

מתניא *a. m.* Mischnalehrer.

מתניא *a. m. pl.* Hüfte.

מתניה männl. Personennamen.

מתנים *h. m. du.* Hüfte.

מתנינא *a. m.* Mischnalehrer.

מתניתא *a. f.* 1. traditionelles Recht;

2. Sammlung desselben.

מתנן (Nu 21, 33) Ortsname (bibl. Basan).

מתנתא *a. f., pl. c. s.* מתנתכון Nu 18, 29

1. Gabe; 2. Abgabe.

מתססס *gr. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.

מתק *h.* 1. süß werden, süß sein; 2.

saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süß machen;

2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.* süß

machen. *Hitp.* 1. süß werden; 2. be-

ruhigt werden.

מתק *a.* saugen. *Itpe.* süß werden.

מתקולתא *a. f.* 1. *c.* מתקולת 2K 21, 13 Gewicht; 2. Bleilot.
 מתקלא *a. m., ind.* מתקל Jes 8, 14 Anstoß.
 מתקלא (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.
 מתקנתא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.
 מתר *h. m.* erlaubt.
 מתרא *a. m.* Schürholz.
 מתרנמן *h. m.* Dolmetscher.
 מתרנמנא *a. m., ind.* מתרנמן Gn 42, 23 dass.

מתרותא *a. f., c.* מתרות Nu 6, 3 (MS (מתרות) Einweichung(?).
 מתרבתא *a. f., ind.* מתרבא Lv 21, 7 Verstoßene, Geschiedene.
 מתרמרמותא (?) *a. f.* Verwerfung(?).
 מתורין *gr. m.* (μεθόριον) Grenzgebiet.
 מתרנמנא *a. f.* recht geordneter Lehrsat.
 מתשע *h. m.* Zahl von neunnen.

ג

ג 1. vierzehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.
 גא (= אגא) *a.* ich.
 גא *h.* ich bitte! doch.
 גא *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.
 גאנא (EchR 4, 8) 1. גאנא *gr. m.* (γα-γάνης) schwarzer Agtstein(?).
 גאנגא *s.* גנגא.
 גאד *h. m.* kleiner Schlauch.
 גאה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich schmücken; 2. sich vergnügen.
 גאה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.
 גאה *h. f.* Vorzüglichkeit.
 גאיה *h. m.* schön.
 גאוסה Ortsname.
 גאויף *h. m.* Ehebruch.
 גאויץ *h. m.* Schmähung.
 גאויצא *s.* גיאויצא.
 גאיה *s.* גנה.
 גאמטאה *a. m.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.
 גאלא *s.* גלא.
 גאמן *h. m.* zuverlässig, insbes. in bezug auf die Entrichtung von Hebe und Zehnten.
 גבי *s.* גבי.
 גאף *h., pt.* גואף Ehebrecher. *Pi.* ehebrechen. *Hi.* zum Ehebruch verhelfen.

גאף *a. Pa. pt. pl.* מנאפין Thr 2, 15 ehebrechen.
 גאפון (jSabb 11^d) 1. כאפון, *s.* אפון.
 גאץ *h. Pi.* schmähen. *Hitpa.* geschmäht werden.
 גאק *s.* גהק.
 גאקה *h. f.* Stöhnen.
 גאקה *s.* גקה.
 גאקתא *s.* גקתא.
 גאתה *s.* געתא.
 גבא *s.* אגבא.
 גבא *h. Pi. Hitp.* weissagen.
 גבא *a. Itpa. pt. pl.* מתנבין Nu 11, 25 dass.
 גבג *a.* hervorkommen.
 גבגא *a. m.* Trieb, Zweig.
 גבגא *s.* אגבג.
 גובדיקום *s.* גובדיקום.
 גבה *h. Pi.* aufflammen machen.
 גבו 1. Name einer Gottheit; 1. Name eines Berges.
 גבווא *h. f.* Weissagung, Prophetie.
 גבוואתא, גבוואה *a. f., ind.* גבוואה Gn 15, 1 dass.
 גבוב *h. m.* hohl.
 גבון *x. m.* Herrschaft.
 גבול *h. m.* 1. Häßlichmachen. גבול הפה häßliche Rede. ג' המת Leichenschändung; 2. Kakophemie für Verehrung eines Götzen.

נְבוֹלָא *a. m.* verworfener Mensch.
 נְבוֹרִיאָ *a. m.* Ortsname.
 נְבוֹתָא *a. f.* Weissagung, Prophetie.
 נְבוֹאָ *a. m.* Los.
 נְבוֹנוֹתָא *pers. m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.
 נְבוֹנָא *x., f. pl.* Jer 40, 5 (MS) (מְנִינָן) Geschenk.
 נִבָּח *h.* bellen.
 נִבַּח *a., inf.* מְבַח Ex 11, 7, Jes 56, 10 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.
 נִבְחָן Name eines Götzen.
 נִבְמָ (Jes 60, 7) Name einer Völkerschaft.
 נִבַּם *h. Pi.* einen Blick tun. *Hi.* 1. blicken; 2. sichtbar machen.
 נִבַּם *a.* emporkommen.
 נִבְמִי *h. m.* Nabatäer.
 נִבְמִיאָ *a. m.* dass.
 נִבִּיאָ *h. m.* Prophet.
 נִבִּיאָ (Gn 20, 7) *a. m.* dass.
 נִבִּיאָה *h. m.* Prophetin.
 נִבִּיאוֹת *h. f.* Prophetie.
 נִבִּיאוֹתָא *a. f., c.* נְבִיאוֹתָא Ex 14, 31 dass.
 נִבִּיאוֹתָא (Ex 15, 20) *a. f.* Prophetin.
 נִבְיָה *h. f.* Laub.
 נִבְיֹתָא Ortsname.
 נִבְיֹתָא *a. f.* Prophetie.
 נִבְיָלָה *h. f.* 1. Leichnam, Aas; 2. ein von selbst verendetes Tier; 3. ein Tier, dessen Schlachtung nicht rituell war.
 נִבְיָלָא *a. f., ind.* נְבִיָּלָא Lv 7, 24, *c. s.* נְבִילָתָא Lv 5, 2, *c. s.* נְבִילָתָא Dt 28, 26 Leichnam, Aas.
 נִבְיֹרִי (?) Ortsname.
 נִבַּל I *h.* abfallen (von Laub und Früchten). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur נְבִלָה werden.
 נִבַּל II *h. Pi.* schänden. *Hitp.* sich verächtlich machen.
 נִבַּל *a.* verächtlich werden. *Pa. pt.* מְנִבֵּל Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.
 נִבַּל *h. m.* welk.

נִבֵּל, נִבְלָא *h. m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.
 נִבְלָא (Gn 4, 21) *a. m.* Harfe.
 נִבְלָא *a. m.* Webstuhl.
 נִבְלָה *s.* נִבְיָלָה.
 נִבְלָה I *h. f.* Häßliches, Obszönität.
 נִבְלָה II *h. f.* Untergang.
 נִבְלֹתָא *h. f.* Häßliches.
 נִבְלֹתָא Ortsname.
 נִבְלֹתָא I *a. f.* Häßliches.
 נִבְלֹתָא II *a. f., ind.* נִבְלָא Jes 34, 4 (MS) (נִבְלָא) abfallende Feige.
 נִבַּע *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
 נִבַּע *a. 1., pt. pl.* נִבְעִין Gen 26, 19 B. dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.
 נִבְעָה *s.* נִבְעָה.
 נִבַּר *h.* wühlen.
 נִבַּר *s.* נִבְרָא.
 נִבְרָא *a. m.* Bast am Grunde der Palmzweige.
 נִבְרָאָ *s.* נִבְרָאָ.
 נִבְרִיּוֹת (jErub 23^a) 1. עִירוֹבוֹ (?).
 נִבְרִיאָ (Hi 18, 9) 1. עִירוֹבָא.
 נִבְרִיָּתָא *h. f.* Teich.
 נִבְרִיקוֹם (jKil 31^e) 1. נִבְרִיקוֹם.
 נִבְרִישָׁתָא *h. f.* Leuchter.
 נִבְרִישָׁתָא (Ze 1, 12) *a. f.* dass.
 נִבְבָּ *h. m.* 1. trockner Boden; 2. Südlan Palästinas.
 נִבְבָּ I *h.* trocken sein. *pt. pass.* נִגְבָּ trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben. *Hitp.* trocken werden.
 נִבְבָּ II *h. Hi.* nach Süden gehen.
 נִגְבָּ, נִגְבָּ, נִגְבָּ *a., pf.* 3 *pl.* נִגְבּוּ Gn 8, 13 trocken werden. *Pa. inf.* נִגְבָּא Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken werden.
 נִגְבָּא *a. m.* Trockenheit.
 נִגְדָּ *h.* כִּנְגֵד 1. gegenüber, an; 2. entprechend.
 נִגַּד I *h. Pi.* geißeln.
 נִגַּד II *h. Hi.* הִגִּיד ansagen, bezeugen. *Ho.* bezeugt werden.

נגד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נָגְדוּ Gn 37, 28 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. *weg-* raffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.* מִנְגֵּד Ct 7, 5 geißeln; 5. *pt. pl.* נִגְדִין Dt 33, 22 fließen; 6. *pt. pl.* נִגְדִין Jes 30, 24 dahinwandern, gehen; 7. *pf.* 3 *pl.* נָגְדוּ Jer 6, 4 schwinden. *Pa.* geißeln. *Aph.* geißeln lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְנַגֵּד Jes 34, 11 gezogen werden; 2. *pf.* 3 *pl. f.* אֶתְנַגְדוּ Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. *ge-* geißelt werden; 4. *pf.* אֶתְנַגֵּד Gn 35, 29 davonziehen, sterben; 5. *imp. pl.* אֶתְנַגְדוּ Ex 12, 21 ausziehen; 6. *weggerafft* werden; 7. *pt. pl. m.* מִתְנַגְדִין Jes 44, 3 sich ergießen.

נָגְדָא I *a. m.* Geißelung.

נָגְדָא II *a. m.* 1. *pl.* נִגְדִין Jes 41, 18 Steppe (?); 2. *pl.* נִגְדִין Jes 44, 4, נִגְדִין Jes 30, 25 Fluß; 3. Zug, Ziehen.

נָגְדָא 1. נָגְדָא.

נָגְדָא *a. m.* 1. Zieher, Schlepper; 2. Führer; 3. Geißel; 4. männl. Personennamen.

נָגְדָתָא *a. f.* Leithammel.

נָגָה *h. Hi.* הִנֵּיָה 1. scheinen lassen; 2. korrigieren. *Ho. pt.* מָנָה korrigiert.

נָגָה *a.* dunkel werden.

נָגְהָא (Jes 14, 12) *a. m.* 1. Glanz; 2. Planet Venus; 3. *pl.* נְהֵי 1. Morgenlicht; 2. Anbruch des Kalendertags (Abend).

נָגְהָקָא *pers. m.* Vorderseite.

נָגֵב *h. m.* Trocknen.

נָגֵבָא *a. m.* trocken.

נָגֵד *h. m.* Führer.

נָגֵדָא *a. m., pl.* נִגְדִין Ri 2, 16 dass.

נָגֵדָא *a. m.* Zweigende.

נָגֵדָא *a. m.* Becher.

נָגֵד *h. m.* Melodie, Musik.

נָגֵדָא *a. m., c.* נָגֵד Ez 26, 13 dass.

נָגֵדָא *a. f. pl., ind.* נָגֵד Gn 25, 3

1. Inseln, Küstenländer; 2. Inselbewohner.

נָגַח *h.* stoßen. *Pi.* dass. *Hi.* stoßen machen. *Hitp.* einander stoßen.

נָגַח *a., ipf.* יָגַח Ex 21, 28 dass. *Pa.* dass. *Aph.* s. גִּיחַ.

נָגַחָא *a. m., ind.* נָגַח Ex 21, 29 stößig.

נָגַחַן *h. m., f.* נִתְנָחַת stößig.

נָגַחָא, **נָגַחָא** *a. m.* dass.

נָגִיבָא *a. m.* trocken.

נָגִיד I *h. m.* hinfällig, sterbend.

נָגִיד II *h. m.* Fürst, Führer.

נָגִידָא *a. m.* 1. *ind.* נָגִיד Ex 25, 18 getrieben (von Metallarbeit); 2. Strömung; 3. *c.* נָגִיד Ru 1, 1 (MS נָגִידִי!) Leitung; 4. *pl. d.* נָגִידָא Ru 1, 1 (MS נָגִידָא) Leiter; 5. 1. נָגִידָא.

נָגִידוּתָא *s.* נָגִידוּתָא.

נָגִידָתָא *a. f.* Beschwörung.

נָגִידָה *h. f.* Stoßen.

נָגִידָה *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Akzent.

נָגִידָתָא *a. f.* Saiteninstrument.

נָגִידָה *h. f.* Stoßen.

נָגִידָא *a. m.* lang.

נָגִידוּתָא *a. f.* Länge.

נָגִישָא *a. m.* stößig.

נָגִישָה *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch von נָגִישָה.

נָגִישָה (Est II 3, 13) *s.* בִּוּנִי.

נָגִין *h. Pi.* spielen (auf Saiten).

נָגִין *a. Pa. pt.* מִנְגִין 2K 3, 15 dass.

נָגִנָא, **נָגִנָא** *a. m.* Mulde, Vertiefung.

נָגִנִי *s.* בִּוּנִי.

נָגִנִיר Ortsname.

נָגַם *h.* essen.

נָגַם *a.* dass.

נָגַסְטִיר *gr. m.* (ὀνυχιστήριον) Nagelmesser. *S.* נָגַסְטִירָא.

נָגַע *h.* 1. berühren; 2. eintreffen; 3. נָגַע בְּעִדּוּתוֹ er hat Interesse an seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מִנְגַּע aus-sätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen; 2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Berührung kommen. *Hitpa.* behaftet sein.

נָנַע *a.* berühren. *Pa. pt. pass.* **נִנְנָע** aussätzig. *Aph.* berühren machen. *Itpa. pf.* **אֶתְנַנֵּעַ** Jes 6, 1 aussätzig werden.

נִנְעָה *h. m.* Hautkrankheit, Aussatz. *pl.* **נִנְעִים** 1. Arten des Aussatzes; 2. Name eines Mischnatraktates. **שִׁיר שְׁלִנְנָעִים** Psalm 91.

נִנְעָה *h. f.* 1. Nachteil(?); 2. 1. **נִנְעָה**.

נָנָה *h.* stoßen. *Ni.* gestoßen werden. *Pi.* stoßen machen. *Hitp.* sich stoßen.

נָנָה *a., ipf.* **נָנָה** Ex 21, 35 dass. *Pa.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* **יִתְנַנְּנָן** Jer 13, 16 sich stoßen.

נָנָה *h. m.* Plage, Seuche.

נָנָה *h. Pi.* sägen.

נָנָה I *a.* 1. lang sein; 2. *pt. pl.* **נִנְנָה** Jes 8, 6 (MS **נִנְנָה**) fließen.

נָנָה II *a., pt.* **נָנָה** Jes 10, 15 (MS **נָנָה**) sägen.

נָנָה III *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* **נִנְנָה** Jon 2, 7 (MS **נִנְנָה**) verriegeln.

נָנָה *h. m.* Riegel. **בֵּית הַנָּנָה** Riegelloch.

נָנָה *h. m.* 1. Tischler, Zimmermann; 2. (Est II 3, 1, MS **נָנָה**) männl. Personennamen.

נָנָה *h. m.* Tierbehälter(?).

נָנָה *a. m.* Riegel.

נָנָה *a. m.* 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.

נָנָה *a. m.* Länge.

נָנָה *a. m.* 1. Jes 44, 13 *ind.* **נָנָה** Ex 35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Meister, Künstler; 3. **נָנָה מִזְרָא** Lv 11, 19 Wiedehopf.

נָנָה *h. f.* Tischlerarbeit, Zimmerarbeit.

נָנָה *a. f., c.* **נָנָה** Ex 31, 5 Kunstfertigkeit.

נָנָה männl. Personennamen.

נָנָה *h.* drängen. *pt.* **נִנְנָה** Aufseher.

נָנָה *h.* nahen. *Ni.* dass. *Hi.* herbeibringen.

נָנָה *a. m.* stößig.

נָנָה I (2K 9, 33) *a.* 1. spritzen; 2. aussprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg.* **נָנָה** Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen.

Ittaph. ipf. **נָנָה** Nu 31, 23 gesprengt werden.

נָנָה II *a.* 1. sich abtrennen; 2. verbannt sein. *Pa.* 1. *pf.* **נָנָה** Est II 6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann legen.

נָנָה *h.* 1. freiwillig tun; 2. einen bestimmten Gegenstand geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hitp.* dass.

נָנָה *a. Pa. pt. pl.* **נִנְנָה** Jes 13, 2 freiwillig tun. *Itpa.* einen bestimmten Gegenstand geloben.

נָנָה männl. Personennamen.

נָנָה *h. f.* 1. freiwillige Gabe; 2. freiwilliges Opfer.

נָנָה *a. f.* Freiwilligkeit.

נָנָה *x. m., pl.* **נִנְנָה** 1. Steinlage, Schicht; 2. Steinplatte; 3. Mauer; 4. männl. Personennamen.

נָנָה *x. m., ind.* **נָנָה** Hag 2, 15 dass.

נָנָה *x. f.* Name eines heidn. Festes.

נָנָה (Lv 7, 16) *a. f., c.* **נָנָה** Dt 16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).

נָנָה *h.* 1. erschüttern; 2. lose sein; 3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.* erschüttert werden. *Pilp.* schütteln, schaukeln. *Hitpalp.* sich bewegen.

נָנָה *a., pf.* 3 *f. sg.* **נָנָה** Est II 6, 1 weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.*

נָנָה Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* **אֶתְנַנְּדוּ** Est II 6, 1 (nicht MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.

נָנָה *a. f.* Weichen.

נָנָה *h. Pi.* in den Bann tun. *Pu. pt.* **נָנָה** Gebannter. *Hitpa.* in den Bann getan werden.

נָנָה *h. f.* 1. Menstruation (bez. Beobachtung derselben); 2. Menstruierende; 3. Name eines Mischnatraktats.

נָנָה *h. m.* 1. Absonderung; 2. Bann.

נָנָה *a. m.* 1. Bann.

נָנָה *a. m.* Heuschreckenart.

נָנָה *a. m.* Aussteuer.

נר *h. Hi.* verführen (zum Götzendienst).
Ni. Ho. 1. verführt werden; 2. verstoßen werden.
 נר *a., inf. c. s. מרחק* 2 K 4, 27 Soc 59 wegstoßen. *Ita.* weggestoßen werden.
 נר *s. נרירא*.
 נר *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.
 נר *h. m.* Olivenart.
 נר *a. m., pl. d. נרירא* (jSabb 7*)?
 נר *h. m.* Tausendfuß.
 נר *a. m.* dass.
 נר *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Mißgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).
 נר *h. m.* Scheide.
 נר *a. m., c. s. נרנה* 1 S 17, 51 (MS *לרנה*) dass.
 נר *s. נרר*.
 נר *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.
 נר *h.* duften.
 נר *a., pt. נריר* Ct 4, 10 dass. *Itpe.* wehen.
 נר I *h. Hi.* abschüssig machen.
 נר II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.
 נר I *a. Pa. pf. נר* Gn 29, 3 (MS *ננר*) herabwälzen. *Aph.* dass.
 נר II *a., ipf. ידר* Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.
 נר *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl. נררים* Name eines Mischnatraktats.
 נר (Lv 7, 16) *a. m.* dass.
 נר *h. m., f. נרנית, נרית* im Übermaß Gelübde aussprechend.
 נר 1. נרשיר.
 נר *a. f., c. s. נרתהון* (1. *נרתהון*) Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.
 נר *a.* wir.

נר *a. Itpe. pf. 3 pl. אנהירא* 1 S 7, 2 sich sammeln, sich anschließen.
 נר *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.
 נר *a.* 1. führen; 2. *pf. 3 pl. נהנו* Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f. מתנהנא* Ru 7, 7 bräuchlich sein.
 נר *h. m.* Leitung.
 נר *a. f. 1. ind. נהומי* Jes 5, 29 (MS *ניהומי*) Knurren; 2. Brausen.
 נר Ortsname.
 נר (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. *נהרא* (סני) blind.
 נר männl. und weibl. Personennamen.
 נר *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personennamen.
 נר *a. (ipf. v. הנה) es sei. נהי* wenn auch.
 נר *h. m.* Klage.
 נר männl. Personennamen.
 נר *h. f.* Stöhnen, Seufzen.
 נר *a. m.* Schreien (des Esels).
 נר männl. Personennamen.
 נר *h. Pi.* leiten.
 נר *a.* sieben.
 נר *h.* 1. knurren (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.
 נר *a.* 1. *ipf. ינהום* Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf. 1 sg. נהימית* Jes 38, 13, *pt. pl. מנהמין* Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf. 2 pl. מתנהמון* Ez 24, 23 (MS *תנהמון*) stöhnen.
 נר *a. m.* 1. Brot; 2. (bildl.) Beiwohnung.
 נר *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.
 נר *a. f.* dass.
 נר *a. f., c. s. נהמתהון* Sac 11, 3 (MS *ניהמתהון*) dass.
 נר *a. f.* Verkehrtheit.
 נר *h.* schreien (v. Esel).

נִהַק *a.* schreien. *Pa.* dass.

נִהַר *h.* *Hi.* erleuchten.

נִהַר I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten.

pt. pass. נִהָר 1. leuchtend, heiter;

2. sich erinnernd. *Pa. pt. pl.* מִנְהָרִין

Ct 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph.*

ipf. יִנְהַר Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itpe. ipf.*

2 *f. sg.* תִּתְנַהֲרִין Jes 60, 5 hell werden,

erleuchtet werden.

נִהַר II *a.* *Itpa.* als Strom fließen.

נִהַר *h. m., pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת, Strom.

נִהְרָא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נְהַרְיָא

Ex 8, 1 dass.

נִהְרָא *a. m.* Licht.

נִהְרַבֵּל Ortsname.

נִהְרַבְלָאָה *a. m.* aus Neharbel.

נִהְרַדְעָא Ortsname.

נִהְרַדְעָאָה *a. m.* aus Nehardea.

הִי דִּי נִו הֵהָנִי 1. הֵהָנִי נִו. נִו

1. הֵהָנִי נִו? welcher ist?

נִו Ortsname.

נִוּא *h. m.* Schönheit.

נִוּאָה *a. m., ind.* נִוּאָה Thr 2, 15 (MS

נִוּאָה) dass.

נִוב Ortsname.

נִוב *h.* *Hi.* sich bewegen.

נִובָּא *a. m., ind.* נִוב Hos 8, 7 Frucht.

נִובְּלָה *h. f.* 1. Fallfrucht; 2. unvoll-

kommenes Gegenbild.

נִובֵּר *a.* wühlen.

נִובָּה *h. m.* 1. Glanz; 2. Planet Venus.

נִוד *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen

sein.

נִוד *a.* 1. *pt.* נִאָד 1 K 14, 15 sich be-

wegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf

schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מְנִיד Lv 26, 6

aufscheuchen; 2. *ipf.* יִנִּיד Ze 2, 5

schütteln. *Itpe.* weggescheucht werden.

נִוד *h. m., pl.* נִודוֹת kleiner Schlauch.

נִודָּא (1S 19, 13) *a. m.* dass.

נִוה *h.* *Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.*

1. schmücken; 2. preisen. *Hitp.* sich

schmücken, eitel sein.

נִוה I *h. m.* schön.

נִרָה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נִרָוֹת

Trift; 3. Ortsname.

נִרָה *h. f.* Wohnung.

נִרְהַג *h. m.* Brauch. בְּנִרְהַג in der Regel.

נִרְוֹל *h. m.* Verunstaltung, Entstellung.

נִרְוֹלָא *a. m., c.* נִרְוֹל Thr 3, 51 (MS נִרְוֹל)

dass.

נִוז *h.* zwirnen (?).

נִוז *a.* dass.

נִוחַ *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni.*

pf. נִנְּחוּ ruhig werden, sich erholen.

Hi. 1. *pf.* הִנִּיחַ beruhigen; 2. *pf.* הִנִּיחַ

1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurück-

lassen, verlassen. *Ho. pf.* הִנִּיחַ hin-

gelegt werden.

נִוחַ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נִחַת Gn 8, 4 zur

Ruhe kommen, sich niederlassen.

נִפְשִׁיהַ נִפְשִׁיהַ 'נ' sterben; 2. *pf.* נָח Gn 2, 2

ruhen. *Aph.* 1. *ipf.* יִנִּיחַ Dt 25, 19

Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ipf.*

1 *sg.* אָנִיחַ Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.*

אָנַח, *imp.* אָנַח (!) Ex 32, 10 lassen.

Itpe. pf. אָנַח, אָנַח 1. annehmbar

sein. תִּנְּחַ es mag auf sich beruhen;

2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt

werden, sich erholen.

נִוחַ *h. m.* 1. beruhigt. נִפְשַׁה נִוחַ ge-

storben; 2. sanft; 3. gut; 4. Ruhe.

נִוט *a.* *Aph.* aufschrecken.

נִומָא *gr. m.* (ναύτης), *pl.* נִומִין Schiffer.

נִבְמָאָה *a. m.* Nabatäer.

נִבְמָאָה *a. m.* Bewohner des Nomos

Neut in Ägypten.

נִנְמִי *h. m.* dass.

נִנִּי *h. m.* Schönheit.

נִנִּי Ortsname.

נִנִּיָּה (Meil. III 8) *h. f.* Schmuck, Schön-

heit. S. נִנִּיָּה.

נִנְדַּה *h. m.* Ohrknorpel?

נִנְלָה *h.* häßlich werden. *Pi.* verunstalten.

Pu. pt. häßlich.

נִנְלָה I *a.* häßlich, unansehnlich werden.

Pa. verunstalten. *Itpe.* häßlich werden.

נול II *a.* weben.

נולא *a. m.* 1. *c.* נול Jes 38, 12 (MS נחל) Gewebe; 2. Webstuhl.

נולא *a. m.* 1. Weber; 2. männl. Personennamen (?).

נולד *h. m.* 1. soeben Entstandenes; 2. erst später Kommendes.

נוליתא *a. f., ind.* נולי Est II 8, 15 Misthaufen.

נום I *h.* sagen.

נום II *h.* *Hitpalp.* התנמנם einschummern.

נום *a.* schlummern. *Palp.* נמנם *Italp.* dass.

נומיתא *a. f.* Schlummer.

נון Buchstabe Nun.

נונא *a. m., pl. c.* נוני Ex 7, 21 Fisch. בננא (bGitt 69^b) 1. בננא.

נונה *h. Pass.* התנונה hinschwinden.

נוני *a. Itpa.* dass.

נום *h.* fliehen.

נום *gr. m.* (ναός) Tempel.

נוע *h. Pilp.* נענע schütteln.

נוע *a.* sich bewegen. *Palp.* נענע schütteln.

נוף *h. Hi.* הניף 1. schwingen; 2. wedeln (mit dem Fächer). *Pilp.* נפנף hin- und herbewegen. *Hitpalp.* hin- und herbewegt werden. *Hitpalp.* התנוף 1. sich emporheben; 2. sich hin- und herbewegen.

נוף *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph. imp. pl.* אנפו Jes 13, 2 schwingen. *Itpalp.* אתנוף sich hin- und herbewegen.

נוף Ortsname (Memphis).

נוף *h. m.* Wipfel.

נופא *a. m., c. s.* נופיה 2K 19, 30 dass. נופד *h. m.* ein Edelstein.

נופת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub. נוץ *h. Hi.* הניץ 1. blühen; 2. glänzen; 3. sprossen machen.

נוץ *a.* blühen. *Aph.* 1. pf. אנץ Nu 17, 23 blühen; 2. glänzen.

נוצה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.

נוצה *h. f.* Mist.

נוציץא *a. m.* Schwungfeder.

נוצרי (*נצרי*?) *h. m.* 1. Nazarener; 2. Christ.

נוקד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

נוקל. הָהָנו קל 1. (jJeb 11^a)

נור *s.* ניר.

נורא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer. בִּי נורא Kultusstätte der Feueranbeter.

נורה *h. f.* asiatischer Hahnenfuß (*Ranunculus asiaticus*).

נורי männl. Personennamen.

נוריתא *a. f.* asiatischer Hahnenfuß (*Ranunculus asiaticus*).

ננתי *h. m.* Nabatäer.

נותר *h. m.* übriggebliebenes, insbes. über die vorgeschriebene Zeit zurückgebliebenes Opferfleisch.

נוה *h. Hi.* הָהָנו sprengen. *Ho.* gesprengt werden.

נוה *a.* brüllen, anschreien.

נוהא *a. m.* Anschreien.

נופא *a. m., c.* נזוף Koh 7, 5 (MS נפב) Tadel.

נון *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?)

נוח *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.

נוי *a. m. pl.* Körner (einer Schote).

נויד *h. m.* Gericht, Speise.

נויהותא *a. f.* Anschreien.

נויה (NuJI 5, 28, MS וויה) 1. וויה, *s.* ויה.

נויח Entstellung von נזיר.

נויפה *h. f.* Verweis.

נויפיתא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis, Drohung.

נויק Entstellung von נזיר.

נויק *h. m.* Beschädigung. *pl.* נויקין Name einer Mischnaordnung und des dieselbe beginnenden dreiteiligen Mischnatraktats.

נזיר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam; 3. Name eines Mischnatraktats.

נזירא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personennamen.

נְזִירָה *h. f.* Enthaltensamkeit.
 נְזִירוֹת *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.
 נְזִירוֹתָא *a. f., ind.* נְזִירוֹ Nu 6, 2 Nasirat.
 נְזִיתָא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.
 נוֹל *h.* fließen. *Pi. Hi.* fließen lassen.
 נוֹל *a.* fließen.
 נוֹלָא *a. m.* fließendes Wasser.
 נוֹם *h. m.* Ohrring.
 נוּף I *h.* drohen, Verweis geben.
 נוּף I (Gn 37, 10) *a. dass. Itpe.* Verweis erhalten.
 נוק II *h. Hi.* הָיָק beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.
 נוק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.* מְנַקֵּין Jer 12, 14 (MS מְנַקֵּין) schädigen. *Aph. ipf.* יָנֹק Gn 26, 11 dass. *Itpe. Ittaph.* beschädigt werden.
 נוֹק, נוֹק *h. m.* Schaden, Beschädigung.
 נוֹקָא (Ex 24, 11) *a. m.* dass.
 נוֹר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen, zum Nasiräer machen.
 נוֹר *a. 1. ipf.* יָרָא Nu 6, 3 sich enthalten; 2. *ipf.* יָרָא Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.* ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.
 נוֹר *h. m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.
 נוֹרָא *a. m., c. s.* נְזִירָה Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.
 נח männnl. Personennamen. נֶחֱיָה die Noachiden, alle Menschen.
 נֶחֱמִי männnl. Personennamen.
 נֶחֱמָה *h.* leiten.
 נֶחֱמָם männnl. Personennamen.
 נֶחֱמָם *h. m.* Tröstung.
 נֶחֱמָא *a. m.* 1. *pl.* נְחֻמִּין Sach 1, 13 dass.; 2. männnl. Personennamen.
 נֶחֱמִי männnl. Personennamen.
 נֶחֱמִיָּה, נֶחֱמִיָּה, נֶחֱמִיָּה männnl. Personennamen.
 נֶחֱשָׁא *h. m.* Wahrsagen, Zaubern.

נְחוֹשֶׁת *h. f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.
 נְחוֹתָא *a. m.* Herabsteigender. נְחוֹתָא Seefahrer.
 נְחִיל *h. m.* Schwarm, bes. Bienen-schwarm.
 נְחִילָא *a. m.* dass.
 נְחִילָה (?) *h. f.* Erbteil.
 נְחִיצָה *h. f.* Antreibung, Drängen.
 נְחִיר *h. m.* Öffnung.
 נְחִירָא *a. m.* Nasenloch, Nase, Nüster.
 נְחִירָא נְחִירָא Nasenflügel.
 נְחִירָה *h. f.* 1. Tötung durch Halsstich; 2. Bluterguß.
 נְחִיתָא *a. f.* Herabkommen.
 נָחַל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.
 נָחַל *h. m.* Bachtal, Talbach.
 נָחֻלָא (Nu 13, 23) *a. m.* dass.
 נָחֻלָה *h. f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.
 נָחַם *h. Pi.* trösten. *Ni. Hithp.* 1. sich trösten; 2. bereuen.
 נָחַם *a. Pa. pf.* נָחִים Gn 50, 21 dass. *Hithp. pf.* אֶתְנַחֵם Gn 24, 67, 2S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.
 נָחַמָה *h. f.* Tröstung.
 נָחַמְיָה männnl. Personennamen.
 נָחַמָם *h. m.* Bader.
 נָחַמְנִי, נָחַמְנִי männnl. Personennamen.
 נָחַמְתָּא *a. f., pl. d.* נָחַמְתָּא (1. נָחַמְתָּא) 2S 23, 1 Tröstung.
 נָחַנָא (Thr 5, 7, MS אֶנְחָנָא) *a.* wir.
 נָחַר I *h.* 1. durchbohren, durch Halsstich töten; 2. aus einer Öffnung fließen lassen. *Pi.* durchbohren.
 נָחַר II *h. Pi.* 1. schnauben, anschnauben; 2. sich schneuzen.
 נָחַר I *a.* durch Halsstich töten.
 נָחַר II *a.* schnauben, anschnauben.
 נָחַרְתָּא *a. f.* Schnauben, Wut.
 נָחַשׁ *h., pt.* נֹחַשׁ Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.
 נָחַשׁ I *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תִּנְחֹשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.

נחש II *a. Aph.* verkupfern.

נָחֵשׁ *h. m.* 1. Schlange. הַנָּחֵשׁ הַקָּדְמוֹנִי die Schlange des Paradieses; 2. eine Augenkrankheit (Lidddrüsenentzündung); 3. Stengelansatz einer Zwiebel.

נִחֵשׁ *h. m.* 1. Wahrsagerei; 2. Omen, Vorbedeutung.

נִחְשָׁא I *a. m.* dass.

נִחְשָׁא II männl. Personennamen.

נִחְשָׁא (Gn 4, 22) *a. m.* Kupfer, Erz.

נִחְשָׁא *a. m., pl. d.* נִחְשָׂא Wahrsager, Zauberer.

נִחְשׁוּל *h. m.* 1. Sturm; 2. stürmisches Meer.

נִחְשׁוּלָא *a. m., ind.* נִחְשׁוּל Jon 1, 4 dass.

נִחְשִׁירְכֵן (Gn 25, 27) *pers. m.* Jäger.

נִחְשִׁתָּן (2K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangenidols im Tempel.

נָחַת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph.*

pf. אָחִית Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Ite. herabkommen. *Itaph. pf.* אִתַּחַת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נָחַת *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. בְּנָחַת 1. bequem; 2. ruhig. נָחַת רוּחַ Beruhigung, Behagen.

נִחְתָּם *h. m.* Bäcker.

נִחְתָּמָא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נִחְתָּמָא *x. m.* Bäckerladen.

נִחְתָּמָא *a. f., c.* נִחְתָּמָא Ex 16, 13 (MS נִחְתָּמָא) Herabfallen.

נִחְתָּא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נִחְתָּא *h.* 1. neigen, sich neigen. דַּעַת נִחְתָּא die wahrscheinliche Annahme; 2. sich ausstrecken; 3. spannen; 4. vorziehen (vom Vorhang). *Hi.* 1. neigen machen; beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* מִחְתָּא geneigt, gebeugt.

נִחְתָּא männl. Personennamen.

נִחְתָּא *s.* נִחְתָּא.

נִחְתָּא *h. m.* Überfluß.

נִחְתָּא *h. m.* tropfend.

נְמוּפָא (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נְמוּפָא. נְמוּפָא *Ortsname.*

נְמוּפָא, נְמוּפָא *a. f.* Tropfen.

נְמוּפָא *h. m.* aus Netopha.

נְמוּרָא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נְמוּשׁ *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נֹמִי *lat. m. pl. (notus)* bekannt.

נְמִיָּה *h. f.* Ausspannen.

נְמִילָא *a. m.* schwer.

נְמִילָה *h. f.* 1. Aufheben. נְמִילַת יָדַים das rituelle Abspülen der Hände; 2. Nehmen. נְמִילַת נְשָׁמָה das Nehmen der Erlaubnis; 3. Abnehmen. נְמִילַת נְשָׁמָה Tötung.

נְמִילִיתָא *a. f.* rituelles Händewaschen.

נְמִיעָה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Setzling; 3. Aufspannen.

נְמִירָא *a. m., ind.* נְמִיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נְמִירָה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נְמִירִיתָא *a. f.* Bewachung.

נְמִישָׁה *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נְמַל *h.* 1. aufheben; 2. die Hände rituell abspülen (eigentlich mit יָדַי); 3. nehmen, wegnehmen; 4. das Haar (mit der Schere) kürzen. *Ni.* 1. abgespült werden (von den Händen). 2. genommen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, gießen. הַטִּיל מַיִם Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. הַטִּיל שָׁלוֹם Frieden stiften. *Ho. pt.* מִטַּל 1. gelegt; 2. versehen.

נְמַל *a.* 1. *imp.* מִטַּל Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נְמַל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מִטַּל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִמְּלוּ Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* תִּמְלֹן Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מְנִיִּלְהוֹן Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מְנִמְלָא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אִמְלִי Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Ite.* 1. genommen werden; 2. *pf.*

אֶתְנַמִּיל 2K 9, 25 erhoben (ausgesprochen) werden. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְנַמֵּל. Nu 24, 7 erhoben werden; 2. *ipf.* יִתְנַמֵּל. Nu 23, 24 sich erheben.

נְמָלָא I *a. m.* Schwere.

נְמָלָא II *gr. m.* (ἀντλίων) Becken. Vgl. אֶנְמָל.

נְמָלִיתָא (Hi 14, 30) 1. מְלִיתָא.

נוֹמִימָי *lat. m.* (notissimus) das Bekannteste.

נָמַע *h.* 1. pflanzen; 2. einschlagen (von Zeltpföcken), errichten (ein Zelt). *Ni.* bepflanzt werden.

נָמַע *h. m.* Pflanzung. בֵּית נָמַע dass.

נָמַף *h.* 1. tropfen. *pt. pl.* נֹמְפִין Tropfwasser, Regenwasser; 2. tropfen lassen; 3. (von der Nase) herabhängen. *Ni.* 1. überfließen, ablaufen; 2. Überfluß erhalten. *Pi.* triefen. *Hi.* tropfen lassen.

נָמַף *a.* 1. tropfen; 2. senken(?). *Pa.* *Aph.* tropfen lassen.

נָמַף *h. m.* herabhängend.

נִמְפָא *a. m.* Tropfendes.

נִמְפָא *a. m.* wohlriechendes Harz.

נִמְפָאוֹת (MidrTeh 48) 1. נִמְפָאוֹת, *s.* נִמְפִּיּוֹן.

נִמְפִּיּוֹן *pers. m.* Naphthasalbe.

נָמַר *h.* 1. bewachen; 2. nachtragen.

נָמַר *a.* 1. *pt. pl.* נִמְרִין Nu 3, 38 bewachen; 2. *pf.* נִמַּר Gn 27, 41 bewahren, aufbewahren; 3. *pt.* נָמַר Gn 3, 15 nachtragen; 4. *pf. pl.* נִמְרוּ Dt 33, 9 beobachten, innehalten; 5. erwarten. *Pa.* bewachen. *Itpe.* 1. *pf.* אֶתְנַמֵּר Ho 12, 14 bewacht werden; 2. bewahrt werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְנַמְרוּ Jer 3, 5 nachgetragen werden.

נִמְרָא (1S 28, 2) *a. m.* Wächter.

נִמְרוֹנָא *a. m.* Beschützer.

נִמְרוֹן *gr. m.* (νιτρον) Natron.

נוֹמָר 1. *gr. m. pl.* (νομαρ) Notar, Schreiber; 2. *lat. m.* (notoria sc. epistola) Anklageschrift.

נוֹמָרִיקוֹן *gr. m.* (νομαρικόν) Andeutung von Wörtern durch ihre Anfangsbuchstaben.

נָמַשׁ *h.* 1. ausstrecken; 2. verlassen. *Pi.* verlassen. *Ni. Pu.* gelöst sein.

נָמַשׁ *a.* 1. verlassen; 2. wegbringen; 3. *s.* נָשַׁם.

נָמַשָּׂא *a. m.* Mist.

נִיָא *h. m.* Schönheit, Aussehen(?).

נִיאָב (jNaz 51°) 1. שְׂאוֹב.

נִיאָב (BemR 10) 1. שְׂאוֹב.

נִיאָוִף *s.* נִיאָוִף.

נִיב *h. m.* שְׁפָתִים Oberlippe.

נִיבָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נִיבָוִהי Jo 1, 6 Beißzahn; 2. Sehne(?).

נִיהוֹ *a. m., f.* נִיהִי er ist. *pl.* נִינְהוֹ sie sind.

נִיהוֹמִיתָא *a. f., ind.* נִיהוֹמִי Jes 5, 29 (MS נִיהוֹמִי) Knurren.

נִיהוֹרָא *a. m., ind.* נִיהוֹר Gn 6, 16 1. Licht; 2. Lichtöffnung.

נִיהִלִּי *a. mir.* נִיהִלְךָ, נִיהִלִּיָּה, נִיהִלְנָן, נִיהִלְתָּו dir, ihm, uns, ihnen.

נִיוֹ *s.* נִיוֹ.

נִיוְמָאָה *a. m.* Bewohner des ägyptischen Bezirks Neut.

נִינְלִי männl. Personenname.

נִיוְמָאָה *a. m.* Schläfer.

נִיוְמָתָא *a. f.* Schlummer.

נִיאָקָא (?) Beiname eines Denars.

נִיחָא *h. m.* Ruhe.

נִיחָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. sanft, gelind; 2. angenehm, gut; 3. annehmbar; 4. Annehmlichkeit.

נִיחָא (2S 14, 17) *a. m.* 1. Ruhe; 2. Gemächlichkeit. בְּנִיחָא Gn 33, 14 langsam; 3. Beruhigung; 4. gut.

נִיחָהָ *h. f.* 1. Ruhe; 2. Beruhigung.

נִיחוֹתָא (Est II 8, 13) *a. f.* 1. Beruhigung; 2. Sanftmut.

נִימָא *a. m.* schlafend.

נִימָא (jNaz 51°) 1. נִימָה, *s.* נִימָה.

נִין *h. m.* Sprößling.

נִינְהוֹ *a.* sie sind.

נינוה Ortsname (Ninive).

ניינו (Méch. Ex 15, 2 Ausg. Konst.)

1. אָנוּ, s. נוה (?).

ניסה h. f. Flucht.

ניסן Name des ersten jüdischen Monats (April).

ניע h. m. Schleim.

ניעא (ניעא) a. m. Brust.

ניעור s. עור.

ניעור h. m. Ausschütteln.

ניץ s. גֵּץ.

ניצון h. m. 1. pl. ניצוצות Funke; 2. Tropfen.

ניצוצא a. m., c. ניצוץ Jes 1, 31 Funke.

ניצור männl. Personennamen.

ניר h. m., pl. נירות Papier.

ניר h. urbar machen. Polat pt. מְנוֹנֵר urbar gemacht.

ניר I h. m. 1. Urbarmachen; 2. Neubruch.

ניר II h. m. Webschaft.

ניר a., inf. מְנֵר 1S 8, 12 urbar machen.

נירא I a. m., c. s. נִירְיָה 1S 8, 12 Neubruch.

נירא II a. m. 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Webschaft. בית נִירָא Schafthvorrichtung am Webstuhl.

נירוק h. m. flüssig.

נכא a. Pa. abziehen. Aph. schädigen. Itpe. Schaden leiden.

נכר h. m. Nachkommenschaft.

נכה h. Pi. abziehen. Hi. schlagen. Ho. pt. מָכָה geschlagen, behaftet.

נכה h. m. נָכָה רַגְלִים lahm.

נכילא s. נְכִילָא.

נכון h. m. 1. fest; 2. bereit.

נכוסא a. m. Schlächter.

נכוש h. m. Jäten.

נכוריא a. m. grausam.

נכוריותא a. f. Grausamkeit.

נכי h. m. Abzug, Abgezogenes.

נכיה (jKidd 66^b) 1. זְכִיָּה h. f. Rechtsfertigung (?).

נכה h. f. Abzug.

נכיא a. m. dass.

נכיותא a. f. dass.

נכיל a. hinterlistig sein. Pa. 1. pf. pl. נְכִילוּ Nu 25, 18 arglistig planen; 2. hintergehen.

נכילא a. m., ind. נְכִיל Jer 17, 9 hinterlistig.

נכיליותא a. f., ind. נְכִילו Ex 21, 14 Hinterlist.

נכיתה h. f. Biß.

נכלא a. m., ind. נָכַל Ma 1, 14, Hos 12, 8 Soc 59, pl. נְכָלִין Mi 6, 12, c. s.

נכליהון Nu 25, 18 B. Hinterlist, Ränke.

נכלא a. m. hinterlistig.

נכס h. schlachten.

נכס a. m., ipf. 2 sg. תִּכּוּס Dt 17, 1 schlachten. Pa. dass. Itpe. ipf. יִתְנַכֵּס יִתְנַכֵּס Lv 19, 6 geschlachtet werden.

נכס h. m., pl. נְכָסִים Besitz, Güter.

נכסא a. m., pl. d. נְכָסָא Dt 8, 17 1. dass.; 2. Viehherden.

נכסותא (Gn 31, 54) a. f. 1. Schlachtung; 2. Schlachtvieh, Opfer. נְכֶשֶׁת קֹדֶשֶׁת Lv 3, 1 Mahloper.

נכפה h. m. epileptisch (besessen).

נכר I h. Hi. 1. kennen, erkennen; 2. bekannt machen; 3. beiwohnen. Ni. Ho. erkannt werden.

נכר II h. Pi. als fremd behandeln.

נכר I a. Aph. erkennen. Itpa. erkannt werden.

נכר II a. Pa. als fremd behandeln.

נכרוא a. m., ind. נִכְרֵי Dt 17, 15, f. d. נִכְרִיתָא Lv 10, 1 fremd, nichtjüdisch.

נכרי h. m., f. נְכָרִית dass.

נכש h. Pi. jäten. Hi. 1. schlagen; 2. beißen; 3. beißen lassen.

נכש a. Pa. 1. beißen; 2. jäten. Aph. schlagen.

נכת, נכית a., pt. נָכַת Nu 21, 9 beißen.

Pa. pf. 3 pl. נִכְתּוּ Nu 21, 6 dass.

Aph. beißen lassen. Itpe. ipf. יִתְנַכֵּת יִתְנַכֵּת Nu 21, 8 gebissen werden.

נכתמא a. m. Deckel.

נְכַתְתָּא *a. f.* Wucher.

נָלָא *a. m.* Alptrücken.

נִילוֹם (Sac 14, 16, MS נִינוֹם) *gr.* Nil (Néilos).

נִימָא *gr. f.* (νήμα), *pl.* נִימִין Koh 4, 12 (MS נִימִין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. שְׁלֵמִים Blutegel; 4. Haar.

נָמָה *h.* sprechen.

נָמוּךְ *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.

נִימולין (jJeb 9^b) 1. נָמְלִין, *s.* נָמְלָה.

נָמוּרָא *a. m., ind.* נָמוֹר Gn 30, 32 *ge-*sprenkelt.

נָמְסָא *a. m.* Filzdecke (I. Löw).

נָמִי *a.* auch.

נָמוֹי *gr. f.* (νομή) Geschwür.

נָמִינָה *h. f.* Zerfließen.

נָמִינָה *h. f.* Marder.

נָמִיסָה *h. f.* Zerfließen, Mutloswerden.

נָמִירִי Ortsname.

נָמַךְ *h.* Hi. beugen, erniedrigen.

נָמַל *gr. m.* (λίμην) Hafen.

נָמְלָה *h. f., pl.* נָמְלִין Ameise.

נָמְנוּמָא *a. m.* Schlummergerät.

נָמְנָם *s.* נָוֹם II.

נָמְנָם *s.* נָוֹם.

נִימוֹם I, נִימוֹסָא, נָמְסָא, נִימוֹסָא (1S 2, 13)

gr. m. (νόμος), *pl. c. s.* נִימוֹסִיהוֹן Lv 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen(?).

נִימוֹם II *gr. m.* (vgl. νομας) Weidetier(?).

נִימוֹם III *gr.* männl. Personennome. S.

אָבִינִימוֹם.

נָמָם *h. m.* verfault.

נִימוֹסוֹת *gr. f.* (νόμος) Gesetz.

נִימוֹסוֹת I, נִימוֹסוֹת, *s.* נִימוֹסוֹת.

נִימוֹסוֹת (AbRNath 31) (?).

נָמְפִי *gr. f.* (νύμφη) Braut, junge Frau.

נָמְפִינָה *gr. m.* (νυμφαῖον) öffentliche Brunnenanlage.

נָמֶק *h. m., pl.* נָמְקִים Faulfleck.

נִימוֹק *gr. m.* (νομικόν) Gesetzeskunde.

נָמֶר *h. m.* 1. Panther (*Felis pardus*);

2. (auch נָמִי) Ortsname.

נָמֶר *h. Pi.* dem Pantherfell ähnlich, d. h.

fleckig machen, etwas stellenweis tun.

Pu. pt. מְנַמֵּר gesprenkelt.

נָמְרָא (Jes 11, 6) *a. m., pl.* נָמְרִין Ct 4, 8 (MS נָמְרִים) Panther (*Felis pardus*).

נָמְרָה *h.* נָמִי Ortsname.

נָמְרִי *h. m.* aus Nimrin.

נָמְרִין Ortsname.

נָמְרִיר *h. m.* pantherartig.

נוֹמִירוֹן *gr. f.* (νοῦμερος) Soldatentrupp.

נוֹמִרְקִין *pers. m. pl.* Kissen.

נִימֹרָה (jPes 31^b, MS Leyden נִימֹרָה)

1. נִימֹרִין.

נָן *a.* wir.

נִינְנִי *s.* נִינְנִי.

נָנִי männl. Personennome.

נָנִי *pers. f.* Mutter.

נִינְיָא *gr. f.* (λίvéα) Hanfseil.

נִינְיָא *a. m.* Fenchelmerke (*Ammi*).

נָנָם *gr. m.* (νάννος), *f.* נָנֶסֶת

1. Zwerg; 2. zwergförmig, klein;

3. männl. Personennome.

נָנָסָא *gr. m.* dass.

נָנְעָה, נָנְעָא *a. m.* Minze (*Mentha sativa*).

נִינְיָא (Ct 4, 8) *gr. f.* 1. (νύμφη) Braut;

2. junge Frau; 3. Schwiegertochter.

נָנְקָא Zusammenstellung der mittleren

Buchstaben der Inschrift von Dan 5, 25

(mit Spaltung des letzten Wortes).

נָם *h. m., pl.* נָסִין 1. Flagge; 2. Wunder.

נָסָא *a. m., pl.* נָסִין Ex 17, 15 1. Wunder;

2. Erhebung, Erhabenheit.

נָסָא männl. Personennome (נָסָאל).

נִינְיָא (Jes 20, 6, MS נִינְיָא) *gr. m.* (νήσος)

Insel.

נָסָא I *h.* Hi. הָסָא signalisieren.

נָסָא II *h.* Ni. sich verheiraten.

נָסָא I *a.* erheben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*

נָסִיאת Dt 28, 56 erheben; 2. *pf.* 3 *pl.*

נָסִיאוֹ Nu 14, 22 versuchen, prüfen.

Aph. prüfen. *Ipa.* 1. erhoben werden;

2. *pf.* אָתְנִיבִי Est II 5, 1 (fehlt im MS)

geprüft werden.

נָסָא II *a.* nehmen.

נָסָב, נָסִיב (Gn 17, 36) *a.* 1. nehmen;

2. holen; 3. Gn 4, 19 heiraten; 4. *ipf.* **אָפּי יִסֵּב** Gn 32, 21 (MS **אָפּי paus.**) gnädig aufnehmen; 5. *ipf.* 2 *sg.* **אָפּי יִסֵּב** Lv 19, 15 B. bevorzugen; 6. **נִסֵּב וַיֵּהָב** unterhandeln; 7. **נִסֵּב נִפְשׁ** sich erholen. *Aph.* 1. bringen; 2. *pf.* 3 *pl. c. s.* **אָסְבוּדִי** Sach 3, 5 (MS **אָסְבוּדִי**) verheiraten; 3. versetzen. *Itpe.* 1. *pt.* **מִתְנַסֵּיב** Nu 35, 18 genommen werden; 2. **אֶתְנַסֵּיב אֶפְיִן** gnädig aufgenommen werden; 3. **אֶתְנַסֵּיב** sich erholen; 4. sich verheiraten; 5. verheiratet werden.

נִסְכָּא (Ez 17, 5) *a. m.* Setzling.

נִסְבָּתָא *a. f.* Gabe.

נסה *h. Pi.* 1. erheben; 2. prüfen. *Hitp.* geprüft werden.

נִסְוֵהָא *a. m.* Vertreiber.

נְסוּדָא *h. m.* Libation.

נְסוּכָא (Nu 4, 7) *a. m.* dass.

נְסוּרַתָא *h. f.* Sägespäne.

נְסוּרַתָא *a. f.* eine Pflanze.

נסח *h. Hi.* **הִסִּיחַ הַפִּיט דַּעְתּוֹ** entfernen. **הִסִּיחַ מֵן** nicht denken an.

נִסַּח *a., pf.* 3 *sg. c. s.* **נִסַּחִיהָ** Ri 14, 9 entfernen. *Pa. Aph.* dass. **אִסַּח דַּעְתִּיהָ מֵן** nicht denken an. *Itpe.* entfernt werden.

נסח *Pa. pt.* **מִנְסַח** (Prov 29, 21) 1. **מִתְנַחֵּה**, *s.* **אָנַח**.

נְסַחָא *arab. f.* Exemplar, Kopie, Lesart.

נִסְחָנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נְסִיָּא *a. m.* Fürst.

נְסִיבָא *a. m., c.* **נְסִיב** Nu 31, 41, *c. s.* **נְסִיבִהוּן** Nu 31, 40 Abgabe.

נְסִיבָתָא *a. f.* Gabe.

נְסִיבָא *a. m., pl.* **דְּחִלְקָא** Quark.

נְסִיּוֹן *h. m., pl.* **נְסִיּוֹנוֹת** Prüfung, Versuchung.

נְסִיּוֹנָא *a. m., pl.* **נְסִיּוֹנִין** Est II 5, 1 dass.

נְסִיּוֹתָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten.

נְסִימָאָה *a. m.* (νησιωτης) Inselbewohner(?)

נְסִיךָ *h. m.* Fürst.

נְסִיכָה *h. f.* Spenden.

נְסִים *gr. m.* (νόσος) Betrübnis.

נְסִימָא *gr. m.* (vgl. νόσος) 1. *pl.* **נְסִימִין** Gn 40, 6 mißmutig; 2. *ind.* **נְסִים** Koh 5, 16 (MS **נִבְכִּין**) Mißmut, Betrübnis; 3. Leid.

נְסִיעָה *h. f.* Fortziehen.

נְסִיתָא (Ex 17, 7) Ortsname (bibl. Massa).

נִסְדָּא I *h.* schmelzen.

נִסְדָּא II *h. Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni. Hitp.* gespendet werden.

נִסְדָּא *a., pt. pl.* **נִסְדִּין** Ct 4, 15 (MS **מִנְסִכִּין**) spenden. *Pa. pf.* **נִסִּדָּא** Gn 35, 14 dass.

Itpa. pf. **אֶתְנִסְדָּא** Nu 28, 7 gespendet werden.

נִסְדָּא *h. m.* Spende, bes. götzendienerische (Libation).

נִסְכָּא I *a. m., c. s.* **נְסִכָּיהָ** Nu 28, 7 dass.

נִסְכָּא II *a. m.* Weben(?).

נִסְכָּא III *a. m.* gegossenes Metall(?), vgl. **אָנְסָכָא**.

נִיסָל 1. **בִּיסָל** *lat. m.* (bisellium) Sessel.

נִסְנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נִסַּס *gr.* (vgl. νόσος) mißmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* **תִּנְסִיס** (Dalm. Gr. 328f.)

2 K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* **תִּתְנַסְסוּן** Gn 45, 5 sich beunruhigen.

נִסַּע *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. **הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מֵן** nicht denken an. *Ho.* entfernt werden.

נִסַּע *a. m.* dass. *Aph.* entfernen. **אִסַּע דַּעְתִּיהָ מֵן** nicht denken an.

נִסַּע *h. m.* Zug, Wanderung.

נסק *h. Hi.* 1. erheben, *s.* **מִסִּיק**; 2. zu einem Schluß kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden.

נסק *a.* (für *pf.* *s.* **סָלַק**), *ipf.* 1 *sg.* **אָסַק** Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen.

Aph. pf. **אָסִיק** Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen;

2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. be-

nennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Itaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* **תִּתְסַק** Lv

6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.

נסר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.

נסר *a.* dass. *Pa.* dass.

נסר *h. m.* 1. Brett; 2. Bohle.

נסרא *a. m.* 1. *pl.* נסרין 1K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נסרוי Est II 3, 8 (nicht MS)?

נשא (Nu 17, 23, MS ינשא) *a.* Blüten treiben. *Aph ipf.* ינעי Nu 17, 20 dass.

נשא *a. m.* Brust.

נשא *a. m., pl. c. s.* נשויה Gn 49, 12 Keltertrog.

נעה *h. f.* dass.

נעורים *h. m. pl.* Jugend.

נעורת *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.

נעורתא *a. f., c.* נעורת Jes 1, 31 (MS נעורת, Cod. Soc. 59 נעורת) dass.

נעלה *h. f.* 1. Verschließen; 2. Schlußgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).

נעים *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.

נעמא *a. m.* dass.

נעמא *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.

נעמאתא *a. f. c.* נעימת Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.

נעין *h. m.* Loch.

נעל *h.* 1. verschließen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).

נעל *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.

נעל *h. m.* Schuh.

נעלא (LvJI 11, 22, MS גפולא) *a. m.* Heuschreckenart.

נעם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.

נעמא weibl. Personennamen.

נעמית *h. f.* Vogel Strauß.

נעמיתא *a. f.* בת נ' Lv 11, 16, *pl.* בנת נעמין (1. נעמין) Jes 43, 20, *d.* נעמיותא Thr 4, 3 l. נעמיתא dass.

נעמן 1. männl. Personennamen; 2. Name eines Planeten.

נענא *s.* נענא.

נענוע *h. m.* Schütteln.

נענא *a. m.* Minze (*Mentha sativa*).

נענע *s.* נוע.

נעץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.

נעץ *a., pt. pass.* נעין Gn 28, 12 dass.

נענוין *h. m.* ein Dornstrauch (Saadja: *sidr* = *Zizyphus Spina Christi*).

נענוצא *a. m., pl. d.* נענוצא Jes 7, 19 dass.

נער I *h.* schreien (v. Esel).

נער II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.

נער III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hütp.* sich entfernen.

נער I *a.* wach sein.

נער II *a. Pa.* 1. schütteln; 2. ausleeren.

נער *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.

נערה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12 1/2 Jahren).

נערות *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12 1/2 Jahren.

נערותא *a. f.* Schreien (des Esels).

נערן Ortsname.

נעמא *a. f.* Geschwulst.

נפא *a. Pa.* Mehl sieben.

נפה *h. Pi.* dass. *Pu. pt.* מנפה gesiebt.

נפה *h. f.* Mehlsieb.

נפוח *h. m.* Anfachen.

נפול *h. m.* 1. Abfallen; 2. Niederfallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.

נפולא *a. m.* eine Heuschreckenart.

נפה *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.* anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.

נפה *a.* 1. Gn 2, 7 blasen; 2. *pt. pass. pl.* נפיתין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pt.*

נָפַח Jes 54, 16 Soc 59 anfauchen; 4. *ipf.* 3 *pl.* יִפְחוּן Nu 5, 27 anschwellen; 5. verhauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. wegblasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אִפְחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.* אִפְחָא 1S 2, 33 verhauchen machen; 2. anfauchen (?). *Itpe.* 1. angefaucht werden; 2. anschwellen. *Hpa.* *ipf.* 3 *pl.* יִתְנַפְּחוּן Koh 12, 5 anschwellen. *Itaph.* dass.

נֶפֶח *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. großer Umfang.

נָפֶח *h. m.* Schmied.

נֶפֶחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m., pl.* נֶפְחִין Jer 6, 29 dass.

נֶפֶחָא *a. m.* großer Umfang.

נֶפֶט *h. Pi.* schlagen (Baumwolle oder Wolle).

נַפְתָּא *x. m.* Naphta.

נַפְתָּא, נַפְתָּא (Est II 1, 3) *x. m.* dass.

נַפְתָּאִי *a. m.* Naphtahändler.

נַפְתָּאִים *gr.* männl. Personennamen (Νεόφυτος?).

נֶפֶץ *a. m., pl.* נֶפְץ, נֶפְץ 1. Mehlsieb; 2. eine Fischart.

נִפְיֹרָא *x. m.* ein Hofbeamter.

נִפְיָחָא *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.

נֶפֶל *h. m.* Riese. בֶּן הַנְּפִלִים 1. Dämon; 2. Salamanderart (Skink).

נֶפֶלָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.* נֶפֶלִיָּהוּן Jes 13, 10 Orion.

נֶפֶלָא II *a. m.* Frühgeburt.

נֶפֶלָה *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.

נֶפֶצָה *h. f.* Zerschmettern.

נֶפֶקָא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פֶּנִיקָא) l. פֶּנִיקָא.

נֶפֶשָׂא *a. m., pl.* נֶפְשִׁין Est II 6, 10 viel, groß.

נֶפֶתָא *a. f.* Sieb.

נָפַל *h.* 1. fallen; 2. unterliegen (im Kampf); 3. anheimfallen; 4. sich ereignen. *Ni.* daneben fallen. *Hi.* 1. zu

Fall bringen; 2. abortieren. *Hitp.* sich niederwerfen.

נָפַל *a., ipf.* יָפֹל Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יָפִיל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Itpe.* einfallen.

נֶפֶל *h. m.* Frühgeburt.

נֶפֶלָא *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* נֶפֶלָא.

נֶפֶלָאוֹת *h. f. pl.* Wunder.

נֶפֶלָה *h. f.* 1. Abfall; 2. Aussaat.

נֶפֶלִי *gr. f.* (νεφέλη) Wolke (?).

נִיפּוּלִין, נִיפּוּלִיָּה *gr.* Sichem, jetzt Nablus (Νεβπολιν).

נִפְּךָ *s.* נוֹךְ.

נֶפֶס *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נֶפֶס *a. Pa.* dass.

נָפֹס *lat. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נֶפֶסָא *a. m.* Wollschläger.

נֶפַע *h.* einflößen. *Hi.* einhauchen.

נֶפַע *a., Pa. pt.* מִנְפַּע Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.

נֶפֶךָ *h. Pi.* treiben lassen.

נֶפֶךָ *a. Pa.* schwingen.

נֶפֶתָא, נֶפֶתָא *a. f.* Schwinde.

נֶפֶץ *h.* auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).

נֶפֶץ *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* נֶפֶצָת Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נֶפֶץ Jes

44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נֶפֶצּוּ Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass.*

pl. f. מִנְפֶּצֶן Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs).

Aph. losreißen. *Itpa. imp. sg. f.* אִתְנַפְּצִי Jes 52, 2 sich abschütteln.

נֶפֶזִי *lat. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נֶפֶזָא *a. m.* סִמָּא דְגַ' Abortivmittel.

נֶפֶזָא *a. m.* Flachsschwinger.

נֶפֶק *h.* ausgehen.

נָפַק (Gn 8, 7) *a., ipf.* יָפֹק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נֶפֶק יְדֵי הַדָּבָר seine Pflicht tun. נֶפֶק מִן בֵּין sich

unterscheiden. לָנֶפֶס מִן לָנֶפֶס angehen, Bedeutung haben für. *pt.* נָפִיק 1S 23, 22 durchtrieben(?). נָפִיק בִּי ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אֶפִּיקָת Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. לֶאֱפֹקִי um auszuschließen. *Itaph. ipf.* תִּפְסַק Ex 22, 5 herausgeführt werden.

נֶפֶקָא *a. m.* 1. Ausgehender; 2. Angebot.

נֶפֶקָא *a. m.* 1. Exkrement; 2. Gesims, Vorsprung(?).

נֶפֶקִיתָא *a. f.* 1. Aufwand, Ausgabe; 2. Unterschied.

נֶפֶקֶתָא *a. f., pl. d.* נֶפֶקֶתָא 1K 6, 6 (MS נֶפֶקֶתָא) Gesims.

נֶפֶקֶתָא *a. f.* נֶפֶקֶתָא בָּרָא Gn 34, 31 Hure. נֶפֶר Ortsname.

נֶפֶרִיָא *s.* נֶפֶרִיָא.

נֶפֶרִיָא *x. m.* Leopard(?).

נֶפֶשׁ *a., pf.* 3 *pl.* נֶפֶשׁוּ Ex 1, 7 viel werden, viel sein. *Aph. pf.* אֶפִּישׁ Gn 17, 6 viel machen, vermehren.

נֶפֶשׁ *h. m.* aufatmend, ruhend.

נֶפֶשׁ *h. f., pl.* נֶפֶשׁוֹת 1. Seele. בֵּית הַנֶּפֶשׁ Anfang des Verdauungskanaals. נֶפֶשׁ רָעָה Mißgunst; 2. Leben. רֵינִי נֶפֶשׁוֹת Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke. בָּעַל נֶפֶשׁ sorgsam; 5. Absicht. אִם נֶפֶשְׁךָ לֹאמַר wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Appetit; 8. Grabdenkmal. נֶאֱמֹרָה Kenotaph; 9. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.

נֶפֶשָׁא (Gn 1, 20) *a. f., c.* נֶפֶשׁ Dt 27, 25, *pl. c.* נֶפֶשָׁת Lv 21, 11 1. Seele. נֶפֶשׁ מִיֶּשֶׁר Mißgunst; 2. Leben; 3. Person. נֶפֶשִׁי Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabdenkmal; 5. Aufatmung, Erholung.

נֶפֶשָׁא *a. m.* leerer Raum, Leere.

נֶפֶתָא *a. m.* Nabatäer.

נֶפֶתוֹחָא *a. m., pl. d.* נֶפֶתוֹחָא Gn 10, 13 aus dem Norden Ägyptens(?).

נֶן *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. נֶן נֶן

ein Engel. נֶן הַחֶלֶב Vogelmilch (*Ornithogalum*)(?).

נֶן *s.* הַנֶּן.

נֶנָּא *a. m., ind.* נֶן Gn 40, 10, *pl. d.* נֶנָּא 1K 6, 6 Blüte.

נֶנָּא (Lv 11, 16) *a. m.* (auch נֶן) ein Raubvogel (Habicht).

נֶנָּא I *a., pt. pl. m.* נֶנָּן Gn 41, 23 mager sein.

נֶנָּא II (Gn 31, 36) *a.* zanken. *Pa. inf.* נֶנָּא Koh 3, 7 (MS נֶנָּא) dass. *Ite. pf.* 3 *pl.* אֶת־נֶנָּאֵי Lv 24, 10 sich zanken.

נֶנָּא *a. m., s.* נֶנָּא.

נֶנָּא *a. m.* Zänker.

נֶנֶב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. einsetzen. *Pa. pt. pass. f.* מִנְעֵבָא Jer 2, 7 dass. *Aph. inf.* אֶנְעֵבָא 1S 13, 21 (MS אֶנְעֵבָא) einsetzen. *Ite.* eingesetzt sein.

נֶנֶבָא *a. m., c. s.* נֶנֶבִיָּה Ez 17, 5 Setzling.

נֶנֶבָא *a. m.* Pflanzen.

נֶנֶבָא *a. f., ind.* נֶנֶבָא Gn 21, 33 Pflanzung.

נֶנֶח *h.* *Hitp.* sich zanken.

נֶנֶחָ *h. m.* Lobpreis.

נֶנֶחָ *h. m.* Sieger.

נֶנֶחָא *a. m.* dass.

נֶנֶחָ *h. m.* Zanken.

נֶנֶחָ *h. f.* Abgefallenes.

נֶנֶחָ *h. f.* Abfall.

נֶנֶחָ *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נֶנֶחָא *a. m., pl.* נֶנֶחָרִין Jes 44, 13 Klammer(?).

נֶנֶחָ *h.* siegen. *Ni.* besiegt werden. *Pi.* 1. besiegen; 2. preisen.

נֶנֶחָ *a.* 1. *pt.* נֶנֶחָ Est II 1, 3 aufschießen; 2. *pt. pl.* נֶנֶחָו Ex 32, 18 siegen. *Pa. pt. pl.* מִנְעֵחָו Ct 4, 4 besiegen. *Aph.* spielen(?). *Ite.* 1. *pf.* אֶת־נֶנֶחָ Ez 19, 11 sich hervortun; 2. besiegt werden.

נֶנֶחָ *h. m.* siegreich.

נֶנֶחָ *h. m.* Dauer.

נצחון *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.

נצחנא *a. m.* siegreich.

נצחנא (Ri 7, 18) *a. m., c.* נצחון Dt 33, 29 Sieg.

נצחנה Ortsname.

נצחנותא *a. f.* Siegen.

נציא *a. m.* 1. Blüte; 2. Sproß, Gewächs.

נציא *a. m.* Graben.

נציב *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נציבא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נציבון (Ez 27, 23) Ortsname.

נצינא *a. m.* Graben.

נציר *h. m.* Rute.

נצל *h.* zergehen. *Ni.* entrinnen. *Pi.* berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen (z. B. vor Unreinheit). *Ho.* gerettet werden.

נצל *a.* retten. *Aph. ipf.* נציל Jes 31, 5 (MS נציל) *dass. Itaph.* gerettet werden.

נצל *h. m.* Zerfließendes (bei der beginnenden Zersetzung der Leiche).

נצמן (Jes 44, 13) 1. mit MS נצורין, *s.* נצורא.

נצנין *s.* נצא.

נצנין *s.* נצץ.

נצנין *s.* נצץ.

נצע *s.* נעץ.

נצה *a., pf.* 1 *sg.* נציפית Jes 38, 14, *ipf.* 3 *pl. f.* ינצפן Jes 29, 4 zirpen. *Pa. pt.* מנציף Jes 38, 14 *dass.*

נצפה *h. f.* Kappernbusch (*Capparis spinosa*).

נציץ *h.* blühen. *Palp.* נצנץ 1. glänzen, erglänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten. *S.* נויץ.

נציץ *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מנצנצן Ez 1, 7 glänzen. *S.* נויץ.

נצצא *a. m.* נ' בר' ein Raubvogel (Habicht).

נציר *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נציר *a.* zirpen.

נציר I *h. m.* Grille.

נציר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigenname.

נצרא *a. m.* 1. Rute, Schoß; 2. Korb aus Ruten.

נצרפי *נ' christliches (?) Versammlungshaus.*

נצרת Ortsname.

נקא *s.* נקי.

נקב *h.* 1. durchbohren; 2. durchdringen. *pt. pass.* נקוב durchlöchert; 3. lästern. *Ni.* durchbohrt werden. *Pi.* anbohren. *Pu.* angebohrt werden.

נקב (2K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa. dass. Itpe.* durchbohrt werden.

נקב *h. m.* Loch. הנקב בית hintere Öffnung am Beinkleid. נצריך לנקביו er muß seine Notdurft verrichten.

נקבא *a. m., pl.* נקבין Ez 28, 13 *dass.*

נקבה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נקבה *h. f., pl.* נקבין 1. Durchlöcherung; 2. Öffnung, נקבה בית Gegend des Afters.

נקבות *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.

נקבתא *a. f., pl.* נקבי 1. *dass.*; 2. Höhlung.

נקבתא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נקד I *h.* 1. stechen, beunruhigen; 2. Punkte machen. *Ni.* Punkte bekommen, gesprenkelt werden.

נקד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.

נקד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אתנקדא Ez 16, 4 gereinigt werden.

נקדה *h. f.* Punkt.

נקדור 1. נקרום.

נקדימון *gr.* männl. Personenname (Νικόδemos).

נקה *h. f.* Kamelweibchen.

נקה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft lassen. *Pu. pt.* מנקה rein.

נקוד *h. m.* gesprenkelt.

נקוד *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Gebäckart.

נקומטין *a. m. pl.* Leute gemischter Herkunft.

נקי *h. m.* Reinigung.

נקוסא männl. Personennamen.

נקור *h. m.* 1. Olivennachlese (durch Abschlagen); 2. Verwundung.

נקופא *a. m.* dass.

נקור *h. m., pl.* נקורות Schärfer (von Mühlsteinen).

נקד *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.

נקרא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.

נקושא *a. m., c.* נקיש Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.

נק *h. Hi.* zur Ader lassen.

נק *a. Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.

נקט I *h. Pi.* reichen.

נקט II *h.* 1. sich verdrießen, sich ekeln; 2. Verdruss erregen.

נקט *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נקטת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen;

2. sammeln. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אנקטו Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auf-

lesen, nehmen; 3. halten. *נקט* *gr. m.* (νικητής) Sieger.

נקטמון *gr. m.* (ὄνος κατ' ὄμω) Eselsfigur.

נקי männl. Personennamen.

נקי *a. Pa. pt. pl. m.* נקין Jes 1, 25 reinigen. *Itpa.* gereinigt werden.

נקי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell;

4. leer. נקיה לשון Euphemismus. פת

נקיה Weißbrot.

נקי II *h. m.* Lamm.

נקיא *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נקי 1K 15, 22 ledig, frei.

נקיד Engelname.

נקידא *a. m.* rein, klar.

נקיון s. נקיון.

נקיון *h. m.* Reinheit, Klarheit.

נקיית *h. f.* 1. dass.; 2. Straflosigkeit.

נקיט *h. m.* sich ekelnd.

נקימה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.

נקלס *gr. m.* (von Νικόλαος) eine Art Datteln.

נקלונם 1. ניקלונם *gr. m.* (δικολόγος) Anwalt.

נקיק *h. m.* Felsenspalt.

נקירא s. נקירא.

נקירה *h. m.* Picken.

נקירתא *a. f.* Höhlung.

נקלה, נקלי *gr. f.* (ἀνδκωλος) Unter-

gewand.

נקליטון *gr. m. pl.* (ἀνδκλιτον) Lehne.

נקם *h.* sich rächen.

נקם *a., ipf.* 2 *sg.* תקום Lv 19, 18 dass. *Itpa.* Rache zu erfahren bekommen.

נקמה *h. f.* Rache.

ניקמכי *gr.* männl. Personennamen (Νικόμαχος).

נקמן *h. m.* rachsüchtig.

נקמתא *a. f., pl. c. s.* נקמתהון Thr 3, 60 Rache.

ניקון *gr. m.* (νίκων) Mauerbrecher.

נקוניא s. ניקניא.

נקניקא *gr. f.* (λουκάνικα) Fleischwurst.

ניקניור *gr.* männl. Personennamen (Νικάνυρ).

נקים männl. Personennamen.

נקע *h. m.* Vertiefung.

נקי I *h.* 1. stoßen, schlagen; 2. beun-

ruhigen. *Pi.* 1. stoßen; 2. Oliven ab-

schlagen (bei der Nachlese); 3. ab-

hauen. *Hi.* 1. aneinanderstoßen lassen;

2. vergleichen. *Ho.* aneinandergebracht werden.

נקי II *h. Ni.* rund gemacht sein. *Hi.*

1. rundmachen; 2. rund gehen lassen;

3. umringen; 4. in Rechnung setzen

(als Kredit). *Ho.* 1. rund gemacht sein; 2. ummauert sein.

נקי *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.

נקי I *a., pt. pass. f.* נקיפא Dt 21, 6 stoßen, schlagen, erschlagen. *Pa.* dass.

Aph. 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. pt. f.* מתנקפא Est II 4, 13 (nicht MS) sich stoßen.

נקי II *a. Aph.* 1. *pf.* 2 *pl.* אנקיפתון Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תקפון Lv 19, 27 rund machen; 3. unter Kredit verkaufen.

נָפִי *h. m.* der liebt, sich Kredit geben zu lassen (für künftige Leistungen).

נָפִיתָא *a. f.* Talsenkung.

נָפִיָּא *a. m.* Stück.

נָקַר *h.* ausstechen; 2. anpicken; 3. benagen; 4. schärfen (den Mühlstein). *Ni.* benagt werden. *Pi.* 1. picken; 2. nagen. *S.* **נָקַר** II.

נָקַר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* **נָקְרוּ** Ri 16, 21 ausstechen; 2. durchstecken; 3. picken; 4. nagen. *Pa.* 1. nagen; 2. schärfen (den Mühlstein). *S.* **נָקַר**.

נָקַר *h. m.* 1. Picken; 2. Nagen.

נָקְרָא *a. m.* 1. Ausgepicktes; 2. Höhlung; 3. Fetzen.

נָקְרָה *h. f.* 1. Ausgemeißeltes; 2. Ausgepicktes.

נָקְרָתָא *a. f.* Höhlung.

נָקְרוּ *h. m.* tadelsüchtig, Splitterrichter.

נָקְרָנָא *a. m.* dass.

נָקְרוּם (*jBer* 3°) 1. **נָקְרוּם** *gr. m.* (νεωκόρος, *vakópos*) Tempeldiener.

נָקַשׁ *h.* schlagen, stoßen. *Hi.* 1. klopfen; 2. vergleichen. *Ho.* verglichen werden.

נָקַשׁ *a., pf.* 3 *sg. f.* **נָקַשְׁתָּ** Ri 4, 21, *pt. pl. f.* **נָקַשְׁן** Est II 6, 10 schlagen, klopfen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* **יִתְנָקְשׁוּ** Koh 12, 3 aneinanderschlagen. *Ittaph.* verglichen werden.

נָקַשְׁא *a. m.* Klopfen.

נָקַשְׁה *h. f.* Verdorbenes.

נָקַתָּא *a. f.* weibliches Kamel.

נָר *h. m., pl.* **נִירוֹת** Lampe.

נָרָא *pers. m.* Saft vom Granatapfelbaum.

נָרְנָא *a. m., pl.* **נָרְנִין** Est II 1, 3 (MS **נָרְנִין**) Beil.

נָרְנוּן (*Midr Teh* 78) 1. **נָרְנוּן**, *s.* **נָרְנָא**.

נָרְגַל Name eines Götzen.

נָרְגַל *h. m.* Ohrenbläser.

נָרְגִילָא *x. m.* Kokosnuß.

נָרְדַּ *x. m.* Narde (ein wohlriechendes Bastgras).

נָרְדָּא (Ct 1, 12) *x. m.* dass.

נָרְדִּינוֹן *gr. m.* (νάρδιον) Nardenöl.

נָרְדִּישִׁיר *pers. m.* Brettspiel (Triaktrak).

נָרְדִּיר (?) Ortsname.

נָרְמַק *pers. m.* weicher Schuh.

נִירוֹן *gr.* männl. Personennamen (Népwv).

נִירוֹנִית *gr. f.* neronisch.

נִירוֹם *pers.* Name des pers. Neujahrsfestes.

נָרְקִים (Ct 2, 1, MS **נָרְקִים**) (*bBer* 43^a irrig **נָרְקִים**) *gr. m.* (νάρκισσος) Tazette (*Narcissus Tazetta*).

נָרַשׁ Ortsname.

נָרַשְׁאָה *a. m.* aus Nerasch.

נָרְמִיק *gr. m.* (νάρθηκιον) 1. Büchse; 2. Scheide, Futteral.

נָרְמִיקָא, **נָרְמִיקָא** *gr. m.* 1. dass.; 2. *c.* **נָרְמִיק** Ru 4, 7 Handschuh.

נָשָׂא *h.* 1. heben, tragen. **נָ' כְּפִים** den Pristersegen sprechen. **נָ' פְּנִים** Rücksicht nehmen, bevorzugen; 2. nehmen.

נָ' עֶזְרִין Sünde vergeben; 3. heiraten.

pt. pass. **נָשְׂוִי** verheiratet. *Ni.* 1. erhoben werden; 2. verheiratet werden.

Hi. 1. wegnehmen, wegtragen; 2. signalisieren; 3. verheiraten; 4. bringen, hingeben; 5. lenken, führen. *Hitp.* sich erheben.

נָשָׂא *s.* **נָשָׂא**.

נָשְׂוִין *h. m. pl.* Heimführung der Braut, Heirat.

נָשְׂוִין *a. m. pl.* dass.

נָשִׂיא *h. m.* 1. Fürst, bes. das Haupt der palästinischen Juden nach der Zerstörung Jerusalems; 2. Gerichtspräsident.

נָשִׂיאָה, **נָשִׂיאָה** *a. m.* dass.

נָשִׂיאָה *h. f.* 1. Erheben. **נָשִׂיאָה** **נָ' כְּפִים** Sprechung des Priestersegens; 2. Aufladen.

נָשִׂאוֹת *h. f.* 1. Erhebung; 2. Würde; 3. Fürstenwürde; 4. Familie des Fürsten.

נָשִׂאוֹתָא, **נָשִׂאוֹתָא** *a. f.* dass.

נָשְׂוִיתָא (?) *a. f.* Flüssigsein.

נָשָׂא *x. m.* Depilatorium.

נָשָׂא *a. m.* בר נָשָׂא *pl.* Mensch.
 נָשָׂא *pl.* jemand.
 נָשָׂא *a.* vergessen. *Itpe. ipf. 2 sg.* תִּתְּנֵנִי
 Dt 9, 7 dass. *Aph. 1. pf. c. s.* אֶנְשֹׁנִי
 Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten
 lassen, vergessen; 2. vergessen machen.
 נָשִׂיא *a. f.* (*sg.* gewöhnl. אִתְּתָא, *pl. d.* נְשִׂאֵי
 Frau. נָשָׂא בֵּי Haus der Eltern der Frau.
 נָשַׁב *h.* wehen. *Pi. Hi. 1.* dass.;
 2. wehen lassen.
 נָשַׁב *a., pf. 3 sg. f.* נִשְׁבַּת Jes 40, 7, *pt. pl.*
 מְנִשְׁבֵּא Dt 32, 2 dass. *Pa. pt. f.* מְנִשְׁבֵּא
 Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen lassen.
 נָשַׁב *h. m.* Schlinge zum Fangen (Netz?).
 נָשָׁבָא *a. m.* dass.
 נִשְׁדֹּר *pers. m.* Ammoniak.
 נָשָׂה *h. m.* גֵּיד הַנָּה Hüftnerv.
 נָשָׂה *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.*
 vergessen machen.
 נְשֻׁבָה *h. f.* Spreu.
 נִשְׁוֹרָה *a. m.* Krume.
 נָשַׁם *a.* abziehen, enthäuten.
 נָשִׂיא *a. m.* נִידָא דְנִי Gn 32, 32 der Hüftnerv.
 נָשִׂיכָה *h. f.* Beißen.
 נָשִׁילָה *h. f.* Abfallen.
 נָשִׂים *h. f. pl.* 1. Frauen; 2. Name einer
 Abteilung der Mischna. *S.* אִשָּׁה.
 נְשִׁימָה *h. f.* Atemzug.
 נְשִׁיפָה *h. f.* Blasen.
 נָשִׁיקָה *h. f.* 1. Küssen, Kuß; 2. ge-
 schlechtl. Berührung.
 נְשִׁיקוֹת *h. f.* Küssen; Anhänglichkeit.
 נְשִׁיקָא *Ortsname.*
 נָשִׁיקְתָּא *a. f.* Kuß.
 נָשִׁירָה *h. f.* Abfallen.
 נָשַׁךְ *h.* 1. beißen; 2. ausleihen gegen
 Rückgabe mit Zuschuß; 3. aneinander-
 stoßen. *Pi.* beißen. *Pu.* gebissen werden.
Hi. 1. beißen lassen; 2. aneinander-
 stoßen lassen; 3. Zins zahlen(?).
 נָשַׁךְ *h. m.* 1. Zinsnahme; 2. Zins.
 נָשַׁךְ *h. m., f.* נִשְׁכָּנִית bissig.
 נָשַׁל *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.*
 abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.

נָשַׁל *a. Aph.* herauswerfen.
 נָשַׁם *h.* atmen.
 נָשַׁם *a. Pa.* aufatmen. *Itpe.* genesen.
Itpat. אֶנְשָׁם (?) atmen.
 נָשַׁם *h. m.* Salbe, welche das Wachstum
 der Haare hindert.
 נְשָׁמָא *a. m.* Atemzug.
 נְשָׁמָה *h. f.* Lebenshauch, Seele.
 נְשָׁמְתָא (Gn 2, 7) *a. f., pl.* נְשָׁמָן dass.
 נָשַׁף I *h.* blasen.
 נָשַׁף II *h.* gleiten.
 נָשַׁף I *a.* blasen. *Itpe.* angeweht werden.
 נָשַׁף II *a.* gleiten. *Itpat.* אֶנְשָׁתָּה dass.
 נָשַׁף *h. m.* Dämmerung (morgens und
 abends).
 נְשָׁפָא *a. m.* dass.
 נָשַׁק *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen.
Pu. sich berühren. *Hi.* berühren lassen.
 נָשַׁק, נָשִׁיק (Gn 29, 11) *a.* 1. küssen;
 2. berühren. *Pa. inf.* נִשְׁקָא Gn 31, 28
 küssen.
 נָשַׁק *h. m.* Rüstung, Waffen.
 נָשַׁקִּי (bGitt 43^b) *a. m. pl.* eingebranntes
 Zeichen.
 נְשָׁקְתָּא *a. f.* Kuß.
 נָשַׁר *h.* abfallen, herausfallen. *Pi.* ab-
 reißen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.
 נָשַׁר *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.
 נָשַׁר *h. m.* Herabfallendes.
 נָשַׁר *h. m.* Geier, Adler.
 נָשַׁרָא *a. m.* 1. Dt 14, 12 dass.; 2. Name
 einer Gottheit.
 נְשָׁרָא *a. m.* Abfallendes.
 נְשָׁרִיתָא (Midr Teh 78, 45) *a. f.* eine Vogel-
 art (?).
 נְשָׁתֵּן (Esr 4, 7) *pers. m.* Brief.
 נְשָׁתֵּן (jEr. 25^a) l. נְשָׁתֵּן (?).
 נְשָׁתֵּן (bSabb 134^a) l. נְשָׁתֵּן (?).
 נְשָׁתֵּן s. נָשַׁם.
 נְשָׁתֵּן *gr. m.* (vapθήκιον) Behältnis.
 נָתַב *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen
 lassen.
 נְתַבָּא (?) Name eines heidnischen Festes.
 נְתַבָּא s. נְתַבָּא.

pf. אִסְתָּאב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.

סָאב II s. קִיב.

סָאָה *h. f., pl.* סָאִין מָאָה Maß (dritter Teil des Ephra) für Trockenes und Flüssiges. סָאָה בֵּית מֵי Feld von einem Sea (Aussaat).

סָאָבָא *a. m.* Unreinheit.

סָאָד *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.

סָאָם s. סָאָם.

סָאָמָא *gr. m.* (ἄσημος) Silber.

סָאָמָא *a. m.* Granne.

סָאָתָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* סָאָה 2K 7, 1, *pl.* סָאִין Ex 16, 36, סָאָן Gn 18, 6, סָאָן Maß für Trockenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

סָאָתָא (EchR 1, 15) 1. סָאָתָא.

סָב (= נָסַב) *a.* nehmen.

סָבָא (Gn 14, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Großvater; 4. männl. Personennamen; 5. סָבָא Ortsname.

סָבָא *h.* saufen.

סָבָא *a., pt.* סָבָא Dt 21, 20 dass. *Pa.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.

סָבָא s. סָבָא.

סָבָא *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden. *Pi.* 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.* הָסַב 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.* übertragen werden. *Po.* umringen. *Pu.* 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.

סָבָא *a. Aph.* herumgehen.

סָבָא *h. f.* 1. Gebrauch von סָבָא; 2. (später) Ursache.

סָבָלָא (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.

סָבָלָא, סָבָלָא *a. f.* Schenkwirtin.

סָבָלָא *h. m.* Verflechten.

סָבָלָא *a. m.* Lastträger.

סָבָרָא I *a. m., c. s.* סָבָרָא Ez 19, 5 Hoffnung.

סָבָרָא II *a. m.* Aderlaß.

סָבָרָא, סָבָרָא *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.

סָבָרָא *a. f.* Greisenalter.

סָבָרָא, סָבָרָא *gr.* männl. Personennamen (Σαββάριος).

סָבָרָא *gr.* Name eines Flusses (σαββαρίον).

סָבָב *h. m.* rings. *f. pl.* סָבָבָא Umgebung.

סָבָבָא *a. m.* Dickicht.

סָבָבָא *h. f.* Gebrauch des Stammes סָבָבָא.

סָבָבָא *h. m. pl.* feine Kleie.

סָבָבָא *x. m.* Alraun.

סָבָבָא *a. m.* satt.

סָבָבָא *h. Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni. Pu. Ho. Hít.* verflochten sein, sich verwickeln.

סָבָבָא *a.* verflechten. *Pa.* umgarnen.

סָבָבָא *h. m.* Netz.

סָבָבָא *h. m.* Netzverfertiger.

סָבָבָא, סָבָבָא *a. m., pl. d.* סָבָבָא Jes 3, 18 Haarnetz (Kopfbedeckung der Frauen).

סָבָבָא *a. m., pl. d.* סָבָבָא Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.

סָבָבָא *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סָבָבָא, סָבָבָא Name eines Sees (Semechonis).

סָבָבָא *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סָבָבָא *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.

סָבָבָא I *a., pt.* סָבָבָא Gn 4, 23 dass.

סָבָבָא II *gr.* (vgl. סָבָבָא) *Pa.* Ehepfand geben.

סָבָבָא *h. m.* Lastträger.

סָבָבָא *h. f.* Last, Arbeit.

סָבָבָא *h. m.* Tragen.

סָבָבָא *gr. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).

סבולת *gr. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.

סבולתא (Ri 12, 6 Or 1471, Praet. סבולתא ש. שבלתא.

סבניתא, סבניתא, סבניתא *gr. f.* (σβανον) Leintuch.

סבנין *gr. m.* (σεβέννιον) Palmbast.

סכס *a. Pa.* aufhäufen.

סכסטי *gr.* Ortsname (Samaritanien, Σεβαστή).

סכסמוס *gr. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname der röm. Kaiser).

סכע *a., ipf. 2 sg.* סכע Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf. 1 sg.* סכע Jer 31, 14, *Aph. ipf. 3 sg.* סכע Jes 58, 11 (MS סכע) satt machen, sättigen.

סכעא *a. m., c.* סכע Dt 33, 23 satt.

סכעא (Gn 41, 29), סכעא *a. m.* Sättigung, Fülle.

סכק *lat. m.* (sebacus) Talglicht.

סכר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* סכור meinent; 2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen; 2. freundlich sein.

סכר I *a.* 1. *pt.* סכר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf. 1 sg.* סכרית Gn 48, 11 (MS סכרית) meinen. *pt. pass.* סכר 1. Gn 37, 8 meinent; 2. gedenkend; 3. *pt. pl.* סכרין Thr 3, 25 (MS סכרין) hoffen. *Pa.* 1. *pf. 1 sg.* סכרית Gn 49, 18 hoffen. *Aph.* 1. hoffen; 2. hoffen machen; 3. סכרין אכר freundlich sein, sich jemd. zuwenden; 4. aufklären. *Itpe.* 1. hoffen; 2. einleuchten; 3. *pt.* סכר GnJII 49, 17, 1. סכר mit cod. Vat., s. סכר.

סכר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* סכר Dt 1, 31 aufladen, tragen; 2. *inf.* סכר Dt 1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* סכר 1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* סכר 2 S 23, 4 (MS סכר) hoffen. *Itpe. pt. pl.* סכר Ez 39, 9 sich versorgen.

סכר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.

סכר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. סכר פנים בסקר freundlich.

סכרא, סכרא *a. m.* 1. *ind.* סכר Ru 1, 12

(fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* סכר Gn 31, 2, סכר מ' Miene, Angesicht.

סכרא *a. m., ind.* סכר Lv 19, 32 (MS סכר) Kundiger.

סכרא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS סכרא) Verstand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung; 3. Vernunftgrund.

סכרון *h. m.* Hoffnung.

סכרותא *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand; 2. Hoffnung.

סכרוסי I סכרוסי.

סכרותא *a. f.* Hoffnung.

סכרית *lat. f.* severianisch (Severianus).

סכרין *gr. m.* (σουβρικός) Obergewand.

סכא I *a.* gehen. *Aph. pt. pl.* סכא Jer 8, 6, *Itpe.* dass.

סכא II s. סני I.

סכד, סכד (Gn 24, 26) *a., ipf. 2 sg.* סכד Ex 20, 5 sich niederwerfen.

סכדא *a. m.* Götzenbild.

סכדא *a. f.* dass.

סכדא *a. f., ind.* סכדא Lv 26, 1 Götzen-dienst.

סכדא *a. m.* Verehrung.

סכדא *a. m., pl. c. s.* סכדא Jes 5, 13 Menge.

סכדא I סכדא.

סכדא *a. m.* Traube.

סכדא *h. m.* Pein, Elend.

סכדא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.

סכדא *a. m.* Verschluss.

סכדא *a. f.* Menge.

סני I (Lv 13, 39) *a.* 1. größer werden; 2. *pt. f.* סני (סניא) Lv 13, 57 B. mehr werden, zunehmen; 3. viel sein; 4. genügen. *Pa. imp.* סני Nu 14, 17 groß machen. *Aph. pf.* סני Dt 1, 10 1. viel machen; 2. mehr machen; 3. groß machen; 4. viel haben. *Itpe.* sich vermehren.

סני II *a., pf. c. s.* סני Est II 3, 3 (MS סני) 1. סני.

סני *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr, viel. S. סניא.

סניא I *a. m.* 1. *ind.* סני Gn 32, 12 Menge. סני Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.

סניא II *a. m.* 1. Gang, Lauf; 2. Abhandlung.

סניא (NuJII 22, 24) 1. סניא.

סניא *a. m.*, *ind.* סניא Nu 32, 1, *pl.* סניא Nu 21, 15 1. viel; 2. groß.

סניא I *a. f.*, *c.* סניא Lv 11, 42 (MS סניא) Menge, Fülle.

סניא (?) II *a. f.*, *c.* סניא Mi 7, 4 (MS סניא) Umzäunung.

סניא *a. f.* Verehrung.

סניא *a. f.*, *c.* סניא Lv 11, 42 Menge, Fülle.

סניא *s.* סניא.

סני *a.* viel, sehr.

סניא (?) *a. m.* Zweig.

סניא *s.* סניא.

סניא *s.* סניא I.

סניא *a. m.*, *ind.* סניא Lv 13, 44 aussätzig.

סניא *h. f.* 1. Einschließung; 2. Gebrauch von סני.

סניא *a. f.*, *ind.* סניא Lv 13, 2 B. Aussatz.

סני *h. Pi.* aufhäufen, zurücklegen. *Pu.* zu eigen sein.

סני I *a. Pa.* dass.

סניא *a. m.* Knolle von *Cyperus rotundus*.

סניא *pt.* מסניא (ExJI 26, 28) 1. סניא, *s.* סניא.

סניא *h. m.* kugelförmig.

סניא *a. m.*, *pl. f.* סניא Ez 1, 7 dass.

סניא *h. f.* Besitztum.

סניא *lat. m. pl.* (*sigillaria*) Bilderfest.

סניא *lat. m. pl.* (*saeculares*) Säkularfeier.

סניא *a. f.* Besitztum.

סניא *a. f.*, *pl.* סניא eine Binsenart.

סניא *gr. m. pl.* (*σάματα*) Decken.

סניא 1. סניא.

סני (BerR 50) *gr. m.* (*σάριον*) Soldatenmantel.

סני *h. m.* Fürst. סני הכהנים Priesterhaupt (nach dem Hohenpriester).

סניא *a. m.*, *c.* סני Jer 52, 24 dass.

סניא. סניא Ortsname.

סניא (GnJI 27, 28, MS סניא) 1. סניא, *s.* סניא.

סניא *a. m.* aus Kephars Segana.

סניא *x. f. pl.* Korb.

סניא *gr. m.* (*στρυγών*), *pl.* סניא 1. Redeweise; 2. Lösungswort; 3. Fahne.

סניא *lat. m. pl.* (*signarii*) Fahnen-träger.

סניא *gr. m.* (*σάρος*) dicker Mantel.

סניא *s.* סניא.

סניא 1. סניא, *s.* סניא.

סניא *a.* 1. viel sein; 2. sich mehren.

Aph. 1. vermehren; 2. viel haben.

סניא *a. m.* Menge.

סניא *a. f.* dass.

סניא *h.*, *pt. pass.* סניא gequält. *Pi.* quälen. *Hütp.* sich quälen.

סניא *a.* quälen. *Pa. inf.* סניא Nu 30, 14 dass. *Itpa. inf.* סניא Koh 1, 13 gequält werden.

סניא *h.* schließen. *Ni.* geschlossen sein.

Hi. ausliefern, verraten. *Ho. pt.* סניא eingeschlossen.

סניא *a.*, *pt. pass. f.* סניא Ot 1, 9 umschließen. *Aph. ipf. c. s.* סניא Lv 13, 5 1. zuschließen; 2. einschließen.

Itpe. 1. *ipf.* 3 *f. sg.* סניא Nu 13, 14 eingeschlossen werden; 2. verschlossen werden; 3. aussätzig werden.

סניא *h. m.* Schloß.

סניא (Ps 1, 3) 1. סניא, *s.* סניא.

סניא (BemR 8 Ausg. Konst.)?

סניא Engelname.

סניא 1. סניא.

סניא *h. m.* Regenguß.

סניא *a. m.* dass.

סניא (Tos. Bech V 12) 1. סניא.

סניא *h. m.* Block (zum Fesseln).

סניא *a. m.* dass.

סניא *a. m.* Verfertiger von Blöcken.

סניא *lat. f.* (*essedā*) Wagen.

סניא Ortsname.

סְדוּמִי *h. m.* 1. Sodomit; 2. sodomisch.
 סְדוּק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.
 סְדוּר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung;
 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Portion;
 6. Abschätzung; 7. ein Teil der Mühle;
 8. (später) allgemeines Gebetsritual für
 Wochentage, Sabbath, Hauptgebete der
 Festtage, Kasualien.
 סְדוּרָא *a. m., ind.* סְדוּר Nu 28, 2 1. Ordnen;
 2. Ordnung; 3. Reihenfolge.
 סְדוּא *a. m.* ס' ב' 1. Kopfkissen; 2. zu
 Häupten.
 סְדוּן *x. m.* (vgl. σιδῶν) 1. leinenes
 Tuch; 2. leinenes Gewand.
 סְדוּנָא *x. m., pl.* סְדוּנִין Thr 2, 20 dass.
 סְדוּנָא *s.* סְדוּנָא.
 סְדוּמִין (jBabB 13^e) 1. סְדוּמִי, *s.* סְדוּמִי(?).
 סֶדֶן *x. m.* 1. Holzblock; 2. Sykomorenstumpf;
 3. Ambos; 4. Töpferscheibe.
 סְדֵנָא *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mühlrad;
 3. Jer 18, 3 (MS סְדֵנָא) Töpferscheibe;
 4. Masse; 5. (auch סְדֵנָא) Instrument bei
 der Verfertigung von Dattelwein(?).
 סְדֵנָא *lat. m.* (essedā) Wagen.
 סְדוּנִים (Tos. Kel. BabB VII, 10) 1. צִידוּנִים
s. צִידוּנִי.
 סְדוּסִים (Siphre Dt 234), 1. בּוֹרְסִין.
 סְדֵק *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten werden;
 2. beschnitten werden. *Pi.* spalten,
 zerreißen.
 סְדֵק *a.* 1. *pt. pass.* סְדִיק Lv 11, 7 spalten.
Pa. 1. dass.; 2. *pf. c. s.* סְדִיקוֹן 2 K
 2, 12 (MS סְדִיקוֹן) zerreißen.
 סֵדֶק *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.
 סְדָקָא *a. m., pl.* סְדָקִין 1 K 11, 30 Fetzen,
 Lappen.
 סִדְקִי *gr. f.* (σιτικός) 1. Getreidemarkt
 (Getreidechan); 2. Getreidehändler.
 Nach I. Löw zu lesen סִרְקִי 1. sara-
 zenischer Getreidehörer; 2. Platz, wo
 er feilbietet.
 סִדְקִית *gr. f.* Getreidehändlerin. Nach
 I. Löw 1. סִרְקִית sarazenische Getreide-
 höckerin.

סְדִיקָת *h. f.* spitzig.

סְרָקָרִים 1. סְרָקָרִים.

סָרַר *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen.
Pi. 1. ordnen; 2. eine Abschätzung
 vornehmen (behufs Belassung des zum
 Leben Nötigen). *Pu.* geordnet sein.
Hi. 1. ordnen; 2. die Reihenfolge
 feststellen.

סָרַר *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf. 1 sg.* סָרַרְתִּי
 Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine
 Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.*
 2 *sg.* תִּסְרַר Ex 21, 1 in Ordnung vor-
 legen. *Itpa.* geordnet werden.

סוּרָא *gr. m.* (σουδάριον) 1. Tuch; 2. Kopf-
 tuch.

סָרַר (bJom 85^a) 1. סָרַר.

סָרַר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge;
 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung
 eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.

סָרַרָא *a. m.* 1. Ordnung; 2. Ex 28, 17
 Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Er-
 klärung eines Lektionsabschnitts;
 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.

סוּרָרִין (Ru 3, 15, MS סְדוּרָא!) סוּרָרִין
gr. m. (σουδάριον) 1. Tuch; 2. Kopf-
 tuch.

סְרֻנְנָא 1. סְרֻנְנָא.

סְרִיסְמִין (SchemR 42) 1. סְרִיסְמִין.

סָרַרְן *h. m.* Ordner (von Tradi-
 tionen).

סְרָקָא *a. m.* dass.

סְהָר *h.* *Pi.* mit Zeugen versehen.

סְהָר *a.* *Pa. Aph. ipf.* 2 *sg.* תִּסְהֵר Dt
 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum
 Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Itaph.*
pf. אֶתְסְהֵר Ex 21, 29 bezeugt werden.

סְהָרָא (Dt 19, 18) *a. m., ind.* סְהָרָא Lv
 5, 1 Zeuge.

סְהָרָא (?) *a. m.* Zeugnis. •

סְהָרָתָא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis;
 2. *pl. d.* סְהָרָתָא Dt 6, 20 Bezeugung;
 3. Beweis.

סְהָר *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).

סְהָרָא, סְהָרָא (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.

סֶהָרִין *h. m.* mondformige Zierat(?).
 סֶהָרִין *a. m., pl. d.* סֶהָרִין Ri 8, 26
 dass.
 סֶהָרִין *a. m.* dass.
 סוּא *h. m.* Korb.
 סוּא *a. m.* Unreinheit.
 סוּא *a. f.* dass.
 סוּא *a. f., c.* סוּא Lv 5, 3, *c. s.*
 סוּא Lv 5, 3, *pl. c.* סוּא Koh 9, 8
 1. Unreinheit; 2. Unreines.
 סוּר *s. קוּר*.
 סוּר *s. סוּר*.
 סוּב *h. m.* 1. Reifen; 2. Umgang des
 Brandopferaltars.
 סוּב (Ex 27, 5, MS סוּב) *a. m.*
 dass.
 סוּב *h. m. pl.* Ränder(?).
 סוּב (Tos. Kel. BabM. V 6), *s. סוּב*.
 סוּב I *a. m.* Last.
 סוּב II *a. m.* Hoffnung.
 סוּג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.*
 סוּג dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.
 סוּג II *h. Hi.* סוּג verrücken.
 סוּג *a., pt. pl.* סוּג Ho 2, 8 umzäunen.
Pa. pf. 3 *pl.* סוּג Ct 7, 3 (MS סוּג) als
 Umzäunung ziehen.
 סוּג *h. m.* Korb (Kasten?).
 סוּג *a. m.* eine Vogelart.
 סוּג *h. f.* Umfriedigung.
 סוּר *h. m.* Halseisen, Kette.
 סוּר *h.* 1. tünchen; 2. Kalk auflegen
 (zur Entfernung von Haaren). *Pi.*
 dass. *Pu.* getüncht werden.
 סוּר *a., ipf.* 2 *sg.* סוּר Dt 27, 2 dass.
 סוּר I *h. m.* Fundament.
 סוּר II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.
 סוּר *h. m.* Schwätzer(?).
 סוּר *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. er-
 zählen.
 סוּר *a.* sagen, anreden.
 סוּר, סוּר *a. m.* Geschwätz.
 סוּר (Jes 5, 25, MS סוּר) *a. f.*
 Unrat.
 סוּר *h. m.* Schwimmer.

סוּר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.
 סוּר *h. Hi.* סוּר bewegen, erschüttern.
Ni. bewegt werden.
 סוּר I *a., pf.* סוּר Thr 2, 8 bewegen. *Aph.*
pf. סוּר dass. *Itpe.* scheu werden.
 סוּר II *a., pf.* סוּר Koh 2, 15 (MS סוּר)
 abtrünnig sein.
 סוּר *s. סוּר*.
 סוּר *h. f.* 1. die des Ehebruchs Ver-
 dächtige; 2. Name eines Mischna-
 traktats.
 סוּר *a.* begehren. *Aph.* sich sehnüchtig
 wenden.
 סוּר *h. m.* Korb.
 סוּר (Prov 23, 29, Bibl. R. Bomb. I
 סוּר) (?) 1. סוּר *a. m.* Geschwätz.
 סוּר I *h.* bestreichen, einölen, salben (pro-
 fan), *pt. pass.* סוּר mit Öl bestrichen.
Ni. סוּר gesalbt werden. *Hi. pt.* סוּר
 1. סוּר, *s. סוּר*.
 סוּר II *h. Pilp.* סוּר 1. anstoßen; 2. an-
 sengen.
 סוּר *a., ipf.* 2 *sg.* סוּר Dt 28, 40 Ausg.
 Merx (Cod. Soc. 84 Lücke, B. סוּר)
 bestreichen. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* סוּר Ex
 30, 32 gestrichen werden.
 סוּר *h. m.* Zweig.
 סוּר *a. m., c. s.* סוּר Ez 31, 3 dass.
 סוּר *h. f.* Gezweig.
 סוּר Ortsname.
 סוּר *a. m.* aus Socho.
 סוּר (סוּר) *עין סוּר* Ortsname.
 סוּר *a. f., ind.* סוּר Jes 17, 6 Zweig.
 סוּר *h. m.* Stachel, Gerte.
 סוּר *a. m., ind.* סוּר NuJI 19, 2 dass.
 סוּר *h. f., pl.* סוּר 1. Weizengries;
 2. Gebäck (Speise) davon.
 סוּר (Gn 18, 6, MS סוּר) *a. f., ind.*
 סוּר Ex 29, 2 dass.
 סוּר I *h. Pi.* סוּר 1. kennzeichnen; 2. genau
 bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen.
Hilp. 1. genau bezeichnet werden;
 2. beendigt werden.
 סוּר II *h. Ni.* סוּר blind werden.

סוּם I *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תָּסִים Lv 19, 14
 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.*
 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau be-
 merken; 3. schließen, *Aph.* vorlegen.
Itpa. 1. genau bezeichnet werden;
 2. geschlossen werden.
 סוּם II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סָּוְמוּ
 Ct 5, 7 (MS סָּוְמוּ) blind machen.
 סוּמָא (tradit. Aussprache סוּמָא) *h. m.*,
pl. סוּמִין Blinder.
 סוּמָא *a. m.*, *pl.* סוּמִין Jes 29, 18 (MS
 סָּוְמוּ) dass.
 סוּמָה *h. f.* Blinde.
 סוּמָה *h. m.* Ring oder Schlinge am
 Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.
 סוּמָתָא *a. f.* Mal.
 סוּנָא *a. m.*, *c.* סָּנוּ Mi 7, 10 (MS סָּין) Kot.
 סוּנִיתָא I. סְנִיתָא *s.* סְנִיָּא.
 סוּם *h. m.* Name eines bitteren Krauts.
 סוּם אַסִּיסנָא (bPes 4^a) *s.* אַסִּיסנָא.
 סוּם *h. m.* Pferd.
 סוּסָא *a. m.*, *pl.* *c. s.* סוּסוֹהִי 2K 5, 9
 Soc 59 dass.
 סוּסְקַל *h. m.* ein heuschreckenähnliches
 Insekt, viell. Gottesanbeterin (*Mantis*
religiosa).
 סוּסָה *h. f.*, *pl.* סוּסוֹת Stute.
 סוּסְמִי *gr.* Ortsname (Samaria, Σεβαστή).
 סוּסָא I (Ex 15, 1) *a. m.*, *pl.* סוּסָן Gn
 49, 17, סוּסוֹתן Pferd.
 סוּסָא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).
 סוּסִיתָא, סוּסִיתָה Ortsname (Hippus).
 סוּעַ *h. s.* סוּעַ.
 סוּעַ *a.* 1. *ipf.* יָסוּעַ Lv 14, 42 (MS יָשׁוּעַ),
s. שׁוּעַ; 2. *s.* סוּעַ.
 סוּעָרָנָא *s.* סוּעָרָנָא.
 סוּף *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pu. pt. f.*
 מְסִפָּה Spätfeige. *Hitp.* Spätreife er-
 halten. *Pal.* סוּפָה völlig vertilgen.
 סוּף *a.* 1. *ipf.* יָסוּף Lv 26, 20 ein Ende
 nehmen, schwinden; 2. vernichten;
 3. *pf.* כָּף Thr 4, 11 vollenden. *Pa.*
 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסִיפִין 1K
 14, 10 (MS מְסִיפִין) schwinden; 3. ein

Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אָסִיף
 Dt 32, 22, אָסִיף Ze 1, 3 vernichten.
 סוּף *h. m.* Schilf (nur in סוּף יָם Schilfmeer).
 סוּף *h. m.* Ende. אָלָא — סוּף דְּכָר
 nicht nur — sondern auch. סוּפֵי תְּאֵנִים
 die letzten Feigen. סוּפּוֹ לְזוּלָּתוֹ
 סוּפֵי מְיֻטָּא (Gn 49, 9) *a. m.* dass.
 Mi 7, 1 (MS סוּפֵי ק') die letzten (Feigen)
 des Sommers. סוּפִיהָ *c. part.* zuletzt.
 סוּפָא *a. m.*, *ind.* סוּף Dt 1, 1 Schilf (nur
 in סוּף יָם).
 סוּפָה *h. f.* Ende.
 סוּפִין *h. m.* Schwert.
 סוּפִינָא *a. m.*, *c. s.* סוּפִינָה 2S 21, 16 dass.
 סוּפְפָתָא Ortsname.
 סוּפֶר *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibelschreiber;
 3. Bibellehrer; 4. Gelehrter; 5. Ge-
 lehrter der Zeit Esras. *pl.* סוּפְרִים
 Name eines nachtalmud. Traktats.
 סוּר *h. m.* geschichteter Haufe.
 סוּר *h.* aufhäufen.
 סוּר *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.*
 1. entfernen; 2. abtrünnig machen.
Ho. beseitigt werden.
 סוּר *a.* untersuchen. *Pa.* סִיר dass.
 סוּר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt;
 3. schlimme Natur; 4. Böseartiger.
 סוּר Name eines Tempeltors.
 סוּרָא Ortsname.
 סוּרָהָא *a. m.* aus Sura.
 סוּרַג *h. m.* Gitter.
 סוּרָה (?) *h. f.* Name eines Krauts.
 סוּרִיאַל Engelname.
 סוּרִינָא *a. m.* Gitter.
 סוּרִם *h. m.* eine Pflanze (?).
 סוּרִינִין *s.* סוּרִינִין.
 סוּרִתָּא Ortsname.
 סוּת *h.* *Hi.* הָסִית verlocken, locken.
Ni. verlockt werden.
 סוּת *h. m.* Verlockung.
 סוּת *h. m.*, *pl.* סוּתוֹת Kleid.
 סוּחָא *a.* 1. *ipf.* יָסוּחַ Lv 14, 8 (MS יָסוּחִי)
 schwimmen; 2. baden. *Aph. imp. pl.*
 אָסוּחוּ Gn 18, 4 baden, waschen.

סח *h. m.* Schwimmen.

סחא (Ez 47, 5) *a. m.* dass.

סחי *h. m.* dass.

סחוס (irrig gekürzt aus סחוס I Löw)
h. m. Ohrknorpel.

סחופא *a. m.* Umstoßen.

סחור *a.* סחור סחור Lv 8, 15 rings herum.

סחורה *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl. Personennamen.

סחורא (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel; 2. Ware.

סחורא (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.

סחט *h.* auspressen.

סחט *a.* dass.

סחיא *a. m.* Schwimmer.

סחיא *h. f.* Auspressen.

סחיא *a. m.* Schwimmer.

סחיא Ze 1, 17, MS סחיא *a. f.* Unrat.

סחן *a.* Aph. umfassen.

סחך *h.* 1. niederwerfen, verheeren; 2. zerren. *Hitp.* verheert werden.

סחך *a.* 1. niederreißen; 2. stürzen; 3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren. *Ite.* 1. *pf.* אסתחך Est II 6, 12 gestürzt werden; 2. verheert werden.

סחך *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סחך reichlich. *Pi.* verlachen.

סחר *h., pt.* סחר Hausierer, herumziehender Händler.

סחר *a.* 1. *ipf.* יסחר Nu 34, 4 (MS יסחר) im Kreise herumgehen; 2. Handel treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.*

סחרין Thr 1, 6 (MS מסחרין) umhergehen. *Aph.* 1. *pf.* אסחר Ex 13, 18 wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.*

סחר Nu 36, 7 sich wenden, wandern; 3. *pf.* 3 *pl.* אסחרו Gn 37, 25 sich zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.*

סחרון Jos 6, 3 umringen. *Ite.* 1. *pf.* אסחרון Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.*

אסחרון Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit lagern.

סחרן *h. m.* Händler.

סחרנות (Ex 7, 24) *a.* um — herum.

סחרנותא *a. f., c. s.* סחרנותא Ex 32, 22 (Druck סחרותא) Umgebung.

סחרין *a. m. pl.* 1. *c. s.* סחרין Lv 25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.

סחרתא Ortsname.

סט *h. m.* Biegung (zwischen Griff und Sichel).

סטא (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תסטי Nu 5, 12 untreu werden. *Aph.* 1. *inf. c. s.* אסטייה Nu 22, 23 ablenken; 2. *pt. pass.* תסטי Jes 58, 6 Soc 59 beugen (das Recht).

סטיבם *gr. m.* (στυβός) Ruhebett.

סטא weibl. Personennamen.

סטרין *gr. m.* (σταδιον) Rennbahn.

סטח *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.

סטחא *a. f.* Siegel.

סטחא *a. f., c. s.* סטחא Koh 2, 15 Abweichung.

סטחור *gr. m.* (στατιονάριος) Wachsoldat.

סטחא, סטחא (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.

סטח (סטח?) *gr. m.* (στοδ, στοιά), *pl.* סטחון 1. Säulenhalle; 2. Fußboden.

סטחון (Tos. Kel. BabM II 8) 1. סטחון, *s.* סטחון.

סטח *h. m.* mit rissiger Haut(?).

סטחא *a. f.* Treulose.

סטחא *gr. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.

סטחא *gr. m.* (στακτή) dass.

סטחם 1. סטיבם.

סטחא *gr. f.* (σίτλα) Wassereimer.

סטח *a.* siegeln.

סטח *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, verklagen.

סטח *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אסחא Sac 3, 1 verklagen; 2. verführen.

סטחון *gr. m.* (σιτώνης), *pl.* סטחונות Getreidehändler.

סטח *h. m.* Widersacher, Satan.

סטחא (סטחא) *a. m., ind.* סטח Nu 22, 22 dass.

סימניהון *gr. m.* (σάτιν), *c. s.* סימניהון
Jes 21, 8 (MS (סימניהון), 1. סימניהון
Streitwagen.

סמנה (Gn 26, 21, MS שמנה) biblischer
Name eines Brunnens.

סימני (Tanch Schoph. 2) 1. שומרו, *s.*
שומר.

סימס 1. סימס.

סימס *gr. m.* (ισδτις) Waid (eine Farb-
pflanze).

סימסיהון *gr. f.* (σιτισμός) Nahrung.

סמח *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von
überreifen Früchten).

סמחמי 1. סומר.

סמח *h.* mit der flachen Hand schlagen.
Pi. dass.

סמח I *a.* zerstören.

סמח II *a.* *Aph.* ausbreiten.

סמח *a. m., c.* סמח Ex 13, 20 1. Seite;
2. Rand.

סמח *a. m.* Lohn.

סמח *a. m.* etwas Anderes.

סמחיהון *gr. m.* (στρατηγός) Befehls-
haber (*comes militum*).

סמחיהון *gr. m.* (στρατιώτης) Soldat.

סמחיות (Tanch Pikk. 3) 1. סמחיות, *s.*
סמחין.

סמחיות (KohR 3, 9) 1. mit Ausg. *Pes.*
סמחיות.

סמחיות *gr. m. pl.* (στρώματα) Bett-
polster.

סמחיהון *gr. f.* (Σατουρνάλια)
römisches Fest.

סמח I *h. f.* eine Thymianart.

סמח II *h. f.* Versammlung.

סמח *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse Natur.

סמח *a. m.* dass.

סמח *s.* שער.

סיב I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.* סיבית Gn
18, 12 alt sein. *Itpe.* alt werden.

סיב (Jalk. Ps. 90, 1) 1. סיב קמוי כי,
s. סיב.

סיב (BerR 78) 1. סיב *s.* סיב.

סיב *h. m.* Faser, Bast.

סיב I *a. m.* dass.

סיב II *a. m., ind.* סיב Gn 25, 8 1. alt;
2. Greis; 3. angesehener Mann; 4. Ge-
lehrter.

סיב *a. m.* schmutzig.

סיב *a. m., c. s.* סיב 1 K 14, 4 Greisen-
alter.

סיב *h. f.* graues Haar.

סיב *a. f.* 1. *ind.* סיב Gn 15, 15
Greisenalter; 2. graues Haupt.

סיב *a. f.* 1. *c. s.* סיב Gn 44, 29
graues Haupt; 2. graues Haar; 3.
Greisenalter. *pl.* סיב Gn 44, 20
dass.; 3. Würde eines Gelehrten.

סיב *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles Me-
tall; 3. Blütenstaub (?).

סיב *h. s.* סיב.

סיב *a. s.* סיב.

סיב *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.

סיב *a. m., ind.* סיב Mi 7, 4 (MS סיב)
dass.

סיב *a. m.* Zweig (?).

סיד *h. s.* סיד.

סיד *a. s.* סיד.

סיד *h. m.* 1. Kalk; 2. ein Enthaarungs-
mittel.

סיד *h. m.* 1. Kalkbrenner; 2. Kalk-
bewerfer.

סיד (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.

סיד (Gen 37, 9) *a. m.* Mond.

סיד (?) *a. m.* aus Siwa (?).

סיד *a. m., c.* סיד Mi 7, 4 Ein-
friedigung.

סיד *h. m.* Tünchen.

סיד *a. m.* Erschütterung, Schrecken.

סיד *h. m.* Schluss.

סיד *a. m.* dass.

סיד (Est II 8, 9) Name des 3. Monats
(Juni).

סיד *h. m.* Hilfe.

סיד *a. m.* dass.

סיד *a. m., pl. c.* סיד Am 8, 2 Spät-
ling, Spätfeigen.

סיד *h. m.* männl. Eselsfüllen.

סִיחָא *a. m.* Schwimmer.
 סִיחָה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.
 סִיחָה *h. f.* Rede.
 סִיחון männl. Personennamen.
 סִיט *h. m.* 1. ein Längenmaß (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. *s.* סִיט.
 סִיטָא (?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.
 סִיטנא *(Tos. Kel. BabM II 9) l.*
 כִּסְטִי טָנָא.
 סִיטוּסִיקָה *gr. f.* (σισιμός) Nahrung.
 סִיחָה *h. f.* (profanes) Salben, Ölen.
 סִימא *(ExJI 32, 20) l.* סוּמָא, *s.* סוּמָתָא.
 סִימָה *h. f.* Schatz.
 סִימוּגָא *a. m.* eine Rohrart.
 סִימָנָא *a. m.* Schatz.
 סִימָתָא *a. f., pl.* סִימָן *Gn 43, 23* dass.
 סִינָא I *a. m., c.* סִין *Jes 10, 6* Kot.
 סִינָא II *a. m.* eine Kopfbedeckung.
 סִינָא *a. m., c. s.* סִינִיה *Dt 25, 9* Schuh, Sandale.
 סִינִי 1. Name des Berges der Gesetzgebung; 2. Bezeichnung eines kenntnisreichen Gesetzeskundigen.
 סִינִיקָי *h. m.* aus Sijan.
 סִים *h. m.* Faser.
 סִיסָא *a. m., pl. d.* סִיסִיא *NuJI 15, 38* dass.
 סִיסִי *מַנְלִי* männl. Personennamen.
 סִיסִיָא *a. m.* Unzufriedenheit.
 סִיסִין I *a. m. pl.* Kamillentee (*Matricaria Chamomilla*).
 סִיסִין II 1. Ortsname; 2. männl. Personennamen.
 סִיסם *x. m.* Teakholz (I. Löw).
 סִיסנָא *a. m.* Dattelerispe.
 סִיסרָא männl. Personennamen.
 סִיע *h. Pi.* helfen, unterstützen.
 סִיע *a. Pa. pf. 3 f. sg.* סִיעָא (I. סִיעָא) *Koh 2, 9* dass. *Ита. 1. pt. pl.* מִסְתַּיְעִין *Mi 4, 14* sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.
 סִיעָא *a. m.* Gesellschaft.
 סִיעָא *a. m., c. s.* סִיעָנָא *Thr 4, 17* (nicht im MS) Hilfe.

סִיעָרָא (*Lv 26, 37, MS תִּקְוָה*) *a. m.* Hilfe.
 סִיעָה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.
 סִיעָתָא *a. f., pl.* סִיעָן *Nu 24, 24* dass.
 סִיעָתָא *a. f.* Hilfe.
 סִיך *h. m.* Schwert.
 סִיפָא I *a. m., c. s.* סִיפֶךָ *Gn 27, 3* dass.
 סִיפָא II *a. m.* Ende.
 סִיפָא *x. m.* Apfel.
 סִיפָא *a. m.* 1. *pl. c.* סִיפִי *Dt 4, 32* Ende; 2. *pl. c.* סִיפִי *Mi 7, 1* Spätfrucht.
 סִיפָא *a. m.* Schwerträger.
 סִיפּוֹת *h. f.* Spätfrüchte (von Feigen, Datteln).
 סִיקִיא (*ExJII 7, 19*) 1. קִיסִיא mit Cod. Vat., *s.* קִיסָא.
 סִיר *h. m.* Topf.
 סִירָא I *a. m.* Panzer.
 סִירָא II männl. Personennamen.
 סִירָא *a. m.* Untersucher, Spion.
 סִירָא, סִירָה I *h. f., pl.* סִירִיּוֹת Dornbusch.
 סִירָה II *h. f.* 1. Einfriedigung; 2. Iris des Augapfels.
 סִירוב *h. m.* Ablehnung.
 סִירוּג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des Flechtens (mit Überspringung des Mittelgliedes).
 סִירוּת *h. m.* Übelriechendes.
 סִירוּי *h. m.* Entartung.
 סִירום *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Umkehren (der Ordnung).
 סִירונָה *h. m.* Verbrennen.
 סִירָתָא *a. f., pl.* סִירִין *Jes 34, 13*, סִירִין Dornbusch.
 סִיתָא (*Lv 22, 28*) *a. f.* Mutterschaft.
 סֶךָ *gr. m.* (κἀδς) Bruder.
 סָכָא (später auch *h.* סָךְ) *a. m.* Summe, Zahl.
 סָכָא I *a.* summieren.
 סָכָא II *a.* 1. *pf. 1 sg. c. s.* סָכִיתִיהָ *Nu 24, 17* schauen; 2. hoffen. *Pa. pt. c. pron.* מִסְכִּינָא *Hb 2, 1* (MS מִסְכִּינָא), *pl.* מִסְכִּין *Jes 47, 13* (MS מִסְכִּין) ausschauen,

erwarten. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶסְכְּיֵאוּ Gn 18, 16 ausschauen; 2. hoffen, lauern.
 סְכָה *h.* schauen.
 סָכָה *h. f.* 1. Laubhütte; 2. Hütte des Hüttenfestes. *pl.* סְכוּת, חֹג הַסֵּךְ 1. Hüttenfest (vom 15.—21. Tischri); 2. Name eines Mischnatraktats.
 סְכוּאָה (Jes 21, 6, MS סְכוּאָה) *a. m.* Späher, Wächter.
 סְכוּיָה *h. m.* Hoffnung.
 סְכוּיָא *a. m.* dass.
 סְכוּדָה *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
 סְכוּכִית I *h. f.* Glas.
 סְכוּכִית II *h. f.* überhängend, hervorragend.
 סְכוּלָא *a. m.* 1. Verstand; 2. Verständiges.
 סְכוּם *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
 סְכוּמָא *a. m., c.* סְכוּם Ex 5, 8 B., סְכוּם Ex 5, 18 B. dass.
 סְכוּן *h. m.* Gefährdung.
 סְכוּןָה *h. m.* Qual, Elend.
 סִיכוּרָא (bAbZ 29^a) l. סיכורא.
 סְכוּת (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
 סְכוּת. סְכוּת. סֵךְ בְּנוֹת (2K 17, 30) dass.
 סְכוּתָא *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau; 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.
 סְכִי *h. m.* סְכִי שֶׁשֶׁשׁ blinzelnd (eigentl. Sonne schauend).
 סְכִיָּא *a. m.* 1. Schauender; 2. KohR 9, 18 l. mit Ausg. Pes. סְכָא.
 סְכִיָּנָא *h. m.* Hoffnung.
 סְכִין *h. m.* Messer.
 סְכִינָא (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
 סִכָּה I *h. Pi.* סִכְךָ, *Po.* סוֹכְךָ 1. decken, bedecken; 2. eine Bedachung machen. *Pu.* bedacht sein. *Hi.* dass. הִיִּסְכָּה רִגְלֵיוֹ seine Notdurft verrichten. *Hitp.* *Hitpo.* bedeckt werden.
 סִכָּה II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.* סִכְךָ umschnüren, in ein Netz stecken.
 סִכְךָ *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סִכְךָ.
 סִכְךָ *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
 סִכְכָּא *a. m.* dass.

סִכְכָּה *h. f.* dass.
 סִכְלָה *h. Hitp.* הִסְתַּכֵּל 1. betrachten; 2. nachdenken.
 סִכְל I *a. Aph.* אֶסְכִּיל 1. belehren; 2. einsichtig sein. *Itpa. inf.* אֶסְתַּכֵּל Gn 3, 6 einsichtig werden; 2. *pl.* מִסְתַּכֵּל Nu 21, 9 betrachten, beachten.
 סִכְל II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אֶסְכִּילָתָא Gn 31, 28 tōricht handeln. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אֶסְתַּכִּילָתָא 2S 24, 10 tōricht sein.
 סִכְלָא *a. m.* tōricht, Tor.
 סִכְלָא *a. m.* Einsicht. *תְּחִלָּה* *תְּחִלָּה* *תְּחִלָּה*
 סִכְלָנוּתָא *a. f.* dass.
 סִכְלוּסְטִיקָא *gr. m.* (σολοστικός) Advokat.
 סִכְלָתָנָא *a. m., ind.* סִכְלָתָן Gn 41, 33 verständig.
 סִכְלָתָנוּתָא *a. f., ind.* סִכְלָתָנוּ Ex 31, 3 Einsicht.
 סִכְמָה *h.* summieren. *Hi.* 1. übereinstimmen; 2. meinen.
 סִכְמָה *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph. pt.* מִסְכִּים Ot 8, 13 zustimmen, übereinstimmen. *Itpe.* beschlossen werden.
 סִכְמוּתָא *a. f.* Beschluß, Bestimmung.
 סִכָּן *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet. *Hitp.* in Gefahr geraten, gefährdet sein.
 סִכָּן *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* מִסְכְּנָא 2S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.
 סִכְנָא Ortsname.
 סִכְנָה *h. f.* Gefahr. סִכְנָת נַפְשׁוֹת Lebensgefahr.
 סִכְנִיָּא Ortsname.
 סִכְנִיָּא, סִכְנִיָּא Ortsname.
 סִכְנִיָּא (BerR 19) l. סִכְנִיָּא, s. סִכְנָא.
 סִכְנִיָּתָא l. סִכְנִיָּתָא.
 סִכְנִיָּתָא *a. f., c.* סִכְנִיָּתָא Thr 5, 9 (MS) (סִכְנִיָּתָא) Gefahr.
 סִכּוּם s. סְכוּם.
 סִכְסָא *a. m.* dumm.
 סִכְסִיָּתָא (?) *a. f.* Koralle.

סָכָךְ I s. סֹךְ II.
 סָכָךְ II s. סָכָךְ II.
 סָכָכָא a. m. dumm.
 סָכַךְ h. quälen. *Pi. Hi.* dass.
 סָכַךְ a. dass.
 סָכַר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingeengt werden(?).
 סָכַר a. *Pa.* 1. verstopfen; 2. 1. סָכַר. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶסְתַּכְרוּ Gn 8,2 verstopft werden. *Itpa.* dass.
 סָכַר h. m. Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).
 סָכָרָא a. m. 1. Jes 19,10, MS סִיכָרָא (סָכָרָא?) Verstopfung, Damm; 2. Verschuß, Schloß.
 סָכָרָא Ortsname.
 סָכָתָא a. f., *pl.* סָכִין Dt 23,14 1. Dorn; 2. Pflanz; 3. Pflugschar; 4. Münzstempel.
 סָל h. m. Korb.
 סָלָא (Gn 40,17) a. m. dass.
 סָלָא h. *Pi. Hi.* in die Höhe bringen.
 סָלָא a. *Aph.* verachten, verwerfen.
 סָלָא *lat. f. (sella)* Sessel.
 סָלָא s. סָלָתָא.
 סָלְבָנָא a. m. ein Teil der weibl. Kleidung.
 סָלְבִיתָא, סָלְבִיתָא a. f. Korb.
 סָלְגִירִין 1. סָלְגִירִין.
 סָלַךְ h. 1. zurückzucken; 2. (von der Nase) vorspringend, aufgestülpt. *Pi.* Unzucht treiben (zwischen Weibern).
 סָלֹו s. סָלִיו.
 סָלֹוּא a. m. 1. *pl. d.* סָלֹוּא Ct 2,2 Dorn; 2. Verletzung durch Dornen.
 סָלֹוּקָא s. סָלֹוּקָא.
 סָלֹוּלָא (AbZ II 7) 1. סָלִילָא.
 סָלֹוּן h. m. Dorn.
 סָלֹוּנִי *gr.* männl. Personennamen (Σιλουανός).
 סָלֹוּק h. m. 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.
 סָלֹוּקָא *gr.* Ortsname (Σελεύκεια).
 סָלֹוּתָא a. f. Unrat.
 סָלַח h. verzeihen. *Ni.* verziehen werden.
 סָלַח a., *pt.* סָלַח Ex 34,7 dass. *Pa.* 1. *ipf.*

2 *pl.* תִּסְלַחֲנוּ Nu 18,1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סָלַחָא Jes 55,7 verzeihen.
 סָלַחָא 1. סָלַחָא.
 סָלִיו s. סָלִיו.
 סָלִיו h. m. Wachtel.
 סָלִיו (Ex 16,13, MS סָלִיו) a. m. dass.
 סָלִיו (jMaaser. 52^a) 1. סָלִיו.
 סָלִיחָא h. f. 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.
 סָלִיחָתָא a. f., c. סָלִיחָתָא Jer 8,15 Verzeihung.
 סָלִיחָתָא a. f., c. סָלִיחָתָא Jer 14,19 (MS סָלִיחָתָא) dass.
 סָלִיל h. m. 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.
 סָלִילָא h. f. Körbchen.
 סָלִילָא *lat. m. pl. (solea)* Sandale.
 סָלִילָא *lat., pt.* מְסָלִילָא nur mit Sohle versehen.
 סָלִילָא a. m. Mangold (*Beta vulgaris*).
 סָלִילָא s. סָלִילָא.
 סָלִילָא a. f. Nachgeburt.
 סָלִילָא (?) männl. Personennamen.
 סָלַל I h. springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben (zwischen Weibern). *Pilp.* סָלַלָא erheben. *pt. pass.* מְסָלַלָא bevorzugt.
 סָלַל II h. *Pilp.* סָלַלָא kräuseln, Locken machen.
 סָלַל h. m., *pl.* סָלַלָא 1. Leiter, Stiege. סָלַלָא מְצָרִי, סָלַלָא מְצָרִי ägyptische, tyrische Leiter (verschiedene Arten der Leiter). סָלַלָא מְצָרִי Tyrische Leiter (Küstenstraße südlich von Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.
 סָלַלָא (Gn 28,12, MS סָלַלָא) a. m. dass.
 סָלַלָא männl. Personennamen.
 סָלַלָא *gr. f. (σαλαμάνδρα)* Salamander.
 סָלַלָא *gr. m.* (vgl. ελμινθος) Kornwurm. תִּסְלַלָא LvJI 26,10 MS, 1. מְסָלַלָא vom Kornwurm gefressen.
 סָלִיוֹן *gr. m.* (σωλήν), *pl.* סָלִיוֹנוֹת 1. Rinne, Rohr, Wasserleitung; 2. Strahl; 3. Harn.

(Dt 28,28, MS סְמִיּוֹתָא) *a. f. dass.*

h. f. Eidechsenart (Gecko?).

סממיתא *a. f.* Eidechsenart (Gecko?).
 סממן (?) *h. m., pl.* סממניות, *s. סם*.
 סממנין *a. m. pl., s.* סמא.
 סמון *gr.* männl. Personennamen (Σιμων).
 סמן *gr.* (vgl. סימן) *Pi.* bezeichnen. *Pu.* *pt.* gezeichnet.
 סמן *gr. Pa.* Zeichen (Omen) geben.
Itpa. mit Zeichen versehen sein.
 סמן *gr. m.* (σημειον?), *pl.* סימנין 1. Zeichen; 2. Kennzeichen, insbes. der Geschlechtsreife; 3. Halsgefäße des zu schlachtenden Tieres (Luftröhre und Speiseröhre); 4. Vorzeichen; 5. Siegel; 6. *pl.* סימניות diakritisches Zeichen; 7. Marke.
 סימנא *gr. m., pl.* סימנין *dass.*
 סימנא *gr. m.* (σημειον), *pl.* סימנין *Jes* 28, 25 (MS סימנין) Grenzzeichen.
 סימנאטור *gr. m.* (σημειωτωρ) Anführer.
 סימנאטירין *gr. m.* (σημειωτήριον) Siegel.
 סימנאטא *gr.* Ortsname (Σιμωνιδας).
 סמניירא (jSabb 8^b) 1. סמלונא, *s.* סמלון.
 סמנים 1. סמנוס.
 סמס (jSchek 48^d) 1. סמסמס, *s.* סמס.
 סימס *lat. m. (semis)* 1. ein halber As; 2. ein Halbwisser.
 סימסיריקון *gr. m.* (σημειογραφικόν) halbseiden.
 סמפוליינא 1. סמפוליא.
 סמפון I *gr. m.* (συμφωνία) Doppelflöte.
 סמפון II *gr. m.* (σύμφωνον), *pl.* סמפונות 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument; 3. Kodizill; 4. stillschweigende Voraussetzung.
 סמפון III *gr. m.* (σίφων), *pl.* סמפונות 1. Röhre; 2. Bronchie; 3. Bronchialverzweigung.
 סמפונא *gr. m.* (σίφων) 1. *dass.*; 2. Leberrohr (Gallenkanal).
 סמפונא, סמפונא *gr. f.* (συμφωνία) Doppelflöte.
 סמפניא (Midr. Teh. 12)?
 סמפורא *a. m., pl.* סמפורין *Jes* 41, 15 (so MS Lond.; Soc 59 סמפורין) Spitze.

סמפירינא, סמפורינא, סמפירינא *gr. m.* (σαπφειρινον) Saphir.
 סמק *a. 1. ipf. 3 pl.* סמקין *Gn* 49, 12 rot sein; 2. rot werden. *Pa. 1. pt. pass. pl.* סמקין *Ex* 26, 14 rot machen; 2. beschämen; 3. *pf. 3 pl.* סמיקו *Thr* 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.
 סמקא (*Gn* 25, 30) *a. m.* rot.
 סמקא *a. m. 1. ind.* סמק *Lv* 13, 30 *dass.*; 2. (vom Wein) hellrot.
 סמקי Ortsname.
 סמקי männl. Personennamen.
 סומקינא (*PesR* 29) 1. וּמְקִיבּוֹ.
 סמקנא *a. m., ind.* סמקן *Ex* 28, 17 ein roter Edelstein.
 סמקנאטא *a. f.* Röte.
 סמקריא *a. m.* bräunlich, rötlich.
 סמר *h. Pi. 1.* Nägel einschlagen; 2. anageln. *Pu. pt.* mit Nägeln beschlagen.
 סמר I *a. Pa.* *dass.*
 סמר II *a. Itpe. imp.* אֶסְמֶר *Ex* 23, 21 sich hüten, sich in Acht nehmen.
 סמרנא *a. m.* Bewohner eines ägyptischen Bezirks.
 סמרדקוס *gr. m.* (σαμάρδακος) Gaukler.
 סמרטוט *h. m.* Lumpen.
 סמרטוטא *a. m.* *dass.*
 סמרטי *s.* סמרטי.
 סמרטיא 1. סמרטיא.
 סמרטיקי *gr. f.* Samarien (Σαμαρειτική).
 סמרמורת *s.* סמרמורת.
 סמרון *gr. tr.* (σήμερον) heute.
 סמרוסי 1. סמרוסי.
 סמתורא, סמתירא *a. m. 1.* blutstillendes Mittel; 2. Pflaster, Schminke.
 סמתר *a.* ein blutstillendes Mittel auflegen.
 סמתרא *s.* סמתרא.
 סין *s.* סיני.
 סנא *h. m.* Brombeerstrauch (*Rubus discolor*).
 סנא *a. 1. pf. 3 pl.* סנו *Gn* 37, 8 hassen; 2. häßlich sein. *Pa. pt.* סנא *Hasser*.
 סנאה männl. Personennamen.

סנאה *a. m.* Haß.

סנאה *a. m., pl. c. s.* סנאיה Dt 7, 10
Hasser, Feind.

סנאתא *a. f., ind.* סנאה Nu 35, 20 Haß,
Feindschaft.

סנבא (*?*) *gr. f.* (συμβν) Zufall.

סנבמין *gr.* Flußname (Σαβδτιον).

סנביטין (ל. סרביטין), *s.* סרביט.

סנבול *gr. m.* (συμβολή) Beitrag zu ge-
meinsamer Mahlzeit.

סנברי Ortsname.

סנבגלרין *gr. m. pl.* (σιγτοῦλαιοι) Garde-
reiter.

סניגור *gr. m.* (συνήγορος) Anwalt, Ver-
teidiger.

סניגורא *gr.* männl. Personennamen (Συν-
ήγορος).

סניגוריא *gr. f.* (συνήγορία) Verteidigung.

סניגורים (jSanh 28^d) 1. סנבגלרין.

סניגורין *gr. m.* 1. (συνήγορος) Verteidiger,
Verteidigung; 2. 1. סניגורין.

סניגוריתא *gr. f.* Verteidigerin.

סניגורת *gr. f.* dass.

סניודיא *gr. f.* (συνοδία) Begleitung.

סנידיות *h. f. pl.* ein dem Portulak ähn-
liches Kraut.

סנדל *gr. m.* (σνδαλον) 1. Sandale;
2. Fußbeschlagn; 3. Unterlage; 4. See-
zunge (*Solea vulgaris*); 5. eine Miß-
geburt in Gestalt dieses Fisches
(*Foetus compressus*).

סנדלא *gr. m., pl.* סנדלין Jes 11, 15 Sandale.

סנדלכון, סנדלפון 1. סנדלפון *gr. m.* (vgl.
Σαρδονύχιον) ein Edelstein.

סנדלפון *gr.* Engelname (Συνδελφος).

סנדלר *gr. m.* (σανδαλάριος) Sandalen-
verfertiger.

סנדיקוס, סנדיקוס *gr. m.* (σύντεκνος)
Gevatter, der das Kind bei der Be-
schneidung auf den Knien hält.

סניקתרום 1. סניקתרום.

סנדר *gr. f.* (συνέδριον), *pl. hebr.* סנדריות,
סנדראות, *aram.* סנדרון Tribunal,
Kollegium.

סנדריאוס *gr. m.* tapfer.

סנדרנא *gr. m.* (vgl. συνέδριον) Mitglied
des Tribunals.

סנה *h. m., pl.* סנאין, סניין Brombeer-
strauch (*Rubus discolor*).

סנהדרין, סנהדרין (Ct 4, 1) *gr. f.* (συνέδριον)
1. *pl. hebr.* סנהדריות, *aram.* סנהדרון
Tribunal; 2. Name eines Mischna-
traktats.

סנא *h. m.* Hasser.

סניאתא (Dt 21, 15) *a. f.* gehaßte (Frau).

סנונית *h. f.* Schwalbe.

סנוניתא (Jer 8, 7) *a. f.* dass.

סנוקא *a. m.* Mangel (*?*).

סנוקרת *h. f.* Faustschlag.

סנור *a.* blenden.

סנורים *h. m. pl.* Blindheit.

סנורתא *a. f.* Helm.

סנותא, סנותא *a. f.* Haß, Feindschaft.

סנותאה (*?*) *a. m.* Nabatäer.

סנט *h.* schmähen.

סנמיר *h. m.* Wächter.

סנמירא *a. m.* dass.

סנממא *gr. f.* (σύνθημα) Einrichtung.

סנמזום *gr.* (συντόμως) kurzweg.

סנמר *h. m.* (vgl. סמרא) Seite, Hüfte.

סנמר *h.* nachtragen.

סנמור, סנמורא *gr. m.* (σενδρω) Ratsherr.

סנמורתא *a. f.* Besoldung des Wächters.

סנמוריה *lat. m. pl.* (senatoria) Senatoren-
kleidung.

סנמירותא *a. f.* Wächteramt.

סנמרוק (Sed. Ol. R. 30) 1. ניקמור (*?*).

סניא I *a. m.* Brombeerstrauch (*Rubus*
discolor).

סניא II *a. m.* 1. häßlich, schlecht;
2. Schlechtigkeit.

סניא III *a. m.* ein Darm.

סניאתא (Koh 9, 1, MS סנאתא) *a. f.*
Haß, Feindschaft.

סניותא *a. f.* dass.

סנין (viell. = שנין) *h. m. pl.* Zapfen.

סניף *h. m.* 1. Ansatz; 2. Stütze; 3. Keil
oder Spannholz der Säge; 4. Ergänzung.

סַנְיָא *a. m.* dass.
סִינְיָאָה *a. m.* aus Syene stammend.
סִנְיָה *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern.
Hilp. geläutert werden.
סִנְיָה *a. m.* dass. *Pa.* dass.
סִנְיָה *l.* סִנְיָה, *s.* סִנְיָה.
סִנְיָה *h. m.* 1. Dattelerispe; 2. männl.
 Personennamen.
סִנְיָה *a. m.* dass.
סִנְיָה *h.* zusammennehmen.
סִנְיָה *a. m.* *Ita.* zusammenkommen.
סִנְיָה *s.* סִנְיָה II.
סִנְיָה *h. m.* Flosse, Floßfeder.
סִנְיָה *s.* סִנְיָה.
סִנְיָה Ortsname.
סִנְיָה *h.* drücken. *Pi.* dass.
סִנְיָה *a. m.* *Pa.* erdrücken(?).
סִנְיָה *l.* סִנְיָה.
סִנְיָה *h. m.* סִנְיָה *gr. m.* (σύγκλητος)
 Ratsherr.
סִנְיָה *gr. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.
סִנְיָה *gr. m.* (συγκλητικός) Rats-
 herr.
סִנְיָה *l.* סִנְיָה, *s.* סִנְיָה.
סִנְיָה *l.* סִנְיָה, *s.* סִנְיָה.
סִנְיָה *gr. m.* (συγκλητικός) Rats-
 herr.
סִנְיָה *l.* סִנְיָה, *s.* סִנְיָה.
סִנְיָה *h. m.* Leibgurt.
סִנְיָה *l.* סִנְיָה.
סִנְיָה *gr. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.
 I. Löw vermutet **סִנְיָה**, *s.* סִנְיָה II.
סִנְיָה *h. m.* Holzwurm.
סִנְיָה I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.
סִנְיָה II *a. m.* Granne.
סִנְיָה (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.
סִנְיָה *s.* סִנְיָה.
סִנְיָה (bJeb 64^b) *l.* סִנְיָה?
סִנְיָה *gr. m. pl.* (σύσσημα) verabredete
 Zeichen.
סִנְיָה *x. m.* eine Konifere?
סִנְיָה *gr. männl.* Personennamen
 (Σωστράτος).
סִנְיָה *gr. m.* (σίσιον) zottiger
 Rock.

סִנְיָה *h.* 1. stützen, helfen; 2. speisen.
Pi. helfen.
סִנְיָה *a. m.* *imp. pl.* סִנְיָה Gn 18, 5 stützen,
 stärken; 2. speisen. *Pa. imp. pl.* סִנְיָה
 Ct 2, 5 (MS סִנְיָה) helfen. *Ita. inf. 3*
pl. סִנְיָה Jes 5, 6 gestützt werden.
סִנְיָה *h. m.* Zypergras (*Cyperus longus*).
סִנְיָה *h. m.* Stütze, Hilfe.
סִנְיָה *a. m.* 1. *c.* סִנְיָה Lv 26, 26 dass.
c. s. סִנְיָה Gen 31, 42 B. zu Hilfe;
 2. *c. s.* סִנְיָה Ru 2, 14 (fehlt im MS)
 Speise.
סִנְיָה *a. m., pl. c. s.* סִנְיָה Lv 20, 5
 Helfer.
סִנְיָה *h. f.* Mahlzeit.
סִנְיָה *a. m., c.* סִנְיָה Ri 5, 23 (MS סִנְיָה)
 Hilfe.
סִנְיָה (2S 11, 8, MS סִנְיָה) Mahl-
 zeit.
סִנְיָה *a. f.* Stütze, Stärkung.
סִנְיָה (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סִנְיָה männl. Personennamen.
סִנְיָה *a. m., c.* סִנְיָה Mi 7, 4 (MS
 סִנְיָה) Heimsuchung.
סִנְיָה *a. f.* Unrat.
סִנְיָה (?) *h. m.* Medizin.
סִנְיָה I *h.* heimsuchen.
סִנְיָה II *h.* stürmen (vom Meer). *Pi. Hi.*
 wegwehen. *Pu.* weggeweht sein.
סִנְיָה I *a., inf.* סִנְיָה 1K 9, 12 (MS
 סִנְיָה!) nachsehen, untersuchen. *Aph.*
ipf. 1 sg. סִנְיָה Lv 26, 16 heimsuchen.
Itpe. ipf. 3 sg. סִנְיָה Nu 16, 29 heim-
 gesucht werden.
סִנְיָה II *a. m.* סִנְיָה 2K 6, 11
 beunruhigt werden.
סִנְיָה (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.
סִנְיָה (Nu 16, 29, MS סִנְיָה) *a. m.*
 Heimsuchung.
סִנְיָה *h. f.* Sturmwind.
סִנְיָה *h. f.* Haar.
סִנְיָה (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.
סִנְיָה *a. m., ind.* סִנְיָה Gn 27, 11 be-
 haart.

סְעֵרְתָּ *a. f., pl.* סְעֵרִין Nu 5, 15 Gerste.
סָף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Becken;
 3. 1. פֶּסֶם.
סָפָא *a. m., pl. d.* סָפִיא Ex 12, 7
 1. Schwelle; 2. Pfostē.
סָפַף *a.* 1. *inf.* מְסַפֵּי Ex 27, 3 sammeln;
 2. reichen; 3. zuerteilen; 4. umkom-
 men. *Aph.* reichen. *Itpe.* sich fürchten.
סָפֶא *a. m., pl.* סָפִין Steinlage.
סָפֹנ *gr. m.* (σπόγγος) 1. Schwamm;
 2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.
סָפַג *gr.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen;
 2. abtrocknen; 3. an sich ziehen, sich
 zuziehen. *Pi. Hi.* dass. *Hitp.* 1. ab-
 getrocknet werden; 2. sich abtrocknen.
סָפַק *gr. m.* Abtrocknen.
סָפֹנִין *gr. m. pl.* lockeres Backwerk.
סָפֹנִית *gr. f.* locker gebacken.
סָפַד *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt
 werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.
סָפַד *a., pf.* 3 *pl.* סָפְדוּ Gn 50, 10 dass.
Aph. pf. אֶסְפִּיד Thr 1, 18 (MS הֶסְפִּידוּ)
 1. Totenklage anstimmen; 2. Klage-
 feier abhalten; 3. an die Brust schlagen
 (als Ausdruck der Klage).
סָפְדָא (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a. m.*
 Klage.
סָפְדָא *a. m., pl. d.* סָפְדִיא Koh 12, 5
 Klagesänger.
סָפְדָן *h. m.* dass.
סָפְדָנָא *a. m.* dass.
סָפַה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen;
 3. weggraffen. *Ni.* weggerafft werden.
סָפַה *h. f., pl.* סָפִיות Rand.
סָפִיא *a. f.* Lippe.
סָפֹנ *gr. m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.
סָפֹנִיּוֹת (?) *h. f. pl.* spät reifende Trauben.
סָפֹף *h. m.* Spätfrucht(?).
סָפֹק I *h. m.* 1. Vermögen, Kraft;
 2. Vorrat.
סָפֹק II *h. m.* 1. Zusammenschlagen
 der Hände; 2. Vereinigung.
סָפֹקָא *a. m.* 1. *c.* סָפֹק Jer 31, 1 (MS
 סוּפִיק) Darreichung; 2. Überfluß.

סָפֹר *h. m.* 1. Erzählung; 2. *pl.* סָפֹרִין
 Aufzählung.
סָפֹרָא *a. m.* Haarschneiden.
סָפֹרָה *h. f.* Zahl.
סָפֹרָא Ortsname.
סָפֹת I *h. Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.*
 sich anschließen.
סָפַח II *s.* סָפַח.
סָפַח *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
 feld).
סָפַחַת *h. f.* Schuppenflechte (bei Aus-
 satz).
סָפַחַת *x. m.* Schachtel, Kasten.
סָפַחִין *gr. m.* (σπαθιον) ein kleines
 Schwert.
סָפִי אֶסְפִּינָתִין I *s'* סִיפִינִים. *סיפי*.
סָפִיא *a. m.* Furcht.
סָפִירָא (Est II 6, 11, MS הֶסְפִּירָא) Klage.
סָפִירָה *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brach-
 felde).
סָפִירָה *h. f.* Schiff.
סוּפִינוֹס (jBer 13*) I. סָפִירֹוס *gr.* männl.
 Personennamen (Σεβήνος).
סָפִירָמָא *a. f., pl.* סָפִירִין Dt 28, 68 Schiff.
סָפִיק *s.* סָפִיק.
סָפִיקָא *a. m.* 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.
סָפִיקָא *a. m.* Vermögen, Fähigkeit.
סָפִיקָה *h. f.* dass.
סָפִיר *h. m.* Saphir.
סָפִיר (Ct 5, 14 Or 1302) *a. m.* dass.
סָפִיר *h. m.* eine Wickenart (I. Löw:
Vicia Narbonensis).
סָפִירָא *a. m.* Abgeschorenes(?).
סָפִירָה *h. f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.
סָפִירֹות *h. f.* Schreiben.
סָפִל *h. m.* 1. Schale, Schüssel; 2. 1.
 סָפִל.
סָפִלָא *a. m.* dass.
סָפִלָא *a. m.* Kern.
סָפִלִינִי *gr. m.* (σπαλνιον) Pflaster.
סָפִמָא *a. m., ind.* סָפִם Lv 13, 45 (MS
 שָׁפִם) Schnurrbart.
סָפִן *h.* achten.

ספן I *a.*, *pf.* 1 *sg.* ספנית Est II 7, 10
(nicht MS) achten.

ספן II *a.* befruchtet werden(?).

ספן III *a.* *Itpe. ipf.* יסתפן LvJI 6, 21
gereinigt werden.

ספן *h.* *m.* Schiffer.

ספון *gr. m.* (σάπων) Seife.

ספנא(?) *a. m.* verborgener Ort.

ספנא *a. m., pl. d.* ספניא Jo 1, 5 Schiffer.

סופני (Tos. BabK VIII 18) 1. סוכרי.

סומפניא *s.* סומפניא.

ספסוה *h. m.* Spätfeige.

ספסופה Ortsname(?).

סופסומה *gr. m.* (σοφιστής) Ge-
lehrter.

ספסירא *pers. m.* Makler.

ספסירא *pers. f.* Makeln.

ספסל *gr. m.* (συσέλλιον) Bank, Sessel.

ספסלא *gr. m.* 1. dass.; 2. Gesäß.

ספסר 1. *s.* ספסר; 2. *s.* ספסר.

ספוסקא *pers. m.* Kleie mit Grobmehl.

ספסר *pers. m.* Makler.

ספסירא *gr. m.* (vgl. σαμψήρα) Schwert.

ספס *h.* *Pilp.* ספסר versengen.

ספ I *h.* *Pi.* 1. verabreichen, liefern;
2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum
geben; 3. genügende Zeit haben.
Hitpa. 1. versehen werden; 2. sich
versehen.

ספ II *h.* *Pi.* (die Hände) zusammen-
schlagen.

ספ III *h.* *Hitp.* in Zweifel sein.

ספ I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* ספיקו Thr 2, 11
überfließen; 2. *pf.* 3 *pl.* ספיקו Gn
24, 22 genug tun, genug sein, hin-
reichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.*
3 *pl.* יספקו Gn 24, 19 genug haben;
2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. ge-
nug geben, liefern; 2. *ipf.* יספיק Sac
10, 10 (MS יוספק) genügen. *Po. pf.*
סופיק Dt 2, 7 genug geben, liefern.
Itpa. inf. אסתפקא Koh 4, 16 1. mit
MS אסתפקא, *s.* ספק.

ספ II *a.*, *pf.* 3 *pl.* ספקו Thr 2, 15

(MS ספיקו!) (die Hände) zusammen-
schlagen.

ספ III *a.* *Pa.* 1. Zweifel veranlassen;
2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מספקא
Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.

ספס *h. m.* Genüge.

ספס *h. m., pl.* ספקות 1. zweifelhaft;
2. Zweifelhafte; 3. Zweifel.

ספסא *a. m.* dass.

ספסא *s.* ספסא.

סופקא 1. פיתקא.

ספקטור 1. ספקטור.

ספיקולא, ספקלא *gr. f.* (σπέκουλα) 1. An-
höhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst;
3. Todesstrafe.

ספקלטור, ספיקלטור *gr. m.* (σπεκουλάτωρ)
Scharfrichter.

ספקלי (KohR 9, 18) 1. ספיקולא(?).

ספיקליא (jBer 13°) 1. ספיקולא(?).

ספיקלר *gr. f.* (σπεκλριον) *pl.* ספיקלריות
Spiegel.

ספסא *a. m.* Genüge.

ספיקריא *s.* ספיקליא.

ספ I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.*
gezählt werden. *Pi.* erzählen.

ספ II *h.* *Pi.* scheren, abschneiden.
Hitp. sich scheren lassen.

ספ *a.* *Pa.* *pf.* ספס Gn 41, 14 scheren.

ספ *s.* סופס.

ספס *h. m.* Haarschneider, Barbier.

ספס *h. m.* Grenze.

ספס *h. m.* Zählen.

ספס *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch.
בית הספס Schule.

ספס (Ex 17, 4) *a. m., ind.* ספס Gn 5, 1
1. dass.; 2. Name der tannaitischen
Erklärung des Leviticus; 3. *pl.* ספסרי
Name der tannaitischen Erklärung
von Num. und Deut.

ספס *gr. f.* (σφαίρα) Ball.

ספס *gr. f.* (σπεῖρα) Abteilung Soldaten.

ספס *a. m., c.* ספס Gn 49, 13 (MS ספס)
Ufer, Küste.

ספרא (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber;
2. Bibellehrer; 3. Schriftgelehrter;
4. männl. Personennamen.

ספרא (Est II 6, 11) *a. m.* Haarschneider,
Barbier.

ספרגום *l.* ספרגים *gr. m.* (σφαγίς) Siegel.

ספרותא *a. f.* Amt des Kinderlehrers.

ספרותא *a. f.* Verderben.

ספרנא *a. m.* Schreiber.

ספירינון *gr. m.* (σφαίρινον) Sapphir.

ספרקין *s.* ספרקין.

ספת *h.* ein Stück nehmen, stückweise
nehmen.

ספתא (Ex 26, 4) *a. f., pl.* ספון Lv 5, 4,
c. ספת' Mal 2, 7 Soc 59 1. Lippe;
2. Rand.

ספתקא *pers. m.* stark.

ספיליא (Midr. Teh 9) 1. ספיליא.

ספ *h. m.* Gewand aus grobem Stoff.

ספא I *a. m., c. s.* ספא Gn 42, 35 1. Ge-
wand aus grobem Stoff; 2. Sack.

ספא II *s.* ספי.

ספאה (Dt 28, 42) *a. m.* ein Insekt.

ספב *a. Pa.* drücken.

ספבא *a. m.* Drücken, Gedränge.

ספבא *a. m.* verwundet.

ספבטרין *l.* ספבטרין, *s.* ספבטרין.

ספבל *s.* ספבל.

ספבנדא *a. m.* verwundet.

ספבם *l.* ספבם.

ספד *a. Aph.* anstacheln. Vgl. וקתא.

ספדריי *s.* ספדריי (KohR 9, 18) 1. ספדריי.

ספולא *a. m.* Ungemach.

ספולא *a. m.* rote Farbe.

ספולא *h.* ספולא (Tanch. Misch.) 1. ספולא,
s. ספולא.

ספולא *gr. f.* (σκούτελλα) Schüssel.

ספולא (Sophr XIII 6) 1. ספולא.

ספי *h. m.* 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.

ספילא *h. f.* Steinigung.

ספילא *lat. m.* (siciarius) Wurstmacher.

ספילא *h. f.* Schauen, Blick.

ספל *h.* steinigen. *Ni.* gesteignet werden.
Pi. entsteinen.

ספל *a. dass.*

ספלא *a. m.* Ungemach.

ספלא *gr. f.* (σδλα) Leiter.

ספלא *a. m., pl.* ספלי Polieren.

ספליטין *gr. m.* (σήκρητον) geheimes Ge-
mach.

ספליטור *s.* ספליטור.

ספליטור *x. f.* Faustschlag.

ספילום *l.* ספילום.

ספילין *gr. m.* Gastgeschenk(?).

ספילין *x. m.* Spielmarke(?).

ספילין *l.* ספילין.

ספילין *gr. m.* Maß.

ספילין *l.* ספילין *gr. m.* (σήκωμα) Maß.

ספילין (BerR 41) *gr. m. pl.* (I. Löw:
vgl. σκόλιος) Gewundenheit, Tücke.

ספילין *a. m.* aus Sakassana.

ספילין *s.* ספילין.

ספ *h.* *Hitzp.* 1. zustoßen; 2. zustoßen
lassen.

ספא *a., pf. c. s.* ספא Nu 24, 10 (MS
שפא) zusammenschlagen. *Pa.* 1. dass.;
2. übertragen. *Hitzp. inf.* ספא Gn
43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich
ereignen, zustoßen; 3. zustoßen lassen.

ספולא *l.* ספולא.

ספולא *l.* ספולא.

ספולא *gr. m.* (ἐσκέπτω) Protokoll-
führer.

ספולא *gr. m.* (συκοφάντης) falscher
Ankläger.

ספולא *s.* ספולא.

ספולא *gr. f.* (σκεπαστή) Sänfte.

ספולא *h. f.* Unterschwelle.

ספולא (1S 5, 4) *a. f., pl. d.* ספולא
2 K 18, 16 1. Oberschwelle; 2. Unter-
schwelle; 3. Pfosten.

ספ I *h.* rot färben. *Pi.* schminken.

ספ II *h.* *Ni.* angeschaut werden.

ספ III *h.* *Ni.* stürzen, springen.

ספ I *a.* schauen. *Hitzp.* dass.

ספ II *a. Pa. pt.* ספ DtJI 8, 5, 1.

ספ, *s.* ספ.

סיקר *gr. m.* (σικάριος) 1. Bandit;
2. Geraubtes.

סקרא *a. m.* rote Farbe (Schminke).

סיקורא *lat. m.* (*securis*) Beil.

סקריון *gr. m.* (σήμερον) geheimer
Beschluss.

סקרדיון *lat. m. pl.* (*scordisci*) eine Art
Schuhe.

סקרמא *lat. f.* (*scortea*) Leder, Fell.

סקרמרי *gr. m. pl.* (σηκητηδρις) Schreiber.

סקרנית *h. f.* umhergaffend.

סיקריקון I *gr. m.* roter Farbstoff.

סיקריקון II *gr. m.* (σικαρίκον) Räuber-
wesen, bes. das darauf bezügliche
Gesetz.

סקרמא *a. f.* eine rote Farbe.

סר *סר אפס* s. **קפאפס**.

סרא *a. m.* Fürst.

סרא s. **קרי**.

סרב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen;
2. in jemd. dringen.

סרב I *a. Pa. pf.* **קריב** Nu 20, 21 1. sich
weigern; 2. widerspenstig sein.

סרב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* **קריב**
Thr 3, 11 krumm machen.

סרבא *a. m., pl.* **סרבין** Jes 1, 6 Soc 59
widerspenstig.

סרביט (**סרבוט**) *h. m.* ein Kopfputz der
Frauen.

סוריבטין (bNed 42*) 1. סוריבטין.

סרביל *h. Pass. pt.* **מסרביל** eingehüllt,
beleibt sein.

סרביל *a., pt. pass. pl.* **מסרבילין** Na 2, 5
einhüllen, beleibt machen.

סרביל *h. m.* 1. dicker Mantel; 2. Bein-
kleid.

סרבילא *a. m.* dass.

סרבילא *gr. m.* (σὺρβουλον) Schuhzeug.

סרב *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zu-
dringlich; 3. Widerspenstigkeit.

סרבנא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.

סרבנותא *a. f., c. s.* **קרבנותא** Dt 31, 27
Widerspenstigkeit.

סרבק *a., pt. pl. f.* **מסרבקן** Jes 3, 16
zwinkern.

סרב *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen;
2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit
Abwechslung, Unterbrechung); 3. um-
flechten. *Pu.* beflochten sein. *Hilp.*
überflochten sein.

סרב *a.* umflechten. *Pa.* satteln.

סרב *h. m.* Flechtarbeiter.

סרבול *h. m.* Linieren.

סרביר *h. m.* Zapfen (am Türschloß).

סרביל *h.* linieren.

סרביל *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.

סרבילא *gr. f., pl.* **סרבילין** (σπαράγον)
Wagen.

סרב *h. m.* Siebmacher.

סרבא *a. m., pl.* **סרבין** 1. Drahtgeflecht,
Drahtsieb; 2. Ex 38, 4 Gitter.

סרביתא *a. f.* Flechtwerk, Sieb.

סרביוט *gr. m.* (στρατιώτης), *pl.* **סרביוטות**
1. Soldat; 2. Feldherr.

סרה *h. f.* Abweichen.

סרה *h. Hi.* verderben, unwirksam
machen.

סרהב *h.* aufdringen.

סרהב *a.* 1. *imp.* **סרהיב** Est II 6, 10 be-
eilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.

סרהבנא *a. m.* widerspenstig.

סרהבנותא *a. f.* Widerspenstigkeit.

סרהובא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.

סרהוביא *a. m.* Eile.

סרוד 1. קריר.

סרודה 1. קרירה.

סרותא *a. m., c. s.* **סרותיה** Jo 2, 20, 1.
mit MS **סרותיה**, s. **קרותא**.

סרונא *a. m.* aus Sarwa.

סרונא *a. m., ind.* **סרונ** Thr 3, 39 (MS
סרונ) Verdrehung.

סרונגי s. **קרונגי**.

סרוק *a. m.* Hechler, Kämmer.

סרוקיתא *a. f.* Hecheln, Kämmen(?).

סרותא *a. f., c.* **סרות** Am 4, 10 Gestank.

סרה I *h.* herabhängen. *pt. pass.* **סרית**
herabhängend.

סַרַח II *h.* 1. verletzen; 2. verderben; 3. stinken; 4. sündigen. *pt. pass.* סָרוּחַ
1. verwesend, verdorben; 2. stinkend.
סָרוּחִים מַיִם Abwässer; 3. Übeltäter.
Ni. stinkend werden, verwesen. *Hi.*
1. verletzen; 2. stinkend machen;
3. stinkend werden.

סַרַח I *a.*, *ipf.* 2 *sg.* סָרַחַה Ex 26, 12
herabhängen. *Pa.* herabhängen lassen.

סַרַח II *a.* 1. verwesen; 2. *pf.* 1 *sg.* סָרַחִית
2S 24, 17 sündigen. *Aph.* stinkend
machen.

סַרַח weibl. Personennamen.

סָרַחַה (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.

סָרַחַה *a. m.* übler Geruch.

סָרַחַה *h. m.* 1. Verwesung; 2. Übeltat,
Sünde.

סָרַחַה *h. m.* Übeltat, Sünde.

סָרַחַה *h. m.* Sünder.

סָרַחַה *a. m.*, *ind.* סָרַחַה Gn 39, 23 Übel-
tat, Sünde.

סָרַחַה *a. f.* dass.

סָרַחַה *a. f.* dass.

סָרַחַה *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen;
2. tätowieren. *Ni. Hitp.* zerkratzt
werden.

סָרַחַה *a. Pa. pt.* סָרַחַה 1S 21, 14 kritzeln.

סָרַחַה *h. m.* Streifen.

סָרַחַה *a. m.* 1. Ritz; 2. Einschnitt.

סָרַחַה Ortsname.

סָרַחַה *h. m.* Linieren.

סָרַחַה *gr. f.* (σρᾶτα), *pl.* סָרַחַה, *aram.*
סָרַחַה Straße.

סָרַחַה *h. m.* Krebs (das Sternbild).

סָרַחַה *gr. m.* (σρᾶτον) Schlammung.

סָרַחַה (Jelammed. Ar.)?

סָרַחַה *a.* zehn (in den Zahlwörtern von
11—19).

סָרַחַה *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סָרַחַה Ex 8, 10
stinken; 2. schlecht werden, verderben.
Aph. 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.*

סָרַחַה Ct 1, 12 (MS סָרַחַה) schlecht
machen, verderben. *Itpe.* 1. verdorben
werden; 2. Verderben anrichten.

סָרַחַה *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.

סָרַחַה *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.

סָרַחַה *gr. f.* Syrien (Συρία).

סָרַחַה l. סָרַחַה.

סָרַחַה *h. m.* Gitter.

סָרַחַה *a. m.* Geflecht, Netz.

סָרַחַה *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.

סָרַחַה *h. f.* Abwechslung.

סָרַחַה *a. f.* 1. *pl. d.* סָרַחַה Jer 48, 44
Geflecht, Netz; 2. Gitter.

סָרַחַה *h. m.* Geflecht.

סָרַחַה *h. f.* dass.

סָרַחַה (Dt 3, 9) Name eines Berges
(Hermon).

סָרַחַה *h. f. pl.* 1. Übelriechendes; 2. l.
סָרַחַה, s. סָרַחַה.

סָרַחַה *a. f.* 1. dass.

סָרַחַה *h. f.* 1. Einritzen; 2. Ritz.

סָרַחַה *a. m.* Anklammern.

סָרַחַה *a. m.*, *pl. d.* סָרַחַה Jer 46, 4
Panzer.

סָרַחַה *h. m.*, *pl.* סָרַחַה Kastrat. סָרַחַה
Kastrat von Geburt. סָרַחַה ein
künstlich Kastrierter.

סָרַחַה (Jes 56, 3, MS סָרַחַה) *a. m.*
dass.

סָרַחַה *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.

סָרַחַה *a. m.* 1. *pl. c.* סָרַחַה Koh 12, 11
leer; 2. Taugenichts.

סָרַחַה s. שָׂרַחַה.

סָרַחַה *h. f.* Hecheln, Kämmen.

סָרַחַה I *a. f.* Kamm.

סָרַחַה II *a. f.* Leerheit.

סָרַחַה *h. m. pl.* ein Gebäck.

סָרַחַה *a. f.* Leerheit.

סָרַחַה l. סָרַחַה, s. סָרַחַה.

סָרַחַה I *a.* anhängen, haften. *Pa. Itpe.*
1. dass.; 2. ankleben.

סָרַחַה II (Thr 3, 9) *a.* verdrehen, verkehren.
Pa. inf. סָרַחַה Thr 3, 36 (MS סָרַחַה)
dass.

סָרַחַה *h. m.* 1. Anhang; 2. Nachahmung.

סָרַחַה I *a. m.* 1. dass.; 2. Verwachsung;
3. Anhaftendes; 4. Nachahmung.

סַרְכָא II *a. m., ind.* סַרְיָה Thr 3, 59
Verdrehung.

סַרְכָא (SchirR 1, 1) l. סַרְכָא.

סַרְכָא *a. m., pl. c. s.* סַרְכוּהִי Ex 5, 6
Befehlshaber, Fürst.

סַרְכָנָא *a. m.* Verdrehung.

סַרְכָנָא *a. m.* Befehlshaber, Fürst.

סַרְמָטִי *gr. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.

סַרְמָטִיָא *gr. f.* Name eines Landes (Σαρματία).

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְמִיטִין l. סַרְמִיטִין, s. יָמִים.

סַרְפִּינָה (?) *x. f.* Name einer Bohnenart.
סַרְפָּס, סַרְפָּס *gr.* Name einer Gottheit
(Σαρπας).

סַרְךָ *h. m.* rote Farbe, Schminke.

סַרְךָ *h. m.* rote Farbe, Schminke.

סַרְךָ I *h. Pi.* rot färben.

סַרְךָ II *h.* 1. kämmen; 2. hecheln.

סַרְךָ III *h., pt. pass.* סַרְךָ 1. leer, unfruchtbar; 2. unnütz.

סַרְךָ I *a., pt. pass. pl.* סַרְיָין Jes 19, 9
(MS סַרְיָין) 1. kämmen; 2. hecheln.
Pa. dass.

סַרְךָ II *a., s.* סַרְיָין *Pa.* ausleeren.

סַרְךָ l. סַרְךָ.

סַרְךָ *h. m.* Leerheit, Unfruchtbarkeit.

סַרְךָ אֵילָן סַרְךָ Baum ohne eßbare Frucht.

סַרְךָ *a. m., ind.* סַרְךָ Ct 2, 3 dass.

סַרְךָ *x. m.* Sarazene.

סַרְיָין Ortsname.

סַרְיָין *gr. f.* (σηρικὴ) Seidenweberei.

סַרְיָין l. סַרְיָין.

סַרְיָין *x. m.* Sarazene.

סַרְיָין (EchR 1, 15) l. סַרְיָין.

סַרְיָין *a. f.* Kamm.

סַרְיָין *gr. m.* (σηρικόν) seiden.

סַרְיָין *gr.* Ortsname (Ὀσρακάνη).

סַרְיָין *gr. m.* (σηρικάρσιος) Seidenspinner.

סַרְיָין *h.* widerspenstig sein.

סַרְיָין *h. f.* Würde, Amt.

סַרְיָין *a. f., c. s.* סַרְיָין Koh 11, 3
1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.

סַרְיָין (= סַרְיָין) *a. f.* Gerste.

סַרְיָין (Jes 27, 8) *a. f.* Sea. S. סַרְיָין.

סַרְיָין (EchR 1, 15) l. סַרְיָין.

סַרְיָין (Ab. R. Nath. 31)?

סַרְיָין *h. m.* Winter.

סַרְיָין (Gn 8, 22) *a. m.* dass.

סַרְיָין *h. m.* Verschluss.

סַרְיָין *h. f.* Bibelabschnitt ohne neuen
Zeilenanfang (mit Lücke in der Zeile).

סַרְיָין *h. f.* Winterfrucht.

סַרְיָין *h. m.* Zerstörer.

סַרְיָין *a. m.* dass.

סַרְיָין *a. f.* Zerstörung.

סתות *h. m.* 1. Behauen; 2. Hauschutt.
 סתימה *h. f.* Verschließen, Verstopfen.
 סתימתא *a. m.* Autor einer anonymen Tradition.

סתירה I *h. f.* Verbergen.

סתירה II *h. f.* Zerstören.

סתות 1. סתות.

סתם *h.* 1. verschließen, verstopfen;
 2. verbergen, unbestimmt lassen. *pt.*
pass. סתום ohne nähere Bezeichnung,
 anonym. *Pi.* dass. *Ni.* *Hütp.* ver-
 schlossen werden, verstopft werden.

סתם *a.* 1. *pt. pass. pl. f.* סתימן Ez 41, 16
 verschließen; 2. anonym mitteilen. *Pa.*
 1. verstopfen; 2. verbergen. *Itpa.*
 1. *pf.* סתתים (1. אסתתם oder *Itpe.*
 אסתתים) Thr 3, 8 verschlossen werden;
 2. hinfällig werden.

סתם *h. m.* 1. verschließend; 2. un-
 bekannt, unbestimmt; 3. anonym.

סתמא *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere
 Hinzufügung; 2. anonym.

סתק *a.* spalten.

סתקתא *a. f.* Spalt.

סתר I *h. Pi.* verbergen. *Hi.* dass.
Hütp. sich verbergen.

סתר II *h.* 1. niederreißen, umstoßen;
 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hütp.*
 sich auflösen.

סתר I *a. Pa. pt. pl. f.* סתתן Jes 65, 16
 verbergen. *Itpa. pt.* סתתה Koh 7, 12
 sich verbergen.

סתר II *a., ipf. 2 pl.* סתתרון Dt 7, 5
 (MS סתתרון), *inf.* סתתה Jer 1, 19 zer-
 stören, niederreißen. *Pa.* auflösen, ver-
 wirren. *Itpa.* niedrigerissen werden.

סתר *h. m.* 1. Verborgenheit; 2. Ge-
 heimnis.

סתרא (Dt 13, 7) *a. m.* dass.

סתרה *h. f.* Verborgenes.

סתריאל männl. Personennamen.

סתת *h. Pi. (Po.)* behauen. *Pa.* behauen
 werden.

סתת *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebrä-
 ischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen
 = 70.

עאל *s.* עלל.

עאנא *s.* ענא.

עאתא *a. f.* Unheil.

עב I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.

עב II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.

עב *s.* עוב.

עבא I *a. m.* Gezweig.

עבא II *a. m.* 1. Schoß; 2. Busen (auch
 des Gewandes).

עבב *h. Pi.* dicht machen.

עבבית *h. f.* Fieber.

עבביתא *a. f.* dass.

עבד *h.* 1. dienen, Dienst tun; 2. ver-
 ehren (von einer Gottheit). *Ni.*

1. verehrt werden; 2. gegerbt werden;
 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten,
 bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen.
Hütp. ausgeführt werden.

עבד (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf. 1 sg.* אעבד
 Ex 32, 10 tun, machen, verrichten;
 2. *inf.* מעבד Ex 31, 4 arbeiten, ver-
 arbeiten, zurichten; 3. *pt.* עבד Gn
 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen;
 5. sich befinden; 6. sich verhalten.
Pa. 1. *pt. f.* מעבדא Gn 49, 15 hervor-
 bringen; 2. bearbeiten. *Itpe.* אתעבד,
 איעבד, *ipf.* יתעבד Gn 29, 26 1. ge-
 tan werden, gemacht werden; 2. wer-
 den; 3. *pf. 3 pl. f.* אתעבדא Dt 33, 17
 geschehen. *Schaph. s.* שעבד.

עבד *h. m.* Sklave, Knecht.

עֶבֶד *a. m., ind.* עֶבֶד Gn 9, 25 1. Sklave, Knecht; 2. Anbeter.

עֵיבָרָא *s.* עֶבֶרָא.

עֲבָרָה *h. f.* der zur Entwicklung einer Pflanze nötige Raum.

עֲבָרוֹת *h. f.* Knechtschaft.

עֲבֻרָתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.

עֲבָרָן *h. m.* Gerber.

עֲבֻרְקָנָא *a. m.* dickbärtiger.

עֲבֻרָתָא *a. f., ind.* עֲבֻרָה (l. עֲבָרָה) Gn 26, 14 B. erworbener Besitz.

עֲבָה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.

עֲבֹד *h. m.* Bearbeiten, Gerben.

עֲבוּרָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opferdienst, Tempeldienst. ע' זָרָה Götzendienst, Götze (Name eines Mischnatraktats); 4. Opferdienstinkommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.

עֲבוֹ 1. עֲבוֹ.

עֲבוֹט *s.* עֲבוֹט.

עֲבוֹט *h. m.* Pfand.

עֲבוּפָא *a. m., ind.* עֲבוּף Dt 12, 2 dicht-belaubt.

עֲבוּפָא *a. m.* dass.

עֲבוֹר *h. m.* 1. Reise; 2. Schwängerung, Schwangerschaft; 3. Einschaltung, Interkalation. חֵדֶשׁ הָע' Schaltmonat; 4. Einverleibtes; 5. Schwinden; 6. Ergehen.

עֲבוֹר I, עֲבוֹר *h. m.* Getreide.

עֲבוֹר II *h.* 'פֶּע' wegen, um — willen.

עֲבוּרָא *a. m.* 1. Schwängerung. *pl.* עֲבוּרִין Schwangerschaft; 2. *c.* עֲבוֹר 1S 20, 27 Einschaltung, Interkalation.

עֲבוּרָא (Gn 44, 1), עֲבוּרָא *a. m., c.* עֲבוֹר Gn 27, 28, עֲבוֹר Dt 23, 20 Getreide.

עֲבוּרָא *a. m.* 1. Reisender; 2. Übertragender.

עֲבוֹת *h. m., pl.* עֲבוֹתוֹת 1. Zugseil; 2. Lenkseil.

עֲבוֹת *h. m.* dichtbelaubt.

עֲבֹט *a. Itpe.* gepfändet werden.

עֲבֹט *h. m.* Traubenbehälter.

עֲבִי *h. m.* 1. Dicke; 2. dicke Stelle; 3. dick; 4. Ledersack.

עֲבִיָּא *a. m.* dick.

עֲבִיָּא *a. m.* 1. *c.* עוֹבִי 1K 7, 46 Dichtigkeit, Dicke; 2. Bedeckung.

עֲבִירָה *h. f.* Handlung.

עֲבִירָתָא *a. f.* 1. Lv 11, 32 Arbeit, Geschäft; 2. Ware; 3. Dienst.

עֲבִירָט *h. m.* 1. Traubenbehälter; 2. Kamelsattel; 3. Nachtgeschirr.

עֲבִירָטָא *a. m.* Kamelsattel.

עֲבִירָצָא *a. m.* süße Mehlspeise.

עֲבִיר 1. עֲבִיר.

עֲבִירָה *h. f.* Durchgehen.

עֲבִירָה *h. f.* 1. Übertretung, Sünde; 2. insbes. Buhlerei.

עֲבִירָתָא *a. f., c.* עֲבִירָת Dt 23, 15 dass. קִבְּסָטָא 1. עֲבוּסָטָא.

עֲבִיץ *a.* erblassen.

עֲבָצָא (Nu 31, 22, MS אֲבָצָא) *a. m.* Zinn.

עוֹבֵר *h.* 1. vorübergehen. וְשָׁבִים עוֹבְרִים Passanten; 2. hingehen; 3. vergangen sein. לְשָׁעֲבֹר in der Vergangenheit; 4. vorangehen; 5. übertreten. *Ni.* übertreten werden. *Pi.* 1. überschreiten; 2. trächtig, schwanger werden; 3. einverleiben; 4. einschalten, interkalieren; 5. ergehen lassen. *Pu.* 1. beseitigt werden; 2. *pt.* schwanger; 3. *pt.* interkaliert. שָׁנָה מְעַבְרָת Schaltjahr. *Hi.* 1. vorübergehen; 2. vorüberführen; 3. beseitigen, entfernen. *Hitp.* 1. geschwängert werden, schwanger sein; 2. interkaliert werden; 3. einverleibt werden.

עֲבֹר (Gn 33, 3) *a., ipf.* יַעֲבֹר Dt 24, 5

1. vorübergehen; 2. einhergehen; 3. überschreiten, übersetzen; 4. überkommen, treffen; 5. übertreten. *Pa.* 1. übergehen; 2. hinüberführen; 3. beseitigen; 4. schwanger werden; 5. schwängern; 6. *pt. pl.* מְעַבְרִין Ct 7, 5 interkalieren. שָׁנָה מְעַבְרָתָא Schaltjahr.

Aph. pf. 3 *pl.* אַעברו Ex 36, 6 1. vorüberführen, vorbeigehen lassen; 2. darbringen; 3. durchgehen lassen; 4. wandern lassen; 5. übertragen. *Itpe. inf.* אַתעברא Ez 47, 5 durchschritten werden. *Itpa.* 1. geschwängert werden; 2. besänftigt werden.

עבר *s.* עובר.

עבר *h. m.* 1. Seite; 2. מעבר *ל* jenseits. עבר הירדן Ostjordanland.

עברא (Ex 28, 26) *a. m.* 1. Seite, Gegend.

עבריון (Ex 32, 15) von beiden Seiten; 2. לעיבר Dt 30, 13, *ל* מעברא Nu 34, 5 jenseits.

עברא (Ex 26, 28) *a. m.* Riegel.

עבראה I (Gn 14, 13) *a. m.* Hebräer.

עבראה II *a. m., pl. d.* עבראי Nu 27, 12 jenseitige Gegend.

עברה *h. f.* Schwangere.

עברה *h. f.* Zorn.

עברה *h. f.* 1. Durchgehen; 2. Vorübergehen; 3. Aufhören.

עברה *s.* עבירה.

עברי *h. m.* 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.

עברין *h. m.* Übertreter.

עבריא *a. m.* dass.

עברית *h. f.* 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.

עברת *h. f.* Schwangere.

עבש *h. m.* eine Apfelart(?).

עבראה *s.* עבירה.

ענבות *h. f.* Hinterbacken.

ענה *s.* עונה.

עגיל *s.* עגיל.

עגול *h. m., f.* עגלה rund.

עגול *h. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Preßstein der Kelter.

עגולא *a. m.* 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.

עגונא *a. m.* Ehehindernis für eine Frau, weil der Tod des Gatten nicht bewiesen ist.

עגיראה *a. m., pl. d.* עגיראי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.

עגיל *h. m.* 1. Kreis; 2. männl. Personenname.

עגילא *a. m., pl.* עגילין Ez 23, 24 Schild.

עגישא *a. m.* stößig.

עגל *h.* einen Kreis ziehen. *Ni.* rund werden. *Pi.* 1. rollen; 2. walzen; 3. einen Kreis ziehen. *Hi.* abrunden. *Hitp.* 1. sich wälzen; 2. rund werden.

עגל *a.* rund sein. *Pa.* 1. rund machen; 2. umwickeln. *Itpe.* rund sein.

עגל *h. m.* Kalb.

עגל *a.* בע' פּעגלא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.

עגלא (Ex 32, 24) *a. m., ind.* עגל Lv 9, 3 Kalb. עגלא עין Ex 28, 19 ein Edelstein.

עגלולת *h. f.* rund.

עגלה *h. f.* Kalbe.

עגלה Ortsname.

עגלה *h. f.* 1. Wagen; 2. ein Sternbild.

עגלתא I (Dt 21, 4) *a. f.* weibl. Kalb.

עגלתא II *a. f.* 1. *pl.* עגלן Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild; 3. Becken.

עגם *h., pt. pass.* עגום 1. gelähmt; 2. betrübt.

עגם *a., pt. pass. pl. f.* עגומן Ru 1, 13 (fehlt im MS) betrübt.

עגמה *h. f.* Betrübniß.

עגין *gr. m.* (ἄγκυρα) Anker.

עגן *h.* 1. einschließen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.

עגן *a., ipf.* 3 *pl.* יעגנון Jes 24, 22 (MS יעגנונין), *pt. pass. pl.* עגינון Jes 42, 7 einschließen, zurückhalten. *Pa.* einschließen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). *Itpe.* eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).

עגנא (Jes 24, 22, MS עגנא) *a. m., c. s.* עגנהו Jes 42, 22 Einschließung. בית ע' Kerker.

עגם *h. m.* Birne (*Pirus communis*).

עגעג *h.* wälzen.

ענען *a.* wälzen.

ענרון *s.* אנרון.

עננתא *s.* עוננתא.

עד *h.* bis. עד אימתי? עד bis wann? עד bis wohin? עד כאן עד bis hierher. עד ש 1. als schon; 2. bis; 3. anstatt dass. עד שלא 1. als noch nicht; 2. bevor, ehe. עד כרי ש עד bis. עד כרי ש so lange noch nicht, ehe.

עד (Lv 23, 16) *a.* bis. עד — מן Ex 22, 3 von — bis. עד לא Gn 2, 5 noch nicht. עד השתא עד כדון Gn 43, 28, עד השתא עד bis jetzt. עד אימתי Ex 10, 3 wie lange? עד כא Gn 22, 5 hierher. עד ד 1. Gn 29, 9 während; 2. Gn 29, 8 bis; 3. Nu 35, 12 ehe. עד מא Nu 24, 22 bis. עד לא Gn 45, 28, עד דלא ehe.

עד *h.* m. Beute.

עד *h.* m. 1. Zeuge; 2. Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an bibl. עדים Menstruation).

ערא (= הרא) *a.* f. diese, das.

ערא (Gn 15, 17) *a.* 1. vorübergehen, hindurchgehen; 2. *ipf.* יערי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; 3. *inf.* מערי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. Pa. 1. *pf.* 3 *sg.* f. עריאת Gn 4, 1 schwanger werden; 2. entfernen; 3. erbeuten. Aph. 1. *ipf.* 2. *sg.* מערי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; 2. aufheben; 3. schwanger werden. Ittaph. ארעא Lv 4, 31 entfernt werden.

עראה (Nu 31, 11) *a.* m., *ind.* ערי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.

ערבא (Lv 16, 8) *a.* m. 1. Los; 2. Anteil.

ערד (?) *h.* zerreißen (?).

ערד *s.* ער.

ערה *h.* Hi. wegnehmen. Ho. weggenommen werden.

ערה I *h.* f. 1. Versammlung; 2. Gemeinde.

ערה II *h.* f. Zeugnis.

ערנא *a.* m., *c.* s. ערניה Ct 8, 11 Anteil. S. ערבא.

עדוי *h.* m. Empfängnis, Schwangerschaft.

עדניא *a.* m., auch *pl.* עדניין, *c.* s. עדניכי Gn 3, 16 dass.

עדונים *h.* m. *pl.* 1. Wohlleben; 2. Geschmeidigkeit.

עדור *h.* m. Behacken, Aushacken.

עדות *h.* f. 1. *pl.* עדיות Zeugnis; 2. *pl.* Name eines Mischkatraktats; 3. Zeichen der Jungfrauschaft.

ערי männl. Personennamen.

ערי *h.* m. Schmuck.

ערי *s.* עראה.

ערי (= הרי) *a.* m. *pl.* (?) diese.

ערי *h.* a. מבליערי ohne, außer.

ערינ *h.* noch immer. ערינ — לא noch nicht.

ערינ *a.* dass.

עריין (GnJII 6, 6) 1. nach JI ערינ = רין, s. ארין.

ערינא *a.* m. Deckel.

עריה *h.* m. freigebig (?) S. עריפא.

עריפא *a.* m. vorzüglicher, besser.

עריה *h.* f. Umhacken.

ערישא weibl. Personennamen.

עריתא I *a.* f., *c.* ערית Thr 2, 2 Schmuck.

עריתא II *a.* f. Beute.

עריתא (Lv 13, 6) *a.* f., *ind.* עריא (!) Lv 13, 2 Schorf.

ערל *h.* m. Gartenkresse (*Lepidium sativum*).

ערלא *a.* m. dass.

ערלמא (Gn 38, 20) *a.* m. aus Adullam.

ערלרין *s.* ערלרין.

ערן *h.* Pi. 1. schmiegen, geschmeidig machen; 2. anmutig machen; 3. ergötzen. Pu. pt. wohlgepflegt. Hi. anmutig machen. Hüf. 1. geschmeidig werden; 2. sich ergötzen.

ערן *h.* Ortsname. ערן Paradies, Ort der Seligen.

ערן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. ערן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.

ערן *h.* m., *pl.* ערנין Menstruation.

ערן (Gn 38, 1) *a.* m. Zeit. ערן בערן

Gn 24, 55 ein Jahr. **בַּעֲדָן** Gn 18, 14
übers Jahr. **הָעֲדָנָא** jetzt.

עָרַף *h.* überschießen, mehr sein. *Hi.*
mehr tun.

עָרַף *a., pt. pass.* **עָרַף** besser, vorzüg-
licher.

עָרְפָא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.
עָרַק *a. Pa.* andrücken.

עָרַק *h. m.* Wulst.

עָרָקָן (*bSanh 11^a*) 1. **דַּעֲרָקָן**, *s.* **דַּעֲרָקָא**.
עָרָקָן (*Ez 27, 19, MS* viell. **עָרָקָן**) 1.

עָרָקָן, *s.* **עָרָקָא**.

עָרַר I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten.
Pi. hacken, behacken. *Ni.* gehackt
werden.

עָרַר II *h. Ni.* wegbleiben.

עָרַר I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

עָרַר II *a.* helfen. *Itpe.* Hilfe erhalten.

עָרַר *h. m., pl.* **עָרָרִים**, 1. Schaf-
herde; 2. (bibl.) Schar; 3. Hürde.

עָרַר *מְנַדֵּל עָרַר* Ortsname.

עָרָא (*Gn 32, 16*) *a. m.* dass.

עָרָא I *עָרָא*.

עָרָסָא *gr. f.* (*ὄρεσις*) kleiner Krug.

עָרָשָׁא *h. f., pl.* **עָרָשִׁין** 1. Linse (*Ervum*
Lens); 2. flache runde Wärmflasche;
3. Wagschale; 4. das Becken der Öl-
mühle.

עָרָתָא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.

עָוָא I *a. Pa.* schreien, lärmern.

עָוָא II *a.* abweichen. *Aph.* sich ver-
gehen. *Itpe.* Unrecht erfahren.

עָוָא *a. m., pl. d.* **עָוָא** Dt 2, 23 Iwwiter.

עָוָב *h. m., pl.* **עָוָבִים** Balken.

עָוָבִי 1. *s.* **עָוָבִי**; 2. *s.* **עָוָבִי**.

עָוָבָא (*Ex 32, 16*), **עָוָבָא** *a. m., ind.*

עָוָבָא *Ex 28, 6* 1. Tat, Werk; 2. Er-
eignis.

עָוָבָתָא (*Gn 33, 14 Sab., MS* **עָוָבָתָא**)
a. f. Erarbeitetes.

עָוָר *h. m.* Reisender.

עָוָרָא (*עָוָרָא*) *h. m.* Fötus, Embryo.

עָוָרָא (*Ct 7, 3, MS* **עָוָרָא**) *a. m.* dass.

עָוָרָא I (*Nu 13, 23*) *a. f., pl.* **עָוָרָא**

Ez 17, 6, c. s. **עָוָרָתָא** *Ho 14, 6 Soc 59*
Zweig.

עָוָרָתָא II (*Gn 33, 14 MS* **עָוָרָתָא**) *a. f.*
Zug.

עָוָרָתָא *a. f.* Zorn.

עָוָרָא *h.* einen Kreis ziehen.

עָוָרָא *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* **עָוָרָא** auf
Kohlen gebackener Kuchen; 3. *pl.*
עָוָרָא Bewässerungsgraben.

עָוָרָתָא *a. f., c.* **עָוָרָתָא** *Ez 17, 7* Be-
wässerungsgraben.

עָוָרָא *h. m.* Becken.

עָוָרָתָא *a. f., pl.* **עָוָרָתָא** auf Kohlen ge-
backener Kuchen.

עָוָרָא *h. Hi.* **הָעָוָרָא** 1. bezeugen; 2. als
stößig erklären (vom Stier). *Ho. pt.* **מוֹעָד**
als stößig erklärt. *Pil.* aufrichten.

עָוָרָא *h.* noch. **עָוָרָא** *לא* nicht nur,
sondern auch. **מְבָעוֹרָא** während.

עָוָרָא (*Gn 7, 4*) *a.* 1. noch. **עָוָרָא** — *לא*
Gn 17, 5 nicht mehr; 2. *Gn 4, 25*
wieder. **בְּעָוָרָא** während noch.

עָוָרָא *a. m.* Flocke Wolle.

עָוָרָא (*jJeb 3^c*) 1. **עָוָרָא**, *s.* **עָוָרָא**.

עָוָרָא *h. f.* Gurtband.

עָוָרָא *h. m.* Überschuß.

עָוָרָא *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren,
zerstören.

עָוָרָא *h. m.* Beugen, Krümmen.

עָוָרָא I *h. m.* Stärke.

עָוָרָא II *h. m.* eine Adlerart.

עָוָרָא *a. m.* 1. Schlange; 2. männl. Per-
sonennamen.

עָוָרָא *a. m., pl.* **עָוָרָא** *Lv 22, 16* Vergehung.

עָוָרָא *a. m.* Knabe (*arab.*).

עָוָרָא *a. m.* 1. *Ex 4, 11* blind; 2. ein-
äugig; 3. Blindheit; 4. männl. Per-
sonenname.

עָוָרָא *h. f.* Krampf.

עָוָרָא *h. m., pl.* **עָוָרָא** Joch.

עָוָרָא (= **עָוָרָא**) *a., pt.* **עָוָרָא** *Thr 1, 4,*
1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.*
hineinbringen. *Itpa.* sich hineinbegeben.
8. **עָוָרָא**.

עול *h. Pi.* *עול* *unrecht handeln.*
 עול *h. m.* Unrecht.
 עולא (Dt 32, 4) *a. m.* dass.
 עולא *a. m., pl. d.* *עולא* Ze 3, 5 (MS *עולא*) gottlos.
 עולא *a. m.* Säugling.
 עולה *h. f.* Mädchen.
 עולה *h. f.* Unrecht, Übeltat.
 עולה *h. f.* Ganzopfer.
 עולל *h. m.* Kind.
 עוללה, עוללת *h. f.* Nachlese (im Weinberg).
 עוללתא *a. f., pl.* *עוללת* Ob 5 dass.
 עולם *h. m., pl.* *עולמות*, *עולמים* 1. Äon, Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt; 4. Ewigkeit. *לעולם* 1. stets, auf immer; 2. immerhin; *מעולם* jemals.
 עולמית *h.* auf ewig, für immer.
 עולתא *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtigkeit.
 עומם *h. m.* Last.
 עומק *h. m.* Tiefe.
 עומר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
 עומר II *h. m.* ein Hohlmaß ($\frac{1}{10}$ Epha).
 עון *h. m., pl.* *עונות* Sünde. *עון גליון* Verdrehung von *εὐαγγέλιον*.
 עונג *h. m.* Ergötzen.
 עונה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde; 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte Zeit; 4. Zeit der ehelichen Pflicht; 5. l. *עינה*.
 עונה II *h. f.* Faden, Strick.
 עוני (*עני*) *h. m.* Armut.
 עונגא Ortsname.
 עונתא *s.* *אונתא*.
 עונש *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.
 עונתא I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. *c. s.* *עונתא* Ex 21, 10 (MS *ענתא*) Zeit der ehelichen Pflicht.
 עונתא II *a. f., pl. c. s.* *עונתיה* Ho 10, 10, 1. *עינתיה*, *s.* *ענא*.
 עוף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *פיל. עוף* flattern.

עוף II *h.* erschöpft sein.
 עוף I *a., ipf.* 3 *sg.* *פיעוף* Dt 4, 17 (nicht im MS) fliegen.
 עוף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.* *פיעוף* (wie von *עפף*) Ex 29, 9, *pt. pass.* *עף* Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* doppelt legen, verdoppeln. *S.* *עפף*.
 עוף *h. m.* 1. *pl.* *עופות* Vogel; 2. Geflügel.
 עופא (Gn 1, 20) *a. m.* dass.
 עופא (Ze 1, 10) 1. mit MS *עופלא*.
 עופל ein Stadtteil von Jerusalem.
 עופר *h. m.* Jüngling.
 עופרת *h. f.* Blei.
 עיץ *a., pf.* 3 *pl.* *עצו* Est II 7, 9 raten.
 עיק *a., pf.* 3 *sg.* *עקת* Gn 32, 7, 1 *sg.* *עקית* Gn 27, 46 1. eng sein; 2. bedrängt sein; 3. Angst haben. *Aph.* *pf.* 3 *pl.* *אעיקו* Gn 49, 23 1. bedrängen; 2. quälen; 3. Angst haben. *Itpe.* *Itpa.* bedrängt sein.
 עיקה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.
 עוקין *h. m. pl.* Sprossen einer Leiter, Stufe.
 עוקם *h. m.* Krümmung.
 עוקץ *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel; 4. Spitze der Brustwarze; 5. Schwanzwirbel. *pl.* *עקצין* Name eines Mischnatraktats. *עוקץ עקרב* eine Pflanze.
 עיר *h., pt.* *ער* wach, munter. *Ni.* 1. wachen, erwachen; 2. rege sein. *Hi.* reizen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.* *עורר* 1. wecken; 2. Totenklage anregen. *Hitpal.* erweckt werden. *Pilp.* *ערער* 1. drängen; 2. Totenklage anregen. *Hitpalp.* 1. aufgeregt werden; 2. gelockert sein.
 עיר *a., pt. f.* *עירה* Ot 5, 2 wecken. *pt.* *ער* wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* *אערי* Sac 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein. *Pal.* (*Päl.*) *עורר*, *ipf.* *יערר* Jes 9, 11 rege machen, wecken. *Itpe.* *אתער* 1. *pf.* *אתער* Gn 41, 7 erwachen; 2. sich erregen. *Ittaph. pf.* 3 *pl.* *אתערי*

Ct 7, 10 (MS אַתער) erweckt werden.
Palp. ערער 1. hin- und herwerfen;
 2. gelockert sein.
 עור *h. Pi.* עור blind machen.
 עור *a. Pa. pt.* מעור Ex 23, 8 blind
 machen. *Itpa.* erblinden.
 עור *h. m.* blind.
 עור *h. m., pl.* עורות 1. Haut. Bei der
 Lunge ע הפנימי Wand der Alveolen,
 ע החיצון Pleura pulmonalis; 2. Fell.
 ע הלב Brustlatz.
 עורא *a. m.* 1. Spreu; 2. Erwecken(?).
 עורב *h. m.* Rabe.
 עורבא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.
 עורבתא *a. f.* Rabenweibchen.
 עירבתי *ב' ע'* Familienname.
 עיוון *h. m.* Blindheit.
 עורף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.
 עושף *h. m.* breite Schneide der Zimmer-
 art.
 עישק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.
 עישר *h. m.* Reichtum.
 ענת männl. Personennamen.
 עות *h. Ni.* נעות sich freuen(?).
 עות *h. Pi.* ענת 1. verkrümmen; 2. ver-
 verderben. *Hitp.* 1. gekrümmt werden;
 2. verdorben werden.
 עות *a. Pa.* ענת 1. krümmen, beugen;
 2. *pt. pass. d.* מענתא Est 1, 1 (nicht
 MS) verderben.
 עותא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.
 ענתא *a. m.* Verdorbener.
 ענתנא(?) *a. m.* dass.
 ענתני *כפר ע'* Ortsname.
 עו *h. m.* stark, hart. עו פנים frech,
 schamlos.
 עו *h. m., pl.* עוים Ziege.
 עון *a. m.* 1. *ind.* עו Lv 22, 7, *pl.* עון
 Gn 15, 19 dass.; 2. עון דקרקסא Dresch-
 schlitten; 3. עון דיםא ein gehörnter
 sagenhafter Fisch (Hornrochen?).
 עון *a. m.* eine Adlerart.
 עונאל *עונאל* Name eines gefallenen En-
 gels.

עונאל (Lv 13, 8, Abänderung von עונאל)
 dass.
 עוב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen.
Hi. Entlassung bewirken. *Ni.* Hüt-
 p. verlassen werden.
 עוב *a.* dass.
 עונבא *pers. m.* Bote.
 ענה *h. f.* Ziege.
 ענה, ענה Name eines gefallenen Engels.
 עונבה weibl. Personennamen.
 עינו *h. m.* gewaltig.
 ענות *h. f.* Härte, Hartes. ע' פנים Frech-
 heit, Schamlosigkeit.
 עו *h. Hi.* stark machen. עו פנים frech
 sein. *Hitp.* stark werden.
 עו *a. Itpa.* stark werden.
 עויל *s.* עויל.
 עוי männl. Personennamen (= עוריה).
 עויל (Lv 11, 13), עויל *a. m.* eine Adler-
 art.
 עויל männl. Personennamen.
 עוילה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.
 עוילתא *a. f.* Zuvermeidendes, Häßliches.
 עוילא *a. m., pl. c.* עויל Jes 7, 18 stark.
 עוילתא *a. f.* Härte. עוילתא לבא Starr-
 sinn.
 עוילתא *a. f.* dass.
 עוילתא *a. m., ind.* עויל Ex 35, 25 Ge-
 spinnst.
 עוילה *h. f.* aufgebrochener Boden.
 עול *a., pt. f.* עולא Ex 35, 25 spinnen.
 עולא *a. m.* Gespinst.
 עום *a. Aph.* abkneipen.
 עוק I *h.* aufbrechen, aufhacken.
 עוק II *h.* festhalten.
 עוק I *h. m.* Wulst.
 עוק II *h. m.* aufgebrochener Boden(?).
 עוקה *h. f.* dass.(?).
 עוקתא *a. f.* 1. *pl.* עוקן, *d.* עוקתא Ex
 25, 24, עוקין Ring; 2. Öffnung des
 Mastdarms (After); 3. *pl. d.* עוקיא
 Jer 40, 1 Fessel.
 עור *h.* helfen.
 עור *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.

עֹרָא männl. Personennamen.

עֹרֵר I. עֹרֵר.

עֹרֵר I. עֹרֵר.

עֹרֶה h. f. Hilfe.

עֹרֶה h. f. der innere Hof des jerus-
Tempels. עֹרֶת הַנָּשִׁים der von den
Frauen vorzugsweise benützte Tempel-
hof.

עֹרֶה männl. Personennamen.

עֹרֵר h. m. Weißdornart (*Crataegus*
Azarolus).

עֹרֵר h. m. eine Schilfart.

עֹרְתָא a. f., c. עֹרֶת (I. עֹרֶת) 1S 3, 3,
pl. c. s. עֹרְתֵי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.)
Heiligtumshof.

עֵטָא s. עֵטָא.

עֵטָה h. verhüllen, um sich hüllen.

עֵטוּר h. m. Verhüllen.

עֵטוּר I h. m. Bekränzen, Schmücken.

עֵטוּר II h. m. Entfernen, Trennen.

עֵטוּשׁ h. m. Niesen.

עֵטוּשָׁא a. m. aus Atuscha.

עֵטִי h. m. Verderben(?).

עֵטִין männl. Personennamen.

עֵטִין h. m. zum Mürbewerden hingelegte
Olive.

עֵטִיר h. m. 1. Hülle, Umhüllung; 2. Ge-
wand.

עֵטִירָה I h. f. dass.

עֵטִירָה II h. f. Verschmachten.

עֵטִירָא a. m. rauchend.

עֵטִישָׁה h. f. Niesen.

עֵטִל (männl. Personennamen) I. עֵטִיל(?).

עֵטִלָא a. m. träge.

עֵטִלִּיתָא a. f. Trägheit.

עֵטִלִּין gr. m. (κατδυσσις) Karawanserei.

עֵטִלִּפָא (Lv 11, 19) a. m. Fledermaus.

עֵטִלִּךְ h. m. dass.

עֵטִמָא, עֵטִמָא a. m., c. s. עֵטִמִּיהָ Est II
1, 2 Schenkel, Lende.

עֵטִן h. Oliven (zum mürbewerden) auf-
häufen.

עֵטִעָה (jSanh 20^c) I. מִטְעָמָא, s. מִטְעָם.

עֵטִר I h. umnehmen, sich einhüllen.

Hitp. sich einhüllen in, anlegen (vom
Mantel).

עֵטִר II h. matt werden, verschmachten.

Hitp. dass.

עֵטִר a., pt. עֵטִיר 1S 28, 14 umhüllen,
verhüllen. Pa. pf. c. s. עֵטִירָא Jes 61, 10
(MS עֵטִירָא) verhüllen. Itpa. ipf. יִתְעִטֵּר
Lv 13, 45 sich einhüllen.

עֵטִר h. m. Hülle, Umhüllung.

עֵטִרָא a. m. 1. c. s. עֵטִירָה Ex 4, 6 Busen
des Gewandes; 2. c. עֵטִירָא Thr 2, 12
Busen des Menschen.

עֵטִר h. umkränzen, schmücken. Pi.
1. dass.; 2. krönen. Hitp. 1. ge-
schmückt werden; 2. sich krönen,
schmücken.

עֵטִר I a. umringen. Pa. bekränzen,
schmücken. Itpa. pf. 3 pl. אֶתְעִטְרוּ Jo
2, 22 (MS אֶתְעִטְרוּ) geschmückt sein.

עֵטִר II a. 1. pf. 3 pl. עִטְרוּ 1S 9, 7 auf-
hören; 2. entlassen; 3. abweichen.
Pa. entfernen.

עֵטִר III a. rauchen.

עֵטִרָא a. m. Trennung.

עֵטִרָה h. f. 1. Kranz; 2. Krone; 3. Ge-
simis; 4. Einfassung; 5. der wulstige
hintere Rand der Eichel des männ-
lichen Gliedes; 5. Ring um die Warze
der weiblichen Brust.

עֵטִרֹת. עֵטִרֹת דְּבוּרָה (Ri 4, 5) Orts-
name.

עֵטִרִין h. m. Teer.

עֵטִרָנָא a. m. dass.

עֵטִשׁ h. 1. niesen; 2. Wind gehen lassen
Pi. Hitp. dass.

עֵטִשׁ a. dass.

עֵיָא (= הֵיָא) männl. Personennamen.

עֵיָא (Ex 19, 9) a. m. 1. Dunkel;
2. dunkle Wolke.

עֵיָא (= הֵיָא) a. m. schuldig.

עֵיָא (= בֵּיָא) a. m. Leiden.

עֵיָר s. עֵבְרָא.

עֵיד h. m. Fest.

עֵידָא h. m. dass.

עִירִית *h. f.* 1. normal, gut; 2. l. עִירִית.
 עִין *h. m.* Beachten, Berechnung.
 עִין Ortsname.
 עִינָא *a. m., ind.* עִינָא Jes 30, 6 (MS עִינָא) Bedrängnis.
 עִיט (Tos Kil V) l. פִּי. *פִּי*.
 עִיט *h. m.* Raubvogel.
 עִיטָא *a. m., ind.* עִיטָא Jer 17, 1 Griffel.
 עִיטָא *a. f.* Rat.
 עִיטָא Ortsname.
 עִיטָא *a. f., ind.* עִיטָא Koh 11, 3 Rat.
 עִיל *a.* oben. עִילִי oben. עִילִי oberer (von Gott). עִילִי מִלְעִיל von oben, oben. עִיל מִן Gn 22, 9, עִיל oberhalb von. עִיל מִן Dt 28, 43 höher als.
 עִילָא *a.* nach oben. עִילָא oberer (von Gott). עִילָא עִילָא Dt 28, 43 immer aufwärts. עִילָא מִלְעִיל Dt 5, 8 von oben. עִילָא וְעִילָא Nu 1, 3 und darüber. עִילָא מִן oberhalb von.
 עִילָא *a. m., ind.* עִילָא Sac 9, 9, *pl.* עִילָא Gn 32, 15 (MS עִילָא) Eselsfüllen.
 עִילָא Ortsname.
 עִילָא (עִילָא, עִילָא) *a. f.* Frevel. S. auch עִילָא.
 עִילָא Volksname.
 עִילָא *a. m., pl. d.* עִילָאִי Jes 22, 6 aus Elam.
 עִילָא *h. m.* dass.
 עִילָא *h.* auf elamisch.
 עִים *עִים* (jJeb 6^e) l. עִים, s. עִים.
 עִימָא *אָהן* (jAbZ 40^d) l. אָהן.
 עִימָא.
 עִימָא *h. f.* Wöcken (des Spinners).
 עִין *h. f. du.* עִינִים 1. Auge. עִין בְּעִין grade gegenüber; 2. Blick. עִין טוב עִין uneigennützig, wohlwollend. עִין מִזְכָּה, עִין Wohlwollen, Freigebigkeit. עִין עִין *a.* Geiz; b. (auch nur עִין) Neid. עִין עִין eigennützig, mißgünstig. עִין עִין Mißgunst; 3. Aussehen. עִין עִין in ihrem ursprünglichen Zustand. עִין עִין

nach Art von; 4. runde Öffnung, Ring (an Geräten); 5. *pl.* עִינִים Quelle; 6. *pl.* עִינִים Name des 16. Buchstaben im hebr. Alphabet.
 עִין *h. Pi.* עִין 1. betrachten, nachdenken; 2. genau wiegen.
 עִין *a. Pa.* עִין betrachten, nachdenken.
 עִינָא (Ex 22, 2), עִינָא *a. m., pl.* עִינִים Dt 29, 3 1. Auge; 2. Blick. עִינָא בִּישָׁא (auch nur עִינָא) neidischer Blick, Übelwollen. עִינִים פִּרְשֻׁתַּי Gn 38, 14 Wegscheide; 3. Aussehen, ursprünglicher Zustand. עִינִים Dt 33, 28 nach Art von; 4. *pl.* עִינִים runde Öffnung (an Geräten). עִינָא בַּת dass.; 5. *pl.* עִינִים Dt 8, 7, עִינִים Quelle; 6. *c. s.* עִינִים Ex 28, 38 B. Stirn.
 עִינָא Ortsname.
 עִינָא *h. f.* 1. Auge; 2. Quelle(?).
 עִינָא Ortsname.
 עִינָא *a. f.* Quelle.
 עִינָא (Spr 7, 8) l. פְּנִיתָא.
 עִינִי *a.* bewachen.
 עִינָא *a. m.* großäugig.
 עִינָא *s.* עִינָא.
 עִינָא 1. Gn 26, 20 Name eines Brunnens; 2. *s.* עִינָא.
 עִינָא *h. m.* 1. ermüdet; 2. sich mühend.
 עִינָא (Gn 24, 65) *a. m.* Schleier.
 עִינָא männl. Personenname.
 עִינָא (Est II 1, 15) *a. f., ind.* עִינָא Dt 32, 28 1. Rat; 2. Plan.
 עִינָא *a. m., c.* עִינָא Ex 6, 9 Bedrängnis, Angst.
 עִינָא *a. m.* Bedrucker.
 עִינָא *a. m., f. c.* עִינָא Jes 54, 6 bedrängt.
 עִינָא *h. f.* Bedrängnis.
 עִינָא *a. f.* dass.
 עִיר *h. m.* wach.
 עִיר *h. f., pl.* עִירִים Stadt.
 עִירָא *a. m.* wach.
 עִירָא *a. m., ind.* עִירָא Sac 9, 9 (MS עִילָא) Eselsfüllen.

עירבֿרא *a. m., pl.* עירבֿרין Nu 11, 4
Mischvolk.

עירה *h. f.* Wollflocke.

עירוב *h. m.* Vermengung. ע' פֿרשיות
ע' תַּחֲוִימִין. Vermengung von Schriftstellen.
(ideelle) Vereinigung der Sabbatsge-
biets. ע' הַצִּירוֹת V. der Häuser eines
Hofes. ע' מִבְּשִׁילִין V. der Speisen-
bereitung vom Feiertag für den
Sabbat. *pl.* עירובין Name eines Mischna-
traktats.

עירובא I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* עירובין
Dt 22, 9 Mischgattung.

עירובא II *a. m., pl.* עירובי שמשא
Sonnenuntergang.

עירוי *h. m.* Ausgießen.

עירוני *h. m.* Kleinstädter.

עירונית *h. f.* Kleinstädterin.

עירועא *a. m., ind.* עירוע 1 S 6, 9 Zufall.

עירוקא *a. m.* Flucht.

עירור *h. m.* Erwähnung eines Toten in
Verbindung mit anderen.

עירי Ortsname.

עירית *h. f.* ein zu Viehfutter verwandtes
Kraut.

עירני *h. m.* Kleinstädter.

עירניה? (jBabB 16^d) vgl. אורניא.

עירנית *h. f.* Kleinstädterin.

עירניתא *a. f.* Bast(?).

עיררה (jEr 26^d) ein Gerät zum Be-
feuchten, Spritze(?).

עירהלוי Ortsname.

עכב *h. Pi.* 1. verhindern; 2. die Wirkung
einer gesetzlichen Handlung aufheben;
3. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden;
2. verweilen.

עכב *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* עִכְבַּת Jes 34, 16
verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* מִתְעַכֵּב
Nu 11, 23 sich verweilen.

עכבה *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Ver-
bleiben; 3. Überbleibsel.

עכבנית *h. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

עכבית *h. f.* dass. *

עכביתא *a. f.* 1. Spinne; 2. (jSabb 8^c)
עִכְבִּיתָא.

עכבניתא *a. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

עכבר *h. m.* Maus.

עכברא (Lev 11, 29 B.) *a. m.* 1. *pl. c.*
עִכְבְּרֵי 1 S 6, 4 dass.; 2. Ortsname.

עכברין, עכבריא, עכברין Ortsname.

עכבתא *a. f.* Maus.

עכו Ortsname.

עכוב *h. m.* 1. Verhinderung; 2. Auf-
hebung der Wirkung einer gesetz-
lichen Handlung; 3. notwendige Be-
dingung.

עכובא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinhaltung.

עכובית *h. f.* eine Distelart (*Gundelia*
Tournefortii).

עכוביתא I (Jer 17, 6) *a. f.* dass.

עכוביתא II (Jes 59, 5) *a. f.* Spinne.

עכזו *h. m.* Hinterteil.

עכול *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Ver-
dauung.

עכור (BerR 71) 1. ביעור.

עכורם Abbreviatur für 1. עֲבוֹרַת כּוֹכְבִּים
עֲבוֹרַת כּוֹכְבִּים Gestirndienst; 2. עֲבוֹרַת כּוֹכְבִּים
עֲבוֹרַת Sterndiener — aus Zensur-
rücksichten in jüngeren Drucken
besonders für עֲבוֹרַת וְנָה und גּוֹי,
גּוֹיִם, גּוֹיָה.

עכניא *a. m.* aus Akko.

עכיר *h. m.* Gewicht der Ölpresse.

עכירה *h. f.* Aufrühren.

עכל *h. Pu. pt.* angebrannt. *Hitpa.*
verzehrt werden, sich zersetzen.

עכל *a. Pa.* verzehren. *Itpa.* verzehrt
werden.

עכלא *a. m.* ein Hohlmaß (1/20 eines
Kab).

עכליה (jAbZ 39^c) 1. פֿעִלִּיה s. פֿעִלִּיה.
עכמי männl. Personennamen.

עכן *gr.* (vgl. ἔχον) *Pi.* umwinden(?).

עכין *gr. m.* (ἔχον) Otter, Natter.

עכניא, עכניא *gr. m.* dass. עֲכָן בֵּית (un-
giftige) Hausschlange.

עכנאי männl. Personennamen.

עכס gr. m. (ἔξις) Otter, Natter.

עכסילו (BerR 98) 1. בכסילו, s. כסיל.

עכר h. trüben. pt. pass. עכור 1. trübe;
2. unglücklich. Ni. trübe werden.

עכר a. 1. trüben; 2. pf. 2. pl. עכרתון
Gn 34, 30 betrüben. pt. pass. עכיר
1. trübe; 2. unglücklich. Itpe. in's
Unglück gestürzt werden.

עכשבוניתא a. f. eine Mundkrankheit.

עכשוב h. m. eine Spinnenart(?).

עכשיו (= עכשיוהוא, vgl. a. בדון
h. jetzt.

עכשבוניתא s. עכשבוניתא.

על h. 1. auf, über. עלך es liegt dir
ob; 2. gemäß. בעל mündlich.
בעל gezwungen; 3. gegen; 4. zu,
für; 5. wegen. על אחת כמה וכמה
um wie viel mehr. על גבי
1. auf, über; 2. neben, bei; 3. ver-
mittelt, durch; 4. wegen. על יד
על יד 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei,
mit. על שום wegen. על ש
weil. על מנת ש unter der Bedingung,
dass. אף על פי ש obgleich.

על (Gn 18, 24) a. dass. עלך Gn 20, 7,
עלי Gn 43, 18, עליו Est II 3, 8. עלי
es liegt mir ob 2S 18, 11. מעל Gn
4, 14 von. מעל Gn 1, 7 oberhalb.
על בין Dt 29, 23 weshalb? על מה
Ex 20, 11 deshalb. עליהן Jer 8, 12
ihnen liegt es ob. על חד תרין Ex 22, 3
doppelt; 2. על שום wegen. על עסק
Ex 18, 8 um willen. על יד 1. wegen;
3. c. s. על ידיכון Ma 1, 11 durch; 3.
für. בעל פה gemäß. c. s. פרהך
1S 2, 16 trotz. על Dt 29, 22,
על Dt 23, 5 weil. על יד
Lv 27, 8 nach Maßgabe
dessen, dass. על מנת פה unter der
Bedingung, dass. אף על גב פה ob-
gleich.

עלא a., pt. pl. c. עולי Koh 3, 11 (hebr.),
s. עלה. Aph. 1. abschätzen; 2. auf-

wiegen. Itpa. 1. erhaben sein; 2. er-
leichtert werden.

עלא männl. Personennamen.

עלאה (Gn 14, 18) a. m., ind. עלי Dt 28, 1
1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster.

עלב h. bedrücken, schmähen. pt. pass. עלוב
unglücklich. Ni. sich bedrücken lassen.

עלב a., pt. pass. עליב bedrückt, un-
glücklich. Itpe. ipf. 2 sg. תתעליב
1 K 12, 7 sich demütigen.

עלבון, עלבון h. m. Bedrückung, De-
mütigung.

עלבנא a. m., ind. עולבון Ze 3, 12, c. s.
עולבני Gn 29, 32 dass.

עלה h. 1. hinaufsteigen. על דעת
in den Sinn kommen. עולה וירד von
verschiedener Höhe (bald hoch, bald
tief); 2. angerechnet werden; 3. wach-
sen; 4. verschwinden. Pi. erhöhen,
erheben. Pu. pt. vorzüglich. Hi.

לא מעלין 1. hinaufbringen, erhöhen.
לא מורידין man beachtet nicht; 2. her-
vorbringen. העלה חמה zornig werden.

ה' ארוכה ה' wohlgefällig sein. ה' ארוכה
verharschen, heil werden; 3. anrechnen,
kreditieren; 4. aufheben, aufgehen

lassen; 5. entfernen. Hup. 1. er-
hoben werden; 2. gesteigert werden.

עלה h. m., pl. עלין Blatt.

עלה h. f. 1. Anlaß; 2. Vorwand;
3. Ränke.

עלוי a., c. s. עלון Ex 18, 14 auf, über.
מעלוי Nu 16, 26 von.

עלוי h. m. Aloë (Aloë vulgaris).

עלוי h. m. 1. Erhebung; 2. Abschätzung,
Wert.

עלויא a. m. 1. Erhebung, Verbesserung;
2. Wert.

עלוליתא a. f. Einrede.

עלומיא a. m. pl., ind. עלומין Jes 54, 6
Jugend.

עלוקה h. f. Blutegel.

עלוקתא a. f. dass.

עלמא h. f. Finsternis.

עלי männl. Personennamen.

עלי *h. m.* Stössel.

עלי *a. m.* Blatt.

עלי *h. f.* 1. Hinaufsteigen; 2. hohe Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüglichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben; 6. Vagina des Weibes.

עליון *h. m.* 1. oberer; 2. höchster. *דעת עליונה* das Wissen Gottes; 3. oben erwähnt; 4. erhaben, hoch; 5. das obere (Zeichen der Geschlechtsreife), die weibliche Brust.

עליותא *a. f.* Höhe.

עליו *h. m.* lärmend, übermütig.

עליו *h. f.* 1. Lärmen; 2. Frohlocken.

עליל *h. m.* augenscheinlich. *בע'* deutlich.

עלילה *h. f.* 1. Handeln; 2. falsche Beschuldigung.

עלילות *h. f.* Wirklichkeit.

עליותא *a. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.

עלמא *a. m.* stark.

עלמא (Nu 4, 27) *a. m.* 1. Jüngling; 2. Knecht.

עלמותא *a. f., ind.* עלמו Gn 18, 12 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.

עלמותא *a. f.* Stärke.

עלמותא *a. f.* 1. *c. s.* עלמותה Jo 1, 8 Jugend. *pl.* עלמין Jes 54, 6 (MS *עלומין*) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau, Magd.

עלמיה *h. f.* Frohlocken.

עלמיה *h. f.* dass.

עליתא (Ri 3, 22) *a. f.* Oberstock.

עליתא *s.* עליתא II.

עלל I *h.* tätig sein. *pt. pass.* עלול gewöhnt, pflegend, geeignet. *Hitp.* mißhandeln.

עלל II *h.* hineingehen.

עלל I *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* עלל (Dalm. Gr. 328 f.) Dt 24, 21 Nachlese halten.

עלל II *a., pf.* על Gn 7, 13, *f.* עלת Gn 18, 21, *ipf.* 2 *sg.* עלל Gn 6, 18 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kommen; 3. Ex 17, 12 B. untergehen (v. d. Sonne); 4. beiwohnen. על

עלל von Dorf zu Dorf gehen. *Pa. s.* עלל. *Aph. pf.* עלל Ex 40, 21 1. hineinbringen; 2. bringen. *Ittaph. pf.* עלל Lv 16, 27 1. hereingebracht werden; 2. gebracht werden. עלל (Jes 30, 23) *a. m.* Ernteertrag, Getreide.

עלל (Lv 25, 22) *a. f.* dass.

עלל *h.* verhüllen. *Hi.* verheimlichen. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* 1. verborgen sein; 2. entschwinden.

עלל *a., imp. sg.* עלל Jos 1, 6 (MS עלל) mannhaft sein. *Pa. imp. sg.*

עלל Dt 31, 23 (MS עלל) Mannhaftigkeit beweisen; 2. stark machen.

Itpa. 1. stark werden; überwältigen.

עלל (= עלל) bei Verborgenbleiben.

עלל *h. m.* Jüngling.

עלל (Gn 9, 12) *a. m.* 1. *ind.* עלל Gn 9, 16 Ewigkeit. עלל (ל עלל) Gn 21, 32 B. ewiger Gott. עלל Ex 21, 6, עלל עלל Ex 15, 18 B. auf immer. עלל עלל bloß. עלל בית עלל Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Weltzeit; 4. Welt. עלל רבון עלל Ex 23, 17 B. Herr der Welt. עלל עלל jedermann.

עלל *h. f.* Mädchen, Jungfrau.

עלל Ortsname.

עלל (2 S 3, 16) Ortsname (bibl. Bachurim).

עלל (Gn 2, 22) *a. m.* Rippe.

עלל *h. m.* Sturm.

עלל (Jes 29, 6) *a. m.* dass.

עלל *a. f.* dass.

עלל (Est II 1, 16) 1. mit MS עלל.

עלל *h.* 1. treiben, wegwehen; 2. flügge werden(?).

עלל *a.* wegwehen.

עלל I *h.* *Pu.* verhüllt sein.

עלל II *h.* *Pu.* ohnmächtig werden.

Hitp. עלל, עלל 1. erschlaffen; 2. ohnmächtig werden.

עלה *a. Pa.* erschlafen.
עלין *h.* sich vergnügen.
עלצה *h. f.* Frohlocken.
עלקה *h. f.* Blutegel.
עלקתא *a. f.* dass.
עלשין *h. m. pl.* Cichorie (*Cichorium Intybus*).
עלשין (Ct 2, 9) *a. m. pl.* dass.
עלחין *a. m. pl.* dass.
עלתא *a. f., ind.* עלת Weinschöpfer (?).
עלתא (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* עלא Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.
עלתא (Lv 6, 2) *a. f., ind.* עלא Jes 40, 16 Soc 59, *pl.* עלון Gn 8, 20 Ganzopfer.
עם *h.* mit, bei. מעם von.
עם (Dt 20, 9) *a.* dass. מעם, *c. s.* מעמד Ex 8, 25 von.
עם *h. m.* 1. Volk; 2. Gemeinde (in der Synagoge). עם הארץ, *pl.* עמי הארץ Ungelehrter.
עמא (EstR Peth.)?
עמא (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עממא Dt 32, 8 Volk. עמא כל jedermann.
עמא דארעא Ct 6, 5 die Ungelehrten.
עמין בר עמין Dt 29, 21 Nichtjude.
עמא (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein, dunkel werden; 2. *pt.* עמי Jes 42, 3 glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.* 1 *pl.* עמינא Jes 59, 11 betrübt sein.
עמאוס *gr.* Ortsname (Εμμαους).
עמד I *h.* 1. stehen על עמד vor jmd. stehen, bedienen; 2. sich befinden. נצוד ועומד er ist im Zustande der Gefangenschaft; 3. auftreten; 4. stehen bleiben; 5. stumpf werden; 6. gerinnen; 7. עמד זכות kosten. *Hi.* 1. hinstellen; 2. anhalten lassen; 3. aufstellen, erzeugen; 4. gerinnen lassen; 5. עצמו על עמד an sich halten. *Pu. pt.* מעמד stehend.
עמד II *h.* schätzen, annehmen. S. אמד
עמד *h. m.* Abschätzung.
עמד *h. m.* (viell. Anspielung an *syr.* עמד Taufe) s. עמידא.

עמידא *gr. m.* (αμίδ) Nachtgeschirr.
עמדה (jSabb 11^d) 1. עמילא.
עמדה *h. f.* Stehen.
עמדה *h. f.* Hinstellen.
עמה *h., c.* לעמת, *c. s.* לעמתי 1. neben; 2. entsprechend.
עמה *h.* schwach werden. *Hi.* schwächen.
עמוד *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der Schriftrolle; 3. Mittelstück, Kern; 4. Strahl; 5. Stengel; 6. Pult; 7. ע השחר Morgengrauen.
עמודא *a. m., pl. d.* עמודא Ex 27, 10 1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft; 4. עמוד קרינתא Morgengrauen; 5. עמודא Ortsname.
עמים *s.* עמעים.
עמונא *a. m., pl. d.* עמונאי Dt 23, 4 Ammoniter.
עמוני *h. m.* 1. dass.; 2. ammonitisch.
עמוק *h. m., f.* עמקה 1. tief; 2. hoch.
עמור I *h. m.* Arbeitenlassen.
עמור II *h. m.* Garbenbinden.
עמורא *a. m.* Wollhändler.
עמטתא *a. f.* Finsternis.
עמילא *a. m.* Dunkelheit.
עמידה *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen; 3. Bestand; 4. Bezeichnung des Achtzehngebets.
עמילא *a. m.* arbeitsam.
עמיסה *h. f.* Aufladen.
עמיקא *a. m.* 1. *ind.* עמיק Lv 13, 3 tief, hoch; 2. *ind.* עמיק Ex 4, 10 unverständlich.
עמיקא *a. m., c.* עמיק Lv 13, 43 Tiefe, Höhe.
עמיקי. ע. פ. Ortsname.
עמיר *h. m.* Grünfutter.
עמירא (Am 2, 13) *a. m.* dass.
עמל *h.* sich mühen, arbeiten. *Pi.* müde machen. *Hitp.* körperliche Übung machen.
עמל *a. pf.* 2 *sg.* עמלתא Jon 4, 10 dass.
עמל *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit; 2. Arbeitsertrag.

עמל *h. m.* sich mühend, arbeitend.
 עמיל *gr. m.* (ἄμυλος) Stärkemehl.
 עמלא *a. m., ind.* עמל Gn 3, 17 1. Mühe, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.
 עמילה *gr. f.* (ἄμυλον) Stärkemehl.
 עמם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hitp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.
 עמם *a. Itpe. ipf.* 3 *pl.* יתעממין Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp. pf.* עממם Jes 6, 10 (MS טממם) verdunkeln.
 עממא *a. m.* Nichtjude. *S.* עמא.
 עממי *h. m.* Nichtjude.
 עממאיתא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.
 עמם *h.* aufladen, belasten. *Pu. pt.* מעמם belastet.
 עמם *a.* zusammendrücken.
 עמסוני *gr. m.* aus Emmaus (*s.* עמאום)?
 עמסונא *x. m.* dass.
 עמעום *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).
 עמעום 1. עמעום.
 עמעום *gr.* Ortsname (Ἐμμαούς).
 עמץ *h. Pi.* zudrücken (die Augen des Toten). *Hitp.* sich schließen.
 עמץ *a.* dass.
 עמץ *h. Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.
 עמץ *a. Aph. inf.* אעמקא Jes 30, 33 (MS עמקא) tief machen.
 עמץ *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.
 עמקא (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.
 עמקא I *a. m.* 1. *pl. d.* עמקא Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עמק Lv 12, 28 Hautmal.
 עמקא II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.
 עמקא (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.
 עמקאה *a. m.* Talbewohner.
 עמקתא *a. f., c.* עמקת Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.
 עמקי *h. m.* aus Emek (Tiefländer).
 עמקון (Am 6, 4, andere Lesart עמקון),

viell. *pl. v. a. f.* עמקתא Tiefes (worein man tief sinkt).
 עמקון *h. m.* verkehrt, tückisch.
 עמקנא *a. m.* dass.
 עמר I *h. Pi.* Garben binden.
 עמר II *h. (bibl.) Hitp.* jemand als Sklaven benützen.
 עמר I *a. Pa.* Garben binden.
 עמר II *a.* wohnen.
 עמרא (Lv 13, 47) *a. m.* Wolle. עמר גפנא Baumwolle (*Gossypium vitifolium*).
 עמרא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
 עמרא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmaß ($\frac{1}{10}$ vom Ephä).
 עמרניתא *a. f.* Wolliges.
 עמרתו Ortsname.
 עמרתן (= חמרתן) Ortsname.
 ענא (Lv 1, 2) *a. m.,* auch *pl.* ענין Kleinvieh. ענא בגי Ex 12, 21 B. Lämmer.
 ענא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תעניך Dt 20, 11 (MS תעניך), 2 *sg. c. s.* תעניך 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itpe.* 1. *pt.* תעני Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.
 ענא II *a. Pa. ipf.* 3 *pl.* יענו Gn 15, 13 1. *pt. pass. pl.* מענו Jes 53, 4, מענו Ez 16, 45 16 quälen; 2. *pf. c. s.* עניה Gn 34, 2 notzüchtigen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תענון Lv 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.* 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt werden; 3. *ipf.* יתעני Lv 23, 29 sich kasteien, fasten; 4. *pt.* מתעני jSchebi 34^e 1. מתעני, *s.* פנא.
 ענא III *a. Pa. pt. f.* מענא Ex 15, 21 (MS מענא) singen.
 ענא IV *a. Pa.* säumen, verzögern. *Itpa.* sich versäumen, hinziehen.
 ענב *h.* zusammenknüpfen, eine Schleife binden.
 ענב *a.* dass. *Itpe.* geknüpft werden.
 ענב *h. m.* 1. *pl.* ענבים Weintraube;

2. eine Augenkrankheit (Pupillenschwellung (?).

עֲנָבָא *a. m., pl.* עֲנָבִין Gn 40, 10 Weintraube.

עֲנָבָה *h. f., pl.* עֲנָבוֹת, עֲנָבִים 1. Beere; 2. Korn.

עֲנָבֹל *gr. m.* (ἐμβολον) Klöppel.

עֲנָבָתָא *a. f.* 1. Weinbeere; 2. eine Augenkrankheit, s. עֲנָב.

עֲנָבְתָא *a. f., pl.* עֲנָבִין Ex 26, 4 Schleife, Schlinge.

ענב *h. Pi.* 1. geschmeidig machen; 2. zum Vergnügen machen; 3. sich ergötzen. *Hütp.* 1. Vergnügen haben; 2. an Wohlleben gewöhnt sein.

ענב *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen; 2. sich ergötzen.

ענב *h.* umbinden.

עֲנָה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.* 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch tun.

ענב II *h. Ni.* 1. gequält werden; 2. sich demütigen. *Pi.* 1. quälen; 2. notzüchtigen; 3. עֲנָה אֶת הָדִין das Urteil (rechtswidrig) verschärfen. *Pu.* gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hütp.* 1. leiden; 2. sich kasteien.

ענב III *h. Pi.* singen.

עֲנִי *h. m.* sanft.

עֲנִיבָתָא s. עֲנִיבָתָא.

עֲנִיבָה *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötzliches; 3. Melodie.

עֲנִיבָה *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut; 3. s. עֲנִיבָה (?).

עֲנִי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.

עֲנִי II *h. m.* eine Art Totenklage.

עֲנִי III *h. m.* Verschärfung (des Urteils).

עֲנִיָא I *a. m., c.* עֲנִיָא Thr 3, 19 (MS עֲנִי) Elend.

עֲנִיָא II (Jer 9, 19, MS עֲנִיָא) *a. m.* Klagelied.

עֲנִיָא *h. m.* Wolkendeuterei.

עֲנִיָא *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עֲנִיָתָא *a. f.* עֲנִיָתָא ע' der mittlere Lungenlappen.

עֲנִיָא I. עֲנִיָא, s. עֲנִיָא.

עֲנִיָתָא 1. עֲנִיָתָא.

עֲנִיָתָן *h. m.,* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עֲנִיָתָא *a. m., ind.* עֲנִיָתָן Nu 12, 3 dass.

עֲנִיָתָתָא *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עֲנִיָתָתָא (Ze 2, 3) *a. f.* dass.

עֲנִי *h. m.* 1. arm; 2. elend.

עֲנִיָא (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind.* עֲנִיָא Dt 16, 3 dass.

עֲנִיָא *a. m., ind.* עֲנִיָא Dt 16, 3 (MS עֲנִי) Armut.

עֲנִיָא (?) *a. m.* ע' דְּפִילָא eine Pflanze.

עֲנִיבָה *h. f.* Anschlingen.

עֲנִיבָה *h. f.* 1. Anstimmen; 2. Gebrauch des Wortes ענב.

עֲנִי s. עֲנִי.

עֲנִיָתָא *h. f.* Armut.

עֲנִיָתָא *a. f.* dass.

עֲנִיָן *h. m., pl.* עֲנִיָנוֹת 1. Angelegenheit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art und Weise.

עֲנִיָנָא *a. m., pl.* עֲנִיָנִין Ct 1, 11 1. Angelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen; 4. Art.

עֲנִיָנִי männl. Personennamen.

עֲנִיָן *h. m.* Bündel.

עֲנִיָתָא *a. f., c. s.* עֲנִיָתָהּ Mi 2, 4 (MS עֲנִיָתָהּ) Klagelied.

עֲנִיָתִיד (jSot 16^d) 1. עֲנִיָתִיד, s. עֲנִיָתִיד.

עֲנִיָמָא *a. m., pl. d.* עֲנִיָמָא Gn 10, 13 eine Völkerschaft.

עֲנִי *h. m.* Wolke, Gewölk.

עֲנִי männl. Personennamen.

עֲנִי *h. Pu. pt.* מְעֻנָּה bewölkt. *Po.* עֲנִי Wolken deuten.

עֲנִי *a. Pa. inf. c. s.* עֲנִיָתִי Gn 9, 14 (MS עֲנִיָתִי) Wolken zusammenziehen. *Pā. pt.* מְעֻנָּה (Dalm., Gr: 328f.) Dt 18, 10 Wolken deuten.

עֲנִיָא (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.

עֲנִיָא *a. m., pl.* עֲנִיָנִין Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 עֲנִיָנִין) Wolkendeuter.

עֲנִיָא *h. m.* Zweig.

ענפא *a. m., ind.* ענף Ez 17, 8 (MS ענף!) Zweig.

ענק *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, ausstatten.

ענק *h. m.* Aufladung, Ausstattung.

ענק *h. m.* Halskette.

ענקא *a. m.* Hals.

ענקא, ענקא *a. m., pl. d.* ענקיא Jes 3, 19 Halskette.

ענקוקלות *h. f. pl.* unreife Weinbeeren.

ענקולא *gr. m.* (ἀγκύλη), *pl.* ענקולין Ez 40, 43 (MS ענקולין) Haken.

ענקפון *lat. m.* (encomma) Militärmaß.

ענקתא *a. f.* Hals.

ענש *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.

ענש *a.* strafen. *Ite.* bestraft werden.

ענשא *a. m.* Strafe.

ענת Ortsname.

ענתא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* ענתה Ex 21, 10 Zeit der ehelichen Pflicht.

ענתא *a. m.* Lasterhafter.

ענתיא *gr. f.* (ὠνή) Kaufbrief.

ענתינא 1. ענתינא *a. m.* aus En-Teena.

ענתינדרנא *a. m.* aus Antandros.

ענתינא *a. m.* aus Anathot.

ענתי *h. m.* Gote.

ענתינא *a. m.* aus Anat(?).

עסא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עסיא Thr 2, 16 zusammenpressen; 2. pressen, drücken.

עסבא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.

עסה *h. Pi.* pressen, zwingen.

עסה *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Mischfamilie.

עסנס *h. m.* Name eines bitteren Krauts.

עסוק *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.

עסורינא *a. f.* 1. *pl. d.* עסורינא Ex 18, 21 Dekade; 2. Einteilung in Zehntel.

עסיא *s.* אסיא.

עסי *h. m.* Most.

עסיסא *a. m.* dass.

עסיסית *s.* עסיסית.

עסירא (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.

עסלא *s.* אסלא.

עסיוז Ortsname.

עסית *h. f.* eine Art Körner(?).

עסק *h.* sich beschäftigen. *pt.* עסיק beschäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Htp.*

1. sich beschäftigen; 2. als tägliche Kost verwenden; 3. unabsichtlich sich mit etwas beschäftigen; 4. streiten.

עסק *a.* 1. *inf.* מעסק Koh 6, 8 sich beschäftigen. *pt. pass.* עסיקא Ct 1, 15 beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אתעסקי Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20 streiten.

עסק (Spr 7, 18) 1. בעסק *s.* עסק.

עסק *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegenheit; 3. Streit.

עסקא *a. m., ind.* עיסק Gn 21, 11 1. Geschäft, Beschäftigung; 2. Gelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand; 5. על עיסק Gn 26, 7, Ex 18, 8 wegen. על עיסק ד Dt 23, 5 weil.

עסקן *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich beschäftigend.

עסר *a. Pa.* *ipf.* 2 *sg.* תעסר Dt 14, 22 verzehnten.

עסר (Gn 5, 14) *a. m., f.* עסרא (Ex 27, 12) zehn. עסרא חר מן עסר Gn 14, 20 ein Zehntel. *m.* תלת עסרי, *f.* תלת עסרי dreizehn. *pl.* עסרין Nu 1, 22 zwanzig.

עסרונא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreidemaß ($1/10$ eines Ephä).

עפא I *a.* sich mühen.

עפא II *a. Pa.* *pt. pass.* מעפי Ho 4, 13 eingehüllt, dicht.

עפוי *h. m.* Ermüdung(?).

עפושא *a. m.* Schimmeln.

עפיה *a. m., c. s.* עפיה Ct 1, 16 (MS עפיה) עפיה Ct 2, 2 Laub.

עפן *gr. m.* (ἀφύη) eine Fischart.

עפייץ (Spr 21, 25) 1. עפן, *s.* עפא I.

עפל *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.

עפלא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in Jerusalem.

עפעפנים *h. m. du.* Augenwimpern.

עָפַף *h.* umfliegen.

עָפַף *a.* Pā. 1. *ipf.* 3 *pl.* יַעֲפֹפוּ Jes 2, 4 schmieden(?); 2. *pt. pass. f.* מִעֲפָפָא 1K 19, 8 doppelt zusammenlegen.

עָפֶץ *h. m.* Gallapfel.

עֲפָצָא *a. m.* dass.

עָפֶץ *a.* mit Gallapfel behandeln.

עָפֶק *a.* umarmen.

עָפַר *h.* Hít. sich mit Staub bewerfen.

עָפַר *h. m., pl.* עֲפָרוֹת 1. Staub, Erde; 2. Tonerde.

עֲפָרָא *a. m., c.* עָפַר Lv 14, 15 dass.

עֲפָרוּרִית *h. f.* Staub.

עֲפָרוּתִין *a. f. pl.* Staub(?).

עֲפָרִיאַ עֲפָרִים Ortsname.

עֲפָרְנָא *a. m., ind.* וְעָפְרָן Ct 5, 14 (Or 1302 בָּרָקָן, darüber וְעָפְרָן) 1. וְעָפְרָן, s. וְעָפְרָן.

עָפַשׁ *h. Pi.* schimmelig werden. *Hít.* dass.

עָפַשׁ *a. Itpe.* dass.

עֵץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* עֵצִים Holzstücke, Brennholz. בֵּית הָעֵצִים Holzschuppen. עֵץ שָׁמֶן wohl ein harziger Baum (Kiefer?). עֵץ פָּרוֹר Kochlöffel.

עָצָא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen, rechtswidrig vorenthalten.

עָצָא II *a.* holzig sein.

עָצַב I *h. Pi.* strecken, einrenken.

עָצַב II *h.* traurig sein. *Hi.* betrüben. *Hít.* betrübt werden.

עָצַב *a., pt. pass.* עָצִיב betrübt. *Itpe.* sich betrüben.

עָצַב *h. m.* betrübt. עָצַב טַפַּח knappe Handbreite.

עָצַב *h. m.* Betrübniß, Mühsal.

עֲצָבָא *a. m.* dass.

עֲצָבָה *h. f.* knappe Handbreite.

עֲצָבָה *h. f.* lederne Satteldecke.

עֲצָבוֹן *h. m., pl.* עֲצָבוֹנוֹת Mühsal, Schmerz.

עֲצָבוּנִית (BerR 63) 1. עֲצָבוּנִית(?).

עֲצָבִים *h. m. pl.* Götzenbilder.

עֲצָבָתָא *a. f.* lederne Satteldecke.

עֲצָה I *h. f.* Rat, Plan.

עֲצָה II *h. f.* 1. Stroh von Hülsenfrüchten; 2. Stauden.

עֲצָה *h. m.* Schwanzbein.

עֲקוּם *h. m.* mächtig.

עֲצוּם *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung (Hoffungsvertrag); 3. עֲצוּמוֹ שְׁלִיּוֹם der Tag selbst.

עֲצוּמָה *h. f.* Besitz, Gut.

עֲצוּצָא 1. עֲצִיצָא.

עָצוּר *h. m.* Verschließen.

עֲצוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עָצוּר Jes 16, 10 Keltern; 2. *pl.* עֲצוּרִין Nu 6, 4 Trester.

עֲצוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עָצוּר (GnJI 49, 11), *pl.* עֲצוּרִין Jes 16, 10 Kelterer; 2. Presser.

עֲצוּתָא *a. f.* Backtrog, Backschüssel.

עֲצִיָא (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpreßtes.

עֲצִיָא *a. m.* Schwanzbein.

עֲצִיבָא *a. m.* betrübt.

עֲצִיבָה *h. f.* Betrübtheit.

עֲצִיבוּת *h. f.* Betrübniß.

עֲצִיץ *h. m.* 1. Napf; 2. Blumentopf.

עֲצִיצָא *a. m.* dass.

עֲצִירָה *h. f.* Verschließen.

עָצַל *h. Hít.* vernachlässigen, verabsäumen.

עָצַל *a. Itpe.* dass.

עָצַל *h. m.* nachlässig, träge.

עָצְלוּת *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.

עָצְלוֹן *h. m., f.* עָצְלוּת träge.

עָצַם I *h.* stark werden. *Hít.* 1. heftig streiten; 2. einen Vertrag schließen.

עָצַם II *h.* schließen (die Augen). *Hi.* dass. S. עָמַץ.

עָצָם *h. m., pl.* עֲצָמוֹת 1. Knochen, Gebein; 2. עָצָמִי ich selbst. לְעָצָמִי für mich allein; 3. Besitz, Gut.

עֲצָמוֹנִי (Tanch teze) 1. עֲקָבוֹנִית.

עָצַר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pl.* 1. zurückhalten; 2. sich versammeln.

עָצַר *a., pf.* 1 *sg.* עָצַרְתִּי Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.

עצרא *a. m.* Saft.

עצרת *h. f.* 1. Schlußtag eines Festes;
2. Pfingstfest.

עצרתא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עצרתון Nu
28, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עצרון Kelter.

עצתא (Spr 16, 33) 1. ענתא.

עצתא *s.* עינתא.

עקא (?) *a.* bedrängen.

עקא *a. m.* 1. *ind.* עק Nu 22, 26 eng;
2. Bedrängnis.

עקב *h.* 1. auf dem Fuße folgen; 2. an
der Ferse fassen, die Geltung nehmen.

עקב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.

עקב *h. m.* ein Zaubermittel, welches
den Regen abhalten soll. *S.* עקב.

עקב *h. m., pl.* עקבין 1. Ferse; 2. (euphem.)
Hinterteil; 3. Fersenstück (an der
Sandale); 4. Nachtrab.

עקבא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl.*
c. עקבי Jes 10, 32 (MS עיקבי) Huf,
Klaue; 3. Ende; 4. Folge.

עקבא männl. Personennamen (עקביה).

עקבה *h. f.* Überbleibsel. *S.* עקבה.

עקבותא *a. f.* בעקבות unmittelbar vor
dem Kommen jemandes.

עקבאי männl. Personennamen.

עקבתא *a. f.* Hinterteil.

עקר *h.* fesseln (durch Anbinden des
Unterschenkels eines Tiers an den Ober-
schenkel beim Vorderfuß). *Ni.* gefesselt
werden. *Pi. Hi.* gefesselt hinlegen.

עקר *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (*s. o.*); 2. auf
die Knie fallen. *Itp. pf.* אהעקר Mi
7, 20 Soc 59 gefesselt werden.

עקה *h. f.* Bedrängnis.

עקיב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. *s.* עקב.

עקיד *h. m.* geringelt.

עקיל *s.* עקל.

עקילא *a. m.* Krümmung, Bucht.

עקום *h. m.* krumm.

עקום *h. m.* Krümmung.

עקומא *a. m.* Tücke.

עקון *gr. a.* (ἀγγεῖον) Behältnis.

עקור *h. m.* 1. Ausreißen; 2. Töten.

עקוש 1. *s.* עקש; 2. gekrümmt; 3. männl.
Personennamen.

עקיב *s.* עקב.

עקיבא *a. m.* Ferse.

עקיבא männl. Personennamen (עקביה).

עקידה *h. f.* Fesselung.

עקידותא *a. f., c.* עקירות Mi 7, 20 dass.

עקידותא *a. f., c.* עקירות Ct 1, 13 Soc 59
dass.

עקומא *a. m.* krumm, verkehrt.

עקומה *h. f.* Krümmung.

עקומותא *a. f., c.* עקומות Ho 7, 16 (MS
עקומות) Tücke, Verkehrtheit.

עקיסה *s.* עקיזה.

עקיפין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.

עקיזה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden
am Stiel.

עקיזא *a. m., ind.* עקיק Ct 5, 14 (Or
1302 פועה, darüber ערק) Achat.

עקירא *a. m.* kastriert.

עקירה *h. f.* 1. Ausreißen; 2. Wegnehmen;
3. Ausrotten.

עקל *h. Pu. pt.* מעקל gekrümmt.

עקל *h. m.* krummbeinig.

עקל *h. m.* 1. Korb für Oliven beim
Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.

עקלא *a. m.* Armring.

עקלגם *lat. m.* (caliga) Halbstiefel.

עקלן *h. m.* krummbeinig.

עקילם *gr. männl.* Personennamen (Ἀκύλας).

עקלקלות *h. f. pl.* Tücke.

עקלתון *h. m.* gewunden, hinterlistig.

עקם *h.* krümmen. *pt. pass.* עקים krumm.
Pi. dass. *Pu. pt.* מעקם gekrümmt.
Htup. sich winden, tückisch sein.

עקם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch
sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עקמו Jes 59, 8
krümmen.

עקמא *a. m.* verkehrt, tückisch.

עקמומית *h. f.* 1. Krümmung; 2. Tücke.

עקמומיתא *a. f.* 1. Krümmung; 2. *c.*
עקמומית Thr 2, 19 (nicht im MS)
Tücke.

עקמון *h. m.* Tücke.

עקמותא *a. f.* Verkrümmung.

עוקמון *l.* עוקמון.

עקמן *h. m.* Tücke.

עקמן *h. m.* tückisch.

עקמנא *a. m.* dass.

עקמותא *h. f.* 1. Krümmung, Umweg;
2. Tücke.

עקמותא *a. f.* Tücke.

עקמתא *a. f.* dass.

עקם *s.* עקץ.

עקף *h.* 1. umgehen; 2. hinterlistig sein.

עקף *a.* *Ilpe.* überlisten.

עקיפם (Siphre Dt 26) *l.* קמפון.

עקץ *h.* 1. stechen; 2. sticheln; 3. die Frucht am Stiel abschneiden. *Ni.* einen Stich fühlen.

עקץ *a.* stechen.

עקץ *s.* עקץ.

עקצא *a. m.* 1. Spitze; 2. Schwanzende; 3. Stachel; 4. Winkel.

עקר *h.* 1. ausreißen; 2. wegnehmen; *pass. pt.* verrückbar, beweglich; 3. unfruchtbar machen. *Ni.* 1. ausgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar gemacht werden. *Pi.* 1. ausreißen, losreißen; 2. die Sehnen der Hinterfüße eines Tieres zerschneiden. *Hi.* unfruchtbar machen. *Hilp.* unfruchtbar werden.

עקר *a., pf.* 3 *pl.* עקרו 2 K 3, 25 1. ausreißen; 2. zu Grunde richten. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* הַעֲקֵר Jos 11, 6 die Sehnen der Hinterfüße eines Tieres zerschneiden; 2. ausreißen; 3. wegnehmen. *Ilpe. pf.* 3 *sg. f.* אֶתְעַקֵּר Ez 19, 12 1. losgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar werden. *Itpa.* gelähmt werden (vom Pferde).

עקר *h. m.* unfruchtbar.

עקר *h. m.* 1. Wurzel; 2. Fingerwurzel; 3. eine Medizin; 4. Hauptsache. קָל — לאַ

עקר ganz und garnicht.

עקרא *a. m., pl. d.* עקריא Mi 6, 2 (MS

עקריא) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Hauptsache. מַעֲקָרָא anfänglich.

עקרא *a. m., ind.* עקר Dt 7, 14 unfruchtbar.

עקרב *h. m.* 1. Skorpion; 2. ein Sternbild des Tierkreises; 3. ein (wohl das Gewicht haltendes) Eisen am Balken der Ölpreße; 4. ein Teil des Gebisses des Pferdes.

עקרבא *a. m., pl.* עקרבין Dt 8, 15 Skorpion. מִסְקָרְבָא דְעַקְרָבִין Nu 34, 4 Name einer Örtlichkeit (Skorpionensteige).

עקרבא Ortsname.

עקרבא *h. m.* Schriftfarn (*Ceterach officinarum*).

עקש *h.* verdrehen.

עקש *h. m.* ein Zaubermittel zum Abhalten des Regens. *S.* עקב.

עקש männl. Personennamen.

עקשא männl. Personennamen.

עקשן *h. m.* mit verdrehten Händen(?).

עקתא *a. f., c.* עקת Gn 42, 21, *pl.* עקתן Lv 10, 14 (עקתין) Bedrängnis, Drangsal.

ער *h. m.* wach.

ער *h. m.* Dränger.

ערא I *a. m.* dass.

ערא II *a. m., pl.* ערי, ערי Lorbeer (*Laurus nobilis*).

ערא III *a. m., ind.* ער Lv 11, 13 ein Raubvogel.

ערא I *a. Aph. pt. pl.* מַעֲרֵן Koh 11, 3 (MS מַעֲרֵע) ausleeren.

ערא II *a. Ilpe.* 1. sich anhängen; 2. hängen bleiben.

עראי *s.* ערי.

ערי I *h.* sich verbürgen. *Pi.* 1. vermengen; 2. Sabbatsgebiete ideell vereinigen. *Pu. pt.* מְעַרְב 1. gemengt; 2. als Bürge genommen. *Hilp.* vermengt werden.

ערי II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

מ' שמש. מעורב. *h. Pu. pt.* III ערב
ein Unreiner, der noch den Sonnen-
untergang abzuwarten hat, um rein
zu werden. *Hi.* 1. abends tun;
2. sich zum Abend neigen, unter-
gehen (v. d. Sonne); 3. es Abend
werden lassen.

I ערב *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf.*
c. s. עריבנין Gn 30, 40 vermengen;
2. *pt. pass.* מערב Gn 44, 32 verbürgt,
Bürge; 3. Sabbatsgebiete ideell ver-
einigen. *Itpa.* 1. *inf.* אתערבא Jos
23, 7 sich vermengen; 2. sich ein-
lassen; 3. vermenget werden.

II ערב *a. Pa. pt. pass.* מערב Ct 2, 14
angenehm.

III ערב *a.* sich zum Abend neigen,
untergehen (v. d. Sonne). *Itpa.* dass.

ערב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes;
2. Breite. שתי וערב Kette und Ein-
schlag, kreuz und quer.

ערב *h. m.* 1. *pl.* ערבין Abend. בין הערבים
am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. שבת
ע' Freitag. שביעית ע' das Jahr vor
dem Sabbatjahr.

ערב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Orts-
name.

I ערב *h. m.* Bürge.

ערב II *h. m.* angenehm.

ערב III *h. m.* gemengt.

ערב שמן parfümiertes Öl.

ערבא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

ערבא *a. m.* Bürge.

ערבא *s.* עורבא.

ערבא *a. m., ind.* ערבי Jes 13, 20
Araber.

ערבא *a. m., pl.* ערבאין Ct 1, 9
Mischling.

ערבב *h.* verwirren, stören.

ערבב *a.* 1. dass.; 2. vermischen. *Pass.*
1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

ערבה I *h. f.* 1. Weide; 2. Pappel-
weide (*Populus Euphratica*.)

ערבה II *h. f.* Wüste, Steppe.

ערבה *s.* עריבה.

ערבו Ortsname.

ערבוב *h. m.* Verwirrung, Unordnung.
ערבובא, ערבובא *a. m.* 1. dass.;
2. Gemisch.

ערבוביתא *a. f.* Vernachlässigung.

ערבולא *a. m., c. s.* ערבולחון Mi 7, 4
Verwirrung.

ערבון *h. m.* 1. Unterpfand; 2. Anhängsel.

ערבונא *a. m.* dass.

ערבות *h. f.* Bürgschaft.

ערבותא *a. f.* dass.

ערבות *h. f. pl.* 1. Name des siebenten
Himmels; 2. Ortsname.

ערבי *h. m., f.* ערבית Araber.

ערביא *gr. f.* Arabien (Ἀραβία).

ערבית *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

ערבית *h. f.* rabenartig.

ערבל *a., pt. pass. pl.* מערבלין Ex 14, 3
verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.*
מתערבלין Jo 1, 18 verwirrt werden,
gestört werden.

ערבלא (Am 9, 9) *lat. m.* (*cribrum*)
Getreidesieb.

ערבלא *a. m., pl.* ערבלאין Ct 1, 9 (MS
ערבאין) Mischling.

ערבונתא *a. f.* Bürgschaft.

עירברב *s.* עירברב.

ערבטא *a. f.* 1. *pl.* ערבין Lv 23, 40
Pappelweide (*Populus Euphratica*);
2. (auch ערבטא) Weidenfest (7. Tag
des Hüttenfestes).

ערבטא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

ערבטא *a. f.* Bürgschaft.

ערנ *h.* schreien (v. Hirsch).

ערנל *a.* wälzen.

ערד *h.* wegstreuen.

ערדא *a. m., ind.* ערד Hos 8, 9 Wild-
esel.

ערדבלא 1. עורבלא, *s.* אורבלא.

ערדלא *a. m.* Trüffel (*tuber*).

ערדלין *gr. m. pl.* (ἀρδριον) Strümpfe.

עירדסקא 1. אורדסקא.

עירדסקים Ortsname.

אַרְדֵּעָנָא *a. m., pl. d.* אַרְדֵּעָנָא Ex 8, 1
Frosch.

ערה I *h. Pi.* ausleeren, gießen.

ערה II *h. Pi.* anschließen, auch von
beginnender geschlechtlicher Be-
rührung. *Pu. pt.* 1. angeschlossen;
2. anhangend. *Hi.* 1. anschließen;
2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben.
Hitp. sich anschließen.

ערוֹב *h. m.* Gemenge.

ערוֹבָא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.

ערוֹנָה *h. f.* 1. Beet; 2. Reihe
(Flügel) der Lunge.

ערוֹנִית *h. f.* Beet.

ערוֹד *h. m.* eine Eidechsenart.

ערוֹד *h. m., pl.* ערוֹדוֹת Wildesel, *ind.*
ערוֹד Gn 16, 12 Reg.

ערוֹדָא *a. m.* dass.

ערוֹדָא *a. f., ind.* ערוֹדָא Jer 2, 24 (MS
ערוֹדָא) Wildeselin.

ערוֹה *h. f., pl.* ערוֹהֹת 1. Blöße, Scham;
2. Incest. verbotene Verbindung;
3. zur Ehe verbotene Frau. בֵּית הָעָרוֹה
vorderer Hosenschlitz. שֵׁעַר בֵּית הָעָרוֹה
Schamhaar.

ערוֹם *h. m.* 1. klug; 2. listig.

ערוֹם *h. m., f.* עָרְמוֹה nackt.

ערוֹן *h. m.* Lorbeer(?).

ערוֹקָא *a. m.* Flüchtling.

ערוֹלָא *a. m.* Gazelle.

ערטל *h.* entblößen. *Hitp.* sich ent-
blößen.

ערטל *a. m.* dass. *Pass. imp.* אֶתְעַרְטֵל Hb
2, 16 entblößt werden.

ערטלָא *a. m.* nackt.

ערטלָאָה *a. m., ind.* עָרְטֵלָי Gn 3, 10
dass.

ערטלִיתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.

ערטלִינָא *a. m.* nackt.

ערי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegent-
lich; 2. *pl.* עָרִיין ein Ansatz der
Pflugschar (Streichbretter?).

ערי *a. m.* dass.

עריָא *a. m.* eine Adlerart.

עריָה *h. f.* 1. Trog. עֲרִיבַת הַנְּגִלִים
Fußwaschbecken; 2. Fährboot.

עריָה *h. f.* Blöße, Schamteile. S.
עָרוֹה.

עריָה *h. f.* Anschließen.

עריָא *a. m.* Brotkuchen.

עריָה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen
(des Brotkuchens vor dem Backen);
3. Holzstoß.

עריָבֹת *h. f.* Ordnung, Wohlgesetzsein.

עריָמָא *a. m., ind.* עָרִים Gn 3, 1 (MS
הָעִירִים), 1 S 23, 23 1. klug; 2. listig.

עריָמָה *h. f.* 1. Getreidehaufen; 2. Haufen
von Zwiebeln, Feigen u. s. w.

עריָמוֹתָא *a. f., c.* עֲרִימוֹתָיה 1 K 2, 5
Schlauheit.

עריָמָתָא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.

עריִם I *h. m.* Weinstöcke mit Spalier.

עריִם II *h. m.* Pächter. S. אָרִים.

עריָסָא s. עָרְסָא.

עריָסָה *h. f.* 1. Kinderbett; 2. Wiege;
3. Trog.

עריָסוֹת *h. f.* Pachten. S. אָרְסוֹת.

עריָפָה *h. f.* Brechen des Genicks.

עריִין *h. m.* Bedrucker.

עריָקָא *a. m., ind.* עָרִיק Jes 10, 18
flüchtig.

עריָרִי *h. m.* kinderlos.

עריָתָא (Lv 20, 20) *a. f.* Blöße,
Scham.

עריָךְ *h.* 1. zurechtmachen, ordnen.
עוֹרֵךְ הַדִּינִין Anwalt; 2. den Brot-
kuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.*
abgeschätzt werden.

עריָךְ *a., pt.* עָרִיךְ Jes 41, 25 herrichten,
formen. *Ilpe.* eingearbeitet werden
(in einen Brotkuchen).

עריָךְ *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung.
pl. עָרְכִין Name eines Mischnatraktats.

עריָפָה *gr. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.

עריָפִי *gr. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.*

עָרְפָּאִין 1. Regierungsgebäude,

Archiv; 2. Regierungsamt.

ערכל *Pass. pt. pl. f.* מתערכלות BerR 31

(Ausg. Konst. u. JalkSch. מתערסלות)
 1. מתערסלות, s. ערקל.
 ערל *h.* 1. mit einer Haut überziehen;
 2. zur Vorhaut (für den Genuß verboten) machen.
 ערל 1. ערל.
 ערל *h. m.* unbeschnitten.
 ערלא *a. m., ind.* ערל Gn 17, 14 dass.
 ערלאה *a. m.* dass.
 ערלה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuß von Baumfrüchten während der ersten drei Jahre eines neugepflanzten Baumes; 3. ein Fruchtbaum während dieser Periode; 4. Frucht von solchen Bäumen; 5. Name eines Mischna-traktats.
 ערלות *h. f.* 1. Nichtbeschneidung;
 2. Unbeschnittensein.
 ערלתא *a. f., c.* ערלת Ex 4, 25 Vorhaut.
 ערם I *h.* aufhäufen.
 ערם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig verfahren.
 ערם *a. Aph.* listig verfahren *Itpe.*
 1. klug werden; 2. hinterlistig verfahren.
 ערמה *h. f.* Schlaueheit, List.
 ערמה *s.* ערימה.
 ערמומית *h. f.* Schlaueheit.
 ערמן *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).
 ערמונא *a. m.* eine Schlangenart.
 ערמות *h. f.* Hinterlist, Schlaueheit.
 ערמותא *a. f., c. s.* ערמומיתא 1 K 2, 5 (MS ערמומיתא) dass.
 ערמותא *a. f.* Haufe.
 ערנית *lat. f.* Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea* Krug).
 ערם I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.* מְעֻרָם eingerührt. *Hüpf.* eingerührtsein.
 ערם II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.
 ערם III *h. Pi.* pachten. S. אָרם.
 ערם *h. m., pl.* ערסות Lager, Bett.
 ערסא I *a. m., pl.* ערסן, ערסן Häuserreihe.

ערסא II (Gn 48, 2) *a. m., pl.* ערסן,
c. s. ערסתך Ex 7, 28, ערסן 1. Bett,
 Lager; 2. Bahre.
 ערסל *Pass. pt. pl. f.* מתערסלות (BerR 31,
 Ausg. Ven. 1545), 1. מתערסלות, s.
 ערקל.
 ערסלא (Jes 24, 20) *a. m.* Wächterhütte,
 Wächterplatz.
 ערסן *h. m.* Brei aus Gerstengrütze.
 ערע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* ערעו Gn 32, 1
 begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* תִּפְעֶרְעוּן
 Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* ערעא Nu
 10, 2 eintreffen lassen, sammeln.
Itpa. inf. אֶתְעֶרְעָא 2 S 1, 6 sich ein-
 stellen, eintreffen.
 ערער *h. m.* Einspruch.
 ערען *s.* ערי.
 ערעיתא (Koh 9, 11) *a. f.* Zufall, Be-
 gegnis.
 ערעיתא (Ex 23, 28) *a. f.* Wespe(?).
 ערער I *s.* עור.
 ערער II *s.* עור.
 ערער III *h.* gurgeln.
 ערער *h. m.* entblößt.
 ערער *h. m.* Einspruch.
 ערערא *a. m.* dass.
 ערערין *s.* ערי.
 ערר *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich
 beugen; 3. von hinten beiwohnen;
 4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden
 (vom Genick).
 ערר *a.* dass.
 עררסא *a. m.* Nacken.
 עררפא (LvJI 11, 19; DtJI 14, 18)
a. m. eine Art Fledermaus.
 עררפילא, עררפילא *a. m.* 1. עררפילא 2 S
 22, 12, Est II 3, 3 dunkle Wolke;
 2. Sprühregen(?).
 עררפין Entstellung von עררין.
 עררפל *h. m.* dunkle Wolke.
 ערין *h. Hiph.* als furchtbar preisen.
 עררוביא *a. m.* eine Heuschreckenart.
 עררין absichtliche Entstellung von עררין.
 ערק *h.* anziehen.

עֲשֵׂה *a. m., c. s.* 1 S 13, 20
(MS עֲשֵׂה) Zimmerast.

$\frac{V}{T} \propto \frac{1}{T}$ Mole (constant)

עשק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, übervorteilen.

עשקא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

עשר *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hitp.* reich werden.

עשש *h. Itpe.* Kraftübungen machen.

עששית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עששיתא (Ct 5, 14) *a. f.* Glaslampe.

עשת *a. Itpa. pf.* 2 *pl.* אתעשתון Ho 10, 13 erinnern.

עשת *h. m., pl.* עשתות Barre, Klumpen.

עשתונין (Jer 11, 19) *a. m. pl.* Gedanke, Sinnen.

עשתור männl. Personenname.

עשתרות *ע' קרנים* Ortsname.

עת *h. f., pl.* עתים Zeit. לעת 24 Stunden.

עתים zuweilen. עתותי ארב Abendzeit.

עתא (?) *a. m.* dass.

עתא *a. f.* Ungerechtigkeit.

עור. עתארותהון (Hi 3, 7) 1. אתעוררתהון, *s.* עור.

עתר *h. Pu. pt.* bereitgestellt.

עתר *a. Pa. 1. pf. c. s.* עתרגי Thr 3, 12, *pt. pass.* מעמד Gn 28, 13 hinstellen; aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אתעמד

Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hingestellt werden, bestimmt werden.

עתה *h.* jetzt. מעתה 1. von jetzt; 2. von hier, demnach.

עתוד *h. m.* Ziegenbock.

עתוד *h. m.* Reichtum.

עתיד *h. m.* 1. Zukunft. לעתיד לבא in der messianischen Zukunft; 2. zukünftig. לעתיד er wird künftig.

עתידא *a. m., ind.* עתיד Dt 32, 35 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig. לעתיד Koh 9, 12 er wird künftig.

עתיק *h. m.* alt.

עתיקא I, עתיקא *a. m., ind.* עתיק Nu 6, 3 dass.

עתיקא II *x. m., pl. d.* עתיקא Ez 41, 16 (MS (אתיקא) unbekannter Teil eines Bauwerks.

עתירא *a. m. ind.* עתיר Gn 49, 14 B., *pl. c.* עתירי Koh 10, 6 reich.

עתירה *h. f.* 1. Beten; 2. *s.* תתירה.

עתירותא *a. f.* Reichtum.

עתירתא *a. f.* Durchbohren.

עתק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (später) abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.* versetzt werden.

עתק (Thr 3, 4, MS עתק) *a.* altern. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תתעסקון Dt 4, 25 lange verweilen, alt werden.

עתר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich werden. *Pa. pf.* 1 *sg.* עתיר Gn 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.* 1. reich werden; 2. reich sein.

עתר *h. m.* zweizinkige Getreidegabel.

עתרא *a. m.* dass.

עתרא *a. m., ind.* עותר Dt 32, 13 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 80.

פאה *s.* פִּיאה.

פאום *s.* פִּעום.

פאהא *s.* פִּתא.

פאר *h. m.* Kopfputz. *pl.* פִּארות Perlen(?).

פאר *h. Pi.* verherrlichen. *Hitp.* 1. verherrlicht werden; 2. sich als vornehm zeigen.

פִּארא *a. m.* Perle(?).

פִּארי *a. m. pl.* Kleie.

פִּאתא (Lv 19, 9, MS פִּתא) *a. f.* 1. Rand; 2. Haarecke; 3. Ackerecke. *s.* פִּיאה.

פִּאבי *gr.* Beiname einer Person (Φαβί, Fabius?).

פִּבלא *gr. m.* (φίβλα) Agraffe, Schnalle.

פג *h. m.* Kinnlade. פִּית הפִּת Zaum, Halfter.

פֶּבֶז *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiß.
פֶּהָה *h. f., pl.* פֶּהָיִם 1. reife Frucht;
 2. entwickelte, aber noch saftlose
 Feige; 3. reife weibliche Brust.
פֶּהָי (פֶּהָיִ) *Ortsname.*
פֶּהָיָה *h. m.* Wurfgeschöß.
פֶּהָיָה *a. m., pl. c. s.* פֶּהָיָה Ex 26, 9
 dass.
פֶּהָיָה *s.* פֶּהָיָה.
פֶּהָיָה *h. m.* Greuel, bes. über die vor-
 geschriebene Frist zum Genuß be-
 stimmte Opfergabe.
פֶּהָיָה *a. m.* 1. *ind.* פֶּהָיָה Jes 65, 4,
c. פֶּהָיָה 1 S 17, 46 (MS פֶּהָיָה) dass.
פֶּהָיָה *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung,
 Ausbuchtung; 3. schadhaf, mit Makel
 behaftet.
פֶּהָיָה *a. m., c.* פֶּהָיָה Lv 26, 30, Jes
 24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Nieder-
 reißung.
פֶּהָיָה *h. m., pl.* פֶּהָיָה Wurfgeschöß.
פֶּהָיָה *h. m.* Behälter dafür.
פֶּהָיָה *h. m., pl.* פֶּהָיָה Wurfgeschöß.
פֶּהָיָה *a.* begegnen.
פֶּהָיָה (SchirR 3, 4) 1. פֶּהָיָה.
פֶּהָיָה *gr. f.* (πήγνυμι), *pl.* פֶּהָיָה Quelle.
פֶּהָיָה *lat. m.* (pugio) Dolch.
פֶּהָיָה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung,
 Schadhaftheit; 3. konkave Seite (eines
 Bogens).
פֶּהָיָה (SchirR 1, 9) 1. פֶּהָיָה, *s.* פֶּהָיָה.
פֶּהָיָה *a. f.* פֶּהָיָה, *pl.* פֶּהָיָה Geschrei.
פֶּהָיָה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch
 von פֶּהָיָה.
פֶּהָיָה *a. f.* Flehen.
פֶּהָיָה *h. Pi.* ein Opfer über die vorge-
 schriebene Frist hinaus zum Genuß
 bestimmen und dadurch verwerflich
 machen. *Hitp.* auf diese Weise ver-
 werflich gemacht werden.
פֶּהָיָה *a. Pa.* dass. *Itpa.* verwerflich
 gemacht werden.
פֶּהָיָה *a. m.* Rettich (*Raphanus sativus*).
פֶּהָיָה *h. f.* kleine Rettichart.

פֶּהָיָה *gr. m.* (πήγανον) Raute
 (*Ruta chalepensis*).
פֶּהָיָה *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. ver-
 mindern, verringern. *Ni.* verletzt
 werden.
פֶּהָיָה *a.* dass. *Itpe.* verletzt werden,
 schartig werden.
פֶּהָיָה *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung,
 Makel; 3. Entschädigung für Ver-
 letzung.
פֶּהָיָה *gr. m.* (πήγμα) Ge-
 stell (des Lockvogels).
פֶּהָיָה *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre);
 2. Abnahme (des Mondes).
פֶּהָיָה *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte;
 2. Verletzung.
פֶּהָיָה 1. פֶּהָיָה.
פֶּהָיָה *a. f., c.* פֶּהָיָה 1 S 13, 21 Scharte.
פֶּהָיָה *h.* *Hi.* schreien.
פֶּהָיָה (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.
פֶּהָיָה *gr. m.* (πατρις) gewöhnlicher
 Bürger. Privatmann.
פֶּהָיָה *gr. m.* (πήγανον) Raute (*Ruta*
chalepensis).
פֶּהָיָה *h. f.* Flehen.
פֶּהָיָה *s.* פֶּהָיָה.
פֶּהָיָה *gr. m. pl.* (πατρις) bürger-
 liche Kleidung.
פֶּהָיָה *h.* 1. treffen. *pt. pass.* פֶּהָיָה be-
 sessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.*
 1. betroffen werden; 2. besessen
 werden. *Hi.* 1. angehen, bitten;
 2. leiden(?).
פֶּהָיָה *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* פֶּהָיָה Ex 23, 4
 Merx (MS Soc. פֶּהָיָה) dass.; 2. an-
 gehen, *Aph.* angehen. *Itpe.* treffen.
פֶּהָיָה *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser
 Dämon. שִׁיר שֶׁלִּפְנֵי פֶּהָיָה Psalm 91.
פֶּהָיָה *a. m., ind.* פֶּהָיָה 1 K 5, 18 (MS
 פֶּהָיָה) Begegnis, Unheil.
פֶּהָיָה *h. f., pl.* פֶּהָיָה eine Frucht
 (Pflaume?).
פֶּהָיָה *h. Pi.* zerstören, niederreißen.
פֶּהָיָה *a. Pa.* 1. *inf.* פֶּהָיָה Ex 23, 24

פָּדַע *a.*, *pl.* 3 *sg.* c. s. פְּדִיעָה 1 K 20, 37
(MS פְּדִיעָה) *dass.*
פָּדַעַת (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.
פָּדַעְתָּא *a. f.* *dass.*
קָקוּן *s.* פְּדִיעָתִי.
פְּדוּפְסָלָה *gr. m.* (ποδόψαλλον) Knöchel-
ring.
פֶּרֶר *h. m.* Schmeer.
פֶּרֶא *a. m.* Mist.
פֶּרְנִית 1. פֶּרְנִיתִּי.
פֶּרֶת männl. Personenname.
פֶּה *h. m.*, c. *פי*, *pl.* פִּיּוֹת, פִּיּוֹת 1. Mund,
Maul; 2. Schneide; 3. Seite; 4. Mutter-
mund; 5. Öffnung; 6. Buchstabe Pe.
פֶּה מִפִּי *mündlich.* לְפִי *gemäß.* שֵׁי *weil.*
עַל פִּי *demgemäß.* לְפִיכָּךְ *wegen.*
עַל פִּי *deshalb.* שֵׁי *ob-*
גַּלֵּיךְ *gleich.* עַל פִּי *trotzdem.*
פֶּה *a. m.* ein Insekt.
פֶּהָא *a.* herumirren.
פֶּהוּק *h. m.* Gähnen.
פֶּהִי *h. m.* Umherlaufen.
פֶּהַה *h. Pi.* den Mund aufsperrn,
gähnen.
פֶּהָהָה *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia tinctorum*).
פֶּהַה *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.*
1. *dass.*; 2. abschwächen, verlieren;
3. abkühlen.
פֶּהַה *a.* 1. *pt. pl. f.* פִּיּוֹן Gn 45, 16
matt werden, wirkungslos sein; 2. er-
kalten. *Pa. inf.* פִּיּוֹהָה Thr 3, 4 matt,
wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg.*
פִּיּוֹהָה 1 S 1, 14 abkühlen. *Itpal.*
פִּיּוֹהָה *sich erholen, sich ergötzen.*
פֶּהַה männl. Personenname.
פֶּהָה *s.* פִּיּוֹהָה.
פֶּהַה I *h.* blasen. פֶּהַה נִפְּשָׁה *jemds. Seele*
ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.*
1. Blähungen haben; 2. aufregen.
פֶּהַה II *h. Pi.* פֶּהַה mit schwarzer (?) Farbe
anstreichen (?) *Pu.* schwarz (?) gefärbt
werden.
פֶּהַה *a.* 1. blasen, hauchen; 2. *s.* פֶּהַה.

פָּדַע *a.*, *pl.* 3 *sg.* c. s. פְּדִיעָה 1 K 20, 37
(MS פְּדִיעָה) *dass.*
פָּדַעַת (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.
פָּדַעְתָּא *a. f.* *dass.*
קָקוּן *s.* פְּדִיעָתִי.
פְּדוּפְסָלָה *gr. m.* (ποδόψαλλον) Knöchel-
ring.
פֶּרֶר *h. m.* Schmeer.
פֶּרֶא *a. m.* Mist.
פֶּרְנִית 1. פֶּרְנִית *a.*
פֶּרֶת männl. Personenname.
פֶּה *h. m.*, c. *פי*, *pl.* פִּיּוֹת, פִּיּוֹת 1. Mund,
Maul; 2. Schneide; 3. Seite; 4. Mutter-
mund; 5. Öffnung; 6. Buchstabe Pe.
פֶּה מִלִּי *mündlich.* לְפִי *gemäß.* שֵׁי *weil.*
עַל פִּי *demgemäß.* לְפִיכָךְ *wegen.*
עַל פִּי *deshalb.* שֵׁי *ob-*
גַּלֵּיךְ *gleich.* עַל פִּי *trotzdem.*
פֶּה *a. m.* ein Insekt.
פֶּהָא *a.* herumirren.
פֶּהוּק *h. m.* Gähnen.
פֶּהִי *h. m.* Umherlaufen.
פֶּהַה *h. Pi.* den Mund aufsperrn,
gähnen.
פֶּהֶה *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia tinctorum*).
פֶּהֶן *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.*
1. *dass.*; 2. abschwächen, verlieren;
3. abkühlen.
פֶּהֶן *a.* 1. *pt. pl. f.* פֶּהֶן Gn 45, 16
matt werden, wirkungslos sein; 2. er-
kalten. *Pa. inf.* פֶּהֶן Thr 3, 4 matt,
wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg.*
פֶּהֶן 1 S 1, 14 abkühlen. *Itpal.*
sich erholen, sich ergötzen.
פֶּהֶן männl. Personenname.
פֶּהֶן *s.* פֶּהֶן.
פֶּהֶן I *h.* blasen. פֶּהֶן נֶפֶשׁ פֶּהֶן jemds. Seele
ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.*
1. Blähungen haben; 2. aufregen.
פֶּהֶן II *h. Pi.* פֶּהֶן mit schwarzer (?) Farbe
anstreichen (?) *Pu.* schwarz (?) gefärbt
werden.
פֶּהֶן *a.* 1. blasen, hauchen; 2. *s.* פֶּהֶן.

פּיחא *a. m.* Hauch, Wind.

פּוּחֶה *h. m.* Zerlumpter.

פּוּחֶר *h. m.* Töpfer.

פּוּחֶת *h. m.* ein Werkzeug.

פּוּחֶתָא *a. f.* Hauch.

פּוּחֶיפּר männl. Personennamen (als *φωτο-φóρος* gedeutet).

פּוּחֶיָא *a. f.* großer Fisch (Wels?).

פּוּדָּ *h. m.* Augenschminke.

פּוּכִיָּא (1S 14, 16) 1. mit Ausg. Ven. 1518 סְכּוּאָא, *s. סְכּוּאָא*.

פּוּל (?) *h. m.* בַּעַל הַבַּיִת ein Tempelbeamter.

פּוּל *h. m.* Saubohne (*Faba Vulgaris*).

פּוּל מִצְרִי nach I. Löw: chinesische Heilbohne (*Vigna sinensis*).

פּוּל I *a., pt. pass.* פִּיל Lv 14, 21 übergießen.

פּוּל II *a. Pa.* spalten.

פּוּלָא (2S 17, 28, MS פּוּלָא) *a. m.* Saubohne.

פּוּלָא *x. m.* Bote.

פּוּלָא (BerR 36) 1. פִּינּוּלָא *s. פִּינּוּלָא*.

פּוּלָח *h. m.* Diener.

פּוּלוֹסְמוֹת. הַפַּ' (jBez 62^d, Ausg. Ven.

הַפִּי לְסוּמוֹת 1. (חפול סומוֹת).

פּוּם (Ru 2, 7) wohl, etwa.

פּוּם *h. m.* Öffnung. לְפִימָה גֵּן gemäß. פּוּם deshalb.

פּוּם *a. m., s. בָּמָא*.

פּוּמְבִדִּיתָא Ortsname.

פּוּמְבִדִּיתָא *a. m.* aus Pumbedita.

פּוּמְבִיָּא *a. m. pl.* Naht(?) Viell. zu lesen פּוּרְבִיָּי *gr. m. pl.* (παρυφή) angewebter Saum.

פּוּן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.

פּוּנָה *h. f.* Wendung.

פּוּנִין (jSchebi 39^a) 1. בְּפִנִּין *s. בְּפִנִּין*.

פּוּם I *h. Hi.* הַפִּים 1. bezahlen; 2. entscheiden; 3. lösen.

פּוּם II *gr.* (vgl. πείσις) *Hi.* הַפִּים besänftigen. *S. פִּים*.

פּוּם I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פָּסוּ Ho 4, 8 (MS פָּסוּ) sich entweihen(?).

Aph. inf. אַפְסָא Ma 2, 10 Soc 59 אַפְסָא,

pt. pl. מַפְסִין Ze 3, 4 (MS מַפְסִין) entweihen. *S. פָּסוּ*.

פּוּם II *s. פִּים*.

פּוּסְרוֹם (jBer 13^c) 1. פְּרִיזְרוֹם *gr. m.* (περίοδος) Kreisgang(?).

פּוּעַ *h. Hi.* einhauchen.

פּוּעַ *a., pf.* 3 *sg. f.* פָּעַת Ri 5, 26 zer schlagen.

פּוּעִירָא männl. Personennamen.

פּוּעֵל *h. m.* Werk.

פּוּעֵל *h. m.* Arbeiter.

פּוּעֵלָא I *a. m.* dass.

פּוּעֵלָא II *a. m.* 1. Arbeit; 2. Arbeitsertrag, Besitz.

פּוּעֵתָא *a. f.* Beule.

פּוּפִירְתָא (bErub 60^a) wohl zu streichen.

פּוּץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* פּוּצִץ ausgehen. *S. פָּצַץ*.

פּוּק I *h. Hi.* herausgehen lassen.

פּוּק II *h. Pilp.* פָּקַק 1. erschüttern, rütteln; 2. lose machen; 3. schwanken.

Pulp. pt. schwankend. *Hitpulp.* erschüttert werden.

פּוּק *a. Palp.* פָּקַק rütteln. *Itlpalp.* erschüttert werden. *S. נָפַק*.

פּוּק *h. m.* Stibium (als Heilmittel).

פּוּקִי *a. בַּפ' (= בָּאִפּוּקִי)* am Ausgang. שְׁבִיתָא בַּפ' an Sabbatausgang, d. h. am Abend nach Sabbat.

פּוּקֶסֶת *h. f.* Schminkerin (als Beruf).

פּוּר *x. m.* Los. *pl.* פּוּרִים Losfest (am 14. und 15. Adar).

פּוּרָא *x. m.* dass. *pl. d.* פּוּרִיא Est II 9, 26 (MS פּוּרִים) Losfest.

פּוּרָא I *s. פִּירָא*.

פּוּרִיָּתָא (NuJII 19, 15) 1. גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.

פּוּרְתָא (2 K. 4, 2, Soc 59 in marg. פּוּרְתָא) *a. f.* ein wenig. פּוּרְתָא allmählich.

פּוּרְתָא (Est II 9, 26) *a. f.* Unheil.

פּוּשַׁ *h.* aufatmen.

פּוּשַׁ I *a.* übrig bleiben.

פּוּשַׁ II *a., pf.* 3 *pl. f.* פָּשַׁן Ct 6, 11

(MS פִּשְׁן *pt. pl.* פִּישִׁין Ct 1, 16 (MS פִּשְׁן) sich vermehren.

פֹּת. 'הַפ (Tos. Kel BabM II, 12) l. קִפּוֹת.

פּוֹתָא *h. f.* Färberröte, Krapp.

פּוֹתָה *h. m.* Weite.

פּוֹתָה, פּוֹתָת *h. f.* Türzapfenloch in der Schwelle.

פּוֹתַח *h. m.* Öffnung.

פּוֹתַחַת *h. f.* Schloßriegel.

פּוֹתִי *h. m.* Weite.

פֶּז *h. m.* gediegenes Gold.

פֶּזָא *a. m.* dass.

פֶּזְאָא *a. m.* aus gediegenem Gold.

פֶּזֶר *h. m.* Zerstreuung.

פֶּזוּ I *h.* 1. eilfertig sein; 2. klirren.
Pi. dass.

פֶּזוּ II *h. Ho. pt.* מִפְּזוּ gediegenes Gold.

פֶּזִי, פֶּזִי männl. Personennamen.

פֶּזְיָא *a. m.* übereilt.

פֶּזְיֹתָא *a. f.* Übereilung.

פֶּזִיָּה absichtliche Entstellung von גִּזִּיר.

פֶּזֶל *h.* sich bewegen(?).

פֶּזֶם *gr.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.

פֶּזֶמָא *gr. f.* (vgl. ψήφισμα) Beschluß(?).

פֶּזֶמוֹן *gr. m.* (ψαλμός) Lobgesang.

פֶּזֶמְקָא *turan. m.* eine Art Socken.

פּוֹמִיקוֹן, פּוֹמִיקוֹן (MidrTeh 18, 41) l. פֶּמִּיקוֹן.

פֶּזֶר *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* sich zerstreuen, zerstreut werden.

פֶּזֶר *a. Pa.* dass.

פֶּזְרָא *a. m.* Stock.

פֶּתִין I *h. m. pl.* גִּפְשׁ בְּתִי Beschämung.

פֶּתֶ II *h. m.* Falle.

פֶּתָא I *a. m., pl.* פֶּתִין Geringheit. 'בֶּר פ' geringer Mensch.

פֶּתָא II *a. m.* Falle.

פֶּתָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אֶפְתִּין (jSanh 20^b) l. אֶפְתָּח, s. פֶּתַח.

פֶּתַח *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken. *Ni. Pu. Hitp.* sich ängstigen. פֶּתַחֲרִי

פֶּתַח *a., pt.* פֶּתַח Dt 28, 66 (MS פֶּתָה) sich fürchten. *Pa.* dass.

פֶּתָא *a. m.* Furcht.

פֶּתַח *h. f.* dass.

פֶּתַחֲרִי *h. f.* dass.

פֶּתַרִּין (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.

פֶּתַה *h. m.* Statthalter.

פֶּתַה *a. m., pl.* פֶּתָח, *d.* פֶּתַחֲרִי Meg. Ant. dass.

פֶּתַרָּה männl. Personennamen (Töpfer).

פֶּתַרְתָּא *a. f.* Töpferei.

פֶּתַת *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger; 3. s. פֶּיַחַת.

פֶּתַתִּיה (Pes. 95^b) l. קֶחַתִּיה, s. קֶחַתָּא.

פֶּתוּ *h.* überschäumen, ausgelassen sein.

פֶּתוּ *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.

פֶּתוּ *h. m.* Ausgelassener.

פֶּתוּ *h. m.* Ausgelassenheit.

פֶּתוּת *h. f.* dass.

פֶּתַח *h., pt.* פֶּתַח zerlumpt gekleidet sein.

פֶּתַחֲרִי *a. m., ind.* פֶּתַח Jes 20, 2 zerlumpt.

פֶּתַחֲרִי (Est II, 3, 3 MS פֶּתַחֲרִי) *a. m.* gleich.

פֶּתַחֲרִי *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaft; 3. gering.

פֶּתִיָּה *h. f.* Aushöhlung.

פֶּתֶל Ortsname.

פֶּתֶלֶץ (פֶּתֶלֶץ?) *h. m.* weites Geflecht (für Kamellasten).

פֶּתַם *h. Pi.* schwärzen. *Pu. pt.* מִפְתָּם geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt werden.

פֶּתַם *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Ruß.

פֶּתַם *a. m.* gleich sein.

פֶּתַמִּי *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.

פֶּתַם *h.* zusammenquetschen.

פֶּתַם *a.* dass.

פֶּתַרָּא (Jes 45, 9, MS פֶּתַר *a. m.* 1. Ton; 2. Tonscherbe.

פֶּתַרָּא (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.

פֶּתַשׁ s. פֶּתַם.

פֶּתַח *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern, verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. verringert, verkürzt werden. *Pi.* 1. verringern; 2. geringer

werden. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft werden.
פָּתַתָּה *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.* 1. schadhaft werden; 2. weniger werden. *S.* פְּתִיתָה.
פֶּתַח *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zerbrochenes.
פֶּתַח *h. m.* Verringerung, Minderwert.
פְּתִיטָה *a. m.* 1. Verringerung, Minderwert; 2. Niedrigkeit.
פֶּתֶתָה *a. f.* 1. *pl.* פְּתָתִין *Lv* 14, 37 Grube, Fanggrube; 2. *pl.* פְּתָתִין *Lv* 21, 20 B., 1. פְּתָתִין.
פִּטְמָה 1. פִּטְמִית (*Gen* III 49, 22) 1. mit *MS* פִּכְרֶת, *s.* פִּכְרֶה; 2. *Pa. pt. f.* פִּטְמָה (*bSabb* 140^b) passend sein (*vgl.* ἐπιτήδειος?).
פִּטְמָה männl. Personennamen.
פִּטְמָה *gr. m.* (φῶς), *pl.* פִּטְמוֹת Licht.
פִּטְמָה 1. פִּטְמָה.
פִּטְמָה *h. f.* ein Edelstein.
פִּטְמָה *h. m.* Stiel (einer Feigenart).
פִּטְמָה *h. m.* Bereitung von Spezereien.
פִּטְמָה *a. m.* dass.
פִּטְמָה *a. m.* 1. Spitze; 2. das männliche Glied.
פִּטְמָה *h. f.* Brustwarze.
פִּטְמָה *h. m.* 1. Befreiung, Lösung; 2. Straflosigkeit.
פִּטְמָה *a. m.* 1. *pl.* פִּטְמוֹת *Dt* 24, 1 Entlassung. פִּטְמָה Scheidebrief; 2. *pl.* פִּטְמוֹת Auswurf(?).
פִּטְמָה *h. Pilp.* 1. פִּטְמָה schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken(?).
פִּטְמָה *a. Palp.* dass. פִּטְמָה.
פִּטְמָה *h. m.* schwatzhaft.
פִּטְמָה *a. m.* dass.
פִּטְמָה *a. m. pl.* Geschwätz.
פִּטְמָה (*VajR* 3, *Ausg.* Konst.) פִּטְמָה *s.* פִּטְמָה.
פִּטְמָה *gr. f.* (ὕπατις) Ära.
פִּטְמָה *h. m.* Schwätzer.
פִּטְמָה *h. m.* parfümiert.

פִּטְמָה *a. m., pl. f.* פִּטְמָה *Gn* 41, 2 fett, gemästet.
פִּטְמָה weibl. Personennamen.
פִּטְמָה *a. m.* 1. *Ex* 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.
פִּטְמָה *h. f.* 1. Entlassung; 2. Verscheiden, Sterben.
פִּטְמָה *h. m.* Hammer.
פִּטְמָה (*Jes* 41, 7) *a. m.* dass.
פִּטְמָה *a. m.* Beinkleid.
פִּטְמָה *gr. m.* (πάτελλα) Schlüssel(?).
פִּטְמָה *gr. f.* (πάτελλα), *pl.* פִּטְמוֹת Korb.
פִּטְמָה *gr. m.* (πέταλον) Goldplatte.
פִּטְמָה, פִּטְמָה (*EchR* 5, 18 פִּטְמָה) *gr.* Ortsname (Ποτιόλοι).
פִּטְמָה, פִּטְמָה, פִּטְמָה *gr. m.* (*vgl.* πάτελλα) Schlüssel.
פִּטְמָה *h., pt. pass.* gemästet. פִּטְמוֹת gemästetes Geflügel. *Pi.* mästen, würzen. *Ni.* sich mästen; 2. Spezereien mengen. *Pu.* 1. mit Spezereien gemengt sein; 2. wohlgeschmeckend werden.
פִּטְמָה *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מִפְּטָמָה *Jes* 30, 24 mästen; 2. besänftigen. *Itpe.* 1. *pf.* אֶת־פִּטְמָה *Ri* 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.
פִּטְמָה *h. m.* 1. Viehmäster; 2. Spezereikrämer.
פִּטְמָה *h. m.* Mastochs.
פִּטְמָה *a. m.* 1. *Jer* 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.
פִּטְמָה *gr. m.* (πτῶμα) Leichnam.
פִּטְמָה *h. f.* Spitze, Krönchen (einer Frucht).
פִּטְמָה *x. f., pl.* פִּטְמָה *Est* II 3, 8 *Ausg.* Ven. 1592 Klafter(?).
פִּטְמָה *x. m.* eine Art Minze.
פִּטְמָה, פִּטְמָה *gr. m.* (φωτεινός) glänzend.
פִּטְמָה, פִּטְמָה *gr. m.* (πίθος), *pl.* פִּטְמוֹת großer Tonkrug.
פִּטְמָה, פִּטְמָה *h. m.* 1. Spitze (am Kochherd zum Daraufsetzen des Topfes); 2. Fuß (eines Podiums).

פּטט s. פּטפּט.

פּטפּטניט *h. f.* geschwätzig.

פּטקא *gr. m.* (πιττακιον) 1. Tafel, Schreibtafel; 2. Los, Geschick.

פּטילקין 1. פּטיקלין.

פּטור *h.* 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). *pt. pass.* פּטור 1. entbunden; 2. nicht straffällig. *Ni.* 1. sich verabschieden; 2. verscheiden, sterben; 3. befreit sein. *Hi.* 1. entlassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlußlektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperrn.

פּטור *a.* 1. sich verabschieden; 2. *ipf.* 3 *sg.* יפּטור Gn 43, 13 entlassen, fortschicken; 3. freilassen. *Pa. ipf.* 3 *sg.* יפּטור Koh 7, 26 (MS יפּטור) entlassen. *Aph.* 1. dass.; 2. sich verabschieden; 3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlußlektion (aus den Propheten) lesen. *Ite.* 1 *pf.* 3 *pl.* אַתפּטור Gn 44, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verscheiden; 3. befreit sein.

פּטור *h. m.* Erstgeborener.

פּטרא *gr. m.* (πέτρα) Stein, Fels.

פּטרא *a. m., pl.* פּטריות eine Art Pilze.

פּטינריה *a. m. pl.* (vgl. πικρία I. Löw) eine Feigenart.

פּטרובולי *gr. f.* (πατροβουλή) Ortsmagistrat.

פּטרובולי *gr. m. pl.* (πατρόβαυλοι) Ratsherren.

פּטרוס 1. פּטרוס.

פּטרווא *x. m.* mageres Lamm.

פּטריאת *a. f.* Abschied.

פּטרווא *gr. m.* (πρωκτός) Mastdarm.

פּטרון (SchemR 15) 1. פּטרון.

פּטירין 1. דפּלופּטירין *gr. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher.

פּטרון *gr. m.* (πάτωρ) Patron, Beschützer.

פּטרונה *lat. f.* (patrona) Patronin, Beschützerin.

פּטרוס, פּטרוס *gr. männl. Personennamen* (Πέτρος).

פּטרוסליגון *gr. m.* (πετροσέλιγον) Petersilie.

פּטרופּוס *gr. m.* (ἐπίτροπος) Vormund.

פּטריקי *gr. männl. Personennamen* (Πατρικίος).

פּטריקון *gr. m.* (πατρικόν) väterliches Erbteil.

פּטשין (Tanch. Tazria' 9) 1. פּטשין.

פּי Buchstabe Pe.

פּי s. פּה.

פּיאבי s. פּאבי.

פּיאה *h. f.* 1. Rand, Ecke; 2. Acker-ecke, die nach Lv 19, 9; 23, 22 den Armen zu überlassen ist (auch Name eines Mischnatraktates); 3. Schläfehaar; 4. Bartecke; 5. נַכְרִית פ' falsche Haarlocke; 6. Einfassung, Spalier.

פּינה Flußname.

פּיד *h. m.* 1. Picken; 2. Unglück.

פּיה *h. Pu. pt.* מִפֵּיה mit Krapp gefärbt.

פּיהי (EstII 3, 8) *a. m.* Umherlaufen.

פּיוט *h. m.* Unvernünftiger, Kind.

פּיוט *gr. m.* (vgl. ποιητής) Dichtung.

פּילא 1. פּלא.

פּינס *gr. m.* (vgl. πείσις) Besänftigung.

פּינסא *gr. m.* dass.

פּינתא *a. f.* Schönheit.

פּיח *h. m.* Ruß.

פּיחא *a. m., ind.* פּיח Ex 9, 8 dass.

פּיחה *h. f.* 1. Blasen, Blähung; 2. Ermäßigung, Nachlaß; 3. Verhauchen, Elend.

פּיט *gr.* (vgl. ποιητής) *Pi.* פּיט dichten.

פּיטן, פּיטא *gr. m.* (vgl. ποιητής) Dichter.

פּיל *h. m.* 1. Elephant; 2. Elfenbein.

פּילא I *a. m., ind.* פּיל I K 10, 22 dass.

פּילא II *a. m., s.* פּול I.

פּילא III *a. m.* 1. Ritz, Spalte; 2. Hautschrunde.

פּילא, פּילי (Jes 51, 17, MS פּיילי) *gr. f.* (φιδλη), *pl.* פּילין, פּילון Am 6, 6 (MS פּילון) Trinkschale.

דפּלופּטירין פ' פּוטירין (KohR 5, 8) 1. פּוטירין. פּיילי.

פִּלְרָא (KohR 3, 9, and. Lesart פִּלְרָא) *gr. m.* (vgl. φιδλη) Darbieter der Trinkschalen, Schenk.
פִּלְתָא *gr. f.* (φιδλη), *pl.* פִּלְלֹן Trink-schale.
פִּין (KelXI 4) 1. תִּפְּיָן, *s.* תִּפְּיָן.
פִּינוֹת (jBikk 65^a) 1. mit Ausg. Ven. פִּנוֹת, *s.* פִּנוֹת.
פִּינְחָם männl. Personennamen.
פִּינוֹטִיָּה (jSanh. 30^e) 1. פִּינוֹטִיָּה von פִּינוֹטִי *gr. f.* (ποινή) Strafe.
פִּים *gr.* (vgl. πείσας) *Pi.* besänftigen, beruhigen, freundlich zureden. *Hitzp.* 1. sich besänftigen lassen; 2. besänftigt werden, befriedigt sein.
פִּים *gr. Pa.* 1. *pf.* פִּיִּים 1 S 24, 8 besänftigen; 2. anflehen. *Hpa.* sich besänftigen lassen.
פִּים *h. m., pl.* פִּיסוֹת 1. Los; 2. Scholle.
פִּיסָא (Est II 3, 7, nicht MS) *a. m.* Los.
פִּיסָא *gr. m.* (vgl. πείσας) Besänftigung, gütliche Beilegung.
פִּיסָא (פִּיסָא?) *a. m.* Scholle.
פִּיסוֹן *h. m., pl.* פִּיסוֹנוֹת Handlanger.
פִּיסוֹנָא *gr. m.* Bitte, Wunsch.
פִּיעוֹר *h. m.* Ausleerung.
פִּיקָא männl. Personennamen.
פִּיקָה *h. f.* 1. *pl.* פִּיקִין Knorpel. פִּיקָה של פִּיקָה Knorpel des Nackenwirbels. פִּיקָה של פִּיקָה Kehlkopf; 2. Wulst, Ballen. פִּיקָה פִּיקָה ein Mensch mit starkem Gesäß; 3. Kniescheibe; 4. Pfropfen; 5. Wirtel der Spindel; 6. *pl.* פִּיקוֹת Knauf; 7. Wanken.
פִּיקוֹן (TosBech V 4) *h. m.* klumpig. Oder 1. פִּיקוֹן פִּיקוֹן für פִּיקוֹן פִּיקוֹן, *s.* פִּיקָה.
פִּיר *h. m.* Graben, Grube.
פִּירָא I *a. m.* dass.
פִּירָא II *a. m.,* bei Onkelos nur im Plural פִּירִין Gn 1, 11 Frucht.
פִּירָה *h. f., s.* פִּירָה.
פִּירוֹן männl. Personennamen.
פִּירוֹנָא *a. m.* Ersatz, Bezahlung.

פִּירוֹי *h. m.* Fruchtbarkeit.
פִּירוֹכִין (GnJII 37, 7, MS Paris. כְּרוֹכִין) 1. פִּירוֹכִין Garben. *S.* פִּירָקָא.
פִּירוֹכִיתָא *a. f.* Grütze.
פִּירוֹכִיתָא *a. f., pl.* פִּירוֹכִין Lv 2, 14 dass.
פִּירוֹעַ *h. m.* Entblößung.
פִּירוֹעָא *a. m.* 1. *c.* פִּירוֹעַ Nu 6, 5 Wachsen lassen des Haars; 2. freiwachsendes Haar.
פִּירוֹק *h. m.* Abbrechen.
פִּירוֹקָא *a. m.* Auflösung, Widerlegung.
פִּירוֹר *h. m.* 1. Zerbröckeln; 2. Zerbröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei. עֵץ הַפִּירוֹר Rührlöffel.
פִּירוֹרָא *a. m.* Mehlbrei, Kleister.
פִּירוֹשׁ *h. m.* 1. genaue Angabe. בָּפִי ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung, Erklärung.
פִּירוֹשָׁא *h. m.* 1. *c.* פִּירוֹשׁ Nu 30, 9 deutliche Aussprache, Ausspruch; 2. genaue Angabe; 3. *c.* פִּירוֹשׁ Ct 5, 11 Erläuterung.
פִּירָעוֹן *h. m.* 1. Zahlung; 2. Vergeltung, Strafe.
פִּישוֹן 1. männl. Personennamen; 2. Gn 2, 11 Flußname.
פִּישוֹנָא *a. m.* eine Bohnenart.
פִּישִׁין (jMaasSch 55^b) 1. פִּישִׁין.
פִּדָה *h. m., pl.* פִּדָּים Krüglein, Flasche.
פִּדָא *a. m.* Pfoste.
פִּכּוֹרָא *a. m.* 1. Zerstörer; 2. männl. Personennamen.
פִּכֵּחַ *h. Pi.* schwinden machen.
פִּכֵּחַ *h. Pa.* 1. dass.; 2. schwinden.
פִּכְחוֹתָא *a. f.* etwas Schwaches, Dünnes.
פִּכֵּחַ *h. Pilp.* פִּכְכֵּחַ rieseln.
פִּכְכֵּמָא *gr. m.* (παχέμας) Zwieback.
פִּכְכֵּם männl. Personennamen.
פִּכְכֵּךְ *s.* פִּכְכֵּךְ.
פִּכֵּר *h. Pi.* niederreißen, zerstören.
פִּכֵּר I *a., pt. pass.* פִּכֵּר zertrümmert. *Pa. inf.* פִּכּוֹרָא Koh 3, 3 (MS סִתְרָא) niederreißen, zerstören. *Hpa.* niedergerissen werden.

פָּכַר II *a.* falten (von den Händen). *Itpe.* verstrickt werden.
פָּלָא *h. Ni. pt.* **נָפְלָא** wunderbar. *Pi.* durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aussprechen; 2. untersuchen; 3. verspotten; 4. wunderbar, unverständlich sein. *Ho. pt.*
מָפְלָא 1. wunderbar; 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähriger, welcher ein Gelübde deutlich aussprechen kann. *S.* **פָּלָה**.
פָּלַח *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* **תִּפְּלִי** Dt 24, 20 durchsuchen; 2. *pf.* 1 *sg.* **פָּלִיתִי** wegräumen, entfernen. *Aph.* 1. Spalten haben; 2. verspotten, lächerlich machen; 3. *pt.* **מִפְּלִי** Jes 9, 5 wunderbar machen.
פָּלָה *h. m., pl.* **פְּלָאִים, פְּלָאוֹת** Wunder.
פָּלָה männl. Personennamen.
פָּלָה *gr. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus Matabathrum*).
פָּלָהָה *gr. f. sg.* (παλαίη) alt.
פָּלָהָה *a. m.* Wunder.
פָּלָהִי (פָּלִי) Name eines Engels (Ri 13, 18).
פָּלְאָתָא *a. f.* Rätsel.
פָּלְבֵּל (?) *x.* blinzeln.
פָּלַג *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. entfernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen, achtlos sein; 4. überschreiten, übertreffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. hervorragend. *Hitp.* sich teilen.
פָּלַג *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. abweichend sein; 3. Teil erhalten. *pt. pass.* **פָּלִיג** 1. geteilt; 2. abweichend; 3. *pl.* **פָּלִיגִין** Ho 11, 7 zweifelhaft. *Pa.* 1. *pf.* **פָּלִיג** Gn 15, 10, *ipf.* 3 **פָּלַגְוִן** Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen, austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen; 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* **אֶתְפָּלִיג** Gn 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* **תִּתְפָּלִיג** Nu 26, 53 geteilt werden; 4. zugeteilt werden; 5. *pf.* **אֶתְפָּלִיג** Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen. *Itpa.* dass.

פָּלַג *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.
פָּלְגָא (Ex 25, 10) *a. m., ind.* **פִּילְג** Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb; 3. eine Krankheit.
פָּלְגָהָה *a. m.* streitsüchtig.
פָּלְגוֹנוֹן *gr. m. h.* (φιλολογων) sich unterhaltend.
פָּלְגָה *h. f.* Teilung.
פָּלְגָה *h. f.* Abteilung.
פָּלְגָה *h. f.* Streit.
פָּלְגוֹתָא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.* **פָּלְגוֹתֵיהָ** Gn 49, 23 Streit.
פָּלְגִילֶסָה (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. *S.* **פָּלְגִיסָה**.
פִּילְגוֹס *gr. m.* (πέλαγος) Meer.
פָּלְגוֹס 1. **פָּלְגוֹס**.
פָּלְגָס *gr. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.
פָּלְגִיסָה *x. m.* dass.
פָּלְגִיסָה (1S 20, 20, MS **פָּלְגִילֶסָה**) *x. m.* Zielscheibe.
פָּלְגִישָׁה *x. f.* (vgl. πάλλαξ), *pl.* **פָּלְגִישִׁים** Keksweib.
פָּלְגָתָא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.
פָּלְדָּוס **פָּלְדִּיסָה** *lat. m.* (bardaicus?), *pl.* **פָּלְדִּיסִין** Ri 14, 12 eine Art Mantel.
פָּלָה *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. *S.* **פָּלָה**.
פָּלְהָרִין *gr. m.* (πρόεδροι, παρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.
פָּלַג *h. m.* Teilung.
פָּלְוָגָה *h. m., c.* **פָּלְוָג** Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.
פָּלְוָגָה *a. m., ind.* **פָּלְוָג** 2S 6, 19 Teil, Portion.
פָּלְוָגָתָא *s.* **פָּלְוָגָתָא**.
פָּלְוָטָה *gr. m.* (βουλευτής) Ratsherr.
פָּלְוִל *h. m.* Bezeichnung für Beten.
פָּלְוִנִי *h. m., f.* **פָּלְוִנִית** ein gewisser.
פָּלַח *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.* **פֹּלַח** 1. Diener; 2. Feldarbeiter.
פָּלַח *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.*

מַפְלֵחַ Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* מַפְלֵחַ Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* מַפְלֵחַ Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* בְּ מַפְלֵחוֹ Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* מַפְלֵחוּ Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* מַפְלֵחֵי Jes 32, 17 betreiben. *Ipe.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* מַפְלֵחוּ Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* מַפְלֵחוּ Dt 21, 4 bearbeitet werden.

פֶּלֶחַ *h. m.* 1. Stück; 2. Mühlstein.

פֶּלֶחָא *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein.

פֶּלֶחָא *a. m.* 1. *ind.* פֶּלֶחַ Gn 4, 4 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* פֶּלְחֵיהוֹן Ze 1, 4 Diener.

פֶּלֶחַ *h. m.* Gottesdienst.

פֶּלְחָנָא (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst; 4. Gn 22, 2 Ortsname (Moria).

פֶּלְחָנִיתָא *a. f., c.* בְּלִחְנוֹת Koh 5, 8 Bearbeitung.

פֶּלֶחַ I *h.* auswerfen, ausspeien.

פֶּלֶחַ II *h.* entinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen.

פֶּלֶחַ I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen.

פֶּלֶחַ II *a., pf.* 3 *pl.* פֶּלְחוֹן Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen.

פֶּלְחָא I. פֶּלְחָא, s. פֶּלְחָא.

פֶּלְחָא männl. Personennamen.

פֶּלְחָא männl. Personennamen.

פֶּלְחָא männl. Personennamen.

פֶּלְחָא (Tanch. Zaw 3) 1. פֶּלְחָא.

פֶּלְחָא *gr. f.* (πλατεῖα), *pl.* פֶּלְחָא Platz, Straße.

פֶּלְחָא männl. Personennamen.

פֶּלְחָא, פֶּלְחָא *gr. f.* (πλατεῖα), *pl.* פֶּלְחָא, פֶּלְחָא, *d.* פֶּלְחָא (Ct 3, 2, MS פֶּלְחָא) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. große Menge.

פֶּלְחָא *gr. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung.

פֶּלְחָא *gr. m.* (πολιτευόμενος) Stadtrat (decurio).

פֶּלְחָא (Thr 4, 1, MS פֶּלְחָא) 1. פֶּלְחָא. פֶּלְחָא *gr.* männl. Personennamen (Πλατων).

פֶּלְחָא (Est II 2, 16) *gr. f.* (παλατίον) Palast.

פֶּלְחָא, פֶּלְחָא *gr. m. pl.* (παλατινοί) Palastbeamte.

פֶּלְחָא *gr. m.* (πλατανος) Platane (Bezeichnung des Heiligtums in Sichem).

פֶּלְחָא *gr. m. pl.* (πολιτικοί) Städter.

פֶּלְחָא *gr. m.* (πωλητήριον) Marktplatz.

פֶּלְחָא I, פֶּלְחָא *gr. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer.

פֶּלְחָא II *gr. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פֶּלְחָא, פֶּלְחָא, פֶּלְחָא, פֶּלְחָא *gr. m. od. f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude.

פֶּלְחָא *gr. m.* (πρατήρ), *pl.* פֶּלְחָא Händler.

פֶּלְחָא, פֶּלְחָא *gr. m.* (vgl. πρατήριον, πωλητήριον) Ware.

פֶּלְחָא *gr. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*).

פֶּלְחָא Ortsnamen.

פֶּלְחָא *a. f.* Auswurf.

פֶּלֶי *gr.* (πολύ) viel.

פֶּלֶי *gr. f.* (τύλη), *pl.* פֶּלֶי, פֶּלֶי Tor.

פֶּלֶי *gr. f.* (παλαιά) alt.

פֶּלֶי *gr. f.* (Απουλία) Apulien.

פֶּלֶי männl. Personennamen.

פֶּלֶי *h. f.* Wunderbares.

פֶּלֶי *a. m.* פֶּלֶי Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges.

פֶּלֶי *h. f.* Streit.

פֶּלֶי *h. m.* entronnen, gerettet.

פֶּלֶי *h. f.* Überrest.

פֶּלֶי *gr. m.* (φολιάτον) wohlriechendes Salböl (aus Nardenblättern).

פֶּלֶי weibl. Personennamen.

פֶּלֶי *a. f.* Überrest.

פֶּלֶי *h. f.* Rechtssache.

פֶּלֶי I *gr. m.* (πυλεών) Portal, Torgebäude.

פֶּלֶי II *gr. m.* (πλίου) Filzhut.

פֶּלֶי *gr. m.* (πᾶλιον) Mantel.

פלוס 1. פליון.

פּלִיתָא *a. f.* Sucherin, Lauserin. פּלִיתָא
פּלִיתָא Schlangenaufsucherin (ein Käfer).

פּלִיתָא *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.

פּלִיתָא *a.* spinnen.

פּלִיתָא *a. m.* 1. *c.* פּלִיתָא Dt 4, 3 Bezirk;
2. Spindel.

פּלִיתָא (jDem 24^a) 1. פּלִיתָא, *s.* פּלִיתָא.

פּלִיתָא *gr. m.* (πελεκύς) Beil.

פּלִיתָא *a. f.* Spindel.

פל I *h. Pi.* beten. *Hilp.* dass. *Pilp.*

פּלִיתָא 1. suchen, untersuchen; 2. scharf-
sinnig erörtern, disputieren.

פל II *s.* פּלִיתָא.

פל I *a. Palp.* פּלִיתָא disputieren.

פל II *s.* פּלִיתָא.

פּלִיתָא (jKil 27^a) *a. m.* eine kleine
Zwiebelart.

פּלִיתָא (jNed 40^b) ein Kraut.

פּלִיתָא (jPes 30^a) eine säuernde
Sache.

פלם *gr.* (vgl. πῆλωμα) *Pu.* mit Schlamm
bedeckt sein.

פלם *gr. Pa.* mit Schlamm bedecken.

פּלִיתָא *gr. f.* (πῆλωμα) Schlamm.

פּלִיתָא *gr. f.* (πλουμιον) Flaum.

פּלִיתָא *gr.* männl. Personennamen
(Παλαίμων).

פּלִיתָא *gr. m.* (πηλαμύς) eine Art
Thunfisch (Thynnus sarda).

פּלִיתָא *gr. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter,
Besorger.

פּלִיתָא *gr. m.* (διπλωματάρχος) Sekretär.
8. פּלִיתָא.

פּלִיתָא *gr. m.* (διπλωματάρχιον) Be-
hältnis.

פלמא 1. פּלִיתָא.

פּלִיתָא *gr. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.

פּלִיתָא *gr. m.* (πόλεμος), *pl.*
פּלִיתָא 1. Krieg; 2. Krieger.

פּלִיתָא *s.* פּלִיתָא.

פּלִיתָא 1. פּלִיתָא.

פּלִיתָא *gr. m.* (πριμόπιλος) der erste
Centurio einer Legion.

פּלִיתָא *gr. m. pl.* (πλουμάκια) Flaum-
kissen.

פּלִיתָא *gr. m.* (πολέμαρχος),
פּלִיתָא (Est II 8, 7, MS פּלִיתָא)
Feldherr.

פּלִיתָא *gr. m.* (πυλῶν) Portal, Torgebäude.

פּלִיתָא *gr. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus
Malabathrum.

פּלִיתָא *gr. m.* (πλάνης) Planet.

פּלִיתָא 1. פּלִיתָא.

פּלִיתָא (Tanch. Zaw 3) 1. פּלִיתָא.

פּלִיתָא *a. m., ind.* פּלִיתָא, *f. d.* פּלִיתָא
ein gewisser.

פּלִיתָא (bNed 55^b) 1. פּלִיתָא.

פּלִיתָא *gr. m.* (φαιλόνης) Mantel.

פּלִיתָא *gr. m.* (πλάνης) Planet.

פּלִיתָא *gr. f.* (φιλονεικία) Zank.

פלם *gr.* (vgl. πῶσις) *Pa.* wegschleu-
dern (?).

פּלִיתָא *s.* פּלִיתָא.

פּלִיתָא (falsch פּלִיתָא Ez 4, 10) *gr. m.* (φόλλις)
1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

פּלִיתָא *gr.* männl. Personennamen (Φίλος?).

פּלִיתָא *gr. m.* (πῶσις, vgl. παλτόν πυρ =
Blitz) פּלִיתָא 'פּלִיתָא Feuerschwingung.

פּלִיתָא *s.* פּלִיתָא.

פּלִיתָא I *gr.* Ortsname (Πηλούσιον).

פּלִיתָא II *gr. m.* pelusischer Stoff.

פּלִיתָא? (Tos. Ter. VII 16) Schrein (?).

פּלִיתָא. פּלִיתָא (jBez. 62^d, Aug. Ven.

פּלִיתָא 1. פּלִיתָא.

פּלִיתָא *gr. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

פּלִיתָא *gr. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

פּלִיתָא *gr. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher,
Betrüger; 2. betrügerisch.

פּלִיתָא *gr. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht,
falsch.

פּלִיתָא *gr. m.* (φασόλος) eine Bohnen-
art.

פּלִיתָא (?) männl. Personennamen (oder 1.
פּלִיתָא?).

פּלִיתָא *gr. m.* (βδισσαμον) Balsam.

פּלִיתָא *gr. m.* (φυλάσων) Beschützer.

פּלִיתָא *gr.* Ortsname (Πηλούσιον).

פִּילֹסוֹפּוֹס, פִּילֹסוֹפּוֹס *gr. m.* (φιλόσοφος)

1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter;
3. Häretiker; 4. männl. Personennamen.

פּוֹלֹמִיקָא 1. פּוֹלֹמִיקָא.

פִּלְפּוֹל *h. m.* Disputation, scharfsinnige Erörterung.

פִּלְפּוֹלָא *a. m.* dass.

פִּלְפִי *gr. männl. Personennamen* (Φίλιππος).

פִּלְפִל I *s.* פִּלְל.

פִּלְפִל II *s.* פִּלְל.

פִּלְפִל II *h.* streuen.

פִּלְפִל II. *a., pt. pass.* מִפְּלִל Est II 4, 16 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.*

פִּלְפִל Est II 4, 1 sich bestreuen.

פִּלְפִל *h. m., pl.* פִּלְפִלִין Pfeffer.

פִּלְפִלָא *a. m., pl.* פִּלְפִלִין dass.

פִּלְפִלָן *h. m.* der scharfsinnig erörtert.

פִּלְפִלָת *h. f.* Pfeffer.

פִּלְפִלָתָא *a. f.* dass.

פּוֹלִיפּוֹס *gr. m.* (πολύπους) Gewächs in der Nase.

פִּלְי *h. Hülfp.* erbeben.

פִּלְצוֹר *gr. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.

פִּלְק *gr.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf abschlagen, köpfen.

פִּלְקָא *gr. m.* (vgl. πελεκύς) Beilhieb.

פִּלְקָטָא, Variante zu אַפְקִלְטוֹרִין (Ech R 1, 1)

1. פִּקְלָטוֹן *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

פִּלְקִי *gr. f.* (φυλακή), *pl.* פִּלְקִיזוֹת Wache, Gefängnis.

פִּלְקִין *gr. m.* (πελεκύς) Beil.

פִּלְקָתָא *gr. m.* (πάλλαξ) Keksweib.

פִּלְר *gr. m.* (φολδρίον) eine Münze.

פִּלְש *h. Pi.* 1. aufsuchen; 2. durchgraben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. geöffnet; 2. durchgezogen. *Hülfp.* sich wälzen.

פִּלְש *a. Hpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְפִּלְשֻׁן Mi 1, 10 (nicht im MS) sich wälzen.

פִּלְשֵׁת *h. f.* Philistäa.

פִּלְשֵׁתָא *a. m., pl. d.* פִּלְשֵׁתָאִי Ex 13, 17 Philister.

פִּלְשֵׁתִי *h. m.* dass.

פִּמָּא (Gn 29, 3 פּוֹמָא) *a. m., c.* פּוֹם Gn

42, 27, *pl.* פִּמִּין 1. Mund; 2. Mündung, Öffnung, Eingang; 3. Schneide. פּוֹם

לְפּוֹם Lv 25, 52, לְפּוֹם Ex 16, 18, פּוֹם עַל גֵּמָא לְפּוֹם דְּ

לְפּוֹם דְּ Lv 23, 8, פּוֹם דְּ weil nach Maßgabe dessen, dass. פּוֹם בְּן

דֵּם דְּהִירָתָא פּוֹם דְּהִירָתָא Nu 33, 7 Ortsname. פּוֹם דְּהִירָתָא Ortsname.

פּוֹמִי *gr. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פּוֹמִיבּוֹן *gr. m.* (πομπείον) dass.

פּוֹמוֹט *x. m., pl.* פּוֹמוֹטוֹת eine Art Leuchter.

פּוֹמִיא, פּוֹמִיא, פּוֹמִיא (Ct 5, 4) *gr.* Ortsname (Πανέας).

פּוֹמִיאָא, פּוֹמִיאָא (Ct 1, 15) *lat. f.* 1. (familia) Dienerschaft; 2. l. פּוֹמִיאָא.

פּוֹמִיאָא (Siphre Dt 355) 1. פּוֹמִיאָאִים *gr. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter.

פּוֹמִיאָא *gr. m. pl.* (φεμινάλια) Beinkleider.

פּוֹמִיאָא *gr. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פִּן *h. (bibl.)* damit nicht.

פִּנָּא *a. 1. pt. pass.* פִּנָּי Dt 29, 17 sich wenden; 2. weggehen. מִפְּנֵי רַמְשָׁא

Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt; 3. die Notdurft verrichten. *Pa. 1. ipf.*

1 *sg.* פִּנִּיתִי Gn 24, 31, *pt. pass.* מִפְּנֵי

Gn 14, 17 ausräumen, aufräumen; 2. wegschaffen, wegzagen; 3. befreien; 4. die Notdurft verrichten.

Aph. 1. inf. אִפְּנָא 2 S 3, 27 (MS אִפְּנָא) wenden; 2. sich Zeit nehmen;

3. für die Erklärung freigeben. *Itp. 1. pf.* אִתְּפִנִּי Ex 2, 12 sich wenden;

2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft verrichten.

פִּנְגִּיזוֹת *gr. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.

פִּנְגִּיזוֹת, פִּנְגִּיזוֹת *gr. m.* (φέναξ) Betrüger(?).

פִּנְגִּיזוֹת männl. Personennamen.

פִּנְגִּיזוֹת *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines Werkzeugs); 2. Hieb.

פִּנְגִּיזוֹת männl. Personennamen.

פגדה *lat. f. (funda), pl. פגדיות Geld-gurt.*

פגדיין *lat. m. (dupondius) eine Münze.*

פגדק I *gr. m. (ποντικόν sc. κάρυον), pl. פגדקון Haselnuß (Corylus Avellana).*

פגדק II, פגדוק, פגדקא *gr. m. (πανδόκιον), pl. פגדקאות, פגדקון Herberge, Wirtshaus.*

פגדקאה *gr. m. (πάνδοκος) Gastwirt.*

פגדקי *gr. m. dass.*

פגדקית *gr. f. 1. Gastwirtin; 2. Kupplerin.*

פגדקיתא (Jos 2, 1) *gr. f. dass.*

פגדקרין *gr. m. pl. (πόντικον κάρυον) Haselnuß.*

פגדור, פגדורא *gr. f. (πανδοῦρα) ein Saiteninstrument (Mandoline).*

פגדורא (Est II 7, 9, MS פגדורא, Or 2377 פגדורא) *gr. männl. Personennamen (Πάνθηρ).*

פגה *h. 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. Ni. 1. sich wenden; 2. verschiden; 3. Muße haben; 4. Notdurft verrichten. Pi. 1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. Ho. pt. מפגה 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung offenstehend. Hup. 1. entfernt werden; 2. befreit werden.*

פגה *h. f. 1. Ecke. פגה אבן Eckstein; 2. 1. פגה.*

פגותיה (jDem 22°) *Personennamen (Παντίας?).*

פגוי *h. m. 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.*

פגוי *h. m. Ausräumen, Reinigen.*

פגותא *s. פגותא.*

פגוקא (Ri 5, 22) *a. m. Jagen, Galoppieren.*

פגוקא *a. m. Verzärtelung.*

פגותא *x. m. Schutz.*

פגומי I *gr. männl. Personennamen (Παντίας).*

פגומי II *gr. (vgl. ἀπαντησις) 'לפ' (= לאפגמי) entgegen.*

פגטיגון, פגטיגון *gr. m. (πεντάγωνον) 1. fünfeckig; 2. fünffach.*

פגמון. קומים פ' PesR 18, 1, 1. פגמון *gr. m. (κόμης παλατίων) Palasthauptmann.*

פגמוס *gr. (πάντως) jedenfalls. פ' es muß.*

פגמוס *gr. kleinasiatische Landschaft (Πόντος).*

פגמוסה *gr. m. (ἀπάντησις) Erwiderung.*

פגמסכניא *gr. m. Bewohner des Distrikts Πεντάσχοινος in Egypten.*

פגמספולמאה *gr. m. (vgl. Πενταπολίται) Bewohner der Πεντάπολις in Nordafrika.*

פגמקקא *gr. männl. Personennamen (Πεντάκακος, Παντόκακος?).*

פגמירי *s. פגמירי.*

פגוי *h. m. 1. Leere; 2. Muße; 3. Innerstes.*

פגוי I *a. m. 1. Gn 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. ind. פגוי Koh 2, 10 (MS פגוי) Muße; 3. Flußname.*

פגוי II *a. m., ind. פגוי Dt 24, 5 (MS פגוי) frei, ledig.*

פגוי *a. m. Abtritt.*

פגוי *h. f. Wendung.*

פגותא *a. f. Muße.*

פגים *h. m. f. pl. 1. Gesicht. פ' של מטה Scham. פ' גליי Frechheit. פ' גליי frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Fläche; 4. Schein; 5. Person; 6. Sinn, Auslegungsweise. לפגים*

1. vorher; 2. zum Schein. לפגוי vor. מפגוי wegen. פ' מפגוי weil. ב' 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.

פגים *h. m. Inneres, bes. Inneres des Tempels. ב' פגים drinnen. מ' פגים von innen. לפגים nach innen, drinnen. לפגים im Allerinnersten. מן פגים innerhalb.*

פגומי *h. m. innerer.*

פגים *gr. Ortsname (Πανέας).*

פגיתא *a. f. Ecke.*

פגך *a. Pa. pt.* מַפְּגִיךְ Ri 5, 22 jagen, galoppieren.

פִּינְכָּה *gr. m.* (πίναξ) Schlüssel.

פִּנְלִיָּה *gr. f.* (φενόλιον) Mantel.

פִּנְמוֹן *gr. männl.* Personennamen. S. פִּלְמוֹן.

פִּנְיוֹן *gr. m.* (πίννυον) Steckmuschelwolle.

פִּינֵס *gr. m.* (φαινόλης) Mantel.

פִּנָּס *gr. m.* (φανός) Laterne.

פִּנְסָא *gr. m.* dass.

פִּינוֹסין (Midr. Till. 19, 2) 1. פִּסְטִין.

פִּינסור (Tanch. Schopht.) 1. קוֹסְמוֹר *gr. m.* (κούστως) Wächter(?).

פגך *h. Pi.* verzärteln. *Pu. pt.* verweichlicht.

פגך *a. Pa. pt. pass.* מִפְּגֵךְ Dt 28, 54 dass. *Ita. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּקֵּן Dt 31, 20 sich göttlich tun.

פִּנְקִטִּין (?) *gr. m. pl.* (πίνυκτος) Nachtfest(?).

פִּנְקִי männl. Personennamen.

פִּינְקִיָּה *gr. f.* Phönizien (Φοινίκη).

פִּינְקִלִּין *gr. m.* (πανούκλιον) Spulfaden.

פִּנְקָס *gr. f.* (πίναξ), *pl.* פִּינְקָסוֹת 1. Tafel; 2. Buch.

פִּנְקָסָא *gr. m., c.* פִּנְקָס Ez 9, 2 dass.

פִּנְקִרִיסין 1. קִפְרִיסין (?).

פִּינְרִיָּה *gr. f.* (πονηρία) Bosheit.

פִּנְרֵתָא (Est II 1, 3, MS פִּירָא) 1. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) פִּוֶּרְטֵתָא.

פִּנְתָּא *a. m.* Oberleder.

פִּנְתִּירִי (Ex 28, 20) *gr. m.* (vgl. πάνθηρ) ein Edelstein.

פִּנְתִּירִין *gr. m.* 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. פִּנְתִּירִי.

פִּסְי männl. Personennamen.

פִּסְי I *h. m., pl.* פִּסְיִן, פִּסְיִין 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.

פִּסְי II *h. m.* 1. Fläche von Hand und Fuß; 2. Platte, Brett; 3. Scheidewand, Barriere.

פִּסָּא I *a. m.* 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.

פִּסָּא II *a. m.* Grabscheit. S. פִּסְתָּא.

פִּסָּא *lat. f.* (fossa) Graben.

פִּסָּא *a.* schreiten.

פִּסַּג *h. Pi.* 1. teilen, abreißen; 2. hindurchbrechen.

פִּסַּג *a.* 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. *Pa. Aph.* zerteilen.

פִּסְגָּא *a. m., pl.* פִּסְגִּין, פִּסְגִּין Stück.

פִּסְגָּה *h. f.* dass.

פִּסְדָּר *h.* verderben. *Ni.* Schaden haben, verlieren. *Hi.* 1, dass.; 2. beschädigen.

פִּסְדָּר *a.* 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. *Aph.* 1. Schaden haben; 2. schädigen.

פִּסְדִּירוֹת (Jelammed. Wajjeze) 1. בִּי סְדִירוֹת, s. סְדִירָא.

פִּסְהָ *h.* sich ausbreiten.

פִּסְהָ *h. f.* 1. Handteller; 2. Fußsohle.

פִּסְוָגָא *a. m.* Stück.

פִּסּוּלָא *h. m.* 1. untauglich; 2. illegitim.

פִּסּוּלָא *h. m.* 1. Untauglichkeit, Makel; 2. Untaugliches, Abfall.

פִּסּוּלָא *h. m.* 1. Aushauen, Abhauen; 2. Ausgehauenes.

פִּסּוּלָא *a. m.* 1. Jes 51, 1 Weggeworfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59

פִּסּוּלָא) Schlacke; 3. 2 S 22, 27 (Soc 59

פִּסּוּלָא) Auswurf.

פִּסּוּלָא *a. m.* 1. makelhaft; 2. verworfen.

פִּסּוּנוֹת s. פִּסְי I.

פִּסּוּלָתָא *h. f.* 1. Abfall; 2. Auswurf, Verworfenes.

פִּסְסִי *h. m.* 1. Bibelvers; 2. (später) Bibel.

פִּסְסִי *h. m.* 1. Abteilung; 2. Spreizung; 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.

פִּסְסִיקָא *a. m.* Bibelvers.

פִּסְסִיקָה s. פִּסְסִיקָה.

פִּסּוּרוֹם s. פִּסּוּרוֹם.

פִּסְהָ *h.* überspringen. *Ni.* lahm werden.

פִּסְהָ *h. m.* lahm (auf beiden Füßen?).

פִּסְהָ *h. m.* 1. Pesachlamm; 2. Pesachfest. *pl.* פִּסְחִים Bez. eines Mischna-

traktats. פסח דורות das Pesach aller Zeiten (im Unterschied von מצרים פ', dem ägyptischen Pesach). פ' ראשון erstes Pesach (am 14. Nisan). פ' שני Nachpesach (am 14. Ijar). פ' ערב der Rüsttag des Pesach.

פ' (Nu 9, 2) a. m. dass. וְעִירָא Nachpesach.

פסליות gr. f. pl. (ἐπιστύλια) Architrav.

פסילוס gr. m. (πάσιλος) Kügelchen.

פסמא gr. f. (πίστωμα) Beglaubigung.

פסמון gr. m. (φοσσόν) 1. Graben; 2. Armee.

פסמון פסמים gr. f. (πίστις) Treu und Glauben.

פסמא gr. m. (πιστάκια) Pistazie.

פסמירין (KohR 2, 6) 1. במסמירין, s. מסמירין.

פסא l. פסאית gr. (vgl. פים) besänftigend.

פסנה h. f., pl. פסנין 1. Zweiglein; 2. Blütenstiel.

פסדא a. m. Schaden.

פסון h. m. Ausbreitung.

פסונא a. m. dass.

פסוחה h. f. Gebrauch von פסח.

פסיל h. m. Götzenbild.

פסילא a. m. 1. dass.; 2. untauglich, verworfen.

פסילה I h. f. Meißel(?).

פסילה II h. f. Abfall.

פסילתא a. f., pl. פסילין Ex 20, 22 Haustein.

פסים h. m. Pfoste.

פסיון gr. m. (φασιανός) Fasan.

פסנא gr. m. dass.

פסיסא männl. Personennamen.

פסיסה, פסיסית h. f. Zaun, Scheidewand.

פסיגא a. m. hervorstehend.

פסיגה h. f. Schritt.

פסיעתא a. f. dass. S. פסעתא.

פסיקא a. m. 1. Teil; 2. Almosensammlung.

פסיקה h. f. 1. Graben; 2. Abgetrenntes.

פסיקוליה. כפ' (jPea 15°) l. כפ' פסיקוליה.

פסיקא Ortsname.

פסיקתא a. f. 1. Festsetzung; 2. Abschnitt; 3. Name von Sammlungen von haggadischen Auslegungen der Schriftabschnitte für die Festtage und einige Sabbate.

פסך a. Pa. pt. pl. מפסכין Jes 33, 12 abschneiden.

פסכתר gr. f. (ψυκτήρ) Kessel.

פסכתירינא gr. f., pl. d. פסכתירינא, Ex 28, 3 dass.

פסל h. 1. aushauen; 2. untauglich machen; 3. für untauglich erklären. Ni. 1. ausgehauen werden; 2. untauglich werden. Pi. behauen. Hi. verächtlich machen.

פסל a. 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen; 2. für untauglich erklären. Pa. behauen. Aph. untauglich machen. Itpe. 1. pf. 2 pl. אתפסילתון Jes 51, 1 ausgehauen werden; 2. für untauglich erklärt werden, untauglich werden.

פסל h. m. eine Art Hacke.

פסל I h. m. Bild, Götzenbild.

פסל II x. m. Krämpfe.

פסל gr. m. (πασσάλος) 1. Pflock; 2. Latte.

פסלא gr. m. dass.

פסלות h. f. 1. (gesetzliche) Untauglichkeit; 2. Makelhaftigkeit.

פסיליא gr. m. (φασίολος) eine Bohnenart (Phaseolus vulgaris, nach I. Löw unmöglich).

פסליון (Jalk Ps. 10, 5) l. פסליון(?).

פסלן Ortsname.

פסלום, פסלוסא gr. m. (ψελλός), pl. פסלים Stammeler.

פסלקאואת(?) x. f. pl. eine Bohnenart.

פסילתא gr. f. dass. S. פסיליא.

פסנטור gr. m. (ὀψωνάτωρ) Einkäufer für die Küche.

פסנטירין gr. m. (ψαλτήριον) Zither.

פסנטירין gr. m. (ἀπινθίτης) Wermutwein.

פסם I h. 1. zerteilen; 2. schaufeln; 3. schwinden. Ni. zerteilt werden.

Hi. verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zerreißen; 2. trennen, auflösen; 3, zu teilen. *S.* פִּסֵּס.

פסס II *h.* *Pilp.* פִּסְסֵם sengen.

פסס I *a.* *Palp.* פִּסְסֵם auflösen, auseinanderzupfen. *S.* פִּסֵּס.

פסס II *a.* *Palp.* פִּסְסֵם sengen.

פסס I. פִּסְסֵם.

פסע *h.* schreiten, überschreiten. *Pi.*

Hi. 1. einherschreiten; 2. spreizen; 3. weite Stiche machen.

פסע *a., pt.* פָּסַע 2S 20, 8 schreiten.

Pa. dass.

פסעתא, פסעתא *a. f., pl. c. s.* פִּסְעֵתִיָּה פסעתא Jer 10, 22 Schritt.

פסיפס *s.* פִּסְיָפִס.

פסיפס (1 K 5, 31, MS פִּסְיָלִן) *gr. m.* (ψηφος) 1. allseitig geglätteter Stein; 2. Stein im Brettspiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis, Beschluß; 5. l. פִּסְפֵּס.

פספס I *h. m.* Luke, kleine Türe.

פספס II *h. m.* Pfosten, Barriere.

פספס *s.* פִּסְפֵּס.

פספס *s.* פִּסְפֵּס.

פסיפס *gr. m.* (ψηφιστης) Rechner.

פסיפסא פ' פסיפא *Pesikt.* 131^a (wohl *gr. tr.* ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα) wie sie handelten, handelte ich.

פסק *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. פִּסְקֵם דְּבָרִים 1.

פסק דְּבָרִים. *Ni.* geteilt sein, zerissen sein, reißen. *Pi. Hi.* 1. trennen; 2. unterbrechen. *Hitp.* 1. getrennt sein; 2. spielen.

פסק *a.* 1. *pt. pass.* פִּסְקֵם Dt 23, 2 abschneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 aufhören; 3. bestimmen, festsetzen;

4. פִּסְקֵם דְּבָרִים die Haphtara verlesen; 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später) für rechtsgültig erklären. *Pa. ipf.*

1 *sg.* פִּסְקֵם Hos 2, 6 trennen. *Aph.*

1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* פִּסְקֵם Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende

machen. *Ilpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* פִּסְקֵם תִּתְּפֵקִי

Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden; 2. die Schlußmahlzeit halten (vor dem Versöhnungstag).

פסק *h. m.* 1. Stück, Bruchteil, 2. Trennungsakzent.

פסקא *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Abschnitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.

פוסקא l. פִּתְקָא.

פסקא *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Festsetzung.

פסקא Beiname eines Mannes.

פסקה *h. f.* Spaltung, Gespaltensein.

פסקה *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.

פסקון *h. m., f.* פִּסְקוֹנִית 1. bestimmend, urteilend; 2. Beiname Gabriels.

פסקטר *gr. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פסקיה, פסקיה *gr. m.* (φασκία), *pl. d.*

פסקיה Jes 3, 24 Binde, Gürtel.

פסקת *h. f.* Abteilung.

פסקלא (2S 23, 8, MS פִּסְקָלָא) *gr. m.* (φάσκαλος) Bündel, Fasces.

פסקן (?) *h. m.* Abschnitt.

פסקין *gr. m.* (πισκίνη), *pl.* פִּסְקִינוֹס (= πισκίνας?), פִּסְקִינוֹת Fischteich.

פסקינן l. פִּסְקִינוֹן.

פסקת Ortsname.

פסקתא *a. f.* Teil, Abteilung.

פסקטר *gr. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פסקת I, פסקתא *a. m.* 1. c. פִּסְת 1 K 18, 44 Soc 59 1. Handteller; 2. Fußsohle. פִּסְתִּי (ל. פִּסְתִּי) Gn 37, 3 B. fußlanges Untergewand.

פסקת II *a. f.* 1. Bissen; 2. Brot; 3. Fülle(?).

פסקת *x. f.* Seite (eines Buches).

פסקתיון *gr. m.* (ψιδθιον) Matratze.

פסקתיון l. פִּסְקִתִּיוֹן.

פסקתא *gr. m.* (πιστάκια) Pistazie.

פסקתרא l. פִּסְקִתְרָא.

פגא *a., pt. pl.* פָּעַן Est II 1, 2 (MS פָּעִין) 1. blöken; 2. schreien.

פגה *h.* schreien. *Hi.* blöken.

פגעט *h. m., pl.* פִּעוּמוֹת Kind.

פגער *s.* פִּעוּר.

פגער (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.

פֵּעִיָּה *h. f.* Schrei.

פִּעְרָה *h. f.* Entleerung des Mastdarms.

פִּעִיתָא *a. f.* Schreierin.

פָּעַל *h.* arbeiten.

פָּעַל *a. s.* פּוֹעֵלָא, פּוֹעֵלָא.

פִּעְלָא *a. m.* Arbeiter.

פִּעְלָה *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.

פִּעְלוּתָא *a. f.* Arbeit.

פִּעְלוֹנִים (BemR 4) 1. פִּפְלוֹנִים, *s.* פִּפְלוֹן.

פִּעְלָתָא *a. f.* Arbeit.

פֵּעַם *h. Pi.* stoßen, stören. *Ni.* gestört werden.

פֵּעַם *h. f., pl.* פִּעְמוֹת 1. Tritt; 2. Mal.

פֵּעַם *זו* zuweilen. פִּעְמִים *dass.*

פּוֹעֵמִים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פּוֹמֵעִים) 1. פִּמִּים.

פֵּעַע *h. Pilp.* פִּפְעַע 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.

פִּעְעַע I *a., pf.* 3 *sg. f.* פִּעַעַת Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* *dass.*

פֵּעַע II *a. Palp.* פִּפְעַע finster machen.

פִּפְעֻעִיא *a. m.* Dunkelheit.

פִּפְעֻעִין *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?

פִּפְעַע *s.* פִּפְעַע.

פִּפְעַע *s.* פִּפְעַע.

פִּפְרָה *h.* 1. aufsperrn; 2. Entleerung haben. *Pi.* *dass.*

פִּפְרָא *a.* Entleerung haben. *Pa.* *dass.*

פִּיָּה *gr. f.* (παρυφή?) Saum.

פִּפְאָ *gr. m.* 1. männl. Personennamen (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. נִפְאָ *Ortsname.*

פִּפְאָה *a. m.* aus Pappa.

פִּפְאָ *gr. männl. Personennamen* (Πάππας, Πάππος).

פִּפְאָ *gr. männl. Personennamen* (Πάππας).

פִּפְרָה, פִּפְרָא *gr. m.* (πάππος) 1. Papyrosschilf; 2. Papyruskorb.

פִּפְרָא *gr. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάπας).

פִּפְרָת *gr. f. pl.* (πάππος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyruspalier.

פִּפְלִיֹן *gr. m.* (παπλιών), *pl.* פִּפְלִיֹן, Zelt.

פִּפְלוֹן *gr. m.* (πέπλον) Prachtmantel.

פִּפְלוֹסְמוֹן *gr. m.* (ὀποδλοσμον) Balsam.

פִּפְנִיָּה, פִּפְנִיָּה *gr.* Ortsname (Επιφάνεια).

פִּפְנִיָּה, פִּפְנִיָּה *a. m.* aus Paphunia.

פִּפְסֹם *gr. männl. Personennamen* (Πάππος).

פּוֹפְסֹרִם (jBer 13^c) *s.* פּוֹפְסֹרִם?

פּוֹפְסִיא (MidrSchem 5, 6) 1. פִּפְסִיָּם, *s.* פִּפְסִיָּם (?).

פִּפְקִין (RutR 1, 17) 1. פִּפְלִיֹן.

פִּפּוֹר *gr. m.* 1. (πάππος) Papyrosschilf;

2. *pl. d.* פִּפּוֹרִיא DtII 26, 3, MS

פִּפְרִיא, *s.* פִּפְרִיא.

פִּפּוֹרִין (BerR 74) 1. פִּפּוֹרִין.

פִּפְאָ *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Ilpe.* gerettet werden.

פִּפְצִילָא *a. m.* gespaltene Datteln.

פִּפְצָה *a. Pa.* hell machen.

פִּפְצִיָּה *a. m., pl. d.* פִּפְצִיָּה Lv 25, 36 offener Platz, Dorf.

פִּפְצִילִית *s.* פִּפְצִילִית.

פִּפְצִילִיֹן *s.* פִּפְצִילִיֹן.

פִּפְצִילָא *a. m.* 1. *pl.* פִּפְצִילִיֹן 2 K 3, 16

Wasserlauf; 2. Fundort; 3. *s.* פִּפְצִילָא.

פִּפְצִיָּה (Dt 2, 23, MS רִפְתָּ) Ortsname.

פִּפְצִיָּה *a. m., pl. c. s.* פִּפְצִיָּה Jos 13, 23 (Praet. פִּפְצִיָּה) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.

פִּפְצִיָּה *h. f.* Jubel.

פִּפְצִיָּה *a. m.* 1. *pl.* פִּפְצִיָּה Gn 31, 10 hellfarbig; 2. heiter, klar.

פִּפְצִיָּה *a. m.* Bewohner eines freien Platzes, Dörfler.

פִּפְצִיָּה *h. m.* 1. Pfoste, Pfeiler; 2. Türgewände.

פִּפְצִיָּה *a. m.* 1. *dass.*; 2. *pl. d.* פִּפְצִיָּה Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).

פִּפְצִיָּה *h. f.* 1. Zerquetschung; 2. Verwundung.

פִּפְצָל *h. Ni.* sich spalten. *Pi.* spalten.

פּוֹפְצָל *pl.* gespalten. *Hi.* sich spalten.

פִּפְצָל *a.* spalten. *Ilpe.* sich spalten.

פָּצַם *a.*, *pt.* **פָּצִים** Jer 22, 14 ausbrechen.
פְּחוּמוֹ (RutR Peth.) 1. mit MS D. **תְּחוּמוֹ**,
s. **תָּחוּם**.

פָּצַע *h.* 1. quetschen, zerquetschen.
pt. pass. **פָּצְעוּ דָּבָה** mit zerquetschten
Hoden; 2. spalten; 3. verwunden. *Ni.*
gequetscht, zerquetscht werden. *Pi.*
zerquetschen. *Hi.* 1. spalten; 2. sich
verbreiten.

פָּצַע *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* **פָּצַעַת** Ri 5, 26 (so
Soc 59 in marg.; MS **פָּצַעַת**) 1. zer-
schlagen; 2. spalten. *Pa.* dass.

פָּצַע *h. m.* 1. Wunde; 2. Übel.

פָּצְעָא *a. m.* dass.

פָּצְעִיל *h. m.* gespaltene Dattel.

פָּצְעִית (?) *h. f.* dass.

פָּצַץ *h.* *Hitpo.* **הִתְפַּצֵּץ** zerschmettert
werden.

פָּצַר *a.*, *pt.* **פָּצַר** 1S 15, 23 (MS **פָּצַר**)
verringern(?).

פָּצְתָא, **פָּצְתָא** *a. f.*, *pl.* **פָּצִין** 1. Los; 2. *pl.*
פָּצִין Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פָּקָא Ortsname.

פָּקַד *h.* 1. verordnen; 2. aufsuchen;
3. mustern; 4. vermissen; 5. beiwohnen.
Ni. aufgesucht werden, heimgesucht
werden. *Pi.* befehlen. *Hi.* 1. in Ver-
wahrung geben; 2. verwahren. *Hitp.*
1. beauftragt werden; 2. heimgesucht
werden.

פָּקַד *a.* aufbewahren. *Pa.* 1. *pf.* **פָּקִיד**
Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. be-
auftragen. *Aph.* 1. anordnen; 2. in
Verwahrung geben. *Ite.* aufbewahrt
werden. *Itpa.* 1. *pf.* **אֶתְּפַקֵּד** Nu 3, 16
angeordnet werden. *Ittaph. pf.* **אֶתְּפַקֵּד**
Lv 5, 23 (MS viell. **אֶתְּפַקֵּד**) in Ver-
wahrung gegeben werden.

פָּקְדָה *h. f.* Aufbewahrung.

פָּקְדוֹן *h. m.*, *pl.* **פָּקְדוֹנוֹת** aufbewahrtes
Gut, Depositum. **בַּעַל הַפָּקְדוֹן** der
Aufbewahrer, Depositär.

פָּקְדוֹנָא (Lv 5, 21, MS **פָּקְדָנָא**) *a. m.*
aufbewahrtes Gut, Depositum.

פָּקְדָנָא *a. m.* 1. Lv 5, 21 dass.; 2. An-
ordnung.

פָּקְדָתָא *a. f.* Anordnung, letztwillige
Verfügung.

פָּקִיד *h. m.* 1. Beauftragung; 2. *pl.*
פָּקִידִים Musterung. **חֹמֶשׁ הַפ'** das
vierte Buch Moses.

פָּקִידָא *a. m.* 1. *pl. d.* **פָּקִידָא** Lv 27, 34
Gebot; 2. *pl.* **פָּקִידִין** Musterung.

פָּקִידָה *a. m.*, *pl. d.* **פָּקִידָא** Ez 23, 23
eine Völkerschaft.

פָּקִידָה *h. m.* **פ' נִפְש'** Lebensrettung. S.
פָּקִידָה.

פָּקִידָה *h. m.* Flachshechler(?).

פָּקִידִין s. **פָּקִידִין**.

פָּקִידָא *gr. m.* (vgl. πέκος) Entfernung
des Flaums.

פָּקִידָא *a. m.* Koloquinte (*Citrullus Colo-*
cynthis).

פָּקִידָה *h. f.* 1. Spalt; 2. aufgeschnittenes
Muttertier.

פָּקִידָה *h. f.* Koloquinte.

פָּקִידָתָא *a. f.* Knäuel.

פָּקִידָתָא *h. f.* Verzweigung.

פָּקִידָתָא *a. f.* dass.

פָּקִידָתָא *h. f.* dass.

פָּקִידָתָא *a. f.*, *c. s.* **פָּקִידָתָא** 1S 4, 18 der
untere Teil des Halses.

פָּקַח *h.* öffnen. *Pi.* 1. dass.; 2. aufgraben;
3. Fürsorge treffen. *Ni.* *Hitpa.* ge-
öffnet werden (von Ohr, Mund oder
Auge).

פָּקַח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen.
Pa. 1. *inf.* **פָּקְחָא** Koh 3, 5 offen
legen, aufgraben; 2. verständig
machen. *Ite.* nüchtern werden.

פָּקַח *h. m.*, *f.* **פָּקְחָת** 1. sehend; 2. hörend;
3. klug.

פָּקְחָא *gr.* (vgl. ἀποκοτταβισμός?) aus-
werfen.

פָּקְחָא (?) *x. f.* Lampe(?).

פָּקְחָא *gr. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz,
Hefe.

פָּקְחָא *gr. m. pl.* dass.

פקטן *ipf.* יפקטן Hi 21, 10 *Ausg. Ven.* 1518, 1. mit Ar. יפקטו, s. פקטו.
 פיקטני (Tos. BabB 5, 3) 1. מוֹרְטָנִי.
 פקי (= פָּאָקִי) im *Ausgang.*
 פק. פק.
 פקיד *h. m.* Beamter, Fürst.
 פקידה *h. f.* 1. Anordnung; 2. Untersuchung; 3. Gebrauch von פקר.
 פקיתא (Ex 4, 11, MS פְּתִיחָא) *a. m.* sehend.
 פיקוליא *x. m.* (φακίολιον) Kopfbinde.
 פקיע *h. m.* 1. Docht; 2. Geißel; פקיע בית das lose Ende der Schleuder; 3. Bündel.
 פקיעא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet; 2. kundig.
 פקיעה *h. f., pl.* פְּקִיעוֹת 1. Knäuel, Kugel; 2. s. פקיע.
 פקיעין Ortsname.
 פקל *h. Pi.* abschälen.
 פקלא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.
 פקלטורין (EchR 1, 1, *Ausg. Pes.* אַפְקִלְטוֹרִין)
 1. פְּקִלְטוֹן *gr. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.
 פקלין *h. m. pl.* 1. Samenkapseln vom Flachs; 2. s. פקריית.
 פקם *h.* 1. Gebiß anlegen; 2. am Gebiß ziehen. *Pi.* dass.
 פיקם *gr. m.* (φύκος) rote Schminke (für die Wangen).
 פקם I *gr.* (vgl. φύκος) schminken.
 פקם II *gr.* (πέκω) kämmen.
 פקם III *gr.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den Flaum verlieren; 2. den Flaum entfernen.
 פקם IV *h.* aufsperrn.
 פקם *gr.* (vgl. φύκος) schminken.
 פקם פיקום *gr. m.* (πέκος) feiner Flaum.
 פקום (Sac 14, 10) *gr.* Name eines Turms (Ἰππικός).
 פקוסים(?) *h. m. pl.* Name einer ägyptischen Völkerschaft.
 פקסוסא *gr. m.* (πέκος) Flaum, Fäserchen.

פקסם s. פיקם.
 פקיסנא(?) *a. m.* Dungmasse(?).
 פקסינא *gr. m.* (πύξινον) Buchsbaum.
 פקע *h.* 1. platzen, zerspringen; 2. abspringen; 3. spalten; 4. aufhören. *Pi.* spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zerschleissen; 3. brechen (den Marktpreis); 4. befreien (von einer Pflicht).
 פקע *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pt.* *pl.* פִּקְעִין EstII 1, 2 knarren, krachen; 3. aufhören. *Pa. pt.* כִּפְקַע EstII 1, 2 (MS כִּפְקַע) knarren lassen. *Aph.* 1. auflösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt machen. *Itpe. pf.* אֶתְּפַקַּע EstII 3, 7 (nicht MS) durchbrochen werden.
 פקע *h. m.* 1. Riß, Spalt; 2. Platzen, Springen; 3. Abgesprungenes.
 פקעא *a. m.* Geschwür an der Afterspalte.
 פקעית, פקעית *h. f., pl.* פְּקִיעוֹת Knäuel.
 פקעיתא *a. f., pl. c.* פִּקְעִי 2 K 4, 39 (MS פִּקְעִי) Koloquinte (*Citrullus Colocynthis*).
 פקעיתא *a. f.* Herumgehen, Müßiggang.
 פקפוקין *h. m. pl.* Verstopfung.
 פקפוקתא *a. f.* Schwankendmachen, Erschütterung.
 פקק s. פוק und פקק I.
 פקק s. פוק.
 פקק I *h.* verstopfen. *Pi. Pilp.* dass. *Hitp.* *Hitpalp.* verstopft werden.
 פקק II *h. Hitp.* 1. erschüttert werden; 2. lose werden. *Pilp.* s. פוק.
 פקק *a.* verstopfen. *Itpe.* verstopft werden.
 פקק *h. m.* 1. Verstopfung, Stöpsel; 2. Verschluss; 3. Knochen.
 פקר *h.* zügellos werden. *Pi.* sich preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho. pt.* freigeben.
 פקר *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben.

Itpe. 1. sich respektlos benehmen;
2. sich preisgeben.

פקרין *a. m. pl.* פ' פ' After.

פקרין *gr. m.* (φακίλιον) Kopfbinde, Binde.

פוקרית *gr. f.* (ποκάριον) Wollflocke.

פקרום *s.* פקרום.

פקרם *gr. m.* (ἐπικάρσιον) ein Untergewand.

פקרסת *gr. f.* dass.

פקמא *a. f.* Tal.

פקמא (EstR 1, 8) 1. mit Ausg. Pes.
אנפקא.

פר *h. m.* zwei- bis fünfjähriger junger Stier.

פרא *h. m.* Wildesel.

פרא I *a.* sprossen, treiben.

פרא II *a.* laufen.

פרא (?) *a. m.* Name eines Fisches.

פרא I *gr.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus;
2. weniger.

פרא II *gr.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.

פראדרון *gr. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.

פראירין (jJom 38^c) 1. פלֶהֶרִין.

פראונון (BerR 64) 1. פריסרונן.

פריטא (BerR 63) 1. mit Ausg. Konst.
פריטא.

פריקטה *lat. m.* (*privata*), *pl.* פריקטין, פריקטיות Privatbad.

פרי *gr. f.* (φορβεία) Halfter.

פריבטא *gr. m. f.* (פרόβατα) Schafe.

פרי *pers. m.* Name eines Hofes am Tempel.

פרי *h. Hi.* schießen (v. Kraut)?

פרי I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.

פרי II *a.* *Itpe.* sich ergötzen.

פריגוד, פריגודא *gr. m.* (vgl. παραγαύδιον) 1. *pl.* פריגודות verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung der göttlichen Thronstätte.

פראד (Tos. Ter III 16) 1. פריד.

פריגודות 1. פריגודות, *s.* פריגוד.

פריגודות 1. פריגודות, *s.* פריגוד?

פריגוד (?) *h. m.* Schießen (von Kraut).

פריגים *h. m. pl.* Hirse (*Panicum miliaceum*).

פריגית *h. f.* Hühnchen.

פריגיתא *a. f.* dass.

פריגיתא *gr. f.* Phrygien (Φρυγία(?)).

פריגל, פריגול *pers. m.* Zirkel.

פריגל, פריגול, פריגלון *gr. m.* (φραγέλλιον) Geißel, Prügel.

פריגמטא *gr. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.

פריגמטא (Koh 5, 9) *gr. f.* (πραγματεία)
1. Geschäft, Handel; 2. Ware.

פריגמטא *gr. f.* Händlerin.

פראנון (Midr. Teh. 12, 5) 1. פריגלון.

פריגוניון (EstR Anf.) 1. פריסרניון.

פריגון *s.* פריגון.

פריגום *gr. m.* (πύργος) Turm.

פראנר (Tos. Ter. III 16) 1. פריד.

פריגרא *pers. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).

פריגורי *gr.* männl. Personennamen (Παρήγορος).

פריגריטא (DebR 2) 1. פריגריטא.

פרי *h.* 1. trennen, sondern. *pt. pass.* פריד einzeln; 2. zerteilen. *Ni.* sich trennen. *Pi.* 1. trennen, bes. getrocknete Feigen; 2. die Körner (einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).

פרי *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פריד Jes 58, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben. *Aph. pt. pass.* מפריד Jes 13, 14 (MS מפריד) in die Flucht treiben. *Itpe.* 1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.

פרי *h. m.* einzeln.

פרי I *h. m.* gesonderte Granatapfelkerne.

פרי II *h. m.* Maultier.

פריגמטא *gr. m. pl.* (παράδειγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.

פרידה *h. f.* weibliches Maultier.

פרדוכסוס *gr.* (παράδοξος) auffallend, übermäßig.

פרדשכא *s.* פרדשכא.

פרדקמא *pers. m.* Mülliggänger.

פרדלם *gr. m.* (πάρδαλις) Pardel.

פרדימס (VajR 19)?

פרדן *h. m., f.* פרדגית Herumläufer.

פרדס *x. m., pl.* פרדסות Baumgarten.

פרדיסא *x. m., pl.* פרדיסין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פרדיסין) dass.

פרדיסקא *gr. m.* (πυργίσκος, doch *s.* auch *pers.* פרדיסקא), *pl.* פרדיסקאות, פרדיסקא 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank; *s.* עדרסקא.

פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. כרדיסקי) פרדיסקי, *s.* פרדיסקא.

פראדון (SchemR 33) 1. פראדון.

פרדשכא *pers. m.* vornehm.

פרדשנא *pers.* Geschenk.

פרודתקא *pers. f., pl.* פרודתקין Est II 6, 10 (MS פרודתקין) Erlaß.

פרה *h. f.* 1. junge, zwei- bis fünfjährige Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. Name eines Mischnatraktats.

פרה *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuß versprechen.

פרה (jBabK 3^a) 1. פורקה.

פרהקא *pers. m.* dichte Wolle.

פרהגנא *x. m.* ein Regierungsbeamter.

פרהיא *pers. m.* מוהל Mühle.

פרהירין *gr. m.* (προέδριον) Gerichtskolleg.

פרהו *pers. m.* vorsichtig sein.

פרהנג *s.* פרהנגא.

פרהקא *gr. f.* (παρρησία) Öffentlichkeit. פ' öffentlich.

פרוא *gr. f., pl.* פרון Jes 49, 22 (Soc 59, פרון), wohl Plural zu פרויא.

פרוא *a. m.* Name eines Vogels.

פרואה *a. m.* aus Parwa(?).

פרויבטה 1. פרויבטה.

פרוה männl. Personennamen.

פרו *h. m.* Bewohner eines offenen Ortes.

פרותא *a. m.* 1. fliegende Heuschrecke; 2. flatterndes Haar.

פרומה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.

פרומטה 1. פרומה.

פרומית *h. f.* eine Art Maultier.

פרומיט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.

פרומיטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.

פרוילא *x. m.* Stadtbezirk.

פרנים Name eines Landes.

פרובי (BerR 45) 1. פרבי.

פרוכת *s.* פרוכת.

פרוכתא *s.* פרוכתא.

פרומא *s.* פרומא.

פרומאה *a. m.* Einbrecher.

פרונקא *pers. m.* Briefbote.

פרום *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Hälfte der Vorbereitungszeit für ein Fest. פ' תפסח 15 Tage vor Pesach; 4. Stück Brot.

פרוסה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.

פרוקא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.

פרור *s.* פירור.

פרור *pers. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.

פרוריא *pers. m., pl. d.* פרוריא Ez 27, 28. (MS פרוריא) dass.

פרוש *h. m.* 1. abgesondert; 2. Phariseer.

פרותא *x. f.* Bezirk(?).

פרו *h., pl. pass.* פרו Bewohner eines offenen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken(?).

פריו *x. m.* 1. אנדרפתא Name eines Vogels; 2. männl. Personennamen.

פרויבטין *gr. m.* (vgl. πρεσβυτής) für die Gesandten bestimmt.

פרויבטין *gr. m.* (πρεσβυτής), *pl.* פרויבטין 1. Gesandter; 2. Propätor.

פרויבטין *s.* פרויבטין.

פרויבטין *s.* פרויבטין. *Handwritten note:* ... *Handwritten text:* ...

פרוביון (SchirR 1, 2, vgl. πρεσβείον) *gr. m.* Gesandter.

פרובול *gr. m.* (προβολή) protokollarische Erklärung in bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbath-jahr.

פרובולא *gr. m.* dass.

פרובולי *gr. f.* (προβολή für προβολή) Anklage.

פרובין *gr. m.* (πρεσβείον) Gesandtschaft.

פרונ (Ct 5, 14, MS שבו, Or 1302 תרשיש, darüber אורק) *x. m.* Türkis.

פרודאות *lat. f. pl.* (praesidia) Besatzung.

פרודוד *gr. m.* (προσδς) 1. Vorzimmer; 2. Vulva des Weibes.

פרודון (Ru 4, 20) *lat. f. pl.* (praesidia) Besatzung.

פרודנמא *gr. f.* (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פרודיקי, פרודיק *gr.* männl. Personennamen (Προδίκιος).

פרודוד 1. פרודוד.

פרול *a. pass.* rasen.

פרולא *a. m.* Eisen. פ' טור (טיר) Name eines Berges.

פרום (?) *x.* auspressen(?).

פרוזמא I(?) *x. m.* eine Art Bier.

פרוזמא II *gr. f.* (περιζωμα), *pl.* פרוזמאות, פריוזמא 1. Gurt; 2. Schürze; 3. Verband.

פרוק männl. Personennamen.

פרח I *h.* 1. fliegen; 2. davonfliegen.

Hi. 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פרח II *h.* 1. blühen; 2. ausbrechen (von Geschwüren). *Hi.* 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פרח I *a.* 1. *pt.* פרח Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. *Pa. Aph.*

1. *pf.* אפרח Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. weggagen.

פרח II *a.* blühen. *Aph. pf.* 3 *f. sg.*

אפרחת Gn 40, 10 dass.

פרח *h. m.* 1. Blüte. פ' לכן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapitäl; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 5. junger Vogel.

פרחא *a. m.* 1. Jo 4, 1 (MS פרחא) die geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פרחא *a. m.* 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kaperstrauch (*Capparis spinosa*); 4. Kaperknospe.

פרחא *a. m.* פ' דלכא Herzklopfen.

פרחבילא *s.* פרח לכן.

פרחיה männl. Personennamen.

פרחיתא *a. f.* fliegender Vogel.

פרחתא *a. f.* Vogel.

פרט *h.* 1. aufsperrern; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). *Ni.* 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. *Pu. pt.* abgetrennt.

פרט *a.* 1. *pt. pl.* פרטין Est II 3, 8 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פרט *h. m.* Abfall (im Weingarten nach Lv 19, 10).

פרט *h. m.* 1. Einzelnes, Spezielles; 2. פ' ל mit Ausschließung von.

פרמא *a. m.* dass.

פרמא *a. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פרמא *gr. m.* (πειρατής) Seeräuber.

פרמא männl. Personennamen.

פרומגמא *gr. f.* (vgl. πρό του γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פרומאטא *gr. m.* (πρώτατος) Vornehmer.

פרומי *gr. m.* (πρώτος) erster.

פרומי *gr. f.* (πρώτη) erste.

פרוממי *gr. f.* (προτομή) Büste.

פרומם (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), 1.

פ'רמם.

פרוממכוס *gr. m.* (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פרומסקא 1. אפרמסקא.

פֿרעטענע *h. f.* Floh.

פֿרוטיקאטור (SchemR 37 Ausg. Konst.)

1. פֿרוטקטור *gr. m.* (προτεκτωρ) Leibgardist.

פֿרטינא *gr. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פֿרעטא *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פֿורטינא (bSanh 96^b) 1. פֿערטינא.

פֿורטא (EstII 1, 3 MS Kiss.) *lat. f.* (porta) Tür.

פֿרי *h. m.; pl.* פֿירות 1. Frucht; 2. Gemüse; 3. Brut; 4. Zinsen.

פֿרא *a. m. pl.* Kleie.

פֿרא *a. m.* Läufer (kleines Kind)?

פֿורא I *gr. f.* (φορεῖον), *pl.* פֿורין Lager, Bettstelle.

פֿורא II *gr. f.* (ὀπωρη) Baumfrucht, Obst.

פֿרינא *a. m., pl.* פֿרינין Hühnchen.

פֿרינא *a. m.* 1. *pl. c. s.* פֿרידוהי Jes 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere; 3. männl. Personennamen.

פֿרינה *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere, Körnchen; 3. einzelne Taube.

פֿרינא männl. Personennamen.

פֿרינא *a. f.* Herumläuferin.

פֿריה *h. f.* Fruchtbarkeit.

פֿורא (RutR 5, 12) 1. l. פֿוריה von פֿורי *gr. f.* (φορδ) Ertrag, oder l. פֿיריה, *s.* פֿריה II; 2. l. פֿריה weniger als es, *s.* פֿרא I.

פֿרינא *a. m.* Garten.

פֿרינה I *h. f.* Fliegen.

פֿרינה II *h. f.* Ausbrechen (von Geschwüren).

פֿריטא *a. m.* Münze, Kleingeld.

פֿריטה *h. f., pl.* פֿריטות dass.

פֿריקה *h. f.* Zermalmen.

פֿרימא *a. m.* Zerstücktes.

פֿרימה *h. f.* Zerreißen, Spalten.

פֿריום *gr. m.* (φόρημα) Sänfte.

פֿרימא *gr. m.* dass.

פֿריין *gr. m.* (φορεῖον) dass.

פֿרינא (Ot 1, 16, MS פֿרינא), פֿרינא *gr. m.* dass.

פֿריסא *a. m.* Vorhang.

פֿריסותא *a. f.* Decke.

פֿריע *a.* בֶּפֿ Dt 7, 22 eilig, rasch.

פֿריעא *a. m.* Zahlung.

פֿריעה I *h. f.* 1. Entblößen (des Haupts); 2. insbes. Entblößen der Eichel bei der Beschneidung (durch Aufreißen und Zurückschlagen des inneren Vorhautblattes nach dem Abschneiden des äußeren); 3. Gebrauch von פֿרע.

פֿריעה II *h. f.* Bezahlung.

פֿריפֿין *gr. m. pl.* (φορειαφόροι) Sänfenträger.

פֿריץ *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet (auch von Früchten); 3. gewalttätig.

פֿריצא *a. m.* 1. *pl.* פֿריצין Est II 3, 8 (Ausg. Dav. חֲצִיפִין) Riß, Loch; 2. ausgelassen.

פֿריצינא *a. f.* Ausgelassenheit.

פֿריקא *a. m., ind.* פֿריק Ex 15, 2, *c. s.*

פֿריקיה Lv 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.*

פֿריקי Est II 6, 11 Erlöser.

פֿריקה *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.

פֿריקתא *a. f., c.* פֿריקת Dt 33, 29 (MS פֿרקת) Genick.

פֿריי 1. פֿריי.

פֿרישטא *a. f.* Ausbreitung.

פֿריש *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*). [Nach I. Löw Mispel (*Mespilus germanica* L), dagegen חבוש Quitte].

פֿריש (Dt 27, 8) *a.* deutlich.

פֿרישא *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26 hervorragend; 3. *pl. f.* פֿרישין Ex 33, 16 Wundertat; 4. männl. Personennamen.

פֿרישה *h. f.* Absonderung.

פֿרישות *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.

פֿרישיתא *a. f.* Wundertat.

פֿרייתא *gr. f.* (φορεῖον) Bettstelle.

פֿריך *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zermalmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen. *Hütp.* zermalmt werden.

פֿריך I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen; 2. *pt. pass.* פֿריך Thr 4, 8 (MS נָגַיָה)

vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.*
1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* פִּרְכָּא
Koh 3, 3 (MS סִתְרָא) zerstören;
3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt
werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶתְפְּרִיכוּ Jes 24, 7
verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.*
zerstört werden(?).

פִּרְךָ II *a. Pa. pl.* מִפְרִכִּין GnJII
37, 7, 1. mit MS Paris. מִכְרִינִי, s. כִּרְךָ.
Itpa. ipf. 3 *pl. f.* יתפרכן jChag. 77^c,
1. יתְפַרְכֵּן, s. כִּרְךָ.

פִּרְךָ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Ge-
walt, Mißhandlung.

פִּרְךָ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.
פִּרְכָּא *a. m.* Widerlegung.

פִּרְכָּא *a. m.* Götzenaltar.

פִּרְכָּא (jBabK 3^c) *gr. m.* (πάροχος)
Quartiermacher. S. אֶכְסֵנִי.

פִּרְכֵינָא (Par I 3) 1. פִּרְכֵינָא.

פִּרְכֵינָא *a. m., pl. d.* פִּרְכֵינָא Thr 4, 21
(nicht MS) aus פִּרְכֵינִי stammend.

פִּרְכֵינִי? (GnJII 10, 3) Name eines Landes
(Βαρκῆ?).

פִּרְכִּים I *gr. m.* (vgl. φῦκος) Aufputzen,
Schminken.

פִּרְכִּים II *gr. m.* (vgl. φρίξ) Zucken,
Zappeln.

פִּרְכִּסָּא *gr. m.* dass.

פִּרְכִּטָּא *gr. m.* (παραχύτης) Übergießer
(Badediener).

פִּרְכֻּסָּא (EchR 3, 6, MS Vat. מְגִירוּס)
1. פִּרְכֻּסָּא *gr. m.* (καρυκευτής) Kunst-
koch.

פִּרְכִּי (jAbZ 44^b) 1. פִּרְךָ.

פִּרְכִּיל *h. m.* Rebe.

פִּרְכִּימָטָא (Ar Jelammd.) 1. פִּרְכִּימָטָא.

פִּרְכֻּנָא (KohR 1, 8, MS D. מִתְבֵּל) s.
פִּרְכֻּסָּא.

פִּרְכָּם I *gr.* (vgl. φῦκος) herausputzen,
schminken.

פִּרְכָּם II *gr.* (vgl. φρίξ) zappeln, zucken,
ausschlagen.

פִּרְכָּם *gr.* dass.

פִּרְכִּסִּין *gr. m.* (πράξις) Geschäftsführung.

פִּרְכֻּנָא *gr. m.* (παράχαραγμα) außer
Kurs gesetzte Münze.

פִּרְכֻּרִין, פִּרְכֻּרִין *gr. m.* (περίχωρος)
Gebiet.

פִּרְכֻּת *h. f., pl.* פִּרְכֻּת, פִּרְכֻּת Vorhang.

פִּרְכֻּתָּא (Ex 26, 31) *a. f.* dass.

פִּרְכֻּתִּי (GnJII 37, 7) 1. פִּרְכֻּתִּי von
פִּרְכֻּתָּא, s. פִּרְכֻּתָּא.

פִּרְכֻּלִין (falsch פִּרְכֻּלִין) *gr. m.* (βηρύλλιον)
ein Edelstein.

פִּרְסָא *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* ge-
spalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.*
aufgerissen, geschlitzt.

פִּרְסָא *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.*
zerstückelt werden.

פִּרְסָא *a. m.* Kleingeschnittenes.

פִּרְסָא (falsch פִּרְסָא) *lat. m.* (forma)
Larve.

פִּרְסָא *gr. f.* (πάρμη) Schild.

פִּרְסָא *gr. f.* (φορβείδ) Halfter.

פִּרְסָא *lat. m. pl.* (parmatus) Be-
schildete.

פִּרְסָא (jKil 27^a) *x. f.* eine Bohnen-
art(?).

פִּרְסָא s. פִּרְסָא.

פִּרְסָא 1. פִּרְסָא.

פִּרְסָא (1. פִּרְסָא) *pers. m.* Beamter.

פִּרְסָא *gr. m.* (φαρμακός) Zauberer.

פִּרְסָא (Est II 3, 1) männl. Personen-
name.

פִּרְסָא *pers. m.* (ausgedehnt) männ-
liches Glied.

פִּרְסָא *gr. m.* (φάρος) Leuchtturm(?).

פִּרְסָא Ortsname.

פִּרְסָא *gr.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift
geben; 2. Kosten aufwenden(?).

פִּרְסָא *gr. Aph.* dass.

פִּרְסָא *gr. m.* (φερνή) 1. Mitgift;
2. Brautgabe des Mannes.

פִּרְסָא, פִּרְסָא I *gr. m.* dass.

פִּרְסָא II *gr. m.* (φούρνος) Backofen.

פִּרְסָא, פִּרְסָא *gr. f.* (πόρνη) 1. Hure;

2. Schloßriegel (mit Löchern für die
Stifte des Schlosses).

פֶּרֶנְגֵּן (Est II 5, 1, MS פֶּרֶנְגֵּן) *pers. m.*
Brokat.

פֶּרְנָא *x. m.* ungemusterter Seidenstoff.

פֶּרְנִידִיסִין *gr.* Ortsname (Βρεντέσιον, Brindisium).

פֶּרְנוֹסָא *gr. m.* (vgl. πρόνοος), *a.* פֶּרְנוֹס
1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.

פֶּרְנוֹק *h. m.* Ergötzen.

פֶּרְנוֹקָא *a. m.* dass.

פֶּרְנִיטוֹס (Est II 1, 3, MS פֶּרְסִמָּנוֹס) *gr.*
männl. Personennamen (vgl. πορνικός?).

פֶּרְנִי *gr. f.* (φερνή) 1. Mitgift; 2. Brautgabe des Mannes; 3. Dokument darüber.

פֶּרְנִי *gr. f.* (πόρνη), *s.* פֶּרְנָא.

פֶּרְנִי *gr. f.* (φούρνος) Backofen.

פֶּרְנִים (Siphre Dt 320) 1. פֶּרְדָּנִים, *s.*
פֶּרְדָּן.

פֶּרְנִיקָא *h. m.* Ergötzlichkeit.

פֶּרְנִיתָא *gr. f.* (φούρνος) Backofen.

פֶּרְנִדָּא männl. Personennamen.

פֶּרְנִס (BerR 68 Ausg. Konst.; JalkSch
I 119 פֶּרְנִס) 1. פֶּרְנִס (?) *lal. m.* (torus)
Polster.

פֶּרְנִס *gr.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren,
versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten.
Pass. ernährt werden.

פֶּרְנִס *gr., inf.* פֶּרְנִסָא 2 S 7, 7 dass.
Pass. ipf. יִתְפֶּרְנִס 2 S 9, 10 ernährt,
verpflegt werden.

פֶּרְנִסָא *gr. m.* Versorger, Vorsteher.

פֶּרְנִסָא *gr. m., ind.* פֶּרְנִסָא Ez 34, 5 dass.

פֶּרְנִסָא *gr. f.* 1. Ernährung, Unterhalt;
2. Bedarf.

פֶּרְנִסָא *gr. f.* Gemeindeamt.

פֶּרְנִסָא *gr. f., c. s.* פֶּרְנִסָא Koh 11, 1
Unterhalt, Versorgung.

פֶּרְנִסָא *gr. f., ind.* פֶּרְנִסָא Gn 15, 2
dass.

פֶּרְנִקָא *h. Pass.* sich ergötzen.

פֶּרְנִקָא *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.

פֶּרְנִקָא (DtJl 28, 56) 1. פֶּרְנִקָא.

פֶּרְנִקָא *a. m.* Lappen.

פֶּרְס I *h.* 1. teilen, trennen; 2. brechen

(das Brot mit der dazu gehörenden
Benediktion). *Ni.* geteilt werden.
Hi. den Huf gespalten haben. *Hitp.*
geteilt werden.

פֶּרְס II *h.* 1. ausbreiten; 2. vorziehen
(den Vorhang); 3. die zum Schema
gehörenden Benediktionen rezitieren.
Pi. Menstruation haben. *Hi.* aus-
strecken.

פֶּרְס I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* פֶּרְסִין
Est II 3, 8 (MS פֶּרְסִין) teilen, spalten;
2. *pt.* פֶּרְסִים 1 S 9, 13 das Brod
brechen (unter der dazu gehörenden
Benediktion); 3. *ipf.* יִפְרֹס Lv 27, 9
abschätzen.

פֶּרְס II *a.* 1. Ex 40, 19, *pt. pass. pl. f.*
פֶּרְסִין Ex 17, 12 B. ausbreiten, aus-
spannen; 2. Gn 13, 12 zelten. *Pa.*
inf. פֶּרְסָא Ex 26, 7 B. *pt. f.* מִפְרָסָא
Thr 1, 17 (MS פֶּרְסָא) dass. *Aph.* 1. *pt.*
מִפְרָסִים Jes 25, 11 (MS מִפְרָסִים) dass;
2. ausstrecken.

פֶּרְס III *gr.* (vgl. παρρησία), *pt. pass.*
פֶּרְסִים Est II 4, 8 bekannt machen.
Itpe. pf. 3 *sg. f.* אֶתְפֶּרְסֵת Est II 8, 14
bekannt gemacht werden, bekannt
werden.

פֶּרְס *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine;
3. Hälfte der Vorbereitungszeit für
ein Fest. פֶּרְס הַפֶּסַח 15 Tage vor
Pesach; 4. Stück Brod; 5. Portion,
Zuteilung (in Geld oder Naturalien).
פֶּרְס בֵּית הַפֶּ' Grabort, (Feld, das ein zer-
störtes Grab enthält).

פֶּרְס *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.

פֶּרְס (Est II 3, 1) männl. Personennamen
(Varus?).

פֶּרְס 1. Persien; 2. Zensurlesart für
אֲדוֹם רֹמִי usw.

פֶּרְסָא *gr. m.* (ἐφορος) Aufseher.

פֶּרְסָא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang;
2. Netz.

פֶּרְסָא II *a. m., ind.* פֶּרְסָא 2 S 8, 2 Portion
(in Geld oder Naturalien).

פֿאַרזאָגן *a. m.* Entziehung. **פֿאַרזאָגן** *a. m.* Aderlaß.

פֿאַרזאָגן *gr. m.* (vgl. παβήσια) Bekanntmachung.

פֿאַרזאָגן *pers. m., pl.* פֿאַרזאָגן Jes 10, 32 Parasange (persische Meile).

פֿאַרזאָגן *a. m., pl. d.* פֿאַרזאָגן Ez 27, 10; 38, 5) Perser.

פֿאַרזאָגן *gr. f.* (vgl. πρεσβύτης) Bot-schaft.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *gr. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פֿאַרזאָגן 1 K 7, 7 (MS פֿאַרזאָגן!) *gr. m.* (προστάς) Vorhalle.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *gr. m.* (vgl. προστάς, προστάδος) Vulva des Weibes.

פֿאַרזאָגן *gr. m.* Gestell.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן, פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *h. f.* gespaltene Klaue.

פֿאַרזאָגן *pers. f., pl.* פֿאַרזאָגן Parasange (persische Meile = 5 1/2 km).

פֿאַרזאָגן *gr. m.* (vgl. παβήσια) Öffentlich-keit.

פֿאַרזאָגן *(inf. v. פֿאַרזאָגן) gr. f.* (vgl. παβήσια) 1. Bekanntmachen; 2. Auf-decken.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *gr. f.* (προστατεία) Patronat.

פֿאַרזאָגן (Est II 1, 3, Or. 2377 פֿאַרזאָגן) *gr. männl.* Personennamen (Περισθένης).

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *s.* פֿאַרזאָגן, פֿאַרזאָגן (jSabb 7^d Ar., Ausg. Ven. פֿאַרזאָגן)?

פֿאַרזאָגן (MidrTeh 17 Anf.) *l.*

פֿאַרזאָגן *lat. m. pl. (pro quaestore)* Steuereinnahmer.

פֿאַרזאָגן *gr.* (vgl. παβήσια) bekannt machen.

פֿאַרזאָגן *h. m.* Perser.

פֿאַרזאָגן *a. m.* ausgebreitet(?).

פֿאַרזאָגן *gr.* (vgl. παβήσια) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. *Pass.* 1. be-kannt sein; 2. preisgegeben werden.

פֿאַרזאָגן *gr., inf.* פֿאַרזאָגן Koh 12, 14 be-kannt machen, offenbar machen. *Pass. inf.* פֿאַרזאָגן Koh 12, 13 offenbar werden.

פֿאַרזאָגן I *a. Pass.* besteuert werden, taxiert werden.

פֿאַרזאָגן II *gr.* (vgl. παβήσια) *Pass.* be-kannt werden.

פֿאַרזאָגן *a. m., c.* פֿאַרזאָגן Lv 27, 2 (MS פֿאַרזאָגן) 1. Abschätzung; 2. Wert.

פֿאַרזאָגן *h. f.* Herumläuferin.

פֿאַרזאָגן *lat. m. (praesopus)* Vorgesetzter.

פֿאַרזאָגן *(BerR 65) s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן *gr. m.* (πρόσωπον) Gesicht.

פֿאַרזאָגן *gr. m.* (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (*Amygdalus persica*).

פֿאַרזאָגן *gr. m.* dass.

פֿאַרזאָגן *x. m. pl.* Fangnetz.

פֿאַרזאָגן *pers. m.* Untersuchungs-akten.

פֿאַרזאָגן *pers. f., pl. c. s.* פֿאַרזאָגן Ri 5, 29 (MS פֿאַרזאָגן) Dienerin.

פֿאַרזאָגן *a. f.* 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. *c.* פֿאַרזאָגן Dt 28, 35 Fuß-sole.

פֿאַרזאָגן *h. m.* großklaueig.

פֿאַרזאָגן *pers. m.* 1. Gesandter; 2. *pl.* פֿאַרזאָגן (bChull 141^b) *s.* פֿאַרזאָגן.

פֿאַרזאָגן I *h.* 1. entblößen; 2. die Eichel entblößen (bei der Beschneidung, *s.* פֿאַרזאָגן); 3. sich entblößen (zur Ver-richtung der Notdurft); *Ni.* sich ent-blößen. *Pi.* entblößen. *Pu. pt.* ent-blößen.

פֿאַרזאָגן II *h.* das Haar frei wachsen lassen.

פֿאַרזאָגן III *h.* 1. bezahlen; 2. einfordern. *Ni.* 1. sich bezahlen lassen; 2. *נִפְרַע מֵן* einfordern. *Hilp.* sich bezahlt machen.

פֿאַרזאָגן I *a. ipf.* פֿאַרזאָגן Nu 5, 18 entblößen.

פָּרַע II *a.*, *pt. pass.* **פָּרַיע** Lv 13, 45
das Haar frei wachsen lassen. *Aph.*
aufblühen lassen.

פָּרַע III *a.* bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.*
יִתְפָּרַע מִן Gn 4, 15 vergolten werden;
2 *ipf.* 3 *pl.* **יִתְפָּרְעוּ מִן** Lv 26, 25
sich bezahlt machen von, einfordern.

פָּרַע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht.
פָּרְעָה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Ver-
geltung.

פָּרַעִישׁ *h. m.* Floh.

פָּרָעָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.*
פָּרָעִינִי Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel.
פָּרָעָנוֹת *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung;
2. Unglücksfall.

פָּרָעָנוּתָא (Lv 26, 25) **פּוֹרָעָנוּתָא** (Dt 32, 41)
a. f. 1. Vergeltung, Strafe; 2. Be-
zahlung.

פָּרַךְ *gr.* (vgl. πόρπη) befestigen, an-
hefteln.

פָּרָפָא *gr. m.* (πόρπη), *pl.* **פָּרָפִין** Ex 26, 6
Haken, Spange.

פָּרָפּוֹר *h. m.* Todeszuckung.

פָּרָפְחִינָא *a. m.* Portulak (*Portulaca*
oleracea).

פָּרָפִיקָא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb.

פָּרָפְנָדָא *lat. f.* (vgl. *funda*) Neben-
beutel(?).

פָּרָפְסִיטוֹס *gr. m.* (πραιπόσιτος) Befehls-
haber.

פָּרופסלה (jSchabb 8^b) 1. **פָּרופסֶלָה**.

פָּרָר *s. פָּרַר*.

פָּרָר *s. פָּרַר*.

פָּרָפְרָא *gr. f.* (πορφύρα) 1. Purpur-
kleid; 2. Purpurtinte.

פָּרָפְרִינָא *gr. f.* (πορφύρεον) dass.

פָּרָפְרִינִי *gr. m.* dass.

פָּרָפְרִין *a. f. pl.* Zukost (Gemüse).

פָּרָפְרִינוֹן, **פָּרָפְרִינוֹן** *gr. m.* (παράφρα) 1. Zugabe zur Mitgift; 2. Zugabe
zur Brautgabe.

פָּרָפְרָת *h. f.*, *pl.* **פָּרָפְרָאוֹת** 1. Zukost;
2. Nebensache.

פָּרַץ *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen
werden; 2. zunehmen; 3. ausarten.
Hi. bitten. *Hitp.* ausarten.

פָּרַץ (2K 14, 13, MS **פָּרַט**) *a.* 1. *pt.*
pl. **פָּרָצִין** Est II 3, 8 (MS **פָּרַטִין**) durch-
brechen; 2. ausarten.

פָּרָצָא *a. m.* Riß, Loch, Lücke, Öffnung.

פָּרָצָה *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall;
3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פָּרָצְמָקָא *s. פָּרָצְמָקָא*.

פָּרָצִידָא I *a. m.* Wasserlauf.

פָּרָצִידָא II *a. m.* Kern.

פָּרָצִים *s. פָּרָצִים*.

פָּרָצְמָא *a. m.* Wein aus Trestern.

פָּרָצְמָתָא *a. f.*, *pl.* **פָּרָצְמָתִין** Nu 6, 4
Traubenkern (Trester).

פָּרָצוֹן *gr. m.* (πρόσωπον), *pl.* **פָּרָצוֹפִים**,
פָּרָצוֹפּוֹת 1. Gesicht; 2. Gestalt;
3. Bild.

פָּרָצוֹפָא *gr. m.*, *pl.* **פָּרָצוֹפִיהוֹן** Thr 4, 7
(in marg.) dass.

פָּרַק *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen;
3. zurückziehen (vom Vorhang). *Ni.*
1. entfernt werden; 2. sich verrenken.

Pi. 1. ablösen, entfernen; 2. aus-
einandernehmen. *Pu. pt.* 1. abgeladen;
2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst
werden; 2. auseinandergenommen
werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פָּרַק *a.* 1. *ipf.* **יִפְרוֹק** Lv 25, 25 ein-
lösen; 2. *pf.* 2 *sg.* **פָּרָקְתָּא** Ex 15, 13
erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen.

Pa. 1. *imp. pl.* **פָּרִיקוּ** Ex 32, 2 ab-
nehmen; 2. *ipf.* **יִפְרִיק** Lv 1, 17 zer-
reißen, trennen; 3. widerlegen; 4. ein-
lösen. *Aph.* abfallen machen. *Itpe.*

1. *pf.* 3 *sg. f.* **אֶתְפָּרִיקָת** Lv 19, 20 ein-
gelöst werden; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* **תִּתְפָּרִיק**
Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken,
einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* **יִתְפָּרַק** Ex

28, 28 B. getrennt werden; 2. *pt.*
מִתְפָּרַק Nu 10, 17 B. abgebrochen
werden; 3. *ipf.* 3 *pl. f.* **יִתְפָּרְקוּ** Jes

54, 10 Soc 59 wanken; 4. sich bewegen.

פרק *h. m.* 1. Gelenk; 2. Wirbel;
3. Glied, Stück; 4. Abschnitt; 5. Zeit-
abschnitt, bestimmte Zeit; 6. Fest;
7. Reifealter; 8. Ladung; 9. פרק אונסין
1. פרקונין.

פרקא *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt;
3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt;
5. Reifealter.

פרקד *a. Pass.* את־פרקיד 1. auf den Rücken
fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פרקדלא *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פרקדן *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פרקדן *h. m.* Platterbsenart, Kicherling
(*Lathyrus sativus*).

פרקדוס *x. m.* Kuchenbäcker.

פרקדיום *gr. m.* Kuchen.

פרקון *h. m.* Auslösung.

פרקנא *a. m.* dass.

פרקים *gr. m.* (vgl. φύκος) Ausputz.

פרוקטו (*jAbZ 39^c*) 1. טרופקי *gr. m.*
(τροπή) Tag der Sonnenwende.

פרקטונא *gr. m.* (vgl. φρακτής) Kanal,
Graben.

פרקטלין (Tanch. zu Dt 12, 29) 1.
פרטרקלין (προτρικλίνιον) *gr. m.* Vor-
saal(?).

פרקטנא *x. m., pl.* פרקטנין Ct 7, 5; Koh
2, 6 (MS פרקטנין) Kanal, Graben.

פרקלא *gr. m.* männl. Personennamen
(Πρόκλος).

פרקולא 1. ספינקולא.

פרקליט *gr. m.* (παράκλητος) Anwalt,
Fürsprecher.

פרקליטא *gr. m.* dass.

פרקלימין *gr. m. pl.* (περικνήμιον)
1. Gamasche; 2. Handschuh des
Falkoniers.

פרקלימין 1. פרקלימין.

פרקלום *gr. m.* männl. Personennamen
(Πρόκλος).

פרנקמטא *s. פרנקמטא.*

פרנקמטיתא *s. פרנקמטיתא.*

פרנקום 1. פרנקום.

פרקנא *a. m.* 1. c. פרקן Ex 21, 30 (MS

פרקן) Auslösung; 2. c. s. פרקנא Gn
49, 18 Erlösung.

פרקניתא *a. f.* Erlösung.

פרקונים *s. פרקונים.*

פרקוניסין *gr.* Name einer Insel (Προ-
κόννησος).

פרקס *gr.* (vgl. φύκος) herausputzen.

פרקסין *s. פרקס.*

פרקסים (*jAbZ 39^d*) 1. פרקום.

פרקפי *gr. f.* (προκοπή), *pl.*
פרקופאות Auszeichnung.

פרקתא *a f., c.* פרקת Dt 33, 29 Genick,
Halswirbelsäule.

פר I *h. Pi.* zerbröckeln. *Hi.* 1. brechen;
2. für ungültig erklären; 3. treulos
sein. *Ho. pt.* ungültig. *Pilp.* פרפר
1. zerbröckeln; 2. zerrühren.

פר II *h. Pilp.* פרפר zucken, sich hin-
und herbewegen, sich wälzen.

פר I *a. Aph.* ungültig machen. *Itpa.*
zerrühren. *Itpalp.* zerbröckelt werden.

פר II *a. Palp.* פרפר 1. zucken, sich hin-
und herbewegen, sich wälzen. 2. im
Todeskampf liegen, *pt.* מפרפר GnJI
42, 21 Ar. (MS מפפס).

פרש *h.* 1. ausbreiten; 2. die Bene-
diktionen vor und nach dem Schema
vortragen. *Pi.* ausbreiten. *S.* פרס.
פרש *a., pf.* 3 *pl.* פרשו Ri 8, 25 (פרשו
Praet.), *pt. f.* פרשא Thr 1, 17 aus-
breiten. *Pa. pt.* מפריש Jes 25, 11 dass.

פרש *h.* 1. sich absondern; 2. sich ent-
fernen; 3. bestimmt aussprechen. *Pi.*
1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau
angeben; 4. deutlich aussprechen,
erklären. *Ni.* getrennt werden. *Pu.*
pt. מפרש 1. genau (ausdrücklich) an-
gegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wun-
derbar. *Hi.* 1. absondern; 2. trennen.
Ho. pt. מפרש wunderbar. *Hitp.* aus-
drücklich genannt werden, ausge-
sprochen werden.

פרש *a.* 1. absondern; 2. *pt.* פריש Jer
23, 28 scheiden; 3. sich absondern.

S. פרישא. *Pa.* 1. *pt. pass.* מפרש Ri 13, 18, *pt. pass. f.* מפרשא Dt 30, 11 absondern, trennen; 2. unterscheiden; 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. *inf.* פרשא Lv 22, 21, *ipf.* יפריש Lv 27, 2 deutlich, genau angeben; 6. *pf.* פריש Dt 1, 7 erklären. *Aph.* 1. *pf.* אפריש Gn 30, 40 absondern, fernhalten, scheiden; 2. *ipf.* יפריש Dt 28, 59 ausgezeichnet machen. *Hpa.* 1. *ipf.* יתפרש Dt 17, 8 abgesondert sein, sich trennen; 2. *pf.* 3 *pl.* אתפרשו Nu 1, 17 ausdrücklich genannt werden; 3. erklärt werden; 4. klar sein. *Ittaph.* *pf.* אתפרש Ex 29, 27 abgesondert werden.

פרש *h. m.* Reiter.

פרשא *a. m., pl. c. s.* פרשוהי Ex 14, 17 dass.

פרשא *a. m., c.* פרש Ri 3, 31, *c. s.* פרשיה 1 S 13, 20 (MS פרשיה) Ochsenstachel.

פרשא *a. m.* Ausscheidung.

פרשנא *pers. m., c.* פרשנן Jos 8, 32 Praet., Dt 17, 18 (MS פתשנן) Abschrift.

פרשה *h. f., pl.* פרשיות 1. Abschnitt; 2. wöchentliche Gesetzeslektion; 3. Verzweigung. פרשת דרכים Kreuzweg.

פרשונא Ortsname.

פרשותא *a. m., c.* פרשות Gn 38, 14 Trennung. פ' עינים Gn 38, 14 Ortsname. פ' אורחא Ri 5, 16 (Soc 59 als Korrektur) Kreuzweg.

פרשע(?) *h. m.* Buchsbaum. S. אשפרוע.

פרשתא *a. f.* 1. פרשת אורחא Koh 10, 8 Scheideweg (MS ארחתא); 2. *pl.* פרשן Abschnitt, bes. wöchentliche Gesetzeslektion.

פרשתבניא männl. Personenname(?).

פרת *h. Pi.* durchhecheln, schmähen.

פרת I *a. Pa.* durchhecheln, schmähen.

פרת II *a. Pa. pt.* מפרית Jes 14, 29 (MS מפרית) verwunden, beißen. *Hpe.* getrennt werden.

פרת 1. Gn 2, 14 Euphrat; 2. Ortsname.

פרתא *a. m.* Exkrement, Mist.

פרתא *a. m., c. s.* פרתיה Ct 7, 3 (MS פרתיה) Nabel.

פרתא *a. f.* junge Kuh.

פורתא *gr. f.* (πῆρη) Reisesack.

פרותיומא *gr. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.

פרתא *x. m., pl.* פרתאין Est I 8, 15 (Est II MS פרתאין) parthisch.

פרתונא *x. m., pl. d.* פרתונאי Est II 6, 9 Vornehmer.

פסג *s.* פסג.

פסיון *s.* פסיון.

פשוט *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. mit einfachem Erbrecht (nicht erstgeboren).

פשוט *h. m.* Ausstrecken.

פשוט *h. m.* einfacher Sinn.

פשוטא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wort-sinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.

פשוורא *a. m.* lau.

פשוורא *a. m.* Unebenheit(?).

פשושא *a. m.* eine Art Vogel.

פשה *h.* abreißen. Ni. 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פשה *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מפשהין Est II 3, 8 (MS מפשהין!) dass.; 2. *pf.* פשה 1 S 15, 33 zerreißen *Hpe.*

1. abgerissen werden; 2. sich spalten.

פשט *h.* 1. ausstrecken; 2. grade werden;

3. ausziehen; 4. sich verbreiten;

5. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna).

Pi. 1. ausstrecken; 2. abnehmen.

Pu. *pt.* ausgestreckt. *Htp.* sich ausstrecken, sich dehnen.

פשט *a.* 1. *pt. pass. f.* פשיטא Est II 5, 1

strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken,

3. sich ausstrecken; 4. grade machen;

5. erklären; 6. einfach rezitieren.

פשטא *a. m.* einfacher Wortsinn.

פשטא *a. m.* ein Kraut.

פשיטא

פְּשִׁיחָא *a. m.* abgerissener Zweig(?).
פְּשִׁיטָא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade;
 2. einfach, klar.
פְּשִׁיטָה II *a. m.* eine kleine Münze.
פְּשִׁיטָה *h. f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.
פְּשִׁיטוּת *h. f.* das (einfache) Erbrecht
 des nachgeborenen Sohnes.
פְּשִׁיטוּתָא *a. f.* dass.
פְּשִׁיעָה *h. f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.
פְּשִׁיעִיתָא *a. f.* dass.
פְּשִׁישׁ (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D.
פְּשִׁיטָא 1. mit Ausg. Ven. **פְּשִׁישׁ**, *s.*
פְּשִׁישׁ.
פְּשִׁיטָנָא *s.* **פְּשִׁיטָנָא**.
פְּשָׁנָא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.
פְּשָׁל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammen-
 falten, zusammendrehen; 3. wenden,
 drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.*
 zurückgeworfen.
פְּשַׁע *h.* 1. freveln, sich vergehen;
 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein.
Hi. sündigen machen.
פְּשַׁע *a.* dass.
פְּשַׁע *h. m.* Vergehung.
פְּשַׁפּוּשָׁא *h. m.* 1. Untersuchung;
 2. Schlupfwinkel.
פְּשִׁיפּוּס *s.* **פְּשִׁיפּוּס**.
פְּשַׁשׁ *s.* **פְּשַׁשׁ**.
פְּשַׁשׁ *s.* **פְּשַׁשׁ**.
פְּשַׁשׁ I *h. m.* 1. Öffnung zum Durch-
 schlüpfen; 2. Luke, kleine Türe;
 3. Nische; 4. Wanze.
פְּשַׁשׁ II *h. m.* Schmelzen.
פְּשַׁשׁ *s.* **פְּשַׁשׁ**.
פְּשַׁשָּׁה männl. Personennamen.
פְּשָׁנָא *s.* **פְּשָׁנָא**.
פְּשַׁקְנָא *x. m.* Rabe.
פְּשַׁר *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* **פְּשַׁר**,
 lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.*
 1. losmachen; 2. lau machen, mildern;
 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.*
 1. lau werden; 2. sich auflösen, zer-
 fallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich
 vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.

פְּשַׁר *a.* 1. *pt.* **פְּשַׁר** Ex 16, 21 sich
 auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen
 Zauber); 3. *pt.* **פְּשַׁר** Gn 41, 15
 deuten; 4. *pt.* **פְּשַׁר** Lv 11, 7 wieder-
 käuen; 5. *pt.* **פְּשַׁר** Ex 16, 21 sich
 auflösen. *Pa.* 1. losmachen; 2. be-
 zahlen; 3. *pt.* **פְּשַׁר** Gn 41, 15 deuten.
Itpa. bezahlen.
פְּשַׁרָא *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuen;
 2. *pl.* **פְּשַׁרִי** Est II 3, 8, **פְּשַׁרִי** Koh
 2, 8 laues Wasser; *c. s.* **פְּשַׁרִי** Ri 7, 15.
 Deutung.
פְּשַׁרָא *a. m., ind.* **פְּשַׁר** Gn 40, 8 Traumdeuter.
פְּשַׁרָה *h. f.* Vergleich, Kompromiß.
פְּשַׁרְוִינָא *s.* **פְּשַׁרְוִינָא**.
פְּשַׁרְוִינָא *a. f.* Vergleich.
פְּשַׁרְוִינָא *a. m., c.* **פְּשַׁרְוִינָא** Gn 40, 8 (MS
פְּשַׁרְוִינָא) Deutung.
פְּשַׁשׁ I *h. Pilp.* **פְּשַׁשׁ** schmelzen.
פְּשַׁשׁ II *h. Pilp.* **פְּשַׁשׁ** untersuchen,
 durchsuchen.
פְּשַׁשׁ *a. Palp.* **פְּשַׁשׁ** dass.
פְּשַׁשִּׁים *h. f. pl.* Flachs, Leinen.
פְּשַׁשִּׁינָא *s.* **פְּשַׁשִּׁינָא**.
פְּשַׁשִּׁתָּן *h. m.* Flachs.
פְּשַׁשִּׁתָּי *h. m.* Flachsarbeiter.
פַּת *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.
פַּתָא (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot,
 Laib Brot; 2. Brot.
פַּתָא *a., ipf.* **יַפְתִּי** Jes 60, 5 (Soc 59
יַפְתִּי) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph. pf.*
יַפְתִּי Gn 26, 22 weit machen, erweitern.
פַּתָא (Lv 19, 9) *a. m.* äußerstes Ende,
 Rand. *S.* **פַּתָא**.
פַּתָּה *a. m.* 1. *c. s.* **פַּתָּה** Dt 13, 17,
pl. c. **פַּתָּי** Est II 6, 9, **פַּתָּן** Ct 3, 2
 (MS **פַּתָּן**) offener Platz; 2. Weite.
פַּתָּוּם *h.* plötzlich.
פַּתָּוִתָא *a. f.* offener Platz.
פַּתָּנָא *x. m.* Gewand.
פַּתָּנָא (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort;
 2. Sache; 3. *ind.* **פַּתָּנָא** Dt 24, 5
 etwas; 4. **לְפַתָּנָא דְּחָרָב** Dt 13, 16
 nach Kriegsrecht(?).

פתחא Ortsname.

פתחא *h.* 1. zahm sein; 2. überreden.

Pi. 1. überreden, verlocken; 2. täuschen.

Pu. verlockt werden. *Hitp.* 1. weit werden; 2. sich überreden lassen; 3. verlockt werden; 4. anlocken.

פתחא *h. m.* Gravur.

פתחא *a. m., c.* פתוח Ze 2, 14 (MS פתוח!) dass.

פתחא *h. f.* Abschnitt, der mit einer neuen Zeile beginnt.

פתחא *h. m.* breit, flach.

פתחא *h. m.* 1. Überredung; 2. Verführung; 3. Recht bezüglich der Verführung einer Jungfrau.

פתחא *a. m.* List.

פתוח (Est II 3, 3) 1. mit MS פכריה, s. פכר.

פתוחא *a. m.* Traumdeuter.

פתוחא (Ex 23, 23) *a. m.* Tisch.

פתוחא *a. m.* Geldwechsler.

פתוחא *a. f.* Tischchen.

פתוחא s. פתחא.

פתחא *h.* 1. öffnen; 2. beginnen; 3. die Möglichkeit geben; 4. einen Ausweg verschaffen. *Ni.* 1. geöffnet sein; 2. sehend werden. *Pi.* 1. öffnen; 2. eingraben; 3. zum ersten Mal pflügen. *Hitp.* 1. sich öffnen; 2. graviert werden; 3. sehend werden.

פתחא *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תפתח Dt 15, 11 öffnen; 2. beginnen, einleiten; 3. einen Ausweg ergreifen; 4. einen Ausweg verschaffen. *Pa.* 1. *inf.* פתחא Jes 42, 7 öffnen; 2. *pt. pass.* מפתח *a.* sehend; *b.* blind. *Aph.* öffnen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אתפתחא Gn 7, 11 geöffnet werden. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יתפתחון Gn 3, 5 sehend werden.

פתחא *h. m.* 1. Öffnung; 2. Tür; 3. Ausweg; 4. Ausgangspunkt.

פתחא *h. m.* sehend.

פתחא *h. m.* Steinmetz.

פתחא *a. m.* 1. *c. s.* פתחה Ez 40, 38

(MS פתחא) Öffnung, Tür; 2. Einleitung.

פתחון *h. m.* פתחון 1. Gelegenheit zum Reden, Entschuldigungsgrund; 2. Redefreiheit.

פתחא I *a. m., ind. f.* פתחא Ex 3, 8 weit.

פתחא II *a. m.* 1. Weite. פתחא רמשא gegen Abend; 2. פתחא ירכא Gn 32, 33 Hüftgelenk; 3. Topf(?).

פתחא III *a. m.* Kind.

פתחא (Ex 26, 2) *a. m.* Breite.

פתחא *a. f.* 1. *c.* פתחא Gn 34, 21 Weite; 2. freier Platz.

פתחא *h. m.* das erste Pflügen.

פתחא *a. m.* 1. offen; 2. Ex 4, 11 sehend; 3. Eröffnung des Gerichtsverfahrens (Vorladung?).

פתחא *h. f.* 1. Öffnen; 2. Einleitung; 3. Verschaffung eines Auswegs; 4. Gebrauch von פתחא.

פתחא *a. f.* Einleitung.

פתל *h. m.* 1. gewundene Schnur; 2. Umschnürung.

פתלה *h. f.* 1. Docht; 2. Metallmischung(?).

פתלה *a. f.* Docht.

פתין *h. m.* ein bautechnischer Ausdruck (Riegel in der Mauer).

פתית *h. m.* Stück.

פתיתא *h. f.* Zerbrocken.

פתך *h.* vermischen, zusammenrühren.

פתך *a.* dass.

פתךא *a. m.* Mischung.

פתךיתא *a. f.* Gemischtes.

פת כומרין (Ez 13, 18, MS פת כומרין) vgl. syr. פתכא bunter Stoff(?).

פתכרא *x. m., c. s.* פתכריה Jes 8, 21 Götzenbild.

פתל *h.* 1. umwickeln; 2. verdrehen, verderben. *Pi.* umwickeln. *Pu. pt.* verdorben.

פתל *a. Pa.* verdrehen, verderben.

פתלן *h. m.* verdreht, verkehrt.

פתלנא *a. m.* dass.

פתלתול *h. m. dass.*

פיתום *gr. m.* (πύθων) Bauchredner.

פתמנאי (DtJII 32, 33) 1. mit MS Lips.

פתנאי, *s. פתנאי.*

פתן (TosKelBabB IV 8) 1. *בתן.*

פתן *h. m.* Otter.

פתנא (Gn 49, 17) *a. m. dass.*

פתונא *x. m., pl. d.* פתונאי Est II 6, 9
(MS פתונאי) Vornehmer.

פיתנק *x. m.* eine Art Minze.

פיתם *gr. m.* (πίθος) großer Ton-
krug.

פתע *h.* plötzlich.

פתפוט *h. m.* Zerbrochenes.

פתפת *s. פתת.*

פתק *h.* aufbrechen, loslassen. *Pi. dass.*
Ni. losgelassen werden.

פתק *a.* schleudern, werfen.

פתק *gr. m.* (πίττακιον) 1. Schreibtäfel;
2. Los, Geschick.

פתקא *gr. m. dass.*

פתקא (Est II 1, 8) *pers. m.* Bowle,
Krug.

פתקא (bChull 31^a) 1. *פקקא.*

פתר *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.

פתר *a.* 1. *dass.*; 2. erklären; 3. *pt.*
pass. pl. פתירי Abgetragenes, Lumpen.
Pa. auflösen, erweichen.

פתרא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.

פיתרא *gr. m.* (πίθριον) großer Krug.

פתרון *h. m.* Deutung.

פתרונא *a. m. dass.*

פתרון *lat. m.* (patera) Schale(?).

פתרנא *a. m. mager.*

פתרנותא *a. f.* Magerkeit.

פתרום (Jes 11. 11) Name eines Landes.

פתרוסא *a. m., pl. d.* פתרוסאי Gn 10, 14
Bewohner von Pathros.

פתשנא *pers. m., c.* פתשנן Dt 17, 18
Abschrift.

פתשנר (Est II 7, 10, MS תננן) *pers. m.*
Zweiter (nächst dem König).

פתת *h.* zerbrocken. *Pilp.* פתפת zer-
schlagen. *Hilpalp.* sich zerschlagen.

פתתא, פתתא *a. m.* 1. Stück Brot;
2. Brot.

צ

צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr.
Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.

צא *a. m.* schmutzig.

צאה *h. Pi.* als Schmutz behandeln.

צאה *h. f.* Schmutz.

צאן *h. f.* Kleinvieh. צ' ברקל eisernes
Gut, für dessen vollen Wert der In-
haber demjenigen, der es ihm über-
geben hat, haftbar bleibt.

צאצאים *h. m. pl.* Sprößlinge.

צאתא *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.

צב I *h. m.* eine Eidechsenart (bes.
Monitor niloticus).

צב II *h. m.* עגולת צב gedeckter Wagen.

צבא (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.

צבא *a. m., pl.* צבין Jes 49, 22 gedeck-
ter Wagen.

צבא *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צבאות als
Bestandteil des Gottesnamens, auch
im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.

צבא, צבי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יצבי Ex
22, 17, *pt.* צבי Ru 3, 12 wollen,
wünschen.

צבה *h.* anschwellen. *Ni. dass. Pi.*
anschwellen machen.

צבו *h. m.* Hyäne.

צבועים Ortsname.

צבור *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit.
צ' שליח der Abgeordnete der Gesamt-
heit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.

צבורא *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.

צבורא *a. m., pl. c.* צבורי Koh 1, 7 Behälter.

צביתא *a. f.* Wille.

צבחד *a. m.* ein wenig. S. ציבחד.

צבור (Jes 10, 25) l. צבחד.

צכט *h.* anfassen.

צבי I *h. m.* Pracht, Schmuck.

צבי II *h. m., pl.* צבאים, Gazelle.

צביה *h. f.* Gazellenweibchen.

צביון *h. m.* Wille, Verlangen.

צביונא *a. m., c. s.* צביוניה Est II 3, 3 dass.

צביטה *h. f.* Anfassen. בית הצ' Henkel.

צבניא *h. m.* Wille.

צביעה I *h. f.* Färben.

צביעה II *h. f.* Anfassen. בית הצ' Henkel.

צבירה *h. f.* Aufhäufung.

צביתה *a. f.* Schmuckgegenstand.

צביתה *h. f.* Zange.

צבע I *h.* färben. *pt. pass.* צבוע 1. farbig; 2. scheinheilig.

צבע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.

צבע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* יצבע Lv 13, 6 eintauchen. *Ita. ipf.* יצטבע Lv 13, 58 eingetaucht werden.

צבע II *a. Pa. pf.* צבע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).

צבע *h. m., pl.* צבעונין 1. Farbe; 2. Farbiges.

צבע *h. m.* Färber.

צבעא *a. m.* dass. מנזל צבעא Ortsname.

צבעא I *a. m., pl.* צבעונין Ri 5, 30 (MS צבענין, צבענין Gn 49, 11 1. Farbe.

צבע וְהוֹרִי Ex 25, 4 Karmesinfarbe; 2. Farbiges.

צבעא II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.

צבעונין *s.* צבע, צבעא.

צבר *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.

צבר *a., pf.* 3 *pl.* צברו 2S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.

צבר *h. m.* Haufe.

ציבריא (Pes. Rabb. 16) 1. ברבריא.

צבת *h.* verbinden, sich gesellen.

צבת *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Ita.* sich gesellen.

צבת I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.

צבת II *h. f.* Zange.

צבתא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.

צבתא II (צבתא?) *a. f., pl. c. s.* ציבתהא Ex 37, 23 Zange.

צבתא III *a. f.* Schmücken.

צבתא IV *s.* ציבתא.

צד *h. m.* 1. *pl.* צדדין, צדים Seite. *מן הצד* *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art.

צד *a.* *כַּיּוֹם* *כַּיּוֹם* auf welche Weise? *לְצַדְדִּין* auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.

צדי I *s.* צדי.

צדי II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.

צדי III *a. Aph. Ita.* spotten.

צדד *h. Pi.* nach der Seite richten. *Ni.* entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.

צדד I *a. Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.

צדד II *a.* den Blick heften.

צדא *a. m.* Seite.

צדדין *s.* צד.

צדה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.

צדה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.

צדורי (bSabb 102^b) 1. צורורי, *s.* צורא.

צדוק männl. Personennamen.

צדוק *h. m.* Anerkennung als gerecht.

צדוקא Ortsname.

צדוקה *h. f.* Sadduzäerin.

צדוקי *h. m., f.* צדוקית Sadduzäer.

צדוקתא *a. f.* 1. *ind.* צדו Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צדו Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.

צדוקתא *s.* צדוקתא.

צדי Buchstabennamen.

צדי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צדיאת Lv 26, 34

verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְדֹּן Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צָרִיאוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶצְרִי Lv 26, 31 (MS אֶצְרִי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg.* c. s. אֶצְרִינֶה Mi 6, 13 (Merx) in Schrecken setzen. *Itpe.* 1. *inf.* אֶצְרִינָה Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.

צָרִיא *a. m.* 1. *f.* צָרִיא Gn 1, 2 öde; 2. eine Vogelart; 3. eine Heuschreckenart.

צָרִיא (GnJII 10, 9) 1. mit MS Paris. צָרִיא.

צָרִיא (2K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.

צָרִיה *h. f.* Gebrauch von צָרָה.

צָרִיאוּ, צָרִיאוּת (Jer 48, 18) *a. f., c. s.* צָרִיאוּת Jes 49, 19 Verheerung.

צָרִיק *h. m., f.* צָרִיקָה 1. gerecht; 2. fromm.

צָרִיקָא *a. m., pl. d.* צָרִיקָא Gn 49, 11, Ot 7, 13 dass.

צָרַע *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.

צָרַעָא *a. m., c. s.* צָרַעָה Ri 4, 21 dass.

צָרַעָא בַּת der untere Teil der Schläfe(?).

צָרִיךְ *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen

צָרִיךְ *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מִצְרִיךְ Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.

צָרִיךְ *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.

צָרִיקָא *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צָרִיקָה *h. f.* 1. Milde, Barmherzigkeit; 2. Mildtätigkeit, Almosen.

צָרִיקָהּ *a. f., ind.* צָרִיקָהּ Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צָרִיקָהּ *h. m., f.* צָרִיקָהּ fromm, mildtätig.

צָרִיקָהּ *a. f.* 1. *ind.* צָרִיקָהּ Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.* צָרִיקָהּ Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildtätigkeit, Almosen.

צָרִיקָהּ *x. m.* ein Gewand von grobem Gewebe.

צָרִיקָהּ *h. f.* Schwindel, Benommenheit des Kopfes.

צָרִיקָהּ *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.

צָרִיקָהּ *a. f.* ein Stück groben Stoffes.

צָהָה *s. צָהָה.*

צָהָה *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen; 2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho. pt.* glänzend.

צָהָה *a., pt. pass.* צָהָה zankend. *Aph.* 1. *pt. f.* מִצְהָהּ 1S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.

צָהָה *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.

צָהָה *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röte.

צָהָהּ (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre. צָהָהּ Dt 8, 15 B. Wüste.

צָהָהּ (?) *a. m.* Glanz.

צָהָהּ (Dt 28, 48) *a. f.* Durst, Dürre.

צָהָהּ (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.

צָהָהּ *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.

צָהָהּ *h. f.* Zorn.

צָהָה I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.

צָהָה II *h. Pi.* wiehern.

צָהָה I *a.* glänzen.

צָהָה II *a.* jauchzen.

צָהָהּ *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.

צָהָה *h. Hi.* glänzend machen.

צָהָה *a.* klar sein.

צָהָהּ *a. m.* heller Fleck.

צָהָהּ *a. m.* Öl(?).

צָהָהּ *h. m. du.* Mittag.

צָהָה I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.

צוא II *a. Pa.* schreien.

צואה *h. f.* 1. Schmutz; 2. Kot; 3. Sekret der Nase; 4. Ohrenschmalz.

צואה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.

צואה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.

צואי *h. m.* schmutzig.

צואר *h. m.* Hals.

צואר *a. m., ind.* צואר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צָרָא.

צובה (jEr 22°) 1. חֲצִיבָה.

צובע *h. m.* Farbe.

צוד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.

צוד *a.* 1. *pf.* צָד Gn 27, 33, *ipf.* יָצַד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellen; 4. ergreifen. *Pa.* dass. *Itpe.* אֶתְצֹד 1. gefangen werden, ergriffen werden. 2. *pf.* 3 *f.* אֶתְצֹדֶת Jer 50, 24 (MS אֶתְצֹדֶת) nachgestellt werden.

צורנייתא (bMoK 20^b) 1. צורְנִיתָא.

צוה *h. Pi.* צִוָּה 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* einer, dem befohlen ist. *Hütp.* anbefohlen werden.

צווי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוה.

צוה *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.

צוה *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מְצִוְהִין Ex 5, 8 (MS מְצִוְהִין) dass. *Aph.* 1. *pt.* מְצִוְהָא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.

צוהה *h. f.* Schrei, Ruf.

צוהתא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צוהָא Gn 27, 34 Geschrei.

צוי (= צואי) *h. m.* schmutzig.

צום *h.* fasten.

צום *a., pf.* צָם 2 S 12, 16 dass. *Pa.* dass.

צום *h. m., pl.* צוֹמוֹת Fasten, Fasttag.

צומא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צוֹמִין, צוֹמָן dass. צָרָא Versöhnungstag.

צומות (jPea 16^a) 1. צָמוֹת, s. צוּמָתָא.

צָמִים 1. צומם.

צָמִיעַ 1. צומע.

צָמֶת *h. m.* צ' הַגִּידִין ein Sehnenbündel am Sprunggelenk.

צָנָן *h. m.* kalt.

צָנָנָא *a. m.* dass.

צוע *h. m., pl.* צוּעוֹת Polster.

צויער *h. m.* Knabe.

צוה *h.* 1. obenauf fließen; 2. zerfließen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberhinfließen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.

צוה *a. Itpa. pt. f.* מְצִיפָא NuJII 21, 20¹ l. mit MS Paris. מְצִיפָא, s. צָפָא.

צופה *h. m.* Seher.

צופה *h. f., pl.* צוֹפִים Flocke(?).

צופים 1. Ortsname; 2. s. צָפָה I.

צוץ I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.

צוץ II *h. Hi.* הִצִּיץ blicken, schauen. *Ho.* gesehen werden.

צוץ III *h. Pi.* צִיץ piepen.

צוץ I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sg.* f. הִצִּיץ Koh 12, 5 (MS הִצִּיץ) hervorragen.

צוץ II *a. Aph.* schauen.

צוץ III *a. Pa.* צִיץ 1. piepen; 2. zischen.

צוֹצִי *h.* piepen.

צוֹצִי *a.* dass.

צוֹצִינָא *a. m.* mit Haarschopf versehen.

צוֹצִיתָא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.

צוֹצִלָת *h. f., pl.* צוֹצִלִין Ringeltaube.

צוֹצִלָתָא *a. f.* dass.

צוֹצִרָא Ortsname.

צוק I *h.* gießen.

צוק II *h. Hi.* ängstigen.

צוק *a.* sich ängstigen. *Aph.* dass.

צוק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.

צוקתא *a. f.* Drangsäl.

צִיבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Astchen, Zweig.

צִיבְחָד (Ru 2, 7, MS **צִיב חד**) *a. m.* ein wenig. **צִיבְחָד צִיבְחָד** 1. allmählich; 2. wenig aufs mal.

צִיבְחָד 1. **צִיבְחָד**.

צִיבְחָא *a. f.* Zweig, Ästchen.

צִיד *h. m.* Unterhalt.

צִיד *a.* bei. **לְצִיד** Ex 19, 15 zu, bei.

צִיד *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer; 3. Vogelsteller.

צִידָא *a. m., pl.* **צִידִין** Jes 33, 21 dass.

צִידָא *a. m.* 1. *c. s.* **צִידָה** Gn 27, 30 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wildbret; 3. Nachstellen.

צִידָא *צִידִהוֹן* (LvJI 11, 11) 1. *m.* MS **צִידִהוֹן**, *s.* **צִידָא** I.

צִידָה I *h. f.* Jagen, Fangen.

צִידָה II *h. f.* Reisekost.

צִידוֹן Ortsname (Sidon).

צִידוֹנָא *a. m., pl. d.* **צִידוֹנָא** Dt 3, 9 aus Sidon.

צִידוֹנִי *h. m.* dass.

צִידוֹתָא *a. f.* Speise.

צִידוֹן Ortsname.

צִידוֹנָא *a. m.* aus Zajdan.

צִידְנִי *h. m.* Fänger, Schmeichler.

צִידְתָא Ortsname.

צִידוֹן *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merkmal.

צִידוֹנָא (2K 23, 17) *a. m.* dass.

צִידוֹר *h. m.* Bildwerk.

צִידְרָא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk; 2. *ind.* **צִידְרָא** Ex 27, 16 (MS **צִידְרָא**) Stickerei; 3. *pl.* **צִידְרִין** Ri 5, 10 mit Stickerei verzierter Stoff.

צִידָה *כֶּזַ* (Jes 18, 4 Ar., MS **פְּצִידָה**), 1. **פְּצִידָה**.

צִידְתִּין *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen(?), vgl. **צִידְתָּה**.

צִידָל *a.* klar sein. *Itpe.* klar werden.

צִידְלָא *a. m.* klar.

צִידְלִיתָא *a. f.* Klarheit.

צִידְמִיתָא *h. f.* Festerin.

צִידוֹן *h. Pi.* **צִידוֹן** 1. kenntlich machen; 2. auszeichnen. *Pu. pt.* 1. kenntlich gemacht; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* sich auszeichnen.

צִידוֹן *a. Pa.* **צִידוֹן** kenntlich machen.

צִידוֹק *h. m.* Gebund.

צִידוֹקָא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.

צִידְפָּה *s.* **צִידְפָּה**.

צִידְפִּין *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.

צִידְפִּין I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.* **צִידְפִּין** Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel(?); 6. *pl.* **צִידְפִּין** NuJI 24, 24 (MS **צִידְפִּין**), 1. **סִידְפָּה**, *s.* **סִידְפָּה**.

צִידְפִּין (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raubvogelart.

צִידְפָּה *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufädenquaste.

צִידְפִּין *a. m.* Piepen.

צִידְפִּיתָא *h. f., pl.* **צִידְפִּיתָא** 1. Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִידְפִּיתָא *a. f.* 1. *c.* **צִידְפִּיתָא** Ct 5, 2 (MS **צִידְפִּיתָא**) dass.

צִידְפִּין *h. m. pl.* Zutat (zu Speisen).

צִידְפִּין *h. m.* geizig.

צִידְרָא Ortsname.

צִידְרָא I *h. m.* 1. Saft; 2. Lake, Fischlake.

צִידְרָא II *h. m.* 1. Türzapfen; 2. *pl.* Wehen (der Gebärenden).

צִידְרָא III *h. m.* Bote.

צִידְרָא *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler; 3. Sticker.

צִידְרָא *a. m., ind.* **צִידְרָא** Ex 26, 36 Sticker.

צִידְרָא I *a. m.* Lake.

צִידְרָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* **צִידְרָא** Ex 26, 19 Zapfen; 2. Türzapfen.

צִידְרָא *a. m.* 1. Dt 28, 52 Bedrängnis; 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.

צִידְרָא (LvJI 11, 17) 1. **צִידְרָא**?

צִידְרָא *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.

צִידְרָא *a. m.* Iris des Augapfels.

צִירָן *h. m., f.* צִירְנִית triefäugig.
 צִירְנָא *a. m.* dass.
 צִירְתָא I *a. f.* Angst.
 צִירְתָא II *a. f.* Türzapfen.
 צִית *a.* לְצִית Ex 9, 8, עַל צִית Ex 9, 22
 gegen hin. עַד צִית Gn 11, 4 bis zu.
 צִיתָא *a. m.* Hören
 צִיתְנִית *h. f.* Horcherin.
 צִיתוּרָא (EchR 1, 5 MS) *gr. m.* (σαθρός)
 hinfällig.
 צִל *h. m.* Schatten.
 צִלָא *a. m.* dass.
 צִלָא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt.*
pl. צִלָן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen).
Pa. imp. צִלִי Nu 21, 7 beten. *Aph.*
 1. *ipf.* 2 *sg.* מְצִלִי Dt 24, 17 neigen,
 beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יִצְמְלִי
 Jes 40, 20 wanken.
 צִלָא II *a.* rösten.
 צִלָא *a. m.* Fell.
 צִלְאָה *a. m., pl. d.* צִלְאִי Mi 1, 5 (MS
 צִלְאִי) 1. צִלְאִי (?) Lederhändler.
 צִלְבָא *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt
 werden.
 צִלְבָא *a., pf.* 1 *pl.* צִלְבִּינָן EstII
 8, 13, *ipf.* יִצְלֹב Gn 40, 19 dass. *Itpe.*
pf. אֶצְמְלִיב Dt 21, 24 gehenkt werden.
 צִלְבָחָא *a. m.* Seeaal.
 צִלְהָא *h. f.* Schatten.
 צִלְהָא *h.* rösten, braten, *pt. pass.* צִלְי
 (auch von Eiern). *Ni.* geröstet werden.
 צִלְהָבָא *h., pt. pass.* מְצִלְהָבָא glänzend.
 צִלְהָבָא *a.* 1. glühen; 2. erglühnen machen,
 anzünden. *pt. pass.* מְצִלְהָבָא Ez 1, 7
 glühend, feuerrot.
 צִלְהוּבָא *a. m., c.* צִלְהוּבָא Na 3, 3 Flamme.
 צִלּוּבָא *h. m.* Pfahl, Kreuz.
 צִלּוּבָא l. צִלְבָא, *s.* dass.
 צִלּוּחָא *a. m.* Stück.
 צִלּוּחִית *h. f.* Fläschchen.
 צִלּוּחִיתָא *a. f., ind.* צִלּוּחִית Ex 16, 33
 dass.
 צִלּוּל *h. m.* klar.
 צִלּוּלִיקָא *a. m.* Ricinus.

צִלּוּחָא *s.* צִלּוּחָא.

צִלּוּחָא *a. f., pl.* צִלּוּחִין (צִלּוּחִין) 1. *ind.* צִלּוּ
 Gn 18, 22, *c. s.* צִלּוּחִי Dt 10, 10 Gebet;
 2. *ind.* צִלּוּ Gn 14, 22 Schwur; 3. Gelübde.

צִלְחָא *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass;
 2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.*
 gedeihen.

צִלְחָא *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יִצְלַח Jos 1, 7,
 Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יִצְלַח)
 Erfolg haben. *Pa. pf.* צִלְחָא Gn 22, 3
 spalten. *Aph.* 1. *pt.* מְצִלְחָא Gn 39, 2
 Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen;
 3. *pf.* אֶצְלַח Gn 24, 21 gelingen lassen.

צִלְחָא *a. m.* Stück.

צִלְחָתָא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz,
 Migräne.

צִלִי *h. m.* geröstetes Fleisch.

צִלְיָא *a. m.* 1. Dt 21, 23 Schandpfahl;
 2. Kreuz; 3. Gehenkter.

צִלְיָהָא *h. f.* Henken, Kreuzigen.

צִלְיָבָתָא *a. f., c.* צִלְיָבָתָא Thr 5, 13 (MS
 צִלְיָבָתָא) dass.

צִלְיָהָא *h. f.* Rösten.

צִלְיָל *h. m.* leer.

צִלְיָלָא *a. m.* 1. klar; 2. leer.

צִלְיָן *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln;
 2. EstII 5, 1 Ausg. Dav., 1. צִלְיָן,
s. צִלּוּחָא.

צִלְיָנִית (צִלְיָנִית) *h. f.* Beterin.

צִלְלָא I *h.* versinken. *Hitp.* dass.

צִלְלָא II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären.
pt. pass. צִלְלָא klar. *Ni.* 1. klar
 werden; 2. leer werden. *Pi.* 1. klar
 machen, klären; 2. klar werden.

צִלְלָא III *h.* *Hi.* Schatten werfen.

צִלְלָא IV *h.* *Pilp.* צִלְלָא klirren, klatschen.

צִלְלָא I *a.* klar werden.

צִלְלָא II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִצְלְלָן 1S 3, 11
 gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צִלְלָא Hb 3, 16
 Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.*
 dass.

צִלְלָפּוֹנִית weiblicher Personennamen (vgl.
 צִלְפּוֹנִי).

צִלְמָא *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.

צֶלֶם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue; 3. Götzenbild.

צִלְמָא *a. m.* 1. *c.* צֶלֶם Gn 1, 27, צִלְמֵי Dt 4, 25, *pl. c. s.* צִלְמֵיהוֹן Dt 7, 5, *pl. d.* צִלְמֵנָא Gn 31, 19 dass.; 2. jKil 30^d l. צִנְמָא.

צִלְמוֹנָה, צִלְמוֹן Ortsname.

צִלְמוֹנִית *h. f.* ein Einzelner (eigentl. Figürchen).

צִלְמוֹת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.

צִלְמִין Ortsname.

צִלְמִין *s.* צִלְמָא.

צוֹלֵעַ *h.* hinken, straucheln. *pt.* צוֹלֵעַ Hinkender. *Pi.* dass.

צֹלַע *h. m.* Straucheln, Fall.

צֹלַע I, צִלְעָה *h. f., pl.* צִלְעוֹת 1. Rippe; 2. Seitengemach.

צֹלַע II (Jos 18, 28, MS צֹלַע) Ortsname.

צִלְעָה *a. m.* Lederhändler.

צֹלָה *h. Hi.* zum Schlag ausholen.

צֹלָה *a. Aph.* dass.

צֹלָה *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis spinosa*).

צִלְפוֹנִי Ortsname.

צִלְפָּחָא *s.* צִלְבָּחָא.

צִלְצוֹל *h. m.* 1. Binde, Band; 2. schmaler Gürtel.

צִלְצוֹלָא *a. m.* dass.

צִלְצֹל *h. m.* metallnes Becken, Zymbel.

צִלְצֹל *s.* צִלְצוֹל.

צִלְצֹלָא *a. m.* 1. *pl.* צִלְצֹלִין 1 S 10, 5, צִלְצֹלִין dass.; 2. *s.* צוֹצִלְתָּא.

צִלֵּק *a.* spalten. *Ipe.* gespalten werden.

צִלְקָתָא *h. f.* 1. Verschorfung; 2. verschorfte Wunde, Narbe.

צִלְקָתָא *a. f.* dass.

צִלְתָּא (bBech 21^b) Ortsname(?).

צָמָא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.

צָמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* dass.

צָמָא II *a. Pa.* erhören.

צָמָא *h. m.* durstig.

צָמָא *h. m.* Durst.

צָמָהָא *h. f.* dass.

צָמָאוֹן *h. m.* dass.

צָמַר *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.* verbunden werden.

צָמַר *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.* צָמַדְתּוֹן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden;

3. *pt. pass. pl.* צָמַדְיִן 1 K 19, 19 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen.

Ite. wiederhergestellt werden.

צָמַר *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.

צָמָרָא *a. m.* dass.

צָמָרָא *a. m.* 1. *c.* צָמוֹת Am 7, 1 Sprossen; 2. *ind.* צָמוֹת Jes 40, 31 Sproß.

צָמוֹן *h. m.* 1. Rosine; 2. getrocknete Olive.

צָמוֹקָא *a. m., pl.* צָמוֹקִין Na 3, 12 dass.

צָמוֹתָא *a. m.* 1. Einberufung; 2. Versammlung.

צָמוֹחַ *h.* sprossen. *Ni. Pi.* dass. *Hi.* 1. dass.; 2. sprossen lassen, hervorbringen.

צָמוֹחַ (Gn 2, 5) *a.* dass. *Pa.* 1. *inf.*

צָמוֹחַ Ri 16, 22 dass.; 2. *ipf* 3 *sg.*

f. תִּצְמוֹחַ Dt 29, 22 sprossen lassen.

Aph. 1. *pf.* אֶצְמוֹחַ Ex 10, 5 sprossen;

2. *pf.* אֶצְמוֹחַ Gn 2, 9 sprossen lassen.

צָמוֹחַ *h. m.* mit kleinen Ohren versehen(?).

צָמוֹחַ *h. m., pl.* צָמוֹחִין, צָמוֹחוֹת, צָמוֹחוֹתִית 1. Sproß; 2. Gewächs (am Körper), Pustel; 3. Name des

Messias; 4. כְּפָר צ' Ortsname.

צָמוֹחָא *a. m.* 1. *c. s.* צָמוֹחָא Gn 19, 25, *pl.* צָמוֹחוֹין Sproß; 2. Gewächs,

Pustel; 3. *pl.* צָמוֹחַ Samenzwiebeln.

צָמוֹחוֹין *s.* צָמוֹחַ, צָמוֹחָא.

צָמוֹא *a. m.* קִיטָא צ' Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.

צָמוֹד *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefäßes), Deckel; 2. Schar; 3. gewöhnt; 4. Armband.

צָמוֹדָא *a. m.* gewöhnt.

צָמִיל *h. m.* volle Reife.

צָמִירָתָא *a. f.* 1. Strangurie (durch Blasenstein); 2. hitzig.

צָמִית *h. m.* Verfall.

צמיתא *a. f.* Hören.

צמל *h. m.* volle Reife.

צמם *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.*

צמם 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen, treffen; 3. knapp bemessen.

צמם I *a. Palp.* צמם drängen. *Italp.*

אצממם (אצמטמם) knapp haben.

צמם II *a. Palp.* צמם verschleiern.

Italp. verschleiert sein.

צמם, צמם *h. m.* mit schwammgleichen Ohren behaftet.

צמע *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.

צמצי *weibl.* Personennamen.

צמק *h.* zusammenschrumpfen. *Pi.* 1. zusammenschrumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschrumpfen.

צמק *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* einkochen.

צמר *h. m.* Wolle. צ' גפן Baumwolle.

צמר *h. m.* Wollhändler.

צמר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צמר Schauer empfinden.

צמרא *a. m.* Hitze, Entzündung.

צמרא *a. m., pl. d.* צמרא Gn 10, 18 Zamräer.

צמרי *h. m.* dass.

צמרמורא *a. m.* (Blasenstein?)

צמרמורת *h. f.* dass.

צמרקא *s.* צמרקא.

צמת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צמת *a.* zusammenziehen. *Po.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.

צנא I *a. m.* Korb.

צנא II (18 14, 4, MS צנא) *a. m.* Fels.

צנברא *a. m.* aus Zinnabraj.

צנברי Ortsname (Sennabris).

צנה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צנים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צנה II *h. f.* 1. Kälte. צמת הצנה Winter; 2. *pl.* צנים Eisscholle.

צנה III *h. f.* Schild.

צנון *h. m., pl.* צנונות Rettich (*Raphanus sativus*).

צנוע *h. m.* züchtig, fromm.

צנור I *h. m., pl.* צנורות 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Türschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl, Speichel.

צנור II *h. m.* 1. Haken; 2. Feuerhaken.

צנורא I *a. m.* 1. *pl. c.* צנורי Koh 1, 7 (MS צבורי) Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch der Tür; 3. Speichel.

צנורא II *a. m.* Haken.

צנורה *h. f.* dass.

צנורית *h. f.* dass.

צנוריתא *a. f.* Gabel.

צנורתא *a. f., pl. d.* צנוריתא Nu 4, 14 dass.

צנינא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.

צניעא *a. m., ind.* צניע Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.

צניעות *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.

צניעותא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.

צניפא (Est II 1, 3, MS צנופא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiehernd.

צנית I *h. f.* Korb.

צנית II *h. f.* Verhärtung an der Fußsohle.

צניתא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צנם *h., pt. pass.* צנום hart.

צנם *h. m.* Fels.

צנוא *a. m.* dass.

צנון *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.* צנון kalt. *pl.* צנון kaltes Wasser. *Ni.* geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen; 2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu. Hitp.* abgekühlt werden, kalt werden.

צָנַן *a. dass. Itpe.* kalt sein.

צָנָא (bNaz 22^b) 1. צָנָא.

צָנַע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten.

Hi. 1. dass.; 2. verborgen halten.

Ho. pt. wohlverwahrt, sauber.

צָנַע *a., pt. pass. צָנִיעָא* 1. verwahrt;

2. *pl. f. צָנִיעֵן* Ru 4, 1 züchtig, demütig;

3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heißen.

Aph. ipf. 2 sg. c. s. תִּצְנֶנּוּן Nu 17, 19

verwahren. *Itpe. pf. אֶצְנֶנֶע* Ct 8, 2

(MS אֶצְנֶנֶע) 1. verwahrt werden;

2. sich verbergen.

צָנָא *a. m.* Verborgenheit. צָנָא

Koh 12, 13 heimlich.

צָנָה *h. f. dass. צָנָה* heimlich.

צָנָה *h.* wiehern.

צָנָה *a.* 1. dass.; 2. *ipf. 3 pl. יִצְנֹנּוּ*

Jes 13, 22 (MS יִצְנֹנּוּ) schreien (von verschiedenen Tieren).

צָנָא *a. m.* 1. (Jes 17, 6, MS צָנָא)

Wipfel; 2. *pl. צָנָן* Zipfel.

צָנָא I *a. f.* Kälte.

צָנָא II *a. f.* Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צָנָא *a. m., pl. צָנָרִין* Est II 1, 2 Röhre.

צָנָא *a. f., pl. צָנִין* Schlüssel.

צָנָא *pt. pl. צָנִי* (Spr 3, 20) 1. רָסוּ, s. רָסוּ.

צָנָה *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.

צָנָה *h. f.* Schritt.

צָנָה *h. m.* 1. gering; 2. jung.

צָנָה *h. m. pl. (bibl.)* Bildwerk.

צָנָה *h.* schreien, klagen. *pt. צָנָה* Ankläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.*

צָנָה Angeklagter.

צָנָה *a., pf. 3 pl. צָנָה* Ri 4, 3 schreien.

צָנָה *h. f.* Anklage.

צָנָה I *h., pt. צָנָה* klein, gering. *Hi.* als gering betrachten. *Ho.* als gering betrachtet werden.

צָנָה II *h. Pi.* quälen. *Hitp.* 1. sich grämen; 2. sich quälen.

צָנָה I *a. Pa.* 1. *ipf. 2 sg. תִּצְנֶנְךָ* Est II 2, 5 geringschätzen, beschimpfen.

צָנָה II *a. Pa. pt. מִצְנֶנְךָ* Koh 7, 19 Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa* 1. *ipf.*

יִצְנֶנְךָ Koh 10, 9 sich grämen, sich betrüben; 2. gequält werden.

צָנָה *h. m.* 1. Schmerz; 2. בְּעָלֵי חַיִּים Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzensgeld.

צָנָה *a. m.* 1. *ind. צָנָה* Gn 3, 16 Schmerz; 2. Schande.

צָנָה *a. f.* Betrübnis.

צָנָה *a. Itp.* ausschauen.

צָנָה *a. m.* Reihe.

צָנָה *a. m.* Überzug.

צָנָה *h.* zusammenziehen.

צָנָה *a. m.* eine Krankheit des Zahnfleisches (Skorbut?).

צָנָה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.* צָנָה Späher, Seher; 2. voraussehen.

Pi. hoffen, erwarten.

צָנָה II *h. Pi.* überziehen. *Pu. pt.* überzogen.

צָנָה *h. f.* dünne Platte, Blech(?).

צָנָה *a. m., c. צָנָה* Ez 25, 6 Übermut.

צָנָה *h. m.* Überzug.

צָנָה *h. m.* Norden.

צָנָה *h. m.* צָנָה (Nu 33, 7) Ortsname.

צָנָה (Ex 26, 20) *a. m.* Norden.

צָנָה *h. m.* nördlich.

צָנָה *h. m. und f.* 1. Vogel; 2. s. צָנָה.

צָנָה s. צָנָה.

צָנָה *a. m.* aus Zippori.

צָנָה I, צָנָה Ortsname (Sepphoris).

צָנָה II *h. m.* aus Zippori.

צָנָה (bBer 8^a), vgl. צָנָה.

צָנָה *h. m. f.* 1. Fingernagel; 2. Brecheisen, Spitzhaue; 3. eine Spezerei (Teufelsklaue).

צָנָה *h. m.* aus Zippori.

צָנָה *h. f. בְּרָמִים צָנָה* Mannazikade (Tettigia orni(?)).

צָנָה *a. f.* Kolibri(?).

צָרִירָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2 K 9, 30
1. mit MS **צָרִירָא**.

צָרָךְ *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein.
Ni. dass. *Hi.* für benötigt erklären,
verpflichten. *Ho.* 1. genötigt sein, be-
dürfen; 2. als nötig befunden werden.

צָרָךְ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. ge-
nötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt
erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.*
הַצָּרָכִין Jes 60, 19 1. genötigt sein;
2. nötig haben.

צָרָכָא *a. m.* 1. *c.* **צֹרֶךְ** Koh 2, 5, *pl. c. s.*
צָרָכָךְ Dt 2, 7 Bedürfnis. **כָּל צָרָכֶיךָ** so
viel er bedarf, nach Bedarf; 2. Not-
durft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.*
צֹרֶךְ Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreißen; 2. reißen.

צָרַע *h.* *Hitp.* aussätzig werden.

צָרַע *a.* *Itpe.* dass.

צָרָעָה *h. f., pl.* **צָרָעִית, צָרָעִים** Hornfl.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צָרַעְתָּא *a. f.* dass.

צָרַךְ *h.* 1. läutern; 2. löten. *Pi.* 1. läutern;
2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld
in Großgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt
werden, verbunden werden.

צָרַךְ *a.* 1. *pt.* **צָרַיְךְ** Jer 9, 6 läutern;
2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* **מְצָרִיךְ** Ma

3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.*

1. vereinigt werden; sich verbinden.

צָרָפָא *a. m.* Schmelztiegel.

צָרָפָא Name eines Gottes (*Σεράπης*).

צָרְפִית *h. f.* aus Zaphat.

צָרְפַת (Ob 20) Ortsname. Später: Frank-
reich.

צָרְצֹר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Grille;
3. männl. Personennamen.

צָרְצֹרָא *a. m.* eine Vogelart, welche
sich mit fremden Federn schmückt.

צָרְצָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammen-
wickeln; 3. binden, zusammenbinden.
Ni. zusammengepreßt sein.

צָרַר *a.* 1. *pt. pass.* **צָרִיר** Ex 12, 34
einwickeln; 2. *pf.* **צָר** Ex 32, 4 pressen.

Pa. pt. pass. pl. **מְצָרִין** Jos 9, 4 zu-
sammenbinden.

צָרָא *a. m.* 1. *c.* **צָרַר** Gn 42, 35 Bündel,
Beutel; 2. Geld; 3. Kiesel, Stein.

צָרָה *h. f.* Kiesel, Stein.

צָרְרִיה Ortsname.

צָרְתָּא *a. f.* Nebenfrau.

צָרְתָּא *gr. m.* (*σαθρός*) hinfällig.

צִירְתָּא (DtJl 28, 22) 1. mit MS **צִירְתָּא**.

צִירְתָּא *a. f.* Saturei.

צַתָּא *a. Pa.* anzünden(?).

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des
hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen
100; 3. als Präfix (= **קא**) er
lehrt. **קאמר** er sagt.

קא (EstII 5, 1, nicht im MS) = **קאים**,
s. **קום**.

קאי (EstII 8, 15, MS **קאי**) = **קאים**,
s. **קום**.

קאיהי *נְהִיָּה* (bBabB 68^b) 1. **נְהִיָּה**,
s. **נְהִיָּה**.

קאָת *h. f.* Pelikan.

קאָתָא (Lv 11, 18, MS **קָתָא**) *a. f.* dass.

קב *h. m.* 1. ein Hohlmaß (2,020 l.).
du **קבִּים** Doppelkab; 2. Holzkappe
für ein amputiertes Bein.

קבָא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קבָאָה (?) *a. m.* dass.

קבָה *s.* **קִיבָה**.

קבָה *h. f.* 1. Wölbung, Kuppel;
2. Bordell; 3. Zelt.

קבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen
(ein amputiertes Bein).

קבול *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen; 2. Auffangen. **בֵּית קְבוּל** Behälter. **בֵּית קְבוּל הַקֶּלַע** die Pfanne der Schleuder.

קבולא *a. m.* dass.

קבולת *h. f.* Übernahme.

קבוס *s.* קבוס.

קבוץ *h. m.* 1. Versammeln; 2. Angesammeltes.

קבוץא *a. m.* 1. Knäuel; 2. Blütenknäuel der Palme; 3. *s.* קיָר.

קבוץה *h. f.* Begräbnis.

קבוץא *a. m.* Totengräber.

קבוץה *h. f.* Erhöhung am Oberarm (Biceps).

קבוץתא (Gn 35, 20) *a. f.* Begräbnis.

קבוץתא *gr. f. pl.* (κοπή) gewürzte Klöße.

קבוץין, קבוץין *gr. m.* (ἀκκουβίτον) Sopha.

קבוץין *gr. m.* (κιστώριον) Kasten.

קבוץל, קבוץל männl. Personennamen (*Capitolius?*).

קבוץל *gr. m.* (κιστωτάριος) Kistenmacher.

קבוץתה *x. f.* Geflecht, Seil.

קבוץא *a. m.* ein Hohlgefäß.

קבוץא *gr. f.* (κυβεία) Würfelspiel.

קבויה (*jSabb 10^b*) ein ungewöhnliches Webegerät.

קביל (Gn 28, 17) *a.* vor, gegenüber.

קביל *Ex 28, 27, c. s.* לְקַבֵּל Gn 33, 12,

קביל *Ex 25, 37 B., c. s.* לְקַבֵּל Lv 5, 8 dass. *c. s.*

קבילת *Gn 2, 18* entsprechend.

קביל *dementsprechend, wie.*

קבילתא *a. f., c. s.* קבילתא *Ex 22, 22* Klage, Anklage.

קבוץסין *gr. m.* (κυβευτής) Würfelspieler.

קבוץסין *gr. m.* dass.

קבועא *a. m.* Bestimmung, Festsetzung.

קבועתא *a. f.* dass.

קבועה *h. f.* Sammeln.

קבל *I h. Pi.* 1. empfangen, erhalten;

2. aufnehmen, annehmen; 3. auf sich nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch mit פָּנִים) Höflichkeit erweisen, besuchen. *Hitp.* 1. angenommen werden; 2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קבל *II h.* klagen, anklagen.

קבל *I a.* (mit אָפִין) höflich behandeln, besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* יִקְבֹּל Lv 20, 17 erhalten, empfangen; 2. aufnehmen; 3. *pf.* יִקְבֹּל Gn 16, 11 annehmen, erhören; 4. *pf. 2 sg.* יִקְבֹּלָה Gn 3, 17 gehorchen; 5. übernehmen. *Itpa. pf.* יִקְבֹּלָה Dt 33, 21 aufgenommen werden, angenommen werden. *Istaf.* entgegenkommen.

קבל *II a., ipf.* יִקְבֹּל Ex 22, 22 klagen, sich beklagen. *Pa.* dass.

קבל *III a., ipf.* יִקְבֹּל Jes 13, 10 finster werden. *Aph. pt.* יִקְבֹּל Am 5, 8 (MS יִקְבֹּל) verfinstern.

קבל *h.* gegenüber, widerspenstig.

קבל *a. s.* קביל.

קבלא (Gn 15, 17) *a. m., ind.* קבל Ex 10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קבלא *a. m.* 1. *ind.* קבל Koh 5, 15 Aufpassen; 2. Gegenmittel.

קבלה *h. f.* 1. Auffangen; 2. Empfangen; 3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Propheten und Hagiographen; 5. (später) Geheimlehre, Mystik.

קבלתא *a. f.* Annahme.

קבלי *1.* קבלי.

קבלין *1.* קבילין, קבולין.

קבליים (*jJom 39^d*) 1. קבליים.

קבלן *h. m.* 1. Übernehmer (einer Verpflichtung, eines Baus); 2. verpflichteter Wächter; 3. Hehler.

קבלנא *a. m.* 1. Übernehmer (von Gütern); 2. Überlieferer.

קבלנא *a. m.* Entgegennahme (Beantwortung).

קבלנות *h. f.* 1. Übernahme (einer Verpflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קבלת s. קבולת.

קבלתא a. f., c. קבלת Koh 5, 15 (MS קבל) Aufnehmen, Fassen.

קבלתא a. m. Umwallung(?). Vgl. אקונבא.

קבם gr. (vgl. κοταβίζω) Pa. Erbrechen erregen.

קבמי 1. קבמי.

קוביסין? (jTaana 68^a) männl. Personenname.

לוקיבוסת לו ק' (jSanh 30^b) = לוקיבוסת 1. לונקלויטס gr. m. (λογοκλέπτης) Plagiator.

קבע I h. festsetzen. pt. pass. קבוע 1. feststehend; 2. fest bestimmt; 3. am Ort haftend, bodenfest. Ni.

1. bestimmt werden; 2. festgesetzt werden. Pi. befestigen. Pu. pt. besetzt.

קבע II h. berauben.

קבע I a. 1. ipf. 2 m. sg. c. s. תבַּקְעוּן Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. Pa. pt. pass. pl. מְקַבְּעִין Est II 8, 15 besetzen. Itpe. eingesetzt werden.

קבע II a. berauben.

קבע h. m. 1. Festsetzung; 2. Festgesetztes.

קובעא s. קובעא.

קבועא a. m. 1. Festsetzung; 2. Stellung, Platz.

קבועא a. f. dass.

קבץ h. Pi. sammeln. Ni. Hitzp. versammelt sein.

קבץ h. m. Zusammenfügung.

קבר gr. m. (καβρός) 1. grobes Mehl; 2. daraus gebackenes Brot; 3. die schlechteste Qualität der Butter.

קבר h. 1. begraben; 2. verwahren. Ni. begraben werden. Pi. begraben.

קבר I a. 1. pt. pass. קביר Dt 33, 21 begraben. Pa. 1. pt. pl. מְקַבְּרִין Nu 33, 4 begraben. Itpe. pf. 3 sg. f. אֶתְקַבְּרַת Gn 35, 8 begraben werden.

קבר II a. anschwellen.

קבר h. m., pl. קברות, קברים 1. Grab,

בית הקברות Gräberplatz; 2. Uterus des Weibes.

קברא (Nu 19, 18) a. m. dass. בת קברא ein Vogel.

קבריא, קבריא Flußname.

קברין h. m. Name eines Vogels(?).

קברניט 1. gr. m. (κυβερνήτης) Steuer- mann; 2. bSot 13^a 1. פִּלְטוּרִין(?).

קברניטא gr. m. dass.

קבתא (Nu 25, 8) a. f., pl. קבי 1. Ge- wölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.

קבותין s. קבוסין.

קדר h. schneiden, ausschneiden. Pi. 1. durchschneiden; 2. eindringen. Ni. ausgeschnitten sein.

קדר a. dass.

קדה (Ex 27, 19) h. f. 1. Mutterzimt (Laurus Cassia); 2. ק' לְבָנָה Dorn- klee (Calycotome villosa Lmk) I. Löw.

קדוהא a. m. Durchlöcherer (von Perlen).

קדומא a. m. 1. Gn 25, 6 Osten; 2. ind.

קדום Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.

קדוש (Est II 5, 1) h. m. heilig. הקדוש ברוך הוא Gottesbezeichnung.

קדוש h. m. 1. Heiligung. ק' הַשֵּׁם Heiligung Gottes durch Handlungen, die ihn ehren; 2. Benediktion zur Weihe eines Tages; 3. pl. קדוּשֵׁין Trauung und davon Name eines Mischna-Traktats; 4. Ankündigung (von Neumond oder Jobeljahr); 5. priesterliche Waschung von Händen und Füßen; 6. Bereitung des Reinigungswassers (durch Einschütten der Asche von der roten Kuh).

קדוּשָׁא a. m. 1. Benediktion zur Weihe eines Tages; 2. Trauung; 2. ind. קדוש Ex 40, 30 priesterliche Waschung von Händen und Füßen; 4. Recitieren von Bibelstellen mit קדש.

קדושה s. קדושה.

קדה I h. 1. sich entzünden. Hi. 1. anbrennen lassen; 2. הקדים תְּבַשִּׁילוּ

(seine Speise anbrennen lassen) spöttischer Ausdruck für heidnisches Opfer; 3. verderben.

קרה II *h.* bohren, durchbohren. *Hi.* durchlöchern.

קרה I *a.* 1. sich entzünden; 2. aufsplassen.

קרה II *a.* bohren, durchbohren, durchlöchern. *Aph.* durchgraben.

קרה *h. m.* Entzündung.

קרה *a. m.* dass.

קרה (Dt 28, 22) *a. f.* Fieber.

קרה (Lv 11, 17) *a. m.* eine Vogelart.

קרה *h. f.* Ausschneiden.

קרה *a. f.* Entzündung.

קרה *h. m.* Ostwind.

קרה *h. f.* Vorangehendes.

קרה 1. Kuchentopf.

קרה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קרה *s.* קרה.

קרה *h. m.* (später) Name eines Gebets.

קרה *a. m., ind.* קרה Lv 11, 44 heilig.

קרה *a. m., ind.* קרה Ex 23, 27 Nacken.

קרה *h. f.* dass.

קרה *h.* 1. vorangehen; 2. früher tun. *Pi.* zuvorkommen. *Hi.* 1. dass.; 2. im voraus tun. *Ho. pt.* 1. früher; 2. frühzeitig.

קרה *a.* (mit אפן) besuchen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl. c. s.* קרה 2S 22, 6 (Soc 59

קרה) entgegengetreten. *inf. c.* קרה Ex 19, 17 entgegen; 2. vorangehen;

3. *ipf.* 2 *pl.* קרה Gn 19, 2 (MS קרה) früh tun. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.*

קרה Gn 26, 31 früh tun; 2. zuvorkommen; 3. aufsuchen.

קרה *h. m.* Vorzeit.

קרה (SchirR 6, 4) 1. קרה.

קרה (Gn 29, 26) *a.* 1. *c. s.* קרה Gn 30, 30 vor; 2. Gn 3, 5 bei (wenn von Gott die Rede).

קרה Gn 27, 30 von vor. קרה Ex 24, 2 vor hin.

קרה Gn 13, 10 (MS קרה *c. inf.*),

קרה Ex 19, 18 dementsprechend, dass.

קרה *a. m.* 1. *ind.* קרה Jes 23, 7 Vorzeit; 2. *pl.* קרה Gn 1, 1 Anfang, Vorzeit.

קרה Gn 3, 15 ehem.; *b.* vorhergehende Zeit. קרה gestern und vorgestern; *c.* Ostseite. קרה Gn 3, 24 östlich.

קרה *a. m.* 1. Gn 25, 25, *ind.* קרה Ex 12, 2 erster. *f. d.* קרה Nu

10, 13 zuerst; 2. vorderer. *f. d.* קרה Gn 11, 2 östlich; 3. *pl. d.* קרה Lv

26, 45 (MS ohne Vokalisation) früherer. *f. d.* קרה Gn 13, 4 ehemals.

קרה *a. m.* alt. *pl. d.* קרה Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קרה *h. m.* 1. uranfänglich, vorzeitlich; 2. alt.

קרה *s.* קרה.

קרה (Gn 33, 2, Lv 5, 8) *a.* zuerst.

קרה *a. f.* 1. erstes Mal; 2. früherer Zustand.

קרה *a. f.* 1. Morgen; 2. קרה Ez 38, 17

Soc 59 ehem.

קרה *s.* קרה.

קרה 1. קרה, *s.* קרה.

קרה *h. m.* 1. Scheitel (Oberteil des behaarten Kopfes); 2. höchste Stelle.

קרה *a. m.* dass.

קרה I *h.* *Hi.* sich verfinstern.

קרה II *h.* *s.* קרה.

קרה I *a.* finster werden. *pt. pass.* geschwärzt. *Ita. pf.* 3 *pl.* קרה Ct

1, 5 schwarz werden.

קרה II *a.* *s.* קרה.

קרה *h. m.* 1. Kochtopf; 2. Unterleib.

קרה *h. m.* Topfhändler.

קרה (Nu 11, 8) *a. m.* Kochtopf.

קרה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קרה 1. קרה (jKil 28*) קרה.

קרה *gr. m.* (κοδραντς) eine Münze (= 2 λεπτά).

קדרי *h. m.* Kedarener, Beduine.
קדרינון *gr. m.* (κέδρινον) aus Zedernholz.
קדרום (Gn 6, 15) *gr. m.* (κέδρος) Zeder (Konifere).
קדרימא (Ct 1, 6, MS קדרימא) *a. f.* schwarz.
קדש *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen, weihen; 2. den Monat ankündigen; 3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten machen; 6. Hände und Füße waschen (v. d. Priestern); 7. das Reinigungswasser bereiten. *Pu. pt.* 1. getraut; 2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.* geweiht. *Hitp.* 1. geheiligt werden; 2. verboten werden.
קדש *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קדשה Ex 20, 11 heiligen, für heilig erklären, heilig halten; 2. trauen, eine Frau nehmen; 3. *pt. pl.* מקדשין Ex 40, 30 Hände und Füße waschen (v. d. Priestern); 4. die Weihebenediktion sprechen; 5. den Monat ankündigen. *Aph. ipf.* יקדיש Lv 27, 14 weihen. *Itpa.* 1. *ipf.* יתקדש Ex 29, 21 geheiligt werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יתקדשון Ex 19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen lassen.
קדש *h. m.* 1. Unzüchtiger, Hierodule; 2. der Israelite, der eine Sklavin heiratet.
קדשה *h. f.* 1. Hure, Hierodule; 2. die Israelitin, die einen Sklaven heiratet.
קדש *h. m.* 1. Heiligkeit. כתבי הקדש Hagiographen. לשון הקדש die hebräische Sprache; 2. Heiliges; 3. die Richtung des Tempels (in der Synagoge). קדשים קלים Heiliges niederen Grades. קדש קדשים Hochheiliges.
קדשא *a. m.* 1. Heiligkeit. לבושי קדשא Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heiligtum. קודש קדשא Ex 26, 33 Allerheiligstes; 3. קדשא בריה הוא Est II 5, 1 Gottesbezeichnung.
קדשא *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring; 2. Name eines Fisches.
קדשה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung;

3. Name der dritten Benediktion des Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.
קדשין Ortsname.
קדשתא *a. f., c.* קדושת Lv 21, 9 Heiligkeit.
קהא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* קהאה 1 K 14, 4 (MS קמה) stumpf werden; 2. erschlaffen; 3. Menstruum haben; 4. herb sein.
קהא (?) II *a. Aph.* versammeln.
קהה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich ekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf machen. *Hitp.* stumpf werden.
קהה (?) II *h.* *Hitp.* sich vereinigen.
קהה *h. m.* 1. erschlafft; 2. dunkel.
קהיתא (?) *a. f.* Versammlung.
קהל *h. Hi.* versammeln. *Hitp.* sich versammeln.
קהל *h. m.* Gemeinde.
קהלא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.
קהלה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.
קהלמנא *pers. m.* Vorgesetzter.
קו (= קום) *ipf.* 3 *sg. f.* תיקו (תקו) es bleibt stehen. 1 *pl.* גיקו (נקו) wir stehen.
קו *h. m.* Zone, Schicht.
קוא *a. m., pl.* קוין Jes 59, 5 Faden.
קוא *s.* קיא.
קוא *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. *s.* קהא.
קואה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.
קוביסין *s.* unter 'קב'.
קובעא *a. m., pl.* כובעין Ex 28, 40 Kopfbedeckung der Priester. *S.* כובעא.
קובעיא Ortsname.
קובעתא *a. f.* Befestigung(?).
קוד *h. m.* eine Holzschüssel.
קודא *a. m.* dass.
קודם *h.* ק' ל' vor. ש ק' ehe.
קודש *s.* קדש.
קנה I *h.* sammeln. *Hi.* 1. dass.; 2. als Tauchbad benutzen.
קנה II *h. Pi.* hoffen.
קוהא *s.* קיוהא.
קווי I *h. m.* Ansammlung.
קווי II *h. m.* Hoffnung.

קווית männl. Personennamen.

קוּחָא *a. m., pl.* קוּחִין Sac 1, 8 (MS קוּחִין) eine Farbe von Pferden.

קוּשָׁא *a. m.* Herde.

קוּשְׁבִי *s.* קוּשְׁבִי.

קוּמִית *h. f.* ein Maß.

קוּמִן *h. m.* 1. Kindheit; 2. der Kleinste.

קוּל *I h. m., pl.* קוּלוֹת 1. Stimme; 2. Schall.

קוּל *II h. m., pl.* קוּלוֹת 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.

קוּל *II h. m., pl.* קוּלוֹת Erleichterung.

קוּלָּה *h. m.* 1. lärmend; 2. Sänger.

קוּלָּה (Am 3, 5) *a. m.* Falle, Klappnetz.

קוּלָּב *h. m.* 1. Axt; 2. Haken.

קוּם *h.* aufstehen. *Pi.* קוּם 1. bestätigen;

2. erfüllen. *Hilp.* 1. erhalten bleiben;

2. bestehen; 3. bestätigt werden,

stehen; 4. sich erfüllen.

קוּם *a., pf.* קוּם Ex 20, 18 stehen. *pt.*

pass. קוּם *a.* feststehend, gewiß; *b.* zu-

kommend. קוּם אֲנִי וְאַתָּה וְכָל הָעָם (was ist unser Fall)?

sondern so stehen wir (dies ist unser Fall).

2. *pf.* קוּם Gn 22, 3 aufstehen;

3. *ipf.* 3 *pl.* יִקְמוּן Nu 30, 12 bestehen

bleiben; 4. abgestanden werden. *Pa.*

1. *pf.* קוּם Nu 30, 15 bestätigen; 2. Dt

32, 8 feststellen; 3. *inf.* קוּמָא Dt 8, 18

erfüllen; 4. *inf.* קוּמָא Gn 6, 19 er-

halten; 5. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְוֶה Dt 6, 13

schwören; 6. *pf.* קוּם Gn 50, 5 schwö-

ren lassen; 7. Gn 28, 30 geloben. *Aph.*

1. *pf.* אָקִים Ex 40, 18, אָקִים aufstellen,

hinstellen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אָקִים Dt 18, 18

einsetzen; 3. aufrechterhalten. *Pal.*

ipf. 3 *pl.* יִקְמוּן Jes 61, 4 (MS יִקְמוּן)

aufrichten. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַן

Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben

bleiben; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַן Gn

26, 28 bestätigt werden; 3. *pt.* מִתְקַן

Nu 23, 19 sich erfüllen. *Itaph. pf.*

אָתְקִים Ex 40, 17, אָתְקִים aufgestellt

werden.

קוּם *h. m.* Quark.

קוּמָא *a. m.* dass.

קוּמָה *h. f.* 1. Statur; 2. Manneslänge.

קוּמָט *h. m.* 1. Falte, Runzel; 2. Pupille.

קוּמִינָא *a. f.* geschimmelter, eingetrock-

neter Gerstenbrei.

קוּמִין *h. m.* 1. eine Hand voll; 2. was

die an den Handteller gedrückten

Mittelfinger erfassen.

קוּמָתָא (Est II 1, 3) *a. f., ind.* קוּמָא Jes

10, 33 Statur.

קוּמָה, קוּמָה, קוּמָה Entstellungen von קוּמָה.

קוּמִינָא *a. f.* ein Kraut.

קוּמָא Entstellung von קוּמָה.

קוּן *h.* Totenklage anstimmen. *pt. f. pl.*

מְקוּנָנוֹת Klageweiber.

קוּנָא *h. f.* Bezeichnung der Gattin

(eigentl. ein Kleidungsstück der

Frauen?).

קוּם *h. m.* Becher.

קוּסָא *s.* קוּסָא.

קוּסְטוֹר *gr. m.* (κυστωρ) Quaestor.

קוּסִי ק' פרפיראן (Ech R 2, 22) 1.

קוּסְטוֹרִיין.

קוּסִי *h. m.* Wahrsager.

קוּסְרָא *gr. m.* (καυσάριος) gebrechlich.

קוּסָה *h. f.* Wölbung(?).

קוּעָא *a. m.* Kehle.

קוּעָא *a. m., pl. d.* קוּעָא Ez 23, 23

eine Völkerschaft.

קוּעֵר *ipf.* 3 *pl.* נְקוּעֵרִין (Spr 10, 30)

1. נְקוּעֵרִין, נְקוּעֵרִין.

קוּר *I* Buchstabenname.

קוּר *II h. m.* 1. Affe; 2. Beiname einer

Person. *S.* קוּר.

קוּפָא *a. m., pl.* קוּפִין 1 K 10, 22 dass.

קוּפָא *I a. m.* 1. Stange; 2. Weinstock

(auf Stangen?); 3. *s.* קוּפָה.

קוּפָא *a. m.* Nadelöhr.

קוּפָא *a. m.* Weinstock. קוּפָא

1. Ortsname; 2. Familienname.

קוּפָה *I* (קוּפָה) *h. f.* Bodensatz, Geron-

nenes.

קוּפָה *II s.* קוּפָה.

קוּפִיא (bBab B 73^a) *s.* אֶקְנִיָא.

קוּפָתָא *s.* קוּפָתָא.

קופינא *a. m.* die Stielöffnung des Hacken-eisens.

קופין *h.* abschneiden.

קופין I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קצו Nu 13, 23 ab-schneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קופין II *a.*, *ipf.* 2 *pl.* תִּקְוִצוֹן Lv 26, 15 Überdruß haben.

קופין *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קופין *h.*, *pt. pass.* קוּפִין stachlig. *Pi.* קִפֵּץ Dornen entfernen. *Hitp.* von Dornen gereinigt werden.

קופין *h. m.* vollhaarig.

קופצה I *h. f.* Häkchen.

קופצה II *h. f.* eine Saflorart (I. Löw).

קופצות *h. f. pl.* Locken.

קופצם *s.* קופצה II.

קוק *h. m.* Pelikan.

קוקו Quaken.

קוקניא *a. m.* eine Vogelart (Kuckuck?).

קוקניא *a. m.* Blöker, Schaf.

קוקין *gr. m.* (καυκίον) Schale, Pfanne.

קוקניא *a. m.* Wurm.

קוקינא *a. f.* eine Vogelart (dem Kuckuck verwandt).

קיקלמא *s.* קיקלמא.

קיקניא *a. m.* Wurm.

קוקנינא *a. f.* Flasche, Krug.

קיר *a.* kühlen.

קיר I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קיר II *h. m.* Kälte.

קירא I *a. m.* Palmkohl.

קירא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קירא *h. m.* 1. Steinhuhn; 2. Tür-klopfer(?).

קיראָה (18 26, 20, MS קיראָה) *a. m.* Steinhuhn.

קורה I *h. f.* Abkühlung. קורת רוח Er-quickung.

קורה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Preß-balken; 3. קורת הַחֲצִים Zielscheibe.

קורט *h. m.* 1. Tropfenförmiges; 2. Stück-chen.

קורה *h. f.* Balken.

קורין (jPes 33^a) *h. m. pl.* Preßbalken(?).

קורנית *h. f.* Thymian (*Thymus capitatus*).

קורניתא *a. f.* dass.

קושט *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).

קושי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe; 2. Verhärtung.

קוא *a. m.* Baumwollenkern.

קודור *gr. m.* (κuaίστωρ) Quaestor.

קוז *a. Pa.* abrechnen.

קונה *h. m.* Krume, Stückchen.

קוי *h. m.* Abrechner.

קוזמין *gr. m.* (κόσμιον) Schmucksache.

קוזמיקון *gr. m.* (κοσμικόν) die Welt be-treffend.

קוזמוקרטור *gr. m.* (κοσμοκράτωρ) Welt-herrscher.

קוזמרון *gr. m.* (κοσμάριον) Schmuck.

קוזקופא *a. f.* Schröpfkopf.

קוזחחא *a. m.*, *pl.* קִזְחִין Sac 1, 9 eine Farbe von Pferden. *S.* קוזחא.

קטא I *a. m.* Katze(?).

קטא II *a. m.* Stück.

קטא I *a.* gewinnen.

קטא II *a.* abreißen.

קטב Name eines Dämons (Verderben).

קטבא dass.

קטאבא *gr. tr.* (κατάβα) steige hinab.

קטבי *h. m.* eine Art Olivenpresse.

קטבליטון *gr. m.* (καταβλητόν) Schuld-zahlung.

קטבוליא, קטבוליא *gr. f.* (καταβολή) Polster.

קטיגור *gr. m.* (κατήγορ) Ankläger.

קטיגורא *gr. m.* dass.

קטיגוריא *gr. f.* (κατηγορία) Anklage.

קטידיקי *gr. f.* (κατάδικη) Verurteilung, Bestrafung.

קטאדיקוס *gr. m.* (κατάδικος) 1. Ver-urtheilter; 2. (BemR 9) 1. קטליקוס, *s.* קתליקוס.

קטליקוס

קטא *h.* abhacken.

קטא *gr. f.* (κοίτη), *pl.* קטיות 1. Lager; 2. Teppich.

קטא *h. f.* Spalt.

קטולא *a. m., ind.* קטול Jes 22, 5 Töten.
 קטולא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.
 קטולא *a. m. 1. ind.* קטול Gn 49, 6 Mord;
 2. Tötung, Tod.
 קטונתא Beiname eines Mannes.
 קטוצא *a. m.* Holzhacker.
 קטוף *h. m. 1.* Abpflücken; 2. Abreißen.
 קטופא *a. m., c.* קטוף Ct 2, 12 Weg-
 raffung.
 קטופא *a. m., pl.* קטופין Ob 5 Winzer.
 קטופא *a. m.* abgepflückte Traube.
 קטור (Est II 1, 3) Ortsname.
 קטורא *a. m. 1.* Knoten; 2. Gurt.
 קטורה weibl. Personennamen.
 קטותא *s.* קטיתא.
 קטומה *gr. m.* (κτίσμα) Werk.
 קטומי *gr. f.* (καταζημία) Schaden.
 קטט *h. Pilp.* קטטקט dünn schlagen.
 קטט I *a.* zanken. *Itpe. pf. 3 pl.* אַתְקַטְטוּ
 Thr 4, 15 (MS נָצוּ) dass.
 קטט II *a. Pa.* kleinmachen.
 קטטה *h. f.* Zank, Streit.
 קטי *s.* קיטה.
 קטיא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumis Chate,*
C. sativus).
 קטילתא *a. f., c.* קטילת Ru 1, 17 (Lücke
 im MS) Tötung.
 קטינא *a. m. 1.* klein, kurz; 2. mager;
 3. männl. Personennamen.
 קטינותא *a. f.* Jugendzeit.
 קטיפא *a. m.* abgepflückte Traube.
 קטיפה *h. f. 1.* Abpflücken; 2. Überwurf.
 קטיתא *a. f.* Kloben.
 קטל *a. 1. inf.* קטל Nu 35, 30 töten;
 2. abhauen. *Pa. inf.* קטלא Ex 17, 3
 töten; morden. *Itpe. inf.* אַתְקַטְלוּ
 Ex 21, 15 getötet werden.
 קטלא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todes-
 strafe.
 קטלא, קטלה *gr. f.* (κατέλλα) Halskette.
 קטליון *gr. m.* (κατάλυσις) Herberge, Chan.
 קטליון *gr. m.* (κατάλυσις) Einzelverkauf.
 קטליאקי (Tos Kel Bm VIII 3) *gr. f.*
 (λεκτίκιον?) Sofa(?).

קטלית *gr. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.
 קטלפא *gr.* (κατὰ λεπτόν) im Détail.
 קטליקום *s.* קתליקום.
 קטם I *h.* abrufen. *Ni.* abgerufen
 werden.
 קטם II *h.* mit Asche verdecken.
 קטם I *a.* abrufen.
 קטם II *a.* zu Asche werden.
 קטמא *a. m. 1.* Lv 1, 16 Asche; 2. *pl.*
 קטמי Dt III 25, 11 *l.* קטמו, *s.* קטנא.
 קטמיות *h. f. pl.* Asche.
 קטמום (*jTaan 69**) *l.* הטמום, *s.* טימום.
 קטמנא *a. m., pl.* קטמנין Sac 6, 3 asch-
 farben.
 קטן *h. Pi.* klein machen; *Hi. 1.* dass.;
 2. klein werden.
 קטן *h. m., f.* קטנה, *pl.* קטנים 1. klein;
 2. Kind; 3. unmündig (vor der Pubertät)
 (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr,
 Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr);
 4. *pl.* קטנים das kleine Bedürfnis
 (Harnlassen); 5. der Ort desselben.
 קיטון *gr. m.* (κοιτών), *pl.* קיטוניות 1.
 Schlafzimmer; 2. Kammer.
 קיטונא (Ct 3, 4) *gr. m., ind.* קיטון Est II
 2, 8 dass.
 קטנא *a. m. 1.* das schwächere Ende;
 2. Schweif; 3. בית קטנין Schamglied.
 קטנה *h. f. 1.* Kleinheit; 2. Jugend;
 3. Kleingläubigkeit.
 קטנותא *a. f.* Jugend.
 קטנתי *gr. m.* (κταντής) Mörder.
 קטני *h. m. pl.* eine Art Hülsenfrucht.
 קטנין *a. m. pl.* Hülsenfrüchte.
 קטנית *h. f., pl.* קטניות Hülsenfrucht.
 קטיסין *l.* קטיסין *gr. m. pl.* (πότης) Säufer.
 קטספא *a. m.* aus Ktesiphon.
 קטספון *gr.* Ortsname (Κτησιφών).
 קטע *h.* abhauen. *Pu. pt.* verstümmelt,
 verkürzt.
 קטע (Thr 1, 10 Ven. 1517) *a. 1.* dass.;
 2. verkürzen. *Itpe. ipf. 3 pl.* יתקטעון
 Koh 8, 13 (Ven. 1517 אַתְקַטְעוּן) ver-
 kürzt werden.

קטע *h. m.* Verstümmelter (ohne Fuß oder Hand).

קטע *h. m.* 1. Stück; 2. Abteilung.

קטעא *a. m.* Schnitt.

קטעא *a. m.* Holzhacker.

קטף *h. pt., pass.* kurz abgerissen. *Ni.*

1. kurz abgerissen werden; 2. zucken (von der Flamme). *Pi.* 1. pflücken; 2. abreißen; 3. um sich greifen (v. Feuer). *Pu. pt.* seiner Fähigkeit beraubt.

קטף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְטֹף *Lv* 25, 5 pflücken; 2. hinwegreißen. *pt. pass.* seiner Fähigkeit beraubt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְקַטִּיפֶת *Jer* 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.

קטף *h. m.* 1. Balsam; 2. Balsambaum.

קטפא *a. m., ind.* קטף *Gn* 37, 25 dass.

קטפא (*Lv* 26, 5) *a. m.* Weinlese.

קטפריס *gr. m.* (καταφερίσ) abschüssig.

קטפריס *gr. f. pl.* (καταφοράς) Schläge.

קטפריקטוס *gr. m.* (καταφρακτός) bepanzert.

קטיקטון (*VajR* 15) *gr. m.* (κτικτικό) Schwindsucht.

קטר *h.* 1. dampfen, duften; 2. *pt. pass.*

קטר dampfend (von unbedachtem Raum). *Pi. Hi.* räuchern.

קטר I *a. Aph. ipf.* יִקְטֹר *Ex* 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.

קטר II *a., pf.* 3 *sg.* קִטְרַת *Gn* 38, 28 binden, knüpfen. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* בְּקִטְרֶן *Ez* 46, 22 verbinden; 2. *pt. pass.* בְּקִטְרֶן geronnen (von gesäuerter Milch).

קטר I *a. m.* 1. Rauch; 2. Nebel.

קטר II *a. m.* 1. *pl. c.* קִטְרִי *Jes* 7, 18, Verband; 2. *pl. c.* קִטְרִי *Est* II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.

קטרב *h. m.* Riemen oder Holz zum Verschluß der Jochhaken.

קטרבא *a. m.* dass.

קטרב *gr.* (κατηγορέω) anklagen. *Pass.* angeklagt werden.

קטרב *gr.* dass.

קטריגון (*Midr. Teh* 17, 3) 1. קטריגי.

קטרון I Ortsname.

קטרון II *h. m.* eine Art Walnuß.

קטריטון *s.* קטריטון.

קטריטון *gr. m.* (κτρίτον) ein Ethrogpräparat.

קטרון *gr. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.

קטרין. כל ק' בְּקִטְרִין.

קטרקטון *gr. m.* (καταβάκτης) Falltüre.

קטריקי 1. קטריקי.

קטרפת (*Lv* 16, 13, MS קטרפת) *a. f., c.* קטרפת *Ex* 30, 1 Räucherwerk.

קיא *h. Hi.* הִקִּיא speien.

קיה *h. f.* 1. der Labmagen der Wiederkäuer; 2. Stück davon zur Käsung der Milch; 3. der Magen des Menschen.

קיהת (*Dt* 18, 3) *a. f.* dass.

קיה (*Am* 6, 10) 1. mit MS יִקְיָה.

קיה *h. f.* Prostration.

קיה *h. f.* Schleife.

קיהא *a. m.* Sauergewordenes. קִיְהָא Weinkeh.

קיום *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.

קיומא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* קיום *Nu* 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* קיום *Lv* 5, 4 Eid.

קיומא *a. f.* 1. *c.* קְיוּמַת *Nu* 30, 14 Schwur.

קיה *h. f.* 1. Gebrauch von קה; 2. *s.* קיה.

קטא (*Gn* 8, 22), קטא *a. m.* Sommer.

קטא 1. *Tos Sanh* V 1 l. קטא, *s.* קטא II;

2. *jTaan* 69^a l. קטא, *s.* קטא I (?);

3. *Neg* XI 7 l. קטא, *s.* קטא.

קטא *a. m.* Feigenpflücker.

קילא *a. m.* leicht.

קילוני *h. m.* Rufer.

קים *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. gültig.

קמא *a. m., ind.* קים *Dt* 32, 40 1. bestehend, beständig; 2. *pl.* קִמִּין *Dt* 9, 4

lebend. **קַיָּם אָנאָ** Nu 14, 28 so wahr ich lebe.
קַיָּמָא *a. m.* 1. *ind.* **קַיָּם** Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* **קַיָּם** Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* **קַיָּם** Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* **קַיָּמָא** Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* **קַיָּמֹהִי** Dt 28, 54 Bund; 6. normale Zeit. **בֶּן קַיָּמָא** (in hebr. Zusammenhang) völlig ausgetragenes (nach 9 Monaten) geborenes Kind.
קַיָּמָה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.
קַיָּן *s.* **קַיָּנָן**.
קַיָּין (bBech 44^b) 1. **קַיָּק**.
קַיָּנָה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.
קַיָּנָה *h. f.* Klagelied.
קַיָּנִי Ortsname.
קַיָּנִי *s.* **קַיָּנָה**.
קַיָּנָךְ (jSanh 27^b) absichtliche Veränderung v. **קַיָּנָה**, *s.* **קַיָּנָה**.
קַיָּסָא *a. m.*, *pl.* **קַיָּסִין** Koh 12, 9 Ven. 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.
קַיָּסְמוֹר 1. **קַיָּסְמוֹר**.
קַיָּסְנָה *a. m.* hölzern.
קַיָּסִם *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.
קַיָּסְמָא *a. m.* Span.
קַיָּסְמִית *h. f.* dass.
קַיָּר Beiname einer Person (Wahrsager?).
קַיָּפָה (**קַפָּה**) *h. f.* Bodensatz. *S.* **קַיָּפָה**.
קַיָּץ *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.
קַיָּץ *h. m.* 1. Sommer; 2. Sommerfrucht-*lese*; 3. Sommerfrucht; 4. Nachkost für den Altar (Opfer in der Zeit, in welcher Pflichtopfer fehlen).
קַיָּץ *h. m.* Feigenpflücker.
קַיָּצָא *h. f.* mit Sommerfrucht versehen.
קַיָּצָה *s.* **קַיָּצָה**.
קַיָּצוֹן *h. m.* sommerlich.
קַיָּצוֹתָא *s.* **קַיָּצוֹתָא**.
קַיָּק I *h. m.* Pelikan.
קַיָּק II *h. m.* mit langen Hoden.

קַיָּק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).
קַיָּקִין (Jon 4, 6) *h. m.* dass.
קַיָּקְלָתָא (Jer 19, 7, MS **קַקְלָתָא**) *a. f.* Mist, Kot.
קַיָּר *h. m.* Rand.
קַיָּרָא *a. m.* Pechhändler.
קַיָּרֹב *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung; 3. Freundlichkeit.
קַיָּרֹד *h. m.* Striegeln.
קַיָּרִי *h. m.* Gebälk, Bedachung.
קַיָּשׁ (**קַשׁ**, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.
קַיָּשׁוֹן (**קַשׁוֹן**?) mit zusammenschlagenden Knöcheln oder Knien.
קַכְלִי *gr. f.* (κίχλη) Drossel.
קַל *h. m.* 1. leicht. *f.* **קַלָּה** der leichtere Fall. **קַל וְחוּמָר** Schluß *a minori ad majus*; 2. verdaulich; 3. gering; 4. nachlässig behandelt; 5. rasch.
קַלָּא *a. m.* Erdscholle.
קַלָּא *a. m.*, *c.* **קַל** Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. **קַלָּא בֵּרַת** Hall (göttliche Stimme); 3. neueste Nachricht (was man redet).
קַלָּא *a. m.* Erleichterung.
קוּלָא 1. VajR 15 1. **קוּרָא**; 2. VajR 37 1. **קוּלָב**.
קוּלָא (**קוּלָא**) *gr. f.* (κέλλα), *pl.* **קוּלִין** Zelle.
קוּלָא *gr. m.* (κόλλα) Leim.
קוּלָא. **קַפְנֹדֶר** (**קַפְנֹדֶר**) (BerR 50) 1. **קַלָּא פְנֹדֶר**.
קַלָּא I *a.*, *pt. pl.* **קַלֵּן** Nu 21, 6 sengen, verbrennen.
קַלָּא II *a.*, *ipf.* **יִקְלִי** Dt 25, 3 (MS **יִקְלִי**) verächtlich werden. *Aph.* *ipf.* **יִקְלִי** Dt 27, 16 verächtlich machen.
קַלָּא *h. m.* Röster (von Ahren).
קַלָּא לֵן *x. m.* Indigo (I. Löw).
קוּלָב *gr. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.
קַלְבָא *a. m.* Axt. *S.* **קַלְבָא**.
קַלְבָא *a. m.* eine Art Harz.

קולבון *gr. m.* (κόλλυβον), *pl.* קולבנות Aufgeld, Agio.

קילבון, קילבון *gr. m.* (κολοβός) verstümmelt.

קלבנערין *gr. m.* (κραββατάριον) Ruhepolster.

קלבום (?) *gr. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. *S.* קולב.

קלבסם (PethEch Ar.) 1. קלרסם, *s.* קלירום.

קליבוסת *gr. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein (Beckenschaukel).

קליבסמא *gr. f.* dass.

קליבקרין *gr. m.* (κερβικάριον) Polster.

קלבריא *gr.* Name einer Landschaft (Καλαβρία).

קלגם *gr. m.* (καλιγάτος) gemeiner Soldat.

קלגריפון *gr. m.* (κραγρεῖφνα, vgl. κρέατρα) ein Eisen mit Löffel an dem einen Ende, mit Gabel am anderen (zum Gebrauch am Backofen).

קלד *gr. Itpa.* (vgl. κλείς) eingeschlossen werden.

קלדירכום (Mech Ex 17, 14) 1. קלירכום, *s.* קלירכין.

קלה I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.

קלה II *h.* verbrennen.

קלה männl. Personennamen.

קלה *h. f.* leicht.

קלון *gr. tr.* (κελεύων) befehlend.

קלית *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.

קליתא *a. m.* dass.

קולניא (Ez 27, 17) 1. קולניא *gr. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näscheren.

קלומית 1. קלומית.

קלון *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.

קלונית *h. f.* Bordell.

קלום *gr. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.

קלוםא *gr. m.* dass.

קלוםסם *gr. f.* (κλέυσις) Befehl.

קלוע (1K 14, 3) 1. mit MS ולוע, *s.* ולועא.

קלף *h. m.* Abgeschältes, Rinde.

קלפא *a. m., c.* קלף Gn 30, 37 Abschälen.

קלות *h. f.* ק' ראש' Leichtsin.

קלותא *a. f.* Geringschätzung.

קלותא 1. קלחא.

קלח *h.* 1. sich ergießen; 2. gießen. *Pi.*

1. gießen, ergießen; 2. sich ergießen, herbeiströmen.

קלח *a. Pa.* abwerfen.

קלח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קלחים,

קלחית Stengel (eines Krauts).

קלחא *a. m.* Stengel (eines Krauts).

קאלוחסין (SchemR 43) 1. קאלפסין *gr.* (καλή πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.

קלחת *h. f.* Kessel.

קלט *h.* 1. aufnehmen, einziehen. *pt.* *pass.* קלוט *a.* ungespalten (von Klauen, Händen).

b. zeugungsunfähig; 2. auf-fangen; 3. (einen Mörder) in die Frei-statt aufnehmen; 4. angehen, an-wachsen (vom Pfropfreis). *Pu.* auf-gefangen werden.

קלט *a.* 1. aufnehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistadt aufnehmen. *Itpe.* eingesaugt werden.

קלסא *a. m.* Annahme.

קליתום, קליתום *gr. m.* (κηλήτης) mit Hodenbruch behaftet.

קלטור *s.* קלטור.

קלטירה (jMeg 73^d) *gr. m.* (κλιντήρ) Lehnstz.

קלי *a.* 1. ein wenig; 2. קלי קלי langsam.

קלי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קליות ge-röstete Getreidekörner.

קליא I (2S 17, 28) *a. m., c.* קלי Lv 23, 14 geröstete Getreidekörner.

קליא, קליא II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קליא III (Nu 21, 8) *a. m.* giftige Otter.

קליאסמרא *gr.* weibl. Personennamen (Κλεοπάτρα).

קליט *h. m.* Eingesogenes, Verschlun-ges.

קלי *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קלי קלי allmählich.

קליא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קליא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קלי Nu 21, 5 gering.

קליותא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קליו Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קלי *x. m.* Schildkrötenschale (?).

קליים I *gr. m.* (κολιός) Grünspecht.

קליים II *gr. m.* (κολίας) Netzmakrele (*Scomber colias*).

קליעה *h. f.* Geflecht.

קלישתא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קליען 1K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קליען) Verzierung (Skulptur).

קליפא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קליפה *h. f.* 1. Abschälen; 2. *pl.* קליפין Schale, Haut; 3. Schuppe.

קלית *h. f.* Krug.

קלית *gr. f.* (κωλη) Oberschenkelknochen.

קלל *h.* קלני, קלני? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). *Pi.* fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. קלל ראשו leichtfertig sein. *Hitp.* verflucht werden. *Pilp.* קלקל verderben. *Hitpalp.* 1. verderben werden; 2. sich verunreinigen.

קלל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קלית Gn 16, 5, *ipf.* קלל Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קלל Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* קלל Ex 22, 27 (MS קלל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* קלל Ex 18, 22 erleichtern. *Itp.* *pf.* קלל Thr 1, 14 (MS קלל *Itaph.* v. קלל) verringert werden. *Palp.* 1. *pt.* קלקל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp.* *pf.* 3 *sg. f.* קלקלת Jer 49, 7 verderben werden.

קלל 1. קלל.

קלל *h. m.* Krug.

קללא *a. m.* dass.

קללה *h. f.* Fluch.

קלם *a.* abschneiden.

קולום 1. קולום.

קולמוז *s.* קולמוז.

קולמוזסא (Jes 3, 20) *gr. m. pl.* (καλαμίζ?) eine Putzsache der Frauen.

קלמין *gr. m.* (καλμιον) Rohr.

קאלמין (BerR 50) 1. קלמין *gr. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קלמנטרין *gr. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.

קולמוז *gr. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קולמוזסא *gr. m., ind.* קלמס Ri 5, 14 dass.

קלמרון *gr. m.* (καλαμριον) Schreibzeug.

קלמתא (Ex 8, 12) *a. f., pl.* קלמין Läuse.

קלון *gr. m.* (καλόν) schön.

קלון *gr. m.* (κλήων) eine Schöpfvorrichtung.

קלון *gr. m.* (κλήων) eine Schöpfvorrichtung.

קלנא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קלנא Lv 20, 18 Scham, Blöße.

קלנבו Ortsname.

קלנדא *gr. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.

קלניא *gr. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קלנין *gr. m. pl.* 1. (vgl. κολωνία) Scharen, Haufen(?); 2. *s.* קלן.

קלניתא *a. f.* eine Vogelart.

קלנימוז *gr. männl.* Personennamen (Καλώνυμος).

קלינינפי (falsch קלינינפי) *gr. f.* (καλή νύμφη) schöne Braut.

קלניתא (falsch קלנינפי) *gr. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.

קאלום *gr.* (καλῶς) schön.

קלם *gr.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.

קלם *gr. Pa.* 1. *pt.* קלם Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קולס *gr. m.* (κόρυς), *pl.* קולסין קולסות 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קלם *gr.* (vgl. κοιλός) *Pu. pt.* קלם gebraten (vom Passahlamm) mit Hineinlegung der inneren Teile.

קילום männl. Personennamen.

קילום *gr. m.* (vgl. κωλική) Kolik (?).

קילם *gr. m.* (καυλός) Stengel, Strunk.

קילם I *gr. m.* dass.

קילם II *gr. m.* (κορύς) 1. *ind.* קילם 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קילם Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קילם קילם *lat. m.* (quaestionarius) Scharfrichter.

קילם *s.* קילם.

קילם *gr. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.

קילם *gr. m.* (claustrum, κλειστρον) eine Art Verschluss.

קילם *s.* קילם.

קילם Ortsname.

קילם (EchR Peth) 1. קילם, *s.* קילם.

קילם *gr. f.* (vgl. κόρυς) helmartige Kopfbedeckung.

קילם *s.* קילם.

קילם *gr. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.

קילם *gr. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.

קילם 1. קילם.

קילם *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.

קילם *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* קילם (1. קילם) 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.

קילם *h. m.* 1. Segel; 2. Netz; 3. Vorhang; 4. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel. קילם מן הקילם innerhalb des heiligen Bezirks; 5. Schleuder; 6. Zelle.

קילם *a. m.* 1. *ind.* קילם Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קילם Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.

קילם *a. m., pl. d.* קילם 2 K 3, 25 Schleuderer.

קילם (?) *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

קילם *h.* 1. abschälen; 2. ablösen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.

קילם *a.* dass. *Pa. pf.* קילם Gn 30, 37 *pt. pass.* קילם Ex 16, 14 B., קילם Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.

קילם *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).

קילם *a. m.* 1. *pl.* קילם Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קילם Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.

קילם *a. m.* Pergamentblatt.

קילם *gr. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.

קילם *gr.* weibl. Personennamen (Κλεοπάτρα).

קילם *gr. f.* (κάλη), *pl.* קילם Urne.

קילם *a. f.* Grind, Schorf.

קילם *gr. m.* (καλλιφωνον) ein Instrument.

קילם *gr.* männl. Personennamen (σκολοπένδρα, Tausendfuß).

קילם *gr. m. pl.* (κολυμβάς) Speiseoliven.

קילם *s.* קילם.

קילם *a.* werfen. *Pa.* dass.

קילם *gr. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.

קילם *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.

קילם *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit; 3. Verdorbenes; 4. Dungaufen.

קילם I *gr. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλικιον) Ziegenhaargestoff.

קילם II *gr. m. pl.* (κίκινος, cincinnus) zusammengerollte Haare.

קילם *gr. f.* Cilicien (Κιλικία).

קילם *s.* קילם.

קילם *s.* קילם.

קילם *s.* קילם.

קילם *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.

קילם *s.* קילם.

קילם *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קילם.

קילם *gr. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriolwasser.

קולקס *gr. m.* (κολοκασία) eine eßbare Aracee (*Colocasia antiquorum*).

קולקסין *gr. m.* (κερβικαριον) Polster.

קולד (Ez 19, 9, MS קולדין) *gr. m.* (κολλάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.

קלדן *gr. m.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קלדן *gr. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.

קלדן *gr.* Ortsname (Καλλιρόνη).

קלדית *gr. f.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קלדיתא *gr. f.* Augensalbe.

קלדוס *gr. m.* (κλήρος) Los.

קלש *h. Pi. pt. pass.* קלשdürftig (Jalk. Schim. Gen. 49. § 161).

קלש *a. pt. pass.* קלש1. dünn; 2. schwach, dürtig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itpe.* dürtig werden.

קלשא *a. m.* Dünnes.

קלשונא *a. m., pl.* קלשונין Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.

קלת *gr. m.* (κδλαθος, Löw: *catillus*) der konkave Stein der Eselmühle, der wie ein umgekehrter Korb den kegelförmigen Unterstein umgibt.

קלתא *a. f.* Leichtes.

קלתא *a. f., c. s.* קלתא Gn 24, 45, *pl.* קולין 2 K 12, 14, קולין 2 S 17, 28 Krug.

קלתא *gr. f.* (κδλαθος) Korb.

קלתות *gr. f.* (κδλαθος) Untersatz des Kochherdes.

קמא *gr. m.* (κδμμι) Gummi.

קמא *gr. m.* (κδμμι) ein hoher Beamter.

קמא *a. m., f. d.* קמאתא Est II 1, 8 (MS קמאתא) erster.

קמא *a. m.* ein wenig.

קמאל Name eines Engels.

קמא *h. m.* eine Pflanze.

קמאר *a. m.* Gürtel.

קמ I *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen,

sich verkürzen. *pt.* קמז verkürzt; 2. eingesenkt sein.

קמח *h. m.* 1. gewöhnliches Mehl; 2. Weinkahm.

קמח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.

קמחא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קמח Nu 5, 15 Mehl.

קמחא Ortsname.

קמחית weibl. Personennamen.

קמח *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 1. zusammengelegt sein.

קמח *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קמח *a.* hartleibig, *b.* (vom Blut) leicht zurücktretend; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.

קמח *h. m.* Falte, Runzel.

קמחין *gr. m.* (κδμμι) ein hoher Beamter.

קמחין *gr. m.* (κομμάτιον) Hofstaat.

קמחין 1. קמחין.

קמחא *gr. m.* (κδμμι), *pl. d.* קמחא 2 K 10, 22 (MS קמחא) Truhe, Kiste.

קמחא *gr. m.* Kistenverfertiger.

קמח *a. vor.* קמח *dass.* קמח *מאתמל* Gn 31, 2 gestern und vorgestern.

קמח *gr. f.* (κδμμι) Haupthaar. קמח *ק* das Haar kurzgeschoren tragen.

קמחא *gr. m.* (κομμεάτιον) Beurlaubung.

קמח *h. m.* Amulett.

קמחא *a. m.* dass.

קמחא *h. f.* 1. Nehmen mit den gegen den Handteller gedrückten drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.

קמחא *gr. f.* (κμμι) eine weiße alkalireiche Tonerde.

קמחא *gr. m. pl.* (κμμι) Kleinodien.

קמח *Ni. pt.* קמח (jKil 30°) 1. קמח, *s.* קמח.

קמח *gr. m.* (κδμμι) Ofen. קמח *הקמח* Heizraum.

קמחין *gr. m. pl.* (κομμενταρήσιος) Archivar.

קומנטריסין *gr. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קימוליא *s.* קימוליא.

קימוליא *lat. f.* (Gemoniae, sc. scalae) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.

קומיס *gr. m.* (κόμης) ein hoher Beamter.

קומוס *gr. m.* (κόμμη) Gummi.

קמע *h.* anbinden.

קמעא *a.* ein wenig. קמעא קמעא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.

קמפון *gr. m.* (κάμπος) 1. Spielplatz, Ringplatz; 2. öffentlicher Platz.

קומפרומיסין *lat. m. pl.* (compromissa) Verabredung.

קמין *h.* mit den gegen den Handteller gedrückten Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.

קמין *a.* 1. *ipf.* יקמוץ *Lv* 2, 2 dass.; 2. schließen (vom Auge).

קמצא *a. m.* 1. *c. s.* קמציה *Lv* 2, 2 eine Handvoll.

קמצא (2S 18, 17, MS כומצא) *a. m.* Grube.

קמצא *a. m.* 1. *pl.* קמצין *Nu* 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.

קמצין *h. m.* zusammengekauert.

קמצין *h. m.* habgierig.

קמצר männl. Personenname.

קמקום *gr. m.* (κουκκούμιον) Kochkessel (Kanne?).

קמקוםא *gr. m., pl.* קמקמי *EstII* 1, 2 (MS מקוקם) dass.

קמקמא *a. m.* eine Schlangenart.

קמר *gr.* (vgl. καμάριον) wölben.

קמר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קמרו *Thr* 2, 10 (nicht MS) gürteln.

קמרוטון *gr. m.* קמרוטא (falsch קמרסטא) *gr. m.* (καμρωτόν) Gewölbtes.

קמרון *gr. m.* (καμάριον) Wölbung.

קמתא *a. f.* 1. *ind.* קמא *Ex* 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קמא *Gn* 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.

קן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar. *pl.* קנים Name eines Mischnatraktates; 3. Kammer.

קנא *gr. f.* (κῶνος) Kegel.

קנא I *a. m.* Geräusch.

קנא II *a. m. c. s.* קניה *Dt* 32, 11 Nest.

קנא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitzp.* eifersüchtig sein, beneiden.

קנא I *a., pt.* קנאה *EstII* 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יקני *Nu* 5, 14 dass.; 2. *pf.* קני *Nu* 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אקניאו *Dt* 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.

קנא II (*Gn* 47, 22) *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אקניני *Sac* 13, 5 als Sklaven erwerben.

קנא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).

קנאה *a. m., ind.* קנא *Dt* 4, 24, קני dass.

קנאה *h. f.* Eifersucht, Neid.

קנאנא *a. m.* eifervoll.

קנאתא (*Nu* 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.

קנאתא (*NuJI* Bas. *Nu* 5, 15) 1. קנאתא.

קנב *h. Pi.* abreißen, abkneipen.

קנב *a. Pa.* dass.

קנבא *a. m.* Abkneipen.

קנביון 1. קנביון.

קנבי 1. קנבי.

קנבוס *gr. m.* (κάνναβις) Hanf.

קנבוקאות *gr. f. pl.* (κάνναβικα) ein Gebäck.

קניני *gr. m.* (κυνηγός) Jäger, Tierkämpfer.

קניניא (*EstII* 1, 2, nicht MS) *gr. f.* (κυνήγρια) Jagd, Tierkampf.

קנינין *gr. m.* (κυνήγιον) dass.

קנודא *gr. m.* (κονδός) kurz.

קנודיון *gr. m.* (κονδύτιον) Würzwein.

קנרי Zauberswort.

קנרילא *gr. m.* (κανδήλα) Kerze.
 קנרילין *gr. m.* (κονδύλιον) Griffel, Pinsel.
 קנרם *gr. m.* (κοντός) Stange.
 קנרקי (Est II 1, 14, MS הַנְּדָקִי) 1. הַנְּדָקִי.
 קנרים (Ber.R. 20) 1. קנרם.
 קנרירקין 1. קנרירקין.
 קנה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.
 קנה I *h. m.* 1. Rohr. קנה הַרְּבֹב *Cymbopogon*. I. Löw. 2. Röhre; 3. Stengel; 4. Stange, Schaft; 5. Vorderarm; 6. Luftröhre; 7. Geschling (Luftröhre und Lunge); 8. Saum; 9. הַלֵּב ק' Aorta (Körperschlagader); 10. ein Maß von sechs Ellen.
 קננא *a. m.* absichtl. Veränderung von קננא.
 קננבתא *a. f.* Abgeschnittenes.
 קננח *h. m.* Nachtsch.
 קנני *h. m.* Kundgebung von Eifersucht.
 קננא *a. m.* (קנינא) 1. Schwur; 2. Gelübde.
 קננבתא *a. f.* dass.
 קננקת *h. f.* 1. Ader; 2. Ranke.
 קננאה *a. m., pl. d.* קננאי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.
 קנה *h. Pi.* abwischen. *Hitp.* abgewischt werden.
 קנה *a. Pa.* dass.
 קנט *h. Hi.* kränken.
 קנט *a.* 1. Ekel empfinden; 2. kränken. *Aph. imp. sg. f.* תַּקְנִיטִי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.
 קונטא *אֲבֻדְזִיקוֹנְטָא* 1. אֲוֹדֵי ק' קונטא.
 קונטברא *lat. f.* (cantabrum) Name eines Feldzeichens.
 קונטורין *gr. m. pl.* (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.
 קונטימון *gr. m.* (κονδίτον) Würzwein.
 קנטינר I *r. m.* (κεντηνάριος) Zentner.
 קנטינר II *gr. m.* Hof(?).
 קונטום *gr. m.* (κοντός) Stange.

קנטר *gr.* (κεντρόω) sticheln, kränken.
 קנטר *gr.* dass.
 קנטינר I *s.* קנטינר II.
 קנטר II, קנטרא *gr. m.* (κέντρον) Brechstange.
 קונטוריות *gr. f. pl.* (κοντάριον) kleiner Spieß.
 קנטינר *gr. m.* (κεντηνάριος) Zentner.
 קנטינרין *gr. m. pl.* (Κένταυροι) Zentauren.
 קנטינרין, קנטינרין *gr. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.
 קנטרן *gr. m.* 1. streitsüchtig; 2. *s.* קנטרן.
 קנטינר (jSabb 10^e) *x. f. pl.* eine Art Geflecht. Vgl. קנטינר.
 קונטורין (Tos Bab B V 12) 1. קנטינרין, *s.* קנטינרין.
 קנטינרין, קונטורין (bKidd 12^a) 1. קנטינרין, *s.* קנטינרין.
 קנטינרין *s.* קנטינרין.
 קנטינרין *gr. m. pl.* (κομენტάριος) Anklageprotokoll.
 קנטינרין *gr. m.* (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.
 קנטינרין 1. קנטינרין (?).
 קנני *h. m.* Eiferer.
 קנני I Ortsname.
 קנני (Gn 41, 5) II *a. m.* 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Meßrohr; 4. *pl.* קנני Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.
 קנני *a. m.* 1. Besitzer; 2. Schöpfer.
 קנני *gr. f.* (κονία) Kalkstaub (zum Glasieren). קנני קנני glasierte Gefäße.
 קנני *h. f.* 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.
 קנניבתא *a. f.* Abgeschnittenes.
 קנני *h. m.* 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.
 קנני *a. m.* 1. *c.* קנני Lv 22, 11 (MS קנני) Erwerb; 2. *c. s.* קנני Gn 14, 19 Besitz.
 קנני *gr. f.* (κόγχη) Muschel, Schale.
 קנניבתא *gr. f.* dass.
 קנני (Ex 28, 19), קנני *gr. m.* (κεχρίτης) ein Edelstein.

קנבתירין l. קלבתירין, s. קלבתירין.
 קנם *a. Pa.* die Formel קנם anwenden.
 קנמא *a. m.* Zimt.
 קנמון *h. m.* dass.
 קנמנא *a. m., c.* קנמן Ex 30, 23 dass.
 קנן *h. Pl.* nisten.
 קנן *a. Pa. ipf. 3 sg. f.* תקנין Jes 34, 15 dass.
 קנוין *gr. m.* (κανὺν) Rohrkorb.
 קינוניא *gr. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.
 קנס *gr.* (vgl. κῆσος) Strafe verhängen.
 קנס *gr. dass. Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.
 קנס *gr. m.* (κῆσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.
 קנסא *gr. m.* dass.
 קנסא *gr. m.* (κῆσος) Verzeichnis.
 קנסא *a. m.* Holz, Span.
 קאנוסין (Vajk 33) l. פאטיסין *gr. m. pl.* (πότης) Säufer.
 קנסין (EstR 1, 1) l. קנסיין, s. קנסא.
 קניסור *gr. m.* (κῆνσωρ) Zensor.
 קנסורס *gr. m.* (κόθορνος) Stiefel.
 קינור *gr. m.* (κωννυπεῖον) Bett mit Fliegennetz.
 קנופא *gr. m., pl.* קנופין 2S 16, 22 dass.
 קנפון s. קנפון.
 קנצטרא *gr. f.* (κινστέρα) Zisterne.
 קנקל, קנקל *gr. m.* (κικκίς, κάγκελλον)
 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster;
 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קלף.
 קנקלא *gr. m.* dass.
 קנקלמון *gr. m.* (καγκελλωρόν) Gitterwerk.
 קנקן *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Pflugschar.
 קנקנא *a. m.* dass.
 קנקניתא *a. f.* ein Musikinstrument.
 קנקנתא *a. f.* Flasche.
 קנקנתום s. קנקנתום.
 קניקוס *gr. m.* (κυνικός) von der Hundswut befallen.
 קניגס *gr. m.* (κινάρα) zahme Artischocke (*Cynara scolymus*), auch wilde Artischocke (*Cynara syriaca*).

קונשברין *lat. m. pl.* (consobrinus) Vettern.
 קנשקנין *x. m.* ein Gefäß, aus dem zwei trinken können.
 קנת *h. f.* Griff, Stiel.
 קנתא *a. f.* dass.
 קנתור (Tos. Kel. BabM IV 5) s. קנמנא.
 קנתל *gr. m.* (κανθήλια) Saumsattel.
 קנתן *h. m., f.* קנתנית eifersüchtig.
 קנתינר *x. m.* Hof.
 קנתר l. קנתינר.
 קנתיר *gr.* (κεντρώ) sticheln, kränken. *Pass.* gekränkt werden.
 קנתיר *gr.* dass.
 קנתיין *gr. m. pl.* (vgl. κεντρώ) Sticheleien, Kränkungen.
 קנתיין *gr. m.* streitsüchtig.
 קננלנס *gr.* männl. Personennamen (Γάιος Καλιούλας).
 קסיד, קסידא, קסידא *gr. m.* (κασίς) Helm.
 קסדור, קסדור *gr. m.* (κυσίστωρ), *pl.* קסדירית Quaestor.
 קסה *h. f.* Schale.
 קסומא *a. m.* Zauberer.
 קסותא *a. f., pl. d.* קסותא Ex 37, 16 Schale.
 קסט, קסטא, קסטא *gr. m.* (ξεστής) 1. ein Maß; 2. Krug.
 קסטות *gr. f. pl.* (κίστη) Proviantkasten.
 קסטא (?) *gr. m.* Ort.
 קסטורא *gr. f.* (κουστωδία) Wache.
 קסטורניוס *gr. m.* (κουστωδιανός) Wächter.
 קסטימירין *gr. m.* (κασσίτερος) Zinn.
 קסטא s. קסדא.
 קסטלין *gr. m.* (καστέλλιον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.
 קסטנטינא *gr.* Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
 קסטנטיניוס *gr.* männl. Personennamen (Κωνσταντίνος).
 קסטינר *gr. m.* (κυσιστιωνάριος) Scharfrichter.
 קסטור *gr. m.* (κυσίστωρ) Quaestor.
 קסטרא *gr. m.* (κάστρα) 1. *pl.* קסטראת Lager, Festung; 2. Ortsname.

קסמוריא 1. קסמוריא.

קסמוריא s. קסמוריא.

קסמוריא s. קסמוריא.

קסמוריא 1. קסמוריא.

קסמוריא gr. m. pl. (κοσμοτράπεζοι)
Schmarotzer.

קסמוריא h. f. 1. Handschuh; 2. Decke.
קסמוריא (Midr Teh 75, 4) 1. mit Buber
קסמוריא.

קסמוריא (Ohal VIII 1) 1. קסמוריא, s. קסמוריא.

קסמוריא (BerR 99) 1. קסמוריא, s. קסמוריא.

קסמוריא 1. קסמוריא (?) gr. m.
(βηξιλλόφανος) hochgetragene Leuchte.

קסמוריא h., pt. קסמוריא Zauberer, Wahrsager.

Pt. zaubern, wahrsagen. *ḡanna*

קסמוריא a., pt. קסמוריא Dt 18, 10 zaubern,
wahrsagen.

קסמוריא I a. m. 1. pl. קסמוריא Dt 18, 10
Zauberei; 2. Ausspruch.

קסמוריא (?) II männl. Personennamen.

קסמוריא a. m., pl. d. קסמוריא Dt 18, 14
Zauberer, Wahrsager.

קסמוריא (Hb 3, 17) gr. m. (κῆνσωμα)
Steuer.

קסמוריא 1. קסמוריא.

קסמוריא h. säuern. pt. קסמוריא säuernder
Wein.

קסמוריא gr. m. (κισσός) Epheu (Hedira
Helix).

קסמוריא gr. m. dass.

קסמוריא h. f. Erdscholle.

קסמוריא (jBab M 10°) 1. קסמוריא, s.
קסמוריא.

קסמוריא (jKeth 26°) Ortsname.

קסמוריא h. m. Steinchen(?).

קסמוריא gr. m. (Καῖσαρ) Cäsar, Kaiser,

קסמוריא gr. männl. Personennamen (Καίσα-
ρίων).

קסמוריא gr. m. aus Caesarea (Καيسάρεια).

קסמוריא gr. m. dass.

קסמוריא gr. Ortsname (Καيسάρεια sc.
Φιλίππου).

קסמוריא gr. Ortsname (Καيسάρεια).

קסמוריא gr. m. aus Caesarea.

קסמוריא gr. m. (ἐξέρκιστος) Kriegsheer.

קסמוריא s. קסמוריא.

קסמוריא 1. Ortsname; 2. s. קסמוריא.

קסמוריא h. m. aus Keila.

קסמוריא I h. lärmern.

קסמוריא II h. 1. tätowieren; 2. nieder-
reißen, ausrotten. Pass. ausgerottet
werden.

קסמוריא h. m. Tätowierung.

קסמוריא h. f. Schlüssel.

קסמוריא h. 1. pt. pass. קסמוריא obenauf
schwimmend; 2. dick werden, Satz
bilden. Pt. oben abnehmen. Hi.
gerinnen machen.

קסמוריא a. 1. pf. 3 pl. קסמוריא Ex 15, 8
aufsteigen. Aph. aufsteigen machen.
Ite. aufsteigen.

קסמוריא 1. Name des 10. Buchstaben im
griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahl-
wert = 20.

קסמוריא a. m. Aufstoßen (vom Magen).

קסמוריא Hi. 1. genau nehmen; 2. ärger-
lich werden.

קסמוריא a. genau nehmen. pt. pass. קסמוריא
genau nehmend. Aph. erzürnen. Ite.
1. pf. קסמוריא Mi 2, 7 Merx, zusammen-
schrumpfen; 2. ärgerlich werden.

קסמוריא gr. m. (κομμάριον) 1. Stück Fleisch;
2. Fleisch.

קסמוריא h. m. Igel.

קסמוריא (Jes 34, 15), קסמוריא a. m. dass.

קסמוריא gr. m. (κομμάριον) 1. Stück Fleisch;
2. Fleisch.

קסמוריא בק' NuJII 25, 8 genau(?).

קסמוריא h. m. aufbrausend.

קסמוריא a. m. dass.

קסמוריא h. f. Aufbrausen.

קסמוריא gr. f. Kappadozien (Καππα-
δοκία).

קסמוריא a. m. aus Kappadozien.

קסמוריא h. f. weicher Korb.

קסמוריא s. קסמוריא.

קסמוריא a. m., pl. קסמוריא Jes 34, 11
Ven 1517 Igel.

קפוי *h. m.* Bodensatz (Schaum?).

קפול *h. m.* Zusammenfalten.

קפולא *a. m.* Abkratzen.

קפולאָה *a. m.* Grabender.

קפולניָה *gr. f.* (cf. κεφαλος) ein Seefisch (Mugil cephalus).

קפויסי männl. Personennamen.

קפונה *h. m.* 1. Eule; 2. Meerkatze(?).

קפופא (Lv 11, 17) *a. m.* Eule.

קפויץ *h. m.* Springen.

קפוצי männl. Personennamen.

קפו *h.* springen, hüpfen.

קפו (Ot 2, 8, MS קטא) *a.* dass.

קפיוֹא *x. m.* ein kleines Maß.

קפה *h.* 1. schlagen; 2. unterdrücken.

Pi. 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.

קפה *a., pt. pl.* קפחין Ho 7, 1 schlagen, rauben, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.

קפה *h. m.* schwächting.

קפסאות *gr. f. pl.* (κοπή) gewürzte Klöße.

קפיטולין *gr. m.* (Καπετώλιον) in Rom.

קפוטקאָה *a. m., pl. d.* קפוטקאי Gn 10, 14 Kappadozier (für bibl. Kaphtoräer).

קפוטקאי (Dt 2, 23 B.) l. קפוטקאי *gr. f.* Kappadozien (Καπαδοκία).

קפיטורין l. קפיטורין.

קפאיָה *a. m.* 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.

קפינדא *a. m.* Genaunehmen.

קפידותא *a. f., c.* קפידות Jes 59, 1 Schlawwerden.

קפיפה *h. f.* Korb.

קפיץ *h. m.* Sprung.

קפיצא *a. m.* dass.

קפיצה *h. f.* 1. Zusammenziehung; 2. Übersprungung.

קפל I *h.* 1. zusammenfalten; 2. zurückziehen(den Vorhang). *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefaltet. *Hitp.* zusammengefaltet werden.

קפל II *h. Pi.* abkratzen.

קפל I *a. Pa.* zusammenfalten. *Itpa. pf.* 3 *pl.* את־קפלו Jes 38, 12 zusammengefaltet werden.

קפל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.

קפל *m. h.* Falte(?)

קיפלא *s.* קפלי.

קפלֶה *h. f., pl.* קפלֶאות, קפלֶיות Vorhängeschloß.

קפלא *gr. f.* (κεφαλῆς), *pl.* קפלֶיות Kapital.

קפלא *gr. m.* (κάπηλος) Gastwirt.

קפלאות *s.* קפלא.

קפלוֹט *gr. f.* (κεφαλωτόν) Kopflauch (*Aspidium sphaerocephalum?*).

קפיליֹא *gr. m.* (κεφαλῆς) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).

קפילין *gr. m.* (κατήλιον) Wirtshaus.

קיפלוֹם *gr. m.* (κεφαλῆς) Kapital.

קפלוֹרֶיָה, קפלוֹרֶיָה Ortsname.

קיפלורום *s.* קיפלוֹם.

קופנא *gr. m.* (κόπανον) Schlägel.

קפנֶרֶיָה *lat. f.* (compendiaria) Abschneideweg.

קיפונום *gr. männl.* Personennamen (Κωπώνιος).

קפס *h.* springen.

קופים *gr. m.* (κοπίς) Hackmesser.

קפסא *gr. f.* (κάψα) Kasten.

קפיסולין (Mech. Beschall. 24^b) l. קפיטולין *s.* dass.

קפיץ *h.* 1. zusammenziehen, schließen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.

קפיץ *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְפוּץ Dt 15, 7 zusammenziehen, schließen; 2. springen.

Pa. inf. קפֶצָא Lv 11, 21 springen. *Itpe.* springen.

קפֶץ *h. m.* Zusammenschluß.

קפצה *s.* קפסא.

קפיקלטור l. קפלקטור.

קפרא, קפרא Beiname einer Person.

קַרְפּוֹת (TosKelBabK III 11) 1. קַרְפּוֹת, קפראות.
s. קַרְפּוֹת (?).

קַפְרִים, קַפְרִים *gr. m.* (καππαρίς) 1. Kapernblüte; 2. Kapernfrucht (*Capparis spinosa*).

קִיפּוֹר *gr.* Name einer Insel (Κύπρος).

קִרְיִים *gr. m. pl.* (nach Löw κρηνίς, vgl. syr. כַּפְרִים) künstliche Schlag-sahne (aus Absud von Seifenwurzel und Zucker).

קַפֵּשׁ *h.* wegschnappen.

קַפֵּשׁ (?) *h. m.* ein Kleidungsstück.

קַפְתָּא *a. f., pl.* קַפִּין Behältnis, Korb.

קֵץ *h. m., pl.* קֵצִין Ende, Endzeit.

קָצָא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.

קָצָא *a.* abbrechen, zerteilen (vom Brot).

Itpe. 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.

קָצַב *h., pt. pass.* קָצִיב bestimmt. *Pi.* hacken.

קָצַב *h. m.* Fleischer.

קָצַב *h. m.* Festsetzung.

קָצֶבָה *h. f.* 1. bestimmtes Maß; 2. Taxe.

קָצְרוֹר *s.* קָצְרוֹר.

קָצַה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.

קָצָה *h. f., pl.* קָצִין bestimmte Zeit.

קָצֹעַ *h. m.* Abschneider.

קָצֹעַ *h. m.* Abschneiden.

קָצוּפָה *h. f.* Trauer.

קָצוּפָא *a. m.* Eunuch(?).

קָצוּפָא *a. m.* Eidechsenart(?).

קָצוּפָה *h. m.* abgeschnittenes Stück.

קָצוּצִין *h. m. pl.* Schoten, Hülsen.

קָצוּצִיתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קָצִירָא *a. m.* קָצִיר bettlägerig.

קָצוּתָא *a. f.* Festsetzung.

קָצוּתָא *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. bestimmte Summe.

קָצָה *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).

קָצָה (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

קָצִירָא *s.* קָצִירָא.

קָצִיא *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Per-

sonenname (viell. besser Ländername

קָצִיא = Κασπία).

קָצִין Ortsname.

קָצִין *h. m.* Fürst.

קָצִיעָה *h. f.* 1. Abschneiden des Stielendes von Feigen; 2. so behandelte Feigen; 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קָצִיעוֹת jNed 38* 1. קָצִיעוֹת, s. קָצֹעַ.

קָצִיעָתָא (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus Cassia*).

קָצִיפָה *h. f.* Zürnen.

קָצִיפָה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen; 2. stiellose Preßfeigen; 3. Abteilung; 4. Absonderung (vom Besitz) 5. Festsetzung, Versprechen.

קָצִיפָתָא *a. f., ind.* קָצִיפָה Est II 1, 3 Maß.

קָצִיר *h. m.* Ernte.

קָצִירָא *a. m.* krank.

קָצִירָה *h. f.* Ernten.

קָצִירָתָא *a. f.* Stück.

קָצַע *h.* 1. abnehmen; 2. Feigen entstielen. *Pi.* abtrennen.

קָצַה *h. Hi.* zürnen machen.

קָצַה Name eines Engels (Zorn).

קָצִפּוֹן *h. m.* Zürnen.

קָצִין *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. Feigen entstielen; 3. festsetzen, versprechen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* abschneiden, abhauen.

קָצִין *a.* 1. *inf.* קָצִין Dt 19, 5 abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.* קָצִינוּ Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl.* קָצִינוּ Ex 34, 13 abschneiden, abhauen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* קָצִינוּ Jes 46, 2 abgehauen werden.

קָצִין *h. m.* Abschneider.

קָצִין *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück; 2. Schote, Hülse.

קָצִיא *a. m.* dass.

קָצִיעָה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Abschneidung (vom Besitz durch eine besondere Handlung); 3. Schnitt.

קִצְצָתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קִצֵּר I *h.* ernten.

קִצֵּר II *h. Pi.* kurz machen. *Hitp.* verkürzt werden.

קִצֵּר *a. Pa.* kurz machen. *Itpe. pf.*

אֶתְקַצֵּר 2 K 19, 26 verkürzt werden.

קִצֵּר *h. m.* Walker.

קִצֵּר *h. m.* 1. kurz; 2. gering. קִצֵּר לֵב ungastlich, geizig.

קִצְרָא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.

קִצְרָא, קִצְרָא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m., pl.* קִצְרָא 1 S 13, 21 Walker.

קִצְרָה *gr. f.* (κάστρον) Kastell, Burg.

קִצְרִין Ortsname.

קִצְרִית *h. f.* Melancholie(?).

קִצְרֵן *h. m.* Kürzer.

קִסְרִיטוֹן *s.* קִסְרִיטוֹן.

קִטָּתָא *a. m., ind.* קִטָּת Nu 22, 41 Teil.

קִקָּא *a. m.* 1. Pelikan; 2. l. קוֹעָא.

קִקְקִטוֹן *gr. m.* (vgl. κακάδην) im Kochtopf bereitet.

קִאקִרִיסִין 1. קִאקִרִיסִין *gr.* (κακή πρᾶσις) Verkauf ohne Garantie.

קִקְוִיתָא, קִקְוִיתָא weibl. Personennamen.

קִקְלָא *a. m.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*).

קִקְלָא, קִקְלָא 1. קִקְלָא, *s.* קִקְלָא.

קִקִּים (SchirR 3, 4) 1. קִתִּים *gr. tr.* (κάθιζε) setze dich.

קִקְוִיפִּטִי *gr. m. pl.* (κακοπαίδευτοί) schlecht erzogen.

קִקְוָא *gr. m.* (κοῦκουρον) Behälter.

קִר *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.

קִיר *gr. f.* (κηρός) 1. Wachs; 2. Pech.

קִרָּא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קִרָּא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen. *Hi.* 1. dass.; 2. lesen lassen.

קִרָּא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶקְרִי Ex 2, 7 rufen; 2. *pf.* קִרָּא Gn 2, 20 nennen; 3. *pt.* קִרִי Dt 17, 19 lesen, rezitieren; 4. krähen (v. Hahn). *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְקִר Gn 17, 5 genannt werden; 2. ge-

rufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.* מִקְרִי Bibellehrer.

קִרָּא II *a. Itpe.* zufällig tun.

קִרָּא *h. m.* 1. Bibelkundiger; 2. Bibellehrer.

קִרָּא *h. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.

קִרָּה *a. m.* dass. S. קִרְה.

קִרָּה *a. m.* Bibelkundiger.

קִרְוָה *gr. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachshändler; 2. Pechhändler.

קִרְבָּ *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden, geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.*

1. nahebringen; 2. darbringen, opfern; 3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.*

aufnehmen. *Hitp.* dargebracht werden.

קִרְבָּ, קִרְבִי (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen; 2. *ipf.* יִקְרַב Nu 19, 11 berühren. *Pa.*

1. *pf.* קִרְבִי Gn 48, 10 nahebringen; 2. versöhnen; 3. *ipf.* יִקְרַב Lv 1, 14

darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph.* *ipf.* c. s. יִקְרַבְנָה Lv 2, 8 B., *pt.* מִקְרִיב

Ma 2, 12 (MS מִקְרִיב) darbringen, opfern. *Itpa.* 1 *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַרְבֵּן

Dt 25, 9 sich nähern, herantreten; 2. freundlich sein; 3. verwandt sein.

קִרְבָּ *h. m., du.* קִרְבִּים Eingeweide.

קִרְבָּ *h. m.* Krieg.

קִרְבָּא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.

קִרְבָּא *a. m., pl.* קִרְבִּין Eingeweide.

קִרְבָּא *a. m.* Annäherung.

קִרְבָּה *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.

קִרְבִּיטִין *gr. m. pl.* (κράββατος) Ruhebett.

קִרְבִּן (Tos Kel BabB V, 17) eine Art Verband(?).

קִרְבֵּן *h. m., pl.* קִרְבָּנוֹת Opfer.

קִרְבָּנָא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos 12, 2 Soc 59 Geschenk.

קִרְבִּס *gr. m.* (κάπρασος) Baumwolle.

קִרְבָּתָא *a. f.* Krieg.

קִרְדָּ *h. Pi.* striegeln.

קִרְדָּ (קִרְדָּ?) *a.* sich festsetzen(?).

קִרְדָּא, קִרְדָּא *a. m.* Zecke.

קִרְדֵּי (Gn 8, 4, MS קִרְדֵּי) Ortsname (für bibl. Ararat, vgl. Γορδύνη).

קרדיני *h. m.* aus Kardu.

קרדוס *h. m., pl.* קרדפוז 1. Rodehacke; 2. Beil.

קרדי eine Frucht. S. קדריה.

קרדימא (?) ein am Sabbat verbotener Ort.

קרדינא *lat. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרדיונטם 1. קרדינטם.

קרדיקוס *gr. m.* (καρδιακός) 1. krankhaft aufgeregt; 2. krankhafte Aufregung.

קרם *h.* behauen.

קרן (EchR 1, 16) 1. mit Ausg. Pes. קרן.

קרדינא *lat. f.* Name einer Landschaft (*Cardunia*).

קרדינא קרדינא *lat. m.* aus Cardunia.

קרדיס (falsch קרדוס) *gr. m.* (χαρτης) Schriftstück, Blatt.

קרדס *gr.* (vgl. κρήνη) mit Kreide abreiben(?).

קרדיקין קרדיקיות, קרדיקוס *lat. f. pl.* (*cor-ticea*) Rindenschuhe.

קרדינא *lat. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרה I *h. Hitp.* Pollution haben.

קרה II *h. Pi.* bälken, bedachen. *Pu.* bedacht sein.

קרנא (Ho 11, 9, Soc 59 קרנא) *a. f. ind., pl.* קרנין Dt 9, 1 Ortschaft. S.

קרנא, קרנא.

קרנא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*)?

קרוב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קרובא *a. m.* Vorbeter.

קרובא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קרובים (?) Ortsname.

קרנא *a. m.* Bibellehrer.

קרנא *h. f.* Flaschenkürbis(?).

קרנא, קרנא s. קרנא.

קרנא *h. m.* 1. Kruste, Haut; 2. (bei der Milz) Fettkapsel.

קרנא *h. m. pl., s.* קרנא.

קרומית *h. f.* ק' של קנה ein Stück von der Schale des Rohrs.

קרנא *a. m.* Kneifender.

קרנא, קרנא *a. f.* Frosch.

קרנא *a. m.* Frost.

קרנא *a. m.* ein Gebäck.

קרנא *gr. f.* (κηρός) Wachs.

קרנא *gr. m.* (κρυσσός) Krug.

קרנא *h., pt. pass.* קרנא abgerundet.

קרנא *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קרנא *a.* kahl werden.

קרנא *h. m.* kahlköpfig.

קרנא *a. m.* 1. *ind.* קרנא Lv 13, 40 (MS קרנא) dass.; 2. Weber(?).

קרנא *a. m.* Eis.

קרנא *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קרנא *a. f., c. s.* קרנא Lv 13, 42 dass.

קרנא (?) Ortsname.

קרנא Ortsname.

קרנא *a. m.* aus Karchina.

קרנא *h. m.* kahlköpfig.

קרנא *h. f.* Glatze am Hinterkopf.

קרנא *a. f.* dass.

קרנא *gr.* (ἀκρατίζουμαι) *Aph.* frühstücken.

קרנא *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.

קרנא *a. m.* eine kleine Münze.

קרנא, קרנא *x. m.* ein kleines Maß ($1/64$ eines Log).

קרנא *gr. m.* (καταβολή) Unterlage, Polster.

קרנא *gr.* Karthago, Stadtname (Καρτάγενα).

קרנא *h. m.* Abzupfen.

קרנא *a.* in kleine Stückchen teilen.

קרנא, קרנא *gr. m.* (κάραλλος) Zweigkorb.

קרנא *gr. f.* dass.

קרנא *h.* abzupfen.

קרנא *a. m.* Saflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).

קרנא *a. m.* Kluger.

קרנא *gr. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp; 2. 1. קרנא.

קרמס *gr.* (vg. κρήνη) mit Kreide abreiben(?).

קרמס *gr. m.* (κριτής) Richter.

קרמס, קרמסא *gr. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קרמסא *gr. m., pl. d.* קרמסא Jes 3, 23 wohl zu lesen קרפסא, s. קרפסא.

קרמיסין *gr. m. pl.* (vgl. κρᾶτησις) 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.

קרמע *h.* springen, hüpfen.

קרמע *a.* dass.

קרמפגין *a. m. pl.* 1. Sprünge, Ritze; 2. Strichelung (als Verzierung).

קרמיקון *gr. m.* (κρητικόν) Kreide.

קרמורא *x. m.* Schatz.

קרמור *gr. m.* ק' קומים (κόμης κουράτωρ) Oberbeamter der Finanzverwaltung.

קר *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בעל קר der Pollution gehabt hat. ראה קר Pollution haben.

קרי *gr. tr.* (κύριε) Herr.

קרי *gr. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit(?).

קרי I *a. m.* 1. Zufall; 2. c. קרי (ליליא) Dt 23, 11 Pollution.

קרי II, קריא *gr. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personennamen.

קרי III *x. m.* Wurm(?).

קריא *a. m., ind.* קרי Gn 47, 21 Ortschaft.

קריא (קריא?) *a. m.* Balken, Gerüst.

קריא I *a. m.* Dörfler.

קריא II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.

קריא *a. m.* Bibelkundiger.

קריאה *h. f.* 1. Rufen. קריאת הגבר der Hahnenschrei; 2. Lesen, Rezitieren קריאת שמע die Rezitation des Schema.

קריבא *a. m.* 1. f. קריבא Gn 19, 20 nahe; 2. pl. קריבין Dt 13, 8 verwandt.

קריבה *h. f.* Nahen.

קריבות *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.

קריבותא *a. f.* Gebrauch von קרב.

קריה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. pl. קריות Abteilungen von Gelesenem.

קריה *h. m., pl.* קריות Dörfler, Dummkopf. S. קריא I.

קריות *gr. f. pl., s.* קרון.

קריותא *a. f., c.* קריות Dt 23, 11 (MS קרי) Pollution.

קריותא *a. m., ind.* קריה Lv 13, 40 kahlköpfig.

קריותא, קריותא *gr. f.* (καρυωτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.

קרימה *h. f.* Krustenbildung.

קוריים (BerR 49) 1. קורים.

קרין *gr. m.* (κηρίον) Wachskerze.

קרנא *a. m.* 1. bibelkundig; 2. Leser.

קרנגום *gr. m.* ק' קרנא Ortsname (vgl. Κυρήνιος).

קרנים *gr. m.* (καίρος) Litze (am Webstuhl).

קרנים *gr. männl.* Personennamen (Κύριος).

קרניוסי *gr. m. pl.* (κουριώσοι) Späher.

קריעה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreißen (des Kleides in der Trauer).

קריפסוקה *gr. m.* (καρυοπέσικα) Nektarinenpfirsiche. I. Löw.

קרצא *a. m.* Morgendämmerung.

קרצה *h. f.* Zusammenkneifen.

קרצתא (Ru 3, 14, Ven 1525 קריצתא) *a. f.* Morgendämmerung.

קרצא *a. m. 1. ind.* קרי Na 3, 17 (MS קרייר) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung(?).

קריותא *a. f.* Kälte.

קרית *h. f.* Balken.

קריתא *a. f.* dass.

קריתא *gr. f. s.* קרון(?).

קריתא *a. f., ind.* קריא Ho 11, 9 Soc 59, c. קרית Nu 24, 19, pl. קרין Ortschaft.

S. קרמא, קרוא.

קרובין *gr. m.* (καρπούχιον) Wagen.

קורלין *gr. m.* (κοράλλιον) Koralle.

קרם *h.* überziehen, eine Haut bilden. Hi. Haut bilden.

קרם (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 sg. קרם Ez 37, 6 dass.

קירוס (EstR 1, 13) 1. mit Ausg. Pes. קירוס.
קִרְמָא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich,
Tapete.

קירומא (jSabb 14^a) 1. קירוסה.

קִרְמָא *a. m.* eine Pflanze. (*Hygophyllum simplex?*)

קִרְמִיד *gr. m.* (κεραμίδ) Dachziegel.

קִרְמִיל *h. m. pl.* ein Gewächs.

קִרְמִיסין (SchemR 38) *gr. m.* (vgl. χρῶμα, χρῶματος) ein Edelstein.

קִרְמִין Flußname.

קִרְמִית *h. f.* Schwaden (*Glyceria fluitans* (L.) R. Br. OLZ 1916, 300. I. Löw).
Diese Art ist Palästina fremd. D.

קִרְמָא *a. m.* aus Karman stammend.

קִרְן *h. f., du.* קִרְנִים, *pl.* קִרְנוֹת 1. Horn;
2. Ecke, Spitze; 3. Winkel; 4. Strahl;
5. Kapital; 6. Stärke.

קִרְן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.

קִרְן (jKidd 64^a) 1. קִרְץ.

קִרְן (BemR 20) 1. קִרְזו.

קִרְוִן *gr. m.* (κάρπον), *pl.* קִרְוִנִין, קִרְוִנוֹת, קִרְוִן
Wagen.

קִרְנָא *a. m.* 1. *c.* קִרְן Jos 6, 5, *pl. c. s.*
קִרְנוֹת Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpf-
kopf (ein Horn, an dem man saugte);
3. *pl. c. s.* קִרְנִית Ex 27, 2 Ecke;
4. *c.* קִרְן Lv 23, 28 (MS קִרְן) Macht;
5. Kapital.

קִרְיָא *gr. m.* (κάριον) süßer Wein
(aus gekochtem Most).

קִרְיָה 1. קִרְיָה *gr. f.* (κρήνη) Quelle.

קִרְיָזָא *a. m.* Diagonale.

קִרְיָנוֹן (jKil 30^a) 1. קִרְיָנוֹן.

קִרְיָנִי (Am 1, 5, MS קִרְיָנִי) *gr. f.* Name
eines Landes (Κυρήνη).

קִרְנִית *s.* קִרְנִית.

קִרְיָנוֹן *gr. m.* (κρίνον) Lilie.

קִרְנִיס *gr. m.* (vgl. κρόν) 1. Hammer;
2. Hammerschlag.

קִרְנָסָא (Jes 41, 7) *gr. m.* 1. dass.;
2. Fühlhorn.

קִרְוִסִין (BerR 72 Ven. 1545) 1. קִרְוִסִין.
s. קִרְוִסִין.

קִרְנִסִין (BerR 58 Ven 1545; Konst.
1512 קִרְנִסִין) 1. קִרְוִסִין, *s.* קִרְוִסִין.

קִרְנָת (GnJII 21, 15) 1. קִרְוָא.

קִרְנָתָא (1 K 7, 16) *gr. f.* (κορυνθ). *pl.*

קִרְנָתָא 1 K 7, 16 Soc 59 Kapital.

קִרְנָתָא *gr. m.* (καίρος), *pl.* קִרְנָתָא (falsch
קִרְנָתָא) rechte Zeit

קִרְנָתָא *gr. m.* (κύριος) Herr.

קִרְנָתָא I *gr. m.* (καίριος) tödliche
Wunde(?).

קִרְנָתָא II *gr. m.* (καίρος) Litze (am Web-
stuhl).

קִרְנָתָא *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer
werden.

קִרְנָתָא *a., pt. pass.* קִרְנָתָא hart geworden.
Aph. sauer werden.

קִרְסִיל *h. m., du.* קִרְסִילִים, *pl.* קִרְסִילוֹת
Sprunggelenk des Fußes.

קִרְסִיל *h. m.* das Entfernen trockener
Reiser vom Baume.

קִרְסִיל 1. קִרְסִיל *gr. m.* (κάρταλλος)
Zweigkorb.

קִרְסִילִין *gr. m.* (κρυστάλλινον) Kristall.
קִרְסִילִין *lat. m.* (*crustuminum*) eine
Art Birne.

קִרְסִילִין 1. קִרְסִילִין.

קִרְסִילִין *a. m.* Sauerer.

קִרְסִילִין 1. קִרְסִילִין.

קִרְסִילִין I *a. m.* 1. *pl.* קִרְסִילִין Lv 11, 21,
Ez 47, 3 (Ven. 1517 קִרְסִילִין) Sprung-
gelenk des Fußes; 2. *pl. c.* קִרְסִילִין

Ri 1, 6 Praet. Daumen, große Zehe.

קִרְסִילִין II *a. m., pl.* קִרְסִילִין Ho 9, 6
Dornstrauch.

קִרְסִילִין *gr. m.* (χρυσολόχανον) Garten-
melde (*Atriplex hortensis*).

קִרְסִילִין *h.* 1. trockene Reiser entfernen;
2. abfressen. *Pass.* abgeschnitten
werden. Vgl. bibl. קִרְסִילִין.

קִרְסִילִין *a. s.* קִרְסִילִין.

קִרְסִילִין *a. m.* Hieb.

קִרְסִילִין *s.* קִרְסִילִין.

קִרְסִילִין, קִרְסִילִין, קִרְסִילִין *gr. männl. Per-
sonenname* (vgl. Κρίσπος).

קרע *h.* zerreißen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni.* *Hütp.* aufgerissen werden.

קרע *a.* *Pa.* dass.

קרע *h.* *m.* 1. Zerreißen; 2. Riß; 3. Fetzen.

קרעא *a.* *m.* dass.

קורפיות (Kel IV 3) 1. קורפדות, *s.* קרפדא (?).

קרפא *gr. m.* (καλπικς) ein Weingefäß.

קרפרי *x. m.* Maulwurf(?).

קרפיטא *gr. m.* (κρβατος) Ruhesitz.

קורפסא 1. קרפתא.

קרפסא (Est II 8, 15) *gr. m.* (κάρπασος) feines Linnen.

קרפסינון *gr. m.* (καρπάσινον) aus feinem Linnen.

קרפף, קרפףי *x. m., pl.* קרפפות 1. Bereich; 2. Weichbild.

קרפיפא *x. m.* dass.

קרפתא *a. f.* Lampe.

קרץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.

קרץ I *a.* kneifen.

קרץ II *a.* morgens tun, früh aufstehn.

קרץ *h. m.* 1. Teigstück; 2. Stück.

קרצא *a. m.* Stück. אכל קרצין, אכל קרצא Lv 19, 16 verleumden.

קרצא (?) *a. m.* Dornstrauch.

קרצול *h. m.* Sprunggelenk des Fußes. *S.* קרסול.

קרצום (?) Ortsname. *S.* קרניום.

קרצוני *h. m.* Striegeln.

קרציונא *gr. m.* (χαριστίων) Wage.

קרצטל *s.* קרסטל.

קרציון 1. קרציון.

קרציו *h. m. pl.* Locken.

קרצית *h. f.* ein Insekt.

קרצלא *s.* קרסלא.

קרצף *h.* kratzen, striegeln.

קרצף *a.* dass.

קרץ (Est II 6, 10, MS קרין) Ortsname (Χάραξ).

קורדא 1. קורדא.

קרדון *h. m.* 1. Magen des Vogels; 2. Magen des Menschen.

קרדנא *a. m.* dass.

קרדנא *a. m.* aus Karkuza.

קרדמא *s.* פֿרֿקמא.

קרדור *h. m.* Quaken.

קרדורא *a. m.* Krächzer.

פֿירֿומניקא 1. קרדומניקא.

קרדון 1. קרדון.

קרדנין *a. m. pl.* Tanz.

קרדנות *gr. f. pl.* (vgl. κηρύκτιον) Heroldsstab.

קרדניא Ortsname.

קרדס I *gr. m.* (κρίκος) Ring.

קרדס II *gr. m.* (κώρυκος) Ledersack.

קרדס, קרדס *gr. m.* (κολοκασία) eßbare Araceae. (Wurzel von Nelumbo nucifera Gärtn. I. Löw).

קרדס, קרדסא, קרדסא *gr. m.* (κίρκος), *pl.*

h. קרדסאות, קרדסון, קרדסון Zirkus.

קרדס *gr. m.* (κρίκος), *pl.* קרדסון

1. Scheibe am Dreschschlitten; 2. Dreschschlitten.

קרדסאות 1. קרדסאות, *s.* קרדס.

קרדסיון *gr.* Ortsname (Κιρκήσιον).

קרדע *a., pt. pass.* מִקְרָדַע bodenfest, unbeweglich.

קרדע *h. m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קרדעות Grundeigentum, Grundstück; 3. Fußboden; 4. קרדע בִּתְּוֹלָה unaufgebrochener Boden.

קרדעא *a. m.* dass.

קרדעית *h. f.* Boden.

קרדפא *a. m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfhahl.

קרדפא *a. m.* (vgl. קרדפא und κεφαλος) Schädel.

קרדפתא *a. f.* dass.

קרד I *h.* gackern, schreien.

קרד II *h.* 1. niederreißen; 2. zerren.

קרד *a., pt. pl.* מִקְרָדִין Est II 1, 2 krähen, brüllen.

קרדור, קרדור *h. f.* 1. Boden (eines Gefäßes, eines Netzes); 2. eine Art Schuh.

קרקרות *h. f. dass.*

קרקשא *s. קרקסא.*

קרקש *h. 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.*

קרקש *a. dass.*

קרקש *h. m. Klingel, Klapper.*

קרקשתא *a. f., pl. קרקשין dass.*

קר *h. Hi. 1. abkühlen; 2. kalt sein. Hitp. sich beruhigen.*

קר *a. kalt sein. Pa. pt. pass. מקורר kalt.*

Aph. 1. pt. מקר Jes 32, 2 kühlen; 2 kalt sein. Itpa. sich abkühlen.

קר *lat. m. (carrarius) Wagenlenker, Fuhrmann.*

קריטון (*jSabb 14^c gr. m. (ἀκοίτης) Kalmuswein(?)*).

קריש *h. 1. gerinnen; 2. sich zusammenziehen. Hi. gerinnen lassen.*

קריש *a. 1. gerinnen; 2. fest werden; 3. gerinnen machen. Aph. Itpe. gerinnen.*

קריש *I h. m. Einhorn (Antilopenart).*

קריש *II h. m. Brett, Bohle.*

קרישא *a. m. dass.*

קרישי *männl. Personenname.*

קרישניא *a. f., pl. קרישנין Erdkloß.*

קרימא (*Gn 34, 25) a. f., pl. d. קרימא Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.*

קרתיגה *gr. Karthago (Καρτάγενα).*

קרתיגנאה *gr. m. aus Karthago.*

קרתיגא *a. m. aus Kartu(?).*

קרתיגי *h. m. dass.*

קרתיגי *h. m. Kleinstädter.*

קרתיסיא *a. m. Beiname eines Mannes.*

קשה *s. קסה.*

קשתא *s. קסותא.*

קושטנטיני (*Thr 4, 2, nicht MS) קושטנטיני gr. Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).*

קשיה *h. f. 1. eine Münze; 2. ein Gewicht; 3. Lamm.*

קשקשת *h. f., pl. קשקשים Schuppe.*

קש *h. m. 1. Stroh, dürre Halme; 2. Borste; 3. Härchen.*

קשא (*Ex 15, 7) I a. m. Stroh, dürre Halme.*

קשא *II a. m. Ältester, Vornehmer.*

קשא, קשי *a., ipf. קשי Dt 15, 18 schwer sein. Pa. 1. schwer machen, Einwände erheben; 2. pf. 3 sg. f. קשיאת Gn 35, 16 schwer haben. Aph. ipf. 1 sg. אקשי Ex 7, 3 hart machen, verstocken; 2. pf. אקשי Ex 13, 15 Schwierigkeiten machen; 3. אקשי אפין sich verstocken; 4. Einwände erheben. Itpa. 1. schwer sein; 2. Einwände erheben; 3. Einwände erhoben werden.*

קשא *a. m. 1. Dattel; 2. Dattelpalme.*

קשה *h. Pi. schwer haben. Hi. hart machen, Erektion veranlassen. Hitp. 1. schwer haben; 2. sich hart machen.*

קשה *h. m. hart, schwer.*

קשה *h. f. Borste.*

קשואים *s. קשות I.*

קשומ *h. m. Putz.*

קשומא *a. m., c. קשומ Jes 49, 18 dass.*

קשוי *h. m. Geburtsnot.*

קשויא *a. m. Einwand.*

קשור *h. m. 1. Zusammenbinden; 2. Vereinigen.*

קשורא *a. m. dass.*

קשושת *h. f. Strohalm.*

קשית *I h. f., pl. קשואים Gurkenart (Cucumis chate).*

קשית *II h. f. Ähnlichkeit.*

קשמ *I h. schießen.*

קשמ *II h. Pi. putzen. Hi. herrichten. Hitp. sich putzen.*

קשמ *I a. Itpe. geschossen werden.*

קשמ *II a. Pa. 1. pt. pass. מקשט Ho 6, 3 putzen; 2. geraderichten. Itpa. pt. f. מתקשטא Jes 61, 10 sich putzen.*

קשמ *h. m. Bogenschütze.*

קשמא *I (Dt 1, 16) a. m., ind. קשומ Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit,*

Recht. **קִשְׁטָא** מִן **בְּקִשְׁטָא** Gn 42, 21
fürwahr, wahrlich, Gn 20, 12 in
Wahrheit.

קִשְׁטָא II (Est II 1, 3, MS **קִשְׁטִין**) *a. m.*
Bogen.

קִשְׁטָא III (Ps 61, 4) l. **קִשְׁקָא**.

קִשְׁטִיתָא *h. f.* Bohrer, der durch einen
Bogen bewegt wird.

קִשְׂיָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. *ind.* **קִשְׂיָא** Ex
6, 9, *pl. f.* **קִשְׂיָן** Gn 42, 7 hart,
schwer, schwierig.

קִשְׂיָא *a. m.* Einwand.

קִשְׂיָתָא *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn;
3. Erektion.

קִשְׂיָתָא *a. f., ind.* **קִשְׂיָא** Ex 1, 13 dass.

קִשְׂיָתָא *a. m., ind.* **קִשְׂיָתָא** Dt 32, 4
redlich, wahrhaft, gerecht.

קִשְׂיָתָא *a. f., c.* **קִשְׂיָתָא** Gn 20, 5
Redlichkeit, Gradheit.

קִשְׂיָתָא *h. f.* Zusammenbinden.

קִשְׂיָתָא *h. m.* Strohhalme.

קִשְׂיָתָא *a. m.* 1. *ind.* **קִשְׂיָתָא** 1 K 2, 22
alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.

קִשְׂיָתָא *a. f.* Greisenalter.

קִשְׂיָתָא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern;
3. Einwand.

קִשְׂיָתָא *pers. m.* Ausbau.

קִשְׂיָתָא *h. m.* Behacken.

קִשְׂיָתָא *a. m.* dass.

קִשְׂיָתָא männl. Personennamen.

קִשְׂיָתָא *h.* 1. klingeln; 2. rauschen;
3. schütteln; 4. behacken. *Pass.* sich
schütteln.

קִשְׂיָתָא *a.* 1. schütteln; 2. behacken.

קִשְׂיָתָא *h. m. pl.* Streu.

קִשְׂיָתָא *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. be-
schließen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu.*
Ho. zusammengebunden werden. *Ni.*
Hitp. 1. sich zusammenziehen; 2. sich
anhängen.

קִשְׂיָתָא *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk;

3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ord-
nung, Verband.

קִשְׂיָתָא *a. f.* Gürtel.

קִשְׂיָתָא *h. Po.* **קִשְׂיָתָא** dürre Kräuter
sammeln.

קִשְׂיָתָא I *a. Po.* 1. dass. *Hitp.* bei sich
dürres Kraut sammeln.

קִשְׂיָתָא II *a., pf.* 1 *sg.* **קִשְׂיָתָא** 1 S 12, 2
altern. *Pa.* dass.

קִשְׂיָתָא *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen;
3. männl. Glied.

קִשְׂיָתָא (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schießen.
Aph. ipf. **קִשְׂיָתָא** 2 K 19, 32 dass.

קִשְׂיָתָא *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein
Sternbild des Tierkreises.

קִשְׂיָתָא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.

קִשְׂיָתָא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* **קִשְׂיָתָא**,
c. **קִשְׂיָתָא** 1 S 2, 4 Soc 59, **קִשְׂיָתָא** Bogen;
2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. die
Bogenseite des Labmagens; 4. Orts-
name.

קִשְׂיָתָא *a. m.* dass.

קִשְׂיָתָא *h. f.* Bohrer, der durch einen
Bogen bewegt wird.

קִתָּא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.

קִתָּא *a. f.* Stiel, Griff.

קִתָּא l. **קִתָּא**.

קִתָּא *gr. f.* (καθέδρα), *pl.* **קִתָּאות**
Lehnstuhl.

קִתָּא *gr. m.* (καθέδριον) dass.

קִתָּא *a. m.* Klob (?).

קִתָּא *gr. m.* (καθολικός) Oberbeamter.

קִתָּא *gr. m.* (κῶθων), *pl.* **קִתָּאות** ein
Trinkgeschirr.

קִתָּא *gr. m.* dass.

קִתָּא *a. m.* Fels.

קִתָּא *gr. männl. Personennamen* (vgl.
Κανθηράς).

קִתָּא *gr. m.* (κέδρος) Zeder, Kiefer.

קִתָּא (Jes 5, 12, MS **קִתָּא**) *gr. m.*
(κίθαρις) Zither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200. ריאניס (Midr. Teh. 34) l. mit Ausg. Konst. אַניסו, s. אָנים.

רֶאֱנָתָא *a. f.* Liebkosung.

רָאָה *h.* 1. sehen. קָרָא רָאָה Pollution haben. (נָדָה) רָאָתָה דָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאָי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הָרָאָה פָּנִים besuchen. *Ho.* פָּנִים הָרָאָה Besuch erhalten.

רָאָה I *h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.

רָאָה II *h. m.* Exkrement. בֵּית הָרָאָה Kropf.

רָאָה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.

רָאָה I *h. f.* Beweis.

רָאָה II männl. Personennamen.

רָאָן *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.

רָאָם *a., ipf.* יָרָאָם Jes 52, 13 erhaben sein. *S.* רוֹם.

רָאָם *h. m.* Wildochse.

רָאָמָא *a. m.* dass.

רָאָמָטִיקוֹס *gr. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רָאָמָא *a. m.* Wildochse.

רָאָמָא שְׁבָרָאשׁ (Tos. Ab.z. VII 8) l. שְׁבָרָאשׁ, s. Dalman, Orte und Wege Jesu 2100. I. Löw vermutet eine Ortschaft רָאָמָא oder אֶרֶץ אֶרֶץ im Karmel. Aber Sykaminon an der Küste ist gemeint.

רָאָמָא? (Est II 9, 31, MS תַּעֲנִיתָא) *a. f.* Schreiben.

רָאָשׁ *h. m., pl.* רָאָשִׁים 1. Kopf. רָאָשׁ תּוֹר Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. רָאָשׁ הַשָּׁנָה *a.* Neujahr; *b.* Name eines Mischnatraktats; 4. Kapitel;

5. Höhe. רָאָשׁ הַגֶּגֶץ Dachterrasse. רָאָשׁ בֵּית רָאָשׁ (aus בֵּית ר' I. Löw) rücklings.

רָאָשׁ *a. m.* Kopf.

רָאָשׁוֹן *h. m.* 1. erster. רָאָשׁוֹן רָאָשׁוֹן einer nach dem andern. בְּרָאָשׁוֹן am Anfang. *pl.* מִיָּם רָאָשׁוֹנִים das Händewaschen vor der Mahlzeit; 2. der Anfangszeit angehörig.

רָאָשִׁית *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.

רָאָשִׁיתָא *s.* רָאָשִׁיתָא.

רָב *h. m.* 1. groß; 2. Herr; 3. *pl.* רָבוֹת Lehrer; 4. viel. הָרָבִים בּוֹר הָרָבִים eine Zisterne im öffentlichen Besitz. רָבִי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. רָב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.

רָבָא *a. m.* 1. *f. d.* רָבָא Gn 10, 12, רָבָתִי *pl.* רָבָתִי Gn 12, 17, *pl. c. s.* רָבָתִי Gn 40, 2, Thr 2, 9 groß; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1, *ind.* רָב Ex 7, 1 Berl. Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רָבִיוֹן Gn 4, 20, *pl.* רָבִיוֹן Meister, Lehrer.

רָבָא (n. d. übl. Aussprache) (= רָבָא) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רָבָא *a. m.* Mehrheit.

רָבָא I *a.* 1. Gn 21, 8, *pl.* רָבִיאוֹ Gn 25, 27 groß werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* יָרָבִי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רָבִי Jes 49, 21 Soc 59 großziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* אָרָבִי Gn 12, 2 groß machen; 4. *pf.* רָבִי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* תָּרָבִי Dt 23, 20 Zins geben. *Itpa.* 1. großgezogen werden; 2. *ipf.* יִתְרָבִי Lv 21, 10 groß gemacht werden;

3. *pf.* 3 *pl.* אַתְּרִיאוֹ Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרִי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.

רָבָא II *a.*, *pt.* רָבִי Gn 21, 20 schießen.

רָבָא III *s.* אָרַב.

רָבָב *h.* verdichten(?). *Pi. pt. f.* מִרְבַּבַּת Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מִרְבַּבַּת?

רָבָב *a.* groß sein. *Italp. pf.* אַתְּרָרָב, אַתְּרָרָב 1. *pt. pl.* מִתְרָרָבִין Nu 16, 3, *inf.* אַתְּרָרָבָא Ez 5, 15; *pt.* מִתְרָרָב 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* מִתְרָרָבָא Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* גִּתְרָרָב Est II 8, 13 (MS מִתְרָרָב) groß tun; 2. *pf.* אַתְּרָרָב Ho 12, 4 sich groß beweisen (zur Form vgl. Dalman, Gramm. S. 329).

רָבָב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck. רָבָבָא = אֶבְבָּא.

רָבָבָא *a. f., c. s.* רָבָבָא Ez 16, 7 (MS רָבָבָא) Myriade. *S.* רָבָבָא.

רָבָב *h.* schichten(?).

רָבָב *h. m.* Ritz, Stich.

רָבָבָא *a. m.* dass. (von der Wunde, welche die Aderlaßlanzette verursacht).

רָבָא (= אָבָא רָב) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.

רָבָא *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. größer, vermehrt. מִרְבָּא בְּנָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.

רָבָא *h. m.* Myriade.

רָבָא *a. f. s.* רָבָבָא.

רָבִיבָא I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.

רָבִיבָא II (viell. רָבִיבָא) *h. f.* Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).

רָבִי *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Viel-machen der Gewänder (zur Weihe des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.

רָבִינָא *a. m.* Hinzufügung.

רָבִין *h. m.* Herr.

רָבִינָא *a. m., c.* רָבִין Ex 23, 17 dass.

רָבִינָא *a. f., c. s.* רָבִינָא Gn 16, 8 Herrin.

רָבִינָא *h. m.* Viereck, Quadrat.

רָבִינָא *a. m.* dass.

רָבִינָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit; 2. *c.* רָבִינָא Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.*

רָבִי Nu 18, 8 Auszeichnung.

רָבִינָא II *s.* רָבִינָא.

רָבִינָא *s.* רָבִינָא.

רָבִינָא (Lv 26, 8) *a. f., pl. ind.* רָבִין Gn 24, 60 Myriade.

רָבִינָא (Gn 21, 8) *a. m., ind.* רָבִי Gn 37, 1 Knabe.

רָבִינָא *a. m.* eine Abart der Vigna sinensis. I. Löw.

רָבִיד *h. m.* Steinplatte.

רָבִידָא *h. f.* 1. Mehrung; 2. Größe.

רָבִידָא *a. f., c. s.* רָבִידָא Gn 43, 32 Jugend.

רָבִידָא *h. f.* Fingerührtes.

רָבִידָא *a. f., ind.* רָבִידָא Lv 6, 14 dass.

רָבִידָא = אֶבְבָּא רָבִידָא = אֶבְבָּא

רָבִידָא I *h. m.* Balken.

רָבִידָא II *h. m.* Viertel.

רָבִידָא *a. m.* dass.

רָבִידָא (Nu 7, 30) *a. m., f. d.* רָבִידָא Lv 19, 24 vierter.

רָבִידָא *h. f.* 1. Begattung (der Tiere); 2. Frühregen (Herbstregen).

רָבִידָא *a. f.* Lagern.

רָבִידָא *h. m.* vierter.

רָבִידָא (2S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musikinstrument.

רָבִידָא I *h. f.* Lager, Schar.

רָבִידָא II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musikinstrument.

רָבִידָא *a. f.* Frühregen (Herbstregen).

רָבִידָא *h. f.* Lagern, Liegen.

רָבִידָא *h. f., pl.* רָבִידָא Zins.

רָבִידָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.

רָבִידָא (Ru 2, 5, MS רָבִידָא) *a. f.* Mädchen.

רָבִידָא II *a. f.* Aneinanderliegen.

רְבִיתָא III Flußname.

רבל *a. Itpe.* gesiebt werden.

רְבַמִּי = רַב אַמִּי.

רְבִן *h. m.* Meister, Lehrer.

רְבִנָא *a. m.* 1. *pl. c.* רְבִנִי Gn 47, 6

Oberer; 2. Lehrer. רְבִנִן unsre Lehrer.

רְבִנוּת *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit;

2. herrisches Wesen.

רְבִנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

רְבִנִי männl. Personennamen.

רַב אַמִּי, רַב אַפְסָא = רְבַמִּי, רְבַפְסָא.

רְבַע I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.*

begattet werden. *Pi.* befruchten.

רְבַע II *h. Pi.* viereckig machen. *Pu.*

pt. 1. viereckig; 2. auf vier Seiten behauen.

רְבַע I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* רְבַעַת Nu 22, 27

sich lagern; 2. begatten; 3. sich niederwerfen; 4. einfallen (von einem Hause). *Aph.* 1. lagern lassen, sich hin-

legen lassen; 2. begatten lassen, paaren.

רְבַע II *a. Pa.* in vier Teile teilen.

pt. pass. מְרַבַּע Ex 27, 1 viereckig.

רְבַע *s.* רַבַּע.

רְבַעָא (Est II 4, 1, MS רְבִיעִיתָא) *a. m.*

Viertel.

רְבַעָא *a. m.* Viertel.

רְבַעָה *h. f., du.* רְבַעָתִים vierfach.

רְבַעִיתָא I *a. f.* Lagern.

רְבַעִיתָא II *a. f., c.* רְבַעִית Ex 29, 40

Viertel.

רְבַעִי *h. m.* vom vierten Jahre.

רְבַעִתָא I *a. f.* Lager.

רְבַעִתָא II *a. f., c.* רְבַעִת 2 K 6, 25

Ven. 1517 Viertel.

רְבִין I *h.* lagern. *Pi. Hi.* lagern lassen.

רְבִין II *h. Pi. Hi.* besprengen. *Hitp.*

besprengt werden.

רְבִין *a. Pa.* besprengen.

רְבִצָל *h. m.* Gewürzbeutel.

רְבִצִין *h. m.* der liebt, sich hinzulegen.

רְבִקָא (Jer 50, 11) *a. m.* Mästung.

רְבִקָה *h. f.* Koppelung (von Rindern für das Dreschen).

רַבִּב *s.* רַבִּב.

רַבְרְבוּתָא *a. f.* Großtun.

רַבָּא *s.* רַבְרִין.

רַבָּא *s.* רַבְרִין.

רַבְרְבוּתָא *a. f.* Großtun.

רַבְתָּא *a. f.* Amme.

רַבְתָּא (2 K 18, 19) *a. m.* großmächtig.

רַבֵּי Ortsname.

רַבְּעָא *a. m.* Erdscholle.

רַבֵּי *a., ipf.* 2 *sg.* תִּירוּג Dt 5, 20 (MS

תִּירוּג) gelüsten, begehren. *Pa.* dass.

pt. pass. מְרַבֵּי Gn 2, 9 begehrenswert.

Itpa. Palp. Itpalp. dass.

רַבְּעָא (Ez 24, 16, MS רַבְּעָא) *a. m.*

1. Begehren, Lust; 2. Begehrtes.

רַבְּעִין *a. m.* 1. Begehren; 2. *pl.* רַבְּעִין

Koh 12, 11, *c. s.* רַבְּעִיָּהָא Thr 1, 10

Begehrtes.

רַבְּעִלָא *a. m., ind.* רַבְּעִל Gn 30, 42 am

Fuß gefleckt.

רַבְּעִלָא *a. m., pl. d.* רַבְּעִלָא Thr 1, 18

Schütze.

רַבְּעִלָא (?) *a. m.* Steinigung.

רַבְּעִיתָא weibl. Personennamen (vgl. *bibl.*

רוּחַ הַרְגִיעַ).

רַבְּעִשָּׁא *a. m.* Lärm, Geräusch.

רַבְּעִשָּׁא *a. m., ind.* רַבְּעִשָּׁא Jes 22, 5 Un-

ruhe.

רַבֵּי *h. Hi.* erzürnen.

רַבֵּי *a.* 1. *pf.* רַבֵּי Gn 40, 2 zürnen;

2. zittern. *Aph.* 1. *pf.* אֲרַבֵּי Lv 24, 11

zürnen; 2. *inf.* אֲרַבֵּי Dt 4, 25 er-

zürnen; 3. zittern machen. *Itpe.* er-

zittern.

רַבֵּי (Dt 9, 19) *a. m., ind.* רַבֵּי Dt

9, 20, רַבֵּי Koh 7, 3 (MS רַבֵּי) Zorn.

Zorn.

רַבֵּי *h. m.* jähzornig, aufbrausend.

רַבֵּי *a. m.* dass.

רַבֵּי *h. f.* Zorn, Jähzorn.

רַבֵּי, רַבֵּי, רַבֵּי *a. f.* Zorn.

רַבֵּי *a. m.* 1. Münze oder Gewicht, die

ein vorgeschriebenes Maß nur eben

überschreiten.

רנינא *a. m., ind.* Jer 51, 7 begehrenswert, köstlich.

רנינתא *a. f.* Begehren.

רניון Name eines mythischen Feuerstroms.

רניל *h. m.* 1. behend; 2. geübt, gewöhnt.

רנילא *a. m., pl.* רנילון Thr 2, 21 geübt, gewöhnt.

רנילה *h. f.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

רנימתא *a. f., c.* רנימת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Steinigung.

רניעה *h. f.* Vertrag.

רנישתא *a. f.* Empfinden, Merken.

רנל *h., pt. pass.* רגול gefesselt (durch Zusammenbinden des Unterbeins und Schenkels). *Hi.* 1. gewöhnen; 2. Samenerguß herbeiführen (durch Beiwohnung); 3. das Fell eines Tiers von den Füßen her abziehen. *Hitp.* sich gewöhnen.

רנל *a. Aph.* 1. gewöhnen, verleiten; 2. nach unten beugen. *Itpa.* sich gewöhnen.

רנל *h. f.* 1. Fuß, Bein. רנל פ' das Kommen jemandes. מ' רנלים Harn. רנלים לךר die Sache hat einen Anhaltspunkt; 2. Wallfahrtsfest.

רנלא *a. f.* 1. Dt 19, 21, *ind.* רנל Dt 2, 5, רנל Gn 33, 14, *pl.* רנלון Lv 11, 23 Fuß, Bein; 2. Unterbein. ברנליה רנליה um — willen; 3. Stößel eines Mörsers(?); 4. *pl.* רנלאין (!) Koh 3, 11 Ven. 1517 Wallfahrtsfest; 5. s. רנלא.

רנלא (bAbZ 22^b) 1. רנלא.

רנלאה (Ex 12, 37) *a. m.* Fußsoldat.

רנלותיא *a. m.* niedrig gestellt.

רנלית *h. f.* auf der Erde kriechender Weinstock. S. רנלית.

רנמ *h. m.* steinigen.

רנמ *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* רנמון Lv 24, 16 steinigen; 2. schießen. *Pa. pt.* מרנמ 2 S 16, 6 werfen.

רנמא *a. m.* Wurfstein.

רנ *h. Pi.* murren.

רנ *a. Itpa.* verleumden.

רנע *h. Hi.* sich hinundherbewegen, sich rühren.

רנע *h. m.* Augenblick.

רנעא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.* dass.

רנפ *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אתרניפת Jes 1, 2 erschüttert werden.

רנש *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.* wahrgenommen. *Hitpa.* herbeiströmen.

רנש *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen; 3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תרניש Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen; 3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אתרניש Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.* אתרנישת (!) 2 S 22, 8 beunruhigt werden, erschüttert werden.

רנשא *a. m.* Lärm.

רנשתא *a. f.* Verlangen.

רנד I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תרנדי Dt 22, 7 pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* ירדון Lv 26, 17 herrschen; 3. *inf.* מרנדי Lv 26, 18 züchtigen. *Itpe.* 1. *ipf.* יתרנדי Am 6, 2 gepflügt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תתרדון Lv 26, 23, *imp. sg. f.* אתרנדא Jer 6, 8 gezüchtigt werden.

רנד III *a.* fließen.

רנד II *a. Pa.* Brot vom Backofen abnehmen.

רנדא *a. m.* frisch(?).

רנדה s. הרנדה.

רנר *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pu. pt.* 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רנר *a.* 1. *pt. pass. pl.* רנרין Nu 17, 3 (MS רנרין) plattschlagen; 2. ausbreiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רנריו Ex 29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken. *Itpa.* plattgedrückt sein.

רנר *h. m.* Tuch.

רנרא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רנרה I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen. *Pi.* züchtigen.

רנרה II *h.* 1. Brot von dem Backofen

abnehmen; 2. Honig aus dem Bienenkorb nehmen.

ררה III *h. Pi.* ausbreiten.

ררזפא *a. m.* Ranke(?).

ררזפין *h. m. pl.* Sehnsucht.

ררזתא *lat. f. (rheda)* Wagen.

ררזא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines Engels.

ררזא *a. m.* Pflüger.

ררזד *h. m.* dünnes Obergewand.

ררזה I *h. f.* Herrschaft.

ררזה II *h. f.* Abnehmen des Brots von dem Ofen.

ררזיני (bNidd 67^a) *a. m. pl.* Gang(?).

ררזים I *h. m. pl.* Pflüger.

ררזין (Est II 6, 10, MS ררזין) I *a. m. pl.* dünne Obergewänder(?).

ררזינת *h. f.* zum Pflügen tauglich.

ררזפא männl. Personennamen.

ררזפה *h. f.* Verfolgung.

ררזם *h., pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Betäubungsschlaf liegen.

ררזם *a., pt. pass. pl.* ררזימן Jes 15, 1 dass.

ררזמילון *gr. m.* (ροδόμηλον) mit Rosen angemachte Quittenmarmelade.

ררזמילון *gr. m.* (ροδόμυρον) Medikament aus Rosen und Myrrhe.

ררזניקום *gr. m.* (ραδινός) schwächlig, lang.

ררזום *gr.* Ortsname (*Αραδος).

ררזסא *gr. m.* aus Arados.

ררזם I *הררזם*.

ררז *h.* 1. verfolgen; 2. vertreiben; 3. rasch fließen; 4. antreiben. *Ni.* verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

ררז *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תררזי Dt 16, 20 verfolgen; 2. erstreben. *Itpe. ipf.*

יתררזי Jes 17, 13 (Ven. 1525

יתררזי *s. Dalm., Gr. 253*) gejagt werden.

ררזתא (Lv 2, 7) *a. f.* Pfanne.

רהב *h. Hi.* stolz machen. *Siph. s.* סרהב.

רהיב *a.* sich überheben, stolz tun.

Saph. s. סרהב.

רהבא *a. m.* Übermut.

רהבה = ארהבה *רב*.

רהזא *a. m.* Läufer.

רהט *h. Hi.* den Hauptbalken legen.

רהט *a., pf.* 3 *sg. f.* רהטת Gn 24, 20, *pt.* רהיט Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* ארהטיה Gn 41, 14 laufen lassen.

רהטא *a. m., pl. d.* רהטיא Ri 5, 28 Praet. Läufer.

רהטא, רהטא *a. m.* 1. *d.* רהטא 2S 18, 27 Laufen; 2. ein Brei.

רהטון (?) *x. m.* Soldatenabteilung.

רהטון *a. m.* Läufer.

רהטיא (Gn 30, 38, MS רטיא) *a. m. pl.* Tränkrinnen.

רהטים *h. m. pl.* dass.

רהיט *h. m.* Hauptbalken des Hauses.

רהיטני *x. f.* 1. Klammer; 2. Kneipzange für das Haar (oder Hobel?),

רהה *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet werden.

רהון *s.* תרהון.

רהנא (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken, sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* מרני Jes 55, 10 reichlich tranken; 2. *pt.* מרני Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.* ארניני Thr 3, 15 reichlich tranken. *Itpe. inf.* אתרנהא Jes 5, 22 sich berauschen.

רנא *s.* רניא.

רנב *h. m.* Mehrheit.

רובא (1 K 14, 18) I mit MS רובא.

רובד *h. m.* Terrasse, Plattform.

רובדא *a. m.* dass.

רובה *h. m.* Jüngling.

רובה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein süßer Brei.

רוביא *a. m., pl.* רובין Thr 5, 12 (MS רברבין) Jüngling.

רובע *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel Kab.

רונלית *h. f.* 1. am Boden kriechender Weinstock; 2. Gang, Lauf.

רונגן Flußname.

רודה *h. m.* Instrument zum Abnehmen des Brots von dem Backofen.

רוה *h. Pl.* reichlich tranken. *Hitp.* getränkt werden.

רֹו *a.* frohlocken.

רונ *h. m.* Vornehmer.

רנח *h.* sich ausweiten, sich verbreiten. *Pu. pt.* weitläufig. *Hi.* הרניח sich erleichtert fühlen; 2. Gewinn haben.

רנה *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken (vom Preise); 3. *imp.* רנח Jes 49, 20 Platz machen; 4. sich erleichtert fühlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מרנחין Jer 22, 14 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.* 1. *inf.* ארנחתי Thr 3, 56 (MS רנחתי) weit machen; 2. *pt. pass.* מרנח 1 S 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen; 4. gewinnen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* ארנחו Gn 20, 17 genesen.

רוח *h. Hi.* הריח riechen.

רוח *a. Aph. pf.* ארח Gn 27, 27, אריח dass.

רונח *h. m.* geräumig, weit.

רונח *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeit-raum; 3. Verlängerung.

רונח *h. f., pl.* רוחות 1. Wind; 2. Windei; 3. Luft; 4. Windrichtung, Richtung; 5. Geist, Gemüt; 6. Dämon.

רוחא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.* רוחיא Windrichtung; 3. *pl. d.* רוחיא Nu 16, 22, רוחא Geist; 4. Dämon.

רוחא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz; 2. *pl. c.* רוחי Nu 35, 4 freier Raum; 3. *ind.* רוח Ex 9, 28 Befreiung; 4. Gewinn.

רוחה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden. רוחא (Ex 8, 11 B.) *a. f.* Weite, weiter Raum.

רוחב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.

רוסנ *h. m.* murrend.

רוסננית *h. f.* Murren.

רויא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רויא *a. m.* trunken, Betrunkener.

רויה *h. f.* Berauschung.

רויחא *a. f., ind.* מי 2, 11 Rauschtrank.

רויחא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS רויחא) Rauschtrank.

רוכל *h. m.* Hausierer.

רוכלא *a. m.* dass.

רוכלה *h. f.* Umherziehen.

רום *h.* sich erheben. *Pal.* רומם erheben, erhöhen.

רום *a., ipf.* ירם Dt 8, 14 dass., s. ראם.

Aph. 1. *pf.* ארים Ex 7, 20, *ipf.* ירים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itpe.* 1. *inf.* אטרמא Ez 1, 19

Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אטרם abgehauen werden. *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.*

אטרמת Gn 7, 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal. pf.* רומם, רמים,

pt. pass. מרמם (Dalm. Gr. 317. 327) Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben

werden, sich erheben. *Palp.* רום, רום erheben. *Itpalp.* sich erheben.

רום (Dt 33, 17) *a. m.* 1. Höhe. רום Ohrhöhle, Ohrknorpel; 2. Hoheit.

רומה Ortsname.

רואמטיקום *gr. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רוממות *h. f.* Hoheit, Erhabenheit.

רוממותא *a. f.* dass.

רוננית I *h. f.* mürrisch.

רוננית II *h. f.* Zanksucht.

רום *h. m.* Längenmaß (Stadium).

רוע *h. Hi.* הריע Lärm blasen.

רועה *h. m.* Hirt.

רופא *h. m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.

רוץ *h.* laufen.

רוצח *h. m.* Mörder.

רוק I *h. Hi.* הריק 1. ausleeren; 2. bewaffnen (?)

רוק II *h.* ausspeien. S. רנק.

רוק I *a. Aph.* 1. *pf.* אריק Gn 35, 14 ausleeren; 2. ausgießen. *Ittaph. ipf.* ירק Lv 21, 10 ausgegossen werden.

רוק II s. רָקַק.

רוק *h. m.* 1. Speichel; 2. TosBech IV 2 1. דוק.

רוק *h. m.* Junggesell, Unverheirateter.

רוֹקָא *a. m., pl.* רוֹקֵי Jes 40, 30 dass.

רוֹקָא *a. m.* Speichel.

רוֹקָא *a. m.* 1. Sehtuch; 2. Wasser zum Weinseihen.

רוֹקָא *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.

רוֹקָא *a., pf.* 3 *pl.* רוֹקֵינוּ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. entziehen. *Pass. pf.* 3 *f. sg.* אֶתְרוֹקֵינָהּ Thr 1, 1 ausgeleert werden.

רוֹקְשָׁתָא weibl. Personennamen.

רוֹר Ortsname.

רוֹשׁ *h. m.* Zeichen, Merkmal.

רוֹא *x. m., c. s.* רוֹהֵן Gn 49, 6 Geheimnis. בְּרוֹ Ri 9, 31 Praet. ins-geheim.

רוֹא *x. m.* ein kleines Maß.

רוֹא *a. Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.

רוֹבּוֹנִית s. רוֹבּוֹנִית.

רוֹזְנֵר *pers. m.* Tagelöhner.

רוּחַ *h. Pu. pt.* leidtragend.

רוּחָא *a. m.* heftig.

רוֹיָאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.

רוֹיָאֵל absichtl. Veränderung v. רוֹיָא.

רוֹיָאֵל (jMoK 80°) 1. אֲרוֹיָא, vgl. אֲרוֹיָא II.

רוֹיָאֵל *pers. m.* Tagesbedarf.

רוֹקָא s. רָקַק.

רוּחַ *h. Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erweitern.

רוּחַב *h. m.* 1. freigebig; 2. habgierig.

רוּחַבָּא *a. m.* habgierig.

רוּחַבָּא *h. f.* offener Platz.

רוּחַבָּא 1. רוּחַבָּא.

רוּחַב *h. m.* offener Platz.

רוּחַבָּא (Gn 19, 2) *a. m.* dass.

רוּחַבָּא (?) *h. f.* ein Hausgerät (Sessel?).

רוּחַב *h. m.* Liebling.

רוּחַמִי männl. Personennamen.

רוּחַמָּתָא (Dt 21, 16) *a. f.* Geliebte.

רוּחַ (jSabb 11^d) 1. רֹחוֹן.

רוּחַ *h. m.* entfernt, weit.

רוּחַ *h. m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.

רוּחָא *a. m.* 1. *c.* רוּחַ Lv 12, 2 Absonderung (einer Menstruierenden); 2. *ind.* רוּחַ Jes 1, 14 Greuel.

רוּחַ *h. m.* Bewegung.

רוּחַ *h. m.* Kochtopf.

רוּחָא *a. m., ind.* רוּחַ (Ez 27, 17, MS רוּחַ) Balsamöl(?).

רוּחָא (Ex 11, 5) *a. m., pl.* רוּחָא Mühle.

רוּחָא 1. *s.* רוּחָא; 2. *pl.* רוּחָא Jes 66, 20 Or 2211 Reitkamel.

רוּחַ *h. m. du.* 1. Mühle; 2. Olivenmühle. רוּחַמָּתָא Handmühle. Eselmühle.

רוּחָא (Dt 32, 12) *a. m.* Geliebter, Freund.

רוּחָא (Koh 9, 1; Ven. 1517 רוּחָא) *a. f.* Liebe.

רוּחַ s. רוּחַ.

רוּחָא *h. f.* 1. Waschen; 2. Baden.

רוּחָא *a. m., f. ind.* רוּחָא Nu 9, 10 fern, weit. רוּחַ Gn 22, 4 von fern.

רוּחָא I *h. f.* Bewegung.

רוּחָא II *h. f.* Gezweig.

רוּחָא *a. f.* dass.

רוּחַ *h. f., pl.* רוּחָא Mutterschaft.

רוּחָא *a. f., pl.* רוּחָא Dt 14, 4 dass.

רוּחַ *h. Pi.* 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.

רוּחַ רוּחַ (Gn 25, 28) *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* רוּחַ Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen.

Pa. ipf. 2 *sg.* רוּחַ Dt 7, 2; 13, 9 sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32

Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS Soc überall Peal) lieben. *Itpa. ipf.* רוּחַ Gn 43, 28 Erbarmen erzeugt werden.

רוּחַ *h. m.* Geier (*Vultur percnopterus*)?

רוּחַ *h. m.* 1. Mutterleib. רוּחַ בֵּית הָרוּחַ die weibl. Genitalien; 2. Scheide; 3. *pl.* רוּחָא Barmherzigkeit, Erbarmen.

רחמא *a. m.* 1. Mutterleib; 2. *ind.* רחם Gn 6, 8
Ct 7, 7 Liebe. *pl.* רחמין Gn 6, 8
Barmherzigkeit.

רחמא *a. m., pl. c. s.* רחמוהי Gn 26, 26
Freund.

רחמוהי *a. f., ind.* רחמו Ez 23, 17
Liebe.

רחמן *h. m.* barmherzig.

רחמנא (*Ex* 34, 6) *a. m.* 1. dass.;
2. Bezeichnung Gottes.

רחמנות *h. f.* Barmherzigkeit.

רחמניות *h. f.* dass.

רחמנית *h. f.* barmherzig.

רחמיתא *a. f., ind.* רחמא Ho 11, 4, *c.*
רחמת Ho 11, 8 Soc 59 Liebe.

רחי *h.* waschen. *Pi.* dass. *Pu. pt.*
gewaschen.

רחי *a.* vertrauen. *pt. pass. pl.*
רחיין Dt 32, 37 vertrauend. *Aph.*
ipf. ירחיין 2K 18, 30 vertrauen machen.
Itpe. ipf. יתרחיין Jer 17, 5 vertrauen.

רחצנא *a. m.* 1. *ind.* רחצן Gn 34, 25
Sicherheit; 2. Zufluchtsort.

רחק *h.* sich entfernen, fern sein. *Pi.*
Hi. entfernen.

רחק *a.* dass. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תרחקון
Ex 8, 24 entfernen; 2. *pt. pass.* מרחק
Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen.
Aph. 1. *pf.* ארחיק Ex 33, 7 entfernen.
2. sich entfernen. *Itpa.* 1. *ipf.* יתרחק
Dt 12, 21 entfernt sein; 2. *imp. sg. f.*
אתרחקי Jes 54, 4 Soc 59 sich ent-
fernen; 3. *pf.* 3 *sg. f.* אתרחקת Jes
62, 12 Soc 59 verworfen werden.

רחקא *a. m.* Ferne.

רחש *h.* sich bewegen. *Pi.* dass. *Hi.*
1. bewegen; 2. Würmer hervor-
bringen.

רחש *a., ipf.* 3 *pl.* ירחשון Gn 1, 20
sich bewegen, wimmeln. *Aph.* 1. *ipf.*
3 *sg. f.* תרחיש Lv 20, 25 wimmeln
lassen; 2. entstehen lassen. *Itpe. pf.*
אתרחיש Koh 4, 13 sich ereignen.

רחש *h. m.* Kriechtler, Gewürm.

רחשא (*Gn* 1, 26) *a. m., ind.* רחיש Lv
5, 2 dass.

רחשושא (?) *a. m.* Bewegung.

רחשיתא weibl. Personennamen.

רחת *h. f.* Holzschaukel (zum Worfeln).

אתא (*jBer* 14^b) 1. ראתת, *s.* אתא.

רטב *h., pt. pass.* saftig. *Hi.* 1. saftig
werden, ergrünen; 2. grünen lassen.

רטב *a. Aph.* 1. feucht werden; 2. be-
feuchten.

רטב *h. m.* frische Dattel.

רטבא *a. m.* 1. Flüssigkeit; 2. *c.* רטב
Jes 65, 4 (MS רטב) Saft, Brühe;
3. Fett.

רטה *h.* auswinden.

רטוב *h. m.* Gerät für den Vogelfang.

רטונא *a. m., pl. c.* רטוני Dt 18, 11
(MS רטון) Murmeln (von Zauber-
sprüchen).

רטוש *h. m.* Ausgewandelter.

רטט *h. Pi.* hüpfen.

רטט *a. Pa.* zittern machen. *Itpa. pf.*
3 *sg. f.* אתרטטא Est II 5, 4 (nicht im
MS) zittern.

רטנא (*Gn* 30, 38) *a. m. pl.* Tränk-
rinnen.

רטנא *a. m.* 1. *pl.* רטניין Nu 6, 3
feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges
Gras.

רטניי männl. Personennamen.

רטניה *h. f.* Verband, Pflaster.

רטל *gr. m.* (λίτρα) Pfund.

רטן *h. m.* Läufer.

רטן *a., pt.* רטין Dt 18, 11 murmeln
(Zauberformeln).

רטנא *a. m., ind.* רטן Dt 18, 11 Mur-
meln (von Zauberformeln).

רטע *h. Hi.* zittern.

רטפא *a. m., c.* רטף Jes 65, 4 Brühe.
S. רטבא.

רטש *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* ארטשון
Lv 26, 44 verstoßen; 2. verlassen;
3. ausbreiten. *Pa. pf. c. s.* רטשנא
Ri 6, 13 (MS *Pe.* רטשנא) *ipf.* 1 *sg.*

c. s. אַרשטשנך Ez 29, 5 (Soc 59 *Pe.* אַרשטשנך) verstoßen. *Aph. ipf. 2 sg. c. s.* תַּרְשְׁשָׁה Ex 23, 11 (MS *Pe.* תַּרְשְׁשָׁה) verlassen, liegen lassen. *Itpe. 1. ipf. 3 sg. f.* תַּתְרִישׁ Lv 26, 43 verlassen werden; 2. hingeworfen, verstoßen werden; 3. sich zerstreuen.

רִאָּה *h. f.* Lunge.

רִיב *h. m., pl.* רִיבוֹת Streit.

רִיבָּה *h. f.* Mädchen.

רִיבְתָּא *a. f.* dass.

רִידָּא *a. m.* Herrschaft.

רִידָּה *h. f.* Hinabsinken.

רִיוָּא (Gn 29, 17) *a. m., ind.* רִיו Dt 21, 11 Aussehen.

רִיחַ *h.* riechen. *S.* רִיחַ.

רִיחַ עָרוֹהָ *h. m., pl.* רִיחוֹת Geruch. etwas einer unerlaubten Verbindung Ähnliches.

רִיחָא *a. m.* 1. Gn 27, 27 dass.; 2. *pl.* רִיחָנִין Spezerei; 3. bMeg 27^b 1. רָחָא.

רִיחוּתָא *a. f.* Mühle.

רִיחִים *s.* רִיחִים.

רִיחָנִין *s.* רִיחָנִין.

רִיחָתָנָא *a. m.* wohlriechend.

רִיכָאוֹת (KidrTill. 48, 4) 1. בִּיבָאוֹת, *s.* בִּיב (?).

רִים *a.* erheben. *S.* רִים.

רִימָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.

רִימִין *h. m. pl.* Frucht des Zizyphus.

רִימָנִין *s.* רִימָנִין.

רִים *h. m.* 1. ein Längenmaß (Stadium); 2. Rennbahn.

רִים *h. m.* 1. רִים עֵין Augenwimper; 2. Augenlid.

רִיכָא *a. m., pl. c.* רִיכִי Koh 12, 2 (MS רִיכִי) dass.

רִיכָא *a. m.* בית ר' Gn 14, 17 Rennbahn.

רִיעַ *h.* sich gesellen.

רִיעַ *h. m.* Freund, Genosse.

רִיעַ 1. (EchR 1, 1) l. mit MS Lond. רָעָא, *s.* רָעָא; 2. l. רָעָא, *s.* רָעָא.

רִיעוּתָא *h. f.* Freundschaft.

רִיעוּתָא *a. f.* Schadhaftigkeit.

רִיעָא *a. m.* Unrat.

רִיפִין *s.* רִיפּוֹת.

רִיפֶע Ortsname.

רִיפְתָּא *a. f., pl.* רִיפִין, רִיפִין Brot.

רִיצָּה *h. f.* Lauf.

רִיקָא *a. m.* leer, Dummkopf.

רִיקָן *h. m., f.* רִיקְנִית leer.

רִיקְנָא *a. m., ind.* רִיקָן Gn 37, 24 dass.

רִיקְנִיתָא *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.

רִיקְנִיתָא *a. f., ind.* רִיקְנִי Lv 26, 20, Jes 30, 7 dass.

רִיר *h. m.* 1. Speichel; 2. Flüssigkeit.

רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.

רִירָא *a. m.* 1. *c. s.* רִירָה 1 S 21, 14 Speichel; 2. Flüssigkeit.

רִישׁ Name des Buchstaben ר.

רִישָׁא I *a. m.* 1. *c. s.* רִישִׁי Gn 40, 16 Kopf; 2. *pl.* רִישִׁין Dt 1, 13 Oberhaupt; 3. *c. s.* רִישָׁה Dt 11, 12 Anfang.

רִישָׁא II *a. m., c.* רִישׁ Dt 32, 33 Gift.

רִישָׁבָא (= רִישׁ בֵּית אָבָא) *a. m.* Familienhaupt(?). רִשָּׁבָא.

רִישִׁתָּא *a. f., c. s.* רִישִׁתָּהוֹן Nu 18, 12 Erstling.

רִישָׁנָא *a. m.* Machthaber.

רִךְ *h. m.* 1. sanft; 2. fein, dünn, zart.

רִכָּא, רִכָּא *altpers. m. (aryaka)* König.

רִכָּב *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen; 2. pfpopen; 3. befruchten. *Ho. pt.* 1. reitend; 2. gepfpopt; 3. zusammengesetzt.

רִכָּב, רִכִּיב *a.* 1. *pf. 2 sg.* רִכִּיבָתָא Nu 22, 30 reiten; 2. *ipf.* יִרְכּוּב Lv 15, 9 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* אִרְכִּיב Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren lassen; 2. *ipf. 2 sg.* תִּרְכִּיב Lv 19, 19 begatten lassen; 3. pfpopen.

רִכָּב *h. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm(?).

רִכָּבָא (Dt 24, 6; MS *c. s.* רִכָּבָה) *a. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm(?).

רָכָב (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.
 רָכָבָא *a. m., pl.* רָכָבָיִן Ct 6, 8 (Or. 1302) Reiter.
 רָכֹב I *a. m., pl.* רָכֹבִין Dt 28, 35, רָכֹבִין Knie.
 רָכֹבָא II *a. m., c. s.* רָכֹבָה Est II 1, 3 (MS רָכֹבָה) Wagen.
 רָכֹבָה *h. f., pf.* רָכֹבִין 1. Knie; 2. knieförmige Biegung; 3. Stoß mit dem Knie.
 רָכֹבָה *a. m.* Zartheit, Sanftmut.
 רָכֹבִין *h. m. pl.* leichte Speisen.
 רָכֹן *h. m.* Niederbeugen.
 רָכֹנָא *a. m.* dass.
 רָכִיבָא *a. m.* 1. *pl.* רָכִיבִין Gn 33, 13 zart, weich; 2. *pf. f.* רָכִיבִין Lv 2, 14 dünn, fein.
 רָכִיבָה *a. f., ind.* רָכִיבֹו Dt 28, 56 Zartheit.
 רָכִילָה *h. f.* Verleumdung.
 רָכִים Flußname.
 רָכַךְ *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa. pf.* אֶתְרַכֶּךְ (!) Ru 3, 8 weich werden.
 רָכַן *h. Pi.* niederbeugen. *Hi.* 1. dass.; 2. neigen, beugen.
 רָכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* niederdrücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אֶרְכֶּנִי 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אֶרְכִּינִי Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְרַכִּינָה Gn 24, 64 sich neigen; 2. verstoßen werden.
 רָכַם *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen; 2. stampfen lassen.
 רָכַם *Itpe.* verloren gehen.
 רָכַם *h. m.* Steinschutt, Estrich.
 רָכַם, רָכָא *a. m.* 1. dass.; 2. *s.* רָכָא.
 רָכָה (רָכָא) *h. f.* eine Farbpflanze (Wau, Reseda luteola, I. Löw).
 רָכָה *a. f.* 1. *c.* רָכָה Jer 51, 16 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.
 רָכָה (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdeart.
 רָם *h. m.* hoch, erhaben.
 רָמָא *a. m., pl. d.* רָמָיִא Dt 12, 2 dass.
 רָמָא I *a.* 1. Ex 15, 1 'werfen, schleudern;

2. sich werfen; 3. Einwand erheben. *Pa. Aph.* 1. *pt. pl.* מָרְמֵן Ri 20, 16 (MS מָרְמֵן, auch Praet.) dass.; 2. fallen machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* הִתְרַמִּי Gn 49, 17, *pl.* יִתְרָמוּן Jer 50, 30 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen, sich ereignen.
 רָמָא II *a. Pa.* betrügen.
 רָמָא *gr.* Rom ('Pwun).
 רָמָה *gr. m., pl. d.* רָמָיִ Nu 24, 24 (bibl. Chittim), Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.
 רָמָה *a. m.* Betrüger.
 רָמָה *h. f.* Betrug.
 רָמָה *h. f.* Made.
 רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.
 רָמוֹן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum (*Punica Granatum*).
 רָמוֹנָא *a. m., pl. c.* רָמוֹנֵי Ex 28, 33 dass.
 רָמוֹנָא *a. m.* Einfassung.
 רָמוֹתָא *a. f., c.* רָמוֹת Jer 48, 29 Hochmut.
 רָמוֹ *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Pi.* deuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.
 רָמוֹ *a., inf.* מָרְמוֹ Jes 58, 10 (MS מִרְמוֹ, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.
 רָמוֹ *h. m.* Zeichen, Andeutung.
 רָמָה (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.
 רָמִי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) *gr.* Rom ('Pwun).
 רָמִי *gr. m.* Römer, römisch.
 רָמִי (= רַב אֱמִי) männl. Personennamen.
 רָמִי *h. m.* Betrüger.
 רָמִיָא *a. m.* dass.
 רָמִיָא *a. m.* Einwand.
 רָמִיָא *a. m.* verwerflich.
 רָמִיָה *h. f.* Betrug.
 רָמִיָה *a. f.* dass.
 רָמִיָה *h. f.* Zeichengeben.
 רָמֶךְ *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).
 רָמָה *x. m., pl. d.* רָמָיִא Est II 8, 10 dass.

רַמְבָּא *x. m.* Herde(?).

רומולוס *gr.* männl. Personennamen
(Ρωμύλος).

רַמֵּם *h., pt.* רָמַם hoch. *Pi.* erhöhen.
S. רום.

רַמְנָא (Ct 7, 13, MS hebraisierend רמונא)
a. m. 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.

רומניא *gr.* Ortsname (Ρωμανία).

רומנוס *gr.* männl. Personennamen
(Ρωμανός).

רִימוֹנִי ל. רימוניק.

רַמֵּם *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.

רַמֵּם *a.* dass.

רומוס *gr.* männl. Personennamen (Ρωμος).

רַמֵּם *h. m.* Kriechtier.

רַמֵּץ *h. m.* glühende Asche.

רַמֵּץ *h.* in glühende Asche legen.

רמץ I *a. Pa.* Zeichen geben.

רמץ II *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַמֵּץ Ex 28, 39 gemustert weben(?); 2. *pt.*

pass. pl. f. מְרַמֵּץ Ex 28, 4 einfassen.

רַמְצָא I *a. m.* glühende Asche(?).

רַמְצָא II *a. m.* Haken(?).

רמש *a. Pa. pt. pl.* מְרַמֵּשׁ Jes 5, 11
(Ven. 1525 מְרַמֵּשׁ) den Abend ver-
bringen.

רַמְשָׁא (Lv 23, 32), רַמְשָׁא *a. m., ind.*
רַמֵּשׁ Gn 1, 8 Abend. רַמְשָׁא Gn 19, 34
gestern abend.

רַמְשִׁית, רַמְשִׁית *a.* abends, gestern
abend.

רַמְתָּא *a. f.* 1. Ex 17, 9 Höhe, Anhöhe,
Hügel; 2. Nu 23, 14. 28 Ortsname
(Pisga, Peor).

רַנָּא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.

רונגר I. רונגר.

רנה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von
רנן.

רנן *h. m.* Gesang.

רנניא *a. m.* Meinung, Gesinnung.

רנן *h. Pi.* murren.

רנן I *a., pt. pl.* רַנְנִין 1 S 2, 24 (MS
רַנְנִין) sinnen. *Pa.* dass.

רנן II *a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.

רַנְנָה I *h. f.* üble Nachrede.

רַנְנָה II *h. f.* Jubel, Gesang.

רַנְנָתָא I *a. f.* 1. *c.* רַנְנָת Ez 36, 3 (MS
רַנְנָת) Sinnen; 2. üble Nachrede.

רַנְנָתָא II *a. f.* Gesang, Spiel.

רונקי (Kel II 5) *x. m.* gebrühtes Ge-
müse?

רִים s. אִרִּים.

רַסָּא I *a. m.* Spalt.

רַסָּא II *a. m.* Tropfen.

רַסְסִין *h. m. pl.* Zerstückeltes.

רַסְסִיקָא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.

רַסְסִיקָא *gr. f. pl.* (vgl. ῥῆσος) Fach(?).

רַסְסִיקָא I *a. m., pl. c.* רַסְסִי Dt 32, 2
Tropfen.

רַסְסִיקָא II *a. m.* 1. Spalt; 2. ein musi-
kalisches Instrument.

רַסְסִין *h. m. pl.* Grütze (aus Linsen).

רַסְנָא *a. m., c. s.* רַסְנִיה Est II 6, 1
(nicht MS) Zaum.

רַסֵּם *h., pt. pass.* zerstoßen. *Pi.* zer-
stoßen, zerschlagen. *Pu. Hifp.* zer-
schlagen werden.

רַסֵּם I *a., pt. pass.* רַסִּים Lv 22, 24
dass. (an den Hoden). *Itpe.* zerstoßen
werden.

רַסֵּם II *a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.*
מְרַסֵּס Jes 1, 6 triefen, eitern.

רַסְפָּק s. רַסְפָּק.

רַסָּק *h. Pi.* zerstückeln.

רַסָּק *a. Pa.* dass.

רַסְקָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10
l. רַסְקָא.

רַסְקָא I. רַסְקָא.

רַסְקָא s. רַסְקָא.

רַסְקָא männl. Personennamen.

רַסְקָא (Est II 6, 10, MS רַסְקָא) *x. m.*
Landbezirk.

רַע, רַע *h. m.* 1. böse; 2. betrübt.

רַעָא *עֵין* Geiz.

רַע *a.* לַרַע Ez 1, 27 unten, unterhalb.

רַעָא Gn 1, 7 dass. לַרַע unter.

רַעָא I *a. pt.* רַעָא Gn 37, 2 weiden,

hüten; 2. *ipf.* 3 *pl.* יָרְעוּן Ex 34, 3 abweiden.

רָעָא II *a.*, *pt.* *pl.* רָעַן Nu 23, 23 gern haben, begehren, wollen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרָעִי Lv 1, 4 wohlgefällig aufgenommen werden; 2. *pf.* 3 *sg.* *f.* אֶתְרָעִיָּאת Gn 34, 3 Wohlgefallen finden. *Aph.* *ipf.* *sg.* *f.* תִּרְעִי Lo 26, 34 B., *pl.* יָרְעוּן Lv 26, 41 B. abtragen, bezahlen.

רעא III *a.* *Itpe.* schadhaft werden.

רעב *h.* *Hi.* hungern lassen.

רעבון *h.* *m.* Hunger.

רעבון *h.* *m.* heißhungrig, gefräßig.

רעבנותא *a.* *f.* Gefräßigkeit.

רעד *h.* *Hi.* schütteln.

רעד *a.* zittern. *Pa.* 1. zittern machen; 2. *ipf.* 3 *pl.* *c.* *s.* יִרְעִדוּנָן Na 3, 12 (MS יִרְעִדוּנָנִין) schütteln. *Itpe.* *pf.* 3 *pl.* אֶתְרָעִדִּי Est II 1, 2 zittern.

רעדן *h.* *f.* 1. Zittern; 2. *pl.* רעדן Par XI 2(?), *s.* רעלה.

רועידהון (Lv XI 11, 11) 1. mit MS רומביתון *s.* רומבא.

רעה *h.* weiden.

רענא (Gn 24, 42) *a.* *m.* Wohlgefallen, Wille. רענא קדם er (Gott) will.

רעות *h.* *f.* Freundschaft.

רעותא I *a.* *f.*, *c.* רעות Dt 12, 15 Wohlgefallen, Begehren.

רעותא II *a.* *f.*, *c.* *s.* רעותה Est II 1, 19 (MS רעיתא) Freundin, Genossin.

רעיותא *s.* רעיותא.

רעי I *h.* *m.* Unrat, Stuhlgang. בית הרעי Nachtgeschirr.

רעי II *h.* *m.* Weidevieh.

רעיא (Jes 40, 11) *a.* *m.*, *c.* רעי Gn 4, 2, *pl.* *d.* רעיא Ex 2, 17, רעיותא, *c.* *s.* רעיות Gn 13, 8 Hirte.

רעיא (Gn 47, 4) *a.* *m.* 1. Weide, Futter; 2. Hütung; 3. *s.* רעיא.

רעיה *h.* *f.* Weiden.

רעיונא *a.* *m.* Gesinnung, Gedanke.

רעיתא (Gn 29, 9) *a.* *f.* Hirtin.

רעל *h.*, *pt.* *pass.* verschleiert.

רעל *a.*, *pt.* *pl.* *f.* רעלן Jes 35, 3 beben.

רעלה *h.* *f.* 1. lose Latte; 2. Schleier.

רעם *h.* *Hi.* lärmern, donnern. *Hitp.* murren.

רעם I, רעים *a.* lärmern. *Aph.* *pf.* 3 *pl.*

אֶרְעִימוּ Nu 14, 36 unzufrieden machen.

Itpa. *pf.* אֶתְרָעִם Nu 21, 5 murren.

רעם II *a.* *Aph.* erheben. *Itpa.* großtun. *S.* רעם.

רעמא *a.* *m.*, *c.* רעם Jes 29, 6 Donner.

רעע I *h.*, *pt.* *pass.* רעע schadhaft, zerbrochen. *Pu.* *pt.* schadhaft. *Pilp.*

pf. רעעע schütteln. *Hitpo.* *Hitpalp.* 1. erschüttert werden; 2. schadhaft werden.

רעע II *h.* *Hi.* Böses zufügen.

רעע *a.*, *pf.* 3 *sg.* *f.* רעע Ri 9, 53, *pt.* *pass.* רעעע Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 5, 9 zerschmettern, zerbrechen. *Pa.* *dass.* *Itpe.* erschüttert sein.

רעפם *h.* *m.* *pl.* Glühsteine.

רעץ *s.* רעץ.

רעץ *s.* רעץ.

רעש *h.* *Hi.* erschüttern, schütteln.

רעש, רעיש (!Est II 3, 3) toben, stürmen.

רפא *h.* *Pi.* heilen. *Hitp.* geheilt werden.

רפא *a.* schwach sein, schwankend sein.

pt. רפי (vom Blut) leicht fließend.

Aph. 1. lassen; 2. lose machen. *Itpe.*

Itpa. 1. *imp.* *pl.* אֶתְרַפּוּ Hb 1, 5 geduldig sein; 2. nachlässig sein.

רפאות 1. רפאות.

רפה *h.* 1. nachlassen; 2. lose sein.

Pi. 1. losmachen; 2. schwankend machen. *Pu.* *pt.* schwankend.

רפואה *h.* *f.* Heilung.

רפוי *h.* *m.* 1. *dass.*; 2. Heilungskosten.

רפוקא *a.* *m.* Hackender.

רפה *a.* angeschwollen sein.

רפט *h.* *Pu.* *pt.* lose sitzend. *Hitp.* beben, wackeln.

רפט *a.* *Itpe.* lose werden, entzwei gehen.

רפוטון *gr.* *m.* (ῥοφητόν) schlürfbar, weich.

רפיון *h.* *m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schwebe.

רפח (Dt 2, 23), רפיע, Ortsname (bibl. Chazerim).

רופלא *lat. m. (rufilus), pl. רופילין* Ru 1, 2 Militärtribun?

רפס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. טרפס.

רפס *a., pf.* 2 *sg.* רפסתא Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יתרפסן Koh 12, 4 (MS (יִתְרַפֵּסִין) sich nieder-senken.

רפוס *gr.* männl. Personennamen (Ροῦφος).

רפוסא *s.* רופלא.

רפסא *a. m.* Erschütterung.

רפסודות (Tanch. Beresch. 3) 1. אפופודין.

רפסתא *a. f.* 1. *c.* רפסת Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.

רפח *h.* schwanken, sich bewegen. *Pi.* *Po.* dass. *Pilp.* רפרי 1. zwinkern; 2. flattern. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.

רפח *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.

רפפות *h. f. pl.* eine Art Luke.

רפק *h. Hitp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פקק.

רפק *a.* umgraben.

רפקא *a. m.* Umgraben.

רפש *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.

רפש *a.* dass. *Pa.* dass.

רפש *h. m.* Tritt.

רפשא *a. m.* dass.

רפש *h. m.* Schlamm, Kot.

רפת *h. f.* Stall.

רפתא *s.* ריפתא.

רצא I *a. Pa.* begütigen. *Aph.* sich freundlich verhalten. *Itpa.* besänftigt werden. 1. aufzählen; 2. vortragen.

רצא II *a. Aph.*

רצד *a.* belauern.

רצה I *h.* wollen. *Pi.* begütigen, ver-söhnen. *Ho.* gesühnt sein. *Hitp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רצה II *h. Hi.* 1. aufzählen; 2. vortragen.

רצוי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.

רצון *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Willé, Absicht.

רצונעה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen; 3. Streifen (Landes).

רצונעתא *a. f.* dass.

רצונא (וִרְצִנָּא) *a. m.* Küchlein.

רצח *h.* morden.

רצח *a. Pa.* dass.

רצחן *h. m.* Mörder.

רציחה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.

רצינתא *a. f.* Fäulnis.

רציעה *h. f.* Durchbohrung.

רצם *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. *S.* רצה.

רצע *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.

רצע *a. Aph. ipf.* רצע Ex 21, 6 Jer dass.

רצען *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geißler.

רצענא *a. m.* dass.

רצן *h.* 1. zerdrücken; 2. eng anein-anderreihen; 3. pflastern. *Pi.* pflastern.

רצן *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinander-reihen; 3. sich auf das Pflaster werfen.

רצפה *h. f.* Pflaster.

רצפות, רצפית *h. f.* eine Pflanze(?).

רצפתא *a. f., c.* רצפת 2 K 16, 17 (MS רצפת) Pflaster.

רצין *h.* 1. erdrücken, zerdrücken; 2. niederdrücken; 3. erdrückend voll sein. *Pi. Hi.* dass.

רצין *a. Pa. pf.* רצין Thr 3, 16 dass.

רק 1. *h.* nur; 2. *h. m.* rohes, un-gebeiztes Fell; 3. s. ריק.

רקא *a. m., ind.* רוק Jes 50, 6 Speichel.

רקב *h.* faulen, verderben, verschimmeln. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.

רקב *h. m.* Verwestes, Moder (von der voll-ständig zersetzten Leiche), Leichnam.

רקבא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfraß; 2. Jes 51, 8 Mottenfraß.

רקבא (Ho 5, 12, MS רִקְבָּא) *a. m.* Wurmfraß.

רָקְבָא (Gn 21, 14) *a. m.* Schlauch.
 רָקְבָה *h. f., pl.* רָקְבָאוֹת *dass.*
 רָקְבוּבִיתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
 רָקְבוֹן *h. m.* Fäulnis. *pl.* רָקְבוֹנוֹת *Faules.*
 רָקְבוּבִית *h. f.* *dass.*
 רָקַד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
 רָקַד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּד 2S 6, 16 tanzen.
 רָקְדָא *a. m.* Tänzer.
 רָקְדָנָא *a. m., pl.* רָקְדָנִין 2K 11, 13
 (MS רָקְדָנִין) tanzend.
 רָקִיד *h. m.* Tanz.
 רָקִים *h. m.* Formung, Ausbildung.
 רָקִיעַ *h. m.* Platte, Blech.
 רָקִיעָא *a. m., ind.* רָקִיעַ Gn 30, 32 groß-
 fleckig.
 רָקִיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Be-
 zeichnung des zweiten Himmels.
 רָקִיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmels-
 gewölbe; 2. *pl. c.* רָקִיעֵי Ez 13, 18
 Decke.
 רָקִיק *h. m.* dünner Brotkuchen.
 רָקִיקָה *h. f.* Ausspeien.
 רָקַם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden,
 formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. ge-
 stickt werden; 2. geformt werden.
 רָקַם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
 רָקַם (Dt 1, 19). ר' גִּיאָה Ortsname
 (Kades Barnea).
 רָקְמָא (רָקְמָא) *a. m., ind.* רָקַם Ez 27, 16
 Ven. 1517 bunter Stoff.
 רָקְמָתָא *a. f., pl. c. s.* רָקְמָתֵיהָ Jer 13, 22
 bunter Fleck.
 רִוְקָנִי *gr. f.* (ρούκων) Hobel.
 רָקַע *h. Hi.* ausbreiten.
 רָקַע *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt.*
pass. pl. מְרַקְעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.*
 ausspannen.
 רָקַק *h.* speien.
 רָקַק *a., ipf.* רִוֵּק Lv 15, 8 *dass.*
 רָקַק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe;
 2. Pfütze, Sumpf.
 רָקְקָא *a. m.* *dass.*
 רָקַת Ortsname.
 רָקְתָא *a. f.* (Hebraismus) Schläfe.

רָקְתָא *a. f.* 1. Ufer; 2. *s.* רָקְתָא.
 רָקְתָא (= רָקְעָתָא?) *a. f.* Stück Zeug.
 רָכַב *s.* רָכַב.
 רָשׁ *h. m.* arm.
 רָשָׁא *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רָשִׁי
 Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass.*
pl. מְרַשֵּׁן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.*
 2 *sg.* תְּרַשֵּׁי Dt 24, 10 ausleihen;
 3. *ipf.* יִרְשִׁי 1K 8, 31 (MS יִרְשִׁי) auf-
 erlegen.
 רָשָׁא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.*
 Schuldner.
 רָשָׁאָה *a. m., ind.* רָשִׁי Ru 4, 4 (Ven.
 1525 רָשָׁא!) berechtigt, mit Erlaubnis
 versehen.
 רָשָׁבָא *a. m.* Vogelsteller(?).
 רָשָׁה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevoll-
 mächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
 רָשָׁם *s.* רָשָׁם.
 רָשָׁם *h. m.* Zeichen, Mal.
 רָשָׁמָא *a. m., pl.* רָשָׁמִין Jes 10, 1
 (Ven. 1517 רָשָׁמִין) Aufzeichnung,
 Schrift.
 רָשָׁמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung
 bedürftige Bibelstelle).
 רָשָׁן *h. m.* eine Heuschreckenart.
 רָשָׁנָא (Lv 11, 22) *a. m.* *dass.*
 רָשָׁשׁ *h. m., pl.* רָשָׁשׁוֹת 1. Grütznier;
 2. Drescher.
 רָשָׁשָׁא *a. m.* *dass.*
 רָשָׁשִׁין *h. m. pl.* Schollen.
 רָשָׁתָא *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. erlaubte
 Handlung; 3. Bevollmächtigung;
 4. Gewalt; 5. Bezirk, Gebiet.
 רָשָׁתָא (wohl = רָשָׁתָא) *h. f.* 1. Obrig-
 keit; 2. höchste Gewalt.
 רָשָׁתָא *a. f.* 1. *ind.* רָשָׁו Dt 12, 17
 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung;
 3. *ind.* רָשָׁו Ex 21, 8 B. Gewalt,
 Macht; 4. *ind.* רָשָׁו Dt 15, 2 Darlehen.
 רָשָׁו מְרִי *a.* Gläubiger; *b.* Schuldner;
 5. Bezirk, Gebiet.
 רָשָׁתָאָה *a. f.* eine natürliche Krank-
 heit. *S.* שְׁחִיתָא.

רָשִׁי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis versehen; 2. verpflichtet.

רָשָׁא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.* Gläubiger.

רָשָׁעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.

רָשַׁל *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herabhängen. *Hitp.* erschlaffen.

רָשַׁל *a., pt. pl. f.* רָשַׁלְן Jes 35, 3 erschlaffen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תָּרַשִׁיל Jos 10, 6 (MS *Aph.* תָּרַשִׁיל) erschlaffen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אֶתְרַשְׁלָא 2S 4, 1 untätig sein, nachlässig werden.

רָשַׁם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.

רָשַׁם *a., ipf.* 2 *sg.* תָּרַשִׁום Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt.* מְרַשִּׁמִּין Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אֶתְרַשִּׁמוּ Ez 27, 35 bezeichnet werden.

רָשָׁמָא *a. m.* 1. *c.* רוֹשֵׁם Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.

רָשַׁן *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אִירְשִׁין(?) Ex II 34, 26 Ven. 1591 vernichten.

רָשַׁע *h. Hi.* als schuldig erklären.

רָשַׁע *a. Aph. ipf.* יִרְשַׁע Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf.* 2 *pl.* תִּתְרַשְׁעוּן Jes 28, 22 gottlos sein.

רָשַׁע *h. m.* Frevler, Bösewicht.

רָשָׁעָא (Dt 13, 14 B.) *a. m.*, Bosheit, Frevel. **בְּרָשַׁע** (Dt 18, 22) aus Bosheit.

רָשָׁעָה *h. f., pl.* רָשָׁעוֹת Frevlerin.

רָשָׁעָה *h. f., pl.* רָשָׁעוֹת dass.

רָשָׁעוֹתָא *a. f.* dass.

רָשָׁף *h. m. (bibl.)* Flamme.

רָשָׁפָא *a. m.* dass.

רָשָׁקָא *a. m.* 1. בְּרָבָמָא רָשָׁקָא Haarsafran (die fertige Droge). I. Löw; 2. רָשַׁק Ct 4, 14 irrig Übersetzung von Narde (I. Löw).

רָשַׁשׁ *h.* zerstampfen.

רָשָׁשׁוֹתָא *a. f.* Mörser.

רָשָׁשִׁין *s.* רָשָׁשִׁין.

רָשֶׁת *h. f., pl.* רָשֶׁתוֹת 1. Fischernetz; 2. Jägernetz.

רָתָא *a. m.* Knoten(?).

רָתָה *h., pt. pass.* רָתָה nachsichtig, gut, (von Sachen) gütig. *Pi.* milde verfahren.

רָתוֹתָא *h. m.* Zittern.

רָתָה *h., pt.* רָתָה 1. siedend; 2. heiß.

Pu. pt. dass. *Hi.* 1. heiß machen; 2. schäumen machen; 3. heiß werden.

רָתָה *a.* 1. siedend, heiß werden; 2. *inf.*

מְרַתָה Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen.

Pa. Aph. 1. brodeln machen; 2. erhitzen; 3. *pt.* מְרַתָה Koh 7, 9 (Ven. 1525 מְרַתָה) aufbrausen.

רָתָתִין *a. m. pl.* siedendes Wasser.

רָתָתָא *a. m.* 1. Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.

רָתָחַן *h. m.* 1. aufbrausend; 2. brodelnd.

רָתָחָא *a. m.* dass.

רָתִיין *h. m.* Milde.

רָתִיקָה *h. f.* Schaum.

רָתִיקָתָא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.

רָתַךְ *h. Pi.* gießen (von Metall).

רָתָא (Gn 41, 43) *a. m., ind.* רָתַךְ Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* רָתִינִין Ex 14, 7 Wagen.

רָתָאוֹת 1. רָתָאוֹת.

רָתִיכוֹם 1. רָתִיכוֹם.

רָתָם *h. m., pl.* רָתָמִים Ginster (*Retama Roetam*).

רָתָמָא (1 K 19, 4) *a. m.* dass.

רָתָתִין *gr. m.* (vgl. ῥῆμα) Triefkrankheit(?).

רָתַע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.

רָתַע *a., pf.* 1 *sg.* רָתַעִית Ct 2, 5 Ven.

1525 dass. *Aph.* 1. *pf.* אֶרְתַּע Thr 2, 3 (MS אֶרְתִּיב) zurückbeben machen;

2. erbeben. *Itpe. pt.* מְרַתַּע Est II 1, 3 (MS מְרַתַּעִי) wallen.

רָתַחַ *h. Pi.* aufspeichern.

רָתַק *h.* anklopfen. *Hi.* dass.

רָתָקָא *a. m.* Umzäunung.

רָתַת *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.

רָתַת *a.* dass. *Pa.* zittern machen.

Aph. zittern.

רָתַת *h. m.* Zittern.

ש

ש s. ש.

שָׂאֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungs-saft; 3. böser Trieb. בֵּית שָׂאֹר Be-hälter für Sauerteig.

שָׂאֵת *h. f.* stumpfweißer Hautfleck (bei Aussatz).

שְׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.

שֶׁבֶכָה *h. f.* Haarnetz.

שָׂבַע *h.* satt sein. *Hi.* sättigen. *Pu. pl.* gesättigt.

שָׁבַע *a. Pa.* dass. S. כָּבַע.

שֶׁבַע s. כָּבַע.

שְׂבַעָא *a. m.* Sättigung.

שָׁבַם (Nu 32, 3, MS כָּבַם) Ortsname.

שָׁבַב *a. Pa.* stark machen.

שָׂדֶה *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).

שְׂדֵה *h. m. f.* 1. Feld. תְּאֵינִים שְׂדֵה Feigenland. יֶרֶק שְׂדֵה Gemüseland.

אֵילָן שְׂדֵה Baumland. 2. Wildnis (als Beiname wildwachsender Pflanzen).

שְׂרָרְנָן (Schem R 38 Ausg. Konst.) 1. שְׂרָרְנָן *gr. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.

שֶׂה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) *gr.* sé dich.

שָׂהָר *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. כָּהָר.

שְׂהָרָא *a. m.* Zeuge.

שְׂהָדוּתָא *a. f.* Zeugnis.

שָׂהָר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.

שִׁיחַ s. שִׁיחַ.

שֹׁדֶךְ *h. m.* Zweig.

שׁוּכָא *a. m.* dass.

שׁוּכָה *h. f.* dass.

שָׂוֵם *a.* legen, setzen. *Itpe. ipf.* יִתְּשֻׁם Hg 2, 15 (MS יִתְּסֻם) gelegt werden. S. סוֹם.

שׁוּמָה *h. f.* Gebrauch von שוֹם.

שׁוּנָא *h. m.* Feind. יִשְׂרָאֵל שׁוּנָא euphem. für Israel.

שָׁחַק *h. m.* Lachen, Scherzen.

שְׂתִינָא *a. m.* Schwimmer.

שְׂחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שָׁחַק.

שָׁחַק *h.* lachen. טָפַח שׁוּחַק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* 1. dass. 2. spielen. *Hi.* ausgelassen machen.

שְׂטָא *a.* irren.

שְׂטָם *h.* *Ni.* befeindet werden.

שְׂטָם *a.* befeinden.

שָׂטָן s. שָׂטָן.

שָׂטָן *h. m.* Satan.

שְׂטָנָא *a. m.* dass. S. שְׂטָנָא.

שְׂטָנָה (Gn 26, 21) symbol. Name eines Brunnens.

שְׂאָא *a. m.* Schaf.

שְׂאֹר *h. m.* Sauerteig.

שְׂיָבָה *h. f.* Greisenalter.

שִׁיחַ *h.* reden, sprechen.

שִׁיחַ *a.* dass.

שִׁיחַ *h. m.* Gewächs.

שִׁיחָה *h. f.* Gespräch.

שִׁימָה I *h. f.* Legen.

שִׁימָה II *h. f.* Schatz.

שִׁיעָר *h. m.* Haar.

שִׁירֹף *h. m.* Verbrennung.

שִׁישָׁה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שׁוּשׁ.

שִׁיתָא (Lv 22, 28, MS סִיתָא) *a. f.* weibliches Schaf.

שִׁכְוִי *h. m.* Hahn.

שִׁכְוִיָה *h. f.* Henne.

שִׁכְוִין (?) *h. m. pl.* Decken.

שִׁכְוִלָא *a. m.* Verständiges.

שִׁכְרִי *h. m.* Tagelöhner.

שִׁכְרִית *h. f.* Miete.

שָׁכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. כָּכַל.

שָׁכְלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.

שָׁכְלָתָא *a. m.* verständig.

שָׁכָר *h. m.* 1. Lohn; 2. Gewinn.

שָׁכַר *h.* mieten. *pt.* שֹׁכֵר Mieter. *Ni.* be-lohnt werden. *Hi.* 1. vermieten. *pt.* מִשְׁכִּיר

Vermieter; 2. Gewinn zukommen lassen. *Hitp.* gewinnen.
 שָׁלַם *h.* zurückzucken.
 שָׁלוּ *h. m.* Wachtel.
 שָׁמַאל *h. m.* Linke.
 שָׁמַאל *h. Hi.* 1. links setzen, beiseite setzen, sich zur Linken wenden; 2. Ungünstiges reden.
 שָׁמַאלָא *a. m.* Linke. S. קָמַאלָא.
 שָׁמַאלִיתָא *a. f.* dass.
 שָׁמַח *h.* fröhlich sein.
 שָׁמַח *h. m.* fröhlich.
 שְׂמִיחָה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit. *pl.* שְׂמִיחוֹת Name eines talmud. Traktats (für רַבְתִּי רַבִּי).
 שְׂמִלָּה *h. f.* Mantel.
 שְׂמִלִּי männl. Personennamen.
 שְׂמִיטָא *a. f.* Eidechsenart (Gecko).
 שְׂמִירוֹן *gr.* (σήμερον) heute.
 שָׂנָא *h.* hassen.
 שָׂנָא *s.* קָנָא.
 שְׂנָאָה *a. m.* Feind. S. קָנָאָה.
 שְׂנָאָה *h. f.* Feindschaft, Haß.
 שְׂנָאוּתָא *a. f.* dass.
 שְׂנִינֹר *s.* קָנִינֹר.
 שְׂאָסָא *s.* קָאָסָא.
 שְׂעוּרָה *h. f.* 1. *pl.* שְׂעוּרִים Gerste; 2. Ähre.
 שְׂעוּרְתָא *a. f.* dass.
 שְׂעִיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine Art Dämonen.
 שְׂעִיר 1. Landesname (Edom); 2. verhüllte Bezeichnung von Rom.
 שְׂעִר *h. m.* 1. Haar; 2. Geäst.
 שְׂעַר *h. Hi.* haarig sein, haarig werden.
 שְׂעָרָא *a. m.* Haar. S. קָעָרָא.
 שְׂעָרָה *h. f.* 1. das einzelne Haar; 2. Halm.
 שְׂעָרְנָא *s.* קָעָרְנָא.
 שְׂעָרְתָא *s.* קָעָרְתָא.
 שְׂפָה *h. f.* 1. *du.* שְׂפָתִים, *pl.* שְׂפִיּוֹת, Lippe; 2. Rand; 3. Labis der weibl. Scham.
 שְׂפָמָא *a. m., ind.* שְׂפָם Lv 13, 45 Lippenbart (Schnurrbart?).
 שְׂפָק *s.* קָפָק II.

שְׂפָתָא *s.* קָפָתָא.
 שֶׁק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.
 שָׁקָא *a. m., pl.* שְׁקִין Est II 5, 1 dass. S. סָקָא.
 שֶׁקֶר *h. Pi.* schminken.
 שֶׁקֶרָא *a. m.* rote Farbe.
 שֶׁר *h. m.* Fürst.
 שֶׁרָא *a. m.* dass.
 שְׂרַג I *a.* ordnen.
 שְׂרַג II *a. Itpa.* sich verstricken. S. קָרַת.
 שְׂרָנָא *a. m.* Reihe, Schicht.
 שְׂרַנְיִין *s.* סוֹנְרִין.
 שֶׁרֶר *h. Pi.* übriglassen.
 שְׂרַדְנִין (Schem R 20. Ausg. Konst. שְׂרַדְנִין) 1. סְרַדְנִין *gr. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
 שְׂרַט *h.* kritzeln, einkratzen. *Pi.* zerkratzen.
 שְׂרַטוּט *h. m.* Linieren.
 שְׂרַטַּט *h.* linieren.
 שְׂרַטוֹן *gr. m.* (σούρις) Sandbank.
 שְׂרִיד *h. m.* Übriggebliebener.
 שְׂרִידָא *a. m.* dass.
 שְׂרִיטָה *h. f.* 1. Kritzellei; 2. Kratzung.
 שְׂרִיפָה *h. f.* Verbrennung.
 שְׂרָפָא (שְׂרָפָה) *a. m.* Verflechtung, üppiger Wuchs.
 שְׂרַע *h., pt. pass.* שְׂרָע mit einem abnorm entwickelten Körpergliede behaftet.
 שְׂרַע *a., pt. pass.* שְׂרָע Lv 21, 18 (MS קָרַע) dass.
 שְׂרַף I *h.* 1. verbrennen; 2. ein Ehrenfeuer anzünden. *Ni.* verbrannt werden.
 שְׂרַף II *h.* schlürfen.
 שְׂרַף I *a., ipf.* 1 *pl. c. s.* נְשְׂרָפִינוּ Gn 11, 3 B. (MS נִשְׂרָפִינוּ) brennen.
 שְׂרַף II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig werden.
 שְׂרַף I *h. m.* Seraph (eine Engelart).
 שְׂרַף II *h. m.* Saft.
 שְׂרָפָא *a. m.* 1. *pl. d.* שְׂרָפִיא Sac 3, 7 (MS קָרַפִּיא) Seraph; 2. brennend.
 שְׂרָפָא *a. m.* Balsam.
 שְׂרָפָה *h. f.* Blutfluß.
 שְׂרָק *h. m.* Schminke, rote Farbe.
 שְׂרָק *a.* schminken.
 שְׂרָרָה *h. f.* Herrschaft.

ש

ש 1. der einundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 300.

ש *h.* 1. welcher; 2. daß; 3. damit; 4. weil. כל שהוא irgend etwas, von jeder Art. S. של.

שאב *h.* 1. schöpfen. *pt. pass. pl.* שאובין (מים) Schöpfwasser; 2. anziehen, einziehen; 3. empfangen. אבן שואבת Magnet.

שאב *a.* anziehen. אבנא שאבכתא Magnet. שאב Ortsname.

שאבכתא *a. f.* Schöpfen.

שאוב *h. m.* Schöpfgerät.

שאוּל männl. Personennamen.

שאוּל *h. f.* Unterwelt, Totenreich.

שאולא *a. m., ind.* שאול Nu 16, 30 dass.

שאַיבָה *h. f.* Schöpfen.

שאַילתָה *h. f.* 1. Frage. שאַילת שלום Gruß; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.

שאַילתָא *a. f.* 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.

שאַל *h.* 1. fragen. בשאל ש' begrüßen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. Ni. 1. gefragt werden; 2. sich erbitten. גרר בשאל על גדר die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. Hi. ausleihen (von Gegenständen).

שאַל *a.* 1. *pf.* שאַל Gn 32, 29 fragen; 2. *pf.* 2 *sg.* שאַלתא Dt 18, 16 begehren, bitten; 3. *ipf.* 3 *pl.* ישאלון Ex 11, 2 verlangen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* משאלי Nu 11, 34, *pt. pl.* משאלי Nu 11, 34 B. begehren. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אשאילונן Ex 12, 36 ausleihen. *Itpe.* 1. *pt.* משתאיל Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen; 3. *inf.* אשתאלא 1S 20, 6 sich ausbitten; 4. *inf.* אשתאלא Ex 14, 2

(MS משתאלא) sich erbitten lassen. שַׁל.

שאַלָה *s.* שאַילָה.

שאַמם *s.* שַׁמַם.

שאַף I *a.* schnappen, lechzen.

שאַף II *a.* 1. schöpfen; 2. entziehen.

שאר *h. Pi. pf.* שִׁיר übriglassen, zurücklassen. *Pu. pt.* משואר übriggelassen.

Hitp. השתר שִׁיר zurückbleiben.

שאר I *a. Pa. pf.* שִׁיר übriglassen.

Pali. dass. Aph. ipf. ישאר Dt 28, 54

dass. Itpe. 1. *pf.* אשתאר Gn 7, 23

übrigbleiben; 2. *pf.* 3 *pl.* אשתארו

Nu 11, 26 zurückbleiben. *Itpa. pf.*

אשתאר übrigbleiben.

שאר II *a. Pa.* Beete machen.

שאַר *h. m.* Rest.

שאַרָא (Gn 45, 7) *a. m.* dass.

שאַרְתָּא *a. f., c.* שאַרְתָּא Koh 3, 19

(MS שאַר) Vorzug.

שאַב *h.* (*imp. v.* ישאב) bleibe untätig; unterlasse.

שאַב, שאַב *a.* sieben.

שאַב I, שאַבָא *a. m.* 1. Sabbat; 2. Woche.

שאַבָא חד Est II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. S. שאַבְתָּא.

שאַב II *a. m., pl.* שאַבין Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS שאַבין) Ring.

שאַבָא *a. m.* Span.

שאַבָא (Nu 21, 1) *a.* gefangen führen.

Itpe. pf. אשתאבי Gn 14, 14 gefangen geführt werden.

שאַב *h. Pi.* behauen.

שאַבָא Ortsname.

שאַבָה *h.* gefangen führen. Ni. gefangen weggeführt werden.

שאַבְהוּרָא *a. m.* 1. Glanz; 2. Ruhm.

שאַבְהַר *a.* glänzend machen. *Pass.* 1. glänzen; 2. sich rühmen.

שאַבְחָא *a. m.* Lobpreis.

שאַבְחָא *a. m.* eine Art Fisch.

שבולת *h. f.* 1. Ähre. ש' שוגל nach I. Löw Kolbenhirse, (*Panicum italicum*), nach den Rabbinen Hafer. ש' נרד Narde; 2. Strömung.

שבוע *h. m., pl.* שבועות 1. Woche. שבוע הבן Festwoche einer Beschneidung; 2. Jahrsiebt.

שבועה *h. f.* Eid, Schwur.

שבועתא (Ri 21, 5) *a. f., ind.* שבועה Ex 17, 16 B. dass.

שבועתא (Lv 23, 16) *a. f., pl.* שבועין Lv 23, 15, שבועין Dt 16, 9 Woche.

שבועיא Dt 16, 10 Wochenfest, Pfingsten.

שבוקא *a. m.* Erlaß, Nachlaß.

שבוקא *a. m.* Erlaß, Verzeihung.

שבוקה absichtl. Veränderung v. שבועה.

שבוקין *h. m. pl.* Entlassung.

שבור *h. m.* Zerbrechen.

שבוש *h. m.* Verwirrung.

שבות *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe, rabbinisches Verbot.

שבותה absichtl. Veränderung v. שבועה.

שבזא *a. m., ind.* שבו Jes 5, 24 Moder.

שבזי (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein (bibl. Saphir).

שבה *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* 1. verbessern; 2. besser werden.

Hitp. besser werden, gepriesen werden.

שבח *a. Pa. pf.* שבה Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מְשַׁבְּחָא Jer 49, 4 sich rühmen.

שבח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.

שבחא *a. m.* 1. Est II 8, 15 (MS שבחא) dass.; 2. *c.* שבה Ex 39, 28 B. Schmuck.

שבחתא *a. f.* Lobpreis.

שבט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.

שבט *h.* schlagen.

שבט I *a.* dass.

שבט II *a.* schwimmen, fliegen. כּוֹבֵבָא

דְּשִׁבְטִי Meteor, Komet.

שבט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.

שבטא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שבטא Nu 18, 2, *c.* שִׁבְטִי Dt 29, 7 Volksstamm.

שבִי *h. m.* Gefangenschaft, Gefangene.

שבִי männl. Personennamen (שְׁבִיתִי).

שבִיָא *a. m.* Gefangenführender.

שבִיָא I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שְׁבִי Dt 30, 3 (MS שְׁבִי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.

שבִיָא II *a. m., f. pl. c.* שְׁבִיתִי Gn 31, 26 Gefangener.

שבִיבָא *a. m.* Flamme.

שבִיזון männl. Personennamen.

שבִיט *s.* שבט II.

שביל *h. m.* 1. Pfad; 2. בְּשִׁבִיל um — willen, wegen. ש' בְּשִׁבִיל *a.* damit; *b.* weil.

שבִילָא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בְּשִׁבִיל um zu.

שבִים *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.

שבִיפָא *a. m., pl. d.* שְׁבִיפָא Jes 3, 18 (MS שְׁבִיפָא) dass.

שבִיעֵיתָא (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שבִיעֵיתָא Lv 25, 4 siebenter.

שבִיעִי *h. m.* dass.

שבִיעִית Name eines Mischnatraktats.

שבִיץ *s.* שבִיט.

שבִיזתא *a. f.* Verzeihung.

שבִירָה *h. f.* Zerbrechen.

שבִירָתָא (Thr 1, 5 Ven 1517) *a. f.* Gefangenschaft.

שבִירָתָה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.

שבִלול *h. m.* Schnecke.

שבִלולָא, שבִלולָא *a. m.* dass.

שבִלולָתָא, שבִלולָתָא *a. f.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).

שבִלָתָא, שבִלָתָא *a. f.* 1. *pl. d.* שבִלָא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שבִלָן Zweig;

3. *d.* שבִלָתָא Ri 12, 6 (Praet. שבִלָתָא) Strom(?).

שבִן *a., pf.* 1 *sg.* שבִנית jAbZ 39^d (Ausg. Ven. שבִנית) 1. תְּקִנָּתָא, *s.* תְּקִנָּתָא(?).

שִׁבְעָרַי *a. m., f.* שִׁבְעָרַי siebzehn.

שִׁבְעָרָה *a. m.* siebzehnter.

שִׁבְעָה *h. m., f.* שִׁבְעָה sieben. בְּנוֹת שִׁבְעָה eine grüne Feigenart.

שִׁבְעָה (Gn 47, 28) *a. m., f.* שִׁבְעָה Nu 23, 1, שִׁבְעָה sieben. שִׁבְעָה עָסָרִי Gn 37, 2; שִׁבְעָה עָסָרָה Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שִׁבְעִין Gn 5, 31, שִׁבְעִין siebzig.

שִׁבְעָה *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschwören.

שִׁבְעָה *a. Itpe. pf.* אֶשְׁתַּבַּע Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אֶשְׁבַּעֲנִית Ct 2, 7 (MS אֶשְׁבַּעֲנִית), *pt.* מִשְׁבַּע Ct 8, 4 beschwören.

שִׁבְעָה *a. m.* 1. Siebent; 2. eine grüne Feigenart.

שִׁבְיָן *h. Pi.* polieren.

שִׁבְיָן *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבֹּק Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. c. s.* יִשְׁבַּקְנָה Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שִׁבְקִיהָ Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שִׁבְקִיתִין Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שִׁבֹּק Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpe.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden; 3. *ipf.* יִשְׁתַּבֵּק Lv 4, 20 erlassen werden, verziehen werden.

שִׁבְקָה *a. m., pl. c. s.* שִׁבְקָה Lv 25, 5 Weinranke.

שִׁבְרָה *h.* 1. zerbrechen. שׁוֹבֵר Quittung *pt. pass.* שִׁבְרוּ mitgebrochenen Gliedmaßen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden. *Hitp.* sich zerbrechen (ab-schätziger Ausdruck für: sich wälzen).

שִׁבְרָה *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Knochenbruch. רָגַל שִׁ' Beinbruch; 3. Zerbrochenes, Bruchstück; 4. Zerknirschung; 5. *pl.* שִׁבְרִים gebrochener Ton (Staccato).

שִׁבְרוּ 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung des Gesetzeslehrers Samuel.

שִׁבְרָה *a. m.* einfältiger.

שִׁבְרָה *a. m.* syrische Raute (*Peganum Harmala*).

שִׁבְרוֹן *h. m.* Getreidepreis.

שִׁבְרוֹתָא *a. f.* Einfalt.

שִׁבְרוֹרִי *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שִׁבְרוֹרִיָּה Gn 19, 11 (MS שִׁבְרוֹרִיָּה) Blindheit.

שִׁבְרוֹרִי *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.

שִׁבְשֵׁב *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht, fehlerhaft.

שִׁבְשֵׁב I *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg.*

c. s. שִׁבְשֵׁבְתִי Jer 20, 7 überreden, berücken. *Itpa.* 1. *pf.* 1 *sg.* אֶשְׁתַּבְּשִׁית

Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּבְּשֻׁוּ

Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.

שִׁבְשֵׁב II *a. Pa.* Rankentreiben.

שִׁבְשֵׁבָה *a. m., pl.* שִׁבְשֵׁבִין Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.

שִׁבְשֵׁבָה *a. m.* der Ranken abschneidet (Winzer).

שִׁבְשֵׁבֵב *h.* Zweige nehmen.

שִׁבְשֵׁבֵב *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.

שִׁבְשֵׁבֵבֵת *h. f.* 1. Zweig; 2. Leimrute.

שִׁבְשֵׁבֵשִׁין *h. m. pl.* Ranken.

שִׁבְשֵׁמָה *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שִׁבְשֵׁמָה) Ranke, Zweig; 2. Strahl.

שִׁבְשֵׁמָה *a. f.* Irrtum.

שִׁבְתָּה *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שִׁבְתָּה *a., pf.* 3 *pl.* שִׁבְתֻּהוּ Ex 16, 30 dass.

שִׁבְתָּה I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).

שִׁבְתָּה II *h. f.* 1. Versäumnis; 2. Entschädigung für Versäumnis.

שִׁבְתָּה *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עֶרֶב

שִׁבְתָּה Freitag. מוֹצָאֵי שִׁבְתָּה Sonntagsabend. אַחֲרֵי שִׁבְתָּה, אַחֲרֵי שִׁבְתָּה Sonntag.

שִׁבְתָּה (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שִׁבְתָּה Ex 31, 15, *pl. d.* שִׁבְתָּה Ex 31, 12, *c. s.*

שִׁבְתָּה Ho 2, 13 Soc 59 dass.

שִׁבְתָּה *a. m.* Versäumniskosten.

שְׁבִתָּא (Ex 31, 15, MS שְׁבִתָּא) *a. m.*
Feiern.

שְׁבִתָּא *a. f.* Name des Dämons einer
Krankheit (viell. Genickstarre).

שְׁבִתִּי 1. männl. Personennamen; 2. Name
des Planeten Saturn.

שָׁנָא *a. m., pl.* שָׁנִי Ct 1, 17
(MS שָׁנִי) (Teakbaum, *Tectonia grandis*.
I. Löw).

שָׁנָא I *a.* erschrecken.

שָׁנָא II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren.
Aph. 1. *pt. pl.* מִשְׁנִן Ri 20, 16 (MS
מִשְׁנִן; *Praet.* מִשְׁנִן) verfehlen; 2. irre-
führen.

שְׁגִיגָה *h. f.* Irrtum.

שְׁגִיגָתָא *a. f.* dass.

שְׁגִדָּא *a. m., pl.* שְׁגִדִּין Nu 17, 23
1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus*
communis).

שְׁגִדוּנָא (bGitt 69^b) 1. שְׁגִדוּנָא.

שְׁגִדוּשָׁא *a. m., ind.* שְׁגִדוּשָׁא Dt 7, 23 Ver-
wirrung, Tumult.

שְׁגִדוּשָׁא *a. m.* Aufrührer.

שְׁגִדוּשָׁא (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung,
Tumult.

שְׁגִדוּשָׁתָא *a. f.* (EstII 6, 1, nicht MS) dass.

שְׁגָה *h. Hi.* beachten, sich um etwas
kümmern.

שְׁגָה *a. Aph.* 1. *pf.* אֶשְׁגָּה Ct 2, 9
schauen; 2. sich um etw. kümmern,
Rücksicht nehmen.

שְׁגִישָׁתָא *a. f.* Verwirrung, Tumult.

שְׁגִלּוּן *h. f., pl.* שְׁגִלּוּנוֹת Beischläferin.

שְׁגָם *h. Pi.* verbinden, zusammenfügen.

שְׁגָמִין *h. m. pl.* Zapfen(?).

שְׁגָמִין *a. m. pl.* dass.

שְׁגָר *h.* laufen, *Pi.* senden, *Hi.* überspringen.

שְׁגָר I *a., ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁגָּר Jer 13, 17
(MS תִּשְׁגָּר) vergießen. *Pa.* 1. *pt. pass.*
f. מִשְׁגָּרָא Dt 28, 26 hinwerfen, werfen;
2. senden. *Aph.* 1. werfen; 2. über-
springen.

שְׁגָר II *a., pt. pl.* שְׁגָרִין Ez 39, 9 heizen,
Feuer anlegen. *Aph.* dass.

שְׁגָר *h. m.* Ausflug.

שְׁגָר (EstII 3, 1) männl. Personen-
name.

שְׁגָרָא *a. m.* Trester.

שְׁגָרוּנָא *a. m.* 1. Ausläufer; 2. Hüft-
weh (Ischias, Hexenschuß).

שְׁגָרִיר (?) *x. m.* Sekretär.

שְׁגִשָׁא *h.* wühlen.

שְׁגִשָׁא *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁגִּישָׁא Ex 23, 27
verwirren. *Itpe. pf.* אֶשְׁגִּישָׁא EstII
6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass;
2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתְּגִישוּן Jer 25, 16
rasen.

שְׁגִישָׁא *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתְּגִישוּן Jer 25, 16
(MS יִשְׁתְּגִישוּן) rasen.

שְׁר *h. m.* Dämon.

שְׁרָא I *a.* 1. *pt.* שְׁרִי 1S 20, 20 Soc 59
werfen, schießen; 2. *inf.* מִישֵׁר Lv 4, 12
(MS ursprüngl. מִישֵׁר) ausgießen;
3. ablegen; 4. *pt.* שְׁרִי Jes 10, 14 (MS
שְׁרִי) wegwerfen. *Pa. pf.* שְׁרִי Ex 15, 1
(MS רָמָא) werfen. *Aph.* 1. *pt.* מִשְׁרִי
2S 16, 13 bewerfen; 2. vergießen.
Itpe. 1. *ipf.* יִשְׁתְּרִי Ex 19, 13 geworfen
werden, geschleudert werden; 2. ver-
gossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּרִי Dt 28, 49
rasch fliegen.

שְׁרָא II *a., pt. pass.* שְׁרִיא Ez 27, 19
Ar. (MS שְׁרִין) spinnen.

שְׁרָא *a. m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.*

שְׁרָה Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).

שְׁרָד *h. Ni.* vergewältigt werden.

שְׁרָא (= שְׁרָה) *a. m.* Begünstigung.

שְׁרָה *h. f.* Kiste.

שְׁרוּכָא *a. m.* ruhig.

שְׁרוּכָא (Ez 16, 49) *a. m.* Ruhe.

שְׁרוּכִים *h. m. pl.* Anhalten (wegen
Heirat).

שְׁרוּכִין *a. m. pl.* dass.

שְׁרִי (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.

שְׁרִיא *a. m.* Ostwind.

שְׁרִיכָא *a. m.* ruhig.

שְׁרִין *h. m.* dämonisch.

שְׁרִךְ *h. Pi.* wegen Heirat anhalten.

שָׁרַךְ *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* שָׁרַכְתָּ Jes 14, 7 ruhig sein, beruhigt sein. *Pa.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen.
 שָׁרָא *a. m.* 1. müßig; 2. unfruchtbar.
 שָׂרָא *s.* שָׂרָא.
 שָׂרַל *h. Pi.* zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden.
 שָׂרַל *a. Pa. ipf.* יִשְׁרֹל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אֶשְׁתַּדֵּל Gn 32, 24 sich bemühen; sich zu verschaffen wissen.
 שָׂרַח *h. Ni. Hitp.* von Brand betroffen werden (Getreide).
 שָׂרַח I *a. Itpe.* dass.
 שָׂרַח II *a. Itpe. pf.* אֶשְׁתַּדֵּיף 1 K 18, 27 verfolgt werden.
 שָׂרַפּוֹן *h. m.* Brand des Getreides.
 שָׂרַפְנָא, שָׂרַפְנָא (Dt 28, 22), שָׂרַפְנָא *a. m.* dass.
 שָׂרַח *h. Hitp.* sich anstrengen.
 שָׂרַח I *a. Pa.* ringen. *Itpa. inf.* אֶשְׁתַּדֵּר Ct 6, 1 widersetzlich sein.
 שָׂרַח II *a. Pa. pf.* שָׂרַח Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden.
 שָׂרָא, שָׂרָא *a. m.* Garn.
 שָׂרָה *h. f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat, Wirbelsäule.
 שָׂרָתָא *a. f., pl.* שָׂרָתָא 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle.
 שָׂרָתָא *a. f.* Kasten.
 שָׂהָ *a.* 1. *pt.* שָׁהָ Gn 24, 21, *imp. pl.* שָׁהָ Hb 1, 5 starren, erstarrt sein; 2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen.
 שָׂהָ *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen.
 שָׂהָתָא *h. f.* geraume Zeit.
 שָׂהָתָא *a. f.* dass.
 שָׂהָתָא *a. f. pl.* Wüstenei.
 שָׂהָתָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁהָ (Est II 3, 8, MS שָׁהָ) Verweilen; 2. Mal.

שָׂהָתָא *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten.
 שָׂהָרָא *a.* wach sein.
 שָׂהָרָא *h. m.* Lügenhaftigkeit.
 שָׂהָרָא *s.* שָׂהָרָא II.
 שָׂהָרָא I *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* שָׂהָרָא Gn 43, 32 *imp. sg.* שָׂהָרָא Nu 21, 8 legen, setzen; 2. *pf.* שָׂהָרָא Ex 4, 11 B. machen; 3. billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מִשְׁתָּהָרָא (Ez 1, 15, MS מִשְׁתָּהָרָא) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein.
 שָׂהָרָא II *a. Itpe. pt.* מִשְׁתָּהָרָא Jes 66, 2 unruhig sein.
 שָׂהָרָא *h. f.* שָׂהָרָא בית השואבה Bezeichnung der Nachtfier im Tempel am Hüttenfest.
 שָׂהָרָא *h.* 1. umkehren; 2. Buße tun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquicken; 3. widerlegen.
 שָׂהָרָא *h.* 1. ferner; 2. noch.
 שָׂהָרָא *h. f.* Herumtreiberin.
 שָׂהָרָא *h. m., pl.* שָׂהָרָא 1. (viereckiger) Taubenschlag; 2. Hühnerhaus; 3. männl. Personenname.
 שָׂהָרָא *a. m., c. s.* שָׂהָרָא Ho 11, 11, *pl. c. s.* שָׂהָרָא Jes 60, 8 Taubenschlag.
 שָׂהָרָא *h. m.* Siebent.
 שָׂהָרָא *h. m.* Quittung.
 שָׂהָרָא *s.* שָׂהָרָא.
 שָׂהָרָא *h. m.* der zu schießen liebt(?).
 שָׂהָרָא *h. m.* 1. gleich; 2. wert.
 שָׂהָרָא *h. Hi.* gleichmachen, gleichstellen.
 שָׂהָרָא *a., imp. pl.* שָׂהָרָא Hb 1, 5 (MS שָׂהָרָא) erstarren.
 שָׂהָרָא *a. m., c. s.* שָׂהָרָא Gn 49, 4 (MS שָׂהָרָא) Lager, Polster.
 שָׂהָרָא *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig).
 שָׂהָרָא *h.* sich bücken.
 שָׂהָרָא I *a.* dass.
 שָׂהָרָא II *a.* zerfließen, verschwinden.
 שָׂהָרָא *a.* שָׂהָרָא (= בְּנוֹת שָׂהָרָא) eine grüne Feigenart.

שֹׁן I *a.* grünen, treiben.

שֹׁן II *a.* vernichten.

שֹׁחַ a. m. Grube.

שֹׁחַתָּה *a. f.* Vernichtung.

שׁוּם *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen; 3. abreiben, bestreichen.

שׁוּם I *a., pt. pl.* שְׁיִטִּין Nu 11, 8 umherschweifen; 2. *pt. pl.* שְׁיִטִּין Jon 1, 13 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. bestreichen. *Pal.* umherstreifen.

שׁוּם II *a., pf.* שָׁם Gn 25, 34 verachten. *Aph. pf.* 2 *m. sg.* אֶשְׁיִטְנִי 2 S 12, 10 dass. *Ilpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְשַׁטֵּנוּ 1 S 2, 30 verachtet werden.

שׁוּם *h. m.* Geißel.

שׁוּמָא *a. m.* dass.

שׁוּמָה *h. m.* 1. Tor; 2. irrsinnig; 3. wild (Beiname von Pflanzen); 4. toll (von Hunden).

שׁוּמִיתָא (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis. שְׁוִי *h. m.* Wert.

שׁוּיָא I *a. m., ind.* שְׁוִי Jes 16, 6 (MS שְׁוִי), *f.* שְׁוִיָּא Gn 23, 15 Sab. (im MS nicht vokalisiert) 1. gleich, entsprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig. שְׁוִי קִרְיָתָיִם (Gn 14, 5 B.) Ortsname (bibl. Schawe Kirjathajim).

שׁוּיָא II *a. m.* 1. *ind.* שְׁוִי Gn 15, 10 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שְׁוִי Est II 3, 8 (MS שְׁוִי) Wert.

שׁוּיָא (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שְׁוִי Gn 49, 4, *pl.* שְׁוִיִּין Am 2, 8 (MS שְׁוִיִּין) Lager, Polster.

שׁוּיָתָא I *a. f., ind.* שְׁוִי Est II 3, 8 (MS שְׁוִי) Wert.

שׁוּיָתָא II *a. f.* Wahnsinn.

שְׁוִירִי Ortsname.

שׁוּךְ *a.* 1. verwandt sein; 2. angängig sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.

שׁוּכְתָּא *a. f.* Dorn.

שׁוּלְיָא *m.* Lehrling.

שׁוּלָיִם *h. m. pl.* Boden (eines Gefäßes).

שׁוּלְלִיָּא (Mi 1, 8) 1. mit MS שִׁשְׁלָא *s.* שִׁשְׁלָתָא.

שׁוּלְנִי, שׁוּלְאִנִי weibl. Personennamen.

שׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.

שׁוּם *a.* dass.

שׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. כְּשׁוּם wegen. כְּשׁוּם weil.

שׁוּם *a. m. s.* שְׁמָא.

שׁוּם. ש' טְמִיָּא Ortsname.

שׁוּם I *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).

שׁוּם II *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abgeschätztes.

שׁוּמָא *a. m.* dass.

שׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper), Muttermal.

שׁוּמִירָה *h. f.* 1. Wächterhütte; 2. Finger-ring.

שׁוּמִין *h. m.* 1. das zum Essen erlaubte tierische Fett; 2. Saft, Kraft von Früchten und Getreide.

שׁוּמִינִתָּא *h. f.* eine Knoblauchart.

שׁוּמִיר *h. m.* 1. Hüter, Wächter. שׁוּמִיר הַפֶּתַח Türhüter; 2. Aufbewahrer.

שׁוּמִירָה *s.* שׁוּמִירָה.

שׁוּמִירִין (2 K 7, 1) Ortsname (Samaria).

שׁוּמִירָנָה *a. m., pl. d.* שׁוּמִירָנִי 2 K 17, 27 (Ven. 1517 שְׁמִירָנִי) Samaritaner.

שׁוּמִתָּא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.

שׁוּמִיתָּא *h. f.* Klippe, Strand.

שׁוּמִיתָּא *a. f.* dass.

שׁוּמִיטָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Sunamitin.

שׁוּמִקָּלָא Spottnamen für יְחֻזְקָאִל.

שׁוּמִקִּי *x. m. pl.* Spießbraten.

שׁוּךְ *h.* glätten.

שׁוּךְ *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* שָׁוַע Lv 14, 42 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten; 2. verputzen; 3. glatt werden. *Ilpe.*

pf. אֶתְשָׁע Lv 14, 43 getüncht werden.

שׁוּיָא *a. m.* Fels.

שׁוּיָא *a. m.* glücklich.

שׁוּעִיתָא *a. f.* 1. *c.* שׁוּעִיתָא Ri 7, 15 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שׁוּעִי Dt 28, 37 Spottrede.

שְׂבֹלֶת שְׂעָל *h. m.* Schakal, Fuchs. שְׂבֹלֶת *s.*

שְׂעָר *h. m.* Torhüter, Pförtner.

שָׁן *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.

שָׁן I *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שָׁפִית Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* שָׁף Dt 28, 40 B einreiben, salben (profan); 4. weichen. *Pa.* einreiben.

שָׁן II *a., pt.* שָׂאָה Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.

שָׁה *h. m.* glatt.

שֹׁפָה *h. f.* Hüfte(?).

שֹׁפֵט *h. m.* Richter.

שֹׁפֵי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.

שֹׁפִין *h. m.* Feile.

שֹׁפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.

שֹׁפֵעַ *h. m.* Überfluß.

שֹׁפָר *h. m., pl.* שֹׁפְרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Opferstock.

שֹׁפְרָא (Ex 19, 19) *a. m.* dass.

שֹׁפְתָא *a. f.* Zerriebenes.

שֹׁפְרָא *a. m.* Beifuß (*Artemisia*).

שֹׁק *h.* *Hüpal.* gelüsten, begehren.

שֹׁק *a., inf.* מְשֹׁק Ps 74, 3 Ven. 1517, 1. מְשֹׁחַ, *s.* שֹׁחַ II.

שֹׁק *h. m.* 1. Schenkel; 2. Unterschenkel.

שֹׁק I *h. m., pl.* שֹׁקִיזַת Begehren.

שֹׁק II *h. m., pl.* שֹׁקִים 1. Marktstraße; 2. Markt(Bazar).

שֹׁקָא I *a. m.* Begierde.

שֹׁקָא II (Gn 9, 22) *a. m., pl.* שֹׁקִין 2 S 22, 43, שֹׁקֵאִין 1. Straße; 2. Markt.

שֹׁקָא (Ex 29, 22, MS שֹׁקָא) *a. m.* Schenkel.

שֹׁקָה *h. m.* Trinkgeschirr.

שֹׁקִי *h. m.* Berieselung.

שֹׁקְמִי Ortsname.

שֹׁקֶת *h. f.* Tränktrog.

שֹׁר *a., ipf.* יָשָׁר Am 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שָׁר Ct 2, 8 Ven. 1525 springen; 2. springen machen.

שָׂר *s.* שָׂרָא.

שֹׁר *h. m., pl.* שֹׁרִים Stier. כָּר Wildochs.

שֹׁר *h. m.* Mauer.

שֹׁרָא *a. m., c.* שֹׁר Gn 49, 6 dass.

שֹׁרָא *a. m., c. s.* שֹׁרִיהַ Ez 16, 4 (MS שֹׁרִיהַ) Nabel.

שֹׁרָא *a. m.* Springer.

שֹׁרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שֹׁרֵת הַדִּין das strikte Recht.

שֹׁרֶשׁ *h. m.* Wurzel.

שֹׁרֶתָא *a. f.* Reihe, Linie.

שֹׁשׁ Ortsname.

שֹׁשָׂא *a. m.* Stülholz (*Glycyrrhiza glabra*).

שֹׁשְׁבִין *h. m.* Hochzeitsbeistand.

שֹׁשְׁבִינָא *a. m., c. s.* שֹׁשְׁבִינַה Ri 14, 20 dass.

שֹׁשְׁבִינוּת *h. f.* Hochzeitsbeistandschaft.

שֹׁשְׁבִינוּתָא *a. f.* dass.

שֹׁשְׁבָתָא *a. f.* Zweig.

שֹׁשְׁמָא *a. m.* Führer (eines Bären).

שֹׁשְׁכָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

שֹׁשְׁפָא *s.* שֹׁשְׁפָא.

שֹׁשְׁלֶן *a. f., pl.* שֹׁשְׁלִין שִׁשְׁלֶתָא 1. Kette; 2. Familie. S.

שֹׁשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).

שֹׁשְׁמִנָא *a. m.* Ameise.

שֹׁשֵׁן Ortsname (Susa).

שֹׁשְׁנָא *a. m., ind.* שֹׁשֵׁן Ex 37, 19 B., *c. s.* שֹׁשְׁנָה Nu 8, 4, *pl. c. s.* שֹׁשְׁנָה Ex 25, 31 lilien(kelch)förmige Zierat.

שֹׁשְׁנָה *h. f., pl.* שֹׁשְׁנִים 1. kelchförmige Blüte; 2. Rose; 3. Kopf eines Nagels.

שֹׁשְׁנָתָא (1 K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.

שֹׁשְׁפָא *a. m., c. s.* שֹׁשְׁפָד Gn 38, 18, *pl. d.* שֹׁשְׁפָא Jes 3, 22 Mantel.

שֹׁשְׁתָּי Ortsname.

שֹׁתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.

שֹׁתָא II *a. f.* Netz.

שֹׁתָא III *a. f.* Polster.

שֹׁתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).

שֹׁתִי (jTer 47^d) 1. שֹׁתִי, *s.* שֹׁתָה.

שֹׁתָר *a. Pass.* übrigbleiben. S. יָתָר.

שֹׁב *s.* שֹׁבָא.

שֹׁן *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* ge-
waschen werden.

שֹׁוּנָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Wasch-
wasser.

שֹׁוּרִי *h. m.* aus Schesar. *S.* שִׁירִי.

שֹׁוּרָא *a. m.* Faden.

שֹׁן *h.* verbrennen, bräunen.

שֹׁפֶר männl. Personennamen.

שֹׁר *h.* zwirnen. *Pi.* mehrfach (aus
mehreren Fäden) zwirnen.

שֹׁר *a., pt. pass.* שֹׁר *Ex* 26, 1 dass.

שֹׁרָא *a. m.* Faden.

שֹׁרָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel
(vom Palmzweig).

שֹׁרְתָא, שֹׁרְתָא (Lv 3, 9) *a. f.* Rück-
grat.

שָׁחָא *a.* שָׁחִי *a.* sich beugen.

שָׁחִיב *a., pt.* מִשְׁחָבִיב *Jes* 34, 4 (MS
מִשְׁחָבִיב) zerfließen.

שָׁחַד *a., pf.* 2 *sg.* שָׁחִדָּה *Ez* 16, 33
bestechen.

שָׁחַדָּא *a. m.* 1. *Ex* 23, 8 Bestechung;
2. Begünstigung.

שָׁחָה *h.* sich bücken.

שָׁחָא *a. m.* Grube.

שָׁחֻלִית, שָׁחֻלִית *h. f.* Abfall.

שָׁחֻמָּא *a. m., ind.* שָׁחֻם *Gn* 30, 32
schwärzlich.

שָׁחוּץ *h. m.* stolz, eitel.

שָׁחור I *h. m.* eine Art Schere.

שָׁחור II *h. m.* 1. schwarz. *pl.* שָׁחֻרִים
schwarze Gewänder. שָׁחֻרִי הָרָאשׁ
Schwarzköpfige (= Menschen); 2. das
Schwarze im Auge; 3. (bei Feigen)
blau; 4. (bei Wein) rot.

שָׁחֹר *h. m.* Ruß.

בְּשָׁחֹר אֶפְיוֹן *a. m.* Schwärze. שָׁחֹרָא
beschämt.

שָׁחֹרָא *s.* שָׁחֻרָא

שָׁחוּ *h., pt. pass.* mit aufgebundenem
Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.

שָׁחוּ *a.* schleifen.

שָׁחָה *h.* sich bücken.

שָׁחַט *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten;

2. töten. *Ni.* geschlachtet werden.
Hi. schlachten lassen.

שָׁחַט *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.

שָׁחִי *h. m.* Achselhöhle. בֵּית הַשָּׁחִי
1. dass.; 2. Ärmel.

שָׁחִיָּא *a. m.* 1. dass. בֵּי שָׁחִיָּא dass.;
2. Bücken.

שָׁחִיָּה *h. f.* Bücken.

שָׁחִימָה *h. f.* Schlachten.

שָׁחִילָא *a. m.* Eimer.

שָׁחִימָא *a. m.* schwärzlich.

שָׁחִין *h. m.* Ausschlag.

שָׁחִינָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁחִין *Ex* 9, 9
dass.; 2. Hitze. *S.* שָׁחִנָּא.

שָׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zer-
riebenes.

שָׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שָׁחִיקוּתָהּ *Lv* 13, 55
Abgenütztes.

שָׁחִיתָא *s.* שָׁחִיתָא.

שָׁחִיתָה *h. f.* Grube.

שָׁחִיתָתָא *a. f., ind.* שָׁחִיתָתָא *Ru* 4, 22
Verderbtes, Schlechtes.

שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחֻל 1. herabhängend;
2. mit herabhängenden Gliedmaßen.

Pu. pt. lang herabhängend. *Hi.*

1. herabgleiten lassen; 2. hindurch-
gleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine
Herkunft haben.

שָׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* *c. s.* שָׁחֻלְתָּהּ *Ex*
2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.

שָׁחֻלָּא *a. m.* 1. Eierstock; 2. Trächtig-
keit; 3. eine Ohrenkrankheit.

שָׁחֻלָּא *a. m.* Löwe.

שָׁחֻלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium*
sativum). שָׁחֻלִים שָׁחֻלִים Ortsname.

שָׁחֻלִין *s.* תַּחְלִין.

שָׁחֻלִיתָהּ *h. f.* eine Heuschreckenart.

שָׁחֻלָּת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis*
odoratus).

שָׁחַם *a.* schwärzen.

שָׁחֻמָּא *a. m.* schwärzlich.

שָׁחֻמָּא *a. m.* dunkler Fleck.

שָׁחֻמִּיתָהּ *h. f.* schwärzlich, dunkel.

שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.

שָׁחַן *a.* 1. *pt.* שָׁחַן 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen.
Pa. 1. erwärmen; 2. *pt.* מִשְׁחִין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מִשְׁחִין) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.
שָׁחָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Ausschlag; 2. Erhitzung.
שָׁחָא *x. m.* Stadthaupt(?).
שָׁחַף *h.*, *pt. pass.* שָׁחַף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.
שָׁחַף *a.* schleichen. *pt.* שָׁחַף Koh 1, 5, 1. mit MS שָׁאף. *Pa.* 1. fließen lassen; 2. bewegen, drücken.
שָׁחָף *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr(?).
שָׁחַף *h. f.* Auszehrung.
שָׁחַף, שָׁחַף (Lv 26, 16) *a. f.* dass.
שָׁחַץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.
שָׁחַץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.
שָׁחַץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.
שָׁחָץ *a. m.* Löwe.
שָׁחָצִית *h. f.* Prahlerei.
שָׁחָץ *h. m.* stolz, eitel.
שָׁחַק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.
שָׁחַק *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחָקוּ Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.
שָׁחַק *h. m.* 1. *pl.* שָׁחָק Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שָׁחָק abgenützte Kleider.
שָׁחָק *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.
שָׁחָקָא *a. f.*, *pl. ind.* שָׁחָקָא Jer 38, 11 abgenützte Kleider.
שָׁחַר I *h. Hi.* herabfallen lassen.
שָׁחַר II *h. Hi.* schwarz werden.
שָׁחַר I *a.*, *pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen.
Pa. pt. pl. מִשְׁחָרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens tun.
שָׁחַר II *a. Aph.* schwarz werden.
שָׁחַר III *x. Pa. pf.* 1 *sg.* שָׁחָרִית Nu 16, 15 fernen lassen.

שָׁחַר *h. m.* Morgengrauen, früher Morgen.
שָׁחָרָא *a. m.* dass.
שָׁחָרִית *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).
שָׁחָרִית I *a. m.* dass.
שָׁחָרִית II *a. m.* geschwärzt.
שָׁחָרִית *h. f.* Schwärze.
שָׁחָרִיתָא *a. f.* dass.
שָׁחָרִית *h. f.* dass.
שָׁחָרִיתָא *h. f.* Schwärze, Häßlichkeit.
שָׁחָרִית *h. f.* Morgenzeit.
שָׁחָרָא *x. m.* Fronvogt.
שָׁחָר *h.* freilassen (einen Sklaven).
Pass. freigelassen werden.
שָׁחָר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.
שָׁחַח *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
שָׁחַח *a.* verstümmeln.
שָׁחַח *h. m.* Grünfutter.
שָׁחָחָא *a. m.* Grube.
שָׁחָחָא (Am 7, 1, MS שִׁחָחָא) *a. m.* Grünfutter.
שָׁחָחָא *a. f.* Achselhöhle.
שָׁחַח *c. s.* שָׁחַח (jBabM 11^d) 1. שָׁחַח, שָׁחַח.
שָׁחַח *a. Itpa. pt.* מִשְׁחָחִי Dt 28, 34 irrsinnig werden, unsinnig handeln.
שָׁחַח *h. Ni.* irrsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* irrsinnig werden.
שָׁחַח I *h. f.* 1. echte Akazie (*Acacia tortilis* u. *Seyal*); 2. Ortsname.
שָׁחַח II *h. f.* 1. *pl.* שָׁחַח Reihe, Zeile; 2. Deutung.
שָׁחַח *h. m.* Abspülen.
שָׁחָחָא *a. m.*, *ind.* שָׁחָחָא Jer 12, 5 strömend.
שָׁחָחָא *h. f.* 1. Irrsinn, Wahnsinn; 2. Torheit.
שָׁחָחָא (Koh 2, 13), שָׁחָחָא *a. f.* dass.
שָׁחָחָא *a. f.* Verachtung.
שָׁחַח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten, sich strecken.
שָׁחַח *a.*, *pf.* 3 *pl.* שָׁחָחוּ Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.*

שָׁחַח

אֶשְׁתַּחֲוִית Dt 9, 18 sich ausstrecken,
sich hinwerfen.

שֵׁמֶחַ männl. Personennamen.

שִׁמְיָא *a. m., ind. שְׁמִי* 1 S 21, 15
1. wahnsinnig; 2. töricht; 3. wild.

שְׁמִיּוֹתָא I *a. f.* Torheit.

שְׁמִיּוֹתָא II *a. f.* Verachtung.

שְׁמִיָּה *h. m.* 1. Unterlage; 2. Decke.

שְׁמִיָּהָ *a. m., pl. שְׁמִיָּהוּ* Nu 11, 32
(MS *בְּשְׁמִיָּהוּ*) Schicht.

שְׁמִיפָה *h. f.* Abspülen.

שְׁמִיָּה *h.* 1. überschwemmen; 2. weg-
schwemmen; 3. abspülen; 4. übermäßig
sein. *Hi.* abspülen, wegschwemmen. *Ni.*
Ho. weggeschwemmt werden. *Hup.*
1. weggeschwemmt werden; 2. sich
übergießen.

שְׁמִיָּה *a.* 1. *pt. pl. שְׁמִיָּהוּ* Jes 33, 21
schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.*
שְׁמִיָּה Lv 15, 11 abspülen; 3. über-
häufen. *Itp. ipf. יִשְׁתְּמִיָּה* Lv 6, 21
abgespült werden.

שְׁמִיָּה *h. m.* 1. Guß; 2. Abspülung.

שְׁמִיָּה *h. m.* abgezogene Haut, Fell.

שְׁמִיָּה I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge;
3. Übermut.

שְׁמִיָּה II *a. m.* Haar.

שְׁמִיָּה *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.*
שְׁמִיָּהוּ Jes 38, 21 auflegen.

שְׁמִיָּה *a. m.* 1. *pl. שְׁמִיָּהוּ* Schrift-
stück; 2. Verzeichnis. (später) לְשִׁמְרוֹת
Ära der Dokumente (seleucid. Ära).

שְׁמִיָּה (Jer 32, 10) *a. m.* dass.

שְׁמִיָּה *a. m.* Bahn (eines Gestirns).

שְׁמִיָּה I *a. f., pl. שְׁמִיָּהוּ* Ex 25, 10
echte Akazie (*Acacia tortilis u. Seyal*).

שְׁמִיָּה II *a. f. 1. pl. שְׁמִיָּהוּ* Jes 30, 8, Ot 1, 11
Reihe; 2. Seitenleiste eines Ruhebetts.

שייא (bSabb 67^a) = שְׁיַע, *s. שְׁיַע*.

שִׁיבָא *a. m., c. s. שִׁיבָא* Ex 12, 4
Nachbar.

שִׁיבָאָה *a. f.* Nachbarschaft.

שִׁיבָאָה *a. f., c. s. שִׁיבָאָה* Ex 3, 22
Nachbarin.

שִׁיבָה *h. f.* Zurückkehren.

שִׁיד *h. m.* Dämon.

שִׁידָא *a. m., pl. שִׁידִין* Dt 32, 17 dass.

שִׁידָה *h. f.* Dämonin.

שִׁידָתָא *a. f.* dass.

שִׁיטָא *a. m.* Schwimmen.

שְׁוִלָא *a. f.* Unterwelt.

שִׁיור *h. m.* Rest.

שִׁיורָא *a. m.* dass.

שִׁיבָא *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. אֶשְׁיִיב* Ex
6, 6 entrinnen lassen; 2. *inf. שִׁיבָא*
Nu 35, 12, *pt. מְשִׁיבִים* Dt 3, 3 ent-
rinnen. *Pass. ipf. יִשְׁתְּיִיב* Dt 23, 16
gerettet werden, entrinnen.

שִׁיבָאָה (Nu 35, 6) *a. f.* Rettung.

שִׁיבִי männl. Personennamen.

שִׁיבָתָא *a. f.* 1. *ind. שִׁיבָתָא* Gn 45, 7
gerettete Schar; 2. *ind. שִׁיבָתָא* Ob 20
Soc 59 Rettung.

שִׁיפִין *h. m. pl.* Judendorn (*Zizyphus
vulgaris*).

שִׁינִיר *h. m.* aus Schesar.

שִׁיָּה *h. m.* Grube, Zisterne.

שִׁיָּהָ *a. m., pl. c. שִׁיָּהוּ* Sac 14, 10
(MS *שִׁיָּהוּ*) dass.

שִׁיחור *h. m.* ausgeglühte (schwarze)
Kohle.

שִׁיחורָא *a. m., pl. שִׁיחורִין* Jes 44, 12
dass.

שִׁיחין Ortsname.

שִׁימָה *h. m.* Schwimmer.

שִׁימָה (Jes 25, 11) dass.

שִׁימָהָ *a. m.* Umhergehen, Wanderung.
שִׁימָהָ *s. שִׁימָהָ*.

שִׁיבָאָה *a. m.* Spalt(?).

שִׁיל (= שאל) *a. Pa.* 1. verlangen; 2. fragen;
3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.*
ausleihen. *Itp.* sich ausbitten (Auf-
lösung eines Gelübdes nachsuchen).

שִׁילָה männl. Personennamen.

שִׁילוֹת Name einer Quelle.

שִׁילוֹחָא *a. m., ind. שִׁילוֹחָא* Koh 2, 5
dass.

שִׁילי Ortsname.

שִׁילִין *h. m. pl., s.* שִׁיר.
 שִׁמִּי männl. Personennamen (שִׁמְעוֹן).
 שִׁנִּי männl. Personennamen (שִׁנְיָן).
 שִׁן Name des 21. Buchstabens.
 שִׁנָּה *a. m.* Urinieren.
 שִׁנָּה *h. f.* Schlaf.
 שִׁנְתָּה (Gn 2, 21) *a. f. dass.*
 שִׁנְעָה *a. m.* 1. *ind.* שִׁנְעָה Nu 19, 15
 Mörtel; 2. Spund.
 שִׁנְעָלוֹן (jMaasr 51^b) 1. שִׁנְעָלוֹן, *s.* שִׁנְעָלָה.
 שִׁנְתָּה *a. f.* Rede.
 שִׁיף *h. m.* geglättet, glatt.
 שִׁיפָה *a. m.* abgenützt.
 שִׁיפָה *a. m.* (Hb 2, 11) 1. Brett;
 2. Verreibung.
 שִׁיפָה *a. m.* ein Gefäß.
 שִׁיפָה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שִׁיפּוֹת Bast-
 decke, Flechtwerk.
 שִׁיפָנָה? (TosBech V 4) *s.* שִׁיפָנָה.
 שִׁיפֹן *h. m.* Hafer (*Avena sativa*; aber
 vielleicht eher die wilde *Avena barbata*).
 שִׁיץ *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
 שִׁיץ I *a. m.* dass.
 שִׁיץ II *a. m.* Flosse.
 שִׁיץָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Ver-
 tilgung. *s.* שִׁיץָה.
 שִׁיץָה *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1
 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שִׁיץָה Dt
 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen;
 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.*
 אֶשְׁתִּיץ Gn 34, 30 vertilgt werden;
 2. beendigt werden, enden.
 שִׁיץָה *a. m.* Untergang.
 שִׁיץָה (2K 13, 19) *a. f. dass.*
 שִׁיץָה *a. f.* Schwaden, (*Glyceria*
fluitans), *s.* קרמית. I. Löw.
 שִׁיר *s.* שִׁיר.
 שִׁיר *pt.* משויר (TosOhol XIV 9) 1.
 שִׁיר *s.* שִׁיר.
 שִׁיר *h. m.* Gesang.
 שִׁיר *a.* singen.
 שִׁיר *h. m.* Reisender.
 שִׁיר *h. m.* 1. Ring; 2. Armring;
 3. Halsband, Kette.

שִׁירָה *a. m., pl.* שִׁירִין Gn 24, 22, *c.* שִׁירִי
 Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
 שִׁירָה *a. m.* Rest.
 שִׁירָה *a. m., pl.* שִׁירִין Ct 1, 1 Lied.
 שִׁירָה *x. m., ind.* שִׁיר EstII 8, 15 (MS
 שִׁיר) Seide.
 שִׁירָה (EstII 6, 10) *x. m., pl.*
 שִׁירָה Ex 27, 19 (MS שִׁירָה) 1. Seide;
 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
 שִׁירָה *h. f.* Lied.
 שִׁירָה *h. f.* Karawane.
 שִׁירָה *a. m.* 1. *c.* שִׁירִי Thr 2, 19
 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
 שִׁירָה *h. m.* Dienst.
 שִׁירָה I *a. m., c.* שִׁירָה EstII 1, 2
 Ven. 1592 dass.
 שִׁירָה II *a. f., ind.* שִׁירִי Jer 2, 3 An-
 fang.
 שִׁירָה III (Gn 43, 25) *a. f., pl.* שִׁירָה
 Mi 5, 3 (Mx שִׁירָה) Mahl, Mahlzeit.
 שִׁירָה *a. f., c.* שִׁירָה Dt 16, 9 An-
 fangen.
 שִׁירָה *h. m. du.* Rest.
 שִׁירָה (NuJI 32, 3 Ven. 1591) 1. שִׁירָה.
 שִׁירָה (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
 שִׁירָה *a. f., c.* שִׁירָה Gn 37, 25
 Karawane.
 שִׁישׁ *h. m.* Alabaster.
 שִׁישָׁה (EstII 1, 2) *a. m.* dass.
 שִׁישָׁה *a. m.* Glasgefäß.
 שִׁישָׁה männl. Personennamen.
 שִׁישָׁה *a. m.* Strick(?).
 שִׁישָׁה weibl. Personennamen (von
 שִׁישׁ = שִׁישׁ).
 שִׁישָׁה *a. f., ind.* שִׁישָׁה Mi 1, 8, *pl.*
 שִׁישָׁה Jes 40, 19 Kette.
 שִׁית *h. m.* späteste Feige.
 שִׁית *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Ab-
 zugskanal am Altar.
 שִׁית (Ex 21, 2) *a. m., f.* שִׁיתָה Ex 26, 22
 sechs. שִׁיתָה Gn 46, 18, sechs.
 שִׁיתָה Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שִׁיתָה Gn
 5, 15 sechzig.
 שִׁיתָה *a. m., f.* שִׁיתָה sechzehn.

שיתסראה *a. m.* sechzehnter.

שָׁכַב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.

שָׁכַב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שָׁכְבוּ Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* וַשְׁכֹּב Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שָׁכַב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph.* *pf.* *c. s.* אֶשְׁכְּבִיהָ 1 K 17, 19 legen. *Itpe.* *ipf.* 3 *pl.* *f.* וַיִּשְׁתַּכְּבֶן Sac 14, 2 beschlafen werden.

שָׁכַב *h. m.* der untere Mühlstein.

שָׁכְבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.

שָׁכְבָה *h. f.* שָׁכַבְתָּ וָרַע Samenerguß.

שָׁכְכָא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.

שָׁכְכָתָא *a. f., c. s.* שָׁכְכָתָךְ Lv 18, 20 Beilager.

שָׁכְכָתָא *a. f., c.* שָׁכַבְתָּ Lv 15, 16 Erguß (von Samen).

שָׁכַן 1. שָׁכַן, *s.* שָׁכַן.

שָׁכֻנָא *a. m., pl.* שָׁכֻנִין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.

שָׁכֻנָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.

שָׁכֻנְתָא *a. f.* dass.

שָׁכִין (*jBabB* 14^c) 1. שִׁיחִין, *s.* שִׁיחַ.

שָׁכֹר *h. m.* berauscht.

שָׁכַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.

שָׁכַח *a., inf.* מִשְׁכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl.* *c. s.* וַיִּשְׁכַּחנִי Dt 4, 50 finden. *pt. pass.*

שָׁכִיחַ 1. antreffbar, sich befindend; 2. vorhanden; 3. gewöhnlich. *Aph.* *pf.*

אֶשְׁכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe.* *ipf.* וַיִּשְׁתַּכַּח Dt 17, 2 gefunden werden.

שָׁכַחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. Vergessenes (eine Armenabgabe, *s.* Dt 24, 19 ff.).

שָׁכַחַן *h. m.* vergeßlich.

שָׁכַחְתָּ männl. Personennamen.

שָׁכִיב *h. m.* מָרַע שָׁכִיב schwer krank.

שָׁכִיבָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁכִיב EstII 6, 1 liegend; 2. מָרַע שָׁכִיב schwer krank; 3. Koh 3, 4 entschlafen.

שָׁכִיבָה *h. f.* Liegen.

שָׁכִיחָה *h. f.* Vergessen.

שָׁכִיחָה *h. f.* Beruhigung.

שָׁכֻנָא *pl. c. s.* שָׁכֻנִי 2K 4, 3, 1. mit MS שִׁיכְבְּכִי, *s.* שִׁיכְבָּא.

שָׁכֻנָה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.

שָׁכֻנְתָא *a. f.* 1. Wohnen; 2. שָׁכֻנְתָּא רֵוִי Ex 17, 7 das (irdische) Wohnen Gottes. *c. s.* שָׁכֻנְתִּי (1. שָׁכֻנְתִּי) Wohnung.

שָׁכַךְ *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.

שָׁכַל *h. Pi.* gleiten lassen(?).

שָׁכְלוּל *h. m.* Vollendung.

שָׁכְלוּלָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שָׁכְלוּלִי 2S 22, 8 Grundfeste.

שָׁכְלִי *h. m.* eine Vogelart(?).

שָׁכַלְל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.

שָׁכַלְל *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* וַתִּשְׁכַּלְלֵנִי Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* וַאֲשַׁמְכְּלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.

שָׁכַם *h. Hi.* früh tun.

שָׁכְמִי *h. m.* 1. nach dem Nacken benannt; 2. nach Sichem benannt.

שָׁכַן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.

שָׁכֹן *h. m., f.* שָׁכֻנָה Nachbar.

שָׁכִין *a.* 1. *pf.* שָׁכִין Ct 3, 10 (MS *Pa.* שָׁכִין) sich niederlassen; 2. sich setzen.

שָׁכֻנָא 1. שָׁכֻנָא *a. m.* mit überhängender Augenbraue, Stirnrand über den Augen.

שָׁכֻנָא 1. שָׁכֻנָא *a. m.* mit überhängender Stirnhaut.

שָׁכֻנָה männl. Personennamen.

שָׁכֻנְצִיב Ortsnamen.

שָׁכַךְ *h. m.* Lederarbeiter.

שָׁכְכָא *a. m.* Lederarbeiter.

שָׁכַר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.

שָׁכַר *h. m.* Rauschtrank.

שָׁכְרָא *a. m.* dass.

שָׁכְרָוִי *pers. m.* Falkenjagd.

שכרות *h. f.* Trunkenheit.
 שָׁכַח *h.* schütteln, schwenken.
 שָׁכַח *a.* dass.
 שָׁכַח *a. f.* Hautreiz(?).
 שָׁל *h.* (= שָׁל, zur Umschreibung des Genetivs benützt und ursprünglich mit dem folgenden Wort verbunden) von, שָׁלִי שָׁלִי mein, dein.
 שָׁל I *a., pt.* שָׁלִי, cf. שָׁלִינִי Dt 14, 17 herausziehen.
 שָׁל II, שָׁלִי *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלִי Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph.* 1. *pf.* אָשַׁל Thr 2, 7 (MS שָׁבַק) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתָּלוֹן Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.
 שלאהותא *c. s.* שלאהותא Thr 3, 65 1. mit MS שלאהותא, s. שלאהותא.
 שלב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.
 שלב *a. Pa. pt. pass. pl.* מְשֻׁלְבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefalt sein.
 שֻׁלְבָא *a. m.* Schnauze (eines Gefäßes).
 שְׁלִבִּית *h. f. pl.* Leitersprossen.
 שְׁלִבֻקָא *a. m.* Blase.
 שֻׁלְבָק *h.* Blasen erzeugen.
 שְׁלִיבוֹת (jSot 18^a) 1. שְׁלִיבוֹת.
 שֻׁלְבָשׁ *a.* durchlaufen.
 שֻׁלֵּג *h. m.* Schnee.
 שֻׁלְגָא *a. m.* ein Reinigungsmittel (Wurzel von *Leontice Leontopetalum*?).
 שֻׁלֵּד *h. m., pl.* שְׁלִדוֹת Gerippe.
 שֻׁלְדָא I. Löw) *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.
 שְׁלָה *ipf.* יִשְׁלָה Jes 10, 32, 1. יִשְׁלָה (MS in marg. יִשְׁלָה), s. שְׁלָה.
 שָׁלָה *h.* 1. herausziehen; 2. fischen. *Pi.* entfernen.
 שְׁלָהוֹתָא *a. f., c. s.* שְׁלָהוֹתָא Thr 3, 65 Müdemachen.
 שְׁלָהָה *h., pt. pass.* מְשֻׁלְהָה brennend.
 שְׁלָהָה *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.* מְשֻׁלְהָה Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.

שְׁלָהֲבִיתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h. f.* dass.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. m.* dass.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. f., c.* שְׁלָהֲבִיתָא Ex 3, 2 dass.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. m., pl. c.* שְׁלָהֲבִיתָא Jes 8, 23 (MS יִשְׁתָּלוֹהִי) Verschmachten.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a., pt. pass.* מְשֻׁלְהִי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen.
 שְׁלָהֲבִיתָא *Pass. pf.* אֶשְׁתָּלְהִי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.
 שְׁלָהֲבִיתָא I *a. m.* müde.
 שְׁלָהֲבִיתָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. m. pl.* Ende.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h. m.* weichgewordene, leicht-entkernte Olive.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fortschickung. שְׁלָהֲבִיתָא die Entlassung (der Vogelmutter) vom Nest (Dt 22, 6 f.).
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. m.* Gesandter.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h. m.* Anfassen.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. f.* Ruhe.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. m.* Embryo.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h. f.* Katarakt.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personennamen.
 שְׁלָהֲבִיתָא Ortsname.
 שְׁלָהֲבִיתָא weibl. Personennamen.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h. m. pl.* Gekochtes.
 שְׁלָהֲבִיתָא *s.* שְׁלָהֲבִיתָא.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a. f., ind.* שְׁלָהֲבִיתָא Thr 1, 5 Ruhe.
 שְׁלָהֲבִיתָא (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שְׁלָהֲבִיתָא Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum.
 שְׁלָהֲבִיתָא Lv 4, 20 versehentlich. שְׁלָהֲבִיתָא Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.
 שְׁלָהֲבִיתָא *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.
 שְׁלָהֲבִיתָא *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלָהֲבִיתָא Ex 3, 12 senden. שְׁלָהֲבִיתָא holen lassen; 2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שְׁלָהֲבִיתָא Nu 22, 40 fortschicken, entlassen.
 שְׁלָהֲבִיתָא *1. pt.* מְשֻׁלְהִי Ex 8, 17 loslassen;

2. *pf.* אִשְׁלַח Nu 20, 28 ausziehen;
 3. *ipf.* יִשְׁלַח Lv 1, 6 abziehen, ent-
 häuten. *Itpe. pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּלְחִית
 Ri 5, 7, *inf. c. s.* אִשְׁתַּלְחִיָּהוּ Ez 1, 14
 Soc 59 gesandt werden; 2. aus-
 gezogen werden.
 שֶׁלַח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weich-
 gewordene, leicht entkernte Olive;
 3. Breite (einer Stufe); 4. *pl.* שֶׁלְחִין
 Bewässerungsrinnen. בֵּית הַשֶּׁלְחִין Be-
 wässerungsland.
 שֶׁלַחָא *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.
 שֶׁלְחָא *a. m.* Fellzubereiter.
 שֶׁלְחָפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.
 שֶׁלַחן *h. m.* Tisch.
 שֶׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.
 שֶׁלַחָה *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen.
Pass. vertauscht werden.
 שֶׁלַט I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt
 ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherr-
 schen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.
 שֶׁלַט II *s.* שֶׁלֵט.
 שֶׁלַט *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלוֹט Dt 15, 6
 herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלַט Lv 20, 16
 vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.*
 3 *pl. c. s.* אִשְׁלֹטוּנָא Am 4, 1 Gewalt ver-
 leihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.
 שֶׁלֵטָא *a. m.* 1. *pl. d.* שֶׁלֵטִיא Jer 51, 11
 Schild; 2. Flecken.
 שֶׁלֵטָן I *h. m.* gewaltiger Machthaber,
 Herrscher.
 שֶׁלֵטָן II *h. m.* Schildchen.
 שֶׁלֵטוֹנָא I *a. m. ind.* שֶׁלֵטוֹן Gn 49, 9
 Herrscher.
 שֶׁלֵטוֹנָא II *a. m.* Schildchen (ein Kopf-
 putz der Frauen).
 שֶׁלֵטוֹנָה *h. f.* Gewaltige.
 שׁוֹלְטִיתָא (Ri 6, 21, MS שׁוֹטִיתָא) Stab.
 שֶׁלֵטָן *h. m.* Herrschaft, Gewalt.
 שֶׁלֵטָנָא *a. m.* 1. *ind.* שֶׁלֵטָן Gn 37, 8
 Herrschaft; 2. *ind.* שֶׁלֵטָן Ex 21, 20
 Gewalt; 3. Machthaber.
 שֶׁלֵטוֹנָתָא *h. f.* Herrschaft, Macht.
 שֶׁלֵטוֹנָתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

שֶׁלֵטָתָא (1. שֶׁטָתָא?) *a. f.* Bein (eines
 Ruhebetts).
 שְׁלִיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe;
 2. שְׁלִיָא מֵן plötzlich, unverhofft;
 3. plötzliches Verderben.
 שְׁלִיָא II *a. m.* Bodensatz.
 שְׁלִיָאִיתָא *a.* ohne Arglist.
 שְׁלִיבָא (שְׁלִבָא?) *a. m., pl. d.* שְׁלִיבָא
 1 K 7, 28 (MS שְׁלִיבָא) Sprosse (einer
 Leiter), Stufe.
 שְׁלִיבָה (שְׁלִבָה) *h. f.; pl.* שְׁלִיבִין
 dass.
 שְׁלִיָה *h. f.* Nachgeburt.
 שְׁלִיָא *a. m., ind. f.* שְׁלִיָא Jer 22, 21
 ruhig.
 שְׁלִיָוָתָא *a. f., ind.* שְׁלִיָא Ez 16, 49
 Ruhe.
 שְׁלִיָוָתָא *a. f.* dass.
 שְׁלִיָה *h. m., pl.* שְׁלִיָוִים Bevollmächtigter.
 שְׁלִיָה צְבוּר Vorbeter.
 שְׁלִיָוָתָא *h. f.* 1. Sendung, Botschaft;
 2. Bevollmächtigung.
 שְׁלִיָוָתָא (Est II 5, 8, nicht im MS)
a. f. dass.
 שְׁלִיָמָא (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.,*
ind. שְׁלִיָמָא Gn 24, 2 B., *c. s.* שְׁלִיָמָהוּ
 Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שְׁלִיָמָהוּ)
 mächtig, Machthaber.
 שְׁלִיָמָא (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שְׁלִיָמָא)
a. f. Herrscherin.
 שְׁלִיָמָן *s.* שְׁלִיָמָא.
 שְׁלִיָמָתָא (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.*
 Herrschaft, Reich.
 שְׁלִיָל *h. m.* Embryo.
 שְׁלִיָלָא (Koh 6, 3) *a. m.* dass.
 שְׁלִיָם *s.* שְׁלִיָמָא.
 שְׁלִיָמָא *s.* שְׁלִיָמָא.
 שְׁלִיָמוֹתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl;
 2. Vollkommenheit.
 שְׁלִיָנוֹנָא (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.
 שְׁלִיָה *h. m.* Doppelsack für den Trans-
 port zu Esel.
 שְׁלִיָפָה *h. f.* Ausziehen.
 שְׁלִיָקָה *h. f.* Sieden.

שְׁלִיקְתָּא *a. f.* Gesottenes.
 שְׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.
 שְׁלִישִׁי *h. m.* 1. Dritter; 2. Dienstag.
 שְׁלִית *h.* Ortsname.
 שְׁלִיתָא I *a. f.* Nachgeburt.
 שְׁלִיתָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.
 שֶׁל *h. Hi.* werfen. *Ho.* geworfen werden.
 שֶׁלֶךְ *h. m.* Reiher.
 שֶׁלְכָא 1. שְׁלָכָא.
 שְׁלֹכְתִי (bEr 53^b)?
 שֶׁלֶל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln. *Pilp. s.* שֶׁלֶשׁ.
 שֶׁלֶל II *h. Hilt.* beraubt sein.
 שֶׁלֶל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שֶׁלֶבֶצִים Eierstock.
 שֶׁלֶלָא *a. m.* Beute.
 שֶׁלֶם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.
 שֶׁלֶם, שְׁלִים *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שְׁלִימָתָא Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שְׁלִמִין Gn 34, 21 (MS שְׁלִמְנוֹן) Sab. שֶׁלֶם אֵינוֹן, 1. שְׁלִמְנוֹן (שְׁלִמְנוֹן) friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מִשְׁלִמִין Ex 20, 5 (MS *Aph.* מִשְׁלִמִין) vervollständigen; 2. *inf.* שְׁלִמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּשַׁלֵּם Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אֶשְׁלִמְנוֹן Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּשַׁלֵּם Dt 20, 12 Frieden schließen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa.* *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.
 שֶׁלֶם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.
 שְׁלָמָא *a. m., ind.* שְׁלָם Gn 6, 9, *f.* שְׁלָמָא Lv 4, 28, *pl.* שְׁלָמִין Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.
 שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁלָם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שְׁלָם Dt 20, 10 Friede; 3. Übereinstimmung. שְׁלָמָא zugegeben!
 שְׁלָמָא *a. m., pl. d.* שְׁלָמָא Gn 15, 19 eine Völkerschaft (Keniter).

שְׁלֹמֹתָא *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלֹמִינִי (jSabb 8^b, Ausg. Ven. של מיני?)
 שְׁלֹמֶן männl. Personennamen.
 שְׁלֹמְנָא *a. m.* vollkommen.
 שְׁלֹמְנָא, שְׁלֹמְנָא (שְׁלֹמְנָא) weibl. Personennamen.
 שְׁלֹמְתָא *a. f.* Vollkommenheit.
 שְׁלֹמְצוֹ 1. שְׁלֹמְצוֹ.
 שְׁלֹנָא (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer(?).
 שְׁלֹנָא Ortsnamen.
 שְׁלֹעֲטוֹט (jAbZ 39^c)?
 שְׁלָה *h.* ausziehen, abziehen.
 שְׁלָה *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלֹף Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen; 2. *pt. pass.* שְׁלִיָה Lv 22, 24 B. kastriert (durch Lösung der Hoden). *Pa. pf.* 3 *pl.* שְׁלִפּוֹ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִשְׁתַּלֵּף Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.
 שְׁלָה *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.
 שְׁלֹפֹתָא *a. m.* Blase, Pustel.
 שְׁלֹפֹתִיתָא *h. f.* 1. Muttermund (Uterus); 2. Kropf; 3. (später) Harnblase.
 שְׁלֹפֹתָא *a. m.* unreife Dattel.
 שְׁלֹפֹתָא *a. m.* Blase, Pustel.
 שְׁלֹפִיִן Ortsnamen(?).
 שֶׁלֶךְ I *h.* den Flaum verlieren.
 שֶׁלֶךְ II *h.* brühen, sieden. *pt. pass.* שְׁלֹק gesotten (auch von Eiern). *Ni.* gebrüht werden.
 שֶׁלֶךְ *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלֹךְ 2K 19, 26 (MS שְׁלֹק) verbrennen.
 שֶׁלֶךְ *h. m.* 1. Sieden, Brühen; 2. *pl.* שְׁלֹקָתָא Gesottenes; 3. שְׁלֹקָתָא männl. Personennamen.
 שְׁלֹקוֹנִיתָא (irrig שְׁלֹקוֹנִיתָא) *h. f.* Sudsalz (I. Löw).
 שְׁלֹקָא *a. m.* Härchen, Flaum.
 שֶׁלֶשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu. pt.* 1. dreifach; 2. gedrittelt; 3. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.

שָׁלָשׁ *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm; 4. (später) Durchfall.

שִׁלְשִׁית *h. f.* die Wolfsmilchart *Crozophora tinctoria*, nach I. Löw. *שִׁלְשִׁית* *S.*

שָׁלָשׁ *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhängen. *Pass.* 1. herabgelassen werden; 2. verkettet sein.

שָׁלָשׁ *a., pf. 3 sg. f. c. s.* שִׁלְשִׁית *Jos 2, 15* herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.

שִׁלְשִׁית *h. f.* 1. Kette; 2. Stammbaum.

שִׁלְשִׁית *a. f., pl.* שִׁלְשִׁין *Ri 16, 21* (*Praet.* שִׁשִּׁין), שִׁלְשִׁין *Jes 40, 19* (*MS* שִׁשִּׁין), שִׁלְשִׁין! *Est II 1, 1* (*MS* שִׁלְשִׁין), שִׁלְשִׁין *Est II 1, 3* dass.

שֵׁם *h. m., pl.* שְׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. שֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an, für. לְשֵׁם um der Sache willen (ohne selbstische Absicht); 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. שֵׁם בֶּשֶׁם wie; 7. männl. Personennamen (Sem).

שֵׁם (Gn 16, 13) *a. m.* 1. *c.* שֵׁם *Nu 25, 15, c. s.* שֵׁם *Gn 17, 5, שֵׁם* *Gn 5, 2, pl.* שֵׁם *Gn 2, 20* Name. 2. Ruf. בֵּישׁ שֵׁם *Nu 14, 36 B.* übler Ruf. שֵׁם, עַל שֵׁם *Est II 1, 2* wegen. 1. im Namen von; 2. *Est II 1, 2* weil.

שֵׁם (= שֵׁלָם) *h.* vielleicht.

שֵׁם *a. m.* schadhaft.

שֵׁם ein Zauberwort.

שֵׁם *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Pu. pt.* מִשֵּׁם Abtrünniger. *Htp.* abtrünnig werden.

שֵׁם *a.* dass. *Itpa. ipf.* יִשְׁתָּמַד *Ex 12, 43* abtrünnig werden.

שֵׁם *h. m.* Religionsverfolgung.

שֵׁם, שֵׁם *a. m.* dass.

שֵׁם (שֵׁם) Name eines Dämons.

שֵׁם männl. Personennamen.

שֵׁם *s.* שֵׁם.

שֵׁם *h. m.* Ziehen.

שֵׁם *h. m.* langgezogen.

שֵׁם *a. m.* dass.

שֵׁם (*Jo 1, 4*) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שֵׁם *a. f., ind.* שֵׁם *Ez 23, 20* (*MS* שֵׁם) Buhlerin.

שֵׁם (*jOrl 61^a*) 1. דָּמָר.

שֵׁם *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personennamen.

שֵׁם *h. m.* Verkündigen.

שֵׁם *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שֵׁם *2 K 25, 11* (*MS* שֵׁם) Höriger, Diener.

שֵׁם *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שֵׁם (*Ct 5, 10, MS* שֵׁם) 1. שֵׁם, *s.* שֵׁם.

שֵׁם *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שֵׁם I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שֵׁם II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שֵׁם *h. m.* Bedienung

שֵׁם *a. m., c. s.* שֵׁם *Gn 40, 13* Dienst.

שֵׁם *h. m.* Anhänger Schammaj's(?).

שֵׁם Name eines gefallenen Engels.

שֵׁם *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. entschlüpfen lassen; 3. entschlüpfen.

Ni. entgleiten, gleiten. *pt.* שֵׁם gelöst. *Pi.* 1. locker, weit machen;

2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שֵׁם *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf. 3 f. sg.* שֵׁם *Lv 26, 35* unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* שֵׁם

Ex 23, 10 (*MS* שֵׁם) unbenützt lassen; 2. *ipf. 3 sg. f.* שֵׁם *Lv 26, 34* unbenützt bleiben; 3. *ipf.* שֵׁם *Dt 15, 2* erlassen (v. Schuld). *Itp.*

1. lose werden; 2. sich entziehen.

שֵׁם *h. f.* Erlaßjahr.

שֵׁם *h. m. pl.* Weinranken.

שְׁמַתָּא (Dt 15, 1) *a. f., pl. c. s.* שְׁמַתָּא
Lv 26, 43 Erlaß, Erlaßjahr.
שְׁמִי 1. männl. Personennamen.
שְׁמַיָּא *a. m. pl.* (nie *ind.*) 1. Gn 1, 1
Himmel; 2. Bezeichnung für Gott;
3. *c.* שְׁמִי 1 K 6, 15 Ven. 1517
Höhe.
שְׁמִיָּא *a. m.* langgezogen.
שְׁמַיָּא *h. m. pl.* 1. Himmel. שְׁמִי קוֹרָה
Decke (im Hause); 2. Bezeichnung
für Gott. שְׁמִי בְּיַד שְׁמַיָּא durch Gottes
Hand (auf natürliche Weise, nicht
durch Menschen).
שְׁמִיָּא *h. m.* 1. eine Münze; 2. *s.* שְׁמִי.
שְׁמִיָּא *a. m., pl. c. s.* שְׁמִיָּא Gn 4, 4
fett.
שְׁמִיָּא *h. m.* achter. עֶצֶר שְׁמִיָּא der
achte Tag des Hüttenfestes.
שְׁמִיָּא (שְׁמִיָּא?) *a. m., pl. d.* שְׁמִיָּא
2 K 25, 11 Höriger.
שְׁמִיעָה *h. f.* Hören.
שְׁמִיעָה *a. f.* dass.
שְׁמִירָה *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunder-
barer Wurm zum Schneiden der Steine.
שְׁמִירָה *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant;
2. wunderbarer Wurm zum Stein-
schneiden.
שְׁמִירָה *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Be-
obachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spät-
traube.
שְׁמִירָה, שְׁמִירָה, שְׁמִירָה, שְׁמִירָה weibl.
Personennamen.
שְׁמִירָה dass.
שְׁמִירָה *a. m.* Zwiebel (*Allium Ceba*).
שְׁמִירָה *h.* 1. verheert werden, öde werden;
2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.*
vertilgt werden. *Hitpo.* staunen.
שְׁמִירָה *a. m.* *Hitpo.* 1. *pf.* אֶשְׁתָּמֵם 1 S 21, 14
geistesabwesend sein.
שְׁמִירָה *h. m.* geistesabwesend.
שְׁמִירָה *h. f.* Verödung, Öde.
שְׁמִירָה I *h. Pi.* abschätzen.
שְׁמִירָה II *h. Hi.* fett werden, *Hitpo.* fest
werden.

שְׁמִירָה *a. m.* *Hitpo.* fett werden.
שְׁמִירָה *h. m.* fett.
שְׁמִירָה männl. Personennamen.
שְׁמִירָה *h. m.* Name.
שְׁמִירָה *h. m.* Öl. *Pl.* שְׁמִירָה Öllarten, Salben.
שְׁמִירָה Fischtran. שְׁמִירָה
(heiliges) Salböl. שְׁמִירָה durch Rosen-
blätter parfümiertes Öl. שְׁמִירָה ge-
reinigtes Öl. שְׁמִירָה Würzöl.
שְׁמִירָה Öl aus gesottenen Preß-
rückständen. *Pl.* שְׁמִירָה Öllarten.
שְׁמִירָה Öl aus aufgeweichten
Olivens. שְׁמִירָה ungereinigtes
Öl.
שְׁמִירָה (Ri 3, 22) *a. m.* Fett.
שְׁמִירָה *a. m., ind.* שְׁמִירָה Gn 18, 8, 2 S
17, 29 Butter.
שְׁמִירָה *h. m., f.* שְׁמִירָה acht. שְׁמִירָה
שְׁמִירָה achtzehn. שְׁמִירָה
Achtzehngebet.
שְׁמִירָה *a. f.* Fettigkeit.
שְׁמִירָה *a. f.* Fett.
שְׁמִירָה *a. m., pl. c. s.* שְׁמִירָה Gn
4, 4 (MS שְׁמִירָה) fett.
שְׁמִירָה *h.* 1. hören. שְׁמִירָה, שְׁמִירָה
gehören; 2. verstehen. שְׁמִירָה soll ich etwa
(das Schriftwort) verstehen? *Ni.*
willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass;
2. tönen lassen.
שְׁמִירָה *a., ipf.* 2 *sg.* שְׁמִירָה Dt 32, 1
hören. שְׁמִירָה gehorchen; 2. bedienen;
3. entnehmen. *Pa. pt. pl.* שְׁמִירָה
1 S 29, 5 ertönen lassen. *Aph.*
1. *pf. c. s.* אֶשְׁמִירָה Dt 4, 36 ver-
künden; 2. ertönen lassen. *Hitpo.*
1. *pf.* אֶשְׁמִירָה 45, 16 gehört werden;
2. *ipf.* 3 *pl.* שְׁמִירָה Gn 49, 10 sich
unterwerfen, gehorchen.
שְׁמִירָה (*imp. v.* שְׁמִירָה). שְׁמִירָה die
tägliche Rezitation gewisser Gesetzes-
stücke (Dt 6, 4—9; 11, 13—21;
Nu 15, 37—41).
שְׁמִירָה *a. m.* 1. *c.* שְׁמִירָה Gn 29, 13 Ruf;
2. *c.* שְׁמִירָה 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.

שְׁמַעְא *a. m., c. s.* שְׁמַעְיָה Jos 6, 27
 Praet., Ruf.
 שְׁמַעְא *a. m.* Diener.
 שְׁמַעוֹן männl. Personennamen.
 שְׁמַעִי dass.
 שְׁמַעְיָה dass.
 שְׁמַעְנָא *a. m.* Ruf.
 שְׁמַעְתָּא *a. f., pl.* שְׁמַעְתָּן (Cant 5, 10.
 MS שְׁמַעְתָּן) traditionelle Lehre, Lehr-
 tradition.
 שוּמַפּוּיוֹן (SchemR 38 Ausg. Konst.) l.
 טוֹמַפּוּיוֹן *gr. m.* (τομπίον) Topas.
 שְׁמִין *h. m.* Nachrede, übler Ruf.
 שְׁמִיצָא *a. m.* 1. übler Ruf; 2. Makel.
 שְׁמַר I *h.* 1. beobachten; 2. erwarten.
Pi. 1. beaufsichtigen; 2. verhüten.
Hitp. verwahrt sein.
 שְׁמַר II *h. Pi.* die Hefen beseitigen
 (vom Wein).
 שְׁמַר *a. Itpa.* אֶשְׁתַּמַּר Jes 7, 4, l. mit
 MS אֶשְׁתַּמַּר, s. סַמַּר II.
 שְׁמַר *h. m.* Fenchel (*Foeniculum vulgare*
Müll.).
 שְׁמַרָא *a. m.* dass.
 שְׁמַרָא *a. m., c. s.* שְׁמַרְיָה Jer 48 11
 Hefe.
 שְׁמַרְאָה *a. m.* Samaritaner.
 שְׁמַרִים *h. m. pl.* Hefe (bei Wein, Öl).
 שְׁמַרְקַע *x. m.* Trüffel.
 שְׁמַשׁ *h. Pi.* 1. dienen, Dienst tun;
 2. bedienen; 3. (auch mit מִטָּה) Bei-
 schlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich
 bedienen, benützen.
 שְׁמַשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שְׁמַשָּׂא Ex 28, 1
 dienen, Dienst tun; 2. *pf.* שְׁמַשׁ Gn
 40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben,
 beschlafen. * *Itpa.* sich bedienen.
 שְׁמַשׁ *h. m.* 1. Diener; 2. männl. Glied.
 שְׁמַשׁ *h. m. f.* Sonne. בֵּין הַשְּׁמַשׁוֹת
 nachmittags שְׁמַשׁ blind.
 שְׁמַשָּׂא *a. m.* 1. Dt 4, 19 dass. בֵּי שְׁמַשׁ
 Freitag abends. בֵּין שְׁמַשָּׂא Lv 23, 5,
 שְׁמַשְׁתָּא בֵּין nachmittags; 2. Fieber-
 hitze.

שְׁמַשָּׂא *a. m., pl.* שְׁמַשִּׁין Jes 6, 2 Diener.
 שְׁמַשׁוֹר, שְׁמַשׁוֹץ, שְׁמַשׁוֹךְ absichtliche
 Veränderungen von שְׁמַשׁוֹן.
 שְׁמַשׁוֹם *h. m., pl.* שְׁמַשְׁמִין Sesam (*Sesamum*
orientale).
 שְׁמַשִּׁי, שְׁמַשִּׁי (Est II 3, 7; 6, 1, nicht
 MS) männl. Personennamen.
 שְׁמַשׁוֹךְ *h. m.* Majoran (*Origanum ma-*
ajorana).
 שְׁמַשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
 שְׁמַשְׁמִין *a. m. pl.* Röte (der Augen).
 שְׁמַשְׁמִנָּא *a. m.* Ameise.
 שְׁמַשְׁתָּא *a. f., pl.* שְׁמַשְׁתָּן 1 S 8, 13
 Dienerin.
 שְׁמַת *a., pt. pass.* in den Bann getan.
Pa. in den Bann tun.
 שְׁמַתָּא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שְׁמַתָּא,
 Ausg. Ven. 1525 שְׁמַתָּא) Bann; 2. Ge-
 branntes.
 שְׁמַתִּי *h. m.* Anhänger Schammaj's(?).
 שְׁמַתִּית *h. f.* schwärzlich.
 שְׁנִין *h. f.* 1. Zahn, *du.* שְׁנִים; 2. Zahnziehen;
 3. *du.* die Labien der weibl. Scheide;
 4. *du.* die Befestigungen des Mastdarms;
 5. Zacke; 6. *pl.* שְׁנִינִים Felsen.
 שְׁנָא *a. m.* 1. Ex 21, 24, *c.* שְׁן Dt 32, 24
 Zahn. שְׁן דְּפִיל Elfenbein. שְׁן דְּחֵלֶב
 Milchzahn; 2. Schneidezahn; 3. *pl.*
 die Befestigungen des Mastdarms;
 4. *pl. c.* שְׁנִי Ob 3 Zacke, Spitze.
 שְׁנָא *a. f. s.* שְׁתָּא.
 שְׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern;
 2. שְׁנָא לָא es ist kein Unterschied.
 שְׁנָא מָאִי was ist für ein Unterschied?
 3. ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שְׁנִי
 Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen
 Unterschied aufzeigen (zur Auflösung
 eines scheinbaren Widerspruches).
pt. pass. מְשֻׁנִּי Ex 33, 16 verschieden;
 3. *pt. pl.* מְשֻׁנִּין Ri 20, 16 (MS מְשֻׁנִּין)
 1. מְשֻׁנִּין, s. שְׁנָא. *Aph. pf.* אֶשְׁנִי Dt
 32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.*
 אֶשְׁתַּנִּין Dt 32, 5 (MS אֶשְׁתַּנִּין) sich ver-
 ändern; 2. sich verstellen.

שנא *a. m. s.* ברשן.

שנדפין (= שן דפיל) *a. m.* Elfenbein.

שנה I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna rezitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden; 2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen. *Hi.* Mischna rezitieren lassen.

שנה II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* משנה 1. geändert; 2. unnatürlich. *Hitp.* sich ändern.

שנה *h. f., pl.* שנים Jahr.

שנוי *h. m.* 1. Veränderung; 2. Außergewöhnliches.

שנויא I *a. m.* Antwort.

שנויא II *a. m., c.* שנוי Jes 28, 11 Änderung, Veränderung.

שנון *h. m.* Einschärfung.

שנונית *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. ein Gewürz (Sison Amomum L. I. Löw).

שנוקא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Beängstigung.

שנותא *a. f.* 1. *ind.* שנו Ho 6, 10 (MS שנו) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.

שנויתא *s.* שנויתא.

שני *h. m., f.* שניה 1. zweiter; 2. zweiter Grad; 3. Montag.

שניא *a. m., ind.* שני, שאני, *pl.* שבין Est II 3, 8 (MS שניין) Anderes.

שניא es ist kein Unterschied.

שנן *a., pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שנינו Jer 51, 11 schärfen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אשתנינת [Ex 21, 15 geschärft werden.

שננא (Ri 3, 22, Praet. שננא) *a. m., c.* שנין Gn 3, 24 (MS שנין) Klinge.

שננא *a. m.* mit großen Zähnen versehen.

שננא (אדלא) *a. m.* vegetabilisches Alkali.

שננים *h. m. pl.* Felsen.

שניץ *a.* zusammengezogen sein. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.

שניץ *h. m., pl.* שניצים, שניצות Zugschnur (zum Zusammenziehen).

שננא *a. m. dass.*

שנק *h. Pi.* erwürgen.

שנק *a. Pa.* 1. *pf.* שניק Ex 14, 27, *inf. c. s.* שנקוהוון Ot 1, 9 dass.;

2. *pf.* 2 *pl.* שניקוהוון Ma 1, 13 quälen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אשתנקו Ot 1, 9

erwürgt werden; 2. ersticken.

שנרא (Est II 1, 2, MS שנרא) *a. m.* Katze.

שניתא *s.* שניתא.

שנתות *h. f. pl.* Zeichen, Kerben.

שסה *h. Pi.* hetzen.

שסוע *h. m.* 1. Zerreißen, Einreißen; 2. Zerrissenes (an den Klauen).

שסע *h. Pu. pt.* zerrissen.

שסע *a. Pa. pf. c. s.* שסעני Thr 3, 11 zerreißen.

שסקא *a. m.* Mispel.

שסתג *a. m.* Lappen.

ש"ע, ש"ז, ש"ט *s.* Lex. d. Abbrev. *s. v.* שעטנו.

שעא I *a. Pa.* glatt machen.

שעא II *a. Itpa. pf.* אשתעי Gn 24, 66, Ex 24, 3 erzählen.

שעבר *h., pt. pass.* משעבר 1. unterworfen; 2. mit Hypothek belastet. *Pass.* unterworfen sein.

שעבר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שעבריו Gn 12, 5 unterwerfen; 2. verpflichten. *Pass. ipf.* ישתעבר Gn 25, 23 unterworfen werden, sich unterwerfen.

שעבור *h. m.* 1. Unterjochung, Dienst; 2. Belastung mit Hypothek.

שעבורא *a. m.* 1. *c. s.* שעבורהון Ex 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Verpflichtung.

שעבו *h. Pu. pt.* משעבו mit langen Hoden.

שעבוא *a. m.* Hode.

שעה *h. f.* 1. Zeit; 2. Stunde. בשש שעות um sechs Uhr (mittags). אבן השעות Sonnenuhr.

שערה *h. f.* Wachs.

שעולא *a. m.* 1. Jes 40, 12 hohle Hand; 2. Fußsohle.

שעועים *h. m. pl.* Platterbsenart (*Lathyrus Cicera*).

שעור *h. m.* Maß.

שעורא *a. m.* dass.

שעורא (Mi 1, 4, Merx שְׁעוּרָא) *a. f.* Wachs.

שעמניזא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) *x. m.* verbotenes Mischgewebe.

שעינא *a. m., ind.* שְׁעִינַע Gn 27, 11 glatt.

שעינא *a. f., c.* שְׁעִינָה Gn 27, 16 Glätte.

שעינא (Mi 1, 4, Merx שְׁעוּרָא) *a. f.* Wachs.

שעל *h. m.* Tiefe(?).

שעלא *a. m.* hohle Hand. S. שעולא.

שעם *h. m.* Kork.

שעמים *h. m.* 1. Wahnsinn; 2. Wahnsinniger.

שעמוקא *a. m.* Wahnsinn.

שעמוקא *a. f.* dass.

שעםם *h., pt. pass.* מְשַׁעֵם verwirrt, wahnsinnig. *Pass.* verwirrt werden.

שעםם *a., pt. pl.* מְשַׁעֵמִין Ho 9, 7 verwirren. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּעֲמוּן Jer 4, 9 verwirrt werden.

שעממא *a. f., c.* שְׁעִמָּה Dt 28, 28 Irrsinn, Wahnsinn.

שען *a. Aph. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁעֲנוּ Jes 55, 12 klopfen(?).

שעע *h. Pilp.* שְׁעֵשַׁע ergötzen. *Hitpalp.* sich ergötzen.

שעע *a. 1. pf.* 3 *pl.* שְׁעֵעוּ Thr 4, 7 glatt sein; 2. *pf.* שְׁעֵעַ Ez 13, 10

Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen; 4. schmeicheln. *Itpe. pf.* אֶתְשַׁע Lv

14, 43 bestrichen werden. S. שוע.

שעפא *a. m., ind.* שְׁעָף Gn 37, 25, שְׁעִיף Jer 46, 11 Balsam.

שער I *h. Pi.* Pförtnerdienst leisten.

שער II *h. Pi.* 1. abschätzen, berechnen; 2. annehmen.

שער *a. Pa. pf.* 3 *pl. c. s.* שְׁעוּרָהי Gn 26, 11 abschätzen, berechnen.

שער I *h. m.* Tor. בית שְׁעָר Torbau (Türwächterraum).

שער II *h. m.* Marktpreis. בעל שְׁעָר Ansetzer des Marktpreises.

שְׁעָרָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* Zinsen.

שְׁעֵשְׁעִים *h. m. pl.* Vergnügen, Zerstreuung.

שעשועית (jKil 27^a) 1. שְׁעוּעִית, s. שעועים. שְׁעֵשַׁע s. שְׁעֵשַׁע.

שעשעית (GnJII 33, 4) 1. שְׁעִיעִית, s. שְׁעִיעִתָּא.

שְׁעָתָא (Ot 1, 14) *a. f., ind.* שְׁעָה Ex 33, 5, EstII 3, 3, *pl.* שְׁעִין, שְׁעוֹן 1. kurze Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde. בְּשַׁעֵן שְׁעִין um sechs Uhr (mittags).

שף שְׁפִיתִיב 1. ש' ויתב Ortsname.

שְׁפָא *a. m. s.* שְׁפִיא.

שְׁפָא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.

שְׁפָא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, abgießen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.

שְׁפָא II *a.* abschüssig machen.

שְׁפָאָה *a. m.* Weinküfer.

שְׁפָד *h.* aufspießen.

שְׁפָד *a., pt. pass.* spitz. *Pa.* aufspießen.

שְׁפָה *h.* 1. *pt. pass.* שְׁפִי glatt; 2. ruhig sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgießen.

Pi. glätten, abhobeln. *Pu.* geglättet werden. *Hitp.* beruhigt werden, vernünftig werden (von Wahnsinnigen).

שְׁפֹד *h. m.* Bratspieß.

שְׁפֹדָא *a. m.* dass.

שְׁפֹט I *h. m.* Beurteilung.

שְׁפֹט II *h. m.* Albernheit.

שְׁפִי s. שְׁפָה.

שְׁפִי I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.

שְׁפִי II *h. m.* Abschüssiges. כּוֹבֵעַ שְׁפִי Abfall des Schildknorpels.

שְׁפִיין (ExJII 16, 31) 1. אֶשְׁשִׁיין, s. אֶשְׁשִׁיתָא.

שְׁפֹכָא *a. m., c.* שְׁפֹךְ Nu 21, 15 (MS שְׁפִיךְ) Erguß.

שְׁפֹכָאָה *a. m.* Weinküfer.

שְׁפֹלָא *a. m., gewönl. pl.* 1. *c. s.* שְׁפֹלָהי Ex 28, 33 Saum; 2. *c.* שְׁפֹלָי Ex 19, 17 Fuß (eines Berges).

שפולין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שפולי מעים Labien der weiblichen Scham.

שפוע *h. m.* 1. abschüssiger Teil; 2. Herabhängendes.

שפועא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuß (eines Berges).

שיפוך (jMoK 81^b) *s.* שפוי I.

שפופרת *h. f.* 1. Röhre; 2. Rohr des Glasbläfers; 3. Fernrohr; 4. Büchse; 5. Höhlung, Spalt; 6. Eierschale.

שפופא *a. m.* Ausbesserung.

שפורה *a. m.* 1. Horn (zum Blasen); 2. Behältnis für Geld.

שפוחה absichtliche Veränderung von שבועה.

שפחה *h. f.* Magd.

שפחות *h. f.* Magdstellung.

שפט *h.* richten.

שפטא *s.* שפּטא.

שפטנא *a. m.* albern.

שפּא *s.* שפּאָה.

שפּא *a. m.* leer.

שפּא *a. m.* Abgenütztes, Geringes.

שפּא I *a. m.* ruhig.

שפּא II, שפּא *a. m.* Ruhe, Beruhigung.

שפּיות *h. f.* Vergleich.

שפּיותא *a. f.* dass.

שפּיתא männl. Personennamen.

שפּיטה *h. f.* Richten.

שפּיטה *h. f.* Ausgießen.

שפּיכה *h. f.* 1. Vergießen; 2. Weggießen.

שפּיכותא *a. f.* 1. Vergießen; 2. Guß (von starkem Regen).

שפּילתא (Dt 1, 7) *a. f.* Niederung.

שפּיפנא *a. m.* eine Schlangenart.

שפּיר *a.* trefflich.

שפּיר *h. m.* Hautblase (des Embryo), das Abortivei. Vgl. שליל.

שפּירא *a. m.* dass.

שפּירא *a. m., f. ind.* שפּירא Gn 12, 14 schön.

שפּירותא *a. f., c.* שפּירות Dt 28, 47 Fröhlichkeit.

שפּיתה *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf das Feuer. ש' בית ש' Topfstelle.

שפּה *h.* ausgießen. *pt.* שופּהין Ausgußwasser. *Ni.* ausgegossen werden. *Pu. pt.* weggeschüttet.

שפּה *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שפּהיה Ez 24, 7 vergießen, ausgießen; 2. weggeschütten. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּפֶה Dt 19, 10 vergossen werden; 2. *ipf.* יִשְׁתְּפֶה Dt 12, 27 ausgegossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּפֶה 1 K 13, 3 weggeschüttet werden.

שפּהא *a. m.* 1. Ausgußrohr; 2. *ind.* שפּה Nu 21, 15 Ausfluß.

שפּבונִי *h. m.* Olivenart.

שפל *h. Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt werden. *Hitp.* vernachlässigen, unterlassen.

שפּל *a.* 1. sich neigen; 2. bis ans Ende verfolgen. *Aph. pt.* מִשְׁפִּיל 1 S 2, 7 erniedrigen, niederdrücken. *Itpe. inf.* אֶשְׁתַּפֵּל 1 S 2, 36 sich beugen.

שפּל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig; 3. nachlässig.

שפּלא *a. m.* dass.

שפּלה *h. f.* Niederung.

שפּלות *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut. שפּלותא (Jer 49, 24) *a. f.* Erniedrigung. שפּן ein Zauberwort.

שפּנינא (Lv 12, 6) *a. m.* Turteltaube.

שפּנר (?) *h. m.* mit dünnem Gesäß.

שפּע *h.* 1. reichlich fließen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen. *Pu. pt.* 1. luxuriös; 2. schräg, schief.

Hi. 1. reichlich, im Überfluß geben; 2. überschießen lassen, schräg machen. *Hitp. pt.* schräg, schief.

שפּע *a.* reichlich fließen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.

שפּע *h. m.* Strom.

שפּעא *a. m., c.* שפּע Jes 48, 18 dass.

שפּעה, שפּעה *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit, Stärke.

שָׁפַךְ *h.*, *pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.*
שָׁפַשְׁף 1. abreiben, glatt machen;
2. streicheln.

שָׁפַר *a.*, *pf.* שָׁף Ex 32, 20 zerreiben,
zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpe.*
zermalmt werden.

שָׁפַץ *a.* *Pa.* ausbessern.

שָׁפָצָא *a. m.* Ausbesserung.

שָׁפַר *h.* *Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.

שָׁפַר (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf.*
c. s. שָׁפְרוּתִיהָ Ex 30, 7 (MS אֶתְקַנְתִּיהָ)
putzen. *Aph.* schön machen, putzen.
Itpe. pt. f. מִשְׁתַּפְּרָא Jer 2, 33 schön
tun.

שָׁפַר *h. m.* Liebliches.

שָׁפָרָא *a. m.* 1. EstII 1, 3 Schönheit;
2. *c.* שָׁפַר Ex 22, 4, *c. s.* שָׁפְרִיהָ Nu
18, 29 das Beste.

שָׁפְרָנוּ (EstII 6, 10, MS שִׁפְרָנוּ, Or 2377
שִׁפְרָנוּ) *x.* Name eines Pferdes.

שָׁפְרָנוּ *x. m.* eine Art Trinkgefäß.

שָׁפְרָנוּא *a. m.* eine Fischart.

שָׁפְרָפָרָא (Thr 2, 19) *a. m.* Morgen-
grauen. *galt Kai/fur* 1. 2. 1. 2. 1. 2.

שָׁפַשׁ *h. Pu. pt.* verwickelt (? *s.* שָׁפָשָׁשׁ).

שָׁפַשְׁף *s.* שָׁפַף.

שָׁפַשְׁף *h. m.* Rute (Leimrute).

שָׁפַשְׁפָתָא *h. f.* dass.

שָׁפַתָא *h.* auf den Herd setzen, kochen.

שָׁפְתָא *a. m.* Griff.

שָׁפַף *h. Pi.* abtrennen.

שָׁפַף Ortsname.

שָׁקָא (Ex 29, 22) *a. m.* 1. Schenkel;
2. Bein, Fuß.

שָׁקָא I *a.*, *pt. d.* שָׁקָא Gn 40, 5 Mund-
schenk. *Aph. pf.* שָׁקָא Gn 29, 10
tränken, zu trinken geben.

שָׁקָא II *a.* hinfallen.

שָׁקַד *h.* eifrig sein.

שָׁקַד *a.* wachen. *Itpe.* sich bestreben.

שָׁקַד *h. m.* 1. Mandel; 2. Mandel-
baum.

שָׁקִידָא *h. m.* eifrig, strebsam.

שָׁקָא *h. Hi.* tränken, zu trinken geben.

שָׁקִידָא *h. m.* strebsam, eifrig.

שָׁקִידָא *a. m.* Getränk.

שָׁקִילָא *h. m.* Abschätzung.

שָׁקִילָא *a. m.* Lastträger.

שָׁקִינָא *h. m.* 1. Vertiefung; 2. Ein-
senkung.

שָׁקִינָא *a. m.* Verdeckung.

שָׁקִינָא absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.

שָׁקִירָא *h. m.* Oberschwelle.

שָׁקִיפָא *a. m.* dass.

שָׁקִיפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* שָׁקִיפָא Jer 4, 1
Greuel; 2. *pl. c. s.* שָׁקִיפָתָא Dt 29, 16
(im MS beschädigt) Götze (Scheusal).

שָׁקִירָא *h. m.* Ableugnen.

שָׁקִירָא *h. m.* eine Art Krug.

שָׁקִירָא absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.

שָׁקִיטָא *a. f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* שָׁקִיטָא
1 K 10, 5 (MS שָׁקִיטָא) Getränk.

שָׁקִיטָא *x. f.* eine Speise.

שָׁקַטָא *h.*, *pt. pass.* gesenkt.

שָׁקַטָא *a.*, *ipf.* שָׁקִיטָא Ex 23, 12 ruhen.
Aph. ipf. 1 *sg.* שָׁקִיטָא Jes 62, 1
ruhen lassen.

שָׁקַטָא *h. m.* Ruhe.

שָׁקַטָא *a. m.*, *ind. f.* שָׁקַטָא Sac 1, 11
ruhig.

שָׁקָא (Gn 40, 5) *a. m.* Mundschenk.

שָׁקָא *a. m.* 1. Tränken. בֵּית שָׁקָא
Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung.

שָׁקָא בֵּית שָׁקָא Gn 13, 10 bewässertes Feld;
3. *pl. d.* שָׁקָא Jes 32, 20 (MS שָׁקָא)
Bewässerungskanal; 4. *pl.* שָׁקִינָא
Getränke, Drogen.

שָׁקִידָא *h. f.* Eifer, Fleiß.

שָׁקִידָא *a. f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung;
3. *c. s.* שָׁקִידָא Gn 40, 21 Amt des
Mundschenzen.

שָׁקִימָא *a. m.* eine Vogelart.

שָׁקִינָא *s.* שָׁקָא.

שָׁקִינָא *h. f.* 1. Einsinken; 2. Unter-
gang (der Sonne).

שָׁקִינָא *a. f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* שָׁקִינָא
hypothekarische Eintragung.

שָׁקִירָא *h. m.* Felsvorsprung, Halbgrotte.

שָׁקַף *a. m., c.* שָׁקַף Ri 7, 25 (Praet. שָׁקַף), Jes 10, 26 (MS שָׁקַף) dass.

שָׁקַף *h. m.* ein Mann mit Kopf ohne Hinterhaupt.

שָׁקִיף *h. f.* Begehrlichkeit.

שָׁקִיף *a. f.* Tränktrog.

שָׁקִיף *a. f., pl.* שָׁקִין Koh 2, 5 Bewässerungsrinne(?).

שָׁקַל *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* שָׁקִיל gleichgeschätzt. *Pi.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שָׁקַל *I a.* schätzen.

שָׁקַל *II a.* 1. *inf.* מִשָּׁקַל Ex 23, 5 (MS מִשָּׁקַל) nehmen, abnehmen. שָׁקַל נָגִיד נָגִיד abscheiden; 2. bringen; 3. heiraten; 4. שָׁקַל וְיָמָר, *pt. pl.* (שָׁקַל וְיָמָר) (Ven. 1525 שָׁקַל וְיָמָר) verhandeln. *Itpe.* genommen werden.

שָׁקַל *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbsekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Mischnatraktats.

שָׁקַף *a. m., pl. d.* שָׁקַמִּי 1 K 10, 27, שָׁקַמִּי Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שָׁקַמָּה *h. f.* 1. *pl.* שָׁקַמִּים dass. בְּתוּלַת שָׁקַמָּה noch nie abgehauene Sykomore. בְּנוֹת שָׁקַמָּה Sykomorenstumpf. שָׁקַמָּה Sykomorenfrucht; 2. Ortsname.

שָׁקַמֹּנָה Ortsname.

שָׁקַמֹּנִי *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקַע *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen; 3. untergehen (v. d. Sonne). *Pi.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tief liegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Hitp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שָׁקַע *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tief liegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* שָׁקַעַת Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Itpe.*

1. *pf.* 3 *pl.* אֶשְׁתַּקְעוּ Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקַף *I h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקַף *II h.* *Ni.* hinausschauen. *Hi.* 1. schauen, betrachten; 2. aufsteigen; 3. wölben.

שָׁקַף *a.* 1. *pf. c. s.* שָׁקַפְנוּ Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* שָׁקַף Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* שָׁקִיפִין Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* שָׁקַף 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen, schließen.

שָׁקַף *a. m.* Felsvorsprung. *S.* שָׁקִיפָא.

שָׁקַף (Ex 12, 7) 1. שָׁקַפָא *a. m.* Schwelle.

שָׁקַף *h.* *Pu. pt.* abscheulich.

שָׁקַף *a.* *Pa.* 1. *inf.* שָׁקַפָא Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּשְׁקַפּוּן Lv 11, 43 abscheulich machen, unreinigen.

שָׁקַף *h. m.* Reptil (Greuel).

שָׁקַף (Lv 11, 10) *a. m., ind.* שָׁקַף Lv 7, 21 B. Greuel.

שָׁקַף *h. m.* Straße.

שָׁקַף *a. m.* dass.

שָׁקַף *h.* *Pi.* betrügen, lügen. *Hitp.* der Lüge überführt werden.

שָׁקַף *a.* *Pa. pf.* שָׁקַף Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁקַף Gn 21, 23, 1 *pl.* תִּשְׁקַף Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שָׁקַף *h. m.* Lügner.

שָׁקַף *h. m.* Lüge.

שָׁקַף (Ex 20, 7) *a. m., ind.* שָׁקַף 1 S 12, 3 dass.

שָׁקַף *a. m., pl.* שָׁקִינִין Ze 3, 4 (MS שָׁקִינִין) Lügner.

שָׁקַף *a. m.* Lügner.

שָׁקַף *a. m.* dass.

שָׁקַף *h. m.* dass.

שָׁקַף *a. m.* dass.

שָׁקַף *h.* 1. befeuchten; 2. 1. שָׁקַף.

שָׁקַף *a. f.* Straße.

שָׁרָא *I a.* 1. Gn 24, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. verzeihen; 4. (Trg. MS

stets *Pa.*) einwilligen. *Pa.* 1. lösen;
 2. *pf.* 3 *pl.* שָׁרִיאוּ Gn 6, 1 anfangen;
 3. *pf.* שָׁרִי Jos 17, 12, Ri 1, 27. 35,
 1 *pl.* שָׁרִינָא Jos 7, 7, *imp.* שָׁרִי Ri 19, 6
 (alles bei Praet.) einwilligen. *Itpe.*
 1. gelöst werden; 2. *ipf.* יִשְׁתָּרִי Jes
 5, 27 sich lösen; 3. erlaubt werden.
Itpa. beginnen.
 שָׂרָא II (Ex 10, 14) *a.*, *pt.* שָׂרִי Gn 14, 13,
 Ex 18, 5 (MS שָׂרִי), *pt. pl.* שָׂרָן Nu
 2, 17 lagern, wohnen. *Aph. pf. c. s.*
 אֶשְׂרִייהּ Gn 2, 15 lagern lassen,
 wohnen lassen.
 שָׂרָב *h.* *Hitp.* verbrannt werden.
 שָׂרָב *a.* brennen. *Aph.* dass.
 שָׂרָב *h. m.* Sonnenglut, Hitze.
 שָׂרָבָא (Gn 31, 40), שָׂרָבָא *a. m.* dass.
 שָׂרָבָא *h.* herabhängen lassen. *Pass.*
 herabhängen.
 שָׂרָבָא *a.* 1. dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* שָׂרָבָו
 Jer 38, 6 herablassen. *Pass.* 1. herab-
 kommen; 2. herabhängen.
 שָׂרָבָא I *h.* geißeln(?).
 שָׂרָבָא II *h.* in Blasen aufgehen lassen.
 שָׂרָבָא *a.* steif machen.
 שָׂרָבָא *h. m.* 1. Stab; 2. Zepter;
 3. Stiel.
 שָׂרָבָא *a. m.* 1. *pl.* שָׂרָבָאִין 1 K 12, 11
 Stab; 2. Ranke.
 שָׂרָבָא *a. m.*, *pl.* שָׂרָבָאִי Ct 3, 9 Zypresse
 oder Wacholder (*Juniperus excelsa*).
 שָׂרָבָאִיתָא *a. f.* Hitze (Trockenheit).
 שָׂרָנָא *a.* 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. *s.* שָׂרָנָא.
 שָׂרָנָא *x. m.* Lampe.
 שָׂרָנָא *a.* überreden, verleiten. *Pass.*
 überredet werden.
 שָׂרָנָא *x. m.* Löffel.
 שָׂרָנָא *a. m.* leicht verführbar.
 שָׂרָה I *h.* 1. einweichen; 2. auflösen;
 3. erlauben. *Ni.* aufgelöst werden.
 שָׂרָה II *h.* lagern, wohnen. *pt. pass.* שָׂרִי
 wohnend, wohnhaft. *Hi.* wohnen lassen.
 שָׂרָבָא (Jes 35, 7, MS שָׂרָבָא) *a. m.*
 Dürres.

שָׂרָל *x. m.* Überärmel.
 שָׂרָן Landschaftsname.
 שָׂרָנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) *a. m.*
 dass. (die Saronsebene).
 שָׂרָנָי *h. m.* aus Saron.
 שָׂרָט *a.*, *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁרָטֹן Jes 38, 21,
 1. *m.* MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁרָטֹן,
s. שָׂרָט.
 שָׂרָטָא *a. m.* Erlaubender.
 שָׂרָטָא *a. m.* heiß.
 שָׂרָטָא (?) *a. f.*, *c.* שָׂרָטָא Dt 16, 9, Ho
 1, 2 (MS שָׂרָטָא), *c. s.* שָׂרָטָא 1 S 15, 17
 (Soc 59 שָׂרָטָא) Anfang.
 שָׂרָטָא *a. m.*, *f. d.* שָׂרָטָא Ho 7, 11
 (MS שָׂרָטָא) ausgelassen.
 שָׂרָטָא, שָׂרָנָא *a. m.*, *ind.* שָׂרָן Ex 28, 32
 Panzer.
 שָׂרָטָא *a. m.* Streifen.
 שָׂרָטָא *a. m.* Abfluß.
 שָׂרָטָא *a. m.* 1. fest; 2. feststehend.
 שָׂרָטָא *a.* sicher.
 שָׂרָטָא *a. f.* Wahrheit.
 שָׂרָטָא *s.* שָׂרָטָא.
 שָׂרָטָא *a. f.*, *c. s.* שָׂרָטָא Gn 17, 8, *pl.*
 שָׂרָן, שָׂרָן Balken.
 שָׂרָטָא *a. m.* (Est II 9, 16, MS שָׂרָטָא)
 Rest.
 שָׂרָטָא *a. m.* Nest.
 שָׂרָטָא *a. f.* dass.
 שָׂרָטָא *s.* שָׂרָטָא.
 שָׂרָטָא *s.* שָׂרָטָא.
 שָׂרָטָא *a. m.* eine Vogelart.
 שָׂרָטָא *a.* 1. herabhängen, herabfallen;
 2. niederlegen; 3. ablassen; 4. *s.* שָׂרָטָא.
 שָׂרָטָא *a. f.* Abhang, Böschung.
 שָׂרָטָא *h. m.* Fußschemel.
 שָׂרָטָא *h. f.* Blutfluß.
 שָׂרָטָא *h.* *Hi.* Reptile hervorbringen.
 שָׂרָטָא *h. m.* Reptil.
 שָׂרָטָא *a. m.* dass.
 שָׂרָטָא *a. m.* eine Fußbekleidung.
 שָׂרָטָא *h.* pfeifen, zischen.
 שָׂרָטָא I *a.*, *pf.* 3 *pl.* שָׂרָטָא Thr 2, 15
 dass.

שרק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen;
3. *s.* שרק. *Itpe.* ausgleiten.

שרק *s.* שרק.

שרקא *a. m.* Abfluß.

שרקוקיתא *a. f.* Pfeife.

שרקרק *h. m.* Bienenfresser (*Merops
apiaster*).

שרקרקא *a. m.* dass.

שרר *a.* festgeschlossen sein. *Pa.*
festmachen. *Itpe.* fest werden.

שרר *h. m.* Nabel.

שרש *h. Pi.* entwurzeln, ausrotten. *Hi.*
Wurzel schlagen. *Hitpa.* Wurzel
schlagen, eingewurzelt werden.

שרש *a. Pa.* 1. *inf.* שרשא Koh 3, 2
entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.*
Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn
bringen.

שרשוהי *a. m., pl. c. s.* שרשא
Jes 53, 2 Wurzel.

שרשוהי *a. m.* Strick.

שרשיפא *a. m.* Schemel.

שרשרת *s.* שרשלת.

שרת *h. m.* Dienen, Dienst.

שרתוצ *h. m.* Speiß, Spitze.

שש I *h. m.* Leinenstoff aus mehrfachem
Faden. שש משור Stoff aus be-
sonders starkem (sechs- bis zwölf-
fachem) Faden.

שש II *h. m., f.* ששה sechs. *pl.* ששים
sechzig.

ששיתא I *a. f.* Laterne.

ששיתא II *a. f.* Kuchen.

ששד männl. Personennamen.

ששת dass.

שנא (Lv 25, 50) *a. f., ind.* שנא
Lv 25, 53, *pl. d.* שנואי Lv 25, 50 Jahr.
בר שניה Lv 12, 6 B. einjährig.

שנתא I, שתי (Gn 9, 21), אשתי (Ex
34, 28, MS שתי) *a., pf.* 1 *sg.* שתיי
Dt 9, 9, *imp. sg.* אשתה trinken. *Itpe.*
ipf. שתיי Lv 11, 34 getrunken werden.

שנתא II *a., pt.* שתי Jes 19, 10 Soc 59,
ipf. 2 *sg. f.* תשתן Ri 16, 13 weben.

Pa. spulen, Kette machen. *Aph.* 1.
dass.; 2. befestigen.

שחא *a. m.* Trinker.

שחא I *h.* trinken. *pt. pass.* שחתי ange-
trunken.

שחא II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.

שחאי *a. m.* Trinker.

שחומא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.

שחוף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.

שחוק *h. m.* schweigsam.

שחוקא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.

שחוקי *h. m., f.* שחוקית Kind mit un-
bekanntem Vater.

שחומא *a. m.* Sechstel.

שחומיים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst.
1512) 1. גונתיים, *s.* גונתי.

שחי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).

שחיא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.

שחיא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.

שחיה I *h. f.* Trinken.

שחיה II *h. f.* Grund, Unterlage.

שחיה אבן Stein im Allerheiligsten
des Tempels.

שחילא *a. m., pl.* שחילין Jer 31, 5
(Soc 59 wohl שחילין) Steckling.

שחים *h. f. du.* zwei.

שחיקה *h. f.* Öffnen.

שחיקה *h. f.* Schweigen.

שחיקות *h. f.* dass.

שחיקותא *a. f.* dass.

שחיתא (= שחיתא) *a. f.* Speise aus
Mehl von halbreifem Weizen oder
von Linsenmehl.

שחיתא (Nu 7, 42) *a. m., f. d.* שחיתא
Ex 26, 9 sechster.

שחד *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.

שחד *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.;
2. beschädigen(?).

שחל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.*
gepflanzt werden.

שחל *a., pt. pass. f.* שחילא Ez 17, 8
pflanzen.

שחל *a. m.* Setzling.

שחלא *a. m.* Gärtner.

שח *h.* öffnen.

שח *a.* dass.

שח *h.* *Hi.* Harn lassen.

שח *a.* *Aph.* dass.

שח *h.* *m.* Harn.

שח *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.

שח *a.* *m.* Grund, Grundpfeiler.

שח *h.* *Pi.* verbinden, zusammenstellen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.

שח *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* משחין *Ct* 1, 7 (MS משחין) zugesellen.

Itpa. 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אשחיתך *Est* II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.

שח *h.* *m.* Genosse.

שח *a. m., pl.* שחין *Jes* 1, 23 *Soc* 59 dass.

שח *h.* *f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.

שח *a.* *f., c.* שח *Lv* 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.

שח *a.* *f., c. s.* שחך *Ma* 2, 14 Genossin.

שח *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.

שח (שח *Lv* 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen.

2. *pt. pl. f.* משחין *Ez* 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.

שח *a.* *m.* schweigend.

שח *a.* *Pass.* אשחיתך zurückbleiben.

שח I *h.* langsam fließen.

שח II *h., s.* שח II.

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.

ת *h.* *m.* Gemach.

ת *a., f.* תאי, *pl.* תאי, *s.* תאי.

ת *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.

ת *a.* *f., c. s.* תיבתך *Gn* 3, 16 (MS תיבתך) Begehren.

ת *gr.* männl. Personennamen (Θεόδωρος).

ת *h.* *m.* Wildochse(?).

ת *h.* *f.* Verlangen.

ת *h.* *f.* 1. Zwillingschwester; 2. *pl.* Backzähne.

ת *h.* *m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sternbild des Tierkreises.

ת männl. Personennamen.

ת *gr.* *m.* (θέατρον) Theater.

ת I *a.* zurückkehren. *S.* חזר.

ת II *a., pt. pl.* תיבין *Ho* 13, 5 (MS צריבין) begehren.

ת *a.* *m., ind. f.* תאי *Nu* 11, 6 sich ekelnd.

ת *h.* *f., s.* תאי.

ת *a.* *f., s.* תאי.

ת *h.* *Hi.* doppelt sein, sich entsprechen. *Pu.* dass. *Ho.* dazwischen gestellt werden.

ת *h.* *f., pl.* תאים 1. Feige; 2. Feigenbaum (*Ficus carica*). ת חלקה wilder Feigenbaum(?).

ת *a.* *m.* Rumpf.

ת *a.* *Pa.* 1. *pf.* 2 *sg.* תיבתך *Ez* 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.

ת *h.* *f.* Getreide.

ת *h.* *f.* Vermischung.

ת *a.* *m., c.* תבור *Jes* 30, 14 (MS תבור) Zerbrechen.

ת *h.* *f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.

ת *a.* *m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תבירה *Am* 6, 6 (MS תבירה) Ob

12, 13 (*Soc* 59 תבירה) Verderben, Unglück.

תבירותא *a. f., c.* תבירות Thr 3, 65
Zermalmung.

תבל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.

תבל *h. m.* 1. Würze, Gewürz. בית תבלין
Gewürzkasten; 2. Lieblichkeit.

תבל *h. Pi.* würzen. *Pu. pt.* ge-
würzt.

תבלא (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.

תבלא *a. m.* Gewürz.

תבלול *h. m.* Vermischung.

תבלול *h. m.* mit Hornhautfleck, der
sich in die Pupille erstreckt.

תיבלמרין 1. תיבלמרין *gr. m.* (φιβουλαι-
τῶπιον) Kleid mit Fransen(?).

תבלאי *a. m.* Strick.

תבללא *a. m.* Schnecke.

תבלתא *a. f., pl.* תבלין Ähre.

תבן *h. m.* Stroh, Häcksel. בית תבן
Häckselschuppen.

תבן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.

תבן *a. Itpe.* mit Stroh bestreut werden.

תבנא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תבן Ez
13, 10 Stroh, Häcksel.

תבנית *h. f.* Form, Modell.

תבע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. ein-
fordern. *Ni.* aufgefordert werden.

תבע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְּבַע Gn 9, 5
fordern; 2. mahnen; 3. auffordern
(zur Ehe); 4. *inf.* מִתְּבַע Gn 25, 22
erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תִּבְעִיהָ
Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְּבְּעוּ
Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.*
fordern. *Itpe.* untersucht werden.

תבין 1. תבין *gr. m.* (θηβαϊκόν) von
Theben.

תבר *a.* 1. *inf.* מִתְּבֵר Gn 19, 9 zer-
brechen; 2. abrechen; 3. *pt. pass.*
תביר Lv 22, 22 verletzen; 4. *pt. f.*
תברא Lv 13, 55 B. böseartig. *Pa. pf.*
תבר Ex 9, 25 zerschmettern. *Itpe.*
1. *inf.* אֶתְּבֵר Jon 1, 4 Soc 59 zer-
brochen werden; 2. *pf.* אֶתְּבֵר Ex 22, 9
verletzt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְּבְּרוּ
Dt 20, 3 zusammenbrechen, sich

ängsten. *Itpa. pt. pl.* מִתְּבְּרִין Ex
32, 18 zerschmettert werden.

תברא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zer-
brechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Ver-
derben, Unglück; 3. Widerspruch.

תברא *a. m.* Zerschmetterer (ein Gerät).

תברני *s.* מִתְּבְּרִי.

תברוש *lat.* Flußname (*Tiberis*).

תברתא *a. f.* 1. Widerlegung; 2. Quittung.

תבשיל *h. m.* gekochte Speise; Gericht.

תבשילא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.

תנא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תנא)
Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.

תנאלתא *a. f., ind.* תנאלה Jes 4, 4
Besudelung.

תנא *a. m.* 1. Stab; 2. Zepter.

תנלא männl. Personennamen.

תנלחת *h. f.* Scheren, Abschneiden.

תנר *h. Pi.* in Sold nehmen, dingen.

תנר *a. Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתְּנֵר Dt
21, 14 Handel treiben.

תנר *h. m.* Streit.

תנר *h. m.* Kaufmann, Händler.

תנרא *a. m., ind.* תנר Gn 38, 2 dass.

תנרא (Sac 14, 21, MS תנרא) *a. m.* Handel.

תנרא *a. m.* Streit.

תנרותא *a. f.* Handel.

תנרנא *a. m.* streitsüchtig.

תנרתא *a. f.* Streit.

תנרא *gr.* männl. Personennamen (Θεό-
δωρος).

תנרי *gr.* männl. Personennamen (Θεόδωρος).

תנרא *a. m. pl., ind.* תנרין Ho 9, 14
Brüste (des Weibes).

תנרותא (Midr. Teh 9, 16)?

תנר *h. m.* beständig, dauernd.

תנרא *a. m., f.* תִּנְרָא Nu 4, 16 dass.

תנרא (Ex 28, 30) *a.* (auch בֵּית) immer,
beständig.

תנמור (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).

תנמורא *a. m.* Einwohner von Tadmor.

תנמורי *h. m.* dass.

תנמורוס, תודורוס *gr.* männl. Personen-
name (Θεόδωρος).

תָּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.
 תָּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תָּהָת Thr 1, 9
 (Ven. 1517 תָּהָת) bereuen.
 תָּהָא III *a.* riechen.
 תָּהָה I *h.* erstarrt sein.
 תָּהָה II *h.* bereuen.
 תְּהוֹם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.
 תְּהוֹמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.
 תְּהוּת *h. f.* Reue.
 תְּהוּתָא *a. f.* dass.
 תְּהִלִּים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalm-
 buchs.
 תְּהִיפּוּכְתָּא *a. f.* Verkehrtheit.
 תְּהִיפּוּכְנָא *a. m.* verkehrt.
 תְּהִיפּוּכְנִיתָא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Um-
 kehrung.
 תּוּ (= תוּב) *a.* ferner, weiter.
 תּוּ *s.* אָתָא.
 תּוּ *h. m.* Zeichen, Mal.
 תּוּא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.
 תּוּא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.
 תּוּא *a.* bereuen.
 תּוּאָנָה *h. f.* Anlaß (zu Schlimmem).
 תּוּאָר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.
 תּוּב *a.* 1. *pf.* תָּב Gn 18, 33, *pt. pass.*
 3 *f. sg.* תָּבַת Ex 4, 7 wieder werden;
 3. *ipf.* 1 *sg.* אָתוּב Gn 30, 31 wieder
 tun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אָתִיב
 Nu 25, 11, אָתִיב, אָתִיב umkehren
 machen, wenden; 2. *ipf.* יָתִיב Nu
 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אָתִיבוּ
 Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung
 erheben. *Itaph.* 1. *pf.* אָתִיב Gn
 42, 28, אָתִיב zurückgegeben werden,
 zurückgebracht werden; 2. wieder-
 hergestellt werden; 3. vergolten
 werden; 4. *pt.* מִתְתִּב Jes 53, 7 Ant-
 wort erhalten; 5. widerlegt werden.
 תּוּב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.
 תּוּב *h. m.* männliche wilde Feige.
 תּוּבָא *a. m., c. s.* תּוּבָיָה Jes 19, 14 Auswurf.
 תּוּבָא Ortsname.
 תּוּבָה Flußname.

תּוּבָן *a.* ferner, wieder.
 תּוּבְרוֹת *h. f. pl.* Zugschnur(?).
 תּוּדָה männl. Personennamen (s. תְּדִי).
 תּוּדָה gr. männl. Personennamen (Θεοδᾶς).
 תּוּדָתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.
 תוּה *h. Pi.* Zeichen machen.
 תוּה (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken,
 sich entsetzen; 2. unruhig sein.
 תוּה *h. m.* Angst, Entsetzen.
 תוּהָא I (Gn 27, 33) *a. m.* dass.
 תוּהָא II *a. m.* Reue.
 תוּהָא Flußname.
 תוּהָה *h. m.* Erstarrung, Öde.
 תוּהָת *h. f.* Reue.
 תוּהָתָא *a. f., c.* תוּהָת Dt 28, 67 (MS
 תוּהָת) Entsetzen.
 תוּחָלָת *h. f.* Hoffnung.
 תּוּי Flußname.
 תּוּיכְמִידָא 1. תּוּיכְבָּרָא *a. m.* Braten eines
 Tiers mit Hinzufügung der inneren
 Teile.
 תּוּיָךְ Ortsname.
 תּוּיָךְ *h. m.* Mitte.
 תּוּיָה *h. m.* 1. Innenseite, Inneres.
 תּוּיָה בְּרָא Braten eines Tiers mit Hin-
 zufügung seiner inneren Teile.
 תּוּיָה תּוּיָה Braten eines Tiers mit Hin-
 einlegen seiner inneren Teile; 2. תּוּיָה,
 תּוּיָה in, während. לְתוּיָה in.
 תּוּיָה כְּרִי innerhalb der Dauer von;
 3. מִתּוּיָה infolge. מִתּוּיָה שֵׁי da ja.
 תּוּיָה כֵךְ deshalb.
 תּוּיָה *h. Pi.* תּוּיָה die Mitte bilden.
 תּוּיָה schallnachahmendes Wort für das
 Geräusch von kochendem Gemüse.
 תּוּיָה *s.* תּוּיָה.
 תּוּיָה *a.* verletzen. *Ite.* beschädigt werden.
 תּוּיָה תּוּיָה *h. m.* Braten mit Hinzufügung
 der inneren Teile.
 תּוּיָה *a. m.* Schaden.
 תּוּיָה תּוּיָה *h. f.* Zurechtweisung.
 תּוּיָה תּוּיָה *a. f., ind.* תּוּיָה Mi 6, 2
 dass.
 תּוּיָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.

תולדותא *a. f., c. s.* תולדותיה Est II 3, 3 (MS תולדותיה) Geburt.
 תולדותא *a. f.* 1. *pl. c.* תולדות Gn 5, 1 Entstehung; 2. Geschlecht.
 תולענא *a. m.* kermesfarben, purpurn.
 תולעת *h. f.* 1. Made, Wurm; 2. Wurmfraß.
 תולעתא (Dt 28, 39) *a. f.* dass.
 תום *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
 תומא *a. m., pl.* תומי Nu 11, 5 dass.
 תומן *h. m.* Achtelmaß.
 תומנתא *a. f.* dass.
 תומרתא *s.* תמררתא.
 תון *a.* ihr (= אתון).
 תונא *a. m., pl. d.* תונאיא Dt 32, 25 Gemach, Kammer.
 תוספא *a. m.* aus Thosphia(?).
 תוספת, תוספא *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition zur Mischna.
 תוספתא *a. f.* dass.
 תועבה *h. f.* Abscheu, Greuel.
 תועיבתא *a. f., ind.* תועיבא Lv 18, 22 dass.
 תועלת *h. f.* Nutzen.
 תוף *h. m., pl.* תפים Pauke.
 תופיני *a. m., pl., c.* תופיני Lv 6, 14 B. eine Art Kuchen.
 תופת Örtlichkeit bei Jerusalem.
 תוצאות *h. f. pl.* Unterarten.
 תוקף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.
 תור *h.* durchspähen.
 תור *a. Pa.* תיר wecken.
 תור I *h. m.* Stier, Ochs. ראש תור Ausläufer eines Grundstücks.
 תור II *h. m.* Turteltaube.
 תור III *h. m.* 1. Reihe; 2. Schnur, Seil.
 תורא *a. m.* 1. *ind.* תור Lv 4, 3 Stier, Ochs; 2. 2 K 12, 10 l. mit MS חורא.
 תורא *a. m.* eine unreine Fischart (Rochen?).
 תורא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur; 2. Rand.
 תורא *a. m.* Ochsentreiber.

תורבלא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.
 תורה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzrolle; 3. heilige Schrift.
 תוריתא *a. f.* Gestalt, Form.
 תורן *h. m.* Mastbaum.
 תורניתא *a. f.* Cypresse.
 תורן I *h. m.* weibl. Scham.
 תורן II *h. m.* das Wesentliche eines Dokuments (die Ausfüllung des Formulars).
 תורתא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Personennamen; 3. תורתא גי Ortsname.
 תורתיא *a. m.* aus Be Torta.
 תושב *h. m.* 1. festsitzend; 2. גר תושב Beisatz, auf israelitischem Gebiet wohnhafter Nichtisraelit.
 תות *a.* 1. *c. s.* תותיה Est II 1, 2 (MS תותיה) unter; 2. anstatt.
 תות *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeerbaum (*Morus*).
 תותא *a. m.* dass.
 תותב *h. m.* eingesetzt. שן תותבת falscher Zahn.
 תותבא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.* תותביה Ex 22, 26 (MS תותביה), *pl. c. s.* תותבנא Jos 9, 13 Praet., Gewand; 3. *d.* תותבא Ex 12, 45 Beisasse.
 תותבותא *a. f., c.* תותבות Gn 37, 1 Fremdlingsaufenthalt.
 תותבתא I *a. f., c. s.* תותבתאון Ez 16, 3 (MS תותבתאון) dass.
 תותבתא II *a. f.* 1. Buße; 2. Widerlegung.
 תותי *a.* 1. unter; 2. anstatt.
 תותרא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte Schafwolle.
 תותרגית *h. f.* ohne Geruchsfähigkeit.
 תותיות *h. f.* Verwirrung, Wutanfall.
 תוקיטא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) 1. תוקיטא *a. m.* Hinterhalt.
 תתב *h.* stecken, hineinstecken.
 תתבולות *h. f. pl.* ausgesonnener Scherz (Scheinkampf).

חַבִּיב *h. m.* männliche wilde Feige.
חֶגְרוֹם *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
חֲחִימָא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
חַתּוּת *a.* 1. *c. s.* **חַתּוּתוֹהִי** Lv 15, 10
 unter. **מִתְחַת** Gn 1, 9 von unter;
 2. *c. s.* **חַתּוּתָהּ** Gn 2, 21 anstatt.
חַתּוּתָא *a. f.* eine Vogelart.
חַתּוּתִי *a.* 1. unter; 2. anstatt. **חַתּוּת**.
חַח *h., pt.* **חַחַח** locker.
חַחִיָּה *h. f.* Auferstehung.
חַחִיָּתָא *a. f.* dass.
חַחִל *h.* (v. **חַחִלָה**) **חַחִל** anfangen.
חַחִל *a.* **אַחִל**. dass.
חַחִלָא *a. m.* unreife Dattel.
חַחִלּוּאִים *h. m. pl.* Krankheit.
חַחִלּוּסָא Deminutiv von **חַחִל**.
חַחִלִי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
חַחִלְיָא männl. Personennamen.
חַחִים *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen
 bezeichnen.
חַחִים *a. Pa.* 1. *ipf.* 2. *m. sg.* **חַחִים**
 Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.*
חַחִמֶּנּוּ Ex 28, 14 an den Enden an-
 bringen.
חַחִמְדָּתָא (Est II 1, 1; MS **חַחִמְדָּתָא**) *a. f.*
 Wohlgefallen.
חַחִמְדָּרָא *a. m., pl. c.* **חַחִמְדָּרִי** Mi 7, 3
 Gelüst.
חַחִמְדָּתָא *a. f.* dass.
חַחִנָּה männl. Personennamen.
חַחִנְיָן (Est II 5, 1; MS **חַחִנְיָנִים**) *a. m. pl.*
 Flehen.
חַחִי *s.* **חַחִי**.
חַחִנְיָנִים (Jes 30, 4) Ortsname.
חַחִרָת *h. f.* Streit.
חַחִרָתָא (Hb 1, 3) *a. f.* dass.
חַחִשׁ *h. m.* eine biblische, den Rabbi-
 nen unbekannte Tierart.
חַחַת *h.* unter.
חַחִתָּא *a.* **חַחִתָּא** Dt 28, 13 unten,
 herunter.
חַחִתָּא (Jos 15, 19) *a. m.* unterer.
חַחִתּוֹן *h. m.* 1. dass.; 2. das untere

Zeichen der Geschlechtsreife, die
 Scham. **חַחִי** **חַחִי** Schamhaar; 2. niedrig.
חַחִינְיָת *h. f. pl.* Hämorrhoiden.
חַחִתִּית *h. f.* Untersatz.
חַחִינִי männl. Personennamen.
חַחִי (= **חַחִי**) *s.* **חַחִי**.
חַחִי (= **חַחִי**) *s.* **חַחִי**.
חַחִיבּוֹן *h. m.* Begierde, Appetit.
חַחִיָּה *h. f.* Wurzel vom Giftigen
 Hahnenfuß (*Ranunculus sceleratus*).
חַחִיָּה *h. f.* 1. Kasten, Lade; 2. Arche;
 3. der Schrein für die Gesetzes-
 rollen in der Synagoge; 4. Wort.
חַחִיבּוֹתָא *a. f.* 1. Ex 2, 3 (MS **חַחִיבּוֹתָא**)
 Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS **חַחִיבּוֹתָא**)
 Arche; 3. der Schrein für die Gesetzes-
 rollen in der Synagoge. **חַחִיבּוֹתָא**
 (zum Vorbeten) vor die Lade treten.
חַחִיבּוֹתָא *a. f., s.* **חַחִיבּוֹתָא**.
חַחִיבּוֹתָא *a. m.* **חַחִיבּוֹתָא** Saugrohr(?).
חַחִי Name des 22. Buchstaben im hebr.
 Alphabet.
חַחִיבּוֹתָא *a. m.* Auswurf.
חַחִיבּוֹתָא *a. f.* 1. Ct 5, 5 Umkehr, Buße;
 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort;
 3. Widerlegung; 4. *pl. c. s.* **חַחִיבּוֹתָא**
 Jer 5, 6 (Ven. 1517 **חַחִיבּוֹתָא**) Entartung.
חַחִיבּוֹתָא *a. f., c. s.* **חַחִיבּוֹתָא** Gn 3, 16
 Begehren.
חַחִיבּוֹתָא *h. m.* Zwilling.
חַחִיבּוֹתָא *a. m., pl.* **חַחִיבּוֹתָא** Gn 25, 14 dass.
חַחִיבּוֹתָא *h. f.* Zwilling.
חַחִיבּוֹתָא *a. f.* dass.
חַחִיבּוֹתָא *gr. m.* (θέατρον) Theater.
חַחִיבּוֹתָא *s.* **חַחִיבּוֹתָא**.
חַחִיבּוֹתָא *h. m.* Knabe, Kind.
חַחִיבּוֹתָא *h. f.* Mädchen.
חַחִיבּוֹתָא *s.* **חַחִיבּוֹתָא**.
חַחִיבּוֹתָא (Ez 2, 10) *a. f.* Seufzen.
חַחִיבּוֹתָא (Ri 9, 10 Praet.) *a. f., pl.* **חַחִיבּוֹתָא**
 Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum
 (*Ficus carica*).
חַחִיבּוֹתָא (= **חַחִיבּוֹתָא**) *ipf.* 3. *sg. v.* **חַחִיבּוֹתָא** *a.*
 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.

תִּיקָא I (Dt 22, 8) *a. m.* Geländer.
 תִּיקָא II *s.* תִּיקָא.
 תִּיר *h. m.* wach.
 תִּיר *h. m.* Späher, Kundschafter.
 תִּירָא *a. m.* dass.
 תִּירָא *a. m.* Paar (Joch Ochsen).
 תִּירוּכִין (Thr 1, 1, nicht MS) *a. m. pl.*
 Verstoßung.
 תִּירוּסָא *gr. m.* Widerspenstigkeit.
 תִּירוּצָא *a. m.* Gradheit, Gerechtigkeit.
 תִּירוּשׁ *h. m.* Most.
 תִּישׁ *h. m.* Ziegenbock.
 תִּישָׁא *a. m., pl. d.* תִּישָׁא Gn 30, 34
 dass.
 תִּישָׁה *h. f.* Ziege.
 תִּישָׁה *h. f.* Schwäche.
 תִּפָּא *a. m.* Tisch.
 תִּכְבוּסַת *h. f.* Waschung.
 תִּכְבְּרָא (1 S 25, 18) *a. m.* Braten
 eines Tiers mit Hinzufügung der
 inneren Teile. *S.* תִּוֹךְ.
 תִּכָּה *h. f., pl.* תִּכּוּן Stich.
 תִּכּוּל *a., pf.* 1 *sg.* תִּכּוּלִית Gn 43, 14
 (MS תִּכּוּלִית), *pt. f.* תִּכְלָא Ex 23, 26
 kinderlos werden, kinderlos sein. *Pa.*
pt. f. תִּכְלָא 2 K 2, 19 kinderlos
 machen, töten. *Aph. ipf.* 2 *sg. m.*
 תִּכְתִּיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.*
 תִּכְתִּילוּ Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.
 תִּכְלֶתָא (Ex 28, 28) *a. f., ind.* תִּכְלָא
 Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe;
 2. purpurblauer Stoff.
 תִּכְיָא *a. f.* תִּכְיָא Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. un-
 versehens.
 תִּכְיָפָה *h. f.* 1. unmittelbare Aufeinander-
 folge; 2. Verbindung.
 תִּכְנָא *a. m.* Zernager (Motte).
 תִּכָּל *a.* vertrauen.
 תִּכְלָא (תִּכְלָא) *a. m.* Kinderlosigkeit.
 תִּכְלָא I *a. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis;
 3. Schmerz.
 תִּכְלָא II *s.* תִּבְלָטִירִין.
 תִּכְלָא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.

תִּכְלוּתָא *a. f., ind.* תִּכְלוּ Jes 47, 8
 Kinderlosigkeit.
 תִּכְלִית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.
 תִּכְלָנָא *a. m.* Hoffnung.
 תִּכְלֶת *h. f.* 1. purpurblaue Farbe;
 2. purpurblauer Stoff.
 תִּכְמִירָא? (PesR 23) eine Sabbatspeise.
 תִּכֵּן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl.*
c. s. תִּכְיָנִינִינִי Jes 48, 5 (MS תִּכְיָנִינִינִי)
 dass.
 תִּכֵּם *a.* stampfen.
 תִּכְסִים *s.* תִּכְסִים.
 תִּכְסִיתָא *a. f.* Hülle.
 תִּכְסִית (x) *f.* Schar.
 תִּכְךָ *h.* 1. einander anschließen; 2. nach-
 einander treffen. *Hi.* anschließen.
 תִּכָּךְ *a.* dass.
 תִּכָּךְ *h. m.* תִּל' unmittelbar nach.
 תִּכְרִיד *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbe-
 kleid.
 תִּכְרִיפָא *a. m.* 1. *pl.* תִּכְרִיכִין Ez 27, 16
 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.
 תִּכְשִׁים *h. m.* 1. Putz, Schmuck;
 2. schönes Gewand.
 תִּכְשִׁמָא *a. m., pl.* תִּכְשִׁמִין Ru 3, 3 dass.
 תִּכְתָּא *a. f., pl. d.* תִּכְתָּא Ex 28, 14
 Kette.
 תִּל *h. m., pl.* תִּלִים 1. Haufen; 2. Stein-
 haufen.
 תִּלָּא *a. m.* 1. *ind.* תִּיל Dt 13, 17 dass.
 2. תִּל אֶרְזָא Ortsname.
 תִּלָּא *a. m.* eine Palmenart.
 תִּלָּא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תִּלֵן Dt 28, 66
 hängen, aufhängen; 2. sich stützen;
 3. erheben, (das Auge) aufheben;
 4. zwingen. *Aph.* אֶתְלִי נֹרָא Feuer
 anzünden. *Ite.* 1. *pf.* 3 *pl.* אֶתְלִין
 Est II 2, 23 gehenkt werden; 2. hin-
 gehalten werden; 3. sich erheben.
 תִּלָּן *h. m.* תִּל' אֶלֶן Frettchen(?).
 תִּלְבָּשׁ (תִּלְבִישׁ) Ortsname.
 תִּלְגָּא (Ex 4, 6 B.) *a. m.* 1. Schnee.
 תִּלְגָּא Dt 3, 9 B. Hermon;
 2. Erkältung.

תלה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. anhängen, abhängig machen; 3. haften; 4. in der Schweben halten. *אשם תלוי* Schuldopfer wegen zweifelhafter Vergehungen; 5. erheben. *Ni.* 1. gehenkt werden; 2. abhängig gemacht werden; 3. sich an jemand hängen.

תלה *s.* תלח.

תלהא *s.* תלחא.

תלוי *h. m.* Aufhänger.

תלוי *h. m.* Erhebung.

תלוי *h. m.* Darübergeschriebenes.

תלול *h. m.* Warze.

תלולא *h. f.* Haufen, Erdhügel.

תלולא *ת' דפֿלֿסֿטֿינ' Ortschaft* (Gath).

תלולית *h. f.* dass.

תלות *h. f.* Darübergeschriebenes.

תלותא *a. f.* Drängen.

תלח *a.* sich spalten. *Ite.* dass.

תלחא *a. m.* Stück.

תלי *h. m.* Aufhänger (Haken).

תליא *a. m.* dass.

תליה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.

תלים *h. m. pl.* Psalmbuch.

תליסר *a. m., f.* תליסרי dreizehn.

תלישה *h. f.* Abreißen.

תליתא (Gn 2, 14) *a. m., f. d.* בתליתא

Nu 2, 24 an dritter Stelle.

תליל *a., pt. pass.* תליל erhaben.

תלם *h. Hi.* Furchen ziehen.

תלם *h. m.* Furchen.

תלמא *a. m.* dass.

תלמא *gr. m.* (τολμηρός) verwegen(?).

תלמוד *h. m.* 1. Belehrung. *לומר* die Belehrung (der Schrift) lautet;

2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium;

4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der

Mischna; 6. (später) Bezeichnung von

Schriftwerken, welche diese Erörterung

mitteilen.

תלמודא (Ct 1, 2) *a. m.* dass.

תלמי männl. Personennamen.

תלמיד *h. m.* Schüler. *תבם ת' Ge-*

lehrter.

תלמידא *a. m., pl. c.* תלמידי Nu 32, 14 B., 2 K 2, 15 Schüler.

תלמיו männl. Personennamen.

תלמיותא *a. m.* Furchenziehen(?).

תלמית(?) *h. f.* Furchen.

תלמוסא *gr. m.* (τόλμησις) Kühnheit.

תולסין *gr. m. pl.* (θαλασσαι) Meerpurpur(?).

תלסין *gr. m.* (θαλασσιος) Seemann.

תלסר (Jes 37, 12) Ortsname.

תל *h. Hi.* 1. wurmfressig sein;

2. Würmer ablesen. *Ho.* wurmfressig sein.

תל I *a. Aph.* dass.

תל II *s.* תלח.

תלעא (Jes 28, 11, MS תולעא) *a. m.* Spott.

תלש *h.* ausreißen, abreißen. *Ni.* losgerissen werden.

תלש *a., pt. pass.* תליש Ex 22, 31 dass.

Pa. dass. *Ite. ipf.* תלש (1. תלש)

Sac 14, 4 losgerissen werden.

תלת (Gn 11, 15) *a. m., f.* תלתא drei.

תלתי die drei. תלתין Ex 26, 8 dreißig.

תלתא dritter Wochentag (Dienstag).

תלת *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg. m.* תלתית Dt

19, 3 in drei Teile teilen; 2. *inf. c.*

תלתות Gn 38, 24 zum dritten Male

wiederholen.

תלתא, תלתא, תלתא *a. m.* 1. *d.* תלתא

2 K 11, 5 Drittel; 2. dreitägig;

3. dreijährig.

תלתול *h. m.* Warze.

תלתותא *a. f.* 1. *c.* תלתות Nu 15, 6

Drittel; 2. Dreijährigkeit.

תלתותא *a. f., c.* תלתות 1 S 20, 19

Verdreifachung. *S.* תלת.

תלתיסר *a. m.* dreizehn.

תלתסין (jMeg 74^a, Aug. Ven. תלתסין)

1. תלסין.

תלתלים *h. m. pl.* Hügel.

תלתן *h. m.* Bockshornklee (*Trigonella*

Foenum graecum).

תלתסר Ortsname.

תלתא = תלתא, תלתא, תלתא

תם *h. m.* 1. unschädlich (nicht als stößig bekanntes Tier); 2. unversehrt.

תם *a.* dort.

תָּמָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תְּמִיחוֹן 2S 15, 11 (Ven. 1517 תוּמִיחוֹן) Unschuld; 2. *pl. d.* תְּמִיָּא Ex 28, 30 Bestandteil des hohepriesterl. Loses.

תָּמָא *a. m.* eine Vogelart.

תִּמְדָּ *lat. m.* (*temetum*) Tresterwein.

תמד *lat. Pi.* 1. Tresterwein aufgießen; 2. mischen. *Ni.* gemischt werden.

תָּמָה *h.* sich wundern, staunen. *Hi.* Staunen erregen.

תָּמָה I *a.*, *pf.* 3 *pl.* תְּמַחַה Gen 43, 33 B., Hb 3, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִתְמַחוּ Ez 32, 10 Ven. 1517 dass. *Aph.* 1. *pt.* מִתְמַחָה Jer 12, 5 Ven. 1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.

תָּמָה II *a. Pa.* verdünnen.

תְּמָחָה I *a. m.*, *ind.* תְּמָחָה Est II 10, 1 Steuer(?).

תְּמָחָה II *a. m.* 1. *ind.* תִּימָה Jer 5, 30 Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.

תְּמַחוֹן *h. m.* Staunen.

תְּמַחָתָא *a. f.* 1. Staunenerregendes; 2. s. תְּמַחָתָא.

תְּמַחָה (TosBech V 9) *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern. S. תְּמַחָה.

תְּמַחָה (Ct 1, 7) Name des vierten Monats.

תְּמַחָה *a. m.* 1. Ez 8, 14 Ven. 1517 Name eines Abgotts; 2. männl. Personenname.

תְּמַחָה (Jes 13, 21) *a. f. pl.* eine Tierart. **תְּמַחָה** *h.* absichtl. Veränderungen v. תְּמַחָה.

תְּמַחָה *h. m.* Emporsteigen.

תְּמַחָה *a. m.* 1. Wimper; 2. Augenlid.

תְּמַחָה *h. f.* 1. Vertauschung; 2. Name eines mischn. Traktats.

תְּמַחָה *a. f.* 1. Wimper; 2. Augenlid.

תְּמַחָה *h. f.* 1. Unschädlichkeit; 2. Unversehrtheit.

תְּמַחָה *h. f.* sterbend.

תְּמַחָה *h. m.* 1. Schüssel; 2. Sammelstelle für Naturalgaben an Arme; 3. *pl.* תְּמַחָהוֹת Vertiefung am Joch für den Nacken der Ochs.

תְּמַחָתָא *a. f.* Abfall (von Bast).

תְּמַחָתָא I. תְּמַחָתָא.

תְּמַחָה *h. m.* 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.

תְּמַחָה (Koh 10, 17) *a. m.* dass.

תְּמַחָה *h. m.* staunend.

תְּמַחָה *a. m.*, *f.* תְּמַחָה Est II 1, 3 (MS תְּמַחָה) dass.

תְּמַחָה *h. m.* makellos.

תְּמַחָה *a. m.* redlich.

תְּמַחָה *h. f.* Redlichkeit.

תְּמַחָה (Est II 8, 13) *a. f.* dass.

תְּמַחָה (Lv 9, 1) *a. m.*, *f. d.* תְּמַחָה Lv 25, 22 achter.

תְּמַחָה *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern. S. תְּמַחָה.

תְּמַחָה *h. f.* Verzweigung.

תְּמַחָה *h.* festhalten.

תמד *a. Pa.* festhalten.

תְּמַחָה *h. f.* Kresse(?).

תְּמַחָה *a. f.*, *ind.* תְּמַחָה (Ct 2, 9, MS תְּמַחָה) dass.

תְּמַחָה (2S 3, 17) *a.* gestern.

תְּמַחָה s. תְּמַחָה.

תְּמַחָה *gr. m.* (θεμέλιος) Grundstein.

תְּמַחָה I. תְּמַחָה *gr. m.* (θεμελιωσις) Fundament.

תָּמָה *h. Pi.* 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.

תָּמָה (Gn 2, 8) *a.* dort.

תָּמָה (Gn 5, 4), תָּמָה *a. m.*, *f.* תָּמָה Nu 29, 19 acht. *d.* תְּמַחָה die acht.

תָּמָה Gn 14, 14 achtzehn. *pl.*

תָּמָה Gn 35, 28 achtzig.

תָּמָה *a. m.* achtzehn.

תָּמָה *a. m.* achtzehnter.

תָּמָה s. תְּמַחָה.

תָּמָה Ortsname.

תָּמָה *h. f.* Zurückgebliebenes, Rest.

תמר *h. Pi.* emporsteigen.

תָּמַר *h. m.* Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*).
 תָּמַרָא *a. m., ind.* תָּמַר Ct 2, 12 (MS תָּמַר) dass.
 תָּמַרָה *h. f.* 1. dass.; 2. palmenartiger Schoß (Knospe?).
 תָּמַרָה (תָּמַרָה) *h. f.* Rauchsäule.
 תָּמַרְקָא *a. m.* Salben.
 תָּמַרְרִים *h. m. pl.* Bitterkeit.
 תָּמַרְתָּא *a. f.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
 תָּנָא I *a.* 1. *pf.* תָּנָא 2 S 20, 10 (MS תָּנָא) wiederholen, zum zweiten Mal tun; 2. als Rechtstradition mitteilen, lehren. תָּנִי er lehrt; תָּנּוּ רַבֵּנּוּ unsere Lehrer lehrten; תָּנִי es ist gelehrt worden (Ausdrücke zur Einführung von Traditionen außerhalb der Mischna). תָּנִין wir haben gelehrt (zur Einführung eines Mischnasatzes). *Pa. ipf.* 2 *sg.* תָּתְנִינוּ Dt 6, 7 erzählen, verkündigen. *Aph.* lehren. *Itpe. pf.* אָתְנִי Gn 41, 32 (MS *Itpa.* אָתְנִי) wiederholt werden. *Itpa.* erzählt werden.
 תַּנָּא II *a. Pa.* verändern.
 תַּנָּא III *a. Aph.* verabreden.
 תָּנָא *h. m.* Traditionskundiger.
 תָּנָאָה *a. m.* dass.
 תָּנָאָה *a. m.* 1. Bedingung; 2. Verabredung. תָּנִי s. תָּנִי.
 תָּנָאָה *a. m.* Erschöpfung, Schwäche.
 תַּנְהָא *h. Hi.* verabreden.
 תָּנוּאָה *a. m.* Traditionskundiger.
 תָּנוּאָה *a. m.* 1. Traditionskunde; 2. Gespräch; 3. Spottrede.
 תָּנוּךְ *h. m.* Ohrknorpel.
 תָּנוּר *h. m.* zylinderförmiger Backofen.
 תָּנוּרָא *a. m., ind.* תָּנוּר Gn 15, 17 dass.
 תַּנְחָא *s. תָּנָח.*
 תַּנְחוּם *h. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Tröstung; 2. männl. Personennamen.
 תַּנְחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Gn 50, 21 Tröstung; 2. männl. Personennamen.
 תַּנְחוּמְתָּא *a. f., pl. c. s.* תַּנְחוּמְתָּא Jes 66, 11 (MS תַּנְחוּמְתָּא) Tröstung.

תָּנִי *h. m.* Bedingung.
 תָּנִיָא s. תָּנָא I.
 תָּנִיָא s. תָּנָאָה.
 תָּנִין *h. m.* Drache.
 תָּנִינָא *a. m.* 1. Ex 7, 9 dass.; 2. *pl. d.* תָּנִינָא Gn 1, 21 dass.
 תָּנִינָא (Gn 2, 13) *a. m., f. d.* תָּנִינָא Ex 1, 15 zweiter. תָּנִינָאָה Nu 2, 16 zuzweit.
 תָּנִינִית (Nu 10, 6) *a.* zum zweiten Mal.
 תָּנִינִיתָא *a. f.* Wiederholung, zweites Mal.
 תָּנִינִיתָא (Jes 43, 2, MS תָּנִינִיתָא) *a. f.* ein zweites Mal.
 תִּינִיתָא (jMaasSch 55^b) 1. שְׂרִיתָא.
 תַּנּוּ *a. Pa. pt. m. pl. d.* מְתַנְנָא Jes 7, 4 rauchen.
 תַּנְנָא, תָּנָנָא (Ex 19, 18), viell. תַּנְנָא *a. m., ind.* תַּנּוּ! Gn 15, 17, Ri 20, 38 Praet., c. s. תַּנְנִיָה Ex 19, 18 Rauch.
 תַּנּוּפּוּלִין (EchR 1, 5) 1. מְטַרְפּוּלִין (Dittographie).
 תַּיִסְכָּרָא, תַּיִסְכָּרָא *gr. m.* (θησαυρός), *pl. h.* תַּיִסְכָּרִין, תַּיִסְכָּרִין, *a.* תַּיִסְכָּרִין, תַּיִסְכָּרִין Schatz.
 תַּסִּיל *h. m.* eine Taubenart.
 תַּסִּילָא *a. m.* dass.
 תַּסִּיסָה *h. f.* Gähren.
 תַּסִּס *h.* 1. gähren; 2. sprudeln.
 תַּסִּס *a.* dass.
 תַּסְפִּירָת *h. f.* Scheren.
 תַּסְפִּירָתָא *a. f.* dass.
 תַּסְקִיפָא *q. m.* 1. *pl. c.* תַּסְקִיפִי Dt 22, 14 Ränke; 2. Schickung.
 תַּסְקִיפָתָא *a. f., ind.* תַּסְקִיפָא Ri 14, 4 Schickung, Geschick.
 תַּעָא *a.* irren. *Aph.* irre führen.
 תַּעֵב I *h.* abscheulich sein. *Pi.* 1. verabscheuen; 2. für abscheulich erklären. *Pu.* verabscheut werden.
 תַּעֵב II s. תַּעֵב.
 תַּעֵב *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אֶתְעֵיבָתָּ Ez 16, 52 abscheulich handeln.
 תַּעֵבִירָא *a. m., ind.* תַּעֵבִיר Jes 9, 18 Grimm.
 תַּעֵה *h.* irren.

תעלא *a. m., pl.* תעלין Thr 5, 18 Schakal, Fuchs.

תעלמה *h.* Sternname.

תענוג *h. m.* Vergnügen.

תענית *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines Mischnatraktats.

תעניתא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.* תעני Jo 1, 14 (MS תעני), *pl.* תענין Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.

תער *h. m.* Rasiermesser.

תערובת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Verwechslung.

תפא *a., imp.* תפי 2K 4, 38 auf den Herd setzen.

תפא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.

תפרי männl. Personennamen.

תפוח *h. m.* 1. Apfel; 2. Zapfen (der Zypresse); 3. runder Haufen; 4. erhabene Stelle.

תפוחא *a. m.* 1. *pl. c.* תפוחי Ct 2, 5 Apfel.

תפוס *h. m.* Sattelbügel.

תפוסה *s.* תפיסה.

תפח *h.* schwellen, auftreiben. *pt. pass.* תפוח aufgetrieben (von einer Art der Wassersucht). *Ni.* anschwellen.

תפח *a.* dass. *Itpe.* genesen.

תפי *h. m.* Kanne.

תפיא, תפיא *a. m.* Kochherd.

תפנים *h. m. pl. (bibl.)* eine Art Kuchen.

תפינין *s.* תופינא.

תפסח *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen; 2. Besitztum; 3. Greifweite (innerhalb 4 Ellen).

תפירתא *a. f.* Naht.

תפישה *s.* תפיסה.

תפל I *h.* albern reden.

תפל II *s.* טפל.

תפל *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אַתפלִו Dt 1, 1 albern reden.

תפל I *h. m.* 1. ungesalzen; 2. רוק תפל der Speichel eines, der seit vorigem Abend nichts gegessen hat.

תפל II *s.* טפל.

תפלִא *s.* טבלִא.

תפלִה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernheit.

תפלִה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תפלִין beim Gebet anzulegende Kapseln mit Gesetzesabschnitten.

תפלִיתא *a. f.* Streit, Meinungsverschiedenheit.

תפלִות *h. f.* Albernheit.

תפלִיתא *a. f., pl.* תפלִין Ex 13, 16, Ct 8, 3 Gebetskapsel.

תפנוג *h. m.* Vergnügung.

תפנוקא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תפנוקי Gn 49, 20 Leckerbissen.

תפנים Ortsname.

תפס *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen; 3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* ergreifen werden. *Hi.* haften lassen.

תפס *a., inf.* מתפוס Est II 3, 8 (MS מתפוס) ergreifen. *Itpe. pt.* מתפס (Koh 11, 4, MS מתפס) ergriffen werden.

תפף *a.* ausspeien.

תפקיד *h. m.* 1. Heimsuchung, Begattung; 2. Befehl.

תפקידא *a. m.* Deposit, in Verwahrung Gegebenes.

תפקידִיתא (Dt 6, 1) *a. f.* Befehl.

תפקין männl. Personennamen.

תפף *h.* zusammennähen.

תפף *a.* dass.

תפף *h. m.* Naht.

תפש *s.* תפס.

תפשיתא *a. m.* Abspalten.

תפשיתא *a. m.* Bestimmtheit.

תפית *gr. m.* (τάπης) Teppich.

תפיניש l. תיציניש *lat.* Name eines Flusses (Ticinus).

תיק *gr. m.* (θήκη) 1. Scheide; 2. Verhältnis.

תיקא *gr. m.* dass.

תקי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.

תפתיחא *a. m.* rissiges Feld(?).

תקה *h. f.* Maß.

תקילא (Koh 9, 12, MS תקלא) *a. m.* Falle, Fallstrick.

תקילתא *a. f.* Verderben.

תְּקוּמָה *h. f.* Bestand. אֶבֶן תִּּ Stein zur Verhütung des Abortierens.

תְּקוּמָתָא *a. f., ind.* תְּקוּמָה Lv 26, 37 dass.

תְּקוּן *h. m.* 1. Verordnung, Einrichtung; 2. Verbesserung; 3. Ordnung.

תְּקוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* תְּקוּנָה Ex 28, 8 Befestigung; 2. *c.* תְּקוּן Ex 33, 6 Rüstung; 3. *pl. c.* תְּקוּנֵי Dt 22, 5 Putz, Schmuck.

תְּקוּצָה Ortsname.

תְּקוּפָה *h. f.* Sonnenwende.

תְּקוּפַתָּא *a. f., c.* תְּקוּפַת Ct 1, 7 dass. תְּקוּן (Gn 1, 31) *a.* recht.

תְּקִיעָה *h. f.* langanhaltender Stoß ins Horn.

תְּקִיעוֹתָא *a. f.* Hornblasen.

תְּקִיעָתָא *a. f.* 1. Benediktion mit Erwähnung des Hornblasens; 2. Tag des Hornblasens (Neujahr).

תְּקִיפָא *a. m.* 1. *ind.* תְּקִיף Dt 1, 28 mächtig, stark. *pl. d.* תְּקִיפֵיָא Gn 14, 5 B. Volksname (bibl. Zuzim); 2. *c.* תְּקִיף Dt 28, 50 hart.

תְּקַל *h. Ni.* straucheln.

תְּקַל I *a., ipf.* יִתְקַל Jes 31, 3 (MS *Itpe.* יִתְקַל) dass. *Pa.* dass. *Aph. pf.* 2 *pl.* אֶתְקִילָתוֹ Ma 2, 8 zu Fall bringen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְקַל Dt 7, 25 straucheln. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְקַל Dt 12, 30 (MS *Itpe.* תִּתְקַל) zu Fall gebracht werden.

תְּקַל II *a., ipf.* יִתְקַל Ex 22, 16 wägen, zuwägen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewogen werden.

תְּקַלָּא I *a. m.* 1. *d.* תְּקַלָּא Ex 10, 7, Lv 19, 14 Anstoß, Fallstrick; 2. Falle; 3. Verderben.

תְּקַלָּא (Ex 38, 26) II *a. m.* Sekel (Gewicht u. Münze).

תְּקַלָּה *h. f.* Anstoß, Verleitung zur Sünde.

תְּקַלְתָּא *a. f., pl. c.* תְּקַלְתָּ Jes 57, 14 Soc 59 Verderben.

תְּקַלְתָּא *a. f., c. s.* תְּקַלְתָּבון Jes 50, 11 (Soc 59 תְּקַלְתָּבון) dass.

תְּקַן *h. Pi.* 1. anordnen, verordnen; 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. verordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.

תְּקַן *a. Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַנוֹן Ex 16, 5, *pt. pass.* מִתְקַן Dt 23, 13 zubereiten, herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְקַן Dt 22, 5 (MS יִתְקַן) ordnen, schmücken; 3. *pt. pass.* מִתְקַן Ri 16, 26 Praet., befestigen; 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.* 1. *imp. sg.* אֶתְקַן Gn 43, 16 zubereiten, ordnen; 2. *inf.* אֶתְקַנָּא Nu 10, 33 bereiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpe.* 1. bereitet sein; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אֶתְקַנְתָּ 1 K 2, 12, *ipf.* יִתְקַן Jes 16, 5 befestigt sein; 3. *ipf.* יִתְקַן Dt 22, 5 sich schmücken; 4. sich bessern.

תְּקַן *h. m.* richtige Ordnung.

תְּקַנָּא *a. m.* 1. *ind.* תְּקַן Ex 18, 17, *pl.* תְּקַנִּין Gn 24, 67, *d.* תְּקַנֵּיָא Jos 21, 43 Praet. recht; 2. *ind.* תְּקַן Gn 41, 32 fest.

תְּקַנָּה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.

תְּקַנְתָּא *a. f.* dass.

תְּקַע *h.* 1. stoßen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken; 5. (Zelt) aufschlagen. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.

תְּקַע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְקַעוּן Nu 10, 5 ins Horn stoßen; 2. schlagen. *Itpe. ipf.* יִתְקַע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.

תְּקַף *h.* sich bemächtigen.

תְּקַף *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תִּקְפּוּ Gn 7, 19, *ipf.* יִתְקַף Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תְּקַף Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תִּקְפִּי Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תִּקְפִּי Gn 4, 5 zornig

werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.* **תְּקַרֵּךְ** Dt 1, 38 stark machen, stärken; 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. festhalten. *Aph.* 1. *imp. sg.* **אַתְּקִירָה** Ex 4, 4 ergreifen, festhalten; 2. fest anpacken; 3. stark machen; 4. hart machen. *Itpe.* 1. *pf.* **אַתְּקַרְתָּ** Gn 48, 2 sich stark machen, sich anstrengen; 2. *pf.* **אַתְּקַרְתָּ** Ex 7, 13 hart werden.

תְּקָפָא (Nu 24, 8) *a. m.* 1. *ind.* **תְּקִיף** Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit; 2. *pl. c.* **תְּקָפִי** Dt 32, 13 fester Ort.

תְּקַרְבָּתָא, תְּקַרְבָּתָא (Gn 32, 20) *a. f., ind.* **תְּקַרְבָּא** Jer 51, 59 Geschenk.

תְּקָרָה *h. f.* 1. Gebälk; 2. Balken.

תְּקַרְבָּת *h. f.* Geschenk.

תְּקַרְקִים (Siphre Dt 234) ein Kleidungsstück.

תְּקַשִּׁיט *s.* **תְּקַשִּׁיט**.

תְּרָא *s.* **תְּרָא**.

תְּרָא I *a. Aph.* verwarnen.

תְּרָא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.* eingeweicht werden.

תְּרָא (Lv 3, 16) *a. m., c.* **תְּרָב** Lv 4, 8 Fett.

תְּרַבּוּסוֹת (EchR 1, 2 Ar.) 1. **תְּרַבּוּסוֹת**, *s.* **תְּרַבּוּסוֹת**.

תְּרַבּוּ *s.* **תְּרַבּוּ** Ortsname.

תְּרַבּוֹת *h. f.* 1. Zucht; 2. Zählung; 3. Art.

תְּרַבּוֹתָא *a. f.* dass.

תְּרַבִּינָא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.

תְּרַבִּינָתָא *a. f., c. s.* **תְּרַבִּינָתָא** (Ru 4, 16, MS **תְּרַבִּינָתָא**) Erzieherin.

תְּרַבִּינָא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.

תְּרַבִּינָא *a. m.* eine Art von Gelehrten-schülern.

תְּרַבּוֹם (Kel XXIV 5) 1. **תְּרַבּוֹם**.

תְּרַבִּית *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).

תְּרַבּוֹם *gr. m.* (θόρυβος) Lärm.

תְּרַבִּינָא *h. m.* 1. Hof; 2. **תְּרַבִּינָא** oberer Teil des Schlundes.

תְּרַבִּינָא *a.* den Hof in Ordnung bringen.

תְּרַבִּינָתָא Ortsname.

תְּרַבּוֹתוֹר (**תְּרַבּוֹתוֹר**?) *h. m.* eine Kohlart.

תְּרַבּוֹ *h. Hi.* 1. zitronenfarbig machen; 2. mit Zitronen füttern.

תְּרַבּוֹ *h. m.* Übersetzung, insbes. die aram. Übersetzung bibl. Bücher.

תְּרַבּוֹתָא *a. m.* dass.

תְּרַבּוֹ *h.* übersetzen, bes. im Gottesdienst. *Pass.* übersetzt werden.

תְּרַבּוֹ *a.* 1. *pt. pl.* **תְּרַבּוֹתָא** Est II 3, 8 dass.; 2. erklären.

תְּרַבּוֹתָא *s.* **תְּרַבּוֹתָא**.

תְּרַבּוֹתָא *s.* **תְּרַבּוֹתָא**.

תְּרַבּוֹ *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.

תְּרַבּוֹתָא *a. m.* 1. Est II 7, 5 dass.; 2. Übersetzung.

תְּרַבּוֹתָא *a. m., pl.* **תְּרַבּוֹתָא** 1 K 5, 23 Floß.

תְּרַבּוֹ *a. m.* Verrückter (*s.* **תְּרַבּוֹ**?).

תְּרַבּוֹ männl. Personenname (vgl. *Tiridates*).

תְּרַבּוֹ I *gr.* männl. Personenname (Θεοδωρίων).

תְּרַבּוֹ *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).

תְּרַבּוֹ *a. m. pl.* dass.

תְּרַבּוֹ *h. f.* tiefer Schlaf.

תְּרַבּוֹ *h. Hi.* warnen.

תְּרַבּוֹ (**תְּרַבּוֹ**) *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus medica cedra*). *s.* **תְּרַבּוֹ**.

תְּרַבּוֹ *h. m.* Löffel.

תְּרַבּוֹ *s.* **תְּרַבּוֹ**.

תְּרַבּוֹ *s.* **תְּרַבּוֹ**.

תְּרַבּוֹ *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priesterabgabe (vom Getreide); 3. *pl.* **תְּרַבּוֹתָא** Name eines Mischnatraktats.

תְּרַבּוֹ *h. f.* 1. Lärmblasen (mit dem Horn); 2. als technischer Ausdruck Tremolo.

תְּרַבּוֹ *a. m.* Durchbrecher.

תְּרַבּוֹ *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.* entsetzt sein.

תְּרַבּוֹ *a. m., ind.* **תְּרַבּוֹ** Jes 44, 14 (MS **תְּרַבּוֹ**) eine Baumart.

תרה *a.* 1. *Itpa.* אֶתְרָה (= אֶתְאָחַר) warten; 2. *pt.* מְתֵרִיחַ jBabM 10^d, 1. mit Ausg. Ven. מְסֵרִית, *s.* מְסֵר.

תִּרְחָא männl. Personennamen.

תִּרְיָא *gr. f.* (τρίτη) Drittel (ein Gewicht).

תִּרְמָא 1. תִּרְמָאִית, *s.* תִּרְמָאִין.

תִּרְמִימָר *s.* תִּרְמִימָר.

תִּרְיָ *a. m., f.* תִּרְמִי zwei. *S.* תִּרְיָן.

תִּרְיָא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.

תִּרְדִּי (j.Kil. 32^a) 1. תִּרְדִּי?

תִּרְיִכְוִתָא *a. f.* Vertreibung.

תִּרְיָן (Ex 26, 38) *a. m., f.* תִּרְמִין Gn 32, 22 zwei. *על* חֹד תִּרְיָן Ex 22, 3

doppelt. *c. s.* תִּרְוִהוֹן Gn 2, 35,

f. תִּרְמִיחֵן Ez 23, 13 (Ven. 1517 (תִּרְמִיחֵן)).

תִּרְיָא Gn 15, 27, *f.* תִּרְמָא עֲסָרִי Gn 5, 8 zwölf.

תִּרְיִסְקִי *x.* ein medisches Fest.

תִּרְיִסְרִי *a. m., f.* תִּרְיִסְרִי zwölf.

תִּרְיִסְרִיתָא *a. m.* zwölfster.

תִּרְיִעִתָא *s.* תִּרְיִעִתָא.

תִּרְיָא *a. m., pl.* תִּרְיָעִין Ex 23, 8 grade, redlich.

תִּרְיָאִיתָא *a.* grade.

תִּרְיָצִיתָא *a.* dass.

תִּרְיָצִיתָא *a. f., c.* תִּרְיָצִית 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.

תִּרְיָצִיתָא *a. f.* dass.

תִּרְיָקָא *gr. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.

תִּרְיָ *a. Pa. pf.* תִּרְיָ Gn 3, 24 vertreiben;

2. *imp.* תִּרְיָ Nu 23, 7 vertilgen. *Itpa.*

1. *pf.* 3 *pl.* אֶתְרָכוּ Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.

תִּרְכֻנָא (Dt 3, 13) Landesname.

תִּרְכֻנְתָא *s.* תִּרְכֻנְתָא.

תִּרְכֻסִים *lat. m.* (tergus?) Lederkasten.

תִּרְכֻסִים 1. תִּרְכֻסִים?

תִּרְכֻסִים *h.* 1. die Priesterhebe entrichten; 2. entfernen.

תִּרְוִמָא *gr. m.* (θύρμα), *pl.* תִּרְוִמִי Ez 27, 6 Türgewände.

תִּרְמוֹד 1. תִּרְמוֹד.

תִּרְמוֹדָא 1. תִּרְמוֹדָא.

תִּרְמִיִּיתָא *gr. f. pl.* (τούρμα) Reiterabteilung.

תִּרְמִילָא *h. m.* Lederschlauch (als Ranzien dienend).

תִּרְמִילָא *a. m.* 1. *c. s.* תִּרְמִילָא 1 S 17, 40 (MS תִּרְמִילָא) dass.; 2. *s.* אֶרְמִילִים.

תִּרְמִלָא *h. m.* dass.

תִּרְמִלָא *h.* Schoten bekommen.

תִּרְמוֹסִים *gr. m.* (θέρμος) Lupine (*Lupinus termis*).

תִּרְמוֹסָא *gr. m.* dass.

תִּרְמָסָרִי *gr. m.* (thermasarius) Bademeister.

תִּרְמָסָרָא *gr. m.* dass.

תִּרְמָנָא 1. תִּרְמָנָא, *s.* תִּרְמָנָא.

תִּרְנָא *a. m., c. s.* תִּרְנָהוֹן Jes 33, 23 Mastbaum.

תִּרְנָנָא *pers. m.* Zitronatzitrone (*Citrus medica cedra*).

תִּרְנָנִילָא *x. m.* Hahn.

תִּרְנָנִילָא *x. m., c.* תִּרְנָנִילָא Est II 1, 3, *pl.* תִּרְנָנִילָא Est II 1, 3 dass.

תִּרְנָנִילָא (Frankolin, I. Löw.).

תִּרְנָנִילָא *x. f.* Henne.

תִּרְנָנִילָא *x. f.* dass.

תִּרְנָנִים *gr. m.* (θρόνος) Stuhl.

תִּרְנָנִיקָא *gr. m.* (τορνοθήκη?) chirurgisches Besteck.

תִּרְנָן I *gr. m.* (θυρεός) Schild.

תִּרְנָן II *gr. m.* (θυρίς) Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens).

תִּרְנָן *gr. Hi.* Schild erheben, streiten.

תִּרְנָן *gr. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.

תִּרְנָנִים I (1 S 17, 7) *gr. m.* (θυρεός) Schild.

תִּרְנָנִים II *gr. m.* (θυρίς) Fenster.

תִּרְסִי *s.* תִּרְסִי.

תִּרְסִיתָא *gr. f.* ein schildförmiger Teil(?) der Sandale.

תִּרְעָא *h. Hi.* Lärm blasen (in Tremolo).

תִּרְעָא *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תִּרְעָא)

niederreißen; 2. verderben. *Pa.*
 1. *pf.* 3 *pl.* תָּרַעו Gn 49, 6 nieder-
 reißen; 2. zerschlagen; 3. verderben.
Ita. 1. *pf.* 3 *sg.* f. אֶתְרַעַת Jer 39, 2
 niedergerissen werden; 2. verderbt
 werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְרַעו (ל. יִתְרַעו)
 Lv 11, 34 B. zerschlagen werden.
 תָּרַעַ I *a. m., ind.* תָּרַע Ex 22, 39
 Tür, Tor.
 תָּרַעַ II *a. m.* Marktpreis.
 תָּרַעַ *a. m., pl. d.* תָּרַעִיא 2 K 24, 14
 (MS תָּרַעִיא) Türhüter.
 תָּרַעוּמָת *h. f.* Murren, Einrede.
 תָּרַעִיתָ *a. f.* 1. Denken, Sinnen;
 2. Ränke.
 תָּרַעְמוּתָּ *a. f., c. s.* תָּרַעְמוּתָּהוּ Nu
 17, 25 (MS תָּרַעְמוּתָּהוּ) Murren.
 תָּרַעְמוּנָא *a. m.* mürrisch.
 תָּרַעְמוּתָּ *a. f., pl. c.* תָּרַעְמוּתָּ Ex 16, 12
 dass.
 תָּרַעַתָּ (1 K 11, 27) *a. f.* Riß, Ein-
 sturz.
 תָּרַךְ *h. Hi.* verderben.
 תָּרַךְ *a. Aph.* schändlich handeln.
 תָּרַפָּא *a. m.* Scham.
 תָּרַפָּה *h. f.* 1. dass. בֵּית ת' weibl.
 Scham; 2. Verderben.
 תָּרַפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeich-
 nung des heidn. Jahrmarkts.
 תָּרַפּוּתָּא *a. f.* Verachtung.
 תָּרַפְיָה *gr. f.* (θεραπεῖα) Heilung.
 תָּרַפְיוֹן *gr. m.* dass.
 תָּרִץ *a.* grade machen, grade richten.
Pa. 1. sich aufrichten; 2. anordnen;
 3. zurechtstellen.
 תָּרִיצָא *s.* תָּרִיסָא.
 תָּרִקָא *s.* תָּרְקִי.
 תָּרִקָב *gr. m.* (τρις קב) Maß von drei
 Kab.
 תָּרִקְבָּא *gr. m.* dass.
 תָּרִקִי *gr.* Thracien (Θρακίη).
 תָּרִקִיא *s.* תָּרִקָא.
 תָּרִיקוֹן *gr. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
 תָּרִיקוֹן (Spr 7, 6) *gr. m.* (θρίγκιον) Gitter(?).

תָּרִקְלִינָא *s.* תָּרִקְלִינָא.
 תָּרִכּוּשׁ *s.* תָּרְכּוּם.
 תָּרְכָא *s.* תָּרְכָא.
 תָּרְשִׁישׁ Ortsname.
 תָּרִין *s.* תָּרִין.
 תָּרִיסְרִי *s.* תָּרִיסְרִי.
 תָּרַתְרָא *a.* werfen.
 תָּרַבְחָתָא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19
 Lobgesang.
 תָּשׁוּב (2 K 1, 8) Ortsname.
 תָּשׁוּבָה *h. f.* 1. Buße, Reue. ת' עָשָׂה be-
 reuen; 2. Entgegnung.
 תָּשׁוּיָתָא *a. f.* 1. Ez 43, 13 Estrich;
 2. Teppich, Polster.
 תָּשׁוּעַ *h. m.* Neuntel.
 תָּשׁוּקָה *h. f.* Begierde.
 תָּשׁוּת *h. f.* Schwäche, Schadhaftigkeit.
 תָּשׁוּתָא *a. f., c.* תָּשׁוּתָא Thr 1, 6 dass.
 תָּשְׁחֻזָּת *h. f.* Frohndienstbehörde
 (Lokalregierung).
 תָּשִׁיָה *h. f.* schwächlich.
 תָּשִׁיָתָא *a. f.* Schwäche.
 תָּשִׁיעָה (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תָּשִׁיעָה
 Lv 25, 22 neunter.
 תָּשִׁישׁ *h. m.* schwach.
 תָּשִׁישָא *a. m.* dass.
 תָּשִׁישׁוּת *h. f.* Schwäche.
 תָּשְׁלוּם *h. m.* Ersatz.
 תָּשְׁלוּמָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Ver-
 geltung.
 תָּשְׁלוּמָתָא (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
 תָּשְׁלֻחָתָא *a. f., c. s.* תָּשְׁלֻחָתָא Ri 5, 15
 (MS תָּשְׁלֻחָתָא) Sendung.
 תָּשְׁלִמִי *h. m.* eine Vogelart.
 תָּשְׁלֻמָתָא *a. f.* 1. *pl. c.* תָּשְׁלֻמָתָא Dt 32, 32
 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
 תָּשְׁמִישׁ *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch
 mit מִטָּה) Beiwohnung; 3. Gebrauchs-
 gegenstand. כָּלִי תָּשְׁמִישׁ dass.
 תָּשְׁמִישָא *a. m.* dass.
 תָּשְׁמִישָתָא *a. f.* dass.
 תָּשְׁנוּק, תָּשְׁנוֹק *h. m.* Erstickung.
 תָּשְׁסָרָה *a. m.* neunzehnter.
 תָּשַׁע *h. m., f.* תָּשַׁעָה neun. *pl.* תָּשַׁעִין neunzig.

תִּשַׁע (Gn 11, 24) *a. m., f.* תִּשְׁעָה
 Nu 34, 31 dass. תִּשַׁע עָבְרִי Gn
 11, 25 neunzehn. *pl.* תִּשְׁעִין Gn 5, 9
 neunzig.

תִּשְׁרִי Name des siebenten Monats.

תָּשַׁשׁ *h.* schwach werden. *Hi.* schwach
 machen.

תָּשַׁשׁ *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itpa.*
 1. schwach werden; 2. erkranken.

תָּתָא *a. m.* unten.

תַּתָּא (?) *a. Pa.* heruntersetzen. *Itpa.*
 erniedrigt werden.

תַּתָּאָה *a. m.* unterer. *pl. d.* תַּתָּאֵי die
 Scham.

תַּתִּיבָתָא *a. f.* 1. Buße; 2. Wider-
 legung.

תַּתִּירָא *a. m.* Brücke.

תִּתִּי männl. Personennamen

Ergänzungen und Berichtigungen.

- 1 a אפיקון 1. אפיקון.
- 2 a L.: אבוב *h. m.* 1. Rohr; 2. Flöte, Schalmei.
- 5 b L.: אָנן, אָנן.
- 7 a Füge hinzu: אדיוט (*Mech. de R. Sim. 23*) s. דייטא.
- 7 b Unter אַדק str.: 2. festhalten.
U. אַדרא 1. füge hinzu: אַדרי בית אַדרי Gn 50, 10 Tennenplatz.
- 8 a U. אַדריאם 1.: das Mittelmeer.
U. אַדרימירון 1.: Quittenwasser.
- 10 a U. אור 1.: 4. Vorabend, Vornacht (eines Tages).
- 10 b אורן viell. *Pl. v.* אוריתא, also zu lesen אורין.
- 11 a Für אוריתא ff. 1.: אורתא *a. f.* Abend, Nacht (nach einem Tage).
- 12 b L.: אַחַדְבַּי.
U. אַחַד füge hinzu: אַחַד בשַבַּת אַחַד Sonntag.
- 13 b U. אחר füge hinzu: *pt. pl.* אַחֲרִין Jer 5, 8, 1: nach *Ausg. Ven. 1517* אַחֲרִין *Pa. 2. pt. pl.* מַאֲחֲרִין Nu 14, 33, Jes 5, 11.
- 15 a U. אַדרא 1.: (*Jes 50, 1 Or. 1474*).
- 16 a F. h.: אִמְתִּי שׁ dann, wann.
- 19 b U. אַלִּין füge hinzu: 2. gewisse, irgendwelche.
- 21 b F. h.: מַאֲלֵמֶר, מַאֲלֵמֶר.
- 25 b F. h.: אֲנִימִפְטֹרוֹס *gr.* männl. Personennamen (*Αντίπατρος*).
- 26 b L.: אָנן.
U. אֲוִנְסָא 1.: (*Jes 5, 8*).
- 27 a F. h.: אֲנַפְרִיטִין 1. אֲנַפְרִיטִין *gr. m.* (*ὑπηρέτης*) Diener.
- 27 b L.: אַנְתָּא (= *syr.* חֲנַתָּא) *a. m.* verdorbenes Öl.
- 31 b L.: אִיסקונדרא 1. Spielmarke; 2. 1. אִיסקרינְרָא *gr. m.* (*σκρινριος*) Archivar.
L.: אִיסקרא, 1. אִיסקרא.
- 41 b F. h.: ארכסא (*bMen 43^a*) 1. אַרְכָּסָא, s. אַרְכָּסָא.
- 43 b L.: אַשיתא *a. m.* cilicische Tanne (*Abies cilicica*, arab. *schūh*).
- 44 a F. h. bei אַשִׁיתָא: *pl. c. s.* אַשִׁירִיהוֹן Dt 7, 5.
- 47 a L.: אַבּוּאָה *h. f.* 1. Spiegelbild; 2. Umriß.
- 47 b L.: אַבּוּרִית *h. f.* Mannbarkeit des Mädchens.
- 48 a L.: בדר *a. Pa. ipf. 2 sg.* תַּבְּדִיד Mi 6, 15 Cod. Reuchl., Mx תַּבְּדִיר.
- 49 b U. אַבְרָתָא 1.: Lv 13, 23. 38.
U. אַבְרָא 1.: Spiegelbild.
- 52 a L.: אַבְרָא für אַבְרָא.
- 57 b U. אַבְרָא 1. 1. *gr. m.* (*πρακτήρ*) Büttel.
- 58 b U. אַבְרָא 1.: ein Vogel. S. אַבְרָא.
- 60 a U. אַבְרָא *Ipe. 1.*: 4. begehren.
- 64 a L.: בר דלֵה 1. בר דלֵה.
L.: בר דלֵה 1. בר דלֵה.
- 64 b L.: בר דלֵה 1. בר דלֵה.
- 66 b U. אַבְרָא 1.: 1. Morgengrauen.
- 78 b U. אַבְרָא *Pass.* füge hinzu: 8. gerinnen.
- 79 b L.: אַבְרָא.

- 80b U. גלֹוסקא l.: κολλίσκιον.
 82a U. גמר II l.: *Ho. pt.*
 83a U. גנדר l.: יגנדרון als *ipf. Peal.*
 86b U. גרדיקא II füge hinzu: γωρ-
 δούμιον.
 87a U. גריןמא l.: γαργλισμα.
 92a L.: דוהגיתא.
 94b U. דהילתא l.: l. m. Or. 2211
 רחילון, s. רחילא.
 95a U. די II füge hinzu: Jes 13, 1;
 36, 3.
 U. פנדון l. די.
 96a U. דיוקנא l.: εἰκὼν.
 99b L.: דלמטיקון.
 L.: דלפקי.
 101b U. דנא füge hinzu: (Jer 12, 5 W).
 104a F. h.: דיקשטא *gr. m.* (δικαστής)
 Richter.
 105a F. h.: דורי männl. Personen-
 name (Δῶρος).
 105b U. דרם statt: mit den Klauen
 ergreifen, l.: würgen.
 108b U. דהדי l.: Est II 1, 1. 7 (MS
 להדי).
 U. דדי 1. füge hinzu: bei.
 110a U. דהוא füge hinzu: 3. irgende-
 in.
 110b U. דהה l.: s. דהה, דהה.
 U. דהולד füge hinzu: l. חולן Gau
 Südarabiens.
 112b U. דה füge hinzu: kein *pf.*
 113a U. דהי füge hinzu: להדי dazu.
 114a U. דהלכא str.: Jud 18, 3.
 117a L.: דהפטיקוס, דהפטיקי.
 119a F. h.: דהרי (Jes 7, 24 Ausg.
 Warschau; Ausg. Ven. 1517. 1525
 ארי) a. siehe.
 124b U. ז l.: dieses ist dasselbe wie
 jenes.
 U. זוג *Hitp.* 1. füge hinzu: sich
 begatten.
 126a F. h.: זוא männl. Personennamen.
 127b U. זיה a. l.: Jer 8, 5.
 128a U. זכא l.: זכא (l. זכא, s. זכא).

- 136b U. חבש l.: S. חבוש.
 138a U. חרק l.: ein stacheliges Kraut.
 139a U. חווא statt Ex 7, 5 l.: Gn
 49, 17. St. Dt 32, 32 l.: Dt 32, 33.
 143a חטאה str.: *pl.* Lies vor חטא'הון:
pl. c. s.
 144a U. חידה l.: l. חודא *pers. m.* Helm.
 150a U. חלק 1. füge hinzu: ? s. חלקא.
 151a U. חמודתא füge hinzu: Pr. חמודא
 (v. חמדתא), *pl. d.* חמודיא DtJI 5, 21.
 151b U. חמישי l.: 1. dass.; 2. Donnerstag.
 154a U. חנון l.: חנונין (so MS).
 157b U. חצב füge hinzu: 5. Kraut
 mit tiefgehenden Wurzeln (Urginea
 maritima „Meerzwiebel“).
 U. חצובא l.: 2. Urginea maritima
 „Meerzwiebel.“
 158a L.: חצות.
 160a U. חרי l.: (חרי)
 161b U. חרפא füge hinzu: 2. f. früh-
 trächtig.
 162a U. חררה l.: 2. unterste Lage
 eines Garbenhaufens.
 164b U. חתם füge hinzu: *pt. pass. pl.*
 מחתמן Ez 27, 24 Slb.
 170a U. חלופתא l.: 2. Schraubenmutter
 der Ölprelle.
 175a L.: חרפנת.
 U. חרווא l.: חרוואי. חל ט' (DtJI
 2, 14), l. חרווא = חל ערווא =
 Pappelweidenbach.
 179a U. יבחוש l.: Mückenlarve (rotes
 Würmchen im Wasser).
 180a U. יד l.: על יד.
 U. ידא füge hinzu: יד מיד'י weil.
 186a U. יפע l.: *Aph.* הופע Ez 7, 9 Slb.
 189a Füge hinzu: ישימון (Nu 21, 20)
 Ortsname.
 194a oben str.: Maulesel.
 195a U. כופח füge hinzu: (כפח?)
 195b L.: כורתא.
 197b U. כפא l.: Zahn des Schlüssels.
 200b U. כמסאות l.: niedrige Garben-
 haufen.

- U. **כָּמַר** I und **כָּמַר** I l.: mürbe machen.
- 201a U. **כְּמִרְיָא** l.: (warm gemachte).
- 204b U. **כְּעָן** l.: Gn 13, 8.
- 208a F. h.: **כְּרִכְדָּא** gr. m. dass.
- 212a U. **לְ** füge hinzu: nach.
- 212b U. **לְבָא** l.: 1 K 8, 39.
- 213a U. **לְבוּשׁ** füge hinzu: 2. Spelze des Weizenkorns.
- 214a U. **לְנָנָא** l. statt *λίνα: λέγνυν*, statt Furche: Saatstreifen.
F. h.: **לְנָנָה** gr. f. dass.
L.: **לִדְנָנָא** f. **לִדְנָנָא**, *λήδανον* für *λδδανον*.
- 214b F. h.: **לִנְנָא** s. **לִנְנָא**.
- 215a U. **לִנְנָא** füge hinzu: c. **לִנְנָא**
Ri 9, 57 Pr.
- 215b U. **לִנְנָא** l.: Hühnerluke.
- 216a U. **לְחִי** l.: 3. die Seitenteile am Gebiß des Pferdes; 6. die Streichbretter am Pflug.
- 217b F. h.: **לְבִין** (Gn 4, 15) a. deshalb.
- 221a U. **מָא** füge hinzu: **כְּמָא** Gn 47, 8 wieviel?
- 225a F. h.: **בְּנֵי הַמְדִּירָה** Einwohner.
- 226a Für **מְהוּלְתָּא** II l.: **מְהוּלְתָּא** (v. **נהל**).
- 226b U. **מְהוּלְתָּא** l.: Ez 16, 6, MS **מְהוּלְתָּא**.
- 227a U. **מוֹנִיָּא** l.: **מוֹנִיָּא** (wohl sg., l. **מוֹנִיָּא**).
- 229a F. h.: **מוֹתְנָתָא** (Lv 26, 16 JI) a. f. Hüfte (= **מִתְנָתָא**).
- U. **מוֹבְנָנָא** füge hinzu: Ez 7, 12 Slb **מוֹבְנָנָא**.
- F. h.: **מוֹהֲרָנָא** (Ez 33, 6, MS Slb **מוֹהֲרָנָא**) a. m. Mahner.
- 229b U. **מוֹחִילָה** l.: überhängender Sims (zur Ableitung des Dachwassers von der Hauswand).
- 230b L.: **מוֹחֻקָּא**.
- 232a U. **מוֹתְנָנָא** l.: Pr. **מוֹתְנָנָא**.
- 232b F. h.: **מוֹתְנָנָא** h. m. Verzeihung.
מוֹתְנָנָא **בְּקָשׁ** abbitten.
- 233a U. **מְסֻלְתָּא** füge hinzu: Jes 1, 7 Jm.
- 234b U. **מִיץ** l.: Gestoßenes.
- 235a U. **מִישָׁר** 2. füge hinzu: S. **מִשָּׁר**.
U. **מִישָׁרָא** füge hinzu: S. **מִשָּׁרָא**.
U. **מִית** füge hinzu: Po. pt. pl. f. **מִמְתָּתָן** Ez 13, 15 Slb tödend.
- 237a U. **מִילָה** füge hinzu: Viell. **מִלָּה**, pl. **מִלִּין** Galläpfelweiche (*Quercus lusitamica*). **מִי מִלִּין** Galläpfelwasser, Tinte.
- 238b L.: **מִלִּין**.
- 239a U. **מִלְקוּם** str. die Klammern.
U. **מִלְתָּא** str.: Nu 23, 19.
- 241a U. **מִנְיָא** l.: **מִנְיָן** (d. **מִנְיָן**).
- 243a U. **מִסְקִיתָא** füge hinzu: S. **מִסְקִיתָא**.
- 244b U. **מִסְתָּא** l.: **כְּמִסְתָּא** Lv 12, 8 genug für.
U. **מִסְתָּא** l.: **כְּמִסְתָּא** Jes 48, 8.
- 245b L.: **מִסְתָּא**.
- 246a L.: **מִסְתָּא**.
- 247a U. **מִסְתָּא** füge hinzu: pl. **מִסְתָּא**
Lv 26, 16.
- 248b U. **מִסְתָּא** füge hinzu: **כְּמִסְתָּא**
Gn 1, 6.
- 249a U. **מִסְתָּא** füge hinzu: **כְּמִסְתָּא**
Ri 11, 29 Pr.
- 251b Zu **מִסְתָּא** füge hinzu: Am 3, 4.
- 253a U. **מִסְתָּא** füge hinzu: **כְּמִסְתָּא** speier.
- 254a U. **מִסְתָּא** füge hinzu: 3. Bitterkraut.
- 256b U. **מִסְתָּא** füge hinzu: S. **מִסְתָּא**.
U. **מִסְתָּא** l.: 1. Salbung; 2. **מִסְתָּא** der Ölberg.
F. h.: **מִסְתָּא** h. f. Salbung.
- 258a Str. **מִסְתָּא**.
F. h.: **מִסְתָּא** a. m. Muschelschale.
F. **מִסְתָּא** ff. l.: **מִסְתָּא** h. m. Beet.
F. **מִסְתָּא** l.: **מִסְתָּא** a. m. dass.
- 259b F. h.: **מִסְתָּא** s. **מִסְתָּא**.
- 260a U. **מִתְקָלָא** füge hinzu: c. **מִתְקָל**
(l. **מִתְקָל**) Ri 8, 26 Pr.

- 262a U. נָנְהָא l.: נָנְהִי Vornacht eines Tages.
- 262b F. h.: נְנִיסָה h. f. Speise.
- 265a U. נָהַר l.: מְנַהֲרִין (Pael zweifelhaft).
- U. נִהְרָא füge hinzu: נִהְרֹתָא Nah 1, 4 Or 2211.
- 265a F. h.: נֹרֶדֶן h. m. Olivenart.
- 266a F. h.: נֹתְאָה x. m. Bewohner des ägypt. Bezirkes Neut.
- 267b U. נחש I l.: Lv 19, 26.
- 269b F. נֹתְאָה l. נִוְתָאָה ff. l.: נִוְתָאָה.
- 271a L. נָמִי füge hinzu: (2 K 4, 1 Jerus. Dr.) = אָנִי אֶף אָמִי.
- 277b U. נָקִים füge hinzu: (Νικίας).
- 281a F. h.: סָבִין s. סָב.
- 281b U. סַבְכָּא füge hinzu: יָמָה שְׁלִסְכָּבִי (סַבְכִּי) See des Dickichts (Name des Chet-Sees).
- Str.: סַבְכִּי ff.
- 282a L. שְׁבִלְתָּא, סוּבְלְתָּא.
- 284a U. סַרְגָּא füge hinzu: ס' דָּאָרְעָא Erdscheibe.
- 285a U. סוּגַר füge hinzu: (Maulkorb?).
- 289a U. סִיר l.: Köpfchen, Knäulchen.
- U. סִיסִין l.: סִיסִין.
- 289b U. סִיף l.: h. f.
- U. סִיפָא II l.: 2. Schlußsatz.
- U. סִירוּגָּא füge hinzu: 3. Abkürzung eines Bibeltextes durch Mitteilung des ersten Wortes und nur je eines Buchstabens der übrigen Wörter.
- F. h.: סִירוּן h. m. Unrat.
- 293b L. סַמְכּוּ. F. h.: סַבְכָּא.
- U. סַמְלוּן (סַמְלוּן?) l.: Jochhaken.
- 294a U. סִימֵן füge hinzu: 8. Zusammenfassung einzelner Buchstaben mehrerer Wörter zu einem Merkwort.
- F. סַמְנִירָא l. סַמְנִירִיו.
- 296b U. סוּעִרָא l.: MS סוּעִרָא.
- F. h.: סַעִיר (Gn 36, 30). Name eines Landes.
- 299a U. סָקָא l.: 1. ind. סָק (?) Lv 11, 32; 2. c. s. סָקִיה Gn 42, 35 Sack.
- 302a Str.: סִירוּן ff.
- 304a L.: עֲבוּפָא l. עֲנוּפָא.
- L.: עֲבוּפִיא l. עֲנוּפִיא.
- 305a U. עֲבָרָא l.: Nu 34, 15.
- 308a F. h.: עֲוִמְרָתָא a. f. Wohnung.
- 311a U. עֵילָא füge hinzu: לְעֵילָא Dt 28, 13 oben.
- U. עֵילָא, עֵילָא füge hinzu: pl. עֵלִין Jud 10, 4 Pr.
- 312b U. עֲכִלְיָה l. פְּכִלְיָה.
- 313b F. h.: עֵלָא s. עֵילָא.
- F. h.: עֲלִבָּא a. m. unglücklich.
- 314a L.: עֲלִיָּה.
- L.: עֲלִימָתָא, עֲלִימֹתָא, עֲלִימָא.
- 315b U. עֲמִיר l.: als Trockenfutter verwandtes Futterkraut, in Bündel gebunden.
- 316a U. עָמִם l.: Itpā. ipf. 3 pl. יִתְעַמְמִין.
- 317b St. עֲנוּף ff. l.: עֲנוּפָא a. m., ind. עֲבוּף (1. עֲנוּף) Dt 12, 2 dichtbelaubt.
- עֲנוּפִיא a. m. dass.
- U. עֲנִיָּא l.: pl. d. עֲנִיִּי Lv 19, 10.
- 318a F. h.: עֲסוּרָא a. m., ind. עֲסוּר 2 K 4, 7 (Jerus. Dr.) Zehnter.
- 321a F. h. עֲקוּן s. אֲקוּן.
- U. עֲקַר füge hinzu: 4. aufbrechen (v. d. Mahlzeit).
- 321b U. עֲקָרָב l.: 4. der in den Mund gelegte Teil der Kandare.
- 322b U. עֲרִבְלָא l.: cribellum.
- 323a F. h.: עֲרֹתָא s. עֲרִבְתָּא.
- U. עֲרֵן 2. l.: (vielleicht Seitenhölzer zur Festigung der Verbindungen am Pfluge).
- 324b U. עֲרִפְלָא l.: 2. feuchter Nebel.
- 326a F. h.: עֲתוּקָא a. m., ind. עֲתוּק Lv 26, 10. Sab. (Jerus. Dr.) עֲתִיק und עֲתוּק alt.
- 328a Str.: פָּנֶר l.: פָּנֶר (TosBabM IV 7) l. פְּרוּמְבָּא.

- 329a F. h.: פונין קל פ' (Hi 4, 16)
 1. קלפונין s. קליפונא.
 331a U. פתתין 1. פתתא.
 333a U. פים 1.: vgl. εἶπαι v. πείθω.
 334b U. פלונא füge hinzu: (פלנא).
 335b U. פלטורא 1. פלטורין Ez 23, 40.
 339a Zu פניקטין füge hinzu: (φοινικίδες)
 Purgurgewänder (?).
 Zu פסא I füge hinzu: 4. pl. ind.
 פסי Gn 37, 3 gemustert, vgl.
 JII II מצויר.
 345b פריגורי 1.: Παργόριος.
 349b U. פרמשתק 1.: männliches Glied
 (in Erektion).
 351b L.: פרסון 1. פרפום, s. פרופסימוס.
 352a U. פרפיסא 1.: Blumentopf (?).
 Zu פרופסימוס füge hinzu: Profos.
 353a Zu פרקד f. h.: vgl. πρωκτόν.
 355a Zu פשר Pi. f. h.: schmelzen.
 355b Zu פת füge hinzu: 3. פת חלה
 (jDem 22^c) 1. פתחלה h. f. eine
 Hülsenfrucht.
 356a F. h.: פתובי (Gn 18, 6 JI)
 a. m. pl. Mischung (?).
 357b F. h.: פתקונא gr. m. (πιττακίον)
 Tafel.
 358b U. צבת II und צבתא II 1. m.
 für f.
 359b U. צהי Aph. füge hinzu: c. s. אצהיונין
 Jes 48, 21.
 362a U. ציד 1.: לציד Ex 19, 15 (sic
 MS), לציד Ez 2, 9.
 365a U. צמם füge hinzu: (oder eng
 zusammengeschlossenen).
 365b U. צנוריתא 1.: dass., str.: Gabel.
 366a U. צעק füge hinzu: (bei Hunden)
 heulen.
 368a U. צרבא 1. צרביו.
 371b U. קדמותא 1. füge hinzu: Gn
 38, 28.
 372a U. קובעא 1. קובעין.
 373a U. קום a. füge hinzu: 5. gerinnen.
 376b F. h.: קימורא a. m., ind. קימור
 Est II 1, 3 Rauch (?).

- 378b U. קלל III füge hinzu: pl. קלן
 Nu 21, 6 (MS קלן).
 379a U. קלל füge hinzu: Itpo. wenig
 werden.
 383a U. קנה füge hinzu: pt. קונה (von
 Gott) Schöpfer.
 384a L. u. קנקן: Krug, Gerät.
 384b U. קוסמינר füge hinzu: (קוסמינר).
 U. קוסמור füge hinzu: (קוסמור).
 386a U. קפה 1.: 2. entfernen; 3. be-
 rauben, unterdrücken.
 U. קפה 1.: berauben, str.: ver-
 wunden.
 388a U. קצרא füge hinzu: קצרא.
 F. קצרון 1.: קצרון Ortsname (κδοτριον).
 F. h.: קצרון gr. m. (κδοτριον) Burg.
 U. קקבטון 1.: im Tiegel bereitetes
 Brot.
 390a F. קורטורא ff. 1.: קורטורא gr. m.
 (κουρατωριος) der öffentliche Fiscus.
 U. קריבא füge hinzu: מקריב Dt
 32, 17 Jerus. Dr. neuerdings.
 393a F. h.: קרת h. f. Stadt.
 394b F. h.: c. קשת 2 S 22, 35 Mx.
 396a F. h.: רבוקה h. f. Kuchen aus
 in heißem Wasser eingetränktem
 Teige. S. רביקה.
 396b Zu רביעי f. h.: 2. Mittwoch.
 398a Zu רגל füge hinzu: Ni. gewöhnt
 sein.
 Zu רגם füge hinzu: Itpo. ipf. יתרנים
 Ex 19, 13 Jerus. Dr. gesteignet
 werden.
 398b Zu רגן h. füge hinzu: Ni.
 399b L.: רהטא.
 400a U. רוח 1. רוחן.
 401b U. רחא füge hinzu: ind. רחי
 Jud 9, 53 Pr.
 403b F. h.: רחילא II a. m., pl. רחילון
 Jes 66, 20 Or 2211 Reitkamel.
 F. ריפע ff. 1.: ריפו 1. ריפו, s. ריפו.
 F. h.: ריק h. m. Dummkopf.
 Zu רבבא füge hinzu: c. רכב Jud
 9, 53 Pr.

404 a U. רְכוּבָה l.: pl.

407 b F. h.: רצע a. *Aph. ipf.* ירצע

Ex 21, 6 Jerus. Dr. durchbohren.

U. רָק füge hinzu: 3. s. רִיק

F. h.: רָקָא s. רִיקָא.

410 b F. h.: שְׁלִי h. m. Wachtel.

L.: שְׁכִיָּה.

412 a U. שָׂאֵל l.: Dt 18, 16.

415 a U. שְׁבָתָא L.: Name des Dämons
einer Krankheit (vielleicht Genick-
starre).

416 a L.: שְׂרָפְנָא für שְׂרָפָא.

416 b L.: 2. billig kaufen.

L.: שׁוּבָה.

Str.: שׁוּבָכָא.

417 b U. שׁוּגִית l.: Klippe, hoher
Strand.

418 a U. שׁוּפָרָא l.: Ex 19, 19.

433 a Zu שְׂפָה füge hinzu: Vgl. שׁוּף.

437 b U. תַּבָּב l.: Pā.

442 b U. תִּכְנָן l.: (MS אֶתִּיכְנָנִין v. גִּתָּךְ).

448 b U. תַּרְרִיּוֹן füge hinzu: (Θεοδωριων?).

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a) Handschriften.

1. Onkelostargum: Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient 1467.
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. Prophetentargum, a) vordere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
b) hintere Propheten:
Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
c) Haphtaren:
Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. Megillothtargum: Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder, Prediger, Ester (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1302, Ruth, Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. Megillath Antiochos: Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b) Drucke.

1. Onkelostargum: Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original), Jerusalem 190—
(jemanitischer Druck).
 2. Jonathantargum zum Pentateuch: Pentateuch, Venedig 1591.
 3. Propheten- und Megillothtargume: Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II,
Venedig 1525.
 4. Mischna: Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
 5. Tosephta: Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
 6. Talmud babli: Wien 1840—47 und Rabinovicz, Variae Lectiones (1867—86).
20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel.
1 Traktat Ausg. Pesaro.
 7. Talmud jeruschalmi: Venedig 1524(?).
 8. Midrasch: Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519, Venedig 1545.
Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig 1546, Krakau 1893.
Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
Pesikta, Lyck 1868.
Pesikta rabbati, Wien 1880.
Tanna de-Bē Eljajahu, Venedig 1598.
Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
 9. Aruch: Pesaro 1517.
-

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung. B. Ausgabe Berliner.

Jonathantargum zum Pentateuch — **JI**, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. Gen**JI** 1, 3.

Fragmententargum zum Pentateuch — **JII**. Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. V).

Gen 1. B. Mose.

Ex 2. B. Mose.

Lv, Lev 3. B. Mose.

Nu 4. B. Mose.

Dt 5. B. Mose.

Jos Josua.

Jud, Jd Richter.

S Samuel.

K Könige.

Jes Jesaja.

Jer Jeremia.

Ez Ezechiel.

Ho Hosea.

Jo Joel.

Am Amos.

Ob Obadja.

Jon Jona.

Mi Micha.

Na Nahum.

Hb Habakkuk.

Ze Zephanja.

Ha Haggai.

Sa, Sac Sacharja.

Ma Maleachi.

Ps Psalmen.

Prov Sprüche.

Hi Hiob.

Cant Hoheslied.

Ru Ruth.

Thr Klagelieder.

Koh Prediger.

Est I Ester (erstes Targum).

Est II Ester (zweites Targum).

Chr Chronik.

2. Talmud.

Talmud babil — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb. 14^b.

Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb 14^b.

MaasSch Maaser scheni.

MoK Moed katon.

RhS Rosch ha-Schana.

BK, BabK Baba kamma.

BM, BabM Baba mezia.

BB, BabB Baba bathra.

AbZ Aboda zara.

Mischnazitate sind durch das Fehlen von j und b vor den Namen der Traktate erkennbar. Den Tosephtazitaten ist Tos. vorangesetzt.

3. Midrasch.

BerR Bereschith Rabba.

SchemR Schemoth Rabba.

VajR Vajjikra Rabba.

BemR Bemidbar Rabba.

DebR Debarim Rabba.

SchirR Midr. Schir ha-Schirim.

RutR Midr. Ruth.

EchR Midr. Echa.

KohR Midr. Koheleth.

EstR Midr. Ester.

Pes Pesikta de-Rab Kahana.

PesR Pesikta Rabbati.

MidrTill Midrasch Tehillim.

MidrSchem Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. *h.* hebräisch. *gr.* Fremdwort aus dem Griechischen. *c.* communis generis. *lat.* Fremdwort aus dem Lateinischen. *pers.* Fremdwort aus dem Persischen. *x.* Fremdwörter anderer Herkunft. *tr.* transskribiert (bloße Transskription eines fremdsprachlichen Wortes). Gramm. — meine Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch, 2. Auflage.

Kethuboth 13	שני דייני נזירות	Joma 1,	שבעת ימים
Nasir 8	שני נזירים	Para 3	
Joma 6	שני שעירי	Schabbath 23	שואל אדם
Baba Mezia 1	שנים אוחזין	Arachin 6	שום היתומין
Ohaloth 1	שנים ממאים	Baba Kamma 4, 5	שור שננח
Machsichirin 3	שק שהוא מלא	Kelim 3	שיעור כלי חרס
Mikwaoth 1	שש מעלות	Chullin 12	שלוח הקן
Menachoth 11	שתי הלחם	Schebiith 6	שלש ארצות
Menachoth 9	שתי מדות	Kelim 28	שלש על שלש
Challa 4	שתי נשים	Nasir 6	שלשה מינים
	ת	Teharoth 1	שלשה עשר דברים
	ר"א אומר s. תולין	Schekalim 6	שלשה עשר שופרות
Nidda 10	תינוקת	Berachoth 7	שלשה שאכלו
Pesachim 5	תמיד נשחט	Kelim 24	שלשה תריסין
Ohaloth 5	תנור שהוא	Kerithoth 1	שלשים ושב
Kelim 5	תנור תחילתו	Edujoth 1,	שמאי אומר
Berachoth 4	תפלת השחר	Nidda 1	
		Schabbat 14	שמונה שרצים

Bechoroth 6	על אלו מומין
Aboth 3	עקביה
Pesachim 10	ערבי פסחים
Kil'ajim 3	ערוגה
Negaim 13	עשרה בתים
Kidduschin 4	עשרה יוחסין

פ

Challa 2	פירות חוץ לארץ
Para 4,	פרת הפאת
Sebachim 14	
Middoth 4	פתחו של ההיכל

צ

Para 11	צלוחית שהניחה
Para 9	צלוחית שנפל

ק

Meïla 4	קדשי המוכח
Sebachim 6,	קדשי קדשים
Meïla 1	
Nedarim 8	קונם יין
Kinnim 2	קן כתומה
Kil'ajim 4	קרחת הכרם

ר

Tamid 2	ראוהו אחיו
Rosch Haschana 3	ראוהו ב"ד
Chullin 11	ראשית הנו
Aboth 2	רבי אומר
Para 1. 2,	ר"א אומר
Nedarim 9,	
Schabbat 13. 19. 20	
Edujoth 2	רבי חנינא
Sabim 4	רבי יהושע
Mikwaoth 3	רבי יוסי
Menachoth 10,	רבי ישמעאל
Aboda Sara 4	
Jebamoth 5	רבן נמליאל

ש

Schebuoth 1. 3	שבועות שתיים
Schebuoth 6	שבועת הדרינין
Schebuoth 4	שבועת העדות
Schebuoth 5	שבועת הפקדון
Schebiith 10	שביעית משתמטת

Machscherin 5	מי שטבל
Baba Bathra 9	מי שמת
Berachoth 3	מי שמתו
Sota 6	מי שקינא
Pea 3	מלבנות התבואה
Schekalim 7	מעות
Mikwaoth 5	מעין
Bechoroth 9	מעשר בהמה
Maaser Scheni 1. 2	מעשר שני
Schabbat 18	מפנין
Jebamoth 12	מצות חליצה
Kethuboth 6	מציאת האשה
Schekalim 2	מצרפין
Teharoth 6	מקום שהיה
Pesachim 4	מקום שנהנו
Negaim 1	מראות ננעים
Baba Kamma 7	מרובה
Aboth 1	משה קבל
Sota 8	משוח מלחמה
Beza 5	משילין פירות
Tebul Jom 2	משקה טבול יום
Moed Katan 1	משקין

נ

Sanhedrin 6	נגמר הדין
Kelim 29	נומי הסדין
Jebamoth 11	נושאים על האנוסה
Jadajim 2	נמל ידו
Ohaloth 12	נסר
Nedarim 10	נערה המאורסה
Kethuboth 4	נערה שנתפתתה

ס

Teruma 5	סאה
Ohaloth 15	סנות
Taanith 2. 3	סדר תעניות
Sukka 1	סוכה
Kelim 26	סנדל
Kerithoth 4	ספק אכל

ע

Sota 9	עגלה ערופה
Schebiith 1. 2	עד אימתי
Bechoroth 4	עד כמה
Erubin 2	עושין פסין

Negaim 5	כל ספק	Jebamoth 8	כיצד אשת אחיו
Bechoroth 5	כל פסולי	Ohaloth 18	כיצד בוצרין
Menachoth 8	כל קרבנות	Makkoth 1	כיצד העדים
Ukzin 1	כל שהוא יד	Baba Kamma 2	כיצד הנזל
Pesachim 2	כל שעה	Berachoth 6	כיצד מברכין
Kilajim 8	כלאי הכרם	Negaim 14	כיצד מסהרין
Kelim 30	כלי זכויות	Erubin 5	כיצד מעברין
Kelim 2. 15	כלי עץ	Temura 5	כיצד מערמין
Kelim 11. 14	כלי מתכות	Bikkurim 3	כיצד מפרישין
Schebiith 7. 8,	כלל גדול	Erubin 8	כיצד משתתפין
Maasroth 1,		Pesachim 7	כיצד צולין
Schabbath 7		Schabbath 3	כירה
Chullin 6	כסוי הדם	Erubin 9	כל גנות
Maaser Scheni 5	כרם רבעי	Gittin 3	כל גט
Kilajim 5	כרם שחרב	Temura 6	כל האסורין
Sota 5	כשם שהמים	Negaim 11	כל הכנדים
	ל	Chullin 8	כל הבשר
		Negaim 12	כל הבתים
Maaser Scheni 3	לא יאמר	Sebachim 1. 2. 8	כל הזבחים
Tamid 4	לא היו כופתין	Nidda 2	כל היר
Baba Bathra 2	לא יחפור	Schabbath 17,	כל הכלים
Sukka 3	לולב הנזול	Kelim 25	
Sukka 4	לולב וערבה	Ohaloth 16	כל המטלטלין
Aboda Sara 1	לפני איריהן	Edujoth 3	כל המטמאים
	מ	Ohaloth 3	
Pea 8	מאימתי כל אדם	Menachoth 1. 5	כל המנחות
Schebiith 3	מאימתי מוציאין	Mikwaoth 6	כל המעורב
Taanith 1	מאימתי מזכירין	Schebuoth 7	כל הנשבעין
Berachoth 1	מאימתי קורין	Middoth 5	כל העזרה
Dammaj 3	מאכילין	Sebachim 3	כל הפסולין
Erubin 1	מבוי	Aboda Sara 3	כל הצלמים
Ohaloth 4	מנדל	Para 10	כל הראוי
Megilla 1	מגילה	Schekalim 8	כל הרוקין
Bechoroth 7	מומין אלו	Sebachim 10	כל התדיר
Kelim 9	מחט	Tebul Jom 3	כל ידות האוכלין
Jadajim 1	מי רביעית	Mikwaoth 10	כל ידות הכלים
Gittin 7	מי שאחוו	Sanhedrin 10	כל ישראל
Nasir 3. 4	מי שאמר	Kelim 17	כל כלי ב"ב
Erubin 4	מי שהוציאוו	Kelim 16	כל כלי עץ
Schabbath 24	מי שהחשיך	Nedarim 1	כל כנויי נדרים
Pesachim 9	מי שהיה טמא	Nasir 1	כל כנויי נזירות
Kethuboth 10	מי שהיה נשוי	Schabbat 16	כל כתבי
Moed Katan 2	מי שהפך	Machscherin 1	כל משקה
		Kil'ajim 2	כל סאה

Teharoth 9	זיתים מאימתי	Nidda 8	הרואה כתם
Ukzin 2	זיתים שכבשן	Berachoth 9	הרואה מקום
	ח	Sabim 1	הרואה ראייה
Schabbat 22	חבית	Teharoth 3	הרוטב
Chagiga 3	חומר בקדש	Nasir 2	הריני נזיר
Baba Bathra 3	חוקת הבתים	Menachoth 13	הרי עלי
Sebachim 7,	חטאת העוף	Arachin 4	השני יד
Meila 2,		Baba Mezia 8	השואל
Kinnim 1		Machscherin 4	השוחה
Erubin 7	חלון	Chullin 2,	השוחט
	כל ישראל s. חלק	Sebachim 13	
Jebamoth 1	חמש עשרה נשים	Baba Mezia 6. 7.	השוכר
Challa 1	חמשה דברים	Aboda Sara 5	
Terumoth 1	חמשה לא יתרומו	Gittin 4	השולח
Para 7	חמשה שמלאו	Baba Bathra 1,	השותפין
Jebamoth 14	חרש שנשא	Nedarim 5	
	ט	Negaim 9	השחין
Sebachim 12	טבול יום	Kelim 18	השירה
Kelim 12	טבעת אדם	Kelim 22	השלחן
Joma 4	טרף בקלפי	Meila 6	השליח
	,	Teharoth 5	השרץ
Schebuoth 2	ידיעות הטומאה	Menachoth 7	התורה
Joma 8	יום הכפורים	Terumoth 3	התורם
Beza 2	יום טוב שחל	Kelim 8	התייר
Rosch Haschana 4	יום טוב של ר"ה	Menachoth 4	התכלת
Nidda 5	יוצא דופן	Kelim 8	התנור
Schabbath 1	יציאות השבת	Orla 2,	התרומה
Bechoroth 8	יש בכור	Bikkurim 2,	
Arachin 3	יש בערכין	Schekalim 4.	
Temura 7	יש בקדשי מובה		ו
Temura 2	יש בקרבנות	Dammaj 2	ואלו דברים
Negaim 4	יש בשער לבן	Makkoth 3	ואלו הן הלוקין
Ohaloth 8	יש מביאין	Sanhedrin 9	ואלו הן הנשרפין
Jebamoth 9	יש מותרות	Moed Katan 3	ואלו מנלחין
Mikwaoth 7	יש מעלין	Nedarim 2	ואלו מותרים
Baba Bathra 8	יש נוחלין	Pea 2	ואלו מפסיקין
Ukzin 3	יש צריכין	Nedarim 11	ואלו נדרים
	כ	Temura 4,	ולד חטאת
Nasir 7,	כהן גדול	Meila 3	
Sanhedrin 2			ז
Horajoth 3	כהן משיח		דיני ממונות s. זה בורר
Ohaloth 9	כורת	Machscherin 2	זיעת בתים

Tebul Jom 1	המכנס	Kilajim 1	החמים
Menachoth 12	המנחות	Tamid 6	ההלל עולים
Baba Kamma 3	המניח את הכר	Sukka 5	החליל
Mikwaoth 4	המניח כלים	Kelim 4	החרס
Maasroth 3	המעביר	Mikwaoth 2	הטמא
Machschirin 6	המעלה	Ohaloth 7	הטומאה
Nidda 3	המפלת	Sota 2	היה מביא
Baba Mezia 3	המפקיד	Sota 3	היה נוטל
Terumoth 4	המפריש	Maasroth 2	היה עובר
Kelim 19	המפרק	Berachoth 2	היה קורא
Schabbath 10	המצניע	Sanhedrin 5	היו בודקין
Baba Mezia 9,	המקבל	Sukka 2	הישן
Dammaj 6		Kelim 23	הכדור
Arachin 8	המקדיש	Maasroth 4	הכוכש
Para 6	המקדש	Baba Kamma 6	הכונס
Sota 1	המקנא	Kethuboth 9	הכותב
Meila 5	הנהנה	Chagiga 1	הכל חייבין
Kelim 21,	הנוגע	Sabim 2	הכל מיטמאין בויהב
Sabim 5		Negaim 3	הכל מיטמאין בנגעים
Nedarim 6. 7	הנודר	Temura 1	הכל מסירין
Orla 1	הנוטע	Arachin 1	הכל מעריכין
Teharoth 10	הנוטל	Chullin 1	הכל שותמין
Kethuboth 12	הנושא	Kelim 20	הכרים
Gittin 5	הנוקין	Bechoroth 3	הלוקח בהמה
	ואלו הן 8. הנשרפין	Dammaj 5	הלוקח מן הנחתום
Negaim 10	הנתקים	Bechoroth 1	הלוקח עובר חמורו
Kelim 13	הסיף	Bechoroth 2	הלוקח עובר פרתו
Maasroth 5	העוקר	Dammaj 4	הלוקח פירות
Chullin 9	העור והרוטב	Kerithoth 6	המביא אשם
Ohaloth 13	העושה מאור	Gittin 1, 2	המביא גמ
Kelim 6	העושה שלשה	Beza 4	המביא כדי יין
Edujoth 7. 8	העיד	Para 5	המביא כלי חרס
Nasir 9	העכו"ם	Kil'ajim 7	המבריק את הנפן
Jebamoth 8	הערל	Gittin 9	המגרש
Pea 4	הפאה	Kethuboth 7	המדיר
Negaim 8	הפורח	Baba Bathra 4. 5. 6.	המוכר
Schebiith 9	הפינס	Arachin 9	
Teharoth 7	הקדר	Maaser Scheni 4	המוליד פירות
Menachoth 2. 3	הקומץ	Erubin 10	המוצא תפלין
Megilla 2	הקורא למפרע	Schabbath 8	המוציא יין
Megilla 4	הקורא עומד	Sebachim 9,	המזבח
Dammaj 1	הקלים	Middoth 3	
Kelim 7	הקלתות	Dammaj 7	המזמן
Middoth 2	הר הבית	Jadaajim 3	המכנסים

ה

Terumoth 7	האוכל תרומה מויר
Terumoth 6	האוכל תרומה שונג
Gittin 6	האומר התקבל
Baba Bathra 7,	האומר לחברו
Kidduschin 3	
Arachin 5	האומר משקלי
	ר"א אומר s. האורג
Para 12	האזוב
Kidduschin 2	האיש מקרש
Pesachim 8	האשה בזמן שהיא
Kidduschin 1	האשה נקנית
Nidda 9	האשה שהיא עושה
Terumoth 8	האשה שהיתה אוכלת
Teharoth 2	האשה שהיתה כובשת
Jebamoth 10, 16	האשה שהלך בעלה
Jebamoth 15	האשה שהלכה
Ketuboth 8	האשה שנפלו
Ketuboth 2	האשה שנתארמלה
Jebamoth 6	הבא על יבמתו
Kelim 27	הבגד מטמא
Schabbath 12	הבונה
Baba Mezia 10	הבית והעליה
Ohaloth 11	הבית שנסרק
Baba Kamma 10	הגזול ומאכיל
Baba Kamma 9	הגזול עצים
Nasir 9	הגוים אין להם
Erubin 6	הדר עם הנכרי
Teharoth 8	הדר עם ע"ה
Joma 5	הוציאו לו
Horajoth 2	הורה כהן
Horajoth 1	הורו ב"ד
Sabim 3	הזב והטהור
Baba Mezia 4	הזהב
Terumoth 9	הזורע
Gittin 8	הזורק נט
Teharoth 4	הזורק טומאה
Schabbath 11	הזורק מרה"י
Ohaloth 14	הזוי
Chullin 10	הזורע
Baba Kamma 8	החובל
Jebamoth 4	החולץ
Ohaloth 17	החורש

ב

Schekalim 2	באחד באדר
Joma 7	בא לו
Nidda 6	בא סימן
Orla 3	בגד שצבעו
Chullin 4	בהמה המקשה
Negaim 2	בהרת
Jadajim 4	בו ביום
Tamid 7	בזמן שכ"ג
Beza 1	ביצה שנולדה
	האומר s. בית כור
Erubin 3	בכל מערבין
Schabbath 6	במה אשה
Schabbath 5	במה בהמה
Schabbath 4	במה מומנין
Schabbath 2	במה מדליקין
Nidda 4	בנות כותים
Schebiith 5	בנות שוח
Aboth 4	בן זומא
Megilla 3	בני העיר
Sanhedrin 8	בן סורר
Aboth 5	בעשרה מאמרות
Terumoth 10	בצל
Joma 2, Schebiith 4	בראשונה
Tamid 1	בשלושה מקומות
Schekalim 3, Taanith 4	בשלושה פרקים
Sebachim 4,	ב"ש ואומרים
Jebamoth 13, Nasir 5,	
Pea 7	
Kethuboth 1	בתולה נשאת
	ג
Pea 5	נדיש
Negaim 6	נופה של בהרת
Baba Bathra 10	נט פשוט
Chullin 7	ניד הנשה
	ד
Sanhedrin 1, 3	דיני ממונות
Nidda 7	דם הנדה
Sebachim 11	דם חמאת
Kerithoth 5	דם שחיטה
	8*

Verzeichnis der Anfänge der Mischna-Abschnitte.

Von Prof. Dr. J. KAHAN, Znaim.

Vorbemerkung.

Bei der Transskription habe ich den Weg der Einfachheit dem jetzt oft üblichen gekünstelten vorgezogen. So ist $\text{ז} = \text{s}$, nicht z , bei dem man nicht weiß, ob es deutsch oder französisch gemeint ist. — $\text{ח} = \text{כ} = \text{ch}$, wie es die Juden, auch Sephardim, aussprechen. $\text{ע} = \text{א}$, $\text{צ} = \text{z}$, $\text{ש} = \text{sch}$.

Mikwaoth 9	אלו חוצצין	א	
Chullin 3	אלו מריפות	Kelim 1	אבות הטומאה
Kelim 10	אלו כלים	Ohaloth 6	אדם וכלים
Ohaloth 2	אלו מטמאין	Challa 3	אוכלין עראי
Menachoth 6	אלו מנחות	Tebul Jom 4	אוכל מעשר
Baba Mezia 2	אלו מציאות	Pesachim 1	אור ל"ד
Sota 7	אלו נאמרין	Chullin 5	אותו ואת בנו
Kethuboth 3	אלו נערות	Sanhedrin 4	אחד דיני ממונות
Pesachim 3	אלו עוברין	Sebachim 5	איזהו מקומן
Temura 3	אלו קרשים	Baba Mezia 5	איזהו נשך
Schabbath 15	אלו קשרים	Kil'ajim 6	איזהו ערים
Jebamoth 7	אלמנה לכ"ג	Kil'ajim 9	אין אסור
Kethuboth 11	אלמנה נוזנת	Nedarim 4	אין בין המודר
Rosch Haschana 2	אם אינן מכירין	Arachin 2	אין בערכין
Kerithoth 3	אמרו לו	Chagiga 2	אין דורשין
Joma 3, Tamid 3, 5	אמר להם	Aboda Sara 2	אין מעמידין
Schabbath 9	אמר ר"ע	Arachin 7	אין מקדישין
Bikkurim 4	אנדרוניגוס	Terumoth 11	אין נותנין
Kethuboth 5	אף על פי	Berachoth 5	אין עומדין להתפלל
Sanhedrin 7	ארבע מיתות	Beza 3	אין צדין
Baba Kamma 1	ארבעה אבות	Terumoth 2	אין תורמין
Jebamoth 3	ארבעה אחים	Negaim 7	אלו בהרות
Kerithoth 2	ארבעה מחוסרי כפרה	Berachoth 8,	אלו דברים
Nedarim 3	ארבעה נדרים	Edujoth 2,	
Rosch Haschana 1	ארבעה ראשי שנים	Pea 1, Pesachim 6	
Schebuoth 8	ארבעה שומרים	Makkoth 2	אלו הן הנולין
Ohaloth 10	ארוכה	Makkoth 3	אלו (ואלו) הן הלוקין
Sota 4	ארוסה ושומרת יבם	Schekalim 5	אלו הן הממונין
Mikwaoth 8	ארץ ישראל	Sanhedrin 11	אלו הן הנחנקין

תשר"ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.	תתו"צ תשובה תפלה וצדקה.
תש"ש תמיד של שחר, תשובה שלימה, תקון שמירת שבת (ס').	תתו"ש תלמוד תורה ושאלת שלום (יעב"ץ).
תש"ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.	תתכ"ב תלמוד תורה כנגד כולם.
ת"ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תונא, תקון תורה, תפארת (ק'). תקון תשובה (ס').	תתעד"א תלמוד תורה עם דרך ארץ.
תתבל"ת תלא תניא בלא תניא (בדלא תניא).	תתק"ל תכון תפילתי קטורת לפניך.
ת"ת ויהיכ"מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.	תתר"ך שו"ת אלף ועשרים שאלות ותשובות (מהר"ם ראטענבורג).
ת"ת בקמ"ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.	תתש"ה תלי תליון של הלכות.
	תתשכ"ב תלמוד תורה שקול כנגד כולם

תנ"ר תנו רבנן, תהום רבה (ק'), תרגום רומי, תיפת
 רוחן (תי"ד), תועפות ראם (ס').
 תר"א (תקרא), תוכו רצוף אהבה (ס').
 תרב"א תשובת ר' ברוך אנגיל (ס').
 תר"ג תקנת רבנו גרשון.
 תר"ג מ"ה תקנת רבנו גרשון מאור הנולה.
 תר"ז תיפת רוחן ונשמח.
 תר"ק תרומה וקדשים.
 תר"י תלמיד רבנו יונה.
 תר"י מ' תר"י מצות (גרת"י).
 תר"ל תרתי לריעותא, — לגריעותא, תוספות ראשון
 לציון (ס').
 תר"ת תקיעה תרועה תקיעה.
 ת"ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ"ש), תפלת שוא,
 תחום שבת (תח"ש), תקוני שבת (תק"ש), תכנת
 שבת (ת'), תשובה שלימה (תש"ש), תקון שטרות,
 תענית שעות, תמורת שלמים, תוך שלשים (ת"ל),
 תבואת שור (תב"ש) (ס'), תולעת שני (ס'),
 תולדות שמשון (ס'), תקון שובבים (ס'), תקיעת
 שופר (תק"ש), תיקון שלמה (ס'), תקופת שמואל.
 תשבה"ע תמיד של בין הערבים.
 תשב"י תשובת בית יהודה (ס').
 תשב"כ תשובת בתי כהונה (ס'), תורה שבכתב
 (תושב"כ).
 תשבע"פ תורה שבעל פה (תושבע"פ).
 תשב"ץ תשובת שמעון בר צמח (ס'), תשובת
 שמשון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטיך
 צדק (?).
 תשב"ר תינוקות של בית רבן.
 תשרו"ה תשלומי ד' וה' (ארבעה ותמשה).
 תש"ה תשמיש המטה (ת"ה).
 תשע"ד תשלום הדגש (ד').
 תשהע"מ תעל שכבת הטל על מלגו.
 תש"ו תכלה שנה וקללותיה (וקלקלותיה).
 תשוב"ה תענית שק ואפר בכיה הספר.
 תש"י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס').
 תשיכ"ע תשועת י"י כהרף עין.
 תש"ל תקוני שלמה לזריא.
 תש"מ תקון שלש משמרות.
 תשמ"ג תשובת מנן גבורים (ס') (תמ"ג).
 תשמ"ש תשובת מנן שאלו (ס').
 תש"ע תנור של עכנאי, תפלת שמונה עשרה.
 תש"ד תפילין של ראש.
 תשר"ק (אותיות א"ב בסדר הפוך).

תנ"ע תפלת נעילה.
 תנצב"ה תהי נפשו צרורה בצרור החיים.
 ת"ס תקון סופרים, תרגום סורי.
 תס"ח תשובת סם חיים (ס').
 ת"ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת עולה,
 תורת עולה (ס'), תפתה ערוך (ס'), תרגום ע'
 (זקנים), תרי עשר, תני עלה, תקנת עיבור
 (תק"ע), ת' עלמין (ק').
 תע"ב תבא עליו ברכה, תשובת עדות ביהוסף
 (ס').
 תעב"י תעודה בישראל (ס') (תב"י).
 תע"ד תפלת עובדי דרך.
 תע"ה תעלומות חכמה (ת"ח).
 תע"ל תפלת עלינו לשבח.
 תע"ע תמה על עצמך.
 תעש"ח תפלת ערבית של חול.
 תעש"ש תפלת ערבית של שבת.
 ת"פ ד' מאות פרסא.
 תפדא"י ד' מאות פרסאות דארץ ישראל.
 תפה"א ח"ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס')
 (תפה"א ח"ב).
 תפה"ד (תה"ד).
 תפה"ש תפלת השחר.
 תפ"מ תשובת פני משה (ס').
 תפ"ע (תי"ע).
 תפע"פ (דמפעדמ"פ) (ארבע מאות פרסא
 על ארבע מאות פרסא).
 תפ"ש תפלת שחרית.
 ת"צ תענית צבור, תאמי צביה (ס').
 תצל"מ תורה צוה לנו משה.
 ת"ק תפלה קצרה, תנועה קטנה, — (קלה) (ד'),
 תלישא קטנה (ד'), תנא קמא, תנאי קיים.
 תקב"ל תשובת קול בן לוי (ס').
 תקדר"א תקופת דרב אדא (תדר"א).
 תקונפ"ל (תונפ"ל).
 תק"מ תקופת מבה.
 תק"ל תנאי קודם למעשה.
 תק"ב תקופת ניסן.
 תק"ס תנא קמא סבר.
 תק"ע תקון עיבור, תקנת עיבור.
 תקר"א תקופת ר' אדא.
 תק"ש תקוני שבת (ת"ש), תקיעת שופר, תיקון
 קריאת שמע.
 תק"ת תקופת תשרי, — תמוז.

תחי' תחיה (ת').

תחיל' תקון חצות לילה.

תחציל' תענית חלום צריך למסב (יעב"ץ).

תח"ש תחום שבת (תחו"ש).

תחשמע"כ תלמיד חכם שמחל על כבודו.

תמ"ה תורת מעמי המקרא (ס').

ת"י תרגום יונתן, — ירושלמי, תלמוד ירושלמי,

תחת יד, — יד, תענית יחיד, תפארת ישראל

(ס'), תפלת ישרים (ס'), תקוני ישינים, תפיסת יד,

תומת ישרים (ס'), תוספת ישינים (תוס"י), תולדות

יצחק (ס'), תפארת יעקב (ס'), תולדות ישו (ס').

ת"י תחיה (תחי').

ת"א תפיסת יד אמת (ס'), תוספת יד אמת (?).

ת"א"צ תענית יאהרצייט (ת"צ).

ת"ב"ח תוך י"ב חודש.

ת"ובת"א תשבי יבא ויגיד בפיו תירוצ' אמת.

ת"י"ח תפלה שמונה עשרה.

ת"ל"ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת"ל).

ת"צ תענית יאהרצייט (ת"צ).

ת"ק"ו תשבי יתרוץ קשיות ובעיות.

ת"ר"ר תיפח רוחו.

תירו"ש תהי ראש, תהי רש.

ת"י"ש תריסר ירחי שתא.

ת"י"ת תומת ישרים תנחם. (וסב"י וסלף בוגדים

ישראל).

ת"י"ת מ"ג תורת י"י תמימה משיבת נפש.

ת"כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה, תנאי

כפול, תוספות כתובה, תקפו כהן (ס'), תשלומי

כפל.

תכ"א תכנת כל אלה (ת').

תכ"ד תוך כדי דבור, תניא כוותיה ד' —.

תכ"ד ה"ד תוך כדי דבור היכי דמי.

תכ"ד כד"ד תוך כדי דבור כדבור דמי.

תכ"ד לכד"ד תוך כדי דבור לאו כדבור דמי.

תכ"ה תחת כנפי השכינה, תכונות השמים (ס')

(תכה"ש).

תכ"ע תשובת כהונת עולם (ס').

ת"ל תלמוד לומר, תהלה לאל, תיפוק ליה (ת"ל).

תאוה לעינים (ס') (תא"ל), תרצה לידע, תרי

לישני, תדע לך, תוך שלשים (ה"ש), תימה

לי.

תל"א תפום לשון אחרון.

תלד"ר תניא להא דתנו רבנן.

תל"ה תורת לשון הקודש (ס').

תלה"ר תקון ליל הושענא רבא (ס').

תל"ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.

תל"ם תרתי לטיבותא.

תל"ל תרתי למה לי.

תל"ע תלמוד לשון עברי (ס').

תלע"ב תפלה לעצירת נשמים.

תל"ר תפום לשון ראשון, תלמיד לפני רבו, תרתי

לרעותא.

תל"ש תקון ליל שבועות (ס').

תל"ת תענית להעניתא, תקנתא לתקנתא (ס').

תבוא לפניך תפלתם (ת').

ת"מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה

(תו"מ), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס'), תוכחת

מנולה (ס'), תביעת ממון.

תמ"א תשובת משה אשר (ס').

תמ"ב תבורך מנשים באהל (מב"ת).

תמב"י תולדות מנשה בן ישראל (ס').

תמבע"א תהי מנוחתו בערן אמן.

תמ"ג תשובת מנן גבורים (ס').

תמג"ת תענית מגילת תענית (יעב"ץ).

תמ"ד תאומים מאזנים דלי (ל').

תמ"כ תהי מנוחתו כבוד.

תמ"כ עוכ"י תהי מיתתו כפרה עליו ועל כל

ישראל.

תמ"ל תניא מסייע ליה.

תמל"ת תפסת מרובה לא תפסת.

תמ"מ תשובת מניד מראשית (ס'), — משאת

משה (ס').

תמ"נ תוציא מצרה נפשי.

תמ"ע תפלת מעריב.

תמ"צ תענית מיתת צדיקים.

תמ"ש תפלת מוצאי שבת, תשובת מנן שאל (ס').

ת"ג תענית נדחה, תנוח נפשי, תיבת נח, תפלת

נעילה (תנ"ע).

תנאצב"ה תהי נפש אדוני צרורה בצרור החיים.

תנב"ה תהי נפשו בצרור החיים.

תנב"כ תשובת נחמה בכסף (ס').

תנבע"א תנוח נפשו בערן אמן.

תנ"ה תניא נמי הכי.

תנח' תנחומא.

תנ"י תניא.

תנ"כ תניא כוותיה.

תנ"ך תורה נביאים כתובים.

תנ"ל תשובת נחלה ליהושע (ס').

ת"ד תשלום דגש (ד'), חמים דעים (ס'), תומר
דבורה (ס'), תקוני דיקנא (ק').

תד"א תנא דבי אליהו, תהלים דפוס א', תוך ד'
אמות.

תדאש"ת תוך ד' אמות של תפלה.

תדב"א (תד"א).

תדמ"ל תנא דמסייע ליה.

תדר"א תקופת דר' אדא (תקדר"א).

תדר"י תנא דבי ר' ישמעאל, (דר"ת דבי ר'
ישמעאל תני).

ת"ה תחיית המתים, תפלת הדרך (תה"ד), תחת
השם (תה"ש) (ד'), תואר השם (ד'), תשמיש
המטה (תה"מ), תפלת השחר (תה"ש), תכנית
המשכן (תה"מ) (ס'), תרומת הדשן (ס'), תא
הרצים (ס'), תורת האדם (ס'), תקון הנפש (ס'),
תורת הבית (ס'), תוכן הדברים (תה"ד), תורף
השטר (תה"ש).

תה"א תורת האדם (ס'), תולדת הארץ (ס').

תה"ב תורת הבית (ס').

תה"ג תשובות הנאונים (תשה"ג).

תה"ד תפלת הדרך (ת"ה), תרומת הדשן (ס')
(ת"ה), תוכן הדברים.

תה"ה תואר האדם המעלה (ס').

תהו"פ תנא הוא ופליג.

תה"ז תקוני הוהר (ס'), תואר הוהר (ס').

תה"ל תרומת הלשכה (ס').

תה"מ תכנית המשכן (ס') (ת"ה).

תה"ע תורת העולה (ס').

תהע"מ תעל הטל על מלוס.

תה"פ תואר הפעל (ד').

תה"ק תורת הקנאות (ס'), תנא הכא קאי.

תה"ש תפלת השחר (ת"ה), תורף השטר (ת"ה),
תולדות השמים (ס') (תו"ש).

תהש"ז תואר השם וזכר (ד').

תהש"ג תור השם נקיבה (ד').

ת"ו הם וגשלם, (תחלה וסוף?), תכנה ותכונן
(תו"ה).

תו' תוספות (תום').

תו"ב תפלות ובקשות.

תוב"ב תכנה ותכונן במהרה בימינו.

תובי"ל הם וגשלם ברוך י"י לעולם.

תונב"א תורה וגדולה במקום אחד (תונבמ"א).

תונפ"ל תקופות וגמטריות פירפראות לחכמה.

תוה"מ תנא והדר מפרש.

תוה"ע תורת העולה.

תוה"ק תורתנו הקדושה (תה"ק).

תוה"ר תוספות הרב רבנו יונה.

תוה"ש תואר השם (ד') (תה"ש), תולדות השמים
(ס') (תה"ש).

תוהש"ז תוהש"ג (תהש"ז, תהש"ג).

תו"ז תוך זמנו.

תו"י חם וישר (תו"ש).

תו"ט תוספות יום טוב (ס').

תו"כ תנור וכירים.

תולה"ש תולדות השמים (ס') (תוה"ש).

תולהש"ל תולדות השלמים (?).

תולע"י תולעת יעקב (ס').

תו"מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות (ק'),
תורה ומצות, תוריע ומצורע, תורת משה (ת"מ),
תיכף ומיד.

תומ"מ תורה ומעשים טובים.

תום' רי"ד תוספות ר' ישעיה דמראני.

תו"ע תופת ועדן (ס').

תו"ש תנא ושייר, תולדות שמים (תוה"ש) (ס'),
תוך שלשים (ת"ש), תוספת שבת.

תושאנ"ץ תוספות שאנץ (שמשון בן אלעזר
שאנץ).

תושא"ת ת"ק תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם.

תושב"כ תורה שבכתב.

תושבע"פ תורה שבעל פה.

תושלב"ע חם וגשלם שבת לאל בורא עולם.

תושלמ"ע חם וגשלם שבת לאל מלך עולם.

תו"ת תוספות ותשובות.

ת"ז תקוני זוהר (ס'), תרי זמני, תקוני זבת, תפוחי
זהב (ס').

תז"א תשובת זקן אהרן (ס'), תשובת זרע אברהם
(ס').

תז"ח תקוני זוהר חדש (ס').

ת"ח תלמיד חכם, תלמידי חכמים, תקון חצות
(תק"ח), תא חזי, תפלת חובה, תענית חלום, תורת

חטאת (ס'), תשובות חזן (ס'), תוצאות חיים (ס'),
תורת חיים (ס'), — חטאת, תעלומות חכמה (ס')

(תע"ח), תקנת חכמים, תגי חדא, תוספות חרשים,
תורת חטאת (ס'), תורת חכם (ס'), תקונים

חדשים (ס'), תקלין תרתין (ס').

תח' תחנון, תחילה (תחי').

תח"ה תיקון חיובו הקבר (תחח"ק) (ס').

תחת"ש תקית חזם השני (תחתו"ש) (ס').

ששהא"ב שמונה שרצים האמורים בתורה.

ששה"ד שור של הדיום.

ששה"ק שור של הקדש.

ששהקב"ה שמו של הקדוש ברוך הוא.

ששו"ע של שם ועבר.

ששוה"ש שומר שכר והשוכר.

ששוש"ש שלי שלי ושלך שלך.

שש"י שיר של יום.

ששכב"א שם של כ"ב אותיות (שכבב"א).

שש"ל שם שמים לבטלה, שיעור של לולב, שדרו

של לולב, שומר שמסר לשומר (ששמ"ל).

שש"מ שמחה של מצוה, שבת של מי.

ששמב"א שם של מ"ב אותיות.

ששמ"ל שומר שמסר לשומר (שש"ל).

שש"ע שכינה שורה עליו.

ששעב"א שם של ע"ב אותיות.

ששע"י שם שמים על ידו.

שש"ש שינה של שחרית, שר של שכחה, שחרית

של שבת.

שששוש"צ מאהמה"ע שינה של שחרית ויין

של צהרים מוציאין את הארם מן העולם.

ששש"ח שבת שני של חנוכה.

שש"ת שיעור של תפילין.

ש"ת שערי תפלה (ס'), שערי תשובה (ס'), —

תורה (ס'), שור תם, שמא תאמר, שמחת תורה,

שעת תפלה, שומע תפלה (ת'), שלמא תנינא,

שאל תחתיה, שירי תפארת (ס') (שת"פ), שני

תנינא, שאלות תשובות (שו"ת), שיעור תקיעה,

שבעה תמרים (ס').

שתי' שתחיה.

שת"א שתרנם אונקלוס.

שתא"ר שתקות אנוש רמה.

שת"ה שתחיית המתים, שתי הלחם (שתה"ל).

שתו"מ שירה חיבה ומגדול.

שת"ן שם תואר זכר (ד').

שת"ח שימש תלמידי חכמים.

שת"י שתרנם יונתן, — ירושלמי.

שת"נ שם תואר נקיבה (ד').

שתע"ן שגנת תלמוד עולה וזרין.

שת"ק * * של תקופת, שתק"ת — תשרי, תמוז,

שתק"ם — מכה, שתק"ג — ניסן.

ת

תא"ר תקות אנוש רמה.

ת"ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה בישראל

(תע"ב) (ס'), תנאו בפל.

תב"ג תקע בשופר גדול (ת').

תב"ד תנאי בית דין.

תבה"ב תענית שני וחמשי ושני.

תב"י תשובת בית יהודה (תשב"י) (ס').

תב"כ כנגב"נ תפלה בלי כונה כנוף בלא נשמה.

[תבס"ל תעלא בעידנא סניד ליה (תעבס"ל)].

תבפוסב"א תחילתו בפשיעה וסופו באונס.

תב"צ תירוצו בצדו (תרב"צ).

תב"ש תבואת שור (ס') (ת"ש).

תב"ר תנף באנן רגלך.

ת"ג תקיעה גדולה, תנועה גדולה (ד'), תלישא

גדולה (ד'), תרומה גדולה, תרי גווני.

תגו"פ תוספות גמרא ופוסקים (תג"פ), תוספות

גמרא ופירושו.

תג"י תולדות גדולי ישראל (ס').

ת' תרגום, תלמוד, תקיעה, תמורה, תמורת, תורה,

תורת, תימא, תענית, תשובות, תחת, תקון, תקוני,

תולדות, תוספות, תוספי, תחינות, תפלות, ארבע מאות.

ת"א תרגום אונקלוס, — אחר, — אשכנז, —

ארמי, תירוץ אחר, תניא אידך, תורת אדם (ס'),

תולדות אהרן (ס'), — אדם (ס'), תענית אסתר,

— אבל, תמניא אפי, תורת אמת (ס').

תא' תאמר.

תא"ה תורת אמונת הנוצרים.

תאב"ח תולדות אברהם בר חייא (ס').

תאה"ש תואר השם (ד') (תה"ש).

תא"ן תולדות אדם וחווה (ס'), תורת אדם וחווה.

תאוק"מ תענית אסתר וקריאת מגילה.

תא"י תשובת אוהל יוסף (ס'), תוצאות ארץ ישראל

(ס').

תא"ל תתן אמת ליעקב (ס'), תאוה לעינים (ס') (ת"ל).

תא"מ תהלים איוב משלי, תיבות אלו מיתרות, —

מוקפות.

שצ"מחנכ"ל שבת יצדקמאדיםחמהנונה כוכב לבנה.
ש"ק שבת קורש, של קורש, שמע קולנו (ת'),
שנת קבע, שתי קדושות, שבועה קמיתא, שממט
קרקע, שם קבוץ (ד'), שבעה קרואים, שלשלת
קבלה (שה"ק), שנוי קונה.

שקה"ה שקיעת החמה.

שקו"מ שקלא ומריא (ש"ו).

שקור"מ שקצים ורמשים.

שק"ז שם קבוץ זכר (ד').

שק"ל שפיר קשיא ליה.

שקעא"ה שקיבל עליו את הרין.

שק"ת שהרי קנתי (קא תני).

ש"ר שמות רבה (ס'), שלום רב, שם רע, של ראש,

שלש רגלים, שפע רב, שימושא רבא (ס'), ששים

רבוא, שפתי רעננות (ס'), שיר רבה (שה"ר) (ס'),

שערי רחמים (ס'), שמן רוקח (ס').

שר"א שלום רב אקרא, שערי ר' אלפס.

שרונ"ר שוטה רשע וגם רוח.

ש"ר וע"ר שעת רחמים ועת רצון.

שר"ח שבת ראש חודש.

שר"י שם רשעים ירקב.

שר"ל שיש ראייה לדבר, — לדבריו, שיש רגלים

לדבר, שנתן רשות למשחית, שרצונו לומר.

שרצ"ל שרצונו לומר (שר"ל).

שרר"ל שרה רבקה רחל לאה (שרר"ל).

שרש"ח שבת ראשון של חנוכה.

שר"ת שראשי תיבות.

שר"ת י"ם שראשי תיבות עשר ספירות (יעב"ץ).

ש"ש שם שמים, שבת שובה, שים שלום (ת'),

של שבת, — שחרית, שכינה שורה, שם שדי,

שומר שבר, שכר שכיר, שאילת שלום, של שמים,

שמואל שולם, שש שעות, שם של . . . שתי

שערות, שמונה שרצים, שנוי שם (שה"ש), של

שחר, שיעור שחיטה, שמן ששון (ס'), של שבועות,

שמר שיחורור, שכולת שועל, שבועות שוא, — שקר,

שמינישניידער, שיעור שופר, שערי שמים (שע"ש),

שום שכל (ס'), שב שמעתא, שלחן שלמה (ס').

שש"א ששם אמר, — אמרו.

ששא"כ שלוחו של אדם כמותו.

ששא"ר שחיטה שאינה ראויה.

ששא"ר לש"ש שחיטה שאינה ראויה לא שמה

שחיטה.

שש"ב שכינה שרייה ביניהם.

ששנתע"ז ששנת תלמוד עולה וזרין.

שעמשהתנ"ב שלוש עשרה מרות שהתורה נדרשת
בהן (גי"מ).

שע"ב שם עצם נקבה (ד'), שעשה נסים.

שענ"ל שעשה נסים לאבותינו.

שענ"ה שעלה עמוד השחר, שעבר עליו הפסח
(שענ"ה).

שענ"ה שעבר עליו הפסח.

שע"פ שם עצם פרטי (ד').

שעפא"ח שעל פיהן אנו חייין (עפא"ח).

שע"צ שערי ציון (ס'), שערי צדק (ש"צ) (ס').

שע"ק שערי קדושה (ס').

שע"ר שעת רחמים.

שערוע"ר שעת רחמים ועת רצון.

שערש"ק שעושין רצונו של קונם, שערב שבת
קדש.

שע"ש שערי שמים (ס'), שלחן עצי שמים
(ס').

שע"ת שערי תשובה (ש"ת) (ס'), — הורה
(ש"ת).

שע"ת לר"י שערי תשובה לרבנו יונה.

ש"פ שושן פורים, שוה פרוטה, של פסח, של
פורים, שאר פוסקים, שמץ פסול, שנה פשוטה,

שמונה פרקים (להרמב"ם), שמחת פורים.

שפ"א שפת אמת, שפת אשכנז.

שפ"ד שתין פולסי דנורא (שפד"ב) (ספד"ב).

שפה"ח שבת פרשת החרש.

שפ"ז שבת פרשת זכור.

שפ"ח שפתי חכמים (ס').

שפ"י שומר פתאים י"י.

שפ"י שפירש, שפירשו.

שפ"ל שפירשתי לעיל, — לקמן.

שפ"נ שפרסה נדה.

שפ"ע שפת עבר.

שפ"פ שבת פרשת פרה.

ש"צ שליח צבור, של צדקה, של צבור, שערי

צדק (ס'), שטר צוואה, שבת צבי, שמש צדקה

(ס'), שמרהו צור, שערי ציון (ס'), שפתי צדיק

(ס'), שיבת ציון, שירי ציון.

שצ"ן שמרהו צורו וגואלו.

שצ"ל שצריך לומר, — להוסיף, — להיות, —
להתענות, — לעשות, — לתקן.

שצל"ח שצריך לחזור.

שצלע"ל של צדיקים לעתיד לבא.

ש"צ מ"צ שליח צבור מורה צדק.

שמלדבכ"ב שמע מניה לדברים נכתבו (יעב"ץ).

שמ"מ שמכל מקום.

שמ"ב שם מפשט נקיבה (ד'), שמסרו נפשם.

שמ"ג עק"ה שמסרו נפשם על קדושת השם.

שמס"ה שאלות מספר הנפש.

שמ"ע שמונה עשרה, שחרית מנחה ערבית, שמצות

עשה, של מנין עולם, שאו מרום עיניכם, שדי

מלך עולם, — עליון, שמיני עצרת (ש"ע), שנה

מעוברת (ש"פ).

שמ"ע מוה"ת שמצות עשה מן התורה.

שמ"פ (ש"פ).

שמצה"ד שמצר הרין (מצה"ד).

שמ"ק שמן משחת קודש.

שמק"פ שהוא מקבל סומא.

שמשי"א שתי מתנות שהן ארבע (במשה"ד).

שמשי"ב שמתן שכרה בצידה (שמשי"ב).

שמ"ת שמתן תורה, שמוש תהלים (שמו"ת).

שי"ב שיחיה נצח, שבת נחמו, שמות נרדפים (ד'),

שוא נח (שנ"ח) (ד'), שוא נע (שנ"ע) (ד').

שנ' שנאמר.

שנא' שנאמר.

שנא"ן שור נשר אריה אנוש (?).

שנ"ב שהכל נהיה בדברו (שהנ"ב), שנעשה בסיס,

שנכתב בצדה.

שנבכ"מ שנכפל בו כי טוב.

שנ"ה שבע נתיבות התורה.

שנ"ח שוא נח (ד').

שנ"מ שומר נפשו ירחק מהם.

שנ"כ שנושאין כפיהם.

שנ"ל שנוכר לעיל, שנאמר לעיל, — למעלה, שניות

לעירות (שנל"ע, ש"ל).

שנ"ל בנ"צ שנוכה לראות בנחמת ציון.

שנומ"א שחיסה נדה ומאכלות אסורות.

שנל"ע שנסתלק לעולמו, שניות לעירות (שנ"ל).

שנ"ע שוא נע (ד').

שנר"ל שנתן רשות למשחית.

שנתי"ם שמאל בר תדליק ימין מזווה.

ש"ם ששה סדרים (סדרי משנה), של סוכות, של

סופרים, שלוש סעודות, שמת סופרים, ששה

סתומה (?), שושן סודות (ס'), שני סימנים

(ב"ס).

ש"ס דב"ר שאר ספרי דבי רב (שסר"ר).

שסר"ך שלמה סנחריב דריוש כורש (מגיל' י"א).

שס"ה ל"ת 365 לא תעשה.

ש"ע שלחן ערוך, שמחה עצומה, שלום עליכם,

של עולם, שמיני עצרת (שמ"ע), שמונה עשרה,

שבילי עולם (שב"ע) (ס'), שם עצם (שה"ע)

(ד'), שלוש עשרה (י"ג), שינת עראי, שחרורי

עבדים, שבועת עדות, שוכן עד (ת'), שושן

עדות (ס').

שע"א שער עבודת אלהים (ס'), שערי אורה (ס').

שע"א או"ת שלחן ערוך אורח חיים.

שע"א"ע שלחן ערוך אבן עזר.

שעב"א שם ע"ב אותיות (ששעב"א) (ק').

שע"ג שעל גבי.

שענ"מ שעל גבי מובח.

שע"ד שערי דורא (ש"ד) (ס'), שערי רמעה

(ס').

שע"ה שלמה עליו השלום, שעם הארץ, שעמי

הארץ, שער עבודת האלהים.

שע"ה"ג שער הגלגלים (ס').

שע"ה"ב שעת הכושר (ש"ה).

שע"ה"מ שעל המטה.

שע"ה"ב של עיר הגדחה.

שע"ה"ת שעת התפלה.

שע"ז שם עצם זכר (ד').

שע"ת שיר על חנוכה.

שעח"מ שולחן ערוך חושן משפט (שעח"מ).

שע"פ שערי מבילה.

שעמנ"ז שוע מווי וזו (גדה ס"א ב').

שעמנ"ז ג"ץ (אותיות שיש תנין עליהן).

שע"י שעל ידי, — ידיו, — ידם, שלום על

ישראל.

שע"ד שעל ידי (שע"י), שלחן ערוך יורה דעה

(שע"ד).

שע"ז שעל ידי זה.

שע"ב שעל ידי כן.

שע"כ שם עצם כללי (ד'), שעובדי כוכבים, שעל

כרחק.

שעכו"ם שעובדי כוכבים ומזלות.

שעב"ז שעם כל זה, שעל כל זה, שם עצם כללי

זכר (ד').

שעכ"פ שעל כל פנים.

שע"ל שחור על לבן.

שע"ל ז"ל שחור על לבן זכר לאחרון.

שעלכ"צ שעשה לי כל צרכי (שלכ"צ).

שע"מ שעת מיתה, שעל מנת.

שעמו(ק)ש"ש שוכן עד מרום וקדוש שמו (ת').

שכ"ב' שכינה הכתוב.
 ש"כ' המ"ב זא"ן שני כתובים המכחישים זה את זה.
 שכה"ת שכל התורה.
 שכו"ג מ"ע שכתו וגבורתו מלא עולם (ת').
 שכ"ב שכן כתבתי, — כתב, שקול כנגד כולם.
 שכ"ל שבעה כוכבי לכת (זכ"ל).
 שכ"מ שכיב מרע (ש"מ), שכן משמע.
 שכ"ב שכן נהגו, שכן נראה.
 שכ"פ שכן פירש, — פירשו, — פסק.
 ש"ל שמחת לב, שברי לב, שייד לעיל, — לקמן,
 שבה לאל, של לולב, שיר למעלות (ש"ה),
 שחטאנו לפניך, שבילי לקט (ס'), שלמה לוריא
 (מהרש"ל), שברי לוחות (ס'), שניות לעריות
 (שנ"ל), שי למורא (ס'), שמן למאור (ס'),
 שומרים לבוקר (ס'), שושני לקט (ס').
 של"א — שלא אמר, — אמרו, שברי לוחות
 אבן.
 שלא"ש שחל להיות אחר שבת.
 של"ב שלא באחריות (שלב"א), שלא בפניו
 (שלב"פ).
 שלב"א שלא באחריות.
 שלב"ב שלא בכונה.
 שלבב"ד שלא בפני בעל דין.
 שלב"ל שלא בא לעולם.
 שלב"מ שלא בשעת מלאכה, שיר לברית מילה.
 שלב"ע שבה לאל בורא עולם.
 שלב"פ שלא בפניו.
 שלד"מ שליח לדבר מצוה.
 שלד"ע שליח לדבר עבירה.
 של"ה שני לוחות הברית (ס'), שילוח הקן
 (שה"ק), שיר ליום השבת, שלמה המלך, שליח
 להולכה, — להבאה.
 שלה"ג שלמי הנבזרים (ס').
 שלה"ק שלוח הקן (שלה"ק).
 שלוא"ל שתיים לפניו ואחת לאחריה (ת').
 של"ח שבק לן חיים.
 שלח"ע שלא חל עליו, — עליהם.
 שלטמ"ח שלא מעם מעם חטא.
 שלי"ן (שילא"ן).
 שלימ"א שיחיה לאורך ימים טובים אמן.
 שלימ"א"ם שיחיה לארך ימים טובים סלה.
 שלב"ד שלא כדרכה.
 של"ל שלא לצורך.

של"מ שארי ליה מריה, שלא מדעת, שלוחי מצוה,
 שליח מצוה, שליח מיוחד.
 שלמ"ה שבח לאל מלך העולם.
 של"ב שלא נהגו, שלא נוצרת (ת'), שלא נאמר, —
 נכתב, שלבו נוקפו.
 של"פ שלא פירש, — פסק.
 שלפ"ז שלפי זה.
 שלש"ש שלא לשם שמים.
 של"ד שלש רגלים (ש"ד), של ראש.
 של"ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני
 שבועות, הירש מענדיל פינעלעש.
 שלשא"ב שלוחו של אדם כמותו (ששא"ב).
 של"ת שלא תאמר.
 ש"מ שמע מניה, שליח מצוה, שלוחי מצוה, שמענא
 מנא, שם מפורש (שה"מ), שלחן מלכים (ס'),
 שם משמעון, — משמואל (ס'), שכיב מרע, שור
 מועד (שה"מ), שני מקום, שם משותף (ד'), שנה
 מעוברת, שבר מצוה (שכ"מ), של מצוה, שבט
 מוסר (ס'), שם מקרה (שה"מ) (ד'), שם מופשט
 (ד'), שבור מלכא, של מעלה, שמה מקובצת
 (שם"מ) (ס'), שמן משחה (ס'), שולמאן.
 שמא"ב שלוחי מצוה אינן נוזקין.
 שמב"ב של מה בכך.
 שמב"ג שבע מצות בני נח.
 שמב"ע שבר מצוה בהאי עלמא.
 שמו"ג שבעה מדורי גיהנם.
 שמד"ד שמדת הדין.
 שמד"ר שמדת הרחמים.
 שמד"ת שמדין תורה.
 שמו"ה שני מאורות הגדולים (ס').
 שמה"ד שמן הדין, שמדת הדין (שמד"ד).
 שמהרמ"מ שמדת הדין מכל מקום (יעב"ץ).
 שמה"מ שמן המשחה.
 שמה"ם שמן הסתם.
 שמה"צ שיחיה מן הצואר.
 שמה"ש שמלאכי השרת.
 שמויו"ב שמשות ויובלות (שו"י).
 שמו"ע (שמו"ע).
 שמוע"ג שדרך מישך ועבר נגו.
 שמו"ת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.
 שמו"ז שם מופשט וזכר (ד'), של מים זכים.
 שמו"י שניאות מי יבין.
 שמו"ב שמיטת כספים.
 שמו"ל שיר מומור לרוד.

שחשת"ח שיחת חולין של תלמידי חכמים.

ש"מ שם טוב, שוחר טוב (ס') שמונה טריפות, שבר טוב, שכל טוב (ס').

שטב"ז שטוף בזמה.

שט"ה שטר הרשאה, שטר הולכה.

שט"ז שטר זה.

שט"ח שטר חוב (ש"ח).

שטח"ז שטר חוב זה.

שטמ"ג שטען מענת גנב.

שט"כ שטר כתובה.

שט"מ שטר מוקדם, שטה מקובצת (ש"מ)

(שטמ"ק) (ס').

שט"ס שטעות סופר.

שט"צ שטר צוואה.

ש"י של יד, שונאי ישראל, שיר וירדות, של

ישראל, שית יצחק (ס'), שבות יעקב (ס'), שם

יעקב (ס'), שומר ישראל (ת'), שארית ישראל

(ס'), שפת ישר (ס'), שארית יוסף (ס'), שפתי

ישנים (ס'), שתי ידות (ס'), שמע ישראל (ת'),

שבט יהודה (ס') (שב"י), שבחי ירושלים (ס'),

שבמי ישורון, שפת יהודית, שאר ישוב (ס'),

שלוש מאות ועשר (עולמות).

ש"י שיחה.

ש"א שיש אומרים.

ש"ב ששת ימי בראשית, שיש בו.

ש"ב"ה שתיקה יפה בשעת התפלה.

שיבט"א שיש בו חשש איסור.

שיבמנ"ס שיש בו משום נותן מעם.

שיב"ס שיש בה סכנה.

שיבק"ע שיש בה קום עשה.

שיבר"ח שיש בהם רוח חיים.

שיב"ש שני יוסף בן שמעון.

שינל"ת שיסמך נאולה לתפלה.

שיה"ב ששת ימי הבריאה.

שיה"ג שלשת ימי הנבלה.

שיה"ד שירי הרם.

שיה"י פיה"י (שה"י פה"י).

שיה"מ ששת ימי המעשה, שבעת ימי המשחה,

שמונת ימי המילה (חיה"מ).

שיה"ש שאר ימות השנה.

שי"ח שיש חולקין, שיר חדש (ש"ח).

שיחל"א שיחיה לצנח אמן.

שימ"א שיום טוב אחרון.

שימ"א שמע ישראל י"י אלהינו י"י אחר.

שיבה"ג שירי כנסת הגדולה.

שי"ל שיש לו, שיש לומר, — לבדך, — להקשות,

שיש לפרש, — לתרץ, — ליוחר, — לקיים.

שיל"א שיש לכל אחד.

שילא"י (שיל"י) שיחיה לאורך ימים ושנים.

שילה"ק שילוח חקן (שלה"ק).

שיל"א שיחיה לאורך ימים אמן.

שיל"ע שארית ישראל לא יעשו עולה.

שיל"ל שיכול לומר לו.

שילנ"ע שם יפת למך נח עבר.

שיל"ס שמה יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.

שיל"ע שיש לומר עוד, — להקשות עוד, — לקיים

עוד, — לתרץ עוד.

שיל"פ שיש לפרש.

שיל"ר שלמה יהודה ליב ראפאפארט (ש"ר).

שיל"ת שיש לתרץ, שויתי י"י לגנדי תמיד.

שי"מ שעשר מכות (שע"מ), שיעבור מלכיות.

שימדר"ב שפתים ישק משיב דברים נכוחים.

שי"ב שיחיה נצח, שלומו יהי נצח.

שי"ע ש"י עולמות, שאילת יעב"ץ.

שיע"ע שיש עליו עדים.

שי"ף שמואל יוסף פין.

שי"ק שעל ידי קדושין (יבמות ג"ה א'), שאו

יריכם קודש.

שי"ק ובא"י שאו יריכם קודש וברכו את י"י.

שיק"י שמע י"י קול יהודה.

שיקל"ו שמה יקדים קנה לושט.

שי"ר שלמה יהודה ראפאפארט.

שירא"י שובה י"י רבבות אלפי ישראל.

ש"ב שקול כנגד, שפתי כהן (ס'), שלום כהן, של

כסף, של כל, שפחה כנענית, שבירת כלים (ק'),

שברי כלי (ק').

שכ"א שכל אחד, — איש, שכן אמרו, שכן

אמרו, שכן אומרים, שאר כל אדם.

שכאו"א שכל אחד ואחד, שכל איש ואיש.

שכ"ג שכתן גדול (שכ"ג).

שכ"ד שכן דעת, שתיקה כהודאה דמיא (שכ"ד).

שכדע"ע שבשעת כיון דעל על.

שכ"ה שכן הוא, שכן היה.

שכח"א שכן הוא אומר.

שכה"ג שירי כנסת הגדולה (ס').

שכה"ד (שכ"ד).

שכה"מ שכל הימים טובים (יעב"ץ).

ש"כ הב"א שני כתובים הבאין כאחד.

שח"מ שיר המעלות (ש"ה), שמן המשחה (ס'),
 שער המורה, שם המפורש (ש"פ), שמן המור
 (ס'), שם המספר (ד'), שלמה המלך, שור המועד
 (ש"ט), שם המקרה (ד').
 שח"מ וק"ל שבת היא מלועזק ורפואה קרובה
 לבוא.
 שח"ג שור הנסקל (שהג"ס), שמחת הנפש (ס'),
 שמות הנרדפים (שמה"ג) (ד').
 שהג"ב שהכל נהיה ברברו (ת'), שהתורה נדרשת
 בהן (שהתנ"ב).
 שהסמ"ג (סמ"ג).
 שה"ע שער העבודה, שם העצם (ד') (ש"ע), שנת
 העיבור (ל'), שבועת העדות, שרשרות העבודות
 (ס').
 שהע"ה שלמה המלך עליו השלום.
 שה"פ שער הפרשות, שר הפנים, שולחן —
 שעת הפנאי, שער הפנה (ס'), שבועת הפקדון.
 שה"צ שמעון הצדיק.
 שה"ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקדוש,
 שלשלת הקבלה (ש"ה), של הקדש, שלוח הקן
 (ש"ה).
 שהק' שהקשה.
 שהקב"ה (הקב"ה).
 שה"ש שיר השירים, שני השם.
 שהש"צ (ש"צ).
 שהש"ר שיר השירים רבה.
 שה"ת שער התשובה, שם התואר (ד'), שעת
 התפלה (שעה"ת).
 שה"ת מל"מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.
 שהתנ"ב שהתורה נדרשת בהן.
 ש"ו שתי וערב, שקלא ומריא (ש"פ), שריר וקיים
 (ש"ק), שמים וארץ (ש"א), שממות ויובלות
 (ש"י).
 שזא"ת שב ואל תעשה.
 שז"ב שחט ובודק, שחיטה ובדיקה, שומים
 ובצלים.
 שזבב"ם ת"ת שנות וארא בא בשלח יתרו
 משפטים תרומה תצוה.
 שזה"מ שור המועד.
 שז"ז שם וזכר.
 שז"מ שוחר טוב (ס').
 שז"מ שבת זיוס טוב, שבתות זיוס טובים.
 שז"מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפיער ווארמס
 מיינץ, שחרית ומוסף.

שז"ע שכר ועונש, שתי וערב (ש"ו), שן ועין, שם
 ועבר, שולחן ערוך.
 שז"פ שריר ופליט, שמנים ופתילות, שוה פרומה.
 שזפ"ר שטן ופנע רע, שטן ואין פנע רע
 (שזאפ"ר).
 שז"ק שריר וקיים (ש"ו).
 שזק"ר שחוק וקלות ראש.
 שז"ש ששון ושמחה, שמחה וששון, שלום ושלוח.
 שזש"ב שוטה —, שוטים שבעולם (שזש"ב"ע).
 שזש"ש שלים ולא שלימו רחמי שמיא.
 שז"ת שאלות ותשובות, שירות ותשבחות.
 שז"ת הב"ח שאלות ותשובות הבית חדש.
 שז"ת ח"ס שאלות ותשובות חתם סופר.
 שז"ת מהרש"ך שאלות ותשובות מהר" שלמה
 כהן.
 שז"ז שם זכר (ד'), שכבת זרע, שניאור ואכס (ואקס),
 שטן זית.
 שז"ה שלמה זלמן הענא (רש"ה).
 שזח"ה שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
 שז"ל שכבת זרע לבטלה.
 שזס"ה שוה סוד הכתוב.
 שזפ"ה שוה פירוש הכתוב, — הפסוק.
 שז"ש שוה שאמר.
 שז"ת שפוך חמתך (ת'), שומר חנם, של חול,
 שנאת חנם, שבת חנוכה (שב"ח), שמר חוב
 (שמ"ח), שיחת חולין (ס'), שיעור חלה, שפתי
 חכמים (ס'), שמה' חרשה (ס'), שיר חדש (ס'),
 שמלה חרשה (ס'), שלמה חרשה (ס'), שבועה
 חמורה, שבת חזון, שאלת חכם, שחומי חוץ,
 שערי חכמה (ס').
 שז"ה שער חשבון הנפש (שח"ג).
 שזח"מ שבת חול המועד (שחז"מ), שלשלת
 חכמי המשנה.
 שזח"ג שער חשבון הנפש (שח"ה).
 שזח"מ שעורין חציצין ומחיצין (חל"מ) הלכה
 למשה מסיני.
 שזח"מ שחיק ממיא, שוחר טוב (ס').
 שחז"ל שנות חיים יוסיפו לך.
 שחז"ל שחל להיות, שמירה חיוב למירה.
 שחלב"ש שחל להיות בשבת.
 שחל"ח שבק חיים לכל חי.
 שח"ק שבא חולם קמן (ד').
 שחש"ג שירה חרשה שבתי גאולים (ת').
 שחש"ק שור חרש שוטה וקטן.

- שב"ס שבעל ספר.
שבס' שבספר.
שבסס"י שבסדר היום.
שב"ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס'), שתי בלי ערב.
שבעי' שבעולם.
שבבעב"א שם בן ע"ב אותיות.
שבבע"ה שהוא בן עולם הבא (שבכו"ה).
שבכו"ה שבעונותינו הרבים (שבכו"ה).
שבכו"ה א"א שבעונותינו הרבים אי אפשר (יעב"ץ).
שבכ"פ שבעל פה.
שב"פ שגור בפיו (ש"ב).
שב"צ שירי בת ציון (ס').
שב"ץ שבת צבי (השב"ץ).
שבק"ש שבקריאת שמע.
שב"ר שער בת רבים (ס').
שב"ש שמעון בן שטח, שובו בנים שובבים.
ש"ב ש"ב וש"ב (שב"ת שב"מ ושב"ג) שליש בתורה שליש במשנה ושלש בגמרא.
שבשעה"ע שבשנה העברה (שבשש"ע).
שבש"ח שבת שני של חנוכה.
שבש"מ שבשעת מלאכה.
שבשש"ע שבשנה עברה (שבשש"ע).
שב"ת שינה בשבת תענוג, שבת בשבת תנמור, שבת בו תתעלה, שכן תורה, שמרימל במקום תפילין.
שבת' שבתורה.
שבת"כ שבתורת כהנים.
שב"ת שב"ג ושכמו"מ שליש בתורה שליש בגמרא ושלש במשנה ומתן.
ש"ג של גוי, — גויס, של גלות, — גליות, של ניהגם, של גריסין, שלמי גבורים (ס'), שרשרות גליות (ס').
שגב"פ שגור בפיו.
שגה"כ שתי גולת הכותרת (ס').
שג"ע של גן עדן, שני גורי עצים, שער גן עדן (ס').
ש"ד שאר דברים (שא"ד), שם דבר, שרש דבר, שפיות דם, שופך דם, שפיר דמי, שערי דמעות (ס'), שום דבר, שפתי דעת (ס'), שערי דורא (ס') (שע"ד), שערי דעה (ס').
שד"א שבעה דאורייתא, שני דאורייתא.
שדב"ג שבעה דברים בגמל.
- שד"ג שני דייני נזירות.
שד"ך שדא דרינא.
שד"ה שערי דקדוק הלשון (ס').
שד"י שומר דלי יתידיו (?), שלמה דוד ישי, שומר דלתי ישראל.
שד"ח הגו"ע שהיית דרסה חלדה הנרמה ועיקור (דיני שחיטה).
שד"ל שמואל דוד לוצאטו.
שדל"ל שדרכן לילך ולהיזק.
שד"ת שם ד' תיבות (ששד"ת).
ש"ה שם המפורש (שה"מ), שיר היחוד, שבת הגדול (שה"ג), שלשלת הקבלה (שה"ק) (ס'), שיר המעלות (ת'), שמן המשחה (ס'), שירת הים, שיר השירים (שה"ש), שלשלת היוחסין (שה"ח), שר הפנים (שה"פ), שתי הלחם (שה"ל), שונה הלכות, שונה — שולחן הפנים (שה"פ), שם הגדולים (שה"ג) (ס'), שרביט הזהב (שה"ז) (ס'), שמות הנדרפים (שה"ג), שרשרות העבותות (ס'), שרשי הרת (שה"ד) (ס'), שרשי התורה (שה"ת) (ס').
שה"א שהרי אמרו.
שהא"ח שהרי אמרו חכמים.
שה"ב שער הבטחון (שהב"ט), שור הבר.
שהב"א שני חפכים בנושא אחד (שהבנ"א) (הניין).
שה"ג שבת הגדול (ש"ה), שלמי הגבורים (ס'), שם הגדולים (ס'), שהומן גרמה (שהו"ג), שם הגוף (ד'), שלימות הגוף.
שהגל"פ שהגיעה לפרקה.
שהג"ש שהנורה שזה.
שה"ד שולי הדף, שורת הדין, שהמיר דתו, שרשי הרת.
שה"ה שהוא הדין.
שהה"ז שיפוע — שפולי הר הויתים (שה"ז).
שה"ו שיעור הדם וערבה (שהו"ע).
שה"ז שרביט הזהב (ס').
שהו"ג שהומן גרמא.
שה"ח שבת החורש.
שה"י שיר היחוד (ש"ה), שער היחוד, שלשלת היוחסין.
שה"י פה"י שבת היום פסח היום (שה"י פה"י) (מגילה י"ג).
שה"כ שעת הכושר (שעה"כ).
שה"ל שהיה לו, שבלי הלקס (ס').

שאר בשרי, שבע ברכות, שפה ברורה (ס'), שבת
 בראשית (שב"ר), שבוע בתרי"א, שטוף בזמה
 (שט"ב), שדי בוכים (ס'), שמות בנימין (ס'),
 שירי בחינה, שערי בינה (ס'), שיורי ברכה.
 שב"א של בני אדם, שבני אדם, שני בני אהרן.
 שבא"א שם בן ארבע אותיות (שבד"א).
 שבא"ד שבתו בן אברהם דונולו.
 שבא"י שבארץ ישראל.
 שבא"ל שבין אדם לחבירו (שבאל"ח).
 שבאל"מ שבין אדם למקום.
 שבב"י שבבית יוסף.
 שבב"ש שבברוך שאמר (יעב"ץ).
 שבג"ע שבגן עדן.
 שב"ד שליח בית דין, של בית דוד, שכן דוד.
 שבד"א שם בן ד' אותיות (שבא"א).
 שב"ה שמחת בית השואבה (שבח"ש), שמשון
 בלאך הלוי, שבת המקדש.
 שבה"ג שבת הגדול (שה"ג).
 שבה"ע של בין הערבים.
 שב"ו שלמה בן ווירנא (רשו"ו).
 שבז"מ שבור מלכא.
 שב"ז שמעון בן זומא.
 שב"ח שתיקה בריקה חשיקה.
 שבתוה"מ שבחול המועד.
 שבתוהמ"ס שבחול המועד של סוכות.
 שבתוהמ"פ שבחול המועד של פסח.
 שבתו"ל (שבת"ל).
 שבח"ל שבתוץ לארץ (שבח"ל).
 שבי"ת שבשמונה עשרה (ת').
 שביכל"ס שבין יום כפור לסוכות.
 שבכב"א שם בן כ"ב אותיות (ששכב"א).
 שבכ"מ שבכל מקום.
 שבכת' שבכתב.
 שב"מ שבט מוסר (ס') (ש"מ).
 שבמ"א ואחת"א שמע בני מוסר אביך ואל
 תמוס תורת אמת.
 שבמב"א שם בן מ"ב אותיות.
 שבמיו"ב שבמוצאי יום כפור.
 שבמ"ע שבמצות עשה.
 שבמ"ש שבמוצאי שבת.
 שבמ"ת שבמשנה תורה, שבמתן תורה.
 שב"ג שום בר נש.
 שב"ג שב"ק ושבמ"מ שליש בנכסים שליש
 בקרקע ושלש במשא ומתן.

שאי"ל שאינו יודע לשאול.
 שא"כ שאם כן.
 שאכה"ל שאם כן היה לו.
 שאכמ"ל שאם כן מה לו.
 שא"ל שאין לומר, — לברך, — להקשות, —
 לתרץ, — להתענות (שאלת"ת), שאין לו, — להם,
 שאירע לו, — להם.
 שאל"א שאין להם אתרויות (שאב"א).
 שאל"ד שאין לך דבר.
 שאלחל"ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא
 (שלחלעוה"ב).
 שאל"כ שאם לא כן.
 שאל"ר שקר אין לו רגלים.
 שאל"ש שאין להם שיעור.
 שא"מ שאין מברכין, — מתענין, שאתה מוצא,
 שאינה מהוננת (שאמ"ח).
 שאמ"ה שאינה מהוננת.
 שאמו"ע שאינו מצוה ועושה.
 שאמ"ס שאין מקבל מומאה (שאמק"ס).
 שאמ"ק שאין מקבלין, שאין מקיפין.
 שאמק"ס שאינו מקבל מומאה (שאמ"ס).
 שאנ"כ שאין נושאים כפיהם.
 שאנע"פ שאין נופלין על פניהם (ת').
 שאעמ"ל שאין עדים מצוים לקיימו.
 שאע"פ שאף על פי, שאינו עושה פירות.
 שאעפ"ז שאף על פי זה.
 שאעפ"כ שאף על פי כן, — כך.
 שאע"ק שאין עולם קיים.
 שא"ע רש"מ שאין עושין רצונו של מקום.
 שאעב"י שלום אקרא עד בלי ירח.
 שא"פ שבת אחר פסח.
 שא"צ שאין צריך, — צריכין, שוב אין צריך.
 שאצ"ב שאין צריך ברכה, שוב אין צריך ברכה.
 שאצ"ה שאין צריכין התראה.
 שאצ"ל שאין צריך לומר.
 שאצל"ב שאין צריך לברך.
 שא"ק שנוי אינו קונה.
 שא"ש שבת אחר שבועות, שאילת שלום.
 שאש"מ שאין שיירות מצויות.
 שא"ת שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.
 שאת"כ שאין תוכו כבור.
 שאת"ל שאם תמצא לומר (את"ל), שפת אמת
 תכון לעד.
 ש"ב שואל בשלומי, — בשלום, שבועת בטוי,

רש"ד ר' שלמה דובנא, ר' שבתי דונולו.
 רש"ל ר' שמואל דוד לוצאטו (שד"ל).
 רשד"ם ר' שמואל די מדינא.
 רשה"ם רשימת הספרים.
 רשה"ש ר' שמעון השזורי.
 רש"ו ר' שלמה ווירנא (רש"מ).
 רשז"ה ר' שלמה זלמן הענא.
 רש"ת ר' שבתי חיים.
 רש"מ ר' שם טוב.
 רש"י ר' שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
 רש"כ ר' שלום כהן, ר' שלמה כהן (מהרש"ך).
 רשכב"ה רבן של כל בני הגולה (רב"ש כבש"ג).
 רש"ל ר' שלמה לוריא (מהרש"ל).

רש"ע (רש"ע) רבונו של עולם.
 רש"מ ר' שלמה מלכו.
 רשמ"ש רבינו שמשון משאנץ (בעל תוספות).
 רש"ם רוב שני סימנים (ר"ם).
 רשעב"י רוב שלום עד בלי ירח.
 רש"י ר' שמואל [צרפתי].
 רשר"ן ר' שלמה רופא ווירנא (רש"ו).
 רש"ש ר' שמואל שמראשון.
 רשש"ך ר' שמואל שאטטען כהן.
 רש"ת רצועה של תפילין.
 ר"ת רבנו תם (ר' יעקב בן מאיר), ראשי תיבות,
 ר"י תורה.
 רת"ו רב תנא ופליג (רת"פ).

ש

שאבכ"כ שאין בו חסרון כיס.
 שאב"י שאין בה ידיעה.
 שאב"ל שאין בקיאין לשמה.
 שאב"מ שאין בו מעשה, — ממש.
 שאבמנ"ט שאין בו משום גותן מעם.
 שאב"ס שאין בה סכנה.
 שאבק"ע שאין בה קום עשה.
 שאבר"ח שאין בהם רוח חיים.
 שאב"ת שאינו בן תורה, שאינם בני תורה.
 שא"ד שאר דברים (ש"ד), — דרכים, שאין דרך.
 שאדב"א שאין דרך בני אדם.
 שאדח"ר שאדם הראשון.
 שאדשב"א שאין דרכן של בני אדם (אדשב"א).
 שא"ה שאינו הנון.
 שאו"ד שאור ודבש.
 שאוק"ש שאנת ארית וקול שחל (ס').
 שא"ח שאמרו חכמים.
 שאחז"ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
 שא"ט שאינו מעון.
 שאמ"ב שאינו מעון ברכה, שאחר תשעה
 באב.
 שאמ"ט שאינו מעון מבילה.
 שא"י שלומי אמוני ישראל (ת'), שארית יוסף (ס').
 שער אהבת י"י.
 שא"ה שאר ימות השנה.
 שאל"ע (שיל"ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.

ש' שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל,
 שלש מאות.
 ש"א שמואל א', שטה אחרונה, שומר אמונים
 (ס'), שום אתתא, שאנת ארית (ס'), שלום אמת
 (ס'), שולחן ארבע (ס'), שפת אמת (ס'), שבילי
 אמונה (ס'), שערי אורה (ס'), שערי אפרים (ס'),
 שבת אחים (ס'), שאר אחרונים, שם אשה, שלום
 אקרא.
 ש"א שאלה, שאלות, שאפשר (שאפ'), שאמר.
 ש"א"א שאי אפשר, שאין אומרים, — אוכלין, שיר
 אלף אלפין (ס').
 ש"א"א שאי אתה אומר.
 ש"א"א"א שאין אומרים אל ארך אפים (ת').
 ש"א"ב שאין אומרים בו.
 ש"א"י שאין אתה יכול, — יודע.
 ש"א"ל שאין אתה יכול לומר.
 ש"א"ל שאי אפשר לומר, — לתרץ וכו'.
 ש"א"ל"ב"מ בכ"א שאי אפשר לב' מלכים בכתר
 אחד (יעב"ץ).
 ש"א"ע שאיסורם איסור עולם.
 ש"א"ר"ב שאי אתה רואה בו.
 ש"א"ת שאין אומרים תחנון (ת').
 ש"א"ב שאין בו.
 ש"א"א שאין בהם אחריות.
 ש"א"ב שאינו בן ברית.
 ש"א"א שאין בו חשש איסור.

רמ"ק ר' משה קמחי.

רמ"ש ר' משה שטיינשניידר (רמ"ש), ר' מתתיהו שפראשון.

רמ"ג ר' מרדכי שמואל גיראנדי.

רמ"ת רמיה מחמת תשמיש.

ר"ן ר' נסים.

ר"ב ר' נחמיה, ר' נהוראי, ריחה גורף, רפואת נשמה (ס').

רנב"א אב"ה ר' נחוגיה בן אלנתן איש כפר הבללי.

רנב"ג ר' נחוגיה בן גורנאדא.

רנבה"ע ר' נתן בעל הערוך.

רנבה"מ ר' נתן בעל הערוך מרומי.

רנבה"ק ר' נחוגיה בן הקנה.

רנב"י ר' נחמן בר יצחק, ר' נחמיה בן יוסף.

רנב"ר ר' נתן בן ראובן, ר' נסים בן ראובן.

רנ"ק ר' נפתלי קעללער, ר' נחמן קראכמאל.

ר"ם רבנן סבוראי, ר' ספרא, ריש סימן, ריש סדרא, רבנו סעדיה, רשימת ספרים (ס').

רס"ג ר' סעדיה גאון.

ר"ע ר' עקיבה, ר' עמרם, ר' עזריה, ר' עולא, רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי עמנואל (מחברת עמנואל), רוכב ערבות (ס').

רע"א ר' עקיבא אייגער, — אומר.

רע"ב ר' עובדיה ברסנורא (רע"ב).

רעב"י ר' עקיבא בן יוסף.

רעב"מ ר' עזריה בן מנחם.

רע"ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא), רבה עוקר הרים.

רע"מ שמא"צ רע ערלה ממא שונא מכשול אבן צפוני (שמות השמן).

רע"ם ר' עובדיה מברסנורא (רע"ב), ר' עזריה מפאנו (?).

רע"א ר' עזריה מן אדומים.

רע"ב ר' עובדיה מברסנורא (רע"ב).

רע"ס ר' עקיבא סבר.

רע"פ ר' עזריה פיגו.

רעק"א ר' עקיבא אייגער.

רע"ר רעות רוח.

ר"פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק, ר' פרץ, רב פנינים (ס'), ר' פלוני, רב פעלים (ס'), ראש פנה (ס').

רפב"י ר' פנחס בן יאיר.

רפ"כ ר' פאלק כהן.

רפ"ק ריש פרק קמא.

רפ"ש רפואה שלימה (ר"ש).

ר"צ רודף צדקה.

רצ"ו ונז"י רודף צדקה וחסד ונעים ומירות ישראל (על מצבה).

רצו"מ רצה ומורים (ת').

ר"ק רצון קונו, — קונם, רואה קרי, ריבית קצוצה, רוח קנאה (ס').

רקב"ש רועים קייצים בורגנין שומרי פירות (סוכה ח' ב').

ר"ר רוח רעה (רו"ר), ריח רע.

רר"ק ראשון ראשון קודם.

ר"ש ר' שמעון, ר' שמשון (משאנץ) (רש"מ), רב שלום, רפואה שלימה, ר' שלמה, רודף שלום, רמת שמואל (ס').

רש"א ר' שמואל אלעזר, רב שלום אקרא.

רשא"ח רשות או חובה.

רשא"מ רוח שאינה מצויה.

רש"א עב"י רב שלום אקרא עד בלי ירח.

רשב"א ר' שמעון בן אלעזר, ר' שבתי בן אברהם,

ר' שלמה בן אדרת, ר' שמשון בר אברהם.

רשבא"י רבותינו שבארץ ישראל.

רשב"ב רבותינו שבבבל, ר' שמעון בן בתירה.

רשב"ג ר' שמעון בן גמליאל, ר' שלמה בן

גבירול.

רשב"ג ה"ג רבן שמעון בן גמליאל הנהרג.

רשבה"ת ר' שמשון (משאנץ) בעל התוספות.

רשב"ה ר' שמעון בן הלל.

רשב"ז ר' שמעון בן זומא.

רשב"מ ר' שמעון בר מוביה.

רשב"י ר' שמעון בן יוחאי.

רשב"ם ר' שלמה בן יהושע מיימון.

רשב"ל ר' שמעון בן לוי, — בן לקיש.

רשב"ם ר' שמואל בר מאיר, ר' שלמה בן

מלך.

רשב"ן ר' שמואל בר נחמני.

רשב"ע ר' שמעון בר עלאי, — בן עזאי.

רשב"פ ר' שמעון בן פוי.

רשב"ץ ר' שמעון בר צמח (תשב"ץ), — בר

צדוק.

רשב"ש ר' שמעון בן שטח, ר' שלמה בן שמעון

(בן צמח).

רשב"ת ר' שמואל אבן תיבון.

רש"ג ר' שרירא גאון.

רלמ"ד רחמנא לצלן מהאי דעתא.
 רלמ"פ ר' לוי מפראג (מהר"ל).
 ר"מ ריש מתיבתא, ר' משה (מקוצי) (רמ"ם), רעיא
 מהימנא, רוב מקומות, ריש מתא, ר' מאיר, רופא
 מומחא — מופלא, ראש משפחה, רוח מצויה,
 רצון מלכים (ס').
 רמ"א ר' משה איסרלס, ר' מאיר. אומר, ר' משה
 אלשקר, ר' משה אלשיך.
 רמב"א ועיה"ת רבות מחשבות בלב איש ועצת
 י"י היא תקום.
 רמבה"ב ר' מאיר בעל הנס (רמבע"ב).
 רמב"ח ר' מתאי בן חרש, ר' משה בן חסדא.
 רמב"ט ר' מאיר בן מורדוס.
 רמב"י ר' מנשה בן ישראל.
 רמב"ית ר' מאיר בן יוסף תאומים.
 רמב"ם ר' משה בן מיימון (מיימוני).
 רמבמ"ן ר' משה בן מנחם מענדעלזאהן מרעסוי.
 רמב"ן ר' משה בר נחמן.
 רמב"ס ר' מנחם בן סרוק.
 רמב"ע ר' משה בן עזרא.
 רמבע"ב ר' מאיר בעל נס (בה"ב).
 רמ"ג רצה מזה גובה, ר' משה גלנטי.
 רמ"ד ר' משה דעסוי. (מענדעלזאהן), ראש מר
 דרור (ס').
 רמד"ב ר' מרדכי די ביטון.
 רמד"ל ר' משה די ליאן.
 רמ"ה ר' משה הנקדן (רמה"ג), — הררשן,
 (רמה"ד), ר' מאיר הלוי אבולאפאי.
 רמור"מ ריש מתא וריש מתיבתא.
 רמ"ן ר' מרדכי זאב, ר' משה זכות.
 רמ"ית ר' משה חזן, ר' משה חנין, שתי מאות
 ארבעים ושמונה.
 רמח"ל ר' משה חיים לוצאטו.
 רמח"ע רמ"ח עשין.
 רמ"ט ר' משה טראני.
 רמ"י ר' מרדכי יפה.
 רמ"כ ר' משה כהן, ר' מאיר כהן.
 רמ"ל ר' מאיר לובלין (מהר"ם).
 רמ"מ ר' משה מקוצי.
 רמ"נ ר' משה נרבוני.
 רמנ"ן ר' מרדכי גאטאנואן.
 רמ"ס ר' משה סופר, ר' מאיר ספר.
 רמ"ע ר' מנחם עזריה (מפאנו).
 רמ"פ (ה) ר' משה פראבינציאלי.

ר"ח ר' יהודה חסיד, ר' יהודה חיים (תחיים), —
 חיוג, ר' יחזקאל.
 רית"ב ר' יאיר חיים בכרך.
 ר"ט ר' יוסף טראני.
 ריטב"א ר' יוסף טוב בן אברהם.
 ריטבמ"צ ר' יוסף טוב בן משה צהלון.
 ריטבע"צ ר' יוסף טוב בן עקיבא צהלון.
 ריט"ע ר' יוסף טוב עלם.
 ריט"ן (ריו"ט) ר' יוסף טוב צהלון.
 ריכ"ג ר' ישמעאל כהן גדול (ריכה"ג).
 רי"ל ר' יצחק לוריא (האריו"ל), ר' יעקב לוי
 (מהר"ל).
 רימ"ן ר' יחיאל מיכל זאכס.
 רימ"ל ר' יהודה מעסידי ליאן.
 רימ"ק ר' יעקב מקורביל (Corbeil).
 רי"נ ר' יעקב נקדן, ר' יהודה נשיאה.
 רי"ס ר' ייבא סבא, ר' יימר סבא (כתו"ג).
 רי"ע ר' יעקב עמדין (יעב"ץ).
 רי"ף ר' יצחק אלפסי (בן יעקב), ר' יאשיה פנשו.
 ריצב"א ר' יצחק בן אברהם.
 ריצב"ח ר' יעקב צמח בן חיים.
 ריצב"ט ר' יצחק בן מורדוס.
 ריצ"ג (רי"ע גאות) (ריב"ג).
 רי"ק ר' יוסף קארי, ר' יוסף קולון, ר' יוסף קמחי.
 ריק"ם ר' יוסף קמחי.
 רי"ת ר' יונה תאומים, רוח י"י תניחננו.
 רי"ש רגל ישרה (ס').
 ריתב"ע רוח י"י תניחננו בנן עדין.
 ר"ב ריש כלה, רישי כלה, ראשי כלות.
 רכה"ע רבון כל העולמים.
 ר"ל רצונו לומר, רצה לומר, ראוי לברכה, ראוי
 לחופה (רל"ח), ראוי לתקן, ריש לקיש, ר' לוי,
 ראשון לציון (רל"צ), רחמנא לצלן, רחמנא
 לשויוון, ראשית למורדים (ס'), רגלים לדבר (רג"ל),
 רמו לדבר, ראיה לדבר (רל"ד), רוב לילה, ריח
 לבנון (רל"ל) (ס'), ראוייה להתכבד, רצה לישב,
 רעיוני לילה (ס').
 רל"ב רחמנא לבא בעי.
 רלב"ב ר' לוי בן בצלאל.
 רלב"ג ר' לוי בן גרשון.
 רלב"ח ר' לוי בן חביב.
 רלב"ק ר' ליב בעל קבלה.
 רלב"ש ר' לוי בר שלמה.
 רל"ד רמיות לדבר, רמז לדבר (רל"ל), ר' ליב דוקסס.

ריב"נ ר' יונה בן ננאח, ר' יוסף בן גריון, ר'
 יצחק בן ננאח (ריו"פ גאות).
 ריב"ד ר' יהודה בן דוד (חיוג).
 ריב"ה ר' יעקב (בן אשר) בעל המורים.
 ריב"ה ר' יצחק בן הר' דוברל.
 ריב"ז ר' יוחנן בן זכאי, ר' יצחק בן זכריה.
 ריב"ת ר' יוסי בן חלפתא, ר' יהושע בן חנניה.
 ריב"ט ר' יוסף ברבי טובים, ר' יוסף בן טוביה,
 ר' יעקב בן טודרוס.
 ריב"י ר' יצחק בן ישראל (יסוד עולם).
 ריב"י א"י ר' יוסי בן יוחנן איש ירושלים.
 ריב"י אכ"ה ר' יוסי בן יהודה איש כפר חבבלי.
 ריב"י א"צ ר' יוסי בן יועזר איש צדחה.
 ריב"ץ ר' יעקב בן ישראל צהלון.
 ריב"ל ר' יהושע בן לוי, ר' יצחק בער לעוונואהן,
 ר' יוסף בן ליב.
 ריב"מ ר' יוסף אבן מינאש, ר' יצחק בן משה, ר'
 יוסף בן משולם.
 ריב"נ ר' יצחק בר נתן, ר' יהודה בר נתן, ר'
 יהודה בן נחמן, ר' יוחנן בן גוריו.
 ריב"ס ר' יצחק בן סוד.
 ריב"ע ר' יצחק בן עראמה (עקידת יצחק).
 ריב"פ ר' ישמעאל בן פאבי, ר' יהושע בן פרחיה.
 ריב"ץ ר' יחיאל בן צבי (תירש).
 ריב"ק ר' יהושע בן קרח.
 ריב"א ר' יהושע בן קרחא אומר.
 ריב"ש ר' יצחק בן ששת, ר' ישראל בעל
 שם.
 ריב"ב שר"י ב"ב ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן
 ברוקא.
 ריב"ת ר' יהודה בן תימא, ר' יהודה אבן
 תבון.
 ריב"ג ר' יוסף גיסקליא.
 ריב"ד ר' ישעיה דמראני.
 ריב"ה ר' ידעיה הפניני (בדרשי).
 ריב"מ ר' יהודה די מדינא.
 ריב"ה ר' יהודה הלוי (ריה"ל), ר' יהודה הנשיא
 (ריה"ב).
 ריב"ת ר' יהודה החייט (רי"ח).
 ריב"ב ר' יוסי הכהן, — יונתן הכהן.
 ריב"נ ר' יהודה הנשיא.
 ריב"ס ר' יוחנן הסנדלר.
 ריב"ז ר' יעקב ווייל, ר' יוסף וואוין (Voisin).
 ריב"פ רבב ישראל ופרשיו.

רחב"נ ר' חנינא בן גמליאל.
 רחב"ד ר' חנינא בן דוסא.
 רחב"ת ר' חנינא בן חכניא.
 רחב"ת ב"ב ר' חנניה בן חזקיה בן גריון.
 רחב"ע ר' חנניה בן עקשיה, עקביה, — עקיבא.
 רחב"פ ר' חנינא בר פפא.
 רחב"ת ר' חנניא בן תרדיון.
 רח"ה רחב הוונה, ראשית חכמה הקצר (ס').
 רח"ן ר' חיים וויטאל.
 רחוו"ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רחושי"ל).
 רחול"י רק חיים ושלום לך יאריך.
 רחור"נ רבנו חננאל ורבנו נסים.
 רחור"ע ר' חייא ורב אושעיא.
 רח"י רגלי חסידיו ישמור.
 רח"א ראשית חכמה יראת י"י.
 רח"מ ר' חיים מיכל.
 רחסה"ב ר' חנינא (חנניה) סגן הכהנים.
 רח"ק ר' חסדאי קרשקש.
 רח"ש ר' חיים שבתאי, רב חזן שמש.
 ר"ט ר' מרפון, רייכסטהאלער.
 רמ"א ר' מרפון אומר.
 רמב"א ר' טוביה בן אליעזר.
 רמב"ל ר' מודרוס בן לוי.
 רמור"ע ר' מרפון ור' עקיבא.
 רמל"י רב טוב לבית ישראל.
 רמק"ש רייכסטהאלער קייזערליך.
 ריו"י ר' יצחק, ר' יוסי, ר' יוסף, ר' יעקב, ר'
 יהודה, ר' ירוחם, ר' יונה, ר' ישמעאל, ריש ירחא,
 רבנו יונה, רגל ישרה (ריו"ש), רוב יום.
 ריו"א ר' יצחק אבוהב, ר' יוסף אלבן, ר' ישראל
 איסרליין, ר' ישעיה אחרון (ריא"ח).
 ריא"ז ר' יצחק אור זרוע (מווינא) (ריבא"ז), ר'
 ישעיה אחרון ז"ל.
 ריא"ת ר' יהודה אבן חיוג.
 ריאכ"ע ר' יעקב איש כפר עכו.
 ריא"ל ר' יצחק אבן לטיף.
 ריב"ב ר' ישעיה ברליון.
 ריב"א ר' יצחק בן אשר, ר' יעקב בן אליעזר, ר'
 יהודה בן אלעאי, ר' ישמעאל בן אלישע (כה"ג).
 ריב"א בדר"מ ר' יעקב בן אשר בעל המורים.
 ריבא"ז ר' יצחק בעל אור זרוע.
 ריב"ב ר' יהודה בן בתירא, — בן בבא.
 ריבב"א ר' יהודה בן בתירא אומר, — יצחק בר
 ברוך אומר.

רד"ש רובי אחר רבוי.
 ר"ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש, רשות
 הרבים (רה"ר), רבון העולמים (רה"ע), רחובות
 הנהר (רה"נ) (ס') רביד הוזהב (רה"ו), ריה
 השדה (רה"ש) (ס'), רסיסי המליצה (רסה"ס)
 (ס').
 רה"ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).
 רחב"א ר' הונא בר אילעא.
 רה"נ ר' האי נאון, רפואת הגוף (רפה"ג), ראש
 הנויה, ראשית הגז (ס').
 רה"ד רשעי הדור.
 רהוב"ד ר' הלל ובית דינו.
 רה"ט רוח הטומאה.
 רה"י רשות היחיד.
 רה"מ רות המואביה, ראש המעמד.
 רה"מ ונה"ע רות המואביה ונעמה העמונית.
 רה"מ נ"ה רוח המקום נוחה הימנו.
 רה"נ ורה"נ רפואת הנפש ורפואת הגוף.
 רה"ס ר' המנונא סבא.
 רה"ק ראש הקהל (ר"ה), רבינו הקדוש (ר"ה),
 רוח הקודש (רוה"ק), רובע הקב.
 רה"ר רשות הרבים.
 רה"ר רב ודיין.
 רוה"ט (רה"ט).
 רוה"ק רוח הקודש.
 רוה"ק ש"ע רוח הקודש שורה עליו.
 רו"ה ר' וואלף היירענהיים.
 רו"ק ר' וואלף קויפמאן.
 רו"י רנה וישועה (ס').
 רו"מ רום מעלתו, רעה ומודים (ת').
 רו"ס רישא וסיפא, רחיצה וסיכה.
 רו"פ רוסלאנדר ופולין, רוסי ופולאני.
 רו"ד רוח רעה.
 רו"ש רב ושמואל.
 רו"ת רגז ואל תחטא, רמה ותולעה, רחמים
 ותחנונים.
 רו"ה ר' ורחיה הלוי.
 רו"ל רבותינו וזכרונם לברכה.
 ר"ת ראש חודש, ראשית חכמה (ס'), ר' חסדא,
 רבנו חננאל, ר' חנינא, ר' חנניה, ר' חיים, ר'
 חייא, רב חסד, רוח חיים (ס'), רוח חדשה (ס').
 רחאכ"ת ר' חלפתא איש כפר חנניה.
 רחב"א ר' חנינא בן אנשינוס, — חייא בר
 אבא.

רא"ר רבוי אחר רבוי.
 רא"ש רבנו אשר (בן יחיאל) (אשר"י, ראב"י), ר'
 אהרן ששון, ר' אברהם שלום.
 ראש"א ראשי אברים שאינן חוזרין.
 ר"ב ר' ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא, ראשית
 בכורים (ס'), רפדוני בתפוחים (רב"ת) (ס').
 רב"א רוב בני אדם.
 רבב"ב ר' בבא בן בוטא.
 רבב"ת רבה בר בר חנה.
 רבב"נ (רב"ת) רחמנים ביישנים גומלי חסדים.
 רבב"ד ראש בית דין.
 ר"ב מ"ב ר' בעריש טראכענבערג.
 רב"ס רומיים בכלים יוניים מדיים (רב"ס קמים
 עלי, כי רבב"ס היה עמדי).
 ר"ב מ"נ ר' ברוך מנרמיוה.
 רב"נ רבה בר נחמני.
 רב"ס רוב ב' סימנים (רש"ס).
 רבצ"א ר' בצלאל אשכנזי.
 רבב"ק ראשית בכורי קציר.
 רבש"י בה"נ רבן של כל בני הגולה (רבשכ"ה).
 רבש"ע רבוננו של עולם.
 ר"ג ריש גלותא, רבן גמליאל, ריש גמרא, רשע
 גמור.
 רנבשרי"ה ר' גמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא.
 רנה"ז רבן גמליאל הזקן.
 רנ"ל רגלים לדבר.
 רנמ"ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר"נ מאור"נ).
 ר"ד ראשית דבר, רבוניה דעלמא, ראשית דעת
 (ס'), רנת דודים (ס').
 רד"א ר' דוד אבודרהם, — אפפנהיים, ר' דוסי
 אומר.
 רדאכ"י ר' דוסתאי איש כפר יתמה.
 רדב"ה ר' דוסא בן הרכינס.
 רדבה"א ר' דוסא בן הרכינס אומר.
 רדב"ז ר' דוד בן זמרא, — בן זכאי.
 רדבר"י ר' דוסתאי רבבי ינאי.
 רד"ג ר' דוד גאון (צמח דוד).
 רדו"א ראשית דעת ויראת אלהים (ס').
 רדו"א ר' דון יצחק אברבנאל.
 רד"ך רבוניה דעלמא כולא.
 רדכ"ע רבוניה דכולי עלמא.
 רדע"כ רבוניה דעלמא כולא.
 רד"פ ר' דוד פרידלענדער.
 רד"ק ר' דוד קמחי, ר' דוד קאססעל.

קש"צ קופה של צדקה.
 קש"ק קבלת שבת קודש, תקיעה שברים תקיעה.
 קש"ש קופה של שרצים.
 קששעה"מ קריאת שמע שעל המטה (ת').
 קש"ת קשר של תפילין, תקיעה שברים תרועה, קופה של תבן.
 ק"ת קרבן תמיד, — תודה, קשר תפילין (קש"ת), קול תרועה (ס'), קרבן תענית.
 קתב"פ קונטרס תפלת כל פה (ס').
 קת"ב קודם תפלת נעילה.
 קת"ע קודם תפלת ערבית.
 קת"ש קודם תפלת שחרית.

קונה שבייתה, קנאת שנאה, קול שחל (ס'), קול שמחה (ס'), — ששון.
 קש"ב קופה של בשר.
 קשב"ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא נ' תוס').
 קש"ה קרא שנה הלכה.
 קשו"ש ת"ח קרא שנה ושימש תלמידי חכמים.
 קש"ז קרבן שעבר זמנו.
 קש"י קונטרס שיה יצחק (ס').
 קש"ע קשום עצמך, קיצור שולחן ערוך (ס').
 קשע"ה קריאת שמע על המטה (ת').
 קש"ע ואח"כ קש"א קשום עצמך ואחר כך קשום אחרים.

ר

בן עזריה, ר' אליעזר בן עקיבא, ר' אברהם בן עזרא.

ראבע"ר ר' אלעזר בן ערך.
 ראב"פ ר' אלעזר בן פרט.
 ראב"צ ר' אלעזר בן צדוק.
 ראבצ"א ר' אלעזר בן צדוק אומר.
 ראבר"ש ר' אלעזר ברבי שמעון (ראב"ש).
 ראברש"א ר' אלעזר ברבי שמעון אומר.
 ראב"ש ר' אלעזר בן שמעון, ר' אליהו בעל שם.
 ראב"ש ריה"נ ר' אלעזר בנו של ר' יוסי הנלילי.

רא"נ ר' אברהם גיינער, ר' אברהם נדליה.
 ראד"מ ר' אריה די מדינא (ריד"ם).
 רא"ת ר' אהרן הלוי, ר' אייזיק הירש.
 ראה"ת רואה את החדש.
 ראה"כ רודף אחר הכבוד.
 ראה"מ ר' אלעזר המורעי.
 ראה"ק ר' אלעזר הקפר, — הקליר.
 רא"ו ר' אליהו וידאש.

רא"ל רחמנא אידכר לן (ת').
 רא"ם ר' אליהו מורחי, ר' אליעזר מנרמיוא (בעל תרוקת), ר' אליעזר ממין.
 ראמ"ת ר' אליהו מנחם חלפון.
 רא"ם ר' אייזק סאמאנוו (רי"ם), ר' אלעזר ספרא.

רא"ע רחמא אללה עליה (בל' ערב).
 רא"פ ר' אברהם פריצול.

ר' רבי, רבן, רבנו, רבותינו, ראש, מאתים, ראה, ראיות, ריש.

ר"א רבי אומר, — אמר, רב אמר, רוצה אני, ראשי אברים, ר' אלעזר, ר' אלעזר, ר' אלעי, ר' אשי וכו', ראשית אוננים (ס'), ראש אמנה (ס'), ראשי אבות (ס'), רוממות אל (ס'), רצוף אהבה (ס'), רשפי אש (ס'), רכב אליהו (ס'), רבבות אפרים (ס').

רא"א ר' אליעזר אומר.
 ראבב"ד ר' אבא אלעזר בן דולעאי.
 ראב"א ר' אריז בר אבין.

ראב"ד ר' אברהם בן דוד, — דיאור, ראש — רב אב בית דין, ר' אלעזר בן דנלאי.

ראב"ה ר' אליעזר בן הורקנוס.

ראב"ת ר' אליהו בן חיים, ר' אלעזר בן חסמא, ר' אליעזר בן חרסום.

ראב"י ר' אליעזר ברבי ינאי (ראבר"י), ר' אליעזר בן יהודה, — רבי יעקב, ר' אשר בר יחיאל (אשר"י) (רא"ש).

ראב"א"ב ר' אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
 ראב"ה ר' אליעזר בן יוסי הנלילי, ר' אליעזר בן יואל הלוי, ר' אליהו בר יואל הלוי.

ראב"מ ר' אלעזר בן מתיא.

ראבמ"ר ר' אליהו בן משה וידאש.

ראבמ"פ ר' אברהם בן מרדכי פריצול.

ראב"ן ר' אליעזר בר נתן, ר' אליהו בר נתן.

ראב"ע ר' אלעזר בן ערך (ראבע"ר), ר' אלעזר

ק"ס קידוש ידים ורגלים (ק"י"ד).
 קס' קסבר, קא סברי.
 קס"ד קא סלקא דעתך.
 קס"ע קרבן סדר עבודה.
 קסת"ח קנאת סופרים תרבה חכמה.
 ק"ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף, קרית
 עוז (ס'), קבלה עיונית (קב"ע), קורי עכביש, קול
 ענות (ס').
 קע"ג קיצור עמודי גולה (ס').
 קע"ו קרבן עולה ויורד.
 קע"י קיצור עקידת יצחק (ס'), קהל עדת ישראל.
 קעכמדא"ד קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.
 קעמ"ש קבלת עול מלכות שמים.
 קע"ע קונטרס עקיצת עקרב.
 קע"ש קיצור ענין שחיטה.
 ק"פ קרבן פסח, קרני פרה (ד').
 קפ"א קפיצת ארץ (ק"א).
 קפ"ד קראים פייטנים דרשנים.
 קפ"ת קריאת פרשת תוכחה.
 ק"צ קרבן צבור, קן צפור, קופת צדקה.
 קצ"ח קצות חושן (ס') (קצה"ח).
 קצנ"צ קיצור ציצית גובל צבי.
 קצ"ע קצת צריך עיון.
 ק"ק קהלה קדושה, קצת קשה, קרן קייטת, קול
 קורא (ס'), קרשי קדשים, קרשים קלים, קרא
 קדרש (קא דרש), קולי קולות.
 קק"א קהלה קדושה אשכנזית, קורע קרע אחר.
 קק"ד קרא קא דרש.
 קק"ס קבול קנין סודר.
 קק"ק קדוש קדוש קדוש.
 ק"ר קלות ראש, קשר רשעים, קרבן ראשית (ס'),
 קורת רוח.
 קרוב"ץ קול רנה וישועה באהלי צדיקים (ת').
 קרוי"ש קול רנה וישועה.
 קר"ח קיצור ראשית חכמה (ס').
 קר"ע שמו"ן קולי שמעת אל תעלם אוגן. לרוחותי
 לשועתי.
 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
 ערוב עבדך לשוב אל יעשקוני וזים.
 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
 גרבות פי רצה נא י"י ומשפטיך למדני.
 ק"ש קריאת שמע, קבלת שבת, קרבן שבת, קרבן
 שלמים, קהלת שלמה, (קה"ש) (ס'), קדיש שלם,

ק"י קידוש ידים ורגלים (ק"י"ד).
 קיוק"צ קרבן יחיד וקרוב צבור.
 קיי"ל קיימא לו (ק"ל) (ק"ל).
 קי"ל קדוש יאמר לו.
 קינ"ה קידוש יין נר הברלה (פס' ק"ב ב').
 קי"ס קריעת ים סוף (קרי"ס).
 קי"פ קונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).
 ק"כ קבוצת כסף (ס'), קערת כסף (ס').
 קכ"ד קודם כל דבר.
 קכהרא"ש קיצור כללי הרא"ש (אשר"י).
 ק"ל קשה לי, קל להבין, קיימא לו (קיי"ל), קודם
 לכן, קודם לדבר.
 קלבה"ש קרוב לבין השמשות.
 קלב"מ (קלבד"מ) קים ליה בדרבה מיניה.
 קלג"ד קורעין לו גור דינו.
 קל"ח קלעים לחצר (ס').
 קלט"ב (קלת"ב).
 קל"כ קודם לכן, — לכך (ק"ל).
 קל"מ קרוב למלכות.
 קל"ש ולקל"ל קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא.
 קלת"ב קינות לתשעה באב (ת').
 ק"מ קרבן מנחה, — מוסף, קרשי מובח, קטב
 מרירי, קבלה מעשיית (קב"מ), קרית מלך, קול
 מבשר.
 קמ"ו קול מראה וריח.
 קמוק"מ קרח מכאן וקרח מכאן.
 קמו"ד (קומו"ד).
 קמ"י קיצור מעבר יבך (ת').
 קמ"ל קא משמע לו, קמשמע לו, קא מבעיא ליה,
 קמבעיא ליה, קונטרס מה לך (ס').
 קמל"ב קריאת מגילה לבני כפרים (יעב"ץ).
 קמ"מ קבורת מת מצוה, קונטרס מלחמת מצוה (ס').
 קממד"ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.
 קממ"ו קול מבשר מבשר ואומר (ת').
 קמ"ע קונטרס מנחת ערב (ס').
 קמ"ר קרית מלך רב (ס').
 קמ"ש קבלת מלכות שמים, קרית מאה שערים.
 קמ"ת קודם מתן תורה.
 קי"ג קרבן נתנאל (ס'), קשת נחושה (ס').
 קבד"ג יחזקאל שלים עשר דג'אל מגלת אסתר.
 קב"ח קנה חכמה (ס').
 קבי"ה קידוש נר יין הברלה.
 קנ"ס קטנה נגינה סוף (סימני שוא נח) (ד'),
 קינוח סעודה, קנין סודר.

קא"ר קיצור אבן רש"ד, קאמר ר'.

קא"ת (קאש"ת) קרבן אשם תלוי.

ק"ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה ביגה (ס'), קאצינעלענבאנען, קעניגסבערג, קול בוכים (ס'), קול ברמה (ס').

קב"ה (קוב"ה) קודשא בריך הוא, קדשי בדק הבית (קבה"ב).

קבה"מ קודם ביאת המשיח.

קב"ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה (קבו"ה).

קבו"ה קבלה והולכה (קב"ו).

קב"ל קול בן לוי (ס').

קב"מ קבלה מעשיית (ק"מ).

קב"נ קול ברמה נשמע, קריאה בלי נקודות.

עב"ע קבלה עיונית (ק"ע).

ק"ג קבוצ גלויות, קנין גמור, קהלה גדולה.

קנא"ס קנין גמור אנב סודר.

קנ"ה קא נרים חכין.

קנ"ס (יע"ל קנ"ס).

ק"ד קדיש דרבנן (קד"ר), קפיצת דם.

קד"ה קידוש השם, קודם החופה (ק"ה).

קדו"א קרח דתן ואבירם (קדו"א).

קדמ"ש קיצור דינים משלתן ערוך.

ק"ה קריאת הגבר (קח"ג), קריאת ההלל (ת'),

קידוש היום (קה"י), קידוש הלבנה (קה"ל) (ת),

קידוש החורש (קה"ח), קידוש השם (קה"ש),

קריאת המגילה (קה"מ), קריאת התורה (קה"ת),

קריאת הפרשה (קה"פ), קורא הדורות (ס'), קורש

הילולים, קץ הפלות (קה"פ) (ס').

קה"א קהילות אשכנז.

קה"ג קריאת הגבר, קנין הנוף (ק"ה).

קה"ז (ק"ז) קיצור תווהר (ס').

קה"ח קידוש החורש, קודם החופה, קצות החשן

(ס'), קול המון חוגג (ס').

קה"י קידוש היום, קהלת יעקב.

קה"ל קידוש הלבנה (ק"ה).

קה"מ קריאת המגילה (ק"ח), קהלות מורה.

קהמ"ש קבל האמת ממי שאמר.

קה"ס קהלות ספרד, קסת הסופר (ס').

קה"ע קורות העתים.

קה"פ קריאת הפרשה, קהלות פולין, קודם

הפסח.

קה"צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.

קה"ר קופת הרכובים.

קה"ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס'), — השבת (ק"ש), קודם השבת.

קה"ת קריאת התורה, — התרגול, קרבן התמיד. ק"ו קל וחומר, קולא וחומרא (קו"ח), קב וגקי, קינה והנה.

קו' קושיא, קושיות.

קו"ב קדיש וברכו (ת').

ק"ו ב"ב שק"ו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.

קוב"ה קודשא בריך הוא (קב"ה).

קו"ב שק"ו קל וחומר בנו של קל וחומר.

קוה"י קורות הימים.

קו"ח קל וחומר (ק"ו), קרן וחומש.

קו"ב קרי וכתבי.

קו"מ קל וחומר מפורש, קשת ומנן (ס').

קומו"ר קול ומראה וריח (קמו"ר).

קו"נ קב וגקי (ק"ו).

קו"ס קל וחומר סתום.

קו"ע קרח ועדתו.

קו"ף קרבן, מ"ס מעשר, דל"ת דמוע, טו"ת

טבל, תי"ו תרומה, (יבמות קט"ו ב').

קו"ר קרן ורכית.

קו"ש קרחה ושריפה, קורא ושונה, קרא ושנה,

(ושת"ח ושימש תלמידי חכמים).

קושמ' קונסטאנטינאפל.

ק"ו קיצור זוהר (קה"ו) (ס').

ק"ח קרבן חטאת, קללת חנם, קמץ חטף (ד'),

קודם חצות, קודם חופה, קצות חשן (קה"ח) (ס'),

קנה חכמה (ס'), קרית חנה (ס'), קבלת חכם,

קונה חוקה.

קחב"מ קודם חרבן בית המקדש.

קחב"ר קודם חרבן בית ראשון.

קחב"ש קודם חרבן בית שני.

קח"ד קרית חנה דוד.

קחח"ב קודם חרבן הבית.

קחוק"ב קול חתן וקול כלה.

קחמ"י קנקן חרש מלא יסן.

קח"ש קטינא חריץ שקי (ר' זעירא).

ק"מ קורע טפה, קן טהור.

ק"י קול יעקב (ס'), קול יהודה (ס'), קדיש יתום

(ת'), קרבן יחיד, קפיצת יד, קופץ יד, קבלת

יסורין, קסת יונתן (ס').

ק"ב קול י"י בכח (ס').

קיה"ח (קה"ח).

קיו"א קומה י"ו ויפוצו אויבך.

צו"ג צורך גדול (צ"ג).
 צו"ח צא והשוב.
 צו"ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
 צו"מ צורת מסבע.
 צו"צ צדקתך וצדקתך, (צדקתך צדק).
 צו"ר צא וראה, צאינה וראינה (צאו"ר) (ס'), צדיק
 ורשע (ס').
 צור"מ צורבא מרבנן (צומ"ר).
 צח"מ צומח הי מרב.
 צ"מ צפרא טבא.
 צ"ב צדיקים יבאו בו, — ילכו במ.
 ציב"ד וחב"מ צדיק י"י בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו.
 צי"ב ופי"ב צדיקים ילכו במ ופושעים יכשלו
 במ.
 ציל" צמח י"י לצבי (ס').
 ציס"ע צדיק יסוד עולם.
 צ"י קבע"י צור ישראל קומה בעזרת ישראל.
 צ"ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות,
 לאכול, — לברך, — להוסיף, — לזוהר, — להמתין,
 — לחלק, — להשכים, — להתחיל, להגדה,
 צפון לדרום, צידה לדרך (ס'), צדיק לברכה, צבי
 לצדיק (ס'), — לצבי (צ"צ).
 צלא"ע צריך לומר אתם עדי.
 צלבה"ד צריך להפריד בין הרבקים (ק')
 (יעב"ץ).
 צלה"א צריך להאריך.
 צלה"ת צריך להתענות.
 צל"ח ציון לגפש חיה (ס').
 צל"י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
 צל"י וילר"פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך
 פעמיו.
 צל"כ צריך לכיון.

צלכ"כ צריך להתענות כל כך.
 צלל"ש צריך להעלות לו שכר.
 צל"ע צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך
 להמתין עד.
 צלע"י צריך לעשות על ידי.
 צלעב"פ צריך לאכול על כל פנים (יעב"ץ).
 צל"צ צבי לצדיק (ס').
 צל"ת צדק לעולם תעמוד, צריך להיות תחתיו.
 צ"מ צא מהן, צורת מסבע (צו"מ).
 צמ"א צור משלו אכלנו (ת').
 צמ"ן צפונות מורחית.
 צמ"ב צדיק מצרה נחלק.
 צמ"ע צפונות מערבית.
 צמ"ר צורבא מרבנן (צומ"ר).
 צנ"ה ציץ נזר הקודש (ס').
 צנ"י צריך נטילת ידיים.
 צנ"צ ציצת נובל צבי (ס').
 צ"ע צריך עיון, צדק עולמים (ס').
 צעב"ח צער בעלי חיים.
 צע"ב צריך עיון גדול.
 צ"ע מ"מ צריך עיון מאי טעמא (יעב"ץ).
 צ"פ צפירת פאר (ס').
 צפנ"ד צפונות ודרומית, צפון ודרום.
 צפנ"ת פענ"ח צדיק פספט נפש תאוה, פוטיפר
 ענה נפשו חנם.
 צפ"ע צמר פשתים עור (של"ה).
 צפ"ר צפוני רקנטי.
 צפ"ת צבי פאר תפארתו.
 צ"צ צדקתך צדק (צו"ץ), צמח צדק (ס'), צמח
 צדיק.
 צצ"מ צידת צבי מודח (ס').
 צ"ק צאן קדשים (ס').
 צ"ש צמורן שמיר (ס'), צירופי שמות.

ק

קא"ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן בוחן (ס').
 קא"ה קרוב אל השכל (קאה"ש).
 קאו"ו קרבן אשם ודאי ותלוי.
 קא"י קוה אל י"י.
 קא"ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
 קא"ק קול אומר קרא (ס').

ק' קרי, קרא, קשה, קמא, קבין, קרבן, קדיש,
 קידוש, קיצר, קצוות, מאה, קונטרס, קבלה.
 ק"א קרבן אשם, — אהרן (ס'), קבר אבות, קפיצת
 ארץ, קרית ארבע (ס'), קונטרס אחרון, קול
 אלהים (ס').
 קא"א קושט אמרי אמת.

פרנ"ם פת רחמן נאמן סבלן.
 פר"ם פירש ר' סעדיה.
 פרס"ג פירוש ר' סעדיה נאון.
 פרע"ב פירוש ר' עובדיה ברטינורא.
 פר"צ (פ"צ).
 פרשד"ם פסקי ר' שמעון די מדינא.
 פרש"ן פירש שדי זיו שכינתו (סוכה ה' א').
 פרש"י פירוש ר' שלמה יצחקי.
 פר"ת פירוש רבנו תם.
 פ"ש פסח שני, פרק שירה, פרשת שקלים, פי
 שנים, פת שחרית, פעולת שכיר, פרק שלום, פרעוף
 שלם (ק'), פדיון שבויים, פני שלמה (ס'), פרח
 שושנים (ס'), פרח שושן (ס'), פני שכינה (פה"ש)
 פתחי שערים (ס').
 פשג"ג פת של גוים נקיה.
 פש"ד פשטא דקרא.
 פש"מ פסל של מיכה.
 פש"צ פתחו שערי צדק (ס').
 פ"ת פסקי תוספות, פתח תקוה (ס'), פתחי תשובה
 (ס'), פתיל תכלת (ס').
 פ"ת וב"צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס').
 פת"ל פן תמצא לומר.
 פת"ק פתח תמורת קמץ (ד').

פ"צ פרי צדק (ס'), פרי צדיק (ס'), פרחי צפון (ס').
 פצע"ח פרי צדיק עץ חיים (ס').
 פ"ק פרק קמא, פירוש קונטרס, פורים קטן, פה
 קהלנו, פרחי קדם (ס'), פרט קטן, פסח קטן,
 פת קיבר.
 פק"ה פרי קודש הלולים (ס').
 פקו"ג פקוח נפש (פ"ג) (פק"ג).
 פק"ל פרצה קוראה לנגב.
 פק"נ פקוח נפש (פקו"נ).
 פקנדר"ש (פנדר"ש).
 פר' פרק, פרשה.
 פ"ר פנע רע, פניעתן רעה, פנעה רוא (ס'), פרס
 רמונים (ס'), פרשת רות, פסיקתא רבתא.
 פרא"א (פדר"א) פרקי ר' אליעזר.
 פראב"ע פירוש ר' אברהם בן עזרא.
 פרא"מ פירוש ר' אליהו מורח.
 פריד"ם פשט רמז דרוש סוד.
 פריד"ק פירוש רבי דוד קמחי (פריד"ק).
 פרי"ה פרי הארץ (ס'), פסקי ריקאנטי האחרונים
 (ס').
 פרי"ח פרי חדש (ס'), פירוש רבנו חננאל (פיר"ח).
 פרי"י פריפראות רבי יעקב.
 פרי"מ פאר רום מעלות.

צ

צ"ה צדוק הדיון (צה"ד), (ת') צאת הכוכבים (צה"כ),
 צרור החיים (ס'), צורת הפרעוף (צה"פ), צוהר
 התבה (ס') (צה"ת), צנצנת המן (ס'), צורת
 הבית, צרור המור (ס'), צורת הפתח, צל העולם
 (צה"ע) (ס').
 צה"ד צדוק הדיון (צה"ה) (ת').
 [צהה"ב ציני הר הברזל].
 צה"כ צאת הכוכבים (צ"ה).
 צה"מ צנצנת המן (צ"ה) (ס'), צרור המור (ס'),
 צל המעלות (ס').
 צה"ע צל העולם (ס').
 צה"ש צר השוה, צר השלילה.
 צה"ת צוהר התבה (צ"ה) (ס'), ציון הלא תשאל
 (ת').
 צוב"ה (צב"ה).
 צובו"מ צום ובכי ומספר.

צ' תשעים.
 צא"ה צדיקי אומות העולם (צא"ע).
 צא"ו צעיר אנכי ונבזה.
 צאו"ר צאנה וראנה (צו"ר) (ס').
 צא"ל צריך אתה לדעת, — לידע, — לפרש, —
 להבין.
 צ"ב צריך ביאור, — בדיקה, צאן ברזל.
 צב"א צריך בדיקה אחריו.
 צב"ה צורת בית המקדש (ס'), צבי בארץ החיים
 (צבא"ה) (ס').
 צב"ח צער בעלי חיים (צבע"ח).
 צב"י צדיק באמונתו יחיה.
 צב"ש (צ"ש) צבי שבזר.
 צ"ג צום גדליה (צו"ג), צדיק נמור, צורך גדול
 (צו"ג).
 צ"ד צמת דוד (ס'), צוף דבש (ס').

פמ"ש"פ פחות משה פרוטה.
 פ"ב פלגא נוקא, פה נקבר, — נטמן, פתחי גרה
 (ס'), פקוח נפש (פק"נ), פרוש נקפי, פירסה
 גרה.
 פנדר"ש פקוח נפש דוחה שבת.
 פנ"מ פלגא נוקא ממנוא.
 פנ"ק פלגא נוקא קנסא.
 פ"ס פרשה סתומה, פה ספון (פ"נ).
 פס' (פס"י) פסיקתא.
 פס"ג פסיקה גסה (פ"ג).
 פס"ד פסק דין (פ"ד).
 פסדר"כ פסיקתא דר' בהנא.
 פס"ה פסק הלכה.
 פסהמ"ק פסולי המוקדשין.
 פס"י פירוש, פתיחת ספר יצירה.
 פס"ם פוסיפר סוחרים ישמעאלים מדינים.
 פסל"ע פסול לעדות (פ"ע).
 פ"ס מש"ק פרוש ספרי משלי שיר השירים
 קהלת.
 פ"ע פעל עומד, — עובר (ד'), פסול עדות, פורק
 עול, פתח עינים (ס'), פקחת עין, פוקח עורים
 (עברים) (ס'), פי עוללים (ס'), פרק עליון.
 פע"ה פרי עץ הדר.
 פעשה"פ פירוש על הנדה של פסח.
 פע"י (פעו"י).
 פע"י פעל עומד ויוצא (ד') (פע"י).
 פע"ה פרי עץ חיים (ס').
 פע"ה פה עיר הקודש.
 פעשה"ש פירוש על שיר השירים.
 פע"ת פורק עול תורה, פירוש על תורה.
 פעת"א פירוש על תמניא אפי.
 פעת"י ות"י פירוש על תרגום יונתן ותרגום
 ירושלמי.
 פ"פ פראנקפורט, פתחון פה, פרשה פתוחה, פרשת
 פרה, פ"א פעל (ד').
 פפ"א פרשת פרה אדומה.
 פפד"א פראנקפורט דאדר.
 פפד"מ פראנקפורט דמיון.
 פפ"ח פריון פטר חמור.
 פפ"כ פתו פת כותי.
 פפלע"א פתחון פה לעם ארץ (יעב"ץ).
 פפלע"ע פתחון פה לעוברי עבירה.
 פפ"מ פתח פתוח מצאתי.
 פפ"ש פירוש פרק שירה.

פז"ר קש"ב פייס, זמן, רגל, קרבן, שיר, ברכה
 (יומא נ', סוכה מ"ח).
 פ"ח פתח חרטה, פוק חזי, פעל חוזר (ד'), פנים
 חרשות (פנ"ח), פרי חדש (ס'), פתרון חלומות
 (ס'), פלפלא חריפתא (ס'), פרישת חלה.
 פחה"מ פתיחת חבור המשנה.
 פ"ח מעד"ב פוק חזי מאי עמא דבר.
 פח"ג פירוש חזון נחום.
 פמ"א פמירת אהרן.
 פמ"ב פעטערסבורג.
 פמ"מ פמירת משה.
 פמ"ר פטר רחם.
 פ"י פושעי ישראל, פני יהושע (ס'), פחד יצחק
 (ס'), פעל יוצא (ד'), פנת יקרת (ס'), פני יצחק
 (ס'), פנים יפות (ס'), פורת יוסף (ס').
 פי בקו' פירש בקונטרס.
 פי"ל פעל יוצא לשלישי (ד').
 פילב"פ פעל יוצא לשני פעולים (ד').
 פירד"ק פירוש ר' דוד קמחי.
 פיר"ח פירש רבנו חננאל (פר"ח).
 פ"כ פת כותים, פרחי כהונה.
 פ"כ ש"מ נ"א י"נ פותח כתב שלא מדעת נכתב
 אליו ישכנו נחש.
 פ"ל פת להם, פסח לעתיד, פסול לעדות (פס"ל),
 פרפראות לחכמה (ס') (פל"ח).
 פל"א הפל"א: פותח לאגרת אחרים האדם פתן
 לנשוק אותו (?).
 פלוב"ה פלוני וכהן הוא.
 פלש"פ פחות לשוה פרוטה.
 פלש"ץ פתחו לי שערי צדק.
 פ"מ פסח מצרים, פרי מגדים (ס'), פני משה (ס'),
 פמירת משה (פמ"מ), פועל טמש, פה מלא,
 פרקי משה (ס'), פנים מאירות (ס').
 פמב"ע פסוטי מילי בעלמא.
 פמנ"מ פחות מנ' טפחים.
 פמ"ה פסור מן המצות (פמה"מ).
 פמה"מ (פמ"ה).
 פמה"ס פסור מן הסוכה.
 פמה"צ פורש מן הצבור.
 פמו"מ פסח מצה ומרור.
 פמ"י פירוש מנחת יעקב.
 פמכ"ז פחות מכזית.
 פמ"ש פירוש מה שכתב.
 פמ"ש"מ פמליא של מעלה.

תבשילין, עיין תשובת, עפרות תכל (ס'), עלי
 הרופה (ס'), עגלא תילתא, עשה תשובה, עשרה
 תקנות.
עאמארו"ל עיין תשובת אבי מורי הרב זכרנו
 לברכה.
ע"ב עירוב תבשילין, ערב תשעה באב.

ע"ה עסקי תשמיש המטה.
ע"ח עירוב תחומין (עית"ח).
עתי"י עיין תפלת ישרים (ס'), — תומת ישרים
 (ס').
עתי"ט עיין תוספת יום טוב (עתי"ט).
עתי"ע עין תחת עין.

פ

פ' פרק, פרשה, פסוק, פתוחה, פלוני, פעם, פעמים,
 פשוטה (פש'), פוסקים, פסקי, שמונים, פרצוף,
 פאה, פוט, פירוש, פירש, פרקי, פתיחה.
פ"א פעם אחת, פרק א', פירוש אחר, פה אחד,
 פרה אדומה, פרוטה אחרונה, פרקי אליהו, פרקי
 אבות, פי אריה (ס'), פרא אדם, פרצוף אחד,
 פטירת אחר (ס').
פא"א פירש אדוני אבי.
פא"ב פעם אחת ביובל (פאב"י).
פאדר"נ פירש אבות דר' נתן (אבדר"נ).
פאה"ד פאר הדור.
פאה"ש פאת השולחן (ס') (פה"ש).
פא"מ פרק איהו מקומן, פתח אוהל מועד (ס').
פא"פ פה אל פה, פנים אל פנים, פעם אחר
 פעם.
פב"א פנים באחור (ק').
פב"ג פלגש בגבעה (פלג"ג).
פב"ד פסק בית דין.
פבד"א וחב"ש פטור בדיני אדם וחייב בדיני
 שמים.
פב"ה פרוד בין הדבקים (ק') (פבה"ד).
פב"ו פליטת בית יהודה (ס'), פנחס בן יאיר.
פב"ע פרצוף בפני עצמו (ק').
פב"פ פנים בפנים (ק'), פלוני בן פלוני, פלונית
 בת פלונית.
פ"ג פתח גנובה (ד'), פלונתא גדולה, פסיעה נסה
 (פס"ג), פורץ גדר, פת גנים.
פג"ח פורץ גדר חכמים.
פג"ן פורץ גדר ישכנו נחש.
פג"ע פתחי נן עדן.
פ"ד פתחא דספרא, פסק דין (פס"ד), פסח דורות,
 פסקא דספרא, פצוע דכה, פתח דברי (ס'), פשר
 דבר (ס').

פד"ה פדיון הבן.
פד"ו פחד דרך ועון.
פד"ז פסקי דומרה (פסד"ז) (ת').
פ"ה פרשת התודש, פרנס התודש (פ"ח), פסוק
 הוא, פירוש הקונטרס, — הפסוק, — הכתוב, פרשת
 המן, פמיש החוק (פסה"ח), פיטום הקטורת, פרקי
 הלכות (ס'), פסקי הלכות (ס'), פאת השלחן (ס')
 פלה הרמון (ס') (פה"ר), פאר הדור (פה"ד),
 פדיון הבכורים (פה"ב), פתשנן הכתב (פה"ב).
פה"א פותחין הארון.
פהא"ל פנחס הלוי איש הורוויץ.
פה"ב פי הבאר (ס'), פדיון הבכור — הבן.
פה"ד פאר הדור (פה"ה).
פה"ח פתרון החלומות (פ"ח).
פה"כ (פה"י"כ) פרקי היכלות.
פהל"י פיגול הוא לא ירצה.
פה"מ עה"צ פרנס המתנאה על הצבור.
פהמ"ש פירוש המשניות (להרמב"ם).
פהע"ק פרשת העקידה.
פה"פ פא הפעל (ד').
פה"ר פריעת הראש, פלה הרמון (ס').
פהרמ"ר פסקי הלכות רבנו מנחם מרקנטי.
פה"ש פרק השלום, פאת השלחן (ס') (פה"ה), פני
 השכינה.
פ"ו פריה ורביה (פו"ר).
פו"א פנים ואחור.
פו"י פודה ומציל ישראל.
פז"כ פרט וכלל.
פזכ"פ פרט וכלל ופרט.
פז"מ פרנס ומנהיג, פודה ומציל.
פז"ס פתוחות וסתומות.
פז"ר פריה ורביה, פרו ורבו, (פרייא ורבייא).
פ"ז פרשת זכור, פסיקתא זוטרותא, פטור זה (?).

עפש"ע על פי שני עדים.

ע"צ על צד, עין צרה, עינו צרה, עובדי צלמים, עפרת צבי (ס'), עשה צרכיו, עים צבוע (ס').

עצב"ע עושה צדקה בכל עת.

עצב"ש (ש) עינו צרה בשלו.

עצב"ש"א עינו צרה בשל אחרים.

עצ"ב עצירת נשמים (ע"ג).

עצה"ד על צד הרין.

עצה"ח על צד החיוב.

עצה"י על צד היושר.

עצהו"מ על צד היותר טוב.

עצה"ל על צד הלצה.

עצה"מ על צד המליצה.

עצה"ס על צד הסוד.

עצה"ע על צד העתיד.

עצה"פ על צד הפלגה.

עצה"ד על צד הרמו.

עצה"ש על צד השאלה, — השלילה.

עצ"צ עיין צמח צדיק, — צמח צדק.

עצ"ש עצת שלום (ס').

ע"ק עם קדוש, עתיקא קדישא (ק'), עשרה קבין,

עוד קשה (עו"ק), ערב קבלן, עיין קונטרס, עיבור

קצוב (ס'), עשר קדושות.

ע"ק בב"ה עיין קונטרס בנין בית הבחירה (יעב"ץ).

עק"ה על קידוש השם (עקרה"ש), על קדושת

השם (עקד"ה), עוקר הרים, עד קריאת הנבר

(עקה"ג), עקרי האמונה (ס').

עקה"ב עד קריאת הנבר.

עקה"צ על קרן הצבי.

עק"י עיין קול יהודה, — יעקב, עקרת יצחק.

עק"פ עיין קונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).

עק"ל עוד קשה לי.

עק"ע עם קשה עורף.

עק"ק עלית קיר קסנה (ס').

עקש"צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב"ץ).

ע"ד עת רצון, ערב רב, עולי רגלים, עולה רגל,

עושה רושם, עמק רפאים (ס') (עמ"ר), עין רוגל

(ס'), עסים רמוגים (ס').

ער' ערך, ערוך (ס').

ער"ה ערב ראש השנה.

ערו' ערוך.

ער"ח ערב ראש חודש.

ער"ק עושים רצון קונם.

ער"ר על ראשון ראשון.

ערש"מ עושין רצונו של מקום.

ע"ש ערב שבת, עניני שבת, ערב שבועות, עיין

שם, עוד שם, על שם, ערות שקר, עד שקר,

עיקר שכחתי, עם שלום, עד שאתה, עשר שמות,

עונג שבת (ענ"ש), עיקר שהוא, על שולחן, עליו

שלום, עמודי שש (ס'), עצת שלום (ס'), עלי

שיח (ס'), עמודי שלמה (ס'), עמודי שש (ס').

עש"א עד שיבוא אליהו (עש"א), עד שאתה

(ע"ש), על שולחן אחד.

עש"ב עושה שלום במרומיו, עיין שם באריכות

(עיש"ב).

עשב"א עיין שם באריכות (עש"ב).

עשב"א"ג עיין שם באריכות גדול.

עשבאל"ח עבירות שבין אדם לחבירו.

עשבאל"מ עבירות שבין אדם למקום.

עשבב"י עיין שם בבית יוסף.

[עשב"י עיין שם בית יוסף].

עש"ג ערכאות של גוים, על שם נזמא.

עש"ה על שם הכתוב, — הפסוק.

עשה"ד עשרת הדברות (ע"ה).

עש"ו עושה שמים וארץ.

עש"ח עשה שבתך חול.

עש"ח ואת"ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.

עש"י עיין שאילת יעב"ץ.

עש"יא עד שיבא אליהו.

עש"יב עד שינמור.

עש"יג עד שינמור ב' ברכות.

עש"ה"ת עשרת ימי התשובה (ע"ת).

עש"ח"ב עד שיעלה חמור בסולם.

עש"מ עד שירו מנעת.

עש"נ עד שיצאה נשמתו.

עש"ר עין שן יד רגל.

עש"כ עוד שם כתוב.

עש"ל עד שקרים לא ינקה.

עש"מ על שום מה, ערבית שחרית מנחה.

עש"נ (עמש"נ).

עש"נ עולם שנה נפש, עוד שם נאמר, עד שתצא

נפשו (עשת"נ), עד שיצאה נשמתו (עש"נ), עד

שלא נוצרתי.

ע"ש ס"ל ערב שבת סמוך לחשיכה.

עשע"ח ערב שבת עם חשיכה.

עש"ק ערב שבת קרש.

עשת"ב עד שתצא נפשו.

ע"ת על תנאי, עירובי תחומין (ע"ת), עירוב

עמק סוכות, (ס'), על עדר, עניה סוערה, עם סנולה.

עסב"מ עשר ספירות בלימה (עסב"מ).

עס"ד על סוף דעתו.

עס"ה עיין ספר הוהר (עסה"ו), עיין סדר העבודה, עד סוף הפרשה, — הפסוק, — הפרק, המאמר, — הענין, עיין ספר המצות (עסה"מ), עד סוף העולם, עד סוף הענין.

עסה"ע עד סוף הענין, — העולם, עיין סדר העבודה.

עסה"ק עד סוף הקונטרס.

עסה"ש עד סוף השנה.

עסו"מ עני סומא ומצורע (חשוב כמת).

עסכ"ה עד סוף כל הדורות.

עס"ע עיין סדר עבודה (עסה"ע).

עסע"ו עיין סדר עולם זומא.

עסע"ר עיין סדר עולם רבא, עיין ספר עמים רמונים.

עס"ק עד סוף קונטרס (עסה"ק).

ע"ע עבר עברי, על ענין, — עסק, — עסקי, עד עולם, על עצמו, עוברי עבירה, עד עתה, עיין עוד, עד עפר, עדן ערוך (ס'), עמוד עבודה (ס'), עלת עלתא, עירי עיריות, עד עכשיו, עמוד ענן (ע"ה), על עשה, עקיצת עקרב (ס'), עצי עדן (ס').

עע"א עוברי עבודת אלילים.

עעא"ש על עסקי אכילה ושתייה.

עע"ג עבר עבירה גדולה, על עצירת נשמים (עעע"ג), עוברי עבודת גלולים, עולה על גביהן, עומד על גביו.

עע"ד עומד על דעתו, עובר על דעת, — דעתו.

עעד"ח עובר על דברי חכמים.

עעד"ס עובר על דברי סופרים.

עעד"ת עובר על דברי תורה.

עעה"פ עבר עליו הפסח.

עעוע"א על עצים ועל אבנים.

עעועל"ת על עשה ועל לא תעשה.

עע"ו עוברי עבודה זרה.

עע"י עיין עשר ידות.

עע"ל עיין עוד לקמן, — לעיל, — להלן.

עעל"ת עובר על לא תעשה.

עעמ"ש עיין עוד מה שאמר, — מה שכתבתי.

עעמש"ל עיין עוד מה שאמר למעלה.

עע"ע ענף עץ עבות.

עע"פ על עסקי פרנסה.

עע"צ על עסקי צבור.

עעצ"ג על עצירת נשמים (עע"ג).

ע"פ על פי (עפ"י), על פירוש, עשר פעמים, על פני, — פניהם, ערב פסח (ער"פ), עוות פנים, עוי פנים, עקשות פה, על פיו, — פיהם, עיין פרק, — פירוש, עון פלילי, עירוב פרשיות (ע"י"פ).

עפ"א על פי אונס, על פי אחר, — אחרים, על פי אונקלוס, עד פרוטה אחרונה.

עפא"ב על פניו אלא אם כן (יעב"ץ).

עפא"ח על פיהם אנו חייין.

ע"פ אש"ש ערב פסח אחר שש שעות.

עפב"ד על פי בית דין.

עפב"ע על פי שני עדים.

עפ"ג על פי גומא.

עפ"ד על פי דקדוק, על פי דרך, — דרכו.

עפדה"ס על פי דרך הסוד.

עפדה"ס והמ"י על פי דרך הסוד והמשכיל יבין.

עפד"ס על פי דרך סוד.

עפ"ה על פי הנבונה (עפה"ג), על פי הרביר (פה"ד), על פי הדמיון (עפה"ד), על פי הקבלה (עפה"ק), על פי הרין, על פי הרוב, על פירון הבן (עפה"ה).

עפה"מ על פני המים (עפ"מ).

עפ"ז על פי זה, על פירוש זה.

עפ"ח על פי חכמים.

עפ"י על פי, על פי ישרים.

עפ"ל עז פנים לניהגם (עפל"ג), שבעים פנים לתורה (עפל"ח).

עפ"מ על פי משל, — מומחה, על פני מים (עפה"מ).

עפמ"א על פי מנהג אשכנז.

עפמ"ה על פי מדרש הגעלם.

עפמ"ס על פי מנהג ספרד, — מסכת סופרים.

עפמ"ש על פי מה שכתבתי, — שכתב.

עפמשכ"ל על פי מה שכתבתי, — שכתב למעלה (עפמש"ל).

עפ"צ על פי נס.

עפ"ס על פי סוד.

עס"ה על פי ספר הוהר (עפסה"ו).

עפ"ע על פי עדים, על פי עצמו.

עפע"א על פי עד אחר.

עפ"ק עץ פרי קודש.

עמ"י עש"ו עורי מעם י"י עושה שמים וארץ.
 עמ"י"ש על משכבו ינוח שלום.
 ע"ם יש"ו על משכבו יבוא שלום וינחה.
 ע"ם יש"י על משכבו יבוא שלום וינחה.
 עמ"ב עשר מכות (ע"ט), על מנת כן.
 עמ"ל על מנת ללמוד.
 עמל"ח על מנת להחזיר.
 עמל"פ על מנת לקבל פרס (ע"מ לק"פ).
 עמל"ק על מנת לקבל, ערב מלוה לוקח קבלן.
 עמלק"פ על מנת לקבל פרס.
 עמל"ש עיין מהדורת לחם שמים (יעב"ץ).
 עמל"ת כ"מ עובר משום לא תעשה כל מלאכה.
 עמ"מ על מקרא מניחה, עושה משפט ממעונו.
 עמ"נ על מה נחלקו.
 עמ"ע על מצות עירוב, על מצות עשה.
 עמ"צ על מצות ציצית.
 עמ"ר עמק רפאים (ס').
 עמר"א עפר מים רוח אש (אמר"ע).
 עמ"ש עיין מה שכתב, — שכתבתי, — שכתבו
 (עמ"ש"ב), עיין מה שמחלקין, על מה שכתב, —
 שכתבתי, עול מלכות שמים (עומ"ש), על משקל
 (ד').
 עמ"ש ב"ד עיין מה שכתבתי בסעיפתא דשמיא.
 עמ"ש"י על משכבו ינוח (עמ"ש").
 עמ"ש"ל עיין מה שכתבתי לעיל, — למעלה.
 עמ"ש"ע עיין מה שכתבתי עור, — שאכתוב עור.
 עמ"ת על מצות תפילין.
 ע"נ עשרה נסים, — נסיונות, ענמת נפש, עולת
 נרבה, עורת נשים, ערבי נחל, עוללות נפתלי (ס'),
 עונש נפשות, עינוי נפש.
 ענ"ב על נהרות בכל (ת').
 ענ"ב עדן נהר גן.
 ענ"ד ענין נדר דנא.
 ענה"מ ענין המחייב.
 ענה"ש ענין השולל, — השלילה.
 ענמ"י על נטילת ידיים (ענ"י).
 ענמ"ל על נטילת לולב (ענ"ל).
 ענ"י (ענמ"י).
 ענ"ל ענין גאמר למעלה, — נזכר למעלה, על
 נטילת לולב (ענמ"ל).
 ענ"צ עניני צדקה.
 ענ"ש עניני שבח.
 ע"ם עד סוף, עד סופו, על סוד, עט סופר (ס'),
 עימוד סופרים (ס'), עשר ספירות, ערב סוכות,

לעיל, — לקמן (עיי"ל), עולה לתורה, — לדוכן, עת
 לעשות, שבעים לשונות, עדות לישראל (על"י) (ס').
 על"א עליהו אתמר.
 עלא"ה עתיד ליתן את הדין.
 על"ד עולה לדוכן (ע"ל).
 עלד"ח עתיד ליתן דין וחשבון.
 על"ה עובר לפני התבה.
 עלהר"א עיין לעיל הלכות דרך ארץ (יעב"ץ).
 עלו"ל עינוי למטה ולבו למעלה (של"ה).
 על"י עומד לפני י"י, עדות לישראל (ס').
 על"ב עליהו כתיב.
 עלל"י עת לעשות לי"י.
 עלל"מ עבד לזה לאיש מלוה.
 על"מ עליון לנו מלך, עדו לעד מקיים (?).
 על"נ ערוך לגר (ס').
 על"ס עובר לסוחר (ע"ל).
 על"ר א"ז עין לא ראתה אלהים וזולתך.
 על"ש עלינו לשבח (ע"ל) (ת'), עתיד לקבל שכר
 (על"ש), עלתה לו שנתו.
 על"ת עולה לתורה (עול"ת), על לא תעשה.
 ע"מ על מנת, על משקל (ד'), על מחצה, על
 משפט, ערי מכירה, על מדה, על מה, עול משוקץ,
 עשר מכות, עבודת המקדש (עמ"ק, עהמ"ק), עברי
 מלוג, ערך מילין (ס'), עונש ממון, — מלקות,
 על מלונם, ערי מקלט, עשרה מאמרות (ס'), על
 מנין, עין משפט (ס'), עתים מזומנים.
 עמ"א על משקל אחר, — אחר (ד'), עיין מנן
 אברהם.
 עמ"ב עושה מעשה בראשית, עמק ברכה (ס').
 עמב"ת עובר משום בל תלין, — בל תאחר.
 עמד"א על מאי דאתמר, — דאמר (יעב"ץ).
 עמ"ה עיין מהדורת עוג מלך הבשן (עמה"ב),
 עוקר מן השורש (עמה"ש), עמוד הענן (עהע"ג)
 (ע"ה).
 עמה"ב עמק הברכה (ס'), עמק הבכא (ס').
 עמו"ק עיין מור וקציעה.
 עמ"ז עיין מפת זהב.
 עמ"ז ומשכ"פ עושה מעשי זמרי ומבקש שכר
 כפנתם.
 עמ"י עורי מעם י"י, עיין מדרש ילקוט, על משכבו
 ינוח.
 עמ"י"ש על משכבו ינוח בשלום.
 עמל"ל עאש"ב על מי יש לנו להשען על אבינו
 שבשמים.

עח"א עיין חידושי אנרות.

עח"ב עיין חידושי גמרא.

עח"י עולם חסד יבנה.

עח"מ עדים התומים ממה, עיין חשן משפט (עיה"מ).

ע"ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין טובה, עצה טובה, עדיף טפי, עברי טייטש.

עמ"ס עטיפת הטלית.

עמ"ז עמרת וקנים (ס'), עמרת זהב (ס'), עיין טורי זהב (עמ"ז).

עמ"ד עיין טור יורה דעה.

עמ"מ עופות ממאים.

עמקמ"ל עצה טובה קא משמע לן.

עמ"ר עמרת ראשנו.

עמט"ב עמיו של נחש (עש"ב).

ע"י עין יעקב (ס'), עקידת יצחק (ס'), עתיק יומין (ק'), עתיק יומיא (ק'), ערת ישורון, — ישראל,

על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות, עין יפה, עשרה יוחסין, עזרת ישראל, עדי ישראל,

עיין יעקב (ס'), עולת יצחק (ס').

עו"א על ידי אחרים, — אחר, — אחר.

עו"ב עיבור.

עו"ג עיר גבורים (ע"ג), על ידי גוי.

עו"ד עיין יורה דעה (עו"ד), על ידי (ע"י).

עו"ה"ב ערב יום הכפורים (עוה"ב).

עו"ה"צ עיר הצדק.

עו"ה"ק עיר הקודש (עו"ק).

עו"ה"ת עשרת ימי התשובה (עו"ת).

עו"י"ח עם יוצאי חלציו, — חלציה.

עו"י"ט ערב יום טוב (עו"ט).

עו"ע"י על יד ועל יד.

עו"י"ב על ידי כך, ערב יום כפור (עוה"ב).

עו"ל עוד יש לומר, עיין לעיל, — להלן, — לקמן,

עוד יש לבאר, — לפרש, — להקשות.

עו"ל"ד עוד יש לדקדק.

עו"ל"ת עוד יש לתרץ.

עו"מ על ידי מוקדם, — מיוחד, עד יום מותו,

עיר מלוכה, עין משפט (ס').

עו"נ על ידי נאמנים.

עו"ע על ידי עדים, על ידי ערב.

עו"ע"א על ידי עובדי אלילים.

עו"עב"ם על ידי עובדי כוכבים ומזלות.

עו"פ עירוב פרשיות (ע"פ).

עו"צ (ע"צ).

עו"ק ת"ז עיר קדשנו תבנה ותכונן.

עו"ר עיין ילקוט ראובני (ס').

עו"ש על ידי שליח, עיין שם (עו"ש), עיין ילקוט שמעוני (ס').

עו"ש"ב עיין שם באריכות (עש"ב) (עו"ש"ב).

עו"ש"מ על ידי שליח מיוחד.

עו"ש"צ על ידי שליח צבור.

עו"ש"ש עיסה של שבלת (עש"ש).

עו"ת עשרת ימי תשובה (עוה"ת), עיין תפלה.

ע"ב על כן, עד כאן, עבודת כוכבים, ערלת כרמים,

על כרחו, — כרחך, עבר כנעני, על כסא, עצי

כהנים (ס'), עד כמה, ענוש כרת, עזרת כהנים,

עד כותי.

עכ"א על כן אמרו, — אמר.

עכ"א"א על כל אחד ואחד, — אחת ואחת, — איש ואיש.

עכ"ב עבודת כהן גדול.

עכ"ד עד כאן דבריו, על כולא דא.

עכ"ה על כל הארץ, — העולם, עד כאן הנחה,

עד כסא הכבוד (עכה"ב), (עכה"ה).

עכ"ה וסכה"ם עלת כל העלות וסבת כל הסבות.

עכה"ב עד כסא הכבוד (עכ"ה).

עכה"ע עלת כל העלות.

עכו"ם עובדי כוכבים ומזלות (עכו"מ).

עכו"מ"ז (עכו"ם).

עכו"מב"ד על כריתות ומיתת בית דין.

ע"ב וק"כ ר"כ וג"כ עז כנמר וקל כנשר רץ

כצבי וגבור כארי.

עכ"ז על כל זה, עם כל זה.

עכ"ח עיני כל חי (ס').

עכ"ח עם כל יוצאי חלציו, — חלציה.

עכ"ל עד כאן לשונו.

עכ"ל"ה עד כאן לשון המחבר.

עכ"ל"ז עד כאן לשון הוזהר.

עכ"פ עד כאן לא פליגי.

עכמ"ב עולם כמנהגו נוהג (עכ"ב).

עכמ"ה עד כאן מקום הספר.

עכנ"ב עם כל נושאי כליו.

עכס"ה עד כאן ספר הוזהר.

עכ"ע על כל עונות, — עונותיו.

עכ"פ על כל פנים.

עכצא"ל על כרחך צריך אתה לומר.

עכ"ה עד כאן תוכן הדבר.

ע"ל עלינו לשבח (ת'), עובר לסוחר (על"ם), עיין

עו"ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
 עו"ב מה"ע עבר ובטל מן העולם.
 עו"ג עובר, עובדי גלולים.
 עוה"ב עולם הבא.
 עוה"ג עולם הגלגלים (עוה"ג).
 עוה"ז עולם הזה.
 עוה"ש עולם השפל.
 עוה"ת עולם התחתון.
 עו"ם (ע"מ) עיקר ומפל.
 עו"י עולה ויורד, עזי וזמרת יה.
 עו"י ויל"ל עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
 עול"ת עשה ולא תעשה.
 עו"מ עול מלכות, ערמה ופרמה, עמון ומואב,
 עוברות ומניקות, עובר מאהבה (עו"מ א).
 עו"מ ועד"א עול מלכות ועול דרך ארץ.
 עומ"י עובר מראה.
 עומ"ש עול מלכות שמים (עמ"ש).
 עונ"ג עונש גדול.
 עונ"ק עונש קטן.
 עו"ם עזא ומייעתו (עו"ם).
 עו"ע"ב עד ועד בכלל (עו"ע"ב).
 עו"ע"צ עלי ועל צוארי.
 עו"ש עבר ושנה.
 עו"ת עול תורה.
 ע"ז עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו, עד
 זומם, עיין זוהר, עדים וזמנין, עשרת זקנים (עט"ז)
 (ס'), עיין יתים.
 עו"א על זה אמר, — אומר.
 עוב"ק עבר זמנו בטל קרבנו.
 עו"ג עזרת גוים (ע"ג).
 ע"ז ג"ע ש"ד עבודה זרה גלוי עריות שפיכת
 דמים.
 עו"ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
 עוה"א על זה הוא אומר.
 עוה"ד על זה הדרך, — הדבר.
 עו"ע עזא ועזא(ו)ל.
 ע"ז וע"ז על זה ועל זה.
 עו"ת עיין זוהר חדש.
 עו"ח שה"ש עיין זוהר חדש שיר השירים (יעב"ץ).
 עז"ב על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
 עז"ק עבר זמן קריאת שמע (עז"ק).
 עז"ת עבר זמן תפלה (עז"ת).
 ע"ת על חמא (ת'), עץ חיים (ס'), ערובי חצירות,
 עולת חובה, עם חשיכה, עבירה חמורה.

(ת') — הנר, עמי הארץ, עמוד העולם, עמנו
 הייתם, עץ הדעת, עם האותיות.
 עה"א על האחרונים, — האתונים.
 עה"ב עולם הבא (עוה"ב), על הבשמים, ערונת
 הבושם (ס'), עמק הבכא (ע"ה) (ס'), עמק הברכה
 (ס').
 עה"ג על —, עצירת הנשמים, על הנפן, עולם
 הגלגלים (עוה"ג), עבודת הגרשוני (ס').
 עה"ג ועפ"ה על הנפן ועל פרי הנפן.
 עה"ד על הדרך, עץ הדעת (ס'), עשרת הדברות
 (ע"ה), ענוי הדין, ענות הדין, עון הדור.
 עה"ה על ההרס.
 עהרמ"ו (עהרמ"ו).
 ע"ה וע"ה על התורה ועל העבודה.
 עה"ם עזרא הסופר וסייעתו.
 עה"ח עץ החיים, על התתום.
 עהח"מ עדים החתומים מטה.
 עהמ"ז עץ הדעת טוב ורע.
 עה"כ על הכוס, עם הכולל (ע"ה).
 עהכ"א עד היכן כבוד אב, עליו הכתוב אומר.
 עה"ל עם הלכותיה.
 עה"מ עשרת הרוני מלכות, עיר המלוכה, —
 המקלט, על המחיה, ענין המחייב (ענה"מ).
 עה"מ ועה"כ על המחיה ועל הכלכלה.
 עהמ"ק עבודת המקדש.
 עה"ב על הנסים (ע"ה), עיר הנדחת (ע"ה), עולם
 הנפשות (ע"ה).
 עה"ם עזרא הסופר (ע"ה) (עוה"ם).
 עה"ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן (ע"ה).
 עה"פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
 עה"צ על הצבור, על הצדיקים (ת').
 עה"ק עיר הקודש, עין הקורא (ס') (ע"ה).
 עבודת הקודש (ע"ה), עולם הקטן (עוה"ק).
 עה"ר עין הרע.
 עה"ש עמוד השחר (ע"ה), עלות השחר (ע"ה),
 עשרת השבטים, עולם השפל (עוה"ש), עליו
 השלום (ע"ה), עליכם השלום, עמר השכחה (ס').
 עהש"מ עד היכן שירו מנעת.
 עהש"ל עמי הארץ שאין להם (יעב"ץ).
 עה"ת על התורה, עולם התחתון (עוה"ת), עולת
 התמיד.
 עה"ת ועה"ע (עוה"ע).
 ע"ז עולם ועד.
 עו"א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע"א).

עד"א על דרך אחד, — אחר, — אמת, על דא
 אספר, על ד' אותיות, עול דרך ארץ.
 עד"ג על דרך נוסא.
 עד"ד על ד' דרכים.
 עד"ה על דרך האמת, — האמור — המדרש, על
 דעת השאלה (ערה"ש), — הפוסקים, — הסוד
 (ערה"ס), — הקבלה (עדה"ק), הסוברים (ערה"ס).
 ערה"י על דרך היושר, — הישר.
 ערה"ס על דרך הסוד, — הסוברים.
 ערה"פ על דרך, — על דעת הפוסקים, על דרך
 הפלגה.
 ערה"צ על דרך הצווי.
 ערה"ק על דרך הקבלה.
 ערה"ש על דרך השאלה, — השלילה.
 עד"ז על דרך זה.
 עד"מ עקרי דינים טראני.
 עדל"ת עשה דוחה לא תעשה.
 עד"מ על דרך משל, על דבר מה, עדות ממון.
 עדמ"א עיין דרוש מכתב אלהים (יעב"ץ).
 עד"נ עדות נפשות.
 עד"ס על דרך סוד, — סגולה, — סברא (עדה"ס),
 עיין דברי סופרים.
 עד"ע על דעת עצמו, ערבא דערבא, עתיקא
 דעתיקין (ק).
 עד"ק על דעת קונו.
 עד"ר על דרך רמו.
 עד"ש על דרך שאמר, — שכתב.
 עדש"ה על דרך שאמר הכתוב (עדשאה"ב).
 עדשו"ת על דרך שאלות ותשובות.
 עד"ת על דברי תורה.
 ע"ה עליו השלום, ענין הוה, עם הארץ, עמוד
 השחר, עלות השחר, עשרת הדברות, עמוד הענן,
 — האש, עמוד הימיני, עבודת הקודש (עה"ק),
 עיר הקודש, עבודת הבורא, עבודת השם (עה"ש),
 עד היכן, על הכל, עברים היינו, עוקר הרים,
 עורא הסופר (עה"ס), עיר הנדחת, עולם הפוך,
 עולם הנפשות (עה"ב), עמק המלך (ס'), עולם
 הזה (עוה"י), עולם הבא (עוה"ב), עין הקורא
 (ס'), עם הכולל (עה"ב), עון הרור (עה"ד), עמוד
 הנולה, על התחום (עה"ח), עבדך הלוי, עד
 האידנא, עד היכא, ערוך הקצר (עה"ק) (ס'), עמק
 הברכה (ס'), עמק הבכא (ס'), עולת הבוקר (ס'),
 עולת התמיד, ערונת הבושם (ס'), על התורה
 (עה"ת), על הפסוק (עה"פ), על הנסים (עה"נ)

עב"ל עוסק בתורה לשמה (עב"ש).
 עבלי" (עבאל"י) עובר באם לא יניד.
 עבלי"ת עובר בלא תעשה.
 עבלי"ת כ"ת עובר בלא תאכל כל תועבה.
 עב"מ (עקב"מ) עקביה בן מהללאל.
 עבמ"ע עבר במקום עתיד (ד').
 עבס"פ (עב"פ).
 עבע"מ עיין בעל עשרה מאמרות (יעב"ץ).
 עב"פ עיין בספרי פוסקים (עבס"פ).
 עבר' עברונות (סימני השנים).
 בח"ג פ' ב' ר"ה חסירה ג' פסח פשוטה.
 בח"ה מ' ב' " חסירה ה' " מעוברת.
 בש"ה פ' ב' " שלימה ה' " פשוטה.
 בש"ז מ' ב' " שלימה ז' " מעוברת.
 נכ"ה פ' ג' " כסדרה ה' " פשוטה.
 נכ"ז מ' ג' " כסדרה ז' " מעוברת.
 הכ"ז פ' ה' " כסדרה ו' " פשוטה.
 הכ"א מ' ה' " כסדרה א' " מעוברת.
 הש"א פ' ה' " שלימה א' " פשוטה.
 הש"נ מ' ה' " שלימה ג' " מעוברת.
 זח"א פ' ו' " חסירה א' " פשוטה.
 זח"ג מ' ו' " חסירה ג' " מעוברת.
 זש"ג פ' ו' " שלימה ג' " פשוטה.
 זש"ה מ' ו' " שלימה ה' " מעוברת.
 עב"ר עיין בראשית רבא (ס').
 עבשל"ש עוסק בתורה שלא לשמה.
 עב"ת עיין בית תפלה (ס').
 ע"ג על נב, — נבי, עמודי גולה (ס'), עבודה
 גדולה, עדות גוים, עמרם גאון, עיר גבורים (ס'),
 עורת גוים, עד גוי, עצירת נשמים (עצ"ג).
 עג"א עיין ג' אלפים (?), ערן גן אלהים (ס').
 עג"ר על ג' דברים.
 ענה"ק על גבי הקרקע.
 עג"ל עבודה זרה נול לשון הרע.
 ענ"מ על גבי מובה.
 ענ"ע עבודה גוררת עבירה, ענלה ערופה (ע"ע).
 ענע"ח עיר גבורים עלה חכם.
 ענ"ק (ענה"ק).
 ענ"ת עבודה נמילות חסדים תורה.
 ע"ד עשרה דברים, על דבר, — דברי, — דרך, —
 דבריו, על דא, עניות דעתי, על דעת, — דעתך,
 עוברי דרך, — דרכים, עמא דבר, ערות דבר, ענין
 דנא, עלילת דם, עדת דבורים (ס'), עיר דוד
 (ס').

סר"ע מידור ר' עמרם.
 סרע"ג מידור ר' עמרם נאון.
 ס"ש סכין שהיטה.
 סש"א ספר שפת אמת, — שאנת אריה, — שערי אורה.
 משאמ"ל (משמ"ל).
 ששנ"ע מידור שני גורי עצים.
 ששהו"ח סקילה שריפה הרג וחנק (קשהו"ח).
 שש"ט ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.
 שש"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבט יהודה.
 שש"ל מעורה של ליתן (קש"ל), סליחות שומרים לבקר.
 שש"מ ספר שבט מוסר.
 ששמ"ל מעורה שאינה מספקת לבעליה (משאמ"ל).
 שש"ס ספר שושן סודות.

סר"ע מידור ר' עמרם.
 סרע"ג מידור ר' עמרם נאון.
 ס"ש סכין שהיטה.
 סש"א ספר שפת אמת, — שאנת אריה, — שערי אורה.
 משאמ"ל (משמ"ל).
 ששנ"ע מידור שני גורי עצים.
 ששהו"ח סקילה שריפה הרג וחנק (קשהו"ח).
 שש"ט ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.
 שש"י ספר שם יעקב, — שארית ישראל, — שבט יהודה.
 שש"ל מעורה של ליתן (קש"ל), סליחות שומרים לבקר.
 שש"מ ספר שבט מוסר.
 ששמ"ל מעורה שאינה מספקת לבעליה (משאמ"ל).
 שש"ס ספר שושן סודות.

ע

עבאל"י עובר באם לא יניד (עבל"י).
 עבב"י עיין בבית יוסף.
 עבב"י וב"י עובר בבל יראה ובל ימצא.
 עבב"ת עובר בבל תאחר, — בבל תלין.
 עבב"ת פ"ש עובר בבל תלין פעולת שכיר.
 עבד"ד עד בלי די.
 עבד"ת עוסק בדברי תורה.
 עבד"ה עבדות הבורא, — חשם (עבה"ש).
 עבה"ג עד ביאת הגואל.
 עבהנ"א עד ביאת הגואל אמן.
 עבה"מ עד ביאת המשיח.
 עבה"ק עבדות הקודש.
 עב"ז שבעים ושנים זקנים, עבר זמנו (ע"ז).
 עבז"ק (עז"ק) עבר זמן קריאת שמע.
 עבז"ת עבר זמן תפלה.
 עב"ח על ביעור חמץ (ת').
 עבח"ש עוסקין בחיי שעה.
 עב"מ עשרה בטבת.
 עבמ"ז עיין בטורי זהב.
 עב"י עזרי בשם י"י, עורנו בשם י"י, ענני במרחב יה.
 עב"י וע"י כנ"ב על בית ישראל ועל עם י"י כי נפלו בחרב (ת').
 עב"ן מו"ן ע"ב יתרונות מ"ו למ"ו (ק').

ע' עמוד, ענין, עבירה, ערך, עולם, עולמות, עיין, שבעים, ער, ער.
 ע"א עמוד א', ענין אחר, — אחר, עד אחר, על אודות, עבודה, — עובדי אלילים (עו"א), עוללות אפרים (ס'), ע' אומות (עא"י), עקרי אמונה (ס'), עלית אליהו (ס'), עמרת אליהו (ס'), עכוות אהבה (ס').
 עא"א על איזה אופן, עכשו אני אומר, על אשת איש.
 עאא"א על אלה אני אבכה (ת').
 עאב"צ עד אנה בכיה בציון (ת').
 עאד"ל עביר איננו דינא לגפשיה.
 עאה"ח עד אחר החג.
 עאה"פ עד אחר הפסח.
 עאה"ז עד אחר זמנו.
 עאכו"ב על אחת כמה וכמה.
 עא"מ על אכילת מצה, — מרור.
 ע"ב עמוד ב', עשרה בטלגין (עב"ט) (יב"ט), עינא בישא, עיניו בראשו, עמק ברכה (עה"ב) (ס'), עמ ברזל (ס'), עדות בעקב (ס') (עב"י), — ביהוסף (ס'), — בישראל (ס').
 עב' עברונות.
 עב"א עיין ב' אלפים (?).

- סמ"ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוה המלכה.
 סמ"ה"ט ספר משפטי הטעמים.
 סמ"י"ט סור מרע ועשה טוב (אמל"י"ס).
 סמ"י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות ישמעאל (?),
 ספר מלחמות י"י.
 סמ"ל ספר מצרף לחכמה.
 סמלשק"ח סמוך לשקיעת החמה (סלשק"ה).
 סמ"מ ספר מגיד משרים.
 סמ"נ ספר מורה נבוכים.
 סמ"ע ספר מגדל עוז, — מאירת עינים, סדר
 מעמדות, ספר מנלה עמוקות.
 סמע"א סתם מקשן עם ארץ.
 סמע"צ ספר מעין צדקה.
 סמ"ק ספר מצות קטן.
 ס"ג סימני נערות, סכנת נפשות (סכ"ג), — גפשו,
 ספק נפשות, סימן נקיבה (ד'), סדר גויקין, —
 גשים, ספק גדה.
 סנ"ג סנהדריה גדולה.
 סנר"ש סכנת נפשות דוחה שבת.
 סנ"ו ספר גניד ומצוה (יעב"ץ).
 סנז"ה ספר גור הקודש (סנה"ק).
 סנ"ח ספר נובלות חכמה.
 סנ"י סדר נטילת ידים.
 סנ"מ ספר נועם מגדים.
 סנ"ע ספר נתיבות עולם.
 סנ"ק סנהדריה קטנה.
 סנ"ת ספר גר תמיד.
 ס"ם סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף סימן,
 ספרי ספרד, סתרי סתרים, סתם ספרא, ספק
 סכנה.
 סס"ג ספק סכנת נפשות.
 סס"ק סוף סוף קשיא.
 סס"ת ספר סתרי תורה.
 ס"ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות, סובל
 עונות, ספירת עומר (ס"ע), סמוך עניים, ספק
 עבירה, סעודת עראי.
 סע"א סוף עמוד א', ספר עוללות אפרים.
 סע"ב סוף עמוד ב', סידור עבודת בורא (סעה"ב)
 (ס'), ספר עברונות.
 סענ"ם סוכה על גבי סוכה.
 סע"ד סעודה דלעתיד, סרטן עקרב דגים (ל').
 סע"ה ספר עולת הבוקר (סעה"ב).
 סעה"ת ספר עולת התמיד.
 סע"ז סדר עולם וזמא.
- סע"ל סעודת לויתן, ספר עלים לתרופה.
 סע"מ סעודת מצוה, ספר עשרת מאמרות.
 סע"פ סעודת פורים.
 סע"ר סדר עולם רבא (ס'), ספר עסיס רמונים.
 סע"ש סמוך על שולחנו.
 סעש"ל סוכת עור של לויתן.
 סעתה"ש סדר עבודת תמיד השחר.
 ס"פ סוף פרק, — פסוק, — פרשה, — פרשת,
 סופי פסוקים, סעודת פורים (סע"פ).
 ספ"א סוף פרק א', — פרשה א'.
 ספ"ב סוף פרק ב', — בתרא.
 ספד"א ספיקא דאורייתא.
 ספדא"ל ספיקא דאורייתא לחומרא.
 ספד"נ (שפד"נ).
 ספ"ה סדר פריון הכן (ספה"ב).
 ספה"ק ספרי הקבלה.
 ספ"י סבר פנים יפות.
 ספ"מ סבר פנים מסבירות (ספמ"ם), ספר פני
 משה.
 ספ"נ ספק פיקוח נפש.
 ספס"ת סוף פרק סדר תענית (יעב"ץ).
 ספ"צ ספר צחות (ס"צ).
 ספ"ק סוף פרק קמא.
 ספ"ר ספר ריואל (ס"ר), ספר רוקח.
 ס"צ ספר צחות.
 ס"ק סוף קטן, סדר קריאה, סעודת קבע, סדר
 קרשים.
 סק"ה ספר קירא הדורות, ספר קיצור העברונות.
 סק"י סידור קול יעקב.
 ס"ק לחת"מ סדר קריאה לחול המועד.
 סק"מ סידור קרבן מנחה.
 סק"פ סדר קרבן פסח.
 סק"ש סדר קריאת שמע.
 סקשע"ה ס' קריאת שמע על המטה.
 ס"ר ספר ריואל (ספ"ר), סבה ראשונה, ספר רוקח
 (ספ"ר), ששים רבוא (ש"ר), ספרא רבא, סימן
 רע, סביר רבנן.
 סר"ה ספר ריואל הגדול.
 סר"ח ספר ראשית חכמה.
 סר"י ספר רגל ישרה.
 סרכי"ב סמיכות רבוי כנוי ידיעה בנין (ד').
 סר"ל סביר רבי למימר, סימן רע לו.
 סרכי"ב סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד').
 סר"ם סידור רבנו סעדיה (משרס"ג).

סח"ד סדר הדורות (ס'), סוף הרביר.
 סה"ה ספר ההרכבה (סה"ר).
 סה"ז ספר הזוהר (ס"ה), ספר הזכרונות, — הזכות.
 סה"ח סדר הטבת חלום, ספר התנוך.
 סה"י ספר הישר.
 סה"כ ספר הכוזרי, ספר הכונות, סך הכל.
 סה"מ סעודה המפסקת (ס"ה), סידורים — ספרים
 המדויקים, ספר המצות.
 סהמה"ק ספר המאור הקטן.
 סהמ"ו סרס המקרא ודרשו (סהמ"ר).
 סה"נ ספר הנקור, סדר התרת נדרים (סהת"נ),
 ספר הנצחון.
 סהנ"צ ספר הנצחון (סה"נ).
 סה"ס ספר הסוד.
 סה"ע סדר העבודה, ספר העקרים, — הערוך,
 — העיטור, — העברונות (סהע"ב), ספירת
 העומר.
 סהע"ב ספר העברונות, — העיבור.
 סה"ע ליו"ב סדר העבודה ליום כפור.
 סהע"ק ספר העקרים (סה"ע).
 סה"פ ספר הפרחון, — הפרס.
 סה"צ ספר הצבא.
 סה"ק ספרי הקורש, (ספר הקנה), — הקבלה,
 ספרים הקדושים, סדר הקריאה.
 סה"ר ספר הרקמה, — הרוקת.
 סה"ש ספר השוהם.
 סהש"ס סוגית הש"ס.
 סהש"פ סדר הגדה של פסח.
 סה"ת ספרי התורה, ספר התנין, סוגית התלמוד,
 ספר התחיה.
 סו"ת סופר וחזן.
 סו"מ סוד וסימן טוב (סוס"מ).
 סו"ע סודם ועמורה (סדו"ע).
 סו"פ סוף פרק, — פסקן.
 סו"ש סוכת שלום (ס"ש) (ס').
 ס"ז ספרי זוטא (ספ"ז), סמיכת זקנים, סדר זרעים,
 ספר זכרונות (סה"ז), ספר זכרון.
 סזא"ז סותרין זה את זה (סזא"ז).
 ס"ז וע"ע סמיכת זקנים ועגלה ערופה (בשלשה).
 סזלב"י ספר זכרון לבני ישראל.
 ס"ח ספרים חצונים, ספר חסידים, סליחת חטאים,
 סכינא חריפא, סם חיים, סעודת חתנים, ספר
 חרדים, ספר חזקוני, סעודת חובה, סמיכת חכמים.
 סח"ל ספר חסד לאברהם.

סח"ק ספר חזות קשה.
 ס"ט סופו טוב, ספק שומאה, ספק טריפה, סדר
 טהרות, סימן טוב, סימני טריפות.
 סמ"א סמרא אחרא (ק').
 סמ"ה ספר טעמי המצות.
 ס"מ ומ"מ סימן טוב ומזל טוב.
 סמ"מ סופו טוב מאוד.
 ס"ט פ"ב סאנקט פעטערסבורג.
 ס"י ספר יצירה (סי"צ), ספר ישן, סימן יפה, סמיכת
 ידים, סתם יינם (סת"י), ספר יוחסין (סי"ח), סוד
 ישרים (ס'), ספורי ישראל (ס'), ספרי יראים, ספר
 יוסיפון.
 ס"ל ספר יין לבנון, סוד י"י ליראיו, סימן יפה
 לבנים, סיג לחכמה, סיג לתורה (סיל"ת), סימן
 יפה לו.
 סיל"ש סיג לחכמה שתיקה.
 סיל"ת סיג לתורה.
 ס"נ ספר ישן נושן.
 ס"ע ספר יסוד עולם.
 ס"צ ספר יצירה (ס"י).
 ס"ק ספורי ימי קדם (ס').
 ס"כ סדר כפרות, ספר כריחות.
 סכה"ס סיבת כל הסיבות.
 סכה"ק (כה"ק).
 סכ"י ספר כלי יקר.
 ס"ל סבירא ליה, סמיכא ליה, סח לי, סמוך למיתה,
 — לחשיכה (סל"ח), סמך לדבר.
 סל"א ספר לוח ארו, — ארש.
 סלבה"ש סמוך לבין השמשות.
 סלב"ת סליחות לב' תנינא.
 סל"ח ספר לחם חמודות, סמוך לחשיכה (ס"ל).
 סליב"מ סליחות לעשרה בטבת.
 סליו"ב סליחות ליום כפור.
 סל"פ סמוך לפרקן.
 סל"ש סדר ליל שמורים, ספר לבושי שרד.
 סלשק"ה סמוך לשקיעת החמה (סמלשקה"ח).
 ס"מ סעודת מצוה, ספר מאזנים (ספ"מ), סוד מרע
 (ס'), סדר מועד, סתם משנה, סעודה מפסקת
 (סה"מ), סדר מעמדות (סמ"ע), ספק משקין,
 סגולת מלכים (ס').
 סמ"נ ספר מצות גדול.
 סמג"ל — לאוין.
 סמג"ע — עשין.
 סמ"ד ספר מאה דפין, סדר מעמדות (ס"מ).

ס

סב"ע ספר בעל עקידה (?).
 ס"ג סימן גאולה, סוף נמרא, סוד גדול, סנהדרין
 גדולה, סעודה שלישית, סדר גאונים, סידור
 גדולים (?), סעדיה גאון.
 סג"א ספר גור אריה.
 סג"ב ספר גבול בנימין.
 סגה"כ סגן הכהנים.
 סגו"ח סדר גיטין וחליצה.
 סג"ל סגן לוי.
 סג"מ סגולת מלכים (ס"מ) (ס').
 סג"נ סני נהור (ס"נ).
 סג"ד ספר גליא רוא.
 ס"ד סלקא דעתך, סוף דבר, — דבור, סוף דף, —
 דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא דצניעותא (סר"צ),
 סוכת דוד (ס'), סוכא דבוקה.
 סד"א סלקא דעתך אמינא.
 סדאל"ת ספיקא דאורייתא לחומרא.
 סד"ה סוף דבור המתחיל, סידור דרך החיים.
 סדה"ת סידור דרך החיים.
 סדה"י סדר היום (סה"י).
 סדה"נ סוכת דוד הנופלת.
 סדה"נ אא"י סוף דבר הכל נשמע את אלהים ירא.
 סדו"ע סדום ועמורה.
 סד"י ספר דרך ישרה.
 סדכ"ס סתימא דכל סתימין (ק').
 סדל"ע סעודה דלעתיר.
 סד"ס סבי דסורא.
 סד"פ סבי דפומבדיתא, סיומא דפסקתא.
 סד"צ ספרא דצניעותא (ס').
 סדק"פ סדר קרבן פסח (סד"פ).
 סדרע"ג סידור ר' עזרם גאון.
 סדת"ש סדר תשליך (ס"ה) (ת').
 ס"ה סך הכל, סכום הכל, סימן המיון, סם המות,
 סוגית הש"ס (סה"ש), סימן המשקל (ד'), ספר
 תוהור (סה"ו), סעודה המפסקת (סה"מ), סדר
 היום (סדה"י), ספירת העומר (סה"ע), סלע
 המחלקות (ס') (סה"מ).
 סהאוה"ד ספר האמונות והדעות.
 סה"ב ספר הבחור, ספר הבחור, סימן הבנין (ד'),
 סעודת הבראה.
 סה"ג ספר הגלגלים.

ס' סימן, ספר, סדר, סדרא, סבה, סגנון, סוד, סעיף,
 ספירה, ספירות, סמיכה, סומכות, סוף, סופי,
 סברה, סעודה, סוגיא, סוגית.
 ס"א ספרים אחרים, ספר אחר, — אחר, סברה
 אחרת, סבה אחרת, סעודה א', סמרא אחרא (ק'),
 סדרי אותיות, ספר אלים, סגנון אחר, סעודת
 אירוסין, סומכוס אומר, סופג ארבעים, ספק איסור,
 סוגיא אחרינא, סדר אליהו (ס').
 סא"א ספרים אחרים אינו, סופג את ארבעים,
 ספק אשת איש, ספר אנודת אוזב.
 סא"ב ספר אבן בוחן.
 סא"ה ספר אלה הדברים (סאה"ד), ספר אור
 החיים.
 סאו"ז (סא"ז).
 סאו"ג סעודת אירוסין ונשואין.
 סאו"ת ספר אורים ותומים.
 סא"ז ספר אור זרוע (סאו"ז), סדר אליהו זוטא
 (ס').
 סא"ח ספר אורחות חיים.
 סא"כ ספר ארבע כוסות.
 סא"ל סוף אין לאהדותו, סוד אלהים ליראיו.
 סא"ל סב"ל סג"ל סוף אדם למות, סוף בהמה
 לשחיטה, סוף גנב לתליה.
 סא"מ ספר אימת מפניע.
 סא"נ ספר ארי נוהם.
 סא"ע ספר ארחות עולם.
 סא"ר סדר אליהו רבא.
 סאר"ז סדר אליהו רבא וזוטא (ס').
 סא"ש ספר אלה שמות.
 סא"ת ספר ארבע תעניות.
 ס"ב ספר בראשית, סימן ברכה, ספק ברכה, סדר
 ברכות, סתרי בראשית, סולת כלולה (ס').
 סב"א סרח בת אשר, סדר ברכות אחרונות.
 סבאו"ג סדר ברכת אירוסין ונשואין.
 סבא"י סמיכה בארץ ישראל.
 סבג"ע סדור ב' גזרי עצים.
 סבד"ה ספר בדק הבית (סב"ה).
 סב"כ סדר ברכת כהנים.
 סב"ל ספק ברכה לבטלה.
 סבל"ר ספר באר לחי רואי.
 סב"מ סדר ברית מילה.

נבוכד נצר, נעשה נבילה, נח נפשיה, נח נפש,
 נוחי נפש (?), נחש נחושת, נמעי נעמנים (ס').
 נגב"כ נכרים נשים בהמה כותים.
 נג"ו נהרא נהרא ופשטיה (נגו"פ).
 נג"ס נח נסתר (ד').
 נג"ר נח נראה (ד').
 נס"ו נצח סלה ועד.
 נסמ"ל נורא סחור סחור לכרמא.
 נסת' נסתלק.
 נ"ע נוחו ערן (נו"ע), נשמתו ערן, נר עליון, נאמן
 ערה, נתיבות עולם (ס'), נחל ערבים (ס').
 נע"ד נעילת דלת.
 נעה"ח נוף עץ החיים (ס').
 נע"ו נחי ע"ו וי"ו (ד').
 נע"ז נחלת עין ויתים.
 נע"ח נוף עץ חיים (ס').
 נע"פ נופליו על פניהן.
 נע"ר נפלה עמרת ראשנו.
 נ"ע שי מ"ה י"ה נחש עקלתון, שמן, מלאך
 המות, יצר הרע.
 נ"פ נושא פנים, נושא פנים, נבול פה, נכתב פה.
 נפ' נפטר.
 נפ"א נחי פ"א אל"ף (ד').
 נפ"י נחי פ"א יו"ד (ד').
 נפ"ש נומל פי שנים.
 נפתל"י נתקבלה פה תפילי לפני י"י.
 נ"צ נחלת צבי (ס'), נופת צופים (ס'), נשים
 צדקניות, נטילת צפרנים, נחמת ציון.
 נצ"ב נכסי צאן ברזל.
 נצב"ה נפשו צורה בצרור החיים.
 נצב"ה נפשו צורה בצרור חיים אמן.
 נצ"ו נציבים וילך.
 נצמד"ק נכונים אנחנו, צדיקים אנחנו, טהורים
 אנחנו, דכים אנחנו, קדושים אנחנו.
 נצ"ל נוח צדיק לברכה, נצמד"ק לבריות.
 נצע"ה נפשו צורה עם הצדיקים.
 נצ"ר שו"ב נוק צער רפוי שבת ובושת.
 נ"ק נחל קדומים (ס') (נח"ק), נחל קדרון (ס').
 נקיות קטנות, נמל קבלה (נש"ק).
 נקי' נקיות, נקרא.
 נק"ה נקודות הכסף (נקה"כ) (ס').

נק"ח נקיסת חמץ.
 נק"ה נר קידוש יין הברלה.
 נ"ר נחת רוח, נתינת רשות, נביאים ראשונים.
 נר"ו נסריה רחמנא ופרקיה.
 נרו"ת נרו תמיד (יאיר).
 נר"ח נשמת רוח חיים.
 נר ישראל נר יפה של רבי אברהם לוי.
 נר"ל נראה לי (נ"ל), נתן רשות למשחית.
 נר"ב נפש רוח נשמה.
 נרנח"י נפש רוח נשמה חיה יחידה (נרגי"ח).
 נר"ב י"ח נפש רוח נשמה יחידה חיה.
 נ"ש נוח שלום (ס'), נוח שאנן (ס'), נחלת שבעה
 (נח"ש), נזכר שם (נו"ש), נזק שלם (נו"ש), נמוקי
 שמואל (ס'), נקלסבורג, נתינת שלום, נחלת
 שמעוני (ס'), ניב שפתים (ס'), נר שבת, נושא
 . שכר, נסע שעשועים (ס').
 נש' נשמת, נשמה.
 נש"א נשיא אלהים, (נ"א) נשמת אדם (נ"א)
 (ס').
 נש"ז נרה שפחה אשת איש זונה.
 נשאל"א (ת) נכסים שאין להם אחריות.
 נש"א נר שמיא אבר שמיא.
 נש"ב חמשים שערי בינה.
 נשג"ז נרה שפחה גויה זונה.
 נשיב"א נכסים שיש בהם אחריות.
 נש"מ נברך שאכלנו משלו.
 נ"ש מ"ב נחלת שבעה מהרורא בתרא (ס').
 נשמ"ר נבחר שם מעושר רב.
 נש"ע נרו של עולם.
 נש"ר נפתלי שבע רצון.
 נש"ש נר של שבת, נטיעה של שמחה.
 נת' נתיב (נתי').
 נ"ת נתינת תורה, נר תמיד, נורא תהלות (ס'), נר
 תורה (ס').
 נת"א נקודות תנין אותיות.
 נת"ב נ"ע נפשו תנוח בנן ערן.
 נתבנע"ת נפשו תנוח בנן ערן תמיד.
 נתבמ"ד נתבקש במתיבתא דרקיע.
 נתבש"מ (נבש"מ).
 נת"ע (נ"ע) נתיבות עולם (ס').
 נתצב"ה נפשו תהי צורה בצרור החיים (תנצב"ה).

נושור נבילות ומריפות שקצים ורמשים.

נז"כ נביאים וכתובים.

נז"ב נעשה ונשמע, נע ונר, נדרים ונדרות, נעריצד ונקרישך (נעו"ב) (ת'), נוקם ונוטר.

נז"ע נחש ועקרב, נחשים ועקרבים.

נז"ו נאמר זה, נחל וזר (נח"ו) (ס'), נעים ומירות.

נז"ה נור הקודש (ס') (נה"ק).

נז"י נעים ומירות ישראל.

נז"ל נזכר למעלה, — לעיל.

נז"ש נזכר שם, נוק שלם (נ"ש).

נז"ח נר חנוכה, נשמת חיים (ס'), נובלות חכמה (ס'), נקיטת הפץ (נק"ח), נתיבות חכמה (ס').

נח"א (נ"א).

נח"ה נדה חלה הרלקה (חנ"ה), נחש הקדמוני (נחח"ק).

נח"ת נסים עשית עמהם, חיים נתת להם, ים קרעת להם, תורה נתת להם.

נפלאות עשית להם, חירות נתת להם, ימינך הושיע אותם, תלוי ראש נתת להם.

נביאים העמדת מהם, חסידים העמדת מהם, ישרים העמדת מהם, תמימים העמדת מהם.

נוראות עשית בשונאיהם, חרון אף שלחת בהם, ירך הולחמה אתם, תהומות כסית עליהם.

(מדרש רבא פ' מסעי).

נח"ל נחזור לעניננו, נוצר חסד לאלפים, נוצר חסד ליראיו.

נח"צ נחלת צבי (ס').

נח"ר נחת רוח (נ"ר).

נח"ש נדוי חרם שמתא, נחלת שבעה (ס').

נ"ם נותן מעם (נו"ט).

נ"ם בבשנ"ט נותן מעם בן בנו של נותן מעם.

נ"ם בני"ט נותן מעם בר נותן מעם.

נמ"י נמילת ידיים (נ"י).

נמ"י דבה"כ נמילת ידיים דבית הכסא.

נמ"ל נותן מעם לדבר, — לדבריו.

נמל"פ נותן מעם לפנים.

נמל"ש נותן מעם לשבח.

נ"י נרו יאיר, נר ישראל, נשמה יתירה (ק'), נצח ישראל (ס'), נימוקי יוסף (ס'), נחלת יעקב (ס'),

נפוצות יתודה (ס'), נשים יקרות, נדחי — נפוצי ישראל, נמילת ידיים (נמ"י), נצח ישראל (נצ"י)

(ס').

נ"י נדחי ישראל יכנס.

נ"א נר"י נשמת אדם.

נ"י פ"ה ע"ה נר ישראל, פטיש החוק, עמוד הימיני (נ"י ע"ה פ"ה).

נ"כ נשיאת כפים, נושא כתבים, נביאים כתובים, נאמר כאן, נוהג כבוד, נושאי כליו.

(נ"כ — זכ"ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).

נכ"ח נשמת כל חי (ת').

נכל"ש צמ"ח (שצ"מ חנכ"ל).

נ"ל נראה לי, נפקא לן, נזכר — נאמר למעלה, — להלן, נכתב למעלה, — לעיל, נזכר לומר, נראה לדרש, נראה לפרש, נשמט להם, נכון לדעת, — לדעת, נבאר לקמן, — להלן, — למטה, נבאר למעלה, נוחא ליה, נסתלק לעולמו (נסתל"ע), נחזור לעניננו (נח"ל), נפשי לשלמא, נחלה ליהושע (ס'), נוח לו (נו"ל).

נל"א נחי ל"א (ד').

נלב"א נודה לשמך בתוך אמוני (ת').

נלבב"י נכון לבו בטוח ב"י.

נלב"ע נפטר לבית עולמו, נסתלק לבית עולמו.

נל"ד נראה לדעת, — לדעת, — לפי דעת, — דעת.

נל"ה נחי ל"ה (ד').

נלהע"ב נשמתו לחי העולם הבא.

נל"ז נעשה לוכרני, — לזכרון.

נל"כ נסתר למעלה כבודו.

נלכ"פ נתבאר למעלה כמה פעמים.

נל"ל נראה לי לסמוך.

נל"ע נשמתו לחי עולם, נחזור לעניננו (נ"ל).

נלע"ד נראה לעניות דעתי, — לפי עניות דעתי.

נלע"ה נשמתו לחי עולם הבא.

נל"פ נראה לי פירושו.

נלפ"ע נראה לפי ענינו.

נל"ק נוהגין לקרות (נהל"ק).

נל"ש נלקח לשמים.

נלשל"נ נוח לו שלא נברא.

נלש"מ נחבקש לישיבה של מעלה.

נ"מ נפקא מינה, — מניה, נכסי מלוג, נתיבות משפט (ס'), נר מצוה (נמ"צ).

נ"מ ות"א נר מצוה ותורה אור.

נמ"ל נפקא מנה לדינא, נכסי מלוג (נ"מ).

נמ"ק נערץ מכל קדושי.

נמ"ר צ"ת נואף הוא, מואבי הוא, רוצח הוא, צורר הוא, תלועבה הוא (שבת ק"ב).

נ"נ נח נסתר (ננ"ס), נח נראה (ננ"ר) (ד'),

נ

נב' נוסח, נוסחא, נתיב, ו' (אבן), נקודות, נאפאלי, חמשים.
 נ"א נוסחא אחרינא, נוסח אחר, נר אלהים (ס'), נפילת אפים (ת'), נשמת ארם (ס'), נחל ארגון, — אשכול (ס') (נח"א), נסוג אחר (ד'), נא ארני, נתיב א', נביאים אחרונים, נחל איתן (ס') (נח"א), נשא אשה, נחלת אבות (ס'), נשיא אלהים, נועם אלימלך (ס').
 נא"ב נאדר בקודש (ס').
 נא"ה נביאי אומות העולם.
 נא"כ נאמר כאן.
 נא"ש נפתלי אילה שלוחה.
 נא"מ נברך אלהינו שאכלנו משלו.
 נ"ב נשמתו בעדן, נכתב בצדה, — בנליון, נשמת בנליון, נוגע בעדות (נב"ע), נודע ביהודה (נוד"ב) (ס'), נודע בשערים, נחפה בכסף (נב"כ), נאדר בקודש (נא"ב) (ס').
 נב"א נחזיניא בן אלנהן.
 נב"א אב"ה נחזיניא בן אלנהן איש כפר הבבלי.
 נב"א וח"ל נוהג בארץ וחזק לארץ.
 נב"ג נפשו בנן עדן (נבנ"ע), נקדימון בן גוריון.
 נבנא"ת נפשו בנן אלהים תליון, — תתלונן (נבא"ת).
 נבנ"ע נשמתו בנן עדן.
 נב"ד נצח בינה דעת (ק').
 נב"ה נפשו בצדור החיים (נבצ"ח), נכנס בעובי הקורה.
 נב"ו נשב בדר ונבכה (ת').
 נב"ו עא"א נשב בדר ונבכה על אלה אני אבכה (ת').
 נב"ט נפטר בשם טוב (נבש"ט).
 נבמ"ת נפשו בטוב תליון (נב"ת).
 נב"י נפשו בחייו יברך.
 נב"א נפשו בנן י"י אמן, נפשו בטוב יירש ארץ (?).
 נב"כ נוהג בו כבוד, נחפה בכסף (נ"ב) (ס').
 (נב"מ נחלה בלי מצרים).
 נבמ"ב נודע ביהודה מהדורא תניינא.
 נב"ג נביא בן נביא, נס בתוך נס.
 נב"ס נעשה בסיס.
 נב"ע נחגו בדרך עולם, נשמתו בעדן, נשמתו בנן עדן.

נבע"ת נפשו בעדן תליון, — תנוח, — תתלונן.
 נב"ק נערץ בסוד קדושים.
 נבש"ט נפטר בשם טוב.
 נבש"מ נתבקש בישיבה של מעלה.
 נבש"ת נתן בן שמואל תיבון, נפשו בצל שרי תתלונן.
 נב"ת נפשו בטוב תליון (נבמ"ת).
 נב"ת וזי"א נפשו בטוב תליון וזרעו יירש ארץ.
 נב"ד נגמר דינו (נ"ד).
 נגה"ד נגמר הדין.
 נגה"מ נגר הטבע.
 נג"ע ר"ע נפילים, נבורים, ענקים, רפאים, עמלקים.
 נ"ד נראה דעת, נגמר דינו (נג"ד), נצוצא דנורא, נפש דוד (ס').
 נד"ה גאלמתי דומיה החשיתי.
 נדו"א נרב ואביהוא.
 נד"ת נגינה, דנש, חיריק (ד').
 נד"ל כ"פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.
 (נדג"א נחות דרגא נסוב אתתא).
 נד"ק נשים דעתן קלות.
 נדק"ע נשים דעתן קלה עליהן.
 נ"ה נמי הכי, נר הברלה, נשמה המהורה, נגמר הדין (נגה"ד), נעילת הסנדל (נעה"ס), נחום המדי, נצח חור (ק'), נסוך חמים, — היין, נערה המאורשה (נעה"מ), נתאי הארכלי.
 נה"ב נחל הבשור (ס').
 נה"ו נפתלי הירץ ווייזל.
 נה"ת גץ החמה.
 נה"י נצח חור יסוד (ק').
 נה"ק נר הברלה יין קידוש.
 נה"ל נחום הלבדל.
 נה"ג נחש הנחושת.
 נה"ע נאמן העדה (נ"ע).
 נה"ק נור הקודש (נו"ה) (ס'), נתמן הכהן קראכמאל.
 נה"ש נהורא השלם (ס').
 נ"ו נגיד ומצוה (נו"מ) (ס').
 נו' נוכח, נומער.
 נוד"ב נודע ביהודה (נ"ב נו"ב) (ס').
 נו"ה נצפים, וילך, האזינו.
 נו"ט נבילה וטריפה (נכו"ט), נוחן טעם (נ"ט).
 נומ' נוטריקון.

משי"ח מורי שיחיה.

משיל"ם מים שיש להם סוף (אשתו מותרת).

משי"ב מה שכתוב כאן.

משכ"ל משכחת ליה (מ"ל) — לה, מה שכתבתי לעיל.

משי"ך תור"א קד"ש בכספ"א פס"ל במדבר"א של"ח בוכר"א (פס' ק"ד) משכו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה אתה אומר), וידבר (במדבר), ויהי בשלח, כל הבכור (סימן הפרשיות לפסח).

משכ"ן מטה שולחן כסא גר.

משיל"ל מה שנהגו לומר, — ליתן, מה שכתבתי לעיל. — לקמן (משכ"ל), מוציא שם לבטלה.

משל"ב מחאה שלא בפניו.

משל"ב ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משבה"מ).

משל"ב לה"מ מחאה שלא בפניו לא הוה מחאה. משלה"ל מה שטענו לא הורה לו.

משל"י"ה מזמור שיר ליום השבת (משל"ה).

משל"ל משום לועג לרש.

משללב"ל מתוך שלא לשמה בא לשמה (מתשל"ל ב"ל).

משל"ר מי שלא ראה.

משל"ש משבת לשבת, מחלוקת שהיא לשם שמים. מש"מ משנה מקום, מתנת שכיב מרע, משום שלום מלכות.

מש"מ מ"מ משנה מקום משנה מול.

מש"נ מקום שנהגו, משובב נתיבות (ס' מ"נ), מי שעשה גסים (משע"נ) (ת').

מש"ס משום סכנה.

מש"ע מלחמה של עמלק.

משע"ה משעלה עמוד השחר.

משע"כ (משאע"כ).

משע"נ (מש"נ).

משע"ע מה שעשוי עשוי.

מש"פ משום פנים.

מש"צ מיכאל שליח צבור (ס').

משי"ק מוצאי שבת קודש, מחלוקת של קרח.

משקו"ח משלם קרן וחומש (מקו"ח).

משקוהו"א משלם קרן וחומש ואשם (מקוהו"א).

משי"ד מוציא שם רע, משום ראיה.

משי"ד ומש"ס מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.

משרבע"ה (מרע"ה).

משרז"ל מה שאמרו רבותינו ז"ל.

משרמ"ה מדרש של ר' משה הדרשן (מדרמ"ה).

משש"ל מוציא שם שמים לבטלה (מש"ל).

משש"צ מתן שכרן של צדיקים.

משש"צ ל"ל מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.

משש"ק מערכה שניה של קטורת.

מש"ת מדבר שקר תרחק (מדרש"ת), מולד של תוהו (ל'), מוצא שפתוך תשמוך, משל תורה, מחברת שערי תפלה.

מ"ת מתן תורה, משנה תורה, מלמדי תינוקות (מל"ת), מעלת תפארתו, — תורתו, מאי תקנתיה, מגילת הענינה (מנ"ת) (ס'), מכתישי תורה, מדרש תנחומא (מדר"ת), מרביץ תורה.

מת"א מתיר אסורים.

מת"ב(ר) מרביץ תורה ברבים, מקדיח תבשילו ברבים (מקתב"ר).

מתב"ו מתנת בשר ודם (מב"ו).

מת"ד מאמר תמים דעות (ס').

מתד"ה מתוך דבר הלכה.

מתדו"ה משלם תשלומי ד' יח'.

מת"ה מאמר תחית המתים (מתה"מ).

מתוע"ס מתחילה ועד סוף (מתו"ס).

מת"ח מתנת הנם, ממזר תלמיד חכם, מאמר תא תוי (ס').

מת"ח קלב"ג ע"א ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם ארץ.

מת"י מתחת יד, — ידי.

מת"כ משלם תשלומי כפל, מתורת כהנים.

מת"ל מה תלמוד לומר, מאן תנא להא.

מת"ל דת"ר מאן תנא להא דתנו רבנן.

מתנו"כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

מתנ"י מתניתא.

מת"ע מפני תקון עולם.

מתע"מ מתרעם על מדותיו (מתרע"מ).

מת"ר מי תהום רבה.

מת"ש מתן שכר, מתן שכר (מ"ש).

מתשא"א מתלמידיו של אברהם אבינו.

מתש"ב מתן שכרה בעדה.

מתשל"ל (משל"ל).

מתשללב"ל (משללב"ל).

מק"ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע, מקפח שכן, מקבל שכר (מ"ש).

מק"ש למ"ד מקריאת שמע למאן דאמר (יעב"ץ). מקת"מ משה קבל תורה מסיני.

מ"ר מלאכי רחמים, מים ראשונים, מורת רוח, מושכל ראשון, מדרש רבות (מדר"ר) — רוח, מי רגלים, מים רותחין, מרת רחמים (מה"ד), מעשר ראשון, מעשה רוקח (ס').

מרי מרבנו.

מרי' מדרש ר' אליעזר (מרי'א), משנת ר' אושעיא (משר'א).

מריב' משנת ר' אליעזר בן יעקב.

מריב' מסעות ר' בנימין (ס').

מריב' מר רבי.

מרי"ה מראש השנה, מרשות הרבים (מרי"ה).

מרי"ה מרשות היחיד.

מרי"ה לר"ה מרשות היחיד לרשות הרבים.

מרי"ה לר"ה מרשות הרבים לרשות היחיד.

מרי"ל טאמר, — מפרשים רבותינו וזכרונם לברכה.

מרי"ח משנת ר' חייא, מראש חדש.

מרי"ל מה רצונו לומר, מה רצה לומר.

מרי"מ מה ראית מסתברא.

מרמ"י מה רבו מעשיך יי'.

מרמ"ע מלאכי רחמים משרתי עליון (ת').

מרע"ה משה רבנו עליו השלום.

מר"ר מרוות רוות.

מר"ת מראשי תיבות, מרבנו שב.

מ"ש מלכות שמים, מורא שמים, מי שברך, מה

שנא, מאי שאני, מה שנוי, מנחת שי (ס'), מה

שאמר, — שכתב, — שכתבו, מה שנאמר, (מש"נ),

משלי שועלים (ס'), מנן שאול (ס'), מרה שחורה,

מצה שמורה, מוצאי שבת, מעשר שני (מע"ש),

מאיר שפירא, מניני שלמה (מנ"ש) (ס'), מוכה —

מוכת שחין, מי שענה (ת'), מכתב שלמה (ס'),

מה שנה, מסכת שמחות (אבל רבתי), מתן שכר,

מולד שעבר (מש"ע) (ל'), מלכות שאול, מלכת

שבא, משפטי שמואל (ס'), מקבל שכר (מק"ש).

מ"ש משרש.

מ"א משיטה אחרונה, מה שאפשר.

משא"א מה שאי אפשר.

משאב"ל מפני שאין בקיאיין לשמה.

משאיל"מ מתוך שאינו יכול לישבע משלם.

משא"כ מה שאם כן, מה שאין כן, — שאינו כאן,

מה שאמרו כאן, מה שכתב אחר כך.

משא"כ לא"כ מה שאמר כאן לא אמר כאן.

משא"כ ע"ה מה שאם כן עם הארץ (יעב"ץ).

משאל"ם מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).

משאמ"ו מי שאינו מצווה ועושה.

משאע"כ מי שאינו עושה כן.

מש"ב מי שברך (ת') (מ"ש), משום שיש בו

(מש"ב), מרבין שלום בעולם, מתן שכרה בצדה.

מש"ב ה"מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה

(מש"ב).

משבס"ד מה שכתבתי בסיעתא דשמיא.

משבס"ה מה שכתוב בספר הוזהר.

משב"ע מה שכתוב בערוך.

משבע"ש י"ב(ש) מי שמת בערב שבת יאכל

בשבת.

משב"צ מתן שכרה בצדה (מש"ב).

מש"נ משלם גמול.

משד"ה משלם ד' וה' (מדו"ה).

משד"ל מה שרומה לו.

משד"ש מאי שיר דהאי שיר.

מש"ה משום הכי, משאמר הכתוב, מה שאמר —

מפטרין שר הפנים (ממש"ה), מהלך שבילי הדעת

(ס'), מדרש שיר השירים (מדרש"ש), משורת הדין

(משה"ד).

משה"ב משנה הבריות.

משה"ב ברל"ב מי שקורא הכתב בלא רשות לא

יבא בקהל.

משה"ד משורת הדין (מש"ה).

משה וכלב איתן (ד') (איתן משה וכלב).

משה"ז מצוה שהומן גרמא.

משה"ח משנית החברה.

משה"ט משפטי הטעמים (ס').

משו"מ משכב ומושב (מו"מ).

משו"פ משום פנים.

מש"ז משבצות זהב (ס') (מ"ו), משום זוגות, מי

שוכה.

משו"ל מוציא שכבת זרע לבטלה (מו"ל).

מש"ז לש"ז מי ששנה זו לא שנה זו.

משי"ח מיתה של חיבה.

משי"ח ב"ה משחרב בית המקדש.

משח"ה מומור שיר חנוכת הבית.

משח"ל מומור שיר חנוכת הבית לדוד.

מש"ס מדרש שוחר טוב, — שוחר טוב (ס').

(מדרש"ס).

מש"י מהולל שם יי'.

מע"פ מערב פסח, מעל פניו, מלוה על פה.
 מע"צ מעל צוארו, מעט צרי (מ"צ) (ס'), מעגלי
 צדק (מ"צ) (ס').
 מע"ק מעתיקא קרישא (ק').
 מעקמ"ם (מעמ"ם).
 מע"ר מעשה רוקח (ס').
 מער"ת מקום עפר רימה ותולעה.
 מע"ש מערב שבת, מעשה שהיה.
 מעשהו"ג מצות עשה שהזמן גרמה (מעשו"ג).
 מעש"י ביצ"ו מנדול עוז שם י"י בו ירוץ צדיק
 ונשכב.
 מע"ש לע"ש מערב שבת לערב שבת.
 מעש"ק מערב שבת קודש, מצות עשה של קריאת
 (שמע).
 מע"ת מתנה על תנאי.
 מ"פ מנהג פולין, מצא פסוק, מי פירות, משא פנים,
 מלכות פרס, מים פושרין (מנמת פניו).
 מפי"א מפי אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.
 מפי"ב מגלה פנים בתורה.
 מפבש"ל"ב מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.
 מפה"ג מפי הגבורה, מפתח הנמרא.
 מפה"מ מפגל המנחה (יעב"ץ).
 מפהמ"ת מפי המתרגמן.
 מפ"ו מצות פריה ורביה (מפו"ר).
 מפומק"ש משוי פנים ומקח שוחד (מפומ"ש).
 מפ"ל מפורש לעיל.
 מפח"ב מלכין פני חברו ברבים.
 מפלכ"פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב"ץ).
 מפלש"פ מפחות לשוה פרומה.
 מפ"ע מפי עצמו.
 מפ"פ משום פתחון פה.
 מפר"א מפרקי ר' אליעזר.
 מפר"ת מפרש רבנו תם.
 מפש"ג מפתו של גוי.
 מפשי"ב מפתו של כותי.
 מפת"ת מטר פרנסה תחתיה היה.
 מ"צ מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית, מצורת
 ציון (ס') (מצ"צ), מיתת צדיקים, מוכה צרעת,
 מאוני צדק (ס') (מא"צ), משום צער.
 מצ"ד מצורת דוד (ס') (מ"ד).
 מצ"ה מצד היושר (מצה"י).
 מצה"ד מצד הדיון.
 מצהש"י מצאת השם יתעלה.
 מצ"ו מצוה ועושה (מצו"ע).

מצו"ת מילה ציצית ותפילין.
 מצ"ח מצות חליצה.
 מצ"י מעוז צור ישועתי (ת').
 מצ"ל מצרף לחכמה (ס'), מצות לא תעשה (מל"ת).
 מצ"ע מצות עשה (מ"ע).
 מצפ"ן יהו"ה (בא"ת ב"ש).
 מצש"ת מוצא שפת"ך תשמר (מש"ת).
 מ"ק מדרש קהלת (מדר"ק) (מדר"ק), מועד קטן,
 מחזור קטן, מר קשישא, מספר קטן, מקרא קודש,
 מסורה קטנה, מנחה קטנה, מדבר קדימות (ס'),
 מקום קבורה, — קבר, מאי קאמר, מאמר קדישין
 (ס').
 מק"א מקום אחר, מאי קאמר (מ"ק), מאי קא אמר.
 מק"ב מנין מאה ברכות.
 מקב"ש מקולי בית שמאי.
 מקב"ש ומוחב"ה מקולי בית שמאי ומחומרי
 בית הלל.
 מק"ה מקור הדיון.
 מקה"ג מקריאת הגבר.
 מק"ה ובה"מ מקידוש היום וברכת המזון (יעב"ץ).
 מקה"ש (מק"ת) מקדש השבת.
 מק"ו מקל וחומר (מקו"ח).
 מק"ו וגו"ש מקל וחומר וגזירה שוה (מק"ו
 וג"ש).
 מקו"ם גז"ד מתנ, קלה, ו' אותיות (בג"ד כפ"ת),
 משרת, נסוג אחר, דומות, דגש (סימני שוה
 נע) (ד').
 מקו"ם ג"ת גז"ד משרת, קלה, ו' אותיות, מתנ,
 גדולה, תחלה, נסוג אחר, דומות, דגש (ד').
 מק"ח מקור חיים.
 מק"מ מקבל טומאה.
 מקט"א מקטני אמונה.
 מקי"א משומרים קראים יוניגם אפיקורסים.
 מקי"ז מקדש ידיו ורגליו.
 מק"ל מוציא קרי לבטלה.
 מקל"ה (ה) מקבל לשון הרע.
 מק"מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס') (מ"מ).
 מקמ"ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן, מאי
 קא מבעיא ליה, — לן.
 מקמל"ת מאי קמשמע לן תנינא.
 מק"ס מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה (מ"ס).
 מק"ע מאי קא עביר, — קעביר.
 מקק"ל מאי קא קשיא ליה, — לך (הקק"ל).
 מק"ר עב"ב מקרני ראמים עד ביצי כנים.

מע"ה משה עליו השלום, מורה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעץ הדעת (מעה"ד), מראה עיני הכהן (ס').

מעה"ב מעין הברכה, מעין עולם הבא. מעה"מ (מבעה"מ).

מעה"ס מעביר הסדרא.

מעהעה"ב מעין העולם הבא (מעה"ב).

מעה"פ מהויר על הפתחים.

מעה"ק מעיר הקודש.

מעו' מעוברת.

מעומל"ת מצות עשה ומצות לא תעשה.

מעו"ע מעתה ועד עולם.

מעווע"ה מעתה ועד עולם הללויה.

מע"ז מעבורה זו, — זאת, — זרה.

מע"ח מאיר עיני חכמים (ס'), מעין חתום (ס').

מע"ס מעשים טובים.

מע"י מעבר יבק (ס'), מעשי ידי, מאיר עיני ישראל,

מעגלי יצחק (ס').

מע"א מעשה ידי אדם.

מע"ח מעין שמונה עשרה.

מע"ט מערב יום טוב.

מע"יב מערב יום כפור.

מע"ש מעיני ישועה (ס').

מע"ב מעלת כבוד, — כבודו, מחל על כבודו.

מעב"ת מעלת כבוד תורתו — תפארתו (מכ"ת).

מע"ל מעת לעת (מעל"ע), מעבר לדרך (מעל"ד),

מעירן לעירן, מעשה לסתור, משה עלה למרום,

מאבד עצמו לדעת (מאע"ל), מענה לשון (מ"ל)

(ס'), מעבר לים.

מעל"ל מעות לא יוכל לתקן.

מעל"ע מעת לעת (מע"ל), מעבר לעבר, מעיר

לעיר.

מע"מ מעביר על מדותיו, מעמיד על מעותיו, מחצה

על מחצה, מעדני מלך (ס') (מ"מ), מעשה מרכבה

(מ"מ), מתרעם על מדותיו (מתע"מ).

מעמה"ת מצות עשה מן התורה (מעמ"ה).

מעמ"ל מתנה על מנת להחזיר.

מעמ"ס מעיקרא מאי סבר (מעקמ"ס).

מעמק"ס מעיקרא מאי קסבר.

מעמ"ב מתנה על מה שכתוב בתורה.

מע"ג מרכבות עמי גדיב (ס').

מע"ס מערב סוכות.

מעע"ה (מעהע"הב).

מעע"ז מעין עבודה זרה.

מגילת סתרים (ס'), ממתיק סוד, מדברי סופרים, מ' סאה.

מס' מסכת (מ'), מספר, מספרא.

מס"א מספרים אחרים, מספר אחד, מספרא אחרא (ק').

מסא"י מסכת ארץ ישראל (מא"י).

מס"ג מסורה גדולה (מסה"ג).

מסד"א מסכת דרך ארץ (מד"א), מסלקא דעתך אמינא.

מס"ה מספר הוזהר (מסה"ז), מספר הקדושים

(מסה"ק), מסורת הגדולה (מסה"ג), מסילת הלימוד

(מסה"ל) (ס'), מספר המורה, מסך הכל.

מסה"ג מסורה הגדולה.

מסה"מ מסורת המסורה (ס').

מסה"ע וע"ס מסוף העולם ועד סופו.

מס"ז מלאך סמאל ולילית (מסו"ל).

מסו"מ מסית ומדיח (מו"מ).

מסו"ע מלחמת סיחון ועוג.

מס"י מסילת ישרים (ס').

מס"ל מסורת סיג לתורה (מסל"ת), מאי סביר

למימר, מסייע ליה (ס"ל).

מסל"ת מסורת סיג לתורה (מס"ל), מסיח לפי תומו.

מס"ק מסורה קטנה.

מס"ד מששים רבוא.

מס"ת מוציאין ספר תורה (מוס"ת), מסתרי תורה, מסופי תבות.

מסתו"מ מוכר ספרים תפילין ומוזוות.

מ"ע מנותחו ערן, מצות עשה (מע"ש), מעשר עני,

מכתב עתי (מב"ע), מראית עין, מתנות עניים,

מנחת ערב, מוטל עליו, מוכת עץ, מגלה עמוקות

(ס'), מלך עליון, מטה עוז (ס'), מגדול עוז (ס'),

מנהג עולם, מאור עינים (ס'), מאירת עינים (ס'),

מחמת עצמו (מח"ע), מה ענין, מצות עירוב.

מע"א מעיר אחד, מענין אחד, מעבורת אלילים.

מעא"ק מעונה אלהי קדם (ת').

מע"ב מעשה בראשית (מ"ב), מעניש בראיה

(מ"ב), משם ע"ב (ק').

מעבול"מ מעלין בקודש ולא מורידין (מבו"ט).

מע"ג מעל גבו, מעלה, — מעלי גרה, מעין גנים

(ס').

מע"ד מעביר על דעת.

מעד"ט מעדני יום טוב (ס').

מעדש"מ מעין דונמא של מעלה.

מול מחזה, מושב מבועי מים, מערכה מול מערכה.

ממ"נ ממה נפשך.

ממ"ע מקרא מגילה עדיף, מפני מראית עין,

ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.

ממע"ד מובח מוריד עליו דמעות.

ממעשיו"ג (מעשהו"ג).

ממפ"ו (מפ"ו).

ממ"ק וממ"י מחץ מתנים קמיו ומשנאיו סן יקומון.

ממ"ש ממה שנאמר (ממש"נ), — שאמר, ממשמע

שנאמר (ממש"נ), ממה שכתוב, — שכתב, —

שכתבתי (ממש"נ), משום מעשה שהיה, מכל מקום שהוא.

ממש"נ ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.

מ"נ מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך, מאי ניהו,

מגילה נקראת, משיבת נפש (ס'), מאן נימא, מאיר

נתיב (ס'), מורה נבוכים (ס'), מהררי נטרים (ס'),

משובב נתיבות (מש"נ) (ס'), מעשי נסים (ס'),

משיב נפש (ס'), מיין גוקבין (ק').

מנ"א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג אשכנז

(מ"א).

מנ"ד מלך נוצר דלים (?), מחנה נורא דירתו (?).

מנה"ז מורה נבוכי הזמן (ס').

מנה"מ מנא הגי מילי, מנורת המאור (מה"מ)

(ס').

מנו"א מנשה ואפרים.

מנו"ב מניה וביה.

מנוה"מ (מנה"מ).

מנומ"ב מה נאמר ומה נדבר.

מנ"ז מנורת זהב (ס'), מיתת נויפה.

מנ"ח מדליקין גר חנוכה.

מנ"ט מנותן מעם.

מנ"י מקבץ גדתי ישראל.

מנ"ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא לן, —

ליה, מנא נפקא לן.

מנ"מ מאי נפקא מנה, — מניה.

מנ"ס מנהג ספרד.

מנ"פ מנהג פולין.

מנ"ק מה נורא קדושתו.

מנ"ש משלם נזק שלם.

מ"ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר, מנהג

ספרדים, — ספרד, מצות סוכה, מאי סברי, מסכת

סופרים — סוכה, מלח סדומית, מרת סדום (מד"ס).

מלמ"ח מלאכת מחשבת (ס').

מל"ע משום לפני עור, מלביש ערומים.

מלע"י מלעיל (ד').

מלר' מלרע (ד').

מל"ש בע"ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.

מל"ש לל"ש מליל שבת לליל שבת.

מל"ת ממומר לתורה (מ"ל) (ת'). מצות לא תעשה

(מצ"ל), מומר לחיובון.

מל"ת כ"ת מלא תאכל כל תועבה (יעב"ץ).

מ"מ מכל מקום (מכ"מ), מקרא מלא, מראה מקום,

מפני מה, מאי משמע, מעשה מרכבה, מה מצוה,

מאמר מרדכי (ס'), מלאכת מחשבת (ס'), מקדש

מלך (ס'), משאת משה (מש"מ), מגיד מראשית,

מסירת מודעה, מיתת משונה, מכת מרדות, מתי

מדרב, מי מנוחות (ס'), מחמת מוקצה, מגיד משנה

(ס'), מגיד משרים (ס'), מלה מורכבת (ד'),

מעשה משונע, מלוה מלכה, משרת משה (ס'),

משוח מלחמה, מקום מנוחתו, מטה משה (מט"מ)

(ס'), מקרא מגילה (ממ"ג).

ממ"א ממין אחד, — אחר, ממקום אחד, — אחר,

מגיד מראשית אחרית, ממלא מקום אבותיו,

ממקרא אחד, — אחר.

ממא"ה מפני מה אמר הכתוב.

ממא"מ מצא מין את מינו.

ממא"ת מפני מה אמרה תורה.

ממ"ג מקרא מגילה.

ממ"ד ממאן דאמר.

ממד"ה ממדינת הים.

ממדל"מ ממדינה למדינה.

ממד"ש מצות מילה דוחה שבת.

ממ"ה (מ) מלך מלכי המלכים.

ממ"ה הקב"ה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך

הוא.

ממה"ל מראה מקום הוא לו.

ממה"ש ממלאכי השרת, ממחיצת השכינה.

ממו"ג דו"א מקרא משנה וגמרא הלכות ואגרות,

ממומ"ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית.

ממ"ח מלח ממון חסר (חסד).

ממח"א ארבעים מלאכות חסר אחת.

ממ"ב ארבעים מכות.

ממכאה"פ מוציא מכת אל הפועל.

ממל"מ ממקום למקום.

ממ"מ ממלא מקומו, ממה מחמת מלאכה, מוקצה

מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי מים, מחזה

מכ"ל מכלול (ס').
 מכלאש"ה מכלל לאו אתה שומע הין.
 מכלע"ו מנוחתו כבוד לעולם ועד (מכל"ו).
 מכ"מ מכל מקום, מחשבה כמעשה, מדה כנגד מדה, מכת מרדות.
 מכמ"ע משאת כפי מנחת ערב (ת').
 מכ"ע מכתב עתי, מוציא כתב עתי.
 מכ"פ מבואר כמה פעמים.
 מכ"צ מוכה, — מוכת צרעת.
 מכ"ש מכל שכן, מכל שהוא, מכת שכל.
 מכש"ת מעלת כבוד שם תפארתו.
 מכ"ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעב"ת).
 מ"ל מלא לן, מה לי, — לו, — לכם, מי לימא, מה להלן (אף כאן), משל למלך, מושב לצים, מתקיף ליה, מבעי ליה, מסייע ליה, מותר לך, מיעוט לילה, מובא לעיל, מומור לתורה (ת'). מרפא לשון (ס'), משכחת ליה, מענה לשון (ס'), מסור לעיל.
 מל' מלכות.
 מל"א מלכים א'.
 מלאש"ה (מכלאש"ה).
 מל"ב מלות בריבית (מ"ב), מנה לי בידך.
 מלבב"ב מבואר לעיל בברכת כהנים (יעב"ץ).
 מלב"ו משל למלך בשר ודם (מלבו"ד).
 מלבי"ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.
 מלב"ק מאי לאו בהא קמיפלגי.
 מל"ה מלכות הרשעה, מלת הקריאה (ד'), מלכותו לעולמי העולמים (מלה"ע), משפט לשון הקודש (ס').
 מלה"ד משל למה הדבר דומה.
 מלה"כ מלשון הכתוב, מומר להכעים (מול"ה).
 מלה"פ מלשון הפסוק.
 מלה"ק מלשון הקודש, מלאכת הקדש, מלת הקריאה (מל"ה) (ד').
 מלה"ש מלאכת השם, מלאכי השרת, מה לצד השוה שבהן (מלהש"ש).
 מלה"ת מומר לכל התורה.
 מלה"מ מלחמת מצוה.
 מליב"ס מברכין לישיב בסוכה.
 מלכ"פ מבואר למעלה כמה פעמים.
 מל"ל מאן לימא לן, מה לי לשקר (מלל"ש).
 מלל"מ מהאי ליכא למשמע מיניה.
 מלל"ג מצוות לאו ליהנות נחתו.
 מל"מ משנה למלך (ס').

מ"י ומ"י מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקו.
 מיחב"ר מיהוי כריבית.
 מו"פ מלושי יום טוב (ס'), מר יהיב טעמא.
 מו"מ מיימוני (רמב"ם).
 מו"כ מי יעמוד כנגדו.
 מויל"ה מוהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב לפני הארון, מי יעלה לנו השמימה, משתה יעשה לכל הקרואים.
 מויל"י מיד ליד.
 מוילע"מ מי יקום לי עם מרעים.
 מו"מ מהר יצא מצרה לרוחה.
 מו"ן מאמיני ישוע נוצרי.
 מו"ס מים סוף.
 מויע"מ מי יגלה עפר מעיניך (מינע"מ).
 מו"פ מישעיה פיק.
 מו"ק מושבי קרנות.
 מו"ש מיום שחרב (מיש"ת) (מו"ש).
 (מיש"ת) בה"מ מיום שחרב בית המקדש (מישב"ה).
 מו"ב מנוחתו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד, מצאתי כתוב, מי כתיב, מי כמוך (ת'), מרכא כפולה (ד'), מחשבה כמעשה (מח"כ) (מב"ם), מתנות כהונה (ס'), מסכת נלה (ס'), מנחת כהן (ס'), ממלכת כהנים (ס'), משכיות כסף (ס'), מראה כהן (ס').
 מ"ב מכת.
 מ"א מכתב אליהו (מ"א) (ס'), מכתוב אחד, מכל אחד.
 מכא"ה מי כמוך אב הרחמים (ת').
 מכאול"א מכל אחד ואחד.
 מכאה"פ מכת אל הפועל.
 מכא"ח מכאן אמרו חכמים.
 מכב"י מי כמוך באלים יי".
 מכי"ד מעשה כל דהו (מכד"ה).
 מכ"ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.
 מכה"ד מצות כסוי הדם.
 מכה"כ מלא כל הארץ כבודו (ת') (מכהא"כ).
 מכה"ע מכתבי העתים.
 מכו"א מכאן ואילך (מכוא"ל).
 מכו"ב מכל וכל.
 מכול"ג מכאן ולהבא הוא גובה.
 מכ"ו (מוכ"ו).
 מכ"מ מכמה טעמים.
 מכ"י מכירת יוסף (מ"י), מכלל יופי (ס') (מ"י).
 מכ"י מכילתא.

מזאח"ר מזכה את הרבים (מזא"ה).

מזב"ח מחילה זכות ברכה חיים, מילה זמנה ביום ח'.

מזב'ג מולו גרם, — גורם (מ"ג).

מזב"ה מורי וקני הרב, מזיו השכינה, מורע המלוכה, — המלכות.

מזה"ש מזג השנה.

מזו"ב מול וברכה.

מזו"ה (מז"ח).

מזו"ת מזור ותרופה (ס').

מזי"ה מזוהר חרש.

מזי"ט מול טוב.

מז"ל משכילוגי וזכרונם לברכה (משו"ל), מוציא זרע לבטלה.

מזלע"ה מוזמן לחיי עולם הבא.

מז"מ מזבחי מתים.

מזעה"ג מזכירין על הגשמים.

מז"ק מורע קדושים.

מזר"ח מצד זה רוח חיים.

מז"ש מלכיות וזכרונות שופרות (ת').

מז"ח מעשה חייא (ס'), מים חיים, מים חמים, מי חטאת, מה חיות, מלאכי חבלה, מלא חפניו, מנדל חננאל (ס'), משותפי חמה (?), מצות חליצה, מצות חובה, מצות חופה, מלא חפנים (ס'), מקור חיים (ס'), מיכאל חון, משנת חכמים, — חסידים.

מח' מחמת.

מח"א מחזירין אותנו, מ' חסר אחת, מחמת אונס.

מח"ג מוריים חולתית נביגה.

מח"ה מלחא חדא היא, מחוס הסקרא (מח"ה"ס), מחצית השקל (מח"ה"ש).

מח"ה"ש מחצית השקל, מחוס השדרא.

מחז"ד מחשבה ודבור.

מחז"ל מחוץ לארץ (מח"ל), מחוץ למחנה, — לעיר.

מחי"ע מנוחתו חיי עד (מח"ע).

מחי"ב משום חסרון כיס.

מחכ"מ מחשבה כמעשה (מכ"מ).

מח"ל משוך חסדך לידועך, מחנה לוח, מחזיר למוטב, מחצר לחצר, משה חיים לוצאטו.

מחמו"ע מחתניה ישאל ועוריה.

מח"ת מיב"ג מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.

מחמ"ע מחמת מעשה.

מחמ"ש מחמת מעשה שהיה.

מחז"ג משלם חצי נוק (משח"ג).

מח"ס מחבר ספר.

מחי"ע מנוחתו חיי עד (מחי"ע), מחמת עצמו.

מחע"ה מצוה חובה על הצבור.

מחי"ש (מח"ה"ש).

מ"ט מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו

(ת'), משמע טעמיה (טעמא), מקח טעות, מעשים

טובים (מע"ט), מנלה טמירין (ס'), מעשה טוביה

(ס'), מקבל טומאה (מק"ט), מרגליות טובות (ס').

מט"א טעם אחר, מטמא טומאת אוכלין.

מטא"ה מאי טעמא אמרינן התם, מטמא את

הידים.

מטב"א מטמא באוהל.

מט"ה מאי טעמא התם, מפני מורח הדרך.

מטה"מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה"מ).

מט"ז טעם זה, מטורי זהב (ס'), מטות זהב (ס').

מט"ח מה טוב חלקנו.

מטח"ו מדרש טעמי חסרות ויתירות.

מט"ט מטטרון, מט"ט ש"ה(פ) מטטרון שר

הפנים.

מטל"א מאי טעמא לא אמרינן.

מט"ב ממה משה (ס').

מט"ס מטיפה סרוחה.

מטעה"מ (מטה"מ).

מט"צ מפני מורח צבור (מט"ה).

מטשע"ז מה טיבו של עובר זה.

מ"י מנא ידעינן (מנ"י), מדרש ילקוט (זה ילקוט

שמעוני) (מר"י), מתנת יד (ס'), מלחמות י"י (ס'),

מעגלי יצחק (ס'), מכלל יופי (ס') (מכ"י), מעבר

יבק (ס'), מליץ יושר, מלך ישראל, — יהודה,

מעשה יד, מה יפית (ת'), מה ידירות (ת'), מעשה

יד, מיעוט יום' (ק'), מסלת' ישרים (ס'), מכירת

יוסף, מעיגי ישועה (ס'), מלכות יון, — ישמעאל,

מצות יבום, מי יתן, מדבר יהודה (ס'), מפעלות

י"י (ס'), משה יוסף (ס'), מליצת ישורון (ס'),

מתנת יד, מקוה ישראל (ס'), מרכבת יחזקאל (ס').

מ"א מעשה ידי אדם (מע"א).

מיב"ל מיבעיא ליה.

מיבמ"ע מצות י"י ברה מאירת עינים.

מיב"ג מימות יהושע בן נון.

מינע"מ (מיע"מ).

מיד"ב מעלי יומא דכפורי.

מי"ה מאמר יקו המים (ס').

מיה"ר מלכות יון הרשעה.

מיו"כ מיום כפור.

מה"ש מללל השבת (מה"ש). מלחמית השם (ב).
 מנח השיה, מוסף השבת (מוס"ש) מפעלית השב
 (ס'), מחצית השקל.
 מהש"ד מהשאר דברים.
 מה"ת מן התורה. מהינא תיתא, מהלכות תשובה.
 מבוא התלמוד.
 מהתב"א מצות התלויות בארץ.
 מהתורה"מ מאמר התורה והמצוה (ס').
 מ"ז מורי ורבי, (מ"ר) מורינו ורבינו, משה וישראל,
 מחזור ויטרי (מ"ו).
 מו"א מרדכי ואסתר.
 מו"א מ מדה ואינה מדה.
 מוב"ה ממור וכן הנדה.
 מוד"ה מודר הנאה.
 מוהר"י מורנו ורבינו הרב רבי יואל ופא.
 מוהר"ל (מהר"ל).
 מוהר"ק (מהרי"ק).
 מוהר"נ — — נחמן מברסלוב.
 מוהרש"ח — — שלמה ולמן חיים האלבערשטאם.
 מו"ח מנינו וכו' חסיד, מורי ורבי חמי, מרדכי
 ווייסמאן חיות.
 מוה"ב מורה חסידים בדרך.
 מו"מ מוצאי יום טוב.
 מו"ב מוצאי יום כפור.
 מוכ"ז מוצאי כתב זה.
 מו"ל מוציא לאור, מוספך למורנו (מוס"ל).
 מו"מ משה ומתן, מקח ומסחר, מנע ומשא, משכב
 ומשכב, מסית ומרית, מושך ומגהיג, מוקדם ומאוחר
 (מומ"א), מסות ומסעי (מ"ס), משל ומליצה.
 מומ"מ מלך וממליך מלכים.
 מוסל"מ (מו"ל).
 מוס"ת מוציאין ספר תורה (מוס"ת).
 מו"ע מעתה ועד עולם.
 מועז"ע מושך עצמו ואחר עמו.
 מו"צ מנח וצנה (ס'), מורה דרך (מ"ץ).
 מוצי"מ מוצאי יום טוב.
 מוצ"ש מוצאי שבת.
 מוצש"ק מוצאי שבת קודש.
 מו"ק מור וקציעה (ס').
 מורמ"א מורנו ורבינו ר' משה איסרלס.
 מות' מות.
 מ"ז מילד וכן (ל), מר ופרא, מים וזבים, משכב
 וזכר, מנחת וזרון (ס'), משכנות וזב וכן, מ"ק
 זה, מושב וקנים.

מהר"י — — חיים ויטאל.
 מהר"ש — — חיים שבת.
 מהר"י — — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה
 וכו'.
 מהר"א — — יצחק אייזיק (מייזיסטוב). יצחק
 אבוהב.
 מהריב"ה, מהר"י בה"מ (מהריב"מ) — —
 יעקב בעל המורים.
 מהריב"ל — — יוסף בן לוי — בן ליב.
 מהריב"ש — — יצחק בן ששת.
 מהר"י — — יעקב ווייל.
 מהר"ח — — יעקב חנינ, יהודה חסיד.
 מהר"ח"ל — — יחזקאל לאנדוי.
 מהר"מ — — יוסף מראני.
 מהר"מ"ן — — יום טוב צהלון, — צונץ.
 מהר"ל — — יצחק למפרגנטי (פחד יצחק), יצחק
 לוריא, יעקב לוי (מולין).
 מהר"ם — — יעקב מאיר.
 מהר"ס — — יואל סירקיש (הבית חדש).
 מהר"עב"ץ — — יעקב בן צבי (יעב"ץ).
 מהר"ף — — יצחק אלפסי, יעקב פאלק, —
 פאלואק, יחזקאל פייוועל.
 מהר"ק — — יוסף קולין, יוסף קארו.
 מהר"ק"א — — יוסף קארו.
 מהר"ק"ש — — יעקב קאספרו.
 מהר"ש"ף — — ישעיה פיק.
 מהר"ל — — ליפמאן (בעל הנצחון).
 מהר"ל"ה — — לוי בן חביב.
 מהר"ל מפ' — — לוי (בן בצלאל) מפראג.
 מהר"ם — — מאיר (ב"ב בר ברוך).
 מהרמ"א — — משה איסרלס, משה אברהם.
 מהרמא"ש — — משה אייזענשטאדט.
 מהרמ"מ — — משה מראני.
 מהרמ"ק — — משה קורדוארו, מענדל קלויזנער.
 מהר"ן — — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.
 מהרפ"ב — — פאלק כהן.
 מהרפ"ש — — פרץ שיחיה.
 מהר"ץ — — צבי.
 מהר"ד — — מורנו הרב רבי.
 מהר"ש — — שלמה, שמעון וכו'.
 מהרש"א — — שמואל איירלש.
 מהרשד"ם — — שמואל די מודינא.
 מהרש"ב — — שלום כהן.
 מהרש"ל — — שלמה לוריא.

מדרש"ש מדרש שיר השירים.

מדרש"ל ונ"ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.

מדרש"מ"ה מדרש של ר' משה הדרשן (משרמ"ה).

מדרש"ת מדבר שקר תרחק.

מדר"ת מרברי תורה, מדין תורה, מדרש נתומא (ס').

מדר"ל לת"ל מאן רתני להא לא תני להא (מדר"ל

לת"ל).

מ"ה מלך העולם, מלאך המות (מ"ס), מאור

הגולה, מן התורה (מ"ה), מעשי י"י (ס'), מתג

האמה (ס'), מלכי האומות, מלאכי השרת (מ"ש),

מעשי השם, מן הסתם (מ"ס), משמרת הבית

(ס'), מפי הגבורה (מפ"ה), מן ההכרח, מן המוכתר

(מ"מ), מדינת הים, משום הכי, מרת הדין

(מ"ה), מרת העולם (מ"ה), מרת הרחמים

(מ"ה), מקדש השבת (מק"ש), מלך המשיח

(מ"ה), מן הדין (מ"ה), מן השמים (מ"ש),

מן השוק (מ"ש), מתיחת המיתרים, מה העדות, מן

הסברה, מחצית השקל (מ"ש), מבחר הפנינים

(ס'), מה העבודה, מן השכל, מן העולם (מ"ה),

משיב הרוח (משה"ר) (ת), מורד הנאה (מ"ג),

מוריני הרב, מסורת חברית (ס'), מסגרת השולחן

(ס'), מאמר השכל (ס').

מה"א מתג האמה (מתה"א) (ס').

מה"ב מצות התלויות בארץ (מהב"א), מהדורא

בחרא (ס').

מהב"ע מצוה הבאה בעבירה.

מהב"ח ממון המוטל בספק חולקין.

מהגר"א מורנו הנאון ר' אליהו (מיולינא).

מה"ד מהו דתימא, מתחיל הדבור, משה הדרשן,

מרת הדין (מ"ה), מזה הדבור (מזה"ד).

מהד"ב מהדורא בחרא.

מהד"ק מהדורא קמא.

מ"ה ומ"ה מן הרקס ומן החגר, משיב הרוח ומוריד

הנשם (ת').

מהו"ס (מסהעו"ס).

מה"ז מורד הר הותים, מעלה — (מע"ז), מובח

הותב, מנורת הותב (ס').

מה"ח מלת התבור (ד').

מה"ט מהאי טעמא.

מהמנ"ל מהאי טעמא ניתא לית.

מהי"ד משום היסת הרעת.

מהי"ח מלת היחס (ד').

מהיש"ר מורנו הרב יוסף שלמה רופא (יש"ר

קאנדיא).

מה"כ מאמר הכתוב, מראה הכהן, מן הכלל,
מעט הכמות (מע"כ).

מה"כ ורה"א מעט הכמות ורב האיכות.

מה"ל מאיר הלוי לעמקרים.

מהל"ח מן הסתם לא חיישינן.

מהל"צ מקיש הויה לציאה.

מהל"ל מאי הוה ליה למימר, מה היה לו לומר.

מה"מ מנא הני מילי, מלך המשיח (מ"ה), מלאך

המות, מן המוכתר (מ"ה), מתיחת המיתרים (מח"מ),

מן ה' מינים, משום הפסד ממון (מהפ"מ), מרכבת

המשינה (ס'), מנורת המאור (מנח"מ) (ס'), מלאך

המליץ, מערת המכפלה (מע"מכ"פ).

מהמ"ב ממון המוטל בספק (מ"ה"ב).

מה"מ דת"ר מנא הני מילי דתנו רבנן.

מה"נ מדרש העולם (מ"ה), מן הנמנע, מורד

הנאה, מובח הנחשת.

מהנ"ב מצוה הנוהגת בארץ.

מהנה"ח ע"ס מהנץ החמה עד סופו (יעב"ץ).

מהנ"ע מדרש העולם (מהנ"ג, מ"ה).

מה"ס מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מהס"ת),

מהפכין הסדר, מהר סיני.

מה"ע מאי הוי עלה, מוסף הערוך (ס'), מן העולם

(מ"ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מכ"ה"ע).

מה"ע ועד"א מן העולם ועד העולם אמר.

מה"פ מהר פארן (ס'), מבחר הפנינים (ס'), מלשון

המפסיק (?).

מהפ"ב מנדל הפורח באויר.

מה"צ מרדכי הצדיק, מראות הצובאות (ס'), מן

הצר.

מה"ק מובח הקפדת, משל הקדמוני (ס'), מנחת

הקנאות (ס'), מלת הקריאה (ד'), מסורת הקבלה.

מהר"א מורנו הרב ר' אברהם, אליהו, אליעזר,

אליעזר ונו'.

מהרא"ז — — אברהם זכות.

מהרא"ט — — אייזק מירנא.

מהרא"י — — (מהרי"א?) ישראל איסרל.

מהרא"ל — — אפרים לוצאטו, אריה ליב.

מהרא"ם — — אליהו מורח.

מהראנ"ח — — אליהו נ' חיים.

מהרא"ק — — אהרן קליוונער.

מהרב"י — — בית יוסף.

מהרדב"ז — — דוד בן זמרא.

מהרד"כ — — דוד כהן (מקארפ).

מהרז"ו — — זאב וואלף.

מבקה"ק מבית קרשי הקדשים.

מבקו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.

מב"ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבעי רחמי.

מבר"א מר בר רב אשי.

מב"ש מיתה בירי שמים (מבי"ש), מלכות בית שאול.

מבש"כ מורה בתורה שלא כהלכה.

מבש"ל מוריקא בשרא שתור לבן.

מבש"ת מבשמחת תורה.

מב"ת מנשים באוהל תבורך, משום בל תלין (משב"ת).

מ"ג מתור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה גרה (מע"ג), מסיג גבול, מזול גרם, משלם גמול

(מש"ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס'), מקראות גדולות (מק"ג), מגן גבורים (ס').

מנ"א מגן אברהם (מ"א) (ס'), מגלת אסתר.

מנ"ד מגן דוד (מ"ד).

מנו"מ מלהמות נוג ומנוג.

מנו"ש מנוירה שוה.

מנ"ח לג"ח מג' חדשים לג' חדשים.

מנ"י מג' ימים, מגד גרש ירחים (ס').

מנ"ל מביא נאולה לעולם.

מנ"מ מצוה נורדת מצוה.

מנ"נ מנעולי נכרים (מנע"נ).

מנ"ע מגדל עזו (ס'), מגילה עפה (ס'), מגלה עמוקות (מ"ע) (ס'), מנוחתו גן עדן.

מנ"ש מניני שלמה (ס'), מנוירה שוה.

מ"ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי, מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן (ס'), מה דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מד"א), מצורת דוד (ס'), מצא דם, מיין דוכרין (ק'), מגדל דוד

(ס'), מקו דם.

מ"א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארץ, מלכותא דארעא, משום דרכי אמורי, מפני — מאי דאת אמר,

מד' אמות, מסכת דרך ארץ, משום דבר אחר, מאריה דאברהם (מ"ר).

מדאב"א מינו דאי בעי אמר.

מדא' מדאורייתא (מדאורי').

מדא"ז מסכת דרך ארץ וזטא.

מדא"ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.

מדא"ר מסכת דרך ארץ רבה.

מד"ב מצא דם בתולים, מינו דאי בעי.

מד"ג מאן דגרס.

מדדב"מ מאן דאמר דברכת המזון (יעב"ץ).

מדד"ל מאן דליה דא ליה.

מדה"א מדברי האומר, מדברי הימים א'.

מדה"ד מדת הדין (למדה"ר למדת הרחמים).

מדה"כ מוציא דבה הוא כסיל, מדרך הכתוב.

מדהלת"ה מאן דתני הא לא תני הא.

מדה"נ מדרש הנעלם (מדהנ"ע) (ס').

מדה"ר מדת הרחמים.

מדו"ל מינו דוכי לנפשיה (זנ"ל וזי גמי לחבריה).

מד"ת מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.

מדחא"מ חנא"ש מינו דחשיר אממונא חשיר גמי אשבוטא.

מדחכ"ה מדחציף כולי האי.

מד"י מימרא די", מדברי יחיד.

מד"ת מדין תורה.

מדכ"ה מרכבת הכי.

מדכ"מ מדה כנגד מדה.

מד"ל מאן דכר ליה.

מד"ל לת"ל מאן דתני להא לא תני להא.

מדל"מ מרן דבשמיא לך מתחננן (ת').

מד"מ מאמר דרכי משה (ס').

מדמ"ד מכין דבר מתוך דבר.

מדמ"ח מרבה דברים מרבה חטא.

מדנ' מדנחא.

מד"ג מדברי נביאים.

מד"ס מדברי סופרים, מדת סדום.

מדעמ"צ מצורת דוד עם מצורת ציון (ס').

מד"צ מדברי צדיקים.

מד"צ ח"מ מן דומם צומח חי מדבר (יעב"ץ).

מד"ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (מ"ק).

מדקא"ל מדקאמר ליה.

מדרי' מדרש, מדרבנן.

מד"ר מדרש רבה (רבות), מד' רוחות, מזרחית

דרומית.

מדר"א מדרש ר' אליהו, — אליעזר.

מדר"א מדרש יהי אור.

מדרי"ה מדות דר' יוסי הגלילי.

מדרי"ג מדות דר' נתן.

מדרי"ק (מד"ק).

מדרי"ש מדרש שמואל.

מדר"ת מדרש תדשא, — תנחומא.

מד"ש מפני דרכי שלום, מילה דוחה שבת, מלוא

דלא שכיתא, מדרש שמואל (ס'), מאן דכר שמיא,

מדיני שמים.

מדש"ג מדינה של גיהנם.

מאה"צ מארץ הצבי (אה"צ).

מאה"ק מארץ הקדושה.

מאו"ז מאור זרוע.

מאו"מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.

מא"ז מהות איכות הזמן (של"ה).

מא"ח מים אחרונים חובה (ואמ"ב ואין טעונים ברכה).

מאתה"פ מאחורי הפרגוד.

מאתה"ז מאתר זמן (מא"ז).

מא"י מארץ ישראל, מחולל אקרא י"י.

מא"ב מעשי אבות ירשו בנים, — יעשו בנים.

מא"כ מי אל כמוך, מאין כמוך (ת), מכריע את כולם.

מאכ"ח מאמר אם כל חי.

מא"ל מאי איכפת ליה, — לן, מאי איכא למימר,

מנא אמינא לה, מירי אחרינא לא, מודה אני

לפניך (ת), מודים אנחנו לך (ת), (מכתב אליהו)

(מ"א) (ס), (מאבר עצמו לדעת) (מאע"ל),

מאיש לאיש, מובטח אני לו.

מאל"ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא

ליה למימר.

מא"מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה

אני מקיים.

מאמ"מ מצא אשה מצא טוב.

מא"ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן

ספיר (ס').

מא"ס בכ"ע מאין סוף בכתר עליון (ק) (יעב"ץ).

מאע"ל מאבר עצמו לדעת (מע"ל).

מאעש"נ מכין אותו עד שתצא נפשו.

מא"ק מעונה אלהי קדם.

מארז"ל מאמר רבותינו וזכרונם לברכה.

מ"ב מעשה, — מעשי בראשית (מעכ"ר), מודה

במקצת, מתן בסתר, מנוחתו בכבוד (מב"ב),

מתחייב בנפשו, מלכות בבל, מעשר שני, מאמר

שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר

בהמה, מכת בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס,

מורד במלכות, מדה בחבל, מדבר בעדו (ד), מה

בינייהו, מעניש בראיה, מלוה ברבית, משאת

בנימין (ס'), מסעות בנימין (ס'), מסורה ברורה

(ס'), מקום ברוך (מק"ב), מהדורא בתרא (ס').

מב"א מבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ"א), מבקש

אמונה, מבנין אב, מטמא באוהל.

מבא"י מברוך אתה י"י (בא"י).

מב"ב מסכת בבא בתרא.

מבב"ל משמש בשתי לשונות.

מבב"פ משמש בשני פנים.

מבנ"ע מנוחתו בן ערן.

מבנע"א מנוחתו בן ערן אמן.

מב"ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית

דין, מאכל בן דרוסאי (מאב"ד).

מבה"א מבית האמורים.

מבה"ב מברכין שני וחמשי שני.

מבה"ג מבוא הנמרא = מבוא התלמוד.

מבה"ח מברכין החודש.

מבה"י מודה במקצת הטענה ישבע.

מבה"כ מבית הכנסת, מברכין הכוס.

מבהכ"ס מבית הכסא.

מבהמ"ד מבית המדרש.

מבהמ"ק מבית המקדש.

מבה"פ מבחר הפנינים (פ').

מבה"ת מבוא התלמוד.

מב"ו מלך בשר ודם (מב"ד), מדת בשר ודם,

מבשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם

(מתב"ו).

מבואחכב"ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.

מבו"מ מעלין בקודש ולא מורידין.

מב"ח מדה בחבל.

מבח"א מעשה בחסיד אחר.

מב"ח ד"ח ד"י מדה בחבל הן חסר הן יתר.

מב"י משיח בן יוסף (משכ"י), מנשה בן ישראל

(מנב"י), מבני ישראל (מבנ"י), משום כל יראה.

מבי"א מתן בסתר יכפה אף.

מבי"ט משה בן יוסף (מטראני).

מב"כ מנוחתו בכבוד (מ"ב, מנב"כ).

מבל"ב מין במינו לא בטל (מבמל"ב).

מב"מ מין במינו, מזה בן מזה, מס' בבא מציעא.

מבמב"מ מין במינו במשהו.

מבמו"מ מטמא במגע ומשא.

מבנ"א מבני אדם (מב"א).

מב"ס מנחם בן סרוק.

מב"ע מכריאת עולם, מנוחתו בערן (בן ערן),

מפתח בית עבר (ס').

מבעה"כ מברכין על הכוס.

מבעה"מ מברך על המתיח (מעה"מ).

מבע"י מבעוד יום.

מב"פ מרגלא בפומיה (מ"ב).

מב"צ מבשר צדק.

מב"ק מס' בבא קמא.

לשיב"מ. לאו שיש בו מעשה.

לשיה"מ (שיה"מ).

לשיקבה"ו (ש) לשם יתור קודשא בריך הוא ושיכינתיה.

לשי"ש לפני שמש יגון שמו.

לשי"כ לשם כריתות.

לש"ל לא שייך למימר, לא שני לן, לשון למודים (ס').

לש"מ לשמש מטתו, לשום מתנה, לשם מצוה.

לשמ"ד לילית שדים מויקין רותין.

לש"ר לבן של ראשונים.

לש"ש לשם שמים.

ל"ת לא תעשה, לא תשא, לא תוסיפו, — תוסיף,

לא תענה, לא תחסום, לשון תכונה, לא תימא, לא

תרצה, לבוש תכלת (ס'), לחמי תורה.

לתבע"ש לא תענה ברעך עד שקר.

לת"נ לא תבשל גדי, לא תסיג גבול, לתנועה

גדולה (ד').

לתנב"א לא תבשל גדי בחלב אמו.

לתנ"ד לא תסיג גבול רעך (ראשונים).

לת"ה לתחיית המתים (לתה"ס), לתרומת הדשן

(ס') (לתה"ר).

לתה"ד לתרומת הדשן (ס').

לת"ו לתתו ובהו (לתו"ב).

לתול"ת ולמ"מ לתורה ולתופה ולמעשים טובים.

לת"ח (ת"ח).

לתכ"ת לא תאכל כל תועבה.

לת"ל לשון תורה לחור.

לת"ל ולמ"ל לשון תורה לחור ולשון משנה

לחור.

לת"ע לתפלת ערבית (לתפ"ע).

לתעה"ד לא תאכל על הרם (לתע"ה).

לתפ"מ לתפלת מנחה.

לתפ"נ לתפלת געילה.

לתפ"ע (לת"ע).

לתפ"ר לא תקיפו פאת ראשכם.

לתפ"ש לא תלין פעולת שכיר.

לת"צ לתענית צבור.

לת"ק לתנועה קטנה (ד').

לת"ר לתרבות רעה.

לת"ש לא תלבש שעטנ.

לתש"ב לא תחסום שור בדישו.

מ

מא"א מלתא אנב אורחא, מלכי אומת אדום,

מאברהם אבינו, מאיש אחד, מאשת איש, מדרש

אלה אכזרה.

מא"א קמ"ל מלתא אנב אורחא, — אורחיה קא

משמע לן.

מאא"ס (מא"ס).

מא"ב מובטח אני בו, — בכס, מנן אבות

בדברו (ת'), מדרש אנדת בראשית.

מאב"ד מאכל בן דרוסאי (מב"ד).

מאב"י מנהג אבותינו בדינינו, — אבותיהם בדיניהם.

מאבי"ע (אבי"ע).

מא"ד (מ"ד).

מאד"ה משה ארון הנביאים.

מאדה"ש מארון השלום.

מאד"ם ר"ע מסכן, אכיון, דל, סך, רשע עני.

מא"ה מאור הגדול, מאור הגולה, מלכי אומות

העולם (מאה"ע), משה ארון הנביאים (מאר"ה).

מאהמ"ה (ע) מוציאין את האדם מן העולם.

מאה"פ מאין הפונות.

מ' מסכת (מס'), מאמר, מנהג, מחזור, משנה,

מרכיב, מלכים, מחמת, מרת.

מ"א מאמר א', מין אחד, — אחר, מן אחד,

מלכים א', משנה א', מנהג אשכנז (מנ"א), מדרש

אגדה, מנהג אבותינו (מנ"א), מורה אני (ת'), מים

אחרונים, מרה אחרינא, מזה אמרו, מי אמרינו,

מדרש איכה, — אחר, מקום אחד, — אחר, מלקות

ארבעים, מנחם אב, מנחם אבליים, מעלה ארוכה,

מלכות אדום, מנן אבות (ת'), מעשה אלהינו (ת'),

מסכת אבות (מס"א), משקל אחד, מכתב אלהים

(ס'), משלי אגור (ס'), מצח אהרן (ס'), מנגנות

אליעזר (ס'), מצבת אבן (ס'), משפט אמת (ס'),

משפטי אל (ס'), מנן אברהם (ס') (מנ"א), משנת

אברהם (ס'), מטה אשר (ס'), מעשה אפור (ס'),

מוסרי ארץ (ס'), מענה אליהו (ס'), מאיר איוב

(ס'), מחנה אלהים (ס'), מתנת אלהים (ס'), מכתב

אליהו (ס'), מחנה אפרים (ס'), מגיד אמת (ס'),

מאורי אור (ס'), מגיד אמונה (ס'), מכתב אליהו

(ס'), משלי אפר, מנחת אהרן (ס').

לפמ"ה לפנים משורת הדין (לפמשה"ד).
 לפמ"ה לפי מה שכתבתי למעלה, — לעיל.
 לפ"נ לפיקוח נפש.
 לפנול"פ לפני ולפנים.
 לפ"ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.
 לפע"ד לפי עניות דעתי (לפענ"ד).
 לפע"כ לפני עדים כשרים (לע"כ).
 לפענ"ד גדלק"מ לפי עניות דעתי נראה דלא קשה מדי.
 לפ"פ לפרשת פרה.
 לפפ"מ לפי פשוטו של מקרא (לפ"מ).
 לפ"ק לפרט קטן (לפרט"ק).
 לפקו"ע (בפקו"ע).
 לפ"ר לפום ריהטא.
 לפ"ש לפרשת שקלים.
 לפר"ת לפירוש רבינו תם.
 לפ"ש לפדיון שבויים, לפי שעה.
 לפשא"מ (לשא"מ).
 לפ"ת לפי תומו.
 ל"צ לא צריך, — צריכא.
 לצ"ג לצורך גדול.
 לצ"ל לא צריך לומר, למה צריך למימר, לא צריכא ליה, למה צריך לומר, למאי צריכא למימרא.
 לצ"מ לצורבא מרבנן, לצורך מצוה.
 לצ"ע לצורך עצמו.
 לצ"פ לצרכי פרנסה.
 לצ"ק לא צריך קרא.
 ל"ק לא קרי, לא קאמר, — קשיא, — קשה, לישנא קמא, לימא קרא, לא קנה, ליכתב קרא, לא קתני, ליקומי קדמוניות (ס').
 לק"א לא קרי אל"ף, לקבר אבות, לקומי אמרים (ס').
 לק"ב לקושמא בעלמא.
 לק"ה לא קרי הא, לא קרי הכי, לאו קושיא היא.
 לקה"ת לקריאת התורה.
 לק"מ לקבל טומאה, לקח טוב (ס') (ל"ט).
 לק"י לקבר ישראל, לישועתך קויתי י"י, לקט יוסף (ס').
 לק"ל לא קיימא לן, לא קשיא לי.
 ל"ק ל"ן ול"ן לא קנה לא זה ולא זה.
 לק"מ לא קשיא מדי, לא קא מבעיא (קמבעיא).
 לקמ"ל לא קמשמע לן, — קמבעיא לן, — ליה.
 לק"ס לקנות סעודה, לקנין סודר (לקנ"ס).
 לק"פ לקבל פרס.
 לק"צ ליקומי צבי (ס').

לק"ק לקהילה קדושה.
 לקר"ב לקדוש רבנו נתנאל (?), לקרבן נתנאל (ס').
 לק"ש לקבל שכר, לשמוע קול שופר, ליקומי שושנים (ס').
 לק"ס לקט שכחה (ס').
 לקש"י לקט שכחה ופאה (לש"י).
 לק"ת לקומי תורה (ס').
 ל"ר לשון רבים (ד'), לחם רב (ס').
 לר"א ור"ש לר' אליעזר ור' שמעון (יעב"ץ).
 לר"ש לעשות רצון אביו שבשמים.
 לר"ד לרוחא דמלתא.
 לר"ה לראש השנה (לר"ה"ש), לרשות הרבים (לר"ה"ר).
 לר"ה לראש השנה.
 לרול"ש לזה רשע ולא ישלם.
 לר"ן לר' זירא.
 לר"ן כר"ן לא ראי זה כראי זה.
 לר"ח לראש חודש.
 לר"ל לדיש לקיש.
 לר"מ לר' מאיר.
 לר"ע לר' עקיבא.
 ל"ש לא שייך, — שכיח, — שכיחא, לא שנו, — שנו, לא שנא, לוחות שניות, לקט שכחה (ס'), ליל שמורים (לי"ש), לבושי שרר, (ס'), לחם שערים (ס').
 לשא"ה לשבר את האוזן.
 לשאב"ל לפי שאין בקיטין לשמה.
 לשאב"מ לאו שאין בו מעשה.
 לשא"ה וואה"ת לשמוע אל הרגה ואל התפלה.
 לשא"מ לפי שאין מקום (לפשא"מ).
 לש"ב לשכוי בינה (יעב"ץ).
 לשב"ח לשם בן חורין.
 לשב"כ אל"ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.
 לשג"ע (שג"ע).
 לש"ת לשנה הבאה (לש"ה"ב), לשכת הגזית (לש"ה"ג), לשום הלואה.
 לש"ה"ב לשנה הבאה בירושלים.
 לש"ה"ג לשכת הגזית.
 לשהו"א לא שביק היתרא ואכל איסורא.
 לש"ה"ל לשום הלואה (לש"ה).
 לש"ה"ד לשון הרע (לה"ר, לשהר"ע).
 לש"י לקט שכחה ופאה (לש"י"פ, לקש"י).
 לשו"ש לששון ושמחה.
 לשו"ן לשון של זהורית.
 לש"ח לשון חכמים (ש"ח).
 לש"י לשם יתברך (לש"י"ח).

לעל"מ לא עלתה לו מבילה.
 לעל"ל ת"מ לפני עור לא תתן מכשול.
 לע"מ לעבודת זמון, לעדות זמון.
 לעב' לענין.
 לע"נ לעדות נפשות.
 לענ"ד לפי עניות (לעניות) דעתי.
 לע"ס לערב סוכות.
 לע"ע לעת עתה, לעת ערב, לעבר עברי.
 לע"פ לערב פסח.
 לער"ה לערב ראש השנה.
 לע"ש לערב שבת, — שבועות.
 לעמ"ב לערב תשעה באב.
 לע"ת לא עשה תשובה.
 לעת"ל לעתיד לבא.
 ל"פ לא מליני, לפי פשוטו, — פירוש.
 לפ"ב לפרט גדול.
 לפ"ד לפי דעת, — דעתי, — דעונו, לפי דרך, — דרכו.
 לפד"ה לפי דברי הכל.
 לפד"ן לפי דרך זה.
 לפ"ה לפרשת החדש (לפ"ה ח).
 לפה"מ לפי המנהג, — המקום.
 לפה"ע לפי הענין.
 לפה"צ לפי הצורך.
 לפול"ב לפלוג ולתני בדידיה.
 ל"פ ול"י לא פחות ולא יותר.
 ל"פ ול"נ לא פגע ולא נגע.
 לפ"ן לפי זה, — זמני, לפני זמנו, — זה, לפירוש זה, לפרשת זכור.
 לפז"א לפי זה אמרו, — אמר.
 לפז"ק ק"ץ לפי זה קל וחומר (יעב"ץ).
 לפי"ז (לפ"ז).
 לפ"ב לפי כבודו.
 לפ"י לפירוש, לפיכך.
 לפ"ל לית פליגי ליה.
 לפ"מ לפי מנהג, — מנהגו.
 לפמ"א לפי מנהג אשכנז.
 לפמאה"ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
 לפמ"ה לפי מנהג המקום.
 לפמחוא"מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
 לפמ"ס לפי מנהג ספרד.
 לפמ"צ לפי מנהג צרפת.
 לפמ"ש לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמ"ש כ), — שאמר, — שאמרתי (לפמ"ש א).

למ"ק למחזור קמן (ל'), למנחה קטנה, למספר קמן, למועד קמן, למנין מאה.
 למ"ש למה שכתב, — שכתבתי, למוצאי שבת, למנין שמרות, לפי מה שכתב (לפמ"ש).
 למש"ה לפנים משורת הדין (למשה"ד) (לפמשה"ד).
 למשי"ח (משי"ח).
 למ"ת למתן תורה.
 ל"נ לנו גרנגה (ת'), לכך נאמר (לכ"נ), לי נראה, לא נהירא, לשון נקבה (לנ"ק) (ד').
 לנ"נ לב נשבר ונרכה.
 ל"נ זפ"ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
 לנ"ד לב נבון יבקש דעת.
 לנ"ב לנשיאת כפים.
 לנ"ל לא ניתא ליה, לכן נראה לי.
 לנ"ל כפ"ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
 לנע"ל לשון גופל על לשון.
 לנ"ק לביתך נאזה קודש.
 ל"ס לירי סכנה (ל"ס).
 לס"א לסמרא אחרא (ק').
 לסב"מ לספר ביציאת מצרים (לסב"מ).
 לסה"ס לפי סדר המבע.
 לס"ס לסמן מוב.
 לס"י לחם סתרים ינעם.
 לס"ל לא סני ליה, לא סבירי ליה.
 לס"ת לספר תורה.
 ל"ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד'), לפי ערכו, — ערך, לא עבר, לא עלינו, — עליכם, לחם עוני, לוחות ערות (ס'), לפני עור, לשון ערומים (ס').
 לע' לערך.
 לע"א לעבודת אלילים, לעם ארץ.
 לע"ב לא עלתה בירו, לא עלה בירו.
 לע"ד לעניות דעתי (לענ"ד), לפי עניות דעתי (לפענ"ד).
 לע"ה לעולם הבא (לעוה"ב) לעם הארץ.
 לע"ו לעולם ועד.
 לע"ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה (?) — עם זר, לבוש עטרת זהב (ס').
 לע"מ לב עין מחול.
 לע"י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
 לעי"ב לערב יום כפור.
 לעי"צ לזכר עולם יהי צדיק (לעז"צ).
 לע"כ לפני עדים כשרים (לפע"כ).
 לעכו"מ לעובדי כבבים ומזלות.
 לע"ל לעתיד לבא.

למדין מכאן, לבוש מלכות (ס'), לא משתבש, לא מצטרפי, לשון מורחית, לא מצאתי, לא מצי, לא מהני, לב מרפא (ס').

למ"א למנהג אשכנז, למען אמתך (ל"א) (ת'). למ"ב למדבר בעדו (ד'), למעשר שני, למעשה

בראשית (למע"ב), למען ברידת.

למב"ד למלכות בית דוד.

למב"ז למלך בשר ודם (למב"ד).

למב"ז למספר בני ישראל.

למ"ג למחזור גדול, למספר גדול.

למ"ד למאן דאמר, לית מאן דפליג.

למד"ב למדבר בעדו (ד') (למ"ב).

למד"ה למדינת הים (למ"ה), למדת הרין (למ"ה).

למדש"ה לאו מלתא דשכיחא היא.

למ"ה למדת הרין (למ"ה ד'), למדינת הים (למד"ה),

למאי הלכתא, לאו מלתא היא, לפנים משורת הרין

(לפמ"ה), למען השם (למ"ה ש'), למלאכי השרת,

לחם מן הארץ.

למה"ג למפרע הוא נובה.

למה"ד למה הדבר דומה, למאי הוא דומה, למדת

הדין (למ"ה).

למהמ"ל למאי הלכתא מבעיא ליה.

למה"ש למען השם (למ"ה), למוצאי השבת

(למצי"ש), למלאכי השרת.

למו"ב למול וברכה.

למו"ל למול ולברכה.

למו"מ (מו"מ).

למול"מ לא מעלה ולא מוריד.

למו"ט למול טוב.

למו"ע (למו"ע).

למכ"ה למאי כולא האי.

למ"ל לימא מסייע ליה, לא משכחת ליה, לא מהני

ליה, לשון משנה להוד.

למ"מ למידין מכאן (ל"מ), לשון מעדני מלך.

לממהמ"ה קב"ה (ממהמ"מ הקב"ה).

למנ"מ למאי נפקא מנה.

למ"ס למנהג ספרד, — ספרדים, למוכר ספרים.

למ"ע למוכרת עולם (למו"ע), — עון, למכתב עתי,

למצות עשה.

למע"ב למעשה בראשית (למ"ב).

למע"ד למבצע על רפתא (ת').

למ"פ למנהג פולין.

למפה"ג (למה"ג).

לישש"ג ליום טוב שני של גלויות (יומ"ש"ג).

ל"ת לא יתכן, לישרים תהלה (ס'), לירי תקלה.

ל"ב לכן כתב, לא כתיב, לפי כבודו, לא כן.

לכ"א לכן אמר, לכל אחד, לכך אמרו.

לכ"א לכאורה.

לכ"א"א לכל אחד ואחד.

לכ"א"מ לכאורה משמע.

לכ"ב לנצח כבודו ברוך, לעולם כבודו בתחתוניות (?).

לכ"ג לכהן גדול.

לכנע"א לכהן גדול עם ארץ (לכנע"א).

לכ"ה לכל העולם, — העמים, לא כך היה.

לכה"ד לכהן הריוס.

לכה"פ לכל הפנים, — הפחות.

לכה"ק לכל הקרבנות, לכתבי הקדש.

לכו"ע (לכ"ע).

לכ"ז לכך וכות.

לכ"ח לכך חובה.

לכ"י לכנסת ישראל (לכנ"י).

לככ"ע לא כתיב כל עיקר.

לכ"מ לכל מקום, לכאורה משמע.

לכנ"ל לכך נראה לי, לכן נראה לי (לנ"ל).

לכ"ע כבולי ע"מא, לכל ענין, לכל עסק.

לכ"ש לא כל שכן, לכבוד שבת.

לכשו"ש לאו כל שעתא ושעתא (מ"ג מתרחש ניסא).

לכש"ק לכבוד שבת קודש.

לכ"ת לימא כתנאי.

ל"ל לית ליה, — לי, — להו, — לן, למה לי, —

לן, — להו, — לך, ליכא למימר, לאו למימרא,

למימר לך, לשון למורים (ס'), לא לבד.

לל"א לא לימא אינש.

לל"ב לית לן בה.

לל"ה לו לבדו הממשלה.

לל"ה לשכנת הנויות.

לל"ה לשון לחם חמודות (?).

לל"א לא לנצח ישבת אביון.

לל"ל ללמוד וללמד.

לל"ב ולל"ב ב"א לא לכבודי ולא לכבוד בית

אבא.

לל"ל לית ליה למימר, למה לו לומר.

לל"מ ליכא למשמע מניה, ליכא לאקשוי מירי.

ללמ"ד ליכא למאן דאמר.

לל"ק לית ליה קלא.

לל"ר לא ליכתב רחמנא.

ל"מ לשון מקרא, — משנה, לא משמע, — מבעיא,

לח"ס לחם סתרים.
 לחס"י לחם סתרים ינעם.
 לח"ע לחיי עולם.
 לחע"ה לחיי עולם הבא (לחע"ב).
 לח"צ לקומי חכם צבי (ס').
 לח"ר לא חששו רבנן.
 לח"ש לחם שמים (ס'), לפום חריפתא שבשאת (לפח"ש).
 ל"פ לקח טוב (ס'), לוח טעיות, לב טוב (ס').
 לטה"כ לטובת הכלל.
 לטה"ק לטובת הקהילה.
 למ"ל עכ"ה לשון מ"ל, עד כאן הגה"ה (?).
 למ"מ ל"מ מלאכות.
 ל"י לשון יחיד, לישנא יתיירא, לא יצא, לא ירצה, לי יום, לשון יובית, לא ידעתי.
 ל"א לעולם יירשו ארץ, לברכה יהיה אמן, ליש אומרים.
 ל"א"צ ליאהר צייט (יא"צ).
 ל"ב לא יבא בקהל.
 לידול"ד לית דין ולית דיין.
 ל"ה"צ (צ) לך י"י הצדקה.
 ל"ה"מ לימות המשיח (לימה"מ).
 ל"ה"מ ולחע"ה לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
 ל"ה"ש ליום השבת.
 ל"ו ליונתן.
 ל"ו"ח ליודעי חן (ל"ו"ח).
 ל"ו"כ (ל"ו"כ, ל"ו"כ).
 ל"ו"ל לא יזכרו ולא יפקדו.
 ל"י"ח לצאתי ידי חובתן.
 ל"י"ח לא יצא ידי חובתו.
 ל"י"ב ליום כפור (ל"ו"כ), לימא כתנאי.
 ל"ל"מ לא יצלח לכל מלאכה.
 ל"ל"ש לישרי לב שמהת.
 ל"מ ליציאת מצרים (ל"צ"מ).
 ל"מ"ב לב יודע מרת נפשו.
 ל"ב לירי גסיון.
 ל"ב"ל לא יירא נכון לבן.
 ל"ים לירי סכנה, — ספקא, ליחירי סגולה.
 ל"ק לימא קרא, ליכתב קרא.
 ליקבה"ו (לשיקבה"ו).
 ליק"ן ליקומי זוהר (ס').
 ליק"י לישועתך קויתי י"י.
 ל"ש ליום טוב שני (ל"ט"ב), לצאת ידי שמים.
 לישכ"ש ליום שכולו שבת.

לה"נ להקת הנביאים (ס').
 לה"ס לבגת הסמיר (ס').
 לה"פ לולב הפסול, לפני הפסח (לפח"פ), לחם הפנים.
 לה"צ לפי הצורך (לפח"צ).
 לה"ק לשון הקודש, להכי קתני.
 להקב"ה (הקב"ה).
 לה"ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא, לשון הרע (לשה"ר).
 לה"ש לקומי הלכות שבת, לקומי השרשים.
 להשל"ל להשמיר להרנו ולאבר.
 ל"י לומר.
 ל"א"א לוח ארו (ס'), לוח ארש (ס') (ל"א").
 ל"ה"פ לוח הפעלים (ד').
 ל"ח"ה לילית וחברתה הוצה.
 ל"ל לפני ולפנים.
 ל"ל"ב ליפלוג וליתני ברדיה, (ברדיה).
 ל"ל"ה לברכה ולחיי העולם הבא.
 ל"ל"ו לעד ולעולם ועד.
 ל"צ ל"ו צדיקים.
 ל"ר לאה ורחל.
 ל"ז לשון זכר (ר'), לשון זה, לקומי זוהר (לק"ז) (לקה"ו) (ס').
 ל"ז"א לוח אומר, לואת אמר, — אמרו.
 ל"ז"ה לזכות את הרבים.
 ל"ז"ז לא זו אף זו.
 ל"ז"ק לא זו אף זו קתני.
 ל"ז"ל לא זה ולא זה.
 ל"ז"ע לזכר עולם, לזכרון עולם.
 ל"ז"ע ל"ז לזכר עולם יהיה צדיק (לע"צ).
 ל"ז"ש לקומי זעיר שם (ס').
 ל"ז"מ לשון זכרו תורת משה (ס') (?).
 ל"ח לא חייש, — חששו, — חיישינן, לא חפץ, לכל חי, למרני חקיק, לחם חמורות (ס'), לוית חן (ס'), לב חכם (ס'), לב חכמים (ס'), לב חרש (ס').
 לח"ג להר גיסא.
 לח"ד לחם דמעה (ס').
 לחה"פ לחם הפנים (ל"ה).
 לחו"ג לחרפות וגדופים (לח"ו).
 לחו"ל לחוץ לארץ.
 לח"ז לחרש זה.
 לחמא"ל לחיים טובים ארוכים ולשלום.
 לח"ל לחוץ לארץ (לחו"ל), לב חכם לימינו.
 לח"מ לחם משנה (ס').

לב"ב וב"מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (בכז"מ).
 לב"מ לבוש מלכות (ס'), לב"ב מדות.
 לבמדרי"ה לב"ב מדות דר' יוסי הגלילי.
 לב"ג לבן נח, לבד נש, לב"ב נתיבות.
 לבג"א לבני אדם.
 לבג"י לבני ישראל.
 לב"ס לישיב בסוכה.
 לבסמ"ז לבעל ספר הוזהר.
 לב"ע לבריאת עולם, לבזרא עליון, לבית עולמו,
 לבית עולם.
 לבע"ד לבעל דין (לב"ד).
 לבעה"ש (לבה"ש).
 לבע"ח לבעל חוב, לבעל חובו, לבעלי חיים
 (לבי"ח).
 לבע"ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב"ק).
 לב"צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.
 לב"צ ו"י לראות בנחמת ציון וירושלים.
 לב"ק לבעל קורא (לבע"ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.
 לבקק"ק (לבק"ק) לבית קדשי הקדשים — (קדשים).
 לב"ב קמ"י כש"ר"ם (בא"ת ב"ש).
 לב"ר לב' רשויות.
 לב"ש לבית שמאי.
 לב"ת לאו בוכותא תליא.
 לב"ת ולב"ס לא בתחלה ולא בסוף.
 לבתי"ש לבתר תריסר ירחי שתא.
 לב"ג לשון גמרא, לאו גוונא, לא גרסינן, לא גזרין,
 לית גירסא, להך גיסא, לא גזרינן.
 לב"א לשלשה אבות.
 לב"ב לב"ג בעומר.
 לב"ח לגמול חסד, לגמילות חסדים, לא גזרין חכמים,
 לג' חרשים.
 לב"ע לגן עדן, לג' עולמות.
 לב"פ לג' פסוקים, — פרקים, — פנים.
 לב"ר לג' ראשונות (ת').
 ל"ד לאו רוקא, לפי דעת — דעת, למבין די, לפי
 דרכו (לפ"ד), לפי דרך, לא דק, לא די, לא דרך,
 לכה דודי (ת'), לית דכוותיה, לא דמי.
 לדי' לדעת, לדונמא, לדעתה, לדברי.
 לד"א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס,
 לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
 לדא"ע לדעת אבן עזרא.
 לד"ב לדונמא בעלמא.
 לדבה"א לדברי בעל הנהגות אשרי.
 לד"ד לדור דורים, לדורי דורות (לדו"ד).

לד"ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר
 (לדה"א).
 לד"ה לדברי חכמים.
 לדחז"ל לדברי חכמינו ז"ל.
 לדמ"ז לדברי טורי זהב.
 לד"י לדעת יונתן.
 לד"ב לארבע כוסות.
 לדכ"ה לא דק כולי האי.
 לד"מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
 לדמ"א לדברי מגן אברהם.
 ל"ד מ"ט לא דק מכמה מעשים.
 לד"ב לדברי נביאים, לדיני נפשות.
 לד"ס לדברי סופרים.
 לד"ע לדברי עצמו.
 לדע' (לדי') לדעת.
 לד"ק לדעת קצת, לדעת קטני.
 לדק"מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —
 ל"ה למען השם (למה"ש), למען הרחמים (למה"ר),
 לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הוה (די'),
 לשנה הבאה (לש"ח), לחם הפנים (לחה"פ),
 להט החרב (לה"ח), לשון הוזהב (לה"ז) (ס'),
 לוחות הברית (ס').
 לה"א לבן הארמי (להא"ר), ליהודים היתה אורה
 (ליה"א).
 להא"ב לא הביט און ביעקב.
 לה"ב לשנה הבאה בירושלים (לשתב"י), למוד הוא
 בכך.
 להב"י להבדיל.
 לה"ג לשכת הנוזל (לשה"ג).
 לה"ד למה הדבר דומה (למה"ד), לא הוה דוכתא.
 להד"מ לא היו דברים מעולם.
 לה"ה לא הוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
 להה"ז להר הזיתים.
 להו"ל להוציא לאור.
 להול"ב לא היה ולא נברא.
 לה"ז כה"ז לא הרי זה כהרי זה.
 לה"ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?),
 לקוי החמה.
 להחה"מ להט החרב המתהפכת (לחהמ"ת).
 לה"ט לוח המעיות (הטעות).
 לה"ל לקוי הלבנה.
 להל"ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
 להמה"ע (חמה"ע).
 להג' להגזירות.

כתח"ל כתקון חכמינו ז"ל,
 כת"ח (ת"י תש"ע).
 כת"כ כלי תוך כלי.
 כ"ת כ"כ זכ"מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר
 מלכות.
 כתק"ח כתקון חכמים (כת"ח).
 כתק"ר כתקון ראשונים.
 כתקר"ל כתקון רבותינו וזכונם לברכה.
 כתרב' כתרנומו (כתר').
 כתש' כתשובת.

כש"ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד
 שם תפארתו.
 כ"ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא, כי תצא,
 כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס')
 כוס תרעלה.
 כת"א כן תרגם אונקלוס.
 כתה"ק כתבי הקודש.
 כתו"ק כתובה וקדושין.
 כת"ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון
 חכמים.

ל

לא"י לאורך ימים, לארץ ישראל, לא אלמן ישראל,
 לבוש אור יקרות (ס'), להנחיל אוהבי יש, לבוש
 אבן יקרה (ס').
 לאי"ו לאורך ימים ושנים (לאי"ש).
 לאי"ש מו"ם ר"ע כיש"ו יתע"ס: לא יסור
 שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא
 שילו ולו יקתה עמים.
 לא"ל לא אמר ליה, לאו אורחא למידק, לאלתר
 לחיים, לא איכפת ליה, — לן, להו.
 לא"ב, לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכאן.
 לאמל"ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל"ל).
 לאמ"מ לאחר מתן מעות.
 לאמ"ת לאחר מתן תורה.
 לא"ע ודאל"ת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה.
 ל"ב לא בטל.
 לב"א לבני אדם (לבנ"א).
 לב"ב לבני ביתו (לבנ"ב).
 לבב"ת לבר בלי תבן.
 לב"ד לבית דין.
 לב"ה לבית הלל, לבנין הבית.
 לבת"כ לבית הכנסת (לביה"כ).
 לבהכ"ס לבית הכסא.
 לבהמ"ד לבית המדרש (לביה"מ).
 לבהמ"ק לבית המקדש (לביהמ"ק).
 לבה"ק לבית הקברות (לביה"ק).
 לבה"ש לבעל השטר (לבעה"ש).
 לב"ו לבשר ודם (לבו"ד), לבוש בוץ וארגמן (ס').
 לב"ח (ב"ח).
 לב"י לבני ישראל (לבנ"י).

ל' לית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.
 ל"א לשון אחר, לישנא אחרנא, לשון ארמי, לשון
 אשכנז, לב אבות, ליל א', לא אמר, — אמרו, —
 אמרינן, — אמרין, לוח ארש (ס'), — ארו (ס')
 (לו"א), לקט אמרים (ס'), למען אמתך (ת')
 (למ"א), לאו אורחא, לב אריה (ס'), לקומי אורות
 (ס'), לחם אבירים (ס'), לקח אליהו (ס').
 לא"א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא אמרו אלא.
 לאא"מ לאדוני אבי מורי.
 לאב"ל לך אכול בשטחה לחמך.
 לא"ג לאו אורח גברא, לאו נברא (ל"ג), לאירך
 ניסא.
 לא"ד לאותו דבר (לאו"ד).
 לא"ה לאותו האיש (לאו"ה).
 לא"ה וא"ה לשטנוע אל הרנה ואל התפלה (ת').
 לאה"ח לאחר החג.
 לאה"י לבוש אדיר היקר.
 לאה"פ לאחר הפסח.
 לא"ו לשם איום וגורא, לשמו אדר ומלוכה, לו אדר
 וגדולה, לראות אדם וחי (?).
 לאו"א לאביו ואמו.
 לאו"ד לאותו דבר.
 לאול"מ לאות ולמופת.
 לאו"פ לארחא ופרחא, לארחי ופרחי.
 לא"ז לאחר זמן (לאח"ז), לאחר זריקה.
 לאחזמ"פ לאחר זמן פירעון.
 לאחמ"כ לאחר מכאן (לאח"כ).
 לאח"מ לאחר מיתה (לא"מ).
 לא"ט לאחר מבילה.

כע"ה יא"ה כי עוף השמים יוליד את הקול.
כע"ל כל עובר למינו.

כעל"פ כולי עלמא לא פליגי.

כעמ"ח ובאנ"א כי עמד מקור חיים ובאורך
נראה אור.

כעע"א כאלו עובר עבודת אלילים.

כעע"ז כאלו עובר עבודה זרה.

כעשב"ע כל עבירות שבעולם.

כע"ת כל עצמותי תאמרנה.

כ"פ כד פירש — פירוש, כך פסק, כן פוסקין,
כל פנים, כי פליגי, כלי פו (ס), כלי פשתן,
כוונות פשוטות (ס').

כפ"א כך פסקו אחרונים.

כפכ"פ כמר פלוני בן פלוני.

כפכה"ג ש"ע. כך פוסקין בהנהגות שלחן ערוך
(יעב"ץ).

כפ"ה כפי הרוב (כפה"ר).

כפו"פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס').

כפמה"מ כפי מנהג המקום.

כפרע"ב כך פירש ר' עובדיה ברטנורא.

כפש"א כפתחו של אולם.

כפש"ה כפתחו של היכל.

כ"ץ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן
צריך.

כצה"ב כצאת השמש בגבורתו (כצהש"ב).

כצ"ל כן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, —
לבאר, — לפרש, — לתרץ.

כצ"ש כל צרכי שבת.

כ"ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כדי
קליפה, כתובת קעקע, כתבי קדש.

כק"א כי קאמרינן.

כק"ה כקליפת השום (כק(ל)ה"ש).

כקה"ג כקנין הגוף.

כק"ס כקריעת ים סוף (כקרי"ס).

כקש"ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.

כ"ר כנף רננים (ס').

כר"א כר' אליעזר.

כר"ג כרבן גמליאל, כריש גלותא.

כר"כ כרים וכסתות.

כר"י כן רש"י ישן, כר' יהודה, — יוסי, —
יצחק, — וכו'.

כר"ל כריש לקיש.

כרמ"ל כר מלא, כרם אל.

כרע"מ (רע"מ).

כרפ"מ כבוד רום פאר מעלתו.

כרפ"ת כבוד רום פאר תפארתו.

(כרשב"ל: כר' שמעון בן לקיש).

כ"ש כל שכן, כל שהוא, כל שעה, כבוד שמו, כבוד
שבת, כיבוד שבת, כל שעתא, כלי שני, כך שמעתי,
כולה שלי, כלי שרת, כדי שחיטה, ככבי שבת, כלי
שטף, כבוד שם.

כש' כשם.

כש"א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ"ש).

כש"א כסא של אליהו.

כש"א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם
שאי אפשר.

כש"ה כסא של אליהו הנביא.

כש"מ כלל שאחריי מעשה.

כש"ע רש"מ כשאין עושין רצונו של מקום.

כש"ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.

כ"ש בבת"ח כל שישנו בבל תאכל חמץ.

כשב"ד כשבעל דין (בע"ד).

כ"ש בהמ"ז כוס של ברכת המזון (כשבה"ס).

כשב"י כשבני ישראל (ערש"מ עושין רצונו של
מקום).

כשב"ע כריתות שבערוה.

כש"ד כל שדרכו, כללו של דבר.

כש"ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה"ק).

כשה"ב כוס של הברלה.

כש"ה מל"ה כשנגה היוצא מלפני השליש.

כשו"ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא
ושעתא, — שחא ושחא.

כש"ז (כשע"ז).

כש"ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.

כשח"ל כשחל להיות.

כש"מ כתר שם טוב.

כש"י כשיעור.

כש"י אה"ל כי שם י"י אקרא חבו גודל לאלהינו.
כשל"ד אמא"מ כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין

אותו מידו.

כשל"ה כתב שני לוחות הברית (ס').

כשנר"ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל"מ).

כשנ"ע כשהוא נקשר עם (ד').

כשע"ז כיון שעבר ומנו.

כשפ"י כשפירש, כשפרשתי.

כש"ק כוס של קידוש.

כש"ש כשם שאמר (כשש"א), כמו שכתבתי שם.

כש"ש איתו"מ כיון שהניד שוב אינו חוזר ומניד.

כמ"א כמנן אברהם, כמנהג אשכנז.
 כמאב"ד כמאכל בן דרוסאי.
 כמא"ה כבוד מעלת אדוני הרב.
 כמבב"ש כן משמע בבאר שבע.
 כמב"ה כבוד מנותחו בעולם הבא.
 כמבתי"י כן מצאתי בתוספות ישנים.
 כמ"ד כמאן דאמר.
 כמד"א כמה דאת אמר, כל מה דאפשר.
 כמדע"ד ל"ע כל מה דעביד רחמנא למב עביר.
 כמד"ר כללי מדרש רבה (ס').
 כמהה"ר כבוד מעלת הקודש הרב רבי.
 כמה"ע כותבי מכתבי העתים.
 כמהפ"ס כמהפכת סרום (וע' ועמורה).
 כמהר"ר כבוד מעלת הרב רבי.
 כמה"ש כמלאכי השרת.
 כמהר"ד כבוד מורנו ורכנו הרב רבי.
 כמז"ר כבוד מורנו הרב.
 כמז"ז כמר זוטרא.
 כמז"ל כמאמרם וזכונם לברכה.
 כמילש"ש (ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.
 כמ"ל כל משאלות לבך.
 כמלפ"מ כל מקום לפי מנהגו.
 כמ"מ כהן משוח מלחמה, כתב משה משה (ס').
 כמ"ג כמלא נימא.
 כמ"ס כמנהג ספרד.
 כמ"פ כמנהג פולין, כמה פעמים (כ"פ).
 כמפב"פ כמר פלוני בן פלוני (פב"פ).
 כמ"צ כמנהג צרפת.
 כמ"ר כל מוס רע, כבוד מעלת רבי.
 כמ"ש כמו שנאמר, — שכתב, — שכתב, —
 שאמר, — שאמרו, כל מקום שכתב, — שאמר,
 — שכתוב, — שנאמר, כפי מה שאמר, כל מה
 שאפשר.
 כמוש' כמשמעו.
 כמוש"א כל מה שאפשר (כמ"ש).
 כמוש"מ כל מקום שאתה מוצא.
 כמ"ש בסה"ז כמו שמצאנו (שכתוב) בספר הווהר
 (יעב"ץ).
 כמ"ש בש"צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב"ץ).
 כמשב"מ כמו שהוא בכמה מקומות.
 כמש"ד כמו שדרשו, — שדרש.
 כמש"ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.
 כמשח"ה כל מקום שיש חלול השם.
 כמשחז"ל כמו שאמרו חכמינו ז"ל.

כמשי"ב כמשמעו של כתוב.
 כמשי"ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן,
 — להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לה.
 כמשי"ל בס"ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא
 דשמיא.
 כמשי"ל בעז"ה (בע"ה) כמו שאכתוב לקמן
 בעזרת השם.
 כמשי"מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא"מ).
 כמשנ"ל כמו שנהנין לעשות, כמו שנאמר
 (שנתבאר) לעיל.
 כמש"ע ק"ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.
 כמש"פ כמו שפירש, — שפירשתי.
 כמש"ק כמו שקדם.
 כמש"ר כמוצא שלל רב.
 כמשרז"ל כמו שאמרו רבותנו ז"ל.
 כמ"ת כבוד מעלת תורתו, — תפארתו.
 כמת"י כמתנת ידו.
 כ"ב כל גדרי (ת'), כן נקרא, כך נאמר, כנוד געים
 (ס'), כסף נבחר (ס').
 כנ"א כנוסחא אחריגא, כנוסח אשכנז.
 כנ"ה כינוי השם (ד').
 כנה"י כנהוג.
 כנה"ג כנסת הגדולה.
 כנו"ח כלה נאה וחמודה.
 כנו"ש כנוכר שם.
 כנ"י כנסת ישראל (כ"י), כנסת יחזקאל (ס').
 כנ"ב כל נושאי כלי.
 כנ"ל כן נראה לי, כנוכר למעלה, — לעיל, כבר
 נתבאר לעיל.
 כנלע"ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.
 כס' כסדרה (ל').
 כ"ס כי סליק, כ' סיון.
 כס"ג כל ספק נפשות.
 כס"ג ד"ש כל ספק נפשות דוחה שבת.
 כס"פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.
 כסתו"מ כותבי ספרים תפילין ומוזוות.
 כ"ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח
 עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון,
 — עילאי, כבוד ענין (?), כל עונותיו, כהונת
 'עולם (ס').
 כע' כעתירת, כערך.
 כע"א כעובדי אלילים.
 כעא"א כעובי אצבע אגודל.
 כע"ה כענין הנזכר (כעה"נ).

כ"ו"נ כיחה וניעה (כיחו וניעו).

כ"ו"ע כרת וערירי.

כ"ו"פ כלל ופרט, כרתי ופליתי (ס'), כפתור ופרת (ס'), כמהין ופטריות (כמו"פ).

כ"ו"י"כ כלל ופרט וכלל.

כ"ו"ק כל ויעודין קדושים (?), כבודו ואמונתו קדוש, כתבין ולא קריין.

כ"ז כלי זהב, — זכוכית, — זין, כל זמן, כל זה, כלי זמר, כף זכות, כולו זכאי, כלאי זרעים, כפות זהב (ס').

כ"ז כוית.

כ"זש"ע"ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם.

כ"זש"ע"ז כל זמן שלא עבר עליו זמנו.

כ"ח כל חמירא, כלי חרס, כולו חייב, כרם חמר (ס'), כף חובה, כלי חפץ, כלי חמרה (ס'), כרי חלוקה.

כ"ח כחפץ.

כ"ח"ב כתר חכמה בינה (ק').

כ"ח"ש כחוט השערה (כח"ש).

כ"ח"ח כל תר וחר.

כ"ח"י כבוד חכמים ינחלו.

כ"ח"ת כרם חמר נמס חרש (ס').

כ"ח"ק"ג כחוקות הגוים (כח"ק"ג).

כ"ט כי טוב, כפוי — כפויי טובה.

כ"מ"ד כמופסא דשמרי, כמרפא דאסא.

כ"מ"ה כמופס השמר (כמ"ש).

כ"מ"ו"ב כמובל ושרץ בידו (כמ"ו"ב).

כ"מ"ז כל מופס ומופס.

כ"י כתב יד, — יד, כתבי יד, כנפי יונה (ס').

כנסת ישראל (כנ"י), כלי יקר (ס'), כליל יופי

(ס'), כוס ישועות, ככבי יצחק (ס'), כוס ישועות

(ס'), כונות ישירות (ס').

כ"י"א כל ישראל אחים, — אחיהם, — אחינו, כיש אומרים.

כ"י"ב כיוצא בו, כמותו ירבו בישראל.

כ"יב"א כיוצא בו במקום אחר.

כ"יב"ב כיהושע בן נון.

כ"י"ה כתיבת יד הנקייה.

כ"ה"ג כי תאי גוונא (כ"ה"ג).

כ"י"ח כל ישראל חברים (כ"י"ח).

כ"י"ט כיבוד יום טוב.

כ"י"י כתב יד ישר.

כ"י"ה"ע כיד ד' הטובה עליו.

כ"י"ל"ח לעזוב"ב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

כ"י"ע כיד י"י עלי.

כ"י"א כן יאבדו כל אויבך.

כ"יכ"ו"ב כיום כפור וחמשה עשר באב.

כ"י"ע כימי עולם (בימ"ע).

כ"יע"בש"ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.

כ"יעז"ז כל ישראל ערבים זה בזה.

כ"י"ד כן יהי רצון.

כ"י"כ כל כך, כל כדון, כן כתב, כמו כן, כך כתבתי,

כבר כתבתי, כל כתבי, כלי כסף, כתוב כאן, כלאי

כרם (כ"כ), כופרא כפרה (כופרא ממונא), כתר

כהונה, כתב כן.

ככגעה"א (כגעה"א).

ככה"ג ככהן הגדול.

ככ"ח ככלי חרס.

ככה"ע ככל העולם.

ככו"ז שב"ע כל כסף וזהב שבעולם.

ככ"ל כבר כתבתי למעלה.

ככ"ע ככולי עלמא.

כ"ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לכת.

כלא"י כלאחר יד (כלאח"י).

כלב"א כלשון בני אדם.

כלב"א כי לא בכח יגבר איש.

כל"ה כרי לאכול היסמו.

כלה"ק כלי הקודש.

כל' כלומר, כלום.

כל"ל כל לילה ולילה.

כל"ז (כ"ז).

כל"ח כי לעולם חסדו, כתב לחם חמודות.

כל"י כהן לוי ישראל, כסאו — כתר לעד יתרום,

כלי יקר (ס'), כבודו לישראל יכונה.

כלל"י כי לעולם לא ימוט.

כל"מ כלפי מעלה, כלי מתכות (כ"מ).

כל"מ עה"פ כלל מוסיף על הפרט.

כל"ב כל"י כי לו נאה כי לו יאה.

כל"ע כלי עץ, — עור.

כלע"ז כומר לעבודה זרה.

כלש"ה כרי לשבר את האזון.

כל"ש צמח"ג (שצמחנב"ל).

כלש"ת כלפי שאמרה התורה.

כ"מ כבוד מנוחתו, כל מקום, כן מצאתי, כן משפט,

כבוד מעלתו, כסף משנה (ס'), כתר מלכות, כל

מ', כל מה, כלפי מעלה (כל"מ), כלי מתכות

(כל"מ), כופרא ממונא (כופרא כפרה), כסף מוזקק

(ס'), כן משמע — מוכח.

כרמט"ל כרמפרש טעמא לקמן.
 כרמ"כ כ"ד מתנות כהונה.
 כרמפ"ו כרמפרש ואויל.
 כר"ג כן דעתי גותנת.
 כרנ"ל כרנפקא לן.
 כר"ס כדברי סופרים.
 כרס"ד כרסלקא דעתא.
 כרע"ע כה דברי עבדך.
 כרע"ע ח"ש כה דברי עבדך הדורש שלומך.
 כרע"ע כיון דעל על.
 כרפ"ה כרפירש הכא.
 כרפי' כרפירש.
 כרפ"ל כרפירש לעיל.
 כרפרש"י כרפירש רש"י.
 כרק"ל כרקיימא לן.
 כר"ד כרי רביעית.
 כררל"ט כל דעבד רחמנא לטב (עבד).
 כר"ש כדרך שאמרו, כרי שחיטה, ככבא רשביט
 (ס'), כל דבר שורש.
 כרש"א כדרך שאמר, — שאמרו.
 כרת"ד כא"ת כל דתקון רבנן כעין אוריתא תקון
 (כר"ד כא"ת).
 כ"ה כהן הדיוט, כופר הכל, כי היך, כן הוא, כסא
 הכבוד, כסוי הדם, כולא האי, כתבי הקודש
 (כה"ק), כתיב הכא, כל הפוסקים (כה"פ), כן
 הנוסח (כה"ג), כנסת הגדולה (כנסה"ג), כל
 היכא.
 כה"א כן הוא אומר, כך היה אומר, כל האומר.
 כהאר"י כתבי הא' רבי יצחק.
 כהאריו"ל כתבי האר' יצחק זכרוננו לברכה.
 כ"ה בב"י כן היה בבני ישראל.
 כ"ה בב"ר כן הוא בבראשית רבה.
 כ"ה ב"ן כל המחזיק בה זכה, כל הקודם בהן
 זכה.
 כהבכה"ס כן הנוסח בכל הסידורים.
 כ"ה בבכה"ס כן הוא בנוסח כל הסידורים.
 כת(פ)במ"פ כל הפוסל במומו פוסל (כהב"פ).
 כהב"ס כל הדרכים בחוקת סכנה (כהרב"ס).
 כה"ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה
 (בנה"ג), כל הקודם גובה (כהק"ג).
 כהנ"ד כהאי גוונא דתנן.
 כה"ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן הדיוט
 (כ"ה), כל היכא דתני, כסא הרין.
 כה"ן כולי האי ואולי.

כה"ז כל הקודם זכה.
 כה"ח כרכין המוקפין חומה (מיב"נ מימות
 יהושע בן נון).
 כהתהא"ה"פ כל החלומות הולכין אחר הפה.
 כה"כ כסא הכבוד (כ"ה), כלאי הכרם (כלה"כ),
 כל התורה כולה.
 כה"ל כהאי לשנא, כל הלילה, כל הראוי לבילה
 (כהל"ב).
 כה"ל י"י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.
 כ ל"ע כהא לחמא עניא.
 כה"מ כבוד י"י ממקומו (?).
 כהמ"ג כל המוסיף גורע.
 כה"ג כל הנביאים, כן הנוסחה (כ"ה), כן הדעת
 גותנת, כן היא נוסחת, כל הנצרך, כללי הנקוד.
 כה"ס כן הסכים.
 כה"ע כן העיקר, — הענין, כל העולם, כהרף
 עין, כבוד העמים (?), כח היתרא עדיף (כדה"ע),
 כוס חמישי עליו (?), כהונת עולם (ס') (כ"ע).
 כהע"כ כל העולם כולו.
 כה"פ כל הפוסקים, כת הפרושים.
 כה"צ כל הצריך, כת הצרוקים.
 כהצ"ל כלל הצריך לפרט.
 כה"ק כל התחלות קשות, כתבי הקודש (כתה"ק),
 כף הקלע, כד הקסח (ס').
 כהק"ז כל הקודם זכה.
 כה"ר כסא הרחמים.
 כהר"ר כבוד הרב רבי.
 כה"ש כבוד השם.
 כהשב"ג כצאת השמש בנבחרתו.
 כה"ת כבוד התורה, כתר הראש תפילין, כל
 הברואים תציל (?), כל התורה.
 כהת"י כל הנשמה תהלל ית הללויה.
 כו' כולי, כולחון.
 כו"ד כורת דבורים.
 כוד"ה כפל וד' ה'.
 כו"ן כולו זכאי.
 כוון במוכסו כוון יהוה אלהינו יהוה (כתילוף
 אותיות).
 כוזמ"מ כסף וזהב מטהר ממזרים.
 כו"ח כולו חייב.
 כוח"ט כתיבה וחתומה טובה.
 כו"כ כך וכך, כמה וכמה, כאן וכאן (כר"כ).
 כו"מ ככבים ומזלות (כומ"ז), כרעים ומשתחיים.
 כומ"ז כאן מקום זמא (שבת כ"ד).

כ

כב"י כבית יוסף (ס'), כוס ביד י"י (ס').

כב"י כביכול.

כב"ב כלי בתוך כלי.

כב"מ כבודו במקומו מונח.

כבנ"א כבני אדם.

כבס"ח כתבנו בספר חיים (כבס"ח).

כבסח"מ כתבנו בספר חיים טובים.

כב"ע כופר בעיקר (כוב"ע), כבבת עינו.

כב"ש כבית שמאי, כסף ביאה שטר, כבנין שלמה.

כב"ת כתוב בתורה.

כ"ג כהן גדול, כלל גדול, כה גברא, כהאי נווגא (כה"ג), כך גרסינן.

כג' כגון, כנווגא.

כג"ד כן גזר דינו, כנווגא דא.

כגה"ח כגרנר תחרדל.

כגמב"ע כגלוי מלתא בעלמא.

כגעה"א כהן גדול עם הארץ (כגע"א).

כ"ד כדי דבור, כל דבר, כה דברי, כמא דתימר, כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו, כסא דין, כמא דוכתא, כל דוכתא, כיסוי דם.

כד"א כמא דאת אמר, כמא דאמר, — דאיתמר (כ"ד), כה דברי אביך, — אמך, כ"ד אמות.

כדא' כדאמרינן, כדאיתמר.

כדא"ג כל דאלים גבר.

כדא"פ כדי אכילת פרס (כא"פ).

כדארו"ל כדאמרו רבותנו ז"ל.

כד"ב כה דברי בנך, — בתך.

כדב"א כדרך בני אדם.

כדב"ו כדרך בשר ודם.

כדבל"ק כדבעינן למימר לקמן.

כדב"ש כדבית שמאי.

כד"ד כדי דבור (כ"ד).

כד"ה כדברי האומר, כדבר האמור, כסא דהרסנא (ס') (כדה"ר).

כדה"ע כחה דהיתרא עדיף.

כדה"מ כחה דהיתרא עדיף מפי.

כד"ו כדת ודין (כדו"ד).

כד"ח כרי חייו.

כד"מ כלל דיני מוקצה.

כדמ"ו כדת משה וישראל.

כ' כתב, כתבים, כן, כך, עשרים, כמו.

כ"א כל אחד, — איש, — אדם, כה אמר, כך אמרו, כיבוד אב, כלל אחד, כבוד אלהים, כף אחת (ס'), כופין אותו, כתנות אור (ס'), כוונות האר"י ז"ל (ס'), עשרים ואחד.

כא"א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו, כתוב אחד אמר, כתוב אחד אומר.

כאבהפ"מ כי אם בהפסד מרובה.

כאב"ע כל אחד בפני עצמו (כאבפ"ע).

כאה"ד כבוד אלהים הסתר דבר.

כאו"א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, — איש ואיש.

כאו"ה כאומות העולם (כאוה"ע).

כאו"ל כל אומה ולשון.

כאחז"ל כך אמרו חכמינו וזכונם לברכה.

כא"י כארץ ישראל.

כאיושנ"ח י"ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.

כאי"ל (תאכלנו) כבדא אדומת ירוקת לאזור (מראה תכלת), (אהל יצחק).

כ"א כ"ב כ"ג כולם אהובים, כולם ברורים, כולם גבורים.

כאל"מ כל אחד לפי מנהגו.

כאלי"ש כל אשר לך שלום.

כאלשו"ר כל אשר לך שלום וישע רב.

כא"ג כף אחת נחת (ס').

כאע"י כי אם על ידי.

כאע"ש ר"א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.

כארו"ל כך אמרו רבותינו וזכונם לברכה.

כארל"פ כי אתה רחום לכל פועל (ת').

כ"ב כל בו (ס'), כלי ברזל, כוס שני.

כב' כביצה.

כב"א כבני אדם (כבנ"א).

כבא"י ככארץ ישראל.

כב"ב כל בני ביתו, כל בעל — בעלת בית.

כבב"א כיוצא בו במקום אחר (כיבב"א).

כב"ה כבית הלל, כבנין תורדוס, כלהי בהרדי.

כב"ו כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך בשר ודם.

כ"ב וש"ב ומש"ב כתוב בתורה ושנוי בגביאים ומשולש בכתובים.

יראת שמים, ירא שמים (יר"ש), יבין שמועה
(ס'), יין שרף.

יש"י ישראל (ישר').

יש"ב יצא שכרו בהפסדו, יעשה שלום במרומיו,
יהי שלום במנוחתו, יעקב שמואל ביק(?).

יש"ה"ב ישעיה הנביא.

יש"ו ימח שמו וזכרו (ימח"ו), ישמרנו ויצילנו, יבא
שילה ולו (יקחת עמים).

ישו"ו יתברך שמו ויתעלה זכרו.

יש"ח ישני חברון.

יש"ל יש"כר מוב לצדיקים.

יש"מ יהי שם י"י מבורך.

יש"מ ע"מ יבוא שלום ינוח על משכבו.

יש"י עמ"ה"ן יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך
נכתו.

ישכ"ש יום שכולו שבת.

יש"ל יהי שמו לעולם, יפה שתיקה לחכמים (קל
וחומר למפשים).

ישל"מ יאוש שלא מדעת (יש"מ).

יש"מ ישיבה של מעלה (ישש"מ), ישיבה של
מטה (ישש"מ), יתרון שנה מעוברת (ל').

ישעב"ו יתרומם שמו על כל ברכה ותהלה.

יש"פ יתרון שנה פשוטה (ל').

יש"צ ישמרם צורם (י"צ).

ישצ"ו ישמרוהו צורו וגואלו.

יש"ד יהא שלמא רבא, יהא שמיה רבא, יוסף
שלמה רופא, יהיה שנים רבות.

ישראל יש ששים רבוא אותיות לתורה.

ישר"א יהיה שנים רבות ומובות אמן.

יש"ש ים של שלמה (ס').

ישש"ב יום טוב שני של גלויות.

ישש"מ ישיבה של מעלה (יש"מ), ישיבה של
מטה (יש"מ).

יש"ת י"י שפתי תפתח (ופ"ת ופי יגיד תהלתך).

י"ת יונתן תרגם, עשרה תבות, יפה תואר (יפ"ת)
(ס').

ית' יתברך, יתבאר, יתיר.

יתו"י יתד תנועה ויתד (יתו"י).

יתו"מ יפה תואר ויפה מראה (ס').

יתו"ת יתברך ויתעלה.

ית"ק יתום קטן.

יתק"ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.

ית"ש יתברך שמו.

ית"ת יפה תלמוד תורה (עם דרך ארץ).

תתברך ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים
תתהלל (ת').

יצ"כ יום צום כפור.

יצ"מ יצאו מהם, יציאת מצרים (י"מ).

יצמ"ש ישמרוהו צורו מאה שנים.

יצ"ע ישמרם צור עולמים.

יצע"ו ישמרם צור עולמים ויחיים.

יצ"ע מלא"ם י"י צבאות עמנו משנב לנו אלהי
יעקב סלה.

יצ"ש יציאות שבת.

י"ק יושבי קדנות.

יק"ב ייחוד קדושה ברכה.

יקנ"ה יין קדוש זמן גר הברלה.

יקנ"ה יין קדוש גר הברלה.

יקנ"ה יין קדוש גר הברלה זמן.

יקנ"ה יין קדוש גר הברלה סוכה זמן (פס'
ק"ב).

י"ר יהי רצון (יח"ר), יהא רעוא, יום ראשון, ילקוט
ראובני (ס') (יל"ר), יצחק רבקה.

יר"א ירחמנו אל, יהי רצוי אחיו, ירא אלהים
(י"א).

יר"ב יראתי בפצותי (ת').

יר"ה ירום הודו.

יר"ה יריעות האוהל (ס').

יר"ג ירמיה הנביא (ירמ"ג).

ירו' ירושלמי.

יר"מ יראה ראתה נטתה (שבת ק"ה).

יר"ל (ידר"ל).

ירל"א י"י רועי לא אחסר (ת').

יר"מ יהי רצון מלפניך (ת'), (יהר"מ).

יר"מ או"א יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי
(ת').

יר"ע יראו עינינו (ת').

ירע"ו יה רבון עלם ועלמא (ת').

יר"ק יהא רעוא קמיה, — קדמיה, ילקוט ראובני
קטן (ס').

יר"ש ירא שמים, יראת שמים (י"ש), יריעות
שלמה (ס').

ירשבב"א יהי רצון שיבנה במהרה בימינו
(אמן).

ירש"פ יום ראשון של פסח (יאש"פ).

יר"ת יתרו רוממו תהלה (?), ימתין רשע
תשובתו (?).

י"ש ילקוט שמעוני (ס') (יל"ש), ימח שמו (ימ"ש),

ימה"מ ימות המשיח.

ימ"ו ישראל מאיר וואהלמאן.

ימז"פ יש מתירין ויש פוסלין.

ימז"ח מזח"ג יין, מוריים, חלב, מלח, חולתח, נבינה (ע"ז ל"ט).

ימכ"ר (שומר) ידו מעשות כל רע (ליסא קע"א).

ימז"ב יש מקומות נוהגין.

ימעש"א יהא מונח עד שיבא אליהו.

ימז"ש יהיה מה שיהיה, ימה שמו, יוסף מוקיר שבתא.

ימז"ו ימה שמו וזכרו.

ימש"ע כמב"ד יהי מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.

ימש"ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת (ב"ב ס"ו).

ימש"ת יותר משל תורה.

ינ"ב יאיר נרו, יחיה נצח, ישוע נוצרי, ידיד נפש (ת'), יצאה נשמתו, יפה נוף (ס'), יין נסך (י"ג), יש נוהגין, יאיר נתיב (ס'), עשרה נסים, — נסיונות.

ינב"י ישראל נושע בי"י (ת').

ינב"י ת"ע ישראל נושע בי"י תשועת עולמים (ת').

ינה"ל יוסף נפתלי הירץ לוי.

ינה"ק יין נר הברלה קידוש.

ינז"ל י"י נתן וי"י לקח (ישי"מ יהי שם י"י מבורך).

ינח"ל יהי נא חסדך לנחמני.

ינ"ל יש נוהגין לומר, — להתענות.

ינמכ"ה יפה נוף משוש כל הארץ.

ינע"מ ינוח על משכבו.

ינעמ"ב ינוח על משכבו בשלום.

י"ם עשר ספירות, ישיבת סוכה, יש ספרים, — סימנים, ים סוף.

י"ס"א יש ספרים אחרים, יסוד אש.

י"סב"מ עשר ספירות בלי מה (עסב"מ).

י"ס"ג יש ספרים גורסין.

י"ס"ה יסוד הנקוד (יסח"ג) (ס').

י"סו"ה (יוש"ה).

י"ס"י יש ספרים ישנים.

י"ס"מ יש ספרים מדויקים, י" ספירות מקוריות (ק'), יסוד מים.

י"ס"ע יסוד עולם (ס') (י"ע), יסוד עפר.

י"סש"א יסורין של אהבה.

י"ע ימות עולם, יסוד עולם (ס'), יורש עזר, יכוננה עליון.

יע"א יהי עוזה אלהים, יגן עליהם אלהים, יכוננה עליון אמן, ישמעאלים עובדי אלילים.

יעב"ח יעקב בן חיים.

יעב"ן יעקב בן צבי (עמרין), (יעקב בן יצחק הלוי) (?).

יע"ד יערת רבש (ס').

יע"ה ירום עליו הודו, יכוננה עד העולם, ינוח עליו השלום.

יעה"ע ידו על העליונה.

יעה"ת ידו על התחתונה.

יע"ו י"י עז ומניני.

יעו"י יעלה ויבא (ת').

יעווי"ש יעוין שם.

יע"ל י"י עורתה לוי.

יעל"א ישב עולם לפני אלהים.

יעל"ה ישב עולם לפני האלהים.

יעל"י י"י עזו לעמו יתן, (י"אע"ב י"י יברך את עמו בשלום).

יע"ל קנ"ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם) לחי (העומד מאליו) קדושין (שאינן מסורין לביאה) גילוי (דעתא) מומר (לאכל נבילות), (סימן הלכות).

יעמב"ש ינוח על משכבו בשלום.

יעמ"ש ינוח על משכבו שלום.

יעע"ג ישראל עומד על גביו.

יע"ק ישראל עם קדוש.

יעק"ב ברוך יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך (ת').

יע"ש יעוין שם, ירעה עד שיסתאב (יעש"ס).

י"פ עשרת פעמים, יציב פתגם (ת'), יקום פורקן (ת').

יפמ"ש יקום פורקן מן שמיא (ת').

יפ"ת יפת תואר, יפה תואר (ס').

י"צ ישמרם צורם, ישמרהו צורו, יין צמוקים.

יצא"א ב"ב י"י צבאות אשרי אדם בומח בך.

יצה"מ יצר הטוב.

יצה"ר יצר הרע.

יצ"ו ישמרהו צורו ונואלו, יבנה ציון וירושלים, יתיה צדיק וזרעו.

יצו"א ישמרהו צורו ונואלו אמן.

יצחק רבקה בפי ישרים תתרוםם ובדברי צדיקים

ימאש"פ יום טוב אחרון של פסח.

ימבש"ג יום טוב שני של גלויות.

ימ"ל יש מעם לדבר, — לדבריו, יום טוב ליפמאן.

ימ"ש יום טוב שני.

ימ"ש"ג יום טוב, — ימים טובים של גלויות.

י"י יתהוה, ישמח ישראל (ס'), יסוד יוסף (ס').

י"א"י מו"ע יחל ישראל אל י"י מעתה ועד עולם (ת').

י"יב ישמח י"י במעשיו, ישמח ישראל בעושיו.

י"יז יבנה וזבול, יתברך יתרוםם וזכו.

י"יח יצא ידי חובתו, יישר (י"י) חילך.

י"יז יחיד יחיד יחיד.

י"יכ יישר כחך, — כחכם, יין כשר.

י"יכ"ע ישועת י"י כהרף עין.

י"ל יין לבנון (ס').

י"לא"א ימלוך י"י לעולם אמן ואמן (ת').

י"לא"צ לרוד"ה ימלוך י"י לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה (ת').

י"ל"ז י"י ימלוך לעולם ועד (ת').

י"מכ"ר י"א"י י"י ישמרך מכל רע ישמור את נפשך.

י"יג יין נסך (י"ג).

י"יג בצה"ח י"י יצרור נשמתו בצרור החיים.

י"יז (י"ז).

י"יק יין קפריסין.

י"יד ימין י"י רוממה.

י"יש"י יין של כותים.

י"ית"י יראת י"י תוסיף ימים.

י"יכ יש כאן, יום כפור (י"ח"כ, י"ה"כ, י"ו"כ), יהי כבוד (ת').

י"כב"ט י"בכ"ט יכנס בכי טוב ויצא בכי טוב.

י"כג יוחנן כהן גדול.

י"כז"ב יכין ובעז.

י"כ"ל יהי כבוד י"י לעולם (ת').

י"כ"ק יום כפור קמן (י"כ"ק).

י"ל יש לומר, — להשיב, — להקשות, — לשאול,

— להבין, — לתרץ, — לפרש (י"ל"פ), — לדחות,

— להזר, — לכוון, — למחות, יער לבנון (י"ע"ל)

(ס'), יוכל לרמות, — לומר, יוסיף לקח (ס'),

יוסף לקח (ס'), יד לשון (ס'), יין לבנון (ס'),

יחי לעד, יצא לאור, יוצא לאור.

י"לאנ"ס יחי לעד אמן נצח סלה.

י"לא"פ י"ל ליצי"ז יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י"י צורי וגואלי.

י"ל"ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.

י"לב"ש יחי לעד ביראת שמים.

י"ל"ג יורד לניהגם, יהודה ליב נאדראן.

י"ל"ד יש לרקק — לדרוש, יהודה ליב דוקעס.

י"ל"ה דא"ה"ג יש לתרץ דאין הכי נמי.

י"לד"מ"מ יש לתרץ דמכל מקום.

י"ל"ד ש"ל יש לנו די שאם לו (יעב"ץ).

י"ל"ה יאתה לו הגדולה, יש לחקל (י"ה"ק), יש

להחמיר (י"ה"ח), יש להבין, יוכל להיות (י"ל),

יוצא לכל הדעות (י"כ"ה), יסודי לשון הקודש

(י"ה"ק) (ס').

י"ל"ה ולתעה"ב יוכה לימות המשיח ולחיי עולם

הבא.

י"לז"א י"י לי ולא אירא.

י"ל"ח יצא לידי חובתו (י"ח), יצא לחירות (י"ל),

יש לו חזקה, י"י לעזרתי חושה (ת'), ילקוט

חדש (ס').

י"ל"י לעד יתברך.

י"לי"ב יום ליבשה (ת').

י"ל"י ב"א (ה) יתהלך לפני י"י בארצות החיים.

י"ל"י יד ליד לא ינקח.

י"ל"ס יש לו סימן.

י"ל"צ יום טוב ליפמאן צונג.

י"ל"ד ילקוט ראובני (ס'), ילמדנו רבנו.

י"ל"ש ילקוט שמעוני (ס'), יפה לשכחה, יועיל

לשכחה, יחיאל ליכטענשטיין.

י"לש"ג יוצר לשבת הגדול.

י"לשפ"ח יוצר לשבת פרשת החודש.

י"לשפ"ז יוצר לשבת פרשת זכור.

י"לשפ"פ יוצר לשבת פרשת פרה.

י"לת"ד יצא לתרבות רעה.

י"מ יש מפרשים, — מקשין, — מתירין, —

מוסיפין, — מתענין, ישמח משה (ת'), ידי משה

(ס'), יפה מראה (ס'), ישועות משיתו (ס'),

יציאת מצרים (י"צ"מ), עשרה מאמרות, יום מיתת,

יצאו מהם (י"צ"מ), יואל משה (ס').

ימאז"א יום מיתת אביו ואמו.

ימ"ב יהי מקורו ברוך.

ימב"מ יונה מצאה בו מגוח (ת').

י"מ במ"ח ישמח משה במתנת חלקו (ימב"ח)

(ת').

ימ"ג יסוד מלכות גבורה (ק').

ימג"ל י"י מלך גאות לבש (ת').

ימ"ה ימות השנה, יצא מן הכלל (ימח"כ).

יהר"מ י"א וא"א יהי רצון מלפניך י"י אלהי
ואלהי אבותי.
יה"ש ייחוד השם (יה"ש), ימות השנה (ימ"ש),
ישוע הקשיל שור.
יה"ש"ר יהא שמה רבא.
יהשר"מ ל"ע ולעני"ת יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמאי יתברך (ת').
יה"ת יסודי התשובה.
יוא"ל יוסף אלמנצי.
יו"ב יעקב ובניו, יבין ובועז.
יו"ד יורה דעה (ס') (י"ד).
יוה"כ יום הכפורים (יו"כ, יה"כ), כי מלאכיו יצוה
לך, יחיד ורבים הלכה כרבים.
יו"ט יום טוב, ימים טובים (י"ט).
יומ"א יום טוב ראשון.
יומ"ב יום טוב שני.
יו"ל יוצא לאור.
יו"ל ח"ע סא"נ יגדל ויחי לנצח חיי עד סלה
אמן נצח (?).
יו"נ יוצא ונכנס (יו"נ).
יו"ר יצחק ורבקה.
יושא"י יודע שאינו יודע.
יוש"ה יסוד ושורש העבודה (ס').
יוש"מ יד ושם טוב (ס').
יו"ת יתד ותנועה (ד').
יו"ן יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.
יו"י יראה זרע יאריך ימים.
יו"י"א יראה זרע יאריך ימים אמן.
יו"ל יהי זכרו לעד.
יו"ת שבעה עשר בתמוז (יוב"ת).
י"ח שמנה עשרה, יהי חלקי, ידי חובתן, יום חול
(י"ח), ילקוט חרש (ס'), ירא חטא (יר"ח), יוצאי
חלציו, — חלציה, יאי חולקיה, יד תרוצים (ס').
ישני חברון, ידיעת חשבון (ס'), יישר חילך.
יח"א י"ח אוכרות.
יחב"א יהי חלקו בחיים אמן.
יח"ב יע"מ יעלו חסידים בכבוד ירגנו על
משכבותם.
יח"ו יושב חביונו וסתרו (?).
יחיעב"ל יהי חסדך י"י עלינו כאשר יחלנו לך.
יחל"ע יכול חבלו לחיי עולמים.
יחל"צ ית"ן י"י חפץ למען צדקו יגדיל תורה
ויאריך.
י"ט יש מעם, יום טוב (יו"ט), יצר טוב (יצ"ט).

יב"ד ישראל בני רחמים.
יב"ש י"ב שנה — שעות, יבין שמועה (ס') (י"ש),
יוסף בן שמעון (תרי יב"ש איכא בשוקא), יהושע
אבן שואב.
יבשנ"א י"ב שנה ויום אחד.
י"ג יש גורסין.
יג"י יבורך גבר ירא י"י (יבנ"י) (יג"ה).
יג"מ י"ג מדות, שלש עשרה מדות.
יג"מ שהתנ"ב י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן.
יג"ע י"ג עקרים, שלוש עשרה עקרים.
יגת"ו יגדיל תורה ויאריך (ית"ו).
יג"ד יורה דעה (י"ד) (ס'), יוסף דעת (ס'), יוצא
דופן, יד דוד (ס').
ידה"מ ידיעת הטבע (יה"מ).
ידו"ר ידים ורגלים.
יד"מ ידי משה (ס'), יודע מחשבות.
יד"נ יהי דן נחש, ידיר נפש (ת'), ידיר נפשי.
יד"פ יומא דפנרא.
ידתה"ש ידיעת תכונות השמים (ידתה"ש).
י"ה יד החזקה (ס'), יסודי הדת (ס') (יסה"ד), יום
הכפורים (יה"כ, יוה"כ, יו"כ), ינאי המלך
(ינה"מ).
יה"ב יצא הפסדו בשכרו (הפב"ש).
יהב"י יקו"אל הנקדן בר יהודה.
יהבי"ח ישמח האב ביוצאי חלציו.
יה"נ ים הגדול, ימות הנשמים (ימה"נ).
יהו"א (אהו"י) (ד').
יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ.
יה"ו יום הזכרון.
יה"ח יד החזקה (י"ה) (ס'), ימות התמה (ימה"ח),
יחומי החכמים (ס').
יה"ט (ידה"ט).
יה"כ (י"ה, יוה"כ).
יה"ל יחכה י"י להנצחם (י"ל).
יהלא"פ יהיו לרצון אמרי פי (ילא"פ).
יה"ג יסוד חור נצח (ק'), ישוע הנוצרי.
יהנ"ק יין הברלה נר קידוש (פס' ק"ג א').
יה"ע ירח העבר.
יהע"ל י"י היה עוזר לי — לנו.
יהק"ג יציאה הצלה קיתה גאולה.
יה"ר יהי רצון.
יהר"ל יהי רצון לפניך.
יהר"מ יהי רצון מלפניך.
יהר"מ או"א (ירמאו"א).

מרידו"ר מעון רחיצת ידים ורגלים.
 מ"ש מומאת שרץ.
 משבג"ה מוב שבגוים הרוג.
 משברלג"ה מוב שברופאים לניהגם.
 משל"ב מוב שלא נברא.
 משי"ש מומאת שמונה שרצים (מח"ש).
 משי"ת סא"ב מע"ק גר"ד מלה שור תאומים, סרטן
 אריה בתולה, מאזנים עקרב קשת, נדי דלי דגים.

מע"ט טפח על טפח.
 מעל"פ מעם למנס (מל"פ).
 מעל"ש מעם לשבח (מל"ש).
 מ"פ מריפה פסול.
 מ"צ מומאת צרעת.
 מ"ק טבעת קידושין, מלית קטן, תשעת קבין.
 מקיו"ר מעון קידוש ידים ורגלים.
 מ"ד מפתח רביע (ד').

י

יב"א יצחק בן אברהם.
 יב"ג יוסף בן גריון.
 יבג"י יבורך גבר ירא י"י (יג"י).
 יב"ה יש בקרשי המובח (יבה"מ), יעקב בעל
 המורים (יבה"מ).
 יבה"מצ"ל עשרת בני המן צריך לכתוב (יעב"ץ).
 י"ב וגבש"ש יציבא בארעא וניורא בשמי שמיא.
 יבומ"מ יגדל בתורה ובמעשים טובים.
 יב"ת י"ב הורש — חרשים, יצא בן חורין.
 יב"ט עשרה בטלגין (עב"ט), יהודה בן מביא.
 יב"י יברך בית ישראל, ירבה בישראל, יבנה
 ישראל.
 יב"ז יברכך י"י וישמרך.
 יב"ז יברכך י"י וישמרך.
 יא"פא"ן יאר י"י פגיו אליך ויהנך.
 ישופאול"ש ישא י"י פגיו אליך וישם לך
 שלום.
 יב"ש יעקב בן יוסף שליט.
 יבכ"ן יגדל בתורה כהונן וכשורה.
 יבכש"ד יפתח בדורו כשמואל בדורו.
 יב"מ ירצה בכל מעשיו, יש בו משום.
 יבמ"י ישא ברכה מאת י"י.
 יבמנ"ם יש בו משום נותן מעם.
 יב"ג יהושע בן נון, יששכר בנימין נפתלי.
 יבג"ה יין בשמים גר הברלה (פסח"ק"ד).
 יב"ס ייבא סבא.
 יב"ע יונתן בן עוזיאל, יצירה בריאה עשיה (ק'),
 יושב בסתר עליון, (בצש"י בצל שדי יתלונן).
 יב"צ יואב בן צרויה, י"ב צרופי (יעב"ץ), ינחני
 במעגלי צדק, יפרח בימיו צדיק.
 יב"ק יעננו ביום קראנו, קומה בעזרת ישראל.

י' יום, עשרה, יוצר, יוצרות.
 י"א יש אומרים — אסרין, יראת אלהים (יר"א),
 יוסף אומץ (ס'), ייחוד אלהים, יחננו אלהים,
 יסוד אמונה (ס'), יונת אלם (ס'), ישע אלהים
 (ס'), ירחמהו אל, אתר עשר, יורשין אחריו, יהודה
 אריה, יד אליהו (ס'), יד אפרים (ס'), יסוד
 אלהות, ירא אלהים, (יר"א), יורשין אחריו, יורשי
 אחרי, יד אברהם (ס'), יד אבשלום (ס') יד
 אפרים (ס').
 יאב"ל ירא אלהים בכל לבבו.
 יא"א י"י אלהי ואלהי אבותי (יאוא"א), יהי אור
 ויהי אור.
 יא"מ ירא אלהים וסוד מרע.
 יא"מ"א י"י אורו וישעי ממי אירא.
 יא"ת יגדל אלהים חי (ת').
 יאח"ו יגדל אלהים חי וישתבח (ת').
 יא"י י"י אלהי ישראל, ישוב ארץ ישראל.
 יא"י"א י"י אלהינו י"י אתר.
 יאכ"ס יעקב איש כפר סכניה.
 יאכר"ל ישמך אלהים כרתל ולאה.
 יא"ל יש אם למקרא, יש אם למסורת (יאלמ"ס)
 (יא"ל ויא"ל), יזכרם אלהים לטובה.
 יאלס"ל יש אם למסורת סבירא ליה (יעב"ץ).
 יא"מ ישיבת אהל משה (ס').
 יא"ע יכוננה אל עליון.
 יאע"ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.
 יא"צ יאהרצייט (י"צ).
 יא"ק יראת אלהים קודמת — קדמון.
 יאש"מ יאוש שלא מדעת.
 י"ב שנים עשר, ימי בראשית, יודעי בינה, יש בו,
 יש בכור, יגדל בתורה.

ט

טו"מ טל זממר (טומ"ט), טענה ומענה (טומ"ע)
(זרובבל), מבח ומכר.

טו"נ ט"ו ניסן, טמיר ונעלם.

טו"פ טריפה ופסול.

טופעמלה"ט טופח על מנת להטפיה.

טו"ד טוב ורע.

טוש"ע טור שולחן ערוך (ס').

טו"ת טלית ותפילין, טענות ותביעות.

טז"ז טורי זהב (טו"ז) (ס'), טומאת זב — וזה,

טעם זקנים (ס'), טעון זריקה.

טז"ד טעון זריקת הדם.

טזו"מ טומאת זב ומצורע.

ט"ח טבילת חובה, טעם חטא, טהרת חולין (ס').

טחז"מ מביה חטא וזיגור מגיד.

טחולב"ש טענו חטין והודה לו בשעורין.

טח"מ (טוח"מ).

טחפ"ח ממצ"ד טבא חדא פלפלא חריפתא ממלא

צנא דקרי.

ט"מ טוב טעם (ס') (טו"מ), טעון טבילה.

טמ"ג טעון מענת נגב.

טמ"ז טוב טעם ורעה, (טומ"ו, טמו"ד).

טז"י טבול יום (מבו"י).

טז"ב טירת כסף (ס').

טז"ב טירת כסף (ס').

טכלא"י מלטול כלאחר יד.

טלמ"ד מלמ"א טב למיתב טן דו מלמיתב

ארמלו.

טל"פ (מעל"פ).

טל"ש (מעל"ש).

ט"מ מומאת פח, טבילת מצוה, טעמי מצות (ס').

טפחא מונה (ד'), טעמי מקרא, טריר מצוה, טעמא

מאי, מומאת מצורע.

טמ"ד טעון מתן דמים.

טמדואעג"מ טעון מתן דמים ואימורין על גבי

מזבח.

ט"ג מומאת נפש.

טנת"א מעמים נקודות תנין אותיות.

ט"ס טעות סופר, טפה סרוחה.

ט"ס שק"ן נזול"ים (ד') (מקבלין רק דגש

חזק).

ט"ע מביעת עין, טעות עכו"ם, טב עלם (יוסף).

ט' מעם, מענה, טפח, טפחים, טעות, טור, טפה,
טיפות, טבילה, טבילוח, תשעה, טעון, טור,
טורים.

ט"א מעם אחר, טובה אחת, ט' אדומים, טל אורות
(ס'), טורי אבן (ס'), מומאת אוכלין, טהרת אברהם
(ס'), טור אודם (ס').

ט"ו (מ) מומאת אוכלין ומשקין.

טאומ"ש טוט אסר וטוט שרי.

טא"ח טור אורח חיים (טוא"ח, טא"ח) (ס').

טא"ע טור אבן עזר (טוא"ע) (ס').

טא"ק מלה אריה קשת.

ט"ב ט' באב (ת"ב, תב"א), טעון ברכה.

טבא"ל באלב"ם = רמלא.

טב"ב טעון שתי ברכות.

טבו"י טבול יום (מב"י).

טב"י טבול יום.

טבלי"ד טעם בלי רוח.

ט"ג טלית גדול, טובה גדולה, טעות גוי, טופס
גטין, מיב גטין (ס').

ט"ד טן דו, טרפא דאסא (עלי הרם).

טד"ש טופסא דשטרי.

ט"ה טעם הרבר — המקרא, טופס השטר (טה"ש),
טובת הנאה, מורת הדרך, מומאת הנוף (טה"ג),
טעון — מעונין הואה (היה).

טה"ב טעות הוא בידם.

טה"ג מומאת הנוף (ט"ה).

טה"ד טעם הרבר (ט"ה), מורת הדרך (ט"ה).

טה"ז טעון — מעונין הואה (היה) (ט"ה).

טה"מ מעמי המצות (ס'), מעמי המסורה (ס')

— המקרא (ס').

טהמ"ס מעמי המסורה (טה"מ).

טה"ק טהרת הקודש (ס').

טו"א ט"ו אב, מומסום ואנדרוניגוס (טומוא"ג),
מומאת אוכלין (ט"א).

טוא"ח טור אורח חיים (טא"ח) (ס').

טוא"ע טור אבן עזר (טא"ע) (ס').

טו"ה מובת הנאה (ט"ה, טוה"ג).

טו"ז טורי זהב (ט"ז) (ס').

טות"מ טור חושן משפט (טח"מ) (ס').

טו"ט מומאת וטהרה, טוב טעם (ס') (ט"ט).

טו"ד טור יורה דעה (טו"ד, טי"ד) (ס').

חמוה"ק חסורי מחסרא והכי קתני.

חמ"ו(ע) חגיה מישאל ועוריה.

חמו"מ חברת מקרא ומשנה.

חמו"ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמות"ק).

חמו"ש חודש מועד ושבת (חמ"ש).

חמ"ת חדא מחדא.

חמ"י חברת מעוררי ישנים.

חמ"נ חברת מקיצי גרמים, חר מנייהו נקט.

חמ"ס חומשים מחזורים סדורים.

חמ"ע חבירו מוכיח עליו, חברת מלבישי ערומים,

חומש מאור עינים (חומ"ע) (ס').

חמפ"נ חולתית מוריים פת נבינה.

חמ"ש חודש מועד שבת (חמו"ש), חמדמשה צבי (ס').

חמש"ל חמץ משש שעות ולמעלה.

חמש"ס חול מועד של סכות.

חמש"פ חוץ משות פרוסה, חול מועד של פסח.

חמש"ת חוקה מדה שנה תורה.

חמ"ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.

ח"נ חצי נוק, חי נפשי, חינוך נערים, תיי נצח,

חכמה נסתרה.

חנ"א חברת נשמת אדם (?).

חנב"ב חכמת נשים בנתה ביתה.

חנ"ה חלה נדה הדלקת (הנר), חנוכת הבית.

חנ"י חתיכה נעשית נבילה, חרב נוקמת נקם (ס').

חנ"צ חצי נוק צרורות.

חס' חסר, חסידים, חסרה (ל').

ח"ס חשש סכנה (חש"ס).

חס"מ חסדים מובים.

חס"ל חסד לאברהם (ס').

ח"ע חתימת עדים, תיי עולם, תיי ער, חיבוב ערבה.

חע"ד חברת עוזר דלים.

חע"ד ול"מ חבל על דאבדון ולא משתכחין.

חע"ה חכמינו עליהם השלום (חעה"ש).

חעה"ב תיי עולם הבא (חעה"ב).

חעה"ו תיי עולם הזה.

חעז"ב חייבים על זדונם כרת (ועש"ח ועל שגגותם

חמאת).

חע"כ חתימת עדים כשרים.

חע"מ חכם עדיף מנביא, חפץ ערבות מושבו (?).

חעמ"פ חייבין עליהן משום פגול.

חע"ש חבור עמודי שבע.

ח"פ חונה פה, חטף פתח (ד'), ח' פרקים

(להרמב"ם), חג פסח, חרב פיפיות (ס').

חפ"י חסרי פא יוד (ד').

חפ"מ חתיכה פריעה מציצה.

חפ"נ חסרי פא גון (ד').

חפ"ק(ק) חונת פה קהלה (קדושה).

חפ"ת חיים פלמיאל חולעת.

ח"צ חכם צבי, חובבי ציון, חמדת צבי (ס'), חמאות

צבור (חח"צ), חשבון צדק, חרבות צורים (ס').

חצה"כ חצר הככר.

חצו"מ חצופה ומרשעת.

חצס"ל חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת').

חצ"ש חציה שלי (ח"ש).

ח"ק חטף קמץ (ד'), חירק קטן (ד'), חסרי קצוות

(ד'), חצי קדיש (ת'), חברה קדישא, חוות

קשה (ס').

חק"ל חקקי לב (ס').

ח"ר חיה רעה, חולי ראש.

חר"ו חירוף וגידוף, חירופים וגידופים.

חר"נ חידושי רבנו נסים.

חר"צ חברת רודפי צדק.

חר"ש חמישי רביעי ששי (חר"ו).

ח"ש חצי שעה, חצי שיעור, ח' שעות, חרש

ששוני (ת'), חזרת שלום, חיי שרה, חוקות שמים

(ס'), חילול שבת, חכמת שלמה (ס') חלק שלמה

(ס'), חצי שקל (מחה"ש), חציה שלי (חצ"ש),

חוט שני (ס').

חש"א חברת שבת אחים, חשש איסור.

חשאב"ס חולי שאין בה סכנה.

חש"ד חסר שנת דפוס.

חשה"נ חשבון הנפש.

חש"ו חרש שומה וקטן (חשו"ק).

חשו"מ חברת ש"ס ומשניות.

חש"ו פ"ר חרש שומה וקטן פניעתן. רעה.

חשיב"ס חולי שיש בה סכנה.

חש"מ חולו של מועד, חזרת של מצוה.

חשמ"ן חיים שאל ממך נתת.

חש"נ חטאו של נחש.

חשנב"ע חולין שנכנסו בעזרה.

חש"ס חשש סכנה (ח"ס).

חש"ע חטאו של עגל.

חשע"ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע"ה).

חשרפ"י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.

ח"ת חתן תורה, חולקין תרומה, חותם תכנית

(ס'), חמש תשובות (ס'), חקל תפוחין (ס') (ק').

חת"ז חתימת זקן (ח"ו).

חת"ת חברת תלמוד תורה.

חכה"ת חכמת התכונה (ההת"כ).

חכ"ח חלק כחלק.

חכ"י חברים כל ישראל.

חכ"ח חברת כל ישראל חברים.

חכ"מ חשוב כמת (ח"כ).

ח"ל חוץ לארץ (ח"ל), חייבי לאוין, חס לנו,

חרם לזרים, חוץ לדרך — לדרךנו, חק לישראל

(ס'), חזור לראש — למוטב, חבלי לידה, חכם

להרע (תכלה"ר), חייב לברך (תל"ב), חסד

לאברהם (ס').

חלא"א חוץ לארבע אמות (חלד"א).

חלאה"ש חל להיות אחר השבת.

חלא"ית (תל"ית).

חל"ב חייב לברך (ח"ל), חרם לזרים בגדוי.

חלבנח"ש חרם לזרים בגדוי חרם שמתא.

חלבנח"ש דרנמ"ה חרם לזרים בגדוי חרם

שמתא דרבנו גרשום מאור הגולה.

חלב"ש חל להיות בשבת.

חלד"ה חוץ לדרך הפסע (חולד"ה).

חל"ה (חלעה"ב).

חל"ית חושה לעזותי י"י תשועתי (אלהי).

חל"מ חזור למוטב (ח"ל), חתום למטה (ח"מ),

חזון למעור (ס'), חמור למשא.

חל"מ כצנ"ש (שצ"מ חנכ"ל).

חל"ג חינוך לגנעים.

חל"ס חוץ לסוכה.

חלעוה"ב חלק לעולם הבא (חל"ה).

חל"ף חד לא פגום.

חל"ק חייב — חייבים לקרות.

חלר"ע חסאנו לפניך רחם עלינו (ת').

חל"ת חוץ לתחום (חול"ת).

ח"מ חתום מטה (חל"מ), חבלי משית (חב"מ),

חצי משי, חושן משפט (ח"מ) (ס'), חייבי מיתות,

חייב מיתה, חכמי משנה (חח"מ), חלקת מחוקק

(ס'), חמש מגילות (חמ"ג), חתימת מילה, חסורא

מחסרא, חולי מעיים, חושך מצרים (חמ"צ), חומרי

מתניא (ס'), חברת מקרא (חח"מ).

חמא"ד חברת משכיל אל דל.

חמב"ד חייבי מיתות בית דין.

חמ"ג חמש מגילות (ח"מ).

חמ"ד חמשת מיני דגן (חמ"ד), חסר מקום רפום,

חמדה"מ חוץ מדרך הטבע.

חמ"ה חברת מפצי השכלה (חמפ"ה), חברת מחוקקי

הדת (חמח"ה).

חוש"מ חולו של מועד.

חו"ת חותם תכנית (ס') (ח"ת).

ח"ז חוב זה, חתימת וקן (חת"ז).

חז"ה חזר הדין (חזה"ר).

חז"מ חני זכריה ומלאכי.

חז"ל חכמינו — חכמים זכרונם לברכה, חזון

למועד (ס').

חז"ס חיים ועליג סלאנימסקי.

ח"ת חרם חכמים, — חמור, חררי חררים, חשש

חמץ, — חימוץ.

חחא"ל חברך חבא אית ליה.

חח"ג חסר חכמה גבורה (ק').

חח"ג חסר חכמה נצח (ק').

חח"צ חברת חובבי ציון.

חח"ת חמשה חומשי תורה.

ח"מ חשש טרפות, חן טוב (ס'), חמי טבריה, חיים

טובים.

ח"י חידושי.

ח"י שמונה עשר (י"ח).

ח"א ח"י אדומים.

ח"ג ח"י גדולים.

ח"ז ח"י זהובים.

ח"פ ח"י פנים, ח"י פרוטות.

ח"י צ"ל ח"י צלמים (= קרייצער).

ח"י ר"ב ח"י רובל כסף.

ח"י ר"מ ח"י רייכסמאהלער.

ח"י חתימת יד — ירי, חכמי יון, חכמת יוגית,

חק יעקב (ס'), חוסן ישועות (ח"ש) (ס'), חות

יאר (חוי"י) (ס'), שמונה ימים, חלק יעקב (ס'),

חמדת ישראל (ס').

ח"ד חלק יורה דעה (חיו"ד).

חיד"א חיים יוסף דוד אזולאי.

חיה"ח חיבור יד התוקה.

חיה"ק (חת"ק).

חיה"ש (חיה"ש).

חיו"צ חי י"י וברוך צורי.

ח"ת חי ימי חנוכה.

ח"י חולי יסורים ים מדבר.

חיל"י חי יתיה לא ימות.

ח"כ חסרון כים, חביבי כנפשי, חייבי כריתות,

חוקת כשרות, חצי כופר, חלוק כתב, חולק כבוד,

חשוב כמת (חכ"מ).

חכ"א חכמים ואמרים (ח"א).

חכ"ב חכמה כתר בינה (ק').

ח

ח' חלק, — חלקים, חכמה, — חכמת, חלון, חומש, חברה, חורש, חסר, חסרה.
 ח"א חיי אדם (ס'), חכמת אדם (ס'), חידושי אנרות (ס') (ח"א), חיווק אמונה (ס'), חומת אנך (ס'), חכמת אברהם (ס'), חר אמר, חכמים אומרים, חורש אלול, חלק א', חוקת איסור (ח"א), חגן אלהים (ס').
 חא"א מפכב"ח חוקה אין אדם מעיו פניו בפני בעל חובו.
 חא"ה חידושי אנשי השם (ס').
 חא"ה חסדי — חכמי אומות העולם (חא"ע, חא"ע), חלק אבן העזר (חא"ע), חטא אדם הראשון (חא"ר).
 חא"ה"ר חטא אדם הראשון (חא"ה"ר).
 חא"ה"ת חידושי אנרות התלמוד.
 חא"י חופת אליהו זומא (ס').
 חא"ת חלק אורח חיים (חא"ת).
 חא"כ חנם אין כסף.
 חא"ל חייב אדם לומר, — לברך (חא"ל"ב).
 חא"ל"ב חוק אמן לעד בתורה.
 חא"מ חלק אלוה ממעל.
 חא"ר חופת אליהו רבא (ס').
 ח"ב חכמי בבל, חתן בראשית (חב"ר), חזור בד, חיי בשרים (ס'), חרבן ביתר, חרבן בית, חש בראשו (חב"ר) (חב"ע"ב חש בראשו יעסוק בתורה).
 חב"א חרבן בית ראשון (חב"ר), חילופי בן אשר.
 חב"ד חכמה בינה דעת (ק').
 חבה"מ חרבן בית המקדש (חבה"מ"ק).
 חב"ו חפץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
 חב"ח חברת בקור תולים, חדר בחר, חנניה בן חזקיה.
 חב"י חומץ בן יין, חינוך בחירי יה (ס'), — בית יהודה (ס').
 חב"י"ב חש בראשו יעסוק בתורה.
 חבי"כ חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
 חבי"ת חלב בשר יין תכלת.
 חב"כ חושד בכשרים (חב"כ"ש).
 חבל"י חוק בתורה לאורך ימים.
 חבל"יו חוק בתורה לאורך ימים ושנים.
 חבל"מ חיי בשרים לב מרפא.

חב"מ הי בן מקיץ (ס'), חולי בני מעים (ח"מ).
 חב"נ חילופי בן נפתלי.
 חב"ס חכמת בן סירא (ס') (ב"ס).
 חב"ע חולין בעורה.
 חבע"פ אש"ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
 חב"פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
 חב"ק חברת בני קודש.
 חב"ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח"ב).
 חב"ת חור בתשובה, חפץ בתורה.
 ח"ג חובת גלות, חצי גרים, חר נדיא, חרם נמור, חסדה גנוזה (ס'), חלק גדול.
 חג"ב חתימת נמרא בבליה (חג"ב).
 חגב"י חופר גומץ בו יפול (זפני"ג ופורץ גדר ישכנו נחש), חלב גבינה ביצים יין ישן.
 חגב"ש חלב גבינה בצלים שחליים (לא יאכל אדם אחר חקת דם).
 חג"ד חתימת גמר דין.
 חגול"ד חר גרים ולא דייק.
 חג"ת חברת גמילות חסד, — גומלי חסדים.
 חג"י חרשים גם ישנים.
 חג"ת גה"מ חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות (ק').
 חג"ת חסד גבורה תפארת (ק').
 חגת"מ חסד גבורה תפארת מלכות (ק').
 ח"ד חלוקא דרבנן, חות דעת (ס'), חלש דעתיה, חתן דמים.
 חד"א חומש דפוס א', חידושי אנדה (ח"א).
 חד"ב חומש דפוס ב'.
 חדול"ג חר דייק ולא גרים.
 ח"ד כח"ד חושבנא דרין כחושבנא דרין.
 חדל"ע חברת דורשי לשון עבר.
 חדל"ש חירגא דיומא לא שמיא.
 חד"צ חברת דורשי ציון, חי דומם צומח.
 חדצ"מ חי דומם צומח מרבר.
 חד"ר חסד דין רחמים (ק'), חרם דרבנן, חלוקא דרבנן.
 חדר"ג חרם דרבינו גרשום.
 חדרגמ"ה חרם דרבינו גרשום מאור הגולה.
 ח"ה חג המצות (חח"מ), חילול השם, — השבת (חח"ש), חוט השדרה (חח"ש), חידוש הלכנה (חח"ל), חלופי הקריאה, חידוש העולם (חח"ע),

ולש"ב (ולשל"ב).

ולשל"ב זכין לאדם שלא בפניו (ולש"ב) (ואחלא"ב ואין חבין לו אלא בפניו).

ולש"ש זוכה לשתי שלחנות.

ז"מ זקן ממרא, זרע מלוכה (זה"מ), זבחי מתים.

זמב"ד זרע מלכות בית דוד.

זמב"ב ז' מצות בני נח.

זמג"ר (ר) זמן גרמא.

זמה"ב זקן ממרא האמור בתורה (ומהא"ב).

זמה"ת זה מן התימא.

זמ"ז זה מזה.

זמ"ן נק"מ זרעים מועד נשים נזיקין קדשים מהרות.

זמעפב"ד זקן ממרא על פי בית דין.

זמ"פ ז' מיני פורענות.

זמ"ק זה מקום קבורה.

זמ"ש זה מה שאמר, — שאמרו (ומש"א) —

שכתב (זמ"ש).

ז"ב ז' נקיים.

זבול"ת זה הנהגה וזה לא חסר.

זנב"ל זה נותן טעם לרביו.

זנ"ל זכר נשיאתו (נשמתו?) לברכה.

ז"ס ז' ספירות (ק'), זה סוד.

זס"ג זה סוד גדול.

זס"ע זה סוד עמוק.

זסנ"ע זה סוד נן ערן.

זסשר"ץ (ממוצא השנים) (ד').

זס"ת ז' ספירות תחתונות (ק').

ז"ע זה ער, זכר — זכרון עולם.

זעה"א זקני עם הארץ.

זע"ז זה על זה, זה עם זה, ז' על ז'.

זע"כ זמן עצי כהנים.

ז"פ ז' פעמים, — פנים, זה פירוש, פירושו, זמן

פדיון, זבח פסח.

זפ"ה זה פירוש הכתוב.

זפ"ז ז' פעמים ז'.

ז"צ זבחי צדק (ס').

זצו"ל זכר צדיק וקדוש לברכה (וצוק"ל, וצוקל"ב),

זכר צדיק וזרעו לברכה.

זצוקל"א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.

זצוקל"ב זכר צדיק וקדוש לברכה.

זצוקלל"ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם

הבא.

זצ"ל זכר צדיק לברכה.

זצל"ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.

זצק"ל זכר צדיק קדוש לברכה (וצקל"ב).

ז"ק זקף קטן (ד'), זרע קיים, זרעא קיימא, זרע

קדושים, זרע קודש (ס'), ז' קרואים.

זק"ג זמן קבוץ גלויות, זקף גדול (ד') (ז"ג).

זק"ד זקוקין דנורא (זקד"ג) (ס').

זקוא"ל זכר קדושים ואדירים לברכה.

זקוצ"ל זכר קדוש וצדיק לברכה.

זק"ל זכר קדוש לברכה.

זק"ג זרע קיים נצח.

זק"ן שמ"י זכר קדוש נצח שלום משכנו יהיה.

זקצ"ל זכר קדוש צדיק לברכה.

זק"ש זמן קריאת שמע (זמק"ש).

זקש"ש זמן קריאת שמע של שחרית.

ז"ר זית רענן (ס'), זבחי ריב (ס'), זבחי רצון (ס').

זר"ק זרע קודש — קדושים (ז"ק).

ז"ש זה שאמר, — שאמרו (וש"א), — שכתב (וש"כ),

זה שנאמר (וש"ג) זבח שמואל (ס'), זבחי שלמים.

זש"א זה שאמר, — שאמרו (ז"ש).

זש"ה זה שאמר הכתוב.

זש"ב זה שנאמר (ז"ש), וזהו של נחש.

זש"צ זבחי שלמי צבור.

זש"ת זמן ששכת תלמודו (זשש"ת).

ז"ת זכרון תרועה, זמן תפילין, זמן תפלה, ז' תחתונים,

ז' תקונים (ק').

זת"ה זה תוכן הכתוב — הדברים, זאת תורת

האדם (ס').

זת"ח זקני תלמידי חכמים.

זת"ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.

זתל"ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.

זת"מ זכרו תורת משה (ס'), זמן תפלה מנחה.

זת"ע זמן תפלה ערבית.

זת"ש זמן תפלה שחרית.

זבעוב"ע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
 זב"ר ויל בתר רובא, זרע ברך ראשון (ס').
 זב"ש זכת שמואל (ס'), זרע ברך שני (ס').
 ז"ג זקף גדול (ד'), ו' גברי, זה גובר.
 זכ"כ זה גם כן.
 ז"ד (זק"ד) זריקת דם.
 זרב"צ (שרב"ב).
 זדרוה"ז ז' מפתים ד' אצבעות ד' מפתים ו' אצבעות
 ה' מפתים ו' אצבעות (מרת לחם הפנים).
 זד"ל זו דומה לו.
 ז"ה ויו השכינה, זה הדבר, — הדבור, — הדין, —
 הדרך, — האיש (זה"א), — האות, זה הוא, וזכר
 הברית (זה"ב), זקני הדור, זוהר הקדוש (ס')
 (זה"ק), זמרת הארץ (ס') (זה"א).
 ז"ה אל"י זה השלחן אשר לפני י"י.
 זוה"י זהובים.
 זהונבוק"ב וזכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו
 (ת').
 זה"ז זמן הזה.
 זה"ל זכות הוא לו.
 זהלצ"ב זה השער לז"ה צדיקים יבואו בו.
 זה"מ זרע המלוכה, — זרע המלכות (ז"מ).
 זהע"י זה היום עשה י"י (נגוב"ב נגילה ונשמחה בו).
 זה"ק ו' הקפה, זוהר הקדוש (ס') (זה"ה, זה"ק),
 זרע הקדוש.
 זה"ש זה הוא שאמה (זהש"א), — שאמרו, —
 שכתב (זהש"ב).
 זה"ת זאת התורה.
 זואצל"ז זו ואין צריך לומר זו.
 זוה"ח זוהר החדש (ס') (ז"ח).
 זו"ז זה וזה.
 זו"ב זה זה בורק.
 זו"ג זה זה גורם.
 זו"מ זב ומצורע.
 זו"ב זעיר (אנפון) ונקבא (ק'), זכר ונקבה.
 זו"ס זולל וסובא.
 זועו"מ זקנות ועוברות ומניקות.
 זו"ש זכור ושמור, זוהר שני.
 זושב"א זכור ושמור בדבור אחד.
 זו"ת זוהר תנינא.
 זו"ז זר זהב (ס').
 זו"ת זכאת חולקיה, — חולקוהו, זוהר חדש (ס'),
 ו' חדשים, זמנא חרא, זהרי חמה (ס').
 זו"א זוהר חלק א'.

זחא"ר זה חלק אדם רשע.
 זחאר"מ ונא"מ זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת
 אמרו מאל.
 זח"ב זוהר חלק ב'.
 זח"ג זוהר חלק ג'.
 זח"ה זאת חוקת התורה (זח"ת).
 זח"ו זבת חלב ודבש.
 ז"מ זוהר טוב (ס').
 זמה"ע שבעה טובי העיר.
 ז"י זרע ישראל, — יעקב, — יהודה, ומירות ישראל,
 זכרון יעקב (ס').
 ז"א ו' ימי אבילות.
 ז"ב ו' ימי בראשית.
 זיה"ח ו' ימי החופה (ז"ח).
 זיה"מ ו' ימי המשתה (ז"ה).
 ז"ל זכרוננו יהי לברכה, זכותו יעמוד לנו.
 ז"מ זכר יציאת מצרים (זל"מ).
 זימה"ל זכור י"י מה היה לנו.
 זי"ע זכותו יגן עלינו, זכרוננו יעמוד עולם.
 זיע"א זכותו יגן עלינו אמן.
 ז"כ זכרי כהונה, זה כפרתי.
 זכ"א זכות אבות (ז"א).
 זכ"ז זה כנגד זה.
 זכ"ל ז' כוכבי לכת (שכ"ל).
 ז"ל זכור — זכרוננו לברכה, זכור לטוב, זה לשוננו,
 זכר לדבר, זכר לחרבן (זל"ח), זכרנו לחיים (ת')
 (זל"ח).
 זל"א זכרון ליום אחרון (ס'), זכור לאברהם (ס').
 זל"ל זכרה לי אלוהי לטובה (זלעכ"ר זחומס עלי
 כרוב רחמ"ך).
 זלח"ה זכרוננו לחיי העולם הבא (זלח"ה, זלע"ה).
 זל"ז זה לזה.
 זל"ת זכרנו לחיים (זל"ל), זכר לחרבן, זכר לחנינה.
 זל"מ זכר למים.
 זל"ב זכותו לעד יגן בעדנו.
 זל"ה"ש זמירות ליום השבת (זל"ה"ש).
 זל"מ זכר יציאת מצרים (ז"מ).
 זללח"ה זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא.
 זלמ"ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
 זלמ"ש זמירות למוצאי שבת.
 זל"ע זכרוננו לחיי ער, — עולם.
 זל"פ זכר לפסח.
 זל"צ זרעו לכם צדקה.
 זלקצ"מ זכור לברכה קדוש צדיק מבור.

ורד"א במ"ב ור"ד אבודרהם במחילת כבודו
(יעב"ץ).
ור"ל וראה לדבר, ורצה לומר, ורצוני לומר, ורחמנא
לצלן.
ור"מ ויפק רצון מ"י.
ור"ס ורבנן סברי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
ור"ע ורבי עקיבא, ור' עמרם.
ושב"י ושמו בני ישראל.
וש"ד ושאר דברים, ושפית דם, — דמים.
ושמ"נ ושכשתא ממילא נפקא.
וש"נ ושם נאמר, ושם נסמן.
ושע"י ושלוש על ישראל.
ושעכ"י ושלוש על כל ישראל.
וש"פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש"ר ושלוש רב, ושם רע.
וש"ש ושם שלום, ושלוש שני, ושכולת שועל, ושבת
שירה.
ותב"צ ותירוצו בצדו.
ותה"כ וזה תוכן הכתוב.
ותות"צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת').
ותמו"מ ותן מל ומטר (ת').
ות"ל ותראה לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת'),
ותלמוד לומר.
ותל"מ ותו לא מירי.
ותמ"ל ותנא מסייע ליה.
ות"ע ותניא עליה, ותערב עליך (ת').
ות"ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
ותתכ"ב ותלמוד תורה כנגד כולם.

וע"ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע"ת ועירוב תכשילין, — תחומין.
וע"ת וע"ת ועירובי תחומין ועירובי חצירות (יעב"ץ).
ופ"א ופירוש אחר, — אחר, ופרק אחר, ופרשה א',
ופעם א', ופסוק אחר.
ופג"ן ופוזץ נדר ישכנו נחש.
ופס"ד ופסוקי דמרא, ופסק דין.
ופעס"ש ופירוש עלינו סוכת שלומך (ת').
וצא"ל וצריך אהה לרעת, — (לכתוב), לומר, —
לקרות, — להבין.
וצבמ"מ וצריך ביאור מהאי מעמא (יעב"ץ).
וצהוצ"צ וצדוק הדין וצדקתך צדק (יעב"ץ).
וצי"ע וצריך יסוד עולם.
וצ"ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין,
— לפרש, — להיות, — למחוק.
וצל"ד וצריך לדרק, — לדייק.
וצ"ל דס"ל וצריך לומר דסבירא ליה.
וצלה"ת וצריך להתענות.
וצע"ג וצריך עיון גדול.
וק' וקרי.
וק"ר קצוות, ואני קראתיך.
וקי"ל וקיימא לן.
וק"ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
וקמ"ש וקבלת מלכות שמים.
וקמ"ש ובה"ת וקבלת מלכות שמים וברכת התורה
(יעב"ץ).
ור"א (ר"א).
וראב"ש (ראב"ש).

ז

זא"ב זעיר אנפין ונוקבא (ק') (זא"ו).
זא"ז זה את זה, זה אחר זה, זה אל זה, זמרו אלהים
זמרו.
זאכ"ש זה אומר כולה שלי.
ז"ב זכור ברית (ת'), זמן במה, זרע ברך (ס'), זכרון
בספר (ס').
זב"א זכור ברית אברהם (ת').
זב"ב ז' בנינים בו (ד').
זבד"ן זמ"ו ב"ו ד"ד ובי"ו (סימן הפסקות) (ל').
זב"י זרע ברך י"י.
זב"ע זה בפני עצמו.

ז' זוהר (ס'), שבעה זמן, זווים, זהובים.
ז"א זכות אבות (זכ"א), וכן אברהם (ס'), זרע אברהם,
זעיר אנפין (ק'), זה אומר, — אמר, — אינו.
זא"א זה אומר אני.
זאא"מ זה אומר אני מצאתיה.
זא"ב זה אומר בכה.
זאבזא"ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא"ב ולבי"א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת
אלהים.
זאה"ל זכור אותו האיש למוב.
זא"ו זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק').

ולקל"ל ולא קדשה לעתיד לבא.

ולק"מ ולא קשי מירי.

ול"ר ולשון רבים.

ולר"ע ולר' עקיבה.

ול"ש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה, ולא שנא.

ול"ת ולא תימא, ולי תימה, ולא תעשה, ולא תשא.

ולתשו' ולתשובה.

ומ"א ומדרש אנדה.

ומא"ל ומירי אחרינא לא.

ומא"מ ומה אני מקיים.

ומבה"ח ומברכין החדש.

ומ"ד ומאן דאמר (מ"ד).

ומ"ה ומשום הכי (ומש"ה), וכן משמעות הלשון (וכמש"ה).

ומו"י ומורה ועווב ירוחם.

ומל"ב ומקשה לכו ימול ברעה.

ומ"מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח מנות.

וממיל ומכל מקום יש לישב.

ומ"ס ומר סבר.

ומ"ע ומעשר עני.

ומעש"מ ומעשים טובים (ומעש"מ).

ומפ"ח ומפני הפאינו (ת').

ומפ"ל ומפורש לעיל — לקמן.

ומ"ד ומביא ראיה, ומייתי ראיה.

ומר"ל ומביא ראיה לדבריו.

ומ"ש ומה שאמר, שאמרו, שנאמר — שכתב, שכתבו,

שנכתב, שנשא, ומעשר שני.

ומשאז"ל ומה שאמרו זכרונם לברכה.

ומש"ה ומשום הכי (מש"ה).

ומש"ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.

ומ"ת ומאן תני, ומתן תורה.

ומתבה"ב ומתענין שני וחמישי שני.

ומתחל"ה ומתחילין להתענות.

ומת"ל ומה תלמוד לומר.

ונ"ב ונכתב בצדו (נ"ב).

ונימוע"ה ואנחנו בדרך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת').

ונ"ל ונראה לי, ונפקי לן, ונאמר להלן.

ונלב"צ ונזכה לראות בנחמת ציון (ונלבנ"צ).

ונל"ע ונראה לפי עניותי.

ונלע"ד ונראה לפי עניות דעתי.

ונלשא"צ ונראה לי שאין צריך.

ונ"מ ונפקא מניה, — מנה.

ונפ"ש ונשלמה פרים שפתינו.

ונ"ת ונתנה תוקף (ונת"ת) (ת').

וס' וסיעתיה (וסי"ע).

וס"א וסברא אחרת, וספרא אחרא (ק').

וס"ה וסך הכל, וסכום הכל.

וסכר"ס וסבת כל הסבות.

וס"ל וסבירא ליה, — להו.

וס"ע וסדר עולם (ס').

וע' ועיין, ועור.

וע"ע ווי העמודים (ס').

וע"א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.

ועא"א ועכשיו אני אומר.

וע"ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.

ועד"ז ועל דרך זה.

ועדז"א ועל דרך זה אמר.

וע"ה ועל הכל, ועץ הדעת (ס'), ועם הארץ, ועם הכולל.

ועה"ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.

וע"ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.

ועז"א ועל זה אמר.

ועז"ב ועל זה נאמר — נראה.

וע"ח ועיובי חצרות.

ועה"מ ועדים חתומים מטה.

ועתשה"ע ועל חסאים שאנו חייבים עליהם (ת').

ועי"ז ועל ידי זה.

ועי"ב ועל ידי כן.

ועי"ב ועל כולם.

ועכ"ז ועם כל זאת, ועם כל זה.

ועי"ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש, ועיין

לעיל, ועיין לקמן.

ועכ"פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.

וע"ל ועד לחכמים (ס') (ו"ל).

ועמש"ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.

ועמש"ע ועיין מה שכתב עוד.

וע"ב ועוד נראה — נאמר — נכתב.

וענ"ל ועוד נראה לי.

ועס"ח ועיין ספר חסידים.

וע"ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.

ועע"א ועוד ענין אחד — אחר.

ועע"ל ועיין עוד לקמן — לעיל.

ועע"ע וערלהם ערלהו ערלים.

ועפ"א ועל פיהם אמרו, ועד פרוסה אחרונה.

ועפ"ז (עפ"ז).

וע"ק ועוד קשה.

וע"ר ועוד רמז.

וינ"ל ויש נוהגין לומר — לקרות — לתקוע — להתענות.

וי"ם ויש סותרין, ועשר ספירות (ק').

ויע"ל ויחי עוד לנצח.

ויע"ש ויעוין שם.

וי"פ ויש פוסקין — פוסלין.

וי"ק ויין קפריסין (יעב"ץ).

ויק"פ ויקהל פקודי.

ויק"ר ויקרא רבה (ס').

ויר"ל ויש ראייה לדבר, ויהי רצון לפניך.

ויר"מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מ"י.

ויר"ש וירא שמים (וי"ש).

וי"ת ויונתן תרגם.

וית"ל ויתן לך (ת').

וכ' וכתיב.

וכ"ב וכתיב בתריה.

וככ"ב וכל בני ביתו.

וכ"ד וכן דעת, וכל דבר.

וכד"ל וכדומה לו, — לזה, וכל דמיון ליה.

וכד"ש וכל דבר שורש.

וכדת"ג לבעה"ש"ט וכל דבר תוקף נתון לבעל השמר.

וכה"ה וכתיב התם, וכן הוא, וכך הוא.

וכה"א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.

וכהבמ"ר וכן הוא במדרש רבה.

וכה"ג וכהאי גוונא, וכהן גדול.

וכהר"ל וכל הדומה לו.

וכה"מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, — מנהגם.

וכה"נ וכן הנוסחא.

וכהנ"ם וכן הוא נוסחת ספרדים.

וכה"ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.

וכה"פ וכל הפוסקים.

וכו' וכוליה.

וכי"ב וכיוצא בו.

וכיבא"א וכיוצא בו אתה אומר.

וכי"כ וכיום כפור.

וכי"ר וכן יהי רצון.

וכ"ב וכן כתב, כתיב, וכל כך.

וכ"ל וכן ליתא.

וכ"מ וכל מקום. וכן משמע — מכואר — מפורש,

וכן מצאנו.

וכמבלק"פ וכן משמע בלקומי פרדס (ס'), (יעב"ץ).

וכמ"ה וכן משמעות הלשון.

וכמ"ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב (וכמ"כ).

וכמ"ש"א וכמו שאמר.

וכ"ג וכן נראה, וכן נוהגין.

וכנבכ"מ וכן נקרא בכל מקום.

וכ"פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.

וכפ"פ וכל פעם ופעם.

וכצ"ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש — לתקן,

וכן צריך לכתוב.

וכר"ת וכראשי תיבות, וכרבינו תם.

וכ"ש וכל שכן, וכלי שני.

וכשילעמ"ש וכל שכן יש לתמוה על מה שכתבו.

וכ"ת וכי תימא — תאמר.

וכת"א וכן תרגם אוגוסט.

וכתה"מ וכי תימא הגי מילי.

וכת"י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.

וכתי' וכתיב.

וכתע"ד וכי תעלה על דעתך.

ו"ל (וע"ל).

ולבסמ"ם ולבסוף מאי סבר (מעמ"ס).

ול"ד ולא דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא דק

(ולד"ק).

ולדה"ג ולדברי הגמרא — הנאונים.

ולדז"ל ולדעת זה צריך לברך (יעב"ץ).

ולד"ח ולדברי חכמים.

ולד"ק (לדיק).

ולדרו"ל ולדברי רבותינו ז"ל.

ולהשיותעב"ט ולהשומע יונעם, ותבא עליו ברכת

טוב.

ולז"א ולזה אמר — אמרו.

ול"ח ועד לחכמים (ס').

ולכ"ב ולכן נאמר — ולכך.

ולכ"ע ולכולי עלמא.

ולמ"ד ולמאן דאמר.

ולמט"ב ולמוצאי ט' באב (ולמוט"ב).

ולמ"ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.

ול"ג ולי נראה, ולכך נאמר.

ולנ"ח ולוקח נפשות חכם.

ול"ע ולפי ערכי.

ולעא"ח ולא עם ארץ חסיד.

ולע"ד ולפי עניות דעתי (ולענ"ד, ולפע"ד).

ולעד"ב ולפי עניות דעתי נראה.

ולע"ה ולענין חרש.

ול"פ ולא פליגי, ולכן פירש.

ול"צ ולא צריך.

ולצ"ל ולא צריך לומר.

והא"ש והיה אם שמוע (ת').

והב"ע והב' ענינים, והכי במאי עסקינן.

והב"ק והכא בהא קמפלגי.

והברית והקורא בלי רשות ידקרנו חרב.

וה"ג וידוי הגדול (ת').

וה"ד והכי דמי, והא דכתיב, — דאתמר, והיינו דכתיב.

והר"א והכל דבר אחד.

והר"ה והוא הדין.

והר"ג והוא הדין גמי.

וה"ט והא' מעמא.

וה"ל והיה לו.

והל"ל והיה לו לומר, והוא ליה למימר.

והל"מ והלכה למשה מסיני.

והל"ש והושיענו למען שמך (ת').

והמ"ב והוא מוכן בנקל.

והמ"י והמשכיל יבין.

והנ"א (הנ"א).

והנ"מ והני מילי.

וה"ס והיא סכתו (ת').

וה"פ והכי פירושו, והכי פסק.

והפבר"ח והפותח בלי רשות ידקרנו חרב.

והפבר"ג והפותח בלי רשות ישכנו גחש.

והר"ר והוא רחום (ת').

והר"ת והא תניא, והא' תנא.

וה"א וזה אומר.

והא"ב וזה אומר בכה.

והא"ז וזה את זה, וזה אומר זה.

והה"ב וזאת הברכה (וה"ה).

וזה"ד וזה הדין.

וזה"ש וזה הוא שאמר, — שאמרו.

וזהש"ח וזה הוא שאמרו חכמים, — חכמים.

וזה"ל וזה לשוני.

וזמ"ב וזה מוכן בנקל.

וזמ"ש וזה מה שאמרו.

וזמש"ח וזה מה שאמרו חכמים (חכמים).

וז"ס וזה סוד, — סימן, — סדר.

וזס"ג וזה סוד גדול.

וזס"ה וזה סוד הכתוב.

וזסמ"ש וזה סוד מה שאמר.

וזס"ע וזה סוד עמוק.

וז"פ וזמן פרעון.

וזפ"ג וזה פלא גדול.

וזפה"כ וזה פירוש הכתוב.

ווק"ל וזה קל להבין.

וו"ש וזה שאמר.

ווש"ה וזה שאמר הכתוב.

ווש"ע וזה שאמר עוד.

וות"ה(כ) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הדבר.

ות"א ותכמים אומרים, והר' אמר.

ותב"ס וזון בשלם סוכו (ת').

ותי"ת ותזורת חלילה.

ותי"י ויבאני חסדך יי' (וי"ח')

ותיב"י וחפץ יי' בידו יצלה.

והיה"ק וחיות חקדש.

ותי"ל והרם לזרים.

ותלי"ב והרם לזרים בגדיו.

ותלכחדר"ג והרם לזרים בחרם דרבנו גרשון.

וחמוה"ק (חמו"ק).

וחמו"ק (חמו"ק).

וטו"מ וזון מל ומר (ת'), וטומאת מות (וט"מ).

וטלמ"ת וטוב לב משתה תמיד.

וט"ק ומלית קטן.

וי"א ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.

ויאבתש"ה ויש אוסרין בתשמיש המטה.

ויאלמ"ס ויש אם למסורת.

ויב"ה ויהי בנסוע הארון (ת').

ויב"י וחפץ יי' בידו יצלה.

וי"ג ויש גורסין, וירדו נשמים.

ויה"ב שג"ד דמעת' וזאני יצחק הקטן בן שמואל

נשריה רחמנא דמן עכו תבנה ותכונן.

ויוש"ע וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית (של"ה).

וי"ת ויש חולקין, ויראת חטא, ויוצאי חלציו.

ויח"י ויבאני חסדך יי'.

ויפכנ"ע ויום טוב בנן עדן (יעב"ץ).

ויפ"ל ויש טעם לדבר.

וי"ל ויש לישוב — לומר — להוסיף — לבאר

— להקשות — לדקדק (ויל"ד), ויש להקל

(ויל"ה) — להתמיר, ויתן לך (ת').

ויל"ב ויש לישוב בדוחק.

ויל"ג וירדו להם נשמים.

ויל"ד ויש לדקדק.

וילעזבשה"ד ויש לסמוך על זה בשעת הדחק.

וי"מ ויש מפרשים.

וימ"ח ויש מחמירין.

וימש"א ויש מפרשים שאמרו.

וימשא"א ויש מקומות שאין אוסרין.

ויי"ב ויהי גועס (ת'), ויש נוהגין.

ובמ"א ובמנן אברהם (ס').
 ובמס"ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים גרסינן.
 ובמס"ק ובמסורה קטנה, ובמספר קמן.
 ובמקע"ה ובמספר קמן עם הכולל (יעב"ץ).
 ובג"א ובנוסחא אתרינא, ובני אדם.
 ובגא"ה ובוה גבוא אל הביאור.
 ובג"י ובנוחה יאמר (ת').
 ובג"ר (בג"ר).
 ובסת"ל ובספר חסד לאברהם.
 ובס"ס ובסוף סימן.
 ובעה"ת ובאתי על החתום.
 וב"ע וב' ערבות.
 ובע"מ ובעל עשרה מאמרות (ס').
 ובע"פ ובעל פה.
 ובפ' ובפרק, (ובפירוש), ובפרשת.
 ובפדר"א ובפרקי דר' אליעזר.
 ובפ"מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס').
 ובפפ"ש ובפירוש פרק שירה.
 ובצ"ה ובצאת הכוכבים.
 ובק"פ ובקונטרס יציב פתגם (יעב"ץ).
 ובק"ק ובקצת קהלות, ובקהלה קדושה.
 ובבר"ג וברבה בר נחמני.
 ובר"ה ובראש השנה, וברשות הרבים.
 ובר"ח ובראש חדש, ובראשי חרשיכם (ת').
 ובר"מ וברעיא מהימנא (ס').
 ובש"ת ובספר שערי תורה, — תשובה.
 ובת"י ובתענית יחיד.
 ובת"צ ובתענית צבור.
 וגא"ה (ה) וגומרין את ההלל (ת').
 וג"י וגומר.
 וג"ח וגמילות חסדים.
 וגעא"ה (ה) וגומרין עליו את ההלל (ת').
 וד"ב ודי בזה — בזה.
 ודב"ל ודי בזה למבין.
 וד"ה ודברי הימים.
 ודהד"ע ודברי הימים דניאל עזרא.
 ודו"ק ודייק ותמצא קל (?).
 ודכ"ע ודכולי עלמא.
 וד"ל ודי למבין, ודי לחכימא.
 ודל"ב ודי לחכימא ברמיזא.
 ודל"ג ודעת לגבון נקל.
 ודמ"ש ודע מה שתשיב.
 ו"ה ווי העמודים (ס'), ויכות הדת.
 והא"ר והא אמר רבי.

וא"ש ואלה שמות (ס'), ואתי שפיר.
 ואש"ר ואלה שמות רבה (ס').
 וא"ת ואם תאמר, ואל תעשה, ואל תתמה, ואני
 תפלתי (ת').
 ואת"ל. ואם תמצא לומר, ואי תקשי לך, ואם
 תרצה לידע.
 וא"ת ליע"ר ואני תפלתי לך י"י עת רצון (ת').
 ובא"י ובארץ ישראל.
 וב"ב ובירך ברכת, ו' בנינים בו (ד').
 ובב"ה ובבית המקדש — המדרש (ובבה"מ).
 ובבה"כ ובבית הכנסת.
 ובבה"ת ובבית התפלה.
 ובב"י ובבית ישראל (ס').
 ובג"ד ובגין דא.
 ובג"כ ובגין כך.
 ובג"פ ובגמרא פרק.
 ובד"מ ובד' מינין.
 וב"ה ויהי בנסוע הארון (ויב"ה) (ת').
 ובה"ב ובית הבחירה.
 ובה"מ ובערת הרע מקרבך.
 ובה"ר ובהושענא רבא.
 ובה"ש ובין השמשות.
 ובזוה"ק ובזוהר הקדוש (ס').
 ובזו"ח ובזוהר חדש (ס').
 ובחזו"ב ובספר חיים וזכרון וכתבנו (ת').
 ובח"ל (ובחז"ל) ובחזן לארץ.
 ובחזו"ג ובספר חיים נזכר ונכתב (ת').
 ובמ"י ובמבול יום.
 וביה"ש וביום השבת, ובין השמשות.
 ובב"מ וביום טוב.
 ובב"ב וביום כפור.
 ובב"ב וברכת כהנים, וב' כוללות (יעב"ץ).
 ובב"א ובכל אחד.
 ובכא"א ובכל אחד ואחד.
 ובכ"מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף משנה
 (ס').
 ובכ"ע ובכל ענין.
 ובכת"פ ובכן תן פחדך (ת').
 ובל"א ובליל א'.
 ובלא"ה ובלאו הכי.
 ובל"ג ובא לציון גואל (ת').
 ובלג"ב ובל"ג בעומר.
 ובלק"פ ובלקושי פרום (ס').
 וב"ל שאל"ל ובלבר שיכון את לבו לשמים.

הש"ל הרי שלך לפניך.
הש"ע (הש"ע) השולחן ערוך (ס').
הש"ר השל ראש.
הת"ב המרביץ תורה בישראל, — ברבים.
התו' התוספות.
התוב"פ התוספות בפרק (יעב"ץ).
התודה"מ התורה והמצוה (ס').
התודה"פ התחיה והפרות (ס').
התוה"ק (התה"ק) התורה הקדושה.

ו

ו' ויניצא.
וא' ואמר, ואמרו (ואמ').
וא"א ואני אומר, ואי אשמעין, ואי אפשר, ואם
אמר, ואין אומרים, ואי אמרת.
וא"א אא"א ואין אומרים אל ארץ אפים.
וא"א א"ה ואין אומרים אב הרחמים.
וא"א ובר"ח ואין אומרים ובראשי חדשים.
ואא"ו ואדני אבי זקני.
ואא"ל ואם אין לו.
וא"א שמ"ל ואין אומרים שיר מזמור לאסף.
ואא"ת ואין אומרים תחנון.
ואב"א ואי בעית אימא.
ואבכ"ב (אבכ"ב) ואין בכך כלום.
ואבר"ח ואני ברוב חסדך.
וא"ג ואית גירסא, — גרסין.
ואג"ב ואגרת בקורת (ס').
וא"ד ואין דוקא.
וא"ה ואפילו הכי, ואי הכי.
ואה"ר ואלה הדברים רבא (ס').
ואו' ואומר.
ואור"ת ואומר רבינו תם.
ואז"ב ואני זאת בריתי.
ואז"ל ואמרו וזכרונם לברכה.
ואח"ו ואם חס ושלום.
ואח"כ ואחר כך.
ואח"כ ב"ע ואחר כך באו עדים.
ואמ"ב (אמ"ב).
וא"י ואם ירדו, ואורך ימינו, וארץ ישראל.
ואי"ג ואם ירדו נשמים.
ואכ"ת ואין כל חדש (תחת השמש).

ואכמ"ל ואין כאן מקום להאריך, ואכתי מבעי
ליה.
ואכס"ל ואתה כרחום סלה לנו (ת') (ואכרס"ל).
ואל"ל ואין לומר, ואמר ליה, ואין לזוז, — להאריך,
ואין להקשות — לתרץ — לחלק, ואם לאו, ואסור
להדליק, ואורי לשעמיהו.
ואל"א ואם לא אמר, — אכל.
ואל"א אכ"ז ואם לא אכל אלא כזית (יצא).
ואל"א אמ"א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.
ואל"כ ואהבת לרעך כמוך, ואם לא כן.
וא"מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין — מספידין
— מברכין — מתענין, ואינו מתירא.
וא"מ ימא"י ואין מתענין יום מיתת אב ואם.
וא"מ י"צ ואין מתענין יאהרצייט.
ואמ"ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ"ל).
וא"מ עה"ב ואין מברכין על הבשמים.
ואמ"ש ואין מברכין שהחינו.
ואנ"י מוע"ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה (ת').
ואע"ג ואף על גב.
ואעפ"כ ואף על פי כן.
ואפ"ה ואפילו הכי.
ואצ"ל ואין צריך לומר — לחוש — להתענות —
לברך.
ואצ"ל לנ"ר ואין צריך לנ' ראשונות (יעב"ץ).
ואצ"ל עיד"א ואין צריך לומר על ידי דבר אחר
(יעב"ץ).
וא"ק ואתה קדוש (ת').
וא"ק ית"י א"נ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
אל נא (ת').

- הקב"ה הקדוש ברוך הוא.
הקבש"ל"ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.
הקה"ת הלכות קידוש החודש.
הקה"מ הקדמת המחבר.
הקה"ס הקדמת הספר.
הקו"כ הקרי וכתבי.
הקיר"ה הקיסר ירום הודו.
הק"ל הא קיימא לן, הקודם לבוא.
הקמ"ל הא קמשמע לן.
הקק"ל הא קא קשיא ליה.
הק"ר הקדוש רבי.
הקרת"ו הקדוש רבי חיים וויטאל.
הקרשא"ת הקדמת ר' שמואל אבן תבון.
הק"ש הלכות קריאת שמע.
הק"ש של"ה הקדוש שני לוחות הברית (ס').
ה"ר (הו"ר) הושענא רבא, הילולא רבא.
הרא"ב הרב ר' אליהו בחור.
הראב"ד החכם ר' אברהם בן דוד — דיאור, הרב אב בית דין.
הראב"ד דפק"ק הרב אב בית דין דפה קהילה קרושה.
הראב"ע החכם ר' אברהם בן עזרא (ראב"ע).
הרא"ם הרב ר' אליהו מורחי.
הרא"ש הרב רבנו אשר.
הר"ב הרצון בן, הרב ברסגורה.
הרב"ה הרחום ברוך הוא.
הרבה"מ הרב בעל המורים.
הרב"י הרב בית יוסף.
הר"ד הרב ר' דוד.
הרר"ל הרב ר' דוד לוריא.
הרר"ק הרב ר' דוד קמחי.
הר"ה הרחבת הלשון.
הרת"ו הקדוש ר' חיים וויטאל.
הרמ"ב הנותן רית טוב בפירות.
הרי"א הרב ר' יצחק אברבנאל.
הריב"ח הרב ר' יעקב בן חביב.
הריב"מ הרב ר' יהודה בן מיגאש.
הריב"ש הרב ר' יצחק בר ששת.
הרי"ד (רי"ד).
הר"ח הרב ר' יהודה חסיד.
הריטב"א הרב ר' יום טוב בר אברהם.
הרי"ף הרב ר' יצחק אלפסי.
הרי"ן הרב ר' יצחק (נאות).
הריצ"ג הרב ר' יצחק גאות.
- הריצ"ס הרב ר' יעקב צבי מעקלענבורג.
הרי"ק הרב ר' יוסף קארו.
הריק"ם הרב ר' יוסף קמחי.
הרי"ש הרחום יתברך שמו.
הר"ית הרב ר' יונה תאומים.
הר"ל היה ראוי לומר.
הרלב"ג (רלב"ג).
הרלנ"מ הראוי לנפילה.
הר"מ הרב ר' מאיר, — משה.
הרמ"א הרב ר' משה איסרלש.
הרמב"ם (רמב"ם).
הרמ"כ (רמ"כ).
הרמ"ק הרב ר' משה קורדובירו.
הר"ן הרב רבנו גיסים.
הרע"א הרב רבי עקיבא אייגער.
הרע"ב הרב ר' עובדיה ברסגורה (רע"ב).
הר"ף (= ר"ף).
הרפ"ש הרב רבינו פרץ שיחיה.
הר"ר (ר"ר).
הרשב"ץ (רשב"ץ).
הרש"ב (רש"ב).
הרשטב"א הרב ר' שם טוב בר אברהם.
הרש"ק הרב ר' שמואל קיידאנאווער.
הר"ת (ר"ת).
ה"ש הלכות שבת, — שחיטה.
הש' השנה, השנות.
השא"נ חזק שאינו ניכר.
השבא"ל הבאת שלום בין אדם לחבירו.
השב"ה השם ברוך הוא.
השב"ץ השבתי צבי.
השה"י השיר היחוד.
הש"ו הכל שריר וקיים (הש"ק).
הש"ב השוחט ובורק, הלכות שחיטה ובריקה.
הש"מ הלכות שחיטה וסריפות.
הש"י הלכות שמיטה ויובל.
השט"מ (השטמ"ק) השטה מקובצת (ס'), השטר מכירה.
הש"י (השי"ת) השם יתברך, השל יד.
השי"א השם ישמרהו אמן.
השי"ד השם יקום דמו.
השיד"ע השם יקום דם עבדיו.
הש"ו השם ישמרהו ויחיהו, השם ישמרנו ויצילנו,
השם יתברך ויתעלה.
הש"ת השם יתברך.

המע"פ הסר ממך עקשות פה.

המפת"ב המלכין פני חבירו ברבים.

המק"ל המוציא קרי לבטלה, המקשה (עצמו) לדעת.

המש"ל המוציא שם לבטלה.

המשש"ל המוציא שם שמים לבטלה.

המת' המתרגם.

ה"ב הכי נמי, הזכרת נשמות, הלכות נדרים.

המק' המקובל.

המתו"צ הלכות מזוזה תפלין וציצית.

הנ' הנוכח, הניחא.

הנ"א הנוסחא אחרת, הכי נמי אמרינן.

הנא' הנאמר (הנ').

הנה"ח הנץ החמה.

הנה"ס הוא נוסח הספררי.

הגו' הנוסחא, הנוקבא (ק').

הגו' הנוכח, הנוכרים.

הנז"ש הנוכח שם.

הנ"ח הנשאר הי"ב (?).

הנמ"י הלכות נמילת ידים.

הנ"ב הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.

הנ"ל הנוכח (הנכתב) לעיל — למעלה, הנאמר למעלה — לעיל, הנאמר לקמן — להלן.

הנל"ב הנותן ליעף כח.

הנלכ"פ הנוכח למעלה כמה פעמים.

הנ"מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה"מ).

הנמ"ל הנמשך מעבר לדרך, הנאמר מעבר לדרך.

הנמע"ל הנוכח מעבר לדרך.

הנעו"ע הנעלבים ואינם עולבים.

הנע"ל היה נא עוזר לנו.

הנ"פ הכי נמי פשיטא.

הנ"ך הנעלה — הנכבד — הנדיב רבי, הנחת רוח.

הנ"ת הנותן תשועה, הנחת תפלין (ה"ת).

הנת"ל הנותן תשועה למלכים.

ה"ס הר סיני, התראת ספק.

הס' הספר, הסדרא.

הס"א הסטרא אחרא (הסמ"א) (ק').

הס"ג הסגת גבול.

הס"ד הוא סוף דבור.

הסמ"א הסטרא אחרא (סמ"א) (ק').

הסמ"א ח"ו הסטרא אחרא חס ושלום (ק').

הסלש"ה התראת ספק לא שמה התראת (התסלש"ה).

הסע"ס הספר עד סופו.

הסרה"פ הסכמת רוב הפוסקים.

הס"ש הסיבת שמאל.

הסש"ה התראת ספק שמה התראה.

הס"ת הלכות ספר תורה.

ה"ע הוא עמוק, הנע עצמך (הנ"ע), הליכות עולם

(ס'), הרהור עבירה.

הע' העוברים.

העבמה"ק העוסק במלאכת הקדש.

העה"ב העולם הבא (העוה"ב).

העוה"ז העולם הזה.

העו"ח הלכות עירכין וחורמים.

העו"מ (הע"מ) העולת מות.

העו"ת הלכות עירובין ותחומין.

העמ"ז העשרת זהב (ס').

העל"ה העובר לפני התכה.

הע"מ העשר מכות.

הע"ס העשר ספירות (ק').

הע"ר הערב רב, הערמת ריבית (הער"ר).

ה"פ הפרק, הפרשה, הפרחון (ס'), הכי פירושו —

פירש — פירשו, הכי פריך, השגחה פרטית,

הברה פשוטה (ד'), הלכות פסח.

הפ"ד (הפס"ד) הפסק דין.

הפ"ו הפוסקים.

הפ"פ הפלא ופלא.

הפ"ר (הפ"י) הלכות פריה ורביה.

הפמ' הפטורה.

הפלא"ה הקמן פנחס (ת) לוי איש הורוויץ.

הפ"ל שב"ע הפלאה שבערכין (הפש"ב) (ס').

הפ"מ הפסד טמון, הפסד מרובה (הפס"ס).

הפ"ב הפרת נדרים.

הפס' הפסקה, הפסד.

הפסהמ"ק הלכות פסולי המוקדשין.

הפס"ר (הפס"א) הפסקה ראשונה, הפסקא רבתי.

הפס"ש הפורש סכת שלום, הפסקה שניה (הפס"ב).

הפר' הפרק, הפרשה, הפרחון (ס').

הפר"ח (פר"ח).

הצב"י הן צדיק בארץ ישולם.

הצת"פ הצור תמים פעלו.

ה"ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, האי קשיא, ה' קונטרסים.

הק' הקדוש, הקשה, הקמן.

הק"א הכי קא אמר (קאמר).

הק"ב הדיוט קופץ בראש.

המ' המלכות, המהולל, המצוין, המומחה, המאמר,
המרומם, המפואר.
המ"א הלכות מאכלות אסורות, המנן אברהם (ס').
המאב"ש המאריך בשלחנו.
המא"ה (המזא"ה).
המאות"ג המאור הנדול (המא"ג).
המא"ל המאיר לארץ.
המא"מ הא מה אני מקיים.
המ"ב הואיל משה באר (ס').
המבה"ס השמן מקטרג בשעת הסכנה (השמבה"ס).
המבק"ל המבדיל בין קודש לחול (המק"ל).
המד"א היכמא דאמר, ה"ך מה דאת אמר, היינו
מה דאמר, — דאתמר.
המד"כ היינו מה דכתבי.
המה"ג המאור הנדול (המאות"ג).
המה"מ המלאך המות.
המה"ע המון העם.
המה"ר המאור הנדול רבי.
המו"ה המסס ובית הכנסת.
המוה"ג המרוסם והנעלה.
המוכ"ז המוציא כתב זה (המכ"ז).
המו"מ הריני מוכן ומוזמן.
המזא"ה המוכה את הרבים.
המח"ש המפיל חבלי שינה (ת').
המ"י המשכיל יבין.
המבי"ק המלך יעננו ביום קראנו.
המ"ע המקום ירחם עליך — עליו — עליהם.
המיר"ה המלך ירום הודו.
המ"ש המקום יתברך שמו.
המ"ת המקום יתברך.
המכ"ז המוציא כתב זה.
המ"ל המוציא לאור, היכא משכחת ליה, הוה מצי
למימר.
המלבה"ד המביא לבית הרפוס.
המ"ל ומ"ל הוא מותיב לה והוא מפרק לה.
המלמ"ע המוציא לאור מכתב עתי.
המלתע"ב המניע לידו תבוא עליו ברכה.
המ"מ המניד משנה (ס').
המ"ע הלכות מתנת עניים.
המע"ד המעביר על דעתו.
המע"ה המוציא מחבירו עליו הראיה, המלך עליו
השלום, המלוה על המשכון.
המעול"ת המצות עשה ולא תעשה.
המע"מ המעביר על מדותיו.

הי"ג השם יודע נסתרות, השם ינקים נקמתו.
היס"ב היר מולדת בו.
היסת"ד היסת הדעת.
היסושי"ה (היושי"ה).
הי"ע (המ"ע, היר"ע) המקום ירחם עליו (עלינו)
עליהם.
היצה"ר היצר הרע.
היש"נ (= הש"נ).
הית"ה היתר הוראה.
הי"ד הלא כה דברי.
הכד"א (היכד"א) הי כמה דאמר.
הכד"ה (הלכד"ה) הלכה כדברי האומר.
הכ"ח (ה"ח) הכל חייבין.
הכינ"א הנה כן יבורך גבר ירא יי'.
הכל"ה הלכות כלאי הכרם.
הכ"מ הריני כפרת משכבו — מיתתו, הרי כפרת
משכבו, הכסף משנה (ס').
הכנ"א הכנסת אורחים (הכ"א).
הכנ"כ הכנסת כלה.
הכס"ת הלכה כסתם.
הכ"ש הכל שוחטין.
ה"ל היה לו, הוה ליה, הא לך, הרי לך.
הל' הלכה, הלכות.
הלבוי"ש הנקרא לחיים ברכה ושלום.
הלח"ל הבא להורגך השכם להורגו.
הל"ו המבורך לעולם ועד.
הלוח"פ הלכת והפתרון (ס').
הל"כ הלכה כר' . . . הלכה כמותו.
הלכ"ו הבו לי"י כבוד ועז.
הלכ"מ תורו לי"י כי טוב.
הל"ל היה לו לומר, הוה ליה למימר (הול"ל), הוצרך
לו לומר, הוה ליה למילף, (הלכה למעשה) (הל"מ).
הלל"מ הלכה למשה מסיני.
הל"מ הלכה למשה מסיני, הלכה למעשה, הכל
לאותוי מאי.
הל"ס הלכות סוכה.
הל"ע הליכות עולם (ס').
הלע"ל הליכות עולם לו.
הל"פ הגדת ליל פסח, הלכות פסח.
הלקה"ת הלכות קריאת התורה.
הלק"מ הלכות קטנות.
ה"מ הגי מילי, חכי מאי, הלכות מוזה, הברה
מורכבת (ר'), הוה מצי, הפסד מרובה, הלל
מצרי (ת').

הומב"ה"י הבו ל"י בני אלים, ולרשע אמר אלהים,
מי יקום לי עם מרעים, כינו בוערים בעם, הסירותי
מסבל שכמו, ימוטו כל מוסרי ארץ (יזמא דף ג'
רש"י).

הו"ע הדם וערבה.

הו"ר הושענה רבא (ה"ר).

[הור"ר הבל ורעות רוח].

הו"ש הלל ושמאי.

ה"ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס').

הו"ב הזמן גרמא.

הו"ו ל"ך האוינו, זכור, ירכיבהו, וירא, לולי,
כי ירין.

הזכ"ב (הו"ב) הזכרת נשמות.

הז"מ הרי זה משובה.

הזמ"ב הרי זה מתחייב בגפשו.

הז"ק ה"י קרואים.

ה"ח ה' חסדים (ק'), הלכות חליצה, הטבת חלום
(הט"ח).

ההת"י הן חסד הן יתיר.

ההתו"מ התוקר והמקובל (ס').

ההתו"ש החיים והשלום (התו"ש — ושלום).

הה"ב הטבת חמש נרות.

הה"ר החכם רבי.

הה"ש האל חנון שמו (?).

ה"מ האי מעמא, היינו מעמיה, ה' טפחים, הרי
טוב, הלכות טומאה, האי מעי"א.

המו"ט הלכות מומאה וטרה.

המש"ב הטבת שתי נרות.

ה"י השם יתברך (הי"ת) (השי"ת), השם ישמרנו
(הש"י), הכל יודוך (ת').

הי"א השם ישמרהו אמן.

הי"ב המקום — השם יהיה בעזרו.

היב"ק השם יעגנו ביום קראנו.

הי"ד השם יקום דמו (דמם).

היד"מ השם יודע מחשבות (הי"מ), הידי משה
(ס').

היד"ע השם יקום דם עבריו.

הי"ו השם ישמרהו ויתיהו (ישמרנו ויצילנו).

היו"ל היוצא לאור.

היוש"ה היסוד ושורש העבודה (ס').

הי"ט היום טוב, הימים טובים.

היכד"א הי כמה דאת אמר.

הי"ל היה לו.

הי"ל היה לו לומר.

הר"ה הרא הוא.

הר"ה הלא רין הוא.

הרד"ד הרא הוא דכתיב.

הר"ל השתא דאתי להכא.

הרל"ע היכא דליכא עדים.

הר"מ הנהות דרכי משה.

הר"ס ט"ב הבאה יודי אסור טימאה ביעור
(יבמות ע"ד:).

הר"ק היינו דקאמר.

הרשב"י הילולא דר' שמעון בן יוחאי.

ה"ה הוא הרין, הוא הרבר, הלא הוא, הלא הם,
הרי הוא, הכי השתא, היינו תך, היינו האי, הרא
הוא, האיש הגדול, האשל הגדול, הנשר הגדול,
החרם הגדול, היתר הוראה, הר הבית (הה"ב),
הוי היקש.

הה"ב הר הבית.

הה"ב הלל הגדול (ת').

הה"ד הרא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר, היינו
תך דאתמר — דכתיב.

הה"ו הר הזותים.

ההמ"ב האיש הגדול מנוחתו ככור.

ההמ"ד תיינו תך מהו דתימא.

הה"ב הוא הרין נמי, הטבת ה' נרות (הה"ב).

ההנ"ט ההרגל נעשה טבע.

הה"ע הוא האלהים עליון.

הה"פ הלכות הפסח.

ההקע"פ הופכין הקערה על פיה.

הה"ר החכם הגדול רבי, המן הרשע (המה"ר).

הה"ש הוברי השמים.

ההש"ב הצד השות שבהן.

ההת"ב הרים התלולים בשערה.

הוא"א הואיל ואדחי אדחי.

הוא"ל הקנה והושט אדם ישחט לכתחלה.

משי"ה מקום שחיטת הצואה.

בא"ר בעוף אחר רוב.

א"ת אתה תבדוק.

התור"ה הסמנים תבדוק והיא רוב הסמנים.

הוא"ל הואיל ואתי לידן (בב"מ נזמא ביה מלתא),
— להכא.

הוב"ד הלל ובית דינו.

הוד"ע הוראה עצומה.

הוה"כ הוצאה והכנסה (ת) (הוצו"כ).

הול"ל (הל"ל) הוה ליה למימר.

הו"מ הוה מצי.

הא"נ האון גליון (הא"נ).
האח"ל המלה אשר הונחה להורות.
הא"נ הלכות איסור והיתר, הויות אביו ורבא.
האוב"ת הכנסת אורחים ובית תבשיל.
האוי"ה הלכות איסור והיתר.
האזה"א הם אמרו והם אמרו.
האזה"ה הם אמרו והם התירו.
הא"י הנה אל ישועתי.
האלב"א תולכין אחר לשון בני אדם.
האמ"ל הרי את מקודשת לי.
האמלכ"א הרי את מותרת לכל אדם.
הא"מנתי"ו (שמוש המלה) (ד').
הא"ם האין סוף (ק').
הא"ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס').
הא"ר תולכין אחר רוב.
האר"י הקדוש אשכנזי (תאלה?) ר' יצחק (לוריא)
(האר"י ז"ל), (האר"ל).
ה"ב הא בעינן, הלכה ב', הדר ביה.
הב"א הצעיר בבית אביו.
הבב"י הבעל בית יוסף (ס').
הבב"ע הבא בעבירה.
הבב"ת חבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי תכלית).
הב"ד הרוני בית דין, הבעל דין (הבע"ד), הוראת
בעל דין.
הבדכמ"ע הוראת בעל דין כמאה עדים.
הבד"צ הבית דין צדק.
הב"ת הקדוש ברוך הוא.
הבח"ב הלכות בית הבחירה.
[הבוה"ב הפוך בה והפוך בה].
הבז"י הדר בוותר ישיבתו.
הב"י הבית יוסף (ס').
הבי"ת הבורא יתברך.
הבית"ש הבורא יתברך שמו (הבי"ש).
הב"ג הטבת ב' נרות.
הב"ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הב' עדים.
הבע"ד הוראת בעל דין, הבעל דבר (הב"ד).
הבע"הח הבא על התחתונם.
הבע"ל הבא עלינו לטובה.
הבע"ת הבעל תפלה, — תוקע, — תשובה.
הבק"ל = המבק"ל.
הב"ש הכל בירי שמים, הילל בן שחר.
[הב"ש חמ"ש הכל בירי שמים חוץ מיראת
שמים]
הג' הנהגות, הנירסא.

ה"ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות, הסנת
גבול, ה' גבירות (ק'), ה' גברי, האי גוונא.
הג"א הנהגות אשרי.
הגאב"ד הגאון אב בית דין.
הגאב"ד דפה"ק הגאון אב בית דין דפה
הקתילה.
הגאב"ג הנוגב אחר הגנב.
הגאמז"ל הגאון אדוני מורי ז"ל.
הגבוי"ג (= הגו"ג).
הגבתו"י הגדול בתורה ויראה.
הגבתי"ט הגאון בעל תוספות יום טוב.
הג"ה הנהגת המחבר, — הכותב.
הנהש"ד הנהגות שערי דורא.
הגו"ג הנהגה וגלילה.
הגוה"ט הא גברא והא מסקא.
הגות"א ה' גבירות וחסד אחר (ק').
הגיו"ג הנהגות יש גוחלין.
הג"י ע"ל הגירסא עיין לעיל.
הג"כ (הגע"כ) הנהגות כלים.
הג"מ הנהגות מיימוניות (הגמ"י), — מרדכי
(הגמ"ר), הג' מינים.
הגמז"ג הנוגב מן הגנב.
הגמ"י הנהגות מיימוני (הג"מ).
הגמ"ג הנהגות מנהגים.
הגמ"ר הנהגות מרדכי.
הג"ע הנע עצמך (ה"ע).
הג"צ ב"ב תגאל צדק במהרה בימינו (יעב"ץ).
הג"ר הגאון רבי.
הגר"א הגאון ר' אליהו (מווילנא).
הגר"ב הגאון ר' ישעיה ברלין.
הגר"ח הגאון ר' יחזקאל.
הגרמ"ס הגאון ר' משה סופר.
הגרע"א הגאון ר' עקיבא איגר.
הגר"צ הגאון ר' צבי.
הגרש"ס הגאון ר' שלמה סלנט (?).
הגש"ד (הגהש"ד).
ה"ד היכי דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הוא דכתיב,
היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה' דברים, ה' דרכים,
הכי דרשינן, הוית דם.
הד"א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחר, הלכות
דרך ארץ, הילוך ד' אמות.
הדא"ל (הד"ל).
הדגול"ד חתוא דגרים ולא דייק. (ושמ"נ
ושבשתא ממילא נפקא).

דשאל"מ דבר שאין לו מתירין.
 דשא"מ דבר שאינו מתכוין.
 דשב"כ דברים שבכתב.
 דשב"כ אארלאב"פ דברים שבכתב אי אתה
 רשאי לאמרם בעל פה.
 דשבב"פ דברים שבעל פה (דשב"פ).
 דש"ג דינא של גיהנם.
 דשה"ב דבר שהיה בכלל.
 דשה"ב דשער הכנה (יעב"ץ).
 דשו"ב דיני שחיטה ובדיקה (ס').
 דש"ת נו"ע (ונ"ע) אר"ק שד"ש (סימן הפטרות)
 דברי (ירמיהו), שמעון, חזון, נחמן, ותאמר (ציון),
 עניה (סוערה), אנכי, רני (עקרה), קומי (אורי),
 שוש (איש), דרשו, שובה.
 דש"ט דשוחט טוב (דשח"ט) (ס').
 דש"י דובב שפתי ישנים.
 דשיל"מ דבר שיש לו מתירין (דשל"מ).
 דשלב"ל דבר שלא בא לעולם.
 דשמב"ע דשכר מצוה בהאי עלמא (דש"מ)
 (ש"מ).
 דשבצ"נ דברים שבצנעה נוחה (דשנ"ן).
 דש"ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.
 ד"ת ד' תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד' תקופה,
 ד' תעניתים.
 דתה"ק דת מורתנו הקדושה.
 דתה"ר דמהם רבה.
 דתה"ת דתהום התחתון.
 דתו"מ דתמיד ומדות.
 דת"י דעת תפארת יסוד (ק').
 דתכלב"א דברה תורה כלשון בני אדם.
 דתמ"ק ל"י דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.
 דתק"ע דברי הימים תהלים קהלת עזרא.
 דת"ר דתנו רבנן.
 דת"ש דיני תקיעת שופר (דתק"ש).

דקא"ל דקאמר ליה.
 דק"ב דפוס קעניגסברג.
 דקב"ה דקדושה בריך הוא.
 דקה"ת דיני קריאת התורה.
 דקו"ב דיני קדיש וברכו.
 דקיי"ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.
 דק"ב דיני קנסות (ד"ק).
 דקס"ד דקא סלקא דעתך.
 דק"פ דיני קרבן פסח.
 דר' דאקטאר.
 ד"ר דברים רבה (ס'), ד' רוחות, דברי רבותינו —
 רבי, דברי ריבות (ס'), דורשי רשומות.
 דר"א דרוסת איש (ד"א).
 דר"ג דרבינו גרשון, דברי ר' גרשון.
 דרנמ"ה דרבינו גרשון מאור הגולה.
 דר"ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב הונא,
 דברי רבינו הקדוש.
 דרז"ע ד' רוחות העולם.
 דרוק"ש דרוש וקבל שכת.
 דרור"א דרבי ורבי אלעזר.
 דרור"ע דר' ורבי עקיבה.
 דר"ת ור"ת דראש חודש וחול המועד (יעב"ץ).
 דר"י דר' יהודה — יוסי — ישמעאל.
 דריב"ז דר' יוחנן בן זכאי.
 דר"ת דבי רבי ישמעאל תני.
 ד"ש דרכי שלום, דיני שבת, דוחה שבת, דחיית
 שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך, דרישת שלום,
 דם שחיטה, דברי שלום (ס'), ד' שומרים, דיה
 שעתה, דין שעתך, דפוס שאלוניקי, — שאנצינא,
 דיני שמים.
 דש"א דיוקנא של אבות.
 דשאא"ל דבר שאי אפשר לקיימו.
 דשא"ה דבר שאינו הגון.
 דשא"ל דבר שאפשר לקיימו.

ה

הא"א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי, הוא
 ארון אחרות, הלכות אשת איש.
 הא"ב הלכות אסורי ביאה, האוחז ביד.
 האב"ת היום אם בקולו תשמעו.

ה' חשם, הלכה, הלכות, חמשה, חוד (ק'), הושענות,
 הוריות, הנהגה, הנהגות.
 ה"א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה א', האשה,
 ה' אותיות, הליכות אלי (ס'), הוי אומר.

דל"פ דלא פירש — פסק, דלפי פירושו.

דלפ"ד דלפי דעתו — דעת.

דלפ"ז (לפ"ז).

דל"צ דלא צריך.

דלצ"ל דלא צריך לומר.

דלק"ל דלא קיימא לן.

דלק"מ דלא קשי מידי.

דל"ש דלא שייך, — שכיח — שכיחא.

דל"ת דוחה לא תעשה.

דלת"ה דלא תימא הכי.

[דלת"ש"ב די לתלמיד שיהיה כרבן].

ד"מ דרך משל, דיני ממונות, דבר מאוס, ד'

משמורות, ד' מראות — מאות, דרך משפט (ס'),

דרכי משה (ס'), דבר מצוה, דפוס מאנטובה,

ארבע מחנות, ד' מדות, ד' מינים, דרך משה.

דמ"ב דע מאין באה, דיני ממונות בשלשה

(דמב"ש).

דמנ"ש דמנוירה שוה (דמנ"ש).

דמנ"ת דמנילת תענית.

דמ"ד דמאן דאמר.

דמה"ח דבר מן החי.

דמה"מ דמהאי טעמא.

דמהל"מ דמהלכה למשה מסיני.

דמה"פ דשון מוכח הפנימי.

[דמה"ש רמזוך השבת] (י? יעב"ץ).

דמוא"ב דון מניה ואוקי באתריה.

דמו"מ דון מניה ומנה.

ד"ם כבב"ל דין מוריקא כשותא בשרא ביצה

לובן ביצה.

דמ"מ דמכל מקום.

דמ"ס דמר סבר.

דמעל"ד דמעבר לרף.

דמ"פ עדמ"פ ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה.

דמ"ר ד' מראות (ד"מ).

דמ"ש דמוצאי שבת, ד' מאות שנים, דע מה

שתשיב.

דמש"ה דמשום הכי (דמשו"ה).

דמש"ק דע מי שהוא קונן.

דמ"ת = דמנ"ת.

ד"נ דברי נביאים, דיני נפשות, דם נדה, דרכי

נועם (ס'), דפוס גאפאלי, דוד גיעטא.

ד"נ א"נ וכו"נ דירת נאה, אשה נאה, וכלים נאים.

דנ"א דנפילת אפים (ת').

דנ"ה דנצח הור (ק').

דנח"י דנצח הור יסוד (ק').

דנ"כ דיני נשיאת כפים.

דנ"מ דנפקא מינה.

ד"ם דברי סופרים, דקדוקי סופרים (ס'), דפוס

סלאוויטא.

דס"א דסמרא אחרא (ק').

דס"ב דספק ברכה.

דס"ד דסלקא דעתך.

דסד"א דסלקא דעתך דאמינא.

דס"ל דסבירא ליה.

דס"ל ד"מ דסבירא ליה ד' משמורות (יעב"ץ).

דסמדת"ו דברי סופרים מדברי תורה (יעב"ץ).

דס"פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.

ד"ע דעת עצמו, דברי עצמו, דרך עולם, דברי

עזרא, דפוס עתיק, ד' עתיקים, ד' עולמות, דיני

ערכין, דירת עראי, דקדוקי עניות, דורות עולם

(ס'), דבר ערוה.

דע"ד ד' על ד'.

דע"ה דרך עץ החיים (ס').

דעו"מ דין עיקר וטפל.

דעו"ז דעבודה זרה.

דעו"כ דיני ערב יום כפיר.

דעו"ז דעל ידי זה.

דע"כ דעל כרחך.

דעכה"פ דעל כרחך הכי פירושו.

דעכ"פ דעל כל פנים.

דע"פ דיני ערב פסח.

דעק"ל דעוד קשה לי.

דער"ח דיני ערב ראש חדש.

ד"פ דו פרצופין, ד' פרשיות, דפוס פראנקפורט, —

פיורדא, — פראנ, — פעררא, דיני פסח, (דד"פ

דיני דפסחא).

דפ"א ד' פעמים י' אמות.

דפ"פ דפוס פראנקפורט.

דפת"ח דברי פי חכם חן.

דפת"ה דפרק תפלת השחר.

ד"צ ד' צומות, דורשי ציון (חברה).

דצה"מ דומם צומת חי מדבר.

דצ"ך עד"ש באה"ב דם, צפרדע, כנים, ערוב,

דבר, שחין, ברר, ארבה, חושך, מכת בכורות.

ד"ק דנש קל (ד'), דיני קדיש, — קבלה, דברי

קבלה, דפוס קדמון — קראקווא, — קושטנטינא,

דיני קנסות (דק"נ), דירת קבע, דרך קבע, דוד

קאססעל, דרך קדושים (ס').

דח"י (ד"ה).

דח"י"ש דת הישראלית.

דח"ל דהוה ליה — להו.

דחל"ל דהוה ליה למימר.

דהלמ"ם דבר הלמד מסופו.

דהלמ"ע דבר הלמד מענינו.

דה"מ דברי המחבר (ד"ה), המאסף — המעתיק,

דרך המקור (ד').

[דה"מ ודה"מ דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו].

דהמ"ל דהוה מצי למימר.

דה"ם שה"ת דהתראת כפך שמה חתראה.

דהע"ה דוד המלך עליו השלום.

דה"פ דברי הפוסק, דהכי פירש — פירושו.

דה"צ דרך הצווי (ד').

דה"ק דהכי קאמר, דהכי קתני.

דהק"ל דהא קיימא לן.

דהקמ"ל דהא קשמע לן.

דה"ת דם התמצית (ד"ה), דרכי התלמוד.

ד"ן דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין (דו"ד).

דו"א דתן ואברים.

דו"ד דת ודין.

דורא"ל דין ודברים אין לי (עליך).

דו"ה די והותר.

דו"ת דין וחשבון (ד"ו).

דו"ט דורש טוב (ס') (ד"ט).

דומ"ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).

דו"ג דבר ונוקבא (ק').

דוב"ל דונג לברט.

דושת"ה דורש שלום תפארתו הרמה.

ד"ן דרך זה, דבר זה, דעת זקנים (ס'), דפוס וולצבאך.

דזמ"ש דזה פירש מה שאמרו — שאמר.

ד"ת דברי חכמים, דברים תיזונים, דברי חול,

דברים חמורים, דרך חיים (ס'), דנש חזק (ד'),

דבר חדש, דם חמאת.

דח"א דיני חודש אלול.

דחב"ג דברי חכמים בנחת נשמעים.

דחב"ע ריני חמץ בערב פסח.

דח"ו דברי חכמים וחידותם.

דח"י דבר חידוש.

דחמ"ע דניאל חנניה מישאל ועזריה.

דח"ק דחברה קדישא.

ד"ט ר' מפתים, דורש טוב (ס'), (דו"ט), דבק טוב (ס').

דמ"ז דברי מורי זהב (ס').

דמ"ל דורש טוב לעמו.

דמלנ"ת (ממוצא הלשון) (ד').

ד"י דין יורשים, דרך ישרים (ס'), ד' ימים, ד'

יסודות (ד"ס), דן יחיד, דת יהודית.

ד"ל דיש לומר — להקשות — לפרש — לתקן.

ד"ס ד' יסודות.

ד"כ ארבע כוסות, דרך כלל.

דכ"א דכל אחד, דם כפירה אשת איש, דירה כלים אשה (נאים).

דכאו"א דכל אחד ואחד.

דכ"ו דבר ונוקבא (ק').

דכו' דכוותיה.

דכו"כ דרך כנוי וכבוד כלפי.

דכ"כ דברים ככתבן.

דכ"ע דכולי עלמא.

דכ"ע ל"פ דכולי עלמא לא פליגי.

דכ"ר דאי כתב רחמנא (דאכ"ר).

ד"ל די למבין, דפוס לובלין.

דל"א דלא אמר — אמרו.

דלא"ה דלאו הכי.

דל"ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיזא, דיה

לצרה בשעתה, דלית ביה.

דלבת"כ דלית ביה חסרון כים.

דלבמ"ה די לבא מן הדין.

דלבש"פ דלית ביה שוה פרומה.

דל"ג דלא גרסינן (ל"ג).

דל"ד דלאו דוקא, דלא רמי, דף לדף.

דל"ה דלמא להכי הוה.

דלה"ד (לה"ד).

דלה"מ דלאו הכי מסתברא.

דלהת"י דלהתרנום יונתן.

דל"ז דן לכך זכות.

[דל"י בא"ה לב"מ דלא ידע בין ארור המן

לבווד מרדכי].

דלכ"ז (דל"ז).

דלכ"ג דלכך נאמר.

דלכ"ע דלכולי עלמא.

דל"ל דלית ליה (ל"ל).

דלל"ב דלית ליה ברירה.

דלל"ש דרשה לליל שמורים (דל"ש).

דלמ"ה ל"ב די לבא מן הדין להיות כנידון.

דלמא"ע דע לפני מי אתה עומד.

דלמ"ג דעת למבין נקל.

דבכה"ג דבכהאי נווגא.
 דבכ"פ דבכל פנים — פעם.
 דבכפ"פ דבכל פעם ופעם.
 דב"ל די בזה למבין, דונש בן לברט.
 דבלא"ה דבלאו הכי.
 דב"מ דיני ברכת מנילה.
 דב"ג דבן נח, דבר נש.
 דבע"פ דבעל פה.
 דבריית' דבי ר' ישמעאל תני.
 דב"ש דבית שמאי, דברי שלמה.
 דב"ש ודב"ה דבית שמאי ורביה הלל.
 דב"ת דבן תימא.
 ד"ג ארבע נאולות (א"ג), דייני גליות — גולת —
 גזירות.
 ד"ד ר' דברים, דרך דרוש, דברי דרוש, דררא
 דממונא (דד"מ).
 דדא"ל דיוקא דמתניתן אתא לאשמעינן.
 דדב"מ = דד"מ.
 דד"ג דינא דנהינש.
 דד"ד דינא דמלכותא דינא.
 דדו"ד דור דור ודורשיו (ס').
 דד"מ דינא דבר מצרא (דד"מ), דררא דממונא
 (ד"ד), דרוש דרש משה (ס').
 דד"ג דרכיה דרכי נועם.
 דד"ע דברי הימים דניאל עזרא.
 דד"פ דפום דיהרענפורט.
 ד"ה דברי הימים, דברי הכל, דבור המתחיל, דור
 המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי השם, דרך
 החיים (ס') (דח"ת), דין תוא, דא הוא, דור המבול
 (דוח"מ), דור הפלגה, דור המדבר, דם הנדה,
 דרכי התלמוד (דח"ת), דרך העולם, דברי הנאונים
 (דח"ג), דברי המקובלים (דהמ"ק), דם התמצית
 (דח"ת).
 דה"א דברי הימים א', דהוה אמינא, דם האיברים,
 דהא אמרינן.
 דהא"ע דהא אתמר עלה.
 דה"ב דברי הימים ב'.
 דהב"י דהבית יוסף (ס').
 דהג"ל דבר הנורם לממון.
 דהגל"מ כמ"ד דבר הנורם לממון כממון דמי.
 דה"ה דהוא הדין, דהיינו הך.
 דה"ח דרך החיים (ס').
 דה"ט דהאי טעמא, דרך הטבע, דקדוקי הטעמים
 (ד"ה).

דא"ז דרך ארץ וזמא.
 דא"ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל
 איש המודות.
 דא"י דבר אלהינו יקום, דייני ארץ ישראל.
 דאיש"ר דאמן יתא שמה רבא (יעב"ץ).
 דא"כ דאם כן.
 דאכ"ר דאי כתב רחמנא.
 דא"ל דאם לאו, דאין לומר — לפרש — לתרץ —
 לתקשות, דאיכא למימר — למפרך, דאית ליה.
 דאל"ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא"ה), דאין
 לתקשות (דא"ל).
 דאל"כ דאם לא כן.
 דאל"מ דין אם למקרא (ומסורת).
 דאל"ת דאין לתרץ.
 דאלת"ה דאי לא תימא הכי.
 דאס"ד דאי סלקא דעתך.
 דאע"ג דאף על גב.
 דאפ"ה (אפ"ה) דאפילו הכי.
 דאפ"ל דאפשר לומר — לקיים.
 דאצ"ל דאין צריך לומר.
 דא"ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב קשה (?).
 דא"ר דרך ארץ רבא.
 דא"ש דאבא שאול.
 דאש"א ק"ל ב"מ ד' אמות של אדם קונות לו
 בכל מקום.
 דאש"ה ד' אמות של הלכה.
 דאש"ת ד' אמות של תפלה.
 דא"ת דאמרי תרויהו.
 דאת"ל דאם תמצא לומר.
 ד"ב דברים בטלים, די בזה — בוו, דף ב', דם בתולים,
 דפום ברלין, ד' ברכות, דמו בראשו, דפום ב'.
 דב"א דברי בני אדם, דרך בן — בני אדם.
 דבא"ז דפום באזוליא.
 דבא"ז דירה נאה בר קורש אשה נאה כלים נאים
 (של"ה).
 דבא"ג דברכת אלהי נשמה (יעב"ץ).
 דב"ב ד' בנינים בו.
 דבב"ח (בב"ח) דבשר בחלב.
 דב"ג דברים בנה.
 דבג"ה דבגיד הנשה.
 דב"ה דבית הלל.
 דב"ו דרך בשר ודם.
 דב"ח דאשתמש בתנא חלף.
 דב"כ ב"ש דבתי כנסיות בישובן (יעב"ץ).

גל"ד. גואל לרופא.
 גל"ש שת"מ נורם לשכינה שתסתלק מישראל.
 ג"מ נמרא, גלות מצרים, גלגול מחילות, גם מקושר
 (גמ"ק), גזירת מלכות.
 גמ"ב גלוי מלתא בעלמא.
 גמ"ד גמר דין (ג"ד).
 גמ"ה גזירת מלך היא.
 גמ"ח גמילות חסדים, גומל חסד (ג"ח).
 גמ"ק גם מקושר.
 גמרא נבריא, מיכאל, רפאל, אוריאל.
 גמ"ש גדול מרבן שמו.
 ג"ב גמי נשים, גלגול גשמות, גן נעול (ס'), גורן
 נכון (ס'), געולי נכרים, גזרת נחות (ד').
 גנא"ח גומל נפשו איש חסיד.
 גנב"ב רקב"ש גוים נשים בהמות כותים רועים
 קייצים ברננין שומרי פירות.
 גנ"ד גניבת דעת.
 גנז"א גניבה ואבידה.
 גנל"א גזרת נחי ל"א (ד').
 גנל"ה גזרת נחי ל"ה (ד').
 גנע"ז גזרת נחי ע"ז וא"ז (ד').
 גנ"ת גבורה נצח תפארת (ק'), נימטריא נוטריקון
 תמורה.
 גס"ת ג' ספרי תורות.
 ג"ע גן עדן, גלוי עריות, ג' עדים, גליל עליון,
 גזרין עליו.
 געא"ה גזמין עליו את ההלל (ת').
 גע"ב גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
 געש"ד גלוי עריות שפיכת דמים.
 געת"מ גן עדן תהי מנוחתו.
 ג"פ גם פטורין, גם פשוט, ג' פעמים, ג' פרשיות,
 — פסוקים, — פסיעות, — פנים.

ד

ד"א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת,
 דברי איש אלהים, דאברהם אבינו, דאריך אנפין,
 ד"א ב"ה ד' אמות כרשות הרבים (מגילה).
 דאב"י ד' אמות בארץ ישראל.
 דא"ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאח"ע),
 דוחין את השבת (ד"ש).
 דאו' דאורייתא.

ד' דף, דפוס, דגש, דרך, דין, דיני, דא, ארבעה,
 דעת.
 ד"א דבר אחר, דרך אחר — אחר — אמת (ס'),
 דרך ארץ, ד' אמות — ארצות — אותיות, ד'
 אלפים, דברי אמת (ס'), דפוס אמסטרדם, דא
 איהו, דפוס א', דור אנוש, דרך ארעי, דמשק
 אליעזר (ס'), דמשק ארש (ס'), דרוסת איש (דר"א).

גה"ג גברא אנברא (גבא"ג).
 גה"ק גבאי הקהילה.
 גה"ת גלילות התורה.
 גו"ג גנת ודרים (ס').
 גו"ה גבורה והוד (ק').
 גוה"י גבורה והוד יסוד (ק').
 גו"ה גבורה וחסד (ק').
 גולב"ב גלוי וידוע לפני כבוד.
 גו"מ גוג ומגוג, גזר ומקיים, גורעין ומוסיפין.
 גו"נ גוף ונשמה.
 גו"ס גמיר וסביר.
 גו"ף גבוי"ן גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י"י ואני (של"ה).
 גו"ז גם זו, גם זה, ג' זהובים.
 גז"ד גזר דין (ג"ד).
 גז"ה גזירת השם, — המלך, — המקום.
 גז"כ גם זמן כריתות.
 גז"ל גם זו לטובה.
 גזל"ג גזירה לגזירה (גל"ג).
 גזל"ג ל"ג גזירה לגזירה לא גזרינן.
 גז"ש גזירה שוה, גם זה שם.
 גז"ח גמילות חסד, — חסדים, גלגל חמה, ג' חדשים, גזירת חרם, גזר חכמים, ג' חמיבות, גביית חוב, ג' חלקים.
 גח"ט גמר חתימה טובה.
 גחפ"ג גזרת חסרי פ"א גו"ן (ד').
 גי"ט ג' מפחים, גורל טוב.
 גמ"ק ע"ר א"ח גלגלתא מלא דברולחא קרומא דאוריא עמר נקי רעות דרעווין אשנחא פקחא חוממא (ק').
 גי' גירסא, גירסת, גימטריא.
 גי"י ג' ימים, גלילות ירך, גאון יעקב (ס').
 גי"ה ג' ימי הגבלה, ג' ימי החשיכה, גלילות ידיו הנכבדים.
 גיכ"ק (ממוצא החיך) (ד').
 גי"ל גבריאל יודל ליכמעגפער.
 גיר"ש (גר"ש).
 גי"ת גימטריא תיבות.
 גי"כ גם כריתות, גם כן, גם כאן, גם כי.
 גכ"ל גורם כליה לעולם.
 גל"ג ג' לוגין.
 גל"ג גזירה לגזירה.
 גל"ה גלגל התחתון (גלה"ת), גליל העליון (ג"ה), (גלה"ע).

גא"ג גברא אנברא (גבא"ג).
 גאנק"ר גברא אנברא קא רמ"ת.
 גא"ה גומרין את ההלל (ת').
 גא"י גלילות ארץ ישראל, גור אריה יהודה (ס').
 גאל"ת גאולה לתפלה (גל"ת).
 גא"פ גנוי אקספארד.
 גא"צ ג' אצבעות.
 ג"ב ג' ברכות, גלות בבל, (גומא בעלמא), ג' בתים, גבול בנימין (ס'), גשמי ברכה.
 גב"א ג' ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.
 גבא"ג גברא אנברא (גא"ג).
 גבב"פ גביהה בן פסיסא.
 גכ"ב ג' בנינים בו.
 גבה"מ גבעת המורה (ס') (ג"ה).
 גב"י גם ברוך יהיה.
 גב"ס מי גריסין, בשר שמן, מוריים.
 גב"ע גביית עדות.
 גב"פ גביהה בן פסיסא (גבב"פ).
 גב"ר גומלי חסדים, ביישנים, רחמנים.
 ג"ג תלת תלת, גזירה גדולה, גבורה גדולה, ג' גדולים, גרש גרשיים (ד'), תלת גברי.
 גג"ק גזריין גזירות קשות.
 גג"ר גזריין גזירות רעות.
 גג"ת גדולה גבורה תפארת (ק').
 ג"ד גזר דין, גירסא דווקנית, גבאי דמתא, ג' דברים, גזר דין, גמר דין.
 גדו"ד גדולת דור.
 גדו"מ גדי ומהל.
 גדו"מ גדולת מרדכי (ס') (גד"מ).
 גד"י גרסא דינקותא, געשיכמע דער יודען (ס').
 גד"מ גדולת מרדכי (ס').
 גד"פ גאטמעסדיענסטליכע פאָרטרענע (ס').
 גה"ה גבעת המורה (ס'), גיד הנשה, גופי הלכות, גליל העליון, גירסת הספרים (הסופרים), גירסת הגאון, גדול הדור, גדולי הדור (גה"ד), גזירת הכתוב, גזירת המלך, — השם (גה"ש), גזרת השלימים (ד'), גיהנם (גה"י).
 גהא"ה גזריין הא אמו הא.
 גה"ג גירסת הגאון.
 גה"י גיהנם (גיה').
 גה"כ גזירת הכתוב.
 גה"מ גזירת המקום.
 גה"ד גדולי הדור

בש"ד מ"ש צא"ת בור שחת דומה מיט הוין
 שאול צלמות ארץ תחתית.
 בשדמ"ע בריך שמה דמרי עלמא.
 בשד"ג בשלימות הנוף.
 בשד"ד בשעת הרחק, בשער הדגים.
 בשד"ח ברכת שהחינו.
 בשד"י בשנת היובל.
 בשד"י פה"י בשבת היום פסח היום.
 בשד"פ בשעת הפנאי, בשער הפנה (ס').
 בשד"ת בשעת התפלה.
 בש"י בשר ודם (ב"י).
 בשוא"ת בשב ואל תעשה.
 בשו"מ בלי שם ומלכות, בורות שיחין ומערות.
 בשו"נ בשובה ונחת.
 בשו"ת בשנאת חנם, בשפתי חכמים (ס'), בשבועה
 חמורה.
 בשו"ם בשם טוב, בעל שם טוב (בעש"ס).
 בשו"י בשל יד, בשבט יהודה (ס'), בצל שדי יתלונן,
 בשאילת יעב"ץ (ס').
 בשו"ה בשאר ימות השנה.
 בשו"מ בשלהי מתניתין, — מסכתא.
 בשכח"ג בעל שוירי כנסת הגדולה (ס).
 בשכ"י בשם כל ישראל.
 בשכמל"ו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
 בשל' בשלמא.
 בש"ל בשבעים לשון.
 בשלב"ה בית שמאי לבית הלל.
 בשלמ"ד בשלמא למאן דאמר.
 בשו"מ ברוך שחלק מכבודו, בשם מדרש.
 בשו"ם בששה סדרים, בשל סופרים, בשלהי מסכת.
 בשו"ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמנה
 עשרה.
 בשעא"ה בשעת אמירת הנדה.
 בשעל"ת בן שמונה עשרה לחופה.
 בשעה"מ בשער המלך (ס').
 בשע"מ בשעת מלאכה.

בשע"צ בשערי ציון (ס'), בשמיני עצרת (בש"ע).
 בש"פ בשושן פורים, ברוך שפמרני.
 בשפ"י בשפתי ישנים (ס').
 בשפמ"ש ברוך שפמרני מענשוו שלזה.
 בשפ"ע בשפת עבר.
 בש"ק בשבת קודש.
 בש"ר בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, בושח
 סרוחה רמה.
 בש"ש בשאילת שלום, בשיח שפתותינו.
 בש"ש ותאעב"מ בערות שוכן שמים ותולה ארץ
 על בלי מה.
 בשש"ע בשבוע שעברה (בש"ע).
 בש"ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחת
 תורה.
 ב"ת בעל תכלית, בעל תשובה (בע"ת), בל תוסיף,
 בעל תלמוד, בעלי תריסין, בל תשחית, בן תורה,
 ב' תיבות, (בעל תענוג — תאוה).
 בת' בתרגום, בתשובה, בתורה.
 בת"א בתרגום אונקלוס.
 בת"ב בתשעה באב, בתקוני ברכות.
 בת"ג בתנועה גדולה (ד').
 בת"ה בתחיית המתים.
 בתה"ג בתשובת הגאונים (ס').
 בתה"מ בתפלת המנחה.
 בתה"ס בתי הקבר.
 בתה"ש בתכלית השלימות — השנאה.
 בתי"ס בתי ספר.
 בת"כ בתורת כהנים (ס'), בתקיעת כף, בתורת
 כתובה, בתלמוד כן (נאמר).
 בתמ' בתמיה.
 בת"ס בית ספר.
 בת"ק בתנועה קטנה (ד').
 בת"ר בחר רובא, בעלי תריסין (ב"ת).
 בתש' בתשובה.
 בתש"ש בתשובה שלימה.
 בת"ת בעל תלמוד תורה.

ג

גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג' אמות, ג' אלפים,
 גנת אנוז (ס'), גור אריה (ס'), ג' ארצות, גרי
 אריות, גנוי אקספארד (ס'), גפן אדרת (ס').

ג' גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול,
 גדולים, שלשה, גירסא (ג').
 ג"א גירסא אחרונה, גזירת אלהים, גלות אדום,

בפפד"מ בפנקפורט דמיין.

בפקו"ע בפני קהל ועדה (בקו"ע).

בפרי בפרהסיא.

בפ"ש בפריסת שמע.

ב"צ בני ציון, בנות צלפחד, בן ציון, בת ציון.

בצ"א בעלם אלהים, בעלאל אשכנזי.

בצ"ג בצרה גדולה.

בצה"כ בן ציצית הכסת.

בצימ' בצימצום (ק').

[ב(צ)מ"י בצאתי מירושלים].

[ב(צ)מ"מ בצאתי ממצרים].

בצ"ע בצריך עיון, בצרת עין.

בצ"צ בעל צמח צדיק (ס').

ב"ק בת קול, בן קדושים, בן קדוש, בבא קמא, בר

קפרא, בית קיבול, בעל קורא (בע"ק), בעל קרי,

בני קרח (בב"ק), ב' קדושות (ש"ק), במה קמנה.

בק' בקיצור.

בק"א בכל קצווי ארץ.

בק"ג בקנין נסור.

בקה"מ בקריאת המנילה.

בקה"ק בית קדשי הקדשים.

בק"ו בקל וחומר.

בקו"ד בקול רם (בק"ר).

בקו"ת בית קדשו ותפארתו.

בק"ז בקומה וקופה, בקרן זוית.

בק"ח בקרבן חמאת.

בק"י בקיצור.

בק"מ בקשת מחילה.

בקס"ע בקונטרס סדר עבודה (יעב"ץ).

בקל"ל בין קודש לחול.

בק"מ בהא קמפלני.

בק"ע בקום עשה.

בק"פ בקרבן פסח.

בק"ק בקצת קהלות, בקהלח קדושה.

בקק"א בקצת קהלות אשכנז.

בק"ד בקלות ראש, בקול רם (בקו"ר).

בקש"א בקדושתו של אהרן.

ב"ד בן רבי, בררבי, רבי, בראשית רבה, בן רכב,

בית ראשון, ב' רשויות, בריך רחמנא, בני רחמנים,

בעל רחמים.

בר"א ברכה אחרונה.

בר"ד בתר רוב דעות (אר"ד).

ברד"ר ברייתא דרבנן.

בר"ת בראש השנה, ברשות הרבים (ברה"ר).

ברה"י ברשות היחיד.

בר"ה ל"ח בין ראש השנה ליום כפור.

ברה"ג (בה"ג).

ברה"ס בראש הספר.

ברה"פ בראש הפרק.

ברה"ק ברוח הקודש (ברוה"ק).

ברה"ר ברשות הרבים (בר"ה).

ברו"ע ברומ עולם.

ברוב"ש בית ראשון ובית שני.

ברז"ל בלהה רחל ולפה לאה.

בר"ת בראש חודש, בראשית חנכה (ס').

בר"מ ברצון טוב.

בר"י ברש"י יושן.

ברי' ברייתא.

בר"מ ברוב מקומות, ברעיא מהימנא, ברוח

מוציא.

בר"ס בריש ספרא.

בר"ע בעי רחמי עליה.

בר"פ בריש פרקא — פרשה.

ברר"ל ב' רשויות רחמנא לצלן (יעב"ץ).

בר"ש ברית שלום.

ברשא"מ ברוח שאינה מצויה.

ברש"ע ברומו של עולם (ברוש"ע).

בר"ת בראשי תיבות, ברונז רחם תזכור.

ב"ש בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס'), ברוך

שאמר, באר שבע (ס'), בת שבע, בנין שלמה, בן

שמעון — שמואל — שטח, באנק. שיללינג, בלי

שינוי, בנין שלמה (ס'), בכור שור (ס'), באמונה

שליטה (באמ"ש), בית שמואל (ס'), ביתר שאת

(בי"ש), ברית שלום (ס').

בש' בשורש, בשנים.

בעז"א בשום אופן, בשם אומרו, בשער אפרים (ס'),

בעל שער אפרים, בית שמאי אומרים.

בשא"א בשאי אפשר.

בשאז"ה בשביל שאני זכר הפסדתי.

בשא"י בשארית יוסף (ס').

בשא"פ בשבת אחר פסח.

בשבג"ת ברוך שאמר בג' תחתונות (מן הספירות)

(יעב"ץ).

בשבז"ת בשב ואל תעשה.

בש"ג בעל שלמי גבורים (ס').

בש"ד שתיים שהן ארבע, בשודא דרייני (בשד"ד),

בשבועה דאורייתא (בשד"א).

בשד"א בשבועת דאורייתא.

בעוה"ב בעולם הבא (בעה"ב).

בעוה"ז בעולם הזה (בעה"ז).

בעוה"ע (בעה"ע).

בעוה"ר בעונותינו הרבים (בעה"ר) (בעו"ה).

בעוה"ת בעדים והתראה.

בע"ז בעבודה זרה, בעילת זנות, בעלי עבודה זרה.

בעז"ה בעזרת השם (בעה"ש).

בעוה"י בעזרת השם יתברך (בעה"י).

בעוה"ש (בעה"ש).

בע"ה בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים (בעה"י).

בעת"ד בעל תיקור דין (ס'), בעזרת חונן דלים.

בעט"ז בעל מורי וזהב (ס'), בעמרת וקנים (ס').

בע"י בעין יעקב (ס'), בעשר ידות (ס'), בעין יפה.

בע"כ בעל כרחו — כרחך, בעצי כהנים (?), בעל כישוף (ב"כ).

בע"ל בשבעים לשונות (בש"ל).

בעלה"ר בעל לשון הרע.

בע"מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות

(ס'), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מום

(ב"מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מניה

(בעמ"נ), בעילת מצוה, בן ערן מנוחתו.

בעמ"ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע"ב).

בעמ"ד בעל מרקדק.

בעמ"ח בעל משנת חסידים (ס').

בע"מ מאכ"ח בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל חי (יעב"ץ).

בעמ"נ בעל מניה.

בעמז"ל בעדן מנוחתו וזכרו לברכה.

בעמ"מ (בעקמ"מ).

בעמ"ק בעל מקובל.

בעמ"ש בעמודי שמים (ס').

בע"נ בעל נפש, בעשרה נסיונות.

בענ"ד בענין נזכר דנא.

בע"ס בעל ספר, בעל סוד.

בע"פ בערב-פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל פייטן, בעל פלוגתא.

בעצל"ד בעל צדה לדרך (בעל"ד).

בע"ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קורא, בעל קנאה.

בעקמ"מ בעקבות מלכא משיחא.

בע"ד בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין רע (בעה"ר), בעלי ראתן.

בע"ש בערב שבת, בעל שם.

בעש"ב בורא עשבי בשמים (בע"ב).

בע"ש בה"ש בערב שבת בין השמשות.

בעש"נ בערכאות של גוים.

בעש"ט בעל שם טוב.

בעש"י בענינו של יום.

בעש"ת (בעו"ת) בעשרת ימי תשובה, (בעש"ת).

בעש"נ בעמיו של נחש.

בעש"ח בערב שבת עם חשכה.

בעש"ק בערב שבת קדש.

בע"ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל חוקע, בעל

תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב"ת).

בע"ת ובלע"ת בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה.

ב"פ ב' פעמים, בושת פנים, בן פוי, בן פלוני, — פלונית, בת פלוני, — פלונית, בן פקועה.

בפ' בפסיקתא — בפסיקתות, בפרק, בפרשה, בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתיחה, בפרהסיא (בפר').

בפ"א בורא פרי אדמה, בפעם אחת, בפה אחד,

בפרשה א', בפרק א', בפסוק א'.

בפב"ד בפני בית דין (יעב"ץ).

בפד"א בפרישות דרך ארץ.

בפד"ז (פד"ז).

בפ"ה בפרשת המן (בפה"מ).

בפה"א בורא פרי האדמה.

בפה"ג בורא פרי הגפן.

בפה"ע בורא פרי העץ.

בפ"ו בפריה ורביה (בפ"ר), בינוני פועל (ר').

בפמ"ש בן פקועה מעון שחיטה.

בפי' בפירוש.

בפל"ע בין פסח לעצרת.

בפ"מ בפה מלא, בפרי מגדים (ס'), בפני משה

(ס').

בפמ"פ בפחות משה פרוטה.

בפ"נ בפה — בפחי נפש.

בפ"ג ובפ"ג בפני נכתב ובפני נחתם.

בפס"ד בפסקי דומרא (ת').

בפסהמ"ק בפסולי המקודשין.

בפ"ע בפני עצמו, בפני עדים.

בפ"ע ד"ת בפני עצמו דין תורה (יעב"ץ).

בפ"פ בפתע פתאום.

בפפד"א בפרנקפורט דאדר.

בס"ר בורא נפשות רבות.
 בנש"א בנשימה אחת.
 בנשנ"ז (נשנ"ז).
 בנשב"ע בנחש שבעולם.
 בנח"ר בנוקבא דתהום רבה (ק').
 ב"ם בן סירא, בן סורר, בלי ספק (בל"ס), בעל ספר (בע"ס), ב' סעודות, ב' סוגים, (בשורת ספרים), ב' סימנים.
 בם בספר, בסדרא, בסעיף (בס"י).
 בס"א בסניגן אחד — אחר, בספר אחר, בספרים אחרים, בסודות אחרים, בסטרא אחרא (ק').
 בסב"ר בסוף בית ראשון.
 בס"ג בסכנה גדולה, בסעודת ג', בסיון ג'.
 בסנ"י בספר נבורות י"א.
 בס"ד (בס"ד) בסיעתא דשמיא.
 בס"ה בספר הוזהר (בסה"ז), בספר הבהיר, (בס"ב), בספר הגלגלים — הגלגלים, בסדר היום, בסוד הכתוב.
 בסה"ב בספר הבהיר.
 בסה"ד בסוף הרבור, בסדר הדורות (ס').
 בסה"י בסדר היום (ס').
 בסה"כ בסוד הכתוב.
 בסה"ר בעל ספר הרוקח.
 בסהש"ס בסוגית הש"ס.
 בסוב"ג בסתר ובגלוי.
 בסו"מ בן סורר ומורה.
 בס"ח בספר חיים, בספר חסידים.
 בסח"ה בספר חובת הלבבות.
 בס"י בספר יצירה — יוחסין (ישעיה ירמ' יחזקאל).
 בס"ד בסיעתא דשמיא (בס"ד).
 בסל"א בספר לוח ארש.
 בסמ"ג בספר מצות גדול.
 בסמ"נ בספר מורה נבוכים.
 בסנ"ג (סנ"ג).
 בסנ"ו בספר נגיד ומצוה.
 בסנ"י בספר נצח ישראל.
 בסנ"ע בספר נתיבות עולם.
 בסע" (בסע"ע).
 בסע"ז בסדר עולם זוטא (ס').
 בסעמ"ק בספר עבודת המקדש.
 בסע"ר בסדר עולם רבא (ס').
 בס"פ בסוף פרשת, — פרק, — פסוק, בסעודת פורים.
 בספ"י בספר פנים יפות.

בס"ק בספרים, — בסדורים קדמונים.
 בסק"פ בספר קונטרס יציב פתנס (יעב"ץ).
 בסק"ע בסיקור עין.
 בס"ש בספר שני.
 בששל"ה בספר שני לוחות הברית.
 בס"ת בספר תורה, בסתרי תורה (ס'), בסופי תיבות, ב' ספירות תחתונות (ק').
 בע' בעולם, בעונש, בשבעים.
 בע"ע באר עשק (ס'), בן עזרא, בן עזיאל, בית עולם — עולמים, בכורי עתים (ס'), בריאת עולם, ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני עלייה, בן עמרם, בריקת עדים, באר עשק (ס'), בעל עבירה, בר עונשין.
 בע"א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחר, בעצה אחרת, בעד אחר.
 בעא"ע בתר עניא אולא עניותא.
 בע"ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה בראשית, בעלי בתים, בעל ברית.
 בע"ג בעל נמרא, בעל ענלה.
 בעג"ח בעל נמילות חסדים.
 בע"ד בעל דבכא, בעל דין, בעל דבר, בעל דקדוק, בעל דרשן.
 בע"ה בעל הבית, בעץ הדעת (ס'), בעזרת השם (בעה"ש).
 בע"ה ובע"ד בעלמא הרין ובעלמא דאתי.
 בעה"ב = (בע"ב) בעל הבית.
 בעה"ב = בעוה"ב.
 בעהג"א בעל הנהגות אשרי.
 בעה"ד בעון הדור.
 בעה"ו בעזרת השם וישועתו.
 בעה"ז בענין הזה, בעולם הזה (בעוה"ז).
 בעה"ח באתי על התתום, בעלי החיים (בע"ח).
 בעה"ט בעל הטורים (ס') (בה"ט).
 בעה"י בעבר הירדן, בעזרת השם יתברך.
 בעה"מ בעל המחבר.
 בעהמ"ס בעל המחבר ספר.
 בעה"נ בענין הנזכר.
 בעהנ"ג בעזרת השם נתחיל ונמור, — נעשה ונצליח, — נצא ונבוא.
 בעה"ע בעולם העליון (בעוה"ע).
 בעה"ק בעל עבודת הקדוש.
 בעה"ש בעזרת השם, בעל השער — השיר, בעל השמר (בעהש"ס).
 בעה"ת בעלי התוספות.

שכתוב, במוצאי שבת, במלות שונות, במה שהוא.

[במשא"ת אדב"כ במשלם שנין אילין תפוק ארעא דא בלא כסף].

במש"ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה"ד).

במש"ח במקום שיש חילול השם.

במש"ל במקום שנהגו לומר.

במש"מ במקום שאתה מוצא.

במש"ע במה שכתב עוד — שאמר עוד.

במשע"ה במה שאמר עברים היינו (יעב"ץ).

במש"ק במוצאי שבת קודש (במ"ש).

במשרמ"ה במדרשו של ר' משה הדרשן.

במ"ת בפתח תורה, במגילת תענית (ס').

ב"ג בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח, בעל נס,

בעל נכפה, בית נתן (ס'), ברכי נפשי, בורא

נפשות, בלי נקודות, בגליון נכתב (בג"ז), ברוק

נמצא, בר נפחא (ר' יוחנן), בן נכר, בת נכרית.

בנ"א בגשימה אחת, בני אדם (ב"א).

בנא"י ברכי נפשי את יי'.
בנ"ג בנשית גרון.

בנ"ד בגידון דידן, בגידון דידהו.

בנה"י בינה נצח תור יסוד (ק').

בנה"כ בני היכלא.

בנה"ס בגעילת הסגדל (בנעה"ס).

בנ"ו בגומח.

בגוב"ג בגני נכתב ובפני נחתם.

בגז"ג בגוקי גוף, בין גוקי גוף — גזק גוף.

בגז"מ בגוקי ממון, בגזק ממון.

בג"ח בגר חנוכה, בגקיסת חפץ (בגק"ח).

בג"ח א"ס בגקיסת חפץ אנב סודר (בגק"ח

א"ס).

בגח"צ בגחמות ציון (ב"צ).

בגחצו"י בגחמות ציון וירושלים.

בגח"ש בגדוי חרם שמתא.

בג"מ בגותן מעם, בר גותן מעם.

בגמ"י בגמילת ידים.

בג"י בני ישראל, בני יעקב, בגמילת ידים (בגמ"י).

בגו"צ בני ישראל ישמרם צורם.

בג"כ בגשיאת כפים.

בגל"ך ולאע"י ברוך גותן ליעף כח ולאין אונים

עצמה ירבה.

בג"צ בני ציון.

בגצו"ד בגחמת ציון וירושלים.

בג"ק בני קרח (ב"ק).

במזה"ש במוג השוה (במה"ש).

במז"ל בעדן מנוחתו וברו לברכה.

במ"ח באר מים חיים (ס').

במח"כ במחילת כבודו (במ"כ).

במחכ"ת במחילת כבוד תורתו.

במ"מ (במע"מ) במעשים טובים.

במ"י בצאתי מירושלים (ת').

במ"א עמב"ד במהרה יבוא אלינו עם משיח

בן דוד.

במיו"כ במוצאי יום כפור.

במ"מ במוצאי יום טוב.

במיו"א במוצאי י"ט אחרון (ראשון).

במיו"כ במוצאי יום כפור (במיו"כ).

במ"כ במחילת כבודו.

במכ"ה במחילת כבודו הרב (הה"ס).

במ"ל בעל טרפא לשון (ס'), במשנה למלך (ס').

במל' במלכות.

במלוז"ש במלכיות זכרונות ושופרות.

במ"מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה, במה

מצינו, בצאתי ממצרים (ת').

במג' במנהגים, במנהג.

במ"ס במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת סופרים,

במגילת סתרים (ס'), בית מסחר ספרים.

במס"ה (במסה"ש).

במסה"ש במספר השוה.

במסל"ת במסית לפי תומו (מסל"ת).

במ"ע במקום עדים, במצות עשה.

במע' במערבא.

במע"א במערבא אמרי.

במעל"א במקום עדים לא אמרינו.

במעול"ת במצות עשה ולא תעשה.

במע"ז ברכת מעין שבע.

במע"ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.

במ"פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.

במ"צ במצות ציצית.

במ"ק במחזור קטן, במספר קטן.

במק"א במקום אחר (במ"א) — אחר, במקרא

אחד.

במק"מ במאי קמפלני (קא מפלני).

במ"ר במקדש ראשון, במדרש רבות, בית

מרעים (ס').

במרא"ם במנהגי ר' אייזק מירגא.

במרז"ל במאמר רבותינו ז"ל.

במ"ש במה שאמרו, — שאמר, — שנאמר —

בלע"ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
 בל"פ בליל פסח, בכור לפדיון, בלשון פרס.
 בל"צ בלשון צחות, בלשון צרפת, ברכות לראש
 צדיק.
 בל"ר בלוחות ראשונים, בלשון רבים (ר').
 בלר"צ ברכה לראש צדיק.
 בל"ש בליל שבת, — שמורים, — שני, בלבושי
 שרר (ס') (בלב"ש), בלי שני, בלב שלם.
 בלש"ה בלשבת הנזית.
 בלש"מ בלי שם ומלכות.
 בלש"ק בליל שבת קודש.
 בל"ת בלא תעשה, בלא תשא, בלי תכלית.
 ב"מ ב' מרות, ב' מובאות, — מתדורות, ברית
 מילה, בר מנן, בר מצוה, במה מדליקין, בבא
 מציעא, בו מבואר, ברכת מזומן, בן מקרא, בעל
 מום, בעלי מומין, בתי מדרשות, בית מועד, — מחסה,
 בעל מרות, בעילת מצוה (בע"מ).
 במ' במערבא, במזיר, במשנה, במדרש.
 במ"א בר מן אחד, במדרש אחד, — אחר,
 במשקל אחד, במדינות אלו, (בן מקרא), במקום
 אחר, בעל מנן, אברהם (במנ"א), במנהג אשכנז,
 במכתב אליהו (ס') (מ"א).
 במ"ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין, במשאת
 בנימין (ס'), במסעות בנימין (ס'), במעשה
 בראשית.
 במ"ג במשנה ג', במחזור גדול, ברכת מנלה
 (ב"מ).
 במנ"א בעל מנן אברהם (במ"א).
 במנז"מ במלחמות נוג ומנוז (במנז"ג).
 במד' במדנחא, במדבר, במדרש (במדד').
 במד"א (בד"א) במה דברים אמורים, במה
 דאפשר, בכל מה דאפשר.
 במדה"ג במדרש הנעלם (ס').
 במד"ר במדרש רבה (במדד'ר), במדבר רבה.
 במ"ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש,
 במדרש הנעלם (ס'), במדינות הללו, במקח השוה
 (במה"ש), ברוך משנה הבריות.
 במה"ר בית מדרש הרבנים.
 במה"ש במזג השוה (במה"ש), במקח השוה.
 במז"מ במשא ומתן, במקח וממכר, במנע ומשא.
 במור"ר ברשות מרנן ורבנן ורבותי.
 במז"ש במוצאי שבת (במ"ש).
 במות"ר במקלו ותרימילו.
 במז"ז במטת זהב (ס').

בבחר עליין (ק'), בכלי עלמא, בכל העולם
 (בכה"ע).
 בכ"פ בכל פנים, בכל פעם, בכלי פשתן.
 בכפ"פ בכל פעם ופעם.
 בכ"ק בכמה קהלות.
 בכ"ש בכל שעה, בכל שהוא, בכור שומה, בכסא
 שן (ס'), בעל כישוף, בעלת כשפים, (בן כלבא
 שבוע).
 בבשו"ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
 בכש"ת בכרתה של תורה.
 בכ"ת בכבוד תורתו.
 בכת"י בכתיבת יד (בכ"י), בכל תפוצות ישראל.
 ב"ל בית לחם, ב' לילות, בן לוי, בכל לבבו
 (בכ"ל), בינה לעתים (בל"ע) (ס') ברכת לבנה,
 בגרי לבן.
 בל"א בלשון אשכנז, — ארמי, בליל א', — אחרון.
 בלא"א בן לאדני אבי.
 בלא"ה בלאו הכי.
 בל"ב ברוך לעולם בוראן, בליל ב', בינו לבינה.
 בלב"ע בינו לבין עצמו.
 בלב"ש בלבושי שרר (ס') (בל"ש).
 בל"ג בלשון גנאי.
 בלד"ב בלא דברים במלים.
 בלה"ה בליל החבור.
 בלה"ג בלאו הכי גמי.
 בלה"פ בלחם הפנים (ס').
 בלה"ק בלשון הקודש.
 בלו"א בלוח ארש (ס').
 בלו"ר בלאה ורחל (ק').
 בל"ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
 בלח' בלחש.
 בלח"ז בלא חתימת זקן.
 בלח"ש בלחם שמים (ס').
 בל"ט בלב טוב.
 בלט"מ בל"ט מכות.
 בל"י בלשון יון, — יונית, בכור לירושה, בית לחם
 יהודה (ס').
 בל"כ בלשון כבוד.
 בל"ג בלי גדר, בלשון נקיה (בלג"ק), בלשון נקבה,
 בכור לנחלה.
 בל"ס בלשון סורי, בלי ספק.
 בלס"ג בלשון סגי נהור.
 בל"ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה לעתים
 (ב"ל) (ס').

ביר"ש בידי שמים.

בית"ג בימות הנשמים.

בית"ח בימות החמה, בית החולים (יה"ח).

בית"כ (בית"כ) ביום הכפורים, בית הכנסת (בת"כ).

ביתכ"ס בית הכסא.

בית"כ של"ב (ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.

ביתל"ן ברוך י"י המבורך לעולם ועד.

בית"ס (בה"ס) בית הספר.

בית"ע (בה"ע).

בית"ע(ר) בין הערבים.

ביתת"ת בית התלמוד תורה.

בית"ק בית הקברות (בה"ק).

בית"ש בין השמשות (בה"ש, בהש"מ).

בית"ת בימי התשובה.

ביוא"י ביהרג ואל יעבור.

ביוב"ש בית יוסף ובאר שבע (ס') (יעב"ץ).

ביו"ד בשר יין ודגים, ביורה דעה (ס').

ביוה"ד ביום הדין (ביה"ד).

ביו"מ ביום טוב.

ביו"י בכל יום ויום (בכיו"י).

ביוז"ת ביו"ז תמוז.

ביו"ח בית חולים (ביה"ח).

ביוח"ה בית חנוך הנערים (בוח"ג).

ביוח"ל בן שמונה עשרה לחופה.

ביוט"א ביום טוב ראשון.

ביוט"ב ביום טוב שני.

בילב"ע בינו לבין עצמו.

בילא"ו ברוך י"י לעולם אמן ואמן.

ביו"מ בעשרה מאמרות (ס').

ביו"מ בל"פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב"ץ).

ביו"ס בעשר ספירות (ק').

ביוס"ע בעל יסוד עולם.

ביו"ע בריאה, יצירה, עשיה (ק').

ביוע"ו ביעלה ויבוא (בוע"ו).

ביר' בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו').

בירד"ג בילקום ראובן הגדול.

ביו"ש (ביר"ש) ביראת שמים, ביתר שאת (ב"ש).

בישה"ד ביישוב הדעת.

ביש"מ בישיבה של מעלה.

ביש"ע ביום שמיני עצרת.

ביש"ק ביום שבת קודש.

ביש"ש בים של שלמה (ס').

ביר"ת בשר, יין, תכלת; בימי תשובה.

ב"כ ברכת כהנים, בת כהן, בשביל כן (בש"כ),

בנין כך, בגדי כהונה (ס'), ב' בכורות, בעל כנפים

(ס'), בר כוכבא, בית כר, בת כות', בנות כותיים,

בתי כנסיות, באי כה.

בכ"א בכל אופן, בכמה אופנים, בכרך אחד.

בכא"ה בכבוד אלהים הסתר (דבר?).

בכא"פ בכרי אכילת פרס (כא"פ).

בכבו"ע בכבודו ועצמו.

בכ' בכ' בכ' בכיסו, בכוסו, בכעסו.

בכ"ג בכמה נווני, בכונה גדולה, בכהן גדול,

בכבוד גדול.

בכ"ד בכמה דוכתין.

בכ"ה (ס') בכל הסידורין, בכל השנה (בכה"ש),

בכתבי הקודש (בכה"ק), בכורי העתים (ס').

בכה"ג בכהאי נווא, בכנסת הגדולה (ס').

בכה"כ (בהת"כ) בכל התורה כולה.

בכה"מ ברוך כבוד י"י ממקומו, בכל המקומות.

בכה"ע בכורי העתים (ס').

בכה"פ בכל הפוסקים, בכל הפירושים.

בכה"ק בכתבי הקודש (בכה"ה).

בכה"ת בכל התורה.

בכ"ז"כ בין כך ובין כך.

ב"כ וב"מ בתי כנסיות ובתי מדרשות.

בכת"ב בכתר, חכמה, בינה (ק').

בכ"מ בכמה מעמים, בכי טוב.

בכ"י בכל יום, בכתובת יד (בכת"י).

בכיו"ב בכתובת יד שני (בכיו"ש).

בכיו"י בכל יום ויום.

בכיו"מ ברוך כבוד י"י ממקומו.

בכ"כ בכל כחו.

בכ"ל בכל לבבו (ב"ל).

בכל"א בכל לילה אחד.

בכל"ם (שימושי המקור) (ד').

בכל"ע בין כסא לעשור.

בכ"מ בכל מקום, בכמה מקומות, בכסף משנה

(ס'), בכתר מלכות (ס'), בינה, כתר, מלכות (ק').

בכמ"א בכל מה דאפשר (בכמ"ד).

בכמ"ד בן כבוד מעלת רבי.

בכמ"ש בכל מקום שהוא.

בכמשי"א בכל מה שאפשר.

בכמשי"מ (במש"מ) בכל מקום שאתה מוצא

(במשא"מ).

בכ"ע בכל ענין, בכונה עצומה, בכלילות עשר,

בזו"הק בוהר הקדוש (ס').
 בזכ' בזכות, ברכת זוקף כפופים.
 בזל"ז בין זה לזה.
 בזמגו"מ בזמן גוג ומגוג (בזגו"מ).
 בזמה"א בזמרת הארץ (ס').
 בז"צ בזבחי צדק (ס').
 בז"ק בזקף קטן (ד').
 בזק"ג בזמן קבוצ גליות.
 בזשאב"ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
 בזשבה"ק בזמן שבית המקדש היה קיים.
 בזשבה"ק בזמן שבית המקדש קיים.
 בזשבי" ערש"מ בזמן שבני ישראל עושין רצונן של מקום.
 בז"ח בעל חוב, בעלי חיים (בע"ח), ב' חדשים, בן תורין, בני תורין, כיעור חמץ, בדיקת חמץ, בן חלוצה, בית חדש (ס'), ביום חודש, ביקור חולים, ברית חדשה (בה"ח), בעל חטא.
 בזח"א בחידושי אגדות, בחלק א'.
 בזח"א אל"ש ביקור חולים אין לו שיעור.
 בזחב"ש בחד בשבא.
 בזחג"ת בחסד, נבורה, תפארת (ק').
 בזחג"מ בחסד, נבורה, תפארת, מלכות (ק').
 בזח"ד (בחז"ד) בעל חוות דעת (ס').
 בזחדר"ג בחרם דרבנו גרשון.
 בזחדגמ"ה . . . מאור הגולה.
 בזח"ה בעל תובת הלבבות, — חמדת הימים (ס'), בית חנוך הנערים (בית"ה, בתה"ג).
 בזחה"ס בתג הסוכות, בחול המועד סוכות. (בחה"ס).
 בזחה"פ בחג הפסח, (בחה"פ) בחול המועד פסח.
 בזחה"ש בחג השבועות.
 בזח"א בחסד ואמת.
 בזח"ב בחכמה ובינה (ק').
 בזח"ג בחסד ונבורה (ק').
 בזח"ה וזה"א ביקור חולים והכנסת אורחים.
 בזחז"ג בחזקת הגוים.
 בזחז"מ בחול המועד.
 בזחז"ח בכל חדא ותדא.
 בזחז"י בעל חוות יאיר (ס').
 בזחז"ת בחסרות ויתירות.
 בזחז"ל בחזק לארץ.
 בזחז"ע בתמה חיה ועוף.
 בזחז"פ בתנוכה ופורים.
 בזחז"ן בחתימת זקן.

בה"נ ובה"נ בריאות הנוף ובריאות הנפש (הנשמח).

בהנר"א ביאור הנאון ר' אליהו (מווילנא).

בהגרמ"ם בן הנאון ר' משה סופר.

בהד"ר בהמה דקת (ב"ד).

בהה"ב (בה"ב) בהר הבית.

ב"ה וב"ש ברוך הוא וברוך שמו.

בהו"ת בהספר ותענית.

בה"ז בהאי זמנא, ברכת הובח (ס'), בגדי הוזהב

(ב"ז), ביאורי הוזהר.

בה"ת בית החיים (ביה"ח), ברית החרשה.

בה"ט בעל הטורים (בעת"ט), בהלכת טומאה

(יעב"ץ), באר היטב (ס').

בה"ט וזה"מ ברכת הטוב והמטיב.

בהי"ם בהימים טובים.

בהיסח"ד בהיסח הדעת.

בה"כ ברכת הכוס, בית הכנסת, בית הכסא.

בהכ"ם בית הכסא (בה"כ).

בה"ל בהאי לישנא, בזה הלשון (בוה"ל), בעל

הלכה, בלע המות לנצח.

בהלי בהלכות.

ב"ה לא"ו (בילא"י).

בהי"מ בין המצרים (ב"ה), ביאור המלה, ברכת

המוון (בהמ"ו, ב"ה), ברכת המינין, בני המן, בית

המרחץ, בהפסד מרובה.

בהמ"ג ברכת המנילה.

בהמ"ד בית המדרש (ביהמ"ד).

בהמ"ז ברכת המזון.

בהמ"ט בית המטבחיים.

בהי"מ וצ"ג בהפסד מרובה וצורך גדול.

בהמ"ק בית המקדש (ביהמ"ק).

בהמ"ר בית המרחץ.

בה"נ ברכת הנהנין, בין הנרות, בן הנדה.

בהנה"ח בהנץ החמה.

בהנו"א בשם (בעזרת) ה' נעשה ונצליח אמן.

[בה"נ וא"ק בעל הנפש ואגרת הקודש (יעב"ץ)].

בה"ם בעל הספר, בית הספר (ביה"ס).

בהסו"ת בהספר ותענית.

בה"ע בין הערבים (ביה"ע), בהאי עלמא, בעל

העברונות, בית העדה.

בהע"א בהעלם אחד.

בהע"ט בעל העישור (ס').

בהע"ק בעל העקידה (ס').

בהפ"פ ברכת הפטרה.

בה"ק (ביה"ק) בית הקברות, בעל הדרת קודש (בעה"ק).

בהק"ר בר הקדוש רבי.

בה"ר בהושענא רבא, בהונאת רע.

בהר"ד (מולר של תוהו) (ל').

בה"ש בין השמשות (ביה"ש), בית השואבה, ברכת

השחר, בהאי שעתא, ברכת המעביר שינה (ת').

בה"ש דמ"ש בין השמשות דמוצאי שבת.

בהש"ן בהשקט ובמח.

בהש"מ (בה"ש).

בהשמ"ר בית השחיטה מרוות רווח.

בה"ת ברכת התורה (ב"ה), בהלכות תפלה, בית

התפלה.

ב"ו בשר ודם, ברי ושמא, ברכה והצלחה, בית ועד

(בו"ע, ביו"ע).

בוב"ב בנים ובני בנים, בניו ובני בניו.

בוג"ד וב"א (ל').

בוי"ד בשר ודם (ב"ו).

בוב"ע (בושב"ע) ברי ושמא ברי עדיף.

בוה"ע בעל ווי העמודים (ס').

בו"ז שני, ששי, שביעי.

בו"ת בשר וחלב.

בו"ט (בוג"ט) באו ונחזיק טובה.

בו"כ בושה וכלימה.

בומ"ף (ממוצא השפתים) (ד').

בו"פ בושת ופגם.

בו"ר בא וראה, בקי ורגיל.

בו"ת בנו ותלמידו.

ב"ן בן זכאי, בן זומא, בן זכר, בעבור זה, בת

זונו, בזכות זה, בעילת זנות (בע"ו), בגדי והב,

בנימין זאב.

בז"א בזמן אחד.

בזבל"א בזה בורר לו אחד.

בזא"ז בזה אחר זה.

בזב"ש בוכה שמואל (ס').

בז"ג בוקק גדול (ד').

בז"ה בזה הדרך.

בזה"א בזה האופן.

בזה"ב ברוך וזכר חברית.

בזה"ז בזה הזמן, בזמן הזה.

בזה"ל בזה הלשון.

בזה"ע בזה הענין.

בזה"ת בזה התנאי.

בזוב"ש בזרז ובשננה.

בכתה"ס בבתי הספר.

בכת"ח בכל תאכל חמץ.

בכת"ס בבתי ספר.

ב"ג ביטול גוים, בן גוריון, בן גמליאל, בן גרושה,
ברכת נשם (ת'), בהמה נסה (בה"ג), תרי גווי, במה
גדולה, בער גאלדערנ.

בג' בשלושה.

בגא"ל בין גאולה לתפלה.

ב"ג ב"ג בן גר, בן גיורת.

ב"ג וב"ח בן גרושה וכן חלוצה.

בג"ד בג' דברים, בגין דא, בגין דאתמר.

בג"ד כפ"ת (ר') (מקבלין ד"ח וד"ק). בג"ד
כפ"ת (ד').

בג"ג ומ"ס בחר נבא נגוב ומעמא טעים.

בגד"מ בגמרא דבני מערבא.

בג"ה בגבורת השם — הבורא, בגיורת השם, בינה
גבורה הור (ק').

בג"ח בעל גמילות חסדים (בענ"ח).

בג"י בגימטריא.

בג"כ בגין כך.

בג"ל בגין גואל לרופא.

בג"ל בין גאולה לתפלה (בגא"ל).

בג"מ בג' מקומות, — מלאכות — מלכיות.

בג"ע בגן עדן, בגילוי עריות, ב' גורי עצים, בג'
עולמות.

בגע"מ בגן עדן מנוחתו (= בע"מ בעדן מנוחתו).

בג"ר בג' ראשונות (פן הספירות) (יעב"ץ).

בד' בארבע, בדרך.

ב"ד בית דין, בעל דין, בן דעת, בר דעת, בני
דיעה, בעל דבר, בן דרסאי, ברח דורי (ת'), בן
דוד, במיעתא דשמיא, בעל דקרוק.

בד"א במה דברים אמורים, ברוך דיין אמת, בדבור
אחר, בדבר אחר, בדברים אחרים, בדרך ארץ,
בעל דרך ארץ (בער"א), ברפוס א', בדרך אחר,
בדיני אדם.

בדא"ה בדיני אומות העולם.

בדא"ח בדברי אלהים חיים.

בד"ב ברפוס ב' (ד"ב).

ב"ד ב"ד בת דינא בטל דינא.

ברפה"פ (ברה"פ).

בד"ג בדרך גומא.

בד"ה בדבור המתחיל, בדברי האומר (ברה"א),
בדברי הימים, בדרך הפלגה (ברה"פ).

בדה"ב בדק הבית (בר"ה, ב"ה).

בדה"ג בית דין הגדול.

ב"ד ה"פ בחר דבעיא חדר פשטה.

בד"ו (לא בד"ו פסח) (ל'), בדוק ומנוסה.

בד"ז בדבר זה, בדרך זה.

בד"ח בדברי חכמים, בדרך חידה (חיבה), בדברי
חול, בדברים חיצוניים.

בדו"ר (ר) ברחילו ורחימו.

בדחז"ל בדברי חכמינו ז"ל.

בד"י בדיני ישראל.

בדיע' בדיעוד.

בד"כ בד' כנפות, — כוסות.

בדכ"ה בדרך כל הארץ.

בד"ל בד' לשונות.

בד"מ בדיני ממונות (ד"מ), בדבר מצוה, בדרכי
משה (ס'), בדרך משל.

ברמש"א ברמשק ארש (טנ').

בד"נ בדיני נפשות (ד"נ), בוצינא דנהורא (בור"נ).

בד"פ בד' פרשיות.

בד"צ בית דין צדק.

בד"ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), ברפוס קדמון,
— קונשטנטינה.

בד"ש בדיני שמים, ברמעות שליש.

בדש"י בית דין של ישראל.

בדש"מ בית דין של מעלה.

בדש"נ בית דין של נכרים.

בד"ת בדברי תורה, בדין תורה.

בדתה"ק בדת תורתנו הקדושה.

ב"ה ברוך השם (בה"ש), ברוך הבא, ברוך הוא,

בית המקדש (בהמק'), בית הכנסת (ביה"כ),

בעזרת השם (בעה"ש), בעל חבית (בעה"ב),

בעולם הבא (בעוה"ב), ברוך המקום, בין המצרים,

בעל הכרת, ביאור המלה (בה"מ), ברכת הלבנה

(בה"ל), בשעת הדחק (בשה"ד), בשעת הכושר

(בשה"כ), בית הכסא (ביה"כ), בין השמשות

(ביה"ש), בין הדבקים (בה"ד), ברכת התורה

(בה"ת), בגין חורדוס, בית הלל, ביום השמיני

(ת').

בה"א בהעלם אחר (בהע"א), בית הלל ואומרים.

בה"ב שני וחמישי ושני, בית הבחירה, בין הבתרים,

בהר בחקותי (ב"ב), בהר הבית.

בהב"ל בית הבלעיה.

בה"ג בהאי גווגא, בעל הלכות גדולות, בהמה

נסה (ב"ג), ברכת הגומל, ברכת הנשם, באר

הגולה (ס') (באה"ג), בריאות הגוף.

בא"מ באוכלין ומשקין.

ב"א וממ"ז וש"הר בית אל ומסת זהב ושער הרלק (יעב"ץ).

בא"נ ברכת אירוסין ונשואין (בא"ו).

בא"ש באותה שעה.

בא"י (באר"י) באור ורוע (ס').

בא"ח באורח חיים (ס') (באר"ח).

בא"י בארץ ישראל, ברוך אתה י"י (ת').

בא"י אמ"ה ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם (ת').

בא"י אמ"ה אקבמ"ו ברוך אתה י"י אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת').

בא"ה ברכו את י"י המבורך (ת').

ב"א י"ח בני אדם יושבי חושך (ת').

בא"י ברוך אדני יום יום.

בא"י ש"ת ברוך אתה י"י שומע תפלה (ת').

בא"ל(ת) בין אדם לחברו, בין אר לחושך.

בא"למ בין אדם למקום.

בא"מ באיזה מקומן, באבינו מלכנו (ת'), בארץ מצרים, באוהל מועד.

באמ"ח באר מים חיים (ס').

באמ"ש באמונה שלימה (בא"ש).

בא"נ ברכת אלהי גשמה.

בא"ק באיזה קהלות.

בא"ר בידך אפקיר רוחי, באר רחובות (ס').

באר"ות בן אדם רמה ותולעה.

באריכ' באריכות (בא').

בא"ש (באמ"ש).

בא"ש באר שבע (ס'), באותה שעה (באח"ש).

ב"ב בן בית, בני ביתו, בן ברית, בני ברית, בעל בית, בעלי בתים (בע"ב), בן בתירא, תרין תרין, בבא בתרא (ס'), בעל ברית, ב' בתים, בן כושי, במל ברוב, בו ביום, במהרה בימינו, בהר בחקותי, בראיה בעלמא, בשר בחלב, (בני ברק), בן בנו, בר בר.

בב"א בבת אחת, במהרה בימינו אמן, בן בתירא אומר, בבני אדם, בבית אל (ס').

בב"א כ"פ בבית אל כמה פעמים (יעב"ץ).

בב"ב ב' בנינים בו, בן בנ, בברכה שניה, בלעם בן בעור.

בבבה"ב בבית בין הבתרים.

ב"ב בח"ל בין בארץ בין חוץ לארץ.

בב"ד בבית דין, בבית דוד, בבלי דעת, בפני בעל דין, בבמה דקה.

בבד"א בברייתא דאברהם אבינו.

בבדש"י (ברש"י), בבדש"נ (ברש"נ).

בב"ה בנין בית הבחירה (המקדש), בבדיקת הבית (ס').

בב"הא בבית האסורים.

בב"הב ברית בין הבתרים, בבית הגליעה.

בב"הו בבית היין.

בב"הכ בבית הכנסת, — הכנסא.

בב"המ (בב"ה) בכיאת המשיח.

בבהמ"ב בברכה המשולשת בתורה.

בב"המר בבית המדרש.

בב"המו בברכת המזון.

בב"המי בברכת המינין.

בב"המ י"ר שיב"ב בבית המקדש יהי רצון

שיבנה במהרה בימינו.

בב"המר בבית המרחץ.

בב"המש בבית המשתה.

בב"הס בבית הספר (ב"הס).

בב"הש בברכת השחר (בה"ש).

בב"הת בברכת התורה.

בב"ו בשל"ב בין במינו ובין שלא במינו.

בב"ז בעילתה בעילת זנות, בבן זכר.

בב"ח בשר בחלב, בר בר חנה, בבשר חזיר.

בבח' בבחינת.

בבט"נ בקי בטיב נטין.

בב"י בכן ישראל, בבני ישראל, בב' ימים, בתולת

בת יהודה (ס'), בבית יוסף (ס').

בב"י וב"י בכל יראה וכל ימצא.

בב"כ בברכת כהנים.

בבל"י בבית לחם יהודה.

בב"מ בעל מום (בבע"מ), בעל ברית מילה.

בב"ס בב' סעודות, במל בששים (בב"ש).

בב"ע בבני עניים, בבית עולמים.

בבע"ח בבע"חי (בע"ח בע"חי).

בבע"מ בעל מום.

בב"פ בב' פרשיות — פרקים — פסוקים.

בב"ק בבת קול.

בב"ר במל ברוב, בבראשית רבה (ס'), בר בי רב.

בב"ש בבית שמואל (ס'), בכת שבע, בבאר שבע

(ס'), במל בששים (בב"ס), בשמת בת שלמה (ס'),

בבגדי שבת, בני בלי שם.

בב"ש א"א בביתו של אברהם אבינו.

בבשק"ו בן בנו של קל וחומר.

בב"ת בכל תוסף, בכל תליו, בכל תשחית, בעל בלתי תכלית, בעל בית תפלה, בכל תאחר.

אתד"ל אל תתנו דמי לו.
 את"ה אנרת תחית המתים (ס').
 את"י אל תעובני י"י, אנרת תשועת ישראל (ס').
 את"כ אל תהי כאבותיך (ס').
 את"ל כל הדבריו"ם אש"ר עש"ה (ברא' כ"ד ס"ו) אל "תתמה כ"י "לא "הבאתי "רם "בתולי "רבקה "יש "מקום "אשר "שם "רובעים "עופית "שומרים "הרם.
 את"ל כל הדבריו"ם האל"ה (ברא' כ"ט י"ג) אל "תתמה "כי "לא "הבאתי "דבר; "בממון "רב "יצאתי "מאבא, "הלך "אליפו "לקח "הכל. את"ל אם תמצא לומר, אי תימא לי, אם תאמר לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע, אתיחלחנך (ת').
 אתל"ת אנא תבוא לפניך תפלתנו (ת').
 את"מ אחר תפלת מנחה.
 אתמ"פ אל תירא מפתח פתאום.
 את"נ אחר תפלת נעילה (אחת"נ).
 את"ס אתקיננו סעודתא (א"ס) (ת').
 את"ע (אחת"ע).
 אתע"ד אל תעלה על דעתך.
 את"ע"י אל תירא עבדי יעקב (ת').
 אתר"ג אל תבואינו רגל נאווה.
 את"ש אחר תפלת שחרית (אחת"ש).
 את"ת אי תניא תניא.

אש"ל אכילה, שליח, לויח: (וימע א"ש"ל, ב"ר כ"א), אין שומעין לו.
 אשלד"ע אין שליח לדבר עבירה.
 אש"מ אשם מצורע (א"מ), אש שמים מים (אמ"ש), אילן שענפיו מרובין (ס') (אשע"מ).
 אש"נ אשם נזיר (א"נ).
 אש"ע אין שם עדים.
 אש"ש אמר שמואל שלום (יוחסין).
 אש"ת אדני שפתי תפתח.
 אש"ת"ב אהבה שהיא תלויה בדבר.
 א"ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי תורה, אל תתמה, אמרה תורה, איכא תניא, אהלי תם (ס'), ארבע תעניות (ס').
 אתב"ע אל תשכן באהלך עולה.
 את"ב ב"ש (שבת ק"ד א') (mut. lit.).
 א"ת אותי תעב, אתאווה לו?
 ב"ש בי לא חשק, שמי יחול עליו?
 ג"ר גופו מימא, ארחם עליו?
 ד"ק דלתותי נעל, קרניו לא אנדע?
 א"ת ב"ש אם אתה בוש וגו'.
 א"ת: א' תשעה באב. ב"ש: ב' שבועות.
 ג"ר: ג' ראש השנה. ד"ק: ד' קריאת התורה.
 ה"ק: ה' צום כפור. ו"ף: ו' פורים שעבר.
 (קביעת המועדות מימי הפסח).
 את"ד אשרי תמימי דרך.

ב

באד"ה באותו דבור המתחיל (?).
 באד"ק (אד"ק).
 באה"ג באר הנולה (ס') (כ"ה).
 באה"ד באותו הדבור (בא"ד).
 באה"י באותו היום (באו"ה).
 בא"ה לב"מ בין ארור המן לברוך מרדכי.
 באה"מ באוהל מועד (ס'). ביאור המלות.
 באה"ר באהבה רבה (ת').
 באה"ש באותה השעה.
 באה"ת באגדות התלמוד (באנה"ת).
 באו"ב באונס.
 בא"ו באבא ואימא (p), ברכת אירוסין ונשואין, (בא"ו).
 באוב"ר באונס וברצון.

ב' בינה (ק'). בחינה, בחינת, ברכה, ברכת.
 ב"א בית אב, בן ארם, בני ארם, בן אשר, בר אורין, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין, ברכה אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס'), במקום אחר (במ"א), בדרך אחר (בד"א), ב' אמצעיות, ב' אתרוגים, בני אהרן, בר אבא, בר אהבה, ברכי אצולה (ת').
 בא' באריכות (באריכ').
 בא"א באיזה אופן, באשת איש, באם אמרת (?), בית אב אחר, באופן אחר.
 בא"א ע"ה באברהם אבינו עליו השלום.
 בא"ב באלף בית, באלפא ביתא.
 בא"ג באון גליון (באו"ג).
 בא"ד באותו דבר (באו"ד) (באה"ד).

[ארבשמט"ק ש"א אדם רוצה בקב שלו ממ' קבין של אחרים].

ארנמ"ן אוריאל, רפאל, נבריאל, מיכאל, נוריאל.

אר"ד אחר רוב דיעות (בר"ד).

אר"ה אחר ראש השנה (אחר"ה).

ארה"ל ארזי הלכנון (ת').

ארז"ל אמרו רבותנו ז"ל.

אר"מ אמר ר' מרפון.

אר"י אמר ר' יהודה, אשכנזי ר' יצחק (לוריא),

אבי רכב ישראל.

אריב"ג אמר ר' יהושע בן גדיא.

אריב"ל אמר ר' יהושע בן לוי.

ארי"ה אלול, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבא

(ארי"ה שאנ מי לא יירא).

אר"ל אמר ריש לקיש, אין רצונו לומר, אין ראוי

לומר, אחרי רבים להטות.

ארמ"ע אש, רוח, מים, עפר.

אר"ג או רוב נסים (ת'), אין ריחה נודף.

ארס"ב (ל) אינו רואה סימן ברכה (לעולם).

אר"ש ארבעה ראשי שנים, אמר ר' שמעון, אל

רחום שמך (ת').

ארשב"ג אמר ר' שמעון בן גמליאל (רשב"ג),

ארשב"ב אמר ר' שמעון בן יוחאי (רשב"י).

ארשב"ל אמר ר' שמעון בן לקיש (אר"ל).

אר"ת אמר רבינו תם.

א"ש אמר שמואל, אלה שמות (ס'), אבינו שבשמים,

אבן שתיה (ת'), אתי שפיר, אערוך שועי (ת'),

אשר שבת (?), ארבעה שומרים, אבא שאול, אותה

שנה, אותה שעה, אדר שני, אין שוחטין, אנב

שפא, אמרי שפר (ס'), איסור שבת, אילה שלוחה

(ס'). אמונת שמואל (ס'), אפריון שלמה (ס'),

אשמת שומרון (ס'), אלטשול.

אש"א אבא שאול אומר.

אשאה"פ אין שוחטין את הפסח.

אש"ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א"ש).

אין שייך בו, ארי שבתורה (ס') (ארשב"ב).

אש"ד"ת אמת שלום דין תורה.

אש"ה אשר הגיא (ת').

אש"ו אושר שלום ובינה.

אש"ח אשם שפחה חרופה.

אש"מ אמר שם טוב, אבלי שיש מהור (ק').

אש"י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת').

אש"ב אור ששת ימי בראשית.

אשכ"ב איש שכל בו.

אע"פ שאר"ל אף על פי שאין ראיה לדבר (זכר לדבר) (זל"ד).

אע"ש אערוך שועי (ת').

אפ"א אכילת פרס, אין פוחתין, אבן פנה (ס'),

אקספארד.

אפכ"ל אין פרענות בא לעולם.

אפ"ה אפילו הכי (אפ"ה).

אפוד"י אני פרופיט דוראן (פראפט).

אפותק"י אפז תהי קאי.

אפ"ס אחד פסיק סימן.

אפ"ת אפילו תימא.

א"צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארץ צבי, אלי

ציון (ת').

אצ"ב אין צריך בדיקה.

אצב"ח אגרת צער בעלי חיים (ס').

אצ"ו אלי ציון ועריה (ת').

אצ"מ אור צח ומצוחצח (ק').

אצ"ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף —

להדליק — לחזר — לכתוב — להפך — לקדש

— להתענות — להאריך.

אצל"ע אין צריך לומר אתם עדי.

אצ"ל בכה"פ אין צריך להדליק בכל הפתחים.

אצ"י אין צריך להאריך יותר.

א"צ לל"ש אין צריך להעלות לו שכר.

אצע"ש אין צועקין על שעבר.

א"ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה

קדוש (ת'), אדם קדמון — קדמא (ק'), אין

קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קין.

אקא"ה אין קוראין את ההלל (ת').

אקא"ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).

אק"ב אין קוברין בו.

אקב"ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקבמ"ו).

אקה"ת אחר קריאת התורה.

אק"ם אשר קדש יידי מבטן (ת').

אקנ"ס אין קטיגור נעשה סניגור.

אק"ס אדם קדמא סתימתא (ק').

אק"ש אין קונין שביטה.

א"ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא, איכה

רבתי (ס'), אליהו רבא (ס'), אבל רבתי (ס'),

אל רחום, אשלי רברבא, אפי רברבא (ס').

אר"א אמר ר' אליעזר.

אר"א ר"י ת"א אחר ראש אחדותו — ראש יחידו

— תמורתו אחד.

אמיר"ה אדונינו מלכנו ירום הודו.

אמכ"ה אמאי כולי האי.

אמ"ל אדם מועד לעולם, איסור מלאכה, אם מותר ליטול, אין מול לישראל.

אמל"ה אם מותר להתענות, אין מורידין לפני התבה.

אמ"נ אל מלך נאמן (ת'), אין מוכירין נשמות, (אדני מלך נאמן).

אמס"ת אין מוציאין ספר תורה.

אמ"ע אין מקבלין עדות.

אמעאה"ש אין מחללין עליו את השבת.

אמע"ה אין מכרילין על הנר, אין מכרין על

האור, אין משיבין על ההיקש, הדרוש.

אמע"ר אש מים עפר רוח.

אמ"פ (דמ"פ).

אמ"צ אין מצטרפין, אדני מלך צדק. (?)

אמ"ק אין מקבלין — מקפין.

אמק"ס אינו מקבל טומאה.

אמ"ר אל מלא רחמים (ת'), אין מביאין ראייה.

אמ"ר מה"ש אין מביאין ראייה מן השמים.

אמר"ע אש מים רוח עפר.

אמ"ש אומרין מי שברך (ת'), אגדת מר שמואל,

אש, מים, שמים.

אמשב"ש אין מערבין שמחה בשמחה.

אמש"כ ארבע מאות שקל כסף (ס') וויסאל.

אמ"ת איוב משלי תהלים, אין מתענין, אמת

מארץ תצמח, אש מים תפארת (ק') (?), אחר

מתן תורה (אחמ"ת).

אנ"א אם נאמר, אי גמי, אי נימא, אוהב נפשו, אינו

נאמן, אלהי נשמה (ת'), אלהי נצור (ת'), אתה

נגלית (ת'), ארי נוהם (ס'), אוצר נחמד (ס'),

אין נוהגין, אין נותנין, איסור נבלה, אינו נדון,

אינו נראה, אשם נזיר, אמרי נועם (ס'). אימת

נוראותיך (ת') (ס'), אימך נשאתי (ת'), אין נשבעין,

אין נופלין.

אנד"ש אוהב נפשו דורש שלומו.

אנול"ל אנכי ולא יהיה לך.

אנל"ל אתה נותן יד לפושעים (ת'), אי נמי יש

לומר.

אנכ"ב אוריתא נביאיא כתוביא, אין נושאת כפיהם,

אורות נצוצות כלים (ת').

אנכה"ג (אכה"ג) אנשי כנסת הגדולה.

אנכ"י אנא נפשי כתיבית יהיבית (שבת ק"ה);

אמירה, נעימה, כתיבה, יהיבה (שם); יהיבה,

כתיבה, נאמנין אמריה (שם).

אנ"ל אין נותנין לו.

אנל"פ אין נראה לפרש.

אנלת"א אשר נתן לנו תורת אמת (ת').

אנס"ו אמן נצח סלה ועד.

אנע"פ אין נופלים על פניהם (ואא"ת = ואין

אוצרין תחנון) (ת').

אנקת"ם אל נא קרב תשועת מצפיק.

פסת"ם פתורך מר תוציאם ממאסר.

פספס"ם פרה סועים פתח סומים ישעך מצפים.

דיונס"ם דלה יקשים וקבץ נפוצים סמך

מפלתינו.

אנ"ש אנשי שלומנו.

אנש"ב אלהי נשמה שנתת בי (ת').

א"ס אין סוף, אתקינן סעורתא (ת'), אין ספק,

אנב סודר, אנשי סרום, אחריות סופר, אבן סנה

(ן' סנה).

אס"ב אסור בהנאה, אסמכתא בעלמא.

אסב"ל אין סמיכה בחוץ לארץ.

אס"ד אי סלקא דעתך.

אס"ז אסיפת זקנים (ס').

אס"ל אלא סבירא ליה, אתה סתר לי, אין סדר

למשנה.

אסנ"ת משנח"ת אנוסה, שנואה, גדה, תמורה,

מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובות.

אסע"ה(ג) אין סומכין על הנס.

אס"ף אתנהג סוף פסוק (ד').

אס"ש אלכסנדר סענדר שור.

א"ע אבן עזרא, אמר עולא, את עצמו, אבא עלאי

(ק'), אימא עלאה (ק'), אדון עולם, אתם עדי,

איסור עריות, אחיות עינים (אח"ע), אמה עבריה,

אמרו עלי, אכילת עראי.

אעא"מ אין עונשין אלא מזהירין.

אע"ג אף על גב.

אעה"ז אם עבר הוספן (אע"ז).

אעורל"ת אתי עשה ורחמי לא תעשה.

אעו"ע את עונם ואת עון (יעב"ץ).

אע"ז אם עבר זמנו.

אע"כ אלא על כרחך.

אעכ"פ אלא על כל פנים.

אע"ל אמרתי עת לעשות (יעב"ץ).

אענ"ע אבן עזרא נוחו ערן, אמר עולא נשמתו ערן.

אע"פ אף על פי.

אעפ"ז אף על פי זה.

אעפ"כ אף על פי כן.

אל"א אחד לאחר, אחת לאחת, אם לא אמר, אי לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם.
 אל"א אמ"א אם לא אמר אין מחזירין אותו.
 אלא"ע אור לארבעה עשר (אלי"ד).
 [אל"א שאל"ש אין לך אדם שאין לו שעה].
 אל"ב"ם (mut. lit.) (שבת ק"ד א').
 אל"ה או לאו הכי.
 אלהוא"ה אלהי האלהים ואדני האדנים.
 אלה"ק = אולה"ק.
 אלה"ר אבק לשון הרע.
 אלול אני לדודי ודודי לי. (והאלהים) אנה לידו ושמתי לך, את לבבך ואת לבב (של"ה).
 אלי"ח אין לו חוקה.
 אל"ח לע"ה אין לו חלק לעולם הבא.
 אלי"י אתהלך לפני יי', אם לא יגיד.
 אליב"ה אתהלך לפני יי' בארצות החיים.
 אלי"ג אם לא ירדו גשמים.
 אלי"ד אור לי"ד (אלא"ע).
 אלי"ע ואיני יגיד ונשא עונו.
 אלי"ר אליבא ריקנא.
 אלי"ש אור לישירים (ס').
 אל"כ אם לא כן.
 אלכב"ג אלמנה לכהן גדול.
 אל"ל אית לן למימר.
 אל"מ אל למושעות (ת') (א"ל), אמשל לך משל, אין לנו מלך, אלון מורה (ס'), אורת לצדיק מישירים.
 אלמג"מ אין לך מדה גדולה מזה.
 אלמ"ד אלא למאן דאמר.
 אלמ"ה אין למידין מן הכללות.
 אלמח"כ אין למידין מן הכלל.
 אלב"י אם לא נשל דיו.
 אל"ע אין לו עדים.
 אלע"ב אין לנו עסק בנסתרות.
 אלע"ז אין לסמוך על זה.
 אלע"כ אין לו, — להם עליו כלום.
 אל"פ אין לפסול.
 אלי"ק אית ליה קלא.
 אל"ר אין לו רשות.
 אלש"מ אלא לאו שמע מינה.
 אל"ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.
 אלת"ה אי לא תימא הכי.
 א"מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו, ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה,

אין מברכין, אל מסתתר (ת'), אבינו מלכנו (ת'),
 איזהו מקומן (ת'), איפכא מסתברא, אנשי מעשה,
 אתא מרחוק (ד'), אין מרליקין, אין מברכין, אין מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין,
 אשם מצורע (אש"מ), אני מאמין (ת'), אונאת
 ממון, אינו מאמין, אשם מעילה, אבני מלואים
 (ס'), אלון מורה (אל"מ) (ס'), אברהם מפו, אמור
 מעתה, אלפי מנשה (ס').
 אמ"א אלא מה אמר, אין מחזירין אותו.
 אמא"מ אין מוציאין אותו מידו.
 אמ"ב אין מוחין בידו — (בירם), אין מברכין.
 אין מתענין בו, אמרי בינה (ס').
 אמב"ד ארבע מיתות בית דין.
 אמבב"ק אין משניחין בבית קול.
 א"ם בחוקותי אתם משאילין, איה מלביכם,
 אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, אין
 משיבין, אלהיכם ממור; וסופן: בית דין חונקין
 וקוטלין תלוי ישי.
 אמ"בל"ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
 אמב"ס אין מסתחין במעורה (אמס"ב).
 א"מב"ש אני מאמין באמונה שלימה (ת').
 אמ"ד אינו מאן דאמר, אמסטרדאם.
 אמ"ד שלב"ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם
 (אמס"ד שלב"ל).
 אמ"ה אבר מן החי (אמה"ח), אלהינו מלך העולם,
 אמרו מלאכי השרת (אממ"ה).
 אמה"י אמר השם יתברך (אה"י).
 אמה"כ אמר הכתוב (א"ה).
 אמה"ל אוי טה היה לנו.
 אמה"ה להקב"ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה.
 אמה"מ אינו מן המניין.
 אמ"ז (אמו"י) אמת ויציב (ת'), אל מלך ויעבור (ת').
 אמוה"ק איפכא מסתברא והכי קתני.
 אמומ"ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.
 א"מ ופר"י איזהו מקומן ופרקי ר' ישמעאל
 (יעב"ץ).
 אמ"ז ארבע מאות וזו.
 אמול"ל אבי מורי ז"ל.
 אמח"ל אבינו מלכנו חטאנו לפניך (ת').
 אמ"מ אינו מטמא.
 אמ"י אחד מי יודע (ת').
 אמיו"ב אחר מוצאי יום כפור (אחמיו"ב).
 אמ"י מ"פ אין מקרא יוצא מיד פשוטו.
 אמיו"ץ אבי מורי ישמרתו צורו.

אחת"ש אחר תפלת שחרית (את"ש).

א"מ ארבעה טורים (ס'), אבנים מיבות, איסור טרפה, אינו מענה.

אט"ב אינו מעון ברכה.

א"ט ב"ח (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אט"ט אינו מעון מבילה.

אטלי"ס אך מוב לישראל סלה.

אטנ"י איננו מעון נטילת ידים (אטנמ"י).

אטל"ס אך מוב לישראל סלה (סמו"ט ק').

אטס"ה אחריות טעות סופר הוא.

אמקו"ר אינו מעון קידוש ידים ורגלים.

א"י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם יכולין, אז ישיר (ת'), אשר יצר (ת'), אריכת ימים,

אלהי ישראל, אור ישראל (ס'), אתה יצרת (ת').

אפיקי יהודה (ס').

אי"א איש ירא(ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.

אי"ה אשר יצר את האדם (ת').

איאפ"ל אל יפתח אדם פיו לשטן.

אי"ב (איו"ב) אשרי יושבי ביתך (ת'), אורך ימים בימינה.

איב"א אי בעית אימא.

איבובעו"ב אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד.

איב"ל איבעיא להו (אב"ל).

איבע"א (אב"א) אי בעית אימא (איב"א).

אי"ג אמר יהודה גדליה.

איד"ו (אד"ו) אידרא וזמא (ס').

איד"ר אידרא רבא (ס').

אי"ה אם ירצה השם, אם ינוור — יעוור השם, אם יש השלום.

איה"ג אנא י"י הושיעה נא.

איהש"ר (איש"ר).

איו"ט אחר יום טוב (אחיו"ט).

איו"י אברהם יצחק ועקב.

איו"כ אחר יום כפור.

איוכ"מ אין יום כפור מכפר (איוהכ"מ).

איושח"ל אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.

איו"ט (איו"ט).

איו"כ (א"כ).

איכ"ל (אכ"ל) איכא למימר.

איכ"ר איכה רבתי (ס').

איל"ב אין יכול לחזור בו.

איל"מ אכתי יכול למימר.

אימ"ג אנא י"י מלטה נפשי.

אי"ע אמר יעב"ץ, אלהים יכוננה עליון, אלהים יהי עוזם.

איפמ"ש אומרים יקום פורקן מי שברך (יעב"ץ).

אי"ק איסור קדושה.

אי"ק בכ"ר (mut. lit.).

אי"ר איכה רבתי (ס').

אי"ש חי"ל אורך ימים שנות חיים יוסיפו לו.

אישלד"ע (אשלד"ע).

אישר"א אמן יהא שמה רבא (איהש"ר).

אי"ת ארני יתברך (אית"ש, — שמו), (יתעלה),

אי תימא (א"ת).

אית"ן משה וכל"ב (lit. servil. ר').

א"ב אם כן, אינו כדאי, אין כסף, אין כאן, אין כמוד (ת'), אין כאלהינו (ת'), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת'), אדם כשר, איומה כנדלות (ס').

אכ"א אכילת ארעי (אכ"א).

אכאל"א אם כן אין לי אלא.

אכ"ה אמאי כולי האי.

אכה"ג (אנכה"ג, אכנה"ג) אנשי כנסת הגדולה.

אכו"ש אכילה ושתייה.

אכ"ט אין כאן טענה.

אכ"ר אמן כן יהי רצון (אוכ"ר).

אכ"י ל"ה אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.

אכ"כ אין כתיב כאן.

אככ"ח אוצר כל כלי חמדה (ס').

אכל"ק אם כן לימא קרא.

אכל"ר אם כן ליכתב רחמנא.

אכ"מ אין כאן מקומו, אין כמוד (ת') (א"כ).

אכמ"ה אם כן מה הגיד.

אכמ"ל אין כאן מקום להתאריך.

אכמ"ג אפילו כמלא גימא (אפכמ"ג).

אכ"ע אכולי עלמא.

אכע"ו אם כן על זה.

אכש"מ אם כן שמע מינה.

א"ל אמר ליה, לו, להו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לן, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח"ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה"ת), אין לברך, — לתרין, אל למושעות (ת'), איבעיא להו, אתרחיש ליה, אתא לידיה, אוי לי, — לו, איכא למפרך, אין לחוש (אל"ח).

אה"ת אחר התפלה, אנדות התלמוד (ס').

א"י איסור והיתר, אלא וודאי, אמן ואמן.

או"א (או"א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת'), אחת ואחת, אילו ואילו, אב ואם, אבא ואימא (ק'),

אחד ואחד, אידי ואידי, אמן ואמן, אמת ואמונה (ת'), אכלה ואכלה (ס'), אות אמת (ס').

או"א דא"ת אלו ואלו דברי אלהים חיים.

או"נ אות גרונית (א"ג), און גליון.

אוגו' אוגוסטוס.

או"ה אומות העולם, איסור והיתר (ס').

אוה"מ אוהל מועד, אוהל המת (א"ה).

אוה"ע אומות העולם.

אוה"ש אוצר השרשים (ס'), אותיות השמוש (ד').

או"י (או"י) אשם ודאי ותלוי.

או"י אור ורוע (א"י) (ס').

או"ת אדם וחוה, אורת חיים (ס') (א"ת).

אוה"ל אדם וחוה חוץ לילית.

או"י אמת ויצוב (ת').

או"ל אכול ושתה יאמר לך.

או"י"ר = אוכ"י"ר.

או"י"ש אדום וישמעאל.

אוכ"ד אמן וכן יהי רצון.

או"ל אומר להם, אומה ולשון.

אול"ד אור לארבעה עשר.

אולח"ק אוצר לשון הקודש (ס').

אול"ל אנכי ולא יהיה לך.

או"מ אותות ומופתים, אונאת מסון, אלדר ומידר.

אונ' אונקלוס (אונק').

או"פ ארחי ופרחי.

אופ' אופן.

אור"י אומר ר' יצחק.

אור"ת אומר רבינו תם.

או"ש אותה שנה.

או"ת אורים ותומים (ס'). אמנון ותמר.

א"י אור ורוע (או"י) (ס'), אמר זה, את זה, אם

זה, אין זקוק, אדרא זומא (ס'), אנעים ומירות (ת'),

אתה זוכר (ת'), (איו זו). אבני זכרון (ס'), אליהו

זומא (ס'), אפי זומא (ס'), אסיפת זקנים (ס'),

אות זכרון (ס'), אחר זמן, — זמנו.

אוה"ק אור ורוע הקצר (או"ק) (ס').

אווא"ז אחר זה ואחר זה.

או"ל אבותינו וזכרונם לברכה, אמרו ו"ל, אור ורוע

לצדיק.

אוק"ש אחר זמן קריאת שמע.

או"ת אחר זמן תפלה.

א"ת אחר חסר, אתה חונן (ת'), אינו חייב, אין חוששין, אשת חיל, אלמנה חיה, אמרו חנ, אלהים

חיים, אינו חוצץ, אמרו חכמים, אורח חיים (ס'),

אתה חוננתנו (ת'), איסור תלב.

[אח"ב וא"ב = אבוא"ב].

אחבב"י אינו חייב בכל יראה.

אחב"י אחינו בני ישראל, — בית ישראל.

אחד"ס אמרו חנ דסכות.

אחד"פ אמרו חנ דפסח.

אחד"ש (א"ש).

אחת"ב אחר חרבן הבית.

אחת"ז אחר הזמן (אח"ז).

אחת"ח אחר החרבן.

[אחת"ק אחר הקבורה].

אחו"א אחמא ואשוב.

אח"ז אחר זה, אחר זמנו.

אחז"ת (אח"ת).

אחת"ס אחר הפסכות, אחר הסדר.

אחת"פ אחר הפסח.

אחת"ת אחר התפלה (אח"ת).

אחז"ל אמרו חכמינו ז"ל.

אחיו"ט אחר יום טוב (אחיו"ט).

אח"כ אחר כך, אחרי כן.

אחכ"א אחר כך אמר.

[אחכב"ג אין חכם כבעל גסיון].

אח"ל אחר למעשה.

אחלא"ד = אחל"ד אתה חונן לאדם דעת (ת').

אחל"ל אורח חיים למעלה למשכיל.

אחל"מ (אח"ל).

אחמ"כ אחר מחילת כבודו.

אחמ"ת אחר מתן תורה (אח"ת).

אח"ס בש"ע (mut. lit.) (שבת ק"ד א').

אחס"ג אחר סעודה ג'.

אח"ע אחיות עינים.

אחע"א איסור חל על איסור.

אחע"ב אשת חיל עשרת בעלה.

אחע"כ אין חייבין עליו כרת.

אח"פ און, חוטם, פה.

אח"ק אחר קבורה.

אח"ש (= אבח"ש) אברהם חיים שור.

אח"ת אנב חזא תרתי (תרין).

אחת"ב אחר תפלת נעילה (אח"ב).

אחת"ע אחר תפלת ערבית (אח"ע).

אנגע"ה אין נזירין נזירה על הצבור.

אנ"ה (ס') אחר נמר הסעודה (אנ"ס).

אנ"ה (ימים שפסח חל בהם) (ל').

אנ"פ אנרא ופנרא.

אנל"א אתה נבור לעולם אדני (ת', ק').

אנ"ס אית נרסת ספרים, אחר נמר סעודה.

אנ"ר אית נמות רוח.

אנ"ש אית נזירה שה, אנרת שלומים (ס'), אנב שטפא (= לפ"ר).

אנ"ת אנרת תחית המתים (ס').

אנ"ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינ דומה, או דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין,

אונאת דברים, אפס דמים (ס'), איירי דתנא.

אדא"ה אינה דוחה את השבת (אר"ש).

אדב"א אין דרך בני אדם.

אד"ב במ"ב אין דורשין במעשה בראשית.

אדב"ע אריה דבי עלאה (ק').

אד"ג אית דגרסי.

אד"ה אדוני הרב.

אד"ה איירי דשייר האי שייר.

אד"ה"ה אמר דוד המלך עליו השלום.

אד"ה"ר אדם הראשון.

אד"ו יום א' ד' ו' בשבת (ל').

אד"ל אחת דתו להמית.

[אד"מ לל"ב איירי דמריר למפלס לא בלע].

אד"ס אדם, דוד, משיח. אפר, דם, מרה. אמונה, דבור, מעשה. אוהב דבק מאת. (אחר דיני ממונות).

אדמ"ד אליבא דמאן דאמר.

אדמ"ו (אדמו"ר) אדוני מורי ורבי.

אד"ע אדון עולם, אלהא דמאיר ענני (ת').

אד"ה"ה אמר דוד עליו השלום.

אד"צ (אד"צ) אנרא דתעניתא צדקתא. אנרת דורשי ציון.

אד"ק אררא קדישא (ס').

אד"ר אבות דרבי נתן (ס').

אדר' אדרבה.

אד"ר אידרא רבה (ס').

אד"ר' אדריי יהודה (et similia).

אד"ע אותיות דר' עקיבא (ס').

אד"ש אחר דרישת שלומו (אד"ש), אינו דוחה שבת (אדא"ש).

אדשב"א אין דרכן של בני אדם.

אדשהש"ה (אדש"ה שנ"ה) איירי דשייר תך שייר (נמי) הך.

אדש"ל אינו דומה שמיעה לראיה.

אד"ת"ה ת"ה אנב דתנא הני תנא הני.

א"ה אמר הפסוק — הכתוב — הכותב — המחבר —

הסעתיק, אמירת הנדר, אדם הנזן, אב הטומאה

(אח"ש), אומות העולם (אח"ע), ארון הקודש

(אח"ק), ארון המושיע (ת'), אליהו הנביא, אב

הרחמים (ת'), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי,

אחר התרבו (אח"ת), אספקלריא המאירה, איסור

הנאה, ארזי הלבנון (ת'), את המטילה, את התר,

אותו האיש, אבן השוהם (ס') (אח"ש), אתה

הראת (ת').

אח"א אדני הוא אלהים.

אהאע"ד וע"ד = אהע"ד וע"ד.

אה"ב אמת הבנין (א"ב).

אהב"ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.

אהה"נ אי הכי השתא נמי.

אה"ו (literae) (ר'). אלמונא האסבורנ וואנובעק.

אהו"ה אחר המריבה ואחר המסעים.

אה"ח (אוה"ח) אור החמה, אחר התרבו (אח"ת).

אהת"ס או היה חנית סוכו (ת').

אהת"ע (ר) (literae) (ר').

אה"מ אב הטומאה (א"ה).

אהכס"ת (הכס"ת).

אה"ל אתה הראת לדעת (ת'), אור הלבנה.

אהמ"ט אי הכי מאי מעטא.

אה"מ אוהל המת, ארון המושיע (ת'), אוהל מועד (ס').

אה"מ ואה"מ (אהו"ה).

אה"נ אין הכי נמי, אומות העולם נמי, אליהו הנביא, אור הנר.

אה"נ אה"ת אה"נ אליהו הנביא א' התשבי

אליהו הנלעדי (במ"א עטב"ד) (ת').

אה"נ יל"ב אור הנר יפה לבריקה.

אה"ע אבן העזר (ס'), אהבת עולם (ת').

אהע"נ אשר הניא עצת נזים (ת').

אהע"ד וע"ד את האדם על דעתו ועל דעת (עב"ץ).

אה"פ אחר הפסח.

אה"צ ארץ הצבי.

אה"ק ארון הקודש (א"ה).

אה"ר אב הרחמים (ת') (הרחמן), אהבה רבה (ת').

אה"ש אבן השוהם (ס'), אין השכינה שורה, אוצר

השרשים (ס') (אוה"ש).

אהשק"ל אי הכי שמיר קשיא ליה.

א"א"ב ארבעה אבות נזיקין.

א"א"ס אמן אמן סלה.

א"א"ע אברהם אבן עזרא, אגרת אורחות עולם (ס').
אם אינו ענין.

א"א"ע"ה אברהם אבינו עליו השלום, אדוני אבי
עליו השלום.

א"א"ע"ל אם אינו ענין לפניו, — לכאן.

א"א"צו"ץ אין אומרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך
(= צדקתך צדק) (ת').

א"א"צ"ה אין אומרים צדוק הדין (ת').

א"א"צו"ץ וא"ה אין אומרים צו"ץ ואב הרחמים (ת').
א"א"ק א"ת אם אין קמח אין תורה.

א"א"ר אי אתה רשאי.

א"א"רצ"ל אין אדם רואה. חובה לעצמו.

א"א"ר"ל אי אתה רשאי לאומרו.

א"א"שלה"ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.

א"א"ש"ע אם אין שם עדים.

א"א"ת אין אומרים תחנון (ת'), אלא אי תימא.

א"ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא בינייהו, אין

ביכולתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור כישול, אין

ברירה, אמרי בינה (ס'), אתה בחרתנו (ת'),

אסמכתא בעלמא (אב"ע), אבן בוחן (ס'), אמת

בגין (אח"ב), אין בו, אין בה, אדום בכל, אסור

בהנאה (אב"ה).

אב"א אי בעית אימא (איב"א), אחור באחור,

אחתות בת אביו.

א"ב א"ב (ו) א"ב אחד בתורה, אחד בנביאים

ואחד בכתובים.

אבב"י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.

אב"ג אברהם בער נאָטטלאָבער.

אב"ג ית"ץ אנא בכח גדולת. ימינך תתיר צדורה.

קר"ע שט"ן קבל רנת עמך שנבנו מהרגו נורא.

נג"ד יכ"ש נא נבור דורשי יחודך כבבת שמרם.

במ"ד צת"ג ברכם מהרם רחמם צדקתך תמיד

נמלם.

חק"ב מנ"ע חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.

יג"ל פז"ק יחיד נאה לעמד פנה זוכרי קדושתך.

שק"ו צי"ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע

תעלומות.

אב"ד אב בית דין, אין בן דוד.

אבד"ב אין בן דוד בא.

אב"ד דק"ק אב בית דין דקהלת קדושה.

אב"ה אמר ברוך הוא (אקב"ה).

אב"ו אדם, בשר, ודם.

א"ב וא"ב אחד בפה ואחד בלב.

א"ב ומ"ח אתה בחרתנו, ומפני חמאינו (יעב"ץ).

אב"ח (אנב"ח) אגרת בעלי חיים (ס').

אכח"א אין בו חשש איסור.

אב"ח אחות ביד ימיני, אבוא בנבורת י"י; אתרוג,

בצים, יין ישן; אורך בגדים י"י, אין בדיעה, אינו

בן יומן, — בת יומה.

אב"ב אברהם בן יחזקיה בשן.

אב"ה אליעזר בן יוסי הגלילי, אליעזר בן יואל

הלוי, אבי העזרי (ס').

א"ב י"ח אין בור ירא חטא, (ולא עם הארץ

חסיד).

אב"י אשר בך ירחם יתום (בחמ"י).

א"ב י"ע אצילות, בריאה, יצירה, עשיה (ק').

אבכ"ר אמן בימינו כן יהי רצון.

אבכ"כ אין בכך כלום, (אב"כ).

אב"ל איבעיא להו (אי"ל), (אין בקיאין לשמה).

אתהלך בתם לבב, אורך ביושר לבב, אורך

בכל לבי.

אב"מ אין בו משום.

אבמד"א אין בו משום דרכי אמורי.

אב"מ מע"כ אין בו משום טעם כעיקר.

אבמ"מ אין בו משום מעילה.

אבמנ"ט אין בו משום נותן טעם.

אבנה"ס אסור בנעילת הסנדל.

אב"ס אין בו ספק.

אב"ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא

בעלמא (א"ב), אלעזר בן עזריה, אחד בפני עצמו

(אבפ"ע).

אבפ"ע אחד בפני עצמו.

אב"פ ארון בפקדן (ת').

[אבבק"ק אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].

אב"ר אוליגן בתר רובא, אב בן רוח (ק').

אברה"ם הושענא רבא, ט' באב, יום כפור, ראש

השנה, פורים.

אב"ש אנשי בית שאן (יעב"ץ), ארון בשפמך (ת').

אב"ת אבל תוספי, (= על כל תוספי).

אב"ת אב"ג ואב"כ = א"ב א"ב וא"ב.

א"ג אין גורסין, אנב גררא, אורח גברא, אולא

גרש (ד'), אות גרונית (ד'), אשת גיסו, ארבע נאולות,

ארבע גליות.

אג' אגרת.

אגא"ע (אא"ע).

אג"ב אגרת בקרת (ס').

א"א אל, אדני, אחד, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, אויר, אדומים, אות, אגרת.
 א"א אביאסף (ס'), אגדת אוזב (ס'), אדוני אבי, אני אומר, אחר אמר, אי אפשר, אי אפשר, אתרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אליהו, אליהו אשכנזי, אלה אברה (ת'), אל אדון (ת'), אופן אחר, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחד אחר, אנב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, אריך אנפין (ק), את אשתו, אחד אלהינו, אדיר אדירנו (ת'), אתה אחד (ת'), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס'), או אינו, אשת איש.
 א"א אחד איסור אכילה, אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת'), אנשי אמונה אבדו (ת'), אין אתם אומרים, — אתה אומר, ארוםם אלהי אבי.
 א"א א"א אין אומרים אל ארך אפים (ת'), אמר אויב אדרף אשינ אהלך.
 א"א א"א איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו.
 א"א א"ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל (ת').
 א"א ו"א"ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.
 א"א ו"ר אל ארך אפים ומלא רחמים (ת').
 א"א ו"ר"ת אל ארך אפים ורב חסד.
 [א"א ל"מ"ל אם אין אני לי מי לי].
 א"א ב אי אמרת בשלמא, אי אפשר בן, אליעזר איש ברתוחא, אחד איסור בישול.
 א"א ב אשרי אדם בוטח בך.
 א"א ב אין אומרים במה מדליקין (ת').
 [א"א ד אי אתה דן].
 א"א אלא אי הכי, אין אומרים הלל (ת'), אבי אבות הטומאה.

א"א א"א אי אתמר הכי אתמר.
 א"א ה"נ אין אומרים הלל הגדול (ת').
 א"א מ אבי אבות הטומאה.
 א"א ד אדיר איום וגורא (ת').
 א"א א אתה אחד ושמך אחד (ת').
 א"א ח ארך אפים ורב חסד.
 א"א ת אחבת אמנו ותמר.
 א"א ז אדוני אבי זקני.
 א"א ל אברהם אבינו זכרנו לברכה, אמר אברהם זכרנו לברכה.
 א"א ח אום אני חומה (ת'), אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים. אחר אסרו חנ.
 א"א ח"ל אין אדם חוטא ולא לו.
 א"א ח"א אין איסור חל על איסור.
 א"א מ אינו אלא טועה.
 א"א י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.
 א"א י"ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.
 א"א כ אלא אם כן, אי אמרת כך, אגרת ארבע כוסות (ס').
 א"א כ"ק אלא אם כן קשה.
 א"א ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם, אין אפטרופוס לעריות (א"א ל"ע).
 א"א ל"ע"מ אם אמר לו על מנת.
 א"א ל"פ אי אנרא לא פנרא.
 א"א ל"ד ארך אפים לעוברי רצונו.
 א"א מ"ש"ל אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.
 א"א מ"ש"ל אין אדם מוכר דבר שלא לו.
 א"א מ"ל אמר אלהים מה לך (יעב"ץ), אין אומרים מומור לתורה (ת').
 א"א מ"ע אין אדם מעיד על עצמו.
 א"א מ"ע"ר אין אדם משים עצמו רשע.
 א"א מ"פ ב"ב"ת אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ"ק (= לפְּרֶט קָטוֹן), statt dessen auch bloß ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon und L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למב"י = למספר בני ישראל, zuweilen למשמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד' לס' והיית לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, daß bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Solche Wörter wie בלעז = „in fremder Sprache“ und ודוק = „und denke nach!“ werden mit Abkürzungszeichen versehen, weil man sie für Abkürzungen hielt (s. u.).

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muß, was mit einer Abbreviatur gemeint ist.

GUSTAF DALMAN

ANWEISUNG

für die Benutzung des Abbiatiurenlexikons.

Der Anfänger wolle folgendes beachten:

1. Abbiatiuren können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbiatur mit ב, ל, כ, ו, ש, ד, ה beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition ב, ל, כ oder מ (= מן), in der Konjunktion ו, in den Relativpartikeln ש oder ד, oder im Artikel ה — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביזה"כ suche also unter ר"ה מר"ה unter ויה"כ.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ס (= ספר) oder ב (= בעל „Verfasser“) oder בעל המחבר (בעה"מ) zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit ספר (Buch), כרך (Band), שנה (Jahrgang), מסכת (Traktat), חלק (Teil), שער, פרשה, פרק, פסקא, סעיף (Abschnitt), סימן, רמז (Paragraph), הלכה, משנה (Lehrsatz), צד, עלה (Blatt), עמוד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ"ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. סוף bezeichnet dann Anfang oder Schluß des Abschnitts. פ"ק bedeutet פ"ק קמא „erster Abschnitt“, nicht „Abschnitt 100“.

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen. Ein Rabbi Jizchak könnte heißen ר"י הר"י, הגר"י, החר"י, מוהר"י, מהר"י, מהורר"י, מהורר"י. Außerdem können noch כ für כבוד, ב für בן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, daß einem Eigennamen א (= אביר, אביר) vorangehen oder folgen kann.

VORBEMERKUNG DES HERAUSGEBERS.

Wo eine Abbraviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, daß das Vorkommen der Abbraviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

- 1) Abbraviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbraviatur.
- 2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
- 3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

- 'ס = Büchertitel (ספר).
- 'ק = Kabbala (קבלה).
- יעב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
- 'ד = Grammatik (דקדוק).
- 'ל = Kalender (לוח).
- 'ת = Liturgisches (תפלה).

G. D.

ANHANG ZUM ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN
WÖRTERBUCH VON GUSTAF H. DALMAN

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER

BEARBEITET VON PROFESSOR DR. J. KAHAN IN ZNAIM

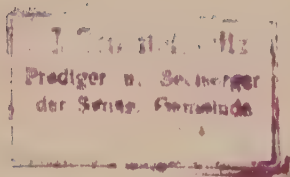
ZWEITE AUFLAGE

MIT EINEM

VERZEICHNIS DER MISCHNA-ABSCHNITTE

VON

PROF. DR. J. KAHAN IN ZNAIM

J. KAUFFMANN VERLAG / FRANKFURT A. MAIN

1922

